image
not
available

FŒDERA,

Conventiones, Literæ,

Et Cujuſcunque Generis

ACTA PUBLICA,

INTER

REGES ANGLIÆ,

Et Alios quoſvis

IMPERATORES, REGES, PONTIFICES, PRINCIPES, vel COMMUNITATES,

AB

Ineunte SÆCULO DUODECIMO, viz. ab Anno 1101, ad noſtra uſque Tempora, Habita aut Tractata;

Ex Autographis, infra Secretiores ARCHIVORUM REGIORUM Theſaurarias, per multa Sæcula reconditis, fideliter Exſcripta.

In Lucem miſſa de Mandato REGINÆ.

Accurante *THOMA RYMER*, Ejuſdem Sereniſſimæ REGINÆ Hiſtoriographo.

TOMUS III.

LONDINI:
Per A. & J. CHURCHILL. MDCCVI.

15

TO THE

QUEEN.

May it please Your MAJESTY,

IN *this* VOLUME *You present the World with the* Acts of State *in the Reign of King* Edward the Second, *in a very nice Juncture, a time of great Struggling and Difficulty, of great Trouble and Disorder*

A all

all Europe *over*; *Your Three Kingdoms had each their Share, and drank deep of the Bitter Cup.*

Who look so far back into Ages by-past, must be sensible of the great Felicity we now enjoy under a most gracious Sovereign, ruling with a gentle Rein, a Willing People; and may compare the Hardships, heretofore undergone, to the Passage of the Israelites *through the* Red Sea, *and the* Wilderness, *in their way to the* Land of Promise; *especially Your Clergy, delivered from the* Bondage, *from the Vexations, Exactions and Oppressions (which they laboured under) by a Foreign, Tyrannical* Supremacy *may now, in full Ease and Security, sitting under their* own Vines, *bless God, who has set over them a Pious Queen, Your most Sacred Majesty, their* Head *and Governour.*

In this, the darkest Period of Time, from Your Royal Archives, You set up, as it were, a Pillar of Fire *for the direction of Travellers in their way to Truth; and, with an unparallel'd Bounty give out, and make such Provision, that in this uncultivated, in this*

so

so Barren Tract, in this very Desart, *the Curious want not for their Entertainment; not to say, their* Quails *and their* Manna.

Amongst the Negotiations, in this Book published, may be noted, that during the most unprosperous and disasterous Administration, amidst the greatest Confusion and dismal Jumble of Affairs (so it pleased Almighty Providence) that, with William the Third, *sirnamed* The Good, *Count of* Holland, *was contracted an Alliance, whereby those Measures were concerted, which, in the next succeding Reign, carried the* English *Arms into* France, *to* Cressy, *and to* Poyctiers; *and thence brought the* French *King from the Field of Battel into this Your Kingdom Captive.*

These were Noble Exploits of former Days; but the business of War may be reckoned, as it were, then in its Infancy, the Atchievements of those Times Manly Essays, and a Prelude of the English *Valour, then a Training-up, to be Exerted, in its Perfect and Consummate Vigour, in the most*

important War, and in this Your Majesty's most glorious Reign; Which that God long continue, is the Prayer of,

Your most Sacred MAJESTY's

most devoted Servant,

T. Rymer.

CONVENTIONUM, LITTERARUM, &c.

INDEX Chronologicus.

Regnante *Edv.* 2.

A. 1. E. 2.

Con-

Index Chronologicus.

Ad

Index Chronologicus.

De

Index Chronologicus.

De

Index Chronologicus.

A 4. E. 2.

Index Chronologicus.

Index Chronologicus,

A.D.	A.R.	Mense	
1311	5 Edv. 2.	15 Dec.	De Vadiis Templariorum, in certa Monasteria, inclusorum. p. 295
		16	Ad Regem Franciæ de Mutuâ Visione, & de Rebellione Roberti de Brus reprimendâ. ibid.
		12	Ad Papam quod, sine Consilio & Assensu Prælatorum & Procerum, ejusdem votis nequit respondere. p. 296
		15	De Terris & Tenementis Templariorum, in Civitate Londoniensi, Captis in Manum Regis. ibid.
			De Exitibus, Terrarum Episcopi Lichfeldensis, & Templariorum, in Regis Thesaurarium, liberandis. p. 297
		26	Ad Regem Francorum, de Credentiâ. p. 298
1312		18 Jan.	De Proclamatione; quòd Petrus de Gavaston, pro fideli & præstabili teneatur. ibid.
		20	Quod idem Petrus contra Legem exulatus est, & de Restitutione ipsi faciendâ. ibid.
		21	De Castro Knaresburgensi muniendo de Exitibus Templariorum. p. 299
		23	De Restitutione, Episcopo Lichfeldensi, faciendâ. ibid.
		24	Ad Papam pro dicto Episcopo. ibid.
		26	De Pace & Legibus intra Regnum inviolabiliter conservandis. p. 300
			De Tractando super Treugâ cum Scotis. ibid.
		5 Febr.	Pro Elizabethâ uxore Roberti de Brus. p. 302
		8	Pro Davide Comite Athollæ, de Maneriis Templariorum. p. 303
			Ad Papam, pro Electo Dunkeldensi. ibid.
			Pro Civitate London, de se bene gerendo. p. 304
		10	De Castris & Honoribus Wallyngford, & S. Walerici Petro Gavaston, liberandis. ibid.
			De Credentiâ, pro Bertrando Comite Campaniæ. p. 305
		14	Ad Cardinales, aliósque, pro eodem Bertrando. ibid.
			De Protectione pro eodem. p. 306
		16	Ad Regem Franciæ, de Seneschallo Vasconiæ. p. 307
		18	De Protectionibus pro Raymundo Fargis Cardinali, & aliis. ibid.
		23	Ad Papam, pro Oliverio de Burdegalâ. ibid.
		24	De diversis Maneriis, Petro de Gavaston, liberandis. p. 308
		2 Mar.	Pro Petro de Gavaston; de Maritagio concesso. ibid.
		7	Ad Papam, de Absentiâ Episcopi Sancti Andreæ à Concilio Generali excusandâ. ibid.
			Ad Cardinales pro eodem. p. 309
		8	Ad Regem Franciæ. ibid.
			De Potestate ad Tractandum, super Ordinationibus corrigendis. p. 310
		14	De Officio Thesaurarii, Lichfeldensi Episcopo commisso. ibid.
		22	De Custodiâ Lanarum, Petro de Gavaston assignatâ. ibid.
		24	De Terris, Johannis Nuper Regis Scotiæ, Comiti Richmundiæ, concessis. p. 311
		28	Ad Papam, de Credentiâ. ibid.
			Ad Cardinales, & alios Consimiles Literæ. ibid.
			Ad Comitem Campaniæ. p. 312
		1 Apr.	Ad Cardinales, de Negotiis Regiis promovendis. ibid.
			Ad Regem Franciæ de Credentiâ. p. 313
			Ad Regem Franciæ, de Roberto Brus Regni Fines invadente. ibid.
		3	De Officio Justiciarii, citra Trentam, Henrico de Percy auferendo, & Petro de Gavaston liberando. ibid.
		5	Ad Dominum de Lebreto, de Concilio habendo. p. 314
			Ad Comitem de Foyz, de Summonitione Exercitûs in Vasconiâ. p. 315
		6	Ad Regem Castellæ, pro Mariâ de Hispaniâ. p. 316
		8	Ad Regem Francorum, de Credentiâ. ibid.
			De Curiâ Parium Franciæ, pro Justitiâ Comiti Flandriæ faciendâ. p. 317
		14	Ad Regem Francorum de Juribus conservandis in Aquitaniâ. ibid.
			Ad Amanenum de Lebreto; quod Status & Jura Aquitaniæ illæsa conserventur. p. 318
			Consimiles Literæ Jordano Morant Constabulario Burdegaliæ. ibid.
1312	5 Edv. 2	Apr.	De Jure Regis in Aquitaniâ Manutenendo. ibid.
			Consimiles Literæ Bernardo Peleti Priori de Manso dirigantur. p. 319
			De Dissensionibus, super Libertatibus Burdegaliæ, componendis. ibid.
		15	Ad Regem Franciæ super Mutuâ Visione. p. 320
			Ad eundem Regem de Credentiâ. ibid.
		18	De Matrimonio, inter Rogerum de Moubray, & Margaretam Filiam Alexandri de Abernithy, contrahendo. ibid.
		20	De Fructibus & Obventionibus, Ecclesiæ Templariorum de Marnham, colligendis. p. 321
		1 Maii.	De Conductu pro Episcopo Lichfeldensi. ibid.
			De Episcopo Lichfeldensi, sub prætextu Officii excommunicato. p. 322
			De non Insultando Archiepiscopum Eboracensem in Comitatu Kantiæ. ibid.
		2	Bulla super Concessione, factâ Hospitali Sancti Johannis Jerosolymitani, de Bonis Templariorum. p. 323
		16	Bulla Regi porrecta pro Hospitalariis de Terris Templariorum, ipsis liberandis. p. 325
			Consimilis Bulla directa Archiepiscopis & Episcopis Regni. ibid.
			Consimilis Bulla Comitibus & Baronibus. p. 327
		17	De Templariis Episcopo Lichfeldensi liberatis, & pro sustentatione ipsorum. ibid.
			Mandatum de recedendo ab Obsidione Castri de Scardeburgh. ibid.
			De recedendo a prædictâ Obsidione. p. 328
		20	De Comite Lancastriæ versus Regem divertente; Et Rege ad Scardeburgh Navigante. ibid.
		25	De Obsidione Castri de la Pole. ibid.
		11 Jun.	Ad Regem Franciæ de Discordiis inter Regem & Subditos. p. 329
		29	Imperatoris Romanorum, de Coronatione suâ, notificatio. p. 301
		3 Julii.	Ad Papam, pro Episcopo Lichfeldensi in Curiâ Romanâ commorante. p. 329
		5	Ad Comitem Campaniæ, quod in Angliam festinanter veniret. p. 330
			Ad Papam, quod Licentiam præberet dicto Comiti veniendi ad Regem. ibid.
			Ad Cardinales super præfato negotio. ibid.
			De vadiis & Stipendiis quorundam solvendis.
			De Bonis Templariorum. p. 331

A. 6. E. 2

A.D.	A.R.	Mense	
	6 Edv. 2.	11	Ad Papam, pro Episcopo Sancti Andreæ, Excusatoria. p. 332
			Ad Cardinales, pro eodem. ibid.
		20	Inhibitio contra Conventicula, & Pacis Perturbatores. p. 333
		23	De Conductu ad Terram Sanctam pro Salute Regis. ibid.
		24	De Inhibitione, contra Conventicula, proclamandâ. p. 334
		28	De Vadiis, pro Episcopo Eliensi, pro Templariis, liberandis. ibid.
		30	De Terris, Henrici de Percy in Manum Regis, capiendis. ibid.
		31	De Corpore dicti Henrici capiendo, propter cædem Petri de Gavaston. ibid.
			De Armis Militaribus suscipiendis. p. 335
			Donationes diversæ, Bertrando Nepoti Papæ factæ. ibid.
		Aug.	Prohibitio ne Bona Templariorum, prætextu Bullæ Papalis, capiantur per Hospitalarios. p. 337
		4	De Tractatu, super Ordinationibus corrigendis, habendo; Et de non veniendo ad Parliamentum cum Equis & Armis. ibid.
		5	De Dissensionibus exortis, inter Seneschallum Vasconiæ, & Amanenum de Lebreto, componendis. p. 338
		6	Ad Philippum Regem Francorum, de Credentiâ. p. 339
			Ad Papam, de Credentiâ. ibid.
			Ad Cardinalem, & ad Camerarium Papæ de Credentiâ. ibid.

Consimiles

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense	
1312	5 Edw. 2.	8 Aug.	Consimiles Literæ ad Cardinales, & alios. p. 340
			Ad Papam, de Credentiâ speciali. ibid.
		10	Bulla ad Senescallum Vasconiæ, super Discordiâ inter ipsum, & Amanenum de Lebreto. ibid.
		16	De Discordiis, inter præfatos, reformandis. p. 342
		19	De præfatis Controversiis pacificandis. p. 343
		23	Contra Congregationes & Conventicula. ibid.
		24	Ad Papam, pro Archiepiscopo Tuamensi. p. 344
		Sept.	De non veniendo versus Regem cum Equis & Armis. ibid.
		6	Ad Papam, pro Ordine Fratrum Prædicatorum, contra Oxonienses. p. 345
		14	Ad Papam, pro Episcopo Lichfeldensi. ibid.
			Ad Cardinalem Sancti Angeli pro prædicto Episcopo. ibid.
			Ad quam plurimos Cardinales pro præfato Episcopo. p. 346
		15	Ad Papam, de Canonizatione Thomæ de Cantilupo. p. 347
			Ad Cardinales super Canonizatione antedictâ. ibid.
			Ad Regem Francorum de dicti Thomæ Canonizatione. ibid.
		26	Ad Papam, super Negotio Lichfeldensis Episcopi. p. 348
			De Templariis Episcopo Wigorniensi Liberatis. p. 349
		28	De Tractando coram Legatis Papæ, super Discordiis inter Regem & Proceres. ibid.
		30	De Inhibitione Torneamenti in Villa de Sudbury. ibid.
		3 Oct.	Bulla, pro Thomâ de Calewell. p. 350
		5	De Senescallo in Comitatu Pontivi Constituto. p. 351
			Inhibitio ne Adversantes Regi ingrediantur Civitatem Londoniarum. ibid.
		6	De Tractando cum Adversantibus Regi. ibid.
		8	De Conductu pro Uxore Roberti de Brus. p. 352
		12	Ne Conventicula fiant, nec Torneamenta sine Licentiâ Regis. ibid.
		17	Literæ procuratoriæ Magistri & Conventus Domûs S. Johannis Jerusalem. p. 359
		22	Bulla pro Alano Episcopo Artferrensi. p. 352
		28	Ad Papam, pro Johanne de Sandale. p. 353
			Ad Papam, pro eodem. p. 354
			Ad Regem Franciæ, pro Arnaldo Gulielmi de Marsano. ibid.
			Pro Stephano Ferioli Senescallo Vasconiæ. ibid.
			Pro eodem Stephano. p. 355
		1 Nov.	De Inhibitione Torneamenti per Angliam. ibid.
		2	Pro Comite Lancastriæ, & aliis Adversantibus Regi. ibid.
		4	Ad Papam, de Bonis Lichfeldensis Episcopi, in Manum Regis, captis. p. 356
		6	De Processibus, super facto Excessuum in Vasconiâ. ibid.
		12	Ad Papam, pro Willielmo de Melton. p. 357
			Ad R. Cardinalem pro præfato. p. 358
		13	Memorandum de Nativitate Edwardi, Filii Regis Edwardi Primogeniti. ibid.
		19	De Inhibitione Torneamenti apud Dunstaple. ibid.
		20	De Maneriis datis Johanni Comyn. p. 359
			Pro Comite de Andagne in Recompensationem perditorum in Guerrâ Vasconiæ. ibid.
			Ad Papam, pro Arnaldo Gulielmi de Marsano. p. 360
		26	De Tractando super Dampnis Flandricis factis. ibid.
			Ad Comitem Flandriæ de Credentiâ. ibid.
		30	Ad Papam, pro Lichfeldensi Episcopo. p. 361
			Ad Papam, pro præfato Episcopo. ibid.
			De Fidelitate, Rothomagensis Episcopi, captâ. ibid.
		3 Dec.	Ad Papam, pro Ingeraldo de Warle. p. 362
			Ad Papam, de Bonis Friscobaldorum Arestatis. ibid.
		4	Ad Papam, pro Episcopo Sancti Andreæ. p. 363
		10	De Liberationibus Episcopi Glasguensis allocandis, necnon Mariæ Sororis Regis. ibid.

A. D.	A. R.	Mense	
1312	6 Edw. 2.	15 Dec.	De Tractando super Negotiis, Processibus, nuper habitos apud Petrogoricum, tangentibus. p. 364
			De Processibus antedictis, ad Regem transmittendis. ibid.
		19	De Expensis Nepotis Papæ persolvendis. p. 365
		20	Tractatus super discordiâ inter Regem & Magnates, occasione Mortis Petri de Gavaston. p. 365
		22	De Pace Proclamandâ. p. 358
		30	De desistendo ab Extensione Cathenarum, in Urbe Londoniarum. ibid.
1313		1 Jan.	Pro Mariâ Sorore Regis. p. 369
			De Providentiis pro Capellæ Windesoræ. ibid.
			Litera missa Comitissæ Fuxi, super Injuriis ei illatis. ibid.
			De formâ Juramenti in Vasconiâ observandâ. p. 370
			De Injuriis, Civibus Aqueosibus, per Commissarios Franciæ illatis. ibid.
		7	Ad Papam, pro Johanne de Sandale. ibid.
			De Tractatu inter Regem & Contrarientes. p. 371
		8	Pro Margaretâ Comitissâ Fuxi. ibid.
			Ad Papam, de Credentiâ. ibid.
		13	De Terris quæ fuerunt Petri de Gavaston commissis. p. 372
		16	Pro Bertrando del Gout. ibid.
			Pro eodem. p. 374
		17	De non Torneando apud Novum Mercatum. p. 375
			Nominatim præmuniuntur Barones ne ad dictum Torneamentum divertant. p. 376
		20	Ad Papam, super Mutuo faciendo. ibid.
		21	De Provisione pro Ecclesia Elsinensi. p. 377
		23	Ad Cardinales super Negotio Mutui Regi faciendi. ibid.
		31	De Inhibitione Torneamenti, apud Bedfordiam. p. 379
		1 Feb.	Ad Papam; quod Procurator Academiæ Oxoniensis falso fingit Regem ejusdem Privilegia abolere. ibid.
			Ad Papam, super hiis quæ ad Universitatem Oxonii minatoriè Rex scripserat. ibid.
			Ad Cardinales pro Fratribus Prædicatoribus in Oxonio. p. 380
		2	Pro Executoribus Testamenti quondam Magistri Militiæ Templi in Angliâ. ibid.
		3	De Commissione, Senescalli Vasconiæ, revocandâ. p. 381
		4	De Procuratoribus Constitutis in Curiâ Franciæ. ibid.
			Ad Regem Francorum de Credentiâ. p. 382
			Ad Comitem Valesiæ de Credentiâ. ibid.
			Ad Papam, pro Reymundo de Byern. ibid.
			Ad Papam, pro Episcopo Lichfeldensi. p. 383
			Ad Cardinales, pro eodem. ibid.
			Ad Cardinalem cui Negotia prædicti Episcopi examinanda committuntur. p. 384
			Pro Bertrando del Gout. ibid.
		10	Ad Regem Franciæ queritur de Gulielmo Reymundi de Gensaco. ibid.
		12	Pro Elizabethâ de Brus. p. 385
		13	Super Jure Regio, in Beneficiorum Collatione, non temerando. ibid.
		14	Ad Episcopum Exoniensem super Recessu Comitis Pembrochiæ a partibus Franciæ. p. 386
		15	De Acceptatione Concordiæ super Dissensionibus cum Flandricis. ibid.
			De Victualibus, extra Flandriam in Scotiam, non ducendis. ibid.
		16	De Conductu pro Jocalibus restituendis. p. 387
		22	De Jocalibus & Equis, Occasione Petri de Gavaston captis, recipiendis. ibid.
		27	De Receptione Jocalium prædictorum. p. 388
		3 Mar.	De Primogenito Regis Francorum, Arma Militaria suscepturo. p. 353
		4	Ad Papam, pro Abbate Sancti Edmundi Electo. ibid.
			Ad Papam, Grates refert, super Concessione Mutui. p. 354
		5	Ad Regem Franciæ, de Credentiâ. ibid.
		15	De Dextrariis, in Hispaniâ emendis. ibid.
		19	De Inhibitione Torneamenti apud Redinges. p. 395
		28	Ad Regem Norwegiæ. ibid.

Ad

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense	

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense.		
1313	7 Edw. 2.	Nov.	De Terris quondam Templariorum Hospitalariis liberandis.	p. 454
			De Protegendo Hospitalarios in assecutione Præmissorum.	p. 457
			Ad Scotos, de fidelitate continuandâ.	p. 458
		3 Dec.	Privilegia concessa Dordracensibus.	ibid.
		12	De Transfretatione Regis, & ejus reditu.	p. 463
		23	De Summonitione Servitii, pro Guerrâ Scotiæ.	ibid.
			De Proclamatione prodicto Servitio.	p. 464
1314		1 Jan.	De inhibitione Torneamenti apud Blyth.	p. 465
		3	De quibusdam in Bullâ, per Archiepiscopum Cantuariensem, renunciatis.	ibid.
		6	De Arestando Impugnatores Jurium Coronæ.	p. 466
		14	Ad Regem Franciæ; quod aliquem de suis, Regio adjungeret Nuncio, Papæ distinato.	ibid.
		27	Ad Regem Franciæ quendam Regi præjudicialia, in Ducatu Aquitaniæ, ordinantem.	p. 467
			Ad Papam, de Discordiis inter Regem, & Episcopum Xanctonensem.	ibid.
			Ad Papam, Responsoriæ.	ibid.
		29	De Cardinale Episcopo Albanensi, ad Concilium Regis, retento.	p. 468
		31	Ad Papam, pro Alexandro Bykenore Electo Dublinensi.	ibid.
		7 Feb.	Compositio inter Regem & Comitem Hollandiæ.	p. 469
			Pro Johanne de Sandale.	p. 471
			Ad Cardinales pro præfato Johanne.	ibid.
		8	Pro Majore, Juratis, & Civibus Civitatis Baionæ.	p. 472
		21	De Templariis sustentandis.	ibid.
		22	Pro Decano Sancti Pauli.	p. 473
			Ad Papam, Literæ iteratæ, pro Johanne de Sandale.	ibid.
		26	Ad Papam, pro Priore de Maaso.	ibid.
			De intendendo Negotiis Regis, in Parliamento Franciæ.	p. 474
		1 Mar.	Ad Regem Franciæ, de credentiâ.	ibid.
		12	De Terris eorum, qui ad Torneandum extra Regnum se contulerunt, in manum Regis capiendis.	p. 475
			De Admirallis Flotæ contra Scotos constitutis.	ibid.
		21	De ducendo Elizabetham de Brus usque ad Castrum Rossense.	ibid.
		22	Pro Comite Norfolciæ, Pardonatio Servitii.	p. 476
		24	Ad Duces Hybernicorum, de veniendo contra Scotos.	ibid.
			Pro Lichfeldensi Episcopo.	p. 477
		26	De Intendendo Custodi Terræ Scotiæ.	ibid.
		1 Apr.	De Capitaneo Hybernicorum, contra Scotos constituto.	p. 478
		2	De Summonitione Servitii Navium contra Scotos.	ibid.
		20 Maii.	Pro Isabellâ de Brus.	p. 479
		26	De orando pro Rege.	ibid.
		27	Super exitibus Aquitaniæ, Clementi nuper Papæ, Pignoratis.	p. 480
			Ad Cardinales, super statu Aquitaniæ.	ibid.
		28	De peditibus, ad Rescussum Castri de Strivelin, properare faciendis.	p. 481
		12 Jun.	A Rege Franciæ, de Scapulâ Lanarum.	p. 482
		27	Ad Convocationem Cleri Eborum.	p. 483
		28	De Privato Sigillo elongato.	ibid.
		29	Ad Regem Franciæ, de credentiâ.	p. 484
			Ad Cardinalium Cœtum, de Pontifice eligendo.	ibid.
			Ad Singulos Cardinales, super prædictâ Electione.	p. 485
		2 Julii.	Ad Regem Franciæ, super Ordinatione de Monetâ in Aquitaniâ, revocandâ.	p. 486
		6	Ad Regem Francorum de restitutione faciendâ.	ibid.
			De Renunciatione Appellationum, per Amanenum de Lebreto.	p. 487
			Ad Regem Arragoniæ Responsoriæ.	ibid.
1314	8 Edw. 2.	Julii	A. 8. E. 2.	
		15	Rex Franciæ, pro Burgensibus de Hypris.	p. 488
		16	Ad Regem Franciæ, super negotio Rapulæ.	ibid.
		18	De Conductu pro Elizabethâ de Brus.	p. 489
			De Sorore Roberti de Brus liberandâ.	ibid.
			Ad Cardinales, super Exitibus Aquitaniæ Papæ assignatis.	p. 490
		25	A Rege Francorum, pro Mercatoribus Yprensibus.	ibid.
		29	A Comite Flandriæ, ad Regem Rogatoriæ.	ibid.
		10 Aug.	De intendendo Capitaneo contra Scotos, Regnum invadentes.	p. 491
		18	De credentiâ, pro Johanne Hotham ad Hyberniam destinato.	492
			Ad Locumtenentem, & Cancellarium Hyberniæ, de Magnatibus convocandis.	ibid.
			Pro Radulpho de Monte Hermerii.	ibid.
		3 Sept.	Pro Archiepiscopo Cantuariensi, super bajulatione Crucis infra Provinciam Eboracensem.	p. 493
			Ad Decanum & Capitulum Eborum, super dicto negotio.	p. 494
			Ad Comitem Surriæ, pro præfato Archiepiscopo.	ibid.
		10	De Excessibus per Vascones contra Cardinales Italicos in Electione novi Pontificis perpetratis.	ibid.
		18	Pro Nunciis Roberti de Brus.	p. 495
		25	Pro Episcopo Sancti Andreæ.	p. 496
		2 Oct.	De Uxore, Sorore, & Filiâ, Roberti de Brus, ad Norholum conducendis.	ibid.
		6	De plenâ potestate ad tractandum, cum Roberto de Brus.	p. 497
			De Tractatu certificando.	ibid.
			De Sufferentiâ Guerræ, ad Requisitionem Regis Franciæ concedendâ.	ibid.
			De Pace, ut supra concedendâ.	p. 498
		9	De Hominibus ad Arma eligendis.	ibid.
			De tractando super pace cum Scotis.	p. 499
			De Comite Ultoniæ, & Theobaldo de Botiller venientibus ad Parliamentum in Angliâ.	ibid.
		16	Ad Ducem Lotharingiæ.	ibid.
		5 Nov.	De Jure Regis conservando.	p. 500
		19	Pro Archiepiscopo Cantuariensi.	ibid.
		20	De Prisonibus Excambiendis.	p. 501
			Ad Regem Franciæ, de Maneriis, secundum formam pacis restituendis.	p. 502
		4 Dec.	Litera Regis de Concordiâ inter Cardinales, & de Electione Papæ accelerandâ.	ibid.
			De relevando pro Philippo Pulchro Rege Franciæ, defuncto.	p. 503
			De Pecuniâ, a Bertrando de Guito, mutuandâ.	p. 504
			Ad Francorum Regem, pro Ingelramo de Marigny.	ibid.
		22	De Conductu, pro Duncano de Fyff.	p. 505
		26	Pro Margaretâ Comitissâ Fuxi.	ibid.
			Pro Animâ Petri de Gavaston.	p. 506
1315		4 Jan.	Ad Francorum Regem, pro Edwardo de Baliolo.	ibid.
			De Absentiâ, Archiepiscopi Eboracensis a Parliamento, propter Scotos excusandâ.	ibid.
			De Baronibus, ut supra excusandis.	p. 507
		12	Pro Amaneno de Lebreto, de Dono 20000 librarum Turonensium.	ibid.
		24	Ad Senescallum, & Thesaurarium Agenesii pro Bernardo de Spinasia.	ibid.
		3 Mar.	Protestas per Yolendem Dominam de Belino, ad concordandum cum Procuratore Regis.	p. 508
		4	Ad Regem, a Majore & Juratis Baionæ.	p. 509
		14	Ad Prælatos, Proceres, & Communitates Hyberniæ, de credentiâ.	p. 510
		15	Pro Rege, de pecuniâ mutuandâ.	p. 511
		28	Compositio inter Regem, & Yolendem Dominam de Belino.	p. 514
		13 Apr.	Ad Regem, a Comite Flandriæ.	p. 516
		18	De Villâ, & Castro Berewici, Mauritio de Berkele, commissis.	ibid.
		20	Super Dulcemfontibus, in Vasconiâ, componendis.	p. 517

Forma

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense.		
1315	8 Edw. 2.	20 Apr.	Forma Pacis inter Regem, & Vicecomitem Franciæ.	ibid.
			Compositionis inter Regem, & Yolendem Dominam de Besino, Ratihabitio.	p. 519
		21	Ad Literas Regias pro Bernardo de Spinaâ Responsoriæ, per Senescallum, & Thesaurarium Agenesii.	ibid.
		28 Maii.	Ad Regem Castellæ.	p. 520
		1 Junii.	De Camerario Scotiæ constituto.	ibid.
		15	Litera Regis Franciæ, super complemento Pacis.	p. 521
			Litera Regis Franciæ Declaratoria, quoad Adhærentes, & Gardiatores.	ibid.
			Litera Regis Franciæ, super remissione Pœnarum, & Excessuum.	p. 522
		18	A Rege Franciæ de Flandrensibus in Angliâ capiendis.	p. 488
		20	De his, quæ complenda supersunt, secundum pacem inter Angliæ, & Franciæ Reges utrinque complendis.	p. 522
		29	De Scotis repellendis.	p. 523
		5 Julii.	Pro Adomaro de Valencia, inter Trentam & Rokesburgh Capitaneo, & Locum tenente Regis, constituto.	p. 524

A. 9. E. 2.

A. D.	A. R.	Mense.		
		16	Ad Comitem Hollandiæ, super dote Sororis Regis.	p. 528
		14	Litera Regis Franciæ, super Bannimento Flandrensium.	ibid.
		17	De Negotiis, Prælatis & Proceribus Aquitaniæ, exponendis.	p. 528
			Ad Almaricum de Credonio, & Amanenum de Lebreto, de prædictis Negotiis.	ibid.
		6 Aug.	Carolus de Hispania retentus de Concilio Regis.	p. 531
			Ad Franciæ & Navarræ Regem, super facto Flemingorum.	ibid.
		30	De Servitio pro Guerra Scotiæ.	ibid.
		1 Sep.	De Scotis Terram Hiberniæ invadentibus.	p. 532
			De Gratiis, venientibus contra Scotos in Hiberniâ, concessis.	ibid.
			De Ministris, in Hibernia, minus idoneis, amovendis.	p. 533
			De Bannimento Flandrensium, secundum formam Pacis Franciæ.	ibid.
		16	Ad Cardinales Deprecatoria, pro novo Papa Eligendo.	p. 534
		18	Ad Regem Franciæ excusatoria, de Navigio, contra Flandrenses, parando.	p. 535
			De Flandrensibus gravandis ad requisitionem Regis Franciæ.	ibid.
			Ad Pontivi & Vasconiæ Senescallos, super prædictâ Requisitione.	p. 536
			De Custodia Karlioli, Andreæ de Harcla, commissâ.	ibid.
		21	De Edwardo de Balliolo, a partibus transmarinis redeunte.	p. 537
		5 Oct.	Ad Certum Cardinalium, de Electione Summi Pontificis.	ibid.
			Ad Cardinales Sigillatim super Electione antedictâ.	p. 538
		24	De Conductu, pro Servientibus Comitissæ Norfolciæ.	p. 539
		2 Nov.	Ad Regem Franciæ, de Malefactoribus super Mare.	ibid.
			Ad eundem super Deprædationibus.	p. 540
		4	Ad Episcopum Dunolmensem contra Treugas particulares cum Scotis.	ibid.
		9	De inquirendo super mora Flandrensium, & de eisdem arestandis.	p. 541
		23	Pro Episcopo Dunolmensi de Indempnitate.	ibid.
		25	De Usurpationibus infra Civitatem Agenensem.	p. 542
			Super Arestatione Navium Hispanicarum.	ibid.
		16	Ad Regem Franciæ, de Mercatoribus spoliatis.	p. 543
			De Tractando super Stapulâ in Franciâ.	ibid.
		18	De regratiando hominibus novi Castri super Tynam.	p. 544

A. D.	A. R.	Mense.		
1315	9 Edw. 2.	18 Dec.	Ad Regem Franciæ, de Licentiâ, pro dictæ Villæ Burgensibus.	ibid.
		19	De Potestate recipiendi homines de Scotiâ ad pacem.	p. 545
		20	De Concessionibus in Vasconiâ, ad consequentiam non trahendis.	ibid.
		30	Pro Radulpho de Monte Hermerii ad Sanctum Jacobum, profecturo.	p. 546
1316		2 Feb.	De Capitaneo pro Guerrâ Walliæ.	ibid.
			Litera quorundam Magnatum Hiberniæ.	ibid.
		6	De attendendo Willielmo de Monte acuto contra Wallenses.	p. 547
		7	De hominibus ad Arma, versus Wallenses, eligendis.	p. 548
			De attendendo Capitaneo, contra Wallenses.	ibid.
			Pro hominibus North Walliæ, de Consuetudinibus observandis.	ibid.
			Pro hominibus Westwalliæ & Southwalliæ, de Consuetudinibus observandis.	p. 549
			Pro Aniano Bangorensi Episcopo.	p. 550
		8	De Conductu, pro Electo Eborum.	p. 551
		12	De Wallensibus ad pacem recipiendis.	ibid.
		15	Pro Archiepiscopo Nidrosiensi, de Licentiâ Mercaturæ exercendæ in Angliâ.	ibid.
		29	Ad Regem Norwegiæ, de restitutione faciendâ.	p. 552
			De Wallensibus ad pacem recipiendis.	ibid.
			De Servitio pro Guerrâ Scotiæ.	p. 553
		23	De Potestate ad Tractandum super Sufferentiâ Guerræ cum Roberto de Brus.	ibid.
		25	De Prosequendo contra Wallenses.	ibid.
		28	De Proclamatione super Armis Militaribus suscipiendis.	p. 554
		5 Mar.	De Ordinationibus Observandis.	ibid.
		14	De Amaneno de Lebreto, ad Parliamentum, veniendo.	p. 555
		16	De Wallensibus ad pacem recipiendis.	ibid.
		19	Ad Constabularium Franciæ, de Flandrensibus.	ibid.
		12 Apr.	De Tractando de Concordiâ, inter Subditos Regnorum, Angliæ, & Norwagiæ.	p. 556
			Ad Regem Norwegiæ, super Tractatu antedicto.	ibid.
		24	De Conductu pro Rege & Reginâ.	p. 557
		28	De Assecuramento pro Roberto de Brus, super Treugâ tractaturo.	ibid.
			De Procuratoribus, pro eodem Tractatu, ordinatis.	ibid.
		15 Maii.	Schedula Instrumentorum pro Literis, Franciam & Vasconiam, expediendis.	p. 558
			Ad Eundem Comitem de Valoys.	p. 559
			Ad Episcopum Agenensem, super Negotiis in Aquitaniâ.	ibid.
		17	Ad Regem Franciæ.	p. 560
			Ad Reginam.	ibid.
		18	De Civitate Burdegalæ, Coronæ Angliæ annexandâ.	ibid.
			De Navibus, Regis Castellæ, arestandis.	p. 561
		27	De Prorogatione Servitii Summoniti pro Guerrâ Scotiæ.	p. 562
		30	De Fidelitate Northanhumbrorum continuandâ.	p. 563
		1 Jun.	De villis, in Aquitaniâ, Coronæ annexandis.	ibid.

A. 10. E. 2.

A. D.	A. R.	Mense.		
		16 Jul.	Concilio Franciæ, super Dromonda captâ.	p. 564
		18	Ad Januenses, de auxilio Scotis præstito.	p. 565
		4 Aug.	Pro Nutrice Reginæ.	p. 566
			Litera Haquini Norwegiæ Regis.	ibid.
		20	Ad Cardinales, de Archiepiscopo Cashellensi Electo.	p. 567
			Pro eodem.	ibid.
			De Fratribus, Ordinis Minorum in Hiberniâ, corrigendis.	p. 568
			Ad Comites Regni de veniendo contra Scotos.	ibid.

Ad

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense		
1316	10 Edw. 2.	Aug.	Ad Vicecomites de Proclamatione, veniendi contra dictos Scotos, faciendâ.	p. 569
			De Subsidio, in Vasconiâ, concesso.	ibid.
		24	De orando pro Rege, Regina & liberis eorum.	p. 570
		28	Litera Regis Norwegiæ.	p. 571
		9 Sep.	Ad Electum Eborum, super Negotiis, in Romanâ Curiâ.	ibid.
		16	De Exitibus Aquitaniæ, Papæ assignatis.	ibid.
		27	De Creatione Papæ intimatâ.	p. 572
		1 Oct.	De Jure Regis Manutenendo.	p. 573
			Ad Cardinales pro Electo Eborum.	ibid.
			Pro eodem Electo.	p. 574
		9	Pro Johannâ Filiâ Petri de Gavaston.	p. 575
		20	Ad Locum tenentes Franciæ Regentis, super Discordiis inter homines Baionæ & Normanniæ.	ibid.
		21	Ad Præfatos, pro Antonio Pessaignio.	p. 576
			Ad Visitatorem Generalem Sancti Johannis Jerusalem de prædicto Antonio.	ibid.
		30	Litera Regi Norwegiæ, super injuriis illatis.	p. 877
		5 Nov.	Ad Cardinales, interatæ preces, pro Electo Eborum.	ibid.
		6	Ad Papam, super Creatione suâ; Et de expeditione prædicti electi.	ibid.
		12	De Insurgentibus cum Lewelino Bren, ad pacem recipiendis.	p. 578
		15	De Captis, in Walliâ, liberandis.	p. 579
		20	De Terris Wallensium, captis in Manum Regis.	ibid.
		23	Pro Rogero de Mortuo Mari Custode Hiberniæ, constituto.	p. 580
			Pro Eodem; de Potestate amovendi Ministros.	ibid.
			Præfati Custodis perampla Potestas.	ibid.
			De aliis Potestatibus, ipsi datis.	p. 581
			Ad Papam, pro Ludovico de Bellomonte, in Episcopum Dunolmensem, præficiendo.	ibid.
			De Conductu, pro Thomâ Randolf & Johanne de Meneteth.	p. 582
		24	De Potestate Tractandi cum Roberto de Brus	ibid
		6 Dec.	Ad Amadeum Comitem Sabaudiæ.	ibid.
			Consimiles Literæ, ad Ottonem de Grandisono.	p. 583
		7	De Reconciliatione Flandrensium.	ibid.
		15	Ad Papam, de Nunciis sibi commendatis.	p. 584
			Ad Cardinales, pro præfatis Nunciis.	ibid.
			De intercedendo Coronationi Regis Franciæ.	p. 585
			De Conductu, pro Nunciis Regis Angliæ.	ibid.
			Pro Memoratis Nunciis.	p. 586
		16	De Tractando super Exitibus Aquitaniæ Papæ assignatis.	ibid.
		20	Pro Davide Comite Atholiæ Remunerando	p. 587
			De Navibus, pro Rogero de Mortuo Mari, Providendis.	ibid.
		25	De intendendo Nunciis Regis in Curiâ Romanâ.	p. 588
		26	De Concordiâ, inter Magistros, & Scolares Oxonienses & Fratres prædicatores reformandâ.	ibid.
			Ad Cardinales, de dictis Dissensionibus concordandis.	p. 589
			Ad Papam de injuriis, per Brigas & Dilationes, Ecclesiæ & Regno, illatis.	ibid.
			Ad Albanensem Episcopum Cardinalem, contra Colores Malivolorum exquisitos.	p. 590
			Ad Sanctæ Priscæ Presbyterum Cardinalem, contra Memoratos Colores.	p. 591
			Ad Sanctæ Mariæ in Porticu Cardinalem, pro Electo Eborum.	p. 592
			Ad Willielmum de Testa Cardinalem, pro eodem.	p. 593
			Pro eodem Electo, ad Sancti Adriani Diaconum Cardinalem.	ibid.
			Ad Sanctæ Agathæ Cardinalem super eodem negotio.	p. 594
1317		1 Jan.	De Treugis Scotiæ per Biennium, & Infractoribus Excommunicatis.	ibid.
		4	De Potestate Concedendi Pensiones Cardinalibus.	p. 595
			Super Electione Archiepiscopi Casshellensis.	ibid.
1317	10 Edw. 2.	Jan.	De Scotis in Hiberniâ reprimendis.	p. 596
			De Passagio Regis, ad Terram sanctam, ordinando.	p. 597
			De Inhibitione Torneamenti apud Thetford.	ibid.
			De dictis torneantibus arestandis.	ibid.
			Ad Papam, pro Dublinensi Electo.	p. 598
		6	Ad Cardinales, pro eodem.	ibid.
		8	Ad Papam, pro Electo Eborum.	p. 599
			Ad Gaucelinum Papæ Nepotem, pro eodem.	p. 600
			Rex, per Ambassiatores suos, petit promotionem Clerici	ibid.
		10	Pro Episcopo Wintoniæ.	ibid.
		12	Ad Cardinales, ut promoveant Petitionem, Papæ porrigendam.	p. 601
			Litera Regis Franciæ, de Colloquio habendo.	p. 602
		16	De Torneantibus Arrachiandis.	ibid.
		18	Ad Papam, de negotio secreto	p. 603
		19	Pro Ludovico de Bellomonte, in Episcopum Dunelmensem, Promovendo.	ibid.
		20	De Eborum Electo.	ibid.
			Pro Ambassiatoribus ex parte Electi prædicti.	p. 604
			Consimiles Literæ ad Cardinales.	ibid.
		31	De Galeis, per Januenses, Providendis.	ibid.
		9 Febr	Bulla de Provisione pro Ludovico de Bello Monte in Episcopum Dunolmensem.	p. 604
		12	Pro Conventu de Sempringham; Et de Wencilianâ, Lewelini olim Principis Walliæ Filiâ.	p. 606
		13	Adhuc ad Papam, pro Electo Eborum.	ibid.
			Adhuc ad Cardinales, pro eodem.	p. 607
		17	Ad Papam, de Recommendatione.	p. 608
		20	Pro Cancellario & Universitate Cantebrigiæ.	p. 609
			De Negotiis Electi Eborum, expediendis.	ibid.
		23	Super Provisione Ludovici de Bellomonte in Episcopum Dunolmensem.	p. 610
			Ad Cardinales, de eadem.	ibid.
		12 Mar	Pro Fratribus de Monte Carmeli.	ibid.
			Ad Cardinales, pro iisdem.	p. 611
		17	Bulla Exhortatoria, ad pacem cum Scotis.	ibid.
			Super Reformatione pacis, inter Regem & Robertum de Brus.	p. 613
			De Potestate procedendi contra Robertum de Brus.	p. 614
		20	Ad Cardinales, pro Electo Eborum.	p. 615
		25	De Electione Archiepiscopi Cassalensis.	ibid.
			Ad Cardinales, super dictâ Electione.	p. 616
		27	Iterum ad Papam, pro Electo Eborum.	ibid.
		28	Pro Thomâ de Cherleton, de Ecclesiâ Herefordensi.	p. 617
			De Rege Cruce Signato: Et super Decimâ, in subsidium Terræ sanctæ, concessâ.	ibid.
		29	Super Decimâ prædictâ Colligendâ; Et mutuo assignandâ.	p. 618
			Super dilatione Solutionis, de mutuo prædicto.	p. 619
			Bulla Excommunicationis, contra Inimicos Regis.	ibid.
			Bulla, super Roberto de Brus, & Edwardo Fratre, Excommunicandis.	p. 620
		30	De Episcopatu Herefordensi supplendo.	p. 622
		1 Apr.	Bulla de Archiepiscopo Cassellensi.	ibid.
			Dispensatio pro Liberis Regis, in Gradu prohibito, Maritandis.	p. 623
			Inhibitio, ne aliquid attemptetur contra Exemptionem Liberarum Capellarum Regis.	ibid.
			Super Exitibus Aquitaniæ Papæ assignatis.	p. 624
		4	De orando pro Rege.	p. 630
		7	Pro Ludovico de Bellomonte, in Episcopum Dunolmensem, Sublimato.	ibid.
		10	Bulla, contra fratres de ordine Mendicantium Rebellionem Prædicantes.	ibid.
		12	De Marchâ non concedendâ contra Gentes de Biscay.	p. 632
			Quod homines de Biscay gravantur propter Delictum Subditorum Regis Castellæ.	ibid.
		13	Aquietantia, pro annuo censu.	ibid.
		20	Bulla, pro expeditione Electi Eborum.	p. 633
			Civitas Baionæ, queritur de astutiâ Gallicorum.	ibid.

De

A. D.	A. R.	Mense	
1317	10 Edv. 2	23 Apr.	De Captione Comitis Ultoniæ. p. 634
		27	Super Captione prætactâ. ibid.
		28	Ad Regem Jerusalem, pro Electo Eborum. p. 635
		1 Maii.	Bulla de Treugis inter Regem & Robertum de Brus, ineundis. ibid.
		4	De Ludovico de Bellomonte, se Regi quoad Temporalitatem, supponente. p. 63[illegible]
			De Ecclesiâ Herefordensi providendâ. p. 637
		6	Ad Adam de Orleton, de non Episcopando, in dictâ Ecclesiâ. ibid.
			De Sede præfatâ, propter Wallensium Rebellionem, adimplendâ. p. 638
			Ejusdem Argumenti, ad Cardinales. p. 639
		8	De Conductu, pro Cursoribus Papæ. ibid.
		10	De Captione & Abductione Comitis Pembrochiæ. p. 640
			Pro Eubolone de Montibus. p. 641
		20	De Villâ & Castro Senhorii, Coronæ Angliæ, annexis. ibid.
		24	De Civitate Baionæ non molestandâ. p. 642
			Super Violentiis & Deprædatione, per Subditos Regis Castellæ, in Vasconiâ. ibid.
		26	Super Maritagio Domini de Egremond, & Johannæ Neptis Regis. p. 6[illegible]
		2 Junii.	De Recipiendo Scotos ad pacem. ibid.
		6	De Marchâ non concedendâ, contra homines de Biscay. p. 645
		8	Ad Papam, pro Electo Eborum. ibid.
			Ad Cardinales, pro eodem. p. 646
			De non infestando prædictum Electum. ibid.
		10	De non inquietando Mercatores Brabantiæ. p. 647
		12	De vino concesso, pro Guerrâ Scotiæ. ibid.
		13	De Homagio respectando. p. 648
			De Cardinalibus conducendis. ibid.
		15	De Usurpationibus Gallicorum. ibid.
		17	De vadiis Wallensium. p. 64[illegible]
			De Cardinalibus honorifice recipiendis. ibid.
		1 Julii.	De Colloquio habendo, ante Cardinalium adventum. p. 65[illegible]
		3	De Tractatu, cum Nunciis Comitis Hollandiæ. ibid.
		6	De intendendo iisdem. p. 652
			De Britanniæ Ducissâ, a voto absolvendâ. p. 653
			De Indulgentiâ pro dictâ Ducissâ. ibid.

A 11. E. 2.

A. D.	A. R.	Mense	
	11 Edv. 2	7 Julii.	Bulla, Indulgentiæ pro præfatâ Ducissâ. p. 654
		13	Ad Papam, super Electo Glascuensi, & super Electo Eborum. ibid.
		16	De Conductu, pro Cursoribus Cardinalium. p. 655
		19	Supplicatio Civitatis Agenni. ibid.
		26	Super Negotiis Civitatis prædictæ. p. 656
			Ad Ducem Britanniæ, de Mercatoribus benigne tractandis. ibid.
		27	De Conductu pro Cardinalibus. p. 657
			De Conductu pro Nunciis Cardinalium. ibid.
		28	Duci Brabantiæ, super facto cujusdam Aresti. p. 658
			A Comite Flandriæ, de Mercatoribus spoliatis. ibid.
		4 Aug.	De Bullis, pro Episcopo Cassalensi, [illegible]endis. ibid.
		6	Ad Papam, super bajulatione Crucis. p. 65[illegible]
			De alloquendo Episcopum Fernensem, de [illegible] quod Scotis adhæsit. p. 66[illegible]
		7	De Recipiendo Scotos ad Pacem. ibid.
			Litera Comitis Flandriæ, ad purgandum Burgenses de Yprâ. ibid.
		21	Ad Regem Franciæ de Nave, per Ducem Britanniæ, arestatâ. p. 661
		7 Sep.	De Transactis in Tractatu cum Roberto de Brus. ibid.
		10	De Cardinalibus per Robbatores spoliatis. p. 663
			Ad Papam pro Electo Eborum. p. 66[illegible]
			Pro eodem Electo. p. 66[illegible]
			Ad Archiepiscopum Maguntinum. ibid.

A. D.	A. R.	Mense	
1317	11 Edv. 2	13 Sep.	De Discordiis, inter Barones Quinque Portuum & Flandrenses, reformandis. ibid.
		16	De Custumis, a Clericis conjugatis, exigendis. p. 666
		20	De Proclamatione faciendâ, super deprædatione Cardinalium. ibid.
		24	Ad Dearestandum adhærentes Comitis Lancastriæ. p. 667
			De Protectione pro Nuncio Sedis Apostolicæ. ibid.
		26	Quod Comes Lancastriæ, & sibi Adhærentes, secure se divertant intra Regnum. p. 668
		5 Oct.	De Inhibitione Torneamenti. ibid.
		15	De Electo Eborum, jam tandem in Archiepiscopum, præfecto. p. 669
			Pro Waltero Exoniensi Episcopo. p. 670
		28	Pro Electo Dunolmensi, per Robbatores a Consecrationis munere impedito. ibid.
		29	De non derogando a Potestatibus Cardinalium. p. 671
		2 Nov.	Pro Willielmo de Monte acuto, de Redemptionibus Walensium. ibid.
		3	De Senescalciâ Aquitaniæ Commissâ. ibid.
			De Castris obsessis per Comitem Lancastriæ. p. 672
			De Castro de Knare-burgh occupato. p. 672
			De dicto Castro, in manum Regis, assumendo. p. 673
		4	De non credendo Suggestionibus contra Bertrandum del Got, & Amanenum de Lebreto. ibid.
			Literæ Deprecatoriæ pro iisdem. p. 674
			De Obligando Ducatum Aquitaniæ. p. 675
			Pro Universitate Villæ Florentiæ. ibid.
		8	Ad Papam, de Credentiâ. p. 676
			Consimiles ad Cardinales. ibid.
		11	Pro Fratribus & Nepotibus Papæ, de Concilio Regis in partibus transmarinis retentis. ibid.
			De Annuitatibus, prætatis Concessis. p. 677
		15	Pro Gaucelino Cardinale. ibid.
			De Potestate, ad Pensiones Cardinalibus concedendum. ibid.
		20	Pro Hominibus de Biscay. p. 678
		22	De Assignatis, ad Pensiones Cardinalium examinandum. p. 679
			De quadam enormi oppressione in Curiâ Romanâ. ibid.
			De Enormitate prætaxatâ. p. 680
		23	Pro Mercatoribus de Societate Bardorum. ibid.
		3 Dec.	Ad Regem Franciæ, super captione Dromondæ. p. 681
		6	Ad Regem Franciæ, pro Marchione de Careto. ibid.
			Ad Papam, pro eodem. ibid.
			De eodem retento, ad Robas Regis. p. 682
		10	Pro Majore & Civibus Dubliniæ. ibid.
		20	De Succursu, in Tractatu cum Roberto de Brus. p. 683
		22	De Articulis contra Senescallum Xantoniæ. p. 684
		27	Pro Liberis Nutricis Reginæ. p. 687
			De Inhibitione Torneamenti. ibid.
		29	De Excommunicando Turbatores Regni. p. 688
1318		1 Jan.	De Intendendo, in Arestatione Bordeausium. p. 689
		2	De Villis in Aquitaniâ, Coronæ Angliæ, annexandis. ibid.
		8	Super Oppressionibus in Curiâ Franciæ. p. 690
			De Gravaminibus supradictis. ibid.
		10	Contra Constitutionem Papalem de Pluralitatibus. p. 691
			Ad Cardinales de eadem. ibid.
		21	De Canonizatione, Thomæ de Cantilupo, protelatâ. p. 692
		28	Litera Regis Franciæ, super Mercatoris detentis. p. 693
			De Treugâ inter Cives Baionæ, & Normannos. ibid.
		4 Feb.	Ad Regem Franciæ, de dictâ Treugâ. p. 694
		6	Contra Nuncium Papæ. ibid.
		8	Ad Regem Franciæ, super Excessibus Officialium. p. 695
		16	Ne aliquid attemptetur contra Coronam, in Congregatione Prælatorum. ibid.
			Contra indebitas Impositiones, in exigendo Petri Denarium. p. 696

Pro

Index Chronologicus.

A. 13. E. 2.

Altera

Index Chronologicus.

A. D.	A. R.	Mense		
1320	13 Edw. 2.	Jan.	Altera, contra Invasores Hiberniæ.	ibid.
		10	Ad Papam, super redemptione Rogeri de Stanegrave.	p. 812
			Ad Cardinales pro eodem.	ibid.
			De Privilegiis, præfato Rogero, concedendis.	ibid.
		11	Ad Regem Franciæ responsoria.	p. 813
		12	Pro Cassallensi, Archiepiscopo, de Debitis.	ibid.
		15	Pro Henrico de Burghersh.	p. 814
			Ad Cardinales, pro eodem.	p. 815
			Ad Nuncios Regis, pro eodem.	ibid.
		24	De Custodibus Treugarum assignatis.	p. 816
			Super dictis Treugis, de Castro commisso.	p. 817
		28	De Conductu pro Comitissâ de Fyff.	ibid.
		19 Feb.	Ad Regem Franciæ de mutuâ Visione.	p. 818
		20	De Hospitiis providendis.	ibid.
		25	Ad Regem Franciæ de iisdem.	ibid.
		28	De Regimine Vasconiæ commisso.	p. 819
			De Excessibus in Vasconiâ.	ibid.
			De inhibitione Torneamenti.	p. 820
		6 Mar.	Iteratæ Preces pro Henrico de Burghassh.	ibid.
			Ad Cardinales pro eodem.	p. 821
		13	De non molestando Præbendarium Regis.	ibid.
		14	De Pardonatione pro Justis.	p. 822
		15	Super mutuâ visione antedictâ.	ibid.
			Ad Regem Franciæ de Credentiâ.	ibid.
			Ad Papam, de Credentiâ.	p. 823
			Ad Cardinales, Fratrem & Nepotem Papæ.	ibid.
		19	Pro Antonio Pessaigne, ad Regem Franciæ.	p. 824
			Pro dicto Antonio, ad Papam.	ibid.
			Ad Cardinales pro eodem.	ibid.
			Pro memorato Antonio, ad Regem Siciliæ.	p. 825
		25	De Pensione concessâ Cardinali.	ibid.
		1 Apr.	Regis Franciæ Literæ de Conductu.	ibid.
		8	De Orando pro Rege.	p. 826
		11	De Pardonatione in facto Justarum.	ibid.
		16	De Protestatione Regis, & Renunciatione Rigandi de Asserio, Episcopi Wintoniensis, super Temporalitate dicti Episcopatûs.	p. 827
		17	De Restitutione Temporalium Episcopatûs prædicti.	p. 828
			De speciali Gratiâ, pro Cardinalibus beneficiatis.	p. 829
		25	De conducendo Scotos per Regnum.	ibid.
		26	De Notariis Imperialibus non admittendis.	ibid.
			Contra dictos Notarios.	p. 830
		28	Ad Regem Franciæ, super secretis negotiis.	p. 831
			Pro Johanne de Wrotham.	ibid.
			Pro eodem Johanne.	p. 832
			De Protectione pro Cardinali.	ibid.
		8 Maii.	Super Dissensionibus Abbatis Villæ.	ibid.
			Super Dissensionibus prædictis.	p. 833
		23	De Providentiis in partibus transmarinis.	ibid.
		27	De Præfectione Henrici de Burghassh in Episcopum Lincolniensem.	ibid.
		3 Junii.	De Hospitiis providendis.	p. 835
		4	De Custode Regni constituto.	ibid.
		5	De Vitis providendis.	ibid.
		7	De inhibitione Torneamenti apud Leycestriam.	ibid.
		11	Renovatio Conductûs, pro Rege.	p. 836
		18	De procedendo contra Torneantes.	ibid.
			Ne quis armatus accedat coram Justiciariis.	p. 837
			Contra Juris Regis impugnatores.	p. 838
		19	De Transfretatione Regis.	ibid.
		25	De promovendo ad Episcopatum Dumblanensem.	p. 839

A. 14. E. 2

A. D.	A. R.	Mense		
	14 Edw. 2.			
		22 Jul.	De Reditu Regis.	p. 840
			Super Cessione Episcopatûs.	ibid.
		26	De Licentiâ datâ Comiti Sabaudiæ.	ibid.
		6 Aug.	Assignatio diei ad tractandum cum Flandrensibus.	p. 841

A. D.	A. R.	Mense		
1320	14 Edw. 2.	6 Aug.	De Conductu, pro Nunciis Comitis Flandriæ.	ibid.
			Pro Archiepiscopo Rothomagensi.	p. 842
			De Nova Gersua construendâ.	ibid.
		7	De Custodus Castrorum in Vasconiâ.	p. 844
			Pro hominibus Ambianis.	ibid.
			De Miraculis Thomæ Herefordensis Episcopi.	p. 845
			Pro Archiepiscopo Ardmacanensi.	ibid.
		8	Pro Albanensi Episcopo Cardinali.	ibid.
		9	Pro Rogero de Northburgh.	p. 846
			Pro dicto Rogero.	ibid.
		10	Bulla, ad Pacem cum Scotis, hortatoria.	ibid.
		14	Ad Comitem Hollandiæ.	p. 847
		18	Super transactis inter Nuncios Roberti de Brus & Papam.	p. 848
		27	Pro Rogero de Northburgh, ad Cardinalatum sublimando.	p. 849
			Ad Cardinales pro eodem.	p. 850
			De prædicando Saracenis.	p. 851
		28	De orando pro Rege.	ibid.
		15 Sep.	De tractando cum Scotis.	ibid.
		4 Oct.	Super Discordiis, cum Flandrensibus, sedandis.	p. 852
		6	Ad Regem Franciæ, de tractatu cum Roberto de Brus.	p. 853
		6	Super tractatu prælibato.	p. 854
		7	Contra Usurpationes Papales.	ibid.
			Ad Cardinales super dicto Negotio.	p. 855
		8	Pro subditis Ducis Britanniæ.	p. 856
		11	De Antonio Pessagne & Totto Gaidi.	p. 857
		14	Super dicto Negotio.	ibid.
		24	De Conductu pro Uxore Alexandri de Cumyn.	ibid.
		1 Nov.	De Villâ de Rypun redemptâ.	p. 858
		9	Super Dispensatione Matrimonii cum Filiâ Comitis Hollandiæ.	p. 859
		10	De Restitutione, Cardinalibus spoliatis, faciendâ.	ibid.
		11	Super Tractatu cum Roberto de Brus, ad Papam.	p. 860
		16	Pro Fratre Papæ & Nepotibus.	ibid.
			De Assensu Parliamenti non obtento, ad Perpetuitates pro annuitatibus concedendas.	p. 861
		17	De Conductu, pro Scotis.	ibid.
			De Scotis, ad pacem recipiendis.	p. 862
		18	Super Negotio Præbendæ.	p. 863
		20	De Feretro Sancti Thomæ Herefordensis.	ibid.
		24	Ad Ducem Britanniæ.	p. 864
		11 Dec.	De Forisfacturis Scotis Pardonatis.	ibid.
		12	Pro Societate Bardorum contra Hospitalarios.	p. 865
1321		12 Jan.	Pro Monacho de Cupre, ex parte Roberti de Brus, in Angliam misso.	ibid.
		13	Super Negotiis Comitissæ de Fyfe.	p. 866
		14	Super Confœderationibus in Civitate Londoniæ.	ibid.
		19	Commissio ad tractandum de pace cum Roberto de Brus	ibid.
		24	Pro Cursore Regis Franciæ.	p. 867
		30	De Congregationibus non faciendis.	ibid.
		11 Feb.	Pro Nunciis Regis Franciæ, de Conductu.	p. 868
		16	De Conductu, pro Nuncio Papæ.	p. 869
		20	Super Discordiis inter subditos Regis & subditos Ducis Britanniæ.	ibid.
		24	De Translatione Thomæ, quondam Herefordensis Episcopi.	p. 870
		1 Mar.	Pro Licentiâ audiendi Leges Civiles.	ibid.
		4	Super Excessibus Roberti de Brus, & de Censuris gravandis.	ibid.
			De Negotiis prædictis, & de Tractatu pacis.	p. 871
		7	De orando pro Rege.	p. 872
		10	Pro Episcopo Dunolmensi.	ibid.
		12	Ad L. de Flisco Cardinalem, de eodem	p. 873
			Ad Regem Siciliæ, pro eodem.	ibid.
		28	Ad Regem Aragonum.	p. 874
		29	Pro Dispensatione Matrimonii, inter Comitem Pembrochiæ, & Mariam de Sancto Paulo.	ibid.
			Super dictâ Dispensatione.	p. 875
		30	Super Dispensatione pro Regis Primogenito, & Filia Comitis Hollandiæ.	ibid.

Ad

Index Chronologicus.

A. 15. E. 2.

De

Index Chronologicus.

A 17. E. 2.

CONVEN-

CONVENTIONES, LITERÆ, ET ACTA PUBLICA.

De Pace Regis proclamanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 18. d. A.D. 1307.

COME le Tresnoble Prince, Sire Edward, qui estoit n'adgueres Roi d'Engleterre, soit à Deu commande: è nostre Seignur, Sire Edward, Son fiuz, & Son heir, soit ja Roi d'Engleterre par descente de heritage;

Nous vous mandoms, & comaundoms depar nostre dir Seigneur le Roi, qui ore est, qui deu gard de sa Pees soit tenue, & gardee par Son Roialme, & tot Son Poer.

Et defendoms à totes gentz, depar lui, que nul ne face chose, que encountre sa Pees soit, sur la forfeiture & le Peril que i apent.

Petrus de Gavaston, mense penultimo, in Exilium ab Edwardo Rege relegatus, a Rege Filio revocatus, necdum reversus donatur toto Cornubiæ Comitatu; cum aliis Terris, Maneriis, Castris, Villis, Hundredis, & honoribus bene multis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Cart. An. 1. E. 2. m. 24. A.D. 1307.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Justiciariis, Vicecomitibus, Præpositis, Ministris, & omnibus Ballivis, & fidelibus suis salutem.

Sciatis nos dedisse, concessisse, & hac cartâ nostrâ confirmasse dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston, Militi, totum Comitatum nostrum Cornubiæ, cum Castris, Villis, Maneriis, Hundredis, Dominiis, Homagiis, & Servitiis libere tenentium, redditibus, villenagiis, villanis, eorum catallis & sequelis, feodis militum, advocationibus ecclesiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hospitalium, Capellaniarum, Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis consuetudinibus, juribus, & aliis rebus quibuscunque, ad prædictum Comitatum spectantibus: Ac etiam officium Vicecomitis dicti Comitatûs, Stagnariam, & omnes mineras stagminis & plumbi, quæ fuerunt Edmundi, quondam Comitis Cornubiæ, in Comitatu prædicto.

Dedimus etiam, & concessimus præfato Petro Castrum nostrum & Manerium de Lideford, cum pertinentiis:

Totam Moram & liberam Chaceam de Deremore cum pertinentibus:

Villam Exon. cum pertinentibus:

Castrum, Villam & honorem de Knaresburgh, cum Libera Chacea de Knaresburgh, & omnibus aliis pertinentiis suis:

Maneria de Roucheclyf & Aldburgh, cum membris & aliis pertinentiis suis:

Castrum, Villam & honorem de Walyngford, cum pertinentiis:

Manerium de Watlington, cum pertinentiis:

A. D. 1307. Edw. 2.

Manerium de Henfyngton, cum pertinentiis:

Quatuor Hundreda & dimidium Ciltriæ, cum pertinentiis:

Honorem de Sancto Valerico, cum pertinentiis:

Manerium de Heckeleye, cum Membris & aliis pertinentiis suis:

Castrum & Manerium de Mere, cum Membris & aliis pertinentiis suis:

Villam Cicestriæ, cum pertinentiis:

Manerium de Neuport juxta Walden, cum Membris & aliis pertinentiis suis:

Villam de Wilton, cum pertinentiis:

Manerium de Cosham, cum pertinentiis; & centum Libratas redditûs de Manerio de Lychelad, per manus Abbatis de Hayles & successorum suorum annuatim percipiendas, cum toto servitio ejusdem Abbatis, & successorum suorum prædictorum, indè debito:

Ac etiam omnia alia Castra, Villas, Maneria, terras & tenementa, quæ præfatus Edmundus habuit & tenuit, die obitûs sui, de perquisito suo, & Antecessorum suorum, tam de donis & concessionibus Progenitorum nostrorum quondam Regum Angliæ, quàm aliorum quorumcunque, in quibuscunque Comitatibus Angliæ, cum Dominicis, Homagiis, servitiis liberè tenentium, redditibus, Villenagiis, Villanis, & eorum sequelis, & catallis, feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hospitalium, & Capellaniarum, unà cum Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis consuetudinibus, juribus, & aliis rebus quibuscunque, ad prædicta Castra, Villas, Maneria, Honores, Hundreda, terras & Tenementa spectantibus quoquo modo:

Habenda et Tenenda eidem Petro, & hæredibus suis, de nobis, & hæredibus nostris, cum omnibus ad prædicta, Comitatum, Castra, Maneria, Villas, Honores, terras & Tenementa, Hundreda, Officium Vicecomitis, Stagnariam, Mineras & Chaceas pertinentibus, sicut prædictum est, Imperpetuum, adeò integrè sicut præfatus Edmundus ea tenuit die obitûs sui, & sicut ad manus, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri devenerunt;

Faciendo nobis & hæredibus nostris servitium feodorum trium Militum, pro omni servitio ad nos & hæredes nostros indè pertinente.

Prætereà concessimus eidem Petro, quod omnia Castra, Maneria, Villæ, Honores, Terræ, Tenementa, Redditus & Hundreda, & Officium Vicecomitis Ruteland, cum feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hospitalium, Capellaniarum, servitiis liberè tenentium, Villenagiis, Villanis eorum, Catallis & sequelis, Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis consuetudinibus, juribus & aliis pertinentiis suis quibuscunque, quæ Margareta, quæ fuit Uxor prædicti Edmundi, tenet in dotem de hæreditate nostrâ, & quæ, post mortem ejusdem Margaretæ, ad nos, vel hæredes nostros reverti deberent, post decessum ejusdem Margaretæ, præfato Petro & hæredibus suis remaneant Imperpetuum.

A. D. 1307. Edw. 2.

Et insuper concessimus eidem Petro quod centum solidatæ redditûs, quas Willielmus le Ken, ad vitam suam: Et centum solidatæ redditûs, quas Philippus de Kant, ad vitam suam: Et decem Marcatæ redditûs, quas Henricus de Cicestr. ad vitam suam, per manus Majoris & Communitatis Londoniarum, ex dono & concessione prædicti Edmundi percipiunt, de quodam reddita quinquaginta librarum de ripa Reginæ London. debito, & quæ post mortem prædictorum, Willielmi, Philippi & Henrici, ad nos & hæredes nostros similiter reverti deberent, post decessum prædictorum, Willielmi, Philippi & Henrici, remaneant eidem Petro & hæredibus suis Imperpetuum.

Habenda et Tenenda eidem Petro, & hæredibus suis, de nobis, & hæredibus nostris, simul cum prædictis, Comitatu, Castris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, Redditibus, Officiis Vicecomitum, Stagnariis & Mineris, & aliis quibuscunque prænominatis, per servitium supradictum.

Volumus etiam & concedimus, pro nobis, & hæredibus nostris, quòd præfatus Petrus & hæredes sui Imperpetuum, habeant in prædictis, Comitatu, Castris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, redditibus, Dominicis, Officiis Vicecomitum, Chaceis, Stagnariis, Mineris, & aliis supradictis quibuscunque, omnes libertates, & liberas consuetudines, quas præfatus Edmundus, die obitûs sui, habuit, & quibus usus fuit in eisdem, & libertatibus, & liberis consuetudinibus prædictis plenè gaudeant & utantur.

Quare Volumus & firmiter præcipimus, pro nobis, & hæredibus nostris, quòd prædictus Petrus habeat & teneat, de nobis, & hæredibus nostris sibi & hæredibus suis, prædictum Comitatum Cornubiæ

A. D. 1307. Edw. 2.

Cornubiæ cum Castris, Villis, Maneriis, Hundredis, Dominiis, Homagiis & Servitiis liberè Tenentium, Redditibus, Villenagiis, Villanis eorum, Catallis & sequelis, feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, Abbathiatum, Prioratuum, Hospitalium, & Capellaniarum, Feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis consuetudinibus, juribus, & aliis rebus quibuscunque, ad prædictum Comitatum spectantibus:

Ac etiam Officium Vicecomitis dicti Comitatus, Stagnariam & omnes Mineras Stagminis & Plumbi, quæ fuerunt Edmundi quondam Comitis Cornubiæ in Comitatu prædicto:

Ac etiam prædicta, Castrum & Manerium de Lydeford, cum pertinentiis:

Totam moram & liberam Chaceam de Deremore, cum pertinentiis: Villam Exon cum pertinentiis: Castrum, Villam & Honorem de Knaresburgh, cum Liberâ Chaceâ de Knaresburgh, & omnibus aliis pertinentiis suis:

Maneria de Roucbeclyf & Aldburgh, cum Membris & aliis pertinentiis suis:

Castrum, Villam & Honorem de Walyngford, cum pertinentiis:

Manerium de Watlyngton, cum pertinentiis:

Manerium de Hensyngton, cum pertinentiis:

Quatuor Hundreda & dimidium Ciltriæ, cum pertinentiis:

Honorem de Sancto Valerico, cum pertinentiis:

Manerium de Hekeleye, cum Membris & aliis pertinentiis suis:

Castrum & Manerium de Mere, cum Membris & aliis pertinentiis suis:

Villam Cicestriæ, cum pertinentiis:

Manerium de Neuport, juxta Walden, cum Membris & aliis pertinentiis suis:

Villam de Wylton, cum pertinentiis:

Manerium de Cosham, cum pertinentiis:

Et prædictas centum Libratas redditûs de Manerio de Lycbelad, per manus Abbatis de Hayles & successorum suorum annuatim percipiendas, cum toto servitio ejusdem Abbatis, & successorum suorum prædictorum, inde debito:

Ac etiam omnia alia Castra, Villas, Maneria, Terras & Tenementa, quæ præfatus Edmundus habuit, & tenuit die obitûs sui, de perquisito suo, & Antecessorum suorum, tàm de donis & concessionibus progenitorum nostrorum quondam Regum Angliæ, quàm aliorum quorumcunque, in quibuscunque Comitatibus Angliæ existant, cum omnibus ad ea, sicut prædictum est, spectantibus quoquo modo IMPERPETUUM;

A. D. 1307. Edw. 2.

Faciendo nobis & hæredibus nostris servitium feodorum trium Militum, pro omni servitio ad nos & hæredes nostros inde pertinente.

Et etiam quod omnia Castra, Maneria, Villæ, Honores, Terræ, Tenementa, redditus, & Hundreda, & Officium Vicecomitis, in Comitatu Rotel. cum feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hospitalium, Capellaniarum, Servitiis liberè tenentium, Villenagiis, Villanis, & eorum catallis & sequelis, simul cum feriis, Mercatis, Warennis, Wrecco Maris, & omnibus aliis libertatibus, liberis consuetudinibus, juribus & aliis pertinentiis suis quibuscunque, quæ prædicta Margareta tenet in dotem de hæreditate nostrâ, & quæ, post mortem ejusdem Margaretæ, ad nos, vel hæredes nostros reverti deberent, post decessum ejusdem Margaretæ, præfato Petro & hæredibus suis remaneant IMPERPETUUM.

Et quod centum solidatæ redditûs, quas Willielmus le Ken ad vitam suam: & centum solidatæ redditûs, quas Philippus de Kantia, ad vitam suam: Et decem Mercatæ redditûs, quas Henricus de Cycestr. ad vitam suam, per manus Majoris & Communitatis London. Ex dono & concessione prædicti Edmundi percipiunt, ut prædicitur; & quæ post mortem prædictorum, Willielmi, Philippi & Henrici, ad nos & hæredes nostros similiter reverti deberent, post decessum prædictorum, Willelmi, Philippi & Henrici, remaneant eidem Petro & hæredibus suis IMPERPETUUM.

Simul cum prædictis, Comitatu, Castris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, redditibus, Officiis Vicecomitum, Stagnariis, & Mineris, & aliis supradictis quibuscunque, per servitium supradictum.

Volumus insuper & firmiter præcipimus, pro nobis & hæredibus nostris, quod prædictus Petrus & hæredes sui IMPERPETUUM habeant in prædictis Castris, Maneriis, Villis, Honoribus, Hundredis, redditibus, Dominiis, Officiis Vicecomitum, Chaciis, Stagnariis, Mineris, & aliis quibuscunque prænominatis, omnes libertates, & liberas consuetudines, quas præfatus Edmundus, die obitûs sui, habuit, & quibus usus fuit in eisdem, sicut prædictum est.

His

A. D. 1307.
Edw. 2.

Hiis Teſtibus,

Henrico de Lacy Comite Linc.
Thoma Commite Lancaſtriæ.
Johanne de Warenna, Comite Surr.
Humfrido de Bonhun, Comite Hereford & Eſſex & Conſtabulario Angliæ.
Edmundo Comite de Arundel.
Johanne de Britannia, Comite Richemund.
Adomaro de Valentia, & aliis.

A. D. 1307.
Edw. 2.

Dat. per manum noſtrum apud Dumfres 6 die Auguſti anno regni noſtri primo.

Pro Petro de Gavaſton, ſuper donatione prædicta.

A. D. 1307.
An. 1. E. 2.
P. 1. E. 2. p. 1. m. 17.

REX dilecto ſibi in Chriſto Abbati de Hales, ſalutem.

Cum, per Cartam noſtram, dederimus & conceſſerimus dilecto & fideli noſtro, Petro de Gavaſton militi, Comitatum Cornubiæ, cum pertinentiis, necnon omnia & ſingula maneria, terras & tenementa quæ Edmundus, quondam Comes Cornubiæ habuit in quibuſcumque Comitatibus Angliæ, prout in Cartâ noſtrâ prædictâ pleniùs continetur:

A. D. 1307.

Vobis mandamus quod eidem Petro de quinquaginta Libris annuis, quas debetis pro Villa de Richelade, quæ fuit prædicti Edmundi, & quam ad feodi firmam tenetis annuatim ſolvendam tanquam Domino veſtro, ſitis de cætero intendentes & reſpondentes.

Teſte Rege apud Dumfres ſexto die Auguſti.

Ad Regem, de Temporalibus, Waltero Jorz, in Archiepiſcopum Armachanum Proviſione Papæ promoto, Reſtituendis.

A. D. 1307.
A. 1. E. 2.
Ex orig. tur.

CLemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, Cariſſimo in Chriſto filio Edvardo Regi Angliæ Illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Gratiæ tibi divinæ premium, & humanæ præconium laudis acquiritur, ſi Eccleſias & perſonas Eccleſiaſticas, præcipuè terræ tuæ, benigno præſidio foveas, & favore benivolo proſequaris:

Noſque ad id celſitudinem tuam eo fiducialiùs Apoſtolicis Exhortationibus excitamus, quo magis illam, in operum Executione bonorum, ſperamus promptam invenire.

Vacante ſiquidem nuper Eccleſiâ Armachan. per obitum, bonæ memoriæ, Johannis Archiepiſcopi Armachan. qui apud ſedem Apoſtolicam diem clauſit extremum, nos,

Attendentes quod nullus, præter nos, de ipſius Eccleſiæ proviſione ſe intromittere poterat, pro eo quod nos olim, ante vacationem hujuſmodi, circa primordia noſtræ promotionis ad ſummi Apoſtolatûs officium, proviſiones omnium Eccleſiarum, tàm Archiepiſcopalium, quàm aliarum Cathedralium, quas apud dictam ſedem vacare contingeret, diſpoſitioni noſtræ ac dictæ ſedis duximus reſervandas; decernendo extunc irritum & inane, ſi ſecus ſuper hoc a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contingeret attemptari,

A. D. 1307.

Ad proviſionem dictæ Eccleſiæ, ne prolixæ vacationis exponeretur incommodis, cepimus intendere diligenter:

Er, poſt deliberationem, quam ad ponendam ibi approbatam ydoneámque perſonam, cum fratribus noſtris habuimus, demùm ad venerabilem fratrem noſtrum Walterum, Archiepiſcopum Armachan. totius Hiberniæ Primatem, ordinem fratrum prædicatorum profeſſum (virum utique nobilem, moribus & vitâ laudabilem, litterarum ſcientiâ præditum, religione conſpicuum, famâpollentem, in ſpiritualibus providum, & temporalibus circumſpectum) direximus aciem noſtræ mentis, quibus omnibus diligenti meditatione diſcuſſis, de perſonâ ejus, nobis & eiſdem fratribus, ob ſuorum exigentiam meritorum acceptâ, dictæ Eccleſiæ duximus providendum,

Præficiendo ipſum Walterum illi de fratrum eorumdem conſilio & Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, in Archiepiſcopum & paſtorem, curamque & adminiſtrationem ipſius, in ſpiritualibus & temporalibus, ſibi plenarie committendo:

Ac poſtmodum per venerabilem fratrem Nicholaum Epiſcopum Oſtien. munus conſecrationis impendi:

Et ſubſequenter Pallium, de corpore beati Petri ſumptum, inſigne, videlicet,

A. D. 1307. Edw. 2. cet, Pontificalis officii, ab eodem Waltero cum eâ, quâ decuit, instantiâ postulatum, per dilectum filium nostrum Landulfum, Sancti Angeli Diaconum Cardinalem, sibi fecimus exhiberi;

Firmâ spe, fiduciâque conceptâ, quod eadem Ecclesia, sub suo felici regimine, dexterâ Domini sibi assistente propitiâ, salubriter & prosperè dirigetur, & grata suscipiet incrementa.

Quocirca magnificentiam tuam rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Archiepiscopum, & commissam sibi Ecclesiam, habens, pro divinâ, dictæ sedis, & nostrâ reverentiâ propensiùs commendatos, dicto Archiepiscopo Regalia dictæ Ecclesiæ, quæ per, claræ memoriæ, Edvardum Regem Angliæ, Patrem tuum, dum viveret, tempore vacationis ipsius Ecclesiæ, detenta fuisse, & nunc per te detineri dicuntur, sine qualibet difficultate restituas. A. D. 1307. Edw. 2.

Téque aliàs exhibeas Archiepiscopo prædicto benivolum, & in cunctis ejus oportunitatibus gratiosum; ita quod ipse, tuo favore suffultus, commissum sibi dictæ Ecclesiæ regimen possit salubriter excercere, túque proinde concrescas meritis apud Deum, apud nos gratiâ, & apud fidelium populos clarâ famâ.

Dat. Pictavis, 8 Idûs Augusti, Pontificatûs nostri Anno secundo.

G. Pro fratre Card. Eustach.

Sigillo avulso.

Ad Papæ Litteras de condolentia Responsio Regis.

A. D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 13. SAnctissimo in Christo Patri, Domino C. Divinâ providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ summo Pontifici, Edwardus, Dei gratiâ, &c. devota pedum oscula beatorum.

De sinceræ dilectionis affectu, quem erga, claræ memoriæ, Dominum genitorem nostrum vos realiter habuisse comperimus: necnon de litteris, quas nobis vestra benignitas destinavit, & quas, prout decuit, recepimus reverenter; per quas siquidem nostra præcordia, occasione obitûs memorati genitoris nostri, non levi dolore concussa, plurimùm confortastis: & etiam de eo, quod favoribus & auxiliis oportunis nos consovere vestra Sancta paternitas pollicitare curavit; Sanctitati vestræ grates referimus quas valemus. A. D. 1307.

Vestræ Clementiæ intimantes, quod instructionibus & documentis vestris, in eisdem litteris comprehensis, vestrisque beneplacitis parere parati sumus, ut tenemur, etiam prout ex alto nobis fuerit inspiratum.

Conservet vos altissimus, ad regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora prospera & longæva.

Dat. &c. apud Comenock, 21. die Augusti.

Ad Papam super pace cum Franciæ rege Reformanda.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 13. SAnctissimo in Christo Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ summo Pontifici, Edwardus, &c. devota pedum oscula beatorum.

Humili, sicut decuit, devotione recepimus, & attentâ consideratione notavimus Sanctitatis vestræ litteras, nobis pridem a vestrâ benignitate transmissas.

Ex quarum serie satis manifestè colligimus Clementiæ vestræ propositum, ad ea præcipuè pleniùs votis intentum, & sollicitudine indefessâ directum, ut inter serenissimum Principem Dominum Philippum Franciæ Regem Illustrem, & nos pax & concordia valeat, auctore Domino, fæliciter reformari:

Penes eundem Regem modis instando quàm pluribus, secum verbotenus tractatus habendo multiplices ac multiphariè, multisque modis sollicitando ipsum per vestras litteras, pluries sibi missas; specialiter etiam restitutionem Castri de Maloleone plenis ac veris affectibus procurando, ac super hoc tàm præfatum Regem, quàm Nobilem Militem Augerum de Maloleone sedulis persuasionibus inducendo, prout in eisdem Sanctitatis vestræ litteris pleniùs & expressiùs vidimus contineri; A. D. 1307.

Super quo Sanctitati vestræ tàm devotas, quàm debitas gratiarum referimus actiones.

Et quia, pro honore Sanctitatis vestræ, ac reverentiâ Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, tamquàm devotionis & obedientiæ filius, in votis nostris præcipuum gerimus illa in omnibus totâ devotione perficere, quæ Sanctitas ve-

A.D. 1307. Edw. 2. ſtra nobis duxerit injungenda, ut negotia præfatæ concordiæ, prævio pacis Angelo, felicem & celerem ſortiantur effectum;

Ecce! juxta litterarum veſtrarum ſeriem, ſanctitati veſtræ mittimus litteras, per quas Seneſcallo noſtro Vaſconiæ recipiendi, noſtro nomine, & pro nobis Caſtrum de Maloleone prædictum, cum omnibus ſuis juribus & pertinentiis, a præfato Rege: tradendi quoque & reſtituendi terram de Mareuſlyn, cum ejus redditibus & pertinentiis Univerſis; plenam & liberam concedimus, per noſtras litteras, poteſtatem:

Litteras etiam, per quas eidem Regi Franciæ ſcribimus quod reſtitutionem dicti Caſtri, faciendam per eum, noſtro nomine, Seneſcallo prædicto, Ita ratam & acceptam habere proponimus, ac ſi perſonæ noſtræ fieret ſpeciali:

Et alias litteras, per quas Augero A.D. 1307. Edw. 2. præfato remittimus omnem rancorem, & ea omnia, quæ in indignationem noſtram, occaſione guerræ, inter memoratum Regem & Dominum genitorem noſtrum motæ, forſitan attemptârit;

Quas dignetur Sanctitas veſtra eorum ſingulis, prout ad bonum prædictæ pacis expedire cognoverit, facere aſſignari;

Præcipiendo nobis aliàs, ſicut obedientiæ filio, parato ſemper in omnibus Sanctitatis veſtræ beneplacitis humiliter obedire.

Conſervet vos Altiſſimus, ad regimen Eccleſiæ ſuæ Sanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Comenock viceſimo primo die Auguſti.

Ad Regem Franciæ, ſuper Caſtro Malileonis recipiendo.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 13. SEreniſſimo Principi, Domino ac patri ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem & felices ad vota ſucceſſus.

Super tractatibus complendæ pacis & reformandæ concordiæ, olim inter vos &, bonæ memoriæ, Dominum patrem noſtrum habitis, cupientes ut ea, quæ, ipſo vivente, minimè potuerunt expediri, per nos, auctore Domino, compleantur,

Seneſcallo noſtro Vaſconiæ recipiendi a vobis, noſtro nomine, & pro nobis, Caſtrum Malileonis, & alia Caſtra A.D. 1307. in Dominio Senle exiſtentia, cum omnibus juribus & pertinentiis ſuis, plenam & liberam per alias litteras noſtras conceſſimus poteſtatem.

Quo quidem Caſtro, eidem Seneſcallo, noſtro nomine reſtituto, perinde pacati erimus & contenti, ac ſi ipſa reſtitutio noſtræ perſonæ fieret ſpeciali.

Dat. apud Comenock viceſimo primo die Auguſti.

De Inhibitione Torneamentorum.

A.D. 1307. A. 1. E. 2. Clauſ. 1. E. 2. m. 19. d. REX Vicecomiti Northampt. ſalutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod ſtatim, viſis præſentibus, per totam Ballivam tuam, in locis, ubi meliùs expedire videris, publicè facias proclamari, & ex parte noſtrâ firmiter inhiberi, nè quis proclamationem torneamentorum, juſtarum, burdeuciarum, ſeu aliorum factorum armorum infra regnum noſtrum facere: ſeu torneare, juſtas, ſeu burdeucias facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumat quoquo modo, ſine noſtrâ licentiâ ſpeciali.

Et, ſi quos, poſt hujuſmodi inhibitionem, talia inveneris perpetrantes; tunc eos, ſine dilatione, areſtari facias, A.D. 1307. donec tibi invenerunt bonam & ſufficientem ſecuritatem de reſpondendo nobis de tranſgreſſione illa, cum verſus eos volumus indè loqui.

Et, ſi qui illorum hujuſmodi ſecuritatem tibi non poterint invenire, tunc eos in priſonâ noſtrâ ſalvò cuſtodias, donec aliud a nobis inde habueris in mandatis.

Teſte Rege apud Comenok viceſimo ſexto die Auguſti.

Conſimiles literæ diriguntur omnibus Vicecomitibus per Angliam.

De

A. D. 1307. Edw. 2.

De Rege Coronando.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 19. d. REX Archiepiscopo Eborum, &c. Quia super quibusdam negotiis, nos in ista recenti susceptione regiminis Regni nostri,

Tàm, videlicet, super humatione corporis, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, genitoris nostri, cujus animæ propitietur Deus;

Quàm super solempnitate nostrorum sponsalium & Coronationis nostræ, auctore Domino, celebrandâ, aliisque arduis negotiis, statum ejusdem Regni contingentibus, vobiscum & cum cæteris Prælatis, &c. A. D. 1307.

T. R. apud Comenok 26. die Augusti.

De Recipiendo Scotos ad Pacem.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig. Penes Camer. EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaunde, & Ducs d'Aquitaine, à tous ceux, qui cestes lettres verront, ou orront, saluz.

Nous feisons savoir à vous touz, que de nostre grace especiale avoms done, & donoms par ces lettres, poair à nostre chier Cousin & foial, Monsire Aymer de Valence, nostre Gardeln d'Escoce, de receivre à nostre foi, & à nostre Pees, touz ceux d'Escoce, qui sont uncore noz rebels & de nostre enemistez, & qui se voudront rendre à nostre Pees, por ester à droit, & eux aquiter, en nostre Court, qu'il ne sont mie coupables de la mort Monsire Johan Comyn; & qu'il ne furent mie conseillantz, ne assentantz au compassement de ceste darreine guerre d'Escoce. A. D. 1307.

Et voloms & grantons que ceux, qui en ceste manere se rendront à nostre Pees, & se porront aquiter, sicomme est avandit, eient vie & membre, & quites soient d'enprisonement.

En tesmoignance de queu chose, nous avoms fait faire cestes noz lettres overtes, à durer jesques à la Chaundelour precheinement avenir.

Don. souz nostre prive Seal à Commenok, le 28. jour d'August, l'An de nostre Regne Premer.

A. de Valentia Custos Scotiæ.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig. Penes Camer. EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè tenentibus, & omnibus aliis Ballivis & fidelibus suis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem.

Cùm assignaverimus dilectum & fidelem nostrum, Adomarum de Valentia, Custodem & locum nostrum tenentem in Scotiâ, quamdiu nobis placuerit,

Vobis, omnibus & singulis, mandamus, firmiter injungentes, quod eidem Adomaro in omnibus, quæ ad custodiam terræ prædictæ pertinent, intendentes sitis, obedientes & respondentes. A. D. 1307.

In cujus rei testimonium has litteras nostras fieri fecimus patentes.

Dat. sub sigillo nostro Scotiæ, apud Tynewald, 30. die Augusti, Anno Regni nostri primo.

Pro Radulfo de Monte Hermerii.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 1. m. 19. REX Omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod cum, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, pro redditione, quam dilectus & fidelis noster Radulphus de Monte Hermerii fecit eidem Patri nostro de Comitatu Atholiæ in Scotia, cum terris & tenementis, pertinentibus ad eundem, quæ idem Radulphus habuit ex dono dicti Patris nostri, A. D. 1307.

Concesserit eidem Radulpho quinque Milia Marcarum, in auxilium, ad Mille Marcatas Terræ per Annum inde emend. ad suam & Liberorum, inter ipsum & Johannam, quondam consortem suam, sororem nostram, jam defunctam, procreatorum, sustentationem,

Et in partem solutionis eorumdem quinque

A. D. 1307. Edw. 2. quinque milium Marcarum, concesserit ei custodiam omnium Terrarum & Tenementorum in Wallia, & in Marchia Walliæ, quæ per mortem prædictæ Johannæ, & ratione Minoris ætatis Gilberti, filii & hæredis Gilberti de Clare, quondam Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ, in manu dicti Patris nostri extiterunt, habendam usque ad legitimam ætatem prædicti Gilberti,

Ac prædictus Radulphus terras & tenementa prædicta jam reddiderit in manus nostras:

Nos, Volentes eidem Radulpho satisfacere de quinque milibus Marcarum prædictarum, concessimus ei, pro eisdem quinque milibus Marcarum, quinque milia Marcarum percipiendarum ad Scaccarium nostrum; videlicet, quingentas Marcas ad Scaccarium nostrum Sancti Michaelis proximò futurum, & quingentas Marcas ad Scaccarium nostrum Paschæ proximò sequens, & sic de Anno in Annum, ad eosdem terminos, mille Marcas quousque eidem Radulpho, de prædictis quinque milibus Marcarum, ibidem plenarie fuerit satisfactum. A. D. 1307. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Dalgernok 30 die Augusti.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Radulfo de Monte Hermerii.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 19.

REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario Dublin. salutem.

Cum, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, per literas suas Patentes pardonaverit, & remiserit dilecto & fideli nostro, Radulpho de Monte Hermerii omnimoda Debita, quæ idem Radulphus & Johanna, quondam consors sua, soror nostra, eidem Patri nostro debebant quoquo modo, tàm, videlicet, debita quæ Gilbertus de Clare, quondam Comes Glouc. & Hertford. defunctus, eidem Patri nostro debuit, & in quibus idem Radulphus & Johanna fuerunt obligati eidem Patri nostro, per literas suas & recognitiones, quàm alia debita quæ prædicto Patri nostro aliundè debuerunt: Et concesserit quòd dictus Radulphus, & hæredes sui erga eundem Patrem nostrum, & hæredes suos, de prædictis debitis essent quieti, prout in literis patentibus dicti Patris nostri, eidem Radulpho inde confectis, pleniùs continetur:

Nos, pardonationem, remissionem, & concessionem prædictas acceptantes, vobis mandamus quod eidem Radulpho omnia bona & catalla sua, necnon & custodias, quæ præfato Radulpho, ante mortem ejusdem Johannæ, acciderunt, & quæ, tanquam catallum ipsorum, occasione debitorum prædictorum, per vos in manus dicti Patris nostri, seu nostras captæ sunt: Et etiam, si quid inde, eâ occasione, levaveritis, sine dilatione restitui faciatis, juxta tenorem literarum dicti Patris nostri; ipsum Radulphum, super hiis, contra tenorem earundem literarum, non molestantes in aliquo, seu gravantes. A. D. 1307.

Teste meipso apud Dalgernok 30 die Augusti.

Eodem modo mandatum est Thesaurario & Baronibus de Scaccario.

Waltero de Glouc. Escaetori ultra Trentam.

Et mandatum est Vicecomiti Glouc. quod eidem Radulpho omnia bona & catalla sua, occasione debitorum prædictorum, per ipsum in manus ipsius Regis capta, & etiam, si quid, eâdem occasione, levari fecerit, sine dilatione restituat; ipsum Radulphum inde, contra tenorem, &c. non gravans in aliquo, seu molestans.

Teste Rege ut supra.

Pro Antonio Beck, de libertate Ecclesiæ Dunelmensi restituta.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 21.

REX omnibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem.

Sciatis quòd, cùm libertas Ecclesiæ Dunelmensis, nuper, quibusdam de causis, per considerationem Curiæ, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, in manum ejusdem Patris nostri capta fuisset; & sic in manu suâ extitisset quousque, per mortem ejusdem, ad manum nostram devenit; &, eâ occasione, adhuc in manu nostrâ existit: A. D. 1307.

Nos,

A.D. 1307. Edw. 2.

Nos, licet libertatem illam, ratione considerationis prædictæ, toto tempore venerabilis Patris A. Patriarchæ Jerosolomitani, & Episcopi loci prædicti, in manu nostrâ retinere possemus,

De gratiâ nostrâ speciali, ad honorem Dei, & Sancti Cuthberti gloriosi Confessoris, necnon & ob affectionem specialem, quam erga præfatum Episcopum, diu est, habiumus & habemus, reddidimus eidem Episcopo prædictam libertatem, habendam sibi & successoribus suis, Episcopis Dunolmensibus, & Ecclesiæ suæ Dunolmensi, imperpetuum; adeo integrè, sicut idem Episcopus dictam libertatem habuit ante captionem supradictam:

Salvis nobis, & hæredibus nostris, regali dignitate & potestate nostrâ:

Et salvo in omnibus jure Coronæ nostræ:

Salvis etiam nobis cognitionibus & correctionibus omnium placitorum & quærelarum, in Curiâ libertatis prædictæ nunc pendentium, & non determinatorum: A.D. 1307. Edw. 2.

Salvis insuper nobis cognitione & correctione cujusdam transgressionis, quam dilectus & fidelis noster Guydo de Bello Campo, Comes Warr. ante istam redditionem, nobis, graviter conquerendo, monstravit sibi per prædictum Episcopum & homines suos, infra Episcopatum prædictum, citò post mortem dicti Patris nostri, vi & armis fuisse illatam, ad dampnum ipsius Comitis, ut asserit, non modicum, & in nostri contemptum manifestum;

Cujus quidem transgressionis cognitionem & correctionem nobis specialiter reservamus, cum dictus Comes voluerit inde loqui.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Karliolum, 4. die Septembris.

De Officio Marescalciæ Angliæ Commisso.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 19.

REX omnibus ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto & fideli nostro Roberto de Clifford Officium Marescalciæ Angliæ,

Habendum & custodiendum, cum omnibus ad officium illud spectantibus, quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teste R. apud Carliol. 3. die Sept. A.D. 1307.
Per breve de privato Sigillo.

Et Mandatum est Thesaurario & Baronibus de Scaccario, quod ipsum, quem præfatus Robertus loco suo deputaverit ad faciendum ea quæ ad Officium illud pertinent, in eodem Scaccario, loco ipsius Roberti, recipiant in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Ad Papam, pro Comite de Fiff & Maria de Monte Hermerii.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex, cum sui recommendatione, devota pedum oscula beatorum.

Inter cæteras studii nostri sollicitudines, quibus, ex suscepro Regni nostri regimine, vacare compellimur, specialiter insidet cordi nostro illa, nimirum, libenti animo prosequi, plenisque desideriis procurare, per quæ inter populos, nobis subditos, Angliæ & Scotiæ Nationum, tranquilitatem pacis firmari credimus, & dilectionis integritatem uberiùs consoveri.

Cùm itaque, Pater Sancte, habito dudùm tractatu penes, recolendæ memoriæ, Dominum Edwardum, genitorem nostrum, super Matrimonio, inter Nobilem Virum Dunkanum Comitem de Fiff, & carissimam Neptem nostram Mariam de Monte Hermerii contrahendo,

Idem Genitor noster, considerans A.D. 1307. pacis & concordiæ stabilitatem, inter dictos subditos nostros Angliæ & Scotiæ, posse ex conjunctione hujusmodi futuris temporibus firmiùs perdurare,

Per suas litteras, si benè meminimus, vestræ supplicaverit Sanctitati, quatinus cum eisdem, Dunkano & Mariâ (qui in gradu consanguinitatis, canonica constitutione prohibito, se attingunt) Matrimonialiter copulandis, digneremini de Apostolicæ potestatis plenitudine favorabiliter dispensare.

Verùm, quia nondum optenta est, ut intelleximus, à vestrâ Beatitudine dispensationis gratia prælibatæ; per quod memoratum negotium, juxta votum ejusdem genitoris nostri, hactenus perduci non potuit ad effectum,

Nos, conjunctionem prædictam, ex

D causis

A. D. 1307. Edw. 2. causis prævüs, corditer affectantes, Clementiæ vestræ devotâ precum instantiâ supplicamus, quatinus (quæ præmissa sunt, benignâ consideratione pensatis,) super dicto Matrimonio contrahendo dispensare dignemini gratiosè, præmissorum intuitu, & dicti Patris nostri ac nostrorum rogaminum interventu. A. D. 1307. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Bowes, 6. die Septembris.

Ad Cardinales, pro iisdem.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rot. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & intimæ dilectionis augmentum.

Inter cæteras studii nostri sollicitudines, &c. *Prout in superiore, usque hæc verba, viz.*

Paternitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ut dictus summus Pontifex (cui, pro affectione dispensationis prædictæ, nostras litteras supplicatorias destinamus) quæ præmissa sunt benignâ consideratione pensatis, clementer dignetur annuere dicti genitoris nostri & nostris desideriis in hâc parte, opem velitis, si placet, ac operam apponere efficaces. A. D. 1307.

In prosperitate longævâ Dominus vos conservet.

Dat. ut supra.

Consimiles Litteræ diriguntur Domino R. Dei gratiâ, Tituli Sancti Mariæ Novæ Diacono Cardinali, exceptâ illâ clausâ, licet vos, &c. usque ibi, per quod dictum Matrimonium, &c.

Dat. ut supra.

Johannes de Britannia, Comes Richmundiæ, Custos Scotiæ constitutus.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 20. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd constituimus dilectum consanguineum & fidelem nostrum, Johannem de Britann. Comitem Richmundiæ, locum nostrum tenentem in Scotia, & custodem nostrum ejusdem Terræ quamdiu nobis placuerit:

Ità quòd habeat & retineat, de propriâ familiâ suâ, in eadem Terrâ, Sexaginta homines ad arma pro Custodiâ Terræ supradictæ:

Et à festo Sancti Michaelis proximò futuro usque ad Festum Purificationis beatæ Mariæ proximò sequens, utroque die computato, capiat à nobis, singulis diebus, decem Marcas per manus Camerarii nostri Terræ prædictæ, qui pro tempore fuerit, pro prædictorum hominum ad Arma sustentatione.

In cujus rei, &c.

Teste Rege apud Ebor. 8. die Sept.

Per breve de privato Sigillo.

Et mandatum est Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ministris & omnibus Ballivis & fidelibus suis, ac toti communitati Terræ Scotiæ, quòd eidem Comiti, tanquam locum Regis tenenti in eadem Terrâ, & Custodi Regis ejusdem Terræ, in omnibus, quæ ad custodiam Terræ illius pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est. A. D. 1307.

In cujus, &c.

Teste Rege ut supra.

Et mandatum est Vic. Lanc. Westmerl. Cumbriæ & Northumbriæ, Militibus, Ballivis, Ministris, & omnibus aliis Regis fidelibus in dictâ Terrâ Scotiæ quòd, &c.

Nec non ad repulsionem & insecutionem dictorum inimicorum nostrorum poterunt pertinere, cum equis & Armis, & toto posse suo intendentes sint & respondentes, quotiens necesse fuerit, & super hoc, ex parte Regis, per præfatum custodem fuerint præmuniti.

Et hoc sicut Regem & honorem suum diligunt nullatenus omittant.

In cujus, &c.

Teste Rege, ut supra.

De

De Officio Camerarii Scotiæ commisso.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 19.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod constituimus dilectum Clericum nostrum, Eustachium de Cotesbache, Camerarium & receptorem nostrum Scotiæ à Festo Sancti Michaelis proximò futuro quamdiu nobis placuerit:

Ità quòd ea, quæ ad Officium illud pertinent, faciat & exequatur per testimonium & onerationem dilecti Clerici nostri, Roberti Heyron, Contrarotulatoris nostri ibidem, vel alterius qui pro tempore fuerit; A. D. 1307.

Et in Officio illo percipiat per Annum tantum, quantum dilectus Clericus noster Johannes de Sandale, nuper Camerarius ibidem, in eodem Officio annuatim percipere consuevit.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Knaresburgh, 10. die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Johanne de Britannia Custode Scotiæ.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 19.

REX dilecto Clerico suo Eustachio de Cotesbache, Camerario suo Scotiæ, salutem.

Cùm concesserimus dilecto consanguineo, & fideli nostro, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, locum nostrum tenenti in eadem terrâ, & Custodi nostro ejusdem terræ, quod ipse, à festo Sancti Michaelis, proximò futuro, usque ad festum purificationis beatæ Mariæ proximò sequens, utroque die computato, capiat à nobis, singulis diebus, decem Marcas pro sustentatione sexaginta hominum ad arma, quos idem Johannes, de propriâ familiâ suâ, in eadem terrâ, per tempus prædictum, retinebit pro custodiâ ejusdem terræ: A. D. 1307.

Vobis mandamus quod eidem Comiti dictas decem Marcas diurnas de thesauro nosto liberari faciatis:

Proviso quod quadraginta libræ, quas ei, in partem solutionis dictarum decem Marcarum diurnarum, de Garderobâ nostrâ fecimus liberari, in solutionibus, per vos sibi indè faciendis, subtrahantur:

Et nos vobis indè in compoto vestro ad Scaccarium nostrum debitam allocationem habere faciemus.

Teste Rege apud Ebor. 13. die Sept.

Per breve de privato Sigillo.

De Terris Walteri de Langeton, Coventrensis & Lichfeldensis Episcopi, captis in manum Regis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Fin. 1. E. 2. m. 16.

REX Vicecomiti Norh. salutem.

Propter aliquas certas causas tibi præcipimus quòd, sine dilatione, capias in manum nostram omnes terras & tenementa, quæ Walterus de Langeton Coventrensis & Lychfeldensis Episcopus, nuper Thesaurarius Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, habet de perquisito suo in Ballivâ tuâ, tàm, videlicet, ea quæ habet ad certum Terminum, quàm in feodo;

Unà cum omnibus bonis & Catallis ejusdem Episcopi, in terris & tenementis prædictis existentibus: A. D. 1307.

Et ea salvò, & absque distractione aliquâ custodias, donec aliud indè præceperimus.

Teste Rege apud Clipston vicesimo die Septembris.

Per breve nostrum de privato Sigillo.

Consimiles literæ diriguntur singulis Vicecomitibus per Angliam.

De Vinis providendis pro Coronatione Regis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 18.

REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, salutem.

Mandamus Vobis quòd in Ducatu prædicto, in locis, quibus ad majus commodum nostrum expedire videritis, A. D. 1307.

A. D. 1307. Edw. 2. ritis, de mille Doliis boni Vini ad opus nostrum provideri, ac ea pro Solempnitate Coronationis nostræ usque London. cum festinatione, quâ poteritis, sub tutâ Custodiâ cariari faciatis: Ità quod sint ibidem citra festum Natalis Domini proximò futurum ad ultimum, pincernæ nostro ibidem liberanda; Et hoc nullo modo omittatis.

Mandamus enim Mercatoribus de Societate Friscobaldorum de Florentia, receptoribus exituum Ducatûs prædicti, quod de exitibus illis expensas, quas tàm in emptione Vinorum illorum, & fretatione Navium, quàm Custodiâ eorumdem, & alio modo circa eadem Vina rationabiliter apponi contigerit, per visum & testimonium alterius vestrûm, solvant indilate. A. D. 1307. Edw. 2.

Teste Rege apud Clipston, 25. die Septembris.

Ad Dionysium Portugaliæ Regem.

Responsoriæ ad Literas per dictum Regem Edwardo Patri destinatas.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rot. 1. E. 2. m. 13. Magnifico Principi, Domino Dionisio, Portugalliæ & Algarbii Regi Illustri, Consanguineo suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & successus semper ad vota, prosperos & felices.

Advenerunt nobis, postquam suscepimus gubernacula Regni nostri, Serenitatis vestræ litteræ, celebris memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, Patri nostro, destinatæ:

Quas, nimirùm, plenâ affectione suscepimus, & quæ in eisdem continebantur intelleximus diligenter.

Per quas, siquidem litteras, nobis innotuit, qualiter vos (ob specialem affectionem, quam ad præfatum genitorem nostrum, & suos visceraliter habuistis) quandam Navem, cum rebus aliquibus in ea consistentibus (per homines vestros à quibusdam piratis ablatam, & ad Civitatem vestram Ulixbon. adductam, pro eo quòd vobis relatum extitit navem illam, per prædictos piratas, ab hominibus, nostræ ditioni Subjectis, ablatam fuisse & abductam) per biennium & amplius feceritis detineri;

Expectando an veniret aliquis de subditis nostris, qui restitutionem dictæ Navis sibi fieri postularet; licet, ex parte Regis Castellæ, fuertis pluriès requisiti, ut Navem illam quibusdam suis subditis, qui eam suam esse probare volebant, restitui mandaretis:

Super quo Excellentiæ vestræ grates & gratias referimus multiformes.

Verùm, quia super Navi illâ, per aliquem de nostris, nobis non fuit hactenus querela delata, nósque nostros subditos taliter cupimus in suâ justitiâ consoveri, ut per hoc aliis injuria minimè irrogetur, A. D. 1307.

Magnificentiam vestram Regiam attentè requirimus & rogamus, quatinus, super restitutione dictæ Navis faciendâ, regia circumspectio sic disponat, ut, si forsan aliquos de nostris, qui Navem illam vendicare voluerint, contigerit in posterum apparere, non excludantur penitùs à prosecutione suæ juris, neque dicti Regis Castellæ subditis injuria ullatenus irrogetur.

Caterùm quasdam alias vestras litteras, nobis à vestrâ Serenitate transmissas, recepimus:

Ex quarum tenore cognovimus vos, veluti salutis & bonoris nostri seduli Zelatores, prosperi statûs nostri certitudinem scire desiderabiliter affectare;

De quo vobis grates admodum referimus speciales.

Celsitudini vestræ significantes, quod nos, tempore confectionis præsentium, plenâ, auctore Domino, vigebamus corporis sospitate, parati ad ea quæ vestris desideriis noverimus convenire.

Adhæc, Sublimitatis vestræ Nuncios (prædictarum litterarum portitores) quos ob aliquas causas penes nos aliquamdiu fecimus commorari, habere velitis super morâ hujusmodi quæsumus excusatos.

Dat. apud Clipston. 26. die Sept.

Pro Neapoleone Cardinale, de Pensione sua.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig. Edward, par la Grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaunde, & Ducs d'Aquitainne, As Tresorer & Chaumberleins de notre Escheker Saluz.

Nous vous Mandoms que vous facez acompter od le Porter de cestes, Procurateur l'oneable Piere en Dieu Neapoleon Cardinal de la seinte Eglise de Rome, des Arrerages de l'annuele Empension A. D. 1307.

A.D. 1307. Edw. 2. pension de Cynquante Marcs, q'il prist de notre Trescheir Seigneur & Pere, que Dieux assoill.

Et, de ceo que serra trove que duz lui est, Lui facez faire paiement, ou Assignement covenable, dont il purra estre prestement Paiez. A.D. 1307. Edw. 2.

Don. souz notre prive seal, a Nicole le 28 Jour de Sept. L'An de notre Regne Primer.

De Renunciando Clausulas, in Bullis papalibus, Juri Regio praejudiciales.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Orig. in Tur. IN Dei nomine Amen.

Per praesens privilegium, sive publicum Instrumentum, omnibus appareat evidenter, quòd, praesentatis, per Venerabilem virum, fratrem Walterum de Jorze, Archiepiscopum Ardmachanum, Excellentissimo Principi Domino Edwardo, Dei gratiâ, Illustri Regi Angliae, litteris Sanctissimi Patris Domini Clementis Papae quinti, inter caetera continentibus, qualiter idem Dominus Papa praefecit eundem fratrem Walterum in Archiepiscopum Armachanum, totius Hiberniae Primatem, curam & administrationem sibi in spiritualibus & temporalibus committendo;

Perpendit Dominus Rex memoratus ipsas litteras Apostolicas, sibi & juri suo Regio fore praejudiciales, eò maximè quod Dominus Papa committit, per easdem, eidem fratri Waltero curam & administrationem temporalium, quae in manu ipsius Domini Regis tunc fuerunt, & de quibus ad ipsum Dominum Papam nichil omnino pertinuit.

Quibus quidem litteris, quoad illum articulum, & omnes alios, in quibus dicto Domino nostro Regi & juri suo Regio fuerunt, vel esse potuerunt, quoquomodo praejudiciales, praedictus frater Walterus, in praesentiâ Domini Regis, mei, Notarii publici, & testium subscriptorum, in Camerâ Regis, in prioratu de Lenton, tertio Kalend. Octobris Anno ab incarnatione Domini millessimo trecentesimo septimo, Indictione sextâ, personaliter constitutus, omnino renunciavit, sub verborum sententiâ, quae sequuntur,

Ego frater Walterus, per Sanctissimum Patrem Dominum Clementem, divinâ providentiâ, Papam quintum, in Archiepiscopum Armachanum praefectus:

Illi particulae litterarum Apostolicarum, de meâ promotione, vobis illustri Principi Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliae & Domino Hiberniae, directarum, in quâ michi ipse pater praefatus temporalium, ad meum Archiepiscopatum spectantium, curam & administrationem committit, & omnibus aliis ipsarum Litterarum ac tenori, quatenus praejudicant, vel praejudicare poterunt regio juri vestro Coronae, vel Regiae dignitati vestrae, palam renuncio & expresse: A.D. 1307.

Ipsasque temporalia praedicta non virtute litterarum Apostolicarum, set ex vestrâ regiâ gratiâ, (cui me submitto totaliter in hac parte) me fateor recepturum.

Acta fuerunt omnia haec, die, anno, & loco supradictis: praesentibus.

Domino nostro Domino Rege,
Dominis,
A. Patriach. Iherosolom.
J. Cicestr. Episcopo,
H. Comite Lincoln.
U. Comite Herf.
T. Comite Lancastr.
H. le Despenser.
W. Inge.
J. de Benested Clerico,
Fratre J. de Lenham,
W. de Melton,
A. de Osgoteby,
R. de Bardelby.
Testibus ad hoc specialiter vocatis & rogatis.

Et ego Rogerus de Staunford Clericus, Lincoln. Diocesis, publicus, actoritate Romani Imperii, Notarius, praemissis omnibus, cum dictis testibus, praesens interfui, & ea omnia scripsi, & in hanc publicam formam redegi, meoque signo consueto signavi rogatus.

A. D. 1307. Edw. 2. A. D. 1307. Edw. 2.

De Rebellione Scotorum refrænanda.

A. D. 1307. A. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 18. d.

REX dilecto Consanguineo & fideli suo, Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ, Custodi suo Scotiæ, salutem.

Quia intelleximus per litteras dilectorum & fidelium nostrorum, Johannis de Sancto Johanne, Donegal. &c. & totius Com. majorum & hominum Galewydiæ, quòd Robertus de Brus & Complices sui, Inimici & Rebelles nostri, ad easdem partes Galewydiæ jam venerunt, ibidem roberias, homicidia, deprædationes, incendia & alia dampna quamplurima perpetrantes, necnon & homines partium illarum & partium adjacentium contra nos insurgere procurantes & compellentes:

Vobis mandamus quod, assumptis vobiscum hominibus illis, qui deputati sunt in vestra Comitiva moraturi, necnon & aliis fidelibus nostris in partibus Scotiæ commorantibus, versus dictas partes Galewydiæ, pro malitiâ dictorum Inimicorum refrænandâ manu armatâ vos, quanto potentiùs poteritis, divertatis, nisi, ob majus periculum, alibi duxeritis vos transferendum.

Mandavimus enim dilectis & fidelibus nostris.

Patricio Comiti de Dunbar,
Johanni de Hastinges,
Johanni de Filz Marmeduk,
Roberto de Keth,
Alexandro Dubernychi,
Henr. de Sancto Claro,
Alexandro de Balliolo,
& Johanni de Vaus,

A. D. 1307.

Quod ipsi, cum equis & armis,

Et etiam dilectis & fidelibus nostris, *Johanni Baroni de Wygeton. & Richardo le Brun*, Custodibus pacis nostræ in Com. Lancastr. Cumbr. & Westmerl.

Et dilectis & fidelibus nostris, *Rogero Heroun, & Simoni Warde*, Custodibus pacis nostræ in Com. Northumbr. & libertate de Tyndale,

Quod vobis in præmissis, unà cum hominibus de eisdem Comitatibus & libertate, sint intendentes, quotiens & quando super hoc ex parte nostrâ per vos fuerint præmuniti.

Nolumus tamen ipsos homines, extra limites Comitatuum prædictorum, ad dictas partes Scotiæ adduci, nisi major necessitas id deposcat.

Teste Rege apud Lenton tricesimo die Sept.

Ad Papam super Guerra Franciæ.

A. D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 12.

PApæ Rex, &c. devota pedum oscula beatorum.

Sanctitatis vestræ litteras, nobis per discretum Virum Magistrum Johannem de Ferraria Capellanum, & Nobilem Virum Galhardum de Agassaco Domicellum, Nuncios vestros, missas, honore, quo decuit, recepimus, & earum tenorem, necnon ea, quæ iidem Nuncii vestri per credentiam suam, ipsis a paternitate vestrâ commissam, exposuerunt oraculo vivæ vocis, intelleximus diligenter.

Verùm quia negotia, in dictis litteris contenta, & nobis per eosdem Nuncios vestros exposita, complotionem & consummationem pacis super guerrâ, inter Regem Franciæ, & Dominum patrem nostrum dudum motâ, ac totius Regni nostri statum adeo tangere dinoscuntur, quod, sine consilio Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum fidelium nostrorum, certum responsum dare nequivimus super illis; A. D. 1307.

Nunciis vestris prædictis, ad instantem quindenam Sancti Michaelis, apud Northampton (ubi tunc cum prælatis, proceribus, & aliis de Regno nostro, super negotiis prædictis habebimus, Deo propitio, consilium & tractatum) diem duximus assignandum.

Vestræ igitur Clementiæ affectuosis precibus supplicamus, quatinus dilatio prædicta vos tædio non afficiat ullo modo; quin potiùs moram Nunciorum vestrorum prædictorum vestra Beatitudo habere dignetur, ratione prædictâ, & nostri intuitu, favorabiliter excusatam.

Conservet vos altissimus, &c.

Dat. apud Notingham 6 die Octobris.

Ad

A. D. 1307. Edw. 2. A. D. 1307. Edw. 2.

Ad Regem Tartarorum.

A. D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 13.

EXcellentissimo Principi, Domino Dolgicto, Regi Tartarorum Illustri, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem & felices ad vota successus.

Celsitudinis vestræ Nuncios, ad, celebris memoriæ, Dominum Edwardum, nuper Regem Angliæ, Patrem nostrum (qui, antequam ad ipsum venissent, extremum clauserit diem fati) cum litteris vestris missos, post dicti patris nostri decessum admisimus, & litteras vestras prædictas, ac ea, quæ iidem Nuncii vestri nobis, ex parte vestrâ, per commissam ipsis a vobis credentiam retulerunt, audivimus & intelleximus diligenter;

De benivolentiâ & amore, quos vos & progenitores vestri erga dictum genitorem nostrum & nos hactenus gessistis, & adhuc geritis; necnon de missione Nunciorum vestrorum, & dilectione ac unitate, quas inter vos & nos hinc inde crescere cupitis & augeri; & de eâ præcipuè quod amicitiam, inter Nobiles Antecessores vestros & genitorem nostrum prædictum habitam, memoriter retinetis, prout litterarum vestrarum series patefecit; ac aliis rumoribus, contentis in eisdem vestris litteris & expressis, grates referentes vestræ Magnificentiæ Regiæ speciales. A. D. 1307.

De pace, siquidem ab ortu solis usque ad confinia ultra mare, Deo propitio, per vos factâ, gaudemus in Domino, & efficimur valde læti.

Cæterùm super eo, quòd intelligi vobis datur, quod inter nos, qui discordes fuimus citra Mare, pax & concordia reformantur, Excellentiæ vestræ Regiæ volumus esse notum, quod inter nos, firmiter credimus & speramus, super quibuscunque discordiis & controversiis, hinc inde suscitatis, in brevi, mediante Dei præsidio, finalem fieri concordiam atque pacem.

Dat. apud Norhamp. 16. die Octobr.

De Castro Malileonis recipiendo.

A. D 1307. An. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 12.

REX omnibus, &c. salutem.

Licet nuper dilecto & fideli nostro Johanni de Havering Senescallo nostro Vasconiæ, recipiendi, pro nobis & nostro nomine, a magnifico Principe Domino Phil. Rege Franciæ Illustri, Castrum Malileonis, & alia Castra in Dominio de Senle, cum omnibus juribus & pertinentiis suis, per litteras nostras patentes dederimus potestatem:

Ob aliquas tamen certas causas potestatem illam, tenore præsentium, revocantes,

Recipiendi a Rege prædicto, pro nobis & nostro nomine, prædictum Castrum Malileonis, & alia Castra prædicta, cum juribus & pertinentiis eorumdem;

Ac Nobili viro Augerio de Maloleone terram de Marensim, cum suis juribus & pertinentiis universis, unà cum aliis terris, quas idem Augerius tenuit in Principio guerræ inter, celebris memoriæ, Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, genitorem nostrum, & dictum Regem Franciæ motæ (optentâ prius, nomine nostro, possessione pacificâ Castrorum & suorum jurium prædictorum) restituendi, tenendas eo modo quo eas tunc tenuit, & faciend ode veria, & servitia inde debita & consueta: A. D. 1307.

Dilecto & fideli nostro Fortimero de Baaz plenam & liberam committimus potestatem.

Ita videlicet, quod si eundem Fortimerum, aliquo casu contingente, contigerit impediri quo minus dictam potestatem, in formâ superiùs annotatâ, valeat excercere, ex tunc volumus quod dilectus & fidelis noster, Garsias Arnaldi de Sparleto Miles eandem, in omnibus, & in formâ prædictâ, habeat & excerceat potestatem.

Nos enim ex nunc hujusmodi receptionem & liberationem, cum factæ fuerint, ratas habebimus & acceptas.

In cujus, &c.

Dat. apud Norhamp. 18. die Octobr.

Pro Fortimero de Baaz super negotio præfato.

A. D. 1307. A. 1. E. 2. Rot. Rom. 1. E. 2. m. 12.

REX dilecto & fideli suo, Fortimero de Baaz, salutem.

Cùm, per litteras nostras patentes, recipiendi a magnifico Principe Domino Philippo Rege Franciæ illustri, *&c. prout in literis antedictis, usque hæc verba,* A. D. 1307.

A. D. 1307. Edw. 2. *verba, viz.* vobis mandamus quòd præmissa omnia & singula, nostro nomine, faciatis juxta tenorem litterarum nostrarum prædictarum.

Proviso quòd, cùm seisina dicti Castri de Maloleone, aliorúmque Castrorum prædictorum, cum suis juribus & pertinentiis, vobis nostro nomine fuerit liberata, Castra illa, eorúmque jura, sic salvò & securè custodiatis, ad opus nostrum, & manuteneatis, quod de vestrâ circumspectione, & industriâ, fidelitatisque constantiâ, vos possimus & debeamus meritò commendare.

A. D. 1307. Edw. 2. Dat. apud Northampton decimo octavo die Octobris.

Et mandatum est præfato Garsiæ quod, si præfatum Fortimerum, quo minùs potestatem prædictam in formâ prædictâ excercere possit, aliquo casu contingente, contigerit impediri, tunc præmissa omnia & singula nostro nomine faciat. &c. *ut supra.*

Teste ut supra.

De Armaturis providendis, ad opus Regis, pro Scotia.

A. D. 1307. *A. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 1. m. 16.* REX Vicecomitibus London. salutem.

Quia pro sustentatione quorundam fidelium nostrorum in obsequio nostro, per præceptum nostrum, in partibus Scotiæ existentium, unius & aliorum, quos ad easdem partes, ad malitiam Roberti de Brus & Complicum suorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, qui ibidem Homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna quamplurima perpetrârunt, ut intelleximus, cum Dei adjutorio reprimendam destinare proponimus, multa genera victualium oportet necessariò nos habere;

Necnon, & pro munitione Castrorum nostrorum, & Villarum in partibus illis, Balistis & aliis Armaturis, ac etiam ferro, ascere, canabo, & aliis ad Arma inde facienda plurimùm indigemus,

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd in Ballivâ vestrâ Viginti Dolia Mellis: Centum Dolia vini: Duodecim Milia ferri: Centum Garbas Asceri: quingentas Libras de filo Canabi, pro Balistis: Quingentas Libras Canabi: Centum Balistas unius pedis: quadraginta Balistas duorum pedum: Viginti Balistas de Turno: Triginta milia quarellorum pro Balistis unius pedis: duodecim milia quarellorum pro Balistis duorum Pedum; duo milia & ducentos quarellos, pennitos de Cupro, pro Balistis de turno: Centum uncos, pro Balistis unius pedis: quinquaginta uncos pro Balistis duorum pedum, & viginti unces pro Balistis de turno; A. D. 1307.

Ad opus nostrum, per visum & testimonium dilecti Clerici nostri Willielmi de Berton (quem ad præmissa supervidenda, & cum diligentia fieri procuranda, ad vos mittimus) tàm de firma Civitatis prædictæ, quàm de exitibus ballivæ vestræ, sine dilatione emi, & de eis provideri, ac ea usque ad villam de Berewico super Twedam, cum omni festinatione, quâ poteritis, faciatis cariari, Receptori Instauri nostri ibidem liberanda.

Et Custumentum, quod, tàm in emptione præmissorum, quàm Cariagio eorumdem usque ad dictam villam de Berewico, posueritis, cum illud sciverimus, vobis in compoto vestro, ad Scaccarium nostrum, allocari faciemus; & præmissa, sicut honorem nostrum & commodum diligitis, Indignationémque nostram vitare volueritis, nullo modo omittatis.

Teste meipso apud Westm. 27. die Octobr.

De Orando pro statu Regis & Regni.

A. D. 1307. *An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 17. d.* REX venerabili in Christo Patri, Willielmo, eâdem gratiâ, Ebor. Archiepiscopo Angliæ Primati, salutem.

Quanto in magnis & arduis peragendis negotiis divinum præsidium instantius & devotius imploratur, tanto exinde speratur successus prosperior & felicior provenire.

Hinc est quod, cùm, inclitæ memoriæ, Domino Edwardo, nuper Rege Angliæ, Patre nostro, viam universæ carnis ingresso (de quo mentis amaritudine intimè premimur & turbamur) onus regiminis Regni Angliæ nobis incumbat jure hæreditario, sicut scitis, vires nostras, ad onus hujusmodi portandum, absque devotarum orationum suffragiis, A. D. 1307.

A. D. 1307. suffragiis, cernimus penitùs impotentes!
Edw. 2. Vestram igitur paternitatem affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatenus apud eum, per quem Reges regnant & Principes dominantur, preces devotas suppliciter effundatis, & illud idem a religiosis & aliis vestris subditis universis fieri injungatis, ut regnum nostrum, & alias terras nobis subditas, semper in statu prospero & pacifico conservare, nosque ea sub ipso sic regere & tueri, per suorum legitimas mandatorum, ad nostri & ipsius regni, dictarumque terrarum honorem, commodum & quietem, concedere dignetur, quod, pro temporali regno, in regno cœlesti partem hæreditariam consequamur. A. D. 1307. Edw. 2.

Teste Rege apud Westm. 28. die Octobris.

Eodem modo Scribitur subscriptis, viz.

J. Karl. Episcopo,
A. Dunelm. Episcopo & Patriarchæ Jerosolimit.
J. Lincoln. Episcopo,
R. Elien. Episcopo,
J. Norwyc. Episcopo,
R. London. Episcopo,
T. Roff. Episcopo,
J. Cicestr. Episcopo,
H. Wynton. Episcopo,
W. Bath. & Well. Episcopo,
R. Hereford. Episcopo,
W. Coventr. & Lych. Episcopo,

Custodi Spiritualitat. Episcopatûs Wygorn. sede vacante,
Custodi Spiritualitat. Episcopatûs, Exon. sede vacante,

Abbati Sancti Augustini Cantuar.
Abbati Westm.
Abbati de Sancto Albano,
Abbati de Sancto Edmundo,
Abbati de Evesham,
Magistro Ordinis de Sempringham.
(Vestram igitur devotionem, &c. & illud idem toti Conventui & subditis vestris universis, &c.)

Ministro Generali Ordinis fratrum Minorum in Angliâ, quod, &c. & à Gardianis Fratribus & subditis suis, &c.

Priori Principali Ordinis Fratrum Prædicatorum in Angliâ, quod, &c. & à singulis Prioribus, Fratribus & subditis suis, &c.

Pro Radulfo de Monte Hermerii.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 17.

REX Vicecomitibus Surr. & Sussex, salutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, tibi præceperit, quod habere faceres dilecto & fideli nostro, Radulpho de Monte Hermerii (qui fuit cum eodem Patre nostro, per præceptum suum, in exercitibus suis Scotiæ, annis regni sui, Vicesimo octavo & tricesimo primo) Scutagium suum de feodis Militum, quæ de ipso Radulpho, & Johannâ, quondam Comitissâ Glouceftriæ, consorte ipsius Radulfi, sorore nostrâ kariffimâ, tenebantur, in Ballivâ tuâ; videlicet, A. D. 1307.

Quadraginta solidos de scuto pro quolibet exercituum prædictorum, sicut per inspectionem rotulorum Cancellariæ dicti Patris nostri nobis constat;

Nos, volentes mandata dicti Patris nostri executioni debitæ demandari, tibi præcipimus quod eidem Radulpho habere facias scutagium hujusmodi, de feodis prædictis, juxta tenorem mandati dicti Patris nostri; Et hoc nullatenus omittas.

Teste R. apud Westm. 28 die Octob.

Ad Papam super Inhibitione revocanda.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula beatorum.

Vestræ Sanctitatis litteras, nobis per discretum Virum Magistrum Johannem de fereria Capellanum, & Gaillardum de Agrossaco Domicellum, nuncios vestros, super revocatione cujusdam inhibitionis,

Nunciis vestris, pro colligendis fructibus primi Anni beneficiorum Ecclesiasticorum, in Regno & aliis terris nostris usque ad certum tempus vacantium, aliisque, ratione Ecclesiæ, prosequendis negotiis deputatis, dum, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, nuper Rex Angliæ, Pater noster, vitam duceret in humanis factæ, A. D. 1307.

Per nos faciendâ transmissas, necnon ea, quæ iidem Magister Johannes & Gaillardus nobis, super hiis, ex parte

A. D. 1307. Edw. 2. vestrâ, referârunt oraculo vivæ vocis, reverenter audivimus, & pleno concepimus intellectu.

Super quibus per Nuncios nostros, quos in brevi ad vestram præsentiam sumus, permittente Domino, transmissuri, responsum nostrum vestræ Clementiæ seriosiùs & pleniùs exponemus. A. D. 1307.

Ad regimen Ecclesiæ, &c. altissimus vos conservet. Edw. 2.

Dat. apud Westm. 30. die Octobris, Anno Domini 1307. Regni verò nostri primo.

Ad Regem Franciæ de facto Templariorum.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 12. EXcellentissimo Principi, Patri & Domino karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illustri, Edwardus, &c. Filius suus devotus, prosperos semper ad vota successus, cum gaudio & salute.

Ea, quæ continebantur in litteris vestræ Magnificentiæ nobis missis, necnon & ea, quæ discretus Vir Magister Bernardus Peleti clericus super illâ detestabili Hæresi, de quâ mentionem eædem vestræ litteræ faciebant, exponere voluit, intelleximus:

Et per ipsum ea coram nobis, Prælatis, Comitibus, Baronibus quàm pluribus Regni nostri, ac aliis de consilio nostro, exponi fecimus seriatim:

Quæ quidem nostris, & dictorum Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum, qui aderant, sensibus, ultra quam credi potest, admiranda venerunt. A. D. 1307.

Et, quia tam abhominabilibus & execrabilibus dictis, hactenus inauditis nobis, & Præfatis Prælatis, Comitibus, & Baronibus, ab initio fides facilis adhibenda minimè videbatur,

Deliberato consilio providimus Senescallum nostrum Agenesii, undè de labe hujusmodi rumores prodiisse dicuntur, ad præsentiam nostram fore personaliter evocandum; ut, per ipsum, super præmissis, ulteriùs informati, ad ea, congruâ maturitate servatâ, salubriter procedamus, quæ in laudem Dei, & honorem, conservationemque Catholicæ fidei, possint & debeant meritò redundare.

Dat. apud Westm. 30. die Octobris, Anno Regni nostri primo.

De exequiis Edwardi primi celebrandis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 17. d. REX venerabili in Christo Patri W. eadem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, salutem.

Deus, Redemptor omnium & Creator, qui hominem ad ymaginem & similitudinem suam fecit, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, dudum Regem Angliæ, Progenitorem nostrum, pacis & justitiæ fervidum zelatorem, quem aliàs constat magnis fuisse virtutum Insigniis & meritorum præconiis decoratum, nuper ab hâc luce, prout sibi placuit, evocavit; de quo cordis amaritudinem, angustias & dolores intrinsecus, non immeritò, sustinemus.

Cùm itàque opus Sanctum & Salubre apud altissimum censeatur pro defunctis, ut à suorum mole peccaminum liberentur, devotè & suppliciter exorare,

Paternitatem vestram affectuose requirimus & rogamus, quatenus ipsius Patris nostri exequias solempniter celebrantes, animam ejus, cum Missarum decantatione, & aliis Ecclesiasticis suffragiis, Deo vivo & vero, qui aufert Spiritum Principum, specialiter commendetis; ac ab omnibus Religiosis, & aliis subditis vestris, in Diocese vestrâ, per missarum decantationes, & alia hujusmodi suffragia faciatis similiter commendari; ut, vestris & ipsorum Patrociniis & precibus adjuta, cœlestis Regni solium ingredi, & in æternâ beatitudine citiùs valeat collocari. A. D. 1307.

Teste Rege apud Westm. 30. die Octobr. Anno, &c. primo.

Eodem modo scribitur Episcopis, Abbatibus, &c.

Ad Papam, rogatoria pro Johanne de Leek.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 12. SAnctissimo in Christo Patri Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ summo Pontifici, Edwardus, ejusdem gratia, &c. devota pedum oscula beatorum. A. D. 1307.

Si

A. D. 1307. Edw. 2. Si quos variis virtutum insigniis novimus decoratos, quantumcumque à nostrâ familiaritate fuerint alieni, gratiæ & favoris nostri prærogativis attollimus: familiarium nostrorum, quos hujusmodi suffragia comitantur, eò magis sollicitè procuramus honores & commoda, quò laudabiliora, præstita per eosdem nobis, obsequia favore dignos & gratiâ recommendant.

Cùm igitur dilectus & familiaris Clericus noster, Dominus Johannes de Leek, vir utique prudentiâ circumspectus, & morum honestate præclarus, qui à multis retrò temporibus nostris jugiter institit, & adhuc indiès insistit obsequiis, quoddam negotium suum (quod dilecto & fideli nostro, Domino Amaneno de le Bretto, paternitati vestræ, temporis oportunitate, specialiter commisimus exponendum & affectualiter prosequendum, pro reportandâ super eodem gratiæ vestræ munificentiâ) in Sacrosanctâ Romana Curia prosequatur; Ipsum negotium Paternitati vestræ speciali recommendamus affectu: A. D. 1307. Edw. 2.

Humiliter supplicantes, quatinus ad exauditionem petitionis suæ, præsentibus interclusæ, aures Clementiæ vestræ dignemini gratiosiùs inclinare nostri amoris intuitu: compatientes eidem, ne spe suâ & beneficiis suis Ecclesiasticis (ut in eadem petitione suâ plenius est expressum) remaneat destitutus; quin potius per vestræ Sanctitatis gratiam, quam semper invenimus nobis propitiam, juxta cordis nostri desiderium, & suæ probitatis merita, fit promotus.

Ad regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ Sanctitatem vestram conservet Altissimus per tempora prospera & longæva.

Dat. London. ultimo die Octobris.

Pro Ricardo de Rokesle Custode Pontivi constituto.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 16. EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irland, & Ducs d'Aquitaigne, à touz ceux, que cestes presentes Lettres verront, ou orront, saluz.

Nous vous fesoms savoir que nous establissoms, è avoms establiz nostre chere & foial, Monsire Richard be Rokesle, nostre Seneschal & Gardein de nostre terre de Pontif & de Monstroill, ove les apportenances.

Et lui donoms plein poer & especial maundement de requere, de demander, de defendre les causes, les resons, & la droiture apertenantz à nostre Contè de Pontif, ove les oportenances, perdevant tous Juges, & contre totes persones, à totes jornees assignefs & assigner;

De ventes ottroier & affirmer quant mestier ferra:

De prendre feautes en lieu è en noun de nous:

De reliefs receivre, de jurer en lalme de nous, si mestiers est:

De compromettre, de pacifier, d'assentir, de repliker, de opposer & de respondre:

De Baillifs & de Serjauntz metre en nostre terre desusdite; è de eux oster quant il verra que mestier ferra:

De mettre Visconte à Monstroill:

De noz Viscontes, & toz autres terres, & rentes bailleir, & liverer à ferme, à nostre profit: A. D. 1307.

De establir Lieutenant en son lieu; qui semblable è autiel poer eit que le dit Monsire Richard es choses desusdites:

Et de faire Procureurs en Parlementz, en Assises, en Provostes, & en totes autres Courtz.

Et quelconque chose le dit Seneschall, ou li establiz en son lieu, avera dit, fait, ou procure per nous, & en nostre noun, en gardant nostre dite terre de Pontif & de Monstroill, ove les opportenances, & en demandant, en requerant, & en defendant les droitures d'icele, sicome desusestdit, nous avoms è averoms ferm & estable.

E mandoms, è commandoms à touz noz Souzmis, de la dite terre & Contee, que au dit Monsire Richard, en les choses desusdites, soient obeissantz & entendantz.

En tesmoignance de quieu chose nous avoms fet faire cestes noz Lettres overtes.

Donees à Berkhamsted, le primer jour de Novembre, l'an de nostre Regne primer.

De Concordia inter Mercatores Angl. & Hollandiæ reformanda.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 14. REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, &c. salutem.

Cum Nobilis Vir, Dominus Willielmus Hanoniæ, Holandiæ & Zelandiæ Comes, mittat quosdam homines & Mercatores suos ad Nos, ad diem A. D. 1307.

A. D. 1307. Edw. 2. Dominicam proximam ante Carniprivium, ad tractandum nobiscum super Concordiâ, inter nostros homines & Mercatores Angliæ ex parte unâ, & homines & Mercatores dicti Comitis ex alterâ reformandâ, de diversis contentionibus, discordiis & Controversiis inter eosdem homines dudùm exortis: Et super emendis de diversis dampnis & Injuriis, hinc & inde illatis, faciendis; & ad faciendum ulteriùs, & recipiendum quæ tunc ibidem, de communi Consilio & Assensu, contigerit ordinari:

Vobis mandamus quòd hominibus dicti Comitis, in veniendo ad nos, ad Diem prædictum, morando, & redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, inferri ab aliis permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen. A. D. 1307. Edw. 2.

In cujus, &c. usque ad diem Dominicam quadragesimæ proximò futuram duratur'.

Teste Rege apud Berkbamstede, 3 die Novembris.

Comiti Holandiæ; quod Dotem, diutius detentam, Elizabethæ sorori Regis reddi faciat.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10. Rex Nobili viro, Domino W. Hanoniæ, Holandiæ & Zelandiæ Comiti, & Domino Frisiæ, amico suo karissimo, salutem.

Ea, quæ nobis proposuit ex parte vestrâ Cristantius de Raephorst, Miles & Nuncius vester, super reformatione unionis & concordiæ de discordiis, contentionibus, & controversiis, inter homines & Mercatores nostros Angliæ, ac homines & Mercatores vestros dudum exortis, necnon super emendatione injuriarum, dampnorúmque restitutione, hinc inde faciendis, benigne audivimus, & pleno concepimus intellectu.

Et, quiâ nos amorem & concordiam inter dictos nostros & vestros subditos iniri cupimus, futurisque temporibus confoveri, ut securiùs invicem convenire valeant, suosque contractus & Merchandisas utiliùs excercere,

Ad tractandum super hujusmodi discordiis, contentionibus, & controversiis, ac competentibus emendis super dampnis & injuriis, à dictis hominibus mutuò illatis, ut dicitur, hinc & inde, modo debito faciendis, plenâque concordiâ favente Domino, firmandâ, diem præfato Nuncio vestro, videlicet, diem Dominicam, proximam ante Carniprivium, coram nobis, & Consilio nostro duximus assignandum;

Ad quem diem vestros Nuncios & Procuratores, cum plenâ & sufficienti potestate ad tractandum & consentiendum super præmissis, & ad faciendum & recipiendum quæ tunc ibidem contigerit ordinari, ad nostram præsentiam poteritis destinare. A. D. 1307.

Verùm, quia ad hujusmodi unionem & concordiam, inter nostros & vestros subditos ineundam, firmiúsque tenendam, multùm alliceret nos, & nostros; nostrum etiam animum ad annuendum hiis, quæ penes nos velletis, plurimùm inclinaret, si vos karissimæ sorori nostræ Elizabetæ, quondam Consorti, bonæ memoriæ, Johannis, nuper Comitis & Domini Terrarum prædictarum, Antecessoris & Consanguinei vestri, dotem suam ipsam, in illis partibus contingentem, ei adhuc detentam, reddi plenariè faceretis,

Amicitiam vestram attentè requirimus & rogamus, quatinus super plenâ redditione dotis illius taliter, si placet, nostri intuitu ordinare velitis, ut eadem soror nostra, absque ulterioris dilationis incommodo, dotem suam prædictam integrè habeat, sicut debet.

Scientes pro certo quod nostris affectibus non poteritis plus placere, quàm si hunc nostrum rogatum adimplere curaveritis in effectu.

De eo autem, quod inde duxeritis faciendum, nobis, ad diem prædictum, per prædictos vestros Nuncios, constare, si placet, faciatis.

Dat. apud Westm. 4 die Novembris.

Procuratoria super Matrimono inter Regem & Isabellam, Francorum Regis Natam, contrahendo.

A. D. 1703. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. Noverint Universi quòd nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ,

De circumspectâ industriâ & fidelitate probatâ venerabilium Patrum, A. D. 1307.

Antonii

A. D. 1307. Edw. 2.

Antonii Patriarchæ Jerosolimitani, & Dunelmensis, &
Johannis Norwycensis, Episcoporum:
Ac Nobilium Virorum, dilectorum & fidelium nostrorum,
Henrici de Lacy Lincolniæ, &
Adomari de Valentia Pembrochiæ, Comitum, Consanguineorum nostrorum:
Et *Ottonis de Grandisono*, &
Ameneni de Lebreto Militum;
Necnon Magistrorum, *Johannis de Berewyk*, &
Roberti de Pykering Eborum Ecclesiæ Canonicorum,

Plenam fiduciam optinentes,
Ipsos nostros certos, veros & legitimos ordinamus, facimus & constituimus Procuratores, & Nuncios speciales:

Dantes eisdem, aut sex ex ipsis primò nominatis, vel quatuor ex eisdem sex, in solidum, generalem, plenam & liberam potestatem, ac mandatum speciale prosequendi, pro nobis & nostro nomine, negotium Matrimonii, contrahendi inter nos & Nobilem Dominam Isabellam, natam Serenissimi Principis Domini Philippi, eadem gratiâ, Regis Francorum illustris, secundum pronnnciationem olim factam per, felicis recordationis, Dominum Bonifacium Papam Octavum; & tractatum postea, pro nobis & nostro nomine, habitum de matrimonio hujusmodi contrahendo:

Ac requirendi eundem Dominum Regem Francorum ut eandem Dominam natam ejus, in ætate nubili constitutam, nobis det in Uxorem, juxta formam pronunciationis & tractatûs præmissorum:

Et in animam nostram quodlibet genus justi juramenti præstandi:

Et omnia alia & singula procurandi & faciendi, quæ ad expeditionem præmissorum necessaria fuerint, vel etiam oportuna; etiam si ea mandatum exigant speciale.

Ratum & firmum habentes, & habituri quicquid per dictos Procuratores nostros & Nuncios, aut sex, vel quatuor ex ipsis, ut prædictum est, gestum, actum vel tactum fuerit in præmissis, & quolibet præmissorum.

In quorum omnium testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum.

Dat. London. 6 die Novembris, Anno Domini 1307, Regni verò nostri primo.

Memorandum quod istæ litteræ fuerunt postmodum restitutæ.

Consimilia Procuratoria, paucis mutatis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ibid.

NOverint Universi quòd nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ,

De circumspectâ industriâ, &c. *Ut supra usque ibi in ætate nubili constitutam, & tunc, loco illorum verborum*, NOBIS DET IN UXOREM *ponuntur ista verba* NUPTUI NOBIS TRADAT juxta formam Prounciationis & tractatûs præmissorum, &c. *Ut supra.*

Dat. ut supra.

Et fuerunt restitutæ.

De Dote prædictæ Isabellæ assignanda.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ibid.

NOverint Universi quòd nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ,

De circumspectâ industriâ & fidelitate probatâ venerabilium Patrum,

Antonii Patriarchæ Jerosolimitani, & Dunelmensis, &
Johannis Norwycensis, Episcoporum:
Ac Nobilium virorum, dilectorum & fidelium nostrorum,
Henrici de Lacy Lincolniæ, &
Adomari de Valentia Pembrochiæ, Comitum, Consanguineorum nostrorum:
Et *Ottonis de Grandisono*, &
Ameneni de Lebreto Militum;
Necnon Magistrorum, *Johannis de Berewyk*, &
Roberti de Pykering Eborum Ecclesiæ Canonicorum, plenam fiduciam optinentes,

Ipsos nostros certos, veros, & legitimos ordinamus, facimus & constituimus Procuratores & Nuncios speciales;

Dantes eisdem, vel tribus, aut duobus eorum, in solidum, plenam, generalem & liberam potestatem, & mandatum

A. D. 1307. Edw. 2. datum speciale dotem vel dotalitium, nostro nomine, statuendi, assignandi, & etiam assidendi Nobili Dominæ Isabellæ, natæ, Serenissimi Principis Domini Philippi, eadem gratiâ, Regis Francorum illustris, aut procuratoribus, & Nunciis, pluribus vel uni, ad hoc per dictam Dominam Isabellam deputandis vel deputando, secundum formam pronunciationis, per, felicis recordationis, Dominum Bonifacium, Papam octavum olim factæ, & tractatûs postea, pro nobis & nostro nomine habituri, de matrimonio inter nos & dictam Dominam contrahendo:

Et de dote seu dotalitio constituendi:

Et in animam nostram quodlibet genus liciti juramenti præstandi;

Ac omnia alia & singula faciendi, quæ ad hujusmodi dotis, seu dotalitii, constitutionem & assignationem firmandam, roborandam, vallandam & assecurandam, necessaria fuerint & oportuna; etiam si mandatum exigant speciale. A. D. 1307. Edw. 2.

Ratum & firmum babentes, & habituri quicquid per dictos procuratores nostros & Nuncios, aut tres, vel duos eorum, gestum, actum vel factum fuerit in præmissis, & quolibet præmissorum.

In quorum omnium testimonium sigillum nostrum præsentibus est appensum.

Dat. London. 6 die Novembris, Anno ut supra.

Et fuerunt restitutæ.

De loco & die pro Conventione inter Regem & Philippum Regem Francorum acceptandis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ibid. Tenore præsentium pateat Universis quod nos, Edwardus Dei gratiâ, Rex Angliæ, &c.

De circumspectâ industriâ & fidelitate probatâ, venerabilium, *&c. ut supra.*

Dantes eisdem, aut sex ex ipsis primò nominatis, vel quatuor ex ipsis sex in solidum, plenam, generalem & liberam potestatem, ac mandatum speciale conveniendi & consentiendi, pro nobis & nostro nomine, in diem & locum certos, & acceptandi eosdem:

Quibus personaliter conveniemus cum Serenissimo Principo Domino Philippo, eadem gratiâ, Rege Fancorum illustri.

Ad faciendum, proficiendum & complendum omnia & singula, quæ tàm ratione pacis, initæ, factæ, reformatæ & concordatæ inter prædictum Regem Francorum ex parte unâ, &, celebris memoriæ, Dominum E. nuper Regem Angliæ, genitorem nostrum, tunc viventem, ex alterâ, quàm ratione Confœderationis initæ, factæ & concordatæ inter ipsos Reges, nos contingunt, vel ad nos pertinent facere, perficere & complere, juxta formam Pacis & Confœderationis prædictarum: A. D. 1307.

Necnon in animam nostram super hoc jurandi;

Et omnia alia & singula, pro nobis & nostro nomine, faciendi quæ ad expeditionem & roborationem præmissorum necessaria fuerint vel etiam oportuna; etiam si mandatum exigant speciale.

Ratum & firmum habentes, & habituri quicqnid per prædictos procuratores nostros & Nuncios, aut sex, vel quatuor ex ipsis, ut prædictum est, gestum, actum vel factum fuerit in præmissis, & quolibet præmissorum.

In quorum omnium, &c.

Dat. ut supra.

Et fuerunt postmodùm restitutæ.

De potestate matrimonium contrahendi, per verba de præsenti, cum Isabeella præfata.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ibid. Tenore præsentium pateat Universis, quod nos, Edwardus, &c.

De circumspectâ industriâ & fidelitate probatâ nobilium virorum, dilectorum & fidelium nostrorum, Henrici de Lacy Lincolniæ, & Adomari de Valentia Penbrochiæ, Comitum, Consanguineorum nostrorum, plenam fiduciam optinentes: A. D. 1307.

Ipsos nostros veros & legitimos facimus, ordinamus & constituimus procuratores & Nuncios speciales.

Dantes eisdem, & eorum alteri per se, in solidum, generalem & liberam potesta-

A.D. 1307. Edw. 2. potestatem, ac mandatum speciale contrahendi matrimonium, per verba de præsenti, nostro nomine & pro nobis, cum Nobili Dominâ Isabellâ, natâ Excellentissimi Principis Domini Philippi, eâdem gratiâ, Francorum Regis illustris:

Et in animam nostram quodlibet genus liciti Sacramenti præstandi;

Et omnia alia & singula, quæ ad hujusmodi contractum matrimonialem firmandum, roborandum & vallandum pertinent, seu quoquomodo pertinere poterunt, faciendi; etiam si mandatum exigant speciale. A. D. 1307. Edw. 2.

Ratum & gratum habentes, & habituri quicquid per dictos procuratores nostros & Nuncios, vel eorum alterum, gestum, actum vel factum fuerit in præmissis, & quolibet præmissorum.

In quorum omnium testimonium sigillum nostrum præsentibus est apensum.

Dat. London. 6 die Novembris, Anno ut supra.

Et fuerunt postmodum restituta.

Ad Regem Francorum de Credentia.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rot. 1. E. 2. m. 12. EXcellentissimo Principi, Domino & Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. filius suus, salutem & felices ad vota successus.

Cùm venerabiles patres,

Antonium Patriarcham Jerosolimitanum, & Dunelmensem, &
Johannem Norwicensem Episcopos:

Ac Nobiles viros,

Henricum de Lacy Lincolniæ, &
Adomarum de Valentia Penbrochiæ

Comites, Consanguineos nostros;

Necnon Ottonem de Grandisono, & Amanenum de Lebreto Milites, voluntatis nostræ conscios, pro quibusdam specialibus negotiis, nos tangentibus, vobis vivæ vocis oraculo exponendis, ad vestram præsentiam destinemus, A.D. 1307.

Magnificentiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eisdem Nunciis nostris, aut quatuor ex ipsis, in hiis, quæ Celsitudini vestræ, super præmissis, duxerint exponenda, velitis plene credulitatis fiduciam adhibere, & ea optato effectui mancipare.

Excellentiam vestram conservet altissimus per tempora feliciter longiora.

Dat. London. 6 die Novembris, Anno Domini 1307. Regni verò nostri primo.

Pro Amaneno de Lebreto.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 14. REX Omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, pro bono & laudabili servitio, quod dilectus & fidelis noster Amanenus Dominus de Lebreto, celebris memoriæ, Domino E. quondam Regi Angliæ Patri nostro, & nobis impendit,

Concessimus ei, pro nobis & hæredibus nostris, quod ipse, a Festo Sancti Andreæ Apostoli proximò futuro, singulis Annis, ad totam vitam suam, percipiat duo milia Librarum Burdegalensium, de Pedagio de Sancto Makario, per manus suas, vel per manus illius quem ad hoc per Litteras suas Patentes deputaverit loco sui, & per visum Constabularii Burdegalensis qui pro tempore fuerit, vel ejus locum tenentis.

Ita videlicet quòd totum residuum dicti Pedagii de Anno in Annum, postquam idem Amanenus dicta duo milia Librarum Burdegalensium de eodem Padagio sic perceperit & habuerit, in manibus prædicti Constabularii remaneat, ut nobis & hæredibus nostris inde valeat respondere. A.D. 1307.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. octavo die Novembris

Per ipsum Regem.

Et mandatum est Senescallo Regis vasconiæ, & constabulario Castri sui Burdegalæ, qui nunc, vel qui pro tempore fuerit, quod præfatum Amanenum dicta duo milia Librarum Burdegalensium, singulis Annis, ad totam vitam suam, de Pedagio prædicto percipere, & habere permittant, juxta tenorem Literarum Regis prædictarum.

Et Rex dicta duo milia Librarum Burdegalensium, de Anno in Annum, quamdiu

A. D. 1307. quamdiu præfatus Amanenus vixerit, præfato Constabulario in compoto suo vult allocari.
Edw. 2.

Teste Rege apud Westm. octavo die Novembris. A. D. 1307. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

Ad Papam de Credentia, super negotiis cum Rege Francorum.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 12.

PApæ Rex devota pedum oscula beatorum.

Excelsi Dei Patris sapientia, Dominus noster Jesus Christus, qui, pro nostrâ redemptione, fragilitatis humanæ testâ vestitus, discipulis suis quodam testamentali edicto pacem reliquit, beatitudinem vestram tantâ & tàm largifluâ decoravit excellentiâ gratiæ specialis, quod, inter innumeras sollicitudines & assiduas mundi curas, vestro incumbentes officio, vos ea, quæ ad Catholicorum Principum & Universorum Christi fidelium tranquillitatem tendunt & pacem, auditis libenter, amplexamini gaudenter, cogitatis profundiùs, & sinceriori prosequimini caritate.

Sanè, post obitum, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, genitoris nostri, suscipientes regimen Regni nostri, id bonum, quod est pax & concordia, quæ procul depellunt odia, rancorem & livorem excutiunt, & uniunt voluntates, necnon discordiarum & guerrarum dispendia, quæ non solum propè, set longè positis ingerunt scandalum, & periculum inducunt: nedum corporum, set, quod est gravius, Animarum, frequenter reduximus ante cordis nostri.

Quamobrem jam disposuimus, deliberato consilio, pro negotiis, inter Magnificum Principem Dominum Philippum Regem Francorum illustrem & nos pendentibus, sollempnes Nuncios ad Regem prædictum, ac exinde ad vestræ Sanctitatis præsentiam, Venerabilem patrem *Johannem Norwicensem Episcopum*, & dilectum Clericum nostrum Magistrum *Robertum de Pykering* Eborum Ecclesiæ Canonicum, destinare; ut ipsi Celsitudini vestræ negotia præfata referant & ostendant oraculo vivæ vocis. A. D. 1307.

Piissimam igitur paternitatem vestram filiali promptitudine rogamus obnixe, quatinus prædictorum Episcopi & Canonici, Nunciorum nostrorum, relatibus, in negotiis memoratis, firmæ credulitatis fiduciam dignemini adhibere; eisdém que apud vestram Clementiam tàm celeriter, si placet, quàm feliciter expeditis, licentiam concedere redeundi.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora feliciter longiora.

Dat. London. 8 die Novembris, Anno Domini 1307. Regni verò nostri primo.

Pro Episcopis Sancti Andreæ, & Glascuensi prisonibus de Scotia.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 18.

REX vicecomiti Suth. salutem. Præcipimus tibi quod Willielmo, Episcopo Sancti Andreæ, Prisoni de Scotiâ, in Castro nostro Wynton. & Roberto Wychard Episcopo Glasguen. similiter Prisoni de Scotiâ, in Castro Porcestr. commorantibus,

De exitibus Ballivæ tuæ habere facias vadia sua, juxta formam indenturæ, tempore, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, patris nostri, inde factæ, & penes te residentis; A. D. 1307.

Et nos tibi inde in compoto tuo, ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem habere faciemus.

Teste Rege apud Westm. 10 die. Novembris.

Pro Comite Herefordiæ & Essexiæ, & Elizabetha Uxore ejus, sorore Regis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 19.

REX Thesaurario & Baronibus suis de scaccario salutem.

Cum, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, pater noster,

Post redditionem, quam dilectus & fidelis noster Humfridus de Bouhun, Comes Hereford & Essex, ac Constabularius Angliæ, fecit prædicto patri nostro de omnibus Terris & Tenementis suis in Angliâ & Walliâ, ac Constabulariâ Angliæ, & honore Com. Essex. A. D. 1307.

dedisset

A. D. 1307. Edw. 2. Dedisset & concessisset præfato Humfrido, & Elizabethæ uxori ejus, sorori nostræ carissimæ, omnes Terras, & Tenementa, Constabulariam & Honorem prædicta, habenda & tenenda eisdem, Humfrido & Elizabethæ, & hæredibus de corpore ipsius Humfridi procreatis, adeò plenè & integrè sicut idem Humfridus ea tenuit ante redditionem prædictam:

Et, inter cætera mandata dicti patris nostri pro præfatis, Humfrido & Elizabethâ, virtute donationis prædictæ, facta, præceperit idem pater noster, per breve suum, Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, quod eisdem, Humfrido & Elizabethæ, Officium Constabulariæ Angliæ in Scaccario prædicto liberarent, & ipsos quadraginta libras, decem solidos, & decem denarios annuos, per manus Vicecomitis Essex. pro honore ejusdem Com. Essex. ac etiam viginti libras pro Constabulariâ prædictâ per manus Comitum prædictorum, percipere permitterent, prout idem Humfridus eas, ante redditionem prædictam, percipere consuevit, sicut per inspectionem rotulorum Cancellariæ prædicti patris nostri nobis constat.

Vobis mandamus quòd Vicecomites Comitatuum prædictorum, de dictis pecuniarum summis, si eas præfatis, Comiti & Elizabethæ liberaverint, allocationem debitam in suis compotis faciatis.

Teste Rege apud Westm. 10. die Novembris.

De Facinore per Dominos de Stagno & de Monte Olivo perpetrato.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. d. REX venerabili in Christo Patri, Patri G. eadem gratiâ, Episcopo Vasatensi, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Intellecto facinore per Dominos de Stagno, & de Monte Olivo, & suos complices, pleniùs in vestris litteris nobis missis expresso, nequiter perpetrato; ex hoc eò gravamur acerbiùs, quò in nostris primordiis, non absque nostri contemptu, tantum scelus in nostros fideles attendimus fuisse crudeliter attemptatum.

Et, quia nobis est cordi, ut de tam enormi excessu ultio digna fiat, quamprimùm in dicto Ducatu nostro præfecerimus Senescallum, sibi mandabimus, & firmiter injungemus ut negotium & causam hujusmodi audiat diligenter, &, sublatis subterfugiis quibuscunque, debito fine decidat. quod justum fuerit in hac parte efficaciter exequendo; ac assignando etiam locum tutum, ad quem prosecutoribus contra malefactores prædictos pateat securus accessus, juxta quod illarum partium observantiæ & consuetudines patientur.

Dat. apud Westm. 10 die Novembris.

De Providentiis pro Rege contra Adventum in Franciam.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 1. m. 14. REX omnibus Amicis suis, ad quos, &c. salutem,

Cum mittamus dilectum Servientem nostrum, Willielmum Hathewy, Pistorem nostrum, ad partes Franciæ, ad providentias inibi faciendas de hiis quæ, pro officio suo, sunt necessaria pro nobis, contra Adventum nostrum & Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Nobilium, qui in Comitivâ nostrâ ad partes illas in proximo sunt venturi:

Vos affectuose requirimus & rogamus quatenus eidem Willielmo, ad hujusmodi providentias, pro denariis nostris, in dictis partibus faciendas, consulentes sitis & auxiliantes quotiens ab ipso super hoc ex parte nostrâ fueritis requisiti.

In cujus, &c. Usque ad Festum Purificationis beatæ Mariæ proximò futurum duraturas.

Dat. apud Westm. 10 die Novembr.

Ad Papam pro Antonio Patriarcha Hierosolymitano.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10. PApæ Rex Devota pedum, &c.

Etsi cunctos nostros familiares & benivolos, & præcipue quos in nostris obsequiis promptos invenimus & fideles, gratiosis prosequamur affectibus, ipsorum prospiciendo commodis,

H

A. D. 1307. Edw. 2. modis, & incommoda oportunis auxiliis propulsando; illos tamen, ut rependantur digna dignis, quos digniores agnovimus & ingenuior commmendat excellentia meritorum, quadam dilectionis prærogativâ intimiùs in nostris gerentes præcordiis, ipsos potioribus gratiis attolimus, eorumque honores & commoda amplioris desiderii studio procuramus:

Cùm itaque venerabilis pater Antonius, Patriarcha Jerusalem, & Episcopus Dunolmensis, amicus noster carissimus, quem zelatorem novimus fervidum nostri nominis & honoris, quædam negotia in Sacrosanctâ Romanâ Curiâ, ut accepimus, prosequatur:

Nos, cupientes ipsum in eisdem negotiis favoribus Apostolicis communiri, ac sperantes eum uberioris fructum gratiæ eo penes vestram clementiam, quæ virtuosos diligit, & gratiosam se exhibet gratiosis, invenire, quo nostris affectibus fæcundiori dilectione conjungitur, & pro ipso affectuosiùs intervenerint preces nostræ, A. D. 1307. Edw. 2.

Beatitudini vestræ devotâ instantiâ supplicamus, quatinus eundem Patriarcham, & ipsius negotia memorata, habentes, si placet, ex hac nostrâ intercessione specialiùs recommendata, sic vos in eisdem negotiis exhibere dignemini in favore munificos, & in gratiâ liberales quod, nostri intuitu, amplioris præsidii munimine roboratus, eventum felicioris & celerioris exitûs super hujusmodi negotiis assequatur.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 12 die Novembris, Anno Domini 1307, regni verò nostri primo.

De parando necessaria pro passagio Regis ad partes transmarinas.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 16.

REX dilecto & fideli suo Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovor. & Custodi quinque portuum suorum salutem.

Quia, ad partes transmarinas, in brevi, Deo dante, proponimus transfretare,

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, assumptis vobiscum quatuor hominibus de prædictis portubus in hujusmodi passagio magis expertis, ad citius, quod poteritis, ordinetis quod omnia & singula, quæ pro hujusmodi passagio nostro & fidelium nostrorum, quos tunc temporis nobiscum transfretare contigerit, fuerint necessaria, prompta & parata sint, apud Dovor. die veneris proxima post festum Sanctæ Luciæ virginis, prout dilectus Clericus noster, Magister Stephanus de Wylington, quem ea occasione ad vos mittimus, vobis pleniùs scire faciet ex parte nostrâ; A. D. 1307.

Taliter vos habentes in hac parte, ne prædictum passagium, ob defectum vestrum, in aliquo retardetur:

Et, quid feceritis in præmissis, nobis aut Senescallo Hospitii nostri, vel custodi Garderobæ nostræ, citra diem veneris prædictam, constare per literas vestras facietis.

Teste Rege apud Langele 14 die Novembris.

De providentiis pro Rege faciendis in partibus transmarinis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 16.

REX Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovor. & Custodi quinque portuum suorum, salutem.

Mandamus vobis quod Reginaldum Berardi, mercatorem de societate Friscobaldorum de Florentia, ad partes transmarinas transfretare, & quingentas marcas Sterlingorum secum deferre permittatis, ad providentias contra adventum nostrum ibidem inde faciendas, ordinatione aliquâ, de monetâ vel argento in massâ extra regnum nostrum nullatenus deferendis editâ, non obstante. A. D. 1307.

Teste Rege apud Langele 14 die Novembris.

Pro Petro Sabinensi Episcopo.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 16.

REX Roberto de Kendal, Constabulario Castri sui Dovor. & Custodi quinque portuum suorum, salutem. A. D. 1307.

Mandamus vobis quod venerabilem Patrem Petrum Sabinensem Episcopum, Sacro-

A. D. 1307. Edw. 2. Sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ Cardinalem, nuper ad, celebris memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, per Dominum summum Pontificem Deputatum & Nuntium ad eundem Dominum Patrem nostrum,

De nostrâ licentiâ redeuntem ad partes transmarinas, cum familiâ, equis, hernesiis, vasis suis, argenteis & aureis, jocalibus, & aliis rebus suis nec non mille Marcis in pecuniâ numeratâ, in portu nostro Dovor. transire, absque impedimento aliquo, permittatis. A. D. 1307. Edw. 2.

Teste Rege apud Langele, 14 die Novembris.

De passagio providendo versus partes trasmarinas pro servientibus Regis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 16.

REX dilecto & fideli suo Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovor. & Custodi quinque portuum suorum, salutem.

Cùm mittamus dilectos & fideles nostros, Thomam Paynel, Henricum de Appelby, Thomam de Biknore, Simonem de Cokefeld, & Johannem de Castre: Et dilectos Clericos nostros, Thomam de Cantabrigg. Richardum de Bremmesgrave, & Robertum de Megre; & vallettos nostros Willielmum de Halnlee, Thomam de Verley, Willielmum Hachewy, Magistrum Walterum de Godymeston, Johannem de Sumery, Willielmum le Poleter. & Andream Trewe, ad partes transmarinas ad providentias ibidem, ad opus nostrum, faciendas, A. D. 1307.

Vobis mandamus quod prædictis, Thomæ, Henrico, &c. salvum & festinum passagium habere faciatis, & ipsos, absque scrutinio, de ipsorum rebus, & hernesiis faciendo, sumptibus suis propriis, ad prædictas partes transire permittatis.

Teste Rege apud Langele 14 die Novembris.

Papæ pro Waltero Reginaldi, Electo Wigorniensi.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula beatorum.

Amor Paternus tunc in filium benivolentiæ suæ radios affluentiùs administrat, cùm in Patris affectibus clementiùs exauditur obsecratio filialis.

Sanè, Pater Sanctissime, nuper, favente Salvatoris clementiâ, mordentis omnia mortis impietas, felicis recordationis, fratrem W. de Gaynesburgh, quondam Episcopum Wygorniensem, ad vestræ Sanctitatis præsentiam, pro quibusdam dicti Regni negotiis, per, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, transmissum, apud Belnacum in Regno Franciæ, in sui itineris regressu, de laboribus vocaverat ad quietem;

Cujus obitu religiosis viris, Priori & Conventui dictæ Ecclesiæ Wygorniensis veraciter nunciato, ipsi, tanquam lugentes sibi sine Patre, petitâ à nobis licentiâ eligendi, prout ex consuetudine, & ex jure patronatûs nostri ad nos dinoscitur pertinere, pariter & obtentâ, dilectum Clericum W. Reginaldi, Thesaurarium nostrum (virum utique consilii maturitate conspicuum, discretione providum, quem vitæ conversatio, morum honestas, laudabiliáque decorant gratiarum munera & virtutum, quémque in spiritualibus novimus & temporalibus circumspectum, cujus etiam probata fidelitas ipsum nobis & populo Regni nostri gratum reddit multipliciter & acceptum, & penes quem sic affectio nostra exuberat, quod sui commodi & honoris augmentum præ cæteris Clericis nostris, pro quibus & eorum negotiis vobis hactenus Scripsisse meminimus, cordis ex intimo respicimus & optamus) in Patrem ejusdem Ecclesiæ & Pastorem unanimiter & concorditer, prout altissimo placuit, elegerunt: A. D. 1307.

Nos igitur, ob aliquas certas causas, prædictæ Electionis examinationem & confirmationem, totaliémque ejusdem negotii expeditionem per alios, vel alium, quàm per administratorem spiritualitatis Archiepiscopatûs Cantuar. per vos ibidem deputatum, expediri corditer affectantes, vestræ Sanctitati devotissimè supplicamus quatinus, tàm concordi electione, utilitatéque dictæ Ecclesiæ, quàm affectu nostro ac ipsius Electi humilitate paterna meditatione pensatis, aliquibus vel alicui de Regno nostro dictæ Cantuar. Ecclesiæ suffraganeis

A. D. 1307. Edw. 2. gaueis vel suffraganeo, de quibus vel quo vestra Providentia decreverit ordinandum, qui in illius electionis negotio auctoritate dictæ Ecclesiæ Cantuar. in eventu consensus ejusdem Electi, sublato cujuslibet dilectionis obstaculo, procedere valeant vel valeat, dignetur committere & mandare:

Vestra Paternitas reverenda sic benigne, sicque gratiose personam nostram in ipso Electo dignemini contemplari, ut idem Thesaurarius noster, immo nos in personâ ejusdem, votum, ut firmiter speramus, optatum per vestræ gratitudinis gratiam consequamur, nósque propterea Clementiæ vestræ ad gratiarum actiones assurgere teneamur. A. D. 1307. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Langele, 21 die Novembris, Anno Domini 1307, Regni verò nostri primo.

P. Sabinensi Episcopo, pro eodem Electo.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10. Venerabili in Christo Patri & Amico suo karissimo, Domino P. Dei gratiâ, Sabinen. Episcopo, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Dignum merito, & gratitudini debito conveniens arbitramur ut eorum, qui gerendis nostris negotiis, temporum suorum decursibus, insudârunt, quos variis virtutum meritis novimus insignitos, quorumque præstita nobis obsequia fructuosa reperimus, statum laudabilem eorundem quæsitis coloribus augeamus in melius, ac honores & commoda, quatenus cum Deo poterimus, feliciter procuremus.

Sanè, vacante Cathedrali Ecclesiâ Wygorniensi, quæ de elemosinis Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, fundata existit, pariter & dotata, per mortem, bonæ memoriæ, Willielmi quondam Episcopi ejusdem loci, qui apud Beluacum extremum clausisse dinoscitur diem fati, religiosi viri, & nobis in Christo dilecti, Prior & Conventus Monasterii prædicti, petitâ per ipsos à nobis, sicut moris est Ab antiquo, alium sibi eligendi in Episcopum & Pastorem licentiâ, & obtentâ,

Discretum virum Walterum Reginaldi, Thesaur. nostrum (qui nobis à longo tempore fideliter & utiliter deservivit, & quem ad regimen Ecclesiæ prædictæ idoneum, & nobis & Regno nostro fidelem & utilem reputamus) in futurum pastorem & antistitem suum sibi concorditer elexerunt.

Et, quia felix expeditio negotii electionis prædictæ, tùm propter jus nostrum & Coronæ Angliæ, tùm etiam propter prosperum statum Ecclesiæ prædictæ, ac promotionem electi prædicti, qui, ab infantiâ nostrâ, nostris fideliter adhæsit obsequiis, cujus etiam probata fidelitas ipsum nobis & populo Regni nostri, ex meritis suis, gratum reddidit & acceptum, ad quæ omnia nos obligari non inmeritò reputamus, multùm insidet cordi nostro, A. D. 1307.

Paternitatem vestram affectuose requirimus & rogamus, quatinus erga Dominum summum Pontificem,

Ut idem Sanctissimus Pater noster examinationem, & confirmationem, totalemque dictæ Electionis expeditionem, quas per alios vel alium, quàm per administratorem spiritualitatis Archiepisc. Cantuar. ibidem per dictum Dominum Papam deputatum, ob aliquas certas causas expediri corditer affectamus, aliquibus, vel alicui de Regno nostro dictæ Cantuar. Ecclesiæ, suffraganeis, vel suffraganeo, quibus, vel cui, idem Dominus summus Pontifex duxerit ordinandum, dignetur committere & mandare ut ad electionem prædictam, in eventu consensûs prædicti Electi, examinand. & confirmand. totumque negotium illud finaliter expediend. auctoritate dictæ Ecclesiæ Cantuar. sublato cujuslibet dilationis obstaculo, procedere valeant, vel valeat, quatenus de jure fuerit faciendum,

Velitis efficaciter interponere partes vestras:

Pro hac autem requisitione nostr. quam vobis ex corde porrigimus, cum tantâ efficaciâ laborare curetis, quod vobis imposterùm, ex hac causâ, specialiùs teneamur.

Dat. ut supra, Anno Regni nostri primo.

Eodem

A. D. 1307. Edw. 2. — A. D. 1307. Edw. 2.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino W. de Cantilupo, Tituli Sancti Marcelli,
Domino Willielmo Rufsati, tituli Sanctæ Potentianæ,
Domino Thomæ Jorz, tituli Sanctæ Sabinæ,
Domino Johanni Monachi, tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino Lucæ de Flisco, tituli Sanctæ Mariæ in via lata,
Domino Arn. de Pelagru, tituli Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Francisco Gaitani, tituli Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Domino Richardo de Senis, tituli Sancti Eustachii,
Domino Landulpho Neapoli, tituli Sancti Angeli.
Diaconis Cardinalibus.

Pro Maria Moniale de Ambresbury.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 10. — A. D. 1307.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, celebris memoriæ, Dominis E. quondam Rex Angliæ, Pater noster,

In recompensationem Ducentarum Librarum, quas carissimæ Sorori nostræ Mariæ, Sanctimoniali fontis Ebroldi, apud Ambresbury commoranti, annuatim, ad sustentationem Cameræ suæ; necnon & viginti Doliorum Vini, quæ eidem annuatim concesserat,

Assignâsset pro se & hæredibus suis eidem Sorori nostræ Manerium de Cosham cum pertinentiis in Comitatu Wiltoniensi: Et Burgum de Wilton & Bereford. cum pertinentiis in eodem Comitatu: Manerium de Sherstan cum pertinentiis in eodem Comitatu: Manerium de Porstoks cum pertinentiis in Comitatu Dorsetensi: Manerium de Herdcote cum pertinentiis in Comitatu Minvers: Et Manerium de Freskwatre & Whitefeld in Insula Vecta, cum pertinentiis in Comitatu Sutbamptoniensi:

Habenda & tenenda eidem Sorori nostræ, ad sustentationem Cameræ suæ, quamdiu viveret, & infra regnum Angliæ moraretur:

Et quod haberet Maneria illa cum Escaetis, Wardis & Maritagiis, quæ occasione Corporum Maneriorum prædictorum accidere poterunt, Salvis eidem Patri nostro & hæredibus suis hujusmodi Escaetis, Wardis & Maritagiis, quæ eidem Patri nostro vel hæredibus suis accidere possent ratione Terrarum & Tenementorum forinsecorum, & feodis Militum quæ tenentur de Maneriis supradictis:

Ac eadem Soror nostra dicta Manerium de Cosham, & Burgum de Wilton, & Bereford. quæ ad tenementum & unam libr. extenduntur per Annum, reddiderit in Manum nostram ad rogatum nostrum quieta de ipsa imperpetuum:

Nos, loco eorumdem Manerii de Cosham, & Burgi de Wilton & Bereford, concessimus eidem Sorori nostræ, pro nobis & hæredibus nostris, Manerium nostrum de Swaynelton. cum pertinentiis in Insulâ prædictâ; exceptis Membris ejusdem Manerii, quod ad Centum & quatuor Libras, sexdecim solidos, novem denarios, unum obolum, & unum quadrantem extenditur annuatim,

Habenda & tenenda eidem Sorori nostræ, unà cum Escaetis, Wardis & Maritagiis, quæ nobis, vel hæredibus nostris accidere poterunt ratione Corporis dicti Manerii de Swaynelton, simul cum prædictis Maneriis de Sherstan, Porstok, Herdecote, Freskewatre & Whitefeld, ad sustentationem Cameræ suæ, quamdiu Vixerit, & infra regnum nostrum moram fecerit, in formâ quâ alia Maneria prædicta priùs tenuit ex concessione dicti Patris nostri; Salvis nobis & Hæredibus nostris hujusmodi Escaetis, Wardis & Maritagiis, quæ nobis & Hæredibus nostris accidere poterunt ratione Terrarum & Tenementorum forinsecorum, & feodis Militum, quæ tenentur de prædicto Manerio de Swaynelton.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele 21 die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

Regi, de Conductu pro Nunciis Papæ.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Autogr. A. D. 1307.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio E. Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Nuper Excellentiæ Regiæ scripsimus, quod, cùm super certis negotiis, nos, & Ecclesiam Romanam, téque, fili carissime, tangentibus, Venerabiles Fratres nostros Nicolaum Archiepiscopum Ravennat. & Petrum Episcopum Astoricen. Apostolicæ sedes Nuncios, viros utique profunditate scientiæ præditos, ac probitatis & circumspectionis maturitate conspicuos, ad tuæ Celsitudinis præsentiam providemus destinandos, eis oportunas litteras regias de securo conductu, ut ad eandem accedere præsentiam, ibique morari, & ad nos redire securè valerent, liberaliter eisdem, Archiepiscopo & Episcopo, providentia Regia destinaret:

Cùm autem dispendiosum eisdem, ac nobis, & eidem Ecclesiæ opprobriosum quodammodo redderetur, si eosdem Nuncios, propter defectum Conductûs, moram in portu diutinam contrahere oporteret, quod absit, Magnificentiam regiam attentiùs deprecamus, quatinus hujusmodi litteras Regias de conductu, juxta formam cedulæ, præsentibus interclusæ, secundum quam quibusdam aliis dictæ sedis Nunciis concessæ fuerunt aliàs per Regiam Excellentiam litteræ de conductu, velit celeriter destinare Regia providentia Nunciis antedictis.

Dat. Anvinion. 11 Kal. Dec. Pontificatûs nostri Anno tertio.

Sigillo avulso.

Litera Papæ de Credentia.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Autogr. A. D. 1307.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Super certis negotiis, nos & sedem Apostolicam, téque, Fili Carissime, tangentibus, Venerabiles Fratres nostros, Nicolaum Archiepiscopum Ravennat. & Petrum Episcopum Astoricen. nostros, & ejusdem sedis Nuncios, viros litterarum scientiâ præditos, probitatis, & discretionis maturitate conspicuos, & in arduis probatos negotiis, ad tuæ Celsitudinis præsentiam destinantes;

Magnificentiam rogamus Regiam, & attentiùs in Domino exhortamur, quatinus ipsos, Archiepiscopum & Episcopum, favorabiliter & benignè recipiens, & super hiis, quæ pro parte nostrâ tibi explicanda duxerint, fidem eisdem adhibens credulam, circa ea Regalis providentia sic se gerat, quòd, nocuis & pernitiosis revocatis novitatibus, tibi & Regno tuo cuncta, largiente Domino, succedant prospera; túque, Fili dilectissime, divinam & ejusdem sedis benedictionem, & gratiam uberiùs consequaris.

Dat. Avinion. 11 Kal. Dec. Pontif. nostri Anno tertio.

Sigillo avulso.

Regi Bulla pro captione Templariorum facienda uno die; quod eodem modo processit Rex Franciæ.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Ex Autogr. A. D. 1307.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio, E. Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Pastoralis præminentiæ Solio, disponente illo qui cuncta disponit, licet immeriti, præsidentes, hoc præcipuè ferventer appetimus, hoc votis ardentibus affectamus ut, excusso à nobis negligentiæ somno, circa Gregis Dominici Custodiam, submovendo noxia, & agendo profutura, animas Deo lucrifacere, suâ nobis cohoperante gratiâ, valeamus.

Sane dudum, circa promotionis nostræ principium ad apicem Apostolicæ dignitatis, ad nostrum quadam levi suggestione pervenit auditum, quod abolim de statu Sathanæ in Templariorum ordine, sparso pestiferi generis semine, subcrevit ex illo messis odibilis, fructus pestiferos ex sui naturâ producens, viz. quod Templarii, sub religionis

A. D. 1307. Edv. 2. ligionis pallio Militantes exteriùs, in Apostasiæ perfidiâ intùs vixerunt hactenus in detestabili hæreticâ pravitate.

Cæterum, nunc attendentes quod Ordo ipsorum longis retro temporibus multæ refulsit nobilitatis gratiâ & decoris, ac magna fidelium devotio diu viguit apud eos, quodque tunc nullam audiveramus super præmissis suspicionem, vel infamiam contra ipsos, & nichilominùs, quod à suæ Religionis exordio portaverunt publicè signum Crucis, corpora exponentes & bona contra inimicos fidei pro acquisitione, retentione, ac dissensione Terræ Sanctæ, Domini & Salvatoris nostri Jehu Christi pretioso sanguine consecratæ, suggestioni prædictæ noluimus aures credulas exhibere.

Verum postea auribus Carissimi in Christo Filii nostri Philippi Reg. Franc. Illustris insonuit, quod singuli fratres dicti Ordinis in sui professione, cum ordinem ipsum ingrediuntur, expressis verbis abnegant Dominum Iesum Christum, necnon ydolum adorant in suis Capitulis, & alia nefanda committunt, quæ ob ruborem exprimendi subticemus ad præsens;

Propter quod idem Rex, ad requisitionem Inquisitoris hæreticæ pravitatis, in Regno suo generaliter à Sede Apostolicâ deputati, de Prælatorum, Baronum, ac aliorum sapientum deliberatione sollempni, Magistrum, Majorem, & alias singulares personas dicti ordinis, quæ tunc erant in Regno suo, unâ die cum magnâ excogitatâ diligentiâ capi fecit, Ecclesiæ judicio præsentandas, & eorum bona mobilia & immobilia salvæ Custodiæ assignari pro Terrâ Sanctâ, si dictus Ordo dampnetur, alioquin pro ipso Ordine fideliter conservanda.

Deinde præfatus Magister dicti Ordinis spontaneè confessus est palam, præsentibus majoribus Personis Ecclesiasticis Parisius, Magistris in Theologiâ, & aliis, corruptionem erroris abnegationis Christi in Fratrum professionibus contra primam institutionem Ordinis præfati, instigante Sathanâ, introductam.

Quamplurimi etiam Fratres dicti Ordinis, ex diversis partibus dicti Regni Franc. dicta scelera sunt confessi, veram & non simulatam agentes pœnitentiam de commissis, prout hæc dictus Rex nobis per suas litteras intimavit, & ad nos etiam postmodum pervenerunt, famâ publicâ desferente.

Nos quoque Fratrem unum Militem dicti Ordinis, magnæ generositatis & auctoritatis virum, super pravitate jam dictâ personaliter examinavimus, qui dictum facinus abnegationis Jehu Christi, in ingressu dicti Ordinis, à se commissum, spontè confessus fuit plenariè coram nobis; A. D. 1307. Edv. 2.

Et adjecit se vidisse, quod quidam Nobilis in præsentiâ ducentorum Fratrum, vel plurium dicti Ordinis, inter quos erant Centum Milites, vel circa, ultra mare, viz. in Regno Cypri, per præfatum Magistrum dicti Ordinis in Capitulo suo in fratrem Templi receptus fuit;

Et ibi, in dictorum Magistri & fratrum præsentiâ, idem Nobilis, ad mandatum ipsius Magistri, dictum facinus in suâ receptione commisit.

Ex quibus, si in agro plantationis dicti Ordinis, qui ager putabatur esse virtutum, & grandis sublimitatis speculo prælucebat, diabolica, quod absit, sint semina seminata, gravi nostra viscera comotione turbantur.

Sed, si præmissa veritate non nitantur, eâ compertâ, cessabit turbatio, & secundum Deum jocunditas orietur; unde ad investigandum veritatem hujusmodi sine morâ proponimus intendere, &, quantum Deus dederit, efficaciter vigilare.

Ea propter, quia, sicut insinuatione multorum accepimus, super prætactis criminibus contra Templarios ipsos fama, seu veriùs infamia quasi continuò suscipit incrementum, & ob hoc urget nos conscientia, ut in hiis Officii nostri debitum exequamur,

Magnitudinem regiam requirimus, rogamus & hortamur attentè, quatinus, quam citiùs, post receptionem præsentium, comode poteris, prædictis omnibus intentâ meditatione pensatis, sic prudenter, sic cautè, sic secretè, de sapientum Secretariorum tuorum consilio, studeas ordinare, quòd omnes, & singulos Templarios Regni tui, & alios, qui reperientur in eo, & eorum bona mobilia & immobilia per bonas personas, omni, maximè quoad bona ipsa, suspicione carentes, meliori modo, quo fieri poterit, capi facias uno die:

Personas eorum faciens, donec tuæ Magnificentiæ scribamus aliud, nostro, & Sedis Apostolicæ nomine, in locis, tutis sub fidâ custodiâ detineri.

Bona vero ipsorum mobilia & immobilia aliquibus bonis personis, de quibus non sit verisimile quod in hiis, vel in similibus velint fraudem aliquam adhibere, facias comendari nostro nomine

A. D. 1307. Edw. 2. mine fideliter conservanda, quousque per nos aliud fuerit ordinatum.

Quæ quidem personæ de dictis bonis omnibus & singulis teneantur in præsentiâ fratrum quorumlibet domorum dicti Ordinis, & aliarum plurium bonarum Personarum, & maximè dictis domibus vicinarum, inventaria facere, &, cum tempus fuerit, plenam de ipsis reddere rationem.

Quarum personarum depositariarum, propter honorem tuum, ut melius negotium sine bonorum direptionis & dissipationis suspicione procedat, nullæ sint de tuis Officialibus servientibus, vel aliis servitoribus quibuscumque.

Provisurus quod Terræ, ac Vineæ Templariorum ipsorum, eorum expensis, more solito excolantur; ut bona ipsa dictis Templariis, si reperiantur innocentes, alioquin pro Terrâ Sanctâ integrè conserventur. A. D. 1307. Edw. 2.

Taliter te super hiis habiturus, quod exinde, præter humanæ laudis præconium, apud Deum, cujus in hac parte negotium agitur, gratiæ tibi proveniat incrementum: Et nichilominùs ex hoc nostram, & Apostolicæ Sedis gratiam pleniùs merearis.

Quicquid autem super præmissis fieri jusseris, & quicquid fuerit executioni mandatum, nobis, quod celerius fieri possit, tuis literis intimare procures.

Dat. Pictavis, 10 Kal. Dec. Pontific. nostri Anno tertio.

De Nave ad paviliones Regis in Franciam ducendos.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 16.

REX Majori & Vicecomitibus London. salutem.

Præcipimus vobis quod, sine dilatione aliquâ, habere faciatis servienti nostro, Galfrido le Taillur, sumptibus nostris, quandam bonam Navem, attilio bene & sufficienter munitam, ad Pavilliones & Tentoria nostra ducenda, prout eidem Galfrido, ex parte nostrâ, pleniùs est injunctum. A. D. 1307.

Et, sicut indignationem nostram vitare, & vos indempnes conservare volueritis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Langele, 25 die Novembris.

De Pontibus & Claiis pro passagio Regis providendis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 14.

VIcecomiti Kantiæ, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod tot & tales pontes & Claias, pro instanti passagio nostro ad partes transmarinas, quot & quales dilectus & fidelis noster, Robertus de Kendale, Constabularius Castri nostri Devor. vel ejus locum tenens, aut dilectus Clericus noster, Stephanus de Wylmynton tibi ex parte nostrâ scire faciet, in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, sine dilatione fieri, A. D. 1307.

Et eos cum omni festinatione, quâ poteris, usque Devor. cariari facias, præfatis, Constabulario, vel ejus locum tenenti, aut dicto Stephano, vel uni eorum liberandos; & custus, quos ad hoc apposueris, dictus Stephanus solvi faciet.

Teste Rege apud Langele, 25 die Novembris.

Ad Senescallum Agenensem, ad informandum Regem super statu Templariorum.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rot. Vasc. 1. E. 2. m. 26.

REX dilecto & fideli suo Willielmo de Dene, Senescallo suo de Agenesio, salutem.

Licet de facto Templariorum aliqua nobis scripseritis, non est diu, volentes tamen super facto illo & statu terræ nostræ prædictæ per vos pleniùs effici certiores,

Vobis mandamus quod, omnibus aliis prætermissis, sitis ad nos apud Bononiam supra mare, in instanti festo natalis Domini, ad informandum & instruendum nos ad plenum, super præmissis, & ea tangentibus quoquo modo: A. D. 1307.

Et hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Langele, vicesimo sexto die Novembris.

Ad

Ad Armeniæ Regem pro Episcopo Liddensi.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. MAgnifico Principi, & Amico suo kariffimo, Domino, Dei gratiâ, Regi Armeniæ Illustri, Edwardus, &c. salutem & felices ad vota successus.

Summi Regis mira benignitas, cujus Imperio Regna Regi, disponi, ac dirigi dinoscuntur, nunc ipsa exaltari, nunc deprimi, nunc etiam permittit erigi, nunc calcari, juxta suæ beneplacita voluntatis, ut sic credantur non ab hominibus dirigi, set a Deo.

Hinc est quòd auctor omnium & prospector terram Sanctam, gloriosissimo filii sui sanguine rubricatam, adhuc hiis diebus, peccatis nostris exigentibus, permittit sub manibus hostium detineri; sicque illa captiva Jerusalem, Mater nostra, sub sordidis Saracenorum pedibus stat prostrata.

Vos igitur, convertentes in hostes crucis omnes strepitus militares (ad quod totis viribus intenderemus, si loci distantia, & alia ardua negotia, nobis incumbentia, hoc fieri permitterent) terras vestras contra potentiam & fraudulentam malitiam eorumdem viriliter defendatis.

Et quia Mater Ecclesia nulli negat salutis beneficium, quin potius patulo admittit gremio revertentem, nec etiam, ut mater alma, ad conversionem fidei Catholicæ vocare desunt infideles religiosi & honesti viri, ac in diversis litterarum scientiis eruditi, qui, zelo fervidæ caritatis accensi, pro fide Catholicâ ampliandâ corporum subire pericula non verentur. A. D. 1307.

Venerabilis, scilicet, Pater, frater Willielmus de ordine prædicatorum, Dei gratia, Liddensis Episcopus, multique ejusdem Ordinis, & aliorum fratres, secum ad partes vestras se transferunt, ad experiendum & temptandum si, per prædicationem verbi Dei, vel alio quovis modo, ad fidem Christi reducere possint populum infidelem (decet enim ut præcedat spiritualis gladius temporalem) quem quidem Episcopum, cum comitivâ suâ totâ, vobis pleno recomendamus affectu.

Vestram Serenitatem Regiam attentius requirentes, quatinus vos, eisdem, ob favorem fidei, benignos & favorabiles exhibentes, ipsis subsidium, cum indiguerint, impendere velitis, intuitu caritatis; & eò libentiùs & gratiosiùs, si placet, quod pro eis interveniunt preces nostræ, præfato Episcopo in hiis, quæ vobis, pro augmentatione fidei Catholicæ, duxerit exponenda, fidem credulam adhibere.

Dat. apud Langele, ultimo die Mensis Novembris, Anno Regni, &c.

Ad Papam pro præfato Episcopo.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10. SAnctissimo in Christo Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ summo Pontifici, Edwardus, &c. devota pedum oscula beatorum.

Illos, qui pro augmento & exaltatione fidei Catholicæ se periculis exponere non verentur, meritò decet & convenit suffragiis & favoribus prosequi gratiosis.

Cùmque venerabilis Pater, & nobis in Christo carus, frater Willielmus Liddensis Episcopus, Vir utique discretus, & aliis diversis virtutum meritis insignitus, ad partes ultramarinas, cum aliis litteratis & Religiosis viris, in multitudine copiosâ, ad temptandum & experiendum si, per Prædicationem verbi Dei, vel alio quovis modo, divinâ opitulante virtute, ad fidem Ecclesiæ reducere valeat populum infidelem, transferre, ut accepimus, se proponat, Sanctitati vestræ eundem Episcopum pleno recommendamus affectu. A. D. 1307.

Supplicantes attente, quatinus ipsum & prosecutionem negotii prædicti habentes zelo fidei specialiùs commendatos, eidem Episcopo exhibere vos dignemini, super justis & honestis suis petitionibus, in hac parte, favorabiles & benignos.

Conservet vos Altissimus ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ per tempora feliciter longiora.

Dat. apud Langele ultima die Mensis Novembris.

A. D. 1307. Edw. 2. | A. D. 1307. Edw. 2.

Ad Imperatorem Tartarorum de Hæreſe Mahometana extirpanda.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11.

SEreniſſimo Principi, Domino Tartarorum Imperatori potentiſſimo, Edwardus, &c. felicem regnandi gloriam, cum ſalute.

Reges & Principes terræ tanto magis dinoſcuntur Regi cæleſtis gloriæ complacere, quanto ſimplices Chriſti fideles ardentiùs defendere, & nocivos & perfidos nituntur viriliùs debellare; quibus, ex collato ſibi divinitùs incumbit officio, æquâ juſtitiæ librâ rem publicam gubernare, & Chriſto infideles, Chriſtianæque fidei contrarios & Rebelles impugnare, & deſtruere juxta poſſe.

Hinc eſt quòd, cùm in partibus Aſiæ & Affricæ, a longiſſimis retroactis temporibus, multùm invaluerit prophana ſecta & ſordida Machometi, circumquaque pullulans & diffundens ſua infecta germina, nimis latè peſtem ſeculo ſua contagionis nepharie inmittendo;

Nos, qui, Deo permittente, ſumus ſceptro Regio inſigniti, ad tàm nephandæ ſectæ eradicationem libenter intenderemus, ſi loci diſtantia, & alia ardua negotia, nobis incumbentia, hoc fieri permittereut quovis modo.

Nam tempus ad hoc adeſt acceptabile, ut accepimus, hiis diebus maximè, cùm in libris ipſorum contineri dicatur, infra breve rempus, terminari & adnullari debere ſectam nephariam Machometi.

Vos igitur, veſtrum laudabile propoſitum in hac parte continuantes, inchoata per vos, ad hujuſmodi ſectam ſordidam a ſeculo penitùs abolendam, velitis perducere ad effectum. A. D. 1307.

Ad hæc, ad veſtram accedunt præſentiam religioſi, honeſti & litterati viri, ut populum veſtrum ad fidem Catholicam, ſine quâ ſalvus fieri nemo poteſt, divinâ operante virtute, reducant, & inſtruant in eadem, ac ad aſſumeodum bellum contra deteſtabilem Machometi Sectam habilitent & informent; venerabilis, ſcilicet, Pater, frater Willielmus, Dei gratia, Lidden. Epiſcopus, Vir utique diſcretus moribus & ſcientia præditus, cum ſuo Venerabili comitivâ; quem, ob honorem omnipotentis Dei, & favorem fidei Chriſtianæ, vobis, quanto affectuoſius poſſumus, commendamus,

Rogantes ex corde, quatinus eundem Epiſcopum & ejus Comitivam, Dei intuitu, ſub cujus Imperio cuncta conſiſtunt, gratioſe & curialiter admittentes, eiſdem, in proſecutione negotii prædicti, exhibere vos velitis favorabiles & benignos; præfato Epiſcopo in hiis, quæ veſtræ Magnificentiæ, pro augmentatione fidei Catholicæ, duxerit exponenda, fidem credulam adhibendo.

Dat. apud Langele ultimo die Menſis Novembris Anno Regni noſtri, &c.

Ordinatio de univerſis Templariis uno die capiendis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 13. d.

QUibuſdam certis de cauſis ordinatum eſt per Dominum Regem, & Concilium ſuum, quod die Mercurii, proximo poſt feſtum Epiphaniæ Domini, proximo futurum, omnes fratres de ordine Militiæ Templi, in ſingulis Comitatibus Angliæ, per Vicecomitem eorumdem Comitatuum, & per aliquos legales homines de eiſdem Comitatibus, per corpora ſua attachientur:

Et quod omnes Terræ, & omnia tenementa, bona & catalla ſua, tàm Eccleſiaſtica, quàm temporalia, Seiſiantur, & capiantur in manum dicti Regis, unà cum Cartis, Scriptis, & omnimodis munimentis ipſorum fratrum:

Et quod de bonis & catallis illis, & eorum pretio, fiant legale inventarium & indentura, in præſentiâ Cuſtodis cujuſlibet locorum eorumdem fratrum, quicumque fuerit, frater, videlicet, illius Domûs, vel alius; & in præſentiâ duorum legalium hominum, dicto loco vicinorum, & magis propinquorum, qui commode adeſſe poterunt: unde una pars remaneat penes dictum Cuſtodem, & altera penes Vicecomitem, ſub ſigillo illius, qui bona & catalla illa feeerit ſic ſeiſiri: A. D. 1307.

Et quod bona & catalla illa ponantur in ſalvâ & ſecurâ cuſtodiâ;

Et quod pecora & animalia dictorum Fratrum benè cuſtodientur & ſuſtententur de bonis ſupradictis, prout ad majus

jus

A. D. 1307. jus commodum fore videbitur faciendum:
Edw. 2.

Et quod Terræ eorum excolantur, & seminentur de exitibus earumdem ad majus commodum, quo fieri poterit, & profectum:

Et quod corpora dictorum Templariorum salvò, securè & honestè custodiantur, in loco competenti, alibi quàm in locis suis propriis; ita quod eorum Custodes securi sint de corporibus eorumdem fratrum: dum tamen non sint in durâ & vili prisonâ, donec Rex aliud inde duxerit ordinandum.

Et quòd inveniatur eisdem fratribus rationabilis sustentatio, juxta statûs eorum decentiam, de rebus & bonis, sic seisiendis per mandata dicti Regis, modo competenti.

Quibus peractis, Vicecomites scire facient, per litteras suas, Thesaurario & Baronibus de Scaccario apud Westmonasterium quot fratres & quos fecerint arestari: & nomina eorumdem: & ubi: & sub quâ custodiâ eos posuerint; & transcripta indenturarum, quæ erunt indè factæ, mittant dictis Thesaurario & Baronibus:

Et quod scire faciant eisdem, distinctè & apertè, quæ terræ, & quæ tenementa dictorum fratrum fuerint sic seisita, unà cum toto facto suo in hac parte; ita quod iidem, Thesaurarius & Barones, in Crastino Purificationis beatæ Mariæ, proximò futuro, per dictos Vicecomites indè ad plenum certiorentur.

Quam quidem ordinationem dictus Rex exequi fecit in hunc modum.

Primo, videlicet, brevia sua singulis Vicecomitibus per Angliam direxit, quod Vicecomites præmunirent legales homines de ballivis suis, usque ad certum numerum, videlicet, 10 vel 12 in quolibet Comitatu, de quibus idem Rex meliùs se posset confidere, quod essent apud certum locum in Comitatu, sub forisfacturâ omnium quæ forisfacere possent, & quod Vicecomes, sub eadem forisfacturâ, esset, in propriâ personâ suâ, ad eundem locum, die dominicâ, in Crastino dicti festi Epiphaniæ Domini, ad faciendum aliqua pacem dicti Regis tangentia, quæ idem Vicecomes in brevi Regis, ei dirigendo, inveniret contineri. A. D. 1307. Edw. 2.

Et postmodùm dictus Rex misit Clericos juratos, unà cum brevibus suis, dictam ordinationem continentibus, ad dictos Vicecomites, ad capiendum Sacramentum ab ipsis Vicecomitibus, antequàm dicta brevia de ordinatione illâ aperirentur, quod ipsi ea, quæ in eisdem brevibus invenirent contineri, non detegerent, seu alicui revelarent, quousque executioni fuissent demandata.

Et quod ipsi Vicecomites, apertis dictis brevibus de ordinatione, omnia & singula prædicta facerent executioni debitè demandari.

Et quod ab illis hominibus, quos dictus Rex primo præcepit præmunire, vel aliquibus ipsorum, quos de prædictis negotiis eisdem Vicecomitibus meliùs expedire videbitur onerandos, recipiantur coram dictis Clericis consimilia Sacramenta; videlicet, quod præmissa non detegent, vel alicui revelabunt, quousque fuerint, ut prædictum est, executioni demandata.

Et vult dictus Rex quod ordinatio prædicta fiat & exequatur in Hiberniâ; ita quod omnes Fratres de ordine prædicto, quos in Hiberniâ inveniri contigerit, per unum diem, per Justiciarium Hiberniæ & Thesaurarium de Scaccario Dublin, faciendum, attachientur per corpora sua:

Et quod omnes terræ, & omnia tenementa sua in manum dicti Regis saisiantur, & capiantur & custodiantur:

Et omnia alia & singula, in dicta ordinatione contenta, executioni demandentur in forma supradictâ:

Et quod iidem, Justiciarius & Thesaurarius, cùm per Vicecom. terræ prædictæ fuerint de præmissis certiorati, Thesaurarium & Barones de Scaccario Angliæ inde, sub sigillis suis, distinctè & aperte reddant certiores.

Ad Reges Portugaliæ: Castellæ: Siciliæ: & Arragoniæ; de non credendo Suggestionibus contra Templarios.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. d.

MAgnifico Principi, Domino Dionisio, Dei gratiâ, Regi Portugalliæ illustri, amico suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem & felices ad vota successus.

Illos, quos, pro defensione fidei Catholicæ, ac impugnatione hostium Crucis Christi, actus strenui laborisque prolixitas recommendant, decet, & convenit, ptout ad honorem Dei & exaltationem fidei A. D. 1307.

A. D. 1307. Edw. 2. fidei congruerit, prosequi cum favore.

Sanè nuper, ad nostram accedens præsentiam, quidam Clericus, qui ad subvertendum ordinem fratrum Militiæ Templi Jerosolimitani apposuit, ut videbatur, omni studio, quo potuit, vires suas,

Nonnulla horrenda, & detestabilia, ac fidei Catholicæ repugnantia coram nobis, in Consilio nostro, in diffamatiouem fratrum Prædicatorum, proponere tunc præsumpsit; cupiens nos inducere, tùm per ea quæ sic proposuit, tùm etiam per litteras quorumdam, quas nobis dirigi procuraverat ex hac causâ, ut fratres ordinis prædicti, infra nostrum Dominium commorantes, occasione præmissorum, sine debitâ causæ cognitione, carcerali custodiæ traderemus.

Considerantes autem quod ordo prædictus, qui religione & honestate præclarus, & ab olim à Catholicis Patribus extitit, ut didicimus, institutus, devotionem debitam exhibet, &, à tempore suæ fundationis, exhibuit Deo & Ecclesiæ suæ Sanctæ: Necnon magnum hucúsque, pro salvatione fidei Catholicæ, in ultramarinis partibus subsidium præstitit & tutelam;

Hujusmodi suggestioni, de fratribus ordinis prædicti propositæ, & hactenus inauditæ, fidem credulam adhibendam fuisse nobis minimè videbatur. A. D. 1307. Edw. 2.

Vestram igitur Regiam Majestatem affectuose requirimus & rogamus, quatinus, præmissis cum diligentiâ debitâ ponderatis, aures vestras à perversorum detractionibus, qui, ut credimus, non zelo rectitudinis, set cupiditatis & invidiæ spiritibus excitantur, advertere velitis;

Nullam indeliberatè fratribus ordinis prædicti, in Regno vestro commorantibus, ad cujusquam suggestionem, si placet, in personis, aut rebus eorum molestiam inferendo, seu ab aliis inferri permittendo, quousque eos super sibi impetitis legaliter convinci, seu aliud contra eos ordinari contigerit in hac parte.

Dat. apud Redyng, 4 die Decembris.

Consimiles litteræ diriguntur subscriptis; videlicet,

Domino Ferando, Regi Castellæ & Ligionis, Consanguineo Regis.

Domino Karolo, Regi Siciliæ, Consanguineo Regis.

Jacobo Regi Arragoniæ, Amico Regis.

Ad Papam pro Episcopo Exoniensi, super Appellatione ad Curiam Romanam.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. dor. PAPÆ Rex, devota pedum oscula beatorum.

Habet de vestræ affluentiâ bonitatis fiduciam Regia circumspectio specialem, quod illorum prosequetur negotia favoris præsidio potioris, pro quibus vestram Clementiam nostra intercessio affectuosius interpellat; & præcipuè quorum laudabilis vitæ, merita, & elegantia morum insignis, ipsos dignos favore & gratiâ repræsentant.

Sanè, Exoniensi Ecclesiâ suo nuper viduatâ Pastore, Decanus & Capitulum ejusdem ad electionem de futuro præficiendo Pontifice procedentes, inter cæteros, quos ad ipsius Ecclesiæ Regimen utiles fore conspexerunt, ad personam discreti viri, & nobis in Christo dilecti, Magistri Walteri de Stapeldon, juris Canonici Professoris, ac Sanctitatis vestræ Capellani, Præcentoris ejusdem Ecclesiæ suæ, considerationis intuitum direxerunt, & ipsum elegerunt concorditer in ipsius Ecclesiæ Episcopum & Pastorem.

Nos autem ejusdem electi (cujus circumspecta industria, affluens scientia litteralis, ac multiplicia virtutum dona ipsum reddunt perutilem, nostro judicio, ad Pastorale Officium, pro sui & Ecclesiæ prædictæ utilitate salubriter exequendâ) honoris & commodi desiderantes augmentum; A. D. 1307.

Sanctitati vestræ devotâ precum instantiâ supplicamus, quatinus eundem electum, & ejus negotia, quæ (prætextu quarumdam appellationum contra ipsum, per quosdam æmulos, ex malignitatis & odii fomite ad sedem Apostolicam, ut accepimus, interjectarum, ad differendum suæ Electionis effectum) in Sanctâ Romanâ Curiâ habet prosequenda, habentes, nostri intuitu, plenis affectibus recommendata; pensantésque quàm sit onusta dispendiis prolixa vacatio Ecclesiæ memoratæ,

Ipsum, & electionem suam prædictam Apostolici favoris præsidio dignemini prosequi, &, juxta speratam fiduciam, cum celeritate, quâ vestra beatitudo decreverit, feliciter expedire.

Firmiter

A.D. 1307. Edw. 2. Firmiter enim speratur & creditur, quod præfata Ecclesia, (quæ, propter ejus vacationem diutinam, passa est undique plurima detrimenta) per solertem memorati electi industriam & evidentem virtutum prærogativam ipsius, dirigente Domino actus suos, in spiritualibus, & temporalibus utilia & salubria suscipiet incrementa. A.D. 1307. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Langele, 6 die Decembris.

Ad Cardinales super Negotio antedicto.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. dor. REX Venerabili in Christo Patri, Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Eo affectuosiùs pro discreto Viro, & nobis in Christo dilecto, Magistro Waltero de Stapeldon, Juris Canonici Professore, & Domini Papæ Capellano, Paternitati vestræ preces nostras porrigimus; quo ipsum, suis exigentibus meritis, in nostris præcordiis fæcundiori dilectione gerimus; & quò ampliùs ipsius honoris & commodi desideramus augmentum.

Cùm itaque prædictus Magister Walterus in Exoniensi Ecclesiâ per Decanum & Capitulum ejusdem Ecclesiæ concorditer electus sit in Episcopum & Pastorem: Ac quidam, ejusdem electi profectibus invidentes, quasdam appellationes, ut intelleximus, ad sedem Apostolicam, ex odii fomite potius quàm ex zelo justitiæ, interposuerint, ad impediendum malitiosè suæ electionis effectum;

Nos ejusdem electi, cujus, &c. *Ut supra.* Paternitatem vestram attentè requirimus & rogamus, quatinus eundem electum, & ejus negotia, vobis ex parte sua pleniùs exponenda, habentes, nostri contemplatione rogaminis, uberius recommendata: Eidem Electo, in hujusmodi negotiorum prosecutione, promptis favoribus, consiliis & auxiliis, velitis assistere oportunis; eademque negotia, ubicunque necessarium fuerit, juxta speratam fiduciam, affectu benivolo promovere. A.D. 1307.

Ita, si placet, quòd ex vestro subsidio & favore speratus sibi fructus adveniat, nosque ob inde reddamur ad ea, quæ vobis & vestris grata fuerint & accepta, meritò promptiores.

Dat. apud Langele, 6 die Decembris.

Consimiles litteræ diriguntur domino R. del Got, Sanctæ Mariæ Novæ Dyacono Cardinali.

Dat. ut supra.

Papæ pro Templariis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. dor. PAPÆ Rex, devota Pedum oscula beatorum.

Gravissimus, hiis diebus, apud nos de Magistro & fratribus Ordinis Militiæ Templi rumor ebulivit infamiæ, rumor quippe amaritudine plenus, cogitatu terribilis, horibilis auditu, & scelere detestabilis, cujus qualitate, si veritate niteretur, pensatâ eò graviori pœnâ forent plectendi, quò profundior reatûs inmensitas est à cunctis Christi fidelibus reputanda.

Et quia prædicti Magister & fratres, in fidei Catholicæ puritate constantes, à nobis, & ab omnibus de Regno nostro tàm vitâ, quàm moribus habentur multipliciter commendati, non possumus hujusmodi suspectis relatibus dare fidem, donec super hiis nobis plenior innotuerit certitudo.

Nos itaque, prædictorum Magistri & fratrum afflictionibus & jacturis, quas occasione hujusmodi infamiæ patiuntur, compatientes ex animo, Sanctitati vestræ affectuosissimè supplicamus quatinus eorumdem, Magistri & fratrum bonæ famæ oportunis, si placet, favoribus consulentes, sinistris detractationibus, & calumpniis, ac criminibus, per aliquos æmulos & reprobæ voluntatis, qui illorum merita ad perversitatis opera, cultui divino opposita, reducere moliuntur, ipsis impositis, dignemini clementiùs obviare, quousque hujusmodi crimina, ut prædicitur, eis imposita, si quæ fuerint, in forma juris coram vobis, seu vices vestras gerentibus in hac parte, clariùs sint detecta. A.D. 1307.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 10 die Decembris, Anno Regni nostri primo.

A. D. 1307. Edv. 2.

Contra Bullas Papales, de Jure Regis manutenendo.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rot. 1. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex, devota Pedum oscula beatorum.

Ad hæc, fummi difpenfatione confilii, optinuimus Monarchiam Regiæ dignitatis, ut in Regno noftro Angliæ, aliifque terris, fub ditione noftrâ conftitutis, pacem & juftitiam conftantiùs fovere, ftatumque dicti Regni noftri in omnibus fuis juribus, perfonas Ecclefiafticas, & illas præcipue, quæ apud nos fpecialibus favoribus funt fuffultæ, ac jura noftra & ipfarum manutenere, necnon injurias, eifdem illatas, propulfare fedulò cogitemus, quod à Sedis Apoftolicæ clementiâ effe non credimus alienum.

Sanè, Sanctiffime Pater, ne quicquam turbationis ex eo (quod collationes dilectis Clericis noftris, Waltero de Bodewynde, & Magiftro Johanni Bufh, per, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem noftrum, de Thefaurariâ & Præbendâ de Stynelyngton, in Eborum Ecclefiâ factas, revocare non poffumus: Nec Francifcum Gayetani ad ipfas Thefaurariam & Præbendam reftituere, ut mandatur) poffitis colligere; infrafcripta, non in formâ, nec in figurâ judicii, fet omnino extra judicium, pro ferenandâ folummodo veftræ Paternitatis confcientiâ, vobis tranfmittimus exhibenda; videlicet,

Quod, vacante nuper Eborum Ecclefiâ per mortem Magiftri Johannis Romayn, quondam ipfius Ecclefiæ Archiepifcopi, & Cuftodiâ Archiepifcopatûs ejufdem in manu dicti Patris noftri, ratione vacationis hujufmodi, exiftente, vacavit dicta Thefauraria per privationem Johannis de Sancto Vico, de Domo Collump.

Ac fubfequenter, eadem Ecclefiâ vacante per mortem Magiftri H. de Newewerk, quondam Ipfius Ecclefiæ Archiepifcopi, cuftodiâque Archiepifcopatûs ejufdem in Manu dicti Patris noftri, prætextu vacationis hujufmodi, exiftente, vacavit dicta Præbenda per confecrationem Magiftri Thomæ de Corbrigg, tunc Præbendarii Præbendæ ejufdem, & in ipfius Ecclefiæ Paftorem electi:

Quas Thefaurariam & Præbendam, per prædictas privationem & confecrationem vacantes, idem Pater nofter præfatis Waltero & Johanni contulit fuo jure, quo Progenitores fui & noftri, quondam Reges Angliæ, fuis temporibus Dignitates, Præbendas & Beneficia, vacantes & vacantia, in cafu hujufmodi, de jure & confuetudine conferebant: A. D. 1307.

De cujus Præbendæ collatione, fic, ut præmittitur, dicto Johanni Clerico noftro factâ, & jure Coronæ Regiæ, in hoc cafu, dictus Pater nofter, dum vixit, vos fufficienter fuis, ut dicitur, litteris informavit.

Ac jam de novo intelleximus quod dictus Francifcus, Sanctæ Mariæ in Cofmedyn Diaconus Cardinalis, fuggerens vobis præfatos Walterum & Johannem in prædictis Thefaurariâ & Præbendâ fe temerè intrufiffe, & dictum Francifcum Gayerani, ipfius Cardinalis Nepotem, contra juftitiam fpoliaffe,

Per veri fuppreffionem à vobis litteras Apoftolicas ad citandum eofdem, ut perfonaliter compareant coram vobis infra terminum, in eifdem litteris comprehenfum, eidem Francifco Gayetani, fuper præmiffis, de juftitia refponfuros, per vos fuper hoc certis executoribus deputatis, pro dicto Nepote fuo, ficut dicitur, impetravit.

Nos, cernentes dictam fuggeftionem carere primordio veritatis, eo quod dicti Clerici noftri in Thefaurariâ & Præbendâ prædictis, ex collationibus dicti Patris noftri, jufte, abfque intrufionis vitio, funt ingreffi:

Attendentéfque quod citationes hujufmodi, & illarum executio, fi procederent, in enervationem juris noftri Regii, & exhæredationem noftram, & enormem læfionem dignitatis & Coronæ noftræ cederent manifeftè, potiffimè fi eorumdem negotiorum difcuffio (circa quæ noftrum fpecialiter intereffe verfatur) alibi quàm in dicto Regno noftro fieret quovis modo:

Quibus etiam Waltero & Johanni, ex hac causâ, fe veftro confpectui via per nos præcluditur præfentandi;

Sanctitati veftræ devotiffimè fupplicamus, quatinus, præmiffis benignâ meditatione penfatis, ad jus Regium in hac parte, cujus præcipuos defenfores vos effe fperamus, intuitum convertentes, fuper dictis collationibus, virtute fuggeftionum prædictarum, proceffum fieri aliquem minimè permittatis; nec quod Clerici noftri, quorum defenfioni in ipfis Negotiis deeffe non poffumus, ficut nec debemus, eo

prætextu,

A. D. 1307. Edw. 2. prætextu, non inquietentur indebitè, seu graventur.

Profectò, etsi nos vellemus tepescere in hoc facto, seu illud permittere sub dissimulatione transire, Magnates tamen & proceres Regni nostri, qui ad defensionem dignitatis Coronæ Angliæ, ex homagii & fidelitatis vinculo, sunt astricti, jus nostrum hujusmodi taliter deperire minimè sustinerent. A. D. 1307. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 10 die Decembris.

De vadiis prisonibus, Scotis & Wallensibus liberandis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 14. REX Vicecomiti Norff. salutem. Præcipimus tibi quod, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Patricio de Pollesworth, Prisoni de Scotiâ, Reso fratri Malgon, Griffino fratri ejus, & Filio Resi ap Meredouk, Walensibus, in Castro nostro Norwici commorantibus, vadia sua; talia, videlicet, qualia tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, percipere consueverunt; & nos tibi inde, in compoto tuo, ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem habere faciemus.

Teste Rege apud Westm. 10 die Decembris.

REX Vicecomiti Sutht. salutem. Præcipimus tibi quod, de exitibus Ballivæ, habere facias Waltero Olyfart, Prisoni de Scotiâ, in Castro nostro Wynton. commoranti, vadia sua; talia, *ut supra*.

Et nos tibi inde in compoto tuo, &c.

Dat. ut supra.

REX Vicecomiti Devon. salutem. Præcipimus tibi quòd, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Simoni le Armurer, Prisoni de Scotiâ, in Castro Exon. commoranti, id quod ei à retro est de vadiis suis, quæ tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, Percipere consuevit. A. D. 1307.

Et nos tibi inde, &c.

Teste Rege apud Westm. 10 die Decembris.

REX Vicecomiti Cornubiæ, salutem.

Præcipimus tibi, &c. habere facias Willielmo Giffard, Adæ le Pylard, & Gilkrys de la Kesme, prisonibus de Scotiâ, in Castro Launteneton commorantibus, id quod eis à retro est de vadiis suis, &c. Et eadem vadia hujusmodi exnunc quousque, &c.

Et nos tibi, &c.

Teste Rege apud Westm. 10 die Decembris.

Ad Papam, quod Thomas de Cantilupo Beatorum Catalogo Confessorum ascribatur.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 9. PAPÆ Rex.

Exultat Ecclesia Anglicana (prædictæ Romanæ Ecclesiæ filia devota) quòd summi Patris providentia (quæ in sui dispositione non fallitur) suæ virtutis potentiam mirificè manifestans, Regnum nostrum illustrat splendore novæ lucis, dum per præclara merita, recolendæ memoriæ, Domini T. de Cantilupo, quondam Herefordensis Episcopi, ex illustri Anglorum prosapiâ oriundi, signa & prodigia patiens, per quæ fides roboratur Catholica, devotio populi excitatur, Ecclesiam suam lætificat miraculis gloriosis.

Quibus Dei beneficiis vestræ Sanctitati dudùm expositis, ad instantiam devoti Filii vestri, claræ memoriæ, Patris nostri defuncti (de cujus Consilio dictus Dominus Thomas, dum vixerit, extiterat) ad inquirendum de fide, vitâ, moribus, famâ & Miraculis ejusdem, Venerabilem Patrem Dominum G. Dei gratiâ, Miniatens. Episcopum, virum utique alti consilii & providentiæ circumspectæ, cum quibusdam aliis Collegis, ad Regnum nostrum Angliæ destinâstis; pro quo Clementiæ vestræ assurgimus ad laudum præconia, & gratiarum uberes actiones. A. D. 1307.

Cùm itaque dictus Pater, in commisso fidelis & diligens, solempnem inquisitionem fecerit de præmissis, processúmque super hoc habitum Apostolicæ sedi mittat;

Sanctitatem vestram devotis precibus exoramus, quatinus, visâ relatione dicti Episcopi, aliorúmque Collegarum suorum, reliqua, quæ ad fœlicem & celerem expeditionem istius negotii necessaria

A.D. 1307. Edw. 2. cessaria fuerint, de vestrâ clementi potentiâ, & potenti clementiâ velitis adicere :

Et dilecto Clerico nostro, Magistro Adâ de Orleton, utriusque juris perito (qui, pro hujusmodi negotii promotione, ad vestram beatitudinis præsentiam accedit) quem, nostri intuitu, vestra benignitas habere dignetur commendatum, benignam audientiam dignemini impertiri ;

Ut, per promeritæ Canonizationis meritum, tanta lucerna, super candelabrum collocata, beatorum ascripta Cathalogo Confessorum, vestris temporibus honoretur in terris : Et glorificetur Altissimus in excelsis ; nobisque, populo Regni nostri, ac cæteris fidelibus, ipsius precibus Dominus exoratus gratiam tribuat in præsenti, & gloriam in futuro. A.D. 1307. Edw. 2.

Dat. apud Westm. 12 Die Decemb.

Ad Cardinalem Sanctæ Sabinæ, super præfata Canonizatione.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 9.

Venerabili in Christo Patri, Domino Tho. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Sabinæ Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbitero Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus eadem gratiâ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Habet, & meritò, regalis Serenitas vestræ Paternitati rependere gratiarum uberes actiones, potissimè super eo quòd operam studiosam, ut accepimus, præbuistis in promovendo negotium Canonizationis, piæ memoriæ, Domini Thomæ de Cantilupo, quondam Episcopi Herefordensis ;

Pro quâ à Sede Apostolicâ optinendâ, claræ memoriæ, Pater noster, dum vixit, per litteras suas & Nuncios, vitam Sanctam ejusdem Thomæ, insignia ipsiusque miracula attestantes, Apostolicæ Sanctitati humiliter supplicavit.

Ad cujus Patris nostri instantiam, vestro mediante juvamine, Apostolicæ Sedis benignitas ad inquirendum de fide, vitâ, moribus, famâ & Miraculis ejusdem Domini Thomæ, venerabilem Patrem Dominum G. Dei gratia, Miniaten. Episcopum, cum quibusdam aliis Collegis, ad Regnum nostrum Angliæ destinavit. A.D. 1307.

Cùm itaque, &c. *ut supra*, impendentes, ut sic, continuato vestræ Magnificæ devotionis pio zelo, prædictum negotium, juxta votum nostrum commune, fortiatur effectum prosperum & felicem ; nosque vobis ex inde ampliores grates & gratias rependere teneamur, & vestris gratis affectibus reddamur meritò promptiores.

Dat. apud Westm. 12 die Decemb.

Eodem modo scribitur subscriptis, viz.

Domino Guillielmo, Tituli Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali.

Domino J. Portuensi Episcopo.

Consimilis Litera ad Cardinalem Sanctæ Mariæ.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 10.

Venerabili in Christo Patri, Domino L. Dei gratia, Tituli Sanctæ Mariæ, in Viâ Latâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Etsi Christus cunctos suos Ministros magnificet, & Cœlestis efficiat beatitudinis possessores, illos tamen, ut dignis digna rependat, altioribus attollat præconiis, quos digniores agnoscit, & commendat nitentior excellentia meritorum.

Sanè dudùm, claræ memoriæ, Pater noster sanctitatem vitæ, piæ memoriæ, Domini Thomæ de Cantilupo, quondam Episcopi Hærefordensis, qui apud eum diù fuit laudabiliter conversatus, atque Miraculorum insignia, quibus per ejus Thomæ merita, divinæ virtutis operante potentiâ, Regnum nostrum illustratur, attendens, A.D. 1307.

Per litteras suas & Nuncios, præmissa pleniùs attestantes, pro Canonizatione dicti Dei famuli, Apostolicæ Sedi duxit humiliter supplicandum.

Ad cujus instantiam benignitas Apostolica, ad inquirendum de fide, vitâ, moribus, famâ & miraculis præfati Domini Thomæ, Venerabilem Patrem Dominum G. Dei gratiâ, Miniaten. Episcopum, cum quibusdam aliis Collegis, ad Regnum nostrum Angliæ destinavit.

Cùm itaque dictus Episcopus, in hujusmodi commisso negotio, solempnem inquisitionem fecerit de præmissis, processumque super hoc habitum Apostolicæ Sedi mittat ; attendens, per Dei gratiam,

A. D. 1307. Edw. 2. gratiam, nos, & populum Regni nostri, cæterosque fideles, ejus posse suffragiis adjuvari,

Paternitatem vestram devotè requirimus & rogamus, quatinus, relectâ relatione dicti Episcopi, ac aliorum Collegarum suorum pro celeri & felici expeditione istius negotii, erga Patrem nostrum summum Pontificem (cujus Clementiam in hac parte pulsamus prece piâ) velitis interponere, nostri interventu rogaminis, partes vestras.

Dilecto Clerico nostro Magistro Adæ de Orleton, utriusque Juris perito (qui, pro hujusmodi negotii promotione, ad vestram præsentiam accedit) quem, nostri intuitu, habere dignemini propensius commendatum, utile consilium & speratum auxilium in agendis, si placet, impendentes. A. D. 1307. Edw. 2.

Sic prædictum negotium (cujus zelatores vos esse speramus) efficaciter promovendo, ut (præter divinæ retributionis gratiam, quam exinde poteritis plenius promereri) nos vestris gratis affectibus reddamur meritò promptiores.

Dat. apud Westm. 12 die Decembris.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino N. Hostien. & Velletren. Episcopo,
Domino P. Sabinen. Episcopo,
Domino T. Civitatis Papalis Episcopo,
Domino L. Albanen. Episcopo.
} Episcopis Cardinalibus.

Domino G. Tituli Sanctæ Potentianæ,
Domino P. Tituli Sancti Appollinaris,
Domino G. Tituli Sancti Marcelli,
Domino G. Tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino N. Tituli Sanctæ Eusebiæ,
Domino J. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino B. Tituli Sanctorum Nerei & Achillei,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino R. Tituli Sancti Eustachii,
Domino L. Tituli Sancti Angeli,
Domino F. Tituli Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Domino R. Tituli Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino L. Tituli Sanctæ Mariæ in Via Lata,
Domino J. Tituli Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino F. Tituli Sanctæ Luciæ in Silice,
Domino P. de Columpna,
Domino A. Tituli Sanctæ Mariæ in Porticu.
} Diaconis Cardinalibus.

Ad Gaitanum Cardinalem, quod Coronæ Jura conserventur.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

Venerabili in Christo Patri, Domino Francisco Gaytani, Sanctæ Mariæ in Cosmedyn Dyacono Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Regnantibus nobis in Hæreditario Regno Angliæ, illud occurrit præcipuè providâ deliberatione pensandum qualiter idem Regnum in statu pacifico salubriter dirigatur, juráque Coronæ nostræ & Regiæ dignitatis conserventur illæsa, ac etiam promotores eorumdem nostræ potentiæ dexterâ protegantur; & in regiam dignitatem, dictáque jura nostra lacescere non verentes, eo studiosius, ut convenit, refrænentur, quo, claræ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, & Progenitorum nostrorum, memoranda prioritas ad hæc uberiùs exequenda usibus approbaris nos excitat & exemplis. A. D. 1307.

Sanè Pater noster prælibatus, dum vixerat, super negorio collationis Præbendæ de Stynelington, in Ecclesiâ Eborum, per eundem Patrem nostrum factæ (pro cujus collationis revocatione, per ipsum faciendâ, sæpius rogando scripsistis eidem) litteras responsivas, continentes quod votis vestris, in hujusmodi negotio, eo quòd dicta revocatio, si fieret, in enormem læsionem Regiæ dignitatis cederet manifestè, annuere non valebar, vobis, ut accepimus, duxerat destinandas.

Set vos, hujusmodi responso non contenti (prædictum Patrem nostrum

M Thesau-

A.D. 1307. Edw. 2.

Thesaurariam in Ecclesia Eborum & Præbendam prædictam quibusdam personis, absque causa rationabili, contulisse, pro suæ voluntatis libito, confingentes) litteras Apostolicas nobis ad revocandum collationes easdem, & Franciscum Gaitani, nepotem vestrum, in possessionem earumdem Thesaurariæ & præbendæ reducendum:

Ac subsequenter, priusquam super præmissis litteris Apostolicis deliberassemus ad plenum, alias litteras Apostolicas citatorias, ad citandum Walterum de Bedewinde & Magistrum Johannem Bush, Clericos nostros, dictas Thesaurariam & Præbendam justè ex collatione Regiâ optinentes, quòd compareant personaliter coram Domino summo pontifice, super assecutione dictarum Thesaurariæ & Præbendæ præfato Nepoti vestro responsuri, certis super hoc executoribus deputatis, impetrâstis dirigi jam de novo.

Unde angit cor nostrum intimiùs turbatio, quod, dum hii, qui tenentur & debent pro jure nostro Regio se murum defensionis opponere, ipsis insurgentibus ex adverso, contrarium toleramus.

Reverà tamen verba suggerentium, quantumcúmque Regiis desideriis sunt infesta, aut personarum conjunctione, aliòve colore obumbrata, veritatem nequeunt inficere rei gestæ. A.D. 1307. Edw. 2.

Nos igitur, dicti Patris nostri responsum cernentes congruum in hac parte, illud approbamus expressè:

Et quia, si dictarum collationum revocatio fieret, dictique mandati Apostolici executio de citando procederet, ut mandatur, in exhæredationem Coronæ nostræ, ac enormem læsionem dignitatis Regiæ redunderet; potissimè si eorumdem negotiorum discussio (circa quæ nostrum specialiter interesse versatur) alibi, quàm in dicto Regno nostro fieret quovis modo:

Quibus etiam prædictis Waltero & Johanni, ex hac causâ, se sedis Apostolicæ conspectui via per nos præcluditur præsentandi;

Vestram Paternitatem attentè requirimus & rogamus, quatinus præfatum Nepotem vestrum ab hujusmodi impetrationibus & prosecutionibus, per vos nomine ejusdem factis, penitùs desistere faciatis; ita quod jus nostrum & dictæ collationes in aliquo non lædantur, & quod iidem Clerici nostri (quorum defensioni in hac parte deesse non possumus, sicuti nec debemus) eo prætextu non inquietentur indebitè, seu graventur.

Dat. apud Westm. 12 die Decembris.

Bulla Papæ Clementis ad Regem, de Inbibitione revocanda.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. *Ex Autogr.*

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio E. Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

More pii Patris, Fili Carissime, ducimur ad tuum, Regnique tui statum prosperum, & tranquillum; te ad ea, quæ tuæ saluti expediunt, honori, & utilitatibus tuis ac dicti Regni tui congruunt, salutaribus exhortationibus ivitando.

Attendat itáque tua devotio diligenter verba Patris ex puritate loquentis, illáque debitâ meditatione consideret, ut, sicut ex sincerâ dilectione procedunt, sic devoto recipiantur auditu, & ad effectum debitum deducantur.

Nuper siquidem ad audientiam nostram pervenit, quòd licet singuli Abbates Cestertiensis ordinis ad generale Capitulum, quod in Monasterio Cestertiensi, ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, Cabilonensis diocesis, consuevit annuatim certo tempore celebrari, juxta ipsius ordinis instituta, a longis retro temporibus observata, & auctoritate sedis Apostolicæ ex certâ scientiâ confirmata, venire personaliter teneantur, Statutis, Ordinationibus, & Mandatis dicti Capituli pariturі; tamen nonnulli Abbates dicti ordinis, infra Regni tui terminos constituti, Statutorum hujusmodi transgressores, ad Capitulum prædictum accedere, ac dictis Statutis, Ordinationibus, & Mandatis parere, ut tenentur, temerariâ præsumptione contempnunt; asserentes in suæ præsumptionis fomentum, quod id est eis inhibitum per te, vel alium, de mandato tuo, in animarum suarum periculum, dicti Ordinis præjudicium, & scandalum plurimorum. A.D. 1307.

Nos igitur diligentiùs, attendentes, quòd idem Ordo in agro plantatus Ecclesiæ, fructus uberes laudabiliter produxit hactenus, & assiduè in Ecclesiâ ipsâ producit, & quod honori, ac utilitatibus tuis, & dicti Regni tui congruit & saluti, si dictus Ordo & personæ ipsius in Unione caritatis, & dilectionis constantiâ perseverent;

Serenitatem Regiam rogamus & hortamur in Domino, quatinus pro Divinâ,

A. D. 1307. Edw. 2. nâ, & Apostolicæ sedis reverentiâ habens dictum Ordinem, quem nos, pro divini nominis gloriâ, benevolentiâ paternâ diligimus, nec-non & præfatum Monasterium propensiùs commendata, supradictos Abbates, constitutos infra hujusmodi terminos dicti Regni, venire personaliter ad præfatum Capitulum, ut tenentur, juxta dicti Ordinis instituta, libere patiaris, quamlibet inhibitionem, siqua forsitan per te, vel per alium super hoc facta existit, penitus revocando,

Ac nichilominus concedendo eisdem, quod, sæpedictum capitulum personaliter deuntes, hujusmodi Statutis, Ordinationibus, & Mandatis præfati Capituli humiliter obediant & intendant; ita quod tu exinde retributionis æternæ præmium consequaris, & nos, qui ad tui, & Regni tui incrementa honoris libenter intendimus, devotionis tuæ promptitudinem dignis in Domino laudibus commendemus. A. D. 1307. Edw. 2

Dat. Pictavis Id. Decembr. Pontif. nostri Anno tertio.

Sigillo avulso.

De Tentoriis regiis apud Boloniam construendis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 1. m. 4. REX omnibus Amicis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cum mittamus Eliam de Acumbe, & quamplures de servientibus suis ad partes transmarinas usque Boloniam, cum diversis pannis, laneis, & de Canabo, ac etiam Cordis & aliis necessariis, ad quædam Tentoria ibidem ad opus nostrum erigenda;

Vos Amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quòd præfato Eliæ, & ejus Servientibus prædictis, in personis vel rebus suis, in veniendo versus partes prædictas per Terram, vel per Aquam, ibidem morando, & exinde redeundo non inferatis, &c. A. D. 1307.

In cujus, &c. Duratur. usque ad Festum Paschæ proximo futurum.

Teste Rege apud Westm. 14 die Decembr.

Per ipsum Regem nunc. J. de Benstede.

De Rege ad Partes transmarinas profecturo; & de cunctis per Angliam Templariis in Crastino Epiphaniæ capiendis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 13. REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cum ad partes transmarinas, pro quibusdam negotiis, nos & statum Regni nostri specialiter tangentibus, favente Domino, in proximo profecturi, & ibidem aliquantulum moraturi;

Nos, pro conservatione pacis & tranquilitate Regni nostri, dum in partibus agemus supradictis, volentes aliqua tibi, quæ in brevi nostro, tibi imposterum dirigendo, continebuntur, exponi plenius & injungi;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod statim, visis præsentibus, advertens te de viginti & quatuor discretis & fidelibus hominibus, Comitatûs tui militibus videlicet, seu aliis, de quorum fidelitate majorem fidem geris, & etiam confidere possimus. A. D. 1307.

Ipsos præmunias, ex parte nostrâ, quod, excusatione qualibet amotâ, sint ad te apud Eborum, sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poterunt, die dominicâ, in Crastino Epiphaniæ Domini proximo futuro, summo mane; ubi tu sub eadem forisfacturâ, omnibus aliis prætermissis, sis in propriâ personâ tuâ ad faciendum ea, quæ in dicto brevi nostro invenies contineri; necnon & ea, quæ per ipsum, qui dictum breve nostrum tibi, ad dictos diem & locum, deferet, tibi, & ipsis, ex parte nostrâ, plenius injungentur.

Et hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Westm. 15 die Decembris.

Eodem modo mandatum est Vicecomitibus subscriptis, quod advertant se de certo numero hominum, & eos præmuniant quod sint apud certa loca; videlicet.

Vicecomiti Northumbr. de decem apud Novum Castrum super Tynam.
Vicecomiti Cumberl. de decem apud Karliolum,
Vicecomiti Westmerl. de decem apud Appelby,
Vicecomiti Lancastr. de decem apud Lancastr.
Vicecomiti Lincoln. de duodecim apud Lincoln.
Vicecomiti Notingh. & Derb. de quatuordecim apud Sandyacre.

Vic.

A. D. 1307. Edw. 2.

Vic. Salop. & Stafford. de quatuordecim apud Lichefeld.
Vicecomiti Warr. & Leicestr. de quatuordecim apud Monkeskirby.
Vic. Rotland de decem apud Ockham.
Vic. Northt. de decem apud Northt.
Vic. Cant. & Hunt. de duodecim apud Cant.
Vic. Buck. & Bedeford de duodecim apud Woburn.
Vic. Wigorn de decem apud Wigorn.
Vic. Hereford. de decem apud Hereford.
Vic. Gloucestr. de decem apud Gloucestr.
Vic. Somers. & Dors. de duodecim apud Shireburn.
Vic. Devon. de decem apud Exon.
Vic. Cornub. de decem apud Lanteneton.
Vic. Wilts de decem apud Wilton.
Vic. Sutht. de decem apud Wynton.
Vic. Oxon. & Berk. de duodecim apud Abyndon.
Vic. Surr. & Suffex de duodecim apud Gildeford.
Vic. London. de duodecim apud London.
Vic. Midd. de Sex apud Westm.
Vic. Kant. de duodecim apud Cantuar.
Vic. Essex & Hertford. de duodecim apud Waltham.
Vic. Norff. & Suff. de viginti apud Thetford.

Ad Papam pro Archiepiscopo Cantuariensi, & de Coronatione Regis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula beatorum.

Pium Humanitatis opus exequimur, si lapsis interdum misericordiæ celeri remedio succuramus; ad quod præsidentis auctoritas eo libentiùs præbere debet, virtutis amore, se facilem, quo sibi per id honoris augmenta proveniunt, & erga eum in subditis devotionis & fidei vigor crescit.

Super igitur a motione venerabilis Patris, Domini R. Dei gratiâ, Archiepiscopi Cantuariensis, ab ipsius sede, ob certas causas, statum, claræ memoriæ, Patris nostri defuncti tangentes, per Nuncios speciales, litteras credentiæ optinentes, vestræ beatitudini humiliter duximus supplicandum.

Et, licet paternæ providentiæ circumspectio id, absque causæ cognitione, facere recusâsset, prompta tamen de hujusmodi amotione, ad nostri prosecutionem, cognoscere extitit & parata, prout vestræ Paternitatis Nuncii nobis assertio patefecit.

Verùm, Pater Sancte, cum idem Archiepiscopus nobis non sit obnoxius, nisi tantummodo ratione offensæ dicti Patris nostri; ac jam, ex relatione veredicâ, intellexerimus quod dictus Pater noster omnem rancorem, malam voluntatem, ac animi indignationem, quos erga dictum Archiepiscopum conceperat, dimisit, salvatoris clementiâ inspirante (quod nos, tempore dictorum Nunciorum nostrorum, vestræ Paternitati destinatorum, latuit omnino) ac demum ipsius Archiepiscopi suffraganei, cæterique de clero ejusdem provinciæ, suis angustiis non modicùm condolentes, pro consolationis paternæ, jam a multis temporibus subtractæ ab eisdem, remedio optinendo, per votivas preces nos pulsârunt instantiùs & rogârunt; A. D. 1307.

Nos, cerneutes quod idem Pater noster misereri voluit potius, quam ulcisci, æstimantésque saniùs de misericordiâ, quàm de severitate reddere rationem, pro salute animæ ipsius Patris nostri, & ad requisitionem dictorum prælatorum instantem, omnia, ab eodem Archiepiscopo commissa, per quæ indignationem Patris nostri, & nostram incurrere potuit quovis modo, eidem Archiepiscopo, flagellis, ut credimus, emendato, remittimus ignoscentes.

Et quia Regum Angliæ Coronatio ad Archiepiscopum Cantuariensem, qui pro tempore fuerit, pertinet, & pertinuit ab antiquo; nósque in brevi coronari proponimus, Deo dante, cujus Coronationis expeditio, ut firmiter credimus, quam qlurimùm insidet cordi vestro,

Vestræ Sanctitati devotissimè supplicamus, quatinus statui prædicti Archiepiscopi, compassionabili & depresso, compatientes affectu, præfatum Archiepiscopum ad Ecclesiam suam prædictam,

Ne, multiplici afflictione correptus, diutius affligatur, eo gratiosiùs & cleriùs, quo ipsa Cantuariensis Ecclesia in ipsius Archiepiscopi reditu salubria suscipere incrementa, clerique ejusdem Provinciæ sperant visione paternâ recreari, nosque Coronationis nostræ solempnia ab eodem recipere intendimus,

Dignemini remandare.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 16 die Decembris, Anno Domini Millesimo, Trecentesimo, septimo, Regni, &c. primo.

De

De Templariis in Scotia, Hibernia & Wallia attachiandis.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 13. d.

REX dilecto & fideli suo, Johanni Wogan, Justiciario suo Hiberniæ, & Thesaurario suo de Scaccario Dublin, salutem.

Mittimus vobis quandam ordinationem, per nos & consilium nostrum certis rationibus factam,

Quam executioni in partibus Angliæ die Mercurii, proximo post festum Epiphaniæ Domini, proximo futurum, faciendæ fecimus demandari:

Et quam in partibus Hiberniæ, sicut in cæteris Terris Domini nostri, teneri, &c, ad aliquem certum diem, per vos, cum omni celeritate, quâ commodè fieri poterit, statuendum, executioni similiter volumus demandari,

Præsentibus interclusam.

Vobis mandantes in fide, quâ nobis tenemini, firmiter injungendo, quod statim, visis præsentibus, spectatâque & diligenter intellectâ ordinatione illâ, executionem ejusdem ordinationis in singulis suis articulis, per totam Terram nostram Hiberniæ, sine dilatione aliquâ, fieri faciatis; ita quod ea, quæ in dictâ ordinatione continentur, executioni demandentur, antequam rumor a partibus Angliæ inde ad partes Hiberniæ poterit pervenire; Et hoc nullo modo omittatis.

Et de toto facto vestro, in hac parte, scire faciatis, per litteras vestras, distinctè & apertè Thesaurario & Baronibus de scaccario apud Westmonasterium.

Teste Rege apud Byflete 20. die Decembris.

Eodem modo mandatum est Johanni de Richemund, Custodi Scotiæ, & Eustachio de Coteslache Camerario Scotiæ.

Eodem modo mandatum est Waltero de Pederton, Justiciario Westwalliæ.

Eodem modo mandatum est Hugoni de Aldithelegh, Justiciario Northwalliæ.

Eodem modo mandatum est Roberto de Holand, Justiciario Cestriæ.

Quod omnes in Templariis attachiandis auxilium præstarent.

A.D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 13. d.

REX universis & singulis Dominis libertatum, Ministris, Ballivis, & omnibus aliis fidelibus suis, in partibus Westwaliæ, ad quos, &c. salutem.

Cum de concilio nostro ordinaverimus quædam, per dilectum & fidelem nostrum Walterum de Pederton Justiciarium nostrum Westwallia, facienda.

Vobis mandamus quod eidem Waltero in hiis, quæ præmissa tangunt, cum per præfatum Walterum ex parte nostrâ inde fueritis requisiti, sitis intendentes, consulentes & auxiliantes, prout idem Walterus vobis scire faciet ex parte nostra.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur.

Teste Rege apud Byflete, 20 die Decembris.

Eodem modo mandatum est Universis, &c. Northwalliæ, quod Hugoni de Aldithelegh. Justic. &c. Sint, &c.

Teste Rege apud Byflete 20 die Decembris.

Ad Cardinales, de Jure Regis manutenendo, contra Bullas Papales.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 9.

VEnerabili in Christo Patri Domino J. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Nova, quamplurimùm admiranda, & juri Coronæ nostræ repugnantia, quæ nobis, ad prosecutionem Domini Francisci, Sanctæ mariæ in Cosmedyn Diaconi Cardinalis, per litteras Apostolicas nuper extiterant nunciata, nostrum animum perturbârunt; quæ vobis, zelatoribus, ut credimus, juris nostri, duximus intimanda.

Nuper siquidem, felicis recordationis, Pater noster Thesaurariam & præbendam, in Ecclesiâ Eborum vacantes, custodiâ Archiepiscopatûs ejusdem in manu dicti Patris nostri existente, di-

A. D. 1307. Edw. 2. lectis Clericis suis & nostris, Waltero de Bedewynd, & Magistro Johanni Bush, contulit suo jure;

Super quo Domino summo Pontifici litteras nostras dirigimus speciales.

Et, licet idem Pater noster, dum vixerat, dicto Domino Francisco de jure suo, in hac parte, per litteras suas innotuisset ad plenum; Præfatus autem Franciscus, dictum Patrem nostrum prædictas Thesaurariam & præbendam quibusdam personis, absque causâ rationabili, pro suæ voluntatis libito, suggerens contulisse, litteras Apostolicas nobis, ad revocandum collationes easdem:

Ac subsequenter, priusquàm super præmissis litteris Apostolicis deliberassemus ad plenum, alias litteras Apostolicas citatorias, ad citandum eosdum, Walterum & Johannem, quod compareant personaliter coram dicto Domino summo Pontifice, super assecutione earumdem Thesaurariæ & Prebendæ, dicti Cardinalis nepoti de justitia responsuri, certis executoribus super hoc deputatis, impetravit dirigi jam de novo.

Unde augit cor nostrum intimius turbatio quod, dum hii, qui tenentur & debent pro jure nostro Regio se murum defensionis opponere, ipsis insurgentibus ex adverso, contrarium toleramus.

Nos igitur attendentes quod, si dictarum collationum fieret revocatio, dictique mandati Apostolici executio de citando procederet, ut mandatur, in exhæredationem Coronæ nostræ, ac enormem læsionem Regiæ dignitatis cederet manifestè; potissimè si eorumdem negotiorum discussio (circa quæ nostrum specialiter interesse versatur) alibi quàm in dicto Regno nostro fieret quovis modo: A. D. 1307. Edw. 2.

Quibus etiam prædictis, Waltero & Johanni, ex hac causâ, se sedis Apostolicæ conspectui via per nos præcluditur præsentandi;

Vestram Paternitatem requirimus attentiùs & rogamus, quatinus erga dictum Dominum summum Pontificem, quod, virtute dictarum suggestionum, processum fieri non permittat; ac etiam quod præfati, Cardinalis nepósque ejusdem, ab hujusmodi impetrationibus & prosecutionibus omnino desistant, velitis, nostri interventu rogaminis, interponere partes vestras:

Sic quod jus nostrum, & dictæ collaones in aliquo non lædantur, quódque præfati Clerici nostri (quorum defensioni, in hac parte, deesse non possumus, sicuti nec debemus) eo prætextu, non inquietentur indebite, seu graventur.

Dat. apud Westm. 24 die Decembris Anno Regni nostri primo.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet.

Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ, Presbitero Cardinali.
Domino A. Sanctæ Mariæ in porticu, Diacono Cardinali.
Domino N. Tituli Sancti Eusebii, Presbitero Cardinali.
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata, Diacono Cardinali.
Domino N. Hostien. & Vellen. Episcopo.
Domino R. del Gote Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali.
Domino P. Sabinen. Episcopo Cardinali.
Domino W. Tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali.
Domino P. Tituli Sancti Appolinar. Presbitero Cardinali.
Domino J. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero Cardinali.

Ad Papam, de Negotio Templariorum.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 13. d. Sanctissimo in Christo Patri, C. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ summo Pontifici, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. devota pedum oscula beatorum.

Pater Sancte, negotia, factum Fratrum de ordine Militiæ Templi, infra dominium nostrum, contingentia (super quibus vestra Beatitudo nuperime nobis scripsit) diligenter audivimus & ea pleno concepimus intellectu. A. D. 1307.

Sanctitati vestræ significantes, quod nos negotiorum illorum expeditionem celeriori & meliori modo, quo poterimus, fieri faciemus.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 26 Decembris, Anno Domini 1307, Regno verò nostri primo.

Petrus

Petrus de Gaveston, Rege transfretante, custos Regni Constitutus.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 2.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Pioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, libere tenentibus, Communitatibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Ministris, Ballivis & fidelibus suis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem.

Sciatis quod cum nos, pro quibusdam negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, sumus ad partes transmarinas, favente Domino, in proximo profecturi;

Nos, de circumspectione, industriâ, & fidelitate dilecti & fidelis nostri Petri de Gavastone, Comitis Cornubiæ, specialiter confidentes, ipsum Comitem Custodem nostrum dicti Regni, ac locum nostrum in eodem Regno tenentem, pro pace & tranquilitate populi dicti Regni meliùs conservandâ, constituimus per præsentes, quamdiu in dictis partibus transmarinis moram fecerimus, vel aliud inde duxerimus ordinandum. A. D. 1307.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Comiti, tanquam Custodi nostro dicti Regni, & locum nostrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam custodiam pertinent, intendentes sitis & respondentes.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westm. 26 die Decembris.

Ad Papam de attemptatis per Nuncios Papales, Magnatibus Regni inconsultis, non admittendis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex, devota pedum oscula beatorum.

Reverenter receptis, & plenius intellectis litteris vestris, quas nobis discreti viri, Magister Johannes de Ferariis Capellanus, & Gaillardus de Agassaco Domicellus, Nuncii vestri, nuper portârunt, & quæ nobis etiam, juxta credentiam, eis commissam ex parte vestrâ, vivâ voce dicebant, ipsos, sicut & alios vestros Nuncios, ad nos antea venientes, benignè recepimus, & favorabiliter tractavimus ut decebat.

Sanè super eo, quod dictæ vestræ litteræ continebant, quòd per aliquos consiliarios, claræ memoriæ Domini Regis E. Patris nostri, tunc gravi infirmitate detenti, ac ipso inscio & ignaro,

Facta fuit quædam inhibitio Nunciis & familiaribus vestris (quos pro vestris & Ecclesiæ Romanæ negotiis, & etiam pro colligendis fructibus primi anni beneficiorum, usque ad certum tempus vacantium, in Regno Angliæ, ac terris aliis de ipsius Regni Dominio existentibus, transmisistis) ne ipsi de hujusmodi negotiis se in aliquo intromittere attemptarent;

Quodque dictus Dominus Pater noster inhibitionem revocavit eandem (excepto dumtaxat quodam Articulo, tangente collectionem Fructuum prædictorum) de revocatione hujusmodi suas patentes litteras concedendo. A. D. 1307.

Pater Sanctissime, datum fuit vobis aliter intelligi quàm res tunc temporis se habebat; quia constat pro certo quod, dicto Domino Patre nostro sciente, & minimè ignorante, immo sanè intelligente, ex ipsius certâ scientiâ, in Parliamento suo apud Karleolum (dictis Clericis vestris & Nunciis tunc ibidem existentibus) ex parte ipsius Domini Patris nostri, Comitum, Baronum, Procerum & Magnatum, ac Communitatis dicti Regni, sub certâ formâ quædam inhibitio, certis de causis, super executione negotiorum hujusmodi facta fuit:

Quâ non obstante posteà idem Dominus Pater noster concessit, quantum in ipso fuit, quod prædicti Clerici & Nuncii vestri fructus primi Anni beneficiorum Ecclesiasticorum, vacantium in Regno suo, usque ad triennium, modo debito possent colligere; ita tamen quod ad fructus Abbatiarum & Prioratuum, vacantium in eodem Regno, nullatenus extenderent manus suas.

Per quam quidem concessionem non intendebat alicui præjudicare, seu aliorum juribus in aliquo derogare; prout per quasdam alias litteras suas, super quadam modificatione adhibitâ in hac parte confectas (quæ penes dictos Clericos

A. D. 1307. Edw. 2. Clericos & Nuncios resident) evidenter apparet; silicet,

Quod iidem Clerici & Nuncii super omnibus, quæ ad vos, & Romanam Ecclesiam, in Regno, & aliis terris suis, pertinebant, & pertinere debebant, uterentur Officio suo, sicut Clerici & Nuncii aliorum summorum Pontificum, Prædecessorum vestrorum, priùs in Anglia commorantes, Officio à Sede Apostolica ipsis commisso, uti consueverunt temporibus retroactis;

Ita tamen quod non facerent aliquid, seu etiam attemptarent, quod in præjudicium Coronæ, aut dignitatis suæ Regiæ, seu aliorum fidelium suorum valerent cedere quoquo modo:

Quam utique concessionem, quantum in nobis est, habemus acceptam.

Verùm Clerici vestri & Nuncii memorati, terminis concessionis, per præfatum Dominum Patrem nostrum eidem factæ, ut prædicitur, non contenti, quin immo, ex gravi & prægrandi queri nonnullorum dicti Regni nostri Incolarum accepimus, concessionem excedentes eandem, quamplurima, nobis & subditis nostris præjudicialia, & in exhæredationem tendentia, ut dicitur, attemptârunt.

Super quibus, tàm nostrum, quàm Nobilium & Subditorum nostrorum statum tangentibus, oportebit nos, qui de novo gubernacula præfati Regni suscepimus, & parùm de negotiis hujusmodi, sive factis, intromisimus usquemodo, cum Comitibus, Baronibus, Proceribus, & Magnatibus habere speciale consilium & tractatum, A. D. 1307. Edw. 2.

Et, eisdem (quorum præsentiam, nobis per quàm necessariam in hac parte, propter guerras & alias causas legitimas, non habemus, neque impræsentiarum habere poterimus) inconsultis, non valemus ad præsens acquiescere votis vestris.

Supplicamus igitur Sanctitati vestræ humiliter & devote quatinus, præmissis clementi consideratione pensatis, beatitudo vestra dilationem & Consilii hujusmodi deliberationem moleste non ferat; quin, habito tempore, quo fieri poterit, citiori Consilio de præmissis quicquid, inoffensâ Regiâ dignitate, & absque nostrâ ac subditorum nostrorum exhæredatione, poterimus pro vobis, per vestros, filiali promptitudine, exerceri & fieri permittemus.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 26 die Decembris.

Ad Regem Franciæ, de Nuptiis Bononiæ celebrandis.

A. D. 1307. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 5. A Treshaut, tresexcellent, & tresnoble Prince, nostre treschire Seigneur, & Pere, Ph. par la grace de Dieu, Roi de Fraunce, Edward, par la meisme grace, Roi d'Engleterre, &c. salutz & touz honeurs.

Sire, nous avoms receu vos lettres de creaunce, les queles vous nous Enveiastes par Monsire Mahy de Trie le Juvene, & Monsire Maingot du Merk, voz Chivaliers, Porteours de cestes: Et avoms bien entendu ce que les ditz Chevaliers nous unt dit par leur creaunce, & requis de par vous; cest à savoir, que, come vous,

Sire, eiez volu, par certeines achesous, que la venue de vous & de nous à Bologne, soit esloigne jusqes au dimenge la veille seint Vincent, issint que vous, Sire, & nous i veignoms meismes le dimenge: Et que le fait, de la feste & des espoisailles, se face le Mekerdi prechein suivant; que nous voloms agreer & assentir à cele esloignaunce: A. D. 1307.

Et fesoms savoir à vestre Seigneurie que, par les achesons avant touchees, nous assentoms bien à cele esloignaunce, & serroms, al'aide de Dieu, à Bologne le dit dimenge, à certein entendement que le fait, de la feste & des espoisailles, se face le Mekerdi prechein suivant, saunz grenenr delai.

Treschier Sire, nostre Seignur vous eit en sa gard.

Don. à Cantebir. le 30. jour de Decembre.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. Excellentissimo Principi, Domino & Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Edwardus, eadem gratia, &c. salutem & felices ad vota successus.

Celsitudinem vestram affectuosè requirendam duximus & rogandam, quatinus venerabili Patri A. Patriarchæ Jerosolimitano, & dilectis & fidelibus nostris, Henrico de Lacy, Comiti Lincolniæ, Consanguineo nostro, Otoni A. D. 1308.

A. D. 1308. ni de Grandisono, & Amaneno de Lebreto Militibus,
Edw. 2. Nunciis nostris, pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus, ad vestram nuper præsentiam destinatis,
Vel dicto Comiti, & alteri dictorum Nunciorum in his, quæ vestræ Magnificentiæ super negotiis prædictis exposuerint vivâ voce, veliiis fidem credulam adhibere, & ea opere adimplere. A. D. 1308. Edw. 2.

Dat. apud Cantuar. 1 die Januarii.

Pro Constantia de Byern.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 26. REX Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc est, vel pro tempore erit, salutem.

Mandamus vobis quod dilectæ nobis, Constantiæ de Byern, Vicecomitissæ Marciani, id, quod percipere debet dotis suæ, de custumâ nostrâ Burdegal. solvatis exnunc, eo modo, quo priùs solvi consuevit eidem : A. D. 1308.

Nos enim vobis inde, in compoto vestro, debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Cantuar. 3 die Januarii.

Per ipsum Regem.

Pro Petro de Gaveston, de Comitatu & Castris in Aquitania sibi Concessis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 5. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod nos, attendentes grata Servitia, per dilectum & fidelem nostrum, Petrum de Gavaston, Militem, diutiùs abolim nobis impensa, & labores quamplurimos, quos sustinuit nostris Serviiiis insistendo, in remunerationem, seu in partem remunerationis Servitiorum hujusmodi & Laborum, Sponte, gratis, & ex certâ Scientiâ, eidem Petro cedimus, concedimus, & donamus, ac transferimus in eundem, ad totam vitam ejusdem Petri, pro nobis, & hæredibus, ac Successoribus nostris, donatione purâ, gratuitâ & irrevocabili inter vivos, Comitatum, Castra, Terras, & loca nostra infrascripta, in nostro Ducatu Aquitaniæ constituta, videlicet,

Totum Comitatum de Gaura, necnon & Castra Talamon, Tantalon, & Manleon :

Præposituras Campariani, Vocati la Comtal, & Civitatis nostræ Baion :

Manerium nostrum de Erbaaveyra, Born, Comtad, Salinam Dagenes, ac etiam Insulam nostram de Oleron, unà cum Terris nostris de Marempne, & de Lancras in Sancton. cum omnibus juribus, & pertinentiis, ac fructibus, redditibus, exitibus, & proventibus Ballivarum, cum suis pertinentiis, prout est consuetum, Jurisdictionibus altis & bassis, ac etiam omnimodis meris & mixtis Imperiis, Leudis, Pedagiis, Aquis, Nemoribus, Pascuis, Pratis, Piscariis, Molendinis, Questis, Censibus, Fideliiatibus, Vassallagiis, Justiciis, Servitiis, ac quibuscumque aliis juribus & deveriis ad nos spectantibus vel spectare debentibus de jure vel consuetudine, seu aliàs quovismodo in Comitatu, Castris, Præpositiuris, Manerio de Erbasaveyra, Born, Comrad, Sabino, Terris & Insula supradictis, ac pertinentiis eorumdem, A. D. 1308.

AD HABENDA, TENENDA, ET POSSIDENDA à nobis & hæredibus nostris, & in usus suos proprios convertendum, eadem formâ & modo quo nos præmissa recepimus, seu recipere debebamus tempore, & ante tempus donationis præsentis,

Constituentes nos ea omnia & singula, dicti Petri nomine, possidere, donec habeat corporalem possessionem, ac plenam, & pacificam omnium prædictorum.

Et hæc in valorem & usque ad valorem Trium Milium Marcarum Sterlingorum annuatim; Ità videlicet quod, si, possessione omnium prædictorum prius traditâ dicto Petro, quam sibi ante omnia tradi & liberari volumus & mandamus, inveniatur quòd valor prædictorum omnium, cum suis pertinentiis, prædictam summam trium Milium Marcarum annuarum excedat, per rationabilem & legalem æstimationem seu extentam, inde faciendam per illum, seu illos, quem, vel quos ad hoc duximus deputandos, id, quod superfuerit, remaneat nobis & hæredibus nostris: Et, si fortassis ad dictam summam non attingat, tunc id, quod inde defuerit, faciemus eidem Petro, in aliis Terris & locis nostris competentibus, in dictis partibus assignari.

Quam quidem Donationem facimus

O ad

A. D. 1308. Edw. 2. ad vitam dicti Petri duntaxat; Ità quod statim, post mortem prædicti Petri, Comitatus, Castra, Præpositure, Manerium de Erbasaveyra, Born, Comtad, Salinam, Terræ, & Insula supradicta, in præsenti donatione contenta, cum omnibus suis juribus & pertinentiis, ad nos & hæredes nostros integrè revertantur:

Quam Donationem, quatenus summam quingentorum aureorum excedit, plurium Donationum vires optinere volumus, quæ omnes & singulæ infra prædictam quantitatem existant, & Donationem eandem tantum vigorem habere, ac si omnes & singulæ res donatæ, quarum qualibet non excederet quantitatem prædictam, essent specialiter expressatæ.

In cujus, &c.

Dat. apud Langeleye, 7 die Januar. Anno Regni nostri primo.

ET mandatum est Guidoni Ferre, Senescallo Vasconiæ, quòd Comitatum, Castra, Præposituras, Salinam, Insulam, & Terras, supradicta, prout melius expedire viderit, æstimari seu extendi faciat, quantum, videlicet, valeant per Annum, in omnibus, proficuis, juxta verum valorem eorundem: A. D. 1308. Edw. 2.

Et, facta hujusmodi æstimatione, seu extentâ, præfato Petro inde, usque ad valorem dictorum trium Milium Marcarum Sterlingorum per Annum, liberet tenenda in formâ prædictâ;

Proviso quod, si dictam summam excedant, tunc id, quod inde superfuerit, Regi & hæredibus suis remaneat, sicut superius est expressum:

Et quòd de toto facto suo, in hac parte, Regem distinctè & apertè reddat per suas Litteras certiorem.

Dat. ut supra.

ET mandatum est Universis & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Comunitatibus, Tenentibus, & subditis de Comitatu, Castris, Præposituris, Salina, & Terris prædictis, quod eidem Petro, quamdiu vixerit, de omnibus Servitiis & Deveriis suis, ratione dictorum Comitatûs, Castrorum, Præpositurarum, Salinæ, & Terrarum, ac pertinentium eorumdem debitis, sint intendentes & respondentes.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Pro Johanne de Britannia, Custode Scotiæ constituto.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 28. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd constituimus dilectum Consanguineum & fidelem nostrum, Johannem de Britannia Comitem Richemundiæ, locum nostrum tenentem in terra nostra Scotiæ, & Custodem ejusdem terræ quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Devorr. 15 die Januarii.

ET mandatum est Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ministris, & omnibus Ballivis & fidelibus suis, ac toti Communitati terræ Scotiæ,

Quod eidem Comiti, tanquam locum Regis tenenti, in eâdem terrâ, & Custodi Regis ejusdem terræ, in omnibus, quæ ad custodiam terræ illius pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem. A. D. 1308.

Sciatis quòd, cùm constituerimus dilectum Consanguineum & fidelem nostrum, Johannem de Britannia Comitem Richemundiæ, locum nostrum tenentem in Scotia, & Custodem ejusdem terræ, quamdiu nobis placuerit, prout in litteris nostris patentibus, ei inde confectis, pleniùs continetur,

Ordinavimus quod idem Comes capiat à nobis, singulis diebus, decem Marcas per manus Camerarii nostri terræ prædictæ, qui pro tempore fuerit, à crastino Purificationis beatæ Mariæ proximò futuro, usque ad festum Paschæ proximò sequens, utroque die computato, pro sustentatione suâ & sexaginta hominum ad arma, quos ipse de propriâ familiâ suâ in eadem terrâ habebit, & retinebit pro custodiâ ejusdem terræ, sicut similiter per nos est ordinatum.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

De

A. D. 1308. Edw. 2. — A. D. 1308. Edw. 2.

De Protectionibus eorum qui profecturi sunt cum Rege.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 28. JOhannes Spyte de Romeneé Marinarius, qui cum Rege in Obsequium Regis, per præceptum Regis, profecturus est ad partes transmarinas, habet Literas Regis de protectione, duraturas usque ad Festum Paschæ proximo futurum, cum Clauf. Volumus, &c.

Teste Rege apud Dovor. 16 die Januarii.

Per ipsum Reg. Nunc. J. de Benstede.

Willielmus de Baggelytel de Dovor. Senior, Marinarius, habet consimiles Literas Regis de protectione duratur. ut supra.

Teste ut supra.

Richard. de Walsingham, Johannes de Wymeton, Michel de Ponyngges, Constantius de Mortuo Mari, qui in Comitiva Johannis de Warrenna Comitis Surræ cum Rege, per præceptum Regis, profecturus est ad partes Franciæ, habent consimiles Literas Regis de protectione, duraturas ut supra.

Teste Rege apud Dovor.

MAgister Stephanus de Wylmyngton Clericus, qui cum Rege, in Obsequium Regis, per præceptum Regis, profecturus est ad partes transmarinas, habet Literas Regis de protectione, duraturas usque ad Festum Paschæ proximo futuras, cum clausulâ, Volumus, &c.

Teste Rege apud Dovor.

JOhannes Paynel, qui cum Adomaro de Valentia Com. Pembrochiæ, cum Rege, in Obsequium Regis, per præceptum Regis, profecturus est ad partes prædictas, habet Literas Regis de protectione, duraturas usque ad Festum Paschæ proximò futur. cum Clauf. Volumus, & exceptis, &c. A. D. 1308.

Teste Rege apud Dovor. &c.

Per testimonium prædicti Comitis.

WIllielmus Paynel, qui in Comitiva Johannis de Warenna Comitis Surr. cum Rege, per præceptum Regis profecturus est ad partes Franciæ, habet Litteras Regis de protectione, duraturas usque ad Festum Paschæ proximo futurum, cum Clauf. Volumus, &c.

Teste Rege apud Dovor. &c.

RIcbardus Foliot, qui cum Rege in Obsequium Regis, per præceptum Regis, profecturus est ad partes transmarinas, habet Literas Regis duraturas ut supra, &c.

Teste Rege apud Dovor. &c.

JOhannes de Charleton, qui cum Rege, in Obsequium Regis, per præceptum Regis profecturus est ad partes transmarinas, habet literas Regis de de protectione, duraturas usque ad Festum Paschæ proximò futur. cum Clauf. Volumus, &c.

Teste Rege apud Dovor. &c.

Per ipsum Regem.

De Rege Coronando.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 12. d. REX venerabili in Christo Patri W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, salutem.

Quia firmiter credimus & speramus quod, accepto Coronationis & Consecrationis munere, summi Regis potentia virtuosa, in regimine populi Regni nostri, de bono in semper melius diriget actus nostros:

Ac nos die Dominicâ, proximâ post instans festum Sancti Valentini, apud Westmonasterium proponimus, auctore Domino, Coronari; A. D. 1308.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod hujusmodi Coronationis nostræ Solempniis, dictis die & loco celebrandis, personaliter intersitis.

Et hoc, sicut nos & honorem nostrum diligitis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Dovor. 28 die Januarii.

Eodem

A.D. 1308. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

A Patriarch. Jerosolymitano & Episcopo Dunelm.
J. Karliol. Episcopo,
J. Lincoln. Episcopo,
J. Norwicen.
R. Elyen.
W. Bathon. & Wellen.
H. Wynton.
R. London.
R. Herefordon.
Th. Roffen.
S. Sarum.
— Assaven.
— Meneven.
— Landaven.
— Bangoren.
Abbati Sancti Augustini Cantuar.
Abbati de Wynchecumbe,
Abbati de Sancto Edmundo,
Abbati Glaston.
Abbati de Sancto Albano,
Abbati de Ramesey,
Abbati de Malmesbury,
Abbati de Burgo Sancti Petri,
Abbati Sancti Petri Gloucestriæ,
Abbati beatæ Mariæ Eborum,
Abbati de Hyda Wynton.
Abbati de Evesham,
Priori Ecclesiæ Christi Cantuar.
Priori de Lewes,
Priori de Bridlyngton,
Priori Hospitalii Sancti Johannis Jerosolimit. in Anglia.

Ad Nobiles.

REX dilecto & fideli suo Johanni de Warrenna, Comiti Surr. salutem.

Quia die dominicâ, proximâ post festum Sancti Valentini, proximò futurum, apud Westm. proponimus, Deo propitio, coronari;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quatenus, die & loco prædictis, coronationis nostræ prædictæ celebrandis solempniis personaliter intersitis.

Et hoc, sicut honorem nostrum diligitis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Dovor. 18 die Jan.

Eodem modo mandatum est subscriptis.

Roberto de Umfravill, Comiti de Anegos,
Gilberto de Clare, Comiti Glouc. & Hertf.
Petro de Gavaston, Comiti Cornub.
Roberto de Veer, Comiti Oxon.
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warr.
Edmundo, Comiti Arundell.
Humfrido de Bouhum, Comiti Heref. & Essex,
Adomaro de Valentia, Comiti Pembr.
Henry de Lacy, Comiti Lincoln.
Tho. Comiti Lancastr.
Roberto de Monte Alto,
Roberto de Toney,
Willielmo le Vavassur,
Henrico de Lancast.
Johanni de Sudley,
Henrico de Percy,
Waltero de Faucomberge,
Roberto filio Rogeri,
Hugoni de Courteney,
Johanni filio Reginaldi,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Johanni de Ferar.
Roberto de Clyfford,
Johanni de Hastings,
Tho. de Furnivall,
Simoni de Monte Acuto,
Willielmo de Ferar.
Willielmo de Grandi Sono,
Philippo de Kyne,
Johanni de Mouhun,
Roberto filio Pagani,
Johanni Engayne,
Fulconi filio Warini,
Tho. de Berkley,
Johanni la Warre,
Rogero de Mortuo Mari de Wygemor.
Edmundo Baroni Staff.
Alano la Zusche,
Johanni ap Adam.
Johanni de la Mare,
Tho. de Multon de Gillesland,
Willielmo de Leyburn,
Willielmo de Brewosa,
Willielmo de Cantilupo,
Johanni de Ripariis,
Henrico Tregoz,
Johanni de Bello Campo de Summeris,
Johanni Extraneo,
Nicholao de Segrave,
Roberto Scales,
Petro Corbet,
Tho. de Latymer,
Radolpho Basset de Drayton,
Hugoni de Veer,
Roberto filio Walteri,
Hugoni le Despenser,
Johanni de Segrave,
Petro de Malo Lacu,
Willielmo le Latymer,
Tho. Bardolf,
Tho. de Multon de Egermond,
Adæ de Welles,
Waltero Teye,

Johanni

A. D. 1308. Edw. 2.

Johanni de Moubray,
Almarico de Sancto Amando,
Edmundo Deyncurt,
Bogoni de Knovyll,
Johanni Lovel de Tychemersch,
Rogero la Warre,
Willielmo Martyn.

Eodem modo mandatum est subscriptis, viz.

Willielmo Inge,
Johanni Breton,
Johanni de Donecastre,
Johanni de Insula,
Rogero de Bello Fago,
Henrico de Sutton,
Radol. de Hengham,
Willielmo de Ormesby,
Petro de Mallore.
Willielmo Howard,
Johanni de Banquell.
Willielmo de Carleton,
Magistro Roberto de Pykeryng,
Tho. de Cantebr.
Magistro Roberto de Abyndon,
Henerico Spigurnell,
Gilberto de Roubery,
Johanni de Berewico,
Lamberto de Thrikingham,
Gilberto de Knovill,
Johanni de Batesford,
Waltero Glouc.
Rogero Sauvage,
Willielmo de Bereford,
Johanni de Mutford,
Willielmo de Colneye,
Willielmo le Vavassur,
Edmundo Deyncurt,
Rogero de Hegham,
Willielmo de Mortuo Mari,
Johanni de Sandale,
Johanni de Kirkeby,
Johanni Randolfe,
Roberto de Retford,
Henrico de Staunton.
Nicholao de Warr.
Galfrido de Hertelpol.

A. D. 1208. Edw. 2.

Ad Vicecomites de Die Coronationis Proclamando.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Kantiæ, salutem.

Quia die Dominicâ, proximâ post festum Sancti Valentini, proximè futurum, apud Westm. proponimus, Deo propitio, coronari,

Tibi præcipimus quod diem illum, pro nostræ Coronationis prædictæ celebrandis Solempniis ordinatum, in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, in ballivâ tuâ, ubi videris expedire, publicè & Solempniter proclamari,

Et Milites, Cives, Burgenses, ac alios de Com. prædicto, quos fore videris invitandos, ut, dictis die & loco, Solempnizationi prædictæ personaliter intersint, ex parte nostrâ facias invitari.

Et hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Dovor. 18 die Jan.

Consimiles literæ diriguntur singulis Vicecomitibus per Angliam.

A. D. 1308.

Pro Petro de Gavaston, de licentia conferendi Beneficia, & ordinandi de Custodiis & Maritagiis, absente Rege.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod nos, de fidelitate & industriâ dilecti & fidelis nostri, Petri de Gavaston Comitis Cornubiæ (quem Custodem nostrum Regni nostri, dum nos in partibus transmarinis (ad quas jam profecturi sumus) morari contigerit, vel aliud inde ordinandum duxerimus, constituimus) specialiter confidentes,

Eidem Comiti concedendi, vice nostrâ, licentiam eligendi omnibus illis, qui licentiam hujusmodi ad futuros, videlicet, sibi eligendi Pastores, tàm in Ecclesiis Cathedralibus, quàm Conventualibus, quas interim pastorum solatio destitui contigerit, in formâ debitâ petierint:

Et postmodùm electionibus illis assensum, nostro nomine, adhibendi:

Necnon ab electis hujusmodi, cum electiones, de ipsis faciendas, confirmari contigerit, fidelitates capiendi:

Ac eisdem temporalia, quæ ipsis restituenda fuerint, restituendi:

Et similes Præbendas, Ecclesias, & alia beneficia quæcumque, interim vacantia, quæ ad nostram collationem, seu præsentationem pertinuerint, nostro nomine conferendi, seu ad ea præsentandi:

Et etiam ordinandi de custodiis & Maritagiis, quæ nobis interim accidere

A. D. 1308.

A. D. 1308. Edw. 2. contigerit, prout sibi per nos plenius est injunctum: necnon fidelitates hæredum illorum, qui de nobis tenent in capite, vel alio modo, & quos interim decedere contigerit, cum hæredes illi plenæ ætatis fuerint, capiendi; & eis terras & tenementa sua, prout justum fuerit, nostro nomine reddendi;

Plenam tenore præsentium concedimus & committimus potestatem. A. D. 1308. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Dovorr. 18 die Januarii.

Per ipsum Regem.

Ad A. de Pelagrue, Cardinalem Nepotem, Rex queritur de gestu Papæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. Venerabili in Christo Patri, Domino A. Sanctæ Mariæ in porticu, Diacono Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Quoniam Patris nostri Apostolici,

Cui litteras nostras supplicatorias per Nuncios nostros, quod Paternitatem vestram credimus non latere, nuper direximus speciales, pro electionis examinatione, & ipsius confirmatione, de prædilecto Clerico nostro, Waltero Reginaldi Thesaurario nostro, in Ecclesia Wygorniensi in Episcopum & Pastorem ejusdem Ecclesiæ celebratæ, non administratoribus Cantuariensis Ecclesiæ, set alicui de suffraganeis ejusdem, certis de rationibus, committendis,

Litteras responsales, per eosdem Nuncios nobis præsentatas, recepimus, continentes quod, inclitæ memoriæ, Genitoris nostri, & nostras omnes petitiones, post promotionis suæ auspicia ad apicem Apostolicæ digniraris, ad exauditionis gratiam admisit: & petitionem nostram, non arduam, set facilem reputavit:

Et de vacatione Wygorniensis Ecclesiæ intellecto, de Petro de Sabaudiâ, Consanguineo nostro, providere deliberavit: & Reverendo Patri, Tituli Sanctæ Sabinæ, Presbitero Cardinali expressiùs intimavit quod, si idem Petrus provisioni, de ipso faciendæ in dictâ Wigorniensi Ecclesiâ, consentire non veller, sicut nec vult, ut audivit, idem Pater Apostolicus electionem remitteret Priori & Conventui Ecclesiæ Wigorniensis prædictæ, vel ad votum nostrum provideret de eadem;

Miramur non modicum quòd, dicto Petro provisioni, de ipso faciendæ, non consentiente, prout in Apostolicis litteris tangitur memoratis, & aliis petitionibus nostris, prius sibi factis, quæ majores fuerint, exauditis sui gratiâ & feliciter expeditis, prædictæ petitioni nostræ, primis in nostri regiminis primordiis, pro claro & prædilecto Clerico nostro, Waltero Reginaldi Canonico London. Thesaurario nostro (quem præ cæteris Clericis nostris affectione sincerâ in promotione cupimus anteferri) ex parte nostra sibi directæ, solitâ benignitate annuere adeò distulit, &, in graves, Wigorniensis Ecclesiæ prædictæ vacantis, temporalium & spiritualium læsionem & jacturam, procrastinare curavit. A. D. 1308.

Non enim ipsius Patris offensam hactenus quicquam agendo, ut solitam benignitatem subtraheret, credimus erga eum aliqualiter demeruisse; set, ad ipsius Patris & sedis Apostolicæ beneplacita intendendo, ipsius Clementiam ad vota nostra amplius inclinâsse, & erga paternam benignitatem merita quamplurimùm cumulâsse.

Idcirco, Pater Reverende, amicitiam vestram, de quâ indubitatam gerimus fiduciam, quem vos juris nostri Regii speramus præcipuum defensorem, obnixiùs rogamus, & ex corde, quatinus erga prædictum sanctissimum Patrem nostrum efficaciter, ex parte nostrâ, insistere velitis & instare, ut petitionem nostram primam (per quam, ex affectu intimo, pro prædilecto Clerico & Thesaurario nostro prædicto, preces eidem porrigimus iteratas) ad optatam exauditionis gratiam effectualiter admittere; & Nuncium nostrum cum efficaci effectu, juxta fiduciam nostram, ut speramus, indubitatam, absque moræ dispendio, benevolentiâ gratiosâ remittere dignetur feliciter expeditum; sic enim Ecclesiæ Wigorniensi de nobis grato & accepto fore provisum, nostrum reputamus ad votum.

Opem & operam in præmissis taliter exhibentes, ut vobis imposterùm reddamur meritò promptiores.

Dat. apud Dovor. 20 die Januarii.

Contra

Contra Novitates & Invasiones Papales.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. SAnctissimo in Christo Patri, &c. devota pedum oscula beatorum.

Ferventis amoris indicia, quæ vestra exhuberans bonitas in receptione benevolâ Nunciorum nostrorum, cum litteris nostris ad vestræ Sanctitatis præsentiam, maximè pro negotio electionis Wigorniensis, venientium, & ad nos, cum vestræ Beatitudinis litteris, super eodem negotio, redeuntium, ad nos prætendebat, sicut eorum assertio nobis patefecit:

Ac etiam ex eo quod petitiones, a tempore promotionis vestræ ad apicem Apostolicæ dignitatis, ex parte, inclitæ memoriæ, Patris nostri & nostrâ porrectas, exaudire benigniùs curavistis:

Ac in petendis, ex parte nostrâ, a Sanctitate vestrâ, cum expeditionis gratiâ, spem firmissimam præbuistis;

Ad condigna merita nos astringunt, tanquam filium dilectum Patri sibi propitio & benigno.

Sanè, intellecto de reservatione Ecclesiæ Wygorniensis, nostri patronatûs, pro promotione carissimi Consanguinei nostri P. de Sabaudiâ, per vos factâ in Ecclesiis Cathedralibus, quæ nostri patronatûs existunt, vacantibus in Regno nostro, penitùs inauditâ, utpote novitate quadam, non modicum mirabamur quod vos, juris nostri Regii præcipui, ut credimus, defensores, per hujusmodi reservationem, potestatem futurum prælatum eligendi in dictâ Ecclesiâ Wygorniensi adimere voluistis:

Cum electiones, de futuris prælatis, in dictis Ecclesiis faciendæ, fieri non habebant absque licentiâ nostrâ de eligendo, petitâ a nobis primitùs & optentâ:

Quâ præhabitâ electiones, si fuerint celebratæ, nisi super illis personæ electæ regalis præbeatur assensus, nequiunt confirmari; quæ in singulis vacationibus, ut præmittitur, nobis, de Regni nostri consuetudine, competerent hactenus approbatâ.

Quæ quidem reservatio, si procederet, in nostræ dignitatis Regiæ præjudicium cedere videretur, quod vos velle credere non valemus.

Cùmque tenor litterarum vestrarum expressè contineat quod (si idem P. dictæ provisioni, de ipso faciendæ, consentire non vellet, sicut nec vult, ut ad vestrum pervenit auditum, nec eidem per vos ullo modo provisum extiterat) electionem futuri pastoris Ecclesiæ prælibatæ remittere Priori & Conventui ejusdem loci, vel ad votum nostrum ipsi Ecclesiæ de Præsule providere vestræ placuit Sanctitati; necnon quod vestra Paterna Benignitas vestram intentionem, super præmisso negotio, priusquam vestra Consistoria resumerentur, quæ in adventu Nunciorum nostrorum ad vos fuerint suspensa, nobis remittere distulerit, sicut ex litteris colligitur memoratis; quam dilationem morosam & quamplurimum periculosam in dictâ electione Wygorniensi non inmeritò reputamus.

Et, licet hujusmodi nostra petitio, res non ardua, set ad concedendum facilis, vestræ Clementiæ videatur, ipsa tamen, Pater Sanctissime, per vos nostro votivo affectui mancipata, gratissima admodùm nobis erit & accepta.

Propter quod vestræ Sanctitati omni affectione, quâ possumus, iteratis vicibus, humiliter supplicamus, quatinus ad votum nostrum, super præmisso electionis negotio, intuitum convertentes, preces nostras, aliàs vobis factas, pro dilecto Clerico nostro W. Reginaldi Thesaurario nostro, & dictæ Ecclesiæ Wygorniensis Electo (quem præ cæteris Clericis nostris in promotione cupimus anteferri) ad optatam exauditionis gratiam dignetur admittere Paternitas vestra sancta; quod, si nostræ intercessionis instantiâ, vestra Summa Benignitas duxerit concedendum, ad votum nostrum provisum fore eidem Ecclesiæ reputamus.

Novitates autem reservationum hujusmodi, primitùs inauditas, temporibus vestris introduci, nisi quatenus Prædecessores vestri hactenus facere consueverunt, Sanctitas vestra quæsimus non permittat; pro quibus vestræ Beatitudini artiùs imposterùm, devotione filiali, reddamur meritò promptiores.

Conservet, &c.

Dat. apud Dovor. 20 die Januarii.

Ad

Ad Cardinales contra dictas Novitates.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8.

VEnerabili in Christo Patri, Domino Th. Jorz, Tituli Sanctæ Sabinæ, Presbitero Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, &c.

Nuper Domino summo Pontifici, pro Commissione examinationis electionis Ecclesiæ Wygorniensis, & confirmationis ejusdem, de dilecto Clerico nostro, W. Reginaldi Thesaurario nostro factæ, aliis quàm administratoribus Ecclesiæ Cantuariensis, videlicet, alicui de suffraganeis ejusdem Provinciæ, certis de causis, destinandâ; & vobis, ad insistendum erga eundem Patrem nostrum pro eadem, per litteras supplicandum duximus piâ prece:

Qui super hoc nobis litteras transmiserat responsivas, videlicet, quod, constante sibi de vacatione dictæ Ecclesiæ Wygorniensis, provisionem ipsius, pro promotione earissimi Consanguinei nostri, Petri de Sabaudiâ, nostri intuitu, reservavit: Et, si idem Petrus eidem provisioni, de se faciendæ, consentire non vellet, electionem futuri Episcopi Ecclesiæ prædictæ remitteret Priori & Conventui ejusdem loci, vel ad votum nostrum provideret eidem Ecclesiæ de pastore, sicut ipsemet vobis dixerat vivâ voce:

Quódque dicti, Prior & Conventus, hujusmodi reservatione non obstante, ad electionem futuri pastoris processerunt:

Unde super supplicatione nostrâ, in hac parte, idem Pater cum confratribus suis deliberare voluit: ac, suis resumptis consistoriis, quæ tunc temporis suspensa fuerint per eundem, intentionem suam nobis curaret plenius intimare.

Cùm igitur electiones, de futuris prælatis, in Ecclesiis Cathedralibus, & Conventualibus, nostri patronatûs, in Regno nostro faciendæ, fieri non habeant absque licentiâ nostrâ de eligendo, petitâ primitus & optentâ:

Quâ præhabitâ ipsæ electiones procedere nequeunt, nisi regalis super hoc habeatur assensus;

Sustinere non possumus quod hujusmodi reservationes, insolitæ penitùs & inauditæ, in prædictis electionibus, in Regno nostro, vendicent sibi locum absque læsione juris nostri Regii manifestâ. A. D. 1308.

Ea propter vestram benivolentiam, quam nobis & Regno nostro novimus esse gratam, pro dicto electionis negotio pulsamus precibus iteratis, quatinus erga dictum Dominum summum Pontificem, pro commissione prædictâ optinendâ, in formâ superius annotatâ, velitis interponere, nostri interventu rogaminis, partes vestras.

Quod, si nostræ intercessionis instantiâ idem Summus Pontifex duxerit concedendum, ad votum nostrum fore provisum eidem Ecclesiæ Wygorniensi reputamus.

Ad hæc, erga eundem summum Pontificem, si placet, insistatis, ne novitates aliquas in Regno nostro faciat introduci, nisi quatenus prædecessores sui hactenus facere consueverunt.

In præmissis, si placet, auxilium & consilium taliter impendentes, ut ad grata merita vobis non immeritò teneamur.

Dat. apud Dovor. 20. die Januarii.

Eodem modo, quo superiùs, scribitur Domino A. Sanctæ Mariæ, in Porticu Diacono Cardinali.

Consimiles Literæ diriguntur Cardinalibus subscriptis; videlicet.

Domino P. Sabinen. Episcopo, *Domino W. Tituli Sanctæ Potentianæ,* *Domino W. Tituli Sancti Marcelli,*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ, *Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata,*	Diaconis Cardinalibus.

De Rege in Partes transmarinas transfretante.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 11.

MEmorandum quod, die Dominica, proximâ ante festum Sancti Vincentii Martiris, Anno Regni Regis Edwardi primo, apud Dovor. in Camerâ ipsius Regis, in Prioratu Sancti Martini, in crepusculo noctis (præsentibus Dominis, Willielmo Inge Milite, Willielmo de Melton, & Adam A. D. 1308.

A.D. 1308. Edw. 2. Adam de Ofgodby, clericis) Dominus Johannes de Langeton, Cicestriæ Episcopus, & prædicti Regis Cancellarius, liberavit, sub sigillo suo, eidem Regi magnum sigillum suum.

Et idem Rex ipsum sigillum manu suâ propriâ recepit, & illud tradidit Domino Willielmo de Melton, deferendum secum in Garderobâ ad partes transmarinas.

Et statim Dominus Rex aliud sigillum suum, quod paulò ante, pro regimine Regni, dum extra idem Regnum dictum Regem morari contigerit, erat de novo London. fabricatum, liberavit manu suâ propriâ, in quadam bursâ rubeâ, Sigillo Domini Willielmi Inge consignatâ, Cancellario memorato; ut inde, dum ipsum Regem absentem à Regno esse contigerit, uteretur: A.D. 1308. Edw. 2.

Quo quidem sigillo idem Cancellarius die Lunæ, proximâ tunc sequenti (quo die idem Rex summo mane transfretavit) apud Dovorr. in Hospitali, quod dicitur Domus Dei (post passagium) Brevia, sub testimonio Petri de Gavaston Comitis Cornubiæ, tunc Custodis Regni Angliæ, consignari fecit.

De occurrendo Regi, cum Regina a partibus transmarinis redeunti.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 11. d. REX dilectæ sibi Aliciæ, quæ fuit uxor Rogeri le Bygod quondam Comitis Norff. & Marescalli Angliæ, salutem.

Quia, circiter diem dominicam, proximam post festum Purificationis beatæ Mariæ, proximò futurum, intendimus, annuente Domino, a partibus Franciæ cum Consorte nostrâ versus Angliam remeare:

Vos rogamus quatenus nobis, apud Dovorr. occurrere velitis; ita quod sitis ibidem dictâ die dominicâ, vel saltem die Lunæ proximò tunc sequenti, ad Comitivam dictæ consorti nostræ exinde usque Londonias faciendam. A.D. 1308.

Teste Petro de Gavaston Comite Cornub. apud Dovor. 22. die Januarii.

Consimiles literæ diriguntur subscriptis, viz.

Elizabethæ, Comitissæ Heref & Essex.
Henrico, de Lancastria.
Roberto, de Monte Alto.
Almarico, de Sancto Amando.

De Protectione, Teste P. de Gavaston.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 1. m. 28. GUillotus le Pantreour, qui cum Margaretâ Reginâ Angliæ, in partibus transmarinis, de licentiâ Regis, moram facit, habet Literas Regis de protectione, duraturas usque ad Festum Paschæ proximò futurum cum Clausulâ volumus & exceptis, &c.

Teste Petro de Gavaston apud Ledes 26. die Januarii. A.D. 1308.

Per Breve de privato sigillo.

De Protectione Pagani Tybotot, Johannis de Bracebrig, Johannis de Haulo, in Obsequium Regis.

Teste 22. die Januarii.

Concordia reformata & ratificata inter Reges Angliæ & Franciæ, & de homagio Boloniæ præstito.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Alem. 22. usque 31. E. 1. A Toutz ceuz, qi ces presentes lettres verront & orront,

Amez Cuens de Savoie,
Henri Cuens de Nicole, &
Ottes de Grantzon Chivaler,

Messages & Procureurs de Tresexcellent Prince Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignor d'Irland, & Duc d'Acquitaine, Establi & envoiez especiaument a ceo, salutz.

Nous feisons a savoir que, A.D. 1308.

Come tresexcellent Prince Philip, par cele mesme grace, Roi de France, *&c.* *prout Tom. 2. de Dat. Paris. 20. Maii.*

Don. a Paris le vintisme jour de May, L'an de grace Mill. Trois Centz, & Trois.

ET nous Philip, Roi de Fraunce desusdit, toute la tenour des dites lettres pleinement entenduz & consi-

A. D. 1308. Edw. 2. dere, & eve diligente deliberation sur toutes les choses desusescrites, contenues es dites letres, voloms, looms, ratifioms, approvoms, & confermons de certein Science :

Et totes è chescune de celes choses inuovoms per cestes presentes lettres, & promettoms pur nous, pur nos heires, & pur nos Successours, Rois de France, totes è chescune des choses desusdites acompler, tener, & garder, à touz jours, loiaument & firmement ; sanz jimes venir encontre per nous, ou per autre.

Et ceo avoms nous promis, & prometoms expressement, loiaument, è en bone foi, & per Serment, fait sur ceo en l'alme de nous, è en nostre presence, per nostre amez & feal Johan Counte de Dreues, present, è eant de nous sur ceo expressement plein poair, & especial maundement.

Et est uncore assavoir, que nostre chere & feal filz Edward, per la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irland, è Due d'Acquitaigne devant nometz, nous ad fait personalment homage, solone les formes des Pees, è des Acordes, faites per Messages, ou Procureurs, ou autrement, entre nous, è nos deuanciers Rois de France, è nostre treschere cosen Edward jadis Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irland, è Duc d'Acquitaigne, Piere du dit Edw. Roi d'Engleterre nostre fitz, è les seons Predecessours Rois d'Engleterre, Seigneurs d'Irlaund, è Ducs d'Acquitaine. A. D. 1308. Edw. 2.

Et nous fit uncore le dit Edward, nostre filz, Roy d'Engleterre, homage pur le Counte de Pontif, tout ne fust il rien de celi homage de Puntif contenuz, ne mention fait es dites Pees è Accordz.

En tesmoignance des queles choses, nous avoms fait mettre nostre Seal à cestes presentes lettres.

Don. à Boloign, le derreiner jour de Janevoir, L'an de grace Mill. 300. & Sept.

Ad Papam pro Comite Fuxi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 23. d. in Cedula

PAPÆ Rex, devota Pedum oscula beatorum.

Auget condignè supplicationis materiam vestra gratiosa Paternitas præconcepta: Quæ, dum suæ mansuetudinis donaria conspicimus in hiis, quæ nos & nostros benivolos contingunt, nobis exauditionis gratiam repromittit.

Cùm igitur dilectus nobis Garsio Comes Fuxi, qui nobiscum, certis de causis, per aliqua tempora moram trahit, excommunicationis Sententiâ, eo quòd, contra vestram ordinationem, terram Comitis Armaniensis intravit, sit, ut dicitur, innodatus ; terráque ejusdem auctoritate Apostolicâ Suppo- A. D. 1308. sita interdicto ;

Vestræ Sanctitati prædictæ omni devotione, quâ possumus, supplicamus, quatinus præfatas excommunicationis & interdicti Sententias, saltim dum idem Comes moram nobiscum fecerit personalem, nostræ requisitionis instantiâ, quam ex intimo cordis affectu Clementiæ vestræ porrigimus, vestra dignetur Sanctitudo munifica relaxare ; Ita quod vestræ beatitudini uberiores gratiarum actiones exsolvere teneamur.

Conservet, &c.

Dat. apud Whitsand, 5 die Febr.

Ad Reymundum del Gout nepotem Papæ pro prædicto Comite.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 23. d. in Cedula.

VEnerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ novæ Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Fæcundæ dilectionis integritas, quam ad personam dilecti nobis Garsionis Comitis Fuxi gerimus, nos excitat & inducit ut ea, quæ status ipsius & honoris incrementum contingunt, sedulò procuremus.

Cùm igitur Comes, nobiscum, certis de causis, per aliqua tempora moraturus, excommunicationis Sententiâ, eo quod, contra ordinationem Domini A. D. 1308. Papæ, terram Comitis Armaniensis intravit, sit, ut dicitur, innodatus : Terráque ejusdem, auctoritate Apostolicâ, supposita interdicto ;

Vestram Paternitatem omni affectione, quâ possumus, requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum summum Pontificem, pro præfatis excommunicationis & interdicti Sententiis relaxandis, dum idem Comes nobiscum moram fecerit personalem (pro quâ relaxatione optinendâ, prædicto Patri nostro litteras nostras dirigimus

A. D. 1308. Edw. 2. gimus speciales) velitis interponere, nostri interventu rogaminis, partes vestras; ut ad ea, quæ vobis & vestris grata fuerint & accepta, promptiores reddamus specialiter ex hac causâ. A. D. 1308. Edw. 2.

Dat. apud Whitsand, 5 die Februarii, Anno Domino 1307, Regni vero nostri primo.

De Rege & Regina, quam Bononiæ duxerat, applicantibus apud Durovernum.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Fin. 1. E. 2. m. 9.

MEmorandum quòd, die Mercurii, proximâ post festum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, Anno Regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, primo,

Idem Rex, rediens à partibus transmarinis, videlicet, de Bononiâ supra mare, ubi Dominam Isabellam filiam Regis Franciæ duxerat in uxorem, applicuit apud Dovorr. in Bargiâ suâ circa horam nonam, Domino Hugone le Dispenser, & Domino de Castellione de Vasconia, secum in eadem Bargiâ, existentibus, in Comitivâ:

Et Domina Regina parum post horam nonam applicuit cum quibusdam Dominabus, sibi facientibus Comitivam.

Et, quia magnum Sigillum Regis, quod cum ipso portatum fuerat ultra mare, tunc in Custodia Custodis Garderobæ, qui illo die Mercurii portum Dovorr. arripere non potuit, remanserat; non erat ab horâ, quâ Dominus Rex applicuit, ut prædictum est, usque in diem Veneris sequentem breve aliquod Sigillatum.

Set, eodem die Veneris, Dominus Cicestren. Episcopus, Domini Regis Cancellarius, circa horam nonam, liberavit dicto Regi in Castro Dovorr. in Camera suâ ibidem, illud Sigillum quo utebatur in Angliâ, dum Rex extra Regnum fuit: A. D. 1308.

Et idem Rex, Sigillum illud recipiens, illud tradidit Domino Willielmo de Melton, Contrarotulatori Garderobæ suæ, & magnum Sigillum suum prædictum statim ibidem, sub Sigillis Domini J. de Beustede Custodis Garderobæ suæ, & Magistri Johannis Frauncceis dicto Cancellario manu sua propriâ liberavit,

Præsentibus,

Dominis, *Thoma Comite Lancastriæ*, &,
Petro Comite Cornubiæ:
Et similiter, *Domino Hugone le Despenser*,
Willielmo Martyn, &,
Willielmo Inge, Militibus: Et,
Adam de Osgodby, Clerico:

Et idem Cancellarius, eodem die, statim post prandium, in hospitio suo, in domo Dei Dovorr. magno Sigillo prædicto fecit brevia consignari.

De Coronatione Regis & Reginæ celebranda.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 10. d.

REX dilecto & fideli suo, Willielmo de Leyburne, salutem.

Quia hac instanti die dominicâ, proximâ post festum Sancti Valentini Martiris, intendimus, Deo propitio, apud Westmonasterium Coronari,

Vobis mandamus, rogantes quatenus vos & consors vestra hujusmodi Coronationis nostræ Solempniis, dictis die & loco celebrandis, ad comitivam nobis & carissimæ consorti nostræ Isabellæ Reginæ Angliæ, ob nostrum & ipsius consortis nostræ honorem, faciendam personaliter, modis omnibus intersitis; & hoc, sicut nos diligitis, nullatenus omittatis. A. D. 1308.

Teste meipso apud Dovor. 8. die Februarii.

Consimiles literæ diriguntur subscriptis; videlicet,

Roberto de Monte Alto & Consorti suæ, *Roberto de Verdun & Consorti suæ*, *Radolpho de Vedon. & Consorti suæ*,	Buk. & Bedf.	*Desideratæ, quæ fuit uxor Galfridi de Lacy*, *Aymero de Sancto Amando & Consorti suæ*, *Johanni Peynre & Consorti suæ*,	Buk. & Bedf.

Johanni

A.D. 1308. Edw. 2.

Johanni de Morteyn & Consorti suæ,
Nicholao Firmband & Consorti suæ,
Waltero de Mullesworth & Consorti suæ,
Johanni de Pabenham sen. & Consorti suæ,
Johanni de Pabenham jun. & Consorti suæ,
Johanni Conquest & Consorti suæ, } Buck. & Bedf.

Johanni de Northwode, sen. & Consorti suæ,
Rogero le Sauvage & Consorti suæ,
Regin. de Cobham & Consorti suæ,
Tho. de Bailliol & Consorti suæ,
Johanni de Northwode & Consorti suæ,
Johanni Abel & Consorti suæ,
Radolpho de Sandwico & Consorti suæ,
Johanni de Campania & Consorti suæ,
Henrico de Leyburn. & Consorti suæ,
Radolpho Sauvage & Consorti suæ,
Galfrido de Say & Consorti suæ,
Richardo de Rokesle & Consorti suæ,
Tho. de Bykenore & Consorti suæ,
Willielmo de Hasyng & Consorti suæ. } Kant.

Margaretæ quæ fuit uxor Edmundi quondam Comitis Cornubiæ,
Comitissæ Oxon.
Dominæ de Insula,
Comitissæ Arundell,
Agn. de Sumery,
Henrico de Lancastr. quod ipse & Consors, &c.
Johanni de Hamme quod ipse & Consors, &c.

Henrico de Grey & Consorti suæ,
Hugoni de Veer & Consorti suæ,
Willielmo de Hamfeld & Consorti suæ,
Willielmo de Wanton & Consorti suæ,
Alic. Dominæ de Beaumond,
Johanni de Dagworth & Consorti suæ,
Tho. de Belhus & Consorti suæ,
Tho. de Burgo & Consorti suæ,
Johanni Fillol, sen. & Consorti suæ,
Johanni Fillol, jun. & Consorti suæ,
Petro de Sutchirche & Consorti suæ,
Johanni de Praeres & Consorti suæ,
Johanni de Ovedale & Consorti suæ,
Radolpho de Hamenhale & Consorti suæ,
Roberto de Rocheford & Consorti suæ,
Nicholao de Wokyndon & Consorti suæ,
Mauricio le Brun & Consorti suæ,
Johanni Joce & Consorti suæ. } Essex.

A.D. 1308. Edw. 2.

Willielmo Paynell & Consorti suæ,
Willielmo de Echyngham & Consorti suæ,
Rogero de Sancto Johanne & Consorti suæ,
Nicholao Malemeyns & Consorti suæ,
Henrico de Tregoz & Consorti suæ,
Rogero Davent & Consorti suæ,
Tho. de Leukenore & Consorti suæ,
Henrico Hosee & Consorti suæ,
Radulpho Saintzaid & Consorti suæ,
Michaeli de Ponyngg & Consorti suæ,
Roberto de Echyngham & Consorti suæ,
Radulpho de Cammoys & Consorti suæ. } Sussex.

Johanni de Fryvill & Consorti suæ,
Johanni de Bassingburn. & Consorti suæ,
Radulpho de Monte Canisio & Consorti suæ,
Johanni de Sancto Lig. & Consorti suæ,
Johanni de Nevill & Consorti suæ,
Johanni de la Mare & Consorti suæ,
Nicholao de Bosco & Consorti suæ. } Hertf.

Rex

A. D. 1308. Edw. 2. A. D. 1308. Edw. 2.

Rex Franciæ mittit Fratrem suum Valesii, & Sancti Pauli, Comites, & Engeranum Marinium ad interessendum dictæ Coronationi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Ex Orig. in Tur.

PHilippe, par la grace de Dieu, Roy de France, à haut & puissant Prince, nostre treschier, ame & feal fil, Eduvart par cele mesme grace, Roy d'Engleterre salut, &, ovesques bonne amour, acroissement de touz biens & boneurs.

Treschier fiz, nous envoions vers vous nostre treschier frere Charle Conte de Valoys, & noz amez & fealx, Guy Conte de Saint Pol, & Angarran de Mirregny, nostre Chevalier & Chamberlain, pour vostre Courounement, & de nostre treschiere & amee fille, Ysabel Royne d'Engleterre, votre famme,

Aux quieux nous avons chargiee, & ouvertee toute nostre entention d'aucunes choses qui grandement touchent nostre houneur & le vostre; si come il vous diront de par nous plus plainement de bouche. A. D. 1308.

Si vous prions que en iceles choses vous leur aioutez foi, & que pour vostre honeur vous mettez les besoignes à effet.

Doun. à Neuf Marcie le vendredi apres la Chanderleur.

Dors.

A haut & puissant Prince, nostre treschier ame & feal fil, E. par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre.

Inhibitio Turneamenti.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 11. d.

REX Vicecomiti Surriæ, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd, statim visis præsentibus, in Villis Mercatoriis, & locis aliis, infra Ballivam tuam, ubi expedire videris, publice Proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi facias,

Ne quis Miles, Armiger, seu alius quicunque, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterunt, apud Croydon, seu alibi, infra eandem Ballivam, tuam, ante coronationem nostram, torneare, justas seu Burdeicias facere, seu aliàs ad arma ire præsumat quoquo modo. A. D. 1308.

Et hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Dovor. 9. die Feb.

De Interessendo Coronationi Regis:

Ad Archiepiscopum Cantuariensem, quod, si Coronationi Regis interesse nequit, cuivis de suis Suffraganeis vices suas committat.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 11. d.

REX venerabili in Christo Patri R. eadem gratiâ, Cantuar. Archiepiscopo, totius Angliæ Primati, salutem.

Quia Coronationis nostræ solempnia, jam diu est, de Consilio Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Nobilium de regno nostro, in instanti die dominicâ, proximâ post festum Sancti Valentini, apud Westm. ordinavimus, disponente Domino, celebranda, quod ad vestram notitiam satis credimus pervenisse,

Vobis, firmiter injungendo, mandamus & rogamus quatinus gressus vestros ad partes illas taliter festinetis, quod die & loco prædictis solemnizationi prædictæ possitis personaliter interesse. A. D. 1308.

Et, si forte, aliquo casu contingente, vos, quod absit, contigerit impediri, ita quod die & loco prædictis non poteritis vestram præsentiam exhibere, tunc vices vestras alicui de vestris suffraganeis committatis, qui officium, quod in coronatione nostrâ prædictâ vobis incumbit, exequatur, & excerceat vice vestrâ.

Et, quod super hoc duxeritis faciendum, nobis, cum omni celeritate, quâ poteritis, rescribatis per præsentem portitorem; & hoc, sicut de vobis confidimus, nullatenus omittatis.

Dat. apud Dovor. 9. Februarii.

A. D. 1308. Edw. 2.

Regi Franciæ pro Galfrido Rudelli Domino Blaniæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. dors.

SEreniffimo Principi ac Domino, Patrique fuo cariffimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi, Edwardus, &c. falutem & felicium fucceffuum incrementa.

Licet non debeat dubitari quin illis, qui Domino Progenitori noftro, recordationis inclitæ, in guerrâ proximò præteritâ adhæferunt, fi quid rancoris vel indignationis veftra Regia Celfitudo ex hoc conceperat contra eos, juxta formam pacis, inter vos & ipfum Progenitorem initæ, fit remiffum;

Ex habundanti tamen pro dilecto & fideli noftro Galfrido Rudelli, Domino Blaniæ, Magnificentiæ veftræ duximus fupplicandum, quatinus, fi ex eo, quod idem Galfridus dicto Progenitori noftro, vel ejus mandato Caftrum de Blania tradidiffe, & eidem in guerrâ prædictâ nofcitur adhæfiffe, quicquam in veftrâ mente regiâ contra eum (quod non credimus) indignationis remanferit feu rancoris, fibi à veftra gratiofa manfuetudine remittatur, & ad veftram gratiam & regalem benivolentiam, juxta pacis prædictæ formam, precum noftrarum optentu, favorabilius admittatur, necnon & fecuritas per Regnum veftrum eundi, & ubilibet in eodem morandi (traditione & adhæfione prædictis nequaquam obftantibus) eidem à veftrâ dominatione fpecialiter concedatur.

Dat. apud Ofpryng. 12. die Februar.

De vadiis Scotis liberandis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 10.

REX Ballivis fuis de Scardeburgh, falutem.

Mandamus vobis quod, de exitibus Ballivæ veftræ, habere faciatis Willielmo Scote de Dundeveval, Johanni Ofchehill de Fenfide, le Taillur de Gobisky, & Henrico de Stevelyn, prifonibus de Scotiâ, in Caftro noftro de Scardeburgh Commorantibus, id quod eis à retro eft de vadiis fuis, quæ tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noftri, per manus veftras percipere confueverunt, & eadem vadia hujufmodi exnunc, donec aliud inde præceperimus.

Et nos vobis inde, in compoto veftro, ad Scaccarium noftrum, debitam allocationem habere faciemus.

Tefte Rege apud Eltham, 16. die Februarii.

De querela, contra Coventrenfem & Lichfeldenfem Epifcopum, propter Coronationem Regis prorogata.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 26.

REX dilecto Clerico fuo Thomæ de Thorp, falutem.

Cum nuper affignaverimus dilectos & fideles noftros, Rogerum Brabanzon, Willielmum de Berefford, Rogerum de Heghham, & Willielmum Inge, vel tres eorum, quotiens omnes ad hoc vacare non poffint, Jufticiarios noftros ad querelas omnium & fingulorum, de Waltero Coventrenfi & Lichfeildenfi Epifcopo, nuper Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris noftri, Thefaurario, conqueri volentium, audiendum & terminandum:

Dictique Juftic. fuper hujufmodi querelis, virtute affignationis prædictæ, cognofcentes, tàm præfatum Epifcopum, quàm alios quofcumquè, eundem Epifcopum coram eifdem Jufticiariis placitantes, adjornaverint, ut dicitur, quod fint die Veneris, in Craftino Sancti Petri in Cathedrâ proximò futuri, apud Wyndefore ad faciendum & recipiendum quod Curia noftra confideraverit in Præmiffis:

Ac iidem Jufticiarii ad dictos diem & locum accedere nequeant, propter folempnizationem Coronationis noftræ, die Dominica poft feftum prædictum apud Weftmon. celebrandæ, ubi volumus ipfos perfonaliter intereffe;

Volentes placita, coram dictis Jufticiariis inde inchoata, in ftatu, quo nunc funt, ufque ad diem Lunæ in medio quadragefimæ continuari,

Dedimus vobis poteftatem adjornandi partes prædictas ufque ad diem Lunæ prædictum apud Wyndefore, ità quod tunc fint ibi coram præfatis Jufticiariis

A. D. 1308. Edw. 2. ficiariis nostris, vel tribus eorum, quos adesse contigerit, facturæ & recepturæ ulteriùs in præmissis quod Justitia suadebit:

Et ideo vobis mandamus quod, ad diem prædictum, usque Wyndesore attendentes, partes prædictas adjornetis in formâ prædictâ. A. D. 1308. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eltham, 19. die Februarii.

Per ipsum Regem, Nunc. W. de Bereford.

Coronatio Regis, & Forma Juramenti per Regem præstiti.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 10. d. MEmorandum quod die dominicâ, proximâ post festum Sancti Petri in Cathedrâ, Anno Domini Millesimo, Trescentesimo, septimo, Anno, videlicet, bisextili, concurrente literâ dominicali F. coronatus fuit in Regem, & inunctus Dominus Edwardus, filius Regis Edwardi, Anno Regni sui primo, in Ecclesiâ beati Petri Westmonasterii, ante magnum Altare, per manus venerabilis Patris Henrici Wintoniensis Episcopi; cui venerabilis Pater Robertus Archiepiscopus Cantuariensis, tunc agens in partibus transmarinis, commiserat, quoad hoc, vices suas.

Et Prælati, Comites, & alii Nobiles subscripti, deferebant Regalia infrascripta, viz.

Willielmus le Mareschall portavit Calcaria magna deaurata.

Post eum veniebant,

Comes Hereford, portans Sceptrum Regale, in cujus summitate erat Crux:

Henricus de Lancastre, portans Virgam Regalem, in cujus summitate erat Columba. A. D. 1308.

Post eos venerunt Comes Lancastriæ, Comes Lincolniæ, & Comes Warwyk, portantes tres Gladios.

Et Gladium, qui vocatur Curtens, portavit Comes Lancastriæ.

Posteà protabatur unum Scaccarium magnum, super quod erant Vestes Regales, quod portabant Comes Arundell, Thomas de Veer filius & hæres Comitis Oxoniæ, Hugo le Despenser, & Rogerus de Mortuo Mari de Wygemor.

Postea sequebatur Thesaurarius Regis, portans Patenam de Calice Sancti Edwardi;

Deinde venit Cancellarius Regis, portans ipsum Calicem;

Deinde venit Petrus de Gavaston Comes Cornubiæ, portans Coronam Regalem;

Deinde sequebatur ipse Coronandus;

Et, cum venisset Rex ad Magnum Altare, optulit super illud unam libram auri.

Et fuerunt verba Regis in Coronatione prædicta sub Juramento præstita, ut patet in Cedula annexa.

Petit. SIRE, volez vous graunter, è garder, &c, par vostre Serment, confirmer au Poeple d'Engleleterre les Leys, & les Custumes, à eux grauntees par les auntienes Rois, voz Predecessours droitures & devotz a Dieu; & nomement les Lois, les Custumes, & les Franchises, grauntez au Clergie, è au Poeple par le Glorieus Roi Seint Edward, vostre Predecessour?

Respons. Jeo les grante & promette.

Petit. Sire, garderez vous à Dieu, & Seint Eglise, & au Clerge, & au Poeple Paes, & acord en Dieu entierment, solonc vostre Poer?

Respons. Jeo les garderai.

Petit. Sire, freez vous faire, en touz voz Jugements, ove droit Justice & discretion, en misericorde & verite, à vostre Poer?

Respons. Jeo le frai.

Petit. Sire, graunte vous à tenir & garder les Loys, & les Custumes droitureles, les quiels la Communaute de vostre Roiaume aura esleu, & les defendrez & afforterez, al honur de Dieu, à vostre Poer?

Respons. Jeo les graunte & promette.

De Inhibitione Torneamenti.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 26. REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hac instanti die Martis apud Stebenheth conventuris, salutem. A. D. 1308.

Mandamus vobis, sub forisfactura omnium,

A. D. 1308. Edw. 2.

omnium, quæ de nobis tenetis in Regno nostro, firmiter inhibentes, ne apud Stebenheth, vel alibi in Regno nostro, ad diem prædictum torneare, burdeare, Justas facere, aventuras quærere seu aliàs ad arma ire præsumatis quoquo modo.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 25. die Februarii.

Et mandatum est Vic. London. per breve clausum, quòd in eadem Civitate publicè proclamari, & ex parte Regis firmiter inhiberi faciat ne quis ad dictum diem, apud Stebenheth, vel alibi, &c. torneare, &c. Et hoc nullo modo omittat.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est Vic. Middlesex quòd apud Stebenbeth, & in locis aliis, in Balliva suâ, ubi expedire viderit, publicè proclamari, &c. ut supra.

Teste ut supra.

De debitis Amadeo Comiti Sabandiæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Liberat. 1. E. 2. m. 3.

Rex Baronibus suis de scaccario, salutem.

Allocate Nicholao Fermband, nuper Custodi Episcopatûs Bathon. & Wellen. vacantis, & in manu domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, patris nostri, existentis, in compoto suo ad scaccarium prædictum, quadraginta libras, quas de exitibus Episcopatûs prædicti, per præceptum ejusdem patris nostri, liberavit Amadeo Comiti Sabandiæ, Consanguineo prædicti patris nostri, in partem Satisfactionis illarum decem millium Marcarum, quas idem pater noster concessit eidem Comiti pro grato & laudabili servitio, quod ipse Comes ei impendit.

Et ducentas & viginti libras, octo solidos, unum denarium, & unum obolum, quos, similiter per præceptum ejusdem patris nostri, de exitibus ejusdem Episcopatûs prædicti, liberavit Magistro Bernardo de Mercato, Attornato prædicti Comitis, in partem Satisfactionis dictarum decem millium marcarum, nisi priùs inde allocationem habuerit in toto, vel in parte.

Et recipiatis ab eo brevia dicti patris nostri de præcepto, per quæ præmissa fecit, nec non Literas patentes ipsius Comitis, Johannis Vanne, & Paganelli de Podio, Mercatorum de Luca, receptionem dictarum quadraginta librarum, & litteras patentes Magistri Bernardi de Mercato receptionem dictarum ducentarum & viginti librarum, octo solidorum, unius denarii, & oboli testificantes.

Teste Rege apud Westm. vicesimo septimo die Februarii.

Per Billam de scaccario.

Regi Franciæ, pro Johanne le Latimer, juxta formam pacis, ad possessiones restituendo.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. d.

Serenissimo Principi, Patri ac Domino suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem & prosperos ad vota successus.

Cum Willielmus le Latimer Miles, Primogenitus & Hæres nobilis quondam viri Willielmi le Latimer Militis defuncti, & Thomas le Latimer Miles, frater ejusdem Primogeniti, filiusque quondam dicti defuncti, in nostra præsentia constituti, quandam domum dictam de Quintiaco in Comitatu Campaniæ cum pertinentiis, & quicquid juris dicti fratres & eorum quilibet in eisdem petere vel habere poterant quoquomodo, sua spontanea voluntate concesserint, remiserint, & quieta clamaverint Johanni le Latimer Militi fratri suo, dictique defuncti quondam filio, & ejus Hæredibus imperpetuum; quæ quidem Domus fuit dicti defuncti, & idem nunc defunctus in possessione dictæ Domûs cum pertinen. & in vestro homagio pro eisdem extitit, ut dicitur, tempore quo guerra inter vos & genitorem nostrum, recordationis inclitæ, mota fuit; quæ etiam Domus cum pertinen. occasione guerræ prædictæ ad manum vestram posita, & usque nunc retenta dicitur extitisse: voluerint que insuper & concesserint dicti Primo-

A.D. 1308. Edw. 2. primogenitus & Thomas, fratres, quod prædictus Johannes, frater eorum, vobis homagium & fidelitatis faceret juramentum pro domo & pertinentiis supradictis, earumque possessionem peteret & haberet; Serenitatem vestram duximus requirendam quatinus dicto Johanni possessionem dictæ Domûs cum pertinen. suis, juxta formam pacis, inter vos & dictum genitorem nostrum initæ, restitui faciatis, & ab eodem homagium & fidelitatis juramentum recipiatis pro prædictis Domo & pertinentiis, ut est moris. A.D. 1308. Edw. 2.

Dat. apud Westm. primo die Martii.

Ad Leonem, Regem Armenorum.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. d. SERenissimo Principi, & amico suo karissimo, Domino Leoni, Dei gratiâ, Armenorum Regi Illustri, Edwardus, &c. salutem & felices ad vota successus.

Litteras vestras de Credentiâ per discretos viros, Theodorum Cantorem Abbatiæ de Tresarco, Dominum Bandivinum filium Domini de Negrino Consobrinum vestrum, & Dominum Leonem, Milites, familiares vestros, & Nuncios speciales, super novis periculis, vobis & Regno vestro, cunctisque ejusdem Regni Cristicolis emergentibus, nobis missas, recepimus: & ea, quæ iidem Nuncii vestri nobis, ex parte vestrâ, per credentiam, eis commissam, exponere voluerint, audivimus & intelleximus diligenter: super quibus dolemus in intimis & turbamur.

Verùm, quia, claræ memoriæ, Dominus Edwardus Rex Angliæ, Pater noster, viam universæ carnis est ingressus, quamobrem ejusdem Regni regimen suscepimus: & coronationis nostræ solempnia celebrari fecimus non est diu; diversaque & ardua, ex hiis causis, nobis incumbunt negotia biis diebus; dictorum negotiorum requisitionibus, ex parte vestra nobis factis, annuere non possumus in præsenti; set, cum tempora nobis ad hoc advenerint oportuna, libenter adhibebimus, cum Dei præsidio, super requisitionibus prædictis, consilium, quod poterimus, bono modo. A.D. 1308.

De exennio siquidem, quod vestra munificentia nobis misit, vestræ Serenitati grates referimus speciales; Parati semper ad ea facienda quæ vestris utilitatibus noverimus convenire.

Dat. apud Westm. tertio die Martii.

REX religioso viro & filio in Christo karissimo, Fratri Johanni, de Ordine Minorum, Leonis, quondam Regis Armenorum Illustris, filio Primogenito, salutem cum dilectione sincerâ.

Litteras vestras de credentiâ, *&c. ut supra usque ibi*, quod poterimus bono modo, *sine illâ clausulâ*, de exennio, &c.

Dat. ut supra.

Pro Petro de Gavaston Comite Cornubiæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 8. REX dilecto sibi, Thomæ de la Hide, nuper Senescallo Cornubiæ, & Vicecomiti nostro ibidem, salutem.

Cum, sexto die Augusti, proximò præterito, per cartam nostram, dederimus & concesserimus dilecto & fideli nostro Petro de Gavaston, militi, Com. Cornubiæ cum pertinentibus: necnon & omnia & singula Maneria, terras, & tenementa, quæ Edmundus quondam Comes Cornubiæ habuit in quibusdam Comitatibus Angliæ, prout in Cartâ nostrâ pleniùs continetur; A.D. 1308.

Vobis mandamus quod Firmas, Redditus, & omnes alios Exitus, de termino Sancti Michaelis præterito, provenientes de dicto Comitatu, & de maneriis, terris & tenementis, quæ fuerunt præfati Edmundi, & quæ in custodia vestra nuper extiterunt, præfato Comiti liberetis; & nos vos inde, ad scaccarium nostrum, exonerari faciemus.

Teste Rege apud Westm. 6. die Martii.

Pro Comite Armaniaci.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 21. REX dilecto & fideli suo, Senescallo suo Vasconiæ, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Significavit nobis dilectus & fidelis noster, B. Comes Arman. & Fezen. quod Augerius de Laree donationem A.D. 1308.

A. D. 1308. Edw. 2.

Castri de Laree, & pertinen. ejusdem, cum jure possessionis & proprietatis, sibi fecit, ex quibus prædicta, viginti annis, vel circa asserit se tenuisse;

Supplicans idem Comes ut vellemus donationem hujusmodi confirmare, ipsumque Comitem ad prædicta admittere, sibique de eisdem facere obediri, prout prædicto Augerio, & ejus prædecessoribus fieri consuevit:

Nos itaque volentes, præfato Comiti gratiam facere specialem, supplicationem ejusdem Comitis, salvo jure alterius in hac parte, quantum ad nos pertinet, duximus concedendam; ita tamen quod idem Comes faciat nobis inde servitia & alia deveria, quæ dictus Augerius nobis & prædecessoribus nostris de prædictis facere tenebatur: quare vobis mandamus quatenus hujusmodi concessionem nostram præfato Comiti complere & teneri faciatis in forma prædicta.

A. D. 1308. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. apud Westm. duodecimo die Martii, anno Domini 1307, Regni verò nostri primo.

De Regimine Aquitaniæ commisso.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 25.

REX universis & singulis Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & liberè tenentibus: Senescallis, Majoribus, Juratis, Consulibus, Universitatibus, Collegiis & Communitatibus: Constabulariis, Castellanis, Præpositis, Receptoribus reddituum, & Ballivis; & fidelibus suis prædicti Ducatûs, ac aliis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto & fideli nostro, Guydoni Ferre, Militi, Officium & regimen Senescalciæ prædicti Ducatûs, cum omnibus pertinentiis suis, & omnibus aliis, ad dictum officium pertinentibus, quamdiù nobis placuerit.

A. D. 1308.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Guidoni, quamdiu eum tenuerimus in officio prædicto, in omnibus, tanquam Senescallo, & tanquam nobis ipsis, si præsentes essemus, pareatis, respondeatis, & fideliter intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Westm. 12. die Martii.

De Castris Commissis Hugoni le Despencer.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 22.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod Commisimus dilecto & fideli nostro, Hugoni le Despencer, Castrum nostrum de Devises, quod Margareta Regina Angliæ mater nostra karissima tenet in Dotem, custodiendum quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 12. die Martii.

ET mandatum est militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Castro prædicto, quòd eidem Hugoni tanquam Conestabulario Regis Castri prædicti, in omnibus, quæ ad Custodiam illam pertinent, intendentes sint & respondentes.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

ET mandatum est Johanni Bluet, quod eidem Hugoni Castrum prædictum liberet, custodiendum in formâ prædictâ.

A. D. 1308.

Teste ut supra.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto & fideli nostro Hugoni le Despenser Castrum nostrum de Maleberge, quod Margareta Regina Angliæ mater nostra karissima tenet in Dotem, custodiendum quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

ET mandatum est militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Castro prædicto, quod eidem Hugoni, tanquam Constabulario Regis Castri Regis prædicti, in omnibus, quæ ad custodiam illam pertinent, intendentes sint & respondentes, in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. ut supra.

Et

A. D. 1308. Edw. 2. ET mandatum est Johanni Abel, Senescallo Margaretæ Reginæ Angliæ, matris Regis karissimæ, quod eidem Hugoni Castrum prædictum liberet custodiendum in formâ prædictâ. A. D. 1308. Edw. 2.

Teste, ut supra.

De Officio Marescalciæ Angliæ Commisso.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 22. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd Commisimus, dilecto & fideli nostro, Nicholao de Segrave officium Marescalciæ Angliæ,

Habendum & custodiendum, cum omnibus ad officium illud spectantibus, quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. duodecimo die Martii.

ET mandatum est Thesaurario & Baronibus de Scaccario, quòd ipsum, quem præfatus Nicholaus loco suo deputaverit ad faciendum ea, quæ ad officium illud pertinent, in eodem Scaccario, loco ipsius Nicholai, recipiant in formâ prædictâ. A. D. 1308.

Teste ut supra.

Pro Pontio Domino de Castellione.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 26. REX universis & singulis Prælatis, Baronibus, Militibus & libere tenentibus: Majoribus, Juratis, Consulibus, & Communitatibus: Castellanis, Præpositis & omnibus Ballivis; & fidelibus suis in Xancton. ac aliis ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto & fideli nostro, Pontio Domino de Castellione Militi, officium & regimen Senescalciæ Xancton. in Ducatu Aquitanniæ, cum omnibus, ad dictum officium pertinentibus, quamdiu nobis placuerit; ita tamen quod subsit Senescallo nostro prædicti Ducatûs, & sibi obediat & intendat. A. D. 1308.

Quare vobis mandamus quod eidem Pontio, quamdiu eum tenuerimus in dicto officio, in omnibus, tanquam Senescallo nostro, pareatis, respondeatis & fideliter intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Westm. 12. die Martii.

De Concordia inter Mercatores Angliæ & Hollandiæ reformanda.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 22. REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cum nobilis vir Dominus Willielmus, Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comes, ac Frislandiæ Dominus, quosdam de hominibus suis ad tractandum de Concordiâ, inter homines & mercatores nostros Angliæ ex parte unâ, & homines & mercatores ipsius Comitis ex altera, super diversis contentionibus, discordiis & Controversiis, inter eos dudum exortis, reformandâ, necnon ad emendas de dampnis & injuriis, hominibus de Regno nostro per Gentes dicti Comitis illatis, modo debito faciendis, a die Paschæ proximò futuro in tres septimanas, ad nos usque London sit missurus; A. D. 1308.

Vobis mandamus quòd illis, quos dictum Comitem infra regnum nostrum mittere contigerit ex hac causa, seu hominibus eorum, in personis aut rebus suis, in veniendo ad regnum nostrum, sicut prædictum est, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo, sicut prædictum est, non inferatis, seu, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen.

In cujus, &c. usque ad festum Pentecostes proximò futurum.

Teste Rege apud Westm. decimo quarto die Martii.

Ad

A. D. 1308. Edw. 2. A. D. 1308. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ de negotio Terræ Pontivi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. P. 1. E. 2. p. 2. m. 20.

EXcellentissimo Principi, Patri ac Domino suo carissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ Regi illustrissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, Comes Pontivi & Mostreoli, salutem.

Regiæ Majestati vestræ significamus quod nos,

In omnibus causis, querelis, & negotiis, terram seu Comitatum nostrum Pontivi & Mostreoli qualitercumque tangentibus, quas habemus, vel habituri sumus contra quascumque personas Ecclesiasticas vel seculares, tàm pro nobis, quàm contra nos, coram vobis, vel Parlamentum, seu locum vestrum tenentibus, in vestro proximo futuro Parlamento, post instans clausum Pascha,

Magistrum Radulphum de Lesshean, Nicholaum de Gayton, Petrum dictum le Car, & quemlibet eorum in solidum (ita quòd non sit melior conditio occupantis; set, quod per unum eorum fuerit inceptum, per alium valeat prosequi & terminari) fecimus, constituimus & ordinavimus Procuratores nostros:

Dantes & concedentes dictis Procuratoribus, & cuilibet eorum in solidum, ut prædictum est, potestatem & speciale mandatum agendi pro negotiis terræ seu Comitatûs prædicti: petendi & defendendi jura, & libertates ejusdem requirendi: & advocandi pro nobis, & nomine nostro compromittendi & pacificandi: auditores petendi: commissiones revocandi: diem seu dies prorogandi: alium vel alios, Procuratorem vel Procuratores, loco sui substituendi (qui talem & consimilem, qualem Procuratoribus nostris prædictis concessimus, in omnibus habeat, vel habeant potestatem) & omnia alia faciendi, quæ veri & legitimi Procuratores, seu substituti facere possent; vel quæ nos faceremus, seu facere possemus, si præsentes essemus:

Ratum habituri, gratum & firmum, quicquid per dictos Procuratores, vel quemlibet eorum, ut prædictum est; vel per substitutum, vel substitutos eorum actum fuerit, dictum, seu etiam procuratum.

Promittentes rem ratam haberi, & judicatum solvi, sub ypothecâ rerum & bonorum nostrorum, terræ seu Comitatûs nostri Pontivi supradicti.

Quod vobis, vel Parlamentum seu locum vestrum tenentibus, & omnibus aliis, quorum interesse potest, tenore præsentium, sigillo nostro sigillatarum, significamus.

Dat. apud Westm. 13. die Martii.

Pro Nunciis Regis Armeniæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 8.

REX dilecto & fideli suo, Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovorr. & Custodi quinque portuum suorum, salutem.

Mandamus vobis quod Leonem & Baldewynum, Nuncios Regis Armeniæ, nuper in Anglia ad nos missos, ad partes transmarinas cum familiâ, equis, hernesiis, ciphis suis argenteis, ac quinquaginta Marcis sterlingorum iu portu Dovor. transire liberè permittatis. A. D. 1308.

Teste Rege apud Westm. 14. die Martii.

Pro Abbatissa Fontis Ebroldi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 26.

REX Constabulario suo Burdegaliæ, salutem.

Ad instantem supplicationem, ex parte, dilectarum nobis in Christo, Abbatissæ & Monialium Fontis Ebroldi nobis factam:

Volumus & vobis mandamus, quatinus eisdem, Abbatissæ & Monialibus, de arreragiis centum & triginta librarum Turon. annuarum, quas, ut asserunt, percipiunt pro insula Oleronis, de elemosinâ constitutâ, quatenus vobis legitime constare poterit eandem elemosinam eis deberi, satisfaciatis. A. D. 1308.

Et nos vobis, in compoto vestro, ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Westm. 15. die Martii.

Pro

A. D. 1308. Edw. 2. — A. D. 1308. Edw. 2.

Pro Gastone Comite Fuxi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 25.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Gasto quondam Vicecomes de Biern obligâsset & impignorâsset Castrum & Villam Ganeretti, & terram Guerdani, cum pertinentiis, Claræ memoriæ, Domino Edwardo, nuper Regi Angliæ Patri nostro, pro quinque Milibus libr. Turon. parvorum:

Ac idem Pater noster prædicta, Castrum, Villam & Terram, cum pertinentiis, in manu suâ sic existentia, Arnaldo Guillielmi de Marsano, pro arreragiis vadiorum, in quibus sibi tenebatur, liberari fecisset tenenda, quousque ei, de dictis quinque Milibus librarum Turon. per hæredes prædicti Gastonis fuisset satisfactum:

Quæ quidem, Castrum, Villa, & Terra, in manu ipsius Arnaldi, eâ occasione, adhuc existunt:

Nosque eidem Arnaldo, de duobus Milibus & quingentis libris Turon. satisfecerimus:

Volentes dilecto Consanguineo nostro Gastoni Comiti Fuxi, primogenito filio Margaretæ Comitissæ Fuxi & Vicecomitissæ de Byern, filiæ & hæredis prædicti Gastonis, gratiam facere specialem, A. D. 1308.

Pardonavimus ei, de dictâ summâ quinque milium librarum Turonensium, duas Millæ & quingentas libras Turonenses; & ei prædicta, Castrum, Villam, & Terram, reddimus & restituimus, cum suis pertinentiis universis;

Mandantes & præcipientes quod litteræ & instrumenta quæcumque, dicto Patri nostro, super obligatione & impignoratione eorumdem, Castri & Villæ, confecta, & penes nos, seu penes prædictum Arnaldum remanentia, præfato Comiti liberentur.

Ita tamen quod idem Comes præfato Arnaldo, de residuis duobus Milibus & quingentis libris Turon. primo satisfaciat; seu sibi inde inveniat sufficientem securitatem, de quâ idem Arnaldus reputet se contentum.

In cujus, &c.

Dat. apud Westm. 15. die Martii.

De executione Judiciorum, contra Lychfeldensem Episcopum redditorum, facienda.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 6.

REX dilectis & fidelibus suis, Rogero le Brabazun, & sociis suis, Justiciariis suis, ad querelas omnium & singulorum, de Waltero Conventr. & Lychf. Episcopo conqueri volentium, audiendas & terminandas assignatis, salutem.

Licet Temporalia Episcopatûs prædicti in manu nostrâ existunt, quia tamen pluribus personis, quæ coram vobis de diversis transgressionibus, ipsis per præfatum Episcopum illatis, conquestæ sunt, diversa dampna, per considerationem Curiæ nostræ, coram vobis hactenus sunt, pro transgressionibus illis, ut accepimus, adjudicata: A. D. 1308.

Nolentes, eâ de causâ, justitiam prorogari, vobis mandamus quod judicia, coram vobis reddita, quo ad dampna prædicta, de temporalibus prædictis levanda, faciatis, secundum legem & consuetudinem regni nostri, executioni debitæ demandari.

Teste Rege apud Westm. 18. Martii.

De Seneschallo in Comitatu Pontivi constituto.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 24. d.

EDward, par la grace de Dieu, &c. d'Aquitaine, Counte de Pontif & de Mustroill, a touz ceus, qui ces lettres verront ou orront, salutz.

Sachetz que nous avoms establi, e mis en nostre lieu nostre chere & feal, Richard de Rokesle, nostre Seneschal de Puntif, e set nostre leal Procureur pur prendre, e receivre les Serment, e les feautez des Maieurs, des Eskimins, e des Communes des bones Villes de la dis Countè; Cestassaver, A. D. 1308.

De Abbevill, Rue, Waben, Mareskeneter, Crotoi, Cressy, Seint Gioce, Mustroill, Areins, Arguel, Port & Trauleel:

E de fere a eus Serment, pur nous, e en nostre noun, tiel come nous sumes tenu a faire, e que nos Aunceltres, Countes de Puntif, leur ont fet cea en arere: De jurer en lalme de nous,

A. D. 1308. Edw. 2. en ceo feiaunt; e de totes autres choses, touchantes les foiautez, e les Sermentz desusditz, fere e dire que nous purroms fere e dire, si nous mesmes estom present.

E tout ceo, que nostre dit Procureur fra e dirra es choses desusdites, nous promettoms a aver firm e estable.

En tesmoignance de ceste chose, nou li avoms fet fere cestes nos Lettres Pattentes.

Don. l'an de grace 1307, le 18 jour de Marz.

Quod Mercatores Franciæ secure veniant infra Regnum Angliæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 9. d.

REX dilecto & fideli suo Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovor. & Custodi Quinque portuum suorum, salutem.

Quia Volumus quòd Mercatores & alii quicumque de Regno Franciæ, cum pecunia, & omnimodis mercandisis, ac bonis aliis quibuscumque, salvò & securè veniant infra Regnum nostrum, & in eo morentur & negotientur, ac exinde recedant cum pecuniâ, equis, & aliis bonis suis, quotiens, & prout ipsis videbitur expedire, consuetudines inde usitatas & debitas faciendo, non obstantibus aliquibus prohibitionibus per nostrum Patrem aut nos, de monetâ argenteâ, seu argento in massâ, extra Regnum nostrum minimè deferendis, prius factis:

Vobis mandamus quod, per totam ballivam vestram, præmissa faciatis publicè proclamari, inhibentes omnibus & singulis, de eadem ballivâ, quod Mercatoribus, & aliis de Regno Franciæ prædicto, in veniendo infra Regnum nostrum, cum pecuniâ, Mercandisis, & aliis bonis suis, ibidem morando, & de bonis & Mercandisis illis negotiando, & ad propria redeundo, non inferant, seu inferri permittant injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen:

Dum tamen legales exerceant Mercandisas, & inde debitas & usitatas solvant consuetudines, ut prædictum est.

De Margareta quæ fuit uxor Edmundi quondam Comitis Cornubiæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 9. d.

MAndatum est Vicecomiti Devon. quod Margaretam, quæ fuit uxor Edmundi, quondam Comitis Cornub. defuncti, libertatibus, quibus idem Edmundus & Richardus quondam Rex Alemaun. Pater ipsius Edmundi, uti consueverunt, in terris & tenementis suis, in vitâ suâ, uti & gaudere permittat, in terris & tenementis, quæ eadem Margareta tenet, in dotem, de hæreditate dicti viri sui, in ballivâ dicti Vicecomitis, de gratiâ Regis speciali.

Teste Rege apud Westm. 20. die Martii.

Ad Regem Franciæ super deprædationibus emendandis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 8. d.

EXcellentissimo Principi, Patri & Domino suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Edwardus, &c. & felices ad vota successus.

Accedentes ad nos Hugo de Beketon, Willielmus de Fewell, & Adam Stel, Mercatores nostri de Magnâ Jernemuthâ, nobis conquerendo monstraverunt, quod ipsi nuper quandam navem suam in portu Villæ Rothomagensis in Normannia, pannis laneis & lineis, ferro, canevatis, cabulis, ac auro & argento ad Valentiam quadraginta librarum Sterlingorum, ducendam in Angliam, morari fecissent:

Quidam Pyratæ & deprædatores, portum de Lere in Normannia, prima Dominica præsentis Quadragesimæ, post solis occubitum, exeuntes, & se ad dictam navem Mercatoriam nostrorum prædictorum, tunc prope Villam, quæ vocatur Clief de Cauz, in Normannia anchoratam, hostiliter divertentes, homines, in eadem navi existentes, invaserunt, & navem illam procul in mare abduxerunt, & ibidem pecuniam & omnia bona prædicta, in dictâ navi inventa,

A. D. 1308. Edw. 2. venta, hominibus prædictis violenter abstulerunt & secum abduxerunt; homines ipsos suis vestibus spoliando, in ipsorum Mercatorum nostrorum & hominum suorum prædictorum dispendium maximum & jacturam.

Vestram igitur Serenitatem Regiam affectuose requirimus & rogamus quatinus super deprædatione prædictâ veritatem inquiri, & præfatis Mercatoribus nostris inde fieri jubeatis celeris justitiæ complementum. A. D. 1308. Edw. 2.

Dat. apud Westm. 20. die Martii.

Pro Johanne Duce Brabantiæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 19. REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. salutem.

Cum Mercatores Nobilis viri, Johannis Ducis Brabantiæ Lotheringiæ & Lymborg. plures habeant debitores in Regno nostro, qui in diversis debitis eisdem Mercatoribus tenentur, & ea sibi reddere contradicunt, ut dicitur, minus juste:

Nos, ob affectionem specialem, quam erga præfatum Ducem gerimus & habemus, ipsos Mercatores, quatenus cum justitiâ possumus, favore prosequi volentes gratioso;

Vobis mandamus, quod eisdem Mercatoribus sitis in auxilium ad debita illa, in Ballivis vestris, recuperanda, quæ sibi deberi rationabiliter monstrare poterunt coram vobis, ut de jure, & secundum Mercatoriam fuerit faciendum: Ne prædicti Mercatores, pro defectu vestri in hac parte, ad nos recursum habere oporteat iteratò. A. D. 1308.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur'.

Teste Rege apud Westmonasterium, 22. die Martii.

De procedendo in justitia exhibenda querelantibus super Episcopo & Lichfeldensi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 7. d. REX dilectis & fidelibus suis, Rogero le Brabazon, & Sociis suis Justiciariis, ad querelas omnium & singulorum, de Waltero de Langeton Coventriensi & Lychfeldensi Episcopo, & ministris suis ac aliis conspiratoribus, sibi in præmissis adhærentibus, conqueri volentium, audiendas & terminandas assignatis, salutem.

Cum vos nuper de diversis transgressionibus, quibusdam hominibus per ipsum Episcopum, tempore quo fuit Thesaurarius Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, factis, virtute assignationis prædictæ cognoscentes, tàm homines illos, coram vobis querelantes, quàm præfatum Episcopum, & ministros suos prædictos, ac alios sibi adhærentes, adjornaveritis coram vobis apud Wyndesor. ad diem Veneris in Crastino Sancti Petri in Cathedrâ,

Quibus die & loco, pro coronationis nostræ Solempniis, proxima dominica tunc sequenti celebrandis, interesse minime potuistis, ad justitiam partibus faciendam, per quod tunc assignavimus dilectum Clericum nostrum, Thomam de Thorp, ad Episcopum & Ministros suos prædictos, ac etiam prædictos querelantes, coram vobis apud Wyndesor. ad diem Lunæ in medio Quadragesimæ proximo præteritum, adjornandum. A. D. 1308.

Nos, de adjornamentis illis minime recolentes, præfatum Episcopum, ante diem prædictam, à Castro nostro de Wyndesor. in quo per præceptum nostrum detinebatur, ex certâ causâ amoveri, & usque Turrim nostram London. mitti fecimus, propter quod adjornamenta prædicta penitus deficerent, ita quod vos ad justitiam, ad dictum diem Lunæ, loco prædicto, dictis precibus faciendam, procedere nequivistis, secundum legem & consuetudinem Regni nostri:

Nos igitur, qui omnibus & singulis, de Regno nostro, sumus in exhibenda justitia debitores, nolentes quod Justitia querelantibus prædictis, per hujusmodi ignorantiam, aliqualiter deferatur,

Vobis mandamus quod, vocatis coram vobis partibus prædictis, apud Turrim prædictam, in querelis, coram vobis pendentibus, ad justitiam partibus inde faciendam, juxta potestatem vobis prius inde commissam, procedatis; eo non obstante quod adjornamenta prædicta, per remotionem corporis prædicti Episcopi à Castro prædicto, ut præmittitur, deficerent.

Teste Rege apud Wyndesor. 26. die Martii.

De

De Donatione Terrarum in Francia Amadeo Comiti Sabaudiæ, per Hugonem le Despenser.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 16.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Volentes veritati testimonium perhibere, Universitati vestræ notum facimus per præsentes nos vidisse & inspexisse quoddam publicum Instrumentum, manu Gerardi de Sesiriaco, Auctoritate Apostolica publici Notarii, ut dicitur, scriptum, Sigilloque dilecti & fidelis nostri Hugonis le Despenser consignatum:

In quo quidem Instrumento, inter cætera in eodem inserta, continetur dictum Hugonem donâsse & concessisse, pro se, Hæredibus, Successoribus, Executoribus, Assignatis, & aliis causam ab eodem Hugone habentibus,

Dilecto Consanguineo nostro Amadeo Comiti Sabaudiæ, recipienti pro se, Hæredibus, & Successoribus suis, domos suas de Gentiliaco & Uercato, de Arruel & de Parisius, sitas ad Portam quæ dicitur Sancti Marcelli, cum earumdem juribus & pertinentiis universis, nec non omnes Terras, Vineas, Prata, Nemora, Pascua, Piscaria, Homines, Feoda, Redditus, Census, Servitia, Usagia, Jura, Jurisdictiones universas & singulas, quæ idem Hugo habet, tenet, & possidet per se, seu per alium in locis prædictis, & territoriis eorumdem, & in tota Parisiensi Diocesi, & quæ prædictus Hugo ex dono & concessione memoriæ Johannis, dei gratiâ, Episcopi Wyntoniensis, habuit;

HABENDA ET TENENDA ac pacificè perpetuò possidenda, & quod idem Hugo de universis & singulis prædictis se, Hæredes & Executores suos devestiverit, ipsumquè Comitem, per traditionem unius Curselli, investiverit; nichil Juris, Actionis, Possessionis, Proprietatis, seu Dominii, sibi vel suis retinens in præmissis: A. D. 1308.

Ac etiam quod promisit dicto Comiti reddere & deliberare, infra Calendas Maii proximò instantes, omnes & singulas Cartas, Literas, Instrumenta & Munimenta, quæ & quas idem Hugo habuit & habere potuerit, supradicta donata tangentia:

Et quod donatio & concessio prædictæ factæ fuerant Londoniis, in Capitulo Domûs Fratrum Sancti Augustini, Anno à Nativitate Domini Millesimo, Trescentesimo, octavo: Indictione Sexta: Mensis Marcii die vicesimo quinto:

Præsentibus,

Humberto de Bozosello,
Johanne Artandi,
Humberto de Bascyns,
Americo de Friscobald,

Et quibusdam aliis; sicut in Instrumento prædicto pleniùs continetur:

In cujus inspectionis testimonium has Literas nostras fieri fecimus Patentes.

Teste Rege apud Wyndesor. vicesimo sexto die Martii.

Papæ pro Monasterio de Bardeneye.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. dors.

PAPÆ Rex.

Nuper vacante Monasterio de Bardeneye Lincolniensis Diocesis, de Progenitorum nostrorum Regum Angliæ elemosinis fundato, per privationis Sententiam contra Robertum de Wayutlet, tunc Abbatem ejusdem Monasterii, auctoritate loci Ordinarii latam: Ac Monasterio prædicto in manu nostra, ratione vacationis hujusmodi, prout moris est, existente;

Accepimus quòd bona dicti Monasterii adeo fuerant exhausta, quod idem Monasterium summæ inopiæ patuit & ruinæ, & quod dictorum Progenitorum nostrorum & nostra elemosina diu ibidem extitit subtracta: A. D. 1308.

Nos igitur de præmissis, quatenus ad nos attinet, volentes pleniùs certiorari, super statu ejusdem Monasterii inquiri facimus diligenter:

Per quam quidem inquisitionem comperimus quod jam, per quatuor Annos proximo præteritos, cultus divinus ibidem minuitur: Elemosinæ Progenitorum nostrorum & nostræ per idem tempus ibidem sunt subtractæ, & indies subtrahuntur: Et quod bona ejusdem Monasterii, tempore Administrationis ejusdem Roberti, sunt exhausta; quódque prædictum Monasterium dampnum irreparabile, in bonis temporalibus & spiritualibus

A. D. 1308. Edw. 2. spiritualibus ejusdem, in brevi patietur & jacturam, nisi citius congruum remedium apponatur:

Super quibus, jam diu est, in Regno nostro vox publica, fama laboravit & adhuc laborat in præsenti;

Ea propter vestræ Sanctitati supplicandum duximus pia prece, quatinus ad statum domûs de Bardeneye prædictæ compassionabilem & depressum, oculos vestræ Clementiæ dirigentes, pro ejusdem reformatione dignemini apponere remedium oportunum. A. D. 1308. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 1. die Aprilis

Pro Ricardo de Sudbury Electo Abbate Westmonasteriensi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 5. dor. SAnctissimo in Christo Patri Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ, ac Universalis Ecclesiæ summo Pontifici, Edwardus, &c. devota Pedum oscula beatorum.

Operam studiosam circa Ecclesias & earum Ministros, ut à noxiis præserventur, & adversis, adhibere, ipsorumque honoris & commodi augmentum, de quorum industriâ Ecclesia, præsertim quæ de nostro patronatu existit, suscipere poterit salubria incrementa, sedulò nos convenit procurare.

Dudum siquidem Monasterio Sancti Petri Westmonasterii, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ inmediatè subjecto, Abbatis regimine destituto, Monachi ejusdem loci, petitâ à nobis eligendi licentiâ, prout moris est, & optentâ, Richardum de Sudbury Monachum ejusdem Monasterii, virum utique vitâ & scientiâ commendatum, in Abbatem unanimiter elegerunt,

Cui quidem electioni, nobis imposterum presentatæ, nostrum præbuimus assensum: A. D. 1308.

Et quia intelleximus à nonnullis, quod quidam, ipsius electi æmuli, per appellationes suas, ad Sedem Apostolicam ex malignitatis fomite, ut dicitur, interjectas, ipsam electionem nituntur pro viribus impugnare,

Vestræ Sanctitati devotissimè supplicamus, quatinus, intuentes incommoda, quæ ex vacatione dicti Monasterii diutinâ poterunt iminere, ipsum Electum, in præfatæ Electionis negotio, ad exauditionis gratiam admittere: Et, juxta speratam fiduciam, eo celeriùs, quo præfatum Monasterium, per ipsius Electi industriam circumspectam, in spiritualibus & temporalibus utilia subvenire poterint incrementa, dignemini expedire.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 8. die Aprilis, Anno Domini 1308.

De Episcopis liberandis, de Ecclesiasticis per Regis Ministros gravatis, & de speciali affectione Papæ erga domum Regiam.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Ex Autogr. CLemens Episcopus servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Rem Deo gratam, tibi, Fili benedictionis & gratiæ, utilem, honorabilem & acceptam facere credimus, si ad immitanda Vestigia Progenitorum tuorum,

Qui propter plenitudinem devotionis & fidei, quam ergà Deum & Romanam Ecclesiam inviolabiliter obtinentes, in bellis fortes & strenui, honorabiles hominibus, & Deo amabiles, inclitum Regnum tuum ampliare Terris & Regionibus, multiplicare populis, augere honoribus, & accumulare divitiis, à multis retrò temporibus meruerunt,

Et ad illa tollenda de medio, & penitùs extinguenda, per quæ inter Ecclesiam ipsam, & te, ac Regnum tuum prædictum, materia dissensionis & scandali, aut scintilla turbationis posset quomodolibet suboriri, A. D. 1308.

Tuam Magnificentiam Paternæ sollicitudinis studio, quantum nobis ex alto permittitur, invitemus.

Sanè, Fili Carissime, auditu multiplici, non sine cordis amaritudine, jam dudùm audivimus Venerabilem Fratrem nostrumWalterum Lichefeldensem Episcopum per Officiales tuos, manus ad indebita & illicita extendentes, captum fuisse, &, non sine offensâ Dei, & contemptu Ecclesiæ, & diruptione Ecclesiasticæ libertatis, usque adhuc in carcere detineri: Quod, non tàm ratione

A. D. 1308. Edv. 2. tione personæ, quàm honore Dei & Ecclesiæ, per te ipsum jam dudum voluissemus esse correctum; & adhuc corrigi, sine ulterioris more dispendio, in Domino exhortamur, ne ex hujusmodi, quod absit, illicitis, non dicamus actibus, sed tolerantiis, irreverentiam & indevotionem ad Deum & Ecclesiam sapientibus, tui clari nominis præconia denigrescant.

Tuam siquidem Serenitatem credimus non latere, quod licet, claræ memoriæ, Edvardus, Rex Angliæ, Pater tuus, ut sibi capiendi Venerabiles Fratres nostros, Willielmum Sancti Andreæ, & Robertum Glasguensis Episcopos, quos dicebat, contra proprium Juramentum & Homagium, Incolas Regni Scotiæ contra se ad Rebellionem variis machinationibus pluries incitâsse, licentiam præberemus, rogâsset;

Nos id concedere noluimus, sicut nec etiam debebamus, sed Venerabili Fratri nostro — Archiepiscopo Eboracensi dedimus in mandatis, quod eosdem Episcopos caperet, seu capi faceret auctoritate nostrâ, & captos detineret eosdem, donec a nobis aliud reciperet in mandatis; quamvis postmodum præfatus Pater tuus, seu Exercitus ejus in Scotiâ, sub spe hujusmodi sibi licentiæ concedendæ, ut audivimus, eosdem Sancti Andreæ & Glasguensem Episcopos ceperit, & Regio carceri mancipârit.

Demùm vero, Venerabili Fratre nostro, Petro Episcopo Sabinensi, ad Regnum Angliæ, pro tractatu pacis, inter eundem Genitorem tuum, & Carissimum in Christo Filium nostrum Philippum Regem Franciæ Illustrem, habendo, per nos specialiter destinato; dictus Pater tuus præfatos Sancti Andreæ & Glasguensem Episcopos eidem Episcopo Sabinensi, cum magnâ humilitate, verbo restituit, & mandavit restitui, cum effectu, sedis Apostolicæ conspectui præsentandos.

Sed idem Sabinensis Episcopus illos tunc, ex certâ causâ, recipere distulit, intendens eos secum adducere, cum ad nostri præsentiam Apostulatûs rediret.

Quos postmodum, eodem Patre tuo viam universæ carnis ingresso, eidem Episcopo Sabinensi, qui ad nos illos volebat adducere, requisitus instanter restituere noluisti, dicens quod tu super hoc nobis, per tuos speciales Nuntios, responderes, ut nobis retulit Episcopus memoratus: quos numquam postmodum ad nostram præsentiam destinâsti.

An ignoras, Fili Carissime, quòd, ad devotionem & reverentiam, per fideles & Principes ad Dei Ministros & Sacerdotes habendam, percutitur Maria murmurans contra Moysen, & ipsa voce Domini durissime increpatur? Ingemiscit David, Rex Sanctus, & Electus a Domino, quod Sauli, etiam a Domino reprobati, persequentis ipsum, fimbriam vestimentorum noscitur præcidisse: immo ipse idem David, contra Abysay, volentem extendere manum in ipsum, verbo usus est jugiter memorando, dicens, quis extendet manum suam in Christum Dominum, & innocens erit? A. D. 1308. Edv. 2.

Ad Romani siquidem, Fili Carissime, Pontificis spectat Officium personas ecclesiasticas, quomodolibet delinquentes, & negotia Ecclesiastica judicare: servus enim suo Domino stat, aut cadit; multo fortiùs autem liquet quod summi Sacerdotes, id est Episcopi, qui Apostolorum in Ecclesia vices gerunt, a solo Deo sunt & Dei Vicario judicandi.

Oza Levita, manus suas ad Archam Domini sustentandam, quæ inclinari videbatur, extendens, a Domino percussus interiit, eo quod sacerdotale ministerium temerè usurpavit.

Ozias etiam Rex, devotionis zelo motus, Domino incensum thurificare voluit in altari thymiamitis, &, increpatus a Sacerdotibus, audivit non est tui Officii, Ozia, sed Sacerdotum, ne contempseris, quia non reputabitur tibi in gloriam a Domino Deo tuo: &, contempnens verbum hujusmodi, nec resipiscens, a Domino leprâ percussus est, & stetit, usque ad diem sui obitûs, ab aliis separatus.

Nec illud sub silentio duximus relinquendum, quod, cum Collationes dignitatum, vel beneficiorum Ecclesiasticorum aliquibus personis, sufficientibus atque dignis, in Regno tuo, sicut jure divino facere possumus & humano, & Prædecessores nostri facere consueverunt frequenter, super certis hujusmodi Collationibus, more solito Executoribus deputatis, facere nos contingit quandoque,

Gentes & Officiales ac Ministri tui, nescimus quo ducti spiritu, cum in talibus nulla sit eis a Deo, vel ab homine, qui hoc facere valeat, attributa potestas, quos obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi, executoribus eisdem inhibent nè ad injunctas sibi a nobis executiones procedant, nec Processus aliquos faciant super eis, seu factos publicent, seu faciant publicari.

Et,

A. D. 1308. Edw. 2. Et, accumulantes etiam mala malis, cum super aliquibus negotiis, ad Ecclesiæ forum spectantibus, citationes aliquæ in Regno tuo adversùs aliquos dicti Regni fieri nostra actoritate mandantur,

Ministri & Officiales prædicti Commissariis, seu executoribus, a quibus, auctoritate nostrâ, seu Delegatorum nostrorum, sunt citationes hujusmodi faciendæ, ne citationes ipsas faciant, seu fieri faciant: Tabellionibus quoque, ne super hiis publica conficiant instrumenta: & citatis, ne ad curiam veniant, & citationibus pareant, inhibent sub pœnis corporum atque rerum; per hoc jurisdictionem ecclesiasticam impedientes patenter; non attendentes quod talia Impedimenta præstantes, & ad hæc facienda præbentes consilium, auxilium vel favorem, in Excommunicationis laqueum incidunt ipso jure.

Et insuper prædicti Officiales, Ministri & Gentes, hujusmodi excessibus non contenti, quo minus annalia aliquarum Ecclesiarum & beneficiorum Ecclesiasticorum Regni tui, quæ nobis dudum ad tempus, Ecclesiæ Romanæ necessitate cogente, reservanda, & ad colligenda ipsa certos executores ydoneos deputandos duximus, recipiant,

Impediunt in grave nostrum & Ecclesiæ Romanæ præjudicium & contemptum.

Et licet aliàs, super hujusmodi annalibus, & quibusdam aliis gravaminibus, per dilectum Filium Magistrum Johannem de Ferreriis Capellanum nostrum, scripsisse tuæ Magnitudini recolamus: nondum tamen audivimus quod, per providentiæ tuæ consilium, super illis aliquid sit correctum; sed dicto Magistro Johanni dixisti, ut ipse asseruit, quod super eis nobis per tuos Nuntios responderes; quod facere non curâsti.

Porrò, Fili Carissime, licet, temporibus quorumlibet Pontificum Romanorum, in Terris tuis talia deberent Impedimenta cessare, tempore tamen nostro potissime, cum non credamus umquam aliquem fuisse summum Pontificem, temporibus hominum qui nunc vivunt, qui tantùm dilexerit Domum tuam, sicut nos diligimus; quos ad hoc tàm natura & naturalis origo, quam longa & familiaris nutritura inducit:

Quamquam etiam, contra quascumque personas Ecclesiasticas, Ministri tui deberent a talibus gravaminibus abstinere: tamen contra illos, qui nostris & Ecclesiæ Romanæ insistunt obsequiis, præsertim Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ab hujusmodi gravaminibus & A. D. 1308. Edw. 2. impedimentis abstinere deberent; quinimmo ipsis, & eorum Procuratoribus, consilium & auxilium impertiri; cum & ipsi, quin & eorum Progenitores de terra tuâ oriundi existunt (cum non recolamus unquam, neque credamus nos alicui, qui non sit de Regno Angliæ, seu Ducatu Aquitaniæ, vel aliis Terris, tuæ ditioni subjectis, natus, in eodem Regno Angliæ providisse, licet Prædecessores nostri, sicut in aliis Terris & Regnis, consueverint, sicut expedit, providere) ad honorem tuum in omnibus promovendum, & impediendum contrarium, si eveniret, quod absit, diebus & noctibus sint parati.

Hiis igitur & aliis, Fili Carissime, in libram debitæ considerationis appensis, Celsitudinem tuam attente in Domino requirimus, & propensius exhortamur, quatinus circa liberationem dictorum Lichefeldensis, Sancti Andreæ, & Glasguensis Episcoporum; vel missionem ipsorum ad nos, ad cujus judicium pertinere dinoscitur; & circa revocandos Errores tuorum Officialium, qui in prædictis commiserunt, & in quibuslibet aliis, contra Ecclesiam & Ecclesiasticam libertatem aliquid deinceps attemptarent, sic zelo devotionis & fervore reverentiæ velis exurgere, correctis hiis, quæ correctionis limâ indigere noscuntur, quod, præter humanæ laudis præconium, tibi apud Deum exinde spiritualis gratiæ proveniat incrementum.

Nos enim tàm de Lichefeldensi, quàm Sancti Andreæ, & Glasguensi Episcopis, supradictis, sic celeriter, & sic plenario de hiis, quæ invenientur in tuum vel subditorum tuorum dampnum, seu tuam injuriam commisisse, faciemus justitiæ complementum, etiam infra limites, si expedire videbitur, Regni tui, quod tua exinde Serenitas meritò contentari debebit.

Nichilominus autem Dilectum Filium Magistrum Sicardum de Vauro, Archidiaconum Carbariæ in Ecclesiâ Narbonensi, Capellanum nostrum, Latorem præsentium, ad tuam præsentiam destinamus; cui, super præmissis, & hiis, quæ circa ea tibi, ex parte nostrâ, duxerit referenda, adhibeas plenam fidem.

Dat. Pictavis 5. Idus Aprilis, Pontificatûs nostri Anno tertio.

Sigillo avulso.

Pro

A. D. 1308. Edw. 2. A. D. 1308. Edw. 2.

Bulla directa Episcopo Wigorniensi ad inducendum Regem Angliæ pro reformandis excessibus Officialium suorum.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, dilecto Filio Waltero Electo Wigorniensi salutem & Apostolicam benedictionem.

Quanto, inter cæteros mundi Principes, Carissimum in Christo Filium nostrum Edwardum Regem Angliæ Illustrem specialis dilectionis affectione diligimus, gerimus in visceribus caritatis, & ad ejus honorem pro viribus promovendum, tam natura, & naturalis origo, quam nutritura longa, & familiaris ardentius nos inducit, tanto ampliùs dolemus, affligimur, & turbamur, cum eum audimus aliqua facere, per quæ inter Romanam Ecclesiam & Regem eundem Regnumque suum, materia dissensionis & scandali, aut scintilla turbationis posset quomodolibet suboriri, vel quæ ipsum noceant, vel notare valeant aliqualiter a Progenitorum vestigiis deviare suorum, qui propter plenitudinem devotionis & fidei, quam erga Deum & Romanam Ecclesiam inviolabiliter obtinentes, in bellis fortes & strenui, honorabiles hominibus, & Deo amabiles, inclitum Regnum suum ampliare terris & Regionibus, multiplicare populis, & augere honoribus, & accumulare divitiis, a multis retro temporibus meruerunt.

Porrò auditu multiplici, non sine cordis amaritudine, jam dudum audivimus, Venerabilem Fratrem nostrum Walterum Lichefeldensem Episcopum per Officiales Regios, manus ad indebita & illicita extendentes, captum fuisse temere, &, non sine offensâ Dei, & contemptu Ecclesiæ, & diruptione Ecclesiasticæ libertatis, usque adhuc in Carcere detineri, quod non tàm ratione personæ, quàm honore Dei & Ecclesiæ, per ipsum jamdudum voluissemus esse correctum, & adhuc corrigi, fine ulterioris moræ dispendio, eum in Domino exhortamur, ne ex hujusmodi, quod absit, illicitis non dicamus actibus, sed tollerantiis, irreverentiam & indevotionem ad Deum & Ecclesiam sapientibus sui clari nominis præconia denigrescant.

A. D. 1308.

Tuam siquidem discretionem credimus non latere, quod licet, claræ memoriæ, Edvardus Rex Angliæ, ut sibi capiendi Venerabiles Fratres nostros, Willielmum Sancti Andreæ, & Robertum Glasguensem Episcopos, *&c. prout in Bulla superiore, usque hæc verba, viz.*

Quocirca Discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatinus præfatum nostrum Filium prædilectum sollicites studiosiùs, & inducas, quòd ipse zelo devotionis, & fervore reverentiæ, sic ad revocandos prædictos suorum Officialium errores velit exurgere, quòd, præter humanæ laudis præconium, sibi a Deo exinde honoris, & commodi proveniat incrementum, túque a Deo, & nobis exinde valeas commendari.

Nos enim, prout eidem Regi scribimus, de ipsis Episcopis sic celeriter, sic plenariè de hiis, quæ invenientur in suum, vel subditorum suorum dampnum, seu injuriam commisisse, faciemus justitiæ complementum, etiam infra limites, si expedire videbitur, Regni sui, quod sua exinde Serenitas meritò contentari debebit.

Nichilominus autem Dilectum Filium Magistrum Sicardum de Vauro, Archidiaconum Corbariæ in Ecclesiâ Narbonensi, Capellanum nostrum, latorem præsentium, ad suam, & tuam præsentiam destinamus; cui, super præmissis, & hiis, quæ circa ea tibi, ex parte nostrâ, duxerit referenda, adhibeas plenam fidem.

Dat. Pictavis 5. Idus Aprilis Pontificatus nostri anno tertio.

De Inhibitione Torneamentorum.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 15.

Rex, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, in instantibus Octabis Paschæ apud Staffordiam ad torneandum conventuris, salutem.

Prohibemus vobis, sub Forisfactura omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, nè in dictis Octabis, seu aliàs apud dictam villam Staffordiæ, vel alibi, in Regno, seu potestate nostra, torneare, burdeare, Justas

A. D. 1308.

A. D. 1308. Edw. 2. stas facere, aventuras quærere, seu aliàs ad Arma ire præsumatis quoquo modo, sine Licentia nostra speciali.

Teste Rege apud Wyndes. decimo quarto die Aprilis.

ET mandatum est Vicecomiti Staffordiæ quòd in singulis locis, in Balliva sua, ubi expedire viderit, & præcipue in Villa Staffordiæ, publicè Proclamari, & ex parte Regis firmiter inhibiberi faciat nè quis Comes, Baro, Miles, seu alius quicumque, in eadem Ballivâ suâ, vel alibi in Regno, seu potestate Regis, torneare, &c. ut supra. Sine licentia Regis speciali. A. D. 1308. Edw. 2.

Et, si quos, post hujusmodi Proclamationem & inhibitionem, invenerit hujusmodi facta in Ballivâ suâ exercentes, tunc eos arestet, & in Prisonâ Regis salvò custodiat, donec aliud inde Rex præceperit.

Teste ut supra.

Papæ, quod negotium Canonizationis Thomæ de Cantilupo celeriter expediret.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. dors.

PAPÆ Rex.

Quam benignè vestræ Paternæ Circumspectionis industria dilectum Clericum nostrum, Magistrum Adam de Orleton, Litteras nostras pro Canonizatione, recolendæ memoriæ, Thomæ de Cantilupo, quondam Herefordensis Episcopi, vestræ Paternitati præsentantem, recipere, ipsumque in propositione ejusdem negotii dignabatur audire, intelleximus intervenientium affectibus nunciorum; pro quo vestræ Beatitudini ad laudum præconia assurgimus & gratiarum uberes actiones.

Verùm, Pater Sancte, quia summo desiderio ducimur, & votis ferventibus affectamus ut præfatus Thomas, quem Altissimus merito sanctitatis coronat in cœlis & honorat, dignæ venerationis Officio laudetur in Terris, vestris temporibus & glorificetur, A. D. 1308.

Vestræ Sanctitati iteratò precibus supplicamus, quatenus præfatæ Canonizationis negotium cum celeritate, quâ convenit, precum nostrarum Instantiâ, dignemini expedire.

Speramus etenim quòd, pro hujusmodi Canonizationis merito, Altissimus vobis Gratiam in præsenti, & Gloriam tribuet in futuro.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndes. decimo quinto die Aprilis, Anno, &c. 308.

Thomæ Sanctæ Sabinæ Cardinali pro dicta Canonizatione.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. d.

VEnerabili in Christo Patri Domino Thomæ, Sanctæ Sabinæ Præsbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ Dilectionis affectum.

Summo desiderio ducimur, & votis ferventibus affectamus, ut, recolendæ memoriæ, Thomas de Cantilupo, quondam Herefordensis Episcopus, quem Deus merito Sanctitatis coronat in Cœlis & honorat, dignæ venerationis Officio, vestro mediante juvamine, laudetur in Terris & glorificetur.

Cum igitur Dominus Summus Pontifex examinandi præfati Thomæ Canonizationis negotium, pro cujus promotione erga eundem Patrem nostrum ante hæc tempora eratis solliciti, vestræ circumspectionis Industriæ, ut intelleximus, commiserit potestatem;

Vestram Paternitatem attentius requirimus & rogamus, quatenus Magnificæ devotionis Zelum, quem ad hujusmodi negotium hactenus habuistis & geritis, ut speramus, continuetis pro celeri & fælici expeditione prælibati negotii; Curam, operam & diligentiam, nostrorum interventu precaminum, apponatis sic ut vestris gratis affectibus perpetuis temporibus reddamur meritò promptiores. A. D. 1308.

Dat. apud Wyndesor. decimo septimo die Aprilis.

Eodem modo scribitur Domino G. Dei gratiâ, Sancti Nicholai in carcere Tulliano Diacono Cardinali: Et Domino J. Dei gratiâ, Portuensi Episcopo.

De Villa Oxonii Custodiæ Commissa.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 5. d.

REX dilectis sibi Cancellario, Magistris, & Scholaribus Universitatis Oxoniensis, salutem.

Licet, quibusdam certis de causis, assignaverimus dilectos & fideles nostros, Warinum de Insula & Gilbertum de Ellesfeld, custodes dictæ Villæ Oxon. & pro majori securitate pacis nostræ ibidem, vobis mandaverimus quod eisdem, Warino & Gilberto, ac eorum alteri, in omnibus, quæ ad custodiam illam pertinet, quotiens opus fuerit, sitis auxiliares, cum a præfatis, Warino & Gilberto, vel eorum altero, super hoc ex parte nostrâ fueritis requisiti, A. D. 1308.

Nostræ tamen intentionis non extitit nec existit, quod super libertatibus, a Progenitoribus nostris, quondam Regibus Angliæ, vobis concessis, occasione hujusmodi mandati nostri, vobis derogetur, seu præjudicium aliquod generetur.

Teste Rege apud Westmonasterium, 2. die Maii.

Pro Archiepiscopo Rotbomagensi, de Fidelitate præstita.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 5.

REX dilecto & fideli suo Waltero de Glouc. Escaetori suo citra Trentam.

Sciatis quod cepimus fidelitatem venerabilis Patris Bernardi, Archiepiscopi Rotbomagensis, de omnibus Terris & Tenementis, quæ tenet de nobis in Angliâ.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Archiepiscopo, vel ejus certo Attornato, Terras & Tenementa sua in Ballivâ vestrâ, quæ occasione fidelitatis prædictæ, nobis non præstitæ, cepistis, ut dicitur, in manum nostram, si, eâ occasione, & non aliâ, in manu nostrâ existunt, liberetis; ipsum, ratione fidelitatis prædictæ, de cæteris nullatenus distringentes. A. D. 1308.

Teste Rege apud Westmonasterium, secundo die Maii.

Eodem modo mandatum est Rogero Sauvage Escaetori ultra Trentam, de terris & tenementis ipsius Archiepiscopi in Balliva sua, eidem Archiepiscopo liberandis.

Teste ut supra.

De vadiis Prisonibus Scotiæ & Walliæ liberandis.

A.D. 1308. A. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 4.

REX Vicecomiti Ebor. salutem.

Præcipimus tibi quod, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Galfrido Edger, & Richardo Dunser, prisonibus Scotiæ, in Castro nostro Ebor. commorantibus, id quod eis a retro fuerit de vadiis suis, quæ tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, percipere consueverunt; & etiam vadia hujusmodi ex nunc, quousque aliud inde a nobis habueris in mandatis:

Et nos vobis inde, in compoto vestro, ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem fieri faciemus. A. D. 1308.

Teste Rege apud Westm. 8. die Maii.

Eodem modo mandatum est Vicecomiti Norffolciæ de vadiis hujusmodi liberandis Patricio de Palesdacche, Prisoni de Scotia, Reso fratri Malgon, Griffino Patri ejus, & Filio Resi ap Mereduk, Wallensibus, in Castro Norwici commorantibus.

Teste ut supra.

De Senescalcia Angliæ Comiti Lancastriæ concessa in perpetuum.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cum, celebris memoriæ, Dominus H. quondam Rex Angliæ, avus noster, per Cartam suam dederit, & concesserit Edmundo Filio suo, Avunculo nostro, Comitatum Leicestriæ, cum omnibus ad Comitatum illum spectantibus, A. D. 1308.

Habendum et tenendum eidem Edmundo

A. D. 1308. Edw. 2. Edmundo & hæredibus suis, de corpore suo legitime procreatis, de ipso avo nostro, & hæredibus suis, IMPERPETUUM, per certa servitia, inde dicto avo nostro & hæredibus suis facienda:

Nos, volentes dilecto Consanguineo & fideli nostro, Thomæ Comiti Lancastriæ, Filio & Hæredi prædicti Edmundi, gratiam in hac parte facere specialem,

Dedimus ei & concessimus, pro nobis & Hæredibus nostris, Senescalciam Angliæ, ad prædictum Comitatum Leicestriæ pertinentem, A. D. 1308. Edw. 2.

HABENDAM ET TENENDAM eidem Comiti & Hæredibus suis, cum omnibus ad Senescalciam illam spectantibus, IMPERPETUUM, sicut Simon de Monte forti, quondam Comes Leicestriæ, & cæteri Comites Comitatûs ejusdem loci, antè Senescalciam prædictam habuerunt & tenuerunt.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 9. die Maii.

Ad Regem Castellæ, quod Tractatum, cum Patre Sanctio habitum, executioni mandaret.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 5. d. MAgnifico Principi Domino Ferando, Dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Tholeti, Galiciæ, Sibiliæ, Cornubiæ, Murciæ, Gehennæ atque Algarbiæ Regi Illustri, Consanguineo & amico suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ & Dux Aquitaniæ, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Dum regiminibus Provinciarum Præsidentes, ut de subditorum suorum transgressionibus, dampnis & injuriis, hinc inde commissis, justitia fiat, volunt, sub vicissitudinis optentu, mutuo se juvare, pax, & tranquillitas, & communis utilitas, inter dictos subditos & Incolas Provinciarum illarum, noscuntur uberiùs provenire.

Sanè, temporibus, celebris memoriæ, Domini Sancii, quondam Regis Castellæ, genitoris vestri, & Domini E. genitoris nostri, subortis controversiis & discordiis gravibus inter gentes & subditos dicti genitoris vestri ex parte unâ, & Cives Civitatis nostræ Baion ex alterâ, ex quibus controversiis & discordiis multiplices bonorum captiones & alia dampna diversa fuerant perpetrata:

Tandémque constitutis, in præsentiâ dicti genitoris nostri, tàm dicti Patris vestri, quam Civium prædictorum Procuratoribus sufficientibus, super sedatione controversiarum & discordiarum prædictarum amicabiliter tractaturis,

Inter cætera, quæ in tractatu & concordiâ, inter dictos Procuratores indè habitis, continebantur, de ipsorum unanimi consensu extitit concordatum, quod omnes Naves & alia bona quæcumque dictorum Civium, quæ per gentes & subditos dicti Patris vestri, infra Regna sua, seu extra, capta fuerunt, & etiam occupata, infra certum terminum, jam diu est præteritum, per eundem Patrem vestrum restituerentur illis Civibus de Baion a quibus capta fuerunt, aut Hæredibus, vel Attornatis, sicut, per Instrumentum publicum, tunc de præmissis confectum, & per prædictos Procuratores in cancellaria nostra liberatum, sumus ad præsens, pleniùs informati. A. D. 1308.

Et quia Arnaldus de Sancto Martino, Johannes de Seintryk, Willielmus de Sancto Paulo, Johannes de Beries, Raymundus de Artisalung, Johannes de Seiguans, & Vincentius de Langues, Cives dictæ Civitatis Baion,

In Curiâ vestrâ postmodum plurics profecuti, asserentesque ipsos de bonis & mercimoniis suis, ad valentiam Trium Milium, Quadringentarum, & quinquaginta, & septem Marcarum, sex solid. & octo denar. Sterlingorum, per subditos dicti Patris vestri, & de mandato ejusdem, in ipsorum oppressionem & jacturam manifestam, spoliatos fuisse,

Nec inde satisfactionem aliquam, nisi de Centum, & sexaginta, & sex libris Sterlingorum consecutos fuisse,

Nobis instanter supplicârunt ut eis inde curaremus de remedio providere;

Nos, oppressionibus dictorum Civium compatientes, affectantesque eis in præmissis, quatenus bono modo poterimus, subvenire, vestram amicitiam affectuosis precibus duximus requirendam, quatenus præfatis, Arnaldo, Johanni, Willielmo, Johanni, Raymundo, Johanni, & Vincentio, ac eorum cuilibet, vel Attornatis, seu Hæredibus eorumdem, de bonis & Mercimoniis suis, per subditos dicti Patris vestri, sicut prædictum est, quatenus rationabiliter ostendere poterunt, vel poterit, bona sua, mercimonia capta & abducta fuisse

A. D. 1308. Edw. 2. fuisse per subditos dicti Patris vestri, & eis restitui debere, debitam satisfactionem, nostris precibus, fieri faciatis, prout de jure, & secundum vim & effectum dictæ Compositionis, de assensu prædicti Patris vestri factæ, sicut superiùs est expressum, fuerit faciendum.

Et de eo, quod inde, ad nostri rogatum, duxeritis faciendum velitis, si placet, nobis rescribere per præsentium portitorem. A. D. 1308. Edw. 2.

Dat. apud Westmonasterium, 14. die Maii.

De Terra Pontivi, pro expensis in Camera sua, Reginæ assignata.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Volentes karissimæ Consorti nostræ Isabellæ, Reginæ Angliæ, de omnibus expensis pro camerâ suâ, ut in jocalibus, donis, & aliis rebus sibi pro ipsâ camerâ necessariis, decenter & honorificè providere,

Totam Terram nostram Pontivi & Monstroll. cum omnibus exitibus & proficuis de prædictâ Terrâ, ultra rationabiles reprisas ejusdem, provenientibus, quamdiu nobis placuerit, eidem Consorti nostræ, pro expensis hujusmodi, committendam duximus & etiam assignandam.

In cujus, &c.

Teste R. apud Westm. 14. die Maii.

Et mandatum est universis & singulis subditis Regis de Terrâ prædictâ, quod præfatæ Consorti Regis, & Ministris suis, quos ad custodiam Terræ prædictæ duxerit deputandos, intendentes sint & respondentes. A. D. 1308.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Et mandatum est Ricardo de Rokesle Senescallo Pontivi & Monstroill. quod Terram prædictam præfatæ Consorti Regis liberet in forma prædictæ.

Teste ut supra.

De Rege, exilium Petri de Gavaston, juxta quod ordinatum est, nullo modo impedituro.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 10.

LE Roi a touz ceaus, qi cestes lettres verront ou orront, salutz.

Nous vous feisoms Savoir que, entre ci, & le jour, que Monsire Pieres de Gavaston doit vueder nostre Roiaume, cestassavoir lendemaine de la fest de la Nativite Seint Johan le Baptistre, precheinement avenir,

Nous ne feroms nule maniere de chose, nene souffroms estre fait, tant come en nous est, par quei la vuedance de mesme celi Pieres seit desturbee, ou delaee en nul point, q'elle ne soit parfait selonc ce, que par Prelatz, Contes & Barons de nostre dit Reaume, nous est conseillez, & par nous acordetz. A. D. 1308.

En tesmoignance de queu chose, nous avoms fet faire cestes nos les lettres ouertes.

Donees a Westmostier le 18. jour du Moys de May.

Pro Willielmo Episcopo Sancti Andreæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Fin. 1. E. 2. m. 3.

REX, dilecto & fideli suo, Willielmo de Ros, tenenti locum, Consanguinei & fidelis nostri Johannis de Britannia, Comitis Richmondiæ, Custodis Terræ nostræ Scotiæ, & dilecto Clerico suo Eustachio de Catelache Camerario suo ibidem, salutem.

Ob aliquas certas causas vobis mandamus, quod temporalia Episcopatûs Sancti Andreæ, quæ sunt in manu dilecti & fidelis nostri Henrici de Bello monte, ex commissione, celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, sine dilatione, capiatis in manum nostram : A. D. 1308.

Et ea alicui fideli homini, de quo confidendum duxeritis, ad opus nostrum custodienda Committatis ;

Ita quod idem Custos de exitibus, indè

A. D. 1308. Edw. 2. inde provenientibus, inveniat singulis annis, ad voluntatem nostram, venerabili Patri, Willielmo Sancti Andreæ Episcopo, centum libras pro sustentatione sua:

Et de residuo exituum eorundem nobis respondeat ad Scaccarium nostrum Berewici. A. D. 1308. Edw. 2.

Teste Rege apud Westm. 20. die Maii.

Pro Comite Atholiæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 4. d.

REX dilecto & fideli suo David Comiti Atholiæ, salutem.

Ex relatu dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Johannis de Britannia Comitis Richemundiæ, Custodis Terræ nostræ Scotiæ, ad nos nuper personaliter venientis, intelleximus quod, in obsequio nostro, in partibus prædictis, bene & fideliter vos gessistis; de quo vobis referimus multas grates.

Vos attentè rogantes quatenus, bonum & laudabile servitium, celebris memoriæ, Domino E. quondam Regi Angliæ, Patri nostro, & nobis ibidem per vos impensum, jugiter continuando, Consilium & Auxilium oportuna circa negotia nostra in partibus prædictis, cum omni efficacia & diligentia, quibus poteritis, adhuc more solito apponatis, sicut diligitis nos, & honorem nostrum & commodum Regni nostri. A. D. 1308.

Et vos in præmissis taliter habeatis, quòd, super præmissis, vestræ fidelitatis constantiam commendare, & ad vestrum bonum & utile servitium in hac parte, cùm ad partes illas nos declinare contigerit, bonam considerationem habere merito debeamus.

Teste meipso apud Westmonasterium, 20. die Maii.

Consimiles literæ diriguntur subscriptis; videlicet,

Davidi de Breghyn,
Davidi de Graham,
Reginaldo de Chien,
Willielmo Comiti de Ros,
Hugoni Filio ipsius Comitis,
Henrico de Sancto Claro,
Roberto de Keth,
Patricio de Dunbar Comiti March.
Patricio Filio ejusdem Comitis,
Johanni de Kyngeston,
Adæ de Swynburn,
Henrico de Haliburton.

De Cuneis & Monetariis Archiepiscopi Cantuariensis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 3.

REX Everico de Friscombald, Custodi Cambii sui Cantuariensis, salutem.

Ex parte venerabilis Patris, R. Cantuariensis Archiepiscopi, totius Angliæ Primatis, nobis est ostensum, quod, cum ipse, per Cartas Progenitorum nostrorum Regum Angliæ, habere debeat Tres Cuneos, & Tres Monetarios, ad Monetam in Civitate Cantuariensi Fabricandam; ipsique & Prædecessores sui, Archiepiscopi ejusdem loci, Tres Cuneos & Tres Monetarios in eadem Civitate semper hactenus, a tempore confectionis Cartarum prædictarum, habuerunt successivè,

Vos nichilominus præfatum Episcopum quo minus Cuneos & Monetarios prædictos in eadem Civitate habere possit, sicut hactenus fieri consuevit, jam de novo, a tempore Commissionis nostræ, vobis de dicto Cambio factæ, impedivistis, & adhuc impeditis voluntarie & injuste, in ipsius Archiepiscopi dampnum non modicum, & Ecclesiæ suæ Cantuariensis exhæredationis periculum manifestum: A. D. 1308.

Et, quia Nolumus quod præfato Archiepiscopo injurietur in hac parte, vobis mandamus quod ab hujusmodi impedimento, eidem Archiepiscopo super hoc inferendo, desistentes, ipsum Archiepiscopum Cuneos & Monetarios prædictos in Civitate prædictâ habere permittatis, juxta tenorem Cartarum prædictarum, & prout idem Archiepiscopus, & Prædecessores sui Cuneos illos & Monetarios prædictos hactenus semper habere consueverunt, exitus, per vos, de prædictis Cuneis & Monetariis, a tempore impedimenti prædicti, perceptos, sine dilatione restituentes eidem.

Teste Rege apud Westmonasterium, 22. die Maii.

A. D. 1308. Edv. 2.

De Manucaptione pro W. Episcopo Sancti Andreæ, Prisone Regis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2.

REX vicecomiti Sutht. salutem.
Quia dilecti & fideles nostri, Johannes de Maubray, Alexander de Abernyth, Robertus de Keth, Adam de Gordun, & Henricus de Haliburton, manuceperunt venerabilem Patrem Willielmum, Sancti Andreæ Episcopum, prisonem nostrum,

Nuper in terrâ nostrâ Scotiæ, tanquam inimicum & Rebellem, celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, & nostrum, captum, in prisonâ nostrâ Castri nostri Wynton. detentum,

Quod idem Episcopus ad fidem nostram benè & fideliter se tenebit, & quod, infra certos fines, sive bundas, in Anglia sibi per nos assignandos, moram faciet, & eos nullo modo exibit sine nostra voluntate & licentia speciali, prout in literis patentibus prædictorum, Johannis, Alexandri, Roberti, Adæ, & Henrici, sigillo eorundem signatis, quæ penes nos resident in garderoba nostra, plenius continetur.

Et nos, ad instantiam ipsorum, Johannis, Alexandri, Roberti, Adæ, & Henrici, concessimus quod prædictus Episcopus infra Comitatum Norht. moretur, Ita quod fines, sive bundas Comitatûs illius non exeat quoquo modo sine voluntate nostra, & licentia speciali,

Tibi præcipimus quod præfatum Episcopum a prisonâ suâ, per Manucaptionem prædictam, deliberetis, infra Comitatum prædictum, juxta formam Manucaptionis illius, moraturum.

Teste Rege apud Westmonasterium 23. die Maii.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ de Comitatu Richmund concesso.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 3.

REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario salutem.
Cùm, celebris memoriæ, dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, per Cartam suam dedit & concessit, pro se & hæredibus suis, dilecto consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britanniâ Comiti Richemund, Comitatum de Richemund & de Bowes, & omnes terras & tenementa, quæ Johannes, quondam Dux Britanniæ, defunctus in Anglia tenuit, & quæ per mortem dicti Ducis ad manum dicti Patris nostri devenerunt:

Habenda et tenenda, de nobis & hæredibus nostris eidem Johanni & hæredibus suis in feodis militum, advocationibus Ecclesiarum, & omnibus aliis, ad Com. Castra, terras & tenementa prædicta pertinentibus, prout in Cartâ prædictâ pleniùs continetur,

Vobis mandamus quod præfatum Johannem pro debitis, in quibus idem Dux die obitûs sui dicto Patri nostro tenetur, nullatenus distringatis: Et districtionem, si quam ei, eâ occasione, feceritis, sine dilatione relaxari faciatis.

Teste Rege apud Westmonasterium 24. die Maii.

De Manucaptione pro Willielmo Olyfart.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 3.

REX dilecto & fideli suo, Johanni de Crumbwell, Constabulario Turris suæ London. salutem.

Quia dilecti & fideles nostri, Walterus de Burghdon, & Edardus Heyron, de Comitatu Northrumbriæ, Thomas de Richemund, & de Aldeburgh, de Comitatu Eboraci, manuceperunt coram nobis, videlicet, quilibet eorum corpus pro corpore,

Ad habendum coram nobis ad voluntatem nostram Willielmum Olyfart Scotum, in Castro de Stryvelyn per Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, contra eundem Patrem nostrum, nuper captum, & in prisonâ nostrâ in Turri prædicta, ea occasione, nunc existentem;

Et quod idem Willielmus erga nos benè & fideliter se geret, & ad pacem & fidem nostram se habebit.

Vobis

A. D. 1308. Edw. 2. Vobis mandamus quod prædictum Willielmum a prisonâ prædictâ, per manucaptionem supradictam, deliberetis.

Teste Rege apud Westm. 24. die Maii. A. D. 1308. Edw. 2.

Per ipsum Regem nuntiante H. le Dispenser.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ de Bonis & Catallis Patris sui, in Anglia, sibi donatis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 2.

REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Sciatis quòd cùm, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noster, omnia bona & Catalla, quæ fuerunt Johannis, quondam Ducis Britanniæ & Comitis Richemundiæ in Angliâ, die quo obiit, pro debitis, in quibus idem Dux die obitûs sui præfato Patri nostro tenebatur, capi fecisset in manum nostram, eadémque bona & Catalla, per præceptum ejusdem Patris nostri, liberata fuissent, ut intelleximus, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britannia Comiti Rychemundiæ, per Vicecomites ejusdem Patris nostri, Lincolniæ & Norffolciæ juxta rationabile pretium eorundem, quæ sic in manu sua exiitunt;

Nos, volentes eidem Johanni gratiam in hac parte facere specialem, concessimus ei omnia bona & Catalla prædicta, ita videlicet quod de bonis & catallis illis levet, & habeat usque ad summam debitorum prædictorum de dono nostro, si ad tantam summam attingant: &, si valor sive pretium bonorum illorum summam illam excedant, tunc id executoribus testamenti præfati Ducis liberetur, ad executionem Testamenti sui inde faciendam: A. D. 1308.

Et ideo vobis mandamus, quod eundem Johannem omnia bona & catalla prædicta habere permittatis in formâ prædictâ.

Teste meipso apud Westm. 24. die Maii.

Per ipsum Regem.

De Magistro Militiæ Templi in Anglia liberando A. Patriarchæ Jerusalem & Episcopo Dunelmensi.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 4.

REX Vicecomiti Cant. salutem.

Quia concessimus venerabili Patri A. Patriarchæ Jerusalem, Episcopo Dunelmensi, fratrem Willielmum de la More, Magistrum Militiæ Templi in Anglia, in Castro nostro Cantuar. detentum, per manucaptionem ipsius Patriarchæ, ita quod eum habeat coram nobis ad voluntatem nostram;

Tibi præcipimus, quod prædictum fratrem Willielmum præfato Patriarchæ, vel illi, quem propter hoc ad te miserit, per hujusmodi manucaptionem suam, deliberetis in formâ prædictâ, A. D. 1308.

Teste Rege apud Westmonasterium, 24. die Maii.

Per ipsum Regem.

De termino tractandi super discordia cum Mercatoribus Hollandiæ prorogato.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 4. dor.

REX Nobili viro, & Amico suo karissimo, Domino W. Hanoniæ, Hollandiæ, & Zelandiæ Comiti, ac Frislandiæ Domino, salutem, cum sinceræ dilectionis affectu.

Nuper, ad requisitionem vestram, Christiano de Raphurst, Militi vestro, tunc ad nos vestras literas deferenti, assignavimus diem pro vobis & hominibus vestris, diem, videlicet, dominicum proximum ante Carniprivium ultimò transactum, coram nobis & Concilio nostro, A. D. 1308.

Ad tractandum de concordiâ inter homines & Mercatores nostros Angliæ ex parte unâ, & homines & Mercatores vestros ex alterâ, super diversis contentionibus, discordiis & controversiis, dudum inter eos exortis, reformandâ; ac etiam emendis de dampnis & injuriis, hinc inde illatis, modo debito faciendis:

Et

A. D. 1308. Edw. 2.

Et vos, adveniente die illo, iteratò nos requisistis, per literas vestras, & per vestrum Militem antedictum, ut vos & homines vestros, super eo quod nullus eorum ad dictum diem, ut præmittitur, assignatum, certo interveniente impedimento, ad nostram venit præsentiam pro negotio memorato, habere vellemus, usque ad diem alium, quo commodiùs ad nos pro negotio prædicto possent accedere, excusatos:

Quamobrem, vestris precibus annuentes, diem prædictum, usque a die Paschæ proximò præterito, in tres septimanas ad vestram prorogavimus instantiam, sub tali scilicet formâ:

Waltero de Ken, Civi & Mercatori nostro Civitatis nostræ London. & sociis: & Richardo Wake, Johanni Wype, & eorum Sociis Mercatoribus Regni nostri; necnon Waltero Flemenk Civi & Mercatori nostro Civitatis nostræ Eborum, de dampnis & jacturis ipsis Civibus Mercatoribus per homines de potestate vestra illatis (de quibus satis clarè & liquidè nobis & concilio nostro constat, & quæ coram nobis in curia nostra per præfatum Militem vestrum fuerint recognita & concessa) interim satisfieret competenter:

Et quod ad diem prædictum aliquos de hominibus vestris, super discordiis, contentionibus, & controversiis prædictis sufficienter instructos, & benè informatos, cum plenâ & sufficienti potestate tractandi de concordiâ, ut prædictum est, super controversiis, discordiis & contentionibus illis, ac Satisfactiones & emendas Mercatoribus Regni nostri de bonis, ab eis ablatis, dampnisque & injuriis, ipsis per homines vestros illatis, prout justum foret, faciendi; necnon Satisfactiones & emendas de dampnis & injuriis, quæ hominibus vestris per homines nostros illata fuissent, recipiendi, modis omnibus mitteretis; ita quod negotium prædictum non esset ulteriùs prorogatum, prout literæ nostræ, tunc vobis per prædictum Militem vestrum indè missæ, pleniùs continebant.

Set vos præfatis, Waltero le Ken, vel Richardo Wake, Johanni Wype, aut eorum Sociis, vel etiam Waltero le Flemyng, de dampnis & jacturis prædictis, quæ satis clarè, ut præmittitur, esse noscuntur, juxta formam Prorogationis prædictæ, ut ex querela ipsorum accepimus, satisfieri non fecistis; de quo plurimùm admiramur.

A. D. 1308. Edw. 2.

Et licet ad nos usque Westmonasterium, citò post tres septimanas prædictas, præfatum Militem vestrum, & quosdam alios Burgenses vestros transmiseritis pro negotio memorato, juxta prædictarum nostrarum continentiam literarum: & ipsis, coram nobis in curia nostra constitutis, plenam & celerem justitiam, ac competentes & rationabiles emendas de dampnis & injuriis, si quæ per homines nostros illata fuisse appareret, optulerimus nos facturos; dum tamen ipsi de dictis dampnis, claris & recognitis, priùs satisfacerent ut deberent.

Ipsi tamen de dampnis prædictis in aliquo satisfacere, seu de concordi, suiper discordiis, contentionibus, & controversiis prædictis, reformandâ tractatum vel colloquium nobiscum, vel cum illis de Concilio nostro habere non curârunt, a nostra Curia taliter recedendo, in nostri contemptum, & Mercatorum nostrorum prædictorum dispendium manifestum.

Vestram igitur Amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatenus præfatis, Waltero, Richardo, Johanni, Waltero, & eorum sociis de dampnis & jacturis suis prædictis, sine ulterioris dilationis diffugio, satisfieri faciatis, ita quod in vanum non laborent ulteriùs ex hac causâ; & aliis mercatoribus de Regno nostro, qui ostendere se poterunt per homines de potestate vestra dampna & injurias recepisse, super dampnis & injuriis illis exhibere velitis celeris justitiæ complementum: nos enim parati sumus & erimus hominibus & Mercatoribus vestris, de hominibus nostris conqueri volentibus, plenam & celerem justitiam exhibere, quod hominibus & Mercatoribus nostris, si placeat, faciatis.

Aliter autem oportebit nos pro Mercatoribus nostris, quibus in suis justis petitionibus deesse non possumus, de alio remedio providere:

Et quid super præmissis duxeritis faciendum nobis rescribere velitis per præsentium portitorem.

Dat. apud Westmonasterium 24. die Maii.

Pro

Pro Johanne de Leek Commendatoria.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula beatorum.

Licet, per frequentem nostrarum litterarum missionem, quas vestræ Clementiæ pro Clericis nostris aliisque benivolis porrigimus, sæpè & sepiùs vos vexemus, de vestræ tamen affluentiâ bonitatis quam plurimùm confidentes, in hiis, quæ nos & nostros concernunt, & quæ de vestræ pendent plenitudine potestaris, ad vos, tanquam ad singulare refugium, filiali sumptâ fiduciâ, recurrimus & medelam.

Attendentes itaque vitæ meritum, morúmque honestatem, quibus dilectus nobis, Johannes de Leck, Elemosinarius noster, esse dinoscitur insignitus: necnon labores mulriplices, quos, a nostræ primævæ ætatis exordio, in nostris subiir obsequiis, dignè credimus agere si vota ipsius votivis præveniamus affectibus, operámque studiosam impendamus ut sui commodi & honoris incrementum sedulò procuremus.

A.D. 1308. Quocircà Sanctitati vestræ devotissimè supplicamus, quatinus eidem Clerico nostro, de vestrâ liberali munificentiâ, dispensationis gratiam, juxta formam petitionis suæ, quam dilecto & fideli nostro, Amaneno de Lebreto commisimus, vestræ Paternitati porrigendam, & effectualiter prosequendam vestra dignetur concedere Paternitas reverenda.

Profectò, Pater Sancte, hujus requisitionis exauditio grata nobis erit admodùm & accepta, si, nostri considerarione, suorumque inrnitu meritorum, idem Clericus spei suæ in hac parte fructum assequi valeat peroptatum.

Ad regimen Ecc esiæ suæ Sanctæ Sanctitatem vestram conservet Altissimus per tempora prospera & longæva.

Dat. apud Westmonasterium 25. die Maii anno Domini 1308.

Pro A. Patriarcha Jerusalem & Episcopo Dunelmensi.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper reddiderimus venerabili Patri Antonio Patriarchæ Jerusalem & Episcopo Dunelmensi libertatem Ecclesiæ suæ Dunelmensis (dudum quibusdam de causis per Considerationem Curiæ, celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, in manum ejusdem Patris nostri captam) habendam sibi & Successoribus suis, Episcopis Dunelmensibus, & Ecclesiæ suæ Dunelmensi imperpetuum; salvis nobis & hæredibus nostris cognitionibus & correctionibus diversorum Placitorum & querelarum, & aliorum, tàm statum nostrum, quàm aliorum tangentium;

Nos, volenres eidem Patriarchæ & Episcopo gratiam uberiorem facere in A.D. hac parte, volumus, & concedimus quòd ipse liberratem prædictam habeat & teneat sibi & Successoribus suis, Episcopis Dunelmensibus, & Ecclesiæ suæ prædictæ, adeo integrè sicur eam habuit & tenuit ante Captionem supradictam; salvâ tamen nobis cognitione placiri inter Radulphum filium Willielmi & Alfridum de Hertelpol, coram nobis in Curia nostra inchoati; hiis etiam, quæ nos tangunt, seu tangere poterunt, similiter nobis salvis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndes. 27. die Maii.

Per Breve de privato Sigillo.

De concessionibus dicto Patriarchæ.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd,

Cùm, celebris Memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noster, in Curiâ suâ coram ipso, per considerationem ejusdem Curiæ, nuper recuperavit seisinam suam de Manerio de Berks in Tyndale, cum pertinentiis, versus venerabilem Patrem Antonium Patriarcham Jerusalem & Episcopum Dunelmensem, A.D. 1308.

Volentes eidem Patriarchæ & Episcopo, pro graro & laudabili servitio, quod iàm dicto Parri nostro, quàm nobis impendit, gratiam in hac parto facere specialem,

A. D. 1308. An. 2.

Concessimus ei Manerium prædictum, cum pertinentiis, habendum & tenendum eidem Patriarchæ & Episcopo, ad totam Vitam suam, de nobis & hæredibus nostris per servitiô inde debita & consueta.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wynd. 27. die Maii.

Per Breve de privato Sigillo.

A. D. 1308. Edw. 2.

ET mandatum est Roberto de Barton Custodi Manerii prædicti, quod eidem Patriarchæ & Episcopo Manerium illud cum pertinentiis liberet, habendum in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Procuratorium pro Rege & Regina.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 5.

EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d Irland, & Ducs d'Acquitaigue, & Count de Pountif & de Monstroill, a touz ceus, qui celes presentes lettres verront ou orront, Saluz.

Nous vous fesoms asauer que nous establissoms, e avoms establi nostre chere & feal Monsire Johan de Lamleye Chevaler, e nostre chere Clerk Nichole de Gayton, nos Procureurs, & nos Attornetz en nostre dit Counte de Pountif & Monstroill oue les appurtenantz.

Donantz a eus, & a un de eus, plein poer e especial maundement, en nostre noun, de Enquerre, de demaunder, e de defender les causes, lez resons, e les droitures appurtenantz a nostre Counte avantdit, par devaunt touz Juges, e encontre totes pers nes, de appeler, e apepeaux en nostre noun fetz de parsiure, de compromitere, de pacifier, d'asse è de totes autres choses fere, que par verreis è leaus Procureurs è Artornez puissent estre fetz.

A. D. 1308.

E q'il puissent ensemblement mettre en lour noun autres ou, autre Procureurs, ou Procureur qant mettier serra, qi autieu poer aient que li ditz Johan & Nichole es choses desuldites.

E qeconque chose les avantditz Johan & Nichole, ou un, Procureurs, ou Procureur, par eus establys ou etable, averont dit, let; ou procure en les choses avantnomez, nous avoms, e averoms ferme e estable.

En tesmoignance de queu chose nous avoms fet fere celes nos lettres overtes.

Don a Langeleie le primer Jour de Juyn, l'An de nostre Regne primer.

Pro Archiepiscopo Ardmachan. in Hibernia super Bajulatione Crucis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 6.

REX dilecto & fideli suo Justiciario suo Hiberniæ, salutem.

Supplicavit nobis venerabilis Pater Walterus, Archiepiscopus Ardmachanus, Hiberniæ Primas, quod,

Cùm inter Prædecessores suos, Archiepiscopos loci prædicti, Hiberniæ Primates, ex parte unâ, & Cassilensem & Dublinensem Archiepiscopos, qui pro tempore fuerint, ex alterâ, super Bajulatione Crucis ipsorum Primatum, intra prædictorum, Cassalensis & Dublinensis, Archiepiscoporum Provincias, Contentio extiterit ab antiquo:

Ac Justiciarii & alii Ministri Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, Prædecessores suos prædictos, in singulis Summonitionibus Exercituum, Convocationum, ac quorumdam Placitorum, ipsos contingentium apud Dublin & alibi, intra Cassilensem & Dublinensem Archiepiscopatus, facerent personaliter evocari, quousque iidem Prædecessores sibi, super hoc, a Progenitoribus prædictis, de Attornatis suis, per suas Patentes Litteras constitutis, loco ipsorum, ad omnia præmissa & singula admittendis, gratiam impetrârunt,

A. D. 1308.

Consimilem gratiam concedere velimus eidem;

Nos igitur, perpendentes quod, ex personali adventu prædicti Archiepiscopi ad Summonitiones & evocationes hujusmodi, cum bajulatione Crucis suæ, grave dampnum & periculum non modicum possent de facili provenire, nisi super hoc remedium apponamus; volentesque eidem Archiepiscopo subvenire, quatenus cum Justitia poterimus, in hac parte,

Vobis mandamus quod Attornatos, quos idem Archiepiscopus, loco suo, per Literas suas patentes sufficienter duxerit faciendos, ad præmissa & omnia

alia,

A. D. 1308. alia, Personam ipsius Archiepiscopi tangentia, ubi ipse propter impedimentum prædictum personaliter venire non potest, coram vobis admittatis, & coram aliis Justiciariis nostris partium prædictarum, tam de Banco nostro Dublinensi, quàm itinerantibus, cæterísque Ministris nostris, ibidem admitti faciatis, quamdiu nobis placuerit, de nostra gratiâ speciali. A. D. 1308.

Teste Rege apud Langelye, 5. die Junii. Et fuerint Patentes.

De Negotio inter Arthurum Britanniæ Ducem & Johannem Germanum ejus ordinando.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 2 d. REX Nobili viro Domino Arthuro, Duci Britanniæ, Consanguineo suo Carissimo, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Desiderantes ex corde ut negotium, vos & dilectum Consanguineum, & fidelem nostrum Johannem de Britanniâ, Germanum vestrum, hinc inde tangens, ad honorem nostrum & utriusque vestrûm commodum ordinetur & etiam compleatur,

Amicitiam vestram affectuose requirimus & rogamus, quatenus Mauritium de Credomio, nostrum & vestrum Consanguineum, pro vobis, & nomine vestro ad nos in Angliam transmittatis, ad tractandum nobiscum & cum Concilio nostro super negotio memorato, & ad illud, sicut ad honorem Dei & nostrum, vestrúmque, & dicti Fratris vestri commodum fore videbitur, ordinandum. A. D. 1308.

Dat. apud Langele, 5. die Junii.

De solutione decem Mille Marcarum, A. Comiti Sabaudiæ concessarum.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Lib. r. 1. E. 1. m. 2. REX Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Allocate Nicholao Fermband, & Roberto de Harwedon, nuper Custodibus Episcopatûs Wynton. vacantis, & in manu Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, existentis, in compoto suo, ad Scaccarium prædictum, mille & sexcentas Marcas, quas per præceptum ejusdem Patris nostri, diversis vicibus, liberavit Magistro Bernardo de Mercato, Attornato dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Amadei Comitis Sabaudiæ, in partem solutionis illarum decem Millium Marcarum, quas idem Pater noster eidem Comiti concesserat pro grato & laudabili servitio suo, prædicto Patri nostro impenso, nisi prius, &c. A. D. 1308.

Et recipiatis ab eis brevia dicti Patris nostri de præcepto, per quæ præmissa fecerunt; nec non & Literas Patentes præfati Magistri Bernardi, receptionem dictæ pecuniæ summæ testificantes.

Teste Rege apud Redyng, decimo sexto die Junii.

Pro Petro Gavaston & Margareta Uxore ejus nepte Regis Concessiones.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Cart. 1. E. 2. n. 7 REX Archiepiscopis, &c. salutem.

Sciatis nos, pro grato & laudabili servitio, quod dilectus & fidelis noster Petrus de Gavaston nobis hactenus impendit, dedisse & concessisse præfato Petro, & Margaretæ Uxori ejus, nepti nostræ karissimæ, Manerium de Brustwyk, cum membris & aliis pertinentiis suis:

Castrum & Manerium de Skipton in Craven, cum membris & aliis pertinentiis suis, in Comitatu Ebor. A. D. 1308.

Castrum & Honorem de alto Pecco, cum membris & aliis pertinentiis suis, in Comitatu Derb.

Castrum, Manerium & Honorem de Cokermue, cum pertinentiis suis, in Comitatu Cumb.

Maneria de Torpel & de Upton, cum pertinentiis suis, in Comitatu Northampt.

Castrum de Carelbrok, & omnes aliàs Terras & Tenementa nostra, cum suis

A. D. 1308. Edw. 2. suis pertinentiis, in Insula Vecta, in Comitatu Suthampt.

Quæ fuerunt Isabellæ de Fortibus, quondam Comitissæ Albemarl, & quæ sunt in manu nostrâ,

HABENDA ET TENENDA præfatis; Petro & Margaretæ, & Hæredibus de Coporibus ipsorum Petri & Margaretæ exeuntibus, de nobis & Hæredibus nostris, cum feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, liberis Chaceis, Warennis, Libertatibus, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Membra, Castra, Honores, Terras, & Tenementa qualitercunque spectantibus, per servitia inde, antequam ad manum Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, vel nostras devenerunt, debita & consueta, IMPERPETUUM, in valorem trium Millium Marcarum annuatum, viz.

Quod, si annuus valor prædictorum Castrorum, Manerlorum, Membrorum, Honorum, Terrarum, & Tenementorum, cum pertinentiis suis, prædictam summam trium Millium Marcarum annuarum excedat, per rationabilem extentam inde faciendam, tunc id quod superfuerit, remaneat nobis & hæredibus nostris: Et, si fortassis ad dictam summam non attingat, tunc id, quod inde defuerit, faciemus eisdem Petro & Margaretæ, in aliis Terris nostris, locis conpetentibus, assignari:

Ita tamen quod, si prædicti, Petrus & Margareta, obierint sine hærede, de corporibus ipsorum exeunte, tunc prædicta Maneria, Membra, Castra, Honores, Terræ & Tenementa, cum omnibus, pertinentiis suis, statim post mortem prædictorum, Petri & Margaretæ, ad nos & hæredes nostros integrè revertantur.

Quare volumus & firmiter præcipimus, pro nobis & hæredibus nostris, quod prædicti, Petrus & Margareta, habeant & teneant sibi & hæredibus suis, de corporibus ipsorum exeuntibus, de nobis & hæredibus nostris omnia prædicta Maneria, Membra, Castra, Honores, Terras & Tenementa, cum feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, & aliis pertinentiis suis quibuscunqne, per servitia prædicta, IMPERPETUUM, in valorem trium millium Marcarum annuarum;

Ita, viz. quod, si annuus valor prædictorum Castrorum, Maneriorum, Membrorum, Honorum, Terrarum, & Tenementorum, cum pertinentiis suis, prædictam summam trium Millium Marcarum annuarum excedat, per rationabilem extentam indè faciendam, tunc id, quod superfuerit, remaneat nobis & hæredibus nostris: Et, si fortassis ad dictam non attingat, tunc id, quod inde defuerit, faciemus eisdem, Petro & Margaretæ, in aliis Terris nostris, locis competentibus, assignati: A. D. 1308. Edw. 2.

Ita etiam quod, si iidem, Petrus & Margareta, obierint sine hærede, de corporibus ipsorum exeunte, tunc, post mortem eorundem, Petri & Margaretæ, prædicta Maneria, Membra, Castra, Honores, Terræ & Tenementa, cum feodis Militum, advocatiouibus Ecclesiarum, & aliis pertinentiis prædictis, ad nos & hæredes nostros integrè revertantur, sicut prædictum est.

Hiis Testibus,

Venerabili Patre J. Cicestr. Episcopo, Cancellario nostro,
Gilberto de Clare Comite Gloucestr. & Hertford,
Johanne de Britannia Comite Richem.
Hug. le Despenser,
Johanne de Sancto Johanne,
Roberto de Tony,
Johanne de Cromwell,
Roberto Filio Pagani, Senescallo Hospitii nostri,
Willielmo Inge & aliis.

Dat. per manum nostram apud Langele, 7. die Junii.

Duplicat.

ET Mandatum est Miloni de Stapelton, quod prædictum Manerium de Brustwyk, cum membris & aliis pertinentiis suis, prædictis Petro & Margaretæ liberet, habendum & tenendum in formâ prædictâ.

Teste ut supra, & fuerunt Patentes.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Johanni de Mauleverer, quod prædicta, Castrum, Manerium, & Honorem de Cokermue liberet, &c.
Clementi de la Ford quod, prædicta Castrum & Honorem de alto Pecco cum Membris & aliis pertinentiis suis, liberet, &c.
Abbati de Burgo quod prædicta, Maneria de Torpel & Upton, cum pertinentiis, liberet, &c.
Nicholao de Bosco quod prædicta, Terras & Tenementa, cum pertinentiis, in Insula Vecta, liberet, &c.

REX

A.D. 1308. Edw. 2.

REX dilecto & fideli suo Henrico de Lacy Comiti Lincoln. salutem.

Quia volumus quod Castrum nostrum & Manerium de Skipton in Craven, cum Membris, quæ tenetis in custodiâ ex commissione nostrâ, dilecto & fideli nostro Gerardo Salvayn Escaetori nostro ultra Trentam liberentur, custodienda prout sibi ex parte nostra plenius est injunctum; vobis mandamus quod eidem Gerardo prædicta, Castrum, Manerium & Membra, cum pertinenriis, Armaturis, victualibus, & omnibus aliis rebus nostris, in dicto Castro existentibus, per Chirograpbum inter vos & ipsum inde conficiendum liberetis custodienda in forma prædicta.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele, 7. die Junii.

ET mandatum est præfato Gerardo quod prædicta, Castrum, Manerium, & Membra, cum pertinenriis suis, cum ea à præfato Comite sic receperit, præfatis Petro & Margaretæ liberet, habenda & tenenda in formâ prædictâ.

Teste Rege, ut supra, & fuerunt Clausf.

ET mandatum est Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus de prædictis Castris, Maneriis, Membris, Honoribus, Terris, & Tenementis, quod præfatis, Petro & Margaretæ, de fidelitatibus & aliis servitiis suis, ratione eorundem Castrorum, Maneriorum, Membrorum, Honorum, Terrarum, & Tenementorum, debitis, sint intendentes & respondentes sicut prædictum est. A.D. 1308. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege, ut supra.

ET mandatum est Roberto le Sauser, Custodi Forestæ de Parkhurst, in Insula Vecta, quod de firmâ, quam pro Forestar. prædicta, virture concessionis per Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Patrem Regis, sibi inde factæ, ad terminum vitæ suæ habendam, Regi solvere tenetur, præfatis, Petro & Margaretæ, sit intendens & respondens; vult enim ipsum inde de cætero exonerari.

Teste Rege, ut supra.

Pro Johanne Russel, de donationibus in Aquitania sibi factis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Vasc. 1. E. 2. m. 20.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, pro grato & laudabili servitio, quod dilectus & fidelis noster, Johannes Russell Miles, claræ memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, genitori nostro, & nobis impendit,

Concessimus eidem Johanni, pro nobis & hæredibus nostris, quod ipse & hæredes sui IMPERPETUUM, habeant justitiam vel jurisdictionem, altam & bassam, in Parochiis de Illatz, Lasfatz, Gilontz, Custen, Bracks, Sancto Michaele de Ripa frigida in Dioc. Burdeg. cum omnibus juribus & libertatibus, ad justitiam seu jurisdictionem hujusmodi pertinentibus, ac cum emolumentis & proficuis quibuscumque, inde provenientibus; & eam teneant de nobis & hæredibus nostris per servitia & deveria indè debita & consueta. A. D. 1308.

Dum tamen justitia, seu jurisdictio illa, cum emolumentis & proficuis suis, valorem Centum librarum Chipotensf. per annum non excedant.

Et, si valorem illum, per legalem extentam seu æstimationem, inde faciendam, excedant, tunc præsentes litteræ nostræ nullius roboris optineant firmitatem, hæcque concessio nostra pro nullâ penitùs habeatur.

In cujus, &c.

Dat. apud Langele, 8. die Junii.

Per ipsum Regem.

Regi Franciæ, quod interponat Partes suas ad sedandas discordias circa Petrum de Gavaston ortas.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. Ex dor. in Cedula.

EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illustrissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem & ad vota successus prosperos ac felices. A. D. 1308.

Naturalis rationis instinctus, necnon firma spes nobis suggerit, & indubitata credulitas repromittit, ut, si

A a nobis

A.D. 1308. Edw. 2. nobis occurrant prospera, ea Paternitati vestræ intimare curemus, ut intimatione prosperitatis paternus animus ad lætitiæ munus assurgat; eo, si adversantia insurgerent, idem cupimus, ut turbatio Filii per paternam curam & sollicitudinem succurratur.

Sanè, post Regni & terrarum nostrorum gubernacula, per nos, Deo volente, suscepta, consideratis multæ probitatis virtutibus, quas ab olim in Nobili viro Petro de Gavaston, Comite Cornubiæ, vigere percepimus, Comitatum ipsum de voluntate, Consilio, & consensu, & ad procurationem Comitum, Baronum, & Procerum Regni prædicti, sibi absenti & ignoranti, gratiose duximus concedendum.

Set demum iidem Comites, Barones ac Proceres, hujusmodi voluntatem, Consilium, & consensum in contrarium immutantes, ac ipsi, & quidam Regni & terrarum ipsorum Incolæ, contra nos graviter insurgentes, nobis infestos multipliciter & molestos se reddere non verentur; ex quo scandala & pericula graviora suboriri posse in Regno, & terris eisdem verisimiliter formidantur.

Cùm itaque de Paternitate vestrâ, ut in hiis & aliis nobis occurrere valeat, specialiter confidamus, Paternitati prædictæ reverentiâ Filiali eo affectuosiùs, quo possumus, supplicamus, quatinus zelum paternæ affectionis ad nos, & Regnum prædictum, & Terras celeriter dirigentes, hujusmodi occurrere dignemini scandalis, & periculis obviare, & vias & modos exquirere, quibus super hiis provideri possit de remedio salutari; A.D. 1308. Edw. 2.

Aliquam, vel aliquas personas de vestris, pacem & tranquilitatem nostram & ejusdem Regni appetentes, ad Regnum destinando prædictum:

Super hiis enim, si placet, cum sanctissimo Patre nostro Domino C. Divinâ Providentiâ, summo Pontifice, colloquentes; & eidem, cui super hoc scribimus, supplicantes ut sibi super præmissis placeat interponere partes suas, & aliquos viros Providos, una cum illis, quos vos pro prædictis ad Regnum nostrum prædictum & Terras missuros credimus, mittere; qui, inspecta qualitate negotii, præmissa valeant suæ prudentiæ virtute sedare, & ad statum reducere pacificum & tranquillum:

Ita quod nos, dictáque Regnum & Terræ, per vestræ Paternæ sollicitudinis salubria studia, scandalis & periculis repressis eisdem, in pacis & tranquilitatis dulcedine quiescamus.

Dat. apud Wyndesor. 16. die Junii, Ano Regni nostri primo.

Ad Papam super Negotio antedicto.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. dor. in Cedula

Sanctissimo in Christo Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ summo Pontifici, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, cum omni reverentiâ & honore, devota Pedum oscula Beatorum.

Sacrosancta Romana Ecclesia, ex affluentis benignitatis affectu, velud Mater provida, & Gubernatrix avida Filiorum, ad Regnum, & Terras, ac Progenitores nostros, & Regni ac Terrarum Incolas eorumdem, sicut ad Filios prædilectos, semper direxit maternæ considerationis intuitum, semper ipsos oculo ferventis dilectionis inspexit, & extirpans vitia, & virtutes inferens, in eisdem præcisit discordias, summovit scandala & dissensiones ab illis, semper pacis ibidem seminavit Consilia, sempérque, ut ipsa, Regnum & Terræ, felici exaltatione concrescerent, desiderabiliter concupivit.

Vósque qui ei.dem Ecclesiæ, disponente Domino, præsidetis, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, genitorem nostrum, & nos, quamvis inmeritos, paternæ dilectionis vinculo astringentes, desideria vestra convertistis & studia per effectum, ac indefessos labores & sollicitudines subiistis, ut Regnum & Terra prædicta pacis dulcedine potirentur; &, extirpatis radicitùs guerrarum turbinibus ab eisdem, ejusdem genitoris, ac nostri, & eorumdum Regni & terrarum status persisteret quietis assiduæ felicitate jocundus, circumspectionis Apostolicæ studium efficaciter impendistis. A.D. 1308.

Propter quod firma nobis spes suggerit, & indubitata credulitas repromittit, quod vos, personam nostram gerentes in Paternæ visceribus caritatis, nostra & ipsorum Regni & terrarum turbatio, si qua, quod absit, contingerit, affectibus vestræ Beatitudinis displiceret.

Sanè, post Regni & terrarum prædictorum Gubernacula, per nos, Deo volente, suscepta, consideratis multæ probitatis vitutibus, quas ab olim in Nobili

A. D. 1308. Edw. 2. Nobili viro Petro de Gavaston, Comite Cornubiæ, vigere percepimus, Comitatum ipsum, de voluntate, consilio & consensu, & ad procurationem Comitum, Baronum, & procerum Regni prædicti, sibi, absenti & ignoranti, gratiosè duximus concedendum.

Set demum iidem Comites, Barones, ac Proceres, hujusmodi voluntatem, Consilium & Consensum in contrarium immutantes, ac ipsi, & quidam Regni & Terrarum ipsorum incolæ, contra nos graviter insurgentes, nobis infestos multipliciter & molestos se reddere non verentur; ex quo gravia scandala, & pericula graviora foboriri posse in Regno, & Terris eisdem, verisimiliter formidantur.

Cum itaque vos, locum illius Tenentes in Terris, qui pacem in eis pro gratissimo dono reliquit, ad pacem cunctorum, sicut Pater Universalis & Pastor, prout effectus præcedentium operum manifestat, votis ardentibus aspiretis,

Sanctitati vestræ reverentiâ filiali eo affectuosiùs, quo possumus, supplicamus, quatinus zelum solitæ caritatis ad nos, & Regnum prædictum, & Terras, de Apostolicæ benignitatis Clementiâ dirigentes, hujusmodi occurrere dignemini scandalis, & periculis obviare, & vias & modos exquirere, quibus super hiis provideri possit de remedio salutari: A. D. 1308. Edw. 2.

Aliquam, vel aliquas personas de vestris, pacem & tranquilitatem nostram & ejusdem Regni appetentes, ad Regnum destinando prædictum; qui, inspectâ qualitate negotii, præmissa valeant suæ providentiæ virtute sedare, & ad statum reducere pacificum & tranquillum; vel aliàs providendo, prout Sanctitati vestræ videbitur expedire.

Ita quod nos, dictúque Regnum & Terræ, per Apostolicæ sollicitudinis salubria studia, scandalis & periculis repressis eisdem, in pacis & tranquilitatis dulcedine quiescamus, & nostræ devotionis & fidei sincera perfectio erga vos, & eandem Ecclesiam, semper suscipiat incrementum.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 16. die Junii, Anno Regni nostri primo.

Ad Papam de sententia Excommunicationis, contra Petrum de Gaveston prolata, revocanda.

A. D. 1308. A. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. dor. in Cedula. SAnctissimo in Christo Patri, Domino C. &c. Edwardus, &c. cum omni reverentiâ & honore, devota Pedum oscula Beatorum.

Anget nos turbationis novæ macula, & causa recentis commotionis inducit contra venerabilem Patrem Archiepiscopum Cantuar. cæterosque Episcopos Regni nostri Angliæ, ad Clementiam Apostolatûs vestri perferre querelam: Et quo processus eorum, qui non deberent a timore Domini & viâ rectitudinis deviare, æquitatis vel justitiæ munimine fulciantur, ad notitiam Apostolicæ deducere pietatis ut ipsi, vestro examine justo librati, & in statera æquiratis appensi, Apostolicæ limâ correctionis in statum debitum reducantur.

Nuper siquidem, post Gubernacula dicti Regni Angliæ per nos, Deo disponente, suscepta, virtutibus multiplicis probitatis, quibus Nobilem virum P. de Gavaston, Comitem Cornubiæ, ab olim insignitum agnovimus, sollicita meditatione discussis ei, absenti & ignoranti, Comitatum Cornubiæ, ad hoc Comitum Baronum ac Procerum dicti Regni accedente Consilio & consensu, & ad procurationem eorumdem duximus de speciali gratiâ concedendam. A. D. 1308.

Demùm verò præfati, Archiepiscopus & Episcopi, in memoratum Comitem, non monitum, non citatum, non confessum, nec super aliquâ fraude convictum, excommunicationis sententiam, nisi, infra Crastinum Sancti Johannis Baptistæ proximo futurum, dicti Regni Angliæ fines exirit, contra justitiam promulgârunt;

Quam idem Comes, considerans nequiter & injuste prolatam, ab illa dinoscitur ad Sedem Apostolicam appellâsse.

Cùm itaque singuli, quos professio Christianæ Religionis includit, ex potestate vobis cœlitùs attributâ, vos defensores justitiæ recognoscant, ac judicium & justitia præparatio Sedis Apostolicæ fore noscantur, Beatudinis vestræ Clementiæ, devotione ac reverentiâ Filiali, eo affectuosiùs, quo possumus, supplicamus, quatinus scandalis & periculis, quæ possent ex processibus & sententiâ hujusmodi provenire, salubriter obviantes, processus & sententiam hujusmodi dignemini revocare, vel saltem summariè de plano, sine

strepitu

A. D. 1308. Edw. 2. strepitu & figurâ judicii, exhiberi facere, super hiis, celeris justitiæ complementum; & interim, ad cautelam, dictam Excommunicationis sententiam relaxare.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ sanctæ, per tempora prospera & longæva. A. D. 1308. Edw. 2.

Dat. apud Wyndesor. 16. die Junii anno Regni nostri primo.

Ad Cardinalium Cœtum de prædicta sententia retractanda.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 11. d. in Cedula.

SAcrosanctæ Romanæ Ecclesiæ cœtui Cardinalium Venerando Edwardus, &c. salutem.

Anget, *&c. ut supra mutatis mutandis*, venerandam vestram prudentiam, quæ consilio & auxilio oppressis contra justitiam consuevit occurere, & ut scandalis & periculis possit obviari prædictis, eo affectuosiùs, quo possumus, requirimus & rogamus, quatinus cum prædicto Domino, Pontifice Summo, procurare velitis, & efficere cum eodem, ut sententiam prædictam revocare dignetur, vel saltem summarie de plano, sine strepitu & figurâ judicii, exhiberi facere, super hiis, justitiæ complementum; & interim, ad cautelam, prædictam excommunicationis sententiam relaxare; & aliàs supplicare eidem ut, super contentis, in quadam litterâ, per nos suæ sanctitati directâ, placeat remedium apponere oportunum. A. D. 1308.

Dat. apud Windes. 16. die Junii anno Regni nostri primo.

Ad Ottonem de Grandisono super præfato negotio.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 1. E. 2. m. 8. d. in Cedula.

REX dilecto & fideli suo Otoni de Grandisono, salutem.

Cum nos Dominum summum Pontificem, ut aliquem, pacis & tranquillitatis nostræ & Regni nostri zelatorem, ad ipsum Regnum destinet, ad sedandum scandala, quæ ex eo, quod Comites, Barones & proceres dicti Regni se a nobis subtraxerunt, prout nostis, ibidem poterunt evenire;

Necnon & ut idem Dominus Summus Pontifex quandam sententiam excommunicationis, in personam dilecti & fidelis nostri Petri de Gavaston Comitis Cornubiæ, per prælatos Regni prædicti minus justè illatam, revocare; vel saltem, super negotio illo, summariè de plano, sine strepitu & figura judicii, exhiberi facere celeris justitiæ complementum; & interim, ad cautelam, dictam sententiam relaxare velit, rogemus per nostras litteras speciales,

Vos rogamus quatinus ut præmissa, juxta votum nostrum & requisitionem, optatum sortiantur effectum, cum omni instantiâ, quâ poteritis, velitis erga dictum Dominum Summum Pontificem instare, & aliàs modis, quibus expedire videritis, interponere partes vestras. A. D. 1308.

Teste Rege apud Wyndes. 16. die Junii.

Eodem modo scribitur Amaneno de Lebreto.

Teste ut supra.

Memorandum quod omnes litteræ suprascriptæ lectæ fuerunt coram Domino Rege die & loco supradictis, & consignatæ, ipso Domino Rege præcipiente dictas litteras consignari, in præsentiâ Dominorum, Johannis de Britannia Comitis Richemundiæ, Henrici de Percy, Hugonis le Despenser, Willielmi de Melton, & Adæ de Osgodby.

Pro Petro de Gavaston Locumtenente Regis in Hibernia constituto.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. m. 3.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus: Capitali Justiciario, Cancellario, Thesaurario: Vicecomitibus, Ballivis, Constabulariis, Ministris; & aliis fidelibus suis quibuscumque, de terrâ Hiberniæ, salutem. A. D. 1308.

De fidelitate & circumspectione dilecti & fidelis nostri, Petri de Gavaston, Comitis Cornubiæ, necnon & de grato servitio, quod idem Petrus nobis hactenus

A.D. 1308. Edw. 2.

ctenus fideliter impendit, plenarie confideutes:

Ipsum Petrum mittimus ad dictas partes Hiberniæ, & ipsum constituimus locum nostrum tenentem in eisdem, quamdiu nobis placuerit.

Et ideo vobis mandamus in fide, homagio, & dilectione, quibus nobis temini, firmiter injungentes, quod eidem Petro, dum locum nostrum ibidem sic tenuerit, tanquam nobis ipsis, sitis obedientes, intendentes, & respondentes, sicut prædictum est.

Damus insuper præfato Petro, tenore præsentium, plenariam potestatem Justiciarios, Vicecomites, Ballivos, & alios Ministros nostros quoscumque, in dictis partibus, cujuscumque conditionis existant, quotiens opus fuerit, amovendi: & alios, loco eorum, prout ad honorem & utilitatem nostram expedire videbitur, constituendi: necnon & ordinandi & faciendi, nomine nostro, de omnibus quæ in dictis partibus nos contingunt, prout faceremus si præsentes essemus.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur'. A.D. 1308. Edw. 2.

Teste Rege apud Redyng 16. die Junii.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate & circumspectione dilecti & fidelis nostri, Petri de Gavaston, Comitis Cornubiæ, quem ad partes Hiberniæ mittimus, & locum nostrum tenentem in eisdem constituimus, quamdiu nobis placuerit, plenam fiduciam obtinentes,

Eidem Petro præsentandi ad Ecclesias, necnon & conferendi alia beneficia, nomine nostro, ad nostram præsentationem seu collationem in dictis partibus spectantia, cum ea vacare contigerit, dum in partibus illis locum nostrum sic tenuerit, vel donec aliter inde ordinaverimus, plenam, tenore præsentium, concedimus & committimus potestatem.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur'.

Teste Rege apud Redyng 16. die Junii.

Pro Bertrando del Gout Papæ Nepote.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod nos, ob amorem, quem erga sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Clementem summum Pontificem, gerimus: & etiam ob fervens desiderium quod habemus faciendi ea, quæ ejus desideriis noverimus fore grata: & ut ipse in hiis, quæ penes Paternitatem suam habuerimus, expedire se præbeat imposterum libentiùs gratiosum; necnon & pro grato servitio, quod a Nobili viro Bertrando del Gout Milite, Nepote ipsius Summi Pontificis, habere intendimus in futuro; volentes ipsum Bertrandum ex causis prædictis respicere munere gratioso,

Dedimus & concessimus, pro nobis & hæredibus nostris, eidem Betrando Castrum & Villam de Blankeford in dicto Ducatu Aquitanniæ, cum suis juribus & pertinentiis universis, in valorem Mille & quingentarum libratarum terræ Chipoten. per annum,

HABENDUM ET TENENDUM eidem Bertrando, & hæredibus suis de corpore suo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus nostris, per servitia & deveria, inde debita & consueta antequam Castrum & Villa illa ad manus, bonæ memoriæ, Domini Edwardi, nuper Regis Angliæ, Patris nostri, devenerunt: A.D. 1308.

Et quod idem Bertrandus teneatur procurare & promovere negotia nostra, quæ & quando in Curiâ Romanâ habuerimus expedire; ita quod, si valor dictorum Castri & Villæ, cum juribus & pertinentiis prædictis, dictam summam Mille & quingentarum libratarum terræ chipoten. per annum non attingat, tunc idem Bertrandus, & hæredes sui, de corpore suo legitimè procreati, id, quod inde defuerit, percipiant & habeant annuatim de custumâ nostrâ Burdegal. per manus Constabularii ibidem qui pro tempore fuerit, quousque sibi alibi de terris, in dicto Ducatu, de eo quod sic defuerit, duxerimus providendum.

In cujus, &c.

Dat. apud Redyng 16. die Junii anno Regni nostri primo.

A. D. 1308. Edw. 2. A. D. 1308. Edw. 2.

De custodibus terræ Scotiæ constitutis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Pat. 1. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd constituimus, dilectos & fideles nostros, Robertum de Umfranville Comitem de Anegos & Willielmum de Ros de Hanelak conjunctim, locum nostrum tenentes in terrâ nostrâ Scotiæ, & Custodes nostros ejusdem terræ quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Stanlegh 21. die Junii.

Et mandatum est Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ministris, & omnibus Ballivis & fidelibus suis, & toti Communitati, quod eiisdem Comiti & Willielmo, tanquam locum nostrum tenentibus in eadem terrâ, & Custodibus nostris ejusdem terræ, in omnibus, quæ ad custodiam terræ illius pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est. A. D. 1308.

In cujus, &c.

Teste, ut supra.

Ad Johannem Comyn, de Rebellione Roberti de Brus reprimenda.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 2. d.

REX dilecto & fideli suo, Johanni Comyn, Comiti de Boghan, salutem.

Cum nuper vos rogaverimus quod, infra custodiam, vobis in partibus Scotiæ ex parte nostra commissam, moram faceretis usque ad festum Sancti Petri ad vincula proximò futurum:

Ac jam summoneri fecerimus totum servitium nostrum, ita quod sit ad nos apud Karliolum in Octabis Assumptionis beatæ Mariæ virginis proximò futuræ, ad proficiscendum exinde nobiscum ad dictas partes Scotiæ, ad rebellionem Roberti de Brus & Complicum suorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, ad nostram & vestram, ac aliorum fidelium nostrorum utilitatem & honorem, cum Dei adjutorio, reprimendam;

Vos attente requirimus & rogamus quatenus, infra custodiam prædictam, velitis usque ad dictas Octabas moram facere, & circa negotia nostra ibidem omne auxilium & consilium oportuna, quæ poteritis, efficaciter & diligenter apponere, prout hactenus apposuistis; unde grates vobis referimus speciales.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum & vestrum, ac commodum diligitis, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, faciatis; in præmissis taliter vos habentes, quod fidelitatis vestræ constantiam & circumspectionis industriam debeamus meritò commendare. A. D. 1308.

Volumus insuper quod in custodiâ illâ usque ad dictas Octabas, pro rata temporis, a nobis percipiatis, prout in eadem hactenus percepistis.

Teste Rege apud Stanlegh 21. Junii.

Eodem modo Scribitur Subscriptis; videlicet,

Johanni de Moubray,
Alexandro de Abernythy,
Edmundo de Hasting,
Johanni filio Marmaduci,
Duncano de Ferendraght &
Gilberto Pecche.

Eodem modo scribitur subscriptis, quos Rex nuper rogavit quod moram facerent in custodiis, eis commissis in Scotiâ, usque ad Octabas Sancti Johannis Baptistæ, proximo futuras; videlicet,

Ingelramo de Umframvill,
Johanni de Sancto Johanne,
Richardo Syward,
Roberto de Malo lacu,
Ebuloni de Montibus,
Petro de Luband &,
Henrico Beaufiz.

De Elizabetha Uxore Roberti de Brus.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 1.

REX Ballivo de Brustwyk, salutem.

Quia Ordinavimus quod Elizabet de Brus, Uxor Roberti de Brus, quondam Comitis de Carryk, quæ in Custodiâ vestrâ moratur, ducatur alibi moratura,

Vobis mandamus quod præfatum Elizabet, cum familiâ suâ, & hernesiis, ac rebus suis, liberetis dilecto Valletto nostro Johanni de Bentelee, ducendam quo ei ex parte nostrâ pleniùs est injunctum. A. D. 1308.

Teste Rege apud Marl. 22. die Junii.

De

A. D. 1308. Edw. 2. A. D. 1308. Edw. 2.

De Salmonibus providendis ad opus Regis pro guerra Scotiæ.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Claus. 1. E. 2. m. 1.

REX dilecto Clerico suo, Eustachio de Colesbashe, Camerario suo Scotiæ, salutem.

Quia, pro conservatione juris nostri Regii, nec non & Rebellione Roberti de Brus, & Complicum suorum, inimicorum & Rebellium nostrorum, cum Dei adjutorio, reprimendâ, unà cum Comitibus, Baronibus, Proceribus, & aliis fidelibus de Regno nostro, ad partes Scotiæ in proximo, Deo dante, proponimus proficisci, per quod, pro nostrâ & dictorum fidelium nostrorum sustentatione, multa genera victualium oportet necessariò nos habere:

Vobis mandamus quod tria millia Salmonum, in partibus Scotiæ, de exitibus terræ illius, sine dilatione, ad opus nostrum provideri, & in doliis reponi, & salvò & securè custodiri faciatis, usque adventum nostrum ad partes supradictas; & hoc, sicut honorem nostrum & vestrum diligatis, nullo modo omittatis; & nos vobis inde, ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem fieri faciemus. A. D. 1308.

Teste Rege apud Marlebergh, 30. die Junii.

Pro Abbatissa Fontis Ebraudi, de elemosyna constituta.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Liber. 2. E. 2. m. 6.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate de Thesauro nostro dilectis nobis in Christo Abbatissæ & Conventui Fontis Ebraudi, vel earum procuratori in hac parte, trescentas & triginta libras, & sexdecim denarios; videlicet,

In Festo Sancti Michaelis, proximò futuro, quinquaginta libras:

Et in Festo Paschæ, proximò sequenti, quinquaginta libras:

Et in Festo Sancti Michaelis, proximò sequenti, quinquaginta libras:

Et in Festo Paschæ, proximò sequenti, quinquaginta libras:

Et in Festo Sancti Michaelis, proximò sequenti, quinquaginta libras:

Et in Festo Paschæ, proximò sequenti, quinquaginta libras:

Et in Festo Sancti Michaelis, proximò sequenti, triginta libras & sexdecim denarios: A. D. 1308.

Qui eis a retrò sunt a Mense Maii, Anno Regni Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, tricesimo primo (quo tempore inter eundum Patrem nostrum & Philippum Regem Franciæ, super Guerrâ, inter eos dudùm motâ, pax fuit reformata) usque ad diem obitûs ejusdem Patris nostri; videlicet, per quatuor Annos integros, de illis quaterviginti & duabus libris, decem solidis, & quatuor denariis, quos, ex concessione Antecessorum nostrorum percipiunt per Annum, ad Scaccarium nostrum, de elemosinâ constitutâ.

Teste Rege apud Wyndesor. 14. die Julii.

Per breve de privato Sigillo.

De Fine facto per Episcopum Enachdunensem pro licentia non obtenta.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 25.

REX dilecto & fideli suo Johanni Wogan, Justiciario suo Hiberniæ, vel ejus locum tenenti, salutem.

Cùm Reginaldus Taff, nuper Vicarius generalis, bonæ memoriæ, Johannis Taff, quondam Archiepiscopi Armachensis, totius Hiberniæ Primatis, ipso Archiepiscopo in remotis agente, electionem, dudum factam in Ecclesiâ Cathedrali Enachdunensi, Provinciæ Tuamensis, de dilecto nobis in Christo, Fratre Gilberto, de ordine Fratrum Minorum (cujus quidem electionis negotium ad Curiam Armachensem per appellationem, jure Primatiæ, extitit devolutum) confirmaverat, ac eundem Gilbertum in Episcopum loci illius & Pastorem fecerit consecrari, sicut per Literas Patentes ejusdem Vicarii, nobis inde directas, nobis constat: A. D. 1308.

Nos, licet Decanus & Capitulum Enachdun. processerint ad electionem hujusmodi celebrandam, non petitâ licentiâ a Domino Edwardo, quondam Rege Angliæ, Patre nostro, vel optentâ,

A. D. 1308. Edw. 2. optentâ, nec præfatum Electum dicto Patri nostro præsentaverint pro assensu Regio optinendo, nec cætera, quæ in talibus requiruntur, observaverint; & constet nobis, per inspectionem rotulorum Cancellariæ Domini Henrici Regis, avi nostri, quòd prædicti, Decanus & Capitulum, hujusmodi licentiam & assensum ab eodem avo nostro petere consueverunt:

Attendentes tamen diutinam vacationem præfatæ Ecclesiæ Enachdun. ac volentes ipsius utilitati prospicere gratiosè, per finem trescentarum librarum, quem præfatus Episcopus fecit nobiscum, pro gratiâ nostrâ, pro se & Decano & Capitulo prædictis, in hac parte optinendâ, cepimus fidelitatem ejusdem Episcopi, & temporalia Episcopatûs prædicti restituimus eidem.

Et ideo vobis mandamus quod, receptis a præfato Episcopo Literis Patentibus prædictorum Decani & Capituli, quòd de cætero in vacationibus ejusdem Ecclesiæ non procedent ad electionem, nisi petitâ prius a nobis, vel A. D. 1308. Edw. 2. hæredibus nostris licentiâ eligendi; &, post electionem suam, nostrum vel hæredum nostrorum requirent assensum, & alia, quæ in talibus requiruntur, observabunt, eidem Episcopo temporalia prædicta liberetis, sicut prædictum est.

Teste Rege apud Wyndesore, 15. die Julii.

Et mandatum est militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de prædicto Episcopatu, quod eidem Gilberto, tanquam Episcopo & Domino suo, in omnibus, quæ ad Episcopatum illum pertinent, intendentes sint & respondentes, in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Ad Papam pro Frederico, Manfredi, quondam Regis Siciliæ, Filio.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex, devota Pedum oscula Beatorum.

Dum ad graves persecutiones & Angustias, quas Nobilis vir Fredericus, natus quondam Manfredi Regis Siciliæ, Consanguineus noster, non sui reatûs merito, set sævientis potius fortunæ injuriâ, divino nutu, diutius, ut vestram non credimus latere Clementiam, est perpessus; & ad ejusdem Frederici statum humilem & depressum nostræ considerationis intuitum dirigimus, intus in cordæ compungimur, & ei nimirum compatimur ex affectu.

Quamobrem, desiderantes ipsius Frederici indigentiæ subveniri, nè Filius A. D. 1308. tanti Regis compellatur egere, ipsum vestræ Apostolicæ Munificentiæ duximus commendandum.

Beatitudini vestræ devotâ instantiâ supplicantes, quatinus, circa statûs ejusdem Frederici relevationem, vestræ liberalitatis providentia dignetur taliter ordinare, quod, ex nostrâ intercessione, uberioris gratiæ fructum a vestrâ Sanctitate se sentiat reportâsse.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 17. die Julii.

Ad Papam Responsoriæ super Liberatione Episcoporum, & de Annalibus in Angliæ colligendis.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex, &c.

Odit Filialis devotio, quam ad prædictam Romanam Ecclesiam, Matrem nostram, gerimus, quicquam facere, per quod inter ipsam & nos, Regnúmque nostrum, ulla materia posset quomodolibet suboriri, dissidium & odium paritura.

Ad hanc autem devotionem, ac ipsius Piæ Matris honoris conservationem, unitatémque pacis & concordiæ, faciendas pro viribus, & servandas, tàm nostrorum Progenitorum memoranda prioritas, quàm Sedis Apostolicæ A. D. 1308. benignitas, in nostris agendis exhuberans, nos excitant propensiùs & inducunt.

Pater Sanctissime, pridem vestræ Beatitudinis Litteras, per Venerabilem Virum, Magistrum Sicardum de Vauro, Archidiaconum Corbariæ, in Ecclesiâ Narbonensi, Capellanum vestrum, nobis missas, honore, quo decuit, recepimus; Paternæ dulcedinis exhortationes & credentiam, quam idem Archidiaconus nobis ex parte vestrâ exposuit,

A. D. 1308. Edw. 2.

posuit, audivimus, & intelleximus quàm benignè.

Porrò super eo, quod dictæ litteræ vestræ continebant, quod ad nunciandum vestræ Clementiæ nostræ intentionis propositum super deliberatione W. Sancti Andreæ, & R. Glasguensis, Episcoporum: Ac etiam super eo, quod Executores vestri ad annalia aliquarum Ecclesiarum & beneficiorum Ecclesiasticorum, in dicto Regno vacantium, colligenda deputati, ipsa annalia colligere per nostros Ministros impediuntur; Nuncios nostros ad vestræ præsentiam non misimus, sicut Dominus Sabinensis Episcopus & Magister Johannes de Ferteriis vobis vivæ vocis referebant oraculo;

Vestram Paternitatem cupimus non latere, quod, a tempore nostræ Coronationis, cum proceribus Regni nostri, super præfatis negotiis, aut aliis, statum Regni nostri tangentibus, ob quasdam causas habere colloquium nequivimus, nec tractatum, quamquàm id quamplurimùm affectaverimus.

Verùm, licet, Fælicis memoriæ, Pater noster prædictos Sancti Andreæ & Glasguensem Episcopos verbo restituerit, & restitui mandaverit, Sedi Apostolicæ præsentandos, ut litteræ indicant memoratæ; tamen, cùm Robertus de Brus, publicus hostis noster, contra nos in Scotiâ hostiliter jam insurgat (ad cujus suorumque complicum rebellionem, cum Dei adjutorio, reprimendam versus dictas partes Scotiæ gressus nostros dirigimus) præfatúsque Glasguensis Episcopus, qui incolas terræ nostræ Scotiæ contra præfatum Patrem nostrum, spreto homagii & fidelitatis ejusdem juramento, sæpius præstito, incitavit: Ac etiam W. Lychf. Episcopus in nostra Custodia, non absque dictorum Procerum & Nobilium convenientiâ, sint detenti;

Nos, de præteritis ipsorum Episcoporum actibus illicitis, verisimiliter præsumentes quod, si idem Glasguensis Episcopus, dictâ guerrâ durante, præfatusque Lychf. Episcopus, absque deliberatione cum dictis Magnatibus habendâ, quorum interesse specialiter in hoc versatur, extra nostram custodiam ponerentur, proditionaliùs solito, sicut assueta relinquere non valentes, nephandis nephandiora opera cumularent.

Ad quæ evitanda securitatem, quam iidem Episcopi, vel alii pro eorum liberatione præstare voluerint, prædictis causis durantibus, fragilem reputamus, &, ut refert fama publica, reputat totum Regnum præfatum.

Tamen W. Sancti Andreæ Episcopum (qui, saniori ductus consilio, se humiliavit huberiùs, cujúsque malitiam non timemus) antequam ad nos pervenerant memoratæ, a nostrâ custodiâ duximus dimittendum. A. D. 1308. Edw. 2.

Ad hæc, Pater piissime, vestræ beatitudinis notitiæ deferimus, quod prædictus Pater noster, dum vixit, quantum in ipso fuit, concessit quòd Clerici vestri & Nuncii, ad prædicta annalia colligenda deputati, ipsa usque ad certum tempus modo debito possent colligere; ita tamen quòd ad fructus Abbatiarum & Prioratuum, vacantium in eodem Regno, nullatenus extenderent manus suas.

Per quam quidem concessionem non intendebat alicui præjudicare, seu aliorum juribus in aliquo derogare, prout per quasdam alias litteras, penes dictos Clericos residentes, evidenter apparet; scilicet, quod iidem Clerici super omnibus, quæ ad vos & Romanam Ecclesiam, in Regno & aliis terris suis, pertinebant, & pertinere debebant, uterentur officio suo, sicut Clerici & Nuncii aliorum summorum Pontificum, Prædecessorum vestrorum, priùs in Anglia commorantes, officio, a Sede Apostolicâ ipsis commisso, uti consueverunt temporibus retroactis: Ita quòd non facerent aliquid; seu etiam attemptarent, quod in præjudicium Coronæ aut dignitatis suæ Regiæ, legis aut consuetudinis dicti Regni derogationem, seu aliorum fidelium suorum, valerent cedere quoquo modo; Contra cujus concessionis effectum, per nos, aut Ministros nostros nichil esse, vel fuisse novimus attemptatum.

Unde super deliberatione, vel missione ipsorum Episcoporum ad vos, aut etiam super aliis, in dictis litteris vestris contentis, quæ jura & consuetudines præfati Regni tangere dinoscuntur, cum dictis Proceribus, quos dicta negotia specialiter tangunt, ut præmittitur, in hac parte, quorum præsentiam propter guerram in Scotiâ, de novo suscitatam, ad præsens non habemus, citiùs quo poterimus colloquium habere intendimus & tractatum:

Supplicamus igitur Sanctitati vestræ humiliter & devotè, quatinus, præmissis Paternâ consideratione pensatis, Beatitudo vestra dilationem & consilii hujus deliberationem molestè non ferat, quam, habito tempore, quo fieri poterit citiori, consilio de præmissis, tàm in hiis, quàm aliis, in dictis litteris vestris contentis, quicquid inoffensâ Regiâ Dignitate, & absque exhæredatione

A. D. 1308. An. 2. Edw. 2. & gravi præjudicio subditorum nostrorum & nostris, Filiali promptitudine exerceri & fieri promittemus. Interim vero præfatos Episcopos, ob reverentiam Sedis Apostolicæ & vestram, custodiri honestiùs & mitiùs faciemus, ut saltim, ad præsens, in hoc, quod possumus, nostra devotio cognoscatur.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 23. die Julii.

Ad Regem Franciæ pro præfato Frederico, Manfredi Filio, ad summum Pontificem profecturo.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

Excellentissimo Principi, Domino ac Patri suo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem, & successus semper ad vota prosperos & felices.

Cùm Nobilis Vir Fredericus, natus quondam Manfredi Regis Siciliæ, qui ad nos ad partes Angliæ nuper venit, jam sit ad Dominum summum Pontificem pro quibusdam negotiis accessurus;

Nos, affectantes eundem Fredericum favoribus prosequi gratiosis, Celsitudinem vestram attente requirimus & rogamus, quatinus eundem Fredericum habentes, si placet, nostri intuitu, specialiter commendatum, ei litteras vestras de salvo & securo conductu, per Regnum & potestatem vestram, concedere dignemini, cum ex parte ejusdem Frederici fueritis super hoc requisiti.

Dat. apud Northamptoniam, 6. die Augusti.

Ad Cardinales pro eodem Frederico.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7.

Rex Venerabili in Christo Patri R. del Gote, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Dyacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, cum sinceræ dilectionis affectu.

Efficit nos grandis fiducia, quam de vestrâ amicitiâ gerimus, & gessimus à jam diu, pro nostris & nostrorum amicorum negotiis, vobis frequentiùs porrigere preces nostras.

Cùm itaque attendentes graves persecutiones & angustias, quas Nobilis Vir Fredericus, Natus quondam Manfredi Regis Siciliæ, non sui reatûs merito, set sævientis potiùs Fortunæ injuriâ, divino nutu, diutius est perpessus, ut vestram prudentiam credimus non latere; ac cupientes ipsius indigentiæ subveniri, nè tanti Regis Filius cogatur egere, Domino summo Pontifici nostras litteras supplicatorias duximus destinandas, ut ipse circa statûs ejusdem Frederici relevationem, Dei A. D. 1308. & nostri intuitu, agere sic dignetur, quod ex nostra intercessione uberioris gratiæ fructum se sentiat reportâsse:

Paternitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ut idem Dominus Summus Pontifex preces nostras favorabiliter exaudiat in hac parte, nostri intuitu, opem velitis & operam apponere efficacem.

Dat. apud Northhamptoniam, 6. die Augusti.

Consimiles Litteræ diriguntur,

Domino P. Sabinensi Episcopo,
Domino Thomæ Jorz, Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali,
Domino Alphonso Infanti, Consobrino Regis.

De Sacramento præstito per W. Episcopum Sancti Andreæ, de fide & fidelitate observandis.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 21. Ced.

Universis, præsentes Literas inspecturis, W. miseratione divinâ, Ecclesiæ Sancti Andreæ Episcopus, salutem in Domino sempiternam.

Noveritis quod nos, attendentes Regiæ mansuetudini, quam Serenissimus Princeps Dominus noster, Dominus A. D. 1308. E. Dei gratiâ, Rex Illustris, nuper nobis circa liberationem nostram facere dignabatur, spondemus & promittimus per præsentes, quod ab hac horâ in antea præfato Domino nostro Regi, quem Dominum nostrum ligium profitemur,

A. D. 1308. Edw. 2. temur, & hæredibus suis fideles erimus: fidem & fidelitatem eidem Domino, suisque hæredibus perpetuò inviolabiliter observabimus & tenebimus: Inimicos verò ipsius, & hæredum suorum, & Rebelles quoscumque, juxta posse nostrum, ad fidem, amicitiam, & ad fidelitatem suam adducemus: ac ipsos ad fideliter deserviendum Domino Regi prædicto & hæredibus suis, eorumque Ministris, modis omnibus, quibus scimus & possumus, alliciemus.

Promittentes quod, quotiensc umque, & quandocumque de pacis terræ Scotiæ Perturbatoribus, Conventiculas, Confœderationes, seu Conspirationes quascumque facientibus nobis constare poterit, ipsos, donec a suis præsumptuosis audaciis destiterint, modis & viis omnibus, quibus poterimus, &c, si necesse fuerit, per omnem censuram Ecclesiasticam, compescemus, eorumque nomina dicto Domino Regi, hæredibus suis, seu eorum Ministris quamcitiùs nuntiabimus.

Statum etiam ejusdem Domini Regis in hiis & aliis augmentabimus & promovebimus, nec quicquam faciemus, vel procurabimus, seu juxta posse nostrum fieri permittemus, per quod contentionis & dissensionis materia, seu turbationis scintilla, inter præfatum Dominum Regem Incolasque Regni Angliæ, & Gentes Terræ Scotiæ quascumque, quomodolibet valeat suboriri. A. D. 1308. Edw. 2.

Ad quæ omnia & singula fideliter facienda & observanda, spontaneâ voluntate, & non coactâ, super corpus Domini consecratum, & Crucem GNAYTH, tactisque Sacrosanctis, corporale præstitimus Juramentum, fidéque mediâ obligamur.

Ad hoc promittimus, sub debito ejusdem juramenti, quod fines Episcopatûs Dunelmensis, quos idem Dominus noster Rex, ad interpellationem nostram instantem, pro morâ nostrâ ad nostri securitatem concessit, sine licentiâ ejusdem Domini Regis speciali, minimè transgrediemur.

In cujus rei testimonium sigillum nostrum præsentibus apposuimus.

Dat. apud Norhampton. 11. die mensis Augusti.

Ad Regem, pro Concordia cum Baronibus habenda, hortatoria.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Ex Autogr. CLemens Episcopus servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edwardo Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Zelus comedit nos, Fili Carissime, inclitæ domûs tuæ, & paterna dilectio, quâ te inter cæteros Reges & Principes Orbis terræ Catholicos sinceriùs gerimus in visceribus caritatis, pulsat hostium cordis nostri, animi vires solicitat vigilanter, & nostræ mentis excitat cogitatus, quod de sui statûs prosperitate pensantes assiduè, indesinenter nostræ sollicitudinis studia convertamus, ut domus ipsa prosperis semper fulciatur eventibus, pacis assiduæ ubertate lætetur, vigeat incrementis magnificis, & eximiis honoribus attollatur, & nullius in domo ipsâ succrescat vastabilis herbæ contagium, quæ Semen dissensionis producere valeat, aut amaritudinis fructus, vel nocumenti cujuslibet in eâdem.

Romana quidem Ecclesia, Mater tua, domum ipsam, velut Filiam prædilectam, semper fide præclaram invenit, devotionis reperit integritate conspicuam, & sibi gratam & acceptam cognovit multiplicibus virtutibus meritorum.

Ex hiis enim, quæ in Sacrario pectoris ejusdem Ecclesiæ, velut Scriptum perempne, recondita conservantur, provenire dignoscitur quod te, tantæ & tam benedictæ domûs germen egregium, in medio pectoris Apostolici gerimus prædilectum, & personam tuam assiduæ mentis obtuitibus intuemur, ad tuæ ac Regni tui, velut terræ ipsius peculiaris, Ecclesiæ paternis & sollicitis studiis cumulum intendentes. A. D. 1308.

Sanè auditui nostri Apostolatûs, tam per litteras tuas, quàm alias innotuit, quòd hoste pacis, Satore discordiæ, Regnum tuum suæ versutiæ malleis impetente, & in ipso nequitiæ solitæ diffundente venena, ad gravem cum ipsius Regni Baronibus discordiam devenisti.

Ex quo tanto graviores percepimus, & sentimus in animo punctiones, tantoqué majoris amaricationis effusio intima nostra perfudit, quanto delectabiliùs in tuâ quiete quiescimus, & quanto tuorum Successuum sinistrorum emersio, nos duriùs turbant in intimis, & nobis quietem animi vix indulgent.

Profecto, Dilectissime Fili, si Magnitudo tua prudenter considerat, & discutit diligenter, tibi patentibus apparebit indiciis, quòd omnia in pace concrescunt, & omnia in discordiâ dilabuntur,

A. D. 1308. Edw. 2. tur, quódque si dissensionis vitabis materiam, fugabis discordias, odia procul pelles, & guerrarum impetuosis impulsibus libellum dabis repudii; in terris, tuæ ditioni subjectis, gratiam tibi vendicabis Altissimi, & tui latiùs dilatabis culmina Principatûs, si pacis quæsiveris commoda, & quæsita, pro divini nominis gloriâ, prosequaris.

Nec indignè tuam oportet Celsitudinem tenaciter habere memoriâ, & infra claustra tui pectoris diligenti meditatione revolvere, qualiter, claræ memoriæ, Edvardus Genitor tuus, salubri consilio dirigens actus suos, eosdem Barones semper fuit Regiis favoribus prosecutus, semper dilectionis brachiis amplexatus, semper eos prævenit honoribus, semper donis & muneribus allexit magnificis, semper commoda procuravit ipsorum, & auxit statum condignis & utilibus incrementis.

Nec illud volumus sub silentio præterire, quòd Barones ipsi, persistentes in ipsius Regis fidelitate constanter, indesinenter ejus mandatis & beneplacitis adhæserunt; & in quibuscunque suis locis & terris extitit oportunum, pro defensione Regii nominis & Coronæ, se murum defensionis viriliter opponentes, multa fuerunt experti pericula, multáque dispendia subierunt.

Quare Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur in Filio Dei Patris, quatinus præmissa infra claustra Regii pectoris sollicitâ meditatione discutiens, & attentè considerans, quanti honoris & commodi, tibi & Regnis, ac terris tuis, ex hujusmodi reformatione pacis, fructus advenient; quantisve per discordiam memoratum, nisi pacis ejusdem, Deo propitio, reformatio celeriter subsequatur, te ac terras præfatas expones periculis, quantisve tu dispendiosis eventibus subjacebis; eosdem Barones pro divini nominis gloriâ, & Apostolicæ sedis, ac nostrâ reverentiâ, tuíque statûs & honoris augmento, ad amplexus benignæ reconciliationis admittas, & cum eis pacem hujusmodi non differas reformare.

Si vero, quod absit, hujusmodi turbationibus non posses finem imponere per teipsum, & pax hujusmodi non valeret ex tuis operationibus provenire; nos libenter ministerium Apostolicæ sollicitudinis apponemus, neque ullis parcemus laboribus, pro hujusmodi amputatione discordiæ, nec quietem animi, quantum nobis permittetur desuper, capiemus, ut tibi, Regnisque, ac terris tuis ejusdem pacis claritas elucescat.

Sic igitur beneplacitis Apostolicis in hâc parte tuum inclines reverenter auditum, sic ferventer ad reformationem pacis hujusmodi convertas desideria mentis tuæ, quod illius gratus effectus, quem desiderabiliter expectamus, nostri pectoris intima, ex prætatæ discordiæ amaricatione turbata, delectabili jocunditate reficiat, túque ab illo, qui pacis est amator & auctor, retributionis æternæ præmium consequaris, ac nomen Regium humanæ laudis præconiis attollatur.

Ecce! insuper quod Venerabilem Fratrem nostrum Arnaldum Episcopum Pictavensem, honoris Regii fervidum zelatorem, utpote qui de Ducatu tuo traxit originem, ad te duximus destinandum, qui super præmissis tibi nostram aperiet voluntatem.

Tu vero ea, quæ super prædictis idem Episcopus tibi ex parte nostrâ retulerit, indubitanter credere, & efficaciter adimplere procures; Rescripturus nobis per ipsum, & litteras tuas ad nos deferendas, quicquid super præmissis duxeris faciendum, & videris expedire.

Dat. Pictavis 3. Idus Augusti, Pontificatûs nostri anno tertio.

Sub Filis canabeis.

Pro Radulpho de Monte Hermerii, de licentia fugandi in forestis.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 24.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, de gratiâ nostrâ speciali, concessimus dilecto & fideli nostro, Radulpho de Monte Hermerii, quod ipse, quotienscumque, & quandocunque per forestas, seu chaceas nostras, tàm citra Trentam, quàm ultra, transierit,

In eisdem forestis & chaccis, pro voluntate suâ, fugare & feras capere, & asportare possit, sine occasione, vel impedimento nostri Justiciarii, Forestarii, Viridarii, aut aliorum Ministrorum nostrorum quorumcunque.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Norhampton. 11. die Augusti.

Per ipsum Regem.

Bulla

A. D. 1308. Edw. 2. A. D. 1308. Edw. 2.

Bulla qua Inquisitores super Negotio Templariorum assignantur & deputantur.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Ex Registro Winchelsey in Bibl. Lamb.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopo Cantuariensi, & suis Suffraganeis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Faciens misericordiam cum servo suo Dei filius, Dominus Jesus Christus, ad hoc nos voluit in speculâ eminenti Apostolatûs assumi: ut gerentes, licet immeriti, vices ejus in terris, in cunctis actibus & processibus, ipsius vestigia, quantum patitur humana fragilitas, imitemur.

Sanè dudùm, circa nostræ promotionis ad Apicem Summi Pontificatûs initium, etiam antequam Lugduni, ubi recepimus nostræ Coronationis insignia, veniremus; & post etiam, tàm ibi, quàm alibi, Secreta quorundam nobis Insinuatio intimavit, quod Magister, Præceptores, & alii Fratres Ordinis Militiæ Templi Jerosolymitani, & etiam ipse Ordo (qui, ad defensionem Patrimonii ejusdem Domini nostri Jesu Christi, fuerant in transmarinis partibus deputati) contra ipsum Dominum, IN SCELUS APOSTASIÆ NEPHANDUM, DETESTABILE IDOLATRIÆ VITIUM, EXECRABILE FACINUS SODOMORUM, ET HÆRESES VARIAS erant lapsi.

Quia verò non erat verisimile, nec credibile videbatur, quòd Viri, tàm religiosi (qui præcipuè pro Christi nomine suum sæpe sanguinem effundere, ac personas suas mortis periculis frequenter exponere credebantur; quique multa & magna, tàm in divinis Officiis, quàm in Jejuniis, & aliis observantiis, Devotionis signa frequentiùs prætendebant) suæ sic essent salutis immemores, quòd talia perpetrarent; hujusmodi insinuationi & delationi ipsorum, ejusdem Domini nostri exemplis, & Canonicæ Scripturæ doctrinis edocti, aurem nolumus inclinare.

Deinde verò Charissimus in Christo Filius noster, Philippus Rex Francorum illustris (cui eadem fuerant facinora intimata) non typo avaritiæ (cùm de bonis Templariorum nichil sibi vendicare, vel appropriare intendat; imo ea, per deputandos a nobis generaliter, & per Prælatos Regni Franciæ specialiter, in suis Diocesibus administranda in Regno suo dimisit; manum suam exinde totaliter amovendo) sed fidei ortboxæ fervore (suorum progenitorum vestigia clara sequens) accensus, de præmissis, quantum licitè potuit, se informans, ad instruendum & informandum nos super hiis, multas & magnas nobis informationes per suos Nuncios & Literas destinavit.

A. D. 1308.

Infamiâ verò, contra Templarios ipsos, increbrescente validiùs super sceleribus antedictis: & quia etiam quidam miles, ejusdem Ordinis, Magnæ Nobilitatis, & qui non levis Opinionis in dicto ordine habebatur, coram nobis secretò juratus, deposuit quod, IN RECEPTIONE FRATRUM PRÆFATI ORDINIS, HÆC CONSUETUDO, VEL POTIUS CORRUPTELA SERVATUR, QUOD AD RECIPIENTIS, VEL AB EO DEPUTATI SUGGESTIONEM, QUI RECIPITUR, JESUM CHRISTUM NEGAT, ET SUPER CRUCEM, SIBI OSTENSAM, SPUIT, IN VITUPERIUM CRUCIFIXI, & quædam alia faciunt, Recipiens & Receptus, quæ licita non sunt, nec humanæ conveniunt honestati, prout ipse tunc confessus extitit coram nobis; Vitare nequivimus, urgente nos ad id officii nostri debito, quin tot & tantis Clamoribus accomodaremus auditum.

Set cùm demùm, famâ publicâ deferente, ac clamosâ insinuatione dicti Regis, necnon & Ducum, Comitum, & Baronum, ac aliorum Nobilium, Cleri quoque & Populi dicti Regni Franciæ, ad nostram, propter hoc, tàm per se, quàm per Procuratores, & Syndicos, præsentiam venientium (quod dolenter referrimus) ad nostram audientiam pervenisset quod Magister, Præceptores, & alii Fratres dicti Ordinis, & ipse Ordo, præfatis & pluribus aliis erant Criminibus irretiti:

Et præmissa, per multas Confessiones, Attestationes, & Depositiones præfati Magistri, & plurium Præceptorum & Fratrum Ordinis præ ibati, coram multis Prælatis, & Hæreticæ pravitatis Inquisitore, in Regno Franciæ factas, nobisque ac Fratribus nostris ostensas, probari quodammodo viderentur;

Ac nichilominus fama & clamores prædicti in tantum invaluissent, & etiam ascendissent, tàm contra ipsum Ordinem, quàm contra personas singulares ejusdem, quod sine gravi scandalo præte-

A. D. 1308. Edw. 2. præteriri non poterant, nec absque imminenti periculo tolerari:

Nos illius, cujus Vices, licèt immeriti, in terris gerimus, vestigiis inhærentes, ad inquirendum de prædictis, ratione prævià, duximus procedendum; multósque de Præceptoribus, Presbyteris, militibus, & aliis Fratribus dicti Ordinis, reputationis non modicæ, in nostrâ præsentiâ constitutos (præstito ab eis Juramento, quòd super præmissis meram & plenam nobis dicerent veritatem) super prædictis interrogavimus & examinavimus, usque ad numerum septuaginta duorum (multis ex Fratribus nostris nobis assistentibus diligenter) eorúmque Confessiones, per publicas manus in autenticam Scripturam redactas, illicò in nostrâ & dictorum Fratrum nostrorum præsentiâ, ac deinde, interposito aliquorum dierum spatio, in Consistorio legi fecimus coram ipsis, & illas in suo vulgari cujuslibet eorum exponi; qui, perseverantes in illis, eas expresè & sponte, prout recitatæ fuerant, approbârunt,

Postque, coram Magistro, & Præceptoribus præcipuis præfati Ordinis, intendentes super præmissis inquirere per nos ipsos, ipsum Magistrum, & Franciæ, Terræ ultramarinæ, Normanniæ, Acquitanniæ, ac Pictaviæ, præceptores Majores nobis, Pictavis existentibus, mandavimus præsentari.

Sed, quoniam quidam ex eis sic infirmabantur, tunc temporis, quod equitare non poterant, nec ad nostram præsentiam quoquo modo adduci; nos cum eis scire volentes de præmissis omnibus veritatem; & an vera essent quæ continebantur in eorum Confessionibus & Depositionibus, (quas coram Inquisitore pravitatis Hæreticæ in Regno Franciæ, præsentibus quibusdam Notariis publicis, & multis aliis bonis Viris, dicebantur fecisse) nobis & Fratribus nostris per ipsum Inquisitorem, sub manibus publicis, exhibitis & ostensis,

Dilectis Filiis nostris, Berengario, titulo Sanctorum Nerrei & Achillei, & Stephano, titulo Sancti Ciriaci in Termis, Presbyteris, ac Landulpho Sancti Angeli Diacono, Cardinalibus (de quorum providentiâ, experientiâ, & fidelitate, indubitatam fiduciam obtinemus) commisimus & mandavimus, ut ipsi, cum præfatis, Magistro & Præceptoribus, inquirerent, tàm contra ipsos, & alias singulares personas dicti Ordinis generaliter, quàm contra ipsum Ordinem, super præmissis, cum diligentiâ, veritatem; & quicquid super hiis invenirent nobis referre, ac eorum Confessiones & Depositiones, per manum publicam in scriptis redactas, nostro Apostolatui deferre, ac præsentare curarent;

A. D. 1308. Edw. 2.

Eisdem, Magistro & Præceptoribus, Absolutionis beneficium a Sententiâ Excommunicationis (quam pro præmissis, si vera essent, incurrerant) si Absolutionem humiliter & devotè peterent, ut debebant, juxta formam Ecclesiæ impensuri:

Qui Cardinales, ad ipsos Magistrum & Præceptores personaliter accedentes, eis sui adventûs causam exposuerunt;

Et (quoniam personæ ipsorum, & aliorum Templariorum, in Regno Franciæ consistentium, nobis traditæ fuerant) quòd liberè, absque metu cujusquam, plenè & purè, super præmissis omnibus, ipsis Cardinalibus dicerent Veritatem, eis auctoritate Apostolicâ injunxerunt.

Qui Magister, & Præceptores Franciæ, Terræ ultramarinæ, Normanniæ, Acquitanniæ, ac Pictaviæ, coram ipsis tribus Cardinalibus (præsentibus quatuor Tabellionibus publicis, & multis bonis aliis Viris) ad Sancta Dei Evangelia, ab eis corporaliter tacta, præstito Juramento quòd, super præmissis omnibus, meram & plenam dicerent Veritatem, coram ipsis singulariter, liberè ac sponte, absque Coactione qualibet & terrore, deposuerunt, & Confessi fuerunt, inter cætera, CHRISTI ABNEGATIONEM, ET SPUITIONEM SUPER CRUCEM, cum in Ordine Templi recepti fuerunt; & quidam ex eis se, sub eadem formâ, scilicet, CUM ABNEGATIONE CHRISTI, ET SPUITIONE SUPER CRUCEM, Fratres Milites recepisse.

Sunt etiam quidam ex eis, quædam alia horribilia & inhonesta confessi, quæ, ut eorum ad præsens parcamus verecundiæ, subticemus.

Dixerunt præterea, & confessi fuerunt esse vera, quæ in eorum Confessionibus & depositionibus continentur, quas dudum fecerant coram Inquisitore Hæreticæ pravitatis.

Quæ Confessiones & Depositiones dictorum, Magistri & Præceptorum, in Scripturam publicam per quatuor Tabelliones publicos redactæ, in ipsorum, Magistri & Præceptorum, & quorundam aliorum bonorum Virorum præsentiâ: ac deinde, interposito aliquorum dierum spatio, coram ipsis eædem lectæ fuerint, de mandato, & in præsentiâ Cardinalium prædictorum, & in suo vulgari expositæ cuilibet eorundem; qui, perseverantes in illis, eas expresè ac

A.D. 1308. Edw. 2. ac sponte, prout recitatæ fuerant, approbârunt.

Et, post Confessiones & Depositiones hujusmodi, ab ipsis Cardinalibus ab Excommunicatione (quam pro præmissis incurrerant) absolutionem flexis Genibus, manibúsque complosis, humiliter & devotè, ac cum Lachrimarum effusione modicâ petierunt.

Ipsi verò Cardinales, quia Ecclesia non claudit gremium redeunti, ab eisdem, Magistro & Præceptoribus, Hæresi abjuratâ expressè, ipsis, secundum formam Ecclesiæ, auctoritate nostrâ, absolutionis beneficium impenderunt.

Ac deinde, ad nostram præsentiam redeuntes, Confessiones & Depositiones prælibatorum, Magistri & Præceptorum, in Scripturam publicam per manus publicas (ut dictum est) redactas, nobis præsentaverunt; &, quæ cum dictis, Magistro & præceptoribus, fecerant, retulerunt.

Ex quibus Confessionibus & Depositionibus, ac relatione, invenimus sæpefatos, Magistrum & Fratres, in præmissis, & circa præmissa (licet quosdam ex eis in pluribus, & alios in paucioribus) graviter deliquisse.

Verùm, quia universis Mundi partibus, per quas idem Ordo diffunditur, ac Fratres degunt ipsius, super hiis non possumus inquirere per nos ipsos,

Fraternitati vestræ, de Fratrum nostrorum Consilio, per Apostolica Scripta mandamus, quatinus vos, vel quilibet vestrûm, videlicet, in suis Civitate & Diocesi,

Unà cum venerabilibus Fratribus nostris, Patriarchâ Jerosolymitano: Ac Archiepiscopo Eboracensi: Lincolniensi, Cicestriensi, & Aureleanensi Episcopis: Et dilectis Filiis, de Latbiniaco, Pariensis Diocesis, & S. Germani de Pratis juxta Parisius, Monasteriorum Abbatibus; ac Magistris, Sicardo de Vauro, Canonico Narbonensi, Capellano nostro, nostrique Palatii Auditore Causarum, & Guidone de Vichio, Rectore Ecclesiæ de Hoshe, Londoniensis Diocesis; vel octo, septem, sex, quinque, quatuor, tribus, duobus, aut uno ex ipsis, quos vobis in hac parte, propter Negotii magnitudinem, duximus adjungendos, A.D. 1308. Edw. 2.

Vocatis, per publicum Citationis Edictum, per vos, & ipsos adjunctos, vel eorum aliquos, seu aliquem, in locis, de quibus vobis & eis videbitur faciendum, qui fuerunt evocandi,

Contra singulares Personas, & Fratres dicti Ordinis, in Civitatibus & Diocesibus vestris degentes, etiamsi aliunde venerint, vel illuc adducti forsan extiterint, super Articulis (quos vobis, sub Bullâ nostrâ inclusos, transmittamus) & super aliis, de quibus prudentiæ vestræ videbitur expedire, veritatem cum diligentiâ inquiratis.

Volumus insuper quòd, Inquisitione, seu Inquisitionibus hujusmodi factis, per Provinciale Concilium, contra ipsos singulares Personas, & Fratres, qui in eadem Provinciâ fuerint, seu pro eis, super hiis, de quibus contra eos inquisitum extiterit, absolutoria, seu Condempnatoria Sententia, juxta Juris exigentiam, proferatur; Inquisitore nichilominus, seu Inquisitoribus ejusdem pravitatis Hæreticæ, in ipsa Provincia per Sedem Apostolicam deputatis, tàm ad dictas Inquisitiones, quàm ad hujusmodi prolationem Sententiæ Admissis, si ad eas vobiscum voluerint interesse.

Proviso quòd, de inquirendo vel sententiando contra Magistrum, Præceptorem dicti Ordinis, in Regno Angliæ constitutum, contra quos, per certas personas, inquiri mandavimus, vos intermittere nullatenus præsumatis.

Dat. Pictavis secundo idus Augusti, Pontificatus nostri Anno tertio.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ, de Terris Johannis de Balliolo concessis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Cart. 2. E. 2. n. 45.

REX Archiepiscopis, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm, claræ memoriæ, Dominus Eduardus, quondam Rex Angliæ, Pater noster, nuper concessisset dilecto Consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, Castrum, Villam, Maneria, Terras & Tenementa subscripta, cum pertinentiis, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, in manu dicti Patris nostri existentia, viz. A.D. 1308.

Castrum de Fodringeye, cum Hameletris de Nastington & Yarwelle, ac aliis pertinentiis suis in Comitatu Northampt.

Villam de Torkeleye, cum pertinentiis, in Comitatu Lincolniensi:

Viginti

A.D. 1308. Edw. 2. Viginti & octo solidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Alkebarwe in eodem Comitatu :

Sexaginta & septem solidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Belteford in eodem Comitatu :

Duas carucatas Terræ, cum pertinentiis, in Staunford, in eodem Comitatu :

Centum solidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Wadyngton, in eodem Comitatu :

Maneria de Biwell & de Wodehorn, cum pertinentiis, in Comitatu Northumbr.

Manerium de Dryfeld, cum Hamelettis & aliis pertinentiis suis, in Comitatu Ebor.

Duas Marcatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Hykelton, in eodem Comitatu.

Terras & Tenementa in Repyndon, in Comitatu Derb.

Novem solidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Magna Stinecle, in Comitatu Hunt.

Sex solidatas, novem Denariatas, & unam quadrantem annui redditûs, cum pertinentiis, in Baldewynbo, in eodem Comitatu :

Duas Marcatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Brampton, in eodem Comitatu :

Octo solidatas annui redditûs, cum pertinentiis, in Magnâ Paxton, in eodem Comitu :

Quatuor solidatas annui redditus, cum pertinentiis, percipiendas de visu Franci Plegii, in Parva Paxton, in eodem Comitatu :

Quinquaginta & septem solidatas, & duos denarios annui redditûs, cum pertinentiis, in Villâ de Huntingdon :

Quandam Sectam ad Curiam ejusdem Villæ de Huntingdon, de hominibus & Tenentibus Villæ de Byssebrok.

Quatuor libratas annui redditûs, cum pertinentiis, in Wyssenden in Comitatu Roteland.

Sexdecim solidatas annui redditûs, cum pertinentiis, de Firmâ quinquaginta Acrarum Terræ, quas Magister Robertus Lauterel nuper tenuit in Souderfokene, in eodem Comitatu.

Manerium de Kempeston, cum pertinentiis in Comitatu Bed.

Manerium de Totenham, cum pertinentiis, in Comitatu Midd.

Et dimidium Hundredi de Ludynglond, cum pertinentiis, in Comitatu Suff.

HABENDA eidem Johanni de Britannia ad voluntatem dicti Patris nostri:

Quæ quidem, Castrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi, idem Johannes, adhuc tenet ; A.D. 1308. Edw. 2.

Nos, pro bono & laudabili servitio, quod idem Johannes de Britannia nobis hactenus impendit, & impendet in futurum, concessimus, pro nobis & hæredibus nostris, quod idem Johannes HABEAT ET TENEAT Castrum, Villam, Manerium, Tenementa, & dimidium Hundredi prædicta, sibi & hæredibus suis, de corpore suo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus nostris, unà cum servitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hospitalium, visibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Castrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi spectantibus ; adeo libere & integre sicut prædictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris nostri devenerunt : Faciendo inde servitia, quæ idem Johannes de Balliolo, dum ea sic tenuit, indè facere consuevit.

Concessimus etiam, pro nobis & hæredibus nostris, quod omnes Terræ & Tenementa, cum pertinentiis, quæ Agnes de Valentia, quæ fuit Uxor Hugonis de Balliolo, & Alianora de Geneure, quæ fuit Alexandri de Balliolo, tenent in dotem in Comitatibus prædictis, de hæreditate quæ fuit prædicti Johannis de Balliolo, & quæ, post mortem earundem, ad nos & hæredes nostros reverti deberent, post decessum ipsarum Agnetis & Alianoræ, remaneant præfato Johanni de Britannia, & hæredibus suis, de corpore suo legitimè procreatis ; HABENDA ET TENENDA, unà cum servitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hospitalium, visibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis Warennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta Terras & Tenementa, quæ sic tenentur in dotem, spectantibus ; simul cum prædictis, Castro, Villa, Maneriis, Terris, Tenementis & dimidio Hundredo, de nobis, & hæredibus nostris, per servitia supradicta :

Ita quod, si idem Johannes de Britannia obierit sine hærede, de corpore suo legitime procreato, tunc Castrum, Villa, Maneria, Terræ Tenementa, & dimidium Hundredi, prædicta, post mortem ejusdem Johannis : Et Terræ & Tenementa, quæ dictæ Agnes & Alianora tenent in dotem, sicut prædictum est,

A.D. 1308. Edw. 2. est, post decessum earundem, Agnetis & Alianoræ, & prædicti Johannis de Britannia, ad nos & hæredes nostros integrè revertantur.

Quare volumus, & firmiter præcipimus, pro nobis & hæredibus nostris, quod prædictus Johannes de Britannia HABEAT ET TENEAT sibi & hæredibus suis, de corpore suo legitimè procreatis, Castrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi, prædicta, de nobis & hæredibus nostris, unà cum Servitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hospitalium, visibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warrennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Castrum, Villam, Maneria, Terras, Tenementa, & dimidium Hundredi spectantibus; adeo liberè & integrè, sicut prædictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris nostri devenerunt: Faciendo inde servitia, quæ idem Johannes de Balliolo, dùm ea sic tenuit, indè facere consuevit.

Et quod omnes Terræ & Tenementa, quæ præfatæ, Agnes & Elianora, tenent in dotem, in Comitatibus prædictis, de hæreditate, quæ fuit prædicti Johannis de Balliolo, & quæ, post earundem mortem, ad nos & hæredes nostros reverti deberent, post decessum ipsarum, Agnetis & Elianoræ, remaneant præfato Johanni de Britannia, & hæredibus suis, de corpore suo legitime procreatis,

HABENDA ET TENENDA, unà cum Servitiis liberè tenentium, feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Abbatiarum, Prioratuum, Capellarum, Hospitalium, visibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Terras & Tenementa, quæ sic tenentur in dotem, spectantibus; simul cum prædictis, Castro, Villa, Maneriis, Terris, Tenementis, & dimidio Hundredi, de nobis & hæredibus nostris, per servitia supradicta: Ita quod, si idem Johannes de Britannia obierit sinè hærede, de corpore suo legitimè procreato, tunc Castrum, Villa, Maneria, Terræ, Tenementa, & dimidium Hundredi, prædicta, post mortem ejusdem Johannis: Et Terræ & Tenementa, quæ dictæ Agnes & Alianora tenent in dotem, sicut prædictum est, post decessum earundem, Agnetis & Alianoræ, & prædicti Johannis de Britannia, ad nos, & hæredes nostros integrè revertantur, sicut prædictum est. A.D. 1308. Edw. 2.

Hiis Testibus,

Venerabili Patre J. Cicestr. Episcopo, Cancellario nostro,
Gilberto de Clare Comite Gloucestr. & Hertford,
Humfrido de Bohun Comite Hereford & Essex,
Guidone de Bello Campo, Comite Warwicen.
Johanne de Hastingges,
Roberto Filio Rogeri,
Roberto Filio Pagani, Senescallo Hospitii nostri, & aliis.

Dat. per manum nostram, apud Norhampton, 12. die Augusti.

Pro eodem Comite Richemundiæ; de Terris, quæ fuerunt nuper Regis Scotiæ, sibi concessis.

A.D. 1308. A. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 21. REX Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de terris & tenementis, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, in Comitatibus Norhamptoniæ, Lancastriæ, Northumbriæ, Eboraci, Derbiæ, Huntingtoniæ, Rotelandiæ, Bedefordiæ, Middlesexiæ & Suffolciæ, salutem.

Cùm, pro bono & laudabili servitio, quod dilectus & fidelis noster, Johannes de Britannia Comes Richemundiæ, nobis impendit, & impendet in futurum, concesserimus ei, per Cartam nostram, omnes terras, & omnia tenementa, quæ fuerunt præfati Johannis de Balliolo, in Comitatibus prædictis, A.D. 1308.

HABENDA ET TENENDA sibi, & hæredibus suis, de corpore suo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus nostris (unà cum feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, servitiis liberè tenentium, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, terras & tenementa pertinentibus) adeò liberè & integrè, sicut prædictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris nostri devenerunt, faciendo inde servitia quæ idem Johannes de Balliolo inde facere consuevit; prout in Cartâ

A. D. 1308. nostrâ prædictâ pleniùs continetur:

Edw. 2.

Vobis mandamus quod eidem Comiti, de fidelitatibus, & aliis servitiis vestris, quæ debetis ratione terrarum & tenementorum, quæ tenetis de terris & tenementis prædictis, intendentes sitis & respondentes. A. D. 1308. Edw. 2.

Teste Rege apud Norhampton, 15. die Augusti.

Procuratorium Regis & Reginæ pro Terra Pontivi.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 20.

REX, &c. & Isabella, eadem gratiâ, Regina Angliæ Domina Hiberniæ, Ducissa Aquitaniæ, Consors sua, omnibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem.

Noveritis quod, in omnibus causis, negotiis & querelis, motis, & movendis a nobis in Curiâ Excellentissimi Principis, Domini & Patris nostri, Domini Philippi, Dei gratiâ, Regis Francorum illustris, & coram omnibus & singulis judicibus, & auditoribus, deputatis & deputandis, vel ipso, vel Curiâ suâ;

Nec non coram quibuscunque aliis Justiciariis, Ballivis & Præpositis suis, contra Episcopos, Abbates, Capitula & Conventus, Villas & alias Universitates, Milites, Laicos & Clericos, & alios nobiles & ignobiles, cujuscunque dignitatis, status, aut conditionis existant:

Et ab ipsis contra nos, occasione terræ de Pontivo;

Pro nobis, ad omnes dies assignatos, & assignandos, facimus, constituimus, & ordinamus Procuratorem nostrum, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Alneco Militem:

Dantes & concedentes eidem Procuratori nostro potestatem & speciale mandatum agendi, defendendi, requirendi, & supplicandi: Jurandi de calumpnia, & de veritate dicendâ: Subeundi cujuslibet alterius generis juramentum: Testes producendi, pacificandi, & in arbitros compromittendi: Et omnia alia & singula faciendi, quæ verus & sufficiens Procurator facere potest & debet, & quæ nos faceremus, vel facere possemus, si præsentes essemus. A. D. 1308.

Nec non constituendi, sive substituendi alium, vel alios Procuratores, loco sui, in omnibus supradictis, qui consimilem in præmissis habeat, vel habeant potestatem; & revocandi eosdem quandocunque, & quotiensunque ipse hoc duxerit faciendum.

Promitimus nihilominus, pro prædicto Procuratore nostro, & substituto, vel substitutis ab eo, rem ratam haberi, & judicatum solvi, sub ipoteca rerum & bonorum terræ nostræ de Pontivo.

Et hoc omnibus, quorum interest, vel interesse potest, significamus.

In cujus rei testimonium præsentibus literis Sigilla nostra duximus apponenda.

Dat. apud Langele, 16. die Augusti, Anno Domini millesimo, trescentesimo, octavo.

Pro Mercatoribus de Societate Ballardorum, de pecunia, Lichfeldensi Episcopo debita, ipsis solvenda.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 18.

REX, dilectæ sibi, Aliciæ Comitissæ Norfolciæ, salutem.

Cùm, in partem solutionis debitorum, in quibus tenemur Mercatoribus de Societate Ballardorum de Luca, assignavimus eis illas Ducentas, septuaginta & quinque libras, quas nobis debetis ad Scaccarium nostrum, de illis trescentis libris, quas nuper debuistis Waltero Coventriensi & Lychfeldensi Episcopo, nuper Thesaurario Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, cujus debita ex certis causis in manu nostra existunt;

Vobis mandamus quòd prædictas ducentas, septuaginta, & quinque libras, præfatis Mercatoribus ad terminos, ad quos illas nobis solvisse debuistis, ad Scaccarium nostrum prædictum, juxta recognitionem vestram, nobis indè ibidem factam, solvatis: A. D. 1308.

Et nos, cùm pecuniam illam præfatis Mercatoribus sic solveritis, vos inde, tenore præsentium, quietamus; promittentes nos vos indè, versus præfatum Episcopum, indempnes conservare.

Mandavimus enim Thesaurario & Boronibus nostris de Scaccario prædicto,

A.D. 1308. dicto, quòd, quàm citius eis constiterit vos satisfecisse prædictis Mercatoribus de pecuniâ prædictâ, vos de recognitione vestrâ prædictâ, ac etiam manucaptione, quam nobis inde invenistis, ad Scaccarium prædictum exonerent, & penitus faciant esse quietos. A.D. 1308.

Edv. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele, 16. die Augusti.

Papa regratiatur Regi, pro Castro de Blancaforti, nepoti suo concesso.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

CLemens Episcopus, &c. Cariſſimo in Christo Filio E. Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exultamus & lætamur in Domino, & delectatione multiplici præcordia nostra recreantur, quod, in Te Filium devotionis habentes, ad ea dirigis desideria mentis tuæ, quæ nostris affectibus conspicis esse grata.

Hoc enim evidentiâ facti manifestè palpamus, & operum evidentiâ patenter advertimus, dum Castrum & Castellaniam de Blancaforti Diocesis Burdegalensis, cum suis juribus, & pertinentiis universis, & quædam alia dilecto Filio Nobili viro Bertrando Deugod nepoti nostro, quamvis ad id non accederet consideratio mentis nostræ, gratiosè & liberaliter concessisti; ex quo tibi tanto magis ad gratiarum actiones assurgimus, quanto id ex tuâ liberalitate animi novimus processisse.

Et, licet ante concessionem hujusmodi, Te portaremus in armario nostri pectoris prædilectum, tuique honoris & prosperitatis augmentum vellemus paternâ sollicitudine promovere, sicut retroactis temporibus potuisti percipere evidenter; ipsa tamen concessio ad Personam tuam eo ferventioris dilectionis zelo nos afficit, & ad ea procuranda, quæ tuum Statum magnificent, nos reddit meritò promptiores, quo magis devotionem sinceritatis & fidei, quam ad nos habere dinosceris, per gratas actiones & placidas experimur, nosque magis in concessione ipsâ conspicimus honorari. A.D. 1308.

Cum itaque litteræ, super hujusmodi concessione confectæ, propter Scriptoris errorem, non in substantiâ, sed potiùs in dictamine, & nostri conservatione honoris defectum aliquem patiantur, Celsitudinem Regiam paterno rogamus affectu, quatinus præfatas litteras plenè corrigi facias, prout venerabilis Frater noster Arnaldus Pictavensis Episcopus & dilectus Filius Bertrandus Calculi, Familiaris noster & tuus, Latores præsentium, vel alter eorundem, quos ad tuam præsentiam specialiter destinamus, ex parte nostrâ tuæ Magnitudini referabit.

Dat. Lugusiaci Pictaven. Dioc. 15. Kalendas Septembris Pontificatus nostri Anno tertio.

Sub Filis Canabeis.

Ad Dionysium Regem Portugalliæ, de Fœdere inter Mercatores utriusque Regni.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6.

MAgnifico Principi Domino D. Dei gratiâ, Portugalliæ & Algarbiæ Regi Illustri, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem & felices semper ad vota successus.

Celsitudinis vestræ litteras, quas nobis Nuncius vester, præsentium Bajulus, nuper detulit, lætanter recepimus, & quæ continebantur in eisdem benignè audivimus, ac pleno concepimus intellectu; Serenitati Regiæ intimantes quod nos de fœdere unionis & amoris, quod inter vestros & nostros Mercatores hactenus extitit, prout in litteris vestris prædictis pleniùs expressistis, visceraliter congaudemus; illudque inter eos perpetuis temporibus cupimus indissolubiliter permanere. A.D. 1308.

Quamobrem, licet super deprædationibus & inhumanibus flagitiis, Mercatoribus de Regno nostro, ut dictæ testantur litteræ, dudum factis per Mercatores de Regno Castellæ, qui, dum dicta facinora perpetrabant, vexilla sua, vestra insignia & Arma repræsentantia, dolosè erigebant, se Portugallos falsè & malitiosè proclamando, ut sic Mercatores nostros, tali falsitatis velamine, contra Mercatores vestros ad inimicitias provocarent, ante hæc tempora quicquam non audivimus, nec ulla nobis ex parte dictorum Mercatorum nostrorum fuerit

A. D. 1308. Edw. 2. fuerit indè hactenus querela delata.

Ad vestræ tamen requisitionis instantiam, Mercatoribus vestris prædictis litteras nostras de salvo & securo conductu veniendi in Regnum & potestatem nostram, morandi & redeundi cum rebus & mercimoniis suis, ac negotiandi de eisdem, prout sibi utile fore perspexerint, favorabiliter duximus concedendas; Dum tamen legales exerceant Merchandisas, & faciant consuetudines debitas & usitatas in Regno nostro, ac universis & singulis, de se conqueri volentibus, prout justum fuerit, respondeant & juri pareant ut debebunt. A. D. 1308. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Waltham, tertio die Octobris.

De restitutione Temporalium Episcopatus Lychfeldensis.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 15. REX Vicecomiti Salopiæ & Staffordiæ, salutem.

Quia Temporalia Episcopatûs Coventriensis & Lychefeldensis, quæ nuper ex certis causis capi fecimus in manum nostram, Waltero Episcopo loci illius duximus restituenda;

Tibi præcipimus quod eidem Episcopo Temporalia Episcopatûs prædicti, cum pertinentiis, in custodiâ tuâ existentia, deliberes indilatè.

Teste Rege apud Westmonasterium, 3. die Octobris.

A. D. 1308. Eodem modo mandatum est subscriptis, pro Temporalibus Episcopatûs prædicti præfato Episcopo restituendis, viz.

Rogero Trumwyne, nuper Vicecomiti Salop. & Staff.

Petro Pycot, nuper Vicecomiti Notinghamiæ & Derbiæ,

Executoribus Testamenti Galfridi de Segrave, nuper Vicecomiti Warr.

De inhibitione Torneamentorum, & de veniendo ad Parliamentum sine Armis.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 23. d. REX Vicecomiti Kantiæ, salutem.

Præcipimus tibi quod, per totam ballivam tuam, in Civitatibus, Burgis, & Villis Mercatoriis, & locis aliis, tàm infra libertates, quàm extra, ex parte nostrâ publicè proclamari, & firmiter inhiberi facias indilatè; nè quis, miles, vel alius, cujuscunque status, seu conditionis existat, sub forisfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis forisfacere poterit, torneamenta, burdeicias, justas, seu aliquod aliud genus facti armorum de pace proclamari faciat:

Nec, ad hujusmodi factum, alicubi, infra Regnum, seu potestatem nostram, ire:

Nec etiam ad partes transmarinas, pro hujusmodi facto armorum, ibidem excercendo, transire:

Vel ad partes illas, sub colore peregrinationis, vel aliâ causâ quacunque, extra Regnum nostrum Angliæ, præterquam ad partes Scotiæ, ducere præsumat.

Præcipimus insuper tibi, quod in singulis locis prædictis, in Balliva tua, ex parte nostrâ publicè proclamari, & firmiter facias inhiberi, nè quis de potestate nostrâ, ad fidem nostram existens, cujuscumque status aut conditionis existat, sub forisfacturâ corporis, terrarum, tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis forisfacere poterit, ad Instans Parliamentum nostrum, quod apud Westmonasterium, a die Sancti Michaelis proximò præterito, in tres septimanas, habituri sumus, Domino concedente, cum equis, aut armis, venire; seu equos, aut arma ex aliquâ causâ, seu quocunque colore ibidem, sub forisfacturâ prædictâ, ducere præsumat; set quod illi, qui ad Parliamentum nostrum prædictum sunt venturi, modo debito veniant ibidem, prout ad Parliamenta, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, venire consueverunt. A. D. 1308.

Et hoc, sicut indignationem nostram vitare volueris, & te, & tua diligis, ac teipsum indempnem servare volueris, non omittas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 4. die Octobris.

Consimiles Literæ diriguntur singulis Vicecomitibus per Angliam.

Bulla

Bulla super liberatione Episcoporum Glasg. Sancti Andr. & Lychfeld. & de bonis Templariorum.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Attende, Fili, & diligenter intellige verba Patris, Magnitudinis Regiæ profectus uberes, & exaltationis incrementa felicia diligentis.

Cogit nos quidem debitum Pastoralis Officii, & vincimur a dilectione nimiâ, quâ, Fili carissime, inter cæteros Christianæ Religionis Principes, specialiter nobis conjungeris, & portaris in Apostolicæ Sedis visceribus caritatis, ut personam Regiam ad actiones laudabiles, operáque salutis, per quæ gratia summi Regis acquiritur, nomen Regium magnificatur in populis, & præcelsæ tuæ famæ præconium exaltationis multiplicis suscipiat incrementa, téque instantiùs, cùm velut homo ab hiis quæ justa sunt devias, & quæ oculos Divinæ Majestatis offendunt, salutis tuæ comodis obviant, derogant Regalibus titulis, sollicitè paternis verborum oraculis revocemus.

Optamus enim, dilectissime Fili, ut quemadmodum in orbe terratum, inter cæteros Catholicos Principes, generosi Sanguinis fulgore prærutilas, sic laudabilium claritate resplendeas actionum, & mentis oculis erectis ad illum, per quem honorum culmina, & Regnorum Solia possidentur, ejus humiliter beneplacitis te conformes, & Progenitorum tuorum imitans laudanda vestigia, limites studeas observare justitiæ, personas Ecclesiasticas Regni tui favoris Regii ope confoveas, & protectionis tuæ præsidio tuearis, a quibusvis earum molestiis, offensis, & injuriis abstinendo.

Hæc profectò sunt opera in conspectu Divinæ Majestatis accepta: Hoc est salubrium exercitium actionum: Hæc sunt urique studia, quæ in populis gentium, Principum gesta clarificant, & regnantium stabiliunt solia incommutabili firmamento.

Dudum siquidem Venerabilis Frater noster Petrus Episcopus Sabinensis, ad Regnum tuum pro quibusdam negotiis, statum pacificum & tranquillum, claræ memoriæ, Edwardi Genitoris tui, & dicti Regni tangentibus, accedens, Venerabiles Fratres nostros Sancti Andreæ & Glasguen. Episcopos, quos licet ad devotam, & instantem dicti Genitoris tui instantiam mandavissemus per Venerabilem Fratrem nostrum Archiepiscopum Eboracensem propter quædam orribilia, quæ de ipsis idem Genitor tuus nobis contra ipsum, pacem & tranquilitatem Regni tui intimaverat fuisse commissa, quæ ipse in suâ conscientiâ asserebat fore vera, per suas Litteras & Nuncios speciales, ipsius Archiepiscopi carceri mancipari, & in eo etiam detineri donec ipsos ad nostram præsentiam mandaremus adduci, in gravem Divinæ Majestatis offensam, & non modicam Apostolicæ Sedis injuriam, dictus Genitor tuus detinebat Regio carceri mancipatos, cum instantiâ ex parte nostrâ libertati restitui postulavit. A.D. 1308.

Idem autem Rex, ejusdem Sabinensis Episcopi postulationibus annuens, præfatos Episcopos cum magnâ humilitate eidem Episcopo Sabinensi verbo restituit, & mandavit restitui cum effectu Apostolicæ Sedis conspectui præsentandos.

Et licet præfatus Sabinensis Episcopus illos proponeret secum adducere, cum ipsum redire ad præsentiam Apostolatûs nostri contingeret, eósque tunc, cum haberet inibi moram contrahere, & timeret de fugâ eorum, recipere distulisset; postmodum tamen, eodem Genitore tuo, viam universæ carnis ingresso, ipsos, nec non & Venerabilem Fratrem nostrum Walterum Lichefeldensem Episcopum, quem carcere detinebat, dicto Sabinensi Episcopo, ab eo requisitus, instanter restituere distulisti, asserens, prout ex dicti Sabinensis Episcopi relatione percepimus, te velle nobis super hoc per speciales Nuncios respondere.

Cúmque postmodum Dilectum Filium Magistrum Siccardum de Vauro, Archdiaconum Corbatiæ in Ecclesiâ Narbonensi, Capellanum nostrum, pro ipsorum Episcoporum liberatione, & certis aliis negotiis, ad te cum nostris litteris specialiter misissemus, tu demum hujusmodi litteris nostris, tibi præsentatis per ipsum, receptis, nobis per Regias litteras respondisti, quod super liberatione, vel missione dictorum Episcoporum ad nostram præsentiam cum Proceribus Regni tui, quorum præsentiam, propter Guerram tuam in Scotiâ suscitatam,

A. D. 1308. Edw. 2.

suscitatam, nequibas habere, quam citiùs posses, intendebas habere colloquium & tractatum:

Supplicans, ut molestam dilationem, & consilii deliberationem hujusmodi non ferremus;

Quoniam habito, quam citiùs fieri posset, consilio de prædictis, quicquid inoffensâ Regiâ dignitate, & absque exhæredatione & gravi præjudicio subditorum tuorum, & tuo fieri posset, Filiali efficere promptitudine procurares.

Sicque adhuc Episcopos ipsos, quod dolentes referimus, non sine tuæ salutis dispendio, & æterni Regis obprobrio, carceratos diceris detinere.

Præterea alia cordi nostro de tuis actibus non indignè Materia grandis turbationis accrevit, quod sicut notitiæ nostræ ex relatione plurium Magnatum innotuit, bona quæ Templarii in Regno tuo habent, quæ ad ordinem ipsius Templi pertinent, si bonus reperiatur; Et aliàs ad dictæ Sedis dispositionem plenariam pertinere noscuntur, & quæ ad manus tuas de mandato nostro posueras, non absque Divinæ Majestatis offensâ, & dictæ Sedis injuriâ, diversis distribuisti personis, pro tuæ libito voluntatis.

Verùm ut ordinatio de prædictis & aliis bonis Templariorum ipsorum, consistentibus per singulas partes orbis, per nos de Fratrum nostrorum consilio, præsente Carissimo in Christo Filio nostro Philippo Rege Francorum Illustre, facta, dum adhuc Pictavio residentiam faceremus, tuis sensibus fiat nota, Regiam Magnitudinem volumus non latere, quod per dictum Regem personis dictorum Templariorum ac mobilibus & immobilibus bonis ipsorum in Regno suo consistentibus, nobis liberaliter redditis, & dimissis, & manu suâ ab eis ad nostram requisitionem amotâ, ac injuncto, per suas Patentes & diversas Literas, omnibus suis Justitiariis, & subditis, ut illis, quos ordinaremus ad recipiendum prædicta, personas, & bona Templariorum ipsorum, quam citiùs essent requisiti per eos, traderent integraliter absque fraude, ordinavimus quod certæ personæ ydoneæ pro inquisitione faciendâ contra ordinem, & Templarios memoratos, super execrandis excessibus qui per ipsos commissi dicuntur, ac bonis recipiendis eorum, unà cum Prælatis ad hoc specialiter deputatis a nobis ad idem Regnum tuum, & Universas alias partes Orbis specialiter mitterentur, in quibus dicti Templarii aliquid habere noscuntur, intendentes ut ordinationi prædictæ in brevi debitus subsequatur effectus.

Cùm itaque ab intimis cupiamus, quod Progenitorum tuorum, qui erga Deum & Romanam Ecclesiam zelo devotionis accensi, cultum in Regnis suis augmentare Divinum, tueri Ecclesiasticam libertatem, Ecclesias & personas Ecclesiasticas fovere Regnorum ipsorum, & protegere curaverunt, salubria eligas vestigia imitari, téque ostendas æmulatorem fervidum, per effectum, ac, ejusdem tui Genitoris exemplo, qui, fide præclarus, in dictæ terræ subsidium, transfretando pro terræ defensione prædictæ, & nostri Salvatoris injuriâ ulciscendâ, in terrâ ipsâ plagas sustinuit diras & vulnera, séque mortis periculis offerre devotis affectibus non expavit, tuas dirigas actiones;

Regalem magnificentiam rogamus & hortamur in Filio Dei Patris, quatinus super dictorum liberatione Prælatorum in Parliamento, per te in proximo, ut audivimus, celebrando, sic salubri consilio dirigaris, sicque nobis promptitudine devotâ respondeas, quòd responsio ipsa grata in oculis Divinæ Majestatis appareat, nostrísque affectibus sit accepta; & nihilominus concessione prædictorum bonorum, siqua facta sit, quæ nulla sit ipso jure, per te sine difficultate quâlibet revocatâ, de facto, sicut de facto processit, sic in conservatione ipsorum & aliorum bonorum Templariorum eorundem, consistentium infra terminos Regni tui, efficaciter te geras & habeas, quòd personæ, quas pro dictis bonis recipiendis ad idem Regnum tuum celeriter, Auctore Domino, transmittemus, bona ipsa pro dicto ordine, si ea, quæ ipsis Templariis imponuntur, inveniantur veritate carere; alioquin pro Terræ Sanctæ subsidio conservanda, pro quo fuerunt a conferentibus deputata, habere pacificè valeant, & percipere fructus & redditus eorumdem; & propter hoc Divinæ Majestatis, cujus agitur in hâc parte negotium, non incurras offensam, & in examine districti judicii non cogaris debitam reddere rationem.

Alioquin scire te volumus, quòd, quantumcunque personam tuam diligamus ex corde, & quantumcunque tuum, & Regni tui statum prosperum, sicut proprium, cupiamus, & quælibet tua, & Regni prædicti adversa, quæ personam nostram reputamus contingere, displiceant votis nostris, & ipsis libenter paternis affectibus obviemus, detentionem Prælatorum, & devastationem bonorum ipsorum dissimulare

salvâ

A. D. 1308. Edw. 2. salvâ conscientiâ non possemus, quin circa præmissa adhiberemus remedium opportunum.

Cæterùm quia, in adventu Capellani prædicti ad nostri Apostolatûs præsentiam, Venerabilis Frater noster Arnaldus Pictavensis Episcopus, quem ad Regnum tuum pro tuâ, & Baronum prædictorum pace transmisimus, jam recedens de Curiâ versus partes ipsas arripuerat iter suum, hujusmodi litteras sibi transmisimus, per eum tuæ Celsitudini præsentandas, sibique mandavimus quòd apud te super præmissis efficaciter interponeret partes suas. A. D. 1308. Edw. 2.

Dat. apud Silvam majorem Burdegalensis Dioces. 4. Nonas Octobris, Pontificatûs nostri Anno tertio.

Sigillo avulso.

Consimilis Bulla Electo Wigorniensi directa.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Ex Autogr. Clemens Episcopus, servus servorum Dei, dilecto Filio Electo Wigorniensi, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Paternæ caritatis affectio, quâ Carissimum in Christo Filium nostrum Edvardum Regem Angliæ Illustrem ferventer amplectimur, nostros excitat cogitatus ut personam suam ad actiones laudabiles operáque salutis, per quæ gratia summi Regis acquiritur, nomen Regium magnificatur in populis, & præcelsæ suæ famæ præconium exaltrationis multiplicis suscipit incrementa, eúmque instantius, cum, velut homo, ab hiis quæ justa sunt deviat, & quæ oculos Divinæ Majestatis offendunt, salutis suæ commodis obviant, & derogant regalibus titulis, solicitè paternis verborum oraculis revocemus. A. D. 1308.

Dudùm siquidem Venerabilis Frater noster, Petrus Episcopus Sabinensis, ad Regnum Angliæ, pro quibusdam negotiis, statum pacificum & tranquillum, Claræ memoriæ, Edvardi Regis Angliæ, Genitoris sui & dicti Regni tangentibus, accedens, &c. *Prout in Bullâ superiori, mutatis competenter mutandis.*

Dat. apud Silvam Majorem, Burdegalen. Dioces. 4. Nonas Octobris Pontificatûs nostri Anno tertio.

Sub Filis canabeis.

De inhibitione torneamenti apud Leycestriam.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 22. Rex Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm in singulis Comitatibus Regni nostri publicè proclamari, & firmiter inhiberi fecerimus, nè quis, cujuscunque status seu ordinis existat, sub forisfacturâ Terrarum, & omnium aliorum, quæ nobis forisfacere poterit, Proclamationem aliquam de Torneamentis, Burdeiciis, seu justis, facere:

Seu ad aliquod factum Armorum ire præsumat quoquo modo, sine nostra licentiâ speciali:

Ac jam intelleximus quòd vos Torneamentum, apud Leycestriam, fecistis in proximo proclamari, in nostri contemptum, & contra inhibitionem nostram prædictam; de quo miramur, nec immeritò, & movemur. A. D. 1308.

Vobis adhuc, sicut priùs, sub forisfacturâ prædictâ firmiter inhibemus, ne apud dictam Villam Leycestriæ, seu alibi, infra Regnum, aut potestatem nostram, torneare, burdeare, justas facere, seu aliquod aliud genus facti Armorum excercere præsumatis, sine nostrâ licentiâ speciali.

Teste Rege apud Cantuariam, 13. die Octobris.

Ad Comitem Fuxi super discordiis inter ipsum & Amanenum de Lebreto componendis.

A. D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6. d. Rex dilecto & fideli suo Comiti Fuxi, salutem.

Pridem ex relatu intelleximus fidedigno quod, propter contentiones & dissidia, inter vos & dilectum & fidelem nostrum Amanenum de Lebreto, procurante humani generis inimico, suscitata, vos hinc inde ad conflictus bellicos præparâstis; de quo miramur, non inmeritò, & movemur, eo potissimè quòd, ex hujusmodi discordiis, si procederent, quod absit, pacis nostræ A. D. 1308.

A.D. 1308. Edv. 2. nostræ perturbatio, ac alia diversa pericula, tàm nobis, quàm toti populo Terræ nostræ Vasconiæ, qui, pro majori parte, vobis, seu præfato Amaneno in hujusmodi conflictu forsitan adhæreret, possent de facili evenire.

Nos igitur, inter vos & præfatum Amanenum pacem & concordiam confoveri, ac ut idem populus noster vivat sub nostro regimine pacificè & quietè, summo desiderio affectantes, vos rogamus, vobis in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, mandantes, necnon sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, primiter inhibentes nè de cætero præfato Amaneno, aut suis, gravamina, seu dampna aliqua, occasione dissensionum hujusmodi, inferre, vel contra ipsos hostiliter insurgere præsumatis.

Cordi autem nostro gratum advenit quod, admonitionem Senescalli nostri Vasconiæ, vobis ex parte nostrâ factam, ad tempus ad invicem confluere distulistis: Scientes quod dictus Senescallus noster vobis, a præfato Amaneno, super hujus dissensionibus & discordiis, paratus est & erit exibere justitiæ complementum. A.D. 1308. Edv. 2.

Taliter in hoc negotio vos habentes nè, si secùs feceritis, oporteat nos contra vos, pro conservatione pacis & quiete populi dicti Ducatûs, aliter extendere manus nostras.

Consimiles verò litteras præfato Amaneno duximus destinandas.

Dat. apud Westm. 12. die Mensis Novembris.

Eodem modo scribitur Amaneno Domino de Lebreto.

Ad Regem Castellæ, de Pristino Fœdere cum Rege Angliæ confovendo.

A.D. 1308. An. 1. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6. d. Magnifico Principi, Domino Fernando, Dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Toleti, Galleciæ, Ispaliz, Cordubiæ, Murziæ, Jahennis & Algarbiæ Regi Illustri, ac Comitatûs Molinæ Domino, Consanguineo suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem & prosperos ad vota successus.

Venerunt in affectus nostros vestræ Regiæ Celsitudinis litteræ, continentes quod, instigante Sanguinis Fœdere, & puræ dilectionis memoriâ, quam Progenitores vestri ad, claræ memoriæ, Dominum & Patrem nostrum, & nos habuerunt, curis sollicitamini continuis quod præfata dilectio inter nos semper in melius prosperetur: Quam commodius non creditis confoveri, quàm quòd inter homines vestros & nostros pax & concordia observetur;

O quàm ardenti desiderio & avidius affectamus, ut inter nos, subditósque vestros & nostros, pacis claritas illuscescat, vigeat, & futuris temporibus perseveret! Hoc est gaudium quod ferventiùs peroptamus: Hoc enim in nostris desideriis gerimus, ut erga cunctos Christi fideles, præsertim illos quibus ex Consanguinitatis debito sumus alligati, dissensionis materiam totis viribus amputemus. A.D. 1308.

Cùm igitur vestros speciales Nuncios, ad referendum nobis, ex parte vestrâ, excessus hominum vestrorum & Civium nostrorum de Baionâ (qui ex utraque parte processerunt taliter, Deo dante, quòd, satisfactionibus intervenientibus, pax & concordia inter præfatos homines pleniùs reformetur) ad nostri præsentiam in brevi mittere jam disposueritis;

Volentes votis vestris nos reddere corpore & in corde conformes, & ut pacis consilia cogitantes, & desiderantes quod inter præfatos homines inire concordiam valeamus, tractatum pacis gratanter duximus admittendum.

Et, ut vera pacis indicia ex parte nostrâ se prodeant, mandavimus præfatis Civibus nostris, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterunt, firmiter inhibentes, nè hominibus vestris dampnum, injuriam vel molestiam inferant quovismodo: Consimile præceptum per vos fieri petimus vestris hominibus memoratis.

Dat. apud Westmonasterium, 12. die Mensis Novembris.

A. D. 1308. Edw. 2.

De sustentatione eorum, quorum Terræ erant per Francos captæ in nupera guerra Vasconiæ.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 16.

REX Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc est, vel pro tempore fuerit, salutem.

Mandamus vobis quòd Willielmo Reymundi de Gensak Militi, Centum & sexdecim libras & decem solidos, Chipotensium, qui eidem Willielmo,

De illis quingentis libris annuis Chipotensium, quas Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, per Litteras suas Patentes, jam Cancellariæ nostræ restitutas, & Cancellatas, eidem Willielmo concessit, ad Scaccarium suum Angliæ, pro sustentatione suâ, percipiendas quousque Terræ & Tenementa ipsius Willielmi (quæ, occasione guerræ, inter dictum Patrem nostrum, & Regem Franciæ, nuper motæ, in manu ipsius Regis Franciæ capta fuerunt) eidem Willielmo fuissent restituta,

A retrò sunt, sicut per compotum cum eodem Willielmo, per dilectum Clericum nostrum Johannem de Sandale, per præceptum nostrum, inde factum, est compertum:

Vel certo Attornato, seu Procuratori ipsius Willielmi, bas litteras deferenti, de exitibus Ducatûs prædicti persolvatis:

Et nos vobis inde, super compotum vestrum, debitam allocationem habere faciemus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 14. die Novembris.

Per Petitionem de Consilio.

Per manus J. de Sandale.

Consimiles Litteras habent subscripti, de diversis pecuniarum summis, quæ eis a retrò sunt, in formâ prædictâ; videlicet,

Petrus Gombaud de la Suba, de Centum & una libris, & duodecim solidis Chipotensium, qui, &c. de illis quadraginta libris annuis Chipotens. &c.

Willielmus Seguyn de Ladaus, de Triginta & duabus libris & sex solidis Chipotensium, qui, &c. de illis duodecim libris & decem solidis annuis Chipotens. &c.

Gerardus Vigerii, de Ducentis & quatuordecim libris, duobus solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui, &c. de illis sexaginta & quindecim libris annuis Chiopotensium, &c.

Grymwardus de Chassenx, de Centum, Triginta & sex libris, octo solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis sexaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Gayllardus de Descossan, de Centum, quatuor viginti, decem libris, tresdecim solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis sexaginta quindecim libris annuis Chipotensium, &c.

Willielmus Seguyn Clericus, de Centum, quinquaginta & quatuor libris, quinque solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui, &c. de illis Centum libris annuis Chipotensium, &c.

Bernardus Descossan, de Septingentis, viginti & una libris, quatuor solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quadringentis libris annuis Chipotensium, &c.

Filii Augeri Roberti, de Ducentis, viginti, & tribus libris, sex solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis Centum libris annuis Chipotensium, &c.

Oliverus de Monte Miles, & Petrus de Monte, de Trescentis, triginta, & quatuor libris, decem & novem solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis Centum & quinquaginta libris, &c.

Johannes Martyn de Navarra, socius Petri Darscak, de triginta & septem libris, & duodecim denariis Chipotensium, qui, &c. de illis viginti libris, &c.

Lubatus de Manos, de undecim libris, duobus solidis, & duobus denariis Chipotensium, qui, &c. de illis Centum solidis, &c.

Reymundus de Campanha Miles, de trescentis, triginta & quatuor libris, decem & novem solidis Chipotensium, qui, &c. de illis Centum & quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Arnaldus de Podio, de viginti & duabus libris, & sex solidis Chipotensium, qui, &c. de illis decem libris annuis Chipotensium, &c.

Amanenus de Lesge Miles, de triginta & tribus libris, decem solidis, & sex

Gg denariis

A.D. 1308. Edw. 2.

denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quindecim libris annuis Chipotensium, &c.

Bernardus de Piolio de Aquis, de sexaginta & tresdecim libris, decem & novem solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quadraginta libris annuis Chipotensium, &c.

Dominus de Sanctâ Cruce, de Centum & undecim libis, tresdecim solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui,&c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Betz de Betzandum Miles, de Centum & undecim libris, & quatuordecim solidis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Arnaldus Segnyn de Aquis, de decem & novem libris, decem & septem solidis, & decem denariis Chipotensium, qui, &c. de illis septem libris annuis Chipotensium, &c.

Bernardus de Seint Sinard Miles, de quinquaginta & quinque libris, quindecim solidis, & decem denariis Chipotensium, qui, &c. de illis viginti & quinque libris annuis Chipotensium,&c.

Bertrandus de Campanâ, de quinquaginta & septem libris, & duodecim denariis Chipotensium, qui, &c. de illis viginti libris annuis Chipotensium, &c.

Elias Estak, de Centum, viginti & septem libris, & sexdecim denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Bernardus de Blanchaford Dominus Daudenge, de quingentis, quinquaginta & octo libris, quinque solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui, &c. de illis ducentis & quinquaginta libris, &c.

Rostandus de Rokerio, de quingentis, quinquaginta & octo libris, quinque solidis, & quatuor denariis Chipotensium,qui,&c. de illis ducentis & quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Willielmus Arnaldi de Villa nova Miles, de Centum & undecim libris, tresdecim solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

A.D. 1308. Edw. 2.

Dominus de Gyes, de Centum & undecim libris, tresdecim solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Magister Bernardus de Riuucio, de quaterviginti & undecim libris, sexdecim solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris annuis Chipotensium, &c.

Johannes Assaillit, de quadraginta sex libris, & quinque solidis Chipotensium, qui, &c. de illis viginti quinque libris annuis Chipotensium, &c.

Willielmus Shak, de quaterviginti & duodecim libris, novem solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris Chipotensium, &c.

Amanenus de Sis, de quinquaginta & tribus libris, & duodecim solidis Chipotensium, qui, &c. de illis triginta libris Chipotensium, &c.

Johannes Funtaynes, de quadraginta & sex libris, quatuor solidis, & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis viginti & quinque libris Chipotensium, &c.

Dominus de Casaliz, de Centum, sexaginta & una libris, tresdecim solidis, & quatuor denariis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris Chipotensium, &c.

Willielmus Bern, Senther de Mount Bed. de sexaginta & quatuor libris, duodecim solidis, & decem denariis Chipotensium, qui, &c. de illis viginti libris, &c.

Arnaldus de Begnoles, de quaterviginti & sexdecim libris, decem & octo solidis & octo denariis Chipotensium, qui, &c. de illis triginta libris, &c.

Arnaldus de Verger de Sancto Gomo, de triginta & octo libris, & decem solidis Chipotensium, qui, &c. de illis decem libris, &c.

Bertrandus Assaillit, de Centum, sexaginta, & una libris, & duodecim solidis Chipotensium, qui, &c. de illis quinquaginta libris, &c.

De Areragiis vadiorum Militibus Vasconiæ persolvendis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 17.

REX Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc est, vel pro tempore fuerit salutem.

Quia de debito Centum, triginta & trium librarum, duorum solidorum, & quinque denariorum Sterlingorum,

In quo Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noster, Eliæ de Ponte, & Willielmo Alardi,

A.D. 1308.

Pro vadiis suis & Comitivæ suæ, de tempore sufferentiæ Guerræ, inter eundem Patrem & Regem Franciæ nuper initæ, per compotum cum ipsis, Elia & Willielmo, per dilectos Clericos nostros,

A. D. 1308. nostros, Johannem de Sandale, & Thomam de Cantebrig. inde factum, renebatur,
Edw. 2.

Prout in litteris dilecti & fidelis nostri, Guidonis Ferre, locum dicti Patris nostri in eodem Ducatu tunc tenentis, & Clericorum nostrorum prædictorum (quas quidem litteras Arnaldi de la Comere, Attornatus prædictorum Eliæ & Willielmi, per manus prædicti Johannis, in Thesaurariam nostram liberavit) pleniùs continetur,

Restant Centum, viginti & septem libræ, novem solidi, & unus denarius Sterlingorum, persolvendæ;

Vobis mandamus quatinus dictas Centum, viginti & septem libras, novem solidos & unum denarium Sterlingorum, vel valorem in aliâ monetâ, eisdem, Eliæ & Willielmo, vel eorum Attornato, has litteras deferenti, de prædicti Ducatûs exitibus persolvatur; A. D. 1308. Edw. 2.

Et nos inde vobis, super compotum vestrum, debitam allocationem habere faciemus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 14. die Novembris.

Per Petitionem de Consilio, & per manus J. de Sandale.

Consimiles litteras habent subscripti; videlicet,

Petrus Vital de Sheroye, Emericus Bussell, & Willielmus de Ponte de Insula Oleronis, de Ducentis & duodecim libris, & duobus denariis Sterlingorum, qui restant, &c. de debito ducentarum, viginti & trium librarum, trium solidorum, & sex denariorum Sterlingorum, in quo, &c. pro vadiis suis & Comitivæ suæ, &c.

Teste, ut supra.

Per Petitionem de Consilio, & per manus J. de Sandale.

Willielmus de Balenbitz, de quatuordecim libris, & viginti & tribus denariis Sterlingorum, qui, &c. de debito viginti & quinque libris, viginti & tribus denar. in quo, &c. pro vadiis suis, &c. de tempore sufferentiæ guerræ, &c. prout in litteris, &c. quas quidem, &c. Willielmus Servat, Attornatus prædicti Willielmi, &c.

Reymundus de Balenzon Domicellus, de Sexaginta & quinque libris, & decem solidis Sterlingorum, qui, &c. de debito sexaginta & decem libris & sexdecim solidis, in quo, &c. pro vadiis suis & Comitivæ suæ de tempore quo stetit, &c. tempore guerræ prout, &c. quas idem Reymundus, &c.

Guillielmus Arnaldus de Poillou Scutifer de la Burd. de tresdecim libris, decem & octo solidis, & sex denariis Sterlingorum, qui, &c. de debito viginti & duarum librarum & sexdecim solidorum Sterlingorum, in quo, &c. pro vadiis suis & Comitivæ suæ, &c. tempore guerræ, &c. prout, &c. quas, &c. Willielmus Servat, Attornatus prædicti Guillielmi, &c.

Petrus le Porter, Petrus Natali, & Petrus Gaynguard de Insula Oleronis, de quindecim libris, duodecim solidis, & duobus denariis Sterlingorum qui, &c. de debito decem & octo libris & quindecim solidis Sterlingorum in quo, &c. pro vadiis suis & Comitivæ suæ de tempore, &c. tempore guerræ prour, &c. quas Willielmus Servat, Attornatus prædictorum Petri, Petri & Petri, &c.

Arnaldus Dominus de Moume Miles, de ducentis quadraginta & tribus libris, octo solidis, & quatuor denariis Sterlingorum, qui, &c. de debito trescentarum librarum Sterlingorum, in quo, &c. pro vadiis suis & Comitivæ suæ, &c. tempore guerræ prout, &c. quas &c. Menaldus de Goudz, Attornatus prædicti Arnaldi, &c.

Arnaldus Dominus de Montumye Miles, de quadraginta & octo libris, septemdecim solidis, & septem denariis Sterlingorum qui, &c. de debito quinquaginta & duarum librarum, septem solidorum, & septem denariorum Sterlingorum in quo, &c. tempore guerræ prout, &c. quas, &c. dictus Menaldus, &c. ut supra.

Hurtinus Peritz de quaterviginti decem & novem libris, tribus solidis, & decem denariis Sterlingorum qui, &c. de debito Centum & tresdecim libris, tresdecim solidis, & decem denariis.

Bernardus de Cassa novâ Domicell. de quatuordecim libris, decem & novem solidis, & uno denario Sterlingorum qui, de debito triginta & septem librarum, decem & novem solidis, & unius denarii Sterlingorum in quo, &c. pro vadiis

A.D. 1308. Edw. 2. vadiis suis & Comitivæ suæ de tempore sufferentiæ guerræ, &c. ut supra.

Teste Rege, ut supra.

Gerardus de Vilars, & Petrus Scot de Landirans de triginta & septem libr. Sterlingorum qui, &c. de quadraginta libr. &c. de vadiis suis, &c. tempore guerræ per compotum, &c. per Johannem de Sandale, &c. prout in litteris H. de Lacy, &c. quas iidem Gerardus & Petrus, &c. ut supra.

Martinus le Cordier, de centum & viginti libr. septem solid. & undecim denar. Sterlingorum qui, &c. de debito Centum viginti & unius libr. septemdecim solid. & undecim denar. &c. pro vadiis suis & Comitivæ suæ, &c. tempore guerræ per compotum, &c. per Nicholaum Baret, &c. prout in litteris ejusdem Nicholai facientes expens. excercitus, &c. in partibus Burgi & Blanie, quas idem Martinus, &c.

Petrus Scot de Landirans, de undecim libr. & undecim Solid. Sterlingorum qui, &c. de debito duodecim libr. & decem solid. Sterlingorum pro vadiis suis, &c. tempore guerræ per compotum, &c. per Johannem de Sandale, &c. prout in litteris H. de Lacy, &c. quas idem Petrus, &c. ut supra. A.D. 1308. Edw. 2.

Arnaldus Reymundi de Campaigne Domicel. de triginta & quinque libr. quinque Solid. & tribus denar. Sterlingorum, qui, &c. de debito triginta & sex libr. quinque solid. & trium denar. Sterlingorum, in quo, &c. per Johannem de Sandale, &c. quas, &c. idem Arnaldus.

Teste ut supra.

REX omnibus ad quos, &c. salutem.

Quia de debito quatuor libr. decem & novem Solid. Sterlingorum, in quo Dominus Edwardus, &c. Pater noster tenebatur Johanni de Rude, &c.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium 14. die Novembris.

Per petitionem de Consilio, & per manus J. de Sandale.

De Manucaptione Comitis de Stratherne.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Scot. 1. E. 2. m. 13. d. SAchent touz, que ceste lettre verront, ou orrount, qe nous, Patric de Donbarre Counte de la Marche, Robert de Thouny, Alisander de Abberneth, e Henry de Saynclere, Chevalers, avoms méynpris, e meynprenoms envers nostre Seignur le Roi d'Engleterre, sur tere & tenement, & quant que nous puoms forsaire envers luy, pur Malis Counte de Stratherne;

Qe bien & loialiment se tendra a la foi nostre seignur le Roi, e qil demora en Engleterre, saunz aler es parties d'Escoce, ou nul part aillours hors d'Engleterre, si il ne feit par le Cungie, & la volente nostre Seignur le Roy avantdit. A.D. 1308.

En tesmoignance de queu chose, a ceste presente lettre avoms mis nos Seals.

Escrites a Londres le 18. jour de Novembre, l'Ane du Regne nostre Seignur le Roi Edward avantdit Seconde.

Pro Maria sorore Regis.

A.D. 1308. A. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 17. REX Vicecomiti Suthamptoniæ, qui est, & qui pro tempore fuerit, salutem.

Cum dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, dudum concesserit karissimæ sorori nostræ Mariæ Sanctimoniali Fontis Ebroldi, commoranti apud Ambresbury, viginti robora in foresta de Chut, singulis annis, ad focum suum in Camerâ suâ, quamdiu moram fecerit apud Ambresbury, de dono suo:

Idemque Pater noster, postmodum volens eidem sorori nostræ gratiam facere uberiorem, concesserit eidem sorori nostræ decem robora, ultra prædicta viginti robora, in eâdem forestâ singulis annis, ad focum suum in Camerâ suâ prædictâ, quamdiu moram fecerit apud Ambresbury, de dono suo percipienda: A.D. 1308.

Et Vicecomiti Comitatûs prædicti, qui tunc fuit, præcepit quod tàm prædicta decem robora, quàm dicta viginti robora in forestâ prædictâ prosterni, & ea usque Ambresbury singulis annis, ad

A. D. 1308. Edw. 2. ad opus dictæ fororis nostræ, quamdiù morem fecerit ibidem, cariari faceret:

Nos, volentes hujusmodi mandata, & concessiones dicti Patris nostri executioni debitæ demandari, tibi præcipimus quod tàm prædicta decem robora, quàm dicta viginti robora, in forestâ nostrâ prædictâ prosterni, & ea usque Ambtesbury singulis annis, ad opus dictæ fororis nostræ, quamdiù moram fecerit ibidem, cariari facias: Et custum, quod ad hoc posueris, cùm illud scivimus, tibi, in compoto tuo, ad Scaccarium nostrum, allocari faciemus. A. D. 1308. Edw. 2

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyflet 21. die Novembris.

Super donationibus Petro de Gavaston in Vasconia.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 17. REX Constabulario suo Burdegal. qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, vel ejus locum tenenti, salutem.

Cum, septimo die Januarii, anno Regni nostri primo, dederimus & concesserimus dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston, totum Comitatum de Gaura;

Necnon & Castra Thalamon, Tantalon, & Mauleon:

Præposituras Campariani, vocati la Comptal, & Civitatis nostræ Baionæ:

Manerium de Herbafaveria, Biern, Comtad, Salinam D'agines, ac etiam Insulam de Olerone; unà cum terris de Marempne, & de Lancras in Xancton. cum suis juribus quibuscumque:

HABENDA ET TENENDA ad totam vitam ipsius Petri, prout in litteris nostris patentibus, eidem Petro inde confectis, pleniùs continetur; A. D. 1308.

Vobis mandamus quod omnes exitus & proficua de prædictis, Comitatu, Castris, Præposituris, Manerio, Salinâ, Insulâ, & terris, a prædicto septimo die Januar. provenientia, præfato Petro, vel ejus in hac parte certo Procuratori, videlicet, Magistro Johanni de Marsano, visis præsentibus, integrè liberetis.

Volumus enim vos indè, in compoto vestro, erga nos exonerari.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 27. die Novembris.

De exitibus in Vasconia, juxta donationes antedictas, persolvendis.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 17. REX Constabular. Burdegal. qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Cùm, per litteras nostras patentes, commiserimus personis subscriptis, Castra, Maneria, loca, præposituras, seu Ballivias, Vicecomitatum, & Salinam infrascripta; videlicet,

Petro Poleti domicello, Castrum de Malo Leone, cum exitibùs & pertinentinentiis Vicecomitatûs Castri illius:

Arnaldo de Marsano Domicello, loca de Herbafaveria, & de Berne, cum præposituris, seu Balliviis dictorum locorum:

Lupo Burgundi de Claveria, & Arnaldo Fratri ejus, Ballivias seu præposituras de Gosa, Seas, & de Scoyt, cum suis pertinentiis:

Petro Cozmi Domicello, præposituram Baionæ, cum suis pertinentiis:

Guillielmo Aymerici de Borkotano Domicello, Castrum Tantalonis, & præposituram de Campariano, quæ vocatur la Comptal, cum suis pertinentiis:

Bertrando de Audirans Domicello, Maneria de Condato, Marempne, & Lancras, cum Balliviis, seu præposituris locorum prædictorum, & pertinentiis eorumdem: A. D. 1308.

Petro de Marsano Domicello, Castrum Thalamonis, & insulam Oleronis, cum suis pertinentiis:

Johanni de Maisam, Castrum Summi Podii, cum Balliviis Florentiæ, Regalis Montis, & Salvitatis, quæ sunt in Comitatu de Gaure, cum omnibus juribus, Forestis, & pertinentiis totius Comitatûs de Gaure;

Et Petro Cambis Clerico, Salinam Agenesii, cum suis pertinentiis & juribus quibuscunque,

Tenenda quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus nobis respondeant & intendant, prout in litteris nostris prædictis pleniùs continetur:

Vobis mandamus quod præfatis, Petro, Arnaldo, Lupo, Petro, Guillielmo, Bertrando, Petro, Johanni & Petro, Castra, Maneria, loca, præposituras, seu Ballivias, Vicecomitatum, & Sali-

A. D. 1308. Edw. 2. Salinam prædicta, libereris, juxta tenorem litterarum nostrarum prædictarum, tenenda & custodienda.

Et omnes redditus & proficua de prædictis Castris, Maneriis, locis, præposituris, Balliviis, Vicecomitatu, & Salinâ provenientia, dilectis & fidelibus nostris, Petro de Gavaston, & Arnaldo Guillielmi de Marsano, Militibus, seu Johanni de Marsano Clerico, procuratori & Attornato prædictorum Petri & Arnaldi, seu alteri per ipsum Petrum super hoc destinando, vel assignando, libereris, quousque aliud inde a nobis habueritis in mandaris. A. D. 1308. Edw. 2.

Et nos vobis indè, in compoto vestro, debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Westmonasterium 27. die Novembris.

Per Billam Signatam de privato sigillo.

De proficuis præfatis, assignatione alia quacunque non obstante, liberandis.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Ibid. REX Constabular. Burdegal. &c. ut supra, salutem.

Cùm, per litteras nostras Patentes, dederimus, & concesserimus dilectis & fidelibus nostris, Petro de Gavaston, & Arnaldo Guillielmi de Marsano, Militibus, diversa Castra, Maneria, Villas, præposituras, terras & tenementa, cum suis juribus & pertinentiis, in Ducatu prædicto, ad totam vitam ipsorum, Petri & Arnaldi, habenda, prout in litteris nostris prædictis, eisdem Petro & Arnaldo, utrique, videlicet, per se confectis, pleniùs continetur:

Ac ipsi exitus & proficua, de prædictis Castris, Maneriis, villis, præposituris, terris & tenementis provenientia, non percipiant, prout juxta tenorem dictarum litterarum prædictarum deberent, set indè nobis ad Castrum nostrum Burdegal. respondetur annuatim; A. D. 1308.

Vobis mandamus quod eisdem, Petro & Arnaldo, exitus & proficua quæcunque, de prædictis Castris, Maneriis, Villis, præposituris, terris & tenementis provenientia, utrique, videlicet, prædictorum, Petri & Arnaldi, de terris & locis, sibi per nos sic datis, & concessis, seu Johanni de Marsano Clerico, procuratori & Attornato dictorum, Petri & Arnaldi, ipsorum nomine libereris, assignatione quacunque, per nos aliis indè factâ, non obstante:

Et nos vobis, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

Per Billam, sub privato sigillo signatam.

De Episcopo Glascuensi, conspectui Papæ præsentando.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 18. REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm nos venerabili Patri, Arnaldo Pictavensi Episcopo, Domini Summi Pontificis Nuncio, ad nos misso, R. Glascuensem Episcopum, inimicum & felonem nostrum, dicti Domini Summi Pontificis conspectui præsentandum, jam fecerimus liberari:

Vobis mandamus quod præfato Pictavensi Episcopo, aut familiæ suæ, in personis aut rebus eorum, in ducendo præfatum Glascuensem Episcopum ad dictum Dominum Summum Pontificem, ut prædictum est, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen; set ipsis potiùs Salvum & Securum conductum habere faciatis, quotiens per præfatum Pictavensem Episcopum, vel aliquem de suis super hoc ex parte nostrâ fueritis requisiti. A. D. 1308.

In cujus, &c. usque ad festum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westm. 1. die Decembris.

Ad

A.D. 1308. Edw. 2. A.D. 1308. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ de processu super negotio interprisarum differendo.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 17.

Excellentissimo Principi, & Patri suo karissimo, Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Serenitatem vestram Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatenus negotium interprisarum & supprisarum,

Pro quo Nuncios vestros usque Monsteroium supra mare, ad Vicesimam diem post instans festum Nativitatis Domini, mittere disposuistis, ad resumendum & continuandum, unà cum Nunciis nostris, ibidem mittendis, processum, super dicto negotio inchoatum,

Differre velitis, si placet, quousque nos insimul videamus; & nobis indè rescribere vestræ beneplacita voluntatis.

Dat. apud Westmonasterium 1. die Decembris.

De Ludovico fratre Regis Franciæ, in Nuncium ad Regem misso.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 17.

A Tresnoble & tresexcellent Prince, & son treschere & tresame Pere Philip, par la grace de Dieu, Roi de France, Edward, par la mesme grace, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaund, & Ducs d'Aquitaigne, saluz & cheres amistiez.

Sire, nous receumes vos lettres de creaunce, les queles vous nous envoiastes par le noble & haut home Monsire Loys Conte d'Eureus vostre frere, nostre treschere Uncle, & honurable pere Guy Evesque de Sessons.

E nous vous mercioms, Sire, si de cuer come nous pooms, de ce q'il pleust a vostre hautesce de envoier a nous vostre dit frere, qui bien & diligeaument se est porte en les besoignes, d'ont il esteit charge, & de qui nous looms molt.

E ence en autres choses veoms bien, que vous avez nos busoignes molt a queor, si come bon Pere doit avoir les besoignes de son fuiz.

E, sire, quant es choses, que les ditz Conte & Evesque nous ont dist & avisez, nous les avoms bien oi, e entendu, e y sumes acordes, si come ils vous porront plus pleinement dire.

Don a Westmoster le primer jour de Decembre, l'an du nostre Regne second.

Ad Papam pro Johanne le Breton Commendatoria, & de Maria sorore Regis.

A.D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Attendentes gratum & laudabile obsequium, quod dilectus nobis Johannes le Breton, karissimæ sorori nostræ Mariæ, Monasterii Fontis Ebroldi Sanctimoniali, a longis impendit temporibus, & adhuc indies jugiter impendere non desistit, ad ipsius honoris & commodi incrementa, penes vestram beatitudinem, efficaciter procuranda inducimur non immeritò & movemur.

Quamobrem eundem Johannem & ipsius negotia, quæ penes vos habet persequenda, Paternitati vestræ speciali recommendamus affectu, devotis precibus supplicantes, quatinus cum eodem Johanne sic dignemini de vestrâ solitâ benignitate agere gratiosè, ut ipse effectum desiderii sui, super negotiis antedictis, nostri contemplatione rogaminis, faciliùs consequatur.

Dat. apud Westmonasterium 4. die Decembris, Anno Domini 1308. Regni verò nostri secundo.

Literæ

A. D. 1308. Edw. 2. A. D. 1308. Edw. 2.

Literæ procuratoriæ, tangentes negotium Pontivi coram Rege Franciæ.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 17.

EXcellentissimo Principi, Patri ac Domino suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi Illustrissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, Comes Pontivi & Monstreoli, salutem.

Regiæ Majestati vestræ significamus quòd nos in omnibus causis, querelis, & negotiis, terram seu Comitatum nostrum Pontivi & Monstreoli qualitercumque tangentibus, quas habemus, vel habituri sumus contra quascumque personas, Ecclesiasticas vel Seculares, tàm pro nobis, quàm contra, coram vobis, vel Parlamentum, seu locum vestrum tenentibus, in vestro proximò futuro Parlamento post instans festum Natalis Domini,

Johannem del Auney Militem, Nicholaum de Geyton Clericum, & Tassarum de Belly, ac quemlibet eorum in solidum, ita quod non sit melior conditio occupantis; set, quod per unum eorum fuerit inceptum, per alium valeat prosequi & terminari, fecimus, constituimus & ordinamus Procuratores nostros:

Dantes & concedentes dictis procuratoribus, & cuilibet eorum in solidum, ut prædictum est, potestatem & speciale mandatum agendi pro negotiis terræ seu Comitatûs prædicti: Petendi & defendendi jura & libertates ejusdem: Requirendi, advocandi pro nobis, & nomine nostro compromittendi & pacificandi: Auditores petendi: Commissiones revocandi: Diem seu dies prorogandi: Alium vel alios Procuratorem vel Procuratores loco sui substituendi, qui talem & consimilem, qualem Procuratoribus nostris prædictis concessimus, in omnibus habeat vel habeant potestatem; & omnia alia faciendi quæ veri & legitimi Procuratores seu substituti facere possent, vel quæ nos faceremus, seu facere possemus si præsentes essemus:

A. D. 1308.

Ratum habituri, gratum & firmum quicquid per prædictos Procuratores, vel quemlibet eorum, ut prædictum est, vel per substitutum vel substitutos eorum, actum fuerit, dictum, seu etiam Procuratum:

Promittentes rem ratam haberi, & judicatum solvi, sub ypothecâ rerum & bonorum nostrorum, terræ seu Comitatûs nostri Pontivi; Quod vobis, vel Parlamentum, seu locum vestrum tenentibus, & omnibus aliis, quorum interest, vel interesse potest, tenore præsentium, sigillo nostro sigillatarum, significamus.

Dat. apud Westmonasterium, 4. die Decembris.

De Episcopo Lichfendensi ad Respondendum pro Temporalibus.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Fin. 2. E. 2. m. 11.

REX Vicecomitibus Salopiæ & Staffordiæ, salutem.

Cùm nuper tibi præceperimus, quod temporalia Episcopatûs Coventriensis & Lychfeldensis, cum pertinentiis, quæ ex certâ causâ capta fuerant in manum nostram, & quæ in custodiâ tuâ extiterunt, Waltero Episcopo loci illius, sine dilatione, liberares;

Volentes eidem Episcopo gratiam facere ampliorem, tibi præcipimus, quod omnes carucas, in temporalibus illis existentes, cum bobus & Affris, & & toto Attilio carucarum earumdem, sine dilatione aliquâ, liberes eidem Episcopo, cum temporalibus supradictis:

Et omnia blada & alia bona, in eisdem temporalibus existentia, sine dilatione appreciari, & ea præfato Episcopo, per certum pretium, & indenturam inter ipsum & te inde conficiendam, liberari facias; ita quod indè nobis respondeat ad voluntatem nostram.

A. D. 1308.

Teste Rege apud Westmonasterium, 4. die Decembris.

Eodem modo scribitur Justiciario Cestriæ, vel ejus locum tenenti:

Et Vicecom. Notingham & Derbiæ,

Et Vicecomiti Warwick.

Et Petro Picot, nuper Vicecomiti Notingbamiæ & Derbiæ.

Et Rogero Trumwyne, nuper Vicecomiti Salopiæ & Staffordiæ.

Et

A. D. 1308. Edv. 2. Et Executori Testamenti Galfridi de Segrave, nuper Vicecomiti Warwick.

REX Vicecomiti Essex, salutem.

Quia Manerium Walteri Coventrensis & Lychfeldensis Episcopi de Theyden. Montfichet in Balliva tua, quod ex certa causa nuper capi fecimus in manum nostram, eidem Episcopo duximus de gratia nostra liberandum,

Tibi praecipimus quod omnia Blada & alia bona, in eodem Manerio existentia, sine dilatione appreciari: Et, captâ sufficienti securitate a praefato Episcopo, de pretio illo, ad voluntatem nostram, nobis reddendo; Manerium praedictum, cum Bladis & bonis praedictis, & aliis pertinentiis suis, liberari facias indilatè, per securitatem & appreciationem praedictas. A. D. 1308. Edv. 2.

Teste ut supra.

Eodem modo scribitur Vicecomiti Surriae, pro Manerio de Waleton.

Et Vicecomiti Middlesexiae pro Maneriis de Greneford & Cornhull.

Teste ut supra.

Ad Papam de Episcopis, Sancti Andreae & Lichfeldensi, extra Custodiam missis: De horrendis sceleribus Episcopi Glascuensis; & de bonis Templariorum.

A. D. 1308. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6. DOmino Papae Rex devota Pedum oscula beatorum.

Solita benignitate recepimus vestrae Sanctitatis litteras, nobis per Venerabilem Patrem, Dominum Arnaldum, Pictavensem Episcopum, super liberatione quorumdam Episcoporum & bonorum Templariorum praesentatas, & id, quod idem Episcopus nobis exposuit Oraculo vivae vocis, audivimus & intelleximus quàm benigne.

Porrò, Pater Sancte, vestram Beatitudinem volumus non latere, quod Sancti Andreae & Lychefeldensis Episcopi, antequam eaedem litterae ad nos pervenerant, extra custodiam extiterunt.

Verùm horrendae feritatis immanitas, quam R. Glascuensis Episcopus contra, clarae memoriae, Patrem nostrum, non sine praesumptuosae temeritatis audaciâ, dampnabiliter perpetravit, nostri pectoris intima quasi gladius sauciavit acutus, instanter excitans animum nostrum, in primâ consideratione tam scelerati & frequentati, ad proferendum in ipsum condigne judicium ultionis; cujus actus & gesta illicita, nè de taciturnitatis nostrae vitio in extremo examine arguamur, vestrae Beatitudini, pro vestrâ conscientiâ serenandâ, duximus intimanda.

Ipse etenim Glascuensis Episcopus incolas Terrae nostrae Scotiae ad rebellionem contra praefatum Patrem nostrum, spreto homagii & fidelitatis ejusdem juramento corporali saepius praestito, in subversionem statûs Regni nostri, dictique Patris nostri, variis machinationibus incitavit.

Qui, licet multotiens, per suas subdolas promissiones, per eundem Patrem nostrum reconciliatus fuisset, in ipso tamen in tantum suae malitiae excrevit antiquitas, quòd Regnum nostrum imposterùm pluries perturbavit. A. D. 1308.

Ac demùm, a vetitis nesciens abstinere, set divini nominis & suae honestatis oblitus: Non ut Praesul pacificus, set belliger: Non altaris Levita, set equo elevatus, Clipeum pro Infulâ, Gladium pro Stolâ, Loricam pro Albâ, Galeam pro Mitrâ, Lanceam pro Baculo Pastorali, inter inimicorum dicti Patris nostri & nostrorum consortia, contra ipsum Patrem nostrum, in guerrâ suâ Scotiae, ordine turbato, assumens; contra ipsius juramenti debitum hostiliter, ut proditor, insurgebat; quem, sic armis indutum, ad privatam & honestam custodiam bellicus eventus adduxit.

Et, quia hoc habet nostra consideratio, quòd Romana Mater Ecclesia, solerter exequens quae sunt Dei, illi non parcet, quem reddit culpabilem tantae temeritatis praesumptio delinquendi, praefatum Episcopum,

Utpote dicti Patris nostri proditorem, ipsiúsque inimicum capitalem & nostrum, ac universalis dissidii seminatorem, & de crimine laesae Majestatis, & conspirationis publicè initae, necnon de perjurio notoriè diffamatum saepius, & convictum, unà cum quibusdam transumptis publicis, litterarum & instrumentorum publicorum, ipsius nefanda opera tangentibus, poenam pro tàm horrendis sceleribus subiturum, quae aliis cedere poterit in exemplum, sine spe habendi a nobis licentiam ad dictas partes Scotiae redeundi, nè

A. D. 1308. Edw. 2. nè nos ac populum dictæ terræ Scotiæ commaculet labe suâ,

Præfato Episcopo Pictavensi liberandum duximus, per ipsum Sedis Apostolicæ conspectui præsentandum.

Cæterùm, quoad bona Templariorum, nichil hucusque fecimus, nec quicquam aliud facere intendimus quàm A. D. 1308. Edw. 2. debemus, & Altissimo noverimus fore gratum.

Ad Regimen, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 4. die Decembris.

Ad Regem Castellæ, de Justitia habenda.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 15. d. MAgnifico Principi, Domino Fernando, Dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Toleti, Galleciæ, Ypsaliz, Cordubiæ, Murziæ, Jehennis & Algarbiæ Regi Illustri, ac Comitatûs Molinæ Domino, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem & felices ad vota successus.

Dum Reges & Principes (qui regimini populi præsidere noscuntur) super suorum excessibus subditorum, commissis in subditos aliorum, justitiæ complementum, prout negotii qualitas exegerit, non differunt, nec dissimulant exhibere; fovent inter eos hinc inde, & corroborant concordiam atque pacem.

Cum itaque plures Marinarii & Piratæ de Villis Sanctæ Auder. Urdealis, de Laredo, & aliunde de Dominio & potestate vestrâ, qui in Crastino Sancti Barrholomei proximò preterito, in portu nostro de Maritima in Terrâ nostrâ Xanton. ubi jurisdictio omnimoda & pacis conservatio ad nos spectant, a quibusdam hominibus nostris de Baiona tres Naves suas, necnon bona & mercimonia sua magni pretii, in eisdem Navibus inventa, nequiter abstulerant;

Hujusmodi facinore non contenti, ad Hospitium Guillielmi Arnaldi de Campania, servientis nostri ibidem,

Pro eo quod idem Guillielmus ipsis inhibuit nè hominibus nostris prædictis dampnum aliquod inferrent, & præcepit similiter ex parte nostrâ, sicut ei bene licuit, & facere debuit ex officii debito incumbentis eidem, quod Naves & alia bona, per ipsos, ut præmittitur, A. D. 1309. ablata, hominibus nostris prædictis restituerent indilate,

Armati hostiliter, accedentes; eidem Guillielmo ibidem insultum dederint, & quendam nepotem suum interfecerint, & ab eodem Guillielmo, qui vix ab eorum manibus vivus evasit, bona sua, ad valentiam Mille librarum Turonensium parvorum, in dicto suo hospitio inventa, rapuerint, & secum ad Naves suas asportaverint:

Tandem, cum sic ablatis, a portu prædicto, quo volebant, feloniis & rapinis prædictis impunitis remanentibus, recedendo, in nostri & jurisdictionis nostræ, dictarum partium, contemptum & præjudicium, ac præfati servientis nostri manifestum dispendium & jacturam, sicut ipsius accepimus ex querelâ:

Nos, qui dicto servienti nostro, sicut nec cæteris de Regno & potestate nostrâ, deesse non possumus, quin ipsis, cum indiguerint, subveniamus modo quo poterimus meliori, amicitiam vestram affectuose requirimus & rogamus, quatinus præfato Guillielmo, super præmissis, & dampnis, quæ occasione prædictâ sustinuit, fieri faciatis debitum & festinum justitiæ complementum; rescribendo nobis, si placet, cum super hoc ex parte nostrâ requisiti fueritis, quid in hac parte duxeritis faciendum.

Scientes pro certo quod dissimulare non poterimus, quin pro nobis, & præfato Guillielmo, si forte has preces nostras non exaudieritis, provideri faciamus de competenti remedio in hac parte.

Dat. apud Langele, 8. die Januarii.

Ad Papam contra Episcopum Glascuensem, & pro Stephano de Segrave ad Ecclesiam Glascuensem promovendo.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 6. PAPÆ Rex devota Pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, Venerabili Patri, Domino Arnaldo, Pictavensi Episcopo, pro deliberatione quorundam Episcoporum, & quibusdam A. D. 1309. aliis negotiis, ad nos ex parte vestrâ cum vestræ Sanctitatis litteris venienti, Robertum Glasguensem Episcopum, nepote claræ memoriæ Domini E. quondam

A.D. 1309. Edw. 2. dam Regis Angliæ, genitoris nostri, & nostrum proditorem ac inimicum capitalem, & quasi totius dissidii inter dictum genitorem nostrum & nos ac populum terræ nostræ Scotiæ seminatorem, necnon de crimine lesæ Majestatis ac conspirationis publicæ, & de perjurio notoriè diffamatum frequentiùs & convictum, fecimus liberari Sedis Apostolicæ conspectui præsentandum, ut ibidem, sine spe habendi a nobis licentiam ad partes Scotiæ redeundi, pœnam pro demeritis subeat condecentem.

Et quia transumpta publica litterarum & Instrumentorum publicorum, prædicti Glasguensis Episcopi nepharia & detestabilia opera tangentia, vobis non misimus, juxta nostrarum continentiam litterarum, per præfatum Pictavensem Episcopum, vestræ Beatitudini directarum, super quo nos, si placeat, benignè & favorabiliter habeat excusatos vestra Paternitas Sacrosancta, dilectos & fideles nostros Magistrum Martinum de Rymbiaco, priorem de Wangeford, & Andream Sapiti de Florentia, cum Litteris & Instrumentis prædictis, ad informandum vos plenius super præfati Glasguensis Episcopi factis illicitis atque gestis, vestramque in hac parte conscientiam serenandam, ad vestræ Sanctitatis præsentiam destinamus;

Benignitati vestræ omni affectione quâ possumus supplicantes, quatinus habitâ super statu & conditione dicti Glasguensis Episcopi, tàm per dictos Nuncios nostros, quàm per Litteras & Instrumenta prædicta informatione pleniori, ulterius de personâ ipsius Episcopi taliter dignemini ordinare, quod ad Episcopatum Glasguensem, undè multipliciter reddidit se indignum, seu A.D. 1309. Edw. 2. etiam ad terram nostram Scotiæ, aut alibi infra potestatem nostram non redeat quovismodo: præsumatur siquidem verisimiliter, & timeatur quod idem Episcopus, si ad moram alicubi infra nostrum Dominium faciendam fuerit restitutus, priora prioribus committere non cessaret.

Quocirca, ad regimen prædictæ Glasguensis Ecclesiæ, præfato Roberto amoto, & absoluto penitus ab eodem, *de persona discreti viri, & nobis in Christo dilecti, Magistri Stephani de Segrave, juris Canonici Professoris, ejusdem Glasguensis Ecclesiæ Decani, & Clerici nostri familiaris (qui nobilitate generis, morum honestate, ac aliis virtutum præconiis, quæ ipsum reddunt merito commendandum, noscitur insignitus) dignetur quæsumus, Dei & nostri intuitu, vestra Clementia providere.

Credimus etenim firmiter, & speramus quod, per ipsius circumspectionem & industriam, ac amicorum suorum potentiam, pax nostra in partibus prædictis meliùs & inviolabiliùs conservabitur in futurum; dictáque Glasguensis Ecclesia, in spiritualibus & temporalibus, votivis prosperabitur incrementis.

Supplicamus insuper vestræ Beatitudini, quod præfatos Nuncios nostros in hiis & aliis, nos & Regnum nostrum tangentibus, habere dignetur taliter commendatos, quòd negotia in personis, & personæ in negotiis feliciter prosperentur.

Conservet, &c.

Dat. apud Langele, 10. die Januarii.

Ad Cardinales super Negotio antefato.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rot. 2. E. 2. m. 6. VEnerabili in Christo Patri, Domino Arnaldo, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Cum dilectos & fideles, Magistros Martinum de Rymhico priorem de Wangeford, & Andream Sapiti de Florentia, Clericos nostros, cum quibusdam Litteris & Instrumentis publicis, ad præsentiam Domini Summi Pontificis transmittamus, ad ipsum informandum & instruendum super factis illicitis Roberti Glasguensis Episcopi atque gestis.

Quem quidem Episcopum, tanquàm, bonæ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, & nostrum A.D. 1309. proditorem inimicúmque capitalem, & quasi totius dissidii inter dictum genitorem nostrum & nos ac populum terræ nostræ Scotiæ seminatorem, necnon de crimine læsæ Majestatis, & conspirationis publicæ, ac de perjurio notoriè diffamatum frequentius & convictum, Venerabili Patri, Domino Arnaldo, Pictavensi Episcopo, ad nos cum dicti Domini Papæ Litteris in Anglia venienti, nuper, ob Sedis Apostolicæ reverentiam, fecimus liberari, ipsius Domini Summi Pontificis conspectui præsentandum, ut ibidem, sine spe habendi a nobis licentiam ad partes Scotiæ redeundi, pœnam pro demeritis subeat condecentem,

Pater-

A.D. 1209. Edw. 2. Paternitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum summum Pontificem, ut de persona dicti Glasguensis Episcopi velit taliter ordinare, quod ad Episcopatum Glasguensem, unde multipliciter reddidit se indignum, vel etiam ad terram nostram Scotiæ, aut alibi infra potestatem nostram non redeat quovismodo.

Et quòd, eodem Roberto a regimine Glasguensis Ecclesiæ absoluto totaliter & amoto, eidem Ecclesiæ de personâ discreti viri, & nobis in Christo dilecti, Magistri Stephani de Seagrave, juris Canonici Professoris, ejusdem Glasguensis Ecclesiæ Decani, & Clerici nostri familiaris (qui nobilitate generis, morum honestate, ac aliis virtutum præconiis, quæ ipsum reddunt meritò commendandum, noscitur insignitus) dignetur, Dei & nostri intuitu, providere, jugiter instare velitis amore nostri, & cum efficacia procurare.

Firmiter etenim credimus & speramus quòd, per ipsius circumspectionem & industriam, ac amicorum suorum potentiam, pax nostra in partibus prædictis firmiùs & inviolabiliùs conservabitur in futuro.

Vos insuper requirimus cum affectu, quatinus dictos Nuncios nostros in præmissis & aliis, nos & Regnum nostrum tangentibus, habere curetis, nostri intuitu, taliter commendatos, quod negotia in personis, & personæ in negotiis eo feliciùs prosperentur. A.D. 1209. Edw. 2.

Dat. apud Langele, 10. die Januarii.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis, viz.

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino P. de Columpna Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,
Domino Jacobo de Columpna Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,
Domino Guillielmo Sancti Nicholai in Carcere.
} Diaconis Cardinalibus.

Domino J. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ.
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino Bertrando Albiensi Episcopo Domini Papæ Camerario.
Domino P. Episcopo Sabinen.

De inhibitione Torneamenti apud Staunford.

A.D. 1209. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 15. REX, dilectis & fidelibus suis, Gilberto de Clare Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ, Humfrido Comiti Herefordiæ & Essex, & singulis aliis Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, ad instans Carniprivium, ad Torneandum apud Staunford conventuris, salutem.

Cùm per totum Regnum nostrum publicè Proclamari, & firmiter fecerimus inhiberi, ne quis, cujuscunque status seu conditionis existat, sub forisfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis forisfacere potiit, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliquod genus facti Armorum de pace, exercere præsumat quoquo modo, sine nostrâ licentiâ speciali: A.D. 1309.

Vobis, super forisfacturâ prædictâ, firmiter injungendo, mandamus, nè in dicto termino Carniprivii, seu aliàs apud dictam Villam Staunfordiæ, vel alibi, infra Regnum, aut potestatem nostram, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliquod genus facti Armorum de pace, exercere præsumatis, quousque per nos, & consilium nostrum indè fuerit ordinatum.

Teste Rege apud Guldeford, secundo die Februarii.

Per breve de privato Sigillo.

De dextrariis in Lumbardia emendis.

A.D. 1209. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 15. REX omnibus amicis & fidelibus suis ad quos, &c. salutem.

Cùm mittamus dilectos nobis, Bynde Bonaventure, & Philippum fratrem suum, ad partes Lumbardiæ, pro viginti dextrariis, & duodecim jumentis, ibidem emendis, ad opus nostrum, & ad nos in Angliam ducendis, prout ipsis per nos pleniùs est injunctum: A.D. 1209.

Vos

A.D. 1309. Edw. 2. Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus præfatis, Bynde, vel Philippo, seu eorum hominibus, in eundo ad partes prædictas, ibidem morando, dextrarios & jumenta prædicta emendo, & ea ad nos in Angliam ducendo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis, in personis, aut rebus suis, injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen; set eis potiùs salvum & securum conductum habere, nostri intuitu, faciatis, quotiens per ipsos, vel eorum aliquem super eo, ex parte nostrâ fueritis requisiti. A.D. 1309. Edw. 2.

In cujus, &c.

Per unum annum duraturas.

Teste Rege apud Langele, 15. die Februarii.

Per Breve de privato Sigillo.

De dono 10000 *Marcarum Comiti Sabaudiæ, per Patrem Regis.*

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Liber. 2. E. 2. m. 4. REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, dilecto Consanguineo nostro, Amadeo Comiti Sabaudiæ, quingentas, quater viginti & duodecim libras, quatuor Solidos, & undecim denarios, in perpacationem decem Milium Marcarum, quas Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, præfato Comiti concessit de dono suo. A.D. 1309.

Teste Rege apud Westmonasterium, 26. die Februarii.

Per Billam sub privato sigillo.

De Feodo eidem Comiti Concesso.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ibid. REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, Amadeo Comiti Sabaudiæ, septingentas Marcas, in perpacationem omnium arreragiorum feodi sui, ducentarum Marcarum, quod Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, præfato Comiti concessit, ad Scaccarium suum percipiendum. A.D. 1309.

Teste Rege apud Westmonasterium 26. die Februarii.

Per Billam sub privato sigillo.

De transgressoribus contra Petrum de Gavaston puniendis.

A.D. 1309. A. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 13. REX, dilectis & fidelibus suis, Johanni de Foxle, & Johanni de Baresford, salutem.

Ex gravi querelâ, dilecti & fidelis nostri, Petri de Gavaston, accepimus quod quidam Malefactores, & pacis nostræ perturbatores, liberam Chaceam ipsius Petri apud Parkburst, in Insulâ vectâ, & liberam Warennam suam ibidem, & apud Thornle, Westrugge, & Bordwod, in eadem Insulâ, vi & armis intraverunt, & in eisdem, Chacea & Warenna, sine licentiâ & voluntate ipsius Petri, fugaverunt, ac arbores in boscis suis, ibidem nuper crescentes, succiderunt: & arbores illas, nec non feras, lepores, & cuniculos, in Chacea & Warenna prædictis, ceperunt, & asportaverunt, & alia enormia ei intulerunt, ad dampnum ipsius Petri viginti librarum, & contra pacem nostram.

Et, quia transgressiones prædictas, si perpetratæ fuerint, relinquere nolumus impunitas, assignavimus vos, &c. ad inquirendum, per Sacramentum proborum, &c. de Comitatu Surhampton, per quos, &c. de nominibus Malefactorum prædictorum, & de transgressionibus prædictis pleniùs veritatem, & ad transgressiones prædictas audiendas & terminandas, secundum legem, &c. A.D. 1309.

Et ideo vobis mandamus quod, ad certos, &c. inquisitionem illam faciatis, & transgressiones prædictas audiatis & termineris, in forma prædictâ, facturi &c. salvis, &c.

Mandavimus enim Vicecomiti nostro Comitatûs prædicti quod, ad certos &c. quos ei scire faciatis, venire faciat coram vobis tot & tales probos, &c. per quos &c. in præmissis meliùs sciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 26. die Februarii.

A. D. 1309. Edw. 2. A. D. 1309. Edw. 2.

De intendendo negotiis, Regem Francorum tangentibus.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. d.

REX dilecto Clerico suo Bernardo Piletti, Priori de Manso, salutem.

Pridem Excellentissimus Princeps, Dominus Philippus, Rex Francorum illustris, Pater noster carissimus, litteratorie nos rogavit ut negotiis, ipsum super, Comitatibus & Terris Marchiæ, Engolismæ, & Fengeriæ, tangentibus, intendendi licentiam vobis demus:

Nos igitur, dicti Patris nostri precibus volentes annuere in hac parte, cupientesque præfata sua negotia, sicut nostra propria, prosperari, vobis mandamus quod prædictis negotiis, quotiens commode vacare poteritis, intendatis; ita tamen quod nostrorum negotiorum prosecutio, per vos inchoata & inchoanda, nullatenus negligatur, seu aliqualiter dimittatur: A. D. 1309.

Dat. apud Westmonasterium secundo die Martii.

Ad Regem Francorum, super Terra de Gaverdano, quæ ad Comitem Armaniaci dicitur pertinere.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5.

EXcellentissimo Principi Domino, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Patri suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem, & felices ad vota successus.

Intelleximus jam de novo vobis, ex parte dilecti & fidelis nostri Comitis Armaniaci, expositum fuisse, terram de Gaverdano, cum suis pertinentiis omnibus, ad Maram, Comitissam Armaniaci, matrem suam, per ordinationem vestram, pertinere, & nobis pro certâ summâ pecuniæ fore pignori obligatam:

Propter quod Senescallo nostro Vasconiæ, vel ejus locum tenenti, ut, si dicta terra ad manum nostram ex dictâ causâ solùm, & non aliâ, teneretur, factâ nobis primitus satisfactione plenariâ de Summâ Pecuniæ prædictâ, dictam terram cum pertinentiis suis, præfatis Comitissæ & Comiti, juxta ordinationis vestræ tenorem, sine difficultate qualibet restitui faceret, dedistis per vestras litteras in mandatis;

Mandantes insuper Senescallo vestro Tolosæ ut, si præfatus Senescallus noster, vel ejus locum tenens, esset negligens in hac parte, quòd Senescallus vester prædictus præmissa executioni non differet demandare: A. D. 1309.

Quia verò terra prædicta in manu nostrâ non existit, sicut vobis intelligi datum erat, nosque parati sumus, & erimus unicuique, qui se in terrâ prædictâ crederet jus habere, & eam in formâ juris petere voluerit in Curiâ nostrâ Vasconiæ, plenam & celerem justitiam exhibere, secundum fores & consuetudines partium prædictarum;

Serenitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus mandata vestra prædicta velitis, si placet, revocare; maximè cum adhuc non defuerimus in justitiâ exhibendâ, set parati sumus, & erimus unicuique, jus in terrâ prædictâ vendicare volenti, exhibere complementum justitiæ, ut est dictum.

Mandavimus etenim Senescallo nostro prædicto, quod cuilibet, terram prædictam coram ipso in formâ debitâ petere volenti, vocatisque qui fuerint evocandi, exhibeat super terrâ illâ celeris justitiæ complementum, prout secundum fores & consuetudines prædictas fuerit faciendum.

Dat. apud Westmonasterium secundo die Martii.

Pro Francisco Gajetano Cardinali.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 11.

FRanciscus Gaietan. de Anagniâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & Archidiaconus Richemundiæ, qui moratur in partibus transmarinis, habet Literas Regis de Attornato, sub nomine *Rogeri de Hibern.* per Biennium duratur. &c. A. D. 1309.

Teste Rege apud Westmonasterium, 4. die Martii.

A. D. 1209. Edv. 2. A. D. 1209. Edv. 2.

De Conductu pro Nunciis Regis Franciæ ad Scotiam.

A. D. 1209. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 11.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cum Magnificus Princeps, Dominus Philippus, Rex Francorum illustris, Pater noster Carissimus, Oliverum de Roches Nuncium suum, ad partes Scotiæ, ad Venerabilem Patrem Sancti Andreæ Episcopum & Robertum de Brus, de nostrâ licentiâ jam transmittat, rogans nos ut de salvo & securo Conductu providere velimus Nuncio memorato;

Dilectum nobis Gilbertum de Hull, servientem nostrum ad Arma, prædicto Olivero ad ipsum conducendum & reducendum duximus liberandum:

Et ideo vobis mandamus quòd eisdem Olivero & Gilberto in eundo ad partes prædictas, ad præfatos Episcopum & Robertum, ibidem morando, & exinde redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis, in personis, aut rebus eorum, injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen. A. D. 1209.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duratur.

Teste Rege apud Westmonasterium, 4. die Martii.

Ad Regem Francorum de Credentia pro Nunciis ad Pontificem Romanum destinatis.

A. D. 1209. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, &c. salutem, cum honoris & Gloriæ felicibus incrementis.

Lætantes quamplurimùm de prosperitate statûs vestri, de quo, ad nostræ recreationis solatium, sæpius reddi quæsumus certiores; vobis significamus quod nos ac Isabella filia vestra, Consors nostra karissima, tempore confectionis præsentium, sospitate corporeâ, Deo propitio, fruebamur.

Et quia dilectos & fideles nostros, venerabiles in Christo Patres, Walterum Wygorniensem Thesaurarium nostrum, Johannem Norwicensem, Episcopos: Johannem de Britannia Richemundiæ, Adomarum de Valentia Pembrochiæ, Comites, nostros Consanguineos karissimos; necnon Magistrum Bonifacium de Saluciis Archidiaconum Bukyngham. Ottonem de Grandisono, Amanenum Dominum de Lebreto, & Robertum filium Pagani nostri Hospitii Senescallum, ad Domini Summi Pontificis præsentiam destinamus pro quibusdam negotiis, nos tangentibus, eidem Domino ex parte nostrâ per eosdem plenius intimandis; A. D. 1209.

Regiam Magnitudinem requirimus & rogamus, quatinus præfatos Nuncios nostros, qui ad vestri accedunt præsentiam, habere nostri intuitu specialiter commendatos; ac ipsis omnibus, septem, sex, quinque, quatuor, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ duxerint intimanda, velitis fidem credulam adhibere.

Conservet Altissimus statum vestrum per tempora longiora.

Dat. apud Westmonasterium, 4. die Martii.

De prædictis Nunciis.

A. D. 1209. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5.

REX dilecto & fideli suo Ottoni de Grandisono, salutem.

Cum dilectos & fideles nostros, Venerabiles in Christo Patres, W. Wygorn. Thesaurarium nostrum, J. Norwicensem, Episcopos: Johannem de Britannia Richemundiæ, Adomarum de Valentiâ Pembrochiæ, Comites, Consanguineos nostros Carissimos; necnon Magistrum Bonifacium de Saluciis, Archidiaconum Bukenh. & vos, ac Amanenum Dominum de le Breto, & Robertum filium Pagani Senescallum Hospitii nostri, ad Domini Summi Pontificis præsentiam destinemus pro quibusdam negotiis, ipsius Patris Clementiæ per ipsos & vos ex parte nostrâ exponendis, A. D. 1209.

Vos

A. D. 1309. Edw. 2. Vos rogamus attentè, quatinus præfatis Nunciis noſtris in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ duxerint referenda, velitis fidem plenariam adhibere.

Dat. apud Weſtm. 4. die Martii. A. D. 1309. Edw. 2.

Conſimiles literæ diriguntur Amaneno Domino de Lebreto.

Teſte ut ſupra.

Ad Papam de Credentia pro Nunciis ſupradictis.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. PAPÆ Rex, &c. ut ſupra, ſalutem, &c. ut ſupra.

Hoc habet noſtra conſideratio quòd, quantò gratioſa Sedis Apoſtolicæ benignitas, humiliter poſtulantibus, in agendis ſuis, virtutis amore, faciliorem & fœcundiorem ſe exhibet, tantò erga ipſam ſedem, cæleſtiſque ſponſi ipſius vicarium & paſtorem, vigor devotionis & fidei in ſubditos magis creſcit.

De veſtræ igitur exuberantes gratiæ largitate confiſi, dilectos & fideles noſtros, Venerabiles Patres W. Wygorn. Theſaurarium noſtrum, J. Norwycenſem, Epiſcopos: Johannem de Britannia Richemundiæ, Adomarum de Valentia Pembrochiæ, Comites, Conſanguineos noſtros kariſſimos; necnon Bonifacium de Saluciis Archidiaconum Bukynghamiæ, Ottonem de Grandiſono, Amanenum Dominum de Lebreto, & Robertum filium Pagani, Seneſcallum A. D. 1309. Hoſpitii noſtri, ad veſtræ Sanctitatis præſentiam deſtinamus pro quibuſdam noſtris negotiis, piæ Paternitati veſtræ ex parte noſtrâ pleniùs exponendis,

Beatitudini veſtræ devotis precibus ſupplicantes, quatinus præfatos Nuncios noſtros paternâ benivolentiâ habere, noſtri intuitu, ſpecialiter commendatos, ac ipſis ſeptem, ſex, quinque, quatuor, tribus, vel duobus eorum in hiis, quæ veſtræ Clementiæ ex parte noſtrâ duxerint referenda, benignum auditum præbere, fidemque plenariam eiſdem adhibere, & relata hujuſmodi per eoſdem votivo effectui dignemini mancipare.

Conſervet, &c. ut ſupra.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4. die Martii.

Ad Papam, de quibuſdam, eidem ſecretius intimandis.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. SAnctiſſimo in Chriſto Patri, Domino C. Divinâ providentiâ, Sacroſanctæ Romanæ ac Univerſalis Eccleſiæ Summo Pontifici, Edwardus, &c. ſalutem & devota pedum oſcula beatorum.

Quædam negotia, nos ſpecialiùs tangentia, dilectis nobis Venerabili in Chriſto Patri W. Wygorn. Epiſcopo Theſaurario noſtro, & Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ Conſanguineo noſtro kariſſimo, veſtræ Clementiæ per ipſos ex parte noſtrâ ſecretiùs intimanda, commiſimus:

Sanctitati veſtræ devotiſſimè ſupplicantes, quatinus præfatos, Epiſcopum A. D. 1309. & Comitem, ad exauditionis gratiam in præmiſſis admittere, ac ipſis, ſicut organo vocis noſtræ, ſuper eiſdem fidem credulam adhibere, & relata per ipſos votivo effectui dignemini mancipare.

Conſervet vos Altiſſimus, ad regimen Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, per tempora proſpera & longæva.

Dat. apud Weſtmonaſterium, 4. die Martii.

Ad Cardinales Commendatoria pro Nunciis, ad Pontificem Romanum deſtinatis.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. VEnerabili in Chriſto Patri, Domino S. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali, Amico ſuo kariſſimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Dum veſtræ circumſpectionis induſtriam, circa proſecutionem negotiorum noſtrorum in Curiâ Romanâ ſæpiùs exhibitam, infra pectoris noſtri ſcrinium revolvimus, meritò veſtræ Paternitati grates & gratias ab intimis exſolventes, veſtris votis conſpicimus fortiùs nos teneri. A. D. 1309.

De ſolitâ igitur veſtrâ benignitate, quam continuari quæſumus in futurum, plenam fiduciam optinentes, veſtram Paternitatem requirimus attentiùs & roga-

A.D. 1309. Edw. 2. rogamus, quatinus dilectos & fideles nostros, venerabiles in Christo Patres, W. Wygorn. Thesaurarium nostrum, J. Norwicensem, Episcopos: Johannem de Britanniâ Comitem Richemundiæ, Adomarum de Valentia Pembrochiæ Comitem, Consanguineos nostros karissimos; necnon Magistrum Bonifacium de Saluciis Archidiaconum Bukyngh. Ottonem de Grandisono, Amanenum Dominum de Lebreto, & Robertum filium Pagani, Senescallum Hospitii nostri, quos ad Domini Summi Pontificis præsentiam destinamus pro quibusdam negotiis, nos specialiter tangentibus, ipsius Patris Clementiæ, ex parte nostrâ, per ipsos pleniùs exponendis, velitis, nostri intuitu, habere specialiter commendatos; ipsis omnibus septem, sex, quinque, quatuor, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ oraculo vivæ vocis retulerint, fidem plenariam adhibentes. A.D. 1309. Edw. 2.

Dat. apud Westmonasterium, 4. die Martii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Venerabili in Christo Patri Domino P. Dei gratia, Episcopo Sabinensi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.

Domino F. Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali.

Domino P. tituli Sancti Apolinar. Presbitero Cardinali.

N. Hostien. & Welletren. Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.

Domino T. Episcopo Civitatis Papalis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.

Domino J. Episcopo Portuensi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.

Domino R. Sancti Eust[...]hii Diacono Cardinali.

Domino L. Albanensi Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali.

Domino L. Sancti Angeli Diacono Cardinali.

Domino T. tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali.

Domino W. tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali.

Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn Diacono Cardinali.

Domino W. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali.

Domino Petro de Columpna, Diacono Cardinali.

Domino T. tituli Sanctorum Nerei & Achilleii Presbytero Cardinali.

Domino A. Sanctæ Mariæ in porticu Diacono Cardinali.

Domino W. tituli Sanctæ Pontentianæ Presbytero Cardinali.

Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali.

Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum Diacono Cardinali.

Domino N. tituli Sancti Euzebii Presbitero Cardinali.

Domino Arnaldo, Alberti, Fontis Frigidi Domini Summi Pontificis Vicecancellario.

Domino Bertrando, Episcopo Albinensi Domini Summi Pontificis Camerario.

MEMORANDUM, quod omnes litteræ prædictæ liberatæ fuerunt Thesaurario Domini Regis.

Per Breve de privato sigillo.

De pensionibus concessis Cardinalibus.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pa. 2. E. 2. p. 1. m. 12.

REX omnibus ad quos, &c. salutem.

Attendentes affectionem, sinceritatem, & diligentiam pervigilem, quam venerabilem patrem Dominum Thomam Jorsce, Tituli Sanctæ Sabin. Presbiterum Cardinalem, circa prosecutionem & expeditionem negotiorum nostrorum in Curiâ Romanâ habuisse novimus & impendisse, & quam per ipsum continuari in futuro speramus,

Centum Marcas Sterlingorum annuatim, per æquales portiones, ad festa Sancti Michaelis & Paschæ, duximus concedendas eidem. A.D. 1309.

Dat. apud Westmonasterium, 4. die Martii.

Consimiles litteras, de diversis pecuniarum Summis, habent subscripti; videlicet,

Dominus Arnaldus de la Pelegrue, Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis, de quinquaginta Marcis Sterlingorum.

A. D. 1309. Edw. 2.

Dominus Petrus de Columpna, Diaconus Cardinalis, de quinquaginta Marcis Sterlingorum.

Dominus Lucas de Flysk, Sanctæ Mariæ in via Lata Diaconus Cardinalis, de quadraginta Marcis Sterlingorum.

Dominus Willielmus Ruffati, Tituli Sanctæ Potentianæ, Presbiter Cardinalis, de quadraginta Marcis Sterlingorum.

Dominus Bertrandus de Bordes, Episcopus Albinensis, Domini Summi Pontificis Camerarius, de triginta Marcis Sterlingorum.

A. D. 1309. Edw. 2.

Memorandum, quòd istæ litteræ liberatæ fuerunt Domino Waltero Wygorniensi Episcopo, Thesaurario Domini Regis, per ipsum præfatis Cardinalibus deferendæ, de mandato dicti Regis.

Per breve suum de privato Sigillo.

De auro Reginæ levando.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 7.

Rex dilecto & fideli suo, Roberto de Holand, Justiciario suo Cestriæ, salutem.

Mandamus vobis quod de omnibus finibus, in Balliva vestra factis a tempore, quo Isabellam Reginam Angliæ Consortem nostram carissimam desponsavimus, & ex nunc faciendis, aurum ipsius Reginæ, per ministros nostros partium illarum, levari, & aurum illud usque Scaccarium nostrum Westm. dilecto Clerico nostro Petro de Colynburn, custodi auri prædicti, ibidem liberandum, mitti faciatis; Thesaurarium & Barones nostros Scaccarii prædicti de finibus prædictis, & de nominibus illorum, de quibus aurum prædictum levandum fuerit, sub sigillo vestro distinctè & apertè certificantes.

A. D. 1309.

Teste Rege apud Westm. 4. die Martii.

De Terris Templariorum extendendis.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 12.

Rex Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Quia certiorari volumus super vero valore omnium Terrarum & Tenementorum Magistri & Fratrum Militiæ Templi in Anglia, quæ nuper, certis de causis, capi fecimus in manum nostram;

Vobis mandamus quòd aliquos circumspectos & fideles homines, de quorum fidelitate fiduciam optinetis, sine dilatione assignetis, ad omnes Terras & Tenementa prædicta diligenter extendenda: Quantum, videlicet, valeant per annum, ut in Dominicis, Servitiis, Redditibus, Villenagiis, & omnibus aliis exitibus Terræ, juxta verum valorem eorundem:

A. D. 1309.

Ita quod ipsi, quos ad hoc assignaveritis, extentas illas, distinctè & apertè factas, vobis, sub Sigillis suis, & Sigillis eorum per quos factæ fuerint, mittant ad Scaccarium antedictum.

Et, cum extentæ illæ vobis sic fuerint retornatæ, easdem Terras & Tenementa certis viris, de discretioribus & legalioribus quos invenire poteritis, qui nobis de extentis illis respondeant, prout magis ad utilitatem nostram expedire videritis, committatis.

Teste Rege apud Westm. 4. die Martii.

Pro Johanne Comite Richemundiæ, ad partes transmarinas proficiscente.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 11.

Rex omnibus Amicis suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm dilectus Consanguineus & fidelis noster, Johannes de Britannia, Comes Richemundiæ, in Nuncium nostrum, pro quibusdam Negotiis, nos & Regnum nostrum tangentibus, ad partes transmarinas sit profecturus,

A. D. 1309.

Vos requirimus & rogamus, quatinus ipsum Comitem, nostri Contemplatione, recommendatum habentes, eidem, aut familiæ suæ, in personis, aut rebus suis, cum ipsos per partes vestras transitum facere contigerit, eundo, morando, & redeundo, non inferatis, seu ab aliis, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, molestiam,

A. D. 1309. Edv. 2. molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen; set ei potius salvum & securum conductum, nostrorum interventu rogaminum, habere faciatis quotiens ex parte nostrâ super hoc fueritis requisiti.

In cujus, &c. Usque ad Festum Sancti Michaelis proximo futur. dur. A. D. 1309. Edv. 2.

Teste Rege apud Westm. 4. die Martii.

De ordinando super Controversiis inter Cives Baionæ & Gentes Regis Castellæ.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 13. REX, dilectis & fidelibus suis, venerabili in Christo Patri, W. Wygorn. Episcopo Thesaurario suo, ac Johanni de Britanniâ Richemundiæ, & Adomaro de Valentia Pembrochiæ, Comitibus, Consanguineis suis carissimis, salutem.

De vestris circumspectione & industriâ plenam fiduciam optinentes, ad ordinandum & faciendum quod nostræ utilitati conveniens fuerit & honori, super Controversiis & Discordiis, inter Cives nostros Baionæ & gentes Magnifici Principis Regis Castellæ, Consanguinei nostri carissimi, suscitatis, ac aliis quibuscunque negotiis, dictum Ducatum & homines nostros ejusdem tangentibus, vobis, & duobus vestrûm (vocatis ad hæc Senescallo nostro Ducatûs ipsius, & aliis qui fuerint evocandi) plenam & liberam, tenore præsentium, concedimus potestatem. A. D. 1309.

In cujus, &c.

Dat. apud Langele, 16. die Martii.

Ad Comitem Namurcensem de Credentia contra Esterlingos.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. d. REX Nobili viro, Domino J. Comiti Namurcensi, Amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis incrementum.

Vestram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dilecto Valletto nostro, Egidio de la Mote, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ, super quibusdam dampnis & gravaminibus, per quosdam nautas, qui dicuntur Esterlinges, & alios, qui cum Navibus suis, Cogges, videlicet, in Portu de Swyn jam existunt, ut intelleximus, tàm per Mare, quàm per Terram, in Scotiâ & alibi, nobis datis, duxerit exponenda, fidem plenariam adhibere, & relata per ipsum, precum nostrarum instantiâ, opere adimplere velitis. A. D. 1309.

Dat. apud Langel, 29. die Martii.

EOdem modo scribitur Magistris, Scabinis, Consulibus, ac toti Communitati Villæ de Bruges, *usque ibi, fidem plenariam, adhibere, &c.* relata per ipsum votivo effectui mancipentur, opem & operam, precum Regis instantiâ, præbere velint; pro quo eis ad speciales gratiarum actiones teneri, & in hiis, quæ erga Regem habuerint facienda, effici Rex vult promptior.

Dat. ut supra.

Ad Comitem Flandriæ de Credentia contra dictos Esterlingos.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. d. REX Nobili viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Grandis fiducia, quam ex vestrâ expertâ gratitudine gerimus, efficit ut in hiis, quæ nos ac nostros tangere noscuntur, ipsam sæpiùs excitemus.

Cùm igitur quidam nautæ, qui dicuntur Esterlinges, & alii (quotum præsumptuosa temeritas, tàm per Mare, quàm per Terram, nobis & nostris in Scotiâ & alibi dampna quamplurima irrogavit) in Portu vestro de Swyn, cum Navibus suis, Coges, videlicet, ut intelleximus jam existant; A. D. 1309.

Vestram amicitiam specialiter requirimus & rogamus, quatinus dilecto Valletto nostro, Egidio de la Mote (quem ad vos pro hujusmodi negotio destinamus) in hiis, quæ ad nautas prædictas, quæ vobis ex parte nostrâ duxerit referenda, fidem velitis plenariam adhibere, ac relata per eundem, sicut pro vobis, in casu consimili, ad vestri rogatum, velletis nos facere, opere adimplere.

Dat. apud Langel, 29. die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

De

A.D. 1309. Edw. 2. A.D. 1309. Edw. 2.

De Rege Franciæ, rancorem erga Petrum de Gavaston, remissuro.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

De sollicitudine & diligentiâ pervigili, quas erga Excellentissimum Principem Dominum Regem Francorum illustrem, Patrem nostrum karissimum, ut rancorem, quem erga dilectum & fidelem nostrum Petrum de Gavaston, Comitem Cornubiæ, conceperat, remitteret, adhibere curavit vestra providentia circumspecta (sicut dilectus Vallettus vester Gaillardus de Gassaco nobis exposuit oraculo vivæ vocis) vestræ Paternitati grates & gratias referimus speciales: A.D. 1309.

Vestram amicitiam requirentes attente, quatinus quod vestra benivolentia gratanter inchoavit, instanter continuare velit modis & viis, quibus meliùs viderit expedire.

Dat. apud la Grave, 13. die Aprilis.

Ad Regem, a Rege Castellæ, super discordiis inter subditos utriusque Regis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Orig. in Turr.

MAgnifico & Potenti Principi, Domino Edvardo, Dei gratiâ, Illustri Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Aquitaniæ Duci, Carissimo Avunculo suo, Fernandus, eadem gratiâ, Castellæ, Legionis, Toleti, Galliciæ, Sibiliæ, Cordubæ, Murciæ, Gihennæ, & Algarbii Rex, ac Comitatus Molinæ Dominus, cum sinceræ dilectionis affectu, salutem, & totius semper honoris & Gloriæ incrementa.

Sicut nuper Amicitiæ vestræ, per alias nostras litteras, duximus intimandum, libenter cogitamus, & operam date semper intendimus qualiter inter vestros subjectos & nostros constans, bona & perpetua vigeat pax & amor; Ita quod, sicut nos unum & idem sumus, & magis semper erimus Domino concedente, sic ut ipsi existant, & non solum ab injuriis abstineant hinc & inde, sed ad invicem, mutuâ & fraternâ vicissitudine, cum expedit, sibi præstent oportunum consilium, auxilium & favorem.

Hinc est quod super facto contentionis & discordiæ, jam aliquamdiu habitæ, diabolo instigante, inter vestros A.D. 1309. homines de Bayona & quosdam alios de terra Dominii vestri ex parte unâ, & homines nostros de Castro de Sancto Emeterio & de Larenio, & quosdam alios de Regnis nostris, discretos viros, Johannem Didaci de Guadalfajaria Militem & Vassallum nostrum, ac Fernandum Gonsalvi de Frias familiarem nostrum, exhibitores præsentium, voluntatis nostræ conscios, in hac parte, cum pleno mandato nostro, ad Serenitatem vestram duximus transmittendos; quibus per Excellentiam vestram rogamus & petimus in hiis, quæ super præmissis ex parte nostrâ referenda duxerint, fidem credulam & plenariam adhiberi.

Dat. Toleti die 15. Aprilis, Anno Domini 1309.

Magister Armannus de Cremona, de mandato Domini Regis, scripsit.

Pro Johanne de Britannia.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pa. 2. E. 2. p. 1. m. 9.

REX dilecto & fideli suo, Roberto Filio Rogeri, salutem. Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, nuper per Cartam suam dederit & concesserit, pro se & hæredibus suis, dilecto Nepoti & fideli nostro Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, Comitatum Richemundiæ, Castra de Richemundiâ & de A.D. 1309. Bowes, & omnes Terras, & omnia Tenementa, quæ fuerunt Johannis, quondam Ducis Britanniæ, in Angliâ, defuncti, quæ per mortem prædicti Ducis ad manus dicti Patris nostri devenerunt,

HABENDA

A.D. 1309. Edw. 2. HABENDA ET TENENDA eidem Johanni, & hæredibus suis, de ipso Patre nostro, & hæredibus suis (Comitatum prædictum, nomine Comitis: Castra, & omnia Terras & Tenementa prædicta, cum Feodis Militum, advocationibus Ecclesiarum, Domorum Religiosarum & Hospitalium, & Servitiis liberè Tenentium, ac cæteris pertinentiis suis universis, per Servitia inde debita & consueta) IMPERPETUUM, adeo liberè & integrè sicut prædictus Dux, Pater suus, ea de ipso Patre nostro tenuit in vitâ suâ; prout in Carta prædicta pleniùs continetur:

Et mandaverit, per Literas suas Patentes, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis Tenentibus de Comitatu, Castris, Terris & Tenementis prædictis, quod eidem Johanni Homagia, fidelitates, & alia Servitia sua faciant, & ei, tanquam Domino suo, in omnibus, quæ ad Comitatum, Castra, Terras, & Tenementa prædicta pertinent, intendentes sint & respondentes: A.D. 1309. Edw. 2.

Vos nichilominus, ut intelleximus, eidem Comiti de Homagio, & aliis Servitiis vestris, quæ debetis ratione Terrarum & Tenementorum, quæ de dicto Comitatu, Castris, Terris, & Tenementis prædictis tenetis, parere & intendere hactenus non curâstis, in ipsius Comitis præjudicium manifestum;

Nos, volentes mandata dicti Patris nostri in hac parte debito effectui mancipari, vobis mandamus quod eidem Comiti, de Homagio & fidelitate, & aliis Servitiis vestris, quæ debetis ratione Terrarum & Tenementorum, quæ de Comitatu, Castris, Terris, & Tenementis prædictis tenetis, sic, ut prædictum est, intendentes sitis & respondentes, in formâ prædictâ.

Teste Rege apud Langele, 16. die Aprilis.

De inhibitione Torneamenti.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pa. 2. E. 2. p. 1. m. 9. REX dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, hac instanti die Lunæ, proxima ante Festum Sancti Georgii, apud Villam de Novo Mercato ad torneandum conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, nè dictâ die Lunæ, apud dictam Villam de novo Mercato, seu alibi in partibus illis, torneare, justas facere, seu alia facta Armorum excercere quoquo modo præsumatis sine nostrâ licentiâ speciali. A.D. 1309.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele, 18. die Aprilis.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Regem Franciæ Responsoria.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 5. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illustri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & felices semper ad vota successus.

Vestræ Serenitatis Litteras, quas nobis ex parte vestrâ Marbeus de Varennes, Miles vester, præsentavit, recepimus, & eorum tenorem ac ea, quæ idem Miles per suam Credentiam nobis exposuit, intelleximus diligenter.

Super quibus dilectis & fidelibus nostris, Rogero le Sauvage Militi, & Johanni de Benstede Clerico, quos ex hac causâ ad vestram præsentiam destinamus, voluntatem & intentionem nostram aperuimus, vobis ex parte nostrâ vivæ vocis oraculo referandam: A.D. 1309.

Supplicantes quatinus præfatis Nunciis nostris, super præmissis, & ea tangentibus, fidem indubiam adhibere, & ea velitis effectui mancipare; beneplacitum vestrum, in hac parte, nobis per dictos Nuncios nostros, si placeat, rescribentes.

Dat. apud Langele, 28. die Aprilis.

De inquirendo pro Rege de Maneriis Templariorum.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 4. d. REX, dilectis & fidelibus suis, Ranulpho de Monte Caniso, & Johanni de Kirketon, salutem.

Quia, quibusdam certis de causis, certiorari volumus in quo statu dilectus & fidelis noster, Willielmus Inge, recepit Maneria fratrum de ordine Militiæ A.D. 1309.

A. D. 1309. Edw. 2. Templi in Anglia, de Dynneslee & Laugenok, in Comitatu Hertford, necnon & Terras in Therleton, Weston, Gravele, Wilien, Lecchworth, Baldock, Datheworth, Russenden, Codpeth, Sumershale, Buntynford, ac etiam Ecclesiam de Weston in eodem Comitatu, quæ idem Willielmus habet ex commissione nostrâ, ut in Domibus, Boscis, Gardinis, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Terras, Tenementa & Ecclesiam spectantibus;

Vobis mandamus quòd, ad eadem Maneria, Terras, Tenementa & Ecclesiam accedentes, ea supervideatis, & inde, si necesse fuerit, diligentem faciatis inquisitionem. A. D. 1309. Edw. 2.

Et de eo, quod indè inveneritis, Thesaurario & Baronibus nostris de Scaccario, distinctè & apertè, sub sigillis vestris, constare faciatis: Mittentes eis hoc breve.

Teste Rege apud Westm. 16. die Maii.

De Terris, quæ fuerunt Johannis de Balliol, nuper Regis Scotiæ, datis Comiti Richmundiæ.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 8. REX Militibus, Liberis Hominibus, & omnibus aliis Tenentibus de Castro de Fodryngeye, Villa de Torkeseye, Maneriis & omnibus Terris & Tenementis, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, in Com. Norhamptoniæ, Lincolniæ, Northumbriæ, Eborum, Derbiæ, Huntingtoniæ, Rotelandiæ, Bedfordiæ, Middlesexiæ, & Suffolciæ, salutem.

Cum per Cartam nostram dederimus, & concesserimus, pro nobis & hæredibus nostris, dilecto Consanguineo & Fideli nostro, Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, Castrum, Villam, Maneria, Terras, & Tenementa prædicta, HABENDA sibi & hæredibus suis, de Corpore suo legitimè procreatis, de nobis & hæredibus nostris,

Unà cum Servitiis liberè Tenentium, Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, Visibus Franci Plegii, Feriis, Mercatis, Parcis, Warennis, Chaceis, & omnibus aliis libertatibus, ad prædicta, Castrum, Villam, Maneria, Terras, & Tenementa spectantibus, adeò liberè & integrè, sicut prædictus Johannes de Balliolo ea tenuit, antequam ad manus dicti Patris nostri devenerunt, A. D. 1309.

Faciendo Servitia, quæ idem Johannes, dum ea sic tenuit, inde facere consuevit, prout in Cartâ nostrâ prædictâ pleniùs continetur;

Vobis mandamus quod eidem Comiti de Homagiis, Fidelitatibus, & aliis Servitiis vestris, quæ debetis ratione Terrarum & Tenementorum, quæ de prædictis, Castro, Villa, Maneriis, Terris, & Tenementis tenetis, intendentes sitis & respondentes.

In cujus, &c.

Teste, 6. die Maii.

Cardinali, in Archiepiscopum Burdegaliæ Electo, Papæ propinquo, Rex multis bonis rationibus, ut Decanatui Sancti Pauli sibi a Papa proviso renunciaret, suadere conatur.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 7. dor. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Etsi personas Ecclesiasticas specialibus favoribus prosequi nos deceat, cura tamen nostri suscepti regiminis propensiùs nos excitat & inducit, ut utilitates Ecclesiarum & dignitatum, & earum potissimè quæ de elemosinis Progenitorum nostrorum sunt dotatæ, & quas eædem personæ in dicto Regno nostro optinent, privatis earumdem commodis præferamus. A. D. 1309.

Nuper siquidem, Decanatu Ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum, quæ de nostro Patronatu existit, per consecrationem Domini R. London. Episcopi, tunc Decani ejusdem Ecclesiæ, in Curiâ Romanâ vacante, Dominus summus Pontifex vobis de eodem, ut intelleximus, duxerat providendum.

Verùm cum Curæ magnitudo, elemosinæ, & cantariæ præfato Decanatui incumbentes, ac alia onera diversa, quæ per Decanos jugiter fieri habeant in Ecclesiâ memoratâ, propter Decani absentiam cessent, & indies subtrahentur; quæ

A.D. 1309. Edw. 2. quæ vobis seriosius volumus aperire,

In primis, videlicet, requiritur quod Decanus in Sacerdotali sit ordine constitutus:

Et ad faciendum ibidem personalem residentiam juramentum subeat corporale:

Quódque missarum solempnia in præfatâ Ecclesiâ, ad magnum altare, in majoribus Festis, ac aliis diebus multis per Annum, Anniversariis dictorum Progenitorum nostrorum, in personâ propriâ celebret:

Hospitalitatem congruam teneat:

Pauperibúsque elemosinas, per dictos Progenitores nostros olim eidem Decanatui impositas, eroget;

Et quod cantarias pro animabus eorumdem inveniat & sustentet;

Ad quæ omnia & singula facienda, excercenda, & sustentanda iidem Progenitores nostri dictum Decanatum Ecclesiis, Capellis, Terris & Possessionibus dotaverunt, immunitatumque & libertatum cirographâ sunt largiti:

De quibus oneribus, sic eidem Decanatui impositis, si, ante assecutionem ejusdem, vobis aliqualiter constitisset vos, ut credimus, minime recep[illegible] tis eundem, quæ reverâ per vos, dum agitis in remotis, nequeunt, ut convenit, supportari.

Paternitatem vestram affectuosius requirimus & rogamus, quatinus, intuentes attentius quot & quanta pericula, quæ ex Decani præsidentis absentiâ, prædicta onera subire volentis & implere, verisimiliter poterunt iminere, sic efficax procuretis remedium adhiberi, quod vobis exinde ad gratiarum actiones specialiùs teneamur.

Profecto scire vos volumus quod, secundum legem & consuetudinem Regni nostri, Possessiones, Ecclesiis & locis religiosis collatæ, si ad usum, fundatorum & donatorum voluntati & intentioni contrarium, applicentur, certissimè per ipsos fundatores, & donatores, aut eorum Hæredes poterunt revocari.

Dat. apud Westm. 12. die Maii.

De Torneamentis per certum tempus inhibitis.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 4. d. REX Vicecomiti Buck. salutem. Quia nolumus quod Torneamenta, Burdeiciæ, seu aliqua alia facta armorum (justis dumtaxat exceptis) in Regno nostro excerceantur citra Festum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurum;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videritis, publicè Proclamari & firmiter inhiberi facias ne quis, Comes, Baro, Miles, Armiger, seu alius quicunque, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterunt, in Balliva tua, citra dictum Festum Nativitatis Beatæ Mariæ, Torneare, Burdeare, seu aliqua alia facta armorum (justis, ut præmittitur, exceptis) excercere præsumat, sine nostrâ licentiâ speciali.

Teste Rege apud Westm. 12. die Maii.

Concessio facta Raymundo Gulielmi de Budos, nepoti Papæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 9. UNiversis Christi fidelibus, tàm præsentibus, quàm futuris, Walterus, Dei gratiâ, Wygorn. Episcopus, Johannes de Britannia Richemundiæ, & Adomarus de Valentia Pembrochiæ, Comites, per Dominum nostrum Edwardum, Dei gratiâ, Regem Angliæ, Ducem Aquitaniæ Illustrem, ad Curiam Domini Summi Pontificis destinati, salutem, & habere memoriam rei gestæ.

Universitati vestræ notum fieri volumus per præsentes, quod, cum nobilis vir, Dominus Ramundus Gullielmi de Budos Miles, Nepos Sanctissimi Patris & Domini, Domini Clementis Papæ quinti, dicto Domino nostro Regi & Duci per suas litteras supplicâsset, quatinus altum & bassum justitiatum, & proprietatem, cum omnibus aliis & singulis juribus, deveriis, & suis pertinentiis universis, quæ idem Dominus noster Rex & Dux habet in Parochia de Budos Bordegalen. Dioecs. eidem Domino, Domino Ramundo Guilliel mi de Budos, de sua benignitate dare & concedere dignaretur:

Idemque Dominus noster Rex ejusdem Domini Ramundi Guillielmi supplicationibus, tàm prædicti Domini Summi Pontificis, quàm dicti Domini Ramundi Guillielmi Nepotis sui contemplatione, inclinatus, nobis concessit potestatem concedendi & faciendi ea,

A. D. 1309. Edw. 2. ea, quæ ad ipsius Domini nostri Regis honorem & commodum possent cedere in hac parte:

Nos, super hujusmodi negotio, examinatione præhabitâ diligenti, specialiter super inquestâ, factâ de mandato Regio, de & super valore annuo prædicti alti & bassi justitiatûs, omniúmque aliorum, quæ ad ipsum Dominum Regem & Ducem in dictâ Parochiâ de Budos pertinere noscuntur, quæ tantùm ad summam viginti quinque librarum, monetæ Burdegalen. secundum dictam inquestam, vel circiter, se extendunt,

Attendentes bonam voluntatem, quam idem Dominus noster Rex erga Dominum summum Pontificem prædictum, & omnes suos habere dinoscitur, & etiam laudabilia servitia, quæ prædictus Dominus Ramundus Guillielmi, & sui, Domino nostro Regi, & suis Prædecessoribus, retroactis temporibus, impenderunt, & quæ ab ipso, & suis successoribus eidem Domino Regi & Duci, & suis successoribus adhuc impendi imposterùm sperantur, ac commodum & honorem dicti Domini Regis in hac parte versari;

Præsentibus,

Reverendo in Christo Patre, Domino Johanne, Dei gratiâ, Norwycen. Episcopo;

Domino Bonifacio de Salucis Archidiacono Bokyng.

Domino Roberto Filio Pagani Senescallo Hospitii dicti Domini Regis; &

Domino Guidone Ferre Milite, Senescallo Ducatûs Aquitaniæ;

Domino Amaneno Domino de Lebreto;

Dominis, Hothone de Casanano,

Johanne Roselli, &

Arnaldo de Canpena, Militibus;

Magistro Jordano Morandi, &

Johanne Guytardi, Clericis;

Et, de communi ipsorum Consilio, A. D. 1309. Edw. 2. dictum altum & bassum justitiatum, proprietatem, & omnia alia & singula jura, & deveria, cum omnibus pertinentiis suis, quæ idem Dominus Rex & Dux habet in dicta Parochia de Budos Dyoc. Burdegal.

Eidem Domino Ramundo Guillielmi de Budos, suisque, Hæredibus de corpore suo legitimè procreatis, nomine dicti Domini Regis, quantum in nobis est, concedimus & assignamus; Resorto & omni aliâ superioritate Domino nostro Regi, & suis Successoribus, super præmissis, salvis & retentis, cum homagio litgio, dicto Domino Regi & suis Successoribus, Hæredibus Ducatûs Aquitaniæ, faciendo: Et unâ lanceâ, cum ferro novo deaurato, pro spoilâ, in mutatione Domini, semper solvendâ:

Promittentes bonâ fide quod præsentem concessionem & assignationem, quamcito ad prædicti Domini Regis præsentiam pervenerimus, per ipsum Dominum nostrum Regem, cum Litteris suis Patentibus, salvo jure cujuslibet, ratificari procurabimus, ac etiam confirmari.

In quorum omnium fidem, & testimonium præmissorum, præsentes Litteras Sigillorum nostrorum munimine fecimus roborari.

Dat. Avinon. 15. die Mensis Maii, Anno Domini Millesimo, Trecentesimo, nono.

Constat nobis de rasurâ factâ in dictionibus supra, videlicet, super præmissis, salvis & retentis, cum homagio litgio, dicto Domino Regi & suis.

Dat. ut supra.

Pro Petro de Gavaston, de Castris & Maneriis commissis.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 6. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod dedimus, & concessimus dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston, custodiam Terrarum & Tenementorum quæ fuerunt Richardi de Estheton, Henrici de la Sale, Petri de Gousle & Stephani de Oustwyk, defunctorum, qui de nobis tenuerunt in Capite, ut de Castro de Skipton in Craven & Manerio de Bruswyk in Com. Eborum, & quæ ad manus nostras, antequam dicta, Castrum & Manerium præfato Petro & Margaretæ Uxori ejus Nepti nostræ karissimæ A. D. 1309. dedimus, devenerunt; quæ etiam, ratione minoris ætatis Hæredum prædictorum, Richardi, Henrici, Petri, & Stephani, in manu nostrâ adhuc existunt;

Habenda cum omnibus, ad custodiam illam spectantibus, usque ad legitimam ætatem Hæredum prædictorum, Richardi, Henrici, Petri, & Stephani, unà cum Maritagio eorumdem Hæredum, absque disparagatione.

In cujus, &c.

Teste R. apud Westm. 15. die Maii.

Et

A.D. 1309. Edw. 2. Et mandatum est Gerardo Salvayn, Escaetori ultra Trentam, quod eidem Petro Custodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum liberet habend. simul cum Corporibus Hæredum prædictorum, maritand. in forma prædicta. A.D. 1309. Edw. 2.

Teste Rege, ut supra.

De Conductu pro Nunciis Comitis Holandiæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pa. 2. E. 2. p. 1. m. 6.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod,

Cùm Nobilis Vir, Dominus W. Hanon. Holandiæ & Selandiæ Comes, ac Frislandiæ Dominus, quosdam homines & Nuncios suos, ad tractandum de Concordiâ, inter homines & Mercatores nostros Angliæ ex parte unâ, & homines & Mercatores ipsius Comitis ex alterâ, super diversis contentionibus, discordiis, & controversiis, inter eos dudum exortis, reformandâ, necnon ad emendas, de dampnis & injuriis, hominibus de Regno nostro per Gentes dis Comitis illatis, modo debito facien s, ad nos in Angliam in proximo sit missurus:

Idémque Comes nobis supplicavit, ut securum conductum nostrum concedere velimus hominibus & Nunciis suis prædictis, quos ad nos, pro negotiis prædictis, ut præmittitur, destinabit, A.D. 1309.

Suscepimus in salvum & securum Conductum nostrum prædictos homines & Nuncios Comitis supradicti, in veniendo in Regnum nostrum pro expeditione negotiorum nostrorum, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo;

Et ideo vobis mandamus quòd hominibus & Nunciis prædictis, in veniendo in Regnum nostrum, ibidem morando, & exinde redeundo, sicut prædictum est, non inferatis, in personis aut rebus eorum, seu ab aliis, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen.

In cujus, &c. duratur. usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis.

Teste Rege apud Westmonasterium, decimo quinto die Maii.

Pro custode & Scolaribus Domus Sancti Petri Cantebrigiæ.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Pa. 2. E. 2. p. 2. m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Licet, de communi consilio Regni nostri, statutum sit quod non liceat viris Religiosis, seu aliis, ingredi feodum alicujus, ita quod ad manum mortuam deveniat, sine licentiâ nostrâ, & capitalis Domini, de quo res illa immediatè tenetur:

Volentes tamen, dilectis nobis, Custodi & Scolaribus Domûs Sancti Petri Cantebrigiæ, gratiam facere specialem,

Concessimus, & licentiam dedimus, pro nobis, & hæredibus nostris, quantum in nobis est,

Johanni de Herwardstok, & Roberto de Lirling, quod ipsi unum Mesuagium, cum pertinentiis, in Cantebrigiâ, quod fratres de pœnitentiâ Jesu Christi Cantebrigiæ inhabitare solebant,& quod de nobis tenetur in capite, in Burgagio, per servitium unius denarii per annum;

Et Richero de Dylesham, & Johanni de Felmyngham, quod ipsi unum Mesuagium, cum pertinentiis, in eâdem villâ, dare possint, & assignare præfatis, Custodi & Scolaribus, HABENDA ET TENENDA sibi & Successoribus suis IMPERPETUUM: A.D. 1309.

Et eisdem, Custodi & Scolaribus, quod ipsi Mesuagia prædicta, cum pertinentiis, a præfatis, Johanne, Roberto, Richero, & Johanne, recipere possint, & tenere sibi & successoribus suis, sicut prædictum est, tenore præsentium, similiter licentiam dedimus specialem:

Nolentes quod prædicti, Johannes, Robertus, Richerus, & Johannes, vel hæredes sui: aut præfati, Custos & Scolares, seu Successores sui, ratione statuti prædicti, per nos, vel hæredes nostros, indè occasionentur in aliquo, seu graventur;

Salvis tamen nobis & hæredibus nostris, ac aliis capitalibus Dominis, feodorum illorum servitiis inde debitis & consuetis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 15. die Maii.

Per ipsum Regem, nunciante fratre Johanne de Benham.

A. D. 1309. Edv. 2. A. D. 1309. Edv. 2.

De Errore in Charta H. de Bohun Constabularii Angliæ corrigendo.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cum dilectus & fidelis noster, Humfridus de Bohun, Comes Hereford & Essex & Constabularius Angliæ, nuper per Cartas suas concessisset, reddidisset, remisisset, & quietum clamâsset, pro se & hæredibus suis, Domino E. quondam Regi Angliæ, Patri nostro, omnia Castra, Villas, Maneria, Terras & Tenementa, quæ habuit & tenuit in feodo, In Angliâ & Walliâ, ubicumque existerent; & quicquid juris, honoris & dominii habuit nomine Comitis, in Comitatibus Hereford & Essex: ac etiam Constabulariam prædictam;

Habenda et tenenda dicto Patri nostro, & hæredibus suis, cum feodis Militum, advocationibus domorum Religiosarum & Ecclesiarum, & hundredis, honoribus, & omnibus, libertatibus, ac aliis pertinentiis suis, quocumque nomine censerentur, quieta de prædicto Humfrido & hæredibus suis Imperpetuum:

Idemque Pater noster postmodùm, per Cartam suam, dedisset, pro se & hæredibus suis, præfato Humfrido, & Elizabethæ Comitissæ Hollandiæ, uxori suæ, sorori nostræ carissimæ, omnia Castra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa prædicta: ac etiam jus, honorem, & dominium prædicta; necnon prædictam Constabulariam Angliæ, unà cum quadraginta libris, decem solidis, & decem denariis annuis, qui, ut in Cartâ illâ inferitur, per manus Vicecomitis Essex, pro honore ejusdem Comitatûs Essexiæ; & etiam cum viginti libris annuis, quæ per manus Vicecomitis Herefordiæ, pro Constabulariâ prædictâ, percipi consueverunt:

Habenda et tenenda eisdem, Humfrido & Elizabethæ, & hæredibus, de corpore ipsius Humfridi procreatis, de dicto Patre nostro, & hæredibus suis, ac aliis capitalibus Dominis feodorum illorum, cum feodis Militum, advocationibus domorum Religiosarum & Ecclesiarum, hundredis, honoribus, libertatibus, & aliis pertinentiis suis, adeo integre, sicut dictus Humfridus ea præfato Patri nostro concessit, reddidit, remisit, & quietum clamavit, sicut prædictum est, Imperpetuum, prout in Cartâ prædictâ pleniùs continetur:

Nos, quia, per inspectionem Rotulorum Scaccarii nostri, evidenter nobis constat quod quadraginta libræ, decem solidi, & decem denarii prædicti, per manus Vicecomitis Essex, non pro honore dicti Comitatûs: & similiter, quod viginti libræ residuæ, per manus Vicecomitis Herefordiæ, non pro Constabulariâ prædictâ, ut in dictâ Cartâ continetur, set pro tertio denario utriusque Comitatuum prædictorum percipi debent, & percipi consueverunt; per quod in Cartâ illâ manifestum errorem perpendimus contineri:

Et, propter hoc, errorem illum modo debito corrigi & emendari volentes,

Concessimus, pro nobis & hæredibus nostris, præfatis, Humfrido & Elizabethæ, quod ipsi & hæredes, de corpore prædicti Humfridi procreati, quadraginta libras, decem solidos, & decem denarios prædictos, per manus Vicecomitis Essex, qui pro tempore fuerit, pro tertio denario Comitatûs ejusdem; & prædictas viginti libras per manus Vicecomitis Herefordiæ, qui similiter pro tempore fuerit, pro tertio denario Comitatûs illius, nomine Comitis dictorum Comitatuum, Percipiant et habeant, a tempore confectionis dictæ Cartæ, patris nostri prædicti, Imperpetuum; & quod Vicecomites prædicti ad Scaccarium nostrum allocationem indè habeant annuatim.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 18. die Maii.

Per ipsum Regem.

De Rege a perpetratis tempore Guerrarum absolvendo.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Serenitatis tuæ præcelsa Devotio erga nos & Sedem Apostolicam, sub vigore sinceritatis excrescens, ante mentis nostræ oculos clara consistit: quam, dum

auimo

A. D. 1309. Edw. 2. animo contemplamur, eo magis efficimur in tuæ salutis augmento jocundi, quo potius illam paternis zelamur affectibus, & libentius Apostolicæ sollicitudinis ministerio promovemus.

Habet siquidem exposita nobis tuæ Petitionis assertio, quod, occasione guerrarum, quas pro hæreditatis tuæ defensione, ac tuorum prosecutione jurium, contra tuos subditos, & Rebelles ex permissione juris dudum exercuisse dinosceris, per te, ac tuos, & tibi adhærentes, in sacris & privatis locis nonnulla homicidia, incendia, Sacrilegia, deprædationes, & aliæ violentiæ fuerunt, sicut guerrarum ipsarum exigebat necessitas, pro pace cum eisdem assequenda, subditis sæpius perpetrata.

Quare pro parte tuâ fuit nobis humiliter supplicatum, ut providere tibi super hoc de oportunæ absolutionis beneficio dignaremur;

Nos igitur, qui personam Regiam, velut Filii prædilecti, sinceriùs gerimus in visceribus caritatis, & desiderantes appetimus ut salutem animæ, extirpatis vitiis peccatorum, Deo propitio, consequaris, tuis Supplicationibus inclinati, te a prædictorum incendiorum, Sacrilegiorum, deprædationum, & violentiarum, prout Ecclesias & personas Ecclesiasticas contingebant, reatibus, & Excommunicationis sententiâ, quam propter hoc incurristi, de gratiâ speciali, auctoritate Apostolicâ duximus absolvendum. A. D. 1309. Edw. 2.

Tibique Nichilominus, animæ tuæ volentes consultiùs providere, prædicimus quòd, cùm etiam, claræ memoriæ, Edwardum Regem Angliæ, Genitorem tuum, dum adhuc viveret, a similibus reatibus duxerimus absolvendum, non est intentionis nostræ, in simili casu, tibi ulteriùs de simili gratiâ providere.

Dat. Avinion. 12. Kal. Junii, Pontificatûs nostri anno quarto.

Sub Filis canabeis.

Indulgentia pro Rege quod possit eligere Confessorem.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr. Clemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ Illustri, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Tuæ devotionis præcelsa sublimitas, per quam Romanam Ecclesiam, sicut matrem, honoras studio filialis reverentiæ, promeretur ut a nobis, qui libenter paternis affectibus Regia vota prosequimur, donis gratiarum spiritualium honoreris.

Ut igitur humani generis inimici valeas evitare contagia, & per confessionis lavacrum solum Deum pura mente sectari, tuis supplicationibus inclinati quod aliquem ydoneum sacerdotem, secularem vel religiosum, in Confessorem tuum eligere valeas; qui, auditâ confessione tuâ, quotiens fuerit oportuum, pro commissis injungat tibi pœnitentiam salutarem, & super illis auctoritate nostra, juxta formam Ecclesiæ, beneficium debitæ absolutionis impendat, etiam si talia fuerint propter quæ Sedes Apostolica sit meritò consulenda, tibi auctoritate præsentium indulgemus; Præsentibus post Quinquennium minimè valituris. A. D. 1309.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. 12 Kalendas Junii, Pontificatûs nostri anno quarto.

Sub filis sericis crocei rubeique color.

Privilegium ne Rex possit suspendi vel excommunicari.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr. Clemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Tuæ devotionis *&c.* Ut igitur ex devotione hujusmodi benivolentiam Apostolicæ Sedis & nostram tibi sentias accrevisse, tibi, auctoritate præsentium, indulgemus ut nullus Delegatus Apostolicæ Sedis, vel Subdelegatus ab eo, auctoritate Sedis ejusdem, possit in personam, aut Capellas tuas excommunicationis, vel suspensionis, sive interdicti sententias promulgare absque speciali mandato Sedis ejusdem, faciente plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem. A. D. 1309.

Nos enim omnes excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententias, quas in te & Capellas easdem, contra indulti prædicti tenorem, forsan pro-

A. D. 1309. promulgari contigerit, ex nunc irritas decernimus & inanes.
Edw. 2.
Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. 12. Kalendas Junii, A. D. 1309.
Pontificatûs nostri anno quarto. Edw. 2.
Sub filis fericis crocei rubeique color.

Pro Comitibus infra nominatis, de secure veniendo ad Regem.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. m. 6.

LE Roi as touz ceux, qui cestes lettres verront, salutz.

Nous fesoms asaver a tous que nous donoms plein poer, par cestes lettres, a nos cheres & foiaux Monsire Gilbert de Clare Count de Gloucestre & de Hertford nostre chere Neveu, Monsire Henry de Lacy Count de Nichole, Monsire Johan de Bretaigne Count de Richemund, nos cheres Cousins, & Monsire Edmond Conte de Arundel, de asseurer, en tutes les covenables maneres q'il verront, que face afaire,

Nos cheres & foiaux Monsire Thomas Conte de Lancastre nostre chere Cousin, Monsire Aymar de Valence Counte de Pembroke, Monsire Humfray de Bohun Count de Hereford & de Essex, & Monsire Guy de Beauchamp Count de Warrewyk, q'il puissent Sauuement & Seurement venir a nous a Kenynton, illoeques demorer, par parler od nous, & dilleoqes returner.

En tesmoignance de queu chose avoms fet faire cestes nos lettres ouertes, a durer jusqes a cest Joedy prochein avenir.

Don a Kenynton le 24. jour de May.

De licentia equos, aurum & argentum, in Terræ Sanctæ subsidium, exportandi.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 4.

REX venerandæ Religionis Viro, & in Christo sibi karissimo, fratri Fulconi de Vilareto, Magistro Sanctæ Domûs Hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani, salutem, cum dilectione sincerâ.

Oppressiones & Angustias varias, quas Terra Sancta, redemptoris nostri sanguine rubricata, quæ infidelium jugo premitur, & impiorum impietate detestabili opprimitur Paganorum, lugere dinoscitur incessanter, fidelis quilibet non indignè tenetur intimæ compassionis oculis intueri, & ad ejusdem Terræ festinum succursum subsidium efficaciter impertiri.

Cum itaque Sanctissimus in Christo Pater Dominus C. divinâ providentiâ, Summus Pontifex, vos, aliosque fratres Hospitalis prædicti in Terram prædictam, cum certo galearum, equitum, & peditum armatorum numero, ad defendendum præsertim usque ad generale passagium, Terras illas, quas adhuc in illis partibus optinent Christiani, & ad inpugnandum etiam Saracenos, crucis Christi & fidei perfidos inimicos, violentosque Hæreditatis dominicæ detentores, necnon ad feritatem barbaricam elidendam, transmittere ordinaverit non est diu, A. D. 1309.

Et nos, per suas litteras bullatas, nobis inde directas, rogaverit, sicuti vos per vestras litteras similiter nos rogâstis, ut fratres vestros & gentes, equos, aliaque animalia, arma, aurum, argentum, cæterâque quælibet necessaria ad transitum prælibatum, libere de Regno & Terris nostris extrahere & educere permittamus,

Nos, ob grande desiderium, quod super negotio dictæ Terræ apponatur, subsidium & succursus: & ob affectionem quam ad ordinem vestrum in intimis gerimus & habemus; necnon ut hujusmodi transitum vestrum meliùs & tutiùs facere possitis, ad honorem Dei & utilitatem populi Christiani, prædictis Domini Papæ & vestris rogatibus favorabiliter annuentes, concedimus quòd fratres vestri & gentes, equos, aliaque animalia, aurum, & argentum a Regno & aliis Terris nostris, in subsidium negotii prædicti, extrahere possint, hac vice, de nostrâ gratiâ speciali.

Dat. apud Kenyngton. 25. die Maii.

Per Breve de privato sigillo.

Super

A. D. 1309. Edv. 2.

A. D. 1309. Edv. 2.

Super Negotiis, per Regis Nuncios nuper propositis, respondet Papa.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, Carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Venerabiles Fratres nostros Wygornen. & Norwicen. Episcopos, & dilectos Filios Nobiles Viros Richemundiæ & de Pambrok Comites, & nonnullos Nuntios tuos, ac litteras per eos nobis ex parte Regia præsentatas, affectione paternâ recepimus, & vidimus benivolentiâ gratiosâ, & Petitionibus, quas nobis ex parte Regiâ porrexerunt, ad exauditionis gratiam introductis, super hiis, quæ proposuerunt dicti Nuntii coram nobis, dictæque litteræ continebant, eis responsionem, ex parte nostrâ faciendam, tuæ Celsitudini duximus imponendam.

Et quia, dilectissime Fili, paternis desideriis concupimus ut apud Regem Regum cujus imperio vivis & Regnas, crescas cumulo meritorum, Excellentiam Regiam paterno rogamus & hortamur affectu quatinus in devotione dictæ Matris Ecclesiæ, quæ te brachiis maternæ dilectionis amplectitur, sicut Filium prædilectum, stabiliter perseverans, Ecclesias & personas Ecclesiasticas, maximè Regni tui, pro divinâ, & apostolicæ Sedis, ac nostrâ reverentiâ, propitiis habeas favoribus commendatas, ipsasque, quantum in te fuerit, a quibuslibet adversis & noxiis tuearis. A. D. 1309.

Speramus enim quod, si votis nostris tua in hac parte desideria conformabis, ille, qui Regibus dat salutem, quique pro minimis, de suæ habundantiâ largitatis, grandia recompensat, tui diffundet latiùs culmina Principatûs, tibique misericordi pietate concedet Fælicium Successuum prosperitate lætari, &, in retributione justorum, cælestis Regni præmium, quod omne desiderium superat, misericorditer largietur.

Præterea super quibusdam negotiis, quæ nos & Magnitudinem tuam specialiter contingere dinoscuntur, certos & speciales Nuntios, in brevi, proponimus ad tuam Celsitudinem destinare.

Dat. Avinion. 7. Kal. Junii, Pontificatûs nostri anno quarto.

Sub Filis canabeis.

De officio Judicaturæ Judæorum commisso.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Vasc. 2. E. 2. m. 10.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto nobis, Alberto Medici, Clerico, Officium Judicaturæ Judæorum in Senescalcia nostrâ & Terrâ Agenesii,

Habendum & exercendum, modis rationalibus, quamdiu nostræ placuerit voluntati: dum tamen Officium illud modò non sit in propriâ manu dilecti & fidelis nostri Arnaldi Guilielmi de Marsano, Senescalli nostri Agenesii, set alii incensetur; ita videlicet, quod idem Albertus, pro eodem Officio, si alii incensetur, tantam firmam annuam nobis solvat, quantam ille, qui modo illud tenet, pro eodem solvit per annum. A. D. 1309.

In cujus, &c.

Data apud Kenyngton 17. die Maii.

Et mandatum est Thesaurario Agenesii, qui nunc est, & qui pro tempore fuerit, quod, si dictum Officium in propriâ manu dicti Arnaldi non existat, set alii incensetur, ut est dictum, tunc eidem Alberto officium illud liberet, habendum in forma prædicta.

Dat. ut supra.

De Navibus spoliatis, Philippo, Thietiæ & Lorettæ Comite, Flandriam regente.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 4. d.

REX Nobili Viro Roberto Comiti Flandriæ salutem.

Ex insinuatione Gerardi Fatsis, Johannis Sirers, Gilberti de Portesham, & Willielmi Welited, Mercatorum nostrorum de Weymuth & Me- A. D. 1309.

 lecumbæ,

A. D. 1309. Edw. 2. lecumbæ, accepimus quod Lambertus le But, Claus de Wynnynghe, Gulielmus de Baen, cum quibusdam aliis complicibus suis de Mote, & aliis diversis partibus vestri Comitatûs, Tempore, bonæ Memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, quandam Navem prædictorum Mercatorum juxta Portum de Portesmuth hostiliter ingressi, quater viginti & undecim dolia vini albi, pretii quingentarum, & quinquaginta, & quinque Marcarum, vi & armis a prædicta Nave extraxerunt, & ea, a partibus illis, secum in quadam Navi sua, contra voluntatem dictorum Mercatorum, usque ad partes vestras abduxerunt.

Per quod, ad prosecutionem dictorum Mercatorum, querelam suam coram Nobili viro Phllippo, Comite Thietiæ & Lorette, tunc vices vestras in partibus Flandriæ prædictis gerente, deponentium, idem Philippus, per Literas suas Patentes, Ballivis & Justiciariis Comitatûs prædicti mandavit, quod ipsi, auditâ querelâ prædictâ, præfatis Mercatoribus debitum justitiæ complementum fieri facerent in præmissis:

Et, licet Scabinus & Consules quinque bonarum Villarum vestrarum Flandriæ, prætextu illius mandati, vocatis prædictis partibus coram eis, & factâ super præmissis diligenti inquisitione, per inquisitionem illam, nec non per testes fide dignos, præmissa, a parte prædictorum Mercatorum proposita, invenerint vera esse, & prædicta vina decreverunt præfatis Mercatoribus fore restituenda (sicut ex decreto illo, Sigillo Villæ de Bruges signato, vobis pleniùs poterit apparere) quædam tamen de vinis illis eisdem Mercatoribus adhuc non sunt restituta.

Volentes igitur præfatis Mercatoribus debitum fieri justitiæ complementum, amicitiam vestram requirimus & rogamus quatinus præfatis Mercatoribus de hiis, quæ vobis constare poterint eis a retro esse de vinis prædictis, debitam satisfactionem fieri faciatis eisdem; ita quod ipsos ad nos non oporteat habere recursum.

Dat. apud Westm. die Lunæ proxima post Festum Ascensionis Domini, Anno Regni Regis Edwardi Filii Regis Edwardi secundo.

Pro Universitate Cantebrigiæ contra Torneatores.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 3.

Rex Vicecomiti Cantebrig. qui pro tempore fuerit, salutem.

Cum, celebris Memoriæ, Dominus H. quondam Rex Angliæ, Avus noster, per Cartam suam (quam Dominus E. nuper Rex Angliæ, Pater noster, confirmavit, & quam nos postmodum confirmavimus) concesserit Magistris & Scolaribus Universitatis Cantebrig. quod Torneamenta aliqua, Aventuræ, Justæ, seu hastiludia non fierent in Villa Cantebr. seu per quinque Miliaria circumquaque: Et, super gravem forisfacturam suam, inhibuerit ne quis de Regno suo apud eandem Villam, seu alibi infra prædicta quinque Miliaria circumquaque, Torneare, justa facere, seu aventuras, vel alia hastiludia quærere, seu excercere præsumeret:

Nos, tranquilitatem ibidem Studentium affectantes; & concessionem & inhibitionem prædictas inviolabiliter observari volentes, tibi præcipimus quod, quotiensumque Torneamenta aliqua, Aventuras, Justas, seu hujusmodi hastiludia in eâdem Villâ, seu alibi, infra prædicta quinque Miliaria circumquaque, proclamari contigerit, ad requisitionem Magistrorum & Scolarium ejusdem Universitatis, ne quis Torneamenta aliqua, Justas, Aventuras, seu hastiludia aliqua ibidem, seu infra prædicta quinque Miliaria, excercere præsumat ex parte nostra publicè Proclamari facias, & firmiter inhiberi.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 5. die Junii.

Per ipsum Regem.

Pro Mercatoribus de Societate Circulorum Alborum de Florentia.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Pat. 2. E. 2. p. 1. m. 2.

Rex omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Manentus Francisci, & Jacobus Reynerii, Mercatores de Societate Circulorum Alborum de Florentia, London. commorantes, in Garderobâ nostrâ dilecto Clerico nostro Johanni de Brokenesford,

A.D. 1309. Edw. 2. ford, Custodi ejusdem, ducentas Libras Sterlingorum ex mutuo liberaverunt ad opus nostrum;

Nos, eisdem Mercatoribus de pecunia prædicta volentes satisfieri, ut tenemur, assignaverimus eis Ducentas Libras, recipiendas de dilecto & fideli nostro Roberto de Holand, Justiciario nostro Cestriæ, tàm de Arreragiis firmæ suæ, quàm etiam de firmâ suâ de termino Sancti Michaelis proximò futuro, in satisfactionem pecuniæ supradictæ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 11. die Junii.

Per Billam de Scaccario.

ET mandatum est præfato Roberto, A.D. 1309. Edw. 2. Justiciario Cestriæ, quòd ducentas Libras, tàm de Arreragiis firmæ suæ, quàm etiam de firmâ suâ de termino prædicto, præfatis Mercatoribus, vel ipsorum Attornato, dictas Regis Patentes Literas deferenti, liberet; recipiens ab eis Literas suas Patentes, receptionem pecuniæ prædictæ testificantes, & similes Literas Regis prædictas, cum dictæ ducentæ Libræ ipsis ad plenum fuerint persolutæ, & Rex sibi inde, in firma prædicta, debitam Allocationem fieri faciet.

Teste, ut supra.

De inhibitione Torneamentorum.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Claus. 2. E. 2. m. 3. d. REX Vicecomiti Lincolniæ, salutem.

Quia, quibusdam certis de causis, nolumus quod Torneamenta, Burdeiciæ, justæ, seu aliqua alia facta armorum in Regno nostro exerceantur, quousque aliud inde de Consilio nostro duxerimus ordinandum,

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in singulis locis, in Balliva tua, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostra firmiter inhiberi facias, nè quis, Comes, Baro, Miles, Armiger, seu alius quicunque, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in dicto Regno nostro Torneare, Burdeare, justas facere, A.D. 1309. aventuras quærere, seu alia facta armorum exercere præsumat quovismodo, donec aliud indè de Consilio nostro ordinandum duxerimus, ut est dictum.

Et hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Langele, 14. die Junii.

Consimiles Literæ diriguntur singulis Vicecomitibus per Angliam.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Regem Francorum super mutua Visione.

A.D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 4. MAgnifico Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & felices ad vota successus.

Nuper dilecti & fideles nostri, Johannes de Bensted, & Rogerus Sauvage, per nos ad vestræ Serenitatis præsentiam, pro die & loco, pro mutuâ visione habendâ, quam summo desiderio affectamus, requirendis transmissi, redeuntes ad nos, nobis vestræ super hoc intentionis propositum nunciârunt, quod Regiæ placuit Magnitudini ut in quindenâ, vel in tres septimanas Sancti Johannis Baptistæ, proximo venturas, apud Pontoise conveniremus personaliter, si commodè fieri posset.

Et, licet præfati Nuncii nostri nos A.D. 1309. ad dictum locum, ad tam brevem terminum, venire non posse, ob certas causas, quas vobis tunc temporis expresserant, prætendissent;

Ut tamen de ipsis vobis appareat luculentiùs, dilectos nobis in Christo, Magistrum Richardum de Haveryng, Electum Dublinensem, Johannem de Crombewell, & Magistrum Walterum de Thorp, ad vestri præsentiam destinamus; rogantes attentè quatinus prædictis, Richardo, Johanni, & Waltero, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ super præmissis causis duxerint referenda, fidem velitis plenariam adhibere.

Dat. apud Langele, 19. die Junii.

Ad

A. D. 1309. Edw. 2. A. D. 1309. Edw. 2.

Ad Papam, pro Johanne de Elsefeld, ad Terram Sanctam profecturo, Commendatoria.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Rom. 2. E. 2. m. 4. d.

SAnctissimo in Christo Patri, Domino C. Divinâ providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ Summo Pontifici, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. devota pedum oscula beatorum.

Inter illorum opera, qui Christianâ professione censentur, ad hæreditatem Dominicam, quam inimicorum Christi nephanda temeritas miserabiliter detinet occupatam, intuitum convertere, & pro liberatione ejusdem ad iniquis manibus eorum corpora exponere non vereri, altissimo gratum fore credimus & acceptum, ipsosque, eo protextu, reputamus dignos specialis gratiæ & favoris munere.

Cùm igitur prædilectus & familiaris A. D. 1309. Miles noster, Johannes de Elsefeld, ad Terram Sanctam, pro eorumdem inimicorum rebellione reprimendâ, se divertat, ipsum vestræ Beatitudini specialiter commendamus; affectuosis precibus supplicantes, quatinus eidem Militi nostro in hiis, quæ erga vestram Sanctitatem habet facienda, dignemini, nostrorum rogaminum interventu, Apostolicæ gratiæ munificentiam impertiri.

Conservet vos, &c.

Dat. apud Cestr. 29. die Junii, Anno Domini Millesimo, trecentesimo, nono, Regni verò Regis secundo.

Super deprædationibus, tempore quo Comes Thietiæ Flandriæ regimini præsidebat.

A. D. 1309. An. 2. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 1. d.

REX Nobili viro, Domino R. Comiti Flandriæ amico suo carissimo, salutem.

Suggessit nobis Johannes de Balay, Civis & Mercator Civitatis nostræ Baionæ, quod, cum Dominus Philippus, Comes de Thiete, & Lauretbe, frater vester, tempore, quo regimini Terræ Flandriæ præsidebat (guerra inter homines de Flandria, & homines de Selandia tunc mota) quandam Navem ipsius Johannis, & bona & Catalla sua in eadem inventa, a præfato Johanne, absque satisfactione aliquâ sibi inde faciendâ, in expeditionem guerræ prædictæ capi, & Litteras suas Patentes de captione illâ, ac de solutione ducentarum & sexaginta librarum (ad quas Naves & bona prædicta æstimabantur) dicto Johanni faciendâ, fieri fecisset; prout hæc in eisdem Litteris seriosiùs continentur:

Vos Navem & bona illa dicto Johanni restitui, vel sibi de dictâ pecuniæ summâ satisfieri facere (licet ea, diu est, sibi solvi debuisset, & idem Johan- A. D. 1309. nes vos, ut asserit, super hoc pluriés requisierit) hactenus non curâstis, in ipsius jacturam & depauperationem manifestam:

Et quia præfato Johanni in hac parte, quatinus poterimus, volumus subvenire, vestram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, auditâ querelâ prædicti Johannis in hac parte, & inspectis dictis Litteris Patentibus præfati fratris vestri, dicto Johanni, de Navi & bonis prædictis, si extenr, restitutionem; vel saltem de dictâ pecuniæ summâ (ad quam Navis & bona prædicta æstimabantur, ut est dictum) si non extent, solutionem debitam, juxta tenorem litterarum prædictarum, nostris precibus, fieri faciatis præfato Johanni:

Super præmissis tale & tam festinum remedium exhibentes, quod querela ad nos indè, pro defectu justitiæ, non perveniat iterata.

Dat. apud Heywode, 4. die Julii.

De liberationibus Waltero Olyfart: Willielmo Sancti Andreæ, & Roberto Glascuensis, Episcopis, Prisonariis; & Mariæ Sanctimoniali, allocandis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Liber. 3. E. 2. m. 5.

REX Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Allocate Philippo de Hoyvill, nuper Vicecomiti, Domini E. quon- A. D. 1309. dam Regis Angliæ Patris nostri, Suthampt. in compoto suo ad Scaccarium

prædictum,

A. D. 1309. Edw. 2. prædictum, sex libras, & duodecim solidos, & tres denarios; quos de exitibus Ballivæ suæ, per præceptum prædicti Patris nostri, liberavit Waltero Olysart, Prisoni de Scotia, in Castro Wynton. commoranti, pro vadiis suis, a decimo nono die Aprilis, Anno Regni prædicti Patris nostri tricesimo tertio, usque diem Sancti Michaelis, Anno Regni ejusdem Patris nostri tricesimo quarto, utroque die computato, per diem tres denarios.

Et tresdecim libras, & quindecim solidos, & quatuor denarios; quos similiter, per præceptum prædicti Patris nostri, posuit in prostratione triginta roborum in foresta nostra de Chut, & cariagio eorumdem de ibidem usque Ambresbury, ad opus Mariæ Sororis nostræ carissimæ, Sanctimonialis Fontis Ebroldi, commorantis apud Ambresbury, Anno Regni prædicti Patris nostri trecesimo tertio; & in prostratione triginta roborum in dicta Foresta nostra de Chut, & cariagio eorumdem de ibidem usque Ambresbury, ad opus prædictæ Mariæ, Anno Regni prædicti Patris nostri tricesimo quarto.

Et sexaginta & duodecim solidos; quos similiter, per præceptum ejusdem Patris nostri, liberavit Willielmo Episcopo Sancti Andreæ, commoranti in Prisona in Castro Wyntoniensi, & uni Valetto, uni Capellano, & uni Garcioni, sibi ministrantibus. A. D. 1309. Edw. 2.

Et Roberto Episcopo Glasguensi, commoranti in prisona in Castro de Porcestria, & uni Valetto, uni Capellano, & uni Garcioni, sibi ministrantibus, pro expensis suis, a vicesimo quinto die Augusti, prædicto Anno tricesimo quarto, usque diem Sancti Michaelis proximò sequentem, per triginta & tres dies, utroque die computato; videlicet, utrique Episcoporum, per diem, sex denarios, utrique Valettorum per diem tres denarios, & cuilibet Capellanorum & Garcionum prædictorum unum denarium, & unum obolum.

Nisi prius, &c.

Et recipiatis ab eo brevia prædicti Patris nostri de præcepto, per quæ præmissa fecerit: Necnon Litteras Patentes præfatæ Mariæ, expensas tresdecim librarum, quindecim solidorum, & quatuor denariorum prædictorum, in prostratione & cariagio dictorum roborum appositorum, testificantes.

Teste Rege apud Langele, 15. die Julii.

Per billam de Scaccario.

Pro Johanne de Sandale, de Jure Coronæ manutenendo contra Bullas Papales.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pa. 3. E. 2. m. 43. REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacristis, Præbendariis in Ecclesiis, Cathedralibus seu Collegiatis, & omnibus aliis personis Ecclesiasticis, in quacumque dignitate vel officio constitutis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem.

Ad conservationem juris Coronæ nostræ eò diligentiùs extendimus mentem nostram, quò ad hoc juramenti vinculo astricti sumus, necnon & alios conspicimus dictum jus nostrum nitentes pro viribus impugnare.

Cùm igitur Archidiaconatum Richemundiæ, in Ecclesiâ beati Petri Eborum vacantem, & ad nostram donationem spectantem, dilecto Clerico nostro Johanni de Sandale pleno contulerimus jure nostro:

Et quosdam, effectum collationis nostræ prædictæ impedientes, indè, secundum legem & consuetudinem Regni nostri, in Curiâ nostrâ fecerimus summoneri; A. D. 1309.

Ac jam intellexerimus quod quidam, jura Coronæ nostræ prædictæ enervare, & cognitionem hujusmodi, quæ ad nos mero jure nostro pertinet, impedire præsumentes, Commissiones, per quas nobis de facili præjudicari, & effectus collationis nostræ prædictæ, ac cognitio supradicta minùs justè impediri poterit, alicui vestrûm fieri procurârunt:

Nos, volentes jura nostra prædicta in omnibus manutenere, quatenus bono modo poterimus, & tueri, vobis, omnibus & singulis injungendo, firmiter inhibemus nè, prætextu alicujus Commissionis, vobis, vel alicui vestrûm per quemcumque factæ, vel faciendæ, super Archidiaconatu prædicto, aut aliquibus ad eum pertinentibus, quicquam, nobis inconsultis, facere præsumatis, per quod juri Coronæ nostræ derogari, aut effectus collationis nostræ prædictæ, seu cognitio, mero inde jure nostro pertinens

A. D. 1309. Edw. 2. nens ad nos, ut est dictum, indebitè impediri valeat quovis modo;

Scientes pro certo quòd, si secus feceritis, ad vos, tanquam ad violatores juris nostri Regii, non immeritò graviter capiemus. A. D. 1309. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste R. apud Langele, 15. die Julii.

Pro Antonio Episcopo Dunelmensi, de Malefactoribus puniendis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 43. d.

REX, dilectis & fidelibus suis, Johanni de Berewyk, & Johanni de Foxle, salutem.

Ex querelâ Venerabilis Patris, Antonii Episcopi Dunelmensis, & Patriarchæ Jerosolimitani, accepimus, quod quidam Malefactores, & pacis nostræ perturbatores, Domos ipsius Episcopi, in Parochia Sancti Martini, extra Barram Novi Templi London. vi & armis fregerunt, & bona & Catalla sua, ibidem inventa, ad valentiam quingentarum librarum, ceperunt, & asportaverunt, & alia enormia eidem Episcopo ibidem intulerunt, ad grave dampnum ipsius Episcopi, & contra pacem nostram.

Et, quia transgressionem illam, si perpetrata fuerit, relinquere nolumus impunitam, assignavimus vos Justiciarios nostros ad inquirendum, per Sacramentum proborum, &c. de Comitatu Middlesexiæ, per quos, &c. de nominibus Malefactorum prædictorum, & de transgressione prædictâ pleniùs veritatem; A. D. 1309.

Et ad transgressionem illam audiendam & terminandam secundum legem, &c.

Et ideo vobis mandamus quod, ad certos, &c. quos ad hoc, &c. inquisitionem inde faciatis, & transgressionem illam audiatis & terminetis in formâ prædictâ.

Facturi, &c.

Salvis, &c.

Mandamus enim Vicecom. nostro Comitatûs prædicti quod, ad certos, &c. quos ei, &c. venire faciat coram vobis tot & tales probos, &c. de Balliva, per quos, &c. in præmissis meliùs sciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teste R. apud Langele, 16. die Julii.

Pro eodem Episcopo de Malefactoribus in Comitatu Northampton.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 43. d.

REX, dilectis & fidelibus suis, Henrico Spigurnel, & Thomæ de Burnham, salutem.

Ex querelâ Venerabilis Patris, Antonii Episcopi Dunelmensis, & Patriarchæ Jerosolimitani, accepimus, quod quidam Malefactores, & pacis nostræ perturbatores, arbores ipsius Episcopi in Bosco suo apud Colymveston, in Comitatu Northamptoniæ nuper crescentes, vi & armis succiderunt, & asportaverunt, & alia enormia eidem Episcopo ibidem intulerunt, ad dampnum ipsius Episcopi Centum librarum, & contra pacem nostram.

Et, quia transgressionem hujusmodi, si perpetrata fuerit, transire nolumus impunitam, assignavimus vos Justiciarios nostros ad inquirendam per Sacramentum Proborum, &c. de Comitatu prædicto, per quos &c. de nominibus Malefactorum prædictorum, & de transgressione illa pleniùs veritatem: A. D. 1309.

Et ad transgressionem illam audiendam & terminandam, secundum legem, &c.

Et ideo vobis mandamus quod, ad certos, &c. quos ad hoc provideritis, inquisitionem illam faciatis, & transgressionem prædictam audiatis & terminetis in formâ prædictâ.

Facturi, &c.

Salvis, &c.

Mandavimus enim Vicecomiti nostro Comitatûs prædicti quod, ad certos, &c. quos ei scire fac. venire fac. coram vobis tot & tales probos, &c. de Balliva sua, per quos, &c. in præmissis meliùs sciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele, 16. die Julii.

Pro

Pro diversis Abbatibus de licentia transfretandi ad Capitulum generale.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 25.

REX, dilecto & fideli suo, Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovorr. & Custodi quinque portuum suorum, salutem.

Mandamus vobis quòd, dilectum nobis in Christo, Abbatem de Bello loco Regis, cum decem libris, pro expensis suis & familiæ suæ, in Portu nostro Dovorr. ad Capitulum suum generale, apud Cistersium in proximo celebrandum, transire permittatis: Dum tamen aliquod apportum ad partes prædictas secum non deferat, seu deferri faciat extra idem Regnum, nec aliquid aliud attiemptet contra formam ordinationis, nuper per Dominum Edwardum Patrem nostrum indè provisæ.

Teste Rege apud Staunford, 29. die Julii.

Consimiles Literas habent Abbates subscripti; videlicet.

Abbas de Valle Dei,
Abbas de Morgan,
Abbas de Pyppewell,
Abbas de Gerondon,
Abbas de Novo Monasterio,
Abbas de Britlesden,
Abbas de Regali loco,
Abbas de Jugo Dei de Hibernia,
Abbas de Holmcoltran,
Abbas de Medmeham,
Abbas de Jorevall,
Abbas de Thame,
Abbas de Cumbermere,
Abbas de Conewaye,
Abbas de Valle Crucis,
Abbas de Pola,
Frater Adam de Shyme pro Abbate de Melsa.

Summonitio Exercitus contra Scotos, qui Treugam iis concessam nullatenus observarunt.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 24. d.

REX dilecto Nepoti & fideli suo, Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ, salutem.

Quia Treuga sive sufferentia, quam, ad requisitionem Magnifici Principis Philippi, Regis Franciæ Illustris, Patris nostri karissimi, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, usque ad certum tempus concessimus duraturam, per ipsos Scotos nullatenus observatur, set rumpitur, ut est notum:

Ipsique, pejora prioribus cumulantes, contra nos & fideles nostros, in partibus illis, fraudulenter & hostiliter insurgunt, Castra, Villas, Terras, tàm nostra, quàm fidelium nostrorum, ibidem in dies invadendo; necnon deprædationes, homicidia, & alia dampna quamplurima multipliciter perpetrando; propter quod exercitum nostrum jam summoneri fecimus, ita quod sit ad novum Castrum super Tynam die Lunæ in Festo Sancti Michaelis proximò futuro, ad malitiam & Proterviam dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, cum Dei Auxilio, viriliter reprimendam: A.D. 1309.

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod, die & loco prædictis, sitis ad nos, cum equis & armis, & toto servitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiscendum exinde nobiscum, in dictam expeditionem nostram, contra Inimicos & Rebelles nostros supradictos; & hoc, sicut nos & honorem nostrum & vestrum, ac commodum Regni nostri diligitis, nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Staunford, 30. die Julii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Henrico de Lacy Comiti Lincolniæ,
Thomæ Comiti Lancastriæ,
Johanni de Warenna Comiti Surriæ,
Petro Comiti Cornubiæ,
Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ,
Humfrido de Bohun Comiti Herefordiæ & Essexiæ,
Guidoni de Bello Campo Comiti Warr.
Edmundo Comiti Arundell.
Roberto de Veer Comiti Oxoniæ,

A. D. 1309. Edw. 2.

Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ.
Roberto de Umframvill Comiti de Anegos,
Mauritio de Berkele,
Theobaldo de Verdun,
Nicholao de Aftele,
Johanni de Sancto Johanne,
Radolpho de Monte Hermerii,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Roberto filio Walteri,
Willielmo de Leyburn.
Willielmo Martyn,
Thomæ de Multon. de Egremund,
Thomæ de Multon de Gilleflond,
Johanni de Ferrars,
Roberto de Monte Alto,
Hugoni de Courteney,
Hugoni Despenser,
Hugoni de Veer,
Henrico de Percy,
Radolpho de Freschevill.
Johanni Ingham,
Roberto filio Radolphi,
Johanni Segrave,
Richardo Baffet de Willedon,
Philippo de Columbar.
Johanni Weyland,
Warino de Madue,
Hugoni de Nevill,
Johanni de Herecurt,
Johanni de Nevill,
Johanni de Erle,
Waltero de Pavely,
Reginaldo de Sancto Martino,
Johanni de Insula,
Rogero de Somervill,
Magistro Willielmo de Bosco,
Henrico Sturmy,
Simoni de Monte Acuto,
Johanni de la mare de Bradewell,
Radolpho Paynell,
Johanni de Herbury,
Johanni de Fens,
Andreæ de Estele,
David de Fletewyk,
Nicholao de Meynill,
Willielmo la Zouche,
Johanni de Moubray,
Thomæ Bardolfe,
Roberto Tony,
Thomæ de Berkele,
Johanni Louell de Tychemershe,
Roberto filio Rogeri,
Roberto de Clyfford,
Richardo de Grey,
Johanni de Sumery,
Johanni de Grey,
Johanni de Orreby,
Thomæ de Cailly,
Marmaduco de Twenge,
Radolpho de Gorges,
Radolpho filio Willielmi,
Alano la Zousche,
Thomæ de Fournevall.
Willielmo de Brewes,
Petro de Malo Lacu,
Johanni de Bello Campo de Somers.
Henrico de Bello monte,
Radolpho Baffet de Drayton.
Philippo de Kyme,
Pagano Tybetot,
Johanni de Mohun,
Willielmo de Grandisono,
Edmundo de Eymurt,
Johanni de Buttecurt,
Johanni Lestraunge de Knokyn,
Johanni de Sudle,
Johanni d'Aubenye,
Roberto de Reymes,
Johanni de Northwode Sen.
Henrico de Urtiaco,
Johanni filio Johannis,
Adomaro de Nodar.
Alexandro de Balliolo,
Ingelramo Borug,
Johanni de Maundevill,
Richardo Lovel,
Richardo de Crupes,
Andreæ de Grymstede,
Willielmo de Cannvill,
Olivero Punchardon.
Andreæ de Smethton,
Henrico filio Hugonis,
Henrico le Moigne,
Humfrido de Baffingburn.
Humfrido Alano Plugenet,
Willielmo Ruffell,
Willielmo de Monte Caniso,
Johanni de Sancto Johanne de Lakeham.
Johanni de Oddyngseles,
Johanni de Ryparijs,
Tho. de Scalariis,
Alexandro de Frivill.
Willielmo Tuchet.
Laurentio de Holebech.
Johanni de Meriet,
Rogero la Warre,
Johanni la Warre,
Johanni ap Adam,
Willielmo Paynel,
Henrico Tregorz,
Roberto de Ufford,
Adæ de Overynham,
Willielmo le Botiller de Wenne,
Petro Corbet,
Adæ de Welles,
Johanni de Crumbwell,
Johanni de Engayne,
Johanni de Thorp,
Willielmo le Mareschall.
Fulconi Lestraunge,
Nicholao de Segrave,
Thomæ de Latymer,
Johanni de Lancastr.
Waltero de Faucomberge,

Johanni

A. D. 1309. Edw. 2.

Johanni de Mayles,
Amarico de Sancto Amando,
Nicholao de Pointz,
Willielmo de Chauncy, Baroni de Skirpenbek,
Tho. de Grelle,
Anthero filio Henrici,
Tho. de Brokenor.
Rogero de mortuo-Mari de Wyggemore,
Rogero de mortuo-Mari de Chirk,
Henrico de Lancastr.
Roberto filio Pagani,
Waltero Filio Roberti,
Johanni de Wyneton,
Radulpho le Botiller,
Johanni de Frivill.
Roberto de Chaundos,
Edmundo de Somervill,
Johanni de Bello Campo de Fyffude,
Johanni Dyne,
Ingelramo de Gynes,
Waltero Heffy,
Gerardo de Wathenham,
Rogero de Bello Campo,
Willielmo de Kirkecote,
Edmundo de Pageham,
Johanni de Hasting,
Richardo de Anesy,
Willielmo Vi.. delen,
Edwardo Burnell,
Thomæ de Ingaltherp.
Johanni de Wulverton,
Galfrido Luterel,
Hugoni de Blund.
Johanni le Latymer,
Henrico de Mortuo mari,
Johanni Giffard de Grymmesfeld,
Waltero de Dosevill,
Petro Prilly,
Johanni Claveryng,
Johanni Clynton,
Johanni Sprynge.

REX venerabili in Christo Patri, W. eadem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, salutem.

Quia Treuga, &c. ut supra viriliter reprimend.

Vobis mandamus, in fide & dilectione quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod dicto die habeatis apud dictam Villam de novo Castro super Tynam, totum Servitium, quod nobis debetis, promptum & paratum ad proficiscendum exinde nobiscum, in dictam expeditionem nostram, contra Inimicos & Rebelles nostros supradictos; & hoc, sicut nos, &c. ut supra.

Teste ut supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

J. Karliolensi Episcopo,
A. Dunolmensi Episcopo,
J. Lincolniensi Episcopo,
J. Norwicensi Episcopo,
H. Eliensi Episcopo,
R. Londoniensi Episcopo,
W. Coventriensi & Lichfeldensi Episcopo.
R. Herefordensi Episcopo,
S. Sarum Episcopo,
J. Cicestriensi Episcopo,
W. Exoniensi Episcopo,
J. Bathoniensi & Wellensi Electo,
W. Wigorniensi Episcopo,
H. Wintoniensi Episcopo,
Abbati de Hida Winton.
Abbati de Michelneye,
Abbati de Ramefeye,
Abbati de Burgo Sancti Petri,
Abbati de Thorneye,
Abbati de Certes,
Abbati de Abbotesbury,
Abbati de Pershor.
Abbati de Evesham,
Abbati Sancti Benedicti de Hulmo.
Abbati Sancti Petri Gloucestr.
Abbati de Malmesbury,
Abbati de Shirebnrn.
Priori de Coventr.
Priori de Bromholm.

Abbati Sancti Augustini Cantuar.
Abbati Sancti Edmundi,
Abbati de Wynchecumbe,
Abbati de Cerne,
Abbati de Glaston.
Abbati de Abyndon.
Abbatissæ de Wynton.
Abbatissæ Sanctæ Mariæ Wynton.
Abbatissæ Shafton.
Abbatissæ Berking,
Abbatissæ de Romesfeye.

Ad Regem Franciæ de mutua visione, propter Scotos, impedita.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula.

A Tresexcellent & trespuissaunt Prince, son tresch er & tresamez, Pere, Ph. par la grace de Dieu, noble Roy de France, Edward, par la meisme grace, &c. saluz & treschiers amistez. A. D. 1309.

Qq Treschier

A.D. 1309. Edw. 2.

Treschier Sire, nous avoms bien entendu les lettres de creaunce, que vous nous enveastes par Monsire Mahen de Varennes vostre Chevalier, Portour de cestes, & ce que Monsire Maheu nous ad dit depar vous.

E de ce, Sire, q'il nous ad dit, par meisme la Creaunce, que vous voudriez savoir si nous voussissiens prendre autre journee de la veue de vous & de nous.

Vous, Sire, sauez, par noz messages, qui estoient a vous plus tardes que n'estoit le dit Monsire Mahen, que noz busoignes d'Escoce sont en tiel estat, que nous ne nous porroms bonement treire vers autres parties tantque autre consail y soit mys:

De quoi vous nous avez mandez par voz lettres, que vous nous an tenez pour excusez, dont nous vous mercioms cherement. A.D. 1309. Edw. 2.

Et trescher Sire & Pere, nous vos prioms q'il vous pleise tenir nous por excusez de ce, que le dit Monsire Mahen ad este taunt delaiez en attendant cest respons; car nous vous feroms precheinement saver le'ncheson.

Treschire Sire & Pere, nostre Seignur, par sa grace, vous doint bone vie & longe.

Don. a Staumford le 30. jour de Juyl.

De tractando cum Roberto de Brus.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pa. 3. E. 2. m. 35.

REX dilecto & fideli suo Ricardo de Burgo Comiti Ultoniæ, salutem.

De circumspectione & fidelitate vestrâ gerentes fiduciam pleniorem, tractandi nomine nostro cum Roberto de Brus, seu illis, quos idem Robertus deputaverit, vel assignaverit loco sui, de pace & concordiâ inter nos & prædictum Robertum, super guerris, discordiis & contentionibus quibuscumque, hinc inde exortis, Deo propitio, reformandis;

Ac etiam referendi nobis ea quæ per vos & prædictum Robertum, vel deputandos, seu assignandos per ipsum, ut prædictum est, tractari contigerit in præmissis, A.D. 1309.

Vobis, tenore præsentium, committimus potestatem.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele, 2. die Augusti.

Ad Regem Franciæ, de suspicione Nuncii sui, scribentis literas Roberto de Brus, alias publice, ut Comiti de Carric, alias Secrete, ut Regi Scotiæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula.

A Roy de France le Roy, saluz.

Nous enveoms a vestre hautesce deus peire de lettres, encloses denz cestes, les queles Monsire Mahen de Varennes, vestre Chyvaler, qui nous porta vos lettres, escrit de sa mein propre a sire Robert de Brus; dont l'une est escrite a lui, come au Counte de Carryk; & l'autre aussint, come au Roi d'Escoce; sicome piert plus pleinement par meismes les lettres:

E cele lettre, qe est escrite au dit Robert, come, a Counte de Carrik, le dit Mahen envoia en une boiste overtement; & l'autre fist il cloustre en brael le Portur de lettres avantdites. A.D. 1309.

A queu chose, Sire, noustenoms suspecionouse aussibien pur la manere del Envoi, come pur les choses contenues en l'une de iceles lettres;

A quei, Sire, si vous plest, voillez aver regard pur le honeur de vos & de nous.

Et, Sire, par cest enchefon, fust le dit Monsire Mahen delaye de nostre respouns aver as deraneres lettres, que vous nous Envoiastes par lui.

Don. a Staumford le 3. jour du Moys d'August.

Ad Comitem Hollandiæ de discordiis hinc inde inter subditos pacificandis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 24. dor.

REX nobili Viro, Domino Willielmo, Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ Comiti, ac Frisiæ Domino, amico suo carissimo, salutem. A.D. 1309.

Cùm vos Christianum de Raphurst militem ad nos, cum plenâ potestate tractandi

A. D. 1309. Edw. 2. tractandi (unà cum quibusdam aliis de potestate vestrâ, similiter ad nos missis) nomine vestro, super diversis discordiis & contentionibus, inter gentes nostras ex parte unâ, & gentes de potestate vestrâ, ex alterâ suscitatis: & ad discordias & contentiones illas pacificandas, nuper duxeritis transmittendum;

Tandem, in Parliamento nostro, apud Staumford, habito diligenti tractatu cum illis de consilio nostro, & præfato Christiano, ac cæteris secum missis, super discordiis & contentionibus memoratis, inter ipsos ibidem ordinatum & concordatum extitit in hunc modum; videlicet,

Prædicti, Christianus & socii sui statim, antequam ad alia procedatur, inveniant sufficientem securitatem de Satisfaciendo illis de Regno nostro (quorum dampna clara & recognita esse noscuntur) viz. Waltero le Ken de Lincolnia, & sociis suæ, de nongentis, & quadraginta, & quatuor libris: & Richardo Wak, & Johanni Wype, de ducentis, & quadraginta, & novem libris, certis inter eos terminis concordatis:

Et quod vos, infra potestatem vestram, certos assignabitis Justiciarios, ad querelas hominum nostrorum, de hominibus vestris, iufra potestatem vestram, conqueri volentium, audiendas; & ad plenam & celerem Justitiam hujusmodi conquerentibus exhibendam:

Et quod nos similiter hujusmodi assignabimus Justiciarios, qui querelas hominum vestrorum, de hominibus nostris, infra potestatem nostram, conqueri volentium, potestatem habeant audiendi, & plenam ac celerem inde justitiam querelantibus faciendi: A. D. 1309. Edw. 2.

Quodque vos hominibus nostris infra potestatem vestram, ad querelas suas inibi prosequendas, venire volentibus, salvum & securum Conductum præstare debetis, dum fecerint ibi moram:

Quod etiam nos hominibus vestris, querelas suas infra Regnum nostrum prosequi volentibus, faciemus.

Præterea, concordatum est quod arestationes, pro dampnis non claris, hinc inde faciendæ, cessent; &, si quæ factæ sint, interim revocentur.

Et quod mercatores, & alii, de Regno nostro, infra Dominium & potestatem vestram; necnon mercatores & alii, de Domiuio vestro, infra potestatem nostram, cum bonis & mercandisis suis interim salvò & securè veniant, & eas, hinc inde, liberè & absque impedimento exerceant; prout hæc omnia in quadam Indenturâ super acordo prædicto confectâ (undè una pars penes nos in Cancellaria nostra residet, & altera præfato militi vestro extitit liberata) pleniùs continetur.

Prædictam igitur Ordinationem velitis ex parte vestrâ, pro vobis & vestris, facere taliter observari, quod, inter gentes nostras & vestras, tales discordiæ, sicut priùs, nullatenus suscitentur.

Dat. apud Staunford 3. die Augusti.

De querelis prædictis terminandis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 25. d. FAit a remembrer que, come diverses Contekes e debatz eussent este muz entres les gentz le Roi d'Engleterre, d'une part, e les gentz le Conte de Holand, Seland, & Frise d'autre, par la reson de diverses roberies, prisez & arestz faitz, sur mer & sur terre, d'une part & d'autre, a la fyn acorde est par le Consail le Roy, en son Parlement a Estaunford, que comencea illocques le Dymenge prechein apres li Seint Jak, l'an de son Regne tiercz, & Monsieur Christans de Raphurst Chivaler, & Messager le dit Conte illoeqes envoie od plein poer de treter, parler & appeiser, depar le dit Conte, ovesque autres du poer mesme le Conte sur tutz les Contekez & debatz qi estoient entre les gentz le dit Roi, e les gentz de la Seignurie del obeisanee le dit Conte, en tieu manere,

Que le dit Monsieur Christians e les autres messages du Pays de Holand, Seland, & Frise, Cestassaver, Tho. Honenent Eskyuin de Burdreght, William Haykin Burgeys de Middelburgh, Eynet le Fiz William Burgeys des Iryse, Heyn Adamson de Merland, & Clays fiz Jacobson de Brehill, feront seurte, tut a comencement, de fare gre a ceaus d'Engleterre, qi damages sont trovez clairs & conuz, denz certein terme, entre caus d'une part & d'autre acorde, A.D. 1309.

Cestasaver, a Wauter le Ken de Nichole, e a ses Compaignons, de 954*li* & a Richard Wake & Johan Wype de 259*li*.

Et le dit Roy d'Engleterre assignera Monsieur Jehan de Thorp & Monsieur William de Cemesby, ses Justices a oyer tutes les pleintes des gentz du Poer le dit Conte, qi des gentz le dit Roi se voundront

A.D. 1309. Edw. 2. voundront pleindre a hastiff dreit e amendes faire sur les dites pleintes.

E, en mesme la manere, le dit Conte assignera certeins Justices, denz son poer, a oyer les dites pleintes des gentz d'Engleterre, qi des gentz le dit Conte se vodront pleindre, & a hastif dreit & amendes faire a tieu manere de pleintes des gentz d'Engleterre.

E le dit Cont fera doner sauf & seur conduyt a touz les gentz d'Engleterre, qi denz son poer vodrent venir, por leur pleintes suyr vers nul de ses gentz.

E, en autiele manere, fera le Roy d'Engleterre a les gentz du Poer le dit Cont.

E deyvent les gentz d'Engleterre, qe se vodront pleindre des gentz le dit Cont, monstrier leur pleintes, & commencer leur suit devant les Justices, qi la dit Conte assignera, quele oure q'il vodront, entre cy e la Chaundelour prochein avenir.

Et les gentz le dit Conte, qi ausi se vodront pleindre des gentz d'Engleterre, devient monstrer leur pleintes, a leur suite comencier, quel houre quil vodront, entre cy e la Paske, devant les Justices qe le dit Roi assignera.

E est acorde qe les gentz du poer le dit Cont, qe se vodront pleindre des gentz d'Engleterre de nul manere de roberie, prise ou arest, devient monstrer leur pleintes devant les Justices, qe le dit Roi assignera sicome est avantdit.

E par les gentz d'Engleterre deit estre faite la pruve de celes pleintes, nomeement des biens pris des gentz le dit Conte par les gentz d'Engleterre, e en Engleterre recettes, e ausint des biens par aillours recettes, si avant come la pruve se peusse faire par Engleys; e si, par cas, la pruve ne se peusse mie faire par Engleys le dit Roy maundera au Seignur du lieu la, ou les biens furent pris, ou recettes, en priant qil enquerge, a certefie del fait, e le Roi, apres ceo qil en serra certefie ou par temoignance souz seal commun dascun Comunalte, ou par pruve prise en due manere, en serra droit. A.D. 1309. Edw. 2.

E, en mesme la manere, serra fait des gentz d'Engleterre, se vodront pleindre des gentz du poer le dit Conte, si la pruve de leur pleintes ne se puisse mye faire par les gentz de mesme celi poer, sicome est avantdit.

E devient les arestz, faitz dune part e dautre, por choses noun cleres, endemettiers cesser: e, si nul en soit fait, deit estre repelle; e devient endemettiers les Marchandes du poer le dit Roi, e les Marchandes du poer le dit Conte sauvement & seurement venir, d'une part e d'autre, od leur biens & Marchandes, & leur Marchandies user seurment, sanz desturbance ou empechesement.

Et, memorandum quod, virtute Indenturæ prædictæ, directæ sunt litteræ Ballivis & Vic. subscriptis, in formâ subscriptâ.

De potestate tradita Justiciariis ad faciendam hominibus de Holandia justitiam.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 41. d.

REX, dilectis & fidelibus suis, Johanni de Thorp, & Willielmo de Ormesby, salutem.

Cùm nobilis Vir Willielmus Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comes, ac Frislandiæ Dominus, Cristianum de Raphurst Militem suum, ad nos, cum plena potestate tractandi (unà cum quibusdam aliis de potestate dicti Comitis similiter ad nos missis) nomine dicti Comitis, super diversis contentionibus & discordiis, inter gentes nostras ex parte unâ, & gentes de potestate ejusdem Comitis ex alterâ suscitatis, necnon contentiones & discordias illas pacificandi, nuper duxerit transmittendum;

Tandem, in Parliamento nostro, apud Stanford, habito diligenti tractatu cum illis de Consilio nostro, & præfato Christiano, ac cæteris secum missis, super discordiis & contentionibus antedictis, inter ipsos ibidem ordinatum extitit, &, inter cætera, concordatum, A.D. 1309.

Quod nos certos Justiciarios, infra potestatem nostram, assignaremus, ad querelas omnium & singulorum, de potestate dicti Comitis, de aliquibus de Regno nostro conqueri volentium audiendas, & ad plenam & celerem justitiam super dictis querelis conquerentibus faciendum:

Et quod hujusmodi Justiciarii, ad querelas hominum, de potestate nostrâ, de aliquibus de potestate prædicti Comitis conqueri volentibus, audiendas, & ad plenam & celerem indè justitiam querelantibus exhibendum, per prædictum Comitem debeant assignari;

Prout in quadam Indentura, super ordinatione prædictâ confectâ (undè una pars penes nos in Cancellariâ nostra residet,

A.D. 1209. Edw. 2. resides, & altera præfato Cristiano extitit liberata, & cujus transcriptum vobis mittimus sub pede sigilli nostri plenius continetur;

Nos igitur, de vestris circumspectione & industriâ plurimùm confidentes, assignavimus vos Justiciarios nostros ad querelas omnium, de potestate Comitis prælibati, qui de aliquibus, de potestate nostrâ, de roberiis, prisis aut arestationibus, hactenus per ipsos factis, coram vobis conqueri voluerint, audiendas, & ad plenam indè & celerem justitiam, juxta formam Ordinationis prædictæ, conquerentibus faciendam. A.D. 1209. Edw. 2.

Et ideo vobis mandamus quod, ad præmissa facienda & explenda, diligenter intendatis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Staunford, quinto die Augusti.

Ad Fernandum Regem Castellæ, de excessibus, durante treuga perpetratis, emendandis.

A.D. 1209. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 24. d. MAgnifico Principi, Domino F. Dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Tolleti, Galliciæ, Sevillæ, Cordubiæ, Murciæ, Jehennæ, & Algarbiæ, Regi illustri, ac Domino de Molinis, Consanguineo suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Aquitaniæ, salutem, & prosperos ad vota successus.

Accedens ad nos Guillielmus Petri de Fonte, Civis noster Baionæ, nobis exposuit, graviter conquerendo, quòd,

Cùm ipse nuper, durante tempore Treugarum (inter Cives nostros Baionæ, & homines vestros de Castro Sancti Emeterii, & de Leredo, de assensu, bonæ memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, ad requisitionem vestram initarum) quandam Navem suam, cum diversis bonis & mercimoniis suis oneratam, ad Civitatem Ulixbon ducere voluisset, ad negotiandum ibidem de eisdem: Ac Navis illa, impulsu venti contrarii, usque ad portum Villæ vestræ de Vivero agitata fuisset, & ibidem applicata,

Quidam homines vestri, Villarum prædictarum de Castro de Sancto Emeterio, & de Leredo, Navem illam vi & armis fuerunt aggressi, & in homines, in eadem Navi existentes, insultum fecerunt, & quosdam ex illis interfecerunt, & quosdam alios vulneraverunt, & malè tractaverunt, ac bona & mercimonia ejusdem Guillielmi, in eadem Navi inventa, ceperunt, & asportaverunt, ac eandem Navem, bona & mercimonia prædicta, ad valorem Octingentarum librarum Sterlingorum, adhuc ei detinent taliter occupata, in ipsius Guillielmi grave dispendium, & depauperationem manifestam.

Et, quamvis idem Willielmus litteras Majoris & Communitatis prædictæ Civitatis Baionæ diversis vicibus vobis tulerit, supplicando ut vos, habito respectu ad treugas prædictas, ei de Nave & bonis prædictis restitutionem fieri faceretis, & penes vos, pro justitiâ super hoc optinendâ, institerit cum diligentiâ oportunâ; nichil tamen inde potuit hactenus consequi, aut super hoc aliqualiter exaudiri: A.D. 1209.

Unde nobis instanter supplicavit, ut suæ paupertati & inopiæ compati, & ei in hac parte providere de remedio curaremus:

Ac nos, qui præfato Guillielmo, sicut & cæteris de Dominio & potestate nostrâ, sumus in exhibitione justitiæ debitores, hujusmodi dampna tàm enormia, & tàm atroces injurias, si ea aliter illata fuerint, nequeuntes sub dissimulatione pertransire;

Escabinos, Consules, ac Communitates Villarum prædictarum, de Castro de Sancto Emeterio, & de Leredo, per nostras litteras speciales duximus requirendos, ut ipsi, auditâ querelâ, ipsius Guillielmi super præmissis, ac habitâ consideratione ad treugas supradictas, super restitutione Navis, bonorum, & mercimoniorum prædictorum, ac dampnorum, quæ ipsum rationabiliter constiterit, occasione detentionis prædictæ, incurrisse, exhibeant justitiæ complementum; ita quod, in ipsorum defectu, non oporteat, pro ipso, de alio remedio provideri.

Vestram igitur magnificentiam attentè requirimus & rogamus, quatinus, si contingat præfatos Scabinos, Consules, & Communitates, in justitiâ, præfato Guillielmo in hac parte exhibendâ, negligentes existere & remissos, tunc vos, si placet, in ipsorum defectum, querelam ipsius Guillielmi audiri, & ei super restitutione Navis, & bonorum, necnon & dampnorum prædictorum,

A.D. 1309. Edw. 2. dictorum, talem jubeatis justitiam exhiberi, quod non opporteat ipsum, ex hac causâ, ad nos recurrere iteratò, per quod de alio, pro ipso, remedio providere debeamus. A.D. 1309. Edw. 2.

Dat. apud Staunford, 5. die Augusti.

De Compositione inter Reges Angliæ & Norwegiæ renovanda.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 24. d.

Magnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ Illustri, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem & prosperos ad vota successus.

Veniens ad nos Magister Hugo Stawagren. Canonicus, Clericus vester, cum Litteris vestris de Credentiâ, nobis, juxta hujusmodi Credentiam, nomine vestro humiliter supplicavit ut compositionem, inter Magnificos Principes, felicis recordationis, Dominum Henricum, quondam Regem Angliæ, Avum nostrum, ex parte unâ, &, claræ memoriæ, Dominum Magnum Quartum, Regem Norwagiæ ex alterâ, super spoliationibus, dampnis, injuriis, querelis, & discordiis universis, utriusque eorumdem Regum Regnicolis hinc inde illatis, dudum factam, & per, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, acceptatam, approbare & confirmare dignaremur.

Nos igitur, qui operam studiosam impendimus, ut quietem aliis in soliditate concordiæ præparemus, huic confirmationi faciendæ præbuimus assensum, ac ——— quam inde fieri fecimus, unà cum ——— vestro concepta nomine, per nos, in eventu ipsius ——— vestræ nobis sub Sigillo vestro exhibitæ, consignandam, Regiæ Celsitudini mittimus, sub sigillo venerabilis Patris, J. Cicestr. Episcopi, Cancellarii nostri, per præfatum Hugonem, præsentium portitorem. A.D. 1309.

Cæterùm ut de injuriis, violentiis, ac gravaminibus, hominibus nostris, per gentes vestras illatis (Naves, videlicet, ipsorum hominum nostrorum, contra voluntates eorumdem, ad terram trahendo, ipsosque ad interessendum suspensioni dampnatorum hominum compellendo, ac alia enormia perpetrando, de quibus vobis aliàs meminimus nos Scripsisse ———

———

Nos etenim de injuriis & violentiis, si quæ fuerint gentibus vestris per nostros homines illatæ, parati sumus, & erimus hujusmodi passis injurias, & nobis de hiis conqueri volentibus, celerem justitiam exhibere.

Data apud Staunford, quinto die Augusti.

Ad Regem Franciæ de Procuratoribus pro Comitatu Pontivi.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula.

Excellentissimo Principi, Patri ac Domino suo carissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi illustrissimo, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Aquitaniæ, Comes Pontivi & Mostreoli, salutem.

Regiæ Majestati vestræ significamus quod nos in omnibus causis, querelis & negotiis, terram seu Comitatum nostrum Pontivi & Mostreoli qualitercumque tangentibus, quas habemus vel habituri sumus contra quascumque personas, Ecclesiasticas vel seculares, tàm pro nobis, quàm contra nos, coram vobis, vel Parlamentum, seu locum vestrum tenentibus, in vestro proximo futuro Parlamento post instans Festum omnium Sanctorum,

Magistrum Radulfum de Lessheau, Nicholaum de Gayton, Egidium Morel, & quemlibet eorum in solidum, ita quod non sit melior conditio occupantis, set, quod per unum eorum fuerit inceptum, per alium valeat prosequi & terminari, fecimus, constituimus & ordinavimus Procuratores nostros: A.D. 1309.

Dantes & concedentes dictis Procuratoribus, & cuilibet eorum in solidum, ut prædictum est, potestatem & speciale mandatum agendi pro negotiis Terræ, seu Comitatûs prædicti: Petendi & defendendi jura & libertates ejusdem: Requirendi, advocandi pro nobis, & nomine nostro compromittendi & pacificandi: Auditores petendi: Commissiones renovandi: Diem seu dies prorogandi: Alium vel alios Procuratorem vel Procuratores loco sui substituendi, qui talem & consimilem, qualem Procuratoribus nostris prædictis concessimus, in omnibus habeat, vel habeant potestatem; & omnia alia faciendi quæ veri & legitimi Procuratores, seu Substituti facere possent, vel quæ

A. D. 1309. Edw. 2. quæ nos faceremus, seu facere possemus si præsentes essemus:

Ratum habituri, gratum & firmum quicquid per dictos Procuratores, vel quemlibet eorum, ut prædictum est, vel per Substitutum, vel Substitutos eorum, actum fuerit, dictum, seu etiam procuratum;

Promittentes rem ratam haberi, judicatum solvi, sub ypothecâ rerum & bonorum nostrorum Terræ seu Comitatûs nostri Pontivi supradicti; A. D. 1309. Edw. 2.

Quod vobis, vel Parlamentum, seu locum vestrum tenentibus, & omnibus aliis, quorum interest, vel interesse poterit, tenore præsentium, sigillo nostro sigillatarum, significamus.

Dat. apud Staunford, 5. die Augusti, Anno Domini 1309, Regni verò nostri tertio.

Ratificatio Conventionum cum Majore & Scabinis Abbatis Villæ.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula. EDward, par le grace de Dieu, Rois d'Engleterre, Sires d'Irlande, & Ducs d'Aquitayne, Counte de Pont. & de Monstroil, & Isabel sa Compaigne, par meisme cele grace, Royne, Dame, Dutchesse & Contesse des liex devant nomez, a touz ceux, que ces Lettres verront ou orrout, salutz.

Savoir fesoms a touz, que la pais & l'acord,

Fais sur les debaz & contencions, meuz entre nostre Senesch. de Pont. por nous & en nostre non, d'une part, & ceus, que se porterent por Meire & por Escheuins, de la Vile d'Abbevile, d'autre part: Et entre les en Seigneurs, & grant partie du commun, & du pople de la dite Vile d'une part, & ceus, que se portoient pur Meire & por Eschevins, d'autre part, en la forme, & en la manere que il est contenu es Articles, fez & acordez par honurables hommes & sages, Reynaud Vydame d'Amiens Seigneut de Pinkegni, A. D. 1309. Will. Seignent de Pois, Bernard Seigneur de Moroil, & Johan del Ausnoi nostre Seneschal de Pont, du consentement des dites parties, annexes a ces presentes lettres, seeles des seaus des dites parties, & de nostre seal, establi por nostre Conte de Pontif, e du seel de la Communaute d'Abbeville,

Volons, greons, otrions, loons, & approvons, &, par le teneur de ces presentes lettres, confermons, por nous, & pur nos Hoirs, a touz jours, en tele maniere, que ce ne pust porter prejudice a nous, ne a nos Hoirs, que les persones dessusdites se sont melle de la bosoigne dessusdite.

En testimoignage de la quele chose, nous avons ces lettres seelees de noz seaus.

Don. a Staunford, le quint jour d'August.

Pro Civibus Abbatis Villæ, de Vinagio relaxando.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. in Cedula. EDward, par la grace de Dieu, &c. *ut supra*, salutz.

Savoir vous fesons que nous, por eider, & por relever nostre Vile d'Abbevile, en Pontif, de grandees obligacions & charges, es queles ele a este, & est encore, & por le commun profit de touz habitanz en icele;

Avons otrie a la dite Ville l'Assis des vins & des autres boires, a tenir, & A. D. 1309. avoir, & a lever par les Administreurs de la dite Vile, ou par lor comant, ou comans, par l'espace de 10. Anz continuex: E comencere le terme des 10. Anees le 15. jour du Moys de Jenuer, prochainement avenir.

En tesmoignance, &c. *ut supra.*

Don. ut supra.

Ratificatio Concessionis factæ Raymundo Gullielmi de Budos Nepoti Papæ.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 9. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Inspeximus quasdam Patentes Literas sigillis Venerabilis Patris W. Wygorniensis Episcopi, & dilectorum & fidelium nostrorum, Johannis A. D. 1309. de Britannia Richemundiæ, & Adomari de Valentia Pembrochiæ, Comitum, signatas,

A. D. 1309. Edw. 2. signatas, formam quæ sequitur, continentes;

Universis Christi Fidelibus, tam præsentibus, quam futuris, Walterus, Dei gratiâ, Wyggorn. Episcopus, Johannes de Britannia Richemundiæ, & Adomarus de Valentia Pembrokiæ, Comites, per Dominum nostrum Edwardum, Dei gratiâ, Regem Angliæ, Ducem Aquitaniæ, &c. *prout supra de 15. die Maii, A. secundi, usque hæc verba, videlicet,*

A. D. 1309. Edw. 2. Nos igitur dictas Concessionem & assignationem in formâ, superiùs nominatâ, factas, tenore præsentium, ratificamus eujuslibet jure salvo;

In quarum ratificationis & confirmationis testimonium, has Literas nostras fieri fecimus Patentes.

Dat. apud Staunford, quinto die Mensis Augusti.

De intendendo præfato Raymundo super Concessione prædictâ.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 9. REX Senescallo suo Vasconiæ, vel ejus locum tenenti, salutem.

Cùm Venerabilis Pater, W. Wygorniensis Episcopus, & dilecti & fideles nostri, Johannes de Britannia Richemundiæ, & Adomarus de Valentia Pembrochiæ, Comites,

Nuper ad Curiam Domini Summi Pontificis in Nuncium nostrum missi, habentésque potestatem a nobis concedendi, & faciendi super quadam supplicatione, quam Reimundus Guilliclmi de Budos Miles nobis fecerat, de alto & basso justiciatu & proprietate, cum omnibus aliis & singulis juribus, deveriis, & suis pertinentiis universis, quæ habemus in Parochia de Budos, Burdegalensis Diocesis, eidem Reimundo per nos dandis, & concedendis, quæ ad honorem & commodum nostrum possent cedere in hac parte,

Dictum altum & bassum justitiatum, proprietatem, & omnia alia & singula jura, & deveria, cum omnibus pertinentiis suis, quæ habuimus in dictâ Parochiâ de Budos, præfato Reymundo Guillielmi, suisque Hæredibus, de corpore suo legitimè procreatis, nomine nostro concesserint & assignaverint: Resotto, & omni aliâ superioritate nobis & Successoribus nostris, super præmissis, salvis & retentis, cum Homagio litgio nobis, & nostris Successoribus, Hæredibus Ducatûs Aquitaniæ, faciendo, & unâ Lanceâ, cum ferro novo deaurato, pro Sporla, in mutatione Domini, semper solvendâ: A. D. 1309.

Ac nos dictas, concessionem & assignationem, per nostras Patentes Litteras, ratificaverimus & confirmaverimus, cujuslibet jure salvo, prout in Litteris nostris prædictis plenius continetur;

Vobis mandamus quod eidem Reymundo dictum altum & bassum justiciatum, ac proprietatem, in Parochiâ prædictâ, sine dilatione liberetis; ipsúmque Reimundum & Hæredes suos prædictos omnibus & singulis juribus, & deveriis, ac suis pertinentiis universis, quæ habuimus in eadem Parochiâ, uti & gaudere permittatis, juxta tenorem concessionis & assignationis, necnon & ratificationis & confirmationis prædictarum.

Dat. apud Staunford, 5. die Augusti.

ET mandatum est Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis habitatoribus in Parochia de Budos, Burdegalensi Diocese, quod præfato Reymundo, & suis Hæredibus supradictis, in hiis, quæ ad hujusmodi justitiatum, & proprietatem, jura & deveria, cum omnibus pertinentiis suis, quæ Rex habuit in Parochia prædicta, pertinent, intendentes sint & respondentes, juxta tenorem Litterarum Regis prædictarum.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

De peditibus in Wallia contra Scotos eligendis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 9. REX, dilectis & fidelibus suis, Rogero de Mortuo Mari, Justiciario suo Walliæ, Griffino ap Res, & Yerewardo ap Griffyn, salutem.

Quia Treuga, sivè sufferentia, quam, A. D. 1309. ad requisitionem Magnifici Principis, Philippi, Regis Franciæ Illustris, Patris nostri carissimi, Scotis, inimicis & rebellibus nostris, usque ad certum tempus

A.D. 1309. Edw. 2. tempus concessimus duraturam per ipsos Scotos nullatenus observatur, set rumpitur, ut est notum:

Ipsique Scoti, pejora prioribus cumulantes, contra nos & fideles nostros, in partibus illis, fraudulenter & hostiliter insurgunt, Castra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa, tàm nostra, quàm fidelium nostrorum, ibidem indies invadendo, & alia dampna quamplurima perpetrando:

Propter quod excercitum nostrum summoneri fecimus, versus dictas partes, ad rebellionem dictorum inimicorum & Rebellium, cum Dei auxilio, reprimendam, ad quod hominibus peditibus, ad arma potentibus, plurimum indigemus:

Assignavimus vos, & duos vestrûm, ad eligendum, in partibus Notthwalliæ, Mille & quadringentos homines pedites,

Videlicet, de partibus de Englefeld quadringentos:

De partibus de Anglesfeye quadringentos:

De partibus de Meryonnith & Ardudo trescentos:

De Comitatu de Kaernervan ducentos;

Et de partibus de Meillorsfnek Centum,

De validioribus & potentioribus partium illarum:

Ita videlicet quòd, si aliqua locorum illorum numero peditum fuerint nimis onerata, tunc numerum illum ibidem diminui, & alia loca inde onerari faciatis, prout juxta discretionem vestram melius videritis faciendum; hoc semper observato quod numerus prædictus, videlicet, mille & quadringentorum peditum, de dictis partibus habeatur.

Assignavimus etiam vos, præfati, Griffine & Yerwarde, ad dictos pedites,

Simul cum ducentis hujusmodi peditibus, de hominibus dilecti & fidelis nostri Johannis de Grey, de partibus de Diffrencleyt: Et ducentis de hominibus dilecti & fidelis nostri Henrici de Lacy Comitis Lincolniæ, de partibus de Ros & Rowennok: Et trescentis de hominibus dilecti & fidelis nostri Johannis de Warenna Comitis Surriæ, de partibus de Bromfeld & Yial: Et Centum de hominibus dilecti & fidelis nostri Roberti de Monte Alto, de partibus de Mohautdale; quibus quidem, Johanni, Comitibus, & Roberto, mandavimus, rogando, quod prædictos homines pedites, de partibus suis prædictis, in expeditionem nostram prædictam eligi, & vobis, aut uni vestrûm nomine nostro faciant liberari,

A.D. 1309. Edw. 2. Ad nos usque Berewycum super Twedam ducendos, ita quod sint ibidem in Octabis Sancti Michaelis, proximo futuris ad ultimum, armis competentibus bene muniti, ac prompti & parati ad proficiscendum exinde nobiscum, in dictam expeditionem nostram, contra inimicos & rebelles nostros supradictos.

Et ideo vobis mandamus quod prædictos mille & quadringentos homines pedites, de dictis partibus de Englefeld, Englesfeye, Meryonnith, Ardudo, Comitatu de Kaernervan, & de partibus de Meillorsfnek eligatis; & vos prædicti, Griffine & Yerwarde, eos, simul cum dictis peditibus, hominibus prædictorum Johannis, Comitum, & Roberti, ad nos, ad dictos diem & locum, ducatis, sicut prædictum est.

Et in negotio isto vos taliter habeatis, quod expeditio nostra prædicta, per vestri defectum, quod absit, nullatenus retardetur; set quod diligentiam vestram, & sollicitudinem, in hac parte, debeamus meritò commendare.

Mandavimus enim Camerario nostro de Kaernervan, quod omnibus peditibus prædictis vadia sua solvat, a die, quo de dictis partibus se moverint, quousque venerint usque Cestriam:

Et dilectum Clericum nostrum, Robertum de Haliwell, assignavimus ad solvendum eisdem peditibus vadia sua, ab eadem Villâ Cestriæ, quousque ad nos venerint apud dictam Villam de Berewico.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Staunford, 5. die Augusti.

Eodem modo assignantur Rogerus de Mortuo Mari, Justic. Walliæ, Walterus de Pederton, Philippus ap Howell, Morganus ap Mereduk, Stephanus de la More, & Walterus Hakelut, quinque, quatuor, tres, & duo eorum, ad eligendum duo Milia hominum peditum in partibus Suthwalliæ; videlicet,

De Comitatu Kaermerdyn quadringentos: Et de partibus de Powys quingentos: Et de partibus de Buelt & Eluail ducentos: Et de partibus de Straddewy quadringentos: Et de partibus de Cardygan ducentos: Et de partibus de Emelyn Centum: Et de partibus de Cantermaur & Canterbagh ducentos:

Et prædicti, Morganus & Stephanus, assignantur ad eosdem homines pedites

S f ducendos,

A. D. 1309. Edw. 2. ducendos, simul cum octingentis de hominibus Humfredi de Bohun Comitis Herefordiæ & Essexiæ, de partibus de Breghennok: Ducentis de hominibus Willielmi Martyn, de partibus de Kemmes & Denet: Ducentis de hominibus Henrici de Lanc. de partibus de Cathwarthlan & Kedwelli: Octingentis de hominibus Gilberti de Clare Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ, de partibus de Morganno: Ducentis de hominibus Edmundi Comitis Arundell, de partibus de Clove: Centum de hominibus Johannis Lestraunge, de partibus de Knokyn: Centum de hominibus Fulconis Filii Warini, de partibus de Whtynton: Et quingentis de hominibus Rogeri de Mortuo Mari de Wygemere, de partibus de Melennyth, & aliis terris suis in Wallia: A. D. 1309. Edw. 2.

Et Rex mandavit Camerario suo de Kaermerdyn, quod solvat eisdem peditibus vadia sua, a die, quo de dictis partibus se moverint, quousque venerint usque Cestriam:

Et Johannes de Hereford Clericus, assignatur ad solvendum eisdem peditibus vadia sua, a dictâ Villâ Cestriæ, quousque venerint apud Berewycum super Twedam.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

De peditibus in Anglia contra Scotos eligendis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 9. REX, dilectis & fidelibus suis, Ricardo de Byngham, Thomæ Malet, & Vicecom. Notinghamiæ & Derbiæ, salutem.

Quia Treuga, sive sufferentia, quam, &c. *ut supra.*

Assignavimus vos, & duos vestrûm, ad eligendum in dictis Comitatibus Notinghamiæ & Derbiæ, tam infra libertates, quam extra, quadringentos homines pedites, de validioribus & potentioribus partium illarum; ita quod sint ad nos, apud Berewycum super Twedam, in Octabis Sancti Michaelis, proximò futuris ad ultimum, armis competentibus bene muniti, ac prompti & parati ad proficiscendum exinde nobiscum, in dictam expeditionem nostram, contra inimicos & Rebelles nostros supradictos.

Et ideo vobis mandamus quod prædictos in partibus prædictis eligatis, & vos, præfate Thoma, eos ad nos, ad dictos diem & locum, ducatis in formâ prædictâ:

Et in negotio isto, &c.

Assignavimus autem dilectum Clericum nostrum, Richardum de Duffeld, ad solvendum prædictis peditibus vadia sua a die, quo a Comitatibus prædictis se moverint, quousque ad nos venerint apud dictam Villam de Berewyco.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Staunford, 5. die Augusti.

Eodem modo assignantur subscripti, in Comitatibus subscriptis, ad eligendum domines pedites; videlicet,

Robertus de Holand Justiciarius Cestriensis, Walterus de Beyssy, & Thomas de Tyteleye, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Cestriæ Centum homines pedites; & prædictus Walterus eos ducet, &c. A. D. 1309.

Iidem, Walterus & Thomas, & Vicecomes Staffordiæ, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Staffordiæ ducentos & quinquaginta homines; & idem Walterus eos ducet, &c.

Iidem, Walterus & Thomas, & Vicecomes Herefordiæ & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Herefordiæ ducentos homines pedites; & idem Walterus eos ducet, &c.

Iidem, Walterus & Thomas, & Vicecomes Salopiæ, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Salopiæ Centum & quinquaginta homines pedites; & idem Walterus eos ducet, &c.

Robertus de Marchumleye est ibi, Clericus.

Matheus de Redeman, Willielmus de Clifton, & Vicecomes Lancastriæ, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Lancastriæ quingentos homines; & idem Matheus eos ducet, &c.

Johannes de Creppyng, Galfridus de Hothum, & Robertus de Bonynton, & Vicecomes Eborum, & duo eorum, ad eligendum in Comitatu Eborum Mille homines pedites, & idem Johannes eos ducet, &c.

Johanne de Geyregrave, Clerico.

Willielmus de Felton, Richardus de Horsle & Vicecomes Norhumbriæ, & duo eorum ad eligendum in Comitatu Norhumbriæ, quadringentos homines; ita quod sint apud Villam de Novo Castro super Tynam tertio die Octobris, proximo futuris ad ultimum, armis

A.D. 1309. Edw. 2. mis competentibus bene muniti, ac prompti & parati ad proficiscendum exinde usque villam Regis de Berewico super Twedam; & ab eadem villa de Berewyco ulterius cum Rege, in dictam expeditionem Regis, contra inimicos & Rebelles Reges supradictos: & prædictus Willielmus eos ducet usque dictam villam de Novo Castro, & exinde, &c.

Rex autem mittet quendam Clericum suum usque dictam villam de Novo Castro prædicto, tertio die Octobris, ad solvendum prædictis hominibus vadia sua a die, quo a partibus suis, *&c.* quousque, *&c.* apud dictam villam de Berewyco.

In cujus, &c.

Teste, ut supra.

REX Vicecomiti Cumbriæ, salutem. Quia Treuga sive sufferentia, *&c. ut supra.*

Tibi præcipimus quod in dicto Comitatu tuo, tam infra libertates, quàm extra, Centum homines pedites de validioribus & potentioribus partium illarum, ac etiam quendam Constabularium sufficientem, qui habeat equitaturam decentem, sine dilatione eligi, & eosdem pedites per dictum Constabularium mitti facias, ad nos, usque villam nostram de Berewico super Twedam; providens quod iidem, Constabularius & pedites, sint apud villam de Novo Castro super Tynam tertio die Octobris, proximo futuro ad ultimum, armis competentibus benè muniti, *&c. ut supra*, ad proficiscendum exinde usque dictam villam de Berewico super Twedam, & ab eadem villa, *&c. ut supra.*

Eodem modo mandatum est Vicecomiti Westmerlandiæ de Centum hominibus peditibus, & uno Constabulario, eodem Comitatu eligendis, & mittendis, *ut supra.*

Teste, ut supra.

REX dilecto Clerico suo, Willielmo de Stoweford, salutem. A.D. 1309. Edw. 2.

Cùm assignaverimus, dilectos & fideles nostros, Willielmum de Felton, Richardum de Horsle, & Vicecomitem nostrum Comitatûs Northumbriæ, ad eligendum in eodem Comitatu quadringentos homines pedites, per ipsum Willielmum ad nos usque Berewycum super Twedam ducendos, exinde nobiscum profecturos contra Scotos, inimicos & Rebelles nostros:

Et rogaverimus venerabilem Patrem A. Patriarcham Jerosolimitanum, & Episcopum Dunolmensem, quod ipse de libertate suâ Episcopatûs Dunolmensis trescentos, & de libertate suâ de Northtindale ducentos:

Ac venerabilem Patrem, W. Archiepiscopum Eborum, quod ipse de libertate suâ de Hextildesham Centum homines pedites;

De validioribus & potentioribus partium illarum, eligi & ad nos usque ad villam de Berewyco super Twedam, in auxilium expeditionis nostræ supradictæ, mitti faciant; ita, videlicet, quod omnes pedites supradicti sint apud villam de Novo Castro super Tynam tertio die Octobris proximo futuro, prompti & parati in dictum obsequium nostrum ulterius proficisci;

Assignavimus vos ad solvendum prædictis peditibus vadia sua a diebus, quibus a partibus suis se moverint, quousque ad nos venerint, usque ad dictam villam de Berewyco.

Et ideo vobis mandamus quod, prædicto tertio die Octobris, sitis apud dictam villam de Novo Castro, & prædictis peditibus vadia sua solvatis, prout vobis ex parte nostrâ pleniùs est injunctum.

In hac parte taliter vos habentes, quod diligentiam vestram debeamus indè meritò commendare.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

De Comitum & Baronum sigillis Literis, Papæ mittendis, appendendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pa. 3. E. 2. m. 42.

REX dilectis & fidelibus suis, Comitibus & Baronibus suis, salutem.

Cùm, pro utilitate Regni nostri in Parliamento nostro, apud Staunford pridem congregato, de consensu nostri, inter vos exstiterit concordatum quod litteræ Domino Summo Pontifici, pro remedio habendo super oppressionibus & gravaminibus, quæ dictum Regnum patitur hiis diebus, vestro nomine transmittantur; quæ quidem litteræ sunt confectæ, & ipsis aliquorum vestrorum sigilla, ut intelleximus, sunt appensa: A.D. 1309.

Vobis

A. D. 1309. Edw. 2. Vobis mandamus quòd hujusmodi litteris, vobis per latorem præsentium exhibendis, sigilla vestra, pro commodo dicti Regni nostri, apponi faciatis. A. D. 1309. Edw. 2.

Teste Rege apud Staunford 6. die Augusti.

Pro Bathon. & Wellen. electo ad Papam commendatoria.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 4.

SAnctissimo, &c. ut supra, Edwardus, eadem gratiâ, devota pedum oscula beatorum.

Laudabilia & meritoria obsequia, quæ dilectus Clericus noster Johannes de Drokeneford, permissione ejusdem, Bathoniensis & Wellensis Ecclesiarum electus confirmatus, bonæ memoriæ, Domino Edwardo, Patri nostro, dum vixerat, & nobis diu & fideliter præstitit, nos excitant & inducunt ut ea propensius cogitemus, quæ sibi, in suis necessitatibus, subvenire & cedere poterunt in honoris augmentum.

Attendentes igitur quod dictus noster Clericus, propter graves & immoderatas expensas, quas ipse, dum Patri nostro prædicto, ut præmittitur, deservivit, tàm in missionibus longinquis negotiorum, pro periculis guerrarum evitandis, quàm in retentione multitudinis armatorum, in diversis partibus guerrarum, ob tutelam corporis sui, de suo apposuit, & alia diversa sumptuosa onera, quæ sibi illis temporibus, & etiam ab illo tempore sæpius evenerunt, ære alieno est graviter oneratus:

Et ad hæc, pro consecratione suâ, jam instanti, & in duobus solempnibus ingressibus, quos in Episcopatu prædicto, in duabus Ecclesiis, secundum earumdem consuetudinem, est facturus, ipsum multo majus debitum pro diversis sumptibus & expensis incurrere oportebit: A. D. 1309.

Ad quæ debita solvenda & onera supportanda nichil de Episcopatu prædicto quoad annum futurum percipiet; quin, circa semen & culturam terrarum, & statûs Episcopatûs reformationem in multis & variis, quæ requiruntur, percepta, & multa majora de suo refundet;

Vestræ Sanctæ & reverendæ Paternitati ex corde supplicamus attentè, quatinus oculos misericordiæ, consideratis præmissis, de solitâ benignitatis vestræ clementiâ, erga dictum Clericum dirigere velitis, & in negotiis suis, coram vobis expediendis, sicut suis Petitionibus ea vobis plenius intimabit, talem sibi gratiam, ad relevationem onerum & debitorum suorum, divinæ pietatis intuitu, facere in præmissis, ut has preces, quas vestræ Sanctæ Paternitati fundimus, sibi efficaciter sentiat valuisse.

Ad regimen, &c.

Dat. apud Langele 15. die Augusti.

De intendendo Roberto de Umframvill, contra Robertum de Brus.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 14.

REX Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis citra mare Scotiæ, inter Villam de Berewico super Twedam, & aquam de Fordinetno, & Marchias Vallis Anandi de Carrik & de Galewidia, salutem.

Sciatis quod, ad resistendum Roberto de Brus, & Complicibus suis, inimicis & rebellibus nostris, qui contra nos in partibus Scotiæ hostiliter insurrexerunt, homicidia, deprædationes, incendia & alia dampna quamplurima perpetrantes, necnon ad obviandum dampnis & jacturis, quæ per frequentes incursus dictorum inimicorum & rebellium, nisi super hoc remedium apponatur, poterunt casualiter evenire,

Assignavimus dilectos & fideles nostros, Robertum de Umframvill, Comitem de Anegos, Willielmum de Ros de Hamelak, & Henricum de Bello Monte, conjunctim & divisim, Custodes dictarum partium ad præmissa, prout ad majorem salvationem & quietem hominum in terrâ prædictâ, & confusionem ac repulsionem dictorum inimicorum & rebellium melius expedire viderint, unà cum vestri auxilio, faciendum. A. D. 1309.

Et ideo vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatis, Roberto, Willielmo, & Henrico, & eorum cuilibet, in hiis, quæ super præmissis, & eorum quolibet vobis scire fecerint, vel fecerit ex parte nostrâ, cum equis & armis, & toto posse vestro, sitis intendentes & respondentes, facientésque viriliter & diligenter ea, quæ ipsi & eorum quilibet, pro salvatione partium illarum, & repulsione dictorum inimicorum & rebellium, duxerint vel duxerit injungenda:

Et

A.D. 1309. Edw. 2. Et hoc, sicut nos, & honorem, ac commodum nostrum & vestrum diligitis, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, faciatis.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duratur'.

Teste Rege apud Langele 16. die Augusti.

Eodem modo assignantur subscripti, in locis subscriptis; videlicet,

Johannes de Moubray & Alexander de Abbernythy, ultra mare Scotiæ.

Ingelramus de Umframvill, Johannes de Sancto Johanne, & Richardus de Syward in partibus Galewidiæ,

Willielmus de Ros de Hamelak, Robertus de Keth, & Henricus de Bello Monte, citra mare Scotiæ, inter Villam de Berewico super Twedam in aquam de Ford, necnon & Marchias Vallis Anandi, de Carryk, & de Galwydia, si Robertus Umframvill assumat custodiam totius terræ Scotiæ.

Et mandatum est Roberto de Umframvill, Comiti de Anegous, quod præfatam custodiam, unà cum præfatis, Willielmo & Henrico, assumat, & unà cum eis ad eandem intendat, prout ad majorem quietem & Salvationem hominum, ad pacem & fidem Regis in Terrâ prædictâ existentium, necnon & repulsionem dictorum inimicorum fore viderit faciendum; & prout Magister Johannes de Weston, & Alexander le Convers, quos ad partes prædictas Rex mittit ex hac causâ, vel unus eorum ei plenius scire facient, vel faciet ex parte Regis; in hac parte taliter se habentes, quod fidelitatis suæ constantiam & circumspectionis industriam Rex debeat inde meritò commendare. A.D. 1309. Edw. 2.

Teste Rege, ut supra.

Eodem modo mandatum est cuilibet prædictorum, Willielmi, Henrici, Roberti de Keth, Johannis, Alexandri, Ingelrami, Johannis & Ricardi, mutatis mutandis.

Ad Papam, cui grates refert de beneficiis sibi factis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. d.

PApæ Rex devota pedum oscula beatorum.

De immensis gratiarum & beneficiorum largitionibus, de vestræ Paternitatis munificentiâ, nobis factis, & specialiter de negotio illo, pro quo Magistrum Reymundum de Pynibus, Clericum vestrum & nostrum, ad nostram præsentiam transmisistis, beatitudini vestræ ad uberes gratiarum assurgimus actiones:

Intimè supplicantes quatinus præfatum Clericum, quem, licet invitum, ut vos, qui honorem nostrum & commodum, sicut experimento didiscimus, affectatis, de statu nostro & negotiorum nostrorum possit apertiùs reddere certiores, nobiscum retinuimus usque modo, habere dignetur vestra clementia super morâ suâ hujusmodi excusatum. A.D. 1309.

Et, quia de statûs vestri continentiâ prosperos audire rumores corditer affectamus, vestræ placeat Sanctitati nos inde frequenter, ad nostri consolationem, per litteras & per Nuncios reddere certiores.

Conservet, &c.

Dat. apud Langele 19. die Augusti.

De Capitaneo totius Scotiæ constituto.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 14.

REX omnibus ad quos, &c. salutem.

De fidelitate & circumspectione dilecti & fidelis nostri Roberti de Clifford pleniùs confidentes, ipsum Capitaneum, & Capitalem Custodem nostrum totius Terræ nostræ Scotiæ, tàm, videlicet, citra mare, quàm ultra: necnon & omnium munitionum, & hominum nostrorum ad arma, tàm peditum, quàm equitum, in totâ Terrâ nostrâ prædictâ, ad resistendum Roberto de Brus & complicibus suis, inimicis & rebellibus nostris; ac etiam ad faciendum ea, quæ ad repulsionem dictorum inimicorum, & salvationem hominum, ad pacem & fidem nostram in Terrâ prædictâ existentium, pertinere poterunt, prout melius videbitur expedire, tenore præsentium assignamus. A.D. 1309.

In cujus, &c. quamdiù nobis placuerit duratur'.

Teste Rege apud Wyndesor. 20. die Augusti.

Et mandatum est Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, tàm peditibus, quàm equitibus, in totâ terrâ Scotiæ, citra mare & ultra, tàm in munitionibus, quàm alibi,

A.D. 1309. Edw. 2. alibi, quod præfato Roberto in hiis, quæ super præmissis, & eorum quolibet eis ex parte Regis scire fecerit, cum equis & armis, & toto posse suo sint intendentes & respondentes, facientesque viriliter & diligenter ea, quæ ipse pro Salvatione partium illarum, & repulsione dictorum inimicorum & rebellium duxerit injungenda;

Et hoc, sicut Regem, & honorem, ac Regis commmodum & suum diligunt, cum omni diligentiâ, qua poterunt, faciant.

In cujus, &c. quamdiu, &c.

Teste ut supra.

Et mandatum est Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus aliis de terrâ prædictâ, quòd eidem Roberto, tanquam Custodi Regis ejusdem Terræ, in omnibus, quæ ad custodiam illam pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Et mandatum est Roberto de Umframvill Comiti de Anegos, Willielmo de Ros de Hamelak, & Henrico de Bello Monte, quos Rex assignavit Custodes citra mare Scotiæ, inter Villam de Berewico super Twedam, & aquam de Forde, necnon & Marchias Vallis Anandi, de Carryk, & Galwidia, quod præfato Roberto de Clifford, tanquam Capitaneo, & Capitali Custodi Regis Terræ Scotiæ, in hiis, quæ ad repulsionem dictorum inimicorum, & ad quietem & Salvationem hominum, ad pacem & fidem Regis in eadem Terrâ existentium, pertinere poterunt, sint intendentes, consulentes & auxiliantes, quotiens & quando idem Robertus eis scire fecerit ex parte Regis:

Et hoc, sicut Regem, & honorem Regis, & commodum diligunt, cum omni diligentiâ, qua poterunt, faciant.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est Ingelramo de Umframvill, Johanni de Sancto Johanne, & Ricardo Syward, partium Galewidiæ.

Eodem modo mandatum est Johanni de Moubray & Alexandro de Abernythy, Custodibus partium ultra mare Scotiæ. A.D. 1309. Edw. 2.

Et mandatum est Vicecomitibus Northumbriæ, Cumbriæ & Westmerlandiæ quod præfato Roberto de Clifford in hiis, quæ ad Salvationem hominum, ad pacem & fidem Regis in Terrâ Scotiæ existentium, nec non & ad repulsionem dictorum inimicorum & rebellium fieri poterunt, cum toto posse, sint intendentes & respondentes, consulentes & auxiliantes, quotiens & quando idem Robertus eis scire fecerit ex parte Regis.

Et hoc, sicut Regem, & honorem Regis & commodum & suum diligunt, cum omni diligentiâ, quâ poterunt, faciant.

In cujus, &c.

Et mandatum est eidem Roberto de Clifford, quod custodiam prædictam assumat & eidem custodiæ, cum omni diligentiâ, quâ poterit, intendat; ita quod fidelitatis suæ constantiam, & circumspectionis suæ industriam Rex indè debeat meritò commendare.

Teste Rege, ut supra.

Consimiles Commissiones, de verbo ad verbum, fiunt, sub nomine Roberti de Umframvill, Comitis de Anegos, de custodiâ Terræ prædictæ.

Teste ut supra.

Et mandatum est eidem Roberto, quod custodiam illam assumat, & eidem intendat, *&c. ut supra.*

Et mandatum est Willielmo de Bevercote, Cancellario Scotiæ, quòd, cum Rex, per litteras suas patentes, assignaverit Robertum de Clifford Capitaneum & Capitalem Custodem totius Terræ Scotiæ, quamdiu Regi placuerit;

Et Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos, de custodiâ ejusdem Terræ consimilem Commissionem fieri fecerit, ignorans quis eorum custodiam illam admittere debeat,

Quòd illi de eisdem, Roberto & Roberto, qui custodiam prædictam assumpserit, & eidem intenderit, tanquam Capitaneo & Capitali Custodi Regis Terræ illius, in hiis, quæ ad custodiam illam pertinent, sit intendens & respondens.

Teste Rege ut supra.

De

De potestate ad tractandum cum Roberto de Brus.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 35.

REX, dilecto & fideli suo, Richardo de Burgo Comiti Ultoniæ, salutem.

De circumspectione & fidelitate vestrâ gerentes fiduciam pleniorem,

Tractandi, nomine nostro, cum Roberto de Brus, seu illis, quos idem Robertus deputaverit loco sui, de pace & concordiâ, inter nos & prædictum Robertum, super guerris, discordiis, & contentionibus quibuscunque, inter nos hinc inde exortis, Deo propitio, reformandis,

Ac etiam referendi nobis ea, quæ per vos, & prædictum Robertum, vel deputandos, seu assignandos per ipsum, ut prædictum est, tractari contigerit in præmissis, A.D. 1309.

Vobis, tenore præsentium, committimus potestatem.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele 21. die Augusti.

De Conductu pro Nunciis, super dicto tractatu.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 35.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod suscepimus in salvum & securum conductum nostrum Johannem de Meneteth, & Nigellum Cambel, Milites, seu alios,

Quos Robertus de Brus ad dilectum & fidelem nostrum, Richardum de Burgo Comitem Ultoniæ, ad tractandum cum ipso Comite super quibusdam negotiis, eidem Comiti per nos injunctis, assignandos & transmittendos duxerit loco sui,

In veniendo ad ipsum Comitem, cum ipso morando, & ad propria redeundo.

Et ideo vobis mandamus quod præfatis, Johanni & Nigello, vel eorum alteri, seu aliis, quos prædictus Robertus ad præfatum Comitem transmiserit, ut prædictum est, aut eorum famulis, in personis, aut rebus suis, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen. A.D. 1309.

In cujus, &c. usque ad quindenam Sancti Michaelis proximò futuram duraturas.

Teste Rege apud Langele 21. die Augusti.

Pro hominibus Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ, de non molestando.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 33.

REX, dilecto & fideli suo, Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovorræ & Custodi quinque Portuum suorum, salutem.

Ex parte nobilis viri, Willielmi Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comitis, Frisiæque Domini, nobis est conquerendo monstratum, quod, cum homines, de potestate dicti Comitis, 'allec, piscem, & alia bona, & mercimonia, infra Ballivam vestram, ad negotiandum inde ibidem ducant, seu duci faciant; hospites sui, & alii similiter, de eadem Ballivâ, 'allec, piscem, & alia bona, & mercimonia sua prædicta, ab ipsis hominibus, contra voluntatem ipsorum, & sine aliquâ conventione de pretio inde solvendo, capiunt, & asportant.

Et postmodum, quando voluerint, & quantum eis placuerit, prædictis hominibus pro 'allece, pisce, & bonis & mercimoniis illis solvunt, in ipsorum hominum dispendium non modicum & gravamen. A.D. 1309.

Et, quia nolumus quod eisdem hominibus injurietur taliter in hac parte, vobis mandamus quod per singulos Portus prædictos publice proclamari, & firmiter ex parte nostra inhiberi faciatis, ne qui de portibus prædictis, hospites vel alii, quicunque fuerint, sub gravi forisfacturâ, ab hominibus prædictis 'allec, piscem, vel alia bona, aut mercimonia sua, contra voluntatem ipsorum, & sine certâ conventione de pretio, ipsis certo tempore solvendo, de cætero capiant, seu præsumant capere quovismodo;

Set

A.D. 1309. Ed. 2. sit quod erga homines prædictos, & quoscumque alios extraneos Mercatores, infra Ballivam vestram venientes, taliter se habeant, quod homines, & Mercatores prædicti de ipsis non habeant justam materiam conquerendi: Et hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Langele, 21. die Aug.

A.D. 1309. Eodem modem scribitur Vicecomitibus subscriptis; videlicet, Eboraci, Northumbriæ, London. Norfolciæ, & Suffolciæ.

Teste ut supra.

De Terris, ex ampliori gratia, Petro de Gavaston concessis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 35.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cum nos nuper dederimus, dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston Comiti Cornubiæ, & Margaretæ Uxori ejus, totum Comitatum Cornubiæ, cum Castris, Villis, Maneriis, Terris, Tenementis, Honoribus, & omnibus aliis, ad prædictum Comitatum spectantibus, & etiam omnia alia Castra, Villas, Maneria, Terras, Tenementa, quæ fuerunt Edmundi quondam Comitis Cornubiæ, die obitûs sui,

Habenda et tenenda eisdem, Petro & Margaretæ, & hæredibus, de corporibus suis exeuntibus, cum omnibus pertinentiis suis, de nobis & hæredibus nostris Imperpetuum, adeò integrè, sicut ad manus Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, post decessum præfati Edmundi devenerunt; faciendo indè nobis, & hæredibus nostris, servitium feodorum trium Militum, prout in Carta nostrâ, dictis Petro & Margaretæ indè factâ, pleniùs continetur:

Volentes eisdem, Petro & Margaretæ, gratiam facere ampliorem, concessimus eis, pro nobis, & hæredibus nostris, quod omnes Terræ, & Tenementa, cum pertinentiis, quæ Bartholomeus de Kantia tenet de nobis in Halghton, ad vitam suam, de dono & concessione prædicti Edmundi, & quæ, post decessum ipsius Bartholomei, ad nos & hæredes nostros reverti deberent, post mortem ejusdem Bartholomei remaneant eisdem, Petro & Margaretæ, & hæredibus, de corporibus suis exeuntibus, A.D. 1309.

Habenda et tenenda de nobis & hæredibus nostris, cum omnibus, ad Terras & Tenementa illa qualitercumque spectantibus, simul cum prædictis, Comitatu, Castris, Villis, Maneriis, Terris, Tenementis, Honoribus, & aliis prædictis, Imperpetuum per servitium supradictum:

Ita tamen quod, si prædicti, Petrus & Margareta, obierint sine hærede, de corporibus suis exeunte, tunc prædictæ Terræ & Tenementa, cum pertinentiis suis, post mortem Bartholomei, Petri & Margaretæ, ad nos, & hæredes nostros integrè revertantur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 28. die Augusti.

Ad Papam pro Johanne de Leeke Electo Dunkeldensi.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex, devota pedum oscula beatorum.

Ex gratiæ Paternæ munificentiâ, quæ Filii procurandis, set & perficiendis, honoribus indesinenter exuberat, in laudes Patris resultat devotio filialis ad explananda cordis sui desideria, sub spe certâ susceptionis liberæ petitorum, confidentiùs animata.

Sanè Dunkeldensi Ecclesiâ, in Terrâ nostrâ Scotiæ, pastorali nuper regimine destitutâ, convenientes ipsius Ecclesiæ Decanus & Canonici, nostræ fidelitatis & Dominii zelatores, in loco, quem pro tuitione corporum & rerum, propter hostiles insidias declinandas, assumpserunt, virum providum Clericum nostrum Johannem de Leek, Elemosinarium nostrum (quem morum honestas, conversationis laudabilitas, & merita gratiosa virtutum, quæ ab adolescentiæ nostræ primordiis, quibus actenus nostris laudabiliter insudavit obsequiis, in eo vigere dinovimus, dignum favoris & gratiæ specialis prærogativâ commendant) in Episcopum Ecclesiæ prædictæ concorditer elegerunt. A.D. 1309.

Attendentes igitur quod promotio Clerici nostri prædicti, in Ecclesiâ prædictâ, utilitati hominum partium prædictarum plurimùm expediret, præsertim cum per excercitium curæ suæ pastoralis in subditos & propinquos, apud quos caritatis & pacis munera, per prælatorum

A.D. 1309. Edw. 2. latorum insolentias, ut facti series evidenter insinuat, aliquamdiù siluerunt, inter Terras nostras prædictas, & ipsorum incolas concordiæ, & unitatis, & pacis fœdera citiùs firmarentur,

Sanctitati vestræ supplicamus humiliter & devotè, quatinus, indempnitati nostræ, & tranquillitati populi nostri super præmissis paternis affectibus confulentes, Electum prædictum, se pro negotio suo prædicto vestris affectibus præsentantem, dignemini, si placet, benignè suscipere, & benigniùs expedire. A.D. 1309. Edw. 2.

Conservet vos, &c.

Dat. apud Westm. 28. die Augusti.

Ad Cardinales pro eodem Johanne de Leeke.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. VEnerabili in Christo Patri, Domino R. Tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico suo kariffimo, Edwardus, &c. salutem.

Indubia sinceræ dilectionis fiducia, quâ vos nostris oneribus supportandis humeros vestros supponere, causas nostras & negotia detensionis vestræ tutelâ protegere, & eorum, quæ cordi nobis sunt, effectus prosequendos libenter assumere velle credimus & speramus, pro negotiis, quorum prosperos eventus nobis maximè fructuosos appetimus, invitat vota nostra vobis fiducialiùs explicare, & efficaciùs committere prosequenda.

Sanè, vacante nuper Ecclesiâ Dunkeldensi in Terrâ nostrâ Scotiæ, & prædilecto Clerico nostro Johanni de Leek, ipsius Ecclesiæ Canonico (viro utique plerisque virtutibus insignito, de quo non minus famæ vulgaris præconium, & de moribus suis & honestate laudabile testimonium, quàm diutina notitia personalis nos, qui comodiferia suis, ab adolescentiæ nostræ primordiis, usi sumus obsequiis, expertos indesinenter hactenus reddidere) licentiâ nostrâ, quæ de jure nostro requiritur in hac parte, præoptentâ, in Pastorem ipsius Ecclesiæ Dunkelden electo:

Considerantes cum deliberatione congruâ quod, super Doctrinâ mutuæ caritatis & pacis, ad quam populi, suo commissi regimini, cordibus inserandam bonus Pastor incessanter invigilat, aliquamdiu in partibus Scotiæ siluit, set & defuit totaliter officium pastorale, &, quod deterius est, Rebellionis & Discordiæ per prædicationes speciales semen sparsum convaluit; de quo etiam, in præfectione aliorum Nationis ejusdem, verisimiliter est timendum:

Quodque per creationem memorati Clerici nostri in Pastorem Ecclesiæ prælibatæ & studiosum curæ suæ Pastoralis excercitium, inter Terras nostras prædictas, & ipsorum Incolas, tranquillitatis & pacis fœdera, ut speramus, citius firmarentur; A.D. 1309.

Et nichilominus quòd Electio, de quocumque in dictâ Ecclesiâ, & aliis Ecclesiis partium illarum, celebrata, licentiâ nostrâ super hoc non optentâ, si confirmaretur, in juris Regli prajudicium redundaret;

Ipsum ad acceptandum electionem, de se factam, induximus, licet diffugientem, diutius renitentem, &, ut nobis videbatur, invitum.

Ad vos igitur, qui nos & nostra rogamina per benivolentiam vestram frequentiùs prævenistis, confidenter recurrimus, intimo cordis desiderio supplicantes quatinus Electum supradictum, ad Sacrosanctam Romanam Curiam, pro negotio electionis suæ, personaliter accedentem, velitis, amore nostri, in suâ prosecutione, vestræ præsidio confovere; sic, si placet, quod, per expeditionem negotii prædicti, jus nostrum Regium conservetur illæsum, quiescat eo celerius populi turbatio, preces nostræ efficacem de vobis repeniant susceptionem, nosque vobis exinde simus artiùs obligati.

Dat. apud Westm. 28. die Augusti.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis, videlicet.

Domino G. Tituli Sanctæ Potencianæ Presbitero Cardinali;

Domino A. Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali;

Domino B. Episcopo Albiensi, Domini Papæ Camerario;

Domino L. Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata Dyacono Cardinali;

Domino P. de Columpna Dyacono Cardinali.

A. D. 1309. Edw. 2.

Ad Auditorem Romanæ Curiæ pro præfato Johanne.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3.

REX Venerabili viro, G. Archidiacono Bononiæ, Sacræ Romanæ Curiæ Auditori, salutem, cum dilectione sincerâ.

De circumspectâ vestræ dilectionis industriâ, & ipsius sollicitâ diligentiâ plenam fiduciam reportantes, de negotiis, quorum, per prosperos eventus, appetimus salubres effectus, vos confidentius oneramus rogantes, &, sub spe percipiendæ actionis meritò gratiarum, familiarius injungentes, quatinus dilecto Clerico nostro, Johanni de Leek, Elemosinario nostro, Canonico Dunkeldensi, in ipsius Ecclesiæ Patrem & Pastorem electo (quem, multis virtutibus insignitum, & plerisque dignum honoribus, renitentem, ut poterat, & invitum ad acceptandum Electionem ipsam, ob comoda, quæ nobis, & populo partium illarum, ex confirmatione suâ provenire posse credebatur, induximus) in Sacrosanctâ Curiâ, in prosecutione negotii electionis suæ, velitis tantùm, amore nostri, consiliis & auxiliis indefessis assistere, quod ipsius negotii consummatio nos, nova placida de eodem præstolantes, edoceat quid nostra, penes vos, instantia fuerit operata.

Dat. apud Westm. 28. die Augusti.

Eodem modo scribitur Magistro Grimerio, in Sacrâ Romanâ Curiâ Advocato.

Protectio pro Margareta Vicecomitissa Bearnii; & de Testamento Patris exequendo.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 8.

REX Senescallo suo Vasconiæ, vel ejus locum tenenti, & omnibus Ballivis, & fidelibus suis, in Ducatu prædicto, salutem.

Dilectam nobis Margaretam, Vicecomitissam Bearnii, volentes prosequi gratiose, suscepimus eam in protectionem nostram, & gardiam specialem.

Et ideo vobis mandamus quod ipsam Vicecomitissam in suis justis * —————— possessionibus manutenteatis, protegatis, & etiam defendatis, secundum foros & consuetudines partium prædictarum; salvo in omnibus jure nostro & alterius quibuscunque.

In cujus, &c. Quamdiu Regi placuerit durat'.

Dat. apud Westmonasterium, 28. die Augusti.

REX præfato Senescallo, vel ejus locum tenenti, salutem.

Supplicavit nobis Margareta, Vicecomitissa Bearnii, quod, cùm quondam Gasto de Bearn, Pater suus, defunctus, suum condidisset testamentum, & ipsius testamenti executio hucusque impedita fuerit per aliquos indebite & tardata, velimus super impedimento hujusmodi apponere remedium oportunum:

Vobis igitur mandamus quod executionem testamenti prædicti, quatenus ad nos, seu ad Curiam nostram pertinet, fieri faciatis secundum foros & consuetudines partium prædictarum; &, si forte aliquem inveneritis, qui executionem testamenti prædicti conatus fuerit indebitè perturbare, ipsum ad desistendum ab impedimento hujusmodi debite compellatis; salvo in omnibus jure nostro & alterius cujuscumque.

Dat. ut supra.

* *Memorand. quod verbum*, & pacificis, *depositum fuerit de protectione, de mandato Regis, per breve sub privato sigillo.*

De quarta parte Decimæ, Clero per Papam impositæ, sibi reservata.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 3.

NOs Edwardus, &c. Recognoscimus & confitemur, quod Sanctissimus Pater noster, Dominus Clemens, Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ Summus Pontifex, de Decimis, Clero Angliæ, Scotiæ, Hiberniæ, & Walliæ, per tres Annos, de assensu & voluntate nostrâ, per ipsum Summum Pontificem impositis, sibi & Ecclesiæ Romanæ retinuit quartam partem;

Prout Venerabiles Patres J. Norwycensis, & W. Wygorniensis, Episcopi, ac Nobiles viri J. de Britannia Richemundiæ

A. D. 1309. Lib. 2. mundiæ, & A. de Valentia Pembrochiæ, Comites (quos pro negotiis nostris ad dictum Summum Pontificem misimus) nobis nuperimè retulerunt.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 29. die Augusti. A. D. 1309. Lib. 2.

Per ipsum Regem; nunciante Thesaurario.

Ad Neapoleonem Cardinalem, de Jure Regio, contra Provisiones Papales, conservando.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. VEnerabili in Christo Patri Domino N. Dei gratiâ, Sancti Adriani Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Litteras vestras, vos, ex eo quod nos Præbendam in Ecclesia Eborum, quam ex provisione, felicis recordationis, Domini Nicholai Papæ tertii, vos dudum fuisse asseritis assecutos, dilecto Clerico nostro Willielmo de Melton jam dicimur contulisse, miratos esse inter cætera continentes, recepimus, & earum tenorem intelleximus diligenter.

Noscat igitur vestra Paternitas prædilecta, quam jura nostra Regia illæsa servare velle firmiter credimus & speramus, quod omnes Prædecessores nostri, Reges Angliæ, custodias Archiepiscopatuum & Episcopatuum in Regno nostro, in singulis vacationibus eorumdem, jure suo Regio hactenus habuerunt; quo quidem jure ad ipsos spectabat collatio, seu præsentatio Præbendarum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, de advocatione seu patronatu Archiepiscopatuum & Episcopatuum eorumdem existentiùm, & durantibus custodiis prædictis vacantium quoquomodo.

Cùm itaque nos Præbendam prædictam, quam, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, dum vixit, jure suo Regio potuit contulisse, cui nos in universum jus successimus, ut est notum, nec tempus in talibus nobis currat, ratione Archiepiscopatûs Eborum, dudum vacantis, & in manu dicti Patris nostri tunc existentis, jure nostro Regio, ad quod manutenendum & conservandum astricti sumus vinculo juramenti, præfato Clerico nostro duxerimus conferendam; A. D. 1309.

Amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, præmissis, si placet, diligenter pensatis, amotâque admirationis & contradictionis materiâ in hac parte, molestè non feratis quod rogatui vestro, per dictas vestras Litteras nobis facto, propter præmissa, ad præsens annuere non valemus; scientes quod in hiis, quæ, absque exhæredatione nostrâ, & juris Coronæ nostræ læsione, pro vobis facere poterimus bono modo, libenter adquiescere volumus votis vestris.

Dat. apud Langele, 3. die Septembris.

Ad Papam de absolvendo Petrum de Gavaston a Juramento.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3. SAnctissimo in Christo Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, &c. Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. devota Pedum oscula Beatorum.

De Magnificentiæ vestræ gratiâ, nobis in personâ Nobilis & karissimi nostri Comitis Cornubiæ factâ, super absolutione ejusdem, vestræ Beatitudini ad gratiarum multiplices assurgimus actiones.

Sanè, cùm in Litterâ absolutionis prædictæ contineatur, quod Bertrandus Calculi, tanquàm Procurator dicti Comitis, obligavit se, & per juramentum promisit quod idem Comes parebit mandatis Ecclesiæ, & stabit viro cuilibet, de se conqueri volenti, super eo, pro quo per Prælatos Regni nostri Angliæ excommunicationis sententia lata fuerat contra Comitem memoratum, A. D. 1309.

Sanctitati vestræ affectuosis precibus supplicamus, quatinus præfatum Comitem & dictum procuratorem suum de prædicta promissione seu obligatione, amore & honore nostri absolvere & perpetuò quietare velitis, si placet.

Et, sicut dictum negotium amore nostri assumpsistis, & vestri gratiâ perfecistis, pro indempnitate dicti Comitis super hoc de remedio oportuno dignemini providere.

Conservet, &c.

Dat. sub privato sigillo apud Langele, 4. die Septembris.

Ordinatio

A. D. 1309. Edv. 2.

Ordinatio super examinatione Templariorum.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 21. d.

ACordez est que touz les Templers d'Engleterre soient mesnez en trois lieus, pur y estre examinez par les Inquisitours, a ce assignez par l'Apostoille, & par les Ordinaries; Cestassaver,

Que ceux, de la Province de Canterbirs, soient mesnez partie a Londres, & partie a Nichole:

Et ceux de la Province de Everwyk, soient mesnez touz a Everwyk;

Et que les ditz Inquisitours & Ordinaires aillent as ditz lieus, pur faire y lour Enquestes, & lour examinations, selont ce que lour est enjoignt par le Pape.

E que le Rei mande, par ses lettres, as ditz Ordinaires; Cestassaver, Lercevesque d'Everwyk, & as Evesqes de Nichole & de Londres, que chescun d'eux, en sa Cite, soit en propre persone a les Enquestes prendre, & a les examinations faire des ditz Templars; & que ce ne leissent en nule manere:

Et que le Roy maunde aussint a ceux, qui averont les Templers en garde es ditz lieux, q'il les presentent, & facent venir devant mesmes les Inquisitours & Ordenaires, totes les foiz q'il en serrent requis depar eux.

De Conductu pro Abbate de Lathiniaco & Sicardo de Vauro ad inquirendum de Templariis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 34.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem. Cùm discreti viri Abbas de Lathiniaco, Parisiensis Diocesis, & Magister Sicardus de Vauro, Canonicus Narbonensis,

Ad inquirendum (unà cum quibusdam aliis certis personis) super certis Articulis (ipsis sub Bullâ Apostolicâ missis) ac aliis, de quibus eis videbitur expedire, contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, & similiter contra singulares personas, & fratres Ordinis illius, per Dominum summum Pontificem assignati,

Ad diversa loca in eodem Regno se divertant pro negotio memorato;

Nos, eosdem, Abbatem & Canonicum, Ob sedis apostolicæ reverentiam, favore benivolo prosequentes, vobis mandamus quod ipsos, Abbatem & Canonicum, & eorum famulos, cum eos per partes vestras transitum facere contigerit, recommendatos habentes, eisdem in personis, equis, hernesiis, aut aliis rebus suis non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis, injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen; set eis potiùs salvum & securum conductum habere faciatis, cùm super hoc per prædictos, Abbatem & Canonicum, vel eorum alterum, ex parte nostrâ fueritis requisiti.

In cujus, &c. Usque ad Festum Pentecostes proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 13. die Septembris.

De inquisitionibus, super Templariis faciendis, secundum Ordinationem antedictam.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 22. d.

REX Venerabili in Christo Patri, J. eadem gratiâ, Lincolniensi Episcopo, salutem.

Cum Dominus Summus Pontifex venerabiles, Patrem Patriarcham Jerosolimitanum, ac Archiepiscopum Eborum: & vos, necnon Cicestriensem & Aurelean. Episcopos: & de Lathiniaco, Parisien. Dioc. & Sancti Germani de Pratis, juxta Parif. Monasteriorum Abbates; ac etiam Magistrum Sicardum de Vauro Canonicum Narbonensem, & Guidonem de Vichio Rectorem Ecclesiæ de Hesse Londoniensis Diocesis,

Ad Inquirendum super certis Articulis, ipsis sub Bulla Apostolica missis, ac aliis, de quibus ipsis Inquisitoribus videbitur expedire, contra ordinem Templariorum, & contra magnum Præceptorem dicti Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, & similiter

contra

A. D. 1309. Edw. 2. contra singulares personas & Fratres ordinis memorati, nuper per literas Apostolicas sub certâ formâ assignandos,

Ac nos, ex certis causis, velimus quòd vos Inquisitionibus, super dictis Articulis, in Civitate nostra Lincoln. faciendis, sitis in propriâ personâ vestrâ, unà cum Inquisitoribus deputatis,

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd Inquisitionibus illis, in Civitate nostra prædicta, ut præmittitur, faciendis, quotiens Inquisitores prædictos, vel aliquos, seu aliquem ipsorum ibidem, ad Inquisitiones hujusmodi faciendas procedere contigerit, modis omnibus personaliter intersitis; & hoc nullatenus omittatis. A. D. 1309. Edw. 2.

Teste Rege apud Westm. 13. die Septembris.

Consimiles Literæ diriguntur,

W. Archiepiscopo Eborum Primati.
R. London. Episcopo.

De Tractando cum Regis Castellæ Nunciis super Concordia Reformanda.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 7. REX dilectis & fidelibus suis, Arnaldo de Caua Penna, Gailhardo de Sancto Paulo Domino de Seros, Guillielmo Arnaldi de Podeucs, Militibus, & Magistro Petro Arnaldi de Vico Clerico nostro, salutem.

Vobis & duobus vestrûm, qui melius & facilius interesse poteritis, committimus & mandamus quatinus Dominica proxima in quadragesima sitis, cæteris negotiis prætermissis, in medio Pontis Fontis Rapidi, super filum Aquæ, ubi alii duo esse debent missi pro Serenissimo Principe Domino Fernando, Dei gratiâ, Castellæ, Toleti, Legionis, Sebilliæ, Murciæ, Cordivæ, Algarbii & Gehennæ Rege, ac Comitatus de Molines Domino, karissimo Consanguineo nostro, ad exequendum & complendum ordinationem, nostram factam cum Procuratoribus dicti Domini Regis Castellæ ex parte una, & cum Procuratoribus Civitatis nostræ Baionæ ex alia, prout in littera nostra super hoc facta, sigillo nostro in pendenti sigillata, videbitis contineri;

Dantes & concedentes vobis, & duobus vestrûm plenam & liberam potestatem omnia & singula contenta in ipsa littera, exequendi, testes recipiendi & examinandi, & rebelles compellendi, citandi, puniendi, cognoscendi, judicandi, arbitrandi, pœnas imponendi, & omnia alia & singula, quæ ad præmissa pertinent, vel pertinere possunt, faciendi & complendi; ita quod, si duo vestrûm incipiant in dicto negotio, procedere alii duo possint idem negotium finire, & primi iterùm reassumere quandocunque & quotiensecunque eis visum fuerit expedire. Et damus præsentibus litteris nostris in mandatis Senescallo nostro Vasconiæ, quod subditos nostros compellat ad tenendum & complendum ea quæ vos cum aliis duobus feceritis, cognoveritis, judicaveritis, vel aliàs ordinaveritis, prout vobis & illis duobus videbitur expedire, & quod vobis in præmissis, & præmissa tangentibus faciatis obediri. A. D. 1309.

In cujus, &c.

Dat. apud Westm. 14. die Septembris.

De dicto Tractatu exequendo.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 7. REX Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Cum nos ad exequendam ordinationem, per nos factam, super facto, seu discordia mota inter gentes nostras, ex parte una, & gentes Domini Regis Castellæ, ex alia, contentam in litteris nostris, assignaverimus Arnaldum de Caua Penna, Gaillardum Dominum de Saros, ac Guillielmum Arnaldi de Podeux, Milites, & Magistrum Petrum Arnaldi de Vico Clericum nostrum, & duos ipsorum, qui melius & facilius possint ad hoc vacare, A. D. 1309.

Vobis committimus, & mandamus, si prædicti, quatuor vel duo eorum, ad hoc vacare non possint, vel nolint, vos de assensu, & voluntate illorum de Baiona, alios duos ydoneos viros illis de Baiona, ad dictum negotium exequendum, assignetis, qui benè & fideliter dictum negotium, ut citiùs poterunt, exequantur, & omnia alia & singula faciant, quæ in prædictis nostris litteris continentur.

Dat. apud Westm. 14. die Septembris.

A.D. 1309. Edw. 2. A.D. 1309. Edw. 2.

De Concordia facta Coram Rege inter Procuratores Regis Castellæ & Procuratores Civitatis Bayonæ.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Notum facimus universis quod, cum graves Controversiæ ac Discordiæ forent exortæ,

Inter Homines de Castro de Ordehales, de Sancto Auderio, & de Laredo, & aliquos alios subditos illustris Principis Domini Fernandi, carissimi Consanguinei nostri, eadem gratiâ, Castellæ, Legionis, Tholeti, Galeciæ, Sebiliæ, Cordivæ, Murciæ, Gihen. & Algarbii Regis, ac Comitatus Molinæ Domini, ex parte unâ,

Et Cives nostros Baionæ ac aliquos subditos nostros dampnificatos ex altera,

Ex quibus multiplices hominum interfectiones, captiones, & alia dampna fuerunt subsecuta, & multa majora subsequi credebantur:

Tandem in nostrâ præsentiâ constituti, Johannes Didaci de Gundalfayra Miles, & Fernandus Gundisalui de Fries, Procuratores dicti Domini Regis Castellæ, cum litterâ ipsius apertâ & in pendenti sigillatâ,

Et Raymundus Durandi de Villâ & Arnaldus de Muta, Cives nostri Baionæ, & Communitatis Civitatis nostræ Baionæ Procuratores,

Literas Procuratorias prædictas exhibuerunt, quarum tenores inferiùs continentur:

Et nos, volentes æquanimiter procedere, cum voluntate ipsarum Partium & assensu, ipsis partibus Tractatores dedimus & assignavimus, qui ipsas partes, ut melius possent, facerent concordare:

Et, audito tractatu, concordi auctoritate Procurationum prædictarum, super omnibus Controversiis & Discordiis, quæ universaliter vel singulariter esse poterant inter ipsas partes, inducias, sive treugas inivimus, hinc ad proximum Festum Nativitatis beati Johannis Baptistæ, &c, ab illo Festo, usque ad aliud sequens Festum Nativitatis ejusdem beati Johannis, anno revoluto, totâ ipsâ die nichilominus interclusâ, duraturas, sub modis & conditionibus quæ sequuntur,

Quod, ad inducias, seu treugas hujusmodi, & omnia & singula, præsentibus litteris contenta, tenenda & servanda, quæcumque dictarum partium, ex quo hæc sciverint, vel audiverint, teneantur. A.D. 1309.

Et, nè aliqui se possint per ignorantiam excusare, quod præsentes inducias, sive treugas, & alia, tenore præsentium declarata, præfatus Dominus Rex Castellæ omnibus de parte suâ, & Procuratores dictæ Communitatis Baionæ illis de Baiona, & nos aliis de terrâ nostrâ, infra proximum Festum Nativitatis Domini, faciant nunciari, seu etiam publicari; ita quod extunc nullus, in contrarium veniens, excusetur, nisi propter magnam locorum distantiam, & absentiæ diuturnitatem evidens excusatio appareret.

Et quod exnunc, a tempore datæ præsentium, per aliquam dictarum partium contra alteram aliqua non capiantur, usurpentur, vel arestentur scienter vel ignoranter; &, si fieret, quod illa, sine dilatione & contradictione quacumque restituantur hinc inde, durantibus treugis supradictis.

Fractor verò ipsarum treugarum pro Proditore habeatur, & puniatur in corpore & in bonis, ipsis treugis & induciis in suo robore nichilominus duraturis.

Et, quia inter partes prædictas fuerunt aliæ treugæ initæ, per biennium duraturæ, & ab utraque parte asseratur quod, durante tempore ipsarum treugarum, multa homicidia, & alia dampna, ac maleficia sunt hinc inde commissa, est super hoc ita concorditer Ordinatum; videlicet,

Quod illa, quæ, durante tempore dictarum treugarum, capta, ablata, seu Saisita fuerunt per alterutram partium prædictarum, emendentur hinc inde; ita tamen quod Naves, Vasa, & apparamenta ipsarum, vel alia bona, quæ adhuc extant, & non sunt consumpta, set apparent, seu apparere possunt, quod illa restituantur statim, vel ad tardiùs infra Dominicam proximam in Quadragesimâ:

Super aliis bonis, consumptis, vel quæ non apparent, nec apparere possunt, assignabuntur duo probi viri per Dominum Regem Castellæ, & alii Duo per nos, qui jurabunt, ad Sancta Dei Evangelia, corporaliter manu tacta, quod fideliter & legaliter se habebunt pro utraque parte, & non respicient commodum,

commodum, odium, vel favorem, nec recedent a loco, seu locis inferiùs nominandis, donec concordaverint ea quæ sequuntur:

Et isti quatuor debent esse insimul dicta Dominica proxima in quadragesima, in medio pontis fontis rapidi, super filum aquæ, & ibi concordabunt insimul qualiter procedunt in isto negotio: Et inquirent veritatem super bonis, consumptis & aliis, quæ non apparent, captis seu saisitis, durante tempore dictarum sufferentiarum, primitùs initarum:

Et Testes, quos illi de Hispaniâ voluerint producere, examinabunt apud Fontem Rapidum; & illos, quos illi de Baiona, vel alii subditi nostri producere voluerint, examinabunt Baionæ;

Set, antequam in negotio procedant in aliquo, fiet restitutio de Navibus, vasis, cum aparamentis, & aliis bonis, non consumptis, quæ apparent, vel apparere poliint, ut est dictum.

Item, productio, probatio, & examinatio istorum durabit, a festo Nativitatis Domini proximò venturo, usque ad aliud festum subsequens Nativitatis Domini; & extunc neutra partium audietur, nec probatio admmittetur;

Et restitutio eorum, quæ probata fuerint coram ipsis quatuor, fiet ad tardius infra festum Nativitatis beati Johannis Baptistæ; in quo festo finire deberent, ut prædicitur, treugæ seu induciæ supradictæ.

Verum illa, quæ interim clare probari poterunt & emendari, ipsi quatuor emendari facient, quamcitius fieri poterit bono modo.

Et, ad hoc, illi quatuor fidelitatem & diligentiam adhibebunt, sub virtute præstiti juramenti, quantum ad homicidia, commissa tempore dictarum Treugarum, seu sufferentiarum primitùs imitarum.

Propter Multitudinem, tàm Committentium, quàm Receptantium, vix, secundum tenorem ipsarum sufferentiarum posset fieri justitia seu vindicta, &, si fieret, Pax, ad quam intendimus, de difficili sequeretur; & ideo est Ordinatum per nos, quod quatuor homines de parte illâ de Baionâ magis culpabiles, qui primò inceperunt frangere Treugas; & alii quatuor de Tribus Villis de Hispaniâ prædictis, qui primò post eos, vel ante inceperunt frangere ipsas treugas, & sunt magis culpabiles, capiantur, & puniantur secundum judicium, cognitionem, seu Arbitrium illorum quatuor, Electorum, seu eligendorum per nos & Dominum Regem Castellæ prædictum.

De hiis verò, quæ facta fuerunt, finito tempore dictarum Treugarum, tempore guerræ inter ipsas partes, seu adhærentes eis, fiat recompensatio hinc & inde, & nulla sequatur punitio nec emenda.

Et, quia injustum esset quod illi, qui non sunt in culpâ, essent in pœna: & quod innocentes, qui non fuerunt de guerrâ, propter aliorum malitiam punirentur: & sit Notorium quod illi de Hispaniâ, factâ flotâ, congregato exercitu, more hostili, cum armis, & de die intraverunt Terram nostram de Xanctonia: & murtriverunt multos homines: & deprædaverunt Bajulum nostrum, bonis, quæ habebat, spoliaverunt, & locum suum tenentem ceperunt, &, sine aliquâ culpâ, viliter murtriverunt, in magnum opprobrium nostrum: & plures Anglicos homines nostros, qui non erant, nec sunt de guerrâ, in mari & in Terrâ deprædaverunt; quæ omnia, ob honorem dicti Domini Regis Castellæ, carissimi consanguinei nostri, usque nunc sustinuimus patienter;

Ordinavimus quod hæc & omnia alia consimilia, quæ ubicumque, per subditos dicti Regis Castellæ, & nostros, invenientur esse taliter facta, occupata, vel etiam attemptata, videlicet, contra illos qui non erant de guerrâ, vel non adhærebant illis de guerra, seu ipsos non fovebant aut juvabant, quæ probata sunt vel probare possunt, sine magno moræ diffugio emendentur hinc inde, juxta judicium seu cognitionem dictorum quatuor;

Et ad hoc dictus Dominus Rex Castellæ compellat suos, & nos compelli faciemus nostros, videlicet, de Baiona, per Majorem loci ejusdem, & alios per Officiales nostros.

Et quia aliquas antiquas querelas audivimus, de tempore genitoris dicti Domini Regis Castellæ, Consanguinei nostri, & etiam genitoris nostri, propter quas dictus Genitor suus misit ad genitorem nostrum, Magistrum Johannem Judicem Curiæ suæ, & Gundisalvum Martini cum litterâ suâ apertâ; & illi de Baionâ Arnaldum de Villario, & Johannem Daider, Cives Baionæ cum litterâ Communitatis apertâ; & quod dictus genitor noster super hiis Ordinavit; quam Ordinationem idem genitor suus, per litteram suam, totaliter approbavit; volumus quod dicta Ordinatio observetur, si placeat Domino Regi Castellæ prædicto; aliter contentiones erunt inter subditos, nisi sequatur

A. D. 1369. Edw. 2. tur emenda de omnibus quæ facta fuerunt in pace utrimque, de tempore antiquo & præsenti, & sic Pax non habebit effectum.

Et ideò, quia multùm volumus & desideramus, propter fœdus dilectionis & consanguinitatis, quod est inter dictum Dominum Regem Castellæ, carissimum consanguineum nostrum, & nos, fovere amorem inter Subditos suos & nostros, sicut esse debet; est Ordinatum quod, si dicti quatuor possint concordare super præmissis, durantibus treugis supradictis, quod pax firma sit, inter ipsos subditos suos & nostros perpetuò duratura, cum pœnis & conditionibus tunc per dictos quatuor apponendis, & etiam Ordinandis; si etiam discordarent, quod absit, volumus, & est Ordinatum, quòd illa discordia reportetur nobis, & præfato Consanguineo nostro, ut inde Ordinemus quod nobis videbitur faciendum.

Quæ omnia & singula præfati Procuratores dicti Domini Regis Castellæ, carissimi consanguinei nostri, approbaverunt, laudaverunt expresse, & etiam firmaverunt: Et promiserunt se facturos, curaturos & procuraturos quòd dictus Dominus Rex Castellæ omnia præmissa, & singula, & alia contenta in præsentibus litteris, laudabit, approbabit, & firmabit per litteras suas patentes, sigillo suo in pendenti sigillatas, continentes ea, quæ in præsentibus litteris continentur, sine diminutione quacumque: & quod prædictas litteras tradent gentibus nostris prædictâ Dominicâ in quadragesimâ, in medio Pontis Fontis rapidi, ubi congregare se debent: & quod dictus Dominus Rex Castellæ compellet, seu compelli faciet, subditos suos ad faciendum & complendum omnia & singula supradicta: Promiserunt etiam quod ab illis de Castro de Ordealbes, de Sancto Auderio, & de Laredo, habebunt litteras Patentes, in quibus laudabunt & approbabunt omnia & singula supradicta, & litteras illas tradent gentibus nostris die & loco prædictis:

Et nos ea omnia & singula servare faciemus per subditos nostros, & ad hæc compellemus, seu compelli faciemus, eosdem.

TEnores vero dictarum Procurationum tales sunt;

Noverint universi, præsentes litteras inspecturi, quod nos, Fernandus, dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Toleti, Galetiæ, Sibiliæ, Corduuæ, Murciæ, Gihen. & Algarbii Rex, ac Comitatus Molinæ Dominus, facimus, constituimus, & ordinamus nostros veros, certos, & legitimos Procuratores, Actores & Nuncios speciales, discretos viros, Johannem Didaci de Galdafairia Militem & Vasallum nostrum, & Fernandum Gundisalvi de Frias Familiarem nostrum, & quemlibet eorum in solidum, ita quod occupantis conditio melior non existat, &, quod unus inceperit, alter prosequi valeat & finire, A. D. 1369. Edw. 2.

Ad tractandum, ordinandum, faciendum, & firmandum, pro nobis & nomine nostro, ac nomine subditorum nostrorum de Castro de Ordeales, de Sancto Emeterio, de Laredo, & cæterorum locorum Dominii nostri, pacem, concordiam, & compositionem cum hominibus Civitatis Baionæ, & aliorum locorum omnium de Dominio illustris Principis Domini Edwardi, Dei gratiâ, illustris Regis Angliæ, Domini Hiberniæ, ac Aquitaniæ Ducis, carissimi Avunculi nostri, de omni discordiâ, seu super omnibus dampnis & injuriis, binc inde datis, receptis, & factis olim per homines antedictos;

Et ad cætera faciendum, tractandum, & firmandum nomine supradicto, tàm cum illustri Rege præfato, seu quibuscumque Procuratoribus suis, ad hæc specialiter deputatis, seu etiam deputandis, quàm cum præfatis hominibus de Baiona, & aliis omnibus Regni & Dominii sui, omnia & singula quæ super præmissis, & præmissorum quolibet, vel tangentibus quoquo modo præmissa, seu aliquod præmissorum, necessaria fuerint seu etiam oportuna;

Dantes & concedentes eisdem Procuratoribus nostris, & eorum cuilibet, ut est dictum, ad prædicta & eorum quodlibet, plenam, liberam, & omnimodam potestatem, & generale mandatum;

Ac etiam Promittentes, nomine quo super, nos firmum, ratum, & gratum habere, perpetuo & tenere quicquid per præfatos Procuratores nostros, vel eorum alterum, actum, gestum, tractatum, firmatum & procuratum fuerit in præmissis, & quolibet eorum, & nunquam per nos, aut per præfatos homines nostros, vel eorum aliquem contra facere, vel venire.

In cujus rei Testimonium, & fidem præsentes litteras fieri, mandavimus nostri pendentis sigilli robore communiri.

Actum & Datum Toleti, Anno Nativitatis Domini Millesimo, Trescentesimo, Nono: die quinto decimo Aprilis.

Et

A. D. 1309. Edw. 2. Et ego Magister Armannus de Cremona, de mandato speciali Domini Regis, scripsi.

MAgnifico Principi, & eorum Domino karissimo, Naturali Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitanniæ, Major, Jurati & Consilium suæ Civitatis Baionæ, seipsos ad pedes suos Regios, cum salute, humiliter inclinatos.

Excellentiæ vestræ, per præsentes litteras, significamus quod nos facimus, constituimus, & etiam ordinamus nostros veros, & certos Procuratores, & Nuncios speciales, discretos viros, Reymundum Durandi de Villa, & Arnaldum de Meuta, Concives nostros, præsentium exhibitores, quemlibet eorum in solidum, ita quod non sit melior conditio occupantis, coram Serenissimâ Regiâ Magestate,

Ad tractandum de reformatione pacis & Treugæ, iniendæ seu faciendæ cum Procuratoribus Excellentissimi Principis, Domini Regis Castellæ, & cum Procuratoribus de Castro Durdiales, de Sancto Auderio, & de Leredo, & quibuscumque aliis personis, ad hoc mandatum seu potestatem habentibus, necnon etiam cum aliis gentibus Regni Domini Regis Castellæ:

Dantes & concedentes dictis Procuratoribus nostris, & eorum cuilibet in solidum, plenam & liberam potestatem agendi, defendendi, excipiendi, probandi, recusandi, tractandi, componendi, pacificandi, pacem seu treugas iniendi & arbitrum seu Arbitros eligendi, & in ipsum vel eos compromittendi semel vel pluries, quotienscumque & ubicumque ipsis vel eorum alteri visum fuerit faciendum, compromissum Pœnâ, juramento, vel aliàs vallandi, quitandi, transigendi, instrumentum seu instrumenta quietationis concedendi, & pactum de non petendo ulteriùs nostri nomine faciendi, Jurandi siquidem in Aminas nostras de Calumpnia, & de veritate dicenda, & quodlibet aliud juramentum præstandi, impetrandi, & contradicendi, & omnia alia & singula faciendi, quæ circa præmissa & singula necessaria fuerint & etiam oportuna, & quæ nos faceremus & facere teneremur & deberemus, si præsentes essemus, non solùm ea, quæ sub speciali mandato, seu clausulâ comprehendentur, immo etiam illa quæ sub generali. A. D. 1309. Edw. 2.

Promittentes nos ratum & firmum perpetuò habituros quicquid per dictos Procuratores nostros, vel eorum alterum in præmissis, & præmissa tangentibus, actum, procuratum, vel aliàs quoquo modo fuerit ordinatum: Judicatúmque solvi, cum suis clausulis, sub bonorum omnium Civitatis Baionæ obligatione.

Relevantes nichilominus dictos Procuratores nostros, & eorum quemlibet ab omni onere satisdandi; Constituentes nos, pro nobis & Communitate dictæ Civitatis, Principales & Fidejussores.

Et hæc omnia & singula dicto Domino nostro Regi, & omnibus aliis, quorum interest, & interesse potest & debet, significamus per præsentes litteras, sigillo Communiæ nostræ Civitatis in pendenti sigillatas, in testimonium omnium præmissorum.

Data Baionæ 16. die Mensis Julii, anno Domini Millesimo Trecentesimo Nono.

Data apud Westm. 14. die Mensis Septembris anno Domini Millesimo, Trecentesimo, Nono; Regni verò nostri Tertio.

De Templariis ad diversa loca, ut examinentur, mittendis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 21. REX Vicecomiti Kantii, salutem. Cùm Dominus Summus Pontifex certos Inquisitores, (ad inquirendum contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis in Regno nostro Angliæ constitutum, nec non contra singulares personas Ordinis illius, super certis Articulis, ipsis Inquisitoribus sub Apostolicâ Bullâ missis, & aliis de quibus eis videbitur expedire) jam duxerit assignandos;

Tibi præcipimus quòd omnes Templarios in Ballivâ tuâ, qui nondum capti sunt, sine dilatione capias, & eos, unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum nostrum, in eadem Ballivâ tuâ capti fuerunt, salvò & securè London. duci facias, sine morâ, Constabulario Turris nostræ ibidem liberandos: A. D. 1309

Cui mandavimus quod ipsos a te recipiat, & in Turri nostra prædictâ custodiat; prout sibi per nos pleniùs est injunctum.

Teste Rege apud Westm. 14. die Septembris.

A. D. 1309. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est Vicecomitibus subscriptis, viz.

Northumbriæ,	*Notinghamiæ,*
Cumbriæ,	*Derbiæ,*
Westmerlandiæ,	*Salopiæ,*
Lancastriæ,	*Staffordiæ.*
Eboraci,	

Quod ipsi omnes Templarios in Ballivis suis, qui nondum capti sunt, sine dilatione capiant, & eos, unà cum illis qui aliàs, ad mandatum Regis, in eisdem Ballivis suis capti fuerunt, salvò & securè usque Eboracum duci faciant, Constabulario Castri Eboraci, ibidem liberandos, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Warwici,	*Norhampton,*
Leycestriæ,	*Rotelandiæ,*
Cantebrigiæ,	*Lincolniæ,*
Huntingdon,	

Quod ipsi omnes Templarios, *ut supra*, usque Lincolniam duci faciant, Constabulario Lincolniæ ibidem liberandos, *&c.* A. D. 1309. Edw. 2.

Teste ut supra.

Gloucestriæ,	*Bedfordiæ,*
Sumersettiæ,	*Essexiæ,*
Dorsettiæ,	*Hertfordiæ,*
Wiltes,	*Buks,*
Devoniæ,	*Norfolciæ,*
Cornubiæ,	*Suffolciæ,*
Suthampton,	*Surriæ,*
Exoniæ,	*Sussexiæ,*
Berks,	*London.*

Quod ipsi omnes Templarios in Ballivis suis, *&c.* usque London, Constabulario Turris prædictæ ibidem liberandos, *&c.*

Teste ut supra.

Et mandatum est Constabulario de Marleberge, pro Waltero de Routhe Templario, mittendo Turri prædictæ.

Teste Rege apud Westmonasterium.

De Templariis in locis antedictis secure custodiendis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 21.

REX Constabulario Castri sui Eboraci salutem.

Cùm Dominus Summus Pontifex certos Inquisitores (ad inquirendum contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, necnon contra singulares personas ordinis illius, super certis Articulis, ipsis Inquisitoribus sub Apostolicâ Bullâ missis, & aliis de quibus eis videbitur expedire, jam duxerit assignandos:

Per quod mandavimus dilecto & fideli nostro Henrico de Percy, quòd illos Templarios, quos habet in Custodiâ suâ, usque Eboracum duci, & vobis faciat liberari; & similiter Vicecomitibus de Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, Westmerlandiæ, Lancastriæ, Notinghamiæ, & Eboraci, quod omnes Templarios in Ballivis suis, qui nondum capti sunt, sine dilatione capiant, & eos, unà cum illis qui aliàs, ad mandatum nostrum, in eisdem Ballivis suis capti fuerint, salvò & securè usque Eboracum duci faciant, sine morâ, vobis ibidem liberandos:

Vobis mandamus quod omnes Templarios, quos prædictus Henricus, & præfati Vicecomites, vobis liberabunt, seu facient liberari, recipiatis ab eisdem, & eos in Castro nostro prædicto, sub fidâ & tutâ custodiâ, custodiri: A. D. 1309.

Ac ipsos loci Ordinario, seu Inquisitoribus memoratis repræsentari, & tradi faciatis, pro inquisitione seu inquisitionibus, hujusmodi faciendis, quotiens & quandocunque ab ipsis, ordinario & inquisitoribus, vel eorum aliquo, super hoc fueritis requisiti.

Et hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Westmonasterium 14. die Septembris.

Eodem modo mandatum est Constabulario Castri Lincolniæ, quod omnes Templarios, quos Vicecomites Derbiæ, Warwici, Leycestriæ, Norhampton, Rotelandiæ, Buck, Bedfordiæ, Salopiæ, Staffordiæ, & Lincolniæ, unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum Regis, in eisdem Ballivis suis capti fuerunt, salvò & securè usque Lincolniam duci faciant, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Et Johanni de Crumbewell, Constabulario Turris suæ London. quod omnes Templarios, quos Vicecomites Cornubiæ,

A.D. 1309. Edw. 2. nubiæ, Devoniæ, Herefordiæ, Gloucestriæ, Sumersettiæ, Dorsettiæ, Wiltes, Suthampton, Oxoniæ, Berks, Surriæ, Suffexiæ, Hertfordiæ, Middlesex, Cantebrigiæ, Huntingdoniæ, Norfolciæ, & Suffolciæ, unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum Regis, *&c.* usque London. duci faciant, *&c. ut supra.* A.D. 1309. Edw. 2.

Teste ut supra.

Gilbertus de Clare, Nepos Regis, Capitaneus Excercitus Scotiæ constitutus.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Scr. 3. E. 2. m. 7. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate, circumspectione, & industriâ dilecti nepotis & fidelis nostri, Gilberti de Clare Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ, pleniùs confidentes,

Ipsum Capitaneum excercitûs nostri Scotiæ, tàm videlicet citra mare, quàm ultra, necnon & hominum nostrorum ad arma, tàm peditum, quàm equitum, in totâ terrâ nostrâ prædictâ,

Ad resistendum Roberto de Brus, & Complicibus suis, Inimicis & Rebellibus nostris, & ad faciendum ea, quæ ad repulsionem dictorum Inimicorum & Rebellium, & salvationem hominum, ad pacem nostram existentium, fuerint oportuna, prout melius expedire videbitur,

Tenore præsentium duximus assignandum.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westm. 14. die Septembris.

Per ipsum Regem; nunciante Comite Lincolniæ.

ET mandatum est Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus aliis de Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, Westmerlandiæ, Lancastriæ, & Eborum, tàm infra libertates, quàm extra, quod eidem Comiti, & ejus mandatis, in hiis, quæ ad expeditionem præmissorum pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto posse suo, sint intendentes & respondentes: facientesque viriliter & diligenter ea, quæ idem Comes scire fecerit in præmissis, quotiens & quando per ipsum Comitem, super hoc, ex parte nostrâ, fuerint præmuniti. A.D. 1309.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum & vestrum diligitis, cum omni diligentia, qua poteritis, faciatis.

Rex dat autem præfato Comiti, tenore præsentium, plenariam potestatem puniendi omnes illos, de Comitatibus prædictis, quos in hac parte contrarios invenerit, & rebelles, prout pro meliori expeditione negotii prædicti fore viderit faciendum.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teste ut supra.

ET mandatum est Cancellario, Camerario, & aliis Ministris Regni Scotiæ, quod eidem Comiti, tanquam Capitaneo excercitûs Regis prædicti, in omnibus, quæ ad expeditionem negotii prædicti pertinent, sint intendentes & respondentes, quotiens & quando per ipsum Comitem ex parte Regis fuerint requisiti.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teste ut supra.

De intendendo Capitaneo prædicto.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pr. 3. E. 2. m. 7. REX Vicecomiti Northumbriæ salutem.

Cùm assignaverimus dilectum Nepotem & fidelem nostrum, Gilbertum de Clare, Comitem Gloucestriæ & Hertfordiæ, Capitaneum excercitûs nostri Scotiæ, tàm videlicet, citra Mare, quàm ultra, necnon & hominum nostrorum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, in totâ terrâ nostrâ prædictâ,

Ad resistendum Roberto de Brus, & Complicibus suis, Inimicis, & Rebellibus nostris, & ad faciendum ea, quæ ad repulsionem dictorum Inimicorum & Rebellium, & salvationem hominum, ad partem nostram existentium, fuerint oportuna prout melius videbitur expedire, prout in litteris nostris patentibus, eidem Com. inde confectis, pleniùs continetur. A.D. 1309.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod præfato Comiti, & ejus mandatis

A.D. 1309. Edw. 2. datis in hiis, quæ ad expeditionem præmissorum pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto posse Comitatûs tui prædicti, pareas & intendas, faciens viriliter & diligenter ea, quæ idem Comes tibi scire fecerit in præmissis, quotiens & quando per ipsum super hoc, ex parte nostrâ, fueris præmunitus.

In cujus, &c. quamdiu, &c.

Teste Rege apud Westm. 14. die Sept. A.D. 1309. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est Vicecomitibus subscriptis, videlicet,

Vicecomiti Eborum,
Vicecomiti Westmerlandiæ,
Vicecomiti Lancastriæ,
Vicecomiti Cumbriæ.

Pro Radulpho de Montehermerii, & pro Thoma & Edwardo filiis ejus, Nepotibus Regis.

A.D. 1309. Pat. 3. E. 2. Cart. 3. E. 2. m. 9. REX Archiepiscopis, &c. salutem.

Sciatis nos dedisse, concessisse, &, hâc cartâ nostrâ, confirmâsse dilecto & fideli nostro, Radulpho de Monte Hermerii, & Thomæ, & Edwardo, filiis ejus, Nepotibus nostris, Manerium de Stoke in Hamme, cum Burgo de Chedelyngton. & Hundredo de Colrigg. & aliis pertinentiis suis, in Comitatu Devon.

Duas partes Manerii de Okford. & Maneria de la Sterte, & Pyworthy, cum pertinentiis, in eodem Comitatu:

Manerium de Hunton. cum pertinentiis, in Comitatu Southamptoniæ;

Et Manerium de Erlestok, cum pertinentiis, in Comitatu Wiltes: exceptis quibusdam terris & tenementis, in eodem Manerio de Erlestok, Alianoræ, quæ fuit Uxor Mathei, filii Johannis, defuncti, per nos in dotem assignatis; de quibus quidem Maneriis, Burgo, Hundredo, dictus Matheus, per Cartam suam, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, & Alianoram, tunc Reginam Angliæ, Consortem suam, Matrem nostram, feoffavit, & quæ iidem, Pater noster & Mater nostra, per scriptum suum, præfato Matheo postmodum concesserunt Habenda ad totam vitam ipsius Mathei; quæ etiam, post mortem ejusdem Mathei, ad manus nostras devenerunt:

Habenda et tenenda eisdem, Radulpho, Thomæ, & Edwardo, & Hæredibus de corpore ipsius Thomæ procreatis, cum feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Burgum, & Hundredum, spectantibus quoquo modo (exceptis dictis Terris & Tenementis in Erlestok, præfatæ Alianoræ sic in Dotem assignatis) de nobis, & Hæredibus nostris, & aliis capitalibus Dominis feodorum illorum, per eadem servitia, per quæ idem Matheus ea tenuit, antequam ad manus dictorum, A.D. 1309. Patris nostri & Matris nostræ, per feoffamentum prædictum devenerunt, Imperpetuum.

Ita quod, si idem Thomas obierit sine Hærede, de corpore suo procreato, tunc prædicta Maneria, Burgus, & Hundredum, cum Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, & aliis pertinentiis suis quibuscunque (exceptis dictis Terris & Tenementis, in dicto Manerio de Erlestock, præfatæ Alianoræ in Dotem assignatis, ut est dictum) post mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore ipsius Edwardi procreatis, Tenenda de nobis & Hæredibus nostris, & aliis Capitalibus Dominis feodorum illorum, per servitia prædicta Imperpetuum.

Concessimus insuper, pro nobis & Hæredibus nostris, quod Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Nasse, & aliis pertinentiis suis, in dicto Comitatu Devon. tertia pars dicti Manerii de Okford: dictæ Terræ & Tenementorum in Erlestok: tertia pars trium feodorum Militum, cum pertinentiis;

Exceptâ decimâ parte feodi unius Militis in Torryng. Parvâ, Modbury, Lopruge Parvâ, Boltesbury, & Wyndesore, in dicto Comitatu Devon. quintâ parte feodi unius Militis in Yatesbury, in dicto Comitatu Wiltes: & advocatione Ecclesiarum de Warblyngton. in dicto Comitatu Suthamptoniæ, & de Okford. in dicto Comitatu Devon. quæ præfata Alianora tenet in Dotem ex assignatione nostrâ,

Et quod Manerium de Warblyngton. cum pertinentiis, quod Robertus le Ewer tenet, ad terminum vitæ suæ, ex concessione nostrâ; & quæ post mortem prædictorum, Alianoræ & Roberti, ad nos & Hæredes nostros reverti deberent post decessum eorumdem, Alianoræ & Roberti, remaneant præfatis, Radulpho, Thomæ, & Edwardo, & Hæredibus,

A.D. 1309 Edw. 2. redibus, de corpore ipsius Thomæ procreatis, si qui fuerint.

Et, si hujusmodi Hæredem non habuerit, tunc, post mortem ipsorum, Alianoræ & Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore prædicti Edwardi procreatis, HABENDA ET TENENDA simul cum prædictis Maneriis de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erlestok, Burgo de Chedelyngton, Hundredo, & duabus partibus dicti Manerii de Okford, de nobis & Hæredibus nostris, & aliis capitalibus Dominis feodorum illorum, per servitia prædicta IMPERPETUUM.

Et, si præfatus Edwardus obierit sine Hærede, de corpore suo procreato, tunc eadem Maneria, de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erlestok (exceptis Terris & Tenementis præfatæ Alianoræ, in eodem Manerio, in Dotem, ut prædicitur, assignatis) Burgus de Chedelyngton, Hundredum, & duæ partes dicti Manerii de Okford (post mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) & prædicta, Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Nasse, tertia pars dicti Manerii de Okford, Terræ & Tenementa in Erlestok, feoda & advocationes (post mortem ipsius Alianoræ, & prædictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) & prædictum Manerium de Warblyngton (post mortem prædicti Roberti, & eorumdem, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) ad nos, & Hæredes nostros integrè revertantur.

Quare volumus, & firmiter præcipimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, quod prædicti, Radulphus, Thomas, & Edwardus, HABEANT ET TENEANT prædicta Maneria de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erlestok (exceptis Terris & Tenementis prædictis, præfatæ Alianoræ in dotem, ut prædicitur, assignatis) Burgum de Chedelyngton, Hundredum, & duas partes dicti Manerii de Okford, sibi & Hæredibus, de corpore ipsius Thomæ procreatis, cum Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria, Burgum, & Hundredum spectantibus quoquo modo (exceptis Terris & Tenementis prædictis in Erlestok, præfatæ Alianoræ sic in Dotem assignatis) de nobis & Hæredibus nostris, & aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per eadem servitia, per quæ idem Matheus ea tenuit, antequam ad manus dictorum, Patris nostri & Matris nostræ, per feoffamentum prædictum devenerunt, IMPERPETUUM.

Ita quod, si idem Thomas obierit sine Hærede, de corpore suo procreato, tunc prædicta Maneria, Burgus, & Hundredum, cum Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, & aliis pertinentiis suis quibuscunque (exceptis dictis Terris & Tenementis, in dicto Manerio de Erlestok, præfatæ Alianoræ in Dotem assignatis, ut est dictum) post mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore ipsius Edwardi procreatis, TENENDA de nobis, & hæredibus nostris, & aliis Capitalibus Dominis feodorum illorum, per servitia prædicta IMPERPETUUM. A.D. 1309. Edw. 2.

Et etiam quod prædicta, Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Nasse, & aliis pertinentiis suis, tertia pars dicti Manerii de Okford, Terræ & Tenementa in Erlestok, Feoda & Advocationes (quæ præfata Alianora tenet in Dotem) ac Manerium de Warblyngton, cum pertinentiis (quod dictus Robertus tenet ad terminum vitæ suæ) & quæ, post mortem dictorum, Alianoræ, & Roberti, ad nos & Hæredes nostros reverti deberent, post decessum ipsorum, Alianoræ & Roberti, remaneant præfatis, Radulpho, Thomæ, & Edwardo, & Hæredibus, de corpore ipsius Thomæ procreatis, si qui fuerint:

Et, si hujusmodi Hæredem non habuerit, tunc, post mortem ipsorum, Alianoræ & Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi, remaneant Hæredibus, de corpore prædicti Edwardi procreatis,

HABENDA ET TENENDA, simul cum prædictis Maneriis de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erlestok, Burgo de Chedelyngton, Hundredo, & duabus partibus dicti Manerii de Okford, de nobis, & Hæredibus nostris, & aliis Capitalibus Dominis feodorum illorum, per servitia prædicta, IMPERPETUUM.

Et, si præfatus Edwardus obierit sine Hærede, de corpore suo procreato, tunc eadem Maneria de Stoke, la Sterte, Pyworthy, Hunton, Erlestok (exceptis Terris & Tenementis præfatis, Alianoræ, in eodem Manerio, in Dotem, ut prædicitur, assignatis) Burgus de Chedelyngton, Hundredum, & duæ partes dicti Manerii de Okford (post mortem dictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) & prædicta, Manerium de Yhalampton, cum Burgo de la Nasse, tertia pars Manerii de Okford, Terræ & Tenementorum in Erlestok Feoda & Advocationes (post mortem ipsius Alianoræ,

A. D. 1309. Edw. 2. noræ, & prædictorum, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) ac prædictum Manerium de Warblyngton, (post mortem dicti Roberti, & eorumdem, Radulphi, Thomæ, & Edwardi) ad nos, & Hæredes nostros integrè revertantur, ficut prædictum est.

Hiis Testibus,

Venerabilibus Patribus,
J. Cicestrensi Episcopo, Cancellario nostro;
W. Wygorniensi Episcopo, Thesaurario nostro;
Gilberto de Clare, Comite Gloucestriæ & Hertfordiæ; A. D. 1309. Edw. 2.
Henrico de Lacy, Comite Lincolniæ;
Johanne de Britannia, Comite Richemundiæ;
Edmundo Comite Arundelliæ;
Roberto, Filio Pagani, Senescallo Hospitii nostri;
Et aliis.

Dat' per manum nostram apud Langele, 18. die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

De reformatione pacis inter Regem & Fernandum Regem Castellæ.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 21. d. Magnifico Principi, Domino F. Dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Toleti, Galliciæ, Sibillæ, Murciæ, Giften. & Algarbiæ, Regi illustri, ac Comitatûs Molinæ Domino, Consanguineo suo karissimo, Edwardus, &c: salutem.

Literas vestras amicabiles, personæ & statûs vestri prosperitatem, ac rumores vestrarum partium continentes; nec non alias literas vestras de credentiâ, nobis missas (ex quarum serie bene liquet vos inter vestros & nostros subditos affectare pacem & concordiam confoveri) recepimus:

Et literas illas, ac ea quæ discreti viri, Johannes Didaci de Guadalfaiaria Miles & Vassallus, & Fernandus Gonsalvi de Frias, Nuncii vestri (qui in prosecutione negotii, eis commissi, prudenter & providè se gesserunt) nobis ex parte vestrâ, virtute suæ credentiæ, retulerunt intelleximus diligenter:

Scientes, Princeps egregie, quod ex rumoribus felicibus, quos de personæ, ac statûs, & negotiorum vestrorum prosperitate audivimus & intelleximus, tàm per literas, quàm per vestros nuncios prænotatos, grandis accrevit exultatio cordi nostro, &, utinam! vobis & vestris felicitas ac prosperitas semper, in omnibus successivis temporibus, augeantur. A. D. 1309.

Negotia verò, super reformatione pacis, inter quosdam subditos vestros ex parte unâ, & homines nostros de Baionâ, ac quosdam alios de Regno nostro ex alterâ, (super discordiis & contentionibus, habitis inter eos,) jam per consilium nostrum, de assensu nunciorum vestrorum prædictorum, prout ad vestrum, & nostrum, & subditorum nostrorum hinc indè commodum & honorem, fieri melius videbitur, divinâ favente gratiâ, facimus ordinari; sicut in literis nostris Patentibus, inde confectis, distisque vestris nunciis liberatis, pleniùs continetur.

Cæterùm, ad vestri consolationem, vestræ Excellentiæ volumus esse notum, quod nos, tempore confectionis præsentium, plena per Dei gratiam viguimus corporea sospitate; parati semper omnia & singula facere, quæ grata esse noverimus votis vestris.

Dat. apud Langele, 18. die Sept.

De inquirendo super bonis Templariorum elongatis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 35. d. Rex, dilectis & fidelibus suis, Alano de Goldyngham, & Johanni de Medefeld, salutem.

Quia intelleximus quod nonnulli, de Comitatibus Essexiæ & Hertfordiæ, diversa bona & Catalla, quæ fuerunt Templariorum, in Comitatibus prædictis, postquam ad manus nostras devenerunt, ceperunt & elongaverunt, contra voluntatem nostram, & in nostri præjudicium manifestum: A. D. 1309.

Assignavimus vos ad inquirendum, per Sacramentum Proborum & legalium hominum, de Comitatibus prædictis, per quos rei veritas meliùs sciri poterit, de nominibus hominum prædictorum, qui bona & Catalla aliqua, quæ fuerunt prædictorum Templariorum, in Comitatibus illis, elongaverunt: Et quæ, & cujusmodi bona & Catalla, & de valore eorumdem, & ad quorum

A. D. 1309. Edw. 2. quorum manus devenerunt, & in quorum manibus nunc existunt, & qualiter, & quo modo.

Et idem vobis mandamus quod, ad certos dicm & locum, quos ad hoc provideritis, inquisitionem prædictam faciatis in formâ prædictâ, & eam, distinctè & apertè factam, nobis, sub sigillis vestris & sigillorum eorum, per quos facta fuerit, sine dilatione mittatis, & hoc breve.

Mandavimus enim Vicecom. nostris A. D. 1309. Edw. 2. Comitatuum prædictorum quod, ad certos, &c. venire fac. coram vobis, tot & tales probos, &c. de Comitatibus illis, per quos rei veritas in præmissis meliùs sciri poterit & inquiri.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele, 22. die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

De intendendo Præposito Umbrariæ Burdegal.

A. D. 1309. Aa. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 6. REX Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Suggessit nobis Præpositus noster Umbrariæ Burdegal. quod, licet in Civitate nostrâ Burdegaliæ, jurisdictio & cognitio de omnibus extraneis personis, tàm in Terrâ, quàm in Aquâ, ad nos pertineat immediate: inhibitúmque fuerit Majori nostro & juratis Civitatis prædictæ, per Johannem de Bourne Militem, Locum nostrum nuper tenentem in dicto Ducatu, ne ipsi, vel aliquis eorum dictum Præpositum nostrum, Locum ejus tenentem, vel servientes nostros, in exercendo, nomine nostro, jurisdictionem prædictam in aliquo perturbarent, prout in litteris Patentibus dicti Johannis evidenter apparet;

Major tamen noster, & Jurati Civi- A. D. 1309. tatis prædictæ, non obstante inhibitione prædictâ, dictum Præpositum nostrum, Locum ejus tenentem, & servientes nostros, in exercitio jurisdictionis & cognitionis prædictæ, perturbare ac molestare indebitè conantur, in nostræ jurisdictionis enervationem manifestam:

Quare vobis mandamus quatinus, visis litteris prædictis, super hoc fieri faciatis quod de jure, & secundum tenorem litterarum earumdem fore faciendum, ne defensorem, vel juris nostri contemptorem inveniri vos contingat.

Dat. apud Langele, 23. die Septembris.

De Ordinatione cum Gentibus Regis Castellæ observanda.

A. D. 1309. Aa. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 6. REX, dilectis & fidelibus suis, Arnaldo de Caua-penna, Gaillardo de Sancto Paulo Domino de Seros, Guillielmo Arnaldi de Podings, Militibus, & Magistro Petro Arnaldi de Vico, Clerico nostro, vel duobus ipsorum, salutem.

Cùm commiserimus vobis, & duobus vestrûm executionem cujusdam Ordinationis, per nos factæ, super discordiâ, morâ inter Gentes nostras ex parte unâ, & Gentes Domini Regis Castellæ ex aliâ, faciendam prout in Litteris nostris Patentibus, vobis inde confectis, pleniùs continetur;

Volumus, & vobis mandamus quod, inspectâ ordinatione quadam, per, Claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem A. D. 1309. nostrum, super diversis dampnis, per homines dicti Regis Castellæ Johanni de Beries, & quibusdam aliis, Civibus Civitatis nostræ Baionæ, tempore dicti Genitoris nostri, illatis, facta (de quâ in dictâ ordinatione nostrâ est mentio plena facta) in negotio prædicto procedatis juxta tenorem Ordinationis ejusdem, & formam Ordinationis nostræ, jam, ut prædicitur, inde factæ, & eam teneri & compleri faciatis.

Dat. apud Langele, 23. die Septembris.

Per Consilium.

De Conductu pro Inquisitoribus, contra Templarios in Hibernia assignatis.

A. D. 1309. Aa. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. p. 1. m. 23. REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm Venerabiles Patres Patriar- A. D. 1309. cha Jerosolymitanus, & Ebor. Archiepiscopus, ac Lincoln. & Cicestriæ,

A. D. 1309. Edw. 2. Cicestriæ Episcopi, necnon discreti viri Abbas de Lathiniaco, Parisiensis Dyocesis, & Magister Sicardus de Vauro Canonicus Narbonensis,

Ad inquirendum, unà cum quibusdam aliis certis personis, super certis Articulis, ipsis sub Bullâ Apostolicâ missis, & aliis de quibus eis videbitur expedire, contra ordinem Templariorum, & contra magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, & similiter contra singulares personas, & fratres Ordinis illius, in dictâ Terrâ nostrâ Hiberniæ, constitutos, per Dominum Summum Pontificem assignati,

Ad præmissa, loco suo, in terrâ nostrâ prædictâ facienda, Thomam Decanum Dublin. & Winfredum de Wandmell, Sancti Pauli, Florenc. Dyocesis, ac Johannem Walla, Conferten. Ecclesiarum, Canonicos, jam per suas Patentes Litteras duxerint assignandos:

Nos, ipsos, Decanum & Canonicos, A. D. 1309. Ob sedis apostolicæ reverentiam, favore benivolo prosequentes, Edw. 2. maudamus quod eosdem, Decanum & Canonicos, & eorum famulos, cum eos per partes vestras transitum facere contigerit, recommendatos habentes, eisdem in personis, equis, Hernesiis, aut aliis rebus suis non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, impedimentum aliquod, vel gravamen; set eis potiùs salvum & securum conductum habere faciatis, cùm super hoc, per prædictos, Decanum & Canonicos, vel eorum aliquem, ex parte nostrâ fueritis requisiti.

In cujus, &c. Usque ad Festum Pentecostes proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesor. 29. die Septembris.

De Templariis, in Hibernia, ducendis usque Dublinum, & præsentandis Clerico Dublinensi.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 20. REX, dilecto & fideli suo, Johanni Justiciario suo Hiberniæ, salutem.

Cùm venerabiles Patres, Patriarcha Jerosolymitanus, & Eboracensis Archiepiscopus, ac Lincolniensis & Cicestriensis Episcopi, nec non discreti viri Abbas de Lathiniaco, Paris. Diocesis, & Magister Sicardus de Vauro, Canonicus Narbonensis, ad inquirendum, &c. *ut supra usque hæc verba, viz.*

Vobis mandamus quod omnes Templarios, in Terrâ nostrâ prædictâ, qui nondum capti sunt, sine dilatione capi; & eos, unà cum illis qui aliàs ad mandatum nostrum in eadem Terrâ A. D. 1309. capti fuerunt, salvò & securè usque Dublinum, & in Castro nostro ibidem Custodiri faciatis, repræsentandos coram venerabili Patre Clerico Dubinensi, vel ejus Vicario, ac præfatis Inquisitoribus deputatis, cum per ipsos, vel eorum aliquem super hoc fueritis requisiti.

Teste Rege apud Wyndesor. 29. die Septembris.

Eodem modo mandatum est Johanni de Segrave Custodi Scotiæ.

De Inquisitionibus contra Templarios in Hibernia faciendis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Ibid. REX Venerabili in Christo Patri Clerico Dublin. confirmato, salutem.

Cùm venerabiles, &c. *prout supra usque hæc verba, viz.*

Ac nos, certis de causis, velimus quod vos, vel Vicarius vester Archiepiscopatûs Dubliuensis, Inquisitionibus, super dictis Articulis, in Civitate nostrâ Dublinensi faciendis, personaliter intersitis, unà cum dictis Inquisitoribus deputatis, quotiens ad Inquisitiones illas faciendas duxerint procedendum;

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, A. D. 1309. firmiter injungentes, quod inquisitionibus illis, in Civitate nostra prædicta, ut præmittitur, faciendis, quotiens Inquisitores prædictos, vel aliquos, seu aliquem ipsorum ibidem, ad Inquisitiones hujusmodi faciendas, procedere contigerit, vos, vel Vicarius vester prædictus, modis omnibus, personaliter intersitis.

Et hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege, ut supra.

Pro

A.D. 1309. Edw. 2. — A.D. 1309. Edw. 2.

Pro Thoma Jorsce Cardinale, de Pensione solvenda.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Liber. 3. E. 2. m. 4.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, Venerabili Patri, Domino Thomae Jorsce, tituli Sanctae Sabinae Presbitero Cardinali, quinquaginta Marcas, de praesenti termino Sancti Michaelis, de illis Centum Marcis, quas ei concessimus, singulis Annis ad Scaccarium nostrum percipiendas. A.D. 1309.

Teste Rege apud Wyndesor. primo die Octobris.

De Testibus, secundum formam Compositionis, cum Gentibus Regis Castellae factam, examinandis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 33. d.

REX Venerabili in Christo, H. eadem gratiâ, Wintoniensi Episcopo, salutem.

Cùm ad exequendam quandam Ordinationem, per nos & Consilium nostrum factam, super discordiis & contentionibus inter gentes nostras ex parte unâ, & gentes Magnifici Principis F. Regis Castellae, Consanguinei nostri carissimi, ex alterâ, occasione bonorum hinc inde captorum,

Dilectos & fideles nostros, Arnaldum de Caua Penna, Garnaldum Dominum de Saros, ac Guillielmum Arnaldi de Podenx, Milites, & Magistrum Petrum Arnaldi de Vico, Clericum nostrum, & duos ipsorum, qui meliùs & faciliùs possint ad hoc vacare, per Litteras nostras Patentes, pro parte nostrâ, duxerimus assignandos;

Et dictus Rex Castellae, pro parte suâ, ad dictam Ordinationem, unà cum deputatis per nos similiter exequendam, duos alios assignare teneatur, prout in ordinatione praedicta plenius continetur;

Cùmque Robertus de Stone, Johannes de Stone, Imbertus Strangman, & Robertus Ponte, Mercatores Villae nostrae Suthamptoniae, se bonis & mercimoniis suis, ad valentiam Centum, Sexaginta, & Septem librarum Sterlingorum, per gentes dicti Regis Castellae, in Costera Britanniae, nuper depraedatos fuisse:

Et testes, infra Regnum & potestatem nostram, per quos depraedationem illam, & valorem bonorum, ab ipsis sic captorum, necnon dampnorum, quae occasione illa sustinuerunt, sufficienter probare poterunt, asserant se habere:

Et quod ipsi, occasione depraedationis praedictae, adeo pauperes sunt effecti, quod bona eorum non sufficiunt ad inveniendum expensas necessarias testibus memoratis, si oporteret eos, testes ipsos extra Regnum praedictum ducere pro perhibendo testimonio in hac parte; A.D. 1309.

Per quod nobis cum instantia supplicârunt, ut alicui certae personae, infra dictum Regnum, potestatem examinandi testes ipsos velimus concedere gratiosè:

Nos, nolentes quod Mercatoribus nostris praedictis, super praemissis, probationum captio propter eorum inopiam subtrahatur, vobis, de assensu Procuratorum dicti Regis Castellae, committimus & mandamus, quatinus testes, quos praedicti, Robertus, Johannes, Imbertus, & Robertus, ad depraedationem & dampnum praedicta probanda, producere voluerint, coram vobis diligenter examinetis; si, videlicet, depraedatio praedicta praefatis, Roberto, Johanni, Imberto, & Roberto, ut praemittitur, facta fuit; &, si sic, tunc ubi: Et per quos: Et de quibus bonis: Et quantum bona illa tunc temporis valuerunt: Et quantum temporis est elapsum post depraedationem illam factam: Necnon de dampnis, quae iidem Mercatores nostri, occasione dictae depraedationis, sustinuerunt; & similiter super omnibus aliis & singulis articulis & circumstantiis, quae necessaria, vel utilia ad probationem videritis praemissorum.

Depositiones verò testium praedictorum, publica manu Scriptas, & sub vestro Sigillo inclusas, per dictos Mercatores nostros, vel eorum aliquem, praefatis, Arnaldo, Guailnardo, Guillielmo, & Petro, ac duobus eorum, unà cum Litteris Patentibus tenorem praesentium continentibus, transmittatis; ut per ipsos & illos, quos ad hoc per dictum Regem Castellae assignari contigerit, ulteriùs inde fiat quod de jure, & secundum formam Ordinationis praedictae fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Teste R. apud Wyndesor. 1. die Octob.

A.D. 1309. Edw. 2. — A.D. 1309. Edw. 2.

De Inquiſitore in Scotia contra Templarios deputato.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 32.

REX omnibus Ballivis & fidelibus ſuis, ad quos, &c. ſalutem.

Cùm Venerabiles Patres Patriarcha Jeroſolymitanus, & Eborum Archiepiſcopus, ac Lincoln. & Ciceſtriæ Epiſcopi, necnon diſcreti viri, Abbas de Latbiniaco Pariſ. Dyoceſis, & Magiſter Sicardus de Vauro Canonicus Narbonen. ad inquirendum, *prout ſupra de 29. Sept. uſque hæc verba, viz.*

Ad præmiſſa, loco ſuo, in terra noſtra prædicta facienda, Magiſtrum Johannem de Solerio jam per ſuas Patentes Litteras duxerint aſſignandum; A.D. 1309.

Nos, ipſum Magiſtrum Johannem, OB SEDIS APOSTOLICÆ REVERENTIAM, favore benivolo proſequentes, vobis mandamus quod eundum Magiſtrum Johannem, & ejus famulos, cum eos per partes veſtras tranſitum facere contigerit recommendatos habentes, &c. *prout ſupra de prædictâ Datâ.*

In cujus, &c. Duraturas uſque ad Feſtum Pentecoſtes, proximò futurum.

Teſte Rege apud Langele, 3. die Octobris.

De Templariis in Scotia ad certum Locum mittendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 13.

REX dilecto & fideli ſuo Johanni de Segrave, Cuſtodi Terræ ſuæ Scotiæ, ſalutem.

Cum Venerabiles Patres, &c. *prout ſupra uſque hæc verba, viz.*

Vobis mandamus quod omnes Templarios, in Terrâ noſtrâ prædictâ, qui nondum capti ſunt, ſine dilatione capi, & eos unà cum illis, qui aliàs, ad mandatum noſtrum, in eadem terrâ noſtrâ capti fuerunt, ſalvò & ſecurè uſque aliquem certum locum, ubi melius A.D. 1309. videritis expedire, duci, & ibidem cuſtodiri faciatis, præfato Inquiſitori deputato repræſentandos, cùm per ipſum ſuper hoc fueritis requiſiti.

Teſte Rege apud la Grove, 6. die Octobris.

De exceſſibus contra Comitem Fuxi perpetratis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Vaſc. 3. E. 2. m. 6.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, ſalutem.

Expoſuit nobis, dilectus & fidelis noſter, Comes Fuxi, quod nonnulli malefactores, inimici ſui, magnos exceſſus & injurias, tàm ſibi, quàm Margaretæ Vicecomitiſſæ Bearn. Matri ſuæ, intulerunt, in terris, locis & poſſeſſionibus ſuis, ſub diſtrictu noſtro Ducatûs prædicti exiſtentibus:

Quos quidam exceſſûs & injurias, ſi eis taliter illati fuerunt, prout nobis datur intelligi, non debemus conniventibus oculis pertranſire; ſintque dicti Malefactores, ut dicitur, propter enormitatem & deteſtationem criminum & exceſſuum prædictorum, coram vobis A.D. 1309. declarandorum, de fugâ ſuſpecti;

Vobis injungendo mandamus, quatinus de dictis malefactoribus, & eorum bonis, per Comitem & Vicecomitiſſam prædictos vobis exponendis, taliter ſitis ſecuri, quod de ipſis, & eorum quolibet, juxta qualitatem criminum & exceſſuum, quos vobis liquebit eoſdem perpetrâſſe, poſſitis, ſecundum foros & conſuetudines Patriæ, facere juſtitiæ complementum; jure noſtro in omnibus ſemper ſalvo.

Teſte Rege apud la Grove, 6. die Octobris.

De guerra, inter Comites Fuxi & Armaniaci.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 3.

EXcellentiſſimo Principi, ac Domino ſuo kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, eadem gratiâ, Rex Angliæ, &c. ſalutem, & ſucceſſus ad vota ſemper proſperos & felices.

Pro quibuſdam negotiis,

Factum cujuſdam cognitionis & condempnationis, habitæ in Curia veſtrâ, A.D. 1309. occaſione guerræ, inter Comites Fuxy & Armaniaci, nuper motæ, ac factum de Gaurero & de Gauardano, & etiam factum cujuſdam citationis, factæ per Seneſcallum veſtrum Thol. de Vicecomitiſſâ

A.D. 1309. Edw. 2. comitissâ Bearn, contingentibus,

Dilecto & fideli nostro, Johanni de Havering, Senescallo nostro Vasconiæ, & dilecto Clerico nostro, Magistro Jordano Morandi, votum aperuimus mentis nostræ,

Celsitudini vestræ Regiæ attentiùs supplicantes, quatinus eisdem, Johanni & Jordano, quos ad vestram Magnitudinem pro prædictis negotiis specialiter destinamus, in hiis, quæ vobis super eisdem ex parte nostrâ duxerint exponenda, fidem velitis indubiam adhibere, & ea optato effectui, juxta animi nostri desiderium, mancipare. A.D. 1309. Edw. 2.

Dat. apud la Grove sexto die Octobris.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Constantia de Biern.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 31.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, de gratiâ nostrâ speciali concessimus dilectæ nobis, Constantiæ de Biern, respectum de omnibus debitis, quæ nobis debet, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ Patris nostri, quàm nostro, per duos annos, post diem confectionis præsentium, proximò subsequentes. A.D. 1309.

In cujus, &c.

Teste Rege apud la Grove septimo die Octobris.

Per breve de privato Sigillo.

Carta Episcopi Dunelmensis, qua Baroniam de Alnewyk Henrico de Percy concessit.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pa. 3. E. 2. m. 23.

ANtonius, permissione divinâ, &c. Noveritis me dedisse, concessisse, & hâc Cartâ nostrâ confirmâsse nobili Viro, Domino Henrico de Percy, Baroniam, Castrum, Manerium, & Villam de Alnewyk, cum Villis, Hameletiis, Membris, Advocationibus Ecclesiarum, Abbathiarum, Prioratuum, Hospitalium, & Capellaniarum, simul cum Molendinis, Pratis, Boscis, Dominiis, Dominicis Terris, Pratis, Villenagiis, Villanis, cum eorum Sequelis & Catallis, Feodis Militum, Homagiis, Redditibus, Servitiis liberorum hominum, Wardis, Releviis, Escaetis, Hundredis, Wapent. & Cur. simul cum omnibus aliis pertinentiis & proficuis, quæ aliquo modo accidere poterunt ad Baroniam prædictam; scilicet,

Quicquid habuimus de dono nobilis viri, Domini Willielmi de Vescy, infra Baroniam prædictam, & alibi, infra Comitatum Northumbriæ, unà cum Feriis, Mercatis, Warennis, Chaceis, Wrecco Maris, & omnibus aliis Libertatibus, liberis Consuetudinibus, Juribus, & aliis rebus quibuscumque, ad prædictam Baroniam spectantibus, ubique, infra Comitatum prædictum, & extra, sine ullo retenemento,

HABENDA ET TENENDA prædicto Domino Henrico, Hæredibus, & Assignatis suis, Baroniam prædictam, cum Castro, Villis, Membris, & aliis pertinentiis, Juribus, Libertatibus, Proficuis, & aliis rebus quibuscumque, in omnibus, sicut prædictum est, de Domino Rege, & Hæredibus suis, per servitia, inde debita & consueta, IMPERPETUUM. A.D. 1309.

Et præterea concessimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, quod omnes Terræ, & omnia Tenementa, cum servitiis, & aliis pertinentiis suis, quæ Isabella, quæ fuit Uxor Domini Johannis de Vescy Senioris, & Isabella, quæ fuit Uxor dicti Willielmi de Vescy, tenent in Dotem de Baroniâ prædictâ, & quæ, post mortem prædictarum, Isabellæ & Isabellæ ad nos, & Hæredes nostros reverti deberent, post decessum cujuslibet ipsarum, Isabellæ & Isabellæ, præfato Domino Henrico, Hæredibus & assignatis suis remaneant, TENENDA, simul cum Baroniâ, & omnibus Terris & Tenementis prædictis, de Domino Rege, & Hæredibus suis, per servitia, indè debita & consueta IMPERPETUUM.

Et nos, præfatus Antonius, & Hæredes nostri, prædicto Domino Henrico, Hæredibus, & assignatis suis, prædictam Baroniam, cum Castro, Villis, Membris, Maneriis, & aliis Pertinentiis, Juribus, Libertatibus, Proficuis, & aliis rebus quibuscumque, in omnibus, sicut prædictum est, contra omnes Gentes warantizabimus, & defendemus IMPERPETUUM.

In cujus rei testimonium præsenti Cartæ sigillum nostrum est appensum.

Hiis

A. D. 1309. Edw. 2. His testibus, Nobilibus Viris, Dominis,

Henrico de Lacy Lincolniæ,
Roberto de Umfravill de Anegos, } Comitibus.

Dominis,

Roberto de Clifford,
Roberto de Hilton,
Johanne de Cambhou,
Richardo Marmeduk,
Ada de Benton, } Militibus,

Johanne de Dudden,
Willielmo de Goffewyk, & aliis. A. D. 1309. Edw. 2.

Dat. apud Kenyton, in Manerio Nobilis Viri, Domini Johannis, Comitis Warennæ, nono decimo die Mensis Novembris, anno Domini millesimo, trescentesimo nono, Patriarchatûs nostri quarto, & Consecrationis nostræ vicesimo sexto.

Pro W. Archiepiscopo Eborum, de Hospitatione non trahenda in consequentiam.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 31.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm venerabilis Pater, W. Archiepiscopus Eborum, Mansum suum de Thorp, juxta Eborum, dilecto Nepoti & Fideli nostro, Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Herifordiæ, qui ad nos usque Eborum, ad tractandum nobis, unà cum quibusdam aliis fidelibus nostris, super quibusdam specialibus negotiis, nos & Regnum nostrum tangentibus, de mandato nostro jam venit, ad nostri rogatum accommodaverit, ibidem præsens, dum prope nos, occasione negotiorum prædictorum, moram fecerit, hospitaturo:

Nos, indempnitati præfati Archiepiscopi, & Ecclesiæ suæ Sancti Petri Eborum (ne quis futuris temporibus hospitium in Manso prædicto, ex liberatione Marescallorum nostrorum, vel Hæredum nostrorum, occasione præsentis hospitationis prædicti Comitis, in eodem vendicare possit) prospicere volentes: A. D. 1309.

Volumus & concedimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, quòd dicta hospitatio eidem Archiepiscopo, aut Successoribus suis, non cedat in præjudicium, nec trahatur in consequentiam in futurum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum 21. die Octobris.

Pro Johanne Hastings, Locum-tenente Regis in Aquitania.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 6.

REX Universis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatis: Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Domicellis: Civibus, Burgensibus, Communitatibus, Senescallis, Ballivis, Præpositis, Notariis, Servientibus; & omnibus aliis in Terrâ dicti Ducatûs nostri Aquitanniæ, & aliàs dictâ terrâ nostrâ Vasconiæ constitutis, salutem.

Noveritis quod, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Hastinges Militem facimus & constituimus Locum nostrum tenentem, & Senescallum nostrum in terris prædictis, quamdiu nostræ placuerit voluntati.

Quapropter vobis, omnibus & singulis, districtè præcipiendo, mandamus quatinus dicto Johanni, locum nostrum tenenti, & Senescallo nostro, obediatis & intendatis in omnibus, sicut nobis A. D. 1309.

Scientes quod, per constitutionem, seu mandatum hujusmodi, Senescallos, vel alios Officiales nostros terrarum prædictarum non intendimus in aliquo revocari, nisi prout dictus Johannes, Locum nostrum tenens, & Senescallus noster, duxerit ordinandum;

Cujus ordinationi, tanquam nostræ, per vos, & alios Subditos nostros, volumus in omnibus obediri.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum vicesimo quarto die Octobris.

Pro

A.D. 1309. Edw. 2. A.D. 1309. Edw. 2.

Pro Henrico de Percy de Conventionibus cum Episcopo Dunelmensi.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 30.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Quia intelleximus quòd, inter venerabilem Patrem A. Dunelmensem Episcopum, & dilectum & fidelem nostrum, Henricum de Percy, quædam Conventiones prætactæ & prælocutæ sunt; videlicet,

Quod idem Episcopus prædictum Henricum de Castro & Manerio de Alnewyk, cum pertinentiis, feoffabit:

Nos, eidem Henrico volentes in hac parte, gratiam facere specialem, concedimus exnunc, & licentiam damus, pro nobis, & Hæredibus nostris, quantum in nobis est, eidem Henrico quod, si contingat ipsos Episcopum & Henricum super Conventionibus prædictis adinvicem concordare, & quod idem Episcopus ipsum Henricum de Castro & Manerio prædictis cum pertinentiis, voluerit feoffare, quod idem Henricus Castrum illud & Manerium, cum pertinentiis, ingredi possit; A.D. 1309.

Ita quod ipse & Hæredes sui Castrum & Manerium prædicta, cum pertinentiis, teneant de nobis, & Hæredibus nostris, per servitia indè debita & consueta, IMPERPETUUM:

Nolentes quod prædicti, Episcopus & Henricus, vel eorum Hæredes, ratione præmissorum, per nos, vel Hæredes nostros, aut Ballivos, seu Ministros nostros quoscunque, occasionentur, molestentur in aliquo, vel graventur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum 26. die Octobris.

Per ipsum Regem, nunciante Comite Cornubiæ.

Ad Papam, de Juribus Coronæ illæsis conservandis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cogit nos suscepti cura regiminis juta Coronæ nostræ Dignitatis conservare illæsa, & vincimur paternâ dilectione, quâ vobis, inter cæteros Christianæ Religionis Principes, conspicimus nos conjungi, & portari in Apostolicæ Sedis visceribus caritatis, ut, pro dictorum jurium conservatione, piam Paternitatem vestram sæpius excitemus.

Nuper igitur, Pater Sanctissime, Archidiaconatum Richemundiæ, in Ecclesiâ beati Petri Eborum vacantem, dilecto Clerico nostro, Johanni de Sandale contulimus jure nostro:

Set subsequenter, ut intelleximus, nonnullæ litteræ Apostolicæ, de citando præfatum Clericum quod extra Regnum nostrum personaliter compareret, jus, si quod credat se habere, ad Archidiaconatum prædictum, ostensurum, a vestræ Sanctitatis Curiâ emanârunt:

Et quia hujusmodi citatio, si sortiretur effectum, in exhæredationem Coronæ nostræ, & Regiæ Dignitatis læsionem cederet manifestè, præcipuè si juris collationis nostræ prædictæ discussio alibi quàm in dicto Regno nostro fieret, eidem Johanni, ad ostendendum seu deducendum jus collationis prædictæ, extra idem Regnum, per se, aut per alium præclusimus omnem viam. A.D. 1309.

Vestræ igitur Sanctitati devotissimè supplicamus, quatinus ad jus nostrum Regium, cujus præcipuum defensorem vos esse speramus, paternum intuitum convertentes, quicquam in hoc casu, in læsionem ipsius juris nostri, seu Regiæ Dignitatis minime attemptare curetis; nec processum aliquem, occasione collationis nostræ prædictæ, contra præfatum Clericum, cujus defensioni in hoc negotio deesse non possumus, sicuti nec debemus, fieri permittatis.

Profecto, etsi nos vellemus tepescere in præmissis, vel ea permittere sub dissimulationis umbrâ transire, Magnates tamen & Proceres nostri, qui ad defensionem Coronæ Angliæ juramenti vinculo sunt astricti, jus nostrum hujusmodi taliter deperire minime sustinerent.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum vicesimo sexto die Octobris.

A. D. 1309. Edw. 2.

Ad Cardinales super juribus prætactis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Ibid.

REX venerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Natalis vestri solum & Patria, vestrorumque gratifica meritorum exuberans multitudo, vos Regiæ Magnitudini specialiter recommendant.

Hinc est quod habet pro firmo fiducia nostræ spei, quod, pro juribus Coronæ nostræ manutenendis & protegendis, velitis impendere opem & operam efficaces.

Nuper igitur Archidiaconatum Richemundiæ, *&c. ut supra, usque ibi viz.*

Vestram igitur Paternitatem requirimus & rogamus, quatinus ad jus nostrum Regium in hac parte intuitum dirigentes, erga Dominum Summum Pontificem, quem super hiis requirimus prece piâ, sic velitis interponere, nostrorum interventu precaminum, partes vestras, quòd dictum jus nostri Regni in aliquo non lædatur: nec idem Clericus, cujus defensioni in hoc negotio deesse non possumus, sicuti nec debemus, prætextu dictæ collationis, quovis modo gravetur.

Profecto, etsi nos vellemus tepescere in præmissis, vel ea permittere sub dissimulationis umbrâ transire, Magnates tamen & proceres Regni nostri, qui ad defensionem Coronæ Angliæ juramenti vinculo sunt astricti, jus nostrum hujusmodi taliter deperire minimè sustinerent.

Dat. ut supra.

Ibid.

REX venerabili in Christo Patri, Domino W. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Potentianæ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cogit nos suscepti cura regiminis jura Coronæ & nostræ Dignitatis Regiæ conservare illæsa, pro quorum conservatione nos, de vestrâ præconceptâ dilectione confisi, speramus vos velle impendere opem & operam efficaces.

Nuper igitur, *&c. ut supra, usque ibi, viz.*

Requirimus & rogamus attentè, quatinus erga Dominum Summum Pontificem, quem super hiis requirimus prece piâ, sic velitis interponere, nostrorum interventu precaminum, partes vestras, quòd dictum jus nostrum Regnum in aliquo non lædatur, nec idem Clericus, cujus defensioni in hoc negotio deesse non possumus, sicuti nec debemus, prætextu dictæ collationis, quovis modo gravetur.

Dat. ut supra.

Consimiles Litteræ diriguntur Cardinalibus subscriptis, videlicet,

Domino P. de Columpna,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino L. Albinen. Episcopo,
Domino P. Sabinen. Episcopo,
Domino J. Portuen. Episcopo,
Domino T. Civitatis Papalis Episcopo,
Domino T. Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero,
} Cardinalibus.

Domino B. Episcopo Albinen. & Domini Pontificis Camerario.
Domino A. Albinen. Fontis Frigidi & Domini Summi Pontificis Vicecancellario.

Ad Papam, ne quid in Regiæ Dignitatis læsionem attemptetur.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pensantes amoris affectum, quem ad nos, Regnumque nostrum, ex quodam speciali favore, hactenus direxistis: cernentesque quòd tàm natura, & vestra naturalis origo, quàm longa familiaris nutritura ad hoc specialiter vos inducunt, nequimus animo comprehendere, nec credimus utique vos quicquam velle facere, quod in exhæredationem Coronæ nostræ, aut Regiæ Dignitatis læsionem poterit redundare.

Ad vestræ igitur Sanctitatis præsentiam

A. D. 1309. Edw. 2.

tiam dilectos & fideles nostros, Willielmum Inge, & Henricum Spigurnel, Milites, præsentium portitores, pro quibusdam negotiis, nos & Regnum nostrum specialiter tangentibus, vestræ Beatitudini ex parte nostrâ exponendis, duximus destinandos:

Vestræ Paternitati devotissime supplicantes, quatinus præfatis, Willielmo & Henrico, & eorum alteri, super præmissis negotiis, benignum auditum præbere, ipsisque fidem credulam dignemini adhibere.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum 27. die Octobris.

Consimiles litteræ fiunt sub nominibus Willielmi Inge, & Petri Malorre: & Willielmi Inge, & Willielmi de Dene.

Ad Episcopum Wigorniensem, de Rege monendo, quod a gravaminibus Ecclesiæ abstineat: quod Ministros ab injuriis, Personis Ecclesiasticis inferendis, coerceat; necnon quod Censum, Ecclesiæ Romanæ debitum, integraliter persolvat.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. *Ex Biblioth. Cot. Claup. ar. E. 1.*

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, venerabili Fratri Episcopo Wigorniensi, salutem & Apostolicam benedictionem.

Supra montem excelsum Apostolicæ Sedis, quamvis insufficientibus meritis, disponente Domino, constituti, cùm, de ipsius vertice montis ad infima nostræ considerationis reflectentes intuitum, importabilium onerum nostræ debilitatis incumbentium humeris intuemur diligentiùs gravitatem, multifariè multisque modis anxiamur ab intimis, qualiter illa possimus salubriter ad laudem Divini nominis supportare.

Sed dum a Sponso cœlesti, qui Christus est, curam universalis Ecclesiæ, peramabilis & inclitæ sponsæ suæ, quam sibi amoris ineffabilis dulcedine copulavit, insufficientiæ nostræ commissam advertimus in mente, non levi stupore deprimitur, & graviter in animo deterretur.

Verùm superest nobis spes, in solo auxilio divino reposita, ad quod humiliter recurrentes, devotiùs imploramus ut ipse, qui Ecclesiæ præfatæ custodiam insufficientiæ nostræ commisit, suæ libertatis beneficium gloriosum, cœlesti sibi dono concessum, nobis custodire salubriter largiatur.

Ad hoc enim vocati sumus a Domino: ad hoc jugum subicimus Apostolicæ Servitutis: ad hoc nostros continuè diffundimus cogitatus: ad hoc labores subimus diurnos assiduè; & ad hoc insompnes deducimus horas noctis, ut sui decoris gloriam & honorem, suæque pulcritudinis dotes amplissimas, immaculatas illi, qui speciosus est præ filiis hominum, conservemus.

Sanè, jamdudum ad nostri apostolatûs auditum, non sine grandi admiratione, relatio fide digna perduxit, quod nonnulli Officiales & Ministri carissimi in Christo filii nostri Edwardi Regis Angliæ illustris, eorum finibus non contenti, nec attendentes quòd venerabilibus Fratribus nostris, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, quos cœlestis Altitudo consilii in Apostolicæ sollicitudinis partem assumpsit, velut capitis ejusdem Ecclesiæ Membris Nobilibus, & qui nostri lateris individua pars existunt, a cunctis Ecclesiæ filiis debetur reverentiæ plenitudo;

A. D. 1309.

Sed, extendentes potius ad illicita, in eorum injuriam manus suas dilectis filiis nostris, Neapoleoni Sancti Adriani, & Francisco Sanctæ Mariæ in Cosmedin, Diaconis Cardinalibus, & nonnullis, ex dictis aliis Cardinalibus, quorum aliqui, necnon & Progenitores ipsorum de terrâ dicti Regis originem traxisse noscuntur:

Et Procuratoribus eorumdem, quibus, pro dictæ Sedis & nostrâ reverentiâ, deberent in agendis, ratione beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ obtinent, in Regno prædicto incumbentibus, ferventer assistere;

Graves injurias & duras molestias irrogare præsumunt, quamvis Cardinales ipsi ad promotionem eorum, quæ dicti Regis statum magnificarent honoris, ac impediendum contrarium, si, quod absit, evenire posse prospicerent, promptis animis sint parati.

Præterea sensibus nostris alia profundæ turbationis causa consurgit, quòd cùm interdum de Dignitatibus & Beneficiis Ecclesiasticis Regnorum & Terrarum prædictorum, per nos sufficientibus personis & dignis, sicut divino & humano jure licitè possumus, in hoc Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, qui in Regnis & Terris eisdem, sicut & in aliis partibus orbis, de Beneficiis Ecclesiasticis providerunt, laudabilia vestigia imitantes, provideri contingit,

A. D. 1309. Edw. 2. contingit, certis eis super hoc, juxta morem quem Apostolica Sedes servare in talibus consuevit, Executoribus deputatis, nonnulli ex dictis Officialibus & Ministris, qui gloriantur in malitiâ, in iniquitate potentes, licentiæ laxatis habenis, quamvis nulla in talibus a Deo vel ab homine, cui hoc justè competat, attributa potestas vel jurisdictio sit, eisdem Executoribus ipsis temerariè inhibere præsumunt, ne commissæ ipsis hujusmodi Ministerium executionis exerceant, aut processus aliquos faciant super illis, seu factos publicent, vel faciant publicari, in excommunicationum sententias, quas, ut plurimùm, Executores hujusmodi gratiarum in quoslibet impeditores, quo minus præfatæ gratiæ debitum fortiantur effectum, proferunt, dampnabiliter incidendo.

Et nichilominus, coacervare pejora prioribus non verentes, citationes, cùm super aliquibus negotiis, sive causis ad Ecclesiasticum forum spectantibus, in eisdem Regnis & Terris, auctoritate dictæ Sedis, etiam si contra Ecclesiasticas Personas emanant, Commissariis & Executoribus concessis super illis, & subdelegatis ab eis, nè ad citationes procedant easdem, aut illas fieri quoquo modo permittant, aut aliquem extra dictum Regnum earumdem litterarum auctoritate conveniant:

Tabellionibus quoque, nè super ipsis publica conficiant instrumenta: Citatis etiam, nè ratione citationum hujusmodi, ad Sedem accedant præfatam, vel citationibus eisdem pareant & intendant, sub personarum & bonorum pœnis gravissimis, contra Canonem, eo ipso excommunicationis sententiam suis contemptoribus inferentem, inhibere præsumptione dampnabili non formidant.

Nec ex eo sufficimus admirari, dirásque sentimus in animo punctiones, quòd, cùm Nuncii dictæ Sedis ad dictum Regnum Angliæ ex causis aliquibus destinantur, potestatem, sibi super eisdem negotiis ab eadem Sede concessam, donec illa eidem Regi sit denunciata per eos, ausi non sunt quomodolibet publicare; quòd, si contrarium fieri contigerit, per eosdem, post minas & terrores ipsis illatos, non, absque gravis ruboris confusione, de Regno ipso fugantur, & per Officiales & Ministros prædictos, ut Patriæ verbis utamur, attachiantur interdum, & quandoque capiuntur: Et, sicut Viles & reprobæ conditionis homines, non attendunt cujus calicis potus, ex hoc, nostris visceribus ministretur, & quantum honori & reverentiæ dictæ Sedis A. D. 1309. Edw. 2. propter hoc detrahatur, in dictæ Sedis obprobrium & contemptum, prout de dilecto Filio, Magistro Guillielmo de Prato, ejusdem Sedis Nuncio, Ministrorum & Officialium prædictorum detestanda temeritas, ac ipsorum recens offensa, per evidentiam facti, nos compellit, non absque cordis amaritudine, reminisci.

Ipse verò, quia a collectione fructuum beneficiorum Ecclesiasticorum, per nos, pro nostris & Ecclesiæ Romanæ necessitatibus, in Regno reservatorum, prædicto commissâ, juxta prohibitionem, per prædicti Regis Officiales minùs rationabiliter sibi factam, noluit, prout nec debebat etiam, resilire, in nostram & dictæ Sedis contumeliam, per Vicecomitem Eboracensem (non attento quòd supereminens Apostolicæ Sedis auctoritas honoratur & spernitur in Ministris) carcerali fuit custodiæ mancipatus; nec a dicto carcere, quod non absque Sedis prædictæ rubore referimus, nisi prius se pro decem libris redimeret Sterlingorum, liberationem potuit obtinere.

Excommunicatos quoque Sedis auctoritate prædictæ, ad requisitionem Nunciorum prædictorum seu Judicum, a Sede concessorum eadem, dicti Officiales & Ministri Regis præfati capi facere denegant; quamvis ipsi, ad instantiam Ordinariorum Regni prædicti, eorum auctoritate excommunicationis sententiâ innodatos, dummodo sententiam hujusmodi per quadraginta dies sustinuisse constiterit personaliter, piâ ac laudabili, & religiosâ consuetudine, capi faciant, & sub carcerali custodiâ detineri.

Et nichilominus, nè D. [illegible]egati Sedis prædictæ, aut Ordinarii memorati, seu quicumque Ecclesiastici viri de causis, ad Ecclesiasticum forum merè spectantibus, prout pertinet ad eosdem, cognoscere possint, dicti Officiales & Ministri impediunt, & minus justè eis, ne de cognitione hujusmodi se aliquatenus intromittant, districtiùs interdicunt; quod, si contra interdictum hujusmodi, cui minimè parere tenentur, eos venire contingat, bona eorum indebitè iidem Officiales & Ministri capi faciunt; impediendo per hoc jurisdictionem Ecclesiasticam manifestè, quam deberent, pro reverentiâ divinâ & eorum salutis augmento, intentis studiis defensare.

Ordinarii etiam supradicti aliquam personam Ecclesiasticam, quantumcumque grave delictum commiserit, non audent, ut de ipsa per ipsos fiat justitiæ

A. D. 1309. Edw. 2.

tiæ debitum, dictorum Ministrorum Minis perterriti, capere vel tenere.

Et insuper, dicti Officiales & Ministri, non attendentes quòd laicis in Clericos nulla prorsus est attributa potestas:

Et aliæ Gentes ipsius Regis, ac seculares potestates per suam Celsitudinem deputatæ, Clericos, etiam in Sacerdotii ordine constitutos, & alias personas Ecclesiasticas, tàm religiosas, quàm Seculares, etiamsi Pontificali præfulgeant dignitate, absque nostrâ, vel superiorum suorum licentiâ, in dicti Regis derogationem honoris, armerfiant, ut juxta Patriæ vulgare loquamur, in pœnâ pecuniariâ: Et alias condempnant injustè, pro eorum libito voluntatis; ipsásque, per captionem personarum & bonorum suorum, ex eorum officio; & alias, ad instantiam quorumcumque, tàm super criminalibus, quàm personalibus, & aliis actionibus quibuscumque, renitentes, & invitas, & etiam eorum forum declinantes, & Clericale privilegium allegantes, coram se respondere compellunt.

Et, cùm per Officiales & Ministros prædictos, aliquos Clericos, etiam in dicto Sacerdotii ordine existentes, accusatos pro quovis delicto, quamvis indebite, capi contingit, ipsos coram se, nudis pedibus, capite discoperto, in solâ tunicâ vel camisiâ, sicut homicidas vel latrones Laicos, dampnandos ad mortem, in suppremi Regis offensam, qui Christos suos per quemcumque secularem Potentatum tangi prohibuit, in ipsius Matris Ecclesiæ & totius Ordinis Clericalis obprobrium, quantumcumque se Clericos asserant, & tonsuram & habitum deferant Clericales, certúmque aliàs sit eisdem quod Clerici sint, omnino coram se faciunt præsentari, ipsósque turpissima morte dampnantes, eos, nisi per ipsorum Ordinarios requirantur, mandant suspendi patibulis, vel capitibus detruncari, licet, cùm per eosdem Ordinarios, ut prædicitur, requiruntur, restituantur eisdem Ordinariis condempnati.

Si verò in casu absolutionis existant, per Officiales ipsius Regis absolvuntur, & extunc non permittunt quod ipsi Ordinarii se de ipsis Clericis intromittant.

In casu autem hujusmodi contra dictos Clericos duodecim laici admittuntur in testes, qui, si dicant se credere illos, super quo accusantur, commisisse delictum, testibus creditur indubitanter eisdem, & ex hoc ad mortem, ut præmittitur, condempnantur; propter quæ non est dubium eos excommunicationis sententiam incurrere ipso facto.

A. D. 1309. Edw. 2.

Bona etiam Prælatorum & Clericorum, Regni prædicti, eorúmque fructus, redditus, & proventus, Officiales, Ministri, & Gentes, prædicti, eis invitis, recipiunt, pro eorum libito voluntatis, illis satisfactione de ipsis aliquâ non impensâ:

Et nichilominus tàm iidem Officiales & Ministri, quam Nobiles Regni præfati, prætendentes quod Ecclesiæ & Monasteria omnia fundata fuerunt ab ipsis, domos Religiosorum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum ejusdem Regni, eundo sæpius, & etiam redeundo, adeò gravant & opprimunt, sícque duras exactiones recipiunt ab eisdem, quod vix possunt sufficere sibi ipsis; ab eis quandóque mediam, & interdum quartam, vel aliam certam partem bonorum ipsorum, per violentiam extorquendo.

Quod, si forte ipsorum aliquis in hoc eis contradicere quoquomodo præsumat, a protectione ejusdem Regis defensionis excluditur; & bona ipsius occupantibus conceduntur.

Si autem custodia Episcopatuum, Monasteriorum, Prioratuum, vel aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, ratione vacationis, vel aliàs, pertineat ad eosdem, domos, nemora, vivaria, stagna, parcos, & feras ipsorum, molendina quoque, & alia bona, ad ipsos spectantia, adeò destruunt & consumunt, quod non possunt per longi temporis spatium reparari; propter quæ tàm dicti Officiales & Ministri, quàm ipsi Nobiles, ac alii, præstantes circa præmissa consilium, auxilium vel favorem, divinam offensam, & alias gravissimas pœnas incurrunt.

Profectò, licet præmissa, per quæ benignitas Salvatoris offenditur, derogatur multipliciter Ecclesiasticæ libertati, immò ipsa, quod dolenter reminiscimur, conculcatur, dicti Regis salutis obviatur commodis, & honoribus Regiis dispendiose detrahitur, cessare propter Regis æterni reverentiam debuissent: Ac Officiales & Ministri prædicti a præfatis injuriis & offensis, eodem Rege jubente, eo deberent attentius continere; eóque accuratiùs ab illis retrahere manus suas, quo erga eum, & inclitam domum suam uberiùs, quam alicujus prædecessorum nostrorum, quorum habeatur in præsenti memoria, ardor Apostolicæ caritatis exæstuat, sinceriùs fervor dilectionis exuberat, nósque affectuosiùs, atque solertiùs Præ-

 decef-

A. D. 1309. Edw. 2. decessoribus ipsis studia nostra convertimus, ut ipsius Regis culmina principatûs latius diffundantur.

Propter quæ (sicur a memoriâ dicti Regis excidisse non credimus) Celsitudinem suam diversarum litterarum nostrarum oraculis,

Sibi per venerabilem fratrem nostrum, Episcopum, & dilectos Filios, Magistros Johannem de Ferreriis Archidiaconum Pictavensem, & Sycardum de Vauro Archidiaconum Corbariæ in Ecclesia Narbonensi, Capellanos & Nuncios nostros, quos propter hoc ad ipsius Regis præsentiam destinavimus, diversis vicibus transmissarum,

Rogandam duximus attentius & hortandam, ut a gravaminibus ipsis Officiales ac Ministros eosdem cogeret resilire, quamvis hujusmodi precibus & hortationibus nostris nullus extiterit subsecutus effectus, nec preces & exhortationes ipsæ apud magnitudinem suam efficaciam invenerint postulatam.

Et, licet postmodùm idem Rex, per suas nobis Litteras, rescripsisset, quod ad præmissa nobis erat per speciales Nuncios responsurus, nullum tamen dictus Rex, si bene recolat, de responsione hujusmodi ad nostram præsentiam Nuncium destinavit, vel misit Litteras per quas super prædictis nostro Apostolatui responderet; quamvis nuper tibi, Venerabili Fratri nostro Norwicensi Episcopo, & dilectis Filiis, Nobilibus viris, Johanni de Britanniâ, Richemundiæ, & Adomaro de Valentia, Pembrochiæ, Comitibus, quos dictus Rex ad nostram destinavit præsentiam, duximus injungendum, ut super præmissis, velut plurimum insidentibus cordi nostro, sibi prædictum nostræ mentis desiderium explicarent.

Propter quæ preces easdem timor domini nos iterare, & ejusdem Matris Ecclesiæ, inclitæ Sponsæ suæ, quam nobis, licet insufficientibus meritis, custodiendam commisit, affectio, ne libertatis suæ gloria, sibi cœlestis muneris dono concessa in eisdem Regnis & Terris, ipso dissimulante, in ipsius salutis & honoris dispendium, maculetur, exhortationes easdem paternis affectibus renovare nostros compellunt & excitant cogitatus.

Prætérque ipsius Regis Magnificentiam rogamus, monemus & hortamur in illo, qui Regibus dat salutem, quatinus a nobis, & Apostolicâ Sede, cui, disponente Domino, præsidemus, & qui eundem Regem paternâ & sincerâ dilectione prosequimur, super hiis sumat consilium: sumptum exequatur; Ac, devotus illud adimplens, non patiatur gravamina, injurias, & molestias hujusmodi per Officiales & Ministros eosdem præfatis Ecclesiis & personis aliquatinus irrogari; quinimmo Ecclesias & personas ipsas, pro divinâ, dictæ Sedis, & nostrâ reverentiâ, oportuni favoris ope confoveat, & Regiæ protectionis munimine tueatur. A. D. 1309. Edw. 2.

Præterea, ut nichil de hiis, quæ ad præsens nobis occurrunt, securitati & præservationi dicti Regis, Honoris, & Statûs, & per quæ, adversus eandem Ecclesiam, alicujus irreverentiæ, vel ingratitudinis notam, aut offensæ Materiam Magnificentia Regalis posset incurrere, omittamus intactum, suam notitiam volumus non latere, quod, cum, claræ memoriæ, Edwardus Rex Angliæ, Genitor suus, dum Lugduni moram, pro recipiendis nostræ Coronationis solempniis, traheremus, prædictum Norwicensem, ac Venerabiles Fratres nostros, Conventrensem & Cicestrensem, Episcopos, & dilectos Filios, Nobiles viros Comitem Lincolniæ, Hugonem le Despenser, & Oddonem de Grandison, & quosdam alios, Nuncios suos ad nostram præsentiam destinâsset; nos, de securitate Statûs Regis ejusdem ac salute solliciti, eisdem Nunciis, inter cœtera, duximus injungendum, quòd, cùm idem Genitor a solutione Mille Marcharum argenti, in quibus, annui censûs nomine, memoratæ Ecclesiæ tenebatur, per Quindecim Annos, tunc proximè transactos, vel circa, cessâsset, ipsáque cessatio sibi posset non modicum afferri periculum, præfatum Genitorem cautum redderent & attentum, quod sibi super hoc curaret, per promptæ satisfactionis exhibitionem congruam, providere.

Et, licet præfati Nuncii coram nobis assererent quod idem Rex, qui dicta pericula cogitabat, firmum haberet propositum de censu prædicto Ecclesiæ præfatæ satisfactionem plenariam exhibere: Et saltem majorem partem prædictorum arreragiorum, si totam summam non posset, infra Festum Beati Michaelis, tunc proxime secuturum, persolvere; nullam tamen nobis, vel eidem Ecclesiæ fuit super hoc satisfactio subsecuta.

Cúmque postmodum, per Venerabilem Fratrem nostrum, Petrum Episcopum Sabinensem, & dilectum Filium, Nobilem virum Amanenum Dominum de Lebreto, qui, de mandato nostro, pro quibusdam arduis negotiis Regis & Regni prædictorum, ad partes illas accesserant,

A.D. 1309. Edw. 2. accesserant, idem Genitor super hoc sollicitatus ex parte nostrâ fuisset, ipse, sicut postmodùm audiimi nostri Apostolatûs innotuit, pericula gravia & jacturas, quæ per cessationem solutionis censûs ejusdem poterat formidare, diligenter & attentè considerans, dictisque periculis & jacturis volens obviare prudenter, dicto Conventrensi Episcopo, tunc Thesaurario suo, expresse mandavit quod eidem Ecclesiæ Romanæ, pro satisfactione censûs ejusdem, Arteragia solveret supradicta.

Et, quamvis idem Episcopus pecuniam hujusmodi, transmittendam ad Sedem Apostolicam, pro dicti solutione censûs, specialiter consignâsset, quia tamen, medio tempore, eodem Genitore, sicut Domino placuit, viam universæ carnis ingresso, dictus Rex, seu Ministri sui, eandem pecuniam ut asserit, receperunt, dictáque pecunia pro ipsius satisfactione censûs soluta non extitit, nec idem Rex, postquam dicti Regni, Deo volente, gubernacula suscepit, de prædictâ pecuniâ, nec pro tempore sui regiminis satisfacere procuravit; ingnorans forte, sicut nostra tenet Opinio, Litteras, & alia munimenta, super hujusmodi censûs solutione confecta, obligationes & pacta, ac pœnas etiam continentes, quibus Reges Angliæ, qui sunt pro tempore, existunt ad dicti censûs solutionem astricti: Nec advertens discrimina dispendiosa, quæ suo statui & honori producere posset solutionis censûs cessatio supradicti.

Quia verò plenæ sinceritatis affectus, quo personam regiam gerimus in præcordiis Apostolicis prædilectam, pro ipsius Regis statûs prosperitate continuò pulsat bostium cordis nostri, & instanter nostros sollicitat cogitatus, ut cunctis periculis, omnibúsque suis sinistris eventibus obviamus: Considerantes attentiùs quod, nobis de præsenti valle miseriæ per illum, qui auferret Spiritum Principum, cum ei placuerit, ad cælestem Patriam revocatis, nobis Successor poterit subrogari, qui, suis indempnitatibus non tantum intentus, sicut nos, ad incrementum suæ Celsitudinis non fervebit, excellentiam Regiam, per alias Litteras nostras, Paterno A.D. 1309. Edw. 2. rogamus & hortamur affectu, ut, pro sui conservatione nominis & Honoris, Litteras & Registra Cameræ suæ, per quæ super hiis poterit plenius edoceri, & vitare dispendia supradicta, exquirl faciat diligenter.

Quia verò, sine dubitatione tenemus, nobisque firma spes suggerit, & indubitata fiducia repromittit quod vigorem libertatis ipsius, prout tuâ interesse dinoscitur, desideranter affectas, dictorumque Regis & Regni votiva prosperitas dilectat multipliciter intima cordis tui, quodque, ut ipsi in ejusdem Ecclesiæ stabili devotione persistant, accedit gratissimum votis tuis,

Fraternitatem tuam monemus & hortamur attentius, tibique nichilominus per Apostolica Scripta mandamus, quatenus præmissa pericula, & alia plurima, quæ Regi & Regno præfatis possent ex præmissis provenire, dispendia eidem Regi diligenter exponens, eum, quod a gravaminibus supradictis abstineat, ac Officiales & Ministros eosdem resilire compellat, & alias præfatas Ecclesias & personas suæ protectionis munimine tueatur, & censum prædictum integraliter persolverit, pro nostrâ & Apostolicæ Sedis reverentiâ, sic efficaciter exhorteris, quod super prædictis, quæ specialiter insident cordi nostro, cui salubris Ministerii operante virtute, desiderii nostri celerem & expectarum consequamur effectum; nosque tuæ fraternitatis sollicitudinem vigilem, quam in hac parte duxeris adhibendam, commendare dignis in Domino laudibus valeamus.

Quicquid autem factum fuerit, & tu etiam egeris in præmissis, nobis, per tuas Litteras, eidem Episcopo Pictavensi, latori præsentium, tradendas, & per eum nobis deferendas, fideliter intimare procures.

Dat. in Prioratu de Grunsello prope Malausanam Vasionen. Dioc. 5. Kalendas Novembris, Pontificatûs nostri Anno Quarto.

Sub Filis Canabeis.

De Antiqua Prisa de Vinis data Petro de Gavaston.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 27. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, de gratiâ nostrâ speciali, dedimus & concessimus, pro nobis, & hæredibus nostris, dilecto & fideli nostro, Petro de A.D. 1309. Gavaston Comiti Cornubiæ, & Margaretæ Uxori suæ, nepti nostræ carissimæ, antiquam & debitam prisam nostram de Vinis, quæ in portu de Dertmuth.

A. D. 1309. Edw. 2. muth, & in pola aquæ de Esshe, in Comitatu Devoniæ applicare contigerit; videlicet,

De qualibet navi, cum vinis in dictis locis applicante, duo dolia vini:

Ita tamen quod, pro quolibet hujusmodi dolio vini, solvant Mercatoribus, quorum vina illa fuerint, viginti solidos sterlingorum, prout temporibus antecessorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, fieri consuevit,

HABENDAM præfatis, Comiti & Comitissæ, & Hæredibus suis, de corporibus ipsorum procreatis, IMPERPETUUM adeò plenè, sicut nos, & Antecessores nostri prædicti, prisam prædictam habuimus temporibus retroactis. A. D. 1309. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Burton Episcopi 15. die Novembris.

De sufferentia Scotis, ad instantiam Regis Franciæ, concedenda.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 12.

EDward, &c. a touz ceux, qui ceste lettre verront, ou orront, salutz en Dieu.

Sachez qui, come Tresnoble & Tresexcellent Prince, nostre treschere Piere, Philip, par la grace de Dieu, Roi de Fraunce, eit envoie a nous Nobles & haut home, Monsire Loys, son frere, Counte d'Evereux nostre treschere Uncle, & honurable Pier Guy Evesque de Sessons, par lettres de creaunce, par la quele il nous ont requis, depar le dit Roi, que nous a celes gentz d'Escoce, a qui nous avoms guerre, voisissions doner Trieue.

Nous, a la requeste de mesmes celui Roi, come de nostre treschere Piere & Ami, e comme a celui, que de riens ne se tient d'estre Alyes as gentz d'Escoce, grantoms & donoms a noz foiaux & loiaux, Robert de Umframvill Counte de Anegous, Johan de Crombewell, Johan Wogan, & Johan de Benstede, plenir & franc poer, & especial maundement, de treiter, en noun de nous, e pur nous, ovesques les dites gentz d'Escoce, de Trieue, ou de Souffraunce prendre entre nous, nos homes, nos fumis, & nos aidauntz d'une part; & eux, e lor aliez, e aidanz d'autre part, A. D. 1309. sor les guerres, dissensions, e discordes, que sont entre nous & eux:

Et de mesme cele Trieue, ou Souffrance Ottroier, doner, affermer, & de jurer, en nostre alme, de cele Trieue, ou Souffrance fermement garder & tenir;

Et des totes autres choses faire & complir, qui a cele Trieue, ou Souffrance serront bosoignables ou covenables, tot soit il qu'il requergent especial maundement:

E nous averoms pur firm, e pur estable, quant qe les avantditz, Robert, Johan, Johan, & Johan, ou les trois, ou les deux (dont le un soit un des avantdites Johan Wogan & Johan de Benstede) averont treitie, ottreie, & ordene, fait, & aferme en noun de nous, e pur nous, pur nos homes, pur nos fumis, & pur nos aidantz, sur les choses avantdites, e chescun de elles,

En tesmoign, &c.

Donees a Westmoster le 29. jor de Novembre.

De Gardianis ad prædictam Treugam assignandis.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 12.

EDward, &c. a touz ceux, qui ces lettres verront, ou orront, saluz en Dieu.

Come nous, a la request de Tresnoble & Treshonurable Prince, nostre treschere Pere, Philip, par la grace de Dieu, Roi de France, eoms, par noz lettres overtes, commis a nos foiaux & loiaux, Robert de Umframvill Counte d'Anegos, Johan de Crombewell, Johan Wogan, & Johan de Beneftede, plenir & fraunk poer de doner, e d'ottreier, en noun de nous, Trieue, ou Souffrance de guerre, a tenir a celles gentz d'Escoce, a qui nous avoms guerre, sicome es dites lettres plus plenerements est contenuez, A. D. 1309.

Nous, a tot ce, donoms & commettoms a mesmes ceux, Count, Johan, Johan, & Johan, ou as trois, ou as deux de eaux (dont le un soit un des avantditz Johan Wogan & Johan Benstede) d'assigner, d'establer, & de faire jurer certeines persones de nous, suffisantz & covenables, por la dite Trieue, ou Suffrance en touz pointz, tant come il apartient a nostre partie, garder & faire tenir bien & loialment:

Et

A. D. 1309. Edw. 2.

Et ensement pur deliverer les gentz d'Escoce, qui ont, ou averont este pris en temps dis Trieues, ou des Souffraunces, acordees, avant ces hores, entre noz gentz d'une part, e ceux d'Escoce d'autre.

Et por amender lor trespas, & les entreprises, qui ont, ou averont este feites par les noz, dedenz cel temps, contre la forme de mesmes les Trieues.

Et nous, pour nous, & pur toux ceux de nostre partie, tendroms firm & establie quant que les avantditz Counte, Johan, Johan, & Johan, ou les trois, ou les deux de eux, sicome est avantdit, averont ordenez & fait sor les choses avantdites, & chescun de elles.

En tesmoignance de queu chose, nous auoms fait faire cestes noz lettres overtes, sealees de nostre Seel.

Donees a Westmostier le 29. jour de Novembre.

Gilbertus Comes Gloucestriæ Capitaneus pro Expeditione Scotiæ.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm mittamus quosdam Nobiles & Magnates, & Fideles de Regno nostro, cum equis & armis, in expeditionem nostram, ad partes Scotiæ, ad obsidionem Castri nostri de Rotherglea amovendam, & ad Rebellionem & Proterviam Inimicorum & Rebellium nostrorum illuc, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Nos, de circumspectione, probitate, & industriâ dilecti Nepotis & Fidelis nostri, Gilberti de Clare Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ, plenam fiduciam optinentes, ipsum Capitaneum nostrum expeditionis prædictæ, & munitionum nostrarum in partibus illis constituimus per præsentes.

In cujus, &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westm. tertio die Decembris.

De placito, pridem reservato Regi, coram Episcopo Dunelmensi audiendo.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 20.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper reddiderimus venerabili Patri, Antonio Patriarchæ Jerosolimitano, & Episcopo Dunolmensi, libertatem Ecclesiæ suæ Dunolmensis (dudum quibusdam de causis, per considerationem Curiæ, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, captam) habendam sibi, & Successoribus suis, Episcopis Dunolmensibus, IMPERPETUUM adeo integrè, sicut eam habuit & tenuit, ante captionem supradictam; salvâ tantùm nobis cognitione placiti, inter Radulphum filium Willielmi, & Galfridum de Hertelpol, coram nobis in Curiâ nostrâ inchoati; hiis etiam, quæ nos tangunt, vel tangere poterunt, similiter nobis salvis:

Ac jam præfatus Radulphus nobis supplicaverit, ut nos cognitionem placiti prædicti, infra dictam libertatem placitandi, præfato Episcopo velimus concedere gratiosè:

Nos, supplicationi ejusdem Radulphi in hac parte favorabiliter annuentes, volumus, & concedimus quod idem Episcopus cognitionem placiti supradicti habeat, & partibus inde justitiam faciat infra libertatem suam supradictam.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. decimo die Decembris.

De Templariis de Marleberge mittendis Londonias.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 15.

REX Constabulario Castri sui de Marleberge, salutem.

Mandamus vobis quod omnes Templarios, in Castro nostro prædicto sub custodiâ vestrâ existentes, usque Turrim nostram London. salvò & securè duci faciatis, Constabulario Turris prædictæ ibidem liberandos;

Cui mandavimus quod ipsos Templarios a vobis recipiat, & in eadem Turri salvò faciat custodiri.

Teste Rege apud Westm. decimo die Decembris.

A.D. 1309. Edw. 2. Et mandatum est Johanni de Crumbewell, Constabulario Turris prædictæ, quod eosdem Templarios a præfato Constabulario de Marleberge, per Cirographum, &c. & eosdem, cum aliis prius captis, salvò faciat custodiri. A.D. 1309. Edw. 2.

Teste ut supra.

Procuratorium ad recipiendum Ornamenta Capellæ Dunkeldensis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 25.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Ad petendum, exigendum, & recipiendum, nomine nostro, libros, vestimenta, vasa, & alia ornamenta Capellæ, quondam Mathei Episcopi Dunkeldensis defuncti, quæ nobis, secundum consuetudinem Terræ nostræ Scotiæ, per mortem ipsius Episcopi, debentur,

Dilectum Clericum, & Elemosinarium nostrum, Johannem de Leek, Procuratorem nostrum & Attornatum facimus, ordinamus, & constituimus per præsentes:

Dantes eidem Johanni potestatem liberam, nomine nostro, omnia alia & singula, præmissa contingentia, faciendi & excercendi, quæ per verum & legittimum Procuratorem poterunt expediri, etiamsi mandatum exigant speciale: A.D. 1309.

Ratum & gratum habituri quicquid idem Johannes, in præmissis, nomine nostro, duxerit faciendum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium 14. die Decembris.

Per Breve de privato sigillo.

Pro Guilielmo le Latimer.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quàm favorabilis dilecto & fideli Militi nostro, Willielmo le Latimer, in ipsius negotiis, in Curiâ vestrâ pendentibus, pro quibus vestræ Beatitudini nuper preces porreximus speciales, extitit vestra Paternitas reverenda, intelleximus, Pater sancte; pro quo vestræ Clementiæ ad laudum præconia assurgimus & gratiarum uberiores actiones:

Vestræ Sanctitati devotissimè supplicantes, quatinus in eundem Militem nostrum, Apostolici favoris gratiam, quâ in prædictis suis negotiis non modicum noscitur indigere, continuare velitis nostri rogaminis interventu.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Ibid. REX venerabili, &c. Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, salutem.

Quam benigne negotia dilecti & fidelis nostri, W. le Latimer Militis, erga Dominum Summum Pontificem hactenus promovistis, nobis ipsius Willielmi litterarum missio patefecit; pro quo vobis grates & gratias referimus speciales: vestram Paternitatem rogantes attentè, quatinus favoris gratiam, per vos erga præfatum Militem nostrum in dictis suis expediendis negotiis inchoatam, continuare velitis nostri rogaminis interventu. A.D. 1309.

Dat. ut supra.

Ibid. REX venerabili, &c. Domino Th. Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Amico suo karissimo, salutem.

Negotia dilecti & fidelis nostri, W. le Latimer Militi, in Curiâ Romanâ pendentia, vobis ex cordis intimo commendamus; vestram amicitiam rogantes attentè, quatinus, pro felici & celeri expeditione eorumdem, quæ multum insidet cordi nostro, instare velitis nostri rogaminis interventu.

Dat. ut supra.

De Templariis, sub habitu sæculari vagantibus, capiendis.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 15.

REX Vicecomiti Cantii, salutem.

Quia intelleximus quòd quidam Fratres, Ordinis Militiæ Templi in Angliâ, per diversa loca in Ballivâ tuâ vagantur, & discurrunt sub habitu sæculari, A.D. 1309.

A. D. 1309. Edv. 2. fæculari, crimen Apoftafiæ notoriæ committendo, in animarum fuarum periculum manifeftum;

Tibi præcipimus, firmiter ingungentes, quod ftatim, vifis præfentibus, omnes Templarios, hujufmodi Apoftatas, ubicunque eos, in Ballivâ tuâ, fivè infra libertatem, fivè extra, contigerit inveniri, capi, & London. duci facias, Conftabulario Turris noftræ ibidem liberandos; cui mandavimus quod ipfos a te recipiat, & in prifonâ noftrâ ibidem cuftodiat, prout fibi per nos pleniùs eft injunctum.

Tefte Rege apud Weftmonafterium 14. die Decembris.

Eodem modo fcribitur Vicecomitibus fubfcriptis, viz.

London,	*Gloucestriæ,*
Effexiæ,	*Sumerfettiæ,*
Cornubiæ,	*Dorfettiæ,*
Devoniæ,	*Wiltes,*
Herefordiæ,	*Suthamptoniæ,*
Oxoniæ,	*Middlefexiæ,*
Derbiæ,	*Cantebrigiæ,*
Surriæ,	*Norfolciæ,*
Suffexiæ,	*Suffolciæ.*
Hertfordiæ,	

A. D. 1309. Edv. 2.

Eodem modo fcribitur Vicecomitibus fubfcriptis, de Apoftatis hujufmodi ufque Caftrum Lincolniæ mittendis, videlicet,

Derbiæ,	*Buckinghamiæ,*
Warwici,	*Bedfordiæ,*
Leycestriæ,	*Salopiæ,*
Norhampton.	*Staffordiæ,*
Rotelandiæ,	*Lincolniæ,*

Item eodem modo fcribitur Vicecomitibus fubfcriptis, de Apoftatis hujufmodi, ufque Caftrum Eboraci mittendis, videlicet,

Northumbriæ,	*Lancaftriæ,*
Cumbriæ,	*Notinghamiæ,*
Weftmerlandiæ,	*Eboraci.*

De Cuftodibus Templariorum, quod fint intendentes Inquifitoribus.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Pa. 3. E. 2. m. 25.

REX Univerfis & fingulis Miniftris fuis, Cuftodibus Templariorum, ad quos, &c. falutem.

Mandamus vobis quod Prælatos & Inquifitores, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem dicti Ordinis, in Regno Angliæ conftitutum, & fimiliter contra fingulares Perfonas & Fratres Ordinis illius, nuper per litteras Apoftolicas deputatos, de ipfis Templariis & eorum corporibus, quotiens voluerint, ordinare & facere permittatis id quod eis, fecundum legem Ecclefiafticam, videbitur faciendum. A. D. 1309.

Et, ad hæc facienda, fitis Prælatis & Inquifitoribus intendentes.

Tefte Rege apud Weftmonafterium 15. die Decembris.

Sub eodem tenore confignata fuerunt feptem.

Robertus Clifford Cuftos Scotiæ.

A. D. 1309. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. falutem.

De fidelitate & circumfpectionis induftriâ, dilecti & fidelis noftri, Roberti de Clifford, pleniùs confidentes, conftituimus ipfum Cuftodem totius Terræ noftræ Scotiæ, quamdiu nobis placuerit; ita quòd idem Robertus centum homines ad arma, equites, & trefcentos homines pedites, continuè in Comitivâ fuâ retineat, pro cuftodiâ Treugæ feu fufferentiæ in terrâ prædictâ, quamdiu intenderit fupradictæ. A. D. 1309.

In cujus, &c.

Tefte Rege apud Weftmonafterium 15. die Decembris.

Et mandatum eft Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, & omnibus aliis de Comitatibus Northumbriæ, *&c. prout fupra de 14. Sept.*

Ad

A.D. 1309. Edw. 2.

Ad Comitem Flandriæ de Justitia exhibenda.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 15. d.

REX Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, Amico suo karissimo, salutem.

Satis novit, ut credimus, vestra Prudentia circumspecta, quòd Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, & nos similiter, postquam suscepimus regimen Regni nostri, pro diversis Mercatoribus dicti Regni, per Gentes de vestro Dominio dampna passis, ut ipsis Mercatoribus de dampnis, illis illatis, emendæ fierent competentes, pluries direximus literas atque preces.

Set preces illæ fructum modicum, ut videtur, hactenus attulerunt, inanes dictorum Mercatorum querelæ (qui ex nostris rogatibus adhuc se non sentiunt remedium affectuos; & quorum dampna & jacturæ crescunt multipliciter, & augentur per labores inutiles sumptus multiplices, quos, eundo cum literis nostris ad partes vestras, & ibidem super dampnis suis prædictis justitiam expectando, apposuisse pluries dinoscuntur) continuantur sicut prius, & ad nos quasi cotidiè deferuntur pro defectu justitiæ, ipsis per vos & vestros subditos exhibendæ.

Cùm itaque pro dilectis nobis, Ranulpho de Burgo, Radulpho de Burton, Waltero de Kelsterne, Adam Tryrewyt, & quibusdam aliis Mercatoribus, de Regno nostro (qui nuper duo millia, & ducentos grossos Florenos suos aureos, penes quendam custodem Cambii, in Villa Brugensi, per Communitatem ejusdem deputatum, deposuerant sub tali conventione, quod valorem eorundem Florenorum, in aliâ monetâ, vel argento in massâ, ab ipso custode postmodum reciperent, cùm per eos esset super hoc debitè præmunitus) tàm vobis, quàm Burgimagistris, Scabinis, & Consulibus dictæ Villæ Burgensis, nostras transmiserimus literas deprecatorias vicibus perpetuis, pro eo quod dictus Custos præfatis Mercatoribus, juxta Conventionem prædictam, in solutione defuit faciendâ, ut pecuniam suam prædictam, vel valorem ejusdem, juxta Conventionem prædictam, recuperare possent:

Et licet vos Burgimagistris, Scabinis & Consulibus prædictis dederitis in mandatis, ut super præmissis facerent dictis Mercatoribus nostris justitiæ complementum, sicut literarum vestrarum, nobis inde missarum, series patefecit: A.D. 1309.

Iidem tamen Burgomagistri, Scabini, & Consules, quasdam excusationes, ad excludendum dictos Mercatores nostros a recuperatione dictæ pecuniæ, prætendentes, ipsis inde satisfactionem, seu justitiam hactenùs facere non curârunt, in ipsorum jacturam non modicam, & depauperationem manifestam.

Quia verò notorium & cognitum est, prædictum Custodem Cambii prædicti dictam summam Florenorum, a præfatis Mercatoribus, ad prædictum Cambium recepisse, & quod ipsis Mercatoribus inde nondum extitit debitè satisfactum;

Amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinùs, in defectum Burgimagistrorum, Scabinorum, & Consulum prædictorum, prædictis Mercatoribus nostris, citra Octabas Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, proximò futuræ, super recuperatione pecuniæ suæ prædictæ, vel valoris ejusdem, exhiberi faciat, absque ulteriotis dilationis incommodo, justitiæ complementum, ne sollicitari nos oporteat amplius ex hac causa: Ex tunc autem dissimulare non poterimus, quin ipsis Mercatoribus nostris in præmissis provideamus, in vestri defectum, de remedio competenti.

Nimis enim injuriosum esset quod iidem Mercatores nostri, per fraudem, vel malitiam dicti communis Ministri Villæ prædictæ (cum quo, ratione cujusdam præconizationis, in eâdem Villâ publicè factæ, de pecuniâ eidem Custodi ad Cambium liberandâ audaciùs contraxerunt) taliter defrauderentur de suâ pecuniâ memoratâ.

Et quòd, ad hunc rogatum nostrum, decreveritis faciendum, nobis rescribere curetis citra terminum antedictum.

Dat. apud Westmonasterium 16. die Decembris.

Ad Papam, excusatoria pro Episcopo Wygorniensi, ne ejusdem Concilio personaliter intersit.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum, &c. Dum Paternæ mansuetudinis gratiam erga nos & Regnum nostrum vigere conspicimus affluenter, ipsam pro nobis & nostris, piâ prece, requirere non cessamus. A.D. 1309.

Cùm

A.D. 1309. Edw. 2. Cùm igitur Venerabilis Pater W. Wygorniensis Episcopus, Thesaurarius noster (qui, a nostro ætatis primordio, nostris insistens obsequiis, secreta præ cæteris nostra novit) ad interessendum personaliter vestro Concilio, per Litteras Apostolicas jam sit, ut intelleximus, præmunitus:

Ac idem Episcopus, propter diversitatem multiplicium agendorum, quæ in dies iminere noscuntur, nobis & dicto Regno adeò utilis, immò veriùs necessarius existit, quod ipsius præsentiâ carere nequivimus absque gravi incommodo status nostri, quod attendat favor Apostolicus; A.D. 1309. Edw. 2.

Quæsumus, Pie Pater, vestram Paternitatem devotis precibus exorantes, quatinus absentiam præfati Episcopi in dicto Concilio habere dignemini, precum nostrarum obtentu, de vestræ bonitatis affluentiâ, excusatam; super quo nobis velitis rescribere vestræ, si placeat, beneplacita Sanctitatis.

Ad regimen, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 18. die Decembris.

De Johanne de Britannia Comite Richemundiæ acquietando.

A.D. 1309. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 15. REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Cùm, vicesimo sexto die Novembris, Anno Regni nostri secundo, de gratiâ nostrâ speciali, remiserimus & pardonaverimus dilecto Consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ, omnimoda debita, in quibus nobis tenebatur, tàm de pecuniâ, sibi, tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, & nostro, in garderobâ ipsius Patris nostri, seu nostrâ de præstito, in Vasconiâ, Scotiâ, seu alibi liberatâ, quàm de victualibus ipsius Patris nostri, & nostris dicto Comiti similiter liberatis: Nec non & omnia alia debita, quæ dictus Johannes nobis debuit, usque ad Festum omnium Sanctorum, tunc proximò præteritum, ex quacunque causâ, prout in Literis nostris Patentibus, eidem Comiti inde confectis, pleniùs continetur: A.D. 1309.

Vobis mandamus quod ipsum Johannem de debitis prædictis, ad Scaccarium prædictum, quietum esse faciatis, juxta tenorem literarum nostratum prædictarum.

Teste Rege apud Westmonasterium, 19. die Decembris.

De Procuratorio, per Senescallum Vasconiæ faciendo, potius quam Regio sigillo consignato, in Curia Franciæ utendo.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 3. REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Hastinges, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Mittimus vobis, per latorem præsentium, Litteras nostras Patentes, per quas constituendi Procuratores, nomine nostro, in Curiâ Franciæ, pro negotiis, nos in Curiâ illâ tangentibus, vobis committimus potestatem;

Set, propter pericula, quæ nobis, & negotiis nostris dicti Ducatûs, in Curiâ prædictâ contingere poterunt hiis diebus, dilectos & fideles nostros, Dominum Bernardum Peleti Priorem & Dominum Mansi, & Magistrum Thomam de Grava Clericum, per Litteras nostras Patentes, Magno Sigillo nostro consignatas, ad præsens, pro hujusmodi periculis evitandis, nostros Procuratores constituimus in negotiis memoratis;

Mandantes eisdem quod, si a vobis sufficientes Litteras Procuratorias habere poterunt tempestivè, antequam, videlicet, oporteat per ipsos nostro nomine Procuratorium aliquod exhiberi, tunc Procuratorio, ipsis a vobis faciendo, utantur, Litteras nostras Procuratorias nullatenus exhibendo. A.D. 1310.

Propter quod Litteras vestras Procuratorias præfatis, Bernardo & Thomæ, pro negotiis prædictis, celeriter transmittatis.

Ob aliquas autem certas causas magis volumus quod Procuratores nostri, in Curiâ prædictâ, utantur Procuratorio, ipsis a vobis, tanquam Senescallo nostro dicti Ducatûs, more solito faciendo, quàm Procuratorio, Magno Sigillo nostro Regio consignato.

Dat. apud Sanctum Albanum, primo die Januarii.

De Procuratorio prædicto.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Vasc. 3. E. 2. m. 3.

REX discretis viris, dilectis & fidelibus suis, Domino Bernardo Peleti Priori de Manso, juris utriusque Professori, & Magistro Thomæ de Grava Clerico, salutem.

Litteras vestras, quas dilectus Clericus noster, Magister Thomas de Ingoure, nobis nuper detulit ex parte vestrâ, recepimus, & ad plenum intelleximus continentiam earumdem; undè Procuratorium quoddam, pro negotiis nostris dicti Ducatûs, in Curiâ Franciæ agitandis, sub formâ, quam nobis misistis, vobis transmittimus consignatum.

Et quia, dilecto & fideli nostro, Johanni de Hastinges, nunc Senescallo nostro Vasconiæ, constituendi Procuratores, nomine nostro, in Curiâ prædictâ, jam de novo commisimus potestatem, volumus quod, si sufficientes Litteras Procuratorias ab eodem Senescallo nostro, cui super hoc dirigimus Litteras nostras, habere poteritis tempestivè, antequam, videlicet, oporteat per vos, nostro nomine, Procuratorium aliquod exhiberi, tunc Litteris hujusmodi Senescalli nostri prædicti utamini, nostras proprias Litteras Procuratorias nullatenus exhibendo.

Potius enim volumus quod vos utamini, in Curiâ prædictâ, Procuratorio, vobis per dictum Senescallum nostrum faciendo, sicut hactenus fieri consuevit, quam Procuratorio Magno Sigillo nostro Regio consignato.

Super negotiis verò, vos tangentibus, vobis responsum faciemus per proximum Nuncium, quem ad nostram præsentiam missuri estis, sicut prædictæ vestræ Litteræ continebant.

Dat. apud Sanctum Albanum, primo die Januarii.

Ad Hollandiæ Comitem de Conventionibus observandis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 14. d.

REX Nobili viro, & amico suo karissimo, Willielmo Hanoniæ, Hollandiæ, & Sellandiæ Comiti, ac Frisiæ Domino, salutem, cum dilectione sincerâ.

Cùm nuper, in Parliamento nostro apud Staunford, habito diligenti tractatu cum illis de consilio nostro, & Cristiano de Paphurst Milite vestro, ac aliis, quos, unà cum ipso, ad nostram præsentiam destinâstis, cum potestate sufficienti tractandi de pace & concordia, super diversis discordiis & contentionibus, inter Gentes nostras ex parte unâ, & Gentes de potestate vestrâ ex alterâ suscitatas, Ordinatum fuerit, &, inter cætera, concordatum, quòd nos certos Justiciarios, infra potestatem nostram, assignaremus, ad querelas omnium & singulorum de potestate vestrâ, de aliquibus de Regno nostro conqueri volentium, audiendas, & ad plenam & celerem justitiam conquerentibus faciendam:

Et quod vos hujusmodi Justiciarios, infra potestatem vestram, ad querelas omnium & singulorum de potestate nostrâ, de aliquibus subditis vestris conqueri volentium, audiendas, deberetis cum potestate consimili assignare; prout hæc & alia in quadam Indenturâ, super ordinatione prædictâ confectâ (undè una pars residet penes nos in Cancellariâ nostrâ, & altera præfato Militi & Nuncio vestro extitit liberata) pleniùs continetur:

Ac Petrus Attesee, & Johannes Filius ejus, Walterus de Cakhowe, Johannes de Bradele, Thomas de Stamelmere, Ricardus Trunk, & Johannes Trenthemer, Burgenses & Mercatores nostri de Ravenesere,

Qui nuper, per quosdam homines de potestate vestrâ, bonis & mercimoniis suis, ad valentiam quadringentarum, sexaginta, & unius librarum, quatuordecim solidorum, & octo denariorum Sterlingorum, deprædati fuerunt, sicut nobis monstrârunt graviter conquerendo: Et pro quibus, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, ut ipsis super deprædatione prædictâ faceretis remedium adhiberi, pluries, ut accepimus, vobis direxit Litteras suas speciales,

Jam per se, vel per Attornatum suum, ad partes vestras se transferant, pro finali remedio, super deprædatione prædictâ, juxta Ordinationem prædictam, consequendo;

Amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus quatinus prædictos, Petrum, &c. vel eorum Attornatum benigne & favorabiliter pertractari, & ipsis, super deprædatione prædictâ, juxta formam Ordinationis prædictæ, fieri faciatis

A.D. 1310. Edw. 2. faciatis justitiæ complementum; ne Ordinationem prædictam, quam, quantum in nobis est, volumus observari, contingat, per vestri defectum, quod absit, aliqualiter infirmari. A.D. 1310. Edw. 2.

Dat. apud la Grove, 14. die Januarii.

De inhibitione Torneamenti apud Novum Mercatum.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 24. REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis apud Thetford, vel novum Mercatum, ad Turneandum hac instanti die Dominicâ, conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, ne die prædicto, vel alio, apud dictam Villam, seu alibi in Regno nostro, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum excercere præsumatis, sine nostra licentia speciali. A.D. 1310.

Teste Rege apud Shene, 19. die Januarii.

Confirmatio Cartæ Episcopi Dunelmensis Henrico de Percy, super Donatione Baroniæ de Alnewyk.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 23. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Inspeximus Cartam, quam Venerabilis Pater, Antonius Patriarcha Jerosolomitanus, & Episcopus Dunelmensis, fecit dilecto Consanguineo & fideli nostro, Henrico de Percy, in hæc verba:

Universis Christi Fidelibus, ad quos præsens Scriptum pervenerit, Antonius, permissione divina, Sanctæ Jerosolomitanæ Ecclesiæ Patriarcha, & Episcopus Dunelmensis, salutem in Domino sempiternam.

Noveritis me dedisse, concessisse, & hac Carta nostra confirmâsse Nobili viro, Domino Henrico de Percy, *&c. prout supra de 19. Oct. usque hæc verba, videlicet*, Nos autem Donationem, Concessionem, & Confirmationem prædictas, ratas habentes & gratas, eas, pro nobis & hæredibus nostris, quantum in nobis est, concedimus & confirmamus, sicut Carta prædicta rationabiliter testatur. A.D. 1310.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Shene, 23. die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Et mandatum est Johanni de Hotbum, Escaetori Regis ultra Trentam, quòd, cùm Rex Donationem & Concessionem prædictas per Literas suas Patentes confirmaverit, & Homagium prædicti Henrici inde ceperit, prout in eisdem Literis Regis pleniùs continetur, ipsum Henricum indè non occasionet, seu molestet in aliquo, contra tenorem Literarum Regis prædictarum.

Teste, ut supra.

Litera Regis Franciæ pro Matheo Caracæoli super Præbenda.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Ex Orig. in Turr. PHillippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, carissimo Filio E. eadem gratiâ, Regi Angliæ Illustri, Duci Aquitaniæ, fideli nostro, salutem & prosperos ad vota successus.

Venerabilis vir, Magister Matheus Caraczoli de Neapoli, Apostolicæ Sedis Notarius, dilectus Clericus noster, nobis confidenter exposuit quod vos, suggesto Auribus Regiis, minùs veraciter, quod ipse rebus erat humanis exemptus, Præbendam, quam in Ecclesia Salisberiensi obtinet, & quam per tempus non modicum pacificè & quietè possedit, suggestione hujusmodi circumventi, Magistro Thomæ de Lingor Clerico de facto noviter contulistis; qui Præbendam eandem, prætextu talis Collationis, pro suæ voluntatis arbitrio, detinet occupatam. Cum autem Notarius ipse, qui pro Templariorum, & aliis Negotiis arduis, ad partes Regni nostri, ad nostræ Requisitionis instantiam, ab Apostolicâ Sede missus, negotia ipsa prosequitur laudabiliter & sollerter, corporeâ vigeat sospitate; A.D. 1310.

Nos, perhibentes super hoc fidele testimonium veritati, Filiationem vestram

A. D. 1310. Edw. 2. ſtram affectuoſe requirimus & rogamus, quatinus eundem Notarium, quem, obtentu devotionis eximiæ, quam ipſe & Domus ſua, ab olim, ad nos gerunt & ſolium Regni noſtri, necnon ob ſuorum Magnitudinem meritorum, ſpeciali dilectione proſequimur, habentes propenſius commendatum, ſibi, vel Procuratori ſuo pro eo, Præbendam prædictam, unà cum fructibus percipi potuerunt ex eâ, integrè, ſine cujuſlibet difficultatis objectu, & dilationis moroſæ diſpendio, reſtitui faciatis. A. D. 1310. Edw. 2.

Dat. Pariſius, die ſeptimo Menſis Februarii, Anno Domini Milleſimo, Trecenteſimo, Nono.

Inhibitio ne aliqui veniant cum Armis ad Parliamentum.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 22.

LE Roi a toutz ceux, qui ceſtes Lettres verront, ou orront, ſalutz.

Come, por l'oneur & la dignitee de noſtre Corone, eioms defendu a toutz, qui a ceſt noſtre Parlement a Weſtmoſtier venir devient, que nul, ſur forfeiture de quant qil purra forfaire devers nous, y veigne as Chivaus, ne Armes; mes que toutz y veignent en due manere, e ſi come il devient, & ſolerent en temps de noſtre Pere, por ceo qe nous aſſeuroms toutz de ſauvemet venir, demorer & repairer.

Nous, de la loiaute, & del aviſement de nos chiers & foials les Countes de Glouceſtre, de Nichole, de Garenne, e de Richemund, eantz plenere fiaunce, voloms que, ſi nule medle ſourde, entre queux q'il ſoient, durant noſtre dit Parlement, que meſmes les Contes les facent adreſcer, & punir les treſpaſſours, ſolonc ceo q'il verront que face a faire por noſtre honeur ſauver, & noſtre Pees gardier. A. D. 1310.

Et, a ceo faire, les donoms plein poair, par ceſtes nos Lettres Patentes, Seallees de noſtre Seel.

Donees a Weſtmoſtier le Septiſme jour de Feverer, l'an de noſtre Regne tiercz.

Ad Comitem Lancaſtriæ, de non veniendo ad Parliamentum cum Armis.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 22.

LE Roi a Son foial, Thomas Counte de Lancaſtre, Son treſchier Coſin, ſalutz.

Come, por l'oneur & la dignite de noſtre Coronne, & ſelom l'uſage de noſtre Roialme en cea en arere, nul, qui ſoit ſomonſe de venir a noſtre Parlement, ne y devie venir as Chivaus, ne Armes, mes ſeurement & duement, en manere qil devient, & ſoleient venir en temps de noſtre Pere:

Par quei nous, eu, ſur ceo Conſail, defendoms a toutz, ſur quant qil porront forfaire devers nous, que nul ne ſoit ſi hardi de venir a noſtre Parlement, qui nous avoms ja fait ſomondre a Weſtmoſtier, ſi come bien ſavetz, as Chivaus, ne Armes; mes q'il veignent en due manere, ſi come il devient, & ſoleient en temps du dit noſtre Pere, pur treiter & nous conſeiller ſur les buſoignes, que touchent nous, & l'amendement de l'eſtat de noſtre Roialme:

Car nous aſſeuroms toutz de ſauvement venir, demorer, & repairer.

Et avoms, ſur ceo, comande as nos Chiers & foials, les Countes de Glouceſtre, de Nicole, de Garenne, & de Richemund, por plus grant ſeurtee de touz ceux, qi y vendront, q'il empreignent ceſte buſoigne, ſi que tourz y peuſſent ſauvement & ſecurement venir, demorer, & repairer. A. D. 1310.

Et, ſi par aventure auſcuns, ou auſcun y viegnent autrement, que n'eſt ſuſdit, avoms ordeine que les ditz Countes ſoient en eide, contre ceaux, qui averont enſi treſpaſſe, que les choſes ſoient adreſcees a noſtre honeur; la quele choſe meiſmes les Countes ont empris.

Et voloms, que ſi nule medle ſurde, entre queux qil ſoient, durant noſtre dit Parlement, que les ditz Countes le facent adreſcer, & punir les treſpaſſeurs, ſelom ceo q'il verront que face a faire: Et ſur ceo les avoms done plein Poer.

En teſmoigne de quele choſe, nous vous enveoms ceſtes nos Lettres Patentes.

Donees a Weſtmoſtier, le ſeptiſme jour de Feb.

Autieles lettres furent maundez as Countes ſutz eſcritez, ceſt a ſavoir,

Al Counte de Hereford,
Al Counte de Pembrok,
Al Counte de Warr.

Pro

A. D. 1310. Edw. 2.

Pro Petro de Gavaston.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 21.

REX dilectæ sibi Margaretæ, quæ fuit Uxor Edmundi, quondam Comitis Cornubiæ, defuncti, salutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster,

Pro remissione & quietâ clamatione, quas eidem Patri nostro fecistis de dote vestrâ, quam in Curiâ ipsius Patris nostri, coram Justiciariis de Banco, per brevia sua petivistis versus diversos homines de libero tenemento, quod fuit prædicti Edmundi, quondam viri vestri; quos quidem homines dictus Pater noster, tanquam Hæres ipsius Comitis, voluit Warantizare:

Concessisset vobis Centum libratas terræ & redditûs per Annum, habendas nomine dotis vestræ prædictæ; & inter cætera, quæ vobis in hac parte assignavit, assignâsset vobis Maneria de Kenton, cum Henetre, Wyke, & Suthtenge, quæ fuerunt prædicti Comitis, habenda nomine dotis, ut est dictum; ita quod redderetis eidem Patri nostro, & Hæredibus suis, singulis Annis, ad Scaccarium suum, ad totam vitam vestram, de prædictis Maneriis de Kenton, cum Henetre, Wyke, & Suthtenge, quadraginta & sex libras, quatuordecim solidos, & undecim denarios, qui excedunt dictas Centum libratas terræ & redditûs, unam, videlicet, medietatem, ad Scaccarium Sancti Michaelis, prout in Litteris Patentibus ipsius Patris nostri, vobis indè confectis, pleniùs continetur:

Ac nos, quinto die Augusti, proximò jam præterito, per cartam nostram, dederimus, & concesserimus dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston Comiti Cornubiæ, & Margaretæ Uxori ejus, Nepoti nostræ karissimæ, Omnia Castra, Villas, Maneria, Terras & Tenementa, quæ fuerunt præfati Edmundi, in manu nostrâ existentia,

Habenda eisdem, Petro & Margaretæ, & Hæredibus, de Corporibus ipsorum, Petri & Margaretæ, legitimè procreatis, unà cum dotibus, cum acciderint, & omnibus aliis, ad prædicta Castra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa, spectantibus quoquo modo; prout in dictâ Carta nostra pleniùs continetur:

Per quod dictæ quadraginta & sex libræ, quatuordecim solidi, & undecim denarii, ad dictos, Petrum & Margaretam, pertinent ratione donationis & concessionis nostræ prædictæ:

Vobis mandamus quòd eisdem, Petro & Margaretæ, viginti & tres libras, septem solidos, quinque denarios, & unum obolum, de termino Sancti Michaelis, proximò præterito, de prædictis quadraginta & sex libris, quatuordecim solidis, & undecim denariis, solvatis; & de eisdem quadraginta & sex libris, quatuordecim solidis, & undecim denariis, ex nunc, ad terminos prædictos, sitis intendentes & respondentes, ut est dictum.

Volumus enim vos inde ad Scaccarium nostrum exonerari.

Teste Rege apud Westmonasterium, 13. die Februarii.

De Tractando cum Scotis super Treuga.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 3.

EDward, par la Grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignent d'Irland, & Ducs d'Aquitaigne, a touz ceux, qui cestes Lettres verront, ou orront, saluz en Dieu.

Sachetz que nous grantoms & donoms al honurable Pere en Dieu, William, par la mesme Grace, Evesque de Seint Andreu, & a nos feals & loials, Robert de Umframvill Conte de Anegos, Johan le Fiz Marmaduc, Johan Wychard, & as nos chers Clers, William de Bevercote nostre Chanceller, & Johan de Weston nostre Chamberlaine d'Escoce, e Alisaundre le Conners, sis, cinque, & quatre de eux,

Fraunk Poer, & special maundement, de treiter, en noun de nous, & pur nous, ovesques les gentz d'Escoce, a qui nous avoms guerre, de Treve, ou de Soufftaunce entre nous, nos homes, nos sutzmis, & n s aidantz d'une part, & eanz, & lour aliez & aidauntz d'autre part, sur les guerres, dissensions, & discordz, que sont entre nous & ceux, selonc ce q'il verrount que meutz soit a faire al honur de nous, & profit de nostre Roialme:

De meisme celle Trewe, ou Suffraunce ottroier, doner, affermer, & de jurer, en nostre alme, de cele Trewe ou Suffraunce firmement gardir & tenir, & de tutes autres choses faire & complir, qui a cele Trieue, ou Sous-

fraunce

A. D. 1310. Edw. 2. france ferront bosoignables ou covenables, tot soit il qu'il requergent especial manndement:

E nous averoms pur ferme, e pur estable, quant qe les avantditz, Evesque Cont, Johan, Johan, William, Johan, & Alisaundre, Sis, cink, ou quatre d'eux averont treite, e ordene, fait, & ferme, en noun de nous, & pur nous, pur nos homes, pur nos sutzmys, & pur nos aidantz, sur les choses avantdites, & chescun de eles.

En tesmoignance des queux choses nous avoms fait faire cestes nos lettres overtes.

Donees a Westmoster le 16. jour de Feverer, l'an de nostre Regne tierz.

De intendendo Inquisitoribus super Separatione Templariorum.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 11.

REX Constabulario Turris suæ Londoniarum salutem.

Cum concesserimus Prælatis & Inquisitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, & similiter contra singulares Personas & Fratres Ordinis illius, nuper per literas Apostolicas deputatis, quod iidem Prælati & Inquisitores, de ipsis Templariis, & eorum corporibus, quotiens voluerint, ordinent & faciant id, quod eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum:

Et mandaverimus universis & singulis Ministris nostris, Custodibus Templariorum, quod Prælatis & Inquisitoribus ipsis, in separatione dictorum Templariorum, ab invicem facienda, & in aliis similiter, quæ iidem Prælati & Inquisitores, in hac parte, secundum legem prædictam, facienda viderint, intendant:

Ac assignaverimus dilectum & fidelem nostrum, Willielmum de Diene, ad præmissa supervidenda, & quod ad ea facienda & complenda diligenter assistat Prælatis & Inquisitoribus antedictis:

Vobis mandamus, sicut aliàs mandavimus, quod Prælatis & Inquisitoribus ipsis, in separatione Templariorum prædictorum, ut præmittitur, facienda, ac etiam in aliis, quæ iidem Prælati & Inquisitores in negotio prædicto, secundum legem prædictam, facienda viderint, intendatis, vel coram nobis, sine dilatione, significetis quare mandato nostro, aliàs vobis inde directo, minimè paruistis; remittentes nobis hoc breve.

Teste Rege apud Westmonasterium primo die Martii.

De Separatione prædicta.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 9.

REX Vicecomiti Eboraci salutem.

Cùm concesserimus Prælatis & Inquisitoribus, *&c. prout supra.*

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Martii.

Eodem modo mandatum est Vicecomiti Lincolniæ.

De inhibitione Torneamenti apud Bungey.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 18.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis apud Bungeye, ad torneandum hac instanti die Lunæ, conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, nè die prædicto, vel alio, apud dictam Villam, seu alibi, in Regno nostro, torneare, burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia facta Armorum excercere præsumatis, sine nostra licentia speciali.

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Martii.

Eodem modo mandatum est Comitibus, &c. apud Sudbyry, die Lunæ, proximò post mediam quadragesimæ, proximò futurum, ad torneandum, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Quod

A.D. 1310. Edw. 2.

Quod Custodes Templariorum sint intendentes Inquisitoribus.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 17.

REX Universis & singulis Ministris suis, Custodibus Templariorum, ad quos, &c. salutem.

Cum concesserimus Prælatis & Inquisitoribus,

Ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem dicti Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, & similiter contra singulares Personas & Fratres Ordinis illius, nuper per litteras Apostolicas deputatis,

Quod sidem Prælati & Inquisitores de Ipsis Templariis, & eorum corporibus, quotiens voluerint, ordinent & faciant id, quod eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum;

Et vobis mandaverimus quod, ad hoc faciendum, sitis præfatis Prælatis & Inquisitoribus intendentes: vobis mandamus quod Prælatis & Inquisitoribus ipsis, in separatione dictorum Templariorum, ab invicem faciendâ, & in aliis, quæ iidem Prælati & Inquisitores in hac parte, secundum legem prædictam, facienda viderint, intendatis.

Teste Rege apud Westmonasterium octavo die Martii.

Per ipsum Regem & Consilium.

Pro Johanne de Segrave Custode Scotiæ.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Sco. 3. E. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate, circumspectione, & industriâ dilecti & fidelis nostri, Johannis de Segrave, plenam fiduciam optinentes, ipsum constituimus Custodem nostrum totius Terræ nostræ Scotiæ, tàm citra mare, quàm ultra, quamdiu nobis placuerit:

Ita quod habeat & retineat de propria familia sua in eadem terra, pro custodia ejusdem, dum custodiam illam sic habuerit, sexaginta homines ad arma continue:

Et pro sua, ac prædictorum hominum sustentatione, ut pro vadiis, restauro equorum, & aliis, a nobis percipiat, usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum, si custodiam illam tanto tempore tenuerit, mille & trescentas Marcas; de quibus quingentas Marcas sibi præ manibus fecimus liberari, & residuas octingentas Marcas per manus Camerarii nostri Scotiæ sibi mandavimus liberari:

Et, si minore tempore custodiam prædictam habuerit, vel dictos sexaginta homines secum continuè non retinuerit, tunc minùs, pro ratâ temporis, necnon numero hominum, qui sibi de dicto numero defecerint, de summâ percipiat antedictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Langele decimo die Martii.

De Templariis, per Vicecomitem Eboraci vagari permissis, salvo custodiendis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 7.

REX Vicecomiti Eboraci salutem.

Cùm Dominus Summus Pontifex certos Inquisitores, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, necnon contra singulares personas Ordinis illius, super certis Articulis, ipsis Inquisitoribus sub Apostolica Bulla missis, & aliis quibus eis videbitur expedire, jam duxerit assignandos:

Nosque nuper præcepimus Vicecomitibus nostris Northumbriæ, Cumbriæ, Westmerlandiæ, Lancastriæ, Notinghamiæ, Derbiæ, Salopiæ, Staffordiæ, per diversa brevia nostra, quod ipsi omnes Templarios in Ballivis suis, sine dilatione capi, & eos usque Castrum nostrum Eboraci duci facerent, per te in Castro prædicto custodiendum: tibique præcipimus quod omnes præfatos Templarios a præfatis Vicecomitibus reciperes, & in Castro prædicto sub salvâ & securâ custodiâ faceres custodiri:

Ac jam intellexerimus quòd, Templarios prædictos, sub custodiâ tuâ existentes, vagari permittis, in contemptum mandati nostri prædicti; per quod de fuga ipsorum verisimiliter timeri poterit, nisi citiùs super hoc aliud remedium apponatur;

Tibi

A.D.1310. Edw. 2. Tibi præcipimus, sicut aliàs præcepimus, firmiter injungentes, quod omnes Templarios prædictos, in custodia tua existentes, sub tali custodia facias detineri, quod de ipsis respondere possis ad mandatum nostrum; & hoc, sicut A.D.1310. te indempnem conservare volueris, nullo modo omittas. Edw. 2.

Teste Rege apud Westmonasterium 12. die Martii.

De Personis eligendis, ad ordinandum de statu Regni, & Hospitii Regis.

A.D.1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 15. LE Roi as touz ceux, qui cestes lettres verront, ou orront, saluz.

Come nous, al honour de Dieu, & por le bien de nous, & de nostre Reaume, eoms grantez, de nostre fraunche volunte, as Prelatz, Contes, & Barons de nostre dit Roiaume, qu'il puissent eslire certeines persones des Prelatz, Contes, & Barons, & des autres, les queux il lour semblera suffisantz d'apeller a eux, durant le temps de lour poair (cest a saver, jesqes a la Fest de Seint Michel precheine avenir, & de la dite Fest en un an prechein suiant) pur ordenier & establer l'estat de nostre hostel, & de nostre Roiaume, solonc droit & reson.

Nous grantoms, par cestes nos lettres, a ceux, qui deyuent estre esluz, quenx qu'il soient, par les ditz Prelatz, Contes, & Barons, plein poair de ordener l'estat de nostre Hostel, & de nostre Roiaume desusditz, en tieu maniere que lour ordenances soient faites al honour de Dieu, & al honour, e au profit de Seint Eglise, & al honur de nous, & a nostre profit, & au profit de nostre poeple, solonc droit & resou, & le serement que nous feisimes a nostre coronement.

Et voloms que les esluz, & toux ceux, A.D.1310. que sont de nostre Seignurie, & de nostre ligeaunce, les ordenaunces, que faites serront par les Prelatz, Contes, & Barons, qui a ce serront esluz, & autres par eux, a ce appelez, teignent & gardent en touz leur pointz, & qu'il se puissent a ce asseurer, lier, & entreiurer sanz chalenge de nous, ou de noz.

Et, si aventure aviegne, que partie de eux, qui serront esluz pur les dites ordenances faire, soient destorbez par mort, ou par malade, ou renable enchesou (que Dieu defende) par quei il ne puissent les dites ordenances perfaire; que adonqes bien lyt a eux, qui serront presentz pur mesmes les ordenances faire, d'aler avant en les dites ordenances, par eux, ou appelles, ordenances faire, solonc ce qu'il verront, que ce soit plus a honur de nous, & au profit de nous, & de nostre poeple.

En tesmoignance de queu chose, nous avoms fet faire cestes noz lettres overtes.

Don. a Westm. le 16. jour de Marz.

De excambio Mariæ de Brus, pro Waltero Comyn in Prisona Scotorum.

A.D.1310. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 6. REX dilecto & fideli suo, Henrico de Bello Monte, Constabulario Castri sui de Rokesburgh, salutem.

Quia, ad requisitionem dilecti & fidelis nostri, Galfridi de Moubray, & aliorum amicorum Walteri Comyn, in Prisona Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, existentis, concessimus quod Maria de Brus, Priso de Scotia, in Castro nostro prædicto exi- A.D.1310. stens, pro prædicto Waltero deliberetur;

Vobis mandamus quod ipsam Mariam a Castro prædicto, pro præfato Waltero, deliberetis.

Teste Rege apud Westmonasterium tricesimo die Martii.

Ad Papam, quod paratus est facere quicquid sine exhæredatione & læsione Coronæ & Juris Regii fieri potest.

A.D.1310. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 1. SAnctissimo in Christo Patri, Domino C. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ, ac Universalis Ecclesiæ Summo Pontifici, Edwardus, A.D.1310. &c. devota pedum oscula beatorum.

Quanto specialiùs in Paterni Amoris dulcedine

A.D. 1210. Edw. 2. dulcedine, prout nostra tenet opinio, nos portamur, tanto torquemur amariùs si quicquam, quod absit, agi contingeret, quod in irreverentiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Sponsæ Patris nostri, cedere posset quomodolibet, aut offensam.

Receptis itaque vestræ Sanctitatis litteris, per venerabilem Patrem Dominum Pictavensem Episcopum, latorem præsentium, præsentatis, auditâque ipsius credentiâ, pleniùs & intellectis, nos, ad nostri memoriam reducentes quod, a tempore nostri suscepti regiminis, super negotiis, nos & Regnum nostrum tangentibus, cum nostris proceribus, quorum Consilium in talibus adeo nobis necessarium existit, quod sine ipsis quicquam super hiis agere non valemus, propter aliqua impedimenta, quæ ad vestri Apostolatûs auditum credimus pervenisse, licet ad hæc ammovenda Curam adhibuissemus sæpius diligentem, habere nequivimus colloquium ut decebat:

Et quod responsum super aliquibus, quod a nobis vestra Clementia litteratoriè ante hæc tempora postulavit, in suspenso positum extitit;

Hac de causâ, cupientesque votis paternis filiali devotione, quantum possumus, annuere absque juris nostri Regii læsione, quosdam de Consilio nostro, nobiscum tunc temporis existentes, ad tractandum super contentis in dictis litteris vestris duximus assignandos:

Qui, examinatis & recensitis hujusmodi, absque Comitum & Baronum dicti Regni, tunc absentium, pleniori Consilio, asserebant nobis super hiis consulere se non posse.

Et quia, Pater sancte, impedimenta hujusmodi, quæ morosam dilationem super præmissis negotiis hactenus produxerunt, jam cessare videntur, sicut præfatum Episcopum id credimus non latere: A.D. 1210. Edw. 2.

Nosque pro firmo speramus quòd vestra Sancta Paternitas non affectat, ut in tam arduis negotiis quicquam inconsulte agamus;

Ordinavimus quòd Consilium nostrum, unà cum hiis, quos ipsa contingunt negotia, super omnibus & singulis, in dictis litteris contentis, ad plenum deliberet, ac eâ diligentiâ examinet pervigili, ut, scrutatis pleniùs scrutandis, responsum super hiis, citra vestrum Concilium celebrandum, per Nuncios nostros proprios vestræ Paternitati transmitti valeat, Deo dante.

Vestram igitur Sanctitatem devotis precibus exoramus, quatinus hujusmodi dilationem Consilii, & deliberationem vestra Beatitudo molestè non ferat; nostræ etenim intentionis existit ut, super omnibus & singulis, in dictis litteris contentis, dictæ Ecclesiæ Romanæ faciamus quod facere debemus, & quod fieri poterit absque exhæredatione & læsione Coronæ & Regii juris nostri.

Et, ut nostra devotio, quam ad ipsam Ecclesiam habemus, evidentiùs appareat, volumus & præcipimus quod ejusdem Ecclesiæ Nuncii in dicto Regno nostro honorifice recipiantur, & devotè tractentur;

Ita tamen quod quicquam non attemptent, quod in præjudicium juris Coronæ nostræ, seu nostrorum cedere valeat quovismodo:

Quodque super injuriis & molestiis, in eisdem litteris suggestis, debita satisfactio intercedat, habitâ tamen informatione legitimâ primitùs super ipsis.

Conservet vos Altissimus, ad regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora prospera & longæva.

Teste Rege apud Westmonasterium primo die Aprilis.

De Temporalibus Abbati Fiscanensi liberandis, quamvis literas Papales, Regi directas, non attulerit.

A.D. 1210. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 10.

REX, dilecto & fideli suo, Waltero de Gloucestriâ, Escaetori suo citra trentam, salutem.

Licet dilectus nobis in Christo, Frater Robertus Putot, quem Dominus Summus Pontifex in Abbatem Fiscamp. præfecit (sicut per litteras ejusdem Summi Pontificis bullatas, dicto Roberto directas, apparet) litteras Summi Pontificis, nobis inde directas, ut est moris, non detulerit;

Volentes tamen præfato Roberto gratiam, istâ vice, facere specialem, cepimus fidelitatem ipsius Abbatis, nobis debitam in hac parte, & temporalia Abbatiæ prædictæ, infra Regnum nostrum existentia, restituimus eidem: A.D. 1210.

Ita, videlicet, quod idem Abbas litteras ipsius Summi Pontificis bullatas, nobis dirigendas, sub datâ litterarum prædictarum, infra Festum Omnium Sanctorum, proximò futurum, nobis

A. D. 1310. Edw. 2. deferat, vel mittat in formâ debitâ, & consuetâ; alioquin nos temporalia prædicta in manum nostram resumamus, & de exitibus, medio tempore inde perceptis, nobis respondeatur.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Roberto temporalia prædicta liberetis, A. D. 1310. Edw. 2. tenenda in formâ prædictâ.

Teste Rege apud Westmonasterium primo die Aprilis.

Per Concilium.

De Petitionibus diversorum hominum de Scotia ratione servitii admittendis.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 4. E. 2. REX, dilectis & fidelibus suis, Roberto de Clyfford Custodi suo, Willielmo de Bevercote Cancellario suo, & Magistro Johanni de Weston Camerario suo Scotiæ, salutem.

Mittimus vobis, sub pede Sigilli nostri quasdam Petitiones, per diversos homines, de dictâ Terrâ Scotiæ nobis in Parliamento nostro, quod apud Westmonasterium jam tenuimus, porrectas, mandantes quòd,

Habitâ consideratione diligenti ad servitium dictorum hominum, nobis impensum, necnon ad portionem debiti, quod eis debemus pro servitio illo, quemlibet eorumdem hominum, quibus diem præfiximus de præmissis (videlicet, quod sint coram vobis, apud Berewicum super Twedam, a die Paschæ proximo futuro, in unum mensem) A. D. 1310. juxta merita singulorum, & portionem debiti, in quo sibi tenemur, sicut prædictum est,

De denariis & victualibus nostris, in dictis partibus Scotiæ nunc existentibus, & de aliis, quæ ad partes illas tunc mittemus, respiciatis, prout pro honore nostro, & statu dictorum hominum, uberiùs in obsequio nostro sustentando, meliùs fore videritis faciendum:

Et de denariis & victualibus nostris, quæ præfatis hominibus liberaveritis in hac parte, vobis, præfate Camerarie, in compoto vestro debitam allocationem habere faciemus.

Teste R. apud Westm. 1. die Apilis.

Per Concilium.

De Custode Scotiæ constituto, & de eidem intendendo.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 3. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate, circumspectione, & industriâ dilecti & fidelis nostri, Johannis de Segrave, plenam fiduciam optinentes, ipsum constituimus Custodem nostrum totius Terræ nostræ Scotiæ, tàm citra mare, quàm ultra, quamdiu nobis placuerit.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesore decimo die Aprilis.

Per Breve de privato sigillo.

ET mandatum est Episcopis, Abbatibus, Prioribus: Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Constabulariis, & omnibus aliis Ministris, Ballivis, & Fidelibus Regis; ac toti Communitati totius Terræ Scotiæ, quod eidem Johanni, tanquam Custodi Regis Terræ prædictæ, in omnibus, quæ ad Custodiam Terræ illius, necnon & conservationem pacis Regis ibidem pertinent, cum equis & armis, & toto posse suo, si necesse fuerit, intendentes sint A. D. 1310. & respondentes, consulentes & auxiliantes, quotiens & quando, per ipsum Johannem, super hoc ex parte Regis fuerint præmuniti: Et hoc nullatenus omittant.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per breve ut supra.

ET mandatum est Vicecomitibus Lancastriæ, Westmerlandiæ, Cumbriæ, & Northumbriæ, Militibus, Ministris, & omnibus Ballivis & Fidelibus Regis, de eisdem Comitatibus, tàm infra libertates, quàm extra, quod præfato Custodi in hiis, quæ ad Custodiam Terræ prædictæ, necnon & conservationem pacis Regis ibidem, pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto posse suo, si necesse fuerit, intendentes sint & respondentes, consulentes & auxiliantes, quotiens & quando per ipsum Custodem, super hoc, ex parte Regis fuerint præmuniti: Et hoc, sicut Regem,

A. D. 1310. Edw. 2. Regem, & honorem suum diligunt, nullo modo omittant.
In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum est Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus aliis de Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, Westmerlandiæ, Lancastriæ, & Eborum, tàm infra libertates, quàm extra, quod præfato Johanni in hiis, quæ ad securam custodiam Terræ prædictæ pertinere poterunt, cum equis & armis, & toto posse suo, si necesse fuerit intendentes sint & respondentes, *&c. ut supra.* Et hoc sicut Rex, *&c. ut supra.* A. D. 1310. Edw. 2.

REX dat autem præfato Johanni, tenore præsentium, plenariam potestatem, modo debito puniendi omnes illos de Comitatibus prædictis, quos in hac parte contrarios invenerit & Rebelles, prout, pro custodiâ Terræ prædictæ, & conservatione pacis Regis ibidem, meliùs viderit faciendum.
In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per breve de privato Sigillo.

De Archidiacono Glasguensi mittendo usque Cestriam, & inde ad Turrem London.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 6. REX, dilecto & fideli suo, Willielmo de Cytons, Constabulario Castri sui de Coneweye, salutem.

Mandamus vobis quod Johannem Wychard, quondam Archidiaconum Glasguensem, quem in Prisonâ nostrâ, in Castro prædicto, detinetis, usque Cestriam salvò & securè duci faciatis;

Ibidem liberandum dilecto & fideli nostro Pagano de Tylocot, Justiciario nostro Cestriæ, vel ejus locum tenenti;

Cui mandavimus quod eundem Johannem a vobis recipiat, & usque Turrim nostram Londonii duci faciat indilatè.

Teste Rege apud Wyndesor. dicimo sexto die Aprilis.

Per Consilium.

REX, dilecto & fideli suo, Pagano de Tylocot, Justiciario suo Cestriæ, vel ejus locum tenenti, salutem. A. D. 1310.

Cum mandaverimus, dilecto & fideli nostro, Willielmo de Cytons, Constabulario Castri nostri de Coneweye, quod Johannem Wychard, quondam Archidiaconum Glasguensem, quem in Prisonâ nostrâ, in Castro prædicto, detinet, usque Cestriam duci faceret, vobis ibidem liberandum:

Vobis mandamus quod ipsum Johannem a præfato Constabulario recipiatis, & usque Turrim nostram Londonii salvò & securè duci faciatis; ita quod sit ibidem citrà Festum Ascensionis Domini, proximò futurum, dilecto & fideli nostro Johanni de Crumbewell, Constabulario Turris illius, liberandum: cui mandavimus quod eundem Johannem a vobis recipiat, & in Prisona, in eadem Turri, faciat custodire.
Teste ut supra.

De injuriis hinc inde inter Gentes Comitis Hollandiæ, & Angliæ audiendis.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 8. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cum nuper, in Parliamento nostro, apud Staunford, inter nos & Concilium nostrum ex parte unâ, & Nuncios ac Procuratores Nobilis Viri Domini W. Hanon. Holland. & Selandiæ Comitis, Frisiandiæque Domini, specialem ad hoc ab ipso Comite potestatem habentes, ex alterâ, concordatum fuerit & etiam ordinatum, quod certi Justiciarii, tàm per nos, quàm per præfatum Comitem assignarentur, ad querelas omnium & singulorum, de potestate nostra & dicti Comitis, de dampnis & injuriis hinc inde illatis audiendas, & ad plenam & celerem justitiam eis, secundum formam Ordinationis prædictæ, faciendam: A. D. 1310.

Quódque nos omnibus & singulis, de potestate dicti Comitis, hujusmodi querelas, infra potestatem nostram, prosequi

A. D. 1310. Edw. 2. sequi volentibus: Dictúsque Comes hominibus nostris, querelas suas, infra potestatem ipsius Comitis, similiter prosequentibus, salvum & securum conductum præstare debeamus, prout in Ordinatione prædictâ plenius continetur.

Nos, Ordinationem prædictam servari volentes, Johannem Filium Katerinæ, & Egidium Filium Danielis, de Midelb. in Seland. ac eorum homines, nuper ad nos in Angliam, pro hujusmodi querelis prosequendis, juxta formam Ordinationis prædictæ, venientes, suscepimus in protectionem & conductum nostrum in eundo per Regnum & potestatem nostram, ibidem morando, & querelas suas prosequendo, & exinde ad propria redeundo.

Et ideo vobis mandamus quod eisdem Johanni & Egidio, & eorum hominibus, in eundo per Regnum & potestatem nostram, ibidem morando, dictásque querelas suas prosequendo, & exinde ad propria redeundo, sicut prædictum est, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod vel gravamen: A. D. 1310. Edw. 2.

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis sine dilatione faciatis emendari:

In cujus, &c. Usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Windesor. 20. die Aprilis.

Ad Papam, rogatoria pro Guilielmo de Melton.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Rom. 3. E. 2. m. 1. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dona favoris & gratiæ, quibus vestræ Beatitudinis clementia nos & nostros plaries fuerat prosecuta, non latent in abditis, set claris operibus satis patent; pro quibus vestræ Sanctitati ad laudum præconia assurgimus, & gratiarum uberiores exsolvimus actiones:

Et quia, Pater Sancte, in vestræ bonitatis affluentiâ, quam continuari quærimus piâ prece, in hiis, quæ nos aut nostros tangunt, nostræ spei firma devotio requiescit, nostraque affectio sic exuberat erga dilectum Clericum nostrum Willielmum de Melton, qui, a nostræ ætatis primordiis, nostris insistebat obsequiis, quod ipsius honores & commoda eò affectuosius peroptamus, quò ipsum vitæ conversatio, morum honestas, ac alia decorant gratiarum munera & virtutum; A. D. 1310.

Vestræ Sanctitati prece, quâ possumus, supplicamus, quatinus præfatum Clericum nostrum, qui penes nos habetur multipliciter, & potissime ex causis præviis, gratiosus, ipsiúsque negotia, per Venerabilem Patrem, Dominum Thomam tituli Sanctæ Sabinæ Presbiterum Cardinalem, vobis, si placet, exponenda, habere velitis paternis affectibus commendata, ac ea & celeriùs & gratiosiùs votivo affectui mancipare, quo ob felicem expeditionem eorumdem reputabimus nos quamplurimùm honoratos.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 20. die Aprilis.

De Protectione pro Nunciis Papæ, ea conditione quod nihil in præjudicum Coronæ aggrediantur.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Pat. 3. E. 2. m. 7.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Volentes, ob Sedis Apostolicæ reverentiam, Nuncios & Ministros, pro negotiis Domini Summi Pontificis exequendis, ad Regnum nostrum venientes, curialiter recipi & tractari, ipsos in protectionem & defensionem nostram suscepimus specialem.

Et ideo vobis mandamus quod præfatis Nunciis & Ministris, in veniendo in dictum Regnum nostrum, ibidem morando, & hujusmodi negotia prosequendo, injuriam, molestiam seu impedimentum nullatenus inferatis, seu, quantum in vobis est, inferri permittatis; A. D. 1310.

Dùm tamen quicquam non attemptent, quod in nostri, seu Coronæ nostræ præjudicium poterit redundare; quod, si secus facere præsumpserint, ac ipsos, eâ occasione, per vos attachiari contingat, tunc nobis de modo & causâ attachiamenti hujusmodi distinctè & apertè, sub sigillis vestris, constare absque moræ dispendio faciatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wodestoke, 3. die Maii.

Per ipsum Regem.

De

A. D. 1310. Edw. 2.

De Injuriis a Bayonensibus, Maclonensibus illatis.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Ex Orig. in Turr.

PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, carissimo Filio Edwardo, eâdem gratiâ, Regi Angliæ illustri, Duci Aquitaniæ, fideli nostro, salutem & dilectionem.

Ex parte Civium & Habitatorum Maclonensium nobis fuit conquerendo monstratum, quod pacem inter eos, &, inclitæ memoriæ, Genitorem vestrum, quondam Regem Angliæ, de Guerra Vasconiæ reformatam, & contra ipsius pacis formam, Nonnulli de Baiona, ratione rancoris, dicta Guerra durante concepti, eisdem Maclonensibus plures injurias & violentias, ac dampna gravia intulerunt, & de die in diem inferunt, & multipliciter eos gravant & opprimunt, & Nonnullos ex ipsis Maclonensibus morti, ut dicitur, tradiderunt.

Quare requirimus vos attente, tenore Præsentium, quatinus supradictas injurias, violentias & gravamina emendari competenter eisdem Maclonensibus, eas passis, & dampna data resarciri, quatenus de præmissis legitime constiterit, faciatis, prout, dictæ pacis formâ servatâ, rationabiliter fuerit faciendum.

Promissuri eisdem Maclonensibus; taliter quòd, tàm per terram, quàm per Mare, possint & audeant salvò & securè, sicut alii Incolæ Regni nostri, nobis fideles & devoti, incedere & Mercari.

Et quòd a dictis Baionensibus Injuriæ, Violentiæ, Gravamina, vel dampna, de cætero, eisdem Maclonensibus, in personis vel rebus, occasione prædictâ, nullatenus inferantur, quódque id nobis debeat esse gratum.

Actum apud Sanctum Laudum, die sexto Maii, Anno Domini Millesimo, Trecentesimo, Decimo.

Contra impugnantes Jura Coronæ.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Pa. 3. E. 2.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacristis, Præbendariis in Ecclesiis, Cathedralibus seu Collegiatis, & omnibus aliis Ecclesiasticis, in quacumque dignitate, vel Officio constitutis, ad quos, &c. salutem.

Circa jura Coronæ nostræ manutenenda (ad quæ Vinculo juramenti astricti sumus) & ad malitiam illorum, qui jura prædicta inpugnare nituntur, repellendam, &, prout decet, puniendam, nos convenit studiosam operam adhibere.

Cùm igitur dilectus Clericus noster, Magister Jordanus Moraunt, possessionem Thesaurariæ Ecclesiæ Wellensis, virtute collationis nostræ, sibi indè pleno jure factæ, Canonicè sit adeptus:

Ac intellexerimus, jàm de novo, quod quidam, jura Coronæ nostræ volentes pro viribus inpugnare, Commissiones ac Executiones, per quas dictus Clericus noster, super possessione suâ Thesaurariæ prædictæ, sic adeptæ, posset de facili indebite inquietari, aliquibus, seu alicui vestrûm fieri, seu mandari procurârunt:

Nos, volentes jura prædicta, in omnibus & singulis, manutenere, & conatus illicitos illorum, qui jura illa impugnare voluerint, quatenus poterimus, refrænare, vobis, omnibus & singulis iujungendo, firmiter inhibemus, ne, prætextu cujuscumque mandati alicujúsve Commissionis, vobis, vel alicui vestrûm per quemcunque factæ, seu faciendæ, super Thesaurariâ prædictâ, aut aliquibus, ad eam pertinentibus, quicquam, nobis inconsultis, facere præsumatis, per quod dictus Clericus noster, super possessione Thesaurariæ prædictæ, seu aliquorum, ad eandem spectantium, indebitè perturbari, aut juri Coronæ nostræ derogari valeat quoquo modo.

Scientes pro certo quod, si secus feceritis, ad vos, tanquam ad Violatores juris nostri Regii, nec immeritò, graviter capiemus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Reygate, 1. die Junii.

Pro Johanne Comite Richemundiæ.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Claus. 3. E. 2. m. 3.

REX dilecto Clerico suo Johanni de Hothum Escaetori suo ultra Trentam, salutem.

Cùm nuper, inter cæteras Terras & Tenementa, in Comitatibus Northumbriæ, Eboraci, Lincolniæ, Derbiæ,

A.D. 1310. Edw. 2. Huntington, Roteland, Bedeford, Middlesex, & Suffolciæ, quæ fuerunt Johannis de Balliolo, & quæ, in manu Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, existentia, idem Pater noster dilecto Consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britannia Comiti Richmundiæ, concessit ad voluntatem suam Habenda:

Quæ etiam nos, postquam Regni nostri Gubernacula suscepimus, concessimus eidem Comiti, pro nobis, & Hæredibus nostris, Habenda sibi & Hæredibus suis, de Corpore suo legitimè Procreatis;

Concesserimus, pro nobis & Hæredibus nostris, quod omnes Terræ & Tenementa, cum pertinentiis, quæ Agnes de Valentia, quæ fuit Uxor Hugonis de Balliolo, jam defuncta, tenuit in dotem, in Comitatibus prædictis, & quæ, post mortem ejusdem Agnetis, ad nos & Hæredes nostros reverti debuissent, post decessum ejusdem Agnetis, remanerent præfato Johanni de Britannia, & Hæredibus suis, de Corpore suo legitime procreatis, A. D. 1310. Edw. 2.

Habenda, unà cum Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, & omnibus aliis, ad Terras & Tenementa prædicta, quæ sic tenebantur in dotem, spectantibus, prout in Cartâ nostrâ, præfato Comiti inde confectâ, plenius continetur;

Vobis mandamus quod eidem Comiti Terras & Tenementa, quæ præfata Agnes tenuit in dotem, de Hæreditate prædictâ, in Ballivâ vestrâ, die quo obiit, & quæ, occasione mortis ejusdem, cepistis in manum nostram, (si, eâ occasione, & non aliâ, in manu nostra existant) unà cum exitibus, indè perceptis, a tempore captionis eorundem in manum nostram, sine dilatione, liberetis,

Habenda juxta tenorem Cartæ nostræ supradictæ.

Teste Rege apud Westm. 12. die Junii.

De Hominibus ad Arma, variorum vadiis, & pretio Armorum.

A D. 1310. An. 3. E. 2. Liberat. 3. E. 2. m. 1.

Rex Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Allocate Waltero de Scudemor, nuper Vicecomiti Somerset & Dorset, quatuordecim solidos, & octo denarios, in compoto suo, ad Scaccarium prædictum, quos, per perceptum nostrum, de exitibus Ballivæ suæ, habere fecit Willielmo de Morrene de Saunford Militi, & Fergus de Androssun, prisonibus de Scotia, in Castro nostro de Crof existentibus, pro vadiis suis & arreragiis eorumdem, & pro robis suis, ab octavo die Julii, Anno Regni nostri primo, usque diem Sancti Michaelis, Anno Regni nostri secundo, videlicet, quadringentos, quadraginta, & octo dies, utroque die computato; videlicet,

Militi, pro vadiis suis, per diem, quatuor denarios, &, pro robâ suâ, per Annum, viginti solidos:

Et prædicto Fergus, pro vadiis suis, per diem tres denarios, &, pro robâ suâ, per Annum, unam Marcam.

Et duodecem libras quinque solidos & octo denarios, quos similiter, per præceptum nostrum, habere fecit eisdem, Willielmo & Fergus, pro consimilibus vadiis & robis suis, a dicto Festo Sancti Michaelis, Anno Regni nostri secundo, usque idem Festum, Anno Regni nostri tertio.

Et quatuor libras, decem & octo solidos, quos similiter, per præceptum nostrum, habere fecit Willielmo Gisfard, Guilcrist de la Quisme, & Adæ Pychard, Prisonibus de Scotiâ, in Castro prædicto existentibus, pro vadiis suis, a Crastino die Paschæ, videlicet, quintodecimo die Aprilis, Anno Regni nostri secundo, per Centum, sexaginta, & octo dies, utroque computato; videlicet, A. D. 1310.

Præfato Willielmo, per diem, tres denarios,

Et utrique dictorum, Guilcrist & Adæ, per diem, duos denarios:

Et decem libras, duodecim solidos, & quatuor denarios, quos similiter, per præceptum nostrum, liberavit eisdem, Willielmo, Guilcrist, & Adæ, pro consimilibus vadiis suis, a dicto Festo Sancti Michaelis, Anno Regni nostri secundo, usque idem Festum, Anno Regni nostri tertio.

Et quadraginta solidos, quos similiter, per præceptum nostrum, habere fecit Willielmo quondam Arcbidiacono Thevidal, prisoni de Scotiâ, in Castro nostro de Shirburn commoranti, pro vadiis suis, & arreragiis eorumdem, a prædicto quintodecimo die Aprilis, Anno Regni nostri primo, usque dictum diem Sancti Michaelis, Anno Regni nostri secundo; videlicet, per Centum, sexaginta,

A. D. 1310. Edw. 2. sexaginta, & octo dies, utroque computato; videlicet, per diem tres denarios.

Et viginta & septem solidos, & sex denarios, quos similiter, per præceptum nostrum, liberavit eidem Willielmo, pro consimilibus vadiis suis, a crastino dicti Festi Sancti Michaelis, Anno Regni nostri secundo, usque decimum octavum diem Januarii proximò sequentem (quo die liberavit eundem Willielmum Johanni de Crumbewell, Constabulario Turris London. custodiendum in prisona in eadem Turri, & per indenturam ejusdem Johannis, consignatam de receptione) per Centum & decem dies, primo die computato.

Et viginti & quinque libras, & quinque solidos, quos similiter, per præceptum nostrum, liberavit quatuor hominibus ad Arma, quatuor balistariis, & quatuor sagittariis in munitione Castri de Shirburn commorantibus, pro salvâ & securâ Custodiâ ejusdem, a vicesimo primo die Aprilis, Anno Regni nostri primo, usque tricesimum diem Julii, proximò sequentem, per Centum & unum dies, utroque die computato, pro vadiis suis, per idem tempus; videlicet, cuilibet dictorum hominum ad arma, per diem, decem denarios: cuilibet Balistariorum, per diem, tres denarios: & cuilibet sagittariorum per diem, duos denarios. A. D. 1310. Edw. 2.

Et quatuor libras, & sex solidos, quos similiter, per præceptum nostrum, posuit in emptione duodecim Balistar. duodecim Bauder. & mille & sexcent. quarell. pro munitione Castri prædicti, Anno prædicto; pretium Balistæ tres solidos & octo denarios: pretium cujuslibet Bauder. decem & octo denariorum: & pretium cujuslibet Centoriæ quarell. decem & octo denariorum;

Nisi prius, &c.

Et recipiatis ab eo brevia nostra de præcepto, per quæ præmissa fecit.

Teste Rege apud Westm. 15. die Junii.

De Capitaneo Flotæ contra Scotos.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 2.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod assignavimus, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Caunton, Capitaneum & Gubernatorem Flotæ nostræ Navium, quas, a diversis partibus Regni nostri, mittere jam ordinavimus usque ad Villam Sancti Johannis de Perth, in Scotiâ, pro munitione ejusdem, & ad ea, quæ ad gravamen inimicorum & Rebellium nostrorum, in partibus illis, pertinere poterunt, facienda.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 15. die Junii.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Magistris, Marinariis Flotæ Navium, quas, a diversis partibus Regni Regis usque ad Villam Sancti Johannis de Perth in Scotia, pro munitione ejusdem Villæ, mitti jam Rex ordinavit, quod eidem Johanni, tanquam Capitaneo & Gubernatori Flotæ prædictæ, in omnibus, quæ ad Officium illud pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est. A. D. 1310.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

De Alexandro Abernitby, Custode & Capitaneo.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 2.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate, circumspectione, & industria, dilecti & fidelis nostri, Alexandri de Abernithy, plenius confidentes, ipsum Alexandrum Custodem partium Terræ nostræ Scotiæ, inter aquam de Forth & Montes Scotiæ, ac Capitaneum omnium hominum nostrorum ad Arma, in partibus illis, in hiis, quæ facta Armorum, & repulsionem inimicorum & Rebellium nostrorum, & ad custodiam pacis nostræ in dictis partibus pertinere poterunt, quamdiu nobis placuerit, tenore præsentium duximus assignandum. A. D. 1310.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 15. die Junii.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, de partibus Scotiæ, inter aquam de Forth

A. D. 1301. Edw. 2. Forth & Montes Scotiæ, quod eidem Alexandro in præmissis sint intendentes, respondentes, consulentes, & auxiliantes, cum equis & armis, & toto posse suo; facientesque viriliter & diligenter ea, quæ prædictus Alexander eis scire faciat ex parte Regis, quotiens & quando per ipsum super hoc fuerint præmuniti: Et hoc, sicut Regem & Honorem Regis, & suum diligunt, nullo modo omittant.

In hac parte taliter ipsos habeant, quod fidelitatem illorum & constantiam inde Rex debeat merito commendare.

In cujus, &c. A. D. 1301. Edw. 2.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Johanni filio Marmaduci Custodi Regis Villæ Sancti Johannis de Perth, quod præfatum Alexandrum & homines de Comitiva sua, pro quibus respondere voluerit cum ipsos ad Villam prædictam accedere contigerit, eandem Villam ingredi, & in eadem morari, ac exinde liberè exire permittat.

Teste ut supra.

De Treugis per Robertum de Brus violatis: Et de Navibus parandis.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 1. LE Roi a ses feaux & leaux, Baillifs e prodes homes de la Ville de Shorham, e des membres de mesme la ville, salutz.

Nous entendoms que vous, & les autres bones gentz de nostre Roialme, Sauetz ben coment Robert de Brus, nostre treitre e enemi, e ses alietz, e faurours, ca en arere, e nomement durantz les trewes qe nous leur grantasmes ore, e autre foitz treitresment ont fet a nous, e a noz feaux, totes maneres de maus e descelites q'il poaint, e uncore ne cessent de fere de jour en autre, a lour poer, en desheritaunce de nous, & de noz ditz feaux,

Par quei a refreindre, al eide de Dieu, la maveiste de noz ditz enemis, avoms ordene & biens d   si Dieu plest, en la Fest de la Nativite, de nostre Dame prochein avenir, a Berewyk sur Twede, as Chivaus e armes e tour le Service, que nous est deu daler diloeqes   noz ditz enemis, a queu chose faire avoms mester de eide de vostre Navie.

E pur ceo vous prioms & requeroms que en vostre dite ville, a voz costages, nous vuilletz ord   de une nief de guerre bien eskippez des gentz suffisauns & defensables, e des autres choses necessaires ben garnie en eide de lesplcit de nostre guerre avantdit, e la facetz enveer jesqes a Dyvelyn en Irland, issint qe le y soit as Oeraves de l'assumption nostre Dame prochein avenir au plus tart, prest e apparaille a cond   diloeqes jesqes en Escoce nostre feal e loial Monsire Richard de Burgh Counte de Ulnestre, & autres nos feauz d'Irland, qi fuut avenir en nostre Service es dites parties d'Escoce, a demorer illoeques sur noz enemis, jesque la Fest de Seint Michel, prochein avenir ensemblement ovesque nostre autre Navie d'Engleterre, qe nous y enveoms, solonc ceo qe nous cher Clerk Elys Pugeys, e nostre Visconte de Sussex, les queus nous enveoms a vous par cest achelon, ou lun de eaux vous requirront, ou requirra   par nous ac   vuelletz crere es choses avantdites. A. D. 1310.

A cestes choses nostre priere, & sicome vous ametz lonur de nous e le profist de nostre Roiaume, en nule manere ne l'esset, & que vous en vodretz feste, de ceste nostre requeste, en cest grant haste, nous facetz suer, par voz lettres patentes saunz delai; e voloms e grantoms que ce, que vous nous feste a nostre requeste, ne eurge a prejudice de vous, ne de vos heires, ne se feit tret en usage en temps avenir

En tesmoignaunce, &c.

Donez a Westm. le 16. jour June.

Autieles briefs furent maundez as Portes susescrites; cest assavoir pur autant de Navie.

A portesmue pur une nief, *A Lynynton & Ermuth pur une nief,*	Elys Pugeys & le Visconte.
La Pole pur une nief, *Warham pur une nief,* *Weymuth pur une nief,* *Melcombe pur une nief,* *Lyme pur une nief,* *Exmuth Excestre pur une nief,* *Tiengmuth pur une nief,* *Dertmuth pur une nief,* *Plymouth pur une nief,*	Robert de Haliwell & le Visconte.
Colecestre pur une nief, *Herewiz pur une nief,*	Thomas de U'tings Serviens. & Th. de Tyrtun Clericus.

Gippewiz

A.D. 1310. Edw. 2.

Gippewiz pur deux niefs,
Donewiz pur une nief,
Orford pur une nief,
Jernemuth pur sis niefs,
Jernemuth pur une nief,
— Johannes de Peyton Miles, & Johannes de Norton Clericus.

Snyterle pur une nief,
Burnham & Holkam pur une nief,
Seint Botolf pur une nief,
Lenne pur quater niefs,
Grymesby pur une nief,
Ravensere pur une nief,

Hertelpole pur une nief,
Nove Chastel sur Tyne pur une nief,
Nen pur une nief
— Petrus le Draper & Robertus ———

Gloucestr. & Bristoll pur deux niefs,
Sumers Bridewalter pur une nief.
— Johannes de Norton ——— ———

A.D. 1310. Edw. 2.

De Feriis & Mercatis Comiti Richmundiæ concessis.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Cart. 3. E. 2. n. 1.

REX Archiepiscopis, &c. salutem.

Sciatis nos concessisse, & hâc Cartâ nostrâ confirmâsse dilecto Consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, quod ipse, & Hæredes sui IMPERPETUUM, habeant unum Mercatum, singulis septimanis, per diem lunæ, apud Manerium suum de Newebiggyng, in Comitatu Northumbriæ, & unam Feriam ibidem, singulis annis, per quatuor dies duraturam, videlicet, in vigiliâ, & in die Sanctæ Trinitatis, & per duos dies sequentes.

Et quod habeant unum Mercatum, singulis septimanis, per diem Veneris, apud Manerium suum de Boghes, in Comitatu Eborum:

Et unam Feriam ibidem, singulis annis, per quatuor dies duraturam, videlicet, in die Translationis Sancti Swethini, & per duos dies sequentes,

Et quòd habeant unum Mercatum, singulis septimanis, per diem Mercurii, apud Manerium suum de Burgherssh, in Comitatu Sussexiæ, & duas Ferias ibidem, singulis annis, per octo dies duraturas; unam, videlicet, in Vigiliâ, & in die Apostolorum Philippi & Jacobi, & per duos dies sequentes; & unam aliam, in Vigiliâ, & in die Sancti Bartholomæi Apostoli, & per duos dies sequentes:

Et quod habeant unum Mercatum, singulis septimanis, per diem Lunæ, apud Manerium suum de Bolewarhithe, in eodem Comitatu Sussexiæ: & unam Feriam ibidem, singulis annis, per quatuor dies duraturam; videlicet, in Vigiliâ & in die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, & per duos dies sequentes;

Nisi Mercata illa & Feriæ illæ sint ad nocumentum vicinorum Mercatorum, & vicinarum Feriarum.

Quare volumus, &c. nisi, &c. sicut prædictum est.

Hiis Testibus, venerabilibus Patribus,

R. Londoniensi, &
W. Wygorniensi, Episcopis:
Gilberto de Clare Comite Gloucestriæ & Hertfordiæ,
Henrico de Lacy Comite Lincolniæ,
Johanne de Warenna Comite Surriæ,
Edmundo Comite Arundell,
Henrico de Percy,
Roberto de Clifford,
Roberto filio Pagani, Senescallo Hospitii nostri, & aliis.

Dat. per manum nostram apud Westmonasterium 16. die Junii.

Per ipsum Regem, nunciante Thesaurario.

De Comite Ultoniæ Ductore Hybernicorum ad partes Scotiæ.

A.D. 1310. An. 3. E. 2. Scot. 3. E. 2. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate, circumspectione, & industriâ dilecti & fidelis nostri, Ricardi de Burgo Comitis Ultoniæ, pleniùs confidentes,

Ipsum Comitem, Capitaneum & Ductorem omnium hominum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, qui a partibus Hiberniæ, in obsequium nostrum, ad partes Scotiæ in proximo sunt venturi, quousque ad nos in eisdem partibus Scotiæ venerint, tenore præsentium duximus assignandum.

Teste Rege apud Westmonasterium 18. die Junii.

A. D. 1310. Edw. 2. ET mandatum est præfatis hominibus ad arma, tàm equitibus, quàm peditibus, qui a partibus Hiberniæ, in obsequio Regis, ad partes Scotiæ in proximo sunt venturi, quod eidem Comiti, tanquam Capitaneo & Ductori suo, in hac parte sint intendentes, & respondentes, facientesque viriliter & diligenter ea, quæ ad gravamen Inimicorum Regis Scotiæ pertinere, prout dictus Comes eis, ex parte Regis, duxerit injungendum, quotiens & quando per ipsum super hoc fuerint præmuniti.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Dispensatio Papæ de Nuptiis, contrahendis inter Johannem Filium Ducis Brytanniæ, & Isabellam Filiam Regis Castellæ.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Ex Autogr. CLemens Episcopus, &c. dilecto filio, Nobili Viro, Johanni primogenito dilecti filii, Nobilis Viri, Arturis Ducis Britanniæ, Vicecomitis Lemovicensis, & dilectæ in Christo filiæ, Nobili Mulieri Isabelli Natæ, claræ memoriæ, Sancii Castellæ Regis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Cùm Summus Pontifex, collatis sibi, in Personâ beati Petri, ab eo, qui æternâ providentiâ cœlestia simul, & æterna disponit, clavibus Regni cœlestis, ligandi obtinet Pontificium & solvendi, nonnunquam supra jus de jure dispensans, necessitatis vinculum, quo ad ipsius juris observantiam cuncti tenentur, laxat providè, de suæ potestatis plenitudine, circa quosdam, & præsertim circa Personas generis nobilitate sublimes, erga Deum & Sedem Apostolicam devotione præcipuâ refulgentes.

Sanè Petitio tua, fili Johannes, nobis exhibita continebat, quod desideratis invicem matrimonialiter copulari; verùm quia nondum Isabellis, nata dilecti filii Nobilis Viri Caroli, nati, claræ memoriæ, Philippi Regis Francorum, prior Uxor tua, fili Johannes, tibi, filia Isabellis, in tertio consanguinitatis gradu dum viveret attinebat, vestrum, in hac parte, non potest, absque dispensatione Sedis Apostolicæ, desiderium adimpleri.

Quare nobis humiliter supplicâstis, ut providere vobis, super hoc, de opportunæ dispensationis beneficio dignaremur.

Nos igitur, vestris, in hac parte, supplicationibus benigniùs annuentes, vobiscum, ut impedimento affinitatis, quod ex consanguinitate hujusmodi provenit, non obstante, matrimonium invicem contrahere licitè valeatis, auctoritate Apostolicâ, de speciali gratiâ dispensamus.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. undecimo Kalendas Julii, Pontificatûs nostri anno quinto.

Sub filis sericis crocei rubeique coloris.

Bulla pro Priore & Conventu Monasterii de Sancta Fredeswyda.

A. D. 1310. An. 3. E. 2. Ex Autogr. CLemens Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Priori & Conventui Monasterii de Sanctâ Fredeswydâ Oxonii, per Priorem soliti gubernari, Ordinis Sancti Augustini, Lincolniensis Diocesis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Cùm a nobis petitur quod justum est & honestum, tàm vigor æquitatis, quàm Ordo exigit rationis, ut id, per sollicitudinem Officii nostri, ad debitum perducatur effectum.

Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, Personas vestras, & Locum, in quo estis divino obsequio mancipati, cum omnibus bonis, quæ impræsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis, præstante Domino, poteritis adipisci, sub Beati Petri & nostrâ protectione suscipimus.

Specialiter autem Decimas, Terras, Domos, Ortos, Prata, Nemora, Molendina, & alia Bona, sicut ea omnia justè & pacificè possidetis, vobis & per vos Monasterio vestro auctoritate Apostolicâ confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus; salvâ in prædictis decimis

A.D. 1310. Edw. 2. decimis moderatione Concilii generalis.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion. 4. Nonas Julii, Pontificatûs nostri anno quinto. A.D. 1310. Edw. 2.

Sub filis fericis flavi rubeique coloris.

Ad Regem a Rege Franciæ de mutua visione, necnon de Treugis, per Scotos violatis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. d. Philippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, Magnifico Principi, E. eâdem gratiâ, Regi Angliæ illustri, filio nostro karissimo, salutem in eo, qui dominatur super omnes Principes orbis terræ, & felicium ad vota successuum continuum incrementum.

Dilectissime fili, cùm tàm per Nuncios, quàm per litteras vos attentiùs rogâssemus, ut ad quindenam, sive ad tres septimanas Festi Nativitatis beati Johannis Baptistæ, novissimè præteriti, vestræ Regiæ Serenitati placeret apud Pontisseram convenire nobiscum pro mutuâ visione habendâ:

Et, ex parte vestrâ, discreti viri, Magister Richardus de Haveryng Dublinensis Electus, Johannes de Crumbewell, & Magister Walterus de Thorp, Nuncii vestri, ad nostram præsentiam transmissi, nobis vestras credentiæ litteras præsentantes, vestram coram nobis excusationem expresserint in hac parte, inter cætera prætendentes quòd inter vos, fideles & subditos vestros, vobisque adhærentes ex unâ parte, ac Regem Scotorum, fideles & subditos suos, sibique adhærentes ex alterâ, datas & concessas hinc inde, ad instantiam nostram, treugas Scoti ausu temerario frangere præsumpserunt; A.D. 1310.

Vestræ Celsitudini præsentibus innotescat, quod mutuam visionem, si commodè posset fieri, summo desideramus affectu, nobisque displicet quod Scoti, prout dictorum Nunciorum vestrorum tenet assertio, in dictarum, nobis mediantibus, concessarum fractione Treugarum, nostrum, nec suum, prout debuerant, observârunt honorem.

Et propter hoc, fili karissime, nostros ad Scotos prædictos, qui suum & gentium suarum, in præmissis, defectum summopere sibi referent, ut decebit, speciales Nuncios, quasi è vestigio destinamus.

Processum verò, super interprisis factis, usque ad desideratam nobis mutuam visionem, juxta filiale beneplacitum, facimus differri.

Dat. apud Chingiacum die 7. Julii.

Ad Haquinum Norwegiæ Regem, super querela Mercatoris.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 26. d. Rex H. Regi Norwagiæ illustri, amico suo karissimo, salutem.

Ex gravi querela Willielmi de Tollere, Burgensis & Mercatoris Villæ nostræ de Grymesby, accepimus quòd, cum homines & servientes sui quandam Navem ipsius Willielmi, bladis & victualibus aliis, ad valentiam trescentarum librarum sterlingorum, in partibus de Estlang onerâssent, usque in Regnum nostrum Angliæ ducendam, ad negotiandum de eisdem:

Et Navis illa sit, in veniendo versus Regnum vestrum, usque in Portum de Kolnesound, juxta Malestronde, infra Regnum vestrum, tempestate maritimâ agitatâ, & in eodem Portu confracta fuisset:

Ac Willielmus Barel, Magister Navis prædictæ, videns hujusmodi periculum iminere, certam Conventionem cum Her Peterdire, Ballivo prædictæ Villæ de Malestrond, & Eyrico Gunnoresflone fecisset, ut ipsi Bona & Mercimonia prædicta ad Terram deferri, & ea ad opus dicti Magistri, absque aliqua distractione, salvari facerent; A.D. 1310.

Iidem Here Peterdire & Eyricus, aggregatâ sibi multitudine malefactorum de partibus illis, Bona & Mercimonia prædicta, postquam ad terram ibidem delata fuerant, vi & armis ceperunt, & asportaverunt, omnes servientes de Navi prædictâ ibidem ceperunt, & eos carceri manciparunt, ipsosque sic sub custodiâ carcerali per dimidium annum & amplius detinendo, in prædicti Mercatoris grave dampnum & depressionem manifestam.

Et quia eidem Mercatori nostro, sicut & cæteris de Regno nostro, volumus, ut tenemur, in suis oppressionibus subvenire, Excellentiam vestram requirimus & rogamus, quatenus, auditâ præfati Mercatoris nostri in hac parte querelâ,

A. D. 1310. Edw. 2. querelâ, sibi de Bonis & Mercimoniis suis, sic asportatis, plenam & debitam restitutionem, vel satisfactionem, & etiam de dampnis suis, quæ sustinuit in hac parte, emendas rationabiles fieri faciatis nostris precibus & amore; ita quòd, pro defectu justitiæ, non oporteat nos sibi super hoc de alio remedio providere.

Et, quid ad hunc rogatum nostrum duxeritis in hac parte faciendum, nos per litteras vestras dignemini reddere certiores.

Teste Rege apud Westmonasterium octavo die Julii.

Ad Papam, contra Citationes Personales.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pridem, intellecto quod Frater Henricus de Herryfeld, Magister Hospitalis nostri Dovorr. per quosdam ipsius æmulos, sibi & famæ suæ laudabili detrahentes, apud vestram Sanctitatem, non sine excogitatâ malitiâ, super quibusdam criminibus, eidem impositis, nequiter diffamatur:

Quódque vestra Paternitas jam præcepit ut idem Magister, qui tàm utilis, tamque necessarius dicto Hospitali, infirmis & pauperibus, ibidem confluentibus, existit, quod ipsius præsentia diu carere non poterunt absque dampno, infra certum tempus vestro conspectui personaliter se præsentet, pœnam pro demeritis recepturum, certis executoribus super hoc deputatis:

Ad nostri reduximus memoriam, quod nuper, per venerabilem Patrem Dominum Episcopum Pictavensem, litteras nostras vobis transmissimus, continentes quod super hujusmodi citationibus, executionibus, & aliis articulis, in litteris Apostolicis contentis, quas nobis detulit Episcopus memoratus, duximus ordinandum quod Consilium nostrum super omnibus & singulis, in dictis litteris contentis, ad plenum deliberet, ac ea diligentiâ examinet pervigili, ut, scrutatis pleniùs scrutandis, responsum super hiis, citra dictum Consilium celebrandum, per Nuncios nostros proprios vestræ Clementiæ, auctore Domino, transmittere valeamus, quodque hujusmodi dilationem, & Consilii deliberationem vestra Beatitudo molestè non ferat.

Ea propter, Pater sancte, quæsumus piâ prece, quatinus hujusmodi executiones & personales citationes, quæ nimium conturbant viscera procerum Regni nostri, a vestræ Sanctitatis Curiâ emanare, dicti deliberatione Consilii nostri pendente, nullatenus permittatis; præfatique Magistri absentiam ad terminum, sibi statutum, habere dignemini, hac de causâ, favorabiliter excusatam.

Nos etenim in hiis, quæ absque exhæredatione Coronæ nostræ & gravi nostrorum subditorum præjudicio fieri poterunt, Ecclesiæ Romanæ, vobisque, ipsius sponso prædilecto, summo desiderio cupimus complacere.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 12. die Julii.

Renovantur Literæ de Conductu pro Inquisitoribus contra Templarios in Hibernia.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 24. REX Justiciariis Hiberniæ, ac omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos præsentes litteræ pervenerint, salutem.

Cum venerabiles Patres, Patriarcha Hierosolimitanus, & Eborum Archiepiscopus: ac Lincolniæ & Cicestrensis Episcopi; necnon discreti Viri, Abbas de Lathiniaco, Parisiensis Diocesis, & Magister Sicardus de Vauro, Canonicus Narbonensis,

Ad inquirendum, unà cum quibusdam aliis certis personis, *&c. prout supra de An. 3. Sept. 29.*

Teste Rege apud Westm. decimo quarto die Julii.

De Castro Strogoill, ad sustentationem Fratrum Regis assignato.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 21. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto & fideli nostro, Roberto de Darcy, nomine Thomæ & Edmundi, Fratrum nostrorum karissimorum, Castrum de

A.D. 1310. Edv. 2. de Struguyll, cum pertinentiis (quod, unà cum quibusdam aliis Terris & Tenementis nostris, eisdem Fratribus nostris ad sustentationem assignavimus eorumdem) custodiendum, quamdiu nobis placuerit, ad opus Fratrum nostrorum prædictorum; ita quod de exitibus, inde provenientibus, respondeat nostris Fratribus antedictis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo septimo die Julii. A.D. 1310.

Per breve de privato Sigillo. Edv. 2.

ET mandatum est Hugoni le Despenser, Constabulario Castri prædicti, quod Castrum prædictum, cum pertinentiis, unà cum armaturis, victualibus, & omnibus aliis necessariis, in eodem Castro existentibus, præfato Roberto, per indenturam, inter ipsos inde faciendam, liberet Custodiendum in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Pro Thoma & Edmundo Fratribus Regis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Pa. 4. E. 2. p. 1. m. 21. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd concessimus & assignavimus Thomæ & Edmundo, Fratribus nostris karissimis, omnia Castra, Villas, Maneria, Terras, & Tenementa, quæ fuerunt Rogeri de Bygod, quondam Comitis Norfolciæ, & Marescballi Angliæ, quæ in manu nostrâ existunt;

HABENDA eisdem Fratribus nostris, A.D. 1310. pro sustentatione sua, quamdiù nobis placuerit, cum Feodis Militum, Hundredis, Wardis, Releviis, Maritagiis, & Escaetis, cum acciderint, ac aliis pertinentiis suis quibuscumque.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium 18. die Julii.

Ad Regem Franciæ de mutua visione, propter Scotos Inimicos retardata.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. in Cedula. AU Roi de France, &c.

Treschier & Tresamez Sire & Pere, nous sumes molt lez & royons des bones noveles, que nous avoms entenduz par voz messages, porturs de cestes lettres, de vostre bon estat, le quel Dieu, par sa grace, voille touz jours meyntenir.

Et avoms bien entenduz les autres choses, que voz ditz Messages nous ont dit de par vous, quant au desir que vous avez de la veue d'entre vous & nous; de quei nous vous mercioms si cherement, come nous pooms.

Et vous feisoms saver, trescher Sire & Pere, que, si vous desirez molt la dite veue, nous la desirroms molt plus, si come faire doivoms, come chose dont nous serriens molt reconfortez, & par la quele nous entendoms certeinement & fiablement, que totes noz bosoignes se merroient plus honurablement & profitablement pur nous.

Et sachez, treschire Sire & Pere, que, por le tresgrant desir, que nous avoms eu de vous veer, si avoms, avant ces houres, plusors foiz grantez trieue & suffrance de guerre a les Escotz, qui se tienent de nostre enemiste, ja soit ce que ce fust a grant damage & deshonur de A.D. 1310. nous; &, par meisme la reson, grantasmes nous n'adgaires trieue a mesmes les Escotz, a durer a certein temps, ne myeuncore passez; issint que, en meismes le temps, nous peussens du mielz estre venuz vers vous, pur aver en la veue desirree de vostre persone.

Mais pur ceo que les ditz Escotz, nos enemis, ne nous tienent nulle manere de trieue, ne foi, ne loiaute, pur fermenr q'il eent fet sur le Corps Deu Sacre, & sur partie de la Seinte Croiz, & autres reliques: ne pur seuree, qil nous eient fair par escritz, ou en autre manere; einz, venantz fausement & treterousement contre les ditz fermentz & seurtez, durant meisme la trieue, tuent noz gentz, ausi bien d'Engleterre, come d'Escoce, qui demoerent a nostre foi, & parpurnent sur noz Chasteaux, Villes, & Terres, a grant deshonur de nous.

Et les gents d'Escoce, qui se tienent a nostre foi, & noz feaux d'Engleterre, demorant celes parties en nostre servise, nous ont fet certeinement entendants, que nous ne purroms, en nule manere, mettre suffisant conseil

Kkk en

A. D. 1310. An. 4. E. 2. en noz bosoignes meismes les parties, si nous ny ailloms en propre parsone.

Si avoms empris dy aler personalment, & byoms estre a Berewyk sur Twede, que est en la Marche d'Escoce, a la Nativite nostre Dame prechein avenir, al eyde de Dieu, d'illoeques alantz avant en la dite terre, mettre le bon conseil, que nous porroms, en nos bosoignes celes parties;

Et mettroms tote la poine, que nous porroms, de les chevir, si que nous pensoms hastivement returner, & nous apperailler de venir vers vous, pur le tresgrant desir que nous avoms de vous veer, pur le ese de nostre cuer, & pur le bien que en porra avenir.

E sachez, treschere Sire & Pere, que, avant que voz ditz messages nous vyndrent, avioms nous ordenez d'enveer a vous nos messages, come a nostre treschier Pere, de qui nous nous fioms entierment aver bon conseil & certein aide en totes les bosoignes, que nous touchent, pur vous aver monstre & dit nostre dite emprise, & la cause d'icele, & pur nous excuser vers vous de ce, que nous ne venoms vers vous a ore.

Et ja tardeis bioms nous enveer precheinement a vous noz ditz messages, pur aler d'illoeques en nostre Duchee de Gyaigne, pur redrescer & faire amender, ensemblement od ascunes a ce assignez de par vous, les mesprisions que ont este faites, d'une part, ou d'autre, en la dite Duchee.

Et nous prioms, treschier Sire & Pere, que vous voillez ordener auncuns de voz, qui a ce soint covenables, pur y aler, ensemblement ove les noz, pur les busoignes avantdites, quant noz ditz messages vous vendront.

Treschier Sire & Pere, nostre Seignur vous gardez.

Don. a Westm. le 18. jour de Jul.

De Conventionibus cum Drocarum Comite confirmandis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22.

LE Roi & la Royne a tous chiaus, qui ches lettres verront & orront, saluz.

Comme plusor contensions & debat aient este, par chi devant, entre nous, & nostres Anchisors, Contes de Pontui d'une part, & nobles hommes les Contes de Dreuwes, Signorus de Saint Walery, d'autre part (li quel debat sont contenu en une Cedule annexee a ches presentes Lettres, sealee de nostre seel de Pontui) & traities de pais, acord, & amiable composition soient fait entre Noble homme, Robert Conte de Dreuwe, & Signor de Seint Walery, d'une part, & nostre ame Seneschal de Pontui, pur nous & en nostre, noun, d'autre part, en cele manere;

Que Monsire Willaumes d'Esques Chivaliers, & Nicholas de Gaytonne nostre Clerk, limiteront, bouneront, & desrengeront les fines de Pontui, & des fines de Seint Walery, par tout la, ou debat sont entre nous & le dit Conte de nostres fief as fiens, & par tout ou il verront que il ferra a fere, & appaiseront les contentions & debas desusditz.

Nous les dis traite, acord, & amiable composicion, volons, greons, otrions, & approuvons en la manere dessus devisee.

E, pur les choses dessus dites faire, & parfaire, nous donnons as devant dites personnes auctorite, pooir, & mandement especial, tant come en nous est, & que a nous poet, & doit apertenir:

Et tout chou, que les dites personnes feront, & aront fait es choses dessus dites, nous arons ferme, & tenrons estable; soit pour nous, ou contre nous.

En testmoing, &c.

Don. a Northampton le primer jour d'Aust. l'An de grace 1300 & dis.

De contentionibus cum Religiosis de Loncvilers in Pontivo, terminandis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. in Cedula.

LE Roi e la Royne a tous chiaus, &c. saluz.

Comme traities de pais amiables soit fait entre nostre ame Seneschal de Pontiu, pur nous, & en nostre non d'une part, & religieuses personnes l'Abbe & le Covent de Loncvilers d'autre part,

Sour toutes manieres de contensions & debas, qui sont, & ont este, el temps passe,

A.D. 1310. Edw. 2. passe, entre nous & nostres Anciseurs, & eus & lor Predecesseurs:

Par le quel traitie nostres dis Seneschaus, por nous, & li dit Religieus, pour aus, soient assenti que deus preudes hommes, non soupechonne, de l'une partie ne del autre, prinses & esleues (li vns par nostre dit Seneschal pour nous, & li autres par les dis Religious pour aus) orront les raisons que nous, ou nostres gens, pour nous, & li dit Religiex pour aus voudront proposer.

Et verront nostres Chartres, Privileges, & Munimens, & les lor aussi:

Et enquerront del fais & raisons proposes de chascune partie:

Et che, que il auront veu & seuwu, il raporteront, ou envoieront, dessous lour Seals, a nostre cher Seignur & Pere, le Noble Roi de France, & il les fera jugier par acunes persones covenables de son conseill, ecles que il voldra prendre, en sa presence: A.D. 1310. Edw. 2.

Nous le dit traitie, en la maiire que il est acorde, & que il est dessus devise, volons, greons, otrions, & approvons;

Et donouns a deux dis prudes hommes plain pooir & auctorite de ceo faire, tant comme en nous est, & nous poet apartenir:

Et promettoms a tenir, & avoir ferme & estable che, qui en serra jugie; soit pour nous, ou contre nous.

En tesmoing, &c.

Don. a Northampton le primer jour d'Aust. l'An de grace 1300 & dis.

De ejusmodi Controversiis, cum Cisterciensibus in Pontivo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula.

LE Roi, &c. ut supra, saluz.

Comme traities de pais amiables soit fait entre nostre Seneschal de Pontiu, pour nous, & en nostre non, d'une part, & Religieus persones l'Abbe & le Covent de Valoiles, del ordre de Cisteaus, d'autre part, sour toutz maners de contensions & debas, qui sont, & ont este, el temps passe, entre nous & nostros anciseurs, & euls & lor Predecesseurs: A.D. 1310.

Par le quel traitie nostres dis Seneschaux par nous, & le dit Religieus se soient assenti, que Monsieur Johan de la Porte Chivaliers, & Mestre Willielm de Benehyn Clerk, & Channones de l'Eglise de nostre Dame d'Amiens, orront les raisons que nous, *&c. prout in superiore.*

Ad Papam de Præbenda, pro Bernardo Peleti.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula beatorum.

Ad illum in agendis libenter recurrimus, per quem, quod appetimus, feliciter expediri speramus.

Ea propter, cùm dilectus Clericus noster & fidelis, ac nobis Præcarus, Magister Bernardus Peleti, Prior Mansi, Capellanus vester, jamdudum, inclitæ recordationis, Domino Progenitori nostro, & nobis fideliter serviverit & diligenter, nec in præsentiarum nobis occurrat remunerandi facultas,

Reverendam vestræ Celsitudinis Sanctitatem attentiùs duximus deprecandam, quatinus, amore nostri pariter & honore, præfato Magistro Bernardo, de Grangia de Cabinos & de Tilheto, cum pertinentiis suis, quarum una dependet ab alterâ, Agennensis Diocesis, vel de proximò vacaturâ Præbendâ in Ecclesia Parisiensi cum dignitate, quam duxerit acceptandam; donec eidem, secundum decentiam status sui, ad honorem vestrum & nostrum, quod, auctore Domino, futurum speramus in brevi, de majori dignitate, in loco nobis grato, provideritis, provideri curetis. A.D. 1310.

Pro firmo tenentes, quod quicquid, & nunc, & alias, eidem feceritis gratiæ & honoris, tanquam de nobis caro servitori, nostræ personæ titulo specialiter ascribemus.

Præfatumque Priorem, si placet, excusatum habentes, si, nostris perquam arduis occupatus negotiis, quibus ipsum oneravimus, se præsens personaliter vestræ Clementiæ præsentare non possit.

Altissimus personam vestram incolumen, ad regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora longiora conservet.

Dat. apud Westmonasterium, primo die Augusti.

De

A. D. 1310. Edw. 2. A. D. 1310. Edw. 2.

De Terris recipiendis invicem & restituendis per Reges Angliæ & Franciæ.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 18.

REX, dilectis & fidelibus nostris, Venerabili in Christo Patri J. eâdem gratiâ, Norwycensi Episcopo: Johanni de Britannia Comiti Richemondiæ, karissimo Consanguineo nostro: Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, Militibus; salutem.

De vestris fidelitate, & industriâ, ac probatâ experientiâ pleniùs confidentes, vobis, & duobus vestrûm, qui præsentes fueritis, plenam, tenore præsentium, concedimus & committimus potestatem, ac speciale mandatum petendi & recipiendi, nostro nomine, Assisias terrarum, quæ nobis debent assideri, & usurpatorum, sive surprisorum, ac in nostri præjudicium detentorum, restitutiones; & de receptis quitantias faciendi:

Necnon ad assidendum, tradendum, & restituendum quicquid per nos, aut Antecessores nostros, seu Gentes nostras, aut Antecessorum nostrorum, indebitè inveneritis surprisum, detentum, seu etiam usurpatum: A. D. 1310.

Et ad faciendum omnia quæ, inter Dominum Philippum Regem Franciæ illustrem, Patrem nostrum carissimum, & suos, ac nos, & nostros, invicem sunt facienda;

Ratum & gratum perpetuo habituri quicquid per vos, aut duos vestrûm, cæteris absentibus, circa præmissa factum fuerit, seu etiam ordinatum:

Dantes, tenore præsentium, in mandatis omnibus nostris Justiciariis, Officialibus, Subditis, & Vassallis, ut, in Præmissis, & ea tangentibus, vobis, & duobus vestrûm, qui præsentes fuerint, quibus in hac parte vices nostras committimus, ita quod non sit melior conditio occupantium, sicut nobis, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. apud Northampton, secundo die Augusti.

De Ordinationibus super statu Hospitii Regis & Regni, publicandis & observandis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 19. * vid. 16. Mart.

LE Roi au Viscounte de Everwyk, saluz.

Come * nadgeres nous, al honeur de Dieu, & pur le bien de nous, & de nostre Roialme, eussiens grante, de nostre Fraunche voluntee, par noz Lettres Patentes, as Prelatz, Contes, & Barons de nostre dit Roialme, qil peussent eslire certeines persones de eux, & des autres, les queux il leur sembleera suffisaunz d'apeler a eux, durant le temps de leur Poer (cest asaver desques a la Feste de Seint Michel prochein avenir, e de la dite Feste en un An prochein siwaunt) pur ordener e establir l'estat de nostre hostel, & de nostre Roialme, solonc droit & reson:

Et eussons grantee, par noz Lettres avauntdites, a ceux qi deussent estre esluz, qi qil feussent, par les ditz Prelatz, Countes, & Barons, plein Poer d'ordiner l'estat de nostre hostel, & de nostre Roialme desusditz en tiele manere, que leur Ordinaunces feussent faites a l'oneur de Dieux, & a l'oneur & profist de Seint Eglise, e a l'oneur de nous, & a nostre profit, & a profist de nostre Poeple, solounc dreit & reson, & le serrement que nous feismes a nostre Coronnement, si come en nos Lettres desusdites plus pleinement est contenuz: A. D. 1310.

E les avauntditz Prelatz, Countes, & Barons eient esleu certeines persones, par vertu de nostre grant avauntdit, a ordeiner l'estat de nostre hostel, & de nostre Roialme, en la fourme desusdite;

Les queux Persones, en tiele manere esluz, n'adguerres a Loundre ount fait aucunes Ordinaunces, en la fourme q'ensuyt;

En primes, est ordine, que Seinte Eglise eit totes ses Fraunchises si avaunt, come ele doit avoir.

Derechief, ordeine est, que la Pees le Roi soit fermement gardee par tut le Roialme, issint que chescun puisse sauvement aler, venir, & demorer solom la ley e l'usage du Roialme; e ke les gentz (qe sont esluz & assigneez par le Roi, e par la communaute de la terre, pur l'ostel le Roi & l'estat du Roialme ordener) demurgent en la Ville de Loundres, pur les dites choses

A.D. 1310. Edw. 2. ses ordener e treter; ou il poent plus covenablement demorer, que par aillors, par diverses resouns, cest a saver, pur conseil des Justices, & des autres Sages plus prestement avoer: E pur les remembrances de la Chauncelerie, e dil Eschekier, & autres avisementz plus prestement trouer la, que aillors: E sur ceo soit maunde, par le Roi, au Maire, & as Audremautz, e as Viscountes de la dite Cite, que eux la facent si sauvement garder, ke mal, ne damage, ne destorbance ne aveigne as ditz Ordenours, ne a leurs, duraaunt le temps de lor Ordeinaunce.

DERECHIEF, ordine est, pur les dettes le Roi aquiter, & son estat relever, e le plus honurablement meintenir, que nul doun de Terre, ne de Rente, ne de Fraunchise, ne de Eschete, ne de Garde, ne Mariage, ne Baille se face a nul des ditz Ordenours, duraunt le Poer dil dit Ordeinement: Ne a nul autre, sauz conseill & assent des ditz Ordenours, ou de la greinore partie de eux, ou sis de eux ou meius, mes totes les choses, des queux profit poet sourdre, soient enproez au profit le Roi, jesques que son estat soit avenantment releve, & autre chose soit sur ceo ordine al bonur & profit du Roi.

DERECHIEF, ordine est, que les Custumes du Roialme soient gardeez, & receves par gentz du Roialme meismes, e non pas par aliens: E que les issues, e les profitz de meisme les custumes, ensemblement oue totes autres issues e profitz, issauntz du Roialme, des queux choses que ceo soient, entierment viegnent a l'Escheker le Roi, e par le Tresorer, e les Chaumberleins soient liveres, pur l'Ostel le Roy meyntenir, e aillors a son profit; issuit que le Roi puisse vivere du soen; sanz prites fere autres que aunciens dues & acustumees, e totes autres cessent.

DERECHIEF, ordine est, que tuz les Marchauntz aliens, que unt receu les profitz des Custumes du Roialme, ou des autres choses, apurtenaunces au Roi, puis la mort le Roi Edward, Piere nostre Seignur le Roi, que hore est, soient arestuz, oue tuz lour biens, ou quil soient troves, denz le Poer le Roi d'Engleterre, jusque il eient rendu resnable acounte de quant q'il eient resceu des issues du Roialme, denz le temps avantdit, devant le Tresorer, & les Barons del Escheker, e autres jointz a eux par les ditz Ordeinours. A.D. 1310. Edw. 2.

DERECHIEF, ordine est, que la grante Charte soit gardee en tuz ses pointz, en tieu manere que, s'il y eit en la dite Chartre nul point oscur ou doos, soit declare par les ditz Ordenours, & autres, qil verront a eux a ceo apeler, quant il verront temps & hore, duraunt lor Poer.

Nous, cantz regard a nostre Grant avantdit, voloms & grantoms que celes Ordenances, en tant come eles se acordent au dreit & a reson, a la fourme de nostre dit Grant, soient fermement Gardees:

Save Gardes, e Mariages avant nomes, e Custumes des leins, quirs, e peux launtz; les queux nous voloms que seient en suffrance, tant que nous eioms sur ceo plus pleinement parle, & tretee ovesque les Ordenours avant ditz; la queu chose nous ne poyoms fere, quant a ore, pur nostre hastif aler vers Escoce, a refreindre la malice de noz enemis illoeques; qui, de jour en autre, assegient noz Chasteux & noz Villes, & tuent nos gentz, noun contreesteance la sufferance a eux par nous grantee.

E pur ceo vous commaundoms, fermement enionantz, que en Citees, Burghs, Villes Marchaundes, & autres leux, en vestre baillie, ou vous verrez qil soit a fere, facez crier, & puplier que nous voloms que les Ordenances avantdites soient fermement Gardees, & Tenuees en la fourme avantdite; & vous meismes les Gardez, e les facez par autres, deinz vestre baille, fermement estre Gardez.

Et ceo en nulle manere ne lessetz.

Don. a Northampt. le secund jour d'Aust.

Autieles Lettres sont maundez a chescun Viscounte d'Engleterre.

De Comitatu Richmundiæ, Arthuro duci Britanniæ, concedendo.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 18. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, de gratiâ nostrâ speciali, concessimus & licentiam dedimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, quòd ipse Comes Richmundiæ Castra de Richmundiâ & de Bowes, & omnes Terras & Tenementa in Angliâ, quæ Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, per cartam suam, dedit, A.D. 1310.

A. D. 1310. Edw. 2. & concessit dicto Consanguineo nostro, HABENDA sibi & Hæredibus suis IMPERPETUUM,

Dare possit & concedere dilecto Consanguineo nostro, Arthuro Duci Britanniæ fratri ipsius Comitis, HABENDA ET TENENDA eidem Arthuro & Hæredibus suis de nobis, & Hæredibus nostris, per servitia, inde debita & consueta, IMPERPETUUM:

Et eidem Duci similiter licentiam dedimus specialem, quod ipse, habitâ inde seisinâ, Comitatum, Castra, Terras & Tenementa prædicta, cum pertinentiis dare possit, & concedere præfato Johanni, HABENDA sibi & Hæredibus suis, de corpore suo legitimè procreatis, de nobis & Hæredibus nostris, per servitia prædicta, IMPERPETUUM.

Ita quod, si idem Johannes obierit sine Hærede, de corpore suo legitimè procreato, tunc Comitatum, Castra, Terræ & Tenementa prædicta, cum pertinentiis, post mortem ejusdem Johannis, ad præfatum Arthurum & Hæredes suos integrè revertantur, TENENDA de nobis & Hæredibus nostris, per servitia prædicta, IMPERPETUUM: A. D. 1310. Edw. 2.

Nolentes quod prædictus Comes vel Hæredes sui, de corpore suo legitimè procreati, aut præfatus Arthurus, vel Hæredes sui, ratione præmissorum, per nos, vel Hæredes nostros, Justiciarios, Escaetores, aut alios Ballivos seu Ministros nostros, occasionentur, molestentur in aliquo, seu graventur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Northampton, secundo die Augusti.

Per breve de privato Sigillo.

Duplicat.

De proficiscendo cum Rege ad Berewicum super Twedam.

A. D. 1310. *An. 4. E. 2.* *Claus. 4. E. 2. m. 23. dor.*

REX, dilecto & fideli suo, Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ, salutem.

Quia Robertus de Brus, Inimicus & Proditor noster, suique Complices & Fautores, Terras nostras & Fidelium nostrorum, in partibus Scotiæ, per Machinationes subdolas, durantibus Treugis, eis per nos concessis, proditionaliter occupârunt, & de die in diem invadere, &, contra nos, & fideles nostros prædictos, occupare non desistunt, Castra nostra ibidem obsidendo, ac homicidia, incendia, deprædationes, & diversa alia Scelera inhumaniter committendo, ad vestram & aliorum fidelium nostrorum notitiam novimus pervenisse:

Et, quia ad dictorum Inimicorum insolentiam & proterviam, cum Dei auxilio, viriliter reprimendas, & pro recuperatione terrarum nostrarum, & aliorum Fidelium nostrorum, de manibus eorumdem Inimicorum Ordinavimus, & modis omnibus esse proponimus, Domino concedente, apud Berewicum super Twedam in Festo Nativitatis beatæ Mariæ Virginis proximò futuro, cum equis & armis, & toto servitio nobis debito, sicut aliàs vobis mandavimus ad proficiscendum exinde contra Inimicos nostros supradictos; A. D. 1310.

Vos rogamus attentè quatenus, dictis die & loco, sitis ad nos in propria persona vestra, cum equis & armis, quanto potentius poteritis, prompti & bene muniti ad proficiscendum ex inde nobiscum, in auxilium nostrum, contra Inimicos nostros prædictos, ad dictas terras nostras, & aliorum fidelium nostrorum de ipsorum manibus, per Dei adjutorium, recuperandas, & ad eorumdem Inimicorum superbiam & malitiam viriliter conterendas; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum & vestrum, ac commodum Regni nostri diligitis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Norththamptoniam, secundo die Augusti.

Consimiles Literæ diriguntur Comitibus, Baronibus, & aliis subscriptis, &c.

De Summonitione servitii Navium contra Scotos.

A. D. 1310. *An. 4. E. 2.* *Scot. 4. E. 2. m. 14.*

REX, dilectis & fidelibus suis, Majori, Baronibus, & Ballivis Portûs sui Dovorr. salutem.

Licet nuper vobis mandaverimus, per breve nostrum, quod totum servitium Navium, quod nobis debetis, habere- A. D. 1310. tis apud Dublin. & Drogheda in Hiberniâ, in octabis assumptionis beatæ Mariæ Virginis, proximò futuris, ad ultimum, promptum & paratum, & bene munitum ad conducendum exinde dilectum

A. D. 1310. Edw. 2. dilectum & fidelem nostrum Richardum de Burgo Comitem Ultoniæ, & alios fideles nostros partium illarum, usque ad partes Scotiæ, pro expeditione nostrâ ibidem, contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum proterviam & malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Et jam, de novo, præfato Comiti, & aliis fidelibus nostris prædictis, per diversa brevia nostra, ob aliquas certas causas, mandaverimus quod de adventu suo ad dictas partes Scotiæ, juxta rogatum nostrum, aliàs eis factum, expectent ad præsens; per quod nolumus quod, hac vice, aliquas Naves vestras, ex causâ prædictâ, juxta mandatum nostrum prædictum, ad loca prædicta in Hiberniâ transmittatis;

Vobis nichilominus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, mandamus quod vos, cum toto servitio vestro prædicto, adeo potentialiter quo poteritis, directè ad dictas partes Scotiæ, sine dilatione qualibet, transferatis; ita quod sitis in partibus illis, in Festo Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, proximo futurum, ad Inimicos nostros prædictos, unà cum dilecto fideli nostro Johanne de Ergadia (si vobis obviam dederit) & aliis hominibus nostris (qui similiter vobis occurrent super mare) gravandos & impugnandos, quandocunque & ubicunque magis videritis expedire. A. D. 1310. Edw. 2.

Proviso tamen quod, si prædictus Johannes, aut alii homines nostri prædicti, aliquo casu contingente, vobis non occurrerit ad præmissa, propter hoc non omittatis quin in expeditionem nostram prædictam, contra Inimicos nostros prædictos, ad ipsos gravandos & impugnandos, ut prædictum est, quanto viribus poteritis procedatis, sicut nos, & nostrum, ac Regni nostri comodum diligitis & honorem.

Teste Rege apud Norht. secundo die Augusti.

Eodem modo mandatum est Majoribus, Baronibus, & Ballivis de Portibus subscriptis; videlicet,

De Sandwico,	*Ermuth,*	*Bristoll,*	*Holkam,*
De la Rye,	*La Pole,*	*Briggewauter,*	*Lenn,*
De Wynchelse,	*Warham,*	*Colecestr.*	*Sancto Botulpho,*
De Romenhale,	*Weymuth,*	*Herwiz,*	*Grymmesby,*
De Hethe,	*Melecombe,*	*Gippeswic.*	*Ravenes.*
De S———	*Lyme,*	*Donewyc.*	*Hull,*
De ———	*Exmuth,*	*Orford,*	*Scardburgh,*
Shoram,	*Excestr.*	*Magnâ Jeremut,*	*Hertelpol,*
Portesmuth,	*Tegmuth,*	*Jernemuth parvâ,*	*Novo Castro super Tynam,*
Suthampt.	*Dertmuth,*	*Snyterlee,*	
Lymynton,	*Plymuth,*	*Burnham,*	*Neubygging.*

De Gubernatore Flotæ Navium contra Scotos assignato.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Scot. 4. E. 2. m. 12. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod assignavimus, dilectum & fidelem nostrum, Simonem de Monte-Acuto, Capitaneum & Gubernatorem flotæ nostræ Navium, quas, a diversis partibus Regni nostri Angliæ, duci mandavimus usque ad partes Scotiæ, ad Inimicos & Rebelles nostros, in eisdem partibus Scotiæ, persequendos, &, cum Dei adjutorio, refrænandos.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Notingham sexto die Augusti.

ET mandatum est Magistris & Marinariis Navium flotæ Regis, quod eidem Simoni, tanquam Capitaneo & Gubernatori Regis flotæ prædictæ, intendentes & respondentes sint in formâ prædictâ. A. D. 1310.

In cujus, &c. duratur. ut supra.

Teste ut supra.

ET mandatum est Vicecomitibus, Ballivis, & omnibus Ministris, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. quod eidem Simoni, tanquam Capitaneo & Gubernatori Flotæ Regis prædictæ, in omnibus, quæ ad officium illud

A. D. 1310. Edw. 2. illud pertinent, intendentes sint, consulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipsum Simonem, ex parte Regis, fuerint requisiti.

In cujus, &c. duratur. ut supra.

De Bannimento remittendo.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. in Sched. dorf.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Alneto, Senescallo suo Pontivi, salutem.

Supplicavit nobis Johannes Petitz Afrotes, Burgensis Villæ nostræ de Albâ Villâ, quod, cùm ipse nuper ab eâdem Villâ, pro quodam delicto, per ipsum, ut dicebatur, commisso, minus justè bannitus fuerit, volumus sibi bannimentum prædictum remittere de gratiâ nostrâ speciali:

Nos, volentes ipsius supplicationi, quatenus bono modo poterimus, condescendere in hac parte, vobis mandamus quod, vocatis illis de Consilio nostro, in dictis partibus ac aliis, de probioribus & discretioribus hominibus dictæ Villæ, de Albâ Villâ, quos ad hoc vocandos esse videritis: habitoque super causâ bannimenti prædicti, & omnibus aliis circumstantiis, idem bannimentum tangentibus, tractatu & deliberatione pleniori;

Si, de ipsorum Consilio & Avisamento, inveneritis quòd nos justè, & ad utilitatem & honorem nostrum bannimentum prædictum præfato Johanni remittere possimus, absque præjudicio cuiquam faciendo, tunc eidem Johanni Petitz dictum bannimentum, nomine nostro, remittatis, secundum Fores & Consuetudines partium earumdem, de gratiâ nostrâ speciali.

Teste Rege apud Rughford sexto die Augusti.

De Templariis per Constabularium Turris, Vicecomitibus Londonii liberandis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 22.

REX Johanni de Crumbewell, Constabulario Turris Londoniarum vel ejus Locum tenenti, salutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, concesserimus Prælatis & Inquisitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, & similiter contra singulares Personas & Fratres Ordinis illius, de hæresi defamatos, dudum per litteras Apostolicas deputatis;

Quod iidem Prælati & Inquisitores, de ipsis Templariis, & eorum Corporibus ordinent & faciant, quotiens voluerint, id quod eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum:

Nos, ut commodiùs & efficaciùs procedi possit ad inquisitionem, de ipsis Templariis faciendam, vobis mandamus quòd, quùm per dictos Prælatos & Inquisitores, vel eorum aliquos fueritis requisiti, omnes prædictos Templarios, in Turri prædictâ, sub vestrâ custodiâ existentes, Vicecomitibus London. liberetis (quousque aliud inde præceperimus) per eos custodiendos, & repræsentaudos Prælatis & Inquisitoribus prædictis, quotiens per ipsos, vel eorum aliquem fueritis requisiti.

Teste Rege apud Beverlacum 26. die Augusti.

De Templariis recipiendis a Constabulario Turris London, & de sustentatione dispensanda.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Ibid.

REX Vicecomitibus London. salutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, *&c. ut supra usque ibi:* Et mandaverimus Johanni de Crumbewell, Constabulario Turris nostræ London, vel ejus Locum tenenti, quod omnes Templarios, in Turri prædictâ, sub suâ Custodiâ existentes, vobis liberet custodiendos (quousque aliud inde præceperimus) & per vos, sub formâ prædictâ, repræsentandos Prælatis & Inquisitoribus prædictis, quotiens per ipsos, vel eorum aliquem super hoc fueritis requisiti,

Vobis

A. D. 1310. Edw. 2. Vobis mandamus, quòd Templarios prædictos a præfato Constabulario, vel ejus Locum tenente, recipiatis, & custodiatis, seu custodiri faciatis per Custodes, ad hoc ex electione Episcoporum & Inquisitorum prædictorum deputandos, in carceribus, seu locis convenientibus in Civitate London. quos prædicti Episcopi, vel eorum aliqui, & Inquisitores prædicti viderint expedire; & eosdem permittatis de corporibus prædictorum Templariorum facere id quod A. D. 1310. Edw. 2. eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum.

Insuper volumus quod sustentatio, per nos aliàs assignata Templariis supradictis, a gentibus nostris ad hoc deputatis, per manus prædictorum Custodum, recipiatur, & dispensetur eisdem.

Teste ut supra.

De Comite Lincolniæ Custode Regni constituto.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 18. REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè Tenentibus, Communitatibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Ministris, Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm nos, pro expeditione guerræ nostræ Scotiæ, sumus ad partes illas, favente Domino, cum exercitu nostro profecturi, & ibidem, quamdiu Dominus disposuerit, morari,

Nos, de circumspectione, industriâ, & fidelitate dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Henrici de Lacy Comite Lincolniæ, specialiter confidentes,

Ipsum Comitem, Custodem nostrum dicti Regni, ac Locum nostrum in eodem Regno tenentem, pro pace & tran- A. D. 1310. quilitate populi dicti Regni nostri meliùs conservandâ, constituimus per præsentes, quamdiu in dictis partibus Scotiæ moram fecerimus, vel aliud inde duxerimus ordinandum.

Et ideò vobis mandamus quod eidem Comiti, tanquam Custodi nostro dicti Regni, & locum nostrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam Custodiam pertinent, intendentes sitis, obedientes, & respondentes.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam, primo die Septembris.

Per Breve de privato Sigillo.

De Edwardo Balliol, nuper Regis Scotiæ filio, custodiendo.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 14. REX, dilecto consanguineo & fideli suo, Johanni de Warenna, Comiti Surriæ, salutem.

Quia volumus quòd vos de Custodiâ Edwardi de Balliolo exoneremini, & quod idem Edwardus in Hospitio Thomæ & Edmundi, Fratrum nostrorum carissimorum, commoretur; quódque Johannes de Weston, Senescallus Hospitii dictorum Fratrum nostrorum, de custodiâ prædicti Edwardi oneretur:

Volumus & mandamus quod corpus prædicti Edwardi præfato Johanni, per cirographum, inter vos & ipsum inde conficiendum, liberetis, in hospitio dictorum Fratrum nostrorum, in Custo- A. D. 1310. diâ ipsius Johannis, ut prædicitur, moraturum:

Volumus enim vos a tempore, quo corpus præfati Edwardi prædicto Johanni sic liberaveritis, de Custodiâ ejusdem Edwardi quietum esse, & de manucaptione, quam pro custodiâ ejusdem Edwardi fecistis, quando Custodiam illam assumpsistis, penitùs exonerari.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Rokesburgh. vicesimo die Septembris.

Per breve de privato Sigillo.

De Castro Notinghamiæ commisso Petro de Gavaston.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 17. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cum nuper concesserimus, dilecto & fideli nostro, Johanni de Segrave Seniori, Custodiam Castri nostri Notingham, cum A. D. 1310. pertinentiis, HABENDAM, cum omnibus ad Custodiam illam spectantibus, ad totam vitam suam; dum tamen benè & fidelitèr in omnibus se

 haberet

A. D. 1310. An. 4. E. 2. haberet erga nos & Hæredes nostros, & quod de exitibus & aliis, ad nos inde spectantibus, nobis ad Scaccarium nostrum responderet, prout alii Constabularii ejusdem Castri respondere consueverunt:

Ac idem Johannes Custodiam illam jam nobis reddiderit, concessimus, dilecto & fideli nostro, Petro de Gavasion Comiti Cornubiæ, Custodiam Castri prædicti, cum pertinentiis, Habendam, cum omnibus ad custodiam illam spectantibus, ad totam vitam ipsius Comitis; dùm tamen benè & fidelitèr in omnibus se habuerit erga nos & hæredes nostros; ita videlicet quod, de exitibus & aliis ad nos inde spectantibus, nobis ad Scaccarium nostrum respondeat, prout alii Constabularii ejusdem Castri respondere consueverunt.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Byger primo die Octobris.

Per Breve de privato sigillo.

A. D. 1310. Edw. 2. Et mandatum est Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Castro prædicto, quod eidem Comiti, tanquam Constabulario Castri prædicti, in omnibus, quæ ad Custodiam ejusdem Castri pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est. A. D. 1310.

In cujus, &c.

Teste Rege ut supra.

Et mandatum est præfato Johanni de Segrave, quod Castrum prædictum, unà cum armaturis, victualibus, & omnibus aliis rebus Regis, infra idem Castrum existentibus, præfato Comiti, vel ejus Attornato, quem ad hoc per suas patentes litteras deputaverit loco suo, per cirographum, inter ipsos inde conficiendum, liberet custodiendum in formâ prædictâ.

Teste Rege, ut supra.

Per breve de privato Sigillo.

De Justiciaratu Forestæ citra Trentam dicto Petro concesso.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 17. Rex omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper concesserimus, dilecto & fideli nostro, Johanni de Segrave Seniori, Custodiam Officii Justiciarii Forestæ nostræ citra Trentam, cum pertinentiis, Habendam, cum omnibus ad Custodiam illam spectantibus, ad totam vitam suam; dùm tamen benè & fidelitèr se haberet erga nos & Hæredes nostros:

Ac idem Johannes Custodiam Officii prædicti jam nobis reddiderit, concessimus, dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston Comiti Cornubiæ, Custodiam Officii prædicti, Habendam, cum omnibus ad Custodiam illam spectantibus, ad totam vitam suam; dùm tamen benè & fideliter in omnibus se habuerit erga nos & Hæredes nostros; ita videlicet quod Ballivi & Ministri (quos idem Comes, de exitibus & aliis, ad nos ratione Officii illius spectantibus, onerabit) nobis inde respondeant ad Scaccarium nostrum: & quod idem Comes Rotulos suos, in fine cujuslibet anni, ad dictum Scaccarium nostrum deferat, & eos ibidem liberet, ut est moris.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Byger primo die Octobris.

Per breve de privato sigillo.

A. D. 1310. Et mandatum est Universis & singulis Vicecomitibus, Ballivis, & Fidelibus Regis, tàm infra libertates, quàm extra, citra Trentam, ad quos, &c.

Quod eidem Comiti in præmissis sint intendentes, respondentes, consulentes & auxiliantes; & coram ipso venire facere tot & tales, tàm Milites, quàm alios probos & legales homines de Ballivis suis, per quos rei veritas in negotiis, prædictum Officium contingentibus, meliùs sciri poterit & inquiri; prout idem Comes eis scire faciat ex parte Regis.

In cujus, &c.

Teste Rege ut supra.

Et mandatum est præfato Johanni de Segrave, quod Officium prædictum, unà cum Rotulis, memorandis, & omnibus aliis, Officium illud tangentibus, quæ sunt in Custodiâ suâ, præfato Comiti, vel ejus Attornato, quem ad hoc per suas patentes litteras deputaverit, loco suo, per cirographum, inter ipsos inde conficiendum, liberet custodiendum in formâ prædictâ.

Teste Rege ut supra.

De

A. D. 1310. Edw. 2. A. D. 1310. Edw. 2.

De Protectione pro Custode Regni.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 14. REX omnibus Ballivis, & Fidelibus suis, in Chestershire, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod suscepimus in protectionem & defensionem nostram, dilectum Consanguineum & Fidelem nostrum, Henricum de Lacy Comitem Lincolniæ (quem Custodem Regni nostri ac locum nostrum tenentem in eodem Regno constituimus, dum in partibus Scotiæ steterimus, pro expeditione guerræ nostræ ibidem, vel aliud de Custodiâ illâ duxerimus ordinandum) homines, terras, res, redditus, & omnes possessiones suas in Chestershire.

Et ideo vobis mandamus, &c. non inferentes, &c. & si quid, &c. A. D. 1310.

In cujus, &c. duraturas usque ad Festum Paschæ proximò futurum.

Volumus etiam, &c. & ultimæ præsentationis; præsentibus minimè valituris, post redditum nostrum in Anglia, si citra dictum Festum Paschæ ibidem redierimus, vel aliud de Custodiâ prædictâ interim duxerimus ordinandum.

Teste Rege apud Byger sexto die Octobris.

Per Consilium.

De inquirendo, ob reverentiam Sedis Apostolicæ, contra Templarios, & de sustentatione liberanda.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 23. REX dilecto & fideli suo Johanni de Crumbewell, Constabulario Turris suæ London, vel ejus locum tenenti, salutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, concesserimus Prælatis & Inquisitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, in Regno nostro Angliæ, *&c. prout de 26. Aug. supra, usque hæc verba, viz.*

Vobis mandamus quòd, quando ex parte dictorum Prælatorum, & Inquisitorum, vel alicujus Prælati, cum uno saltem Inquisitore, fueritis requisiti, omnes dictos Templarios, in Turri prædictâ existentes sub custodiâ vestrâ, vel illuc adducendos, Vicecomitibus London, simul, vel particulatim, prout, & quoties ex parte eorundem Prælatorum, & Inquisitorum, vel eorum alicujus, cum uno saltem Inquisitore, requisiti fueritis, liberetis, per eosdem Vicecomites in Carceribus nostris, viz. in quatuor Portis London. & Domibus quondam Johannis de Bakwell, & Domibus quondam Fratrum de pœnitentiâ, seu aliis locis convenientibus, in Civitate London. vel de propè (dùm A. D. 1310. tamen Dominorum locorum hujusmodi, vel inhabitantium in eisdem ad id accedat assensus) custodiendos, exhibendos, & repræsentandos Prælatis, & Inquisitoribus, seu alicui eorum, cum uno saltem Inquisitore:

Et eosdem Templarios recipiatis, ad custodiam vestram in dictâ Turri nostrâ, a Vicecomitibus supradictis, quando, & quotiens per prædictos Prælatos, vel eorum aliquos, fueritis requisiti.

Volumus insuper, & vobis mandamus, quod sustentationem, aliàs per nos assignatam Templariis supradictis, faciatis per illos, quos ad hoc deputavimus, dictis Vicecomitibus liberari, per ipsos cuilibet Templario, pro ratâ temporis, ipsum Templarium contingente, ministrandam.

Mandavimus enim Vicecomitibus prædictis, ut dictos Templarios, & sustentationem ipsis assignatam, a vobis recipiant, & eosdem Templarios vobis retradant, custodiendos in formâ prædictâ.

Teste Rege apud Byger sexto die Octobris.

De Templariis liberandis Constabulario London.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 20. ET mandatum est Vicecomitibus London; quòd Templarios ipsos a præfato Constabulario, vel ejus Locum tenente, simul, vel particulatim, recipiant, & custodiant, seu custodiri faciant in Carceribus Regis, viz. in qua- A. D. 1310. tuor Portis, *&c. ut supra.*

Et, ut constet dictis Prælatis, & Inquisitoribus de diligentiâ ipsorum Vicecomitum, circa dictorum Templariorum custodiam

A. D. 1310. Edw. 2. custodiam adhibendâ, & ut liberiùs facere valeant quod erit faciendum,

Iidem Vicecomites recipiant illos, quos dicti Prælati & Inquisitores, seu aliquis eorum, cum uno saltem Inquisitore, deputaverint ad supervidendum quod dicta custodia bene fiat, & uberiùs faciant quod incumbit, eósque permittant de corporibus dictorum Templariorum facere id, quod eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum.

Et, cùm dicti Episcopi, & Inquisitores, vel aliquis eorum, cum uno saltem Inquisitore, de prædictis Templariis fecerint quod sibi visum fuerit, secundum legem Ecclesiasticam, expedire; iidem Vicecomites ipsos Templarios dicto Constabulario nostro, vel ejus Locum tenenti, cùm per ipsos Prælatos, vel eorum aliquos, super hoc, requisiti fueritis, retradatis, in Turri nostra London. custodiendos, sicut prius. A. D. 1310. Edw. 2.

Insuper vult Rex, & mandat præfatis Vicecomitibus quod sustentatio, per ipsum alias assignata Templariis prædictis, a gentibus nostris, ad hoc deputatis, per manus ipsorum Vicecomitum recipiatur, & cuilibet Fratrum, *&c. ut supra.*

Mandatum est enim præfato Constabulario, quod eosdem Templarios eisdem Vicecomitibus liberet, unà cum sustentatione, &c. & eos reaccipiat a Vicecomitibus prædictis, custodiendos in Turri nostrâ prædictâ, cùm per dictos Prælatos, vel eorum aliquos fuerit requisitus.

Teste ut supra.

Innovantur Literæ de Conductu pro Abbate de Lathiniaco & Sicardo de Vauro.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 12.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm discreti viri Abbas de Lathiniaco, Parif. Dioecef. & Magister Sicardus de Vauro Cononicus Narbonen.

Ad inquirendum, *&c. prout de A. 3. Sept. 13.* A. D. 1310.

In cujus, &c. duraturas usque ad Festum Pentecostes proximò futurum.

Teste Rege apud Lynlifcu in Scotiâ, 13. die Octobris.

De Inquisitoribus prædictis, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, *intendendo.*

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 18.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Crumbwell, Constabulario Turris suæ London. vel ejus Locum Tenenti, salutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, concesserimus Prælatis & Inquisitoribus,

Ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra magnum Præceptorum ejusdem Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, & similiter contra singulares personas & fratres ordinis illius, de Hæresi defamatos, dudum per Literas Apostolicas deputatis,

Quod iidem, Prælati & Inquisitores, de ipsis Templariis, & eorum corporibus, in quæstionibus, & aliis ad hoc convenientibus, ordinent & faciant, quotiens voluerint, id quod eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum:

Nos, ut commodiùs & efficaciùs procedi possit ad Inquisitionem, de ipsis Templariis faciendam, vobis mandamus quod, quando ex parte dictorum Prælatorum & Inquisitorum, vel alicujus Prælati, cum uno saltim Inquisitore, fueritis requisiti, omnes dictos Templarios, in Turri prædictâ existentes sub custodiâ vestrâ, vel illuc adducendos, Vicecomitibus London. simul, vel particulatim, prout, & quotiens ex parte eorundem, Prælatorum & Inquisitorum, vel eorum alicujus, cum uno saltem Inquisitore, requisiti fueritis, liberetis, per eosdem Vicecomites in careeribus nostris (viz. in quatuor portis London. & domibus quondam Johannis de Bankwell, & domibus quondam Fratrum de pœnitentia, seu aliis Locis convenientibus in Civitate London. vel de prope; dum tamen dominorum locorum hujusmodi, vel habitantium in eisdem, ad id accedat assensus) custodiendos, & repræsentandos Prælatis & Inquisitoribus, seu alicui eorum, A. D. 1310.

A.D. 1310. Edw. 2. rum, cum uno saltem Inquisitore; & eosdem Templarios recipiatis, ad custodiam vestram in dictâ Turri nostrâ, a Vicecomitibus supradictis, quando & quotiens per dictos Prælatos, seu eorum aliquos fueritis requisiti.

Volumus insuper & mandamus quod sustentatio, per nos alias assignata Templariis antedictis, per dilectum Clericum nostrum, Rogerum de Wyngefeld, quem ad hoc deputamus, dictis Vicecomitibus, pro ratâ Temporis, quo ipsos Templarios in custodiâ eorundem Vicecomitum moram contigerit, liberetur; per ipsos Vicecomites cuilibet Templariorum, pro rata Temporis, ipsum Templarium contingente, ministranda. A.D. 1310. Edw. 2.

Mandavimus enim eisdem Vicecomitibus quod ipsos Templarios a vobis recipiant, & eosdem Templarios vobis retradant custodiendos in formâ prædictâ.

Teste Rege apud Linlifcu in Scotiâ, 23. die Octobris.

De Templariis a Custode Turris per Vicecomitem London. recipiendis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Ibid. ET Mandatum est Vicecomitibus London. quod ipsos Templarios a præfato Constabulario, vel ejus Locum Tenente, simul, vel particulatim recipiant, & custodiant, seu custodiri faciant in carceribus Regis, *&c. ut supra.*

Et ut constet dictis Prælatis & Inquisitoribus de diligentiâ ipsorum Vicecomitum, circa dictorum Templariorum custodiam, adhibendâ; & ut liberiùs facere valeant quod erit faciendum.

Et similiter Mandatum est eisdem Vicecomitibus, quod illos, quos dicti Prælati & Inquisitores, seu aliquis eorum, cum uno saltim Inquisitore, deputaverint ad supervidendum quod dicta custodia bene fiat, & uberiùs faciant quod incumbit; eosque permittant, de corporibus dictorum Templariorum, facere id, quos eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum:

Et, cùm dicti, Prælati & Inquisitores, vel aliquis eorum, cum uno saltem Inquisitore, de ipsis Templariis fecerint quod sibi visum fuerit, secundum legem Ecclesiasticam, expedire, ipsos Templarios dicto Constabulario Regis, vel ejus locum tenenti, cum per ipsos Prælatos, vel eorum aliquos, super hoc requisiti fuerint, retradant, in Turrim Regis London. custodiendos, sicut prius.

Insuper Rex vult & mandat eisdem Vicecomitibus, quod sustentatio, per Regem alias assignata Templariis supradictis, a dilecto Clerico Regis, Rogero de Wyngefeld, per manus eorundem Vicecomitum, recipiatur, & cuilibet Fratrum, pro rata ipsum contingente, & pro ratâ Temporis, quo ipsos Templarios in custodiâ eorundem Vicecomitum morari contigerit, per ipsos Vicecomites liberet. A.D. 1310.

Mandatum est enim eidem Rogero, quod sustentationem prædictam, in formâ prædictâ, eisdem Vicecomitibus liberet: Et præfato Constabulario, quod ipse eosdem Templarios eisdem Vicecomitibus similiter liberet, & eos a Vicecomitibus prædictis recipiat, in Turri Regis prædictâ custodiendos, cum per prædictos Prælatos, aut eorum aliquos fuerit requisitus.

Teste Rege apud Linlifcu in Scotiâ, 23. die Octobris.

EOdem modo, quo mandatum fuit, *ut supra*, Constabulario Turris London. Mandatum est Constabulario Castri Lincolniæ de Templariis, in eodem Castro existentibus, sub Custodiâ suâ, & illuc adducendis Majori & Ballivis Lincolniæ, simul, vel particulatim, in formâ prædictâ liberandis, per eosdem, Majorem & Ballivos, in Carceribus Regis Civitatis prædictæ, in portâ de Claxelede, seu aliis locis convenientibus, in Civitate prædictâ, vel de prope, dum tamen dominorum locorum, *&c. ut supra.*

ET mandatum Majori & Ballivis Lincolniæ, quod ipsos Templarios, simul, vel particulatim, a præfato Constabulario recipiant, & custodiant, seu custodire faciant in carceribus Regis Civitatis prædictæ, viz. in porta prædictâ, seu aliis locis convenientibus, *&c. ut supra.*

ET mandatum est Rogero de Wyngefeld, quod, ad sustentationem prædictam, præfatis, Majori & Ballivis, pro numero personarum, & pro ratâ temporis, *&c. ut supra.*

Et Rex sibi, &c.

A. D. 1310. Edv. 2.

De Templariis prosequendis, & pro sustentatione eorundem.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 18.

REX dilecto Clerico suo, Rogero de Wyngefeld, Custodi Terrarum Templariorum, in manu nostrâ existentium, vel Willielmo Plummer, Sub-custodi suo Manerii de Cresting, salutem.

Quia, certis de causis, ordinavimus quod Constabularius Turris nostræ London. omnes Templarios, in custodiâ suâ, in Turri prædictâ, existentes, vel illuc adducendos, Vicecomitibus London. liberet, simul, vel particulatim, prout & quotiens ex parte Prælatorum & Inquisitorum, ad inquirendum contra ordinem Templariorum & eorum personas assignatorum, vel alicujus eorum, cum uno saltem Inquisitore fuerit requisitus, per eosdem Vicecomites in Carceribus nostræ London. custodiendos:

Et, juxta requisitionem dictorum Prælatorum & Inquisitorum, ad custodiam in Turri nostrâ prædicta retradendos:

Et quod sustentatio, per nos prius dictis Templariis assignata & per dictum Constabularium liberanda pro numero personarum, & pro ratâ Temporis, quo ipsos Templarios in custodiâ eorundem Vicecomitum morari contigerit, per vos ipsis Vicecomitibus liberetur, per ipsos cuilibet ipsorum Templariorum, pro ratâ ipsum Templarium contingente, ministranda:

Vobis mandamus quod sustentationem prædictam præfatis Vicecomitibus, pro numero personarum, & ratâ temporis prædicti, sine dilatione liberetis:

Et nos vobis inde debitam allocationem habere faciemus.

Teste Rege apud Linliscu in Scotiâ, 25. die Octobris.

Ad Comitem Flandriæ, de Piratis non receptandis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 18. d.

REX Nobili viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico suo carissimo, salutem.

Nobis, in guerrâ nostrâ Scotiæ existentibus, rumor innotuit, hiis diebus, quod quidam homines vestri, pacem & concordiam, inter nostros & vestros homines hactenus observatam, nitentes pro viribus infirmare, magno collecto navigio, & aggregatis sibi multis aliis prædonibus & piratis, qui a terrâ nobilis viri Domini W. Comitis Hanoniæ & Hollandiæ, pro quibusdam per ipsos sceleribus perpetratis, tanquam exules, ut accepimus, fugierunt, quique infra terram vestram, sub vestræ defensionis clypeo, ut dicitur, receptantur, hominibus & marinariis de Regno nostro, per mare transeuntibus, insidiantur; nonnullos ex ipsis, quos apprehendere poterunt, interficiendo, bonaque ipsorum secum abducendo, ac cæteros, quos vivos relinquunt, bonis & rebus suis hostiliter spoliando; ita quod Marinarii nostri, qui ad ducendum victualia ad nos & exercitum nostrum ad dictas partes Scotiæ deputantur, mare intrare timent, sine magno Navigio, & multitudine hominum armatorum; ex quibus cor nostrum gravatur multipliciter & turbatur:

Nos igitur, advertentes quòd non Solùm majora rerum dampna, verùm etiam Sæva personarum pericula, ex hujusmodi homicidiis & roberiis, de facili poterunt provenire, nisi citius super illis remedium apponatur: Sperantesque vos, ad submovendum de medio cujuslibet dissensionis & discordiæ inter nostros & vestros subditos, si quod esset, ut inter ipsos, hinc indè, pax & concordia, quæ inter nostros Progenitores, & vestros, eorúmque subditos laudabiliter servabatur, communiatur, & in melius prosperetur, velle studiosam operam adhibere,

Vestram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, inquisitâ super hiis pleniùs veritate, prædictos Exules, seu alios de potestate & Dominio vestris, quos de Feloniis & Roberiis prædictis culpabiles inveniri contigerit, ulterius infra terram vestram receptare, considerationis intuitu, non curantes, tale & tam competens remedium super præmissis nobis & nostris fieri faciatis, quòd inter vos & nos, hominésque nostros & vestros, pacis & concordiæ tranquillitas foveatur, quódque homines vestri contra nos, aut nostros consimilia perpetrare de cætero non præsumant.

Dat. apud Berewicum super Twedam, 10. die Novembris.

De

A. D. 1310. Edw. 2. A. D. 1310. Edw. 2.

De quatuor Portis Londoniæ liberandis Vicecomitibus pro Custodia Templariorum.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 17.

REX, Majori & Vicecomitibus Civitatis suæ London. salutem.

Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, concesserimus Prælatis, & Inquisitoribus,

Ad inquirendum contra ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, in Regno Angliæ constitutum, & similiter contra singulares personas & fratres Ordinis illius, de Hæresi defamatos, dudum per literas Apostolicas deputatis,

Quod iidem Prælati, & Inquisitores, de ipsis Templariis, & eorum corporibus in quæstionibus, & aliis ad hoc convenientibus ordinent, & faciant, quoties voluerint, id quod eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur faciendum:

Et mandaverimus Majori, Aldermannis, & Communitati Civitatis nostræ prædictæ, quòd quatuor portas nostras Civitatis ejusdem vobis, præfati Vicecomites (quibus omnes Templarios, in Turri nostra London. existentes, vel illuc adducendos, per Constabularium nostrum ejusdem Turris, vel locum suum tenentem, simul, vel particulatim, nuper mandavimus liberari) pro præmissis, in eisdem portis commodiùs & securiùs faciendis, habere faciant quotiens necesse fuerit, & super hoc ex parte Prælatorum, & Inquisitorum prædictorum, vel unius eorum, cum uno saltem Inquisitore, fuerint requisiti: A. D. 1310.

Vobis mandamus quod, si per Prælatos, & Inquisitores prædictos, vel eorum aliquem, cum uno saltem Inquisitore, vobis constare poterit, quod Turris nostra London. & portæ nostræ prædictæ, ad præmissa facienda non sufficiant, tunc de aliquibus domibus in Civitate prædictâ, vel de prope, pro præfato negotio convenientibus, faciatis modis omnibus provideri.

Et sumptus, si quos forsitan in conductione domorum hujusmodi apponere vos contigerit, unà cum expensis Ministrorum per vos, Vicecomites prædicti, circa dictorum Templariorum custodiam deputandorum, vobis, præfati Vicecomites, cum nobis inde constiterit, allocari faciemus.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 22. die Novembris.

Ad Majorem, Aldermannos, & Communitatem Londoniæ.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Ibid.

REX Majori, Aldermannis, & Communitati Civitatis London. salutem.

Cùm nuper, OB REVENTIAM, &c. videbitur faciendum:

Et Mandaverimus Constabulario Turris nostræ London. vel ejus Locum tenenti, quod omnes Templarios, in Turri prædicta sub sua custodia existentes, vel illuc adducendos, Vicecomitibus nostris London. liberaret, simul, vel particulatim, custodiendos, & per ipsos, sub formâ prædictâ, repræsentandos Prælatis & Inquisitoribus prædictis, quotiens ex parte ipsorum, vel alicujus eorum, cum uno saltem Inquisitore, super hoc essent requisiti:

Ac etiam mandaverimus per breve nostrum, præfatis Vicecomitibus, quod dictos Templarios a præfato Constabulario, vel ejus Locum tenente, simul, vel particulatim, reciperent, & eos in quatuor portis Civitatis nostræ prædictæ, & in domibus quondam Johannis de Banguell, ac in domibus quondam Fratrum de pœnitentiâ London. seu Locis aliis convenientibus in Civitate prædicta, vel de prope, salvo & securè custodirent, seu facerent custodiri, repræsentandos per ipsos Prælatis, & Inquisitoribus prædictis, quotiens ex parte Prælatorum & Inquisitorum ipsorum, vel alicujus eorum, cum uno saltem Inquisitore, requisiti fuissent, sicut hæc & alia in dicto brevi nostro plenius sunt expressa: A. D. 1310.

Præfatique Vicecomites Prælatis & Inquisitorisibus prædictis respondeŕint jam de novo, quod prædictæ portæ in vestrâ, & non in ipsorum custodiâ existunt, per quod ipsi portas illas, habere nequeunt ad præmissa; prout in quibusdam literis Prælatorum, & Inquisitorum prædictorum, Venerabili Patri Waltero Episcopo, Cancellario nostro, inde directis, pleniùs continetur:

Nos, ob honorem Dei, & exaltationem fidei Catholicæ, & ut, per Prælatos & Inquisitores prædictos, ad veritatem super dictâ Hæresi (undè præfati

A.D. 1310. Edw. 2. fati Templarii, ut præmittitur, diffamantur) eliciendam commodiùs & securiùs procedatur;

Vobis mandamus quod præfatis Vicecomitibus portas prædictas, pro personis Templariorum prædictorum in eisdem portis ponendis, & custodiendis, in formâ prædictâ, quotiens necesse fuerit, & ex parte Prælatorum, & Inquisitorum prædictorum, vel unius eorum, cum uno saltem Inquisitore, requisiti fueritis, habere faciatis. A.D. 1310. Edw. 2.

Credimus enim quod nihilominus tuta custodia dictis portis, pro securitate Civitatis nostræ prædictæ, poterit abhiberi:

Et hoc nullatenus omittatis.

Teste, ut supra.

Ad Majorem & Vicecomites Londoniæ de Templariis examinandis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 8. REX, Majori & Vicecomitibus Civitatis suæ London. salutem. Cùm nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, concesserimus Prælatis & Inquisitoribus, &c. *prout supra usque hæc verba, viz.*

Et postmodum quatnor portas nostras Civitatis prædictæ vobis, præfati Vicecomites (quibus omnes Templarios, in Turri nostrâ London. tunc existentes, vel illuc adducendos, per constabularium nostrum ejusdem Turris, vel Locum suum tenentem, liberari mandavimus) pro præmissis in eisdem portis commodiùs & securiùs faciendis, per vos, præfate Major, & Aldermannos, ac Communitates Civitatis illius, fecimus liberari:

Ac jam, de novo, plures Templarios, a Castro nostro Lincolniensi, usque ad dictam Turrim venire fecerimus, in dicta Civitate London. per Prælalatos & Inquisitores prædictos, super crimine prædicto, strictiùs examinandos:

Et mandaverimus vobis, præfate Major, ac Aldermannis, & Communitati, prædictis, quod, si prædictæ quatuor Portæ pro custodia & examinatione Templariorum prædictorum, juxta Ordinationem dictorum Prælatorum & Inquisitorum, faciendis, non sufficiant, tunc vobis, præfati Vicecomites, alias portas ejusdem Civitatis pro præmissis faciendis faciant liberari:

Nos, OB HONOREM DEI, ET EXALTATIONEM CATHOLICÆ FIDEI, ut, super diffamatione prædictâ, veritas pleniùs sciatur, corditer affectantes, vobis mandamus quod, si prædictæ quatuor portæ (aliàs per vos, præfate Major, ac prædictos Aldermannos, & Communitatem, vobis, præfati Vicecomites, liberatæ) nec non & aliæ portæ vobis, præfati Vicecomites, in dicta Civitate per vos, præfate Major, ac prædictos Aldermannos, & Communitatem liberandæ, pro custodia & examinatione Templariorum, vobis, præfati Vicecomites, per Constabularium Turris prædictæ, & ejus Locum tenentem, liberatorum, & exnunc liberandorum, juxta Ordinationem hujusmodi faciendam, non sufficiant, tunc de aliis domibus, in Civitate prædicta, pro præfato negotio convenientibus, faciatis modis omnibus provideri. A.D. 1310.

Et Templarios prædictos, vobis per prædictum Constabularium, seu ejus Locum tenentem liberandos, ab ipsis recipiatis, & ipsos in prædictis portis & domibus, separatim in carceribus, compedibus custodiri, & coram præfatis Prælatis & Inquisitoribus, seu eorundem Prælatorum aliquo, ac uno saltim Inquisitore, repræsentari faciatis, cum per ipsos Prælatos, vel eorum aliquem, cum uno saltim Inquisitore, super hoc fueritis requisiti.

Et, ut dictis Prælatis & Inquisitoribus constet de diligentiâ vestrâ, præfati Vicecomites, circa custodiam dictorum Templariorum adhibendâ, & ut liberiùs facere valeant quod erit faciendum,

Vobis, præfati Vicecomites, mandamus quod illos, quos dicti Prælati & Inquisitores, seu aliquis eorum, cum uno saltim Inquisitore, deputaverint ad supervidendum quod dicta custodia bene fiat, id supervidere: & corpora dictorum Templariorum in quæstionibus & aliis, ad hoc convenientibus, ponere; & alia, quæ in hac parte, secundum legem Ecclesiasticam, fuerint facienda, facere permittatis.

Et, cùm dicti Templarii coram dictis Prælatis & Inquisitoribus fuerint examinati, tunc eos resumatis, & in portis & domibus prædictis salvò custodiri faciatis, juxta tenorem Mandati nostri, aliàs vobis super hoc directi:

Et sumptus, si quos forsitan in conductione domorum hujusmodi apponere

A.D. 1310. Edw. 2. nere vos contigerit, unà cum expensis ministrorum, per vos Vicecomites prædictos, circa dictorum Templariorum Custodiam, deputandorum, vobis, præfati Vicecomites, cum nobis indè constiterit, allocari faciemus.

Teste Rege apud Berwicum super Twedam vicesimo secundo die Novembris. A.D. 1310. Edw. 2.

Per locum Regis tenentem & Consil.

De surprisis, ante Guerram, & interprisis, durante Trenga cum Francia, corrigendis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 18. REX venerabili in Christo Patri, J. eàdem gratiâ, Norwicensi Episcopo: & dilectis & fidelibus suis, Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ Consanguineo suo, Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, salutem.

Litteras vestras, nuper nobis missas de negotiis, Dominum Regem Franciæ & nos tangentibus, audivimus & intelleximus diligenter.

Verùm, quia tempore receptionis litterarum illarum, eramus in guerra nostra Scotiæ, & tunc temporis nobiscum non habuerimus illos de Consilio nostro, per quos super contentis in litteris illis debuimus informationem & Consilium pleniùs habuisse, quod non intendimus vos latere;

Vobis mandamus quatinus, ut negotium de supprisis, ante guerram, inter dictum Regem Franciæ, & Dominum E. quondam Regem Angliæ Patrem nostrum motam, & de interprisis, tempore treugarum, sive sufferentiarum inter eos concessarum, hinc inde factis, quantum poteritis, prorogetur, curam & sollicitudinem diligentem, modis & viis omnibus, quibus poteritis, apponatis. A.D. 1310.

Intendimus autem in brevi, post Festum Natalis Domini, proximò futurum, consilium & avisamentum nostrum vobis super hoc transmittere, Deo dante.

Et etiam, ut negotia de surprisis, injuriis, dampnis, & aliis gravaminibus, tàm dicto Patri nostro, & suis, post pacem, inter dictum Regem Franciæ & ipsum Patrem nostrum Parisius ultrò initam, quam nobis, postquam Regni nostri gubernacula suscepimus, per eundem Regem Franciæ & suos factis, interim corrigantur, & modo debito emendentur, solicitiùs & efficaciùs, quo poteritis, insistatis.

Dat. apud Berewicum super Twedam vicesimo secundo die Novembris.

De inhibitione facienda ne quis, sub forisfactura, auxilium Scotis ducat.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 18. dor. REX Majori & Ballivis, & toti Communitati Villæ suæ de Sandwico, salutem.

Nuper, pro eo quòd nobis, in partibus Scotiæ, ad Inimicorum nostrorum ibidem Rebellionem & malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendas existentibus, ad nostrum pervenit auditum, quòd diversi homines victualia, equos, arma, & diversas res alias, de quibus in eisdem partibus potuimus subveniri, ducebant a diversis partibus Regni nostri ad Inimicos nostros prædictos, in retardationem expeditionis guerræ nostræ ibidem, & Inimicorum nostrorum subsidium prædictorum;

Volentes indempnitati nostræ in hac parte prospicere, ac super hoc remedium congruum adhibere, singulis Vicecomitibus nostris per Angliam, per diversa brevia nostra firmitèr duximus injungendum, ut ipsi in Civitatibus, Burgis, & aliis locis, ubi expedire viderent, in Ballivis suis, publicè proclamari, & districtè inhiberi facerent, ex parte nostrâ, ne quis, sub forisfacturâ vitæ & membrorum, victualia, equos, armaturas, seu quascumque res alias duceret, seu duci faceret ad Inimicos nostros supradictos, nec eos auxilium præberet seu succursum, nec in aliquo communicaret cum eisdem, sub pœnâ forisfacturæ prædictæ. A.D. 1310.

Et, quia dicta expeditio, pro communi utilitate Regni nostri, multùm insidet nobis cordi, vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, per totam Villam prædictam, publicè proclamari, & districtè ex parte nostrâ inhiberi faciatis, ne quis, sub pœnâ forisfacturæ prædictæ, & omnium quæ nobis forisfacere poterit, dictis Inimicis nostris, per ter-

A. D. 1310. Edw. 2. ram, aut per aquam, solamen, auxilium, seu succursum aliquem, de aliquibus victualibus, equis, armaturis, seu rebus aliis quibuscumque, facere præsumat quovis modo.

Et, ut prædictæ proclamatio & inhibitio firmiùs & inviolabiliùs, sub pœna prædicta, observentur, volumus, & vobis, firmitèr injungendo, mandamus, quod quatuor de discretioribus & legalioribus hominibus, de Villa prædicta, pro quibus volueritis respondere, ad prædictas proclamationem & inhibitionem, in Villa prædicta, in omnibus & singulis Articulis prædictis inviolabilitèr observandas, sine dilatione aliqua assignetis & deputetis.

Præmissa autem omnia & singula, sicut nos, & honorem nostrum diligitis, & forisfacturam prædictam evitare volueritis, cum omni diligentiâ & festinatione, qua poteritis, firmiter observari faciatis; ita quòd, per vestri negligentiam aut defectum, expeditio nostra, in partibus prædictis, nullatenus retardetur, per quod ad vos & vestra meritò capere debeamus. A. D. 1310. Edw. 2.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam 9. Dec.

Consimiles Litteræ diriguntur Majoribus, Ballivis, &c.

De Templariis, in Concilio Provinciali Cantuariensi, sententiam, absolutoriam vel condempnatoriam, audituris.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 17. REX Vicecomiti Lincolniæ, salutem.

Cùm dudùm, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, concesserimus Prælatis & Inquisitoribus,

Ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, & contra Magnum Præceptorem ejusdem Ordinis, in Regno nostro Angliæ constitutum, & similiter contra singulares Personas, & Fratres Ordinis illius, de hæresi defamatos, dudum per litteras Apostolicas deputatis,

Quod iidem Prælati & Inquisitores, de ipsis Templariis, & eorum Corporibus, in quæstionibus, & aliis, ad hoc convenientibus, ordinent & faciant id, quod eis, secundum legem Ecclesiasticam, videbitur fore faciendum:

Et mandaverimus Constabulario Castri nostri Lincolniæ, per breve nostrum, quod omnes Templarios, in Castro nostro prædicto sub suâ Custodiâ existentes, vel illuc adducendos, Majori & Ballivis nostris Civitatis nostræ Lincolniæ simul, vel particulatim, prout & quotiens ex parte dictorum Prælatorum, vel alicujus ipsorum, cum uno saltem Inquisitore, requisitus esset, liberâret; per eosdem, Majorem & Ballivos, in Carceribus nostris Civitatis nostræ prædictæ, & aliis locis, ad hoc convenientibus, custodiendos, exhibendos & repræsentandos Prælatis & Inquisitoribus prædictis, seu alicui eorum, cum uno saltem Inquisitore:

Et quod eosdem Templarios recipiat, ad Custodiam suam, in Castro nostro prædicto, a Majore & Ballivis supradictis, quando, & quotiens per præfatos Prælatos, vel eorum aliquem, cum uno saltem Inquisitore, fuerit requisitus: A. D. 1310.

Ac nuper, per Prælatos Provinciæ Cantuariensis, in Concilio nostro Provinciali ibidem celebrato, consentientibus ad hoc Inquisitoribus supradictis, ordinatum fuerit, sicut accepimus, & conditum pro finali expeditione negotii memorati, quod omnes & singuli Templarii, in Cantuariensi Provinciâ existentes, Londonias, ante futurum Provinciale Concilium, ibidem in proximo, ut dicitur, celebrandum, adducantur;

SENTENTIAM, ABSOLUTORIAM VEL CONDEMPNATORIAM, SUPER CRIMINIBUS, SIBI IMPOSITIS, AUDITURI:

Nosque, ob honorem Dei, & pro negotio Fidei promovendo, præfato Constabulario mandaverimus, quod omnes Templarios prædictos, cum per Majorem & Ballivos prædictos, ad suam Custodiam, in Castro nostro prædicto, retraditi fuerint, & postmodum per Prælatos & Inquisitores prædictos, vel aliquem ipsorum, cum uno saltem Inquisitore, esset requisitus, tibi liberet, ducendos per te London. & ibidem Constabulario Turris nostræ London. liberandos;

Tibi præcipimus quod, cùm per Prælatos & Inquisitores prædictos, vel aliquem ipsorum, cum uno saltem Inquisitore, fueris requisitus, omnes dictos, Templarios a præfato Constabulario recipias, & eos, sub totâ & salvâ custodiâ London. duci, ipsosque Constabulario

A. D. 1310. Edw. 2. lario Turris nostræ prædictæ facias liberari:

Cui mandavimus quod ipsos a te recipiat, & in Turri nostrâ prædictâ custodiat, & eos coram præfatis Prælatis & Inquisitoribus, in proximo Provinciali Concilio, ibidem, ut præmittitur, celebrando, ad audiendam super præmissis sibi impositis, ABSOLUTORIAM vel CONDEMPNATORIAM SENTENTIAM, repræsentet.

Mandavimus autem dilecto Clerico nostro, Rogero de Wyngefeld, quod tibi expensas, pro sustentatione dictorum Templariorum versus London. necnon Ministrorum eos ducentium, & alios sumptus, in hac parte necessarios; & similiter præfato Constabulario Turris nostræ prædictæ, pro morâ dictorum Templariorum in Custodiâ suâ, postquam a te receperit, faciat liberari. A. D. 1310. Edw. 2.

Teste Rege apud Berewycum duodecimo die Decembris.

De sustentatione pro dictis Templariis liberandâ.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 17.

ET mandatum est Rogero de Wyngefeld, quod Vicecomiti Regis Lincolniæ, cum dictos Templarios a Constabulario Castri Regis Lincolniæ prædicti receperit, ducendos per ipsum London. ut prædictum est, expensas, per Regem prius pro dictis Templariis assignatas, pro sustentatione ipsorum, versus London. & similiter Ministrorum eos ducentium, ac etiam Constabulario Turris Regis prædictæ, pro morâ Templariorum prædictorum in Custodiâ suâ, liberari faciat: Et Rex sibi inde debitam allocationem habere faciet. A. D. 1310.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam 12. die Decembris.

De injuriis, hinc inde illatis, in Ducatu Aquitaniæ emendandis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 18.

REX dilectis & fidelibus nostris, venerabili in Christo Patri J. eâdem gratiâ, Norwicensi Episcopo: Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ, karissimo Consanguineo nostro: Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, Militibus, salutem.

Super injuriis, dampnis, & gravaminibus, nuper, durantibus sufferentiis, seu treugis inter Excellentissimum Principem Dominum Philippum, Dei gratiâ, Francorum Regem illustrem, Patrem nostrum carissimum, &, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Genitorem nostrum, per Gentes ipsorum hinc inde factis, pro mutuo amore & concordiâ, inter dictum Regem Franciæ & homines suos, ac nos & homines nostros, imposterum confovendis, satisfactiones & emendas fieri cupientes, de vestraque fidelitatis industriâ meritò confidentes;

Vos, & duos vestrûm, qui præsentes fueritis,

Ad inquirendum, unà cum deputandis ad hoc per dictum Regem Franciæ, de dampnis, injuriis, & gravaminibus prædictis, in Ducatu prædicto, temporibus treugarum, sive sufferentiarum prædictarum, hinc inde commissis:

Et etiam ad debitas satisfactiones, & emendas competentes de injuriis, dampnis, & gravaminibus prædictis, hominibus de potestate nostrâ, per Gentes de potestate dicti Regis, in dicto Ducatu illatis, nostro nomine & hominum nostrorum prædictorum, petendas & recipiendas: A. D. 1310.

Et similiter ad hujusmodi satisfactiones & emendas præfato Regi Franciæ, & Gentibus suis, de injuriis, dampnis, & gravaminibus, si quæ ipsis, temporibus prædictis, per homines de potestate nostrâ illata fuisse inveniri contigerit, faciendas:

Necnon ad gentes nostras, quas de hujusmodi injuriis, dampnis, & gravaminibus culpabiles inveneritis, juxta modum delictorum suorum, & prout justum fuerit, compellendas ad rationabiles emendas, & satisfactiones debitas inde faciendas;

Et ad omnia alia & singula in hac parte facienda, ad quæ potestas illorum, quos ad hoc per dictum Regem Franciæ deputari contigerit, se extendet,

Duximus assignandos:

Et, siqua dubia in præmissis, & ea tangentibus, vobis occurrerint, ad nos recurrentes, ea nobis fideliter referatis.

Et ideo vobis mandamus quod, ad præmissa facienda, intendatis in forma prædicta.

Omnibus autem Ballivis & Fidelibus nostris, tenore præsentium, injungimus & mandamus, quod vobis, in præmissis, &

A. D. 1310. Edw. 2. & ea tangentibus, pareant & intendant, quotiens per vos, omnes vel duos vestrûm, super hiis, ex parte nostrâ, fuerint præmuniti.

In cujus, &c. A. D. 1310. Edw. 2.

Dat. apud Berewycum super Twedam 12. die Decembris.

De eodem negotio Aquitaniæ.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Ibid. REX eisdem, salutem.

De vestris fidelitate & industriâ pleniùs confidentes, vobis, & duobus vestrûm, qui præsentes fueritis,

Petendi nomine nostro, & recipiendi ab Excellentissimo Principe, Domino Philippo, Rege Francorum illustre, Patre nostro karissimo, vel illis, quos idem Rex ad hoc duxerit deputandos, satisfactiones & emendas de usurpationibus, surprisis, dampnis, injuriis & gravaminibus, Domino E. nuper Regi Angliæ, Genitori nostro, & suis, ac nobis postmodùm, & nostris, per dictum Regem Franciæ & suos illatis;

Necnon ad hujusmodi satisfactiones & emendas præfato Regi Franciæ, de hujusmodi usurpationibus, surprisis, dampnis, injuriis, & gravaminibus (siqua per dictum Genitorem nostrum, aut suos, vel nos, aut nostros, eidem Regi, aut suis illata fuerint) modo debito faciendas,

Plenam tenore præsentium concedimus & committimus potestatem.

Et ideò vobis mandamus quod, ad præmissa facienda & complenda, intendatis in formâ prædictâ. A. D. 1310.

Nos enim ratum imperpetuum habebimus atque gratum, quicquid per vos, aut duos vestrûm, cæteris absentibus, factum fuerit in præmissis.

Dantes, &c. ut supra.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

REX eisdem, salutem.

De vestris fidelitate, *&c. ut supra usque ibi* Domino E. nuper Regi Angliæ Genitori nostro & suis, tàm ante tempus Guerræ inter ipsos Reges motæ, quàm etiam post tempus Pacis inter eos reformatæ, & similiter nobis & nostris postmodum per dictum Regem Franciæ & suos illatis; necnon ad hujusmodi satisfactiones & emendas præfato Regi Franciæ de hujusmodi usurpationibus, surprisis, dampnis, injuriis, & gravaminibus, si qua per dictum Genitorem nostrum, aut suos, vel nos, aut A. D. 1310. nostros eidem Regi aut suis temporibus prædictis, illata fuerint, modo debito faciendas, plenam, &c. ut supra.

De præfato negotio.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 16. REX eisdem, salutem.

A nonnullis intelleximus fidedignis, quod, post reformationem pacis, inter Dominum Philippum, eâdem gratiâ, Regem Francorum illustrem, karissimum Patrem nostrum, &, inclitæ recordationis, Dominum Edwardum, quondam Progenitorem nostrum, Angliæ Regem illustrem, pro ipsis & eorum Hæredibus factam, idem Rex Franciæ, & sui, Civitates, Castra, Villas, Terras, Libertates, & multa alia, quæ ad nos in Ducatu prædicto pertinere noscuntur, tàm tempore dicti Patris nostri, quàm nostro, usurpârunt & occupârunt; & ea, sic usurpata & occupata, detinent minùs justè.

Nos igitur, de vestris fidelitate & industriâ pleniùs confidentes, vobis, & duobus vestrûm, qui præsentes fueritis,

Ad petendum & recipiendum, nomine nostro, a præfato Rege Franciæ, vel illis, quos idem Rex ad hoc duxerit deputandos, restitutionem Comitatuum, Castrorum, Villarum, Terrarum, Libertatum, & aliorum, per dictum Regem, & suos super Progenitorem nostrum prædictum, & nos in dicto Ducatu, post pacem prædictam, ut præmittitur, reformatam, occupatorum & usurpatorum: & etiam emendas & satisfactiones, inde per dictum Regem Franciæ & suos faciendas;

Necnon ad hujusmodi restitutionem, satisfactiones, & emendas præfato Regi, nostro nomine, faciendas; siqua talia, per præfatum Patrem nostrum, vel nos, aut nostros, super ipsum Regem, post pacem prædictam, in Ducatu prædicto usurpata vel occupata fore contigerit inveniri:

Plenam, tenore præsentium, concedimus & committimus potestatem.

Et ideo vobis mandamus, quod præmissa omnia & singula faciatis, & expleatis in formâ prædictâ.

Nos

A. D. 1310. Edw. 2. Nos enim ratum imperpetuùm habebimus atque gratum, quicquid per vos, aut duos vestrûm, cæteris absentibus, factum fuerit in præmissis.

Dantes, &c. ut supra.

In cujus, &c. A. D. 1310. Edw. 2.

Dat. apud Berewicum super Twedam 12. die Decembris.

De Ordinationibus, inter Reges Angliæ & Franciæ factis, fideliter adimplendis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 18. REX eisdem, salutem.

Cùm, juxta formam pacis, Inter Dominum Philippum, eâdem gratiâ, Regem Francorum illustrem, karissimum Patrem nostrum, &, inclitæ recordationis, Dominum Edwardum, quondam Progenitorem nostrum, Angliæ Regem illustrem, pro ipsis & eorum Hæredibus factæ,

Omnes Ordinationes & Paces, inter Antecessores ipsorum priùs factæ, firmæ & stabiles debeant permanere, & ea, quæ hinc inde complenda restant, compleri:

Nos, de vestris fidelitate & industriâ pleniùs confidentes, vobis, & duobus vestrûm, qui præsentes fueritis,

Petendi, & recipiendi, nomine nostro, a præfato Rege Franciæ, vel illis, quos idem Rex ad hoc duxerit deputandos, assisas terrarum, quæ nobis, ratione Pacum prædictarum, assideri debent: necnon complementum & perfectionem Pacum earumdem; & omnia alia & singula, quæ per ipsum Regem, ratione Pacum ipsarum, facienda & complenda restant, & quæ ad nos, virtute Pacum earumdem, debent, vel poterunt quomodolibet pertinere: A. D. 1310.

Et etiam complendi & perficiendi pro nobis & nomine nostro, quantum ad nos attinet, paces prædictas; necnon omnia & singula faciendi & complendi, quæ, ratione Pacum ipsarum, per nos, facienda & complenda restant, & quæ ad ipsum Regem Franciæ, ratione Pacum earumdem, pertinere debent,

Plenam, tenore præsentium, concedimus, & committimus potestatem:

Et ideo vobis mandamus quòd, ad præmissa facienda & complenda, intendatis in forma prædicta.

Nos enim ratum imperpetuùm habebimus atque gratum, quicquid per vos, aut duos vestrûm, cæteris absentibus, factum fuerit in præmissis:

Dantes, tenore præsentium, in mandatis omnibus nostris Justiciariis, Officiariis, Subditis & Vassallis, ut in præmissis, & ea tangentibus, vobis, & duobus vestrûm, qui præsentes fueritis, quibus in hac parte vices nostras committimus, ita quod non sit melior occupantium conditio, sicut nobis, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Ad Regem Franciæ de processu, super usurpatis hinc inde, usque ad mutuam Visionem differendo.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 18. EXcellentissimo Principi, Domino & Patri karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ illustri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem in eo, per quem Reges regnant, & Principes dominantur, cum honoris & prosperitatis votivæ continuo incremento.

Litteras venerabilis Patris, Johannis Norwycensis Episcopi: & dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Johannis de Britannia, Comitis Richemundiæ; cæterorumque Nunciorum nostrorum (quos ad vestræ Regiæ Celsitudinis præsentiam, & exinde ad dictum Ducatum nostrum Aquitaniæ, pro variis & arduis negotiis nostris expediendis ibidem, nuper destinavimus) recepimus, inter cætera continentes, A. D. 1310.

Quòd eisdem amicabilitèr respondistis, & benignè vos paratos existere ea, quæ tangunt complementum Pacum, factarum inter vos & Antecessores vestros ex unâ parte, & nos & Antecessores nostros ex alterâ, quatenus ad vos attinet, facere perfici & compleri; quódque vestræ intentionis non existit, ut de usurpationibus & supprisis, ante guerram, inter vos, &, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem nostrum dudum motam, habitis hinc indè & factis, per deputandos a vobis, & per nostros, ad

Ppp hoc

A. D. 1310. Edw. 2.

hoc per nos deputandos, insimul; set dumtaxat per vestros, ratione superioris vestri Dominii, procedatur.

Et, licet intentionis nostræ extiterit & existat, quod hujusmodi usurpata hinc inde & surprisa, tàm per vestros, quàm per nostros, ad hoc deputandos, corrigantur & reformentur; nichilominus volumus & intendimus, super vestræ & nostræ intentionis diversitate, per nobiles Viros, Lincolniæ & Pembrochiæ Comites, Ottonem de Grandisono, Militem, & alios (qui tempore dicti Genitoris nostri & nostro, reformationi Pacis, & aliis tractatibus, pro ipso Genitore nostro & nobis, interfuerunt) seriosiùs informari; ac, veritate pleniùs intellectâ, facere quicquid nobis incumbet rationabiliter in hac parte.

Et, quia informationem hujusmodi, tùm propter distantem dictorum Nobilium absentiam, tùm propter bellicorum occupationem actuum, & nostrorum persecutionem, in terra nostra Scotiæ æmulorum (quibus vacamus & insistimus hiis diebus, & circa quas noster dirigitur cogitatus, nostraque tota versatur intentio) in brevi habere non poterimus, ut vellemus; carissimam Paternitatem vestram filiali devotione requirimus, & rogamus obnixè, quatinus, ad nos paternæ affectionis oculos dirigentes, processum super usurpatis & surprisis, hinc inde factis, ante motam guerram prædictam, usque ad mutuam visionem nostram (ad quam totis anelamus desideriis, quamque, guerrâ nostrâ finitâ, accelerabimus quantum poterimus bono modo) velitis differre, & facere differri, sicut, ad nostri requisitionem, de interprisis aliàs vos fecistis; & de beneplacito vestro, in hac parte, nos, vel dictos Nuncios nostros in Ducatu prædicto, reddere certiores.

A. D. 1310. Edw. 2.

Speramus siquidem quòd, in dicta visione desiderata, usurpata hujusmodi, surprisa, & interprisa amicabiliter expedientur, Divinâ Clementiâ suffragante.

Illa vero, quæ ad complementum Pacum pertinent prædictarum, quatenus nos & nostros contingunt, parati sumus, & erimus, perfici facere in omnibus & compleri.

Et non ferat molestè quæsumus vestra Paternitas karissima, quod Nuncios solempnes, prout ad tam magnificum Principem mittere deceret, ad vos non transmittimus istâ vice; quum negotii celeritas, loci distantia, & temporis brevitas id fieri non permittunt.

Dat. apud Berewycum super Twedam duodecimo die Decembris.

De Navigio Roberti de Brus ab Insula de Man amovendo.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Scot. 4. E. 2. m. 8.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & fidelibus suis, in Comitatibus Cestriæ, Lancastriæ, Cumbriæ, & Westmerlandiæ, ad quos, &c. salutem.

Intelleximus a nonnullis quòd Robertus de Brus, Inimicus & Proditor noster, nititur pro viribus, & proponit totum navigium suum, de Insulis Forinsecis, usque ad Insulam nostram de Man, in præsenti Hieme, transmittere, ad Insulam illam destruendam: & ad receptamentum inibi, pro se, & Complicibus suis, Inimicis & Rebellibus nostris, habendum: & etiam omnia victualia, & alia necessaria in Insula de Man prædicta, ad opus suum, & sustentationem Complicum suorum prædictorum, capienda: & ad Navigium suum prædictum inde muniendum; quod in nostri dispendium, & totius Regni nostri dedecus & obprobrium, ac expeditionis nostræ Scotiæ retardationem, si permitteretur, cederet manifestè.

Et, quia volumus hujusmodi malitiæ modis & viis, quibus poterimus, obviari, vobis, omnibus & singulis, mandamus, firmiter injungentes, quod, dilecto & fideli nostro, Gilberto Mak Asky, Senescallo venerabilis Patris Antonii Patriarchæ Jerosolymitani, & Episcopi Dunelmensis, de Insula prædicta, ad navigium, cum victualibus, & aliis necessariis, in partibus vestris providendum, & usque ad dictam Insulam de Man mittendum, præbeatis Consilium & juvamen, cum per ipsum Gilbertum, ex parte nostra, fueritis requisiti. A. D. 1310.

Et omnes illos, qui, cum hujusmodi Navigio, ad prædictam Insulam de Man, cum præfato Gilberto, sumptibus ipsius Gilberti, se divertere voluerint, liberè abire permittatis; quibus ad dictam Insulam eundi licentiam concedimus specialem.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam 15. Die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

De

A. D. 1310. Edw. 2. A. D. 1310. Edw. 2.

De Adhærentibus Roberto de Brus in Anglia, Hybernia & Wallia arestandis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Scot. 4. E. 2. m. 9.

REX omnibus Ballivis, Ministris, & fidelibus suis in Anglià, ad quos, &c. salutem.

Quià intelleximus quod quamplures Malefactores, de Insulâ de Man, qui, parti Roberti de Brus, inimici & proditoris nostri, adhærentes, dispendia quamplurima nobis & fidelibus nostris perpetrârunt in Angliâ, tàm infra libertates, quàm extra morantur, & ibidem receptantur:

Nos, eorum protervitæ obviare volentes, vobis mandamus quod omnes hujusmodi Malefactores, de quorum nominibus dilectus & fidelis noster Gilbertus Mac-Askel vobis constare faciet, ubicunque inventi fuerint in Ballivâ vestrâ, infra libertatem, vel extra, sine dilatione arrestari, & in Prisona nostra salvò Custodiri faciatis, donec aliud a nobis indè habueritis in mandatis. A. D. 1310.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 16. die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Consimiles Litteræ diriguntur Ballivis, &c. in Hibernia, & Ballivis, &c. in Wallia.

Teste ut supra.

Per Breve de privato Sigillo.

Adhuc de Facto Aquitaniæ.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Vascon. 4. E. 2. m. 16.

REX, dilectis & fidelibus suis, Venerabili in Christo Patri J. Norwycensi Episcopo: J. de Britannia Comiti Richemundiæ, Consanguineo nostro karissimo; Guidoni Ferre, & Willielmo Inge, Militibus, salutem.

Cùm mittamus ad vos Eliam de Joneston, & Rogerum de Wadenho, Clericos (qui negotia interprisarum & surprisarum inter Dominum Regem Franciæ, &, claræ memoriæ, Dominum E. nuper Regem Angliæ, genitorem nostrum, & nos, sunt hactenus prosecuti) ad informandum vos, vel illos, quos ad hoc, loco vestri, duxeritis deputandos, super negotiis memoratis;

Vobis mandamus quòd, cùm prædicti, Elias & Rogerus, ad vos venerint, ipsorum informationem, super negotiis prædictis, & aliis, formam pacis inter dictum Regem Franciæ & genitorem nostrum prædictum & nos tangentibus, quatenus pro jure nostro conservando videritis expedire, recipiatis, vel per deputandos a vobis, ut præmittitur, recipi faciatis; & eisdem, Eliæ & Rogero, rationabiles expensas suas pro tempore, quo in partibus illis moram traxerint, pro negotiis memoratis, & pro reditu eorumdem in Angliâ, liberari faciatis. A. D. 1310.

Mittimus autem vobis, de Consilio prædictorum, Eliæ & Rogeri, quandam commissionem, sub sigillo nostro, ad inquirendum de dampnis, post pacem initam, seu durantibus treugis, datis; & ad faciendum quædam alia, quæ in commissione illâ pleniùs continentur.

Mandantes quod, commissione prædictâ, diligenter inspectâ & intellectâ, eâ utamini, si pro nobis & jure nostro, communicato Consilio, videritis expedire; alioquin ipsam nemini ostendatis.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 16. die Decembris.

Ad Papam, deprecatoriæ pro Johanne de Sandale.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. dor.

PAPÆ Rex, cum sui recommendatione, devota pedum oscula beatorum.

Ad paternæ præsidia bonitatis, pro illorum augendis honoribus, & incommodis propulsandis, quos, inter nostris obsequiis adhærentes, nobis utiliora novimus præstitisse obsequia, & ingentiori commendatos excellentiâ meritorum, devotiùs flagitanda eò fiducia requirimus potiori, quò nos ad id & gratitudo reddit obnoxios, & speramus a vestrâ clementiâ, ob intentionis nostræ rectitudinem, gratiosiùs exaudiri: A. D. 1310.

Cupientes itaque ut, prædilectus ac fami-

A. D. 1310. Edw. 2. familiaris Clericus noster, Johannes de Sandale, Thesaurarius noster, qui, claræ memoriæ, Domini E. genitoris nostri longis temporibus adhæsit obsequiis, ac omni tempore, tàm laudabiliter, quàm utiliter, se habuit in eisdem; quique jam, inter cæteros, nostris insistentes servitiis, locum tenens præcipuum, pro nostris augendis utilitatibus labores & expensas non leves subire non deserit, hiis diebus, in negotiis, quæ pro sui honoris augmento, penes vestræ Sanctitatis benivolentiam, quæ virtuosos diligit, & gratiosam se exhibet gratiosis, in præsentiarum prosequitur, ipsam inveniat in favore benivolam, & in gratia liberalem,

Vestræ Beatitudini totis desideriis supplicamus, quatinus eundem Clericum nostrum (quem multarum virtutum enitens probitas, decor morum & conversationis, ac ingens meritorum prærogativa dignum omni favore & gratiâ repræsentant) habere dignemini, nostri contemplatione, propensius commendatum:

Et ipsius negotia, vestræ clementiæ, si libeat, ex parte sua seriosiùs exponenda, ad speratæ exauditionis gratiam, juxta animi nostri desiderium, admittere, de plenitudine vestræ Apostolicæ Sanctitatis.

Nos etenim (cùm dictorum negotiorum felix expeditio, ob specialem affectionem, quam ad dictum Clericum nostrum, suis exigentibus meritis, optinemus, specialiter insideat nobis cordi) in hiis, quæ vestris beneplacitis novimus convenire, obligatiores exinde effici volumus, utique cum viderimus oportunum.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotia, 16. die Decembris.

Ad Cardinales pro prædicto Johanne.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. F. 2. m. 23. dor.

REX Venerabili in Christo Patri, Domino P. de Columpna, Dei gratia, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali, amico suo karissimo, salutem cum intimæ dilectionis affectu.

Illorum negotia, qui nostris affectibus intimiùs conjunguntur, & quorum felices eventus optamus desiderio ampliori, eo fidentiùs vestræ amicitiæ commendamus, quo de vestræ dilectionis puritate fiduciam gerimus ampliorem, quod pro nostris adimplendis desideriis velitis solicitiùs laborare.

Cum itaque, *&c. ut supra*, tàm fideliter, quàm utiliter, ut rei evidenter probavit exitus, se habuit in eisdem, quémque inter cæteros, nostris insistentes servitiis, locum tenentem præcipuum, laudabilia nobis novimus præstare obsequia, ac non leves, hiis diebus, labores & expensas pro nostris augendis utilitatibus & honoribus sustinere, quædam negotia penes Dominum Summum Pontificem in præsenti habeat prosequenda,

Nos, desiderabiliter affectantes eundem Clericum nostrum, circa felicem expeditionem dictorum negotiorum, Apostolicam munificentiam invenire, in exhibitione gratiæ, liberalem,

Paternitatem vestram, quanta possumus affectione, requirimus & rogamus, quatinùs eundem Clericum nostrum (quem morum & conversationis decor ac innumera virtutum insignia dignum omni favore & gratia repræsentant) habentes nostri contemplatione propensiùs commendatum, negotia sua prædicta vobis, si libeat, ex parte sua seriosiùs exponenda, penes eundem Dominum Summum Pontificem (cui pro eisdem litteras nostras deprecatorias destinamus) omnibus modis & viis, quibus expedire videritis, velitis, sicut de vestra dilectione confidimus, promovere, &, ut ad optatæ exauditionis gratiam admittatur, efficaciter interponere partes vestras; necnon præsentium bajulo, in eorumdem prosecutione negotiorum, Consiliis assistere, & auxiliis oportunis.

Nos etenim, *&c. ut supra*, nobis cordi, ad annuendum vestris beneplacitis in hiis, quæ vobis grata fuerint, utique promptiores effici volumus, cum viderimus oportunum.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotiâ, 16. die Decembris.

Consimiles Litteræ diriguntur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino L. Albanensi,
Domino P. Sabinensi,
Domino J. Portuensi,
Domino T. Civitatis Papal.
} Episcopis Cardinalibus.

Domino

A.D. 1310. Edw. 2.

Domino T. Sanctæ Sabinæ,
Domino A Tituli Sancti Marcelli,
Domino T. Tituli Sancti Apollinaris.
Presbiteris Cardinalibus.

R. Tituli Sanctæ Mariæ Novæ,
W. Tituli Sanctæ Potentianæ,
Domino P. de Columpna.
Presbiteris Cardinalibus.

Domino R. Sanctæ Mariæ in Via lata,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu.
Diaconis Cardinalibus.

Domino B. Albanen. Domini Papæ Camerario.

A.D. 1310. Edw. 2.

Pro Henrico de Percy, Charta Patriarchæ Hierosolymitani, ratificata per Regem.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Pa. 4. E. 2. p. 1. m. 7.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Inspeximus cartam, quam Venerabilis Pater, Antonius Patriarcha Hierosolomitanus, & Episcopus Dunelmensis, fecit dilecto & fideli nostro Henrico de Percy, in hæc verba;

Antonius, permissione divinâ, Sanctæ Jerosolimitanæ Ecclesiæ Patriarcha, & Episcopus Dunolmensis omnibus, hoc scriptum visuris, vel audituris, salutem in Domino sempiternam.

Sciatis nos dedisse, concessisse, & hac præsenti Cartâ nostrâ confirmâsse, dilecto nobis in Christo, Domino Henrico de Percy, Manerium nostrum de Langeleye, cum omnibus suis pertinentiis,

TENENDUM ET HABENDUM prædictum Manerium dicto Domino Henrico, & Hæredibus suis, & assignatis, liberè, quietè, benè, & pacè, & hæreditariè IMPERPETUUM,

Cum omnibus suis pertinentiis, tàm in servitiis liberorum, quàm villanorum, cum eorum servitiis, Eschaetis, Wardis, Releviis, Parcis, Vivariis, Stagnis, Silvis, Molendinis, Aquis, & omnibus aliis, ad prædictum Manerium pertinentibus, sine ullo retenemento,

Reddendo inde annuatim nobis & Hæredibus nostris, ad Natale Domini, pro omnibus servitiis debitis indè & consuetis

Et nos, & Hæredes nostri, prædictum Manerium, cum suis pertinentiis, ut prædictum est, dicto Domino Henrico, & Hæredibus suis, & Assignatis, contra omnes homines Warantizabimus IMPERPETUUM.

A.D. 1310.

In cujus Rei testimonium præsenti Cartæ sigillum nostrum speciale duximus apponendum,

Hiis Testibus,

Dominis, Roberto de Hilton,
Thoma Tochet,
Richardo Filio Domini Johannis Filii Marmenduci,
Hugone de Louther, &
Roberto Tochet, Militibus,
Gilberto de Scaresbech,
Richardo de Stanlowe, & aliis.

Nos autem, donationem, concessionem, & confirmationem prædictas, ratas habentes & gratas, eas, pro nobis & Hæredibus nostris, quantum in nobis est, concedimus & confirmamus, sicut carta prædicta rationabiliter testatur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 19. die Decembris.

Per Breve de privato sigillo.

Ad Papam, Rogatoriæ pro Johanne & Philippo de Friscobaldis.

A.D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

In Apostolicæ mansuetudinis bonitate, cum firmâ fiduciâ, recumbit devotio Filialis, quod ipsa, velud Mater avida zeli gratuiti, radios expergens in Filium, ad preces Filii, pro illis, qui Regiis affectibus specialiter conjunguntur, porrectas, aures benignas inclinabit, & ipsos, supplicantis intuitu, prosequetur gratiæ amplitudine & favoris.

A.D. 1310.

Desiderantes igitur dilectos nobis Magistros, Johannem & Philippum de Friscobaldis, Fratres dilectorum Mercatorum nostrorum, Emerici & Bettini de Friscobaldis, ob specialem affectionem, quam ad eosdem Mercatores,

A. D. 1310. Edw. 2. suis exigentibus meritis, concepimus, in negotiis, quæ iidem Magistri in vestræ Sanctitatis Curiâ, super quibusdam quæstionibus, inter ipsos & quosdam alios inibi pendentibus, prosecuntur, haberi speciali benivolentiâ commendatos,

Beatitudini vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus eisdem Magistris, quos litteralis scientia, morum honestas, & variarum virtutum insignia condecorant, in felici expeditione negotiorum suorum prædictorum, nostri intuitu, jubere dignimini cum maturitate, quâ vestra Beatitudo decreverit, favorem cum justitiâ exhiberi; ita, si placet, quod, ex hac nostrâ intercessione eorumdem gratiosâ, iidem Magistri fructum sibi sentiant affuisse. A. D. 1310. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 20. die Decembris.

Per breve de privato sigillo.

Ad Papam, pro præfatis Johanne & Philippo.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2 n. 24. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

In Apostolicæ mansuetudinis bonitate, *&c. ut supra usque ibi, viz.*

Desiderantes igitur dilectos Clericos nostros, Johannem de Friscobald Canonicum Sarum, & Philippum de Friscobald Plebanum plebis Sancti Petri in Mercato Florenc. Diocesis, Fratres dilectorum Mercatorum nostrorum Emerici & Bettini de Friscobald, ob specialem affectionem, quam ad eosdem Mercatores, suis exigentibus meritis, concepimus, in negotiis, quæ iidem Johannes & Philippus,

In vestræ Sanctitatis Curiâ, super quibusdam quæstionibus, inter ipsos & quosdam alios, & præcipue inter dictum Johannem & Venerabilem Patrem Episcopum Sarum, ac Magistrum Richardum de Bello, & inter prænominatum Philippum & Petrum de Monte Spertuli, Archipresbiterum Vulteranum, inibi pendentibus, A. D. 1310.

Prosecuntur, haberi speciali benivolentia commendatos,

Beatitudini vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus eisdem Johanni & Philippo, *&c. ut supra, usque ibi, viz.* favorem cum justitiâ exhiberi.

Ita si placet, *&c. ut supra usque ibi, viz.* iidem Johannes & Philippus, *&c. ut supra.*

Conservet, &c.

Dat. ut supra.

Ad P. de Columpna Cardinalem de eisdem Friscobaldis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom. 4. E. 2. m. 24. VEnerabili in Christo Domino P. de Columpna, Dei gratiâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali, amico suo, karissimo, Edwardus, &c. & sinceræ dilectionis affectum.

Dilectioni vestræ illorum negotia, quos regius affectus peculiari favore prosequitur, eò propensiùs recommendat, quò de ipsa fiduciam gerit pleniorem, quod pro felici expeditione eorumdem, ad nostri instantiam, more solito, opem & operam velitis apponere efficaces.

Quamobrem pro dilectis Clericis nostris Johanne de Friscobaldis, *&c. ut supra usque ibi, viz.* Vestram Paternitatem speciali affectione requirimus & rogamus, quatinus ut negotia, ipsos, Johannem & Philippum contingentia, super quibusdam quæstionibus, inter ipsos & alios, & præcipue inter dictum Johannem, *&c. ut supra ibi, viz.* in Curia Romana pendentibus indecisis, cum favore & speciali gratia maturentur, & optato effectui mancipentur, velitis, si placet, nostri contemplatione, erga Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem, cui super hiis dirigimus nostras preces, cum efficaciâ, partes vestras interponere, & alia circa eorumdem expeditionem negotiorum, juxta vestræ providæ circumspectionis arbitrium, Auxilium & Consilium apponere oportunum. A. D. 1310.

Dat. ut supra.

Ad Dominum de Got, precatoriæ pro præfatis, Johanne & Philippo.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Rom 4. E. 2. m. 24. REX Nobili Viro & suo prædilecto Domino, Bernardo de Gote, de Aucon, salutem.

Honoris & utilitatis Augmentum dilectorum Clericorum nostrorum Johannis de Friscobald. *&c. ut supra, usque ibi,* A. D. 1310.

A. D. 1310. Edw. 2. *ibi*, *viz.* totis desideriis affectantes, ipsos Johannem & Philippum, & negotia, quæ ipsi in Romana Curia, super quibusdam quæstionibus, inter ipsos, *&c. ut supra usque ibi, viz.* vestræ circumspectionis industriæ sinceris affectibus duximus commendanda:

Rogantes obnixiè quatinus, ut ipsa negotia, cum favoris & gratiæ ubertate, maturentur, & felici effectui, juxta votum, mancipentur, velitis, nostri A. D. 1310. Edw. 2. contemplatione, modis & viis, quibus expedire videritis, efficaciter interponere partes vestras; ita quod ipsi, ex hac nostra intercessione, vestræ circumspectionis præsidium sibi in effectu sentiant affuisse: unde vobis ad gratiarum actiones uberes teneri merito debeamus.

Dat. ut supra.

Pro Radulpho de Monte Hermerii, ac Thoma & Edwardo Filiis ejus, Nepotibus Regis.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod concessimus, pro nobis & Hæredibus nostris, dilecto & fideli nostro, Radulpho de Monte Hermerii, & Thomæ & Edwardo, Filiis ejus, nepotibus nostris, quod Manerium de Warblyngton, cum pertinentiis, quod Robertus le Ewer tenet, ad terminum vitæ suæ, ex concessione nostrâ, & quod, post mortem ejusdem Roberti, ad nos & Hæredes nostros reverti deberet, post decessum ipsius Roberti remaneat præfatis, Radulpho, Thomæ & Edwardo, & Hæredibus, de corpore ipsius Thomæ procreatis si qui fuerint,

TENENDA de nobis & Hæredibus nostris, per servitia, indè debita & consueta, IMPERPETUUM.

Et, si hujusmodi Hæredem non habuerit, tunc, post mortem ipsius Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ & Edwardi, Manerium prædictum, cum pertinentiis, remaneat Hæredibus, de Corpore ipsius Edwardi procreatis, A. D. 1310.

TENENDA de nobis & Hæredibus nostris, per servitia prædicta, IMPERPETUUM.

Et, si idem Edwardus obierit sine Hærede, de corpore suo procreato, tunc Manerium prædictum, cum pertinentiis, post mortem ipsius Roberti, & prædictorum, Radulphi, Thomæ & Edwardi, ad nos & Hæredes nostros integrè revertatur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 29. die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Et mandatum est Roberto le Ewer, quod eisdem, Radulpho, Thomæ & Edwardo, de fidelitate suâ, in hac parte intendat.

Teste ut supra.

Per breve de privato Sigillo.

De Litteris mittendis in Vasconiam.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 13.

REX dilecto Clerico suo, Johanni de Sandale, Thesaurario suo, salutem.

Literas nostras, Venerabili Patri Johanni Norwicensi Episcopo, Johanni de Britannia Comiti Richemundiæ, & eorum sociis directas, vobis mittimus per præsentium portitorem;

Mandantes quod Litteras illas, per aliquem Vallettum, qui laborare bene possit, in Vasconiam celeriter transmittatis.

Et, ut super tenore Literarum earundem, & negotiis, quæ tanguntur in eisdem, possitis meliùs informari, A. D. 1311. transcriptum literarum ipsarum vobis mittimus, præsentibus interclusum.

Mandantes quòd omnes Literas originales (conventiones, & facta, inter dictos Reges habita, qualitercunque tangentes, & in Thesaurariâ nostrâ existentes) diligenter scrutari interim faciatis:

Et nos vobis, in brevi, mandabimus per Literas nostras id, quod facere debebitis super negotio memorato.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 1. die Januarii.

A. D. 1311. Edw. 2. A. D. 1311. Edw. 2.

De Templariis, Vagabundis, sub salva & secura custodia detinendis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 15.

REX Vicecomiti Eboraci, salutem.

Quia datum est nobis intelligi quod tu Templarios, quos in diversis Comitatibus, per diversa brevia nostra, capi, & usque Castrum nostrum Eboraci duci, ac per te in eodem Castro salvò & securè custodiri mandavimus, vagare permittis, in mandati nostri, tibi inde directi, contemptum:

Per quod de fugâ ipsorum verisimiliter timeri poterit, nisi citiùs super hoc remedium apponatur; A. D. 1311.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod omnes Templarios prædictos, in custodia tua existentes, sub tàm salvâ & securâ custodiâ facias detineri, quod de ipsorum corporibus respondere possis ad mandatum nostrum.

Et hoc, sicut te indempnem servare volueris, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 4. die Januarii.

De Ricardo de Havering Archiepiscopatum Dublinensem resignante.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 13.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni Wogan, Justitiario suo Hiberniæ, salutem.

Quia Venerabilis Pater, Magister Richardus de Haveryug, electus & confirmatus in Archiepiscopum Dublinensem, Archiepiscopatum prædictum in manibus Domini Summi Pontificis resignavit, ut accepimus,

Vobis mandamus quòd temporalia Archiepiscopatûs prædicti, cum pertinentiis, sine dilatione capiatis in manum nostram, & ea salvo custodiri faciatis, donec aliud indè a nobis habueritis in mandatis; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis respondeatur ad Scaccarium nostrum Dublinensem. A. D. 1311.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 6. die Januarii.

Pro Radulpho de Monte Hermerii & Filiis ejus Nepotibus Regis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 27.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, inter cætera Maneria, Terras, & Tenementa, quæ per cartam nostram dedimus & concessimus dilecto & fideli nostro Radulpho de Monte Hermerii, Thomæ & Edwardo, Filiis ejus, Nepotibus nostris, dedissemus & concessissemus eis Manerium de Warblynton, cum pertinentiis,

Habendum juxta formam, in eadem cartâ contentam:

Dictíque, Radulphus, Thomas & Edwardus, seisinam Manerii illius, ad præsens, habere non possint, eo quod Robertus le Ewer illud tenet, ex concessione nostrâ, ad terminum vitæ suæ:

Ac jam, per Literas nostras Patentes, concesserimus, pro nobis & Hæredibus nostris, præfatis, Radulpho, Thomæ & Edwardo, quod Manerium prædictum, cum pertinentiis, eis, post mortem ipsius Roberti, remaneat,

Habendum juxta formam in eisdem Literis contentam; A. D. 1311.

Nos eidem Radulpho, ob laudabile servitium, quod nobis impendit, volentes gratiam facere specialem, concessimus ei, in recompensationem dicti Manerii de Warblynton, Manerium nostrum de Westenderle,

Habendum et tenendum, cum omnibus ad idem Manerium spectantibus, de nobis & Hæredibus nostris, per servitia inde debita & consueta, quousque prædictum Manerium de Warblynton ad præfatum Radulphum (si ipse prædictum Robertum supervixerit) & ad ipsos, Thomam & Edwardum, post mortem ipsius Roberti, devenerit, juxta concessionem nostram supradictam:

Ita quod, postquam dictus Radulphus, unà cum præfatis, Thoma & Edwardo, vel sine ipsis, seisinam de prædicto Manerio de Warblyngton, cum pertinentiis, fuerit assecutus, dictum

A.D. 1311. Edw. 2. ctum Manerium de Westendetle, ad nos & hæredes nostros integrè revertatur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 15. die Januarii. A.D. 1311. Edw. 2.

Per Breve de privato Sigillo.

De Inhibitione Torneamenti apud Northampton.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 1. m. 5. REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, hac instanti die Mercurii apud Northamptoniam conventuris, salutem.

Nuper, ante expeditionem guerræ nostræ Scotiæ, publicè proclamari, & & districtè fecimus inhiberi, ne quis, sub forisfacturâ nostrâ, dum nos in dictis partibus, ad repulsionem inimicorum nostrorum, ibidem morari contingeret, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliàs præsumeret ad arma ire, sine licentiâ nostrâ speciali:

Ac jam intelleximus quod vos, dicto die Mercurii, apud dictam Villam de Northamp. intenditis torneare, non obstantibus Proclamatione & inhibitione prædictis, de quo miramur quamplurimùm & movemur;

Vobis igitur mandamus, sub forisfacturâ Terrarum & Tenementorum, A.D. 1311. & omnium aliorum, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, ne apud dictam Villam de Northampton. seu alibi, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliàs ad arma ire præsumatis contra formam proclamationis & inhibitionis nostrarum prædictarum.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 18. die Januarii.

ET mandatum est Vicecomiti Northamptoniæ, quòd in Villa prædicta publicè proclamari, & districtè inhiberi faciat, ex parte Regis, ne quis Comes, Baro, Miles, seu alius quicumque torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliàs ad arma ire præsumant, contra Proclamationem & inhibitionem prædictas.

Teste ut supra.

Ad Papam, rogatoriæ quod Episcopus Glascuensis nunquam imposterum ad Terram Scotiæ redeat.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Tenet pro firmo nostra fiducia filialis, quod vestræ Paternitatis providentia, circa nostrum & Regni nostri statum prosperum & tranquillum, affectione paterna jugiter invigilans, ad tollendas occasiones, ex quibus in Regno, seu aliis terris nostris, discordiæ, seu dissidii materia poterit suscitari, opem apponere desiderat efficacem indeficientis potentiæ suæ viribus, ac remediis oportunis.

Dudum siquidem Robertum Glasguensem Episcopum, utpote, claræ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, & nostrum proditorem ac inimicum capitalem, & quasi totius dissidii inter dictum genitorem nostrum & nos, ac populum terræ nostræ Scotiæ seminatorem, necnon de crimine læsæ magestatis, ac conspirationis publicè, & de perjurio notoriè diffamatum, frequentiùs & convictum,

Venerabili Patri Arnaldo Pictavensi Episcopo, tunc ad nos, pro quorumdam Episcoporum deliberatione, ac quibusdam aliis negotiis, cum vestræ Sanctitatis litteris venienti, fecimus liberari, conspectui Sedis Apostolicæ præsentandum, ut ibidem, sine spe habendi licentiam a nobis ad partes Scotiæ redeundi, pœnam subiret pro demeritis condecentem, A.D. 1311.

Dilectos nobis, Magistrum Martinum de Ryuhiaco Priorem de Wangeford, & Andreæ Sapiti de Florentia, cum Litteris & Instrumentis publicis, prædicti Glasguensis Episcopi nepharia & detestabilia opera tangentibus, pro informatione conscientiæ vestræ, super prædicti Episcopi factis illicitis atque gestu, ad vestræ Sanctitaris præsentiam transmittendo;

Vestræque benignitatl pleno cordis desiderio supplicando quatinus, super statu & conditione dicti Glasguensis Episcopi, tàm per Nuncios nostros prædictos, quàm per Litteras & Instrumenta prænotata vobis plenius informatis, sic de personâ ipsius Episcopi digna-

A.D. 1311. Edw. 2. dignaremini ulteriùs ordinare, quod ad Episcopatum Glasguensem, unde multipliciter reddidit se indignum, seu etiam ad terram nostram Scotiæ, aut alibi infra potestatem nostram, aliqualiter non rediret.

Verùm, quia autibus nostris rumor innotuit, hiis diebus, quod prædictus Glasguensis Episcopus per se & quosdam amicos, quos sibi in Curiâ vestrâ, ut dicitur, adquisivit, ut, in statu pristino, ad dictam terram nostram Scotiæ redire valeat a vestra Sanctitate nititur impetrare; Nosque sumus, hiis diebus, circa expeditionem guerræ nostræ Scotiæ, contra Robertum le Brus, proditorum nostrum, & suos complices occupati,

Considerantes, ac, ex præteritis, verisimiliter præsumentes quod, si contingeret, quod absit, prædictum Glasguensem Episcopum ad statum pristinum restitui, & in dictâ terrâ nostrâ Scotiæ, aut alibi infra potestatem nostram, moram trahere, Idem Episcopus A. D. 1311. Edw. 2. nobis & fidelibus nostris seditiones, insidias & diffidia pejora prioribus, suis fraudulentis Macbinationibus & Nisibus, non desisteret procurare, ex quibus expeditio nostra prædicta retardari, ac nobis & Regno nostro dampna quamplurima, & pericula poterunt de facili provenire,

Vestram Beatitudinem devotis precibus exoramus quatinus, præmissis diligenti consideratione pensatis, honore Dei prævio, utilitateque publicâ ponderatâ, sic de statu prædicti Glasguensis Episcopi ordinare & disponere dignetur vestra providentia circumspecta, pro tantis malis & periculis evitandis, quod idem Episcopus numquam redeat ad terram nostram Scotiæ memoratam.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam, primo die Februarii.

Ad Cardinales contra præfatum Episcopum.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. REX Venerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Johannis & Pauli Presbytero Cardinali, amico suo karissimo, salutem cum dilectione sincerâ.

Robertum Glasguensem Episcopum, utpote, claræ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, & nostrum proditorem & inimicum capitalem, & quasi totius diffidii inter dictum Genitorem nostrum & nos, ac populum terræ nostræ Scotiæ seminatorem, ac de crimine læsæ Majestatis, conspirationisque publicè, & de perjurio diffamatum, frequentius & convictum, Venerabili Patri Arnaldo Pictavensi Episcopo, dudum ad nos, ex parte Domini Summi Pontificis, in Nuncium venienti, Sedis Apostolicæ conspectui præsentandum, ob reverentiam Sedis ejusdem, fecimus liberari, ut ibidem sine spe habendi a nobis licentiam ad partes Scotiæ redeundi, pœnam subiret pro demeritis condecentem: pro informatione conscientiæ Domini Summi Pontificis super prædicti Episcopi factis illicitis atque gestu,

Dilectos nobis Magistros, Martinum de Rynhiaco Priorem de Wangeford, & Andream Sapiti de Florentia, cum Literis & Instrumentis Publicis, prædicti Glasguensis Episcopi nephanda & detestabilia opera tangentibus, ad ipsius Domini Summi Pontificis præsentiam A.D. 1311. transmittendo;

Set, quia ad nostrum jam pervenit auditum quod prædictus Glasguensis Episcopus sperat, in brevi, in statu pristino, per amicorum suorum in Curia subsidium, redire ad terram nostram Scotiæ supradictam,

Nos, qui sumus hiis diebus circa expeditionem guerræ nostræ in partibus illis contra Robertum de Brus, nostrum & Regni nostri proditorem, suósque fautores & complices, occupati,

Considerantes, ac, ex præteritis, verisimiliter præsumentes quod idem Episcopus, si contingeret ipsum, quod absit, ad statum pristinum restitui, & in dictâ terrâ nostrâ Scotiæ, aut alibi infra potestatem nostram morari, nobis & fidelibus nostris seditiones, insidias & diffidia, pejora prioribus, suis fraudulentis Machinationibus procuraret, ex quibus expeditio nostra prædicta retardari, & nobis & Regno nostro dampna & pericula non modica de facili poterunt provenire,

Vestram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, cui super hoc jam dirigimus preces nostras, apponere velitis, amore nostri, & pro tantis malis & periculis evitandis, opem & operam efficaces, ut dictus Dominus Summus Pontifex de statu prædicti Glasguensis Episcopi disponere

A.D. 1311. nere sie dignetur, quod idem Episcopus nunquam imposterùm redeat ad terram nostram Scotiæ memoratam.
Edw. 2.

Dat. apud Berewicum super Twedam, primo die Februarii.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino Fratri N. Hostiensi & Velletrensi Episcopo Cardinali,
Domino A. Episcopo Sabinensi,
Domino Fratri J. Portuensi & Sanctæ Ruffinæ Episcopo,
Domino A. Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali,
Domino B. Tituli Sanctorum Johannis & Pauli Presbitero Cardinali,
Domino Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,
Domino Jacobo de Columpna Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Dyacono Cardinali,
Domino Neapol. Sancti Adriani Dyacono Cardinali,
Domino Guillielmo Tituli Sanctæ Potentianæ Presbitero Cardinali,
Domino Arnaldo Archiepiscopo Arlaten. Sedis Apostolicæ Cardinali,
Domino Bertrando Domini Summi Pontificis Camerario,
Domino Arnaldo de Fonte frigido Sedis Apostolicæ Cardinali,
Domino Portuen. Episcopo, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali,
Domino A. Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali.

Ad Papam, Literæ iteratæ pro Johanne de Sandal, Thesaurario Regis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Grata & laudabilia obsequia, quæ prædilectum Clericum & Thesaurarium nostrum, Johannem de Sandale, tàm, claræ memoriæ, Domino E. genitori nostro, quàm nobis, ante hæc tempora, præstitisse novimus, & nobis jugiter inpræsentiarum impendere conspicimus, animum nostrum pulsant, redduntque sollicitum, ut ipsius Clerici nostri honoris & commodi incrementum penes vestram clementiam pro viribus procuremus; sperantes quod, quanto erga ipsum nostra magis exuberat affectio, eo eundem Clericum nostrum vestra Beatitudo prosequetur amplioris favoris & gratiæ ubertate.

Quamobrem, Pater Sancte, negotia memorati Clerici nostri, pro quorum felici & desiderata expeditione aliàs vobis direximus nostras preces, ut nostri cordis affectum testetur intercessio iterata, Sanctitati vestræ plenis desideriis adhuc duximus commendanda; affectuosis precibus supplicantes quatinus, ad memoratum Clericum nostrum oculos paternæ benivolentiæ dirigentes, negotia sua prædicta benignè audire, & benignius ad exauditionis gratiam, juxta speratam fiduciam, admittere dignemini, de vestræ plenitudine Apostolicæ Sanctitatis. A. D. 1311.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewicum super Twedam in Scotiâ, 6. die Februarii.

Ad A. Cardinalem deprecatoriæ pro præfato Thesaurario.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24.

REX Venerabili in Christo Patri, Domino A. tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Domini Papæ Vicecancellario, amico suo karissimo, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Negotia, quæ prædilectus Clericus, Thesaurarius noster, Johannes de Sandale, erga Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem inpræsentiarum habet prosequenda, pro quorum felici expeditione, per vestri sani consilii maturitatem, impetrandâ vobis aliàs direximus preces nostras,

Vestræ dilectionis puritati adhuc plenis affectibus duximus commendanda, Affectuosis precibus supplicantes quatinus, ut negotia ipsius Clerici nostri effectum optatum, juxta nostri desiderium, sortiantur, velitis, si placet, precum nostrarum instantiâ, erga dictum Dominum Summum Pontificem cum efficacia interponere partes vestras; ita quod memoratus Clericus noster, per vestri auxilium, uberiorem expeditionem negotiorum suorum sibi sentiat affuisse; per quod vobis ad grates teneri debeamus meritò speciales. A. D. 1311.

Dat. apud Berewicum super Twedam in Scotiâ, 6. die Februarii.

Eodem modo scribitur Domino B. tituli Sanctorum Johannis & Pauli Presbytero Cardinali.

De

De litibus Abbatisvillæ terminandis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 15.

REX, dilectis & fidelibus suis, Venerabili in Christo Patri J. eâdem gratiâ, Norwicensi Episcopo: Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, Consanguineo suo karissimo: & Guidoni Ferre Militi, salutem.

Quia, ex querelâ Majoris, Scabinorum, & totius Communitatis Villæ nostræ de Abbatisvilla, ad nostram audientiam jam pervenit, quod inter ipsos ex parte unâ, super administratione, seu custodiâ Villæ nostræ prædictæ (quam iidem Major, Scabini, & Comunitas ad se de jure asserunt pertinere) & quosdam alios, qui grossæ personæ nuncupantur, & qui de Communitate ejusdem Villæ, ut dicitur, non existunt, ex alterâ, lites, controversiæ, & dissensiones plurimæ sunt exortæ:

Nos, hujusmodi litibus, controversiis, & dissensionibus finem debitum ponere cupientes, ad inquirendum viis & modis, quibus meliùs expedire videritis, super toto negotio memorato, vocatis coram vobis partibus, & aliis qui fuerint evocandi, & ad plenam & celerem justitiam, super litibus, controversiis, & dissensionibus prædictis, præfatis partibus nostro nomine faciendam, prout de jure, & secundum legem & consuetudinem Villæ prædictæ faciendum fuerit, vos, tenore præsentium, duximus assignandos:

Et ideo vobis mandamus quod, in reditu vestro de Vasconiâ, ad prædictam Villam nostram personaliter accedentes, præmissa faciatis & expleatis ibidem in formâ prædictâ.

Mandavimus autem Senescallo nostro Pontivi, necnon Majori, Scabinis, & toti Communitati Villæ nostræ prædictæ, quod vobis in præmissis pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 6. die Februarii.

Per breve de privato Sigillo.

De arestando illos qui fingunt se esse Procuratores & Nuncios Capituli de Beverlaco.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. m. 25.

REX omnibus Vicecomitibus, & Ballivis, ac cæteris fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Ex gravi querelâ Capituli Beverlaci accepimus, quod quidam, propriæ honestatis immemores, per diversas partes Angliæ, Walliæ, & Hiberniæ discurrentes, & se Nuncios & Procuratores ipsius Capituli falsò confingentes, pecuniam, animalia, legata, & alia bona, ad opus Fabricæ & capsulæ Beati Johannis Beverlaci, petunt & recipiunt a diversis, & ea, non in usus Fabricæ & capsulæ prædictarum, set in usus proprios illicitè & inhonestè convertunt, in dicti capituli fraudem, ac completionis Fabricæ Ecclesiæ & capsulæ prædictarum retardationem manifestam.

Volentes igitur hujusmodi fraudi & malitiæ modis, quibus convenit, obviare, vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, ubicunque aliquos inveneritis, in Ballivis vestris, confingentes se Procuratores dicti Capituli, ad præmissa super hiis Litteras testimoniales ejusdem Capituli non habentes, ipsos, sine dilatione, arestari, & detineri faciatis, donec de statu & conversatione eorundem vobis constiterit evidenter.

Proviso quòd pecunia ac alia bona, apud eos inventa, vel penes alios nomine suo deposita, quæ ipsos, nomine Capituli prædicti, ad opus prædictum, vobis constiterit collegisse, veris Procuratoribus prædicti Capituli in hac parte, vel eorum Nunciis, Litteras suas super hoc exhibentibus, totaliter liberentur.

Et, siqui forsitan Literas Regias, Datum præsentium Præcedentes, super recommendatione, vel admissione ad hujusmodi elemosinas colligendas, ipsorum Procuratorum testimonium legitimum non habentes, exhibeant, eisdem Litteris de cætero minimè pareatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 10. die Februarii.

Ad

A.D. 1311. Edw. 2. A.D. 1311. Edw. 2.

Ad Papam quod, mortuo Thoma Jorz Anglo, Johannes de Lenham, Regis Confessor ad Cardinalatus apicem evehatur.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Rem honestam & Deo gratam agere credimus, dum circa promotionem illorum intendimus diligenter, quos vitæ honestas, litterarum scientia, aliáque virtutum & morum præconia recommendant.

Hinc est quod, cùm, bonæ memoriæ, Frater Thomas Jorz Anglicus, nuper Sedis Apostolicæ Cardinalis, jam carnis ergastulo sit exutus,

Nos, de vestræ piæ Paternitatis dulcedine specialiter confidentes, quadamque spe, certâ & firmâ fiduciâ tenentes quod preces nostræ, quæ honestate fulciuntur, in vestræ Sanctitatis præsentiâ, ad optatæ exauditionis gratiam admittentur,

Vestram clementiam devotis precibus exoramus, quatinus ad personam religiosi & discreti viri Fratris Johannis de Lenham, de Ordine prædicatorum, Confessoris nostri, qui vitæ honestate, litterarum scientiâ, ac moribus & virtutibus gratiosis, sicut jam per experientiam, ex ipsius conversatione diutinâ, nobiscum habitâ, novimus, multipliciter insignitur, vestræ benignè considerationis intuitum dirigentes,

Ipsum Sanctorum Patrum dictæ Sedis Cardinalium venerando Cœtui sociare, & ad Cardinalatûs dignitatem & apicem assumere, & promovere dignetur vestra providentia paternalis, quam in singulis necessitatibus nostris semper invenimus propitiam & benignam:

Speramus siquidem quod, si dictum Fratrem Johannem ad dignitatem Cardinalatûs vestra sanctitudo duxerit assumendum, ipsius promotio ad honorem Dei, & ad commodum universalis Ecclesiæ cedet, totiúsque populi Christiani. A.D. 1311.

Ut igitur optatum nostrum in hac parte citiùs & feliciùs consequi valeamus, ad dictum negotium cum debitâ diligentiâ prosequendâ Religiosum virum, & nobis in Christo dilectum, Fratrem Johannem de Wrotham,

Dudum de domo & familiâ, claræ memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ, genitoris nostri, existentem, & per dictum Patrem nostrum & nos aliàs in Nuncium ad Apostolicam Sedem missum, qui Conventûs Fratrum Prædicatorum London. postmodùm Prior fuit, in officio illo modo debito & laudabili se gerendo, quique conditiones, & mores, ac merita præfati Confessoris nostri, novit evidentiùs aperire,

Ad vestræ piæ Paternitatis præsentiam destinamus; cui, tanquam illi de quo plenam confidentiam optinemus, in hiis, quæ super statu & conditionibus ipsius Confessoris nostri vestræ Beatitudini duxerit exponenda, fidem indubiam dignemini adhibere.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 15. die Februarii.

Ad Cardinales de Credentia.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. REX Venerabili in Christo Patri Domino B. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Presbitero Cardinali, Domini Summi Pontificis Camerario, salutem cum dilectione sincerâ.

Cùm dilectos & fideles nostros, Henricum Spigurnel, & Johannem de Benstede, Milites, pro quibusdam negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, ex parte nostrâ Summo Pontifici exponendis, ad ipsius Domini Papæ præsentiam destinemus,

Amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eisdem Militibus nostris in hiis, quæ ipsi, vel eorum alter vobis ex parte nostrâ, super præmissis, duxerint, vel duxerit intimanda, fidem indubiam adhibere, & super felici & optatâ expeditione eorumdem impendere velitis, amore nostri, vestrum salubre consilium & juvamen. A.D. 1311.

Dat. apud Berewicum super Twedam, 16. die Febuarii.

Eodem modo scribitur *Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali:*

P. de Columpna Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali.

A.D. 1311. Edw. 2. A.D. 1311. Edw. 2.

Pro Petro Auger, Literæ testimoniales, quod non est pro Templario habendus propter longam Barbam.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 21.

REX omnibus amicis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm dilectus Valettus noster, Petrus Auger, exhibitor præsentium, nuper voverit, quòd Barbam suam radi non faciat quousque perigrinationem fecerit in certo loco, in partibus transmarinis:

Et idem Petrus sibi timeat, quod aliqui ipsum, ratione Barbæ suæ prolixæ, fuisse Templarium imponere sibi velint, & ei inferre impedimenta, seu gravamina ex hac causâ;

Nos, veritati volentes testimonium perhibere, vobis, tenore præsentium, intimamus, quod prædictus Petrus est Vallettus Cameræ nostræ, nec unquam fuit Templarius, set Barbam suam sic prolixam esse permittit ex causâ superiùs annotatâ.

Vos igitur amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus præfato Valletto nostro non inferatis, occasione prædictâ, injuriam, molestiam, impedimentum, seu gravamen.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximo futurum duraturas.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 17. die Februarii.

Per breve de privato sigillo.

Ad Papam, pro dicto Petro commendatoria.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Carum Valettum nostrum, Petrum Auger, ad vestræ Sanctitatis præsentiam de nostrâ licentiâ venientem, cupientes in suis agendis, propter ipsius bonum & laudabile servitium nobis impensum, feliciter prosperari, ipsum vestræ Clementiæ specialiter duximus commendandum:

Supplicantes, cum affectu, quatinus eundem Vallettum nostrum super negotiis, quæ per se & amicos suos vestræ Sanctitati duxerit exponenda, benigne audire, sibique, super expeditione negotiorum eorumdem, favorem & gratiam dignemini nostris precibus impertiri.

Conservet &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotiâ, 17. die Februarii.

Ad Papam de Credentia.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam negotia, nos & statum Regni nostri tangentia, injunximus, dilectis & fidelibus nostris, Henrico Spigurnel & Nicholo de Benstede Militibus, quos ad vestræ Beatitudinis præsentiam destinamus, vestræ Clementiæ ex parte nostrâ vivæ vocis oracula exponenda;

Piæ Paternitati vestræ humiliter supplicantes, quatinus eosdem, Henricum & Nicholaum, recommendatos habentes, ipsis, vel eorum alteri, in hiis, quæ super præmissis vestræ exposuerint, vel exposuerit Sanctitati, fidem credulam adhibere, & exposita per eosdem, vel alterum eorumdem, benigne dignemini exaudiri.

Conservet &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 18. die Februarii.

Ad Cardinales de Credentia pro Johanne de Wrotham, in quodam speciali negotio.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 24. d.

REX Venerabili in Christo Patri Domino B. Dei gratiâ, Dyacono Cardinali, amico suo karissimo, salutem cum dilectione sincerâ.

Cùm Religiosum virum, & nobis in Christo dilectum, Fratrem Johannem de Wrotham, dudum de domo & familia, claræ memoriæ, Domin E. quon-

A. D. 1311. Edw. 2. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, existentem,

Qui Conventûs Fratrum Prædicatorum London. postmodum Prior fuit, gerendo se in Officio illo laudabiliter & honeste,

Pro quodam speciali negotio, cujus felix & festina expeditio non modicùm insidet cordi nostro, ad Sanctissimi Patris nostri in Christo Domini Summi Pontificis præsentiam destinemus,

Amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eundem fratrem Johannem recommendatum habentes, sibi in hiis, quæ vobis ex parte nostra super negotio prædicto duxerit intimanda, fidem indubiam adhibere, & super votiva expeditione negotii prædicti impendere velitis, amore nostri, consilium & auxilium oportuna. A. D. 1311.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 18. die Februarii.

Eodem modo mandatum est Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino A. Episcopo Sabinensi, Sedis Apostolicæ Cardinali,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,
Domino A. Tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Domini Papæ Vicecancellario,
Domino B. Dyacono Cardinali,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,
Domino N. Hostiensi & Velletrensi Episcopo Cardinali,
Domino N. Tituli Sancti Eusebii Presbitero Cardinali,
Domino L. de Flisk, Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali,
Domino P. de Columpna Diacono Cardinali,
Ottoni de Grandissono, Militi.

De Bonis & Catallis, quæ fuerunt Antonii, quondam Episcopi Dunolmensis, captis in manum Regis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 11. REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Quia Antonius, nuper Patriarcha Hierosolomitanus, & Episcopus Dunelmensis, jam defunctus, nobis in pluribus & magnis debitis, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ Patris nostri, quàm nostro, die quo obiit tenebatur:

Nos, de fidelitate & circumspectionis industriâ dilectorum & fidelium nostrorum, Walteri de Gloucestria, Escaetoris nostri ultra Trentam, & Johannis de Okham, pleniùs confidentes, assignavimus ipsos, Walterum & Johannem, conjunctim, & divisim, ad capiendum in manum nostram omnia bona & Catalla, Thesaurum, jocalia aurea & Argentea quæcunque, & lapides pretiosos, quæ fuerunt ipsius Episcopi die quo obiit, ubicunque ea inveniri contigerit, & ad ea salvò custodienda quousque nobis de dictis debitis plenariè fuerit satisfactum, vel aliud indè duxerimus ordinandum. A. D. 1311.

Et ideo vobis mandamus, firmiter injungentes, quod præfatis, Waltero & Johanni, & eorum alteri, in præmissis sitis intendentes & auxiliantes, quotiens & quando per ipsos, Walterum & Johannem, vel eorum alterum, indè fueritis præmuniri.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 3. die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

De terris ejusdem captis in Manum Regis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Ibid. QUIA Antonius, nuper Dunolm. Episcopus, diem clausit extremum, ut Rex accepit, mandatum est Roberto de Wodehous, Escaetori citra Trentam, quod temporalia Episcopatûs prædicti, cum pertinentiis, sine dilatione capiat in manum Regis; & ea salvò custodiri faciat, donec aliud inde Rex præceperit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, respondeat ad Scaccariam Regis. A. D. 1311.

Teste ut supra.

Quia

A.D.1311. Edw. 2. QUia idem Antonius, qui de Rege tenuit in capite, diem clausit extremum, ut Rex accepit, mandatum est Waltero de Gloucestriâ, Escaetori ultra Trentam, quod omnes Terras & Tenementa, de quibus idem Antonius fuit seisitus in Dominico, &c. sine dilatione capiat in manum Regis; & ea salvo, &c. donec, &c.

Teste ut supra.

REX eidem Escaetori salutem.

Quia Antonius, nuper Patriarcha Hierosollmitanus, & Episcopus Dunolmensis, jam defunctus, nobis in diversis debitis, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, quàm nostro, die quo obiit tenebatur: A.D.1311. Edw. 2.

Vobis mandamus quod omnia bona & Catalla, quæ fuerunt ipsius Antonii, in Balliva vestra, die quo obiit, sine dilatione capiatis in manum nostram, & ea salvò custodiri facias, donec aliud inde præceperimus.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, quarto die Martii.

Eodem modo mandatum est Roberto de Wodehous Escaetori citra Trentam.

Teste, ut supra.

De Custodia Episcopatus Dunelmensis commissa.

A.D.1311. An. 4. E. 2. Ibid. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quod commisimus, dilecto & fideli nostro, Roberto Baignard, & Roberto de Barton Episcopatum Dunolmensem, cum Castris, & omnibus aliis pertinentiis suis, vacantem, & in manu nostrâ existentem, custodiendum quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis respondeant ad Scaccarium nostrum.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

ET mandatum est Constabulariis Castrorum de Episcopatu prædicto, quod eisdem, Roberto & Roberto, Castra prædicta, cum pertinentiis, liberent custodienda, unà cum Episcopatu prædicto, in forma prædicta,

In cujus, &c.

Teste ut supra.

ET mandatum est Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Episcopatu prædicto, quod eisdem, Roberto & Roberto, tanquam Custodibus Episcopatûs prædicti, in omnibus, quæ ad Custodiam illam pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

ET mandatum est Roberto de Wodhous, Escaetori citra Trentam, quod præfatis, Roberto & Roberto, Episcopatum prædictum, cum pertinentiis, simul cum exitibus, indè per ipsum perceptis, a tempore captionis ejusdem in manum Regis, liberet custodiendum in forma prædicta; ita quod ipsi inde Regi ad plenum valeant respondere. A.D.1311.

Teste ut supra.

REX, dilectis & fidelibus suis, Roberto Baignard, & Roberto de Barton, Custodibus suis Episcopatûs Dunelmensis, salutem. Ibid.

Quia Antonius, nuper Patriarcha Hierosolimitanus, & Episcopus loci prædicti, jam defunctus, nobis in diversis debitis, tàm de tempore Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, quàm nostro, die quo obiit tenebatur;

Vobis mandamus, quod omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt ipsius Antonii, in Episcopatu prædicto, die quo obiit, per visum & testimonium proborum & legalium hominum, in manum nostram capiatis, & ea salvò, & absque distractione aliquâ, custodiri faciatis per Indenturam, inter vos, & Executores Testamenti præfati Episcopi, vel unum eorum, inde conficiendam.

Volumus enim eisdem Executoribus de eo, quod sic ceperitis ad opus nostrum, debitam allocationem fieri in debitis supradictis.

Teste ut supra.

Et memorandum, quod prædictus Robertus Baignard fecit Sacramentum coram Dominis, Cancellario & Thesaurario, apud London. dicto quarto die Martii, quod

A.D. 1311. Edw. 2. *quòd benè & fideliter se habebit in Custodia Episcopatûs prædicti:*

Et data est potestas eidem Roberto Baignardo, per breve Regis, recipiendi hujusmodi Sacramentum a præfato Roberto de Barton. A.D. 1311. Edw. 2.

De Comite Gloucestriæ Custode Regni constituto.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pa. 4. E. 2. p. 2. m. 19. REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè Tenentibus, Communitatibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Ministris, Ballivis, & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd nos, de circumspectione, industriâ, & fidelitate dilecti Nepotis & Fidelis nostri, Gilberti de Clare Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ, specialiter confidentes,

Ipsum Comitem, Custodem nostrum dicti Regni, ac locum nostrum in eodem Regno tenentem, pro pace & tranquilitate populi dicti Regni nostri meliùs conservandâ, constituimus per præsentes quamdiù in partibus Scotiæ, in quibus, pro expeditione guerræ nostræ ibidem, jam sumus, moram fecerimus, vel aliud inde duxerimus ordinandum. A.D. 1311.

Et ideò vobis mandamus quod eidem Comiti, tanquam Custodi nostro dicti Regni, & locum nostrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam Custodiam pertinent, intendentes sitis, obedientes & respondentes.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam quarto die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad Papam Responsoriæ, & quod Jura Coronæ, Juramenti vinculo, tueri Rex tenetur.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dudum, Pater Sanctissime, suggesto Apostolatui vestro, veritate tamen suppressâ, dilectum Clericum nostrum, Walterum de Bedewynde, se in Thesaurariam Ecclesiæ beati Petri Eborum intrusisse, & Franciscum Gaietani ab eadem contra justitiam spoliâsse, ut collationem, dicto Clerico nostro factam per, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem nostrum, de Thesauraria prædicta revocaremus, & dictum Franciscum ad ipsam Thesaurariam restitueremus, curavit vestra Beatitudo litteratoriè nos rogare.

Nosque, ob certas rationes, mandatum Apostolicum in præmissis adimplere non valentes, quædam, jus collationis prædictæ tangentia, pro vestræ Paternitatis conscientiâ serenandâ, vestræ Clementiæ tunc transmisimus exhibenda; humiliter supplicando ut, super dicta collatione, occasione hujusmodi suggestionis, processum aliquem fieri, aut quod memoratus Walterus, eo prætextu, indebitè gravaretur, non permitteret vestra Paternitas reverenda, quæ a vestræ Benignitatis memoriâ fore non credimus aliena,

Verùm, Pater pie, jam de novo, occasione suggestionis illius, vobis iteratò factæ, litteræ de citando dictum Clericum nostrum, quod infra certum terminum, in eisdem litteris contentum, personaliter coram vobis compareat super præmissis, præfato Francisco responsurus, e vestræ Sanctitatis Curiâ, ut intelleximus, emanârunt. A.D. 1311.

Et quia, per citationem hujusmodi, & ejus executionem, si procederent, dampna gravissima, & præjudicia intolerabilia nobis, & Coronæ, ac Regiæ Dignitati nostræ irrogarentur, prout per litteras nostras vestræ Beatitudini aliàs duximus explanandum, præfato Waltero viam præclusimus se, ex hac causâ, vestro conspectui præsentandi.

Quocirca Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus ad nos, & ad jus nostrum Regium, cujus defensionem præcipuam in vobis, velud in Patre Provido & Filii zelatore, residere speramus, piæ affectionis paternæ & benivolentiæ assuetæ intuitum convertentes, processum aliquem, virtute suggestionis hujusmodi, contra dictum Clericum nostrum, super collatione prædictâ, fieri; seu ipsum Clericum, cujus defensorem, ratione juramenti, quo ad conservationem dicti juris nostri Regii astringimur, in hac parte nos decet esse, eo prætextu indebitè inquietari non permittat vestra Paternitas Sacrosancta.

Ttt Professò,

A. D. 1311. Edw. 2. Profectò, Pater sancte, etsi nos tepidos in dicto negotio redderemus, vel aliàs vellemus permittere illud conniventibus oculis præterire, Magnates tamen & Proceres Regni nostri, qui ad defensionem Coronæ & Dignitatis nostræ Regiæ ex consimili vinculo juramenti sunt astricti, jus nostrum hujusmodi taliter deperire nullatenus sustinerent.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotia nono die Martii. A. D. 1311. Edw. 2.

Per Breve de privato Sigillo.

Consimiles litteræ diriguntur eidem Summo Pontifici, pro Magistro Johanne Bussh, de Præbenda de Stynelyngton, *&c. ut supra usque ibi*, explanand. *&c. ut supra*, de verbo ad verbum.

Ad. F. Cardinalem, quem Rex aspere redarguit quod, ad ejus suggestionem, literæ citatoriæ a Curia Romana prodierunt, pro Nepote suo.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. Venerabili in Christo Patri, Domino F. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Cosmedyn Diacono Cardinali, Edwardus, &c. salutem.

Admiramur non modicùm, & gravis anxietatis puncturis variis conturbamur, dum illos, quos Regiis affectibus specialiter conjunximus, & honoribus ac utilitatibus prosperis per nos & nostros desideravimus augmentari, malum pro bono, & odium pro dilectione nobis reddentes, jura nostra Regia, quorum ipsos conservatores benivolos & defensores præcipuos sperabamus, conspicimus pro viribus impugnare.

Sanè, ut intelleximus, ad vestri suggestionem, licet per veri suppressionem, quædam litteræ de citando dilectum Clericum nostrum Walterum de Bedewynde, quod coram Domino Summo Pontifice, infra certum terminum, compareat, super collatione, sibi factâ per, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem nostrum, de Thesaurariâ, in Ecclesia beati Petri Eborum, Francisco Gayetani Nepoti vestro responsurus, jam de novo a Romanâ Curiâ emanârunt.

De quo, aliis non modicùm admirantibus, graviùs cogimur admirari, præsertim quòd vos,

Cui super citatione hujusmodi, aliàs per vestri consimilem suggestionem procuratâ, dampna & præjudicia intolerabilia, quæ ex citatione prædictâ, & ejus executione, si processissent, nobis, & Coronæ, ac Regiæ Dignitati nostræ evenissent, vobis, velud Regii honoris & commodi zelatori, significavimus: A. D. 1311.

Cui etiam Archidiaconatum Richemundiæ in Ecclesia prædicta, quem dilecto Clerico & Thesaurario nostro, Johanni de Sandale, mero jure nostro, contuleramus, ob vestri promotionem & honorem, & ut exinde ad nostri & nostrorum utilitatum augmentationem procurandam effetis strictiùs obligati, ex nostrâ collatione recipiendum, vobis duximus concedendum, vobis super præmissis nostras litteras specialiter dirigentes,

Velletis tam gravia, & Coronæ & Juri nostro Regio ita præjudicialia, nullâ responsione nobis per vos prius factâ, in hac parte, fieri procurare.

Quocirca vos duximus deprecandos, quatinus ab hujusmodi impugnatione juris nostris Regii, & indebitâ vexatione dicti Clerici nostri velitis desistere, & desisti ab aliis procurare; ut sic in hiis, quæ erga Regiam benivolentiam desideraveritis prosperari, efficiamur in gratia favorabiliùs liberales.

Nolumus enim vos latere, quod defensioni dicti Clerici nostri in præmissis deesse non possumus ullo modo, eò quod ad conservationem dicti juris nostri vinculo juramenti astricti sumus, & nostrum interesse specialiter versatur in negotio antedicto.

Dat. apud Berewicum super Twedam in Scotia nono die Martii.

Per breve de privato sigillo.

Ad Papam pro Guidone de la Val Consanguineo Regis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sanctissime, vestri Apostolatûs gratia munifica, Isabellam Reginam Angliæ, consortem nostram karissimam, in suis favore præveniens A. D. 1311.

A.D. 1311. Edw. 2. veniens speciali, uni personæ idoneæ, per dictam Consortem nostram nominandæ, de beneficio Ecclesiastico, ad collationem Venerabilis Patris Archiepiscopi Cantuariensis pertinente, in Civitate vel Dioecese Cantuariensi, quod persona sic nominanda duceret acceptandum, quamprimum ad id offeret se facultas, voluit provideri, certis ad hoc per Apostolicum rescriptum Executoribus deputatis; unde vestræ clementiæ ad grates assurgimus speciales.

Iidemque Executores, factâ prænotato Archiepiscopo plenariâ notificatione de provisione hujusmodi, & aliis præviis in negotio illo, juxta juris exigentiam, & tenorem prædicti rescripti Apostolici, pleniùs observatis, de Ecclesia de Maidenstan dictæ Dioecesis, & de collatione præfati Archiepiscopi, postmodùm vacante, dilecto Clerico & Consanguineo nostro Magistro Guidoni de la Val, per dictam Consortem nostram ad hoc nominato, auctoritate benignitatis vestræ, eis in hac parte commissâ, debitè providerunt, & ipsius procuratorem in possessionem prælibatæ Ecclesiæ, prout ad ipsorum Officium pertinuit, induxerunt.

Verùm, Pater pie, quia, ut jam nostro auditui est relatum, quidam Magister Stephanus de Haselingfeld, nitens provisionem prædictam, non sine gravi Sedis Apostolicæ offensâ, pro viribus impugnare, & prædictum Clericum & Consanguineum nostrum effectu provisionis illius illicitè defraudare, fingensque se ad dictam Ecclesiam jus habere contra dictum Consanguineum nostrum, ad vestræ Sanctitatis Curiam appellationem interposuit super negotio memorato, A.D. 1311. Edw. 2.

Nos, considerantes gratiam prædictam, ob memoratæ consortis nostræ honoris augmentum, ex vestræ affluenti benevolentia effluxisse: Considerantésque plenis affectibus dictum Consanguineum nostrum, quem innumera virtutum insignia condecorant; ac etiam id, quòd per prædictos Executores est ritè factum in præmissis, apud vestram Beatitudinem peculiari favore & gratia communiri,

Sanctitati vestræ affectuosis precibus supplicamus, quatinus dictam gratiam vestram dignemini efficaciter defensare, & prædicto Consanguineo nostro, nè super præmissis indebitè fatigetur, aut gratiâ, qua eum vestra pietas in hac parte prævenit, frustretur, in sua justitia Patrocinium favorabile impertiri; sic in eundem Consanguineum nostrum oculos liberales gratiæ, nostri & dictæ Consortis nostræ optentu, si placeat, convertentes, quod, per effectum laudabilem, preces nostras, quas vestræ paternitati Sacrosanctæ ex corde porrigimus pro eodem, sibi sentiat fructuosas.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotia, 10. die Martii.

Per Breve de privato sigillo.

Ad Papæ Camerarios pro præfato Guidone.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor.

REX Venerabili in Christo Patri, Domino B. tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Presbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario, amico, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Dudum, Sanctissimus in Christo Pater, Dominus Summus Pontifex, ex suâ gratiâ munificâ, uni personæ idoneæ per Isabellam Reginam Angliæ Consortem nostram karissimam nominandæ, de beneficio Ecclesiastico, ad collationem Venerabilis Patris Archiepiscopi Cantuariensis pertinente, in Civitate vel Dioecese Cantuariensi, quod persona sic nominanda duceret acceptandum, quamprimùm ad id offerret se facultas, voluit provideri, certis ad hoc per Apostolicum rescriptum Executoribus deputatis;

Qui quidem Executores de Ecclesia de Maidenstan dictæ Dioecesis, ad collationem dicti Archiepiscopi pertinente, A.D. 1311. & postmodùm vacante, dilecto Clerico & Consanguineo nostro Magistro Guidoni de la Vale, & ad hoc nominato, auctoritate Sedis Apostolicæ, eis in hac parte commissâ, providerunt, & ipsius Procuratorem in possessionem prædictæ Ecclesiæ induxerunt.

Jamque, ut intelleximus, quidam Magister Stephanus de Haselingfeld, nitens provisionem prædictam pro viribus impugnare, & prædictum Clericum & Consanguineum nostrum effectu provisionis prædictæ defraudare, fingénsque se ad dictam Ecclesiam jus habere, contra dictum Consanguineum nostrum ad Curiam Romanam appellationem interposuit super negotio antedicto:

Et quia gratia hujusmodi, ex Apostolicâ benevolentiâ, ob præfatæ Consortis nostræ honoris augmentum emanavit, & ad promotionem præfati Consanguinei

A. D. 1311. Edw. 2. ſanguinei noſtri prædilecti, per prædictos Executores jam deducitur in effectum, propter quod felicem eventum negotii illius totis deſideriis anelamus,

Nos, de veſtræ probatæ dilectionis puritate plenam fiduciam reportantes, ſperantéſque quod circa optatam expeditionem eorum, quæ Regiis affectibus ſic ſpecialiter conjunguntur, velitis, juxta aſſuetam benivolentiam, operam apponere diligentem,

Veſtram Paternitatem affectuoſis precibus requirimus & rogamus, quatinus, ut dicta gratia Sedis Apoſtolicæ ejuſdem favoris benivoli præſidio defenſetur, & ut memoratus Conſanguineus Clericus noſter effectu proviſionis prædictæ non defraudetur, velitis, ſi placet, noſtri intuitu, erga dictum Dominum Summum Pontificem, cui ſuper hiis noſtras preces dirigimus, ſpeciales partes veſtras efficaciter interponere, & aliter ad hoc juxta veſtram circumſpectionem auxilium apponere oportunum; ita quòd vobis exinde ad grates teneri debeamus meritò ſpeciales.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 14. die Martii.

Eodem modo ſcribitur, *Domino A. tituli Sanctæ Sabinæ Presbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario.*

Ad Procuratores Regios in Romana Curia pro dicto Guidone.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. REX dilecto Clerico ſuo, Magiſtro Andreæ Sapiti, ſalutem.

Negotia, dilectum Clericum & Conſanguineum noſtrum Magiſtrum Guidonem de la Val, ſuper proviſione Eccleſiæ de Maydenſtan, Cantuarienſi Dioceſe ſibi, ad nominationem Iſabellæ Reginæ Angliæ Conſortis noſtræ kariſſimæ, auctoritate Sedis Apoſtolicæ factâ, contingentia, de quibus per dilectum Vallettum noſtrum Willielmum de Maidenſtan, latorem præſentium, poteritis pleniùs informari, vobis commendamus;

Mandantes quatinus ut gratia Sedis Apoſtolicæ, ob dictæ Conſortis noſtræ honoris augmentum facta, in hac parte, efficaci dicti Sedis præſidio defenſetur, & ut idem Conſanguineus noſter, cujus promotionem corditer affectamus, effectu proviſionis prædictæ non fruſtretur, omnem diligentiam, conſilium & auxilium, quæ poteritis, apponatis; ita quod veſtræ circumſpectionis induſtriam debeamus inde meritò commendare.

Dat. apud Berewicum ſuper Twedam in Scotiâ, 14. die Martii.

Eodem modo ſcribitur Magiſtro Martino, Alteri Procuratorum Regis in Curiâ Romanâ.

Dat. ut ſupra.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedul. EXcellentiſſimo Principi, Domino ac Patri kariſſimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illuſtri, Edwardus, &c. ſalutem, & ad vota ſucceſſus proſperos ac felices.

Cùm mittamus dilectum & fidelem noſtrum Gerardum de Salvayn Militem, & dilectum Clericum noſtrum Magiſtrum Rogerum de Heſlarton, ad veſtræ Serenitatis præſentiam, pro quibuſdam negotiis, nos ſpecialiter tangentibus, vobis ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponendis,

Veſtræ Paternitatis benevolentiæ affectuoſis precibus ſupplicamus, quatinus præfatis, Militi & Clerico, ac eorum alteri, in biis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint, vel expoſuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; & exponenda per ipſos, vel eorum alterum favorabiliter exaudire.

Dat. apud Berewycum ſuper Twedam in Scotiâ, 18. die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

De non Torneando apud Leyceſtriam.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 11. d. REX Vicecomiti Leyceſtriæ, ſalutem.

Cùm nuper, antequam iter arripuimus verſus partes Scotiæ, ad Rebellionem Scotorum, Inimicorum & Rebellium noſtrorum, cum Dei adjutorio, reprimendam, in ſingulis Comitatibus Regni noſtri fecerimus publicè proclamari, nè quis, Comes, Baro, Miles, ſeu alius quicunque, torneare, burdeare, juſtas

A.D. 1311. Edw. 2. justas facere, aventuras quærere, seu aliàs ad arma ire præsumeret, dùm morarmi faceremus in partibus Scotiæ supradictis:

Ac jam intelleximus quod quidam, ad burdeandum apud Lyceftriam, sunt in proximo conventuri;

Tibi præcipimus quòd, in dictâ Villâ de Leycestriâ, & locis aliis in Ballivâ tua, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostra firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque, sub forisfactura Terrarum & Tenementorum, & omnium quæ nobis forisfacere possit, apud dictam Villam de Leycestriâ, vel alibi, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliàs ad arma ire præsumat, quamdiu in dictis partibus Scotiæ steterimus; sicut superius est expressum. A.D. 1311. Edw. 2.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 20. die Martii.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Henrico de Percy Custode Episcopatus Dunelmensis Constituto.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 10. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Henrico de Percy, Episcopatum Dunelmensem, vacantem, & in manu nostra existentem, cum Castris, & omnibus Terris & Tenementis, ad prædictum Episcopatum pertinentibus, custodienda durante vacatione Episcopatûs prædicti; percipiendo, pro custodia illa, de exitibus Episcopatûs prædicti, trescentas Marcas per Annum, si tanto tempore duraverit vacatio prædicta:

Et, si majori, vel minori tempore duraverit quàm per Annum, tunc idem Henricus de dicta summa percipiat pro rata temporis, quo duraverit vacatio supradicta:

Ita, videlicet, quod de omnibus exitibus Episcopatûs, ac Terrarum, & Tenementorum illorum, nobis ad Scaccarium nostrum, per manus dilecti Clerici nostri Roberti de Barton (quem, per alias nostras Patentes Litteras, constituimus receptorem nostrum exituum illorum) per rationabilem computationem, indè ad idem Scaccarium per dictum Robertum reddendam; & per testimonium prædicti Henrici, ad plenum respondeatur. A.D. 1311.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 26. die Martii.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum est Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus de Episcopatu prædicto, ac de Castris, Terris & Tenementis, ad eundem Episcopatum pertinentibus, quod eidem Henrico, tanquam Custodi Episcopatûs, Castrorum, Terrarum & Tenementorum prædictorum, in omnibus, quæ ad custodiam illam pertinent, sint intendentes & respondentes, sicut prædictum est.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Pro Roberto de Barton, Receptore Exituum ejusdem Episcopatus.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Fin. 4. E. 2. m. 10. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm commiserimus dilecto Consanguineo, *&c. ut supra usque* Episcopatûs prædicti;

Nos, de fidelitate dilecti Clerici nostri Roberti de Barton pleniùs confidentes, constituimus eundem Robertum receptorem nostrum omnium exituum Episcopatûs, Terrarum & Tenementorum prædictorum, durante dictâ vacatione:

Ita quod idem Robertus de exitibus illis, per rationabilem computationem, indè ad Scaccarium nostrum reddendam, & per testimonium prædicti Henrici, nobis ad plenum respondeat. A.D. 1311.

Et, in Officio illo, per annum, si tanto tempore dicta vacatio duraverit, vel si majori tempore, vel minori duraverit quàm per Annum, tunc pro ratâ temporis quo duraverit, & Officium illud tenuerit, percipiat a nobis tale

 feodum,

A.D. 1311. Edw. 2. feodum, quale ille, qui, tempore A. nuper Episcopi loci illius, ultimò dictum Officium habuit, in Officio illo, ab eodem Episcopo percipere consuevit.

In cujus, &c.

Teste Rege ut supra.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum est Henrico Beaufiz, & Roberto de Welle, quod Episcopatum prædictum, cum Castris & aliis pertinentiis suis, præfato Henrico, per Cirographum, inter ipsos inde conficiendum, simul cum omnibus bonis & Catallis, quæ fuerunt Antonii, quondam Episcopi loci illius, & quæ, pro quibusdam debitis, in quibus idem Antonius Regi die quo obiit tenebatur, in manum Regis capta, eis Rex mandavit liberari, liberent: A.D. 1311. Edw. 2.

Et prædicto Roberto omnes exitus Episcopatûs prædicti, cum pertinentiis, qui ad manus suas qualitercunque devenerunt, similiter liberent; ita quod idem Robertus Regi inde ad Scaccarium Regis valeat respondere.

Teste ut supra.

Per Breve de privato Sigillo.

Rex gratias agit Papæ, quod Johannem de Lek in Archiepiscopatum Dublinensem exaltasset.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Frequens beneficiorum & gratiarum collatio, quâ nos, & nostros, vestræ Paternitatis dextra largiflua prosequitur, indicat evidenter quod nostrum, & Regni nostri commodum & honorem vestræ affectionis plenitudo, zelo caritatis succensa, desiderat feliciter augmentari.

Considerantes itaque, & ante mentis nostræ oculos reducentes illam vestræ benignitatis & gratiæ munificentiam, quam in personam discreti Viri Johannis de Lek, Capellani nostri karissimi, nuper Dunkeldensis Ecclesiæ Electi, pro cujus expeditione votivâ vestræ Sanctitati aliàs direximus preces nostras, Dei intuitu, & nostri contemplatione, liberaliter effudistis; ipsum ex Apostolicæ potestatis plenitudine promovendo in Ecclesiæ Dublinensis Archiepiscopum & Pastorem, prout idem promotus per suas Litteras, nobis inde directas, quas læto animo & corde jocundo recepimus, nostris auribus patefecit, A. D. 1311.

Vestræ Clementiæ speciales ex hoc gratiarum referimus actiones; confidentes in Domino firmiter, & sperantes quod, ex promotione prædictâ, condigna merita reportabitis coram Deo, quodque prædicta Ecclesia Dublinensis per circumspectionem & industriam præfati Johannis, tàm in spiritualibus, quàm in Temporalibus, fructuosa & utilia suscipiet incrementa.

Conservet &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 5. die Aprilis.

Litera porrecta Prælatis super duodecim denariis habendis de Marca, vel alio subsidio pro expeditione contra Scotos.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 14.

REX Venerabilibus in Christo patribus, eâdem gratiâ, R. Archiepiscopo Cantuariensi totius Angliæ Primati, & Episcopis suffraganeis suis: Ac dilectis nobis Decanis, Archidiaconis, Abbatibus, Prioribus, Procuratoribus quibuscunque; ac cæteris de Clero, ad Concilium Provinciale, apud Londonias in proximo congregandum, venturis, salutem.

Fructuosa subsidia, quæ pro expeditione negotiorum nostrorum nobis hactenus exhibuistis, necnon & solutionem, quam, ante Festum Sancti Hillarii ultimò præteritum, fecistis de illâ portione decimæ, quæ usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò venturum potuit prorogari, memoriter retinentes, vobis exinde ad grates assurgimus speciales. A.D. 1311.

Et quanto de vestræ dilectionis puritate specialiùs confidimus, & vos honoris nostri participes fore ferventius cupimus cum affectu, tanto de hiis, quæ ad utilitatum nostrarum augmentationem cedere conspicimus, vos confidentiùs oneramus.

Cùm igitur jam sumus in partibus Scotiæ,

A.D. 1311. Edw. 2.

Scotiæ, pro Rebellione & protervia Roberti de Brus, & complicum suorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum (qui, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, genitorem nostrum, & nos, ac vos, cæterósque prædictos & fideles nostros, de Regno nostro, hactenus multipliciter fatigârunt) cum Dei adjutorio, ut speramus, finaliter reprimendis: Ac, pro nostrâ & fidelium nostrorum, nobiscum, pro expeditione negotii illius, in partibus illis existentium, sustentatione, pecuniam & victualia diversa, in non modicâ quantitate, oporteat necessariò nos habere;

Vos requirimus & rogamus, quatinus ad nos & honorem nostrum zelum gratuitum convertentes: Considerantésque quod dicti Inimici & Rebelles nostri ad diminutionem juris Coronæ nostræ (ad cujus conservationem nosciminì strictiùs obligari) pro viribus nituntur; & quam graviter in nostri, & vestri, ac dictorum procerum, & fidelium nostrorum vituperium, nec non & omnium incolarum prædicti Regni dampnum, non modicum, redundaret, si, defectu pecuniæ seu Victualium attati (quod absit) infecto dicto negotio ad partes Angliæ rediremus;

A.D. 1311. Edw. 2.

De qualibet Marca Spiritualium, in Provincia Cantuariensi duodecim denarios, vel aliud Subsidium, pro nobis competens, velitis, in auxilium expeditionis dicti negotii, nobis concedere, & ad opus nostrum Colligi facere & levari:

Ita quod idem negotium, in statu prospero, pro nostri honore, benedicto Altissimo, jam existens, optatò effectui, vestro mediante juvamine, mancipetur; per quod, præter grates speciales, vobis per nos indè exsolvendas, vestris gratis affectibus, in futurum, effici debeamus meritò promptiores.

Quid autem, super præmissis, duxeritis faciendum, nobis per vestras Literas, præfate Archiepiscope, quàm citò commodè poteritis, mittetis.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 14. die Aprilis.

Per breve de privato sigillo.

Ad Regem Franciæ de Mercatoribus, contra formam pacis, spoliatis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula.

Excellentissimo Principi, Domino ac Patri karissimo, Domino P. Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Ex querela & clamore nonnullorum Mercatorum, & aliorum de Regno & potestate nostrâ, ab eodem Regno versus partes Franciæ, & exinde ad dictum Regnum nostrum per portum de Whitsand transeuntium, intelleximus,

Quod Ballivi & Officiales vestri, in eodem portu, ipsos Mercatores & homines nostros, Florenos, Sterlingos, seu aliam monetam argenteam, vel argentum in massa, ad dictum Regnum nostrum, seu versus dictas partes Franciæ, per dictum Portum, deferre non permittunt;

Set hujusmodi monetas & argentum a præfatis Mercatoribus & nostris hominibus auferunt, ullam sibi indè recompensationem nullatenus facientes, in ipsorum Mercatorum & hominum nostrorum dampnum non modicum, & aliquorum eorumdem depauperationem manifestam;

A.D. 1311.

De quibus eo graviùs cogimur admirari, quo talia, si fiant, formæ pacis, inter vos, &, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem nostrum, ultimò initæ, noscuntur quamplurimùm obviare.

Quocirca vestram Paternitatem carissimam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus de hujusmodi gravaminibus, Mercatoribus & hominibus nostris inferendis, velitis facere desisti, & de illatis satisfactionem fieri competentem; super præmissis vestram voluntatem nobis, si placeat, rescribentes.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotiâ, 20. die Aprilis.

De

A. D. 1311. Edw. 2. A. D. 1311. Edw. 2.

De Templariis examinandis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 8.

REX Majori, & Aldermannis, ac Communitati Civitatis suæ London, salutem.

Cum nuper, OB REVERENTIAM SEDIS APOSTOLICÆ, concesserimus Prælatis & Inquisitoribus, ad inquirendum contra Ordinem Templariorum, &c. prout supra de 22. Nov. A. D. 1311.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam 28. die Aprilis.

Per Locum tenentem Regis & Concilium.

De comparendo coram deputandis super querelis, contra Flandrenses exhibendis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 8. d.

REX Vicecomiti Norfolciæ, salutem.

Cùm nos, ad requisitionem Domini Roberti Comitis Flandriæ, concesserimus quod, super dampnis & gravaminibus, per homines dicti Comitis hominibus nostris, & per nostros suis, datis & illatis, per certas personas, per ipsum Comitem, in Regnum nostrum Angliæ, cum sufficienti potestate mittendos, & per alias de nostro Consilio ad hoc similiter assignandas, certis die & loco, amicabiliter procedatur: & quod emendæ, hinc inde, fiant sine strepitu judicii, & rigore:

Ad quæ, apud Londonias facienda, Octabas Sanctæ Trinitatis, proximò futuras, assignavimus, & hæc præfato Comiti per nostras literas duximus intimanda;

Tibi præcipimus quod, per totam Ballivam tuam, in locis ubi expedire videris, facias publicè proclamari, quod, A. D. 1311. siqui de eadem Balliva, de hominibus, de terrâ & potestate prædicti Comitis, se conqueri voluerint ullo modo, sint apud Londonias, in Octabis prædictis, querelas suas propositurí; & ulteriùs facturi, & recepturi quod per deputandos a nobis & prædicto Comite, ut est dictum, super præmissis contigerit ordinari.

Et de eo, quod feceris, nobis in Cancellariâ nostra, citra dictas Octabas, sub sigillo tuo, distinctè & apertè constare facias; remittens nobis hoc breve.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam 30. die Aprilis.

Consimiles litteræ diriguntur singulis Vicecomitibus per Angliam.

De exitibus Archiepiscopatus Cantuariensis, in manum Regis capti, ad usum Papæ liberandis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Liber. 4. E. 2. m. 2.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, Magistro Willielmo Testa, Clerico Domini Summi Pontificis, ad opus ejusdem Summi Pontificis, ducentas, & decem, & septem libras, decem & septem Solidos, & unum obolum, quos dilectus & fidelis noster, Humfridus de Walceden,

Cui Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, dudùm custodiam Archiepiscopatûs Cantuariensis, in manu ipsius Patris nostri, quibusdam de causis, tunc existentis, commisit habendam; ita quod de exitibus, indè provenientibus, eidem Patri nostro responderet,

De exitibus ejusdem Archiepiscopatûs in Thesauro dicti Patris nostri liberavit, A. D. 1311. antequam idem Pater noster, per breve suum, dicto Humfrido postmodùm mandavit quod Archiepiscopatum prædictum, unà cum omnibus exitibus inde, a tempore captionis ejusdem in manum ipsius Patris nostri, perceptis, præfato Willielmo, & Petro Almannio, tunc Socio ejusdem Willielmi, & Clerico prædicti Domini Summi Pontificis, ad opus ejusdem Summi Pontificis, integrè liberaret.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam primo die Maii.

Per præceptum Regis factum Cancell. & Thes.

A.D. 1311. Edw. 2. A.D. 1311. Edw. 2.

De portione Cambii Cantuariæ, Archiepiscopum contingente, ad opus Papæ tradenda.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Ibid.

REX eisdem, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, Magistro Willielmo Testa, Clerico Domini Summi Pontificis, ad opus ejusdem Summi Pontificis, quadringentas & duodecim libras, quas dilectus Clericus noster Magister Johannes de Everdon, nuper, tempore Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, ad custodiam Cambii Cantuariensis, per ipsum Patrem nostrum, deputatus,

A tempore quo idem Pater noster Archiepiscopatum Cantuariensem, quibusdam de causis, cepit in manum suam, usque ad tempus, quo postmodum dictum Archiepiscopatum, unà cum omnibus exitibus, a tempore captionis ejusdem in manum suam, inde perceptis, præfato Willielmo & Petro Almanni, tunc Socio ejusdem Willielmi, & Clerico prædicti Domini Summi Pontificis, ad opus ejusdem Summi Pontificis, mandavit integrè liberari, A.D. 1311.

De portione, Robertum Archiepiscopum loci prædicti, de exitibus dicti Cambii, tunc contingente, recepit, & in Thesauro prædicti Patris nostri liberavit.

Teste ut supra.

Per Præceptum Regis factum Cancell. & Thesaur.

Ad Haquinum Norwegiæ Regem, de emendis faciendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 8. d.

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illustri, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem cum dilectione sincerâ.

Nuper, ex querela Willielmi Toller, Burgensis & Mercatoris nostri Villæ nostræ de Grymesby, nobis intelligi datum erat, quòd, cùm homines & servientes sui quandam Navem ipsius Willielmi, Bladis & aliis Bonis & Victualibus, ad valentiam trecentarum librarum Sterlingorum, in partibus Estlandiæ, usque Regnum nostrum Angliæ ducendam, onerâssent:

Et Navis illa, in veniendo versus Regnum nostrum, usque in Portum de Calfnesound, juxta Malestronde, infra Regnum vestrum, tempestate maritimâ agitata, & in eodem Portu fracta fuisset:

Ac Willielmus Barel, Magister Navis prædictæ, videns periculum imminere, certam Conventionem cum Here Peterdire, Ballivo Villæ prædictæ de Malestronde, & Eyrico Gunnoresone, ut ipsi Bona & Mercimonia prædicta ad Terram deferri, & ea absque distractione aliquâ salvari facerent, iniisset;

Iidem, Here Peterdire & Heyricus, collectâ sibi multitudine Malefactorum de partibus illis, Blada & alia Bona prædicta, statim cùm ad terram delata fuerant, vi & armis ceperunt, & asportaverunt, & omnes Marinarios Navis prædictæ ceperunt, & carceri mancipârunt, ipsos sub hujusmodi carcerali custodia per dimidium annum & ampliùs detinendo, in dicti Mercatoris nostri & Marinariorum prædictorum grave dispendium & jacturam. A.D. 1311.

Propter quod vestram Magnificentiam Regiam rogavimus postmodùm, per nostras literas speciales, quòd præfato Mercatori nostro, de Bladis & aliis Bonis suis prædictis, ut præmittitur, asportatis, plenam & debitam restitutionem, vel aliam satisfactionem competentem, necnon de dampnis, quæ occasione prædictâ sustinuit, emendas rationabiles fieri faceretis nostris precibus & amore; & quod nos de eo, quod inde facere velletis, redderetis per vestras literas certiores.

Et, quia, ex iteratâ & gravi querelâ prædicti Mercatoris nostri, accepimus jam de novo, quod vos, spretis & obauditis nostris precibus supradictis, aliquam restitutionem seu satisfactionem, de Bladis & Bonis, seu etiam de dampnis prædictis, eidem Mercatori nostro adhuc facere non curâstis; set, pejora Prioribus cumulando, Galfridum le Taverner de Grymesby, qui vobis dictas nostras literas præsentavit, statim jussistis duro carceri mancipari; in quo adhuc detinetur, in vitæ suæ periculum manifestum; de quo quamplurimùm admiramur, præsertim cum omnes, de Regno vestro, & præcipuè literas vestras Regias deferentes, ubicunque voluerint,

A. D. 1311. Edw. 2. luerint, infra Regnum nostrum liberè & absque impedimento aliquo valeant se transferre.

Vestram amicitiam requirimus cum affectu, quatinus præfatum Galfridum a carcerali Custodiâ liberari; & dicto Mercatori nostro, vel ejus Attornato, de Bladis & Bonis suis prædictis, restitutionem, vel aliam satisfactionem competentem, ac de dampnis prædictis emendas rationabiles ad præsens fieri jubeatis; ita quod homines & Mercatores, de Regno vestro, infra Regnum & potestatem nostram, cum suis Bonis & Mercimoniis venientes, pertractari faciamus favorabiliùs & gratiosiùs ex hac causâ.

Et quid, ad hunc rogatum nostrum, faciendum decreverit vestra Regia Magnitudo, nobis rescribere velitis per præsentium portitorem.

Dat. apud Berewycum super Twedam quinto. die Maii.

De attemptatis per Ministros Franciæ in Aquitania: De deliberatione inde habenda; & de Gentibus ad Concilium Generale mittendis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 14.

LE Roi a ses foiaus & loiaus, le honurable Pere Jehan, par la meisme grace, Evesque de Norwiz: Monsieur Jehan de Bretaign Counte de Richemond nostre treschier Cosin: Monsieur Gui Ferre, & Monsieur William Inge, Chivalers, salutz.

Les Articles, proposez contre nous, en la Duschee de Guienne, par les gentz le Roi de France, les queus vous nous Envoiastes, por conseil & avisement sur celes choses avoir, soismes liverer a bones gentz de nostre conseil, que mieutz se deivent conustre en tieu chose, por examiner, & nous aviser du meillor conseil, & desens por nous sur les choses avantdites.

Et eus, apres grant deliberation & traitiz euz sur les ditz Articles, & autres Remembrances que nous lui soismes bailler, nous respundirent, que eus ne nous poaint pas pleinement conseiller, s'il ne seussent conisantz des faitz, coment les bosoignes sont menetz devers vous, & des usages du pais.

Mes il nous ont dit, por le meillor conseil, q'il en seuent qant a ore, que nous faceoms requere le Roi de France, qil en voille soeffrir, e mettre en suspens la conisance sur les Articles avantditz, tant que a la veue de lui & de nous.

Par quei nous avoms ordeine d'envoir, en nostre Message au Roi de France, certeines gentz de nostre Conseil, Clercs & Chevalers, que pleinement sont enformetz del consail, que nous avons par decea sur les choses avantdites.

Et, pur ceo que nous voloms que noz ditz Messages soient aussint enformetz, sur l'estat des dites busoignes devers vous, & del avisement & du Conseil d'entre vous de nostre Conseil celes parties, si qil puissent la dite requeste plus seurement & pluis avisement faire, al honur de nous; A. D. 1311.

Vous mandons que aucuns devers vous, de pluis avisetz, & mieutz conisantz de l'estat des dites bosoignes, faicetz pleinement enformer de vestre conseil & avisement en celes bosoignes, & nomement queux choses le gentz le Roi de France sont, & meneir ore a par meismes contre nous, & nos Ministres, & nos autres gentz, en la dite Duschee, autrement que ne solett estre en temps de noz Ancestres; e les Envoiez jesqes a Parys, si qil y soient as Oytaves de la Nativitee Seint Jehan le Baptist prochein avenir (a queu jour noz ditz Messages, qi vendront hors d'Engleterre, serront, al eide de Dieu) por enformer & aviser meismes noz Messages sur tutes les choses avantdites, ensemblement od vestre conseil, & vestre avis, en meismes les choses: Issint que, par l'acord, & l'avisement de nostre conseil, devers vous, & devers nous, puissent les bosoignes estre monstrees, & suies devers le Roi de France, si come mieutz serra au profit & al honur de nous.

D'autre part, vous nous Envoiastes transcrit d'une Commission, que Meistre Bernard Pelet purchacea du dit Roi, a ceo que vous nous feistes savoir; la quele Commission est mut prejudiciele a nous, & a l'estat de nostre dite Duschee, a ceo que semble a nostre Conseil par decea; de quei nous sumes molt esmervailletz & ennoietz; desi come, a vestre departir de nous, vous fust enjoignt de par nous, que vous, en nule manere, entreissetz en tiele conisance si avant, come vous la pensetz desturber, si vous ne voissetz nostre grant deshereteson, ou vous seussentz autrement a ceo chace par force de Ley; ne nostre

A. D. 1311. Edw. 2.

stre entencion ne fust mie, que vous eussetz nule Commission mustre, par quei les gentz le Roi de France puissent saver que nous vous eussons poair done, que vous puissentz si avant medler, & respondre d'aunciencs choses passées, forsque soulement des choses faites puis la derreine pees feyte a Parys:

Encea, e pur ceo, contre la dite Commission, metrez d'entre vous tote la remedie & conseil que vous purretz, que nous en seoms garde de damage.

Estre ceo vous maundoms & chargeons, sur la foi, que vous nons devetz, que, si vous veetz nule centille de peril, qi nous puisse aver en la dite Duschee, par voies malicioufes, de quei home se deit tuz jours aviser; que, en la pluis sotine & privee manere que vous porretz, si que noise ne se leve taicetz, issint garnir noz Chasteus, Citees, Burghs, Villes, & autres Fortelesces, que peril, damage, ne deshonur, que Dieu ne voille, ne y puissent avenir.

E de ceo, que vous averetz fait de tutes les choses avant nomees, nous certifietz, distinctement, & apartement, par voz lettres, a pluis en hast que vous purretz.

D'autre part vous mandons que, veues cestes lettres, hastivement sanz deslay, enveietz arere devers Engleterre, par le portur de cestes lettres, ou autre que puisse mieutz travailler, por encontrer noz ditz Messages, avant qil veignent a Parys.

A. D. 1311. Edw. 2.

E les facetz garnir, par vos lettres, si mester est, q'il aillent au Roi de France, ou noun; gar nous pensoms bien que, par aventure, les bosoignes purroient estre en tiel estat, que ceo ferrair plus grant mal & damage a nous de faire le Message, qe de leiser.

E aussint, pur ceo que nous avons entendu, que ceo Concil general se tendra ore, a la Seint Michel, a Avinion: & il nous covent illoeques aver bones gentz & suffisantz de nostre consail, pour les bosoignes que touchent nous & nostre Roiaume; vous mandons que vous nous certifietz, par vos lettres, & par le portur de cestes od tute la haste que purretz, si entre vous quatre, santz tote manere de damage, & des perils de nous & de noz, puissetz purchacer & ordeiner de mettre en respit les bosoignes, que vous avetz ore entre meyns, & venir a ceo Concil avantdit, come noz messages, ensemblement ovesques ascuns autres grant seignurs, que nous enveiroms illoeques de par nous.

Car nous entendons bien q'il y avera illoeques parle de l'estat de Gascoigne, auxi bien come d'autre terres; & nous entendons aussint, que nules gentz ne sont ore si bien enformetz de l'estat de nostre terre de Gascoigne, come d'entre vous.

Don. Berewyk sur Twed le 7. Jour de May.

Pro Hæredibus, Executoribus & Successoribus Antonii, Patriarchæ Hierosolymitani, & Episcopi Dunelmensis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, licet nuper, pro magnis & diversis debitis, in quibus, bonæ memoriæ, Antonius, quondam Patriarcha Jerusalem, & Episcopus Dunelmensis, claræ memoriæ, Domino Edwardo Regi Angliæ, Patri nostro, & nobis, diversimodè tenebatur, omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt prædicti Patriarchæ & Episcopi, die quo obiit, capi fecerimus in manum nostram:

Nos tamen, ad bonum & laudabile servitium, quod idem Patriarcha & Episcopus dicto Patri nostro impendit: & ad grandem affectionem, quam erga nos habuit; ac etiam ad immensas donationes, per eundem Patriarcham & Episcopum, dum vixit, liberaliter nobis factas, nostræ considerationis intuitum dirigentes,

A. D. 1311.

Remisimus & pardonavimus, de gratiâ nostrâ speciali, hæredibus prædicti Patriarchæ & Episcopi, & Executoribus Testamenti ipsius Patriarchæ & Episcopi, pro ipsis Hæredibus & Executoribus, & omnibus aliis hominibus, qui Familiares ejusdem Patriarchæ & Episcopi extiterunt, necnon pro Successoribus suis, Episcopis Ecclesiæ Dunelmensis, omnia debita, quæ idem Patriarcha & Episcopus dicto Patri nostro & nobis debuit; tàm, viz. de denariis & rebus aliis, per prædictum Patriarcham & Episcopum, in Garderobâ ipsius Patris nostri & nostrâ, de præstito receptis, quàm de finibus, forisfactis, & amerciamentis quibuscumque; ac etiam omnimoda alia debita, quæcumque fuerint,

&

A. D. 1311. Edw. 2. & ex quacumque causâ, seu quocumque modo, per præfatum Patriarcham & Episcopum dicto Parri nostro, aut nobis, aliquo tempore debebantur.

Volentes & concedentes, pro nobis & Hæredibus nostris, quod Hæredes prædicti Patriarchæ & Episcopi, ac Executores, Successores, & Familiares prædicti, de omnibus & singulis debitis prædictis omnino IMPERPETUUM sint quieti; & quod omnia Bona & Catalla prædicta præfatis Executoribus liberentur; quodque iidem Executores plenam administrationem inde habeant, ad executionem testamenti prædicti indè faciendam; tàm videlicet de jocalibus, vasis aureis & argenteis, ornamentis Capellæ, armaturis, instauro & equitio, quàm de omnibus aliis Bonis, quæ fuerunt prædicti Patriarchæ & Episcopi, quæcunque fuerint, & ad quorumcunque manus devenerint, & per quodcunque præceptum, nostrum aut alicujus, vel aliquorum de Ministris nostris, nostro nomine, Bona & Catalla illa in manum nostram capta fuerint & seisita.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam vicesimo die Maii.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum est Thesaurario & Baronibus de Scaccario, quod Hæredes, Executores, Successores, & Familiares prædictos, de omnibus & singulis debitis prædictis, omnino quietos esse faciant, juxta tenorem literarum prædictarum. A. D. 1311. Edw. 2.

Teste ut supra.

ET mandatum est Rogero de Wellesworth, Escaetori Regis ultra Trentam, quod omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt prædicti Patriarchæ & Episcopi, in Balliva sua, die quo obiit, & quæ occasione debitorum prædictorum in manu Regis, sub Custodiâ suâ, vel Subescaetorum suorum, existunt, præfatis Executoribus, adeo pleuè & integrè, sicut in manum Regis capta fuerunt, sine dilatione qualibet liberet, ad executionem testamenti prædicti indè, ut præmittitur, faciendam:

Et, si forte aliqua de Bonis prædictis alienata invenerit, ea, in quorumcunque, vel cujuscunque manibus inventa fuerint, prædictis Executoribus integrè restitui faciat.

Et hoc, pro aliquo mandato contrario, sibi priùs indè facto, nullatenus omittat.

Teste ut supra.

EOdem modo mandatum est Roberto de Wodehous Escaetori Regis; adeò plenè, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

De non molestando Henricum de Percy propter debita Antonii, quondam Patriarchæ de Jerusalem.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 6.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Cùm, de gratiâ nostrâ speciali, remiserimus & perdonaverimus Hæredibus Antonii, quondam Patriarchæ Jerusalem, & Episcopi Dunelmensis, defuncti; ac etiam Executoribus Testamenti ipsius Patriarchæ & Episcopi, omnimoda debita, in quibus idem Patriarcha & Episcopus, celebris memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, Patri nostro, vel nobis, ex quacunque causâ, seu quocunque modo, aliquo tempore tenebatur:

Et concesserimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, quod Hæredes prædicti Patriarchæ & Episcopi, & Executores prædicti, de omnibus & singulis debitis prædictis, omnino IMPERPETUUM sint quieti, prout in literis nostris patentibus, indè confectis, pleniùs continetur;

Ac, dilectus consanguineus & fidelis noster, Henricus de Percy teneat Castrum & Honorem de Alnewyk, cum pertinentiis, quæ aliquo tempore in seisina prædicti Patriarchæ & Episcopi extiterunt; A. D. 1311.

Nos, prædicto Henrico volentes, in hac parte, gratiam facere specialem,

Volumus & concedimus, pro nobis & Hæredibus nostris, quod idem Henricus, vel Hæredes sui, pro debitis prædictis, vel aliquo eorundem, ratione Castri seu honoris prædictorum, per nos, vel Hæredes nostros, seu Ministros nostros quoscunque, imposterùm non molestentur in aliquo, seu graventur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, vicesimo die Maii.

Per breve de privato Sigillo.

De

De Proclamatione contra Torneamenta.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 6.

REX Vicecomiti Lincolniæ, salutem.

Cùm nuper, per singulos Comitatus Regni nostri, fecerimus publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque, sub forisfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum, quæ nobis forisfacere posset, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum exercere præsumeret, dùm nos in partibus Scotiæ moraremur:

Ac jam intelleximus quòd plures justas clàm facere jam de novo intendunt;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in locis in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, adhuc publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiùs inhiberi facias, nè quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque, sub forisfacturâ prædictâ, clàm vel palàm, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum exercere præsumat, quamdiu in dictis partibus contigerit nos morari. A. D. 1311.

Et per Ballivos & Ministros tuos, ac alios de Ballivâ tuâ, diligenter facias explorare, si qui, post hujusmodi Proclamationem & Inhibitionem aliqua facta armorum ibidem exercuerunt ullo modo; & de nominibus illorum nobis, ad citius quod poteris, constare facias: Et hoc, sicut teipsum indempnem servare volueris, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam 20. die Maii.

Pro Johanne de Ergadia, Admirallo Flotæ Navium Regis assignato.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Scot. 4. E. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod assignavimus, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Ergadia, Admirallum & Capitaneum Flotæ nostræ Navium, quas, a diversis partibus Regni nostri Angliæ, duci mandavimus versus Costeram d'Ergaille, de Inchegall, & alias partes Scotiæ, ad Inimicos & Rebelles nostros in eisdem partibus Scotiæ prosequendos, &, cum Dei adjutorio, refrænandos.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam primo die Junii. A. D. 1311.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum est universis & singulis, Magistris & Marinariis Navium Flotæ Regis, quod eidem Johanni, tanquam Admirallo & Capitaneo Regis Flotæ prædictæ, intendentes sint, & respondentes, in forma prædicta.

In cujus, &c. duraturas ut supra.

Teste ut supra.

Per breve de privato Sigillo.

De Nunciis mittendis ad Concilium Generale.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 4.

REX Venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Eboracensi, Angliæ Primati, salutem.

Quia ordinavimus vos, ac cæteros Magnates, & Fideles nostros de Regno nostro, ad instans Concilium Generale, in nostrum Nuncium destinare,

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod de proficiscendo in dictum Nuncium vos paretis;

Et, aliis prætermissis, sitis apud Londonias a die Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, proximò futuro, in tres septimanas, coram dilecto Nepote & Fideli nostro Gilberto de Clare Comite Gloucestriæ & Hertford, Custode dicti Regni nostri, & locum nostrum in eodem Regno tenente, & venerabili Patre W. Wygorniensi Episcopo, Cancellario nostro, ac cæteris de Concilio nostro, ad tractandum super hiis, quæ tangent Nuncium antedictum; & hoc nullo modo omittatis. A. D. 1311.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam primo die Junii.

Per Breve de privato sigillo.

A.D. 1311. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

W. Exonienst Episcopo, Henrico de Percy Consanguineo Regis, Roberto Filio Pagani, Johanni de Grey, Edmundo Deyncurt.	In fide & homagio, &c.	Alexandro de Bykenore Thesaurario Hiberniæ, Magistro Waltero de Thorp, Magistro Gilberto de Middleton, Willielmo de Bereford, Henrico Spigurnel.	Clericis firmiter injungentes.

Pro Constantia de Biarn, quæ fuit Uxor Henrici de Alemania, super Dote sua.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. V. Con. 5. E. 2. m. 13.

REX omnibus, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm dilecta nobis Constantia de Bearn, Vicecomitissa de Marsan, quæ fuit Uxor Henrici de Alemanniâ, trescentas libras Sterlingorum, nomine Dotis, ex assignatione Domini E. Genitoris nostri, de exitibus Custumæ nostræ Burdegalensis percipiat annuatim, prout per Litteras, quas eadem Constantia indè habet, evidenter apparet:

Ac eadem Constantia nos requisierit, ut, loco assignationis prædictæ, Custumam Salinæ nostræ, in Civitate nostrâ Agennesii, ad totam vitam suam habendam pro tanto pretio, quanto eadem Custuma unquam, aliquo tempore, ad plus ascensata fuit per Annum; & id, quod, ultra ascensam hujusmodi, sibi defuerit de dictis trescentis libris Sterlingorum, de Firmâ Agennesii, per manus Ballivi nostri ibidem, qui pro tempore fuerit, percipiendum assignare velimus eidem:

Nos, volentes ejus supplicationi condescendere in hac parte, concessimus eidem Constantiæ Custumam Salinæ prædictæ, habendam ad totam vitam suam pro tanto pretio per Annum, quanto eadem Custuma unquam, aliquo tempore, ad plus ascensata fuit annuatim, loco assignationis, sibi de dictis trescentis libris per dictum Genitorem sic factæ: Et quod ipsa, ad totam vitam suam, id, quod sibi de eisdem trescentis libris, ultra ascensam dictæ Custumæ Salinæ prædictæ, defecerit, percipiat, & habeat de dicta firmâ Agennesii per manus Ballivi nostri ibidem, qui pro tempore fuerit, sicut superius est expressum. A.D. 1311.

In cujus rei testimonium has Litteras fieri fecimus Patentes.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam in Scotia, primo die Junii.

Per breve de privato sigillo.

ET mandatum est Senescallo Vasconiæ, & Constabulario Regis Burdegalensi, vel eorum loca tenentibus, quod eidem Constantiæ Custumam Salinæ prædictæ, pro pretio hujusmodi, assignari faciant habendam in formâ prædictâ:

Et id, quod sibi, ultra eandem Ascensam, de dictis trescentis libris defuerit, de dictâ Firmâ Agennesii per manus Ballivi Regis ibidem, qui pro tempore fuerit, præfatæ Constantiæ, ad totam vitam suam, annuatim solvi faciant;

Et Rex eidem Ballivo de eo, quod sic solverit, in Compoto suo, singulis Annis, in exitibus Firmæ prædictæ, allocationem debitam faciet.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per Breve de privato Sigillo.

De Areragiis dictæ Constantiæ solvendis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Ibid.

REX Constabulario suo Burdegalensi, vel ejus locum tenenti, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, salutem.

Quia datum est nobis intelligi, quod de trescentis libris Sterlingorum annuis, quæ dilectæ nobis Constantiæ de Biarne, quæ fuit Uxor Henrici de Alemanniâ, assignatæ sunt, nomine dotis, de exitibus Custumæ nostræ Burdegalensis percipiendis, sexcentæ libræ Sterlingorum à retrò existunt: A.D. 1311.

Nos, volentes eidem Constantiæ gratiam in hac parte facere specialem, vobis mandamus, quod, si vobis constare poterit ita esse, tunc eidem Constantiæ firmam

A. D. 1311. Edw. 2. firmam & exitus Bastidæ nostræ de Florence, pro tanto pretio per Annum, pro quanto, ante hæc tempora, unquam per Annum dimitti consueverunt, in manu suâ tenenda, quousque eidem Constantiæ de dictis sexcentis libris Sterlingorum, si sibi debeantur, de firmâ & exitibus prædictis, plenariè fuerit satisfactum, nostro nomine committatis. A. D. 1311. Edw. 2.

Teste ut supra, primo die Junii.

De intendendo Constantiæ de Bern & Senescallo suo.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Vasc. 4. E. 2. m. 13. REX, dilectis & fidelibus suis, Johanni de Britannia, Comiti Richemondiæ, Consanguineo suo karissimo, Senescallo suo Vasconiæ; & Constabulario suo Burdegaliæ, salutem.

Volumus, & vobis mandamus, quatinus gratias & assignationes, quas dilectæ nobis Constantiæ de Bierne, Vicecomitissæ de Marsan, quæ fuit Uxor Henrici de Alemanniâ, & Fortemerio de Lescu fecimus, prout per Litteras nostras, quas indè habent, poteritis informari, absque eis contraveniendo in aliquo, observari & firmiter teneri faciatis. A. D. 1311.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 5. die Junii.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Regem Franciæ de conductu pro Nunciis euntibus ad Concilium generale.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedul. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Quia Nuncios nostros ad instans Concilium generale, prout decet, proponinimus destinare,

Vestram Paternitatem karissimam affectuosis precibus deprecamur, quatinus Litteras vestras Patentes, pro dictis Nunciis nostris, quod ipsi & eorum familiæ, cum equis, jocalibus, vasis, monetâ, quam secum deferent, & aliis rebus suis versus dictum Concilium, per potestatem vestram, absque impedimento, transire valeant, & exinde ad nos redire, velitis fieri facere, & eas nobis mittere per præsentium portitorem, simul cum vestris beneplacitis, quæ parati erimus adimplere promptitudine filiali. A. D. 1311.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotiâ, 7. die Junii.

Ad Ottonem de Grandisono, unum de Nunciis ad Generale Concilium destinatis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula. REX, dilecto & fideli suo, Ottoni de Grandisono, salutem.

Ad instans Concilium generale nostros Nuncios prout decet proponimus destinare; &, quia de vestræ fidelitatis constantiâ ac sinceræ dilectionis puritate, & circumspectionis industriâ plenam & specialem fiduciam reportamus, vos unum de dictis Nunciis nostris duximus nominandum,

Quocirca vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus onus illud, unà cum dictis Nunciis nostris, velitis nostris precibus assumere, & cum illis in dicto negotio, juxta vestri sani Consilii maturitatem, quatenus pro nostro honore melius expedire videritis, cum omni efficacia laborare; ita, si placet, quod, vestro mediante juvamine, negotia nostra in dicto Concilio consultè dirigantur, & felici effectui mancipentur, pro quo vobis teneri specialiter debeamus. A. D. 1311.

Et de eo, quod inde duxeritis faciendum, necnon & de loco, quo volueritis cum dictis Nunciis nostris, in veniendo versus dictum Concilium, vel in Curia Romana, cum ibidem venerint, pro vestræ voluntatis libito, tractatum habere super negotio antedicto, nobis constare faciatis per præsentium portitorem.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotiâ, 7. die Junii.

De

A.D. 1311. Edw. 2. A.D. 1311. Edw. 2.

De Libertatibus, ad instantiam Ricardi quondam Regis Romanorum, Mercatoribus Alemanniæ, concessis.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Pat. 4. E. 2. p. 2. m. 7.

REX omnibus ad quos, &c. salutem.

Inspeximus Literas Patentes, quas Dominus Edwardus, nuper Rex Angliæ, Pater noster, fecit Mercatoribus Regni Alemanniæ; illis, viz. qui habent domum in Civitate London. quæ Gildehalle Teutonicorum vulgariter nuncupatur, in hæc verba:

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ Omnibus, ad quos Præsentes Literæ pervenerint, salutem,

Cùm, celebris memoriæ, Dominus Henricus Rex, Pater noster, *&c. prout Tom. 2. pag. 161. usque hæc verba, viz.*

Nos autem, licet virtute earumdem literarum dicti Patris nostri, pro eo quod Literæ ipsæ de ejusdem Patris nostri Hæredibus non faciant aliquam mentionem, ad præmissa præfatis Mercatoribus minimè teneamur;

Volentes tamen eisdem Mercatoribus, per finem, quem nobiscum fecerunt, uberiorem facere gratiam in præmissis, A.D. 1311.

Volumus & concedimus, pro nobis & Hæredibus nostris, quòd Mercatores prædicti, universi & singuli, & eorum Successores, domum prædictam in Civitate prædictâ habituri, in omnibus eisdem libertatibus & liberis consuetudinibus, quibus ipsi Mercatores, nostris, & prædicti Patris nostri, ac aliorum Progenitorum nostrorum, temporibus usi sunt & gavisi, manutenecantur IMPERPETUUM & serventur.

Nósque, vel Hæredes nostri prædicti ipsos Mercatores extra hujusmodi libertates & liberas consuetudines non trahemus, nec, quantum in nobis est, trahi aliqualiter permittemus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, 7. die Junii.

Per finem centum Librarum.

Duppl.

De potestate ad Tractatum cum Francia ineundum.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Claus. 4. E. 2. m. 2. d.

REX dilectis & fidelibus suis, Magistro Thomæ de Cobham, Juris Canonici & Sacræ Theologiæ Professori, & Gilberto Peche Militi, salutem.

Ad inquirendum super dampnis, post pacem initam, seu durantibus treugis, habitis super discordiis olim inter, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, genitorem nostrum, & Excellentissimum Principem, Dominum Philippum, Regem Francorum Illustrem, Patrem nostrum carissimum, Suscitatis, Mercatoribus & aliis, in Franciæ & Angliæ Regnis, aliisque Terris ipsorum Regum, & nostris commorantibus, vel transeuntibus per eadem, per Gentem dicti Patris nostri & nostras datis, hinc inde,

Veritatem; & super omnibus aliis dampnis, graviminibus, & injuriis, de quibus secundum formam pacis & concordiæ supradictarum satisfactio fieri: Ac unà cum illis, qnos idem Rex Franciæ unà vobiscum, ad hoc duxerit deputandos: Et ad faciendum de dampnis hujusmodi, de quibus liquidò vobis constiterit, seu quæ manifesta fuerint, satisfactionem debitam exhiberi: A.D. 1311.

Super dubiis verò seu ambig[illegible], siqua in præmissis emerserint, ad i[illegible]sum Regem Franciæ & nos recurr[illegible]ium, nobisque eadem fideliter refere[illegible]dum, prout coram Sanctissimo Patr[illegible], Domino Clemente, Divinâ Providentiâ, Summo Pontifice extitit concordatum; & ad resumendum & continuandum processum, nuper per certas personas assignatas apud Monsterolle supra mare inchoatum, super omnibus q[illegible]rdis, ibidem coram ipsis pro[illegible]ositis,

Vos tenore præsentium deputamus & specialiter assignamus; Dantes vobis, pro parte nostra, plenam potestatem faciendi omnia, quæ ad hujusmodi negotii expeditionem oportunam poterunt pertinere.

Mandamus enim omnibus Ballivis, Ministris & fidelibus nostris quod vobis, in præmissis, pareant & intendant, ac faciant quæ eis super executione præmissorum, ex parte nostra injungetis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 15. die Jnnii.

Ad

A.D. 1311. Edw. 2. — A.D. 1311. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ pro constantia de Biarne.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. dor.

EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Paternitatem vestram karissimam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus argentum dilectæ nobis Constantiæ de Biarne, Vicecomitissæ de Marsan, per Regnum & potestatem vestram velitis, nostris precibus, absque impedimento deferri permittere;

Et Fortemerio de Lescu, ipsius Vicecomitissæ Senescallo, Litteras vestras Patentes super hoc facere liberari, ut idem Fortemerius, vestrâ protectione in hac parte ad nostri instantiam communitus, cum dicto Argento ad præfatam Vicecomitissam, per prædicta Regnum & potestatem vestra, tutius valeat se transferre. A.D. 1311.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotiâ, 16. die Junii.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. dor. in Cedula.

EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, & Domino suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Quædam negotia, nos & statum Terræ nostræ Vasconiæ tangentia, injunximus dilectis & fidelibus nostris, Magistro Thomæ de Cobeham juris Canonici & Sacræ Theologiæ Professori, Gilberto Pecche Militi, ac Magistro Adæ de Herefordiâ Decretorum Doctori, quos ad vestram præsentiam destinamus,

Vestræ Magnificentiæ Regiæ, ex parte nostrâ, vivæ vocis oraculo exponenda. A.D. 1311.

Vestram igitur Celsitudinem affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Nunciis nostris, vel duobus eorum, super hiis, quæ vobis sic exposuerint in præmissis, fidem credulam adhibere, & exposita per eosdem, vel duos ipsorum velitis, amore nostri, benigne & fovorabiliter exaudiri.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotiâ, 20. die Junii.

Ad eundem Regem, de Custuma, per Mercatores concessa, non relaxanda.

A.D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 22. dor.

EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Patri suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

Litteras vestras pro Mercatoribus Regni vestri, & præcipuè pro illis de Ambian. cum bonis & Merchandisis suis in Regnum nostrum venientibus, nobis directas recepimus, inter cætera, continentes ut ab exactione trium denariorum, quos dicti Mercatores vestri, de qualibet librâ Merchandisarum suarum, infra dictum Regnum nostrum solvunt, contra consuetudinem, hactenus ibidem usitatam, desisti faceremus.

Verùm, quia concessio custumæ prædictæ dudùm, claræ memoriæ, Domino E. Genitori nostro, in quodam generali Parliamento suo, per Mercatores de Regno vestro, & aliis Terris exteris, pro pluribus libertatibus & immunitatibus specialibus, eis per dictum Genitorem nostrum concessis, infra Regnum & potestatem suam imperpetuùm optinendis (ex quarum usu dicti Mercatores indies commodum non modicum reportant) ad dictorum Mercatorum instantiam facta fuit, A.D. 1311.

Certum & finale responsum in hac parte, sine Communi Consilio Regni nostri, vobis facere non possumus quoad præsens; set in proximo Parliamento nostro, quod jam fecimus summoneri, super hoc ordinari, & fieri faciemus quod nobis & Consilio nostro consultiùs videbitur faciendum.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 20. die Junii.

A. D. 1311. Edw. 2. A. D. 1311. Edw. 2.

De Episcopo Lichfeldensi, a Carcere Regio apud Eborum deliberando, & in Carcerem Archiepiscopi tradendo.

A. D. 1310. An. 4. E. 2. Ex. Regist. Greenfeld. in Archivis Archiep. Ebor.

Willielmus, permissione, &c. Venerabili Fratri nostro, Domino Thomæ, Dei gratiâ, Candidæ Casæ Episcopo, salutem & Fraternam in Domino Caritatem.

De vestrâ sincerâ Devotione & Industriâ Confidentes,

Ad petendum coram serenissimo Principe & Domino nostro Domino Edwardo, Dei gratiâ, Rege Angliæ illustri, ipsiúsque Justiciariis quibuscumque, ad Incarcetatorum Deliberationem apud Eborum assignatis, vel etiam assignandis, & ibidem sedentibus,

Venerabilem in Christo Patrem Dominum Walterum, Dei gratiâ, Coventriensem & Lichfeldensem Episcopum, apud Eborum Regio Carceri mancipatum, A. D. 1310.

Et ad recipiendum eundem, juxta libertatem & Consuetudinem Ecclesiæ Anglicanæ, nostræ Carcerali Custodiæ liberandum,

Vobis, cum potestate Coercionis Canonicæ, committimus Vices nostras.

In cujus rei testimonium Literas nostras vobis fieri fecimus has Patentes; vale.

Dat. apud Thorp, juxta Eborum, Kalend. Julii, Anno Gratiæ Millesimo, trecentesimo, undecimo: & Pontificii nostri sexto.

Super Matrimonio inter R. de Moubray & Filiam A. de Abernitby (ad Concordiam inter Angliæ & Scotiæ populos nutriendam) dispensando.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

Papæ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter multas sollicitudines, quibus, ex suscepto Regni nostri regimine, assiduè vacare compellimur, propter malorum incommoda, quæ tàm præteritis temporibus, quàm modernis, populis, nobis subditis, Angliæ & Scotiæ Nationum, dura guerrarum commotio itrotavit, gravi anxietate compungimur, &, ad ea vigilanti studio procuranda, per quæ pacis tranquilitas, & dilectionis unio inter dictos subditos nosttos pervenire sperantur, meritò excitamur.

Cùm itaque inter, dilectum & fidelem nostrum, Rogerum de Moubray, & dilectam nobis Margaretam, Filiam Nobilis viri Alexandri de Abernytbf de Scotia, super Matrimonio inter ipsos contrahendo, jam, ut intelleximus, habitus sit Ttactatus, iidemque Rogerus & Margareta, pro eo quod in gradu Consanguinitatis, Canonicâ Constitutione prohibito, se attingnnt, neque-ant absque vestra dispensatione Matrimonialiter copulari: A. D. 1311.

Nos considerantes, ex hujusmodi copulâ conjugali, pacis & concordiæ unionem posse futuris temporibus uberius provenire,

Vestræ Clementiæ devotis precibus supplicamus, quatinus, ad præmissâ paternæ considerationis intuitum dirigentes, dignemini cum eisdem, Rogero & Margareta, ut Matrimonialiter conjungi valeant, dicta Consanguinitate non obstante (super quâ per præsentium bajulos, si libeat, poteritis informari) pro dilectione & concordiâ inter dictos populos nutriendis, de vestræ Apostolicæ potestatis plenitudine dispensare.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam, primo die Julii.

Ad Papam, de Hospitiis, pro Nunciis ad Generale Concilium destinatis, providendis.

A. D. 1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23.

Papæ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quoniam Apostolatui vestro placuit Concilium statuere generale apud Vienn. in proximo celebrandum, ad quod nos, velud vester & Sacrosanctæ A. D. 1311.

A.D.1311. Edw. 2. sanctæ Romanæ Ecclesiæ Filius devotus, nostros Nuncios proponimus destinare,

Vestræ Sanctitati affectuosis precibus supplicamus quatinus, pro mora dictorum Nunciorum nostrorum in Concilio prædicto, liberationem hospitiorum, quæ statum Nunciorum regiorum decet, & vestræ mansuetudinis benevolentiæ placuerit jubere, dignemini, nostri intuitu, dilecto Clerico nostro Magistro Adæ Orleton facere assignari; ut iidem Nuncii nostri, dum ipsos in eodem Concilio morari contigerit, hospitiis competentibus recreati, melius prosequi valeant ea, quæ nos in prædicto Concilio tangere dinoscuntur. A.D.1311. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam in Scotia sexto die Julii.

Ad Papæ Camerarium pro dictis Hospitiis assignandis.

A.D.1311. An. 4. E. 2. Rom. & Fr. 4. E. 2. m. 23. VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Johannis & Pauli Presbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario, Amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Liberalitatis præstitæ gratia, quam circa nostra negotia in Romanâ Curiâ promovendâ, hactenus utiliter impendistis (unde vobis ad grates assurgimus speciales) nobis audaciam repræsentat, ut vos pro hiis, quæ apud Apostolicam benignitatem exauditi cupimus, cum firmâ fiduciâ excitemus.

Vestram igitur Paternitatem affectuosis precibus deprecamur, quatinus ut, pro Nunciis nostris, quos ad instans Concilium generale usque Vienn. missuri sumus, liberatio hospitiorum competentium assignetur, velitis erga Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem, cui super hoc litteras deprecatorias dirigimus speciales, cum omni efficacia interponere partes vestras. A.D.1311.

Dat. apud Berewicum super Twedam in Scotiâ, 6. die Julii.

De protervia Scotorum reprimenda.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Scot. 5. E. 2. m. 5. d. REX dilecto, & fideli suo, Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos, salutem.

Nuper, per litteras nostras, sub Privato Sigillo nostro, vos rogavimus speciales, quod, in auxilium expeditionis guerræ nostræ Scotiæ, equis & armis decenter muniti, ad partes Scotiæ accederetis, ita quod essetis apud Rokesburgh, in Festo Nativitatis beati Johannis Baptistæ, ad proficiendum exinde contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, finaliter reprimendas:

Et, quia expeditio prædicta specialiter insidet nobis cordi, sicut vestro & aliorum fidelium nostrorum cordibus credimus insidere, vos iteratò affectuosè requirimus & rogamus, quatinùs equis & armis, tàm pro nostro, quàm pro vestro honore, quanto decentiùs & potentiùs poteritis, muniti, venire ad dictas partes Scotiæ festinetis; ita quod sitis apud dictam Villam de Rokesburgh, in Festo beati Petri ad vincula, proximò futuro, ad ultimum, prompti & parati ad proficiscendum exindè contra Inimicos nostros supradictos; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & vestrum, ac Regni nostri commodum diligitis, nullo modo omittatis. A.D.1311.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam decimo quarto die Julii.

Per breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Roberto de Clyfford,
Pagano Tybotot,
Johanni de Segrave,
Nicholao de Segrave,
Johanni de Crumbwell,
Roberto de Monte Alto,
Theobaldo de Verdun,
Willielmo de Brewosa,
Willielmo la Zusche,
Thomæ de Furnivall,
Petro de Malo Lacu,
Thomæ de Multon de Gillesland,
Marmeduco de Twyng,
Nicholao de Menill,

Miloni

A. D. 1311. Edw. 2.

Miloni de Stapelton,
Henrico filio Hugonis,
Johanni de Clavering,
Ranulpho de Nevill,
Philippo de Kyme,
Thomæ de Multon de Egremund,
Richardo filio Marmaduci,
Alano la Zusche,
Waltero de Faucumberge,
Willielmo Tuchet,
Roberto de Sancto Quintino,
Johanni de Lancastria,
Ingelramo de Gynes,
Edwardo Burnel,
Nicholao de Menles,
Johanni de Gray,
Richardo de Gray,
Johanni la Ware,
Alano Plukenet,
Johanni de Moubray,
Johanni Marmyon,
Thomæ de Richemund,
Roberto de Wylghby.

A. D. 1311. Edw. 2.

Ad Papam quod aliquis Nationis Anglicanæ ad Cardinalatus Dignitatem elevetur.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

More devotissimi filii, Pater Sanctissime, inducimur ut gratiarum actiones multiplices vestræ beatitudini persolvamus, ex eo quod ad ea, quæ honori & utilitatibus nostris convenerint, ac Regno nostro expediunt, studia Paternæ sollicitudinis applicatis: hoc autem evidentiâ facti palpamus, experientiâ satis patet, dum, bonæ memoriæ, Fratrem Thomam Jorz Anglicum, in Cardinalem vestra præfecit providentia Paternalis; ex cujus præfectionis famâ nostrum, & omnium corda Incolarum Regni nostri, admirabili exultationis gaudio replebantur, ac nobis, & eidem Regno accreverat grandis honor.

Nos igitur, sperantes quod, per assumptionem alicujus honestæ personæ, de Regno nostro Angliæ oriundæ, ad Cardinalatûs apicem, & in sollicitudinis vestræ partem, universali Ecclesiæ (cujus regimini, disponente Domino, præsidetis; cujusque pars nobilis Ecclesia fore dinoscitur Anglicana) nobisque, ac Regno nostro honoris cumulus, & incrementa salubria poterunt provenire,

A. D. 1311.

Vestram Clementiam devotis precibus exoramus, quatinùs solitæ benignitatis affectum erga nos, & Regnum nostrum continuantes, si placet, aliquem Anglicum ad Cardinalatûs Dignitatem, citra instans Concilium generale, assumere dignetur Paternitas vestra Sancta;

Præsertim cum hujusmodi creatio seu assumptio, in tam solempni Cleri & Populi convocatione, nobis, & dicto Regno ad non modicum cederet commodum & honorem.

Preces verò, quas aliàs vobis, super hoc, per litteras nostras, pro fratre Johanne de Lenham, Ordinis Prædicatorum, Confessore nostro, meminimus nos fecisse, ad vestræ Sanctitatis memoriam reducere velitis; ipsum fratrem Johannem (cujus promotio specialiter insidet cordi nostro) vel, si de ipso vobis non placuerit, aliquem alium de nostrâ Natione Anglicanâ, nostri Regni intuitu, ad statum hujusmodi promovendo.

Conservet, &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam vicesimo die Julii.

Ad Cardinales super præfato negotio.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23. d.

REX Venerabili in Christo Patri, A. Tituli Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo carissimo, salutem.

Expertæ bonitatis affluentia, quam ad nostri & Regni nostri commodum & honorem sæpius prætendistis, prout per operum experientiam tam satis liquet, nos excitat propensiùs & inducit, ut in hiis, quæ nostrum ac Regni nostri honorem & utilitatem concernunt, vestram frequenter benevolentiam excitemus.

A. D. 1311.

Sperantes itaque quòd, per assumptionem alicujus honestæ personæ, de Regno nostro Angliæ oriundæ, ad Cardinalatûs apicem & honorem, universali Ecclesiæ (cujus pars nobilis Ecclesia fore dinoscitur Anglicana) nobisque ac Regno nostro honoris cumulus & incrementa salubria poterunt provenire,

Vestram

A.D. 1311. Edw. 2. Vestram amicitiam rogamus attente, quatinus erga Dominum Summum Pontificem, cui super hoc dirigimus preces nostras, interponere velitis efficaciter partes vestras, ut aliquem, de Regno nostro oriundum, citra instans Concilium generale, ad Cardinalatûs velit assumere Dignitatem.

Reputaremus etenim nos & incolas Regni nostri quamplurimùm honoratos, si aliquis de eodem Regno, in tantâ, & tam sollempni convocatione Cleri & Populi, statum hujusmodi optineret.

Et, quia pro fratre Johanne de Lenham, Ordinis Prædicatorum, Confessore nostro, cujus promotio plurimùm insidet cordi nostro, præfato Summo Pontifici, ut ipsum in Cardinalem assumere dignaretur, aliàs litteratoriè direximus preces nostras,

Vestram benevolentiam excitamus, quatinus, ut idem Summus Pontifex eundem fratrem Johannem, vel, si de ipso suæ non placuerit Sanctitati, aliquem alium, de nostrâ Natione Anglicanâ, ad statum hujusmodi promoveat, instare curetis cum effectu, nostris precibus & amore. A.D. 1311. Edw. 2.

Dat. apud Berewycum super Twedam vicesimo die Julii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino B. Tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Presbitero Cardinali,
Domino P. de Columpna, Diacono Cardinali,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali,
Domino W. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano, Diacono Cardinali,
Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn, Diacono Cardinali,
Domino W. Tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali.

Pro Johanne de Leek, de renunciando, quæ sunt Juri Coronæ præjudicialia.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 24. REX dilecto Clerico suo, Magistro Ricardo de Haveryng, nuper Electo Dublinensi, confirmato, & nunc Custodi Archiepiscopatûs ejusdem, salutem.

Cùm Dominus Summus Pontifex, Ecclesiâ Dublinensi prædictâ nuper, per resignationem vestram, in manibus ipsius Summi Pontificis factam, vacante, eidem Ecclesiæ de dilecto Clerico nostro, Johanne de Lek, tunc Canonico Dunkeldensi, duxerit providendum, ipsumque in loci illius Archiepiscopum præfecerit & Pastorem, sicut per literas ipsius Summi Pontificis bullatas, nobis indè directas, nobis constat,

Nos, licet in literis prædictis aliqua, nobis & Juri Coronæ nostræ præjudicialia, contineantur, propter quæ temporalia Archiepiscopatûs prædicti in manum nostram possemus rationabiliter retinere, ob specialem tamen affectionem, quam ad personam præfati Johannis gerimus, & gessimus a jamdiù: ac pro eo quod Magister Willielmus de Briston, Procurator prædicti Johannis, specialem habens ad hoc potestatem, omnibus, nobis, & Juri Coronæ nostræ præjudicialibus in dictâ Bulla contentis, nomine Domini sui prædicti, omninò renuntiavit, & eundem Dominum suum nostræ gratiæ submisit totaliter in hac parte, volentes eidem Johanni gratiam facere specialem, fidelitatem ipsius Johannis, nobis debitam in hac parte, usque ad adventum suum ad partes Angliæ, duximus respectuandam, & temporalia Archiepiscopatûs prædicti restituimus eidem de gratiâ nostrâ speciali. A.D. 1311.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Archiepiscopo, vel ipsius Procuratori, seu Attornato, temporalia prædicta, cum pertinentiis, liberetis in formâ prædictâ.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam, 20. die Julii.

ET mandatum est Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus Archiepiscopatûs prædicti, quod eidem Johanni, tanquam Archiepiscopo & Domino suo, in omnibus, quæ ad Archiepiscopatum illum pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

ET mandatum est Johanni Wogan, Justiciario Hiberniæ, quod præfato Archiepiscopo, vel ejus Procuratori, seu Attornato in hac parte, Temporalia Archiepiscopatûs prædicti liberet, habenda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

A.D.1311. Edw. 2. A.D.1311. Edw. 2.

Ad Papam excusatoria pro Episcopo Sancti Andreæ, ne Generali Concilio personaliter intersit.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dum innumera animarum pericula, quæ ex dirâ guerræ commotione in terrâ nostrâ Scotiæ, instigante humani generis Inimico, præteritis temporibus evenerunt, interiùs recensemus, inter cæteras sollicitudines, ad hoc nostros specialiter dirigimus cogitatus, ut hujusmodi periculis animarum obvietur, & securitati populi nostri terræ prædictæ totius prospiciatur.

Cùm itaque venerabili in Christo Patri, W. Dei gratiâ, Episcopo Sancti Andreæ, cujus exhortationibus Gens Scoticana plus hiis diebus cæteris adquiescens, per ipsum, ut speramus, salubriùs dirigi poterit in præsenti, diversa negotia ardua, statum terræ prædictæ, & præcipuè tranquillitatem & quietem Populi ejusdem Terræ tangentia, ibidem exequenda & promovenda, diu est, duxerimus committendum, A.D.1311.

Eidemque tunc injunxerimus ut, propter pericula animarum, quæ per absentiam suam ab eâdem terrâ, quod absit, evenire possent, se abinde ad partes alias non divertat,

Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus, præmissis paternâ benignitate pensatis, absentiam memorati Episcopi in instanti Concilio generali, ad quod, ut intelleximus, personaliter est vocatus, ex causis prædictis, nostrorumque rogaminum interventu, favorabiliter excusatam habere dignetur vestra Paternitas Sacrosancta.

Conservet &c.

Dat. apud Berewicum super Twedam in Scotia 24. die Julii.

Pro Episcopo Londoniensi, de Conductu, in Passagio ad Generale Concilium.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 23.

REX omnibus Amicis & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm venerabilis Pater R. Episcopus Londoniensis ad instans Concilium generale, in partibus transmarinis per Dominum Summum Pontificem celebrandum, se divertat:

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus eidem Episcopo, aut hominibus suis, in personis, aut rebus eorum, cum ipsum per loca districtuum vestrorum transitum facere, aut morari contigerit, in eundo versus Concilium prædictum, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; A.D.1311.

Set eis potius salvum & securum conductum, nostri intuitu, habere faciatis, quotiens per ipsum Episcopum ex parte nostrâ fueritis requisiti.

In cujus, &c. per unum annum duratur.

Teste Rege apud Westm. decimo sexto die Augusti.

Per ipsum Regem.

De Templariis liberandis Archiepiscopi Eboracensis Vicario Generali.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 28.

REX Vicecomiti Eboraci, salutem.

Præcipimus tibi quod omnes Templarios, apud Eboracum sub tuâ Custodiâ existentes, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Pykeryng, venerabilis Patris W. Eboracensis Archiepiscopi, in remotis Agentis, Vicario generali; vel illi, quem idem Vicarius ad hoc deputaverit loco sui, liberes indilatè, ad ordinandum de ipsis, prout secundum Legem Ecclesiasticam fuerit faciendum; & hoc nullo modo omittas. A.D.1311.

Teste Rege apud London. 18. die Augusti.

Ad

Ad Papam pro Episcopo Wygorniensi, ne Generale Concilium personaliter accedat.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Operum experientiâ didicit devotio filialis, quod vos, a tempore, quo Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ regimini, divinâ disponente Clementiâ, præfuistis, in, claræ memoriæ, Dominum E. Genitorem nostrum, & nos, velud in filios prædilectos, aeli gratuiti radios expergentes, pro ipsius Genitoris nostri & nostrarum utilitatum augmento, indefessas sollicitudines subiistis:

Propter quod firma spes nobis suggerit, & indubitata credulitas repromittit, quod Apostolicæ benignitati placeret si ea, quæ honorem nostrum & statum Populi Regni nostri contingunt, prosperè dirigantur.

Sanè inter cæteros, nostris obsequiis insistentes, venerabilis Pater W. Wygorniensis Episcopus, Cancellarius noster, non solum nobis, verùm etiam populo, nostro regimini commisso, locum tenet præcipuum, nostraque, & Regni nostri negotia per ipsum in eodem Regno felicius credimus prosperari.

Propter quæ, ipsius Episcopi & Cancellarii nostri præsentiâ carere commodè non valentes, nuper pro excusatione ejusdem Episcopi, in instanti Concilio generali, per vos celebrando, nostras preces direximus iteratas; per quas, inter cætera, rogavimus, nobis & memorato Episcopo super excusatione hujusmodi rescribi vestræ beneplacita Sanctitatis; de quibus nos aut ipse nondum super hoc fuimus consolati. A.D. 1311.

Cùm itaque præsentia prænotati Episcopi & Cancellarii nostri in dicto Regno nostro nobis & populo ejusdem Regni utilis & necessaria sic existat, Beatitudini vestræ humiliter supplicamus, quatinus, præmissis paternâ affectione pensatis, litteras Apostolatûs vestri præfato Episcopo, super hujusmodi excusatione, dignemini, nostrorum interventu rogaminum, dirigere; vel saltem eundem Episcopum, si ipsum ad dictum Concilium personaliter accedere oporteat, quod nollemus, specialiter commendatum habere, & ad nos, cum festinatione gratiosâ, remittere feliciter expeditum.

Conservet, &c.

Dat. London vicesimo die Augusti.

Ad Papæ Camerarium super excusatione absentiæ prædicti Episcopi.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Presbitero Cardinali, Domini Papæ Camerario, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Ex præteritâ vestræ dilectionis sinceritate & præsenti, ut speramus, fidem indubiam colligimus de futuris, quod circa felicem expeditionem eorum, quæ nostrum honorem contingunt, & nostris desideriis specialiter insistunt, velitis solitâ benevolentiâ opem & operam apponere efficaces.

Cùm itaque, pro venerabili Patre, W. Wygorniensi Episcopo, Cancellario nostro, qui, inter cæteros, nostris insistentes obsequiis, nobis & Populo Regni nostri locum tenet præcipuum, & tam gratum, quod ipsius præsentiâ non absque nostri incommodo & status dicti Populi detrimento gravi carere possemus; pro quo etiam, super excusatione absentiæ suæ in proximo Concilio generali, Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem aliàs rogavimus precibus iteratis; e quibus nondum responsum recepimus aliquale, A.D. 1311.

Eidem Domino Summo Pontifici adhuc nostras speciales litteras dirigamus, supplicantes ut litteras Apostolicas super excusatione prædictâ, memorato Episcopo dignetur dirigere; vel eundem Episcopum, si ipsum ad dictum Concilium personaliter accedere contingat, ad nos, cum festinatione gratiosâ, remittere feliciter expeditum:

Paternitatem vestram affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus,

A.D. 1311. Edw. 2. ut preces nostræ in hac parte apud dictum Summum Pontificem gratiose, prout corditer affectamus, exaudiantur, velitis, nostris precibus, cum omni efficacia interponere partes vestras; ita quod vobis exinde ad grates teneri meritò debeamus. A.D. 1311. Edw. 2.

Dat. London. vicesimo die Augusti.

Ad Papam pro Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmeli.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Etsi cunctos religiosos, sub nostra Potestate & Dominio degentes, favore benevolo prosequamur, ad fratres tamen Ordinis Beatæ Mariæ, de Monte Carmeli, noster affectus eo specialiùs est directus, ipsosque & eorum Ordinem Apostolicæ mansuetudinis favore & gratiâ obnixiùs cupimus communiri, quò idem Ordo in honore memoratæ gloriosæ Virginis est fundatus, & prædicti Fratres, in Potestate & Dominio nostro prædictis degentes, sub debitæ religionis honestate hactenus se gesserunt, & adhuc gerunt in præsenti.

Vestræ igitur Sanctitati devotis precibus supplicamus, quatinus prænominatos Fratres, & eorum Ordinem, ac ejusdem Ordinis antiquitatem, intuitu prænotatæ Virginis gloriosæ, nostrorumque rogaminum interventu, peculiari favore commendatos habere; & eundem Ordinem, in instanti Concilio Generali, per vos, Divinâ suffragante Clementiâ, celebrando, de Apostolatûs vestri liberalitate munificâ, confirmare ac perpetuare; ut, sicut ipsa gloriosa, a Domino prælecta, est in cœlis præ cæteris collocata, sic præfati Fratres, qui obsequiis ejusdem in Terris sunt astricti, Apostolicæ benignitatis gratiâ suffulti, quietiùs & devotiùs Deo porerunt famulari. A.D. 1311.

Conservet, &c.

Dat. London. vicesimo quarto die Augusti.

Pro Cancellario Regis ad Generale Concilium proficiscente.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 28. MAndatum est Roberto de Kendale, Constabulario Castri Regis Dovorr. & Custodi quinque Portuum Regis, vel ejus locum tenenti in Portu Dovorr. quod venerabilem Patrem W. Wygorniensem Episcopum, Cancellarium Regis, qui ad instans Concilium Generale, per Dominum Summum Pontificem in partibus transmarinis celebrandum, de licentia Regis, se divertat, & totam Familiam suam, cum equis, herneſiis, vasis aureis & argenteis, pecuniâ numeratâ, & omnibus aliis rebus suis, absque impedimento & scrutinio indè faciendo, in prædicto Portu Dovorr. ad partes prædictas transire permittat, ac eidem Episcopo & Familiæ suæ salvum & securum passagium in eodem Portu habere faciat. A.D. 1311.

Teste Rege apud London 26. die Augusti.

Memorandum de Passagio Cancellarii ad Concilium prædictum.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 27. d. *MEmorandum quòd die Veneris, proximo post Festum Sancti Bartholomæi Apostoli, Anno Regni Regis Edwardi, Filii Regis Edwardi, quinto, venerabilis Pater, Walterus Wygorniensis Episcopus, Cancellarius Domini Regis, profecturus ad Concilium Generale, liberavit Sigillum ipsius Regis eidem Domino Regi in Camerâ dicti Regis infra Clausum Domûs Fratrum Prædicatorum London:*

Qui quidem Rex Sigillum prædictum recepit, & illud tradidit Domino Adæ de Osgodeby, custodiendum, sub sigillo Dominorum, Roberti de Bardelby, & Willielmi de Ayremynnum; ita quod iidem, Adam, Robertus, & Willielmus, facerent quæ ad officium dicti sigilli pertinent, quousque idem Rex aliud indè duceret ordinandum: A.D. 1311.

Qui quidem Adam dictum Sigillum, sub Sigillo dicti Cancellarii, recepit, & eadem die, in hospitio suo, apud Domum Conversorum London. illud in præsentiâ dictorum, Roberti & Willielmi, aperuit, qui inde statim brevia consignârunt.

A.D. 1311. Edw. 2. A.D. 1311. Edw. 2.

Pro Ricardo de Cornubia contra Citationes Papales.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pa. 5. E. 2. p. 1. m. 19.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacristis, Præbendariis, in Ecclesiis, Cathedralibus seu Collegiatis, & omnibus aliis personis Ecclesiasticis, in quacunque dignitate vel Officio constitutis, ad quos, &c. salutem.

Jura nostra regia conservare illæsa, nec non & judicia, in Curiâ nostrâ ritè reddita, eo diligentiùs Manutenere, nec non & illos, qui Jura illa impugnare nituntur, refrænare nos convenit, quo ipsa judicia, dicta nostra Jura specialiter tangere dinoscuntur.

Cùm igitur dilectus Consanguineus & Clericus noster, Ricardus de Cornubiâ, possessionem Præbendæ de Northnenbald, in Ecclesiâ beati Petri Eborum, virtute Collationis nostræ, pleno jure Regio eidem Ricardo inde factæ, per considerationem, Curiæ nostræ, dudum fuisset adeptus:

Ac intellexerimus, jam de novo, quod quidam, jura nostra & judicia hujusmodi volentes pro viribus impugnare, Commissiones, per quas dictus Consanguineus & Clericus noster, super possessione Præbendæ prædictæ, posset de facili indebitè perturbari, alicui vestrûm fieri procurârunt;

A.D. 1311.

Nos, volentes jura & judicia prædicta in omnibus & singulis manutenere, & conatus illicitos illorum, qui jura, seu judicia illa impugnare voluerint, quatenus poterimus, refrænare,

Vobis omnibus & singulis injungendo firmiter iobibemus, ne, prætextu alicujus Commissionis, vobis vel alicui vestrûm, per quemcunque factæ vel faciendæ, super possessione dictæ Præbendæ, aut aliquibus ad eam pertinentibus, quicquam, nobis inconsultis, facere præsumatis, per quod nobis aut juræ Coronæ nostræ præjudicium fieri, seu dictus Consanguineus & Clericus noster, super possessione suâ Præbendæ prædictæ, seu aliquorum ad eandem spectantium, indebite perturbari valeat quoquo modo.

Scientes, pro certo, quod, si secus feceritis, ad vos, tanquam ad violatores juris nostris Regii, non immeritò, graviter capiemus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud London. 27. die Augusti.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro eodem Ricardo, de illis arestandis qui Citationes faciunt.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Ibid.

REX Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus aliis fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Jura nostra Regia, *&c. ut supra usque*, pro viribus impugnare, provocationes & citationes facere, ac appellationes interponere procurant, per quas dictus Consanguineus & Clericus noster super possessione prædictæ Præbendæ, sic rite adeptâ, posset de facili indebite inquietari:

Nos volentes, *&c. ut supra usque*, refrænare:

Vobis præcipimus, firmiter injungendo, quod dictum Consanguineum & Clericum nostrum in possessione Præbendæ prædictæ manuteneatis, protegatis & defendatis; non permittentes ipsum indè inquietari indebite seu turbari.

A.D. 1311.

Et, siqui fuerint, qui provocationes seu citationes facere, aut appellationes, seu alia impedimenta quæcunque interponere præsumpserint, per quæ nobis, aut juri Coronæ nostræ præjudicium fieri, seu dictus Consanguineus & Clericus noster super possessione suâ Præbendæ prædictæ indebitè valeat perturbari, tunc hujusmodi provocantes, citantes, & appellantes, seu alio modo impedientes, arestari, & in prisonâ nostrâ salvò custodiri faciatis, donec aliud a nobis habueritis in præceptis.

Teste ut supra.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Executoribus Testamenti Antonii Dunelmensis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pa. 5. E. 2. p. 1. m. 20.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Noveritis nos teneri Executoribus Testamenti Antonii, quondam Episcopi Dunelmensis defuncti, in mille, trescentis, quaterviginti, & sex

A.D. 1311.

A.D. 1311. Edw. 2. sex libris, tresdecim solidis, & quatuor denariis,

Pro ciphis, & ollis aureis, tentoriis, & uno panno brondato, ab ipsis Executoribus emptis ad opus nostrum, solvendis eisdem Executoribus,

Unâ, videlicet, medietate in Festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis proximò futuro:

Et aliâ medietate in Festo Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, proximò sequenti. A.D. 1311. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud London. 28. die Augusti.

Per Billam Ingelardi Custodis Garderobæ Regis.

De Scotis ad pacem Regis recipiendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Scot. 5. E. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate & circumspectionis industriâ, dilecti & fidelis nostri, Gilberti de Bohun, Constabularii Castri de Loghmaban, pleniùs confidentes; eidem Gilberto recipiendi ad pacem & voluntatem nostram homines de Scotiâ, contra nos existentes, qui ad pacem & voluntatem nostram venire voluerint, plenam, tenore præsentium, concedimus potestatem. A.D. 1311.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit, duratur.

Teste Rege apud London. 8. die Octobris.

De Protectione pro Petro de Gavaston.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 15.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd suscepimus in protectionem & defensionem nostram specialem, nec non in salvum & securum conductum nostrum, dilectum & fidelem nostrum, Petrum de Gavaston, Comitem Cornubiæ, in veniendo ad nos de mandato nostro.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Petro, aut hominibus, in Comitivâ suâ existentibus, in veniendo versus nos, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; A.D. 1311.

Set eidem Petro potiùs salvum & securum conductum habere faciatis, cum ab ipso ex parte nostrâ super hoc fueritis requisiti.

In cujus, &c. usque ad Festum omnium Sanctorum proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud London. 8. die Octobris.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Castellæ Responsoriæ, quibus se Rex excusat de cujusdam pecuniæ Summæ mutuo faciendo.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 23. d.

REGI Castellæ Rex Angliæ, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Litteras vestras de Credentiâ, nobis per Dominum Ferrandum Gundesalumi, latorem præsentium, directas, recepimus non est diu; idémque Ferrandus, credentiam, sibi in hac parte commissam, seriatim experimens, inter cætera, nos, ex parte vestrâ, cum instantiâ requisivit ut, in subventionem expeditionis guerræ, quam, ad exaltationem fidei Cristianæ, Deo dante, contra Inimicos Christi, jam, ut asseruit, assumpsistis, de quadam pecuniæ summâ mutuum facere curaremus.

Porro ad ea, quæ vestrum honorem & utilitatum vestrarum augmentum concerunt, parati sumus & erimus in futurum; set a tempore, quo regimen Regni nostri, disponente Clementiâ divinâ, suscepimus, tàm dirâ guerrarum commotione in terrâ nostrâ Scotiæ, & aliis impedimentis diversis, quæ nondum cessant, fuerimus fatigati, quod rogatum prædictum facere non possumus, quod nos tædet. A.D. 1311.

Quapropter vestram amicitiam affectuosis precibus deprecamur, quatinus nos, in hac parte, ex causis prædictis, habere velitis excusatos.

Dat. London. 9. die Octobris.

De

A.D. 1311. Edw. 2. A.D. 1311. Edw. 2.

De Terris & Tenementis Templariorum, & Walteri Lichfeldensis Episcopi custodiendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 17.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd commisimus, dilecto & fideli nostro, Roberto Filio Pagani, custodiam omnium terrarum & tenementorum Templariorum, & Walteri de Langeton Coventrentriæ & Lychfeldiæ Episcopi, cum pertinentiis, in Comitatu Suthampt. quæ, quibusdam de causis, in manu nostrâ existunt; Habendam quamdiu placuerit: A. D. 1311.

Ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis respondeat ad Scaccarium nostrum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud London. 9. die Octobris.

Per Consilium.

Consimiles Commissiones fiunt subscriptis, de hujusmodi Terris & Tenementis, in Comitatibus subscriptis; videlicet,

Johanni de Wylburgham, in Comitatibus Cantebrigiæ & Huntingdoniæ;

Richardo Lovel, in Comitatibus Somersetiæ & Dorsetiæ;

Simoni de Heyford Clerico, in Comitatibus Norff. & Suff.

Johanni de Blexham, in Comitatibus Oxoniæ, Berks, Wiltoniæ & Northamptoniæ; excepto Manerio de Bistelsham, cum pertinentiis, in dicto Commitatu Berks.

Johanni de Ho, in Comitatu Essex.

Johanni de Ferarils, in Comitatu Glouceftr.

Waltero Waldeshef, Manerium Templariorum de Wytherflet, cum pertinentiis, in Comitatu Surr.

Rogero de Wyngefeld, Manerium Templariorum de Bistelsham, cum pertinentiis, in Comitatu Berk.

Johanni de Bloxham, Manerium Templariorum de Wycombe, cum pertinentiis, in Comitatu Buk.

Ad Brabantiæ Ducem, pro Petro de Gavaston.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 23. d.

REX Nobili viro, Domino J. Duci Lotriciæ, Brabantiæ, & Limburgh, Fratri suo kariffimo, salutem, & sinceræ dilectionis continua incrementa.

Habet nostra fiducia, opinióque nostra tenet quod ea, quæ in nostris gerimus desideriis, velit vestra fraternalis affectio propriis affectibus adimplere.

Cum itaque Nobilem virum, Dominum Petrum de Gavaston, Comitem Cornubiæ, quem in quadam peculiari Prærogativâ dilectionis hucusque concepimus, a Regno nostro ad partes exteras se in brevi divertere jam proponat,

Vestram amicitiam kariffimam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatum Comitem in terram & potestatem vestram velitis benignè admittere, & præcipere ipsum, dum ibidem moram traxerit, per subditos vestros honoribus condignis & favoribus propitiis, nostris precibus, prout cordi gerimus, pertractari; pro quibus, infra districtus nostros, ipsis subditis vestris majorem fieri volumus gratiam & favorem.

Et de eo, quod super præmissis, ad nostri rogatum, duxeritis faciendum, nobis per dilectum & fidelem nostrum Willielmum de Creye, latorem præsentium, cum celeritate desideratâ, si placeat, rescribatis. A. D. 1311.

Dat. London. 9. die Octobris.

Ad Locum tenentem præfati Ducis.

REX præfato Duci, vel ejus Locum tenenti in terra Brabantiæ, ipso Duce in remotis agente, salutem, cum dilectione sincera. *Ibid.*

Habet, *&c. ut supra usque ibi, viz.* Nostris gerimus desideriis, velitis pronis affectibus adimplere.

Cum itaque, *&c. ut supra usque ibi, viz.* vestram amicitiam requirimus & rogamus, quatinus præfatum Comitem in terram & potestatem prædicti Ducis, vestro regimini jam commissam, velitis, &c. & per homines partium illarum honoribus condignis, &c. & ipsis hominibus majorem, &c. & de eo, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Ad

A. D. 1311. Edw. 2.

Ad Ducissam, pro prædicto Petro.

Ibid. EOdem modo scribitur Dominæ M. Ducissæ Brabantiæ, Sorori Regis, quod ipsa velit erga prædictum Ducem, vel ejus Locum tenentem, si idem Dux agat in remotis, cum omni efficacia interponere partes suas, quod præmissa fiant juxta rogatum Regis, & desiderium cordis sui: Et quod de eo, &c. A. D. 1311. Edw. 2.

Dat. ut supra.

De statu & pace Hiberniæ reformandis.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Scot. 5. E. 2. m. 5.

REX, dilecto & fideli suo, Edmundo le Butiller, salutem.

Quædam negotia, statum terræ nostræ Hiberniæ, pro pace & quiete, inter subditos nostros reformandis salubriùs & conservandis, dilectis & fidelibus nostris, Alexandro de Bikenore Thesaurario nostro ibidem, & Johanni de Mutford, vobis ex parte nostrâ injunximus exponenda;

Vobis mandantes, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, quod præfatis, Alexandro & Johanni, ac eorum alteri, in hiis, quæ ipsi, vel alter eorum vobis, ex parte nostrâ, super discordiis & dissentionibus, inter dictos subditos subducendis: Et concordiâ & unione inter ipsos firmandis & consovendis; ac super aliis, statum dictæ terræ nostræ tangentibus, exposuerint, vel exposuerit Oraculo vivæ vocis, fidem credulam præbeatis. A. D. 1311.

Et, ut præmissa fiant, & status terræ nostræ prædictæ uberiùs reformetur, & in futurum, ad nostrum, & vestrum, ac aliorum fidelium nostrorum partium illarum commodum, in pace & tranquilitate desideratis, prout affectamus, cordiùs dirigatur, omnem diligentiam, quam poteritis, apponatis; ita quod vestræ fidelitatis constantiam & circumspectionis industriam debeamus indè meritò commendare.

Teste Rege apud London. 9. die Octobris.

Consimiles litteræ diriguntur subscriptis,

Willielmo de Burgo,
Johanni Filio Thomæ,
Richardo de Clare,
Richardo de Burgo, Comiti Ultoniæ.

De Donationibus revocandis.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Vasc. 5. E. 2. m. 9.

REX Senescallo suo Vasconiæ, vel ejus Locum tenenti, salutem.

Cùm sexto decimo die Martii, Anno Regni nostri tertio, per Litteras nostras Patentes, concessissemus Prælatis, Comitibus, & Baronibus Regni nostri, quod certæ personæ eligerentur de ipsis ad ordinandum de statu Hospitii & Regni nostri: Et concessissemus illis, qui ad hoc eligerentur, plenam potestatem ordinandi de statu Hospitii & Regni prædictorum, prout in Litteris nostris prædictis pleniùs continetur:

Ac Venerabilis Pater, R. Cantuariensis Archiepiscopus, & cæteri Prælati, Comites, & Barones, ad hoc, virtute Litterarum prædictarum, electi, inter cæteras Ordinationes (quas super præmissis fecerunt & publicârunt, & quas jam acceptavimus) ordinaverint quod omnes Donationes, quas post dictum sextum decimum diem Martii fecimus, de Castris, Villis, Terris, Tenementis, Ballivis, Wardis, Maritagiis, Escaetis, & Remissionibus quibuscumque, tàm in Vasconiâ, Hiberniâ, Walliâ, Scotiâ, quàm in Angliâ revocentur; A. D. 1311.

Vobis mandamus quod omnes Donationes, quas post dictum sextum decimum diem Martii fecimus, de Castris, Villis, Terris, Tenementis, Ballivis, Wardis, Maritagiis, Escaetis, & Remissionibus quibuscunque, in dicta terra Vasconiæ, per brevia sub Sigillo nostro Vasconiæ, sine dilatione revocari; & omnes hujusmodi res, per nos ibidem sic datas, in manum nostram resumi faciatis: Et de eisdem ulteriùs disponatis, prout ad commodum nostrum meliùs videritis faciendum; & hoc nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Londonias, 9. die Octobris.

Ad

A.D. 1311. Edw. 2. A.D. 1311. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

De vestrâ paternâ benivolentiâ indubitatam fiduciam reportantes, sperantesque quod ea, quæ nostris desideriis insistunt, velitis gratiosis affectibus exaudire, quædam, cordi nostro specialiter insidentia, dilectis & fidelibus nostris, Gerardo Salveyn Militi, & Magistro Edmundo de Londoniis Clerico, injunximus vobis, ex parte nostrâ, exponenda oraculo vivæ vocis:

Vestram paternalem affectionem affectuosis precibus requirentes & rogantes, quatinus præfatis, Militi & Clerico, & eorum alteri, in hiis, quæ ipsi, vel eorum alter, vos requirent, vel requiret ex parte nostrâ, velitis fidem credulam adhibere: Et relata per ipsos, vel eorum alterum, nostris precibus, gratiosiùs audire; ipsáque, juxta nostri cordis desiderium, opere adimplere. A.D. 1311.

Vestra beneplacita, in hâc parte, de quibus festinanter reddi cupimus certiores, nobis per dictos, Militem & Clericum, vel eorum alterum, cum celeritate gratuitâ, si placeat, rescribentes.

Dat. London. 10. die Octobris.

Ad Regem Franciæ de mutua visione.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo carissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

Summo desiderio ducimur, & votis ferventibus affectamus, ut paternæ visionis dulcedine vestræ benivolentiæ Filius valeat recreari, per quod negotia, vos & nos tangentia, ut speramus, desideratum effectum, per Dei gratiam, sortientur.

Hoc autem Magistro Petro de Latilliaco Archidiacono Suessionensi Clerico vestro, & aliis Collegis suis, ad nos cum Litteris vestris de Credentia venientibus, duximus referendum. A.D. 1311.

Quibus etiam Nunciis vestris, quoad alia negotia, nobis exposita per eosdem, nostræ intentionis propositum fecimus aperiri.

Et nichilominus, super ipsis negotiis, cum Prælatis, Comitibus, Baronibus, & cæteris Proceribus Regni nostri, post instans Festum Omnium Sanctorum, in Parliamento nostro tractatum habere proponimus pleniorem; quo habito super hiis nostrum propositum, juxta deliberationem hujusmodi, vestræ Excellentiæ, per Nuncios nostros proprios, faciemus luculentiùs intimari.

Dat. London. 10. die Octobris.

Ad Papam Literæ de Credentia.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quàm gratiosa, & quàm favorabilis nobis & Regno nostro, hucusque extitit providentia Sedis Apostolicæ circumspecta, non latet in abditis, set claris operibus satis patet; pro quibus vestræ Clementiæ condignas gratiarum exsolvimus actiones.

Quædam siquidem negotia, nos tangentia, Venerabilibus Patribus, Willielmo Eborum Archiepiscopo, & Radolpho Londoniensi Episcopo: necnon dilectis & fidelibus nostris, Ottoni de Grandisono, & Amaneno de Lebreto, Militibus; ac dilecto Clerico nostro, Magistro Adæ de Orleton, Canonico in Ecclesia Herefordensi, commisimus vestræ Beatitudini, ex parte nostra, per eosdem, aut tres, vel duos eorum, exponenda: A.D. 1311.

Vestræ Sanctitati humiliter supplicantes, quatinus præfatis, Archiepiscopo, Episcopo, Militibus, & Clerico, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ vobis, super præmissis, exposuerint vivæ vocis oraculo, benignum auditum præbere; & eis, tribus, vel duobus eorum fidem credulam adhibere, relatáque per eosdem votivo effectui digneminì mancipare.

Conservet &c.

Dat. London. 10. die Octobris.

Cccc De

A. D. 1311. Edw. 2.

De prædictis Literis Summo Pontifici præsentandis.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. dor.

REX venerabilibus, W. ejusdem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, & R. Londoniensi Episcopo, vel eorum alteri, salutem.

Ad vestram deferimus notitiam quod, cùm pro quibusdam negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, super quibus Dominus Summus Pontifex nobis scripsit, Nuncios nostros ad præsens Concilium generale nuper ordinaverimus destinare:

Et iidem Nuncii, qui, propter impedimenta aliqua, quæ dictum Dominum & vos credimus non latere, iter suum arripere versus idem Concilium, ante hæc tempora, minime potuerunt, parati erunt, per Dei gratiam, ad proficiscendum, citra Festum Sancti Martini, versus prædictum Concilium, pro negotiis memoratis:

Nos litteras nostras de credentia, quarum transcriptum præsentibus est inclusum, dicto Domino Summo Pontifici mittimus, quas sibi per vos & alios, in ipsis litteris nostris nominatos, volumus præsentari, & hujusmodi credentiam eidem exponi.

Volentes quod, vocatis ad vos venerabilibus Patribus, Dominis Wyntoniensi & Karliolensi Episcopis, ac aliis amicis nostris, in Romana Curia existentibus, nos, super dilatione hujusmodi, erga dictum Patrem nostrum, virtute credentiæ memoratæ, ex causis prævis, ac aliis viis & modis, quibus expedire videritis, excusetis;

Nunciantes eidem quod Nuncii nostri, pro prædictis negotiis, versus dictum Concilium, citra dictum Festum Sancti Martini, ut præmittitur, sunt venturi:

Et quod nos, super ipsis negotiis, citiùs eidem Patri nostro certum misissemus responsum, nisi dicta Impedimenta fuissent, quæ jam cessant Altissimo disponente:

Quodque suæ placeat Sanctitati, prædicta negotia, usque adventum Nunciorum eorumdem, ponere in suspenso.

De statu vestro, ipsius Concilii, & responsione dicti Domini Summi Pontificis super dicta credentia, necnon de rumoribus partium illarum, citra dictum Festum, absque ulterioris dilationis diffugio, per latores præsentium, vel eorum alterum, certiores nos reddatis.

Dat. London. decimo die Octobris.

De Friscobaldis arestandis.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Vasc. 5. E. 2. m. 11.

REX tenenti locum Senescalli sui Vasconiæ, salutem.

Quia Emericus de Friscobaldis, & quidam alii, Socii sui, de Societate Friscobaldorum in Regno nostro Angliæ, ac in Ducatu prædicto, & aliis Terris de Dominio nostro commorantes,

De quorum fidelitate fiduciam gerebamus, quosque receptores constituimus diversorum exituum, de custumis nostris, & de diversis rebus aliis provenientium, tàm in Regno nostro Angliæ, quàm in Ducatu prædicto, & aliis Terris prædictis, de quibus nobis compotum reddere tenentur,

Se a dicto Regno nostro & aliis Terris nostris, compoto suo non soluto, elongârunt, ac bona sua secum extra Dominium & Potestatem nostram detulerunt, & adhuc de die in diem deferri faciunt, in nostri contemptum & præjudicium manifestum:

Ac nos, indempnitati nostræ in hac parte prospicere, & malitiis prædicti Emerici & Sociorum suorum prædictorum volentes congruo remedio obviare, assignavimus dilectum Vallettum nostrum, Johannem Sturel, servientem ad arma, ad prædictum Emericum, & Hugelinum Hugelini, ac omnes alios Mercatores de Societate prædictâ, per ipsorum corpora, ubicumque infra Ducatum prædictum inventi fuerint, unà cum omnibus bonis & rebus suis, ibidem inventis, arestandos, & in Castro nostro Burdegalensi, sub salvâ & securâ custodiâ custodiendos, quousque rationabilem compotum de omnibus exitibus prædictis nobis plene reddiderint, ut debebunt:

Vobis mandamus quod circa arestationem dictorum, Emerici, Hugelini, ac omnium aliorum de Societate prædictâ, una cum bonis & rebus suis quibuscumque, in quorumcumque manibus existant, cum omni celeritate, quâ fieri poterit, faciendam, unà cum prædicto Johanne, intendatis, eique, ut præmissa bene & celeritèr fiant, sitis consulentes

A.D. 1311. Edw. 2. tes & auxiliantes, prout pro commodo nostro fore videritis faciendum.

Dat. London. duodecimo die Octobris.

Consimiles literæ diriguntur Universis Senescallis, Castellanis, Præpositis, Ministris, Officiariis, & omnibus Ballivis & Fidelibus suis, in dicto Ducatu constitutis. A.D. 1311. Edw. 2.

Litera Regis Franciæ de Justitia negata, & de Marcha concedenda.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Vasc. 5. E. 2. m. 18. d. PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, carissimo filio Edwardo, eâdem gratiâ, Regi Angliæ illustri, Duci Aquitaniæ, fideli nostro, vel ejus locum tenenti in Regno Angliæ, salutem.

Bernardus de Problain, Remundus de Parolz, Selebrinus de Mommone, Guillermus Sormz, Petrus de Altoforti, Burgenses & Mercatores Villæ nostræ de Rupella: Ac Pontius de Lermo, Socius ac Procurator prædictarum Personarum, nobis exposuerunt, graviter conquerendo, quod cùm, ad requisitionem nostram, vobis non semel, sed pluries factam, per nostras patentes literas, super quibusdam certis roberiis, maleficiis, & homicidiis, in mari, infra districtus nostros, prædictis illatis Burgensibus per certas personas, in vestro Regno degentes, mandaveritis ac feceritis veritatem inquiri; & per ipsam inquestam personas receperitis, ut asserunt, qui hujusmodi maleficia commiserunt:

Vos tamen ipsis Burgensibus seu Mercatoribus, licet pluries super hoc, & cum instantiâ, ex parte Procuratoris prædicti, tàm suo, quàm prædictorum Mercatorum nomine, sicut asserit, requisierint, de valore prædictarum roberiarum satisfactionem fieri facere renuistis:

Et, licet etiam vos per easdem literas requisierimus, ut nobis Malefactores ipsos remitteretis prout jus & ratio suadent, pro demeritis recepturos: A.D. 1311.

Vos nihilominus hoc facere non curâstis:

Super quibus, meritò non contenti, quamplurimùm admiramur.

Cùm igitur Mercatores ipsi, ob defectum justitiæ, cum instantiâ nos, sicut aliàs fecerant, requisierint ut eisdem Marcham vellemus concedere, quod absit, cùm sint alia circa hæc oportuna remedia justitiæ, ex quibus ipsis deficere non possemus;

Vos adhuc requirimus (quatinus eisdem Mercatoribus, aut Procuratori eorundem prædicto, suo & prædictorum Mercatorum nomine, restitutione factâ plenariâ de ablatis) nobis Malefactores ipsos sub fida custodia, ad requisitionem Procuratoris prædicti, mittere quomodolibet non tardetis, pro demeritis puniendos.

Tantum super hoc facientes, quod nos non oporteat, in vestri defectu, de alio prædictis Mercatoribus, prout necessariò incumberet, remedio subvenire.

Actum in Abbatia Longi Pontis die decimo quinto Octobris, anno Domini millesimo, trecentesimo, undecimo.

Ad Papam pro Episcopo Dunelmensi, de absentia ejus a Generali Concilio excusanda, propter Scotos.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Exurgit in munus lætitiæ affectio filialis, & Regii regiminis ditioni subjecti nimiâ jocunditate lætantur, dùm conspiciant vos, circa incommoda Regni nostri auferenda, paternæ mansuetudinis, juxta assuetam Benivolentiam, cogitationes dilatare; & personas, quarum circumspectione hæc fieri poterunt, & nostri, ac prædicti Regni honores & utilitates augmentari, Apostolicæ liberalitatis gratiâ prosequi & favore.

Sanè, Pater Sanctissime, nobis in Parliamento nostro, Londoniis convocato, unà cum Prælatis & Proceribus Regni nostri, circa negotia, nos & statum ejusdem Regni tangentia, existentibus in tractatu, A.D. 1311.

Robertus de Brus, & sui Complices, Rebelles nostri & publici Proditores, (qui, dum priùs in partibus Scotiæ ad eorum Rebellionem reprimendi fuimus, in abditis latitabant ad instar vulpium) nobis exinde versus dictum Parliamentum nostrum recedentibus, nostras & fidelium

A.D. 1311. Edw. 2. fidelium nostrorum Terras ibidem devastârunt; &, hiis finibus non contenti, Regnum nostrum Angliæ prædictum hostiliter ingressi, in diversis partibus Marchiæ ejusdem Regni, & præcipuè in Episcopatu Dunelmensi rapinas, deprædationes, incendia, & homicidia perpetrârunt, ætati, vel sexui innocenti, aut immunitati Ecclesiasticæ libertatis, proh dolor! non parcentes:

Et multo plura & graviora dampna perpetrâssent, nisi potentia venerabilis Patris R. Dunelmensis Episcopi, in illis partibus tunc præsentis, ad obviandum & resistendum eorum malitiæ parata citiùs extitisset.

Et, quia prædicti Inimici & Rebelles nostri, a inchoatis facinoribus non desistunt, set ea nituntur pro suis nephandis viribus continuare, & ibidem pejora Prioribus cumulare, recens hujusmodi jactura prædictum Episcopum, pro repulsione dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, ac pro salvatione & defensione Sanguinis Christiani, & libertatis Ecclesiæ suæ Dunelmensis, in eodem Episcopatu, sub vestræ Permissionis & gratiæ confidentiâ, moram continuare excitat & inducit.

Considerantes igitur incommoda & dampna irreparabilia, quæ ex ipsius Episcopi absentiâ a partibus supradictis, si, quod absit, exinde, durante præsenti tempore hiemali, ad partes alias se transferret, non solum nobis & hominibus partium illarum, set undique adjacentium, reverà poterunt evenire, A.D. 1311. Edw. 2.

Vestræ Sanctitati humiliter supplicamus, quatinus, præmissis paternâ meditatione pensatis, dicto Episcopo pio paterno compatientes affectu, ipsius absentiam in præsenti vestro Concilio Generali, ad quod, ut intelleximus, personaliter est vocatus, de vestræ benigniratis affluentia, ex causis præmissis, nostrorumque rogaminum interventu, habere dignemini gratiosiùs excusatam.

Speramus etenim firmiter & tenemus, quod mora memorati Episcopi, in Episcopatu suo prædicto, utilis pro salubri statu partium illarum, & Ecclesiæ suæ Dunelmensis, grataque erit Altissimo & accepta.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. decimo septimo die Octobris.

Queritur Papa de Intrusione contra A. Cardinalem in Canonicatu, Præbenda, Archidiaconatu, & Ecclesia, infra nominandis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Ex Autogr. Clemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Ducentes in considerationis examen, quanrum Catholici Principes, Reges Angliæ, Progenirores tui, Ecclesias & Personas Ecclesiasticas præcipuè honorârunt, quanrumque in eisdem Progenitoribus, in hiis, & aliis virtuosis operibus, te non solum coæquare, sed etiam eos superare studueris: indubiè credimus quod gravamina, quæ, maximè sub umbrâ & nomine tuis, personis eisdem, & præsertim dignitatis gradu sublimibus inferuntur, Celsitudini tuæ displiceant; & speramus firmiter quod super eis, ad tuam notitiam introductis, provisio non deerit oportuna.

Dudum siquidem, prout aliàs Serenitati tuæ scripsisse recolimus attendentes quod dilectus filius noster Ademarus, Tituli Sanctæ Anastasiæ Presbiteri Cardinalis, quem ad Cardinalatûs promoveramus honorem, non habebat unde, juxta statûs sui decentiam, incumbentia sibi expensarum onera supportaret: Et proinde, volentes ei de alicujus subventionis auxilio providere, sibique gratiam facere specialem, A.D. 1311.

Beneficia Ecclesiastica, cum cura, vel sine cura, etiam si dignitates, personatus, & officia forent, siqua tunc vacabant, vel cum vacarent, in Ecclesia, Civitate, vel Diocese, aut Provinciâ Eboracensi, quorum beneficiorum fructus, redditus, & proventus mille Marcarum Sterlingorum, secundum taxarionem decimæ, valorem annuum non excederent, conferenda ipsi Cardinali, donationi Apostolicæ duximus reservanda:

Et deinde, cum nos, cupientes quod ipse Cardinalis, ex hujusmodi gratiâ per nos, ut præmittitur, sibi factâ, celeriùs consequeretur effectum, illam ad Cantuariensem Provinciam extendendam, sub certis conditionibus, duxissemus;

Quidam perditionis filii, unus eorum, videlicet, in Canonicatu, & Præbenda, ac Archidiaconatu Estrindig. in dicta Ecclesia Eboracensi, & alter in Parrochiali

A.D. 1311. Edw. 2. chiali Ecclesia de Winbeldon, Wintoniensi Diocese, quos idem Cardinalis ex collatione & dispensatione Apostolica canonicè possederat per tres annos, & tunc etiam pacificè possidebat, prætendentes eos sibi per te, licet de facto, fuisse collatos, se temerè intruserunt, illosque detinuerunt, & detinent occupatos, ac procuraverunt etiam, & procurant quod idem Cardinalis seu Procuratores sui, ad tua Parliamenta citati sunt & citantur, & quod dictus Cardinalis, ablatis eisdem Procuratoribus literis nostris, super hujusmodi gratia sibi concessis, & Processibus habitis, per easdem, non permittitur gratia ipsa uti, in Divinæ Majestatis offensam, nostram & Apostolicæ Sedis contumeliam, tui derogationem honoris, ac ipsius Cardinalis præjudicium & jacturam.

Licet igitur cunctorum gravamina molestè feramus, venerabilium tamen Fratrum nostrorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, tantò fetentes molestiùs, quanto ipsi universalis Ecclesiæ onera nobiscum indefessis solicitudinibus partiuntur,

Serenitatem tuam attentè rogamus quatinus, quantum hæc Creatori tuo, per quem vivis & regnas, displiceant, quantum famæ tuæ derogent & saluti, quantumque non solum deceat, sed oporteat ut nomen tuum, multis virtutibus celebre, a maculis talibus præserves A.D. 1311. Edw. 2. illæsum, infra pectoris tui claustra revolvens; & quantum prælatus Cardinalis tibi, & Regno tuo, in tuorum, apud Sedem eandem, promotione favorabili agendorum, & directione Consilii, ac impensione favoris, esse poterit fructuosus,attendens; hujusmodi sibi illata gravamina, quæ tantò debes gerere gravius, quantò eorum actor ex patientia diceris & notàris, nostræ interventionis obtentu, & tui honoris consideratione, revoces, & mandes effectualiter revocari:

Ipsumque Cardinalem ad, Canonicatûs, & Præbendæ, ac Archidiaconatûs & parrochialis Ecclesiæ, prædictorum possessionem restitui facias, & hujusmodi gratiâ liberè gaudere permittas:

In quo, per gratæ satisfactionis effectum, sic promptè & liberalitèr nostris beneplacitis acquiescas, quod nos, qui, præmissorum consideratione,provisionis tuæ remedium in hac parte instanter exposcimus, Serenitatem eandem dignis gratiarum actionibus prosequamnr.

Dat. Avinion. decimo Kalendas Novembris, Pontificatûs nostri anno sexto.

Sigillo avulso.

Ad Papam de dispensatione pro Johanne de Hotbum.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Congruit pio Patri, desiderium Filiale, gratâ ratione conceptum, paternâ perficere potestate, in cujus complemento filii deficit imperfectum.

Habuit quidem, inclitæ recordationis, noster Progenitor, & habemus quendam Clericum, servientem nostris præcordiis, valde carum, nomine Johannem de Hotbum, inventum fidelem & bonnm, in diversis versatum officiis, laudabiliter ac prudenter positum, super pauca, quæ ferventer appetimus, meritis probitatis propriæ provocati, & ex suis sibi laboribus obligati super multa, ipse verò multorum hujusmodi, nisi gratiose præveniat vestra dispensativa disponens habilitas, non est capax, in qua dispensatione donanda nostrum imperfectum oculi vestri vident.

Nos igitur, qui, speciale quodam affectu, vestræ Celsitudini Sanctæ subjicimur filialiter in amore, vestræ Paternitati, quantum possumus cordialiter supplicamus, quatinus petitioni, legendæ pro eo vestræ Sanctitatis auditui, vestræ manûs calamus favorabilitèr & benignè subscribit illud verbum efficax, DISPENSANDO, quo Deus Omnipotens, cujus estis in Terra Vicarius, usus fuit in principio, RES CREANDO. A.D. 1311.

Dignum est enim ut, in quo varia virtutum dona concurrunt, & confluunt collectivè, quæ vix sparsim in pluribus convenit inveniri, gratiarum muneribus gaudeat pleniùs & habundet.

Conservet, &c.

Dat. apud Eltam vicesimo sexto die Octobris.

A. D. 1311. Edw. 2. A. D. 1311. Edw. 2.

Ad Regem pro liberatione Episcopi Lichfeldiæ in Castro Eboraci incarcerati.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Ex Autogr. in Tur.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Super lapidem pretiosum desiderat Mater Ecclesia, & appetunt anxiæ præcordia mentis nostræ quòd, sub timore Domini, meditationes dilates cordis tui, actiones Regias sub ipsius dilectione perficias, & per viam justificationum ejus sic tuos dirigas equitatus, quòd multiplicati, velut palma florida, dies tui veterescant sub altissimi servitute feliciter; &, in Regiæ Salutis augmentum, tuarum virtutum fructificet Altitudo.

Sanè, licet dudùm, claræ memoriæ, Edwardus Rex Angliæ, Genitor tuus, dùm viveret, venerabilem fratrem nostrum, Walterum Conventrensem & Lichefeldensem Episcopum, sui favoris prosequeretur affectibus; tu tamen, Rege ipso de vita præsenti ad cœlestem Patriam revocato, prout ad nostram frequentatâ relatione multorum fidedignorum pervenit auditum, præfatum Episcopum, non absque nocumento gravissimo Ecclesiasticæ libertatis, capi fecisti, & detineri, per non modici temporis spatium, carceri mancipatum.

Et quod postmodùm, cùm Episcopus memoratus, per brevis temporis spatium, moram traxisset in Regno, sicut ejusdem Episcopi ad nos transmissa noviter lamentabilis habet conquestio, ad quorundam æmulorum suorum suggestionem malivolam, certis ei criminibus impositis minùs veracitèr, ab eisdem,per Officiales tuos, quibus nulla est in eundem Episcopum, vel alias personas Ecclesiasticas attributa potestas super eis, in Comitatu Eboracensi, contra justitiam sub ———— nationis verbo quod, nisi in quarta vocatione coram dictis Officialibus suam præsentiam exhiberet, de Regno forbaniretur eodem, existit evocatus.

Qui, ex hoc territus, ad Civitatem Eboracensem ———dùm infra libertatem Eboracensis Ecclesiæ moraretur, Vicecomes Eboracensis, Officialis tuus, adventu Episcopi ejusdem audito, eum, non absque libertatis prædictæ & violatæ immunitatis Ecclesiasticæ gravissimâ læsione, ———— Ministrum suum arrestari fecit indebitè, &, non fine Divinæ Majestatis offensâ, Prioris doloris ejusdem Episcopi renovatis & agravatis incendiis, carcerali custodiæ detineri.

A. D. 1311.

Et quod etiam subsequenter, dicto Episcopo ———— tento dilectis filiis ———— Decano & Capitulo Eboracensi scripsisti, quod miranter & dolentèr audivimus, sub tuo secreto sigillo, per literas speciales, quòd eundem Episcopum, extra ipsius Ecclesiæ positum libertatem, ————
————diendum ex Castro, in Castro tuo Eboracensi Vicecomiti traderent supradicto: & quòd, si fortè hujusmodi tuis literis non parerent, ad manus tuas revocares, de facto, ejusdem Ecclesiæ libertatem:

Necnon quod ipsi, Decanus & ——
————lum, ex hoc nimio timore concussi, eundem Episcopum Vicecomiti memorato custodiendum, in Castro prædicto, quamvis inviti, contra privilegium libertatis hujusmodi, tradiderunt:

Et subsequenter Vicec————
ipse, dicto Episcopo Castrum memoratum ingresso, eum ibidem carceratum retinuit, & retinet violenter, sibique familiares suos, præter paucos, eidem Episcopo servientes, dinoscitur subtraxisse:

Propter quod ————comitem & alios Complices suos, de quorum ordinatione, consilio aut auxilio captio Episcopi memorati, & violata immunitas Ecclesiæ antedicta processit, diversas & graves sententias Canonum, non est dubium ————

Profectò, dilectissime fili, tuus debet in hiis persistere cogitatus, quod ordinata directè Regnorum Dominia, sub timore Domini & Matris Ecclesiæ devotione continuâ, ac vehiculo non læsæ justitiæ solent ———— successibus, & exitus sortiri prosperos & felices.

Debes etiam, velut Christianissimus Princeps, Progenitorum tuorum inhærere vestigiis, qui, meritorum illustrium titulis insigniti, eandem Ecclesiam & libert————Personas Ecclesiasticas favorabiliter prosequentes, illas a molestiis & injuriis tueri quibuslibet studuerunt.

Sperabimus autem quòd hujusmodi actus illiciti, vel tolerantiæ forsitan, ad Deum,

A.D.1311. Edw. 2. Deum, & nos, ac ——— irreverentiam sapientes, qui tui præclari nominis præconia clara commaculant, de tuo Regno cessarent, & tollerentur omnino.

Sed, proh dolor! graviora & orrenda magis altissimo & eidem Ecclesiæ ——— ———mo importabilia penitus, per continuationes orribiles, non emendationi condignæ, nec limæ debitæ correctionis subjecta, sed corruptæ consuetudini, ex veniæ facilitate fortassis, & sub spe futuræ ——— pro tui honore nominis & gloriâ conservandis, ac magnitudinis Regiæ & Regni tui vitandis periculis, non absque nostræ conscientiæ onere dissimulationibus invalescunt ——— In desideriis ——— ——— per Ministerium tuum, quod tam in liberatione Episcopi memorati, quàm in revocatione, ac correctione prædictorum errorum te cupimus exercere, sic in Divinæ Majestatis conspectibus redd——— gratificeris ipsius quod semper in illo permaneas, & a te suæ misericordiæ non recedant.

Hæc verò nostri pectoris intima pro tuâ salute perquirunt, ad hæc nostros libenter d——— libentius operam solertem impendimus, quo Celsitudinem Regiam præ multâ & speciali dilectione erga personam Regiam, & eundem Genitorem tuum, ——— ———mus sinceriùs in visceribus caritatis:

Quocirca Regalem Magnificentiam Paterno rogamus, requirimus, & hortamur affectu ——— ——— A.D.1311. Edw. 2.

quæ prædiximus, diligenter & providâ meditatione consideret, quod ille, cujus est omnis in cœlo & terra potestas——— ——— ———ractere insignitos, pro salute fidelium, suos constituunt Ministros in terris, quodque graviter in ——— olestiis metas ——— ——— ———riis prædictorum non leviter maculantur; præfatum Episcopum, in cujus detentione ——— ——— ——— eum celeriter restitui facias pristinæ libertati, quod divina Clementia, quæ te noluit ——— ——— ——— mare adaugeat in Benedictionibus dies tuos, &, post vitæ præsentis excursum ——— ———

Dat. in prioratu de Granfello prope Malansanam Vasionen. dioc. ——— 8.

De Terris ejusdem Episcopi custodiendis.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 16.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto & fideli nostro, Johanni de Ferariis, custodiam Terrarum & Tenementorum Walteri de Langeton, Coventriæ & Lychfeldiæ Episcopi, cum pertinentiis, in Comitatu Glocestriæ, quæ in manu nostra, quibusdam de causis, existunt, HABENDAM quamdiù nobis placuerit; A.D.1311.

Ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis respondeat ad Scaccarium nostrum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndes. 4. die Novembris.

Per Consilium.

De Terris Templariorum & ejusdem Episcopi Lichfeldensis custodiendis.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 16.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto nobis, Alexandro de Compton, Custodiam Omnium terrarum & tenementorum Templariorum, & Walteri de Langeton, Coventriensis & Lychefeldensis, Episcopi, cum pertinentiis, in Comitatibus Warr. & Leye. quæ in manu nostrâ quibusdam de causis existunt; A.D.1311.

HABENDAM quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis respondeat ad Scaccarium nostrum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesor. 4. die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

De

A D 1311.
Edv. 2.

De Maneriis Templariorum Commiſſis.

REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quod commiſimus dilecto Clerico noſtro, Willielmo de Spanneby, cuſtodiam ſubſcriptorum Maneriorum & Eccleſiarum Templariorum, in Comitatu Lincolniæ; videlicet, Maneriorum de la Bruere, de Roſton, Kirkeby, Braunccwell, Wellingoure, Wellingburn, Carleton, Akele, cum Soca Synderby & Aſlakby, & Eccleſiarum de la Bruere, Askeby, Akele, Aſlakby, & Donyngton; quæ quidem Maneria & Eccleſiæ, quibuſdam de Cauſis, in manu noſtra exiſtunt, HABENDAM a Feſto Sancti Michaelis proximò futuro quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis reſpondeat ad Scaccarium noſtrum.

In cujus, &c.

Teſte ut ſupra.

Conſimili modo Committuntur Terræ, Tenementa & Maneria ſubſcripta,

Johanni Botecourte, Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum in Carleton, in Comitatu Cantebr. &c. ut ſupra.

Edmundo Hakelut, Manerium Templariorum de Uplede, cum pertinentiis, in Comitatu Hereford. &c. ut ſupra.

Roberto de Harwedon, Cuſtodia Manerii Templariorum de Rokele, cum pertinentiis, in Comitatu Wilteſ. &c. ut ſupra.

Edmundo de Burnham, Cuſtodia Maneriorum Templariorum de Belleſtrede & Wycumbe, cum pertinentiis in Comitatu Buk. &c. ut ſupra.

Johanni Botecourte, Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum in Hakenay, in Comitatu Middleſex. &c. ut ſupra. A. D. 1311. Edv. 2.

Roberto de Kendale, Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum in Derteford, in Comitatu Cant. &c. ut ſupra.

Galfrido de Weſton, Cuſtodia Terrarum & Tenementorum Templariorum, cum pertinentiis, in Chiriſton, in Comitatu Wilteſ. &c. ut ſupra.

Johanni, quæ fuit Uxor Alexandri Comyn defuncti, Cuſtodia Manerii Templariorum de Faxflet, cum pertinentiis, in Comitatu Eborum, &c. ut ſupra.

Johanni de Gray, Cuſtodia Maneriorum Templariorum de Swonton & Sharnebrok, cum pertinentiis, in Comitatu Bed. &c. ut ſupra.

ET mandatum eſt Rogero de Wyngefeld, quod eidem Johanni cuſtodiam Manerorum prædictorum, unà cum bladis, equis, bobus, carucis, inſtauro, & omnibus aliis bonis & Catallis Regis, in Maneriis prædictis exiſtentibus, per Indenturas, inter ipſum Rogerum & prædictum Johannem inde faciendas; nec non & unà cum exitibus, per ipum Rogerum indè a præfato Feſto Sancti Michaelis perceptis, liberet tenenda juxta tenorem litterarum Regis prædictarum, &c.

Henrico de Percy, Cuſtodia Manerii Templariorum de Templewerreby, cum pertinentiis, in Comitatu Ebor. &c. ut ſupra.

Johanni de la Haye, Cuſtodia Templariorum de Garwy, cum pertinentiis, in comitatu Hereford. &c. ut ſupra.

Ad W. Cardinalem pro Rectore & Fratribus Domus Sanguinis Chriſti.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

VEnerabili in Chriſto Patri W. Dei gratiâ, Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali, amico ſuo kariſſimo, Edwardus, &c. ſalutem & ſinceræ dilectionis affectum.

Ad hæc convertimus ſtudia mentis noſtræ ut jura noſtra Regia conſerventur illæſa, promotoréſque eorundem, noſtræ protectionis dexterâ muniantur, ac ipſa impugnare nitentibus modo, quo convenit, obvietur.

Nuper ſiquidem ad noſtrum pervenit auditum quod, licet nos & Progenitores noſtri, Reges Angliæ, Hoſpitalis Sancti Thomæ Cantuar. in London. jurium & pertinentiarum ejuſdem veri fuerimus Patroni: Et, jure Patronatûs ejuſdem, providerimus ibidem de Cuſtode ſeu Magiſtro, cùm cuſtodis ſeu Magiſtri ſolatio fuerit deſtitutum: A.D. 1311.

Frater tamen Richardus de Suthampton, Domino Summo Pontifici ſuggerens mendaciter dictum Hoſpitale in London. & Cuſtodiam ejuſdem, cum pertinentiis ſuis quibuſcunque, ad præ-

ceptorem

A.D.1311. Edw. 2. ceptorem & Fratres Ordinis Militiæ Hospitalis Sancti Thomæ Martiris de Acon pertinere debere:

Ac rectorem & Fratres Domûs Sanguinis Christi de Asheruge, ipsum hospitale & custodiam ejusdem, non absque intrusionis vitio, temerè ocupasse;

Causam indè vobis, sine debito, terminandam committi procuravit, de jure nostro in hac parte factâ nullatenus mentione:

Unde pungit nos amariùs dum, ubi quietis sperabamus dulcedinem, ibi impugnationis obstaculum reperimus.

Set reverà, quibuscumque verbis hujusmodi venenosa suggestio fuerit obumbrata, nequit veritatem inficere rei gestæ; nos etenim prædictis, rectori & Fratribus de Assherugg, custodiam seu Magistratum dicti Hospitalis, cum pertinentiis suis, in Londoniis, ad faciendum onera ibidem incumbentia, jure nostro concessimus superiùs annotato:

Qui, titulo nostræ concessionis hujusmodi, ipsum hospitale London. absque intrusionis, seu spoliationis vitio, A.D.1311. Edw. 2. sunt ingressi.

Hæc autem vobis, quem juris nostri Regii & honoris fervidum credimus zelatorem, pro vestrâ dumtaxat serenandâ conscientiâ intimamus;

Vestram Paternitatem obnixe rogantes, quatinus vestra circumspectionis industria sic, nostri contemplatione, provideat, quod dicti, Rector & Fratres de Assherugg, occasione suggestionis prædictæ, non inquietentur in aliquo, seu graventur.

Nos verò, ex hâc causâ, ad ea, quæ vobis & vestris noverimus fore grata, effici volumus promptiores.

Dat. apud Westmonasterium, 8. die Novembris.

ET postmodum, 12. die Januarii, Anno Regis E. Filii E. sexto, mandatum fuit, sub eisdem verbis, Domino Arnaldo tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali; ipso Rege apud Wyndesor. tunc existente.

Walter Jorz resignat Archiepiscopatum Ardmachanum, cui Successor Rolandus Jorz provisione Papæ.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Ex Origin. in Turri, n. 22. CLemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio, Edwardo Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Quanto erga Ecclesias & personas Ecclesiasticas, divini amoris obtentu, consuevisti te magis favorabilem exhibere, tanto pro hiis Serenitatem Regiam, cum expedit, majori fiduciâ commonemus.

Dudum siquidem, Ecclesiâ Armachanâ vacante per liberam & spontaneam cessionem venerabilis Fratris nostri, Walteri Episcopi, olim Archiepiscopi Ardmachani, factam apud Sedem Apostolicam, in manibus dilecti Filii nostri Jacobi de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis, cessionem hujusmodi, de speciali mandato nostro factam sibi, vivæ vocis oraculo admittentis:

Nos, attendentes quod de dictâ Ecclesiâ Armachanâ nullus, præter nos, disponere poterit, pro eo quod nos dudùm, ante vacationem hujusmodi, provisiones omnium Ecclesiarum, tàm Archiepiscopalium, quàm aliarum Cathedralium, apud Sedem ipsam tunc vacantium, & in antea vacaturarum, dispositioni nostræ duximus reservandas; decernentes extunc irritum & inane, si secus super hoc a quoquam, A.D.1311. quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contingeret attemptari:

Et demùm, de ordinatione ipsius Ecclesiæ, quam benevolentiâ speciali prosequimur, sollicitè cogitantes; ac cupientes talem ipsi præesse Pastorem, qui eam sciret & posset salubriter gubernare: Post deliberationem, quam super hoc habuimus, prout negotii qualitas exigebat, cum nostris Fratribus diligentem, consideratis muneribus gratiarum, quibus personam dilecti Filii Rolandi, Electi Armachani, divina Bonitas illustravit,

Ad ipsum (ordinem Fratrum Prædicatorum professum, & in Sacerdotio constitutum, quem literarum ornat scientia, morum insignit Nobilitas, spiritualium & temporalium Providentia, pluraque alia virtutum dona commendant) direximus oculos nostræ mentis:

Quibus omnibus diligenti meditatione pensatis, de personâ ejusdem Electi, nobis & eisdem Fratribus, ob suorum exigentiam meritorum, acceptâ, eidem Ecclesiæ duximus Providendum; ipsúmque illi, de Fratrum prædictorum consilio, præfecimus in Archiepiscopum & Pastorem: Curam & Administrationem ipsius Ecclesiæ sibi, in Spi-

A.D. 1311. Edw. 2. ritualibus & Temporalibus, plenariè committendo.

Ac postmodùm, per venerabilem Fratrem nostrum, Berengarium Episcopum Tusculanum, sibi fecimus manus consecrationis impendi; in illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes, quod eadem Ecclesia, sub suo felici regimine, gratiâ sibi assistente divinâ, prosperè dirigetur, & salubriter recipiet incrementa.

Quocirca Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur attentè, quatinus eundem Electum, & Ecclesiam sibi commissam, habens, pro nostra, & Apostolicæ Sedis reverentiâ commendatos, præsertim in recuperandis, ampliandis, & conservandis juribus suis, sic te exhibeas liberalem, quod idem Electus, per tuæ auxilium gratiæ, in commisso sibi Ecclesiæ prædictæ regimine, se possit utiliùs exercere; túque divinam, & nostram, ac dictæ Sedis benevolentiam providè valeas uberiùs promereri. A.D. 1311. Edw. 2.

Dat. Viennæ, idibus Novembris, Pontificatûs nostri Anno sexto.

Sigillo avulso.

De fructibus & obventionibus Ecclesiæ Templariorum de Whitechirche Colligendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 15. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quod constituimus, dilectum Clericum nostrum, Willielmum de Hillum, ad colligendum & recipiendum omnes fructus & obventiones, ad Ecclesiam Templariorum de Whitechirche in Comitatu Eborum, quæ in manu nostra quibusdam de causis existit, qualitercunque pertinentes, quamdiu nobis placuerit;

Ità quod idem Willielmus, pro eisdem fructibus, & obventionibus, nobis respondeat, singulis Annis, ad Scaccarium nostrum, juxta extentam indè factam, vel aliàs pro voluntate nostrâ faciendum: A.D. 1311.

Proviso quod idem Willielmus, dum fructus & obventiones ejusdem Ecclesiæ sic receperit, prædictæ Ecclesiæ, prout decet, in omnibus faciat deserviri.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 14. die Novembris.

Per Consilium.

De inhibitione Torneamenti, apud Northampton.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 11. REX dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis, ad Torneandum apud Norhampton in proximo conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium aliorum quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, ne apud dictam Villam Norhampton, seu alibi, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum excercere præsumatis, sine nostrâ licentiâ speciali. A.D. 1311.

Teste Rege apud Westmonasterium, 16. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Literæ ad Regem Franciæ Responsoriæ, de non mittendo Culpabiles extra Regnum puniendos.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 18. dor. EXcellentissimo Principi ac Patri karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

Literas vestras, pro Bernardo de Probolain, Reymundo de Parolez, Salebrino de Mommone, Guillermo Sormz, & Petro de Alto Forti, Burgensibus & Mercatoribus vestris de Rupella, ac Pontio de Lermo, Socio & Procuratore dictorum Mercatorum, nobis directas, nuper recipimus; continentes quod præfatis Mercatoribus, aut eorum Procuratori prædicto, super quibusdam dampnis, eis apud Craudon, in Costerâ Maris Britanniæ, per homines, in A.D. 1311.

A.D. 1311. Edw. 2. in Regno nostro degentes, ut asserunt, illatis, justitiæ complementum fieri facere, & quod Malefactores illos ad vos, pro demeritis puniendos, mittere curaremus.

Nos igitur, de viginti & octo doliis vini, apud dictum Locum, de vinis dictorum Mercatorum vestrorum, captis, & infra Regnum nostrum postmodum inventis, prædicto Pontio, suo, & sociorum suorum prædictorum nomine, satisfactionem fieri mandavimus competentem; de residuo verò dictorum vinorum, prædicto Pontio, seu sibi, nomine sociorum suorum, restitutionem facere non valemus ad præsens, pro eo quod plures Mercatores de Flandriâ, infra Regnum nostrum existentes, dicta vina, quæ restituenda superfunt, asserunt esse sua: A.D. 1311. Edw. 2.

Propter quod eisdem Mercatoribus, & præfato Pontio, certum diem dedimus ad recipiendum indè, quod justitia suadebit, & eis indè fieri faciemus debitum justitiæ complementum.

Super eo verò, quod homines, quos de hujusmodi deprædationibus culpabiles inveniri contigerit, quos secundum legem & consuetudinem Regni nostri puniri faciemus, ad vos, pro hujusmodi facto puniendos, non mittimus, Paterna Benevolentia non miretur, quum hoc, absque læsione juris Coronæ nostræ, fieri non valebit.

Dat. apud Westmonasterium, 24. die Novembris.

De respondendo pro Terris & Tenementis Templariorum & Episcopi Lichfeldensis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 14. REX Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Northamptoniæ, ac Terrarum & Tenementorum Walteri Coventriensis & Lichefeldensis Episcopi in eodem Comitatu, in manu nostrâ quibusdam de causis existentium, salutem.

Cùm nuper commisissemus dilecto nobis, Gilberto de Riston, custodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum, HABENDAM quamdiù nobis placeret; ita quod de exitibus, indè provenientibus, responderet nobis in Garderobâ nostrâ:

Idémque Gilbertus custodiam prædictam, per indenturam inter ipsum & illos, qui custodiam illam prius habuerant, de bonis & Catallis, in Terris & Tenementis prædictis tunc existentibus, receperit, sicut dicit; A.D. 1311.

Vobis mandamus quod, inspectâ Indenturâ prædictâ de bonis & Catallis, præfato Gilberto liberatis, Terras & Tenementa prædicta, cum bonis in Indenturâ illâ contentis, a præfato Gilberto recipiatis, juxta commissionem nostram, vobis indè factam; & eundem Gilbertum de aliis bonis, in eisdem existentibus, absque impedimento, ad commodum nostrum facere permittatis; ita quod nobis indè respondere valeat, ut debebit.

Teste Rege apud Westm. 25. die Novembris.

Consimiles Litteras habent subscripti——Custodibus subscriptis; videlicet,

Willielmus de Bereford Custodi Terrarum & Tenementorum, Walteri Coventr. & Lych. Episcopi, in Comitatu Bed.
Willielmus de Hampton Custodi Terrarum & Tenementorum prædicti Episcopi, in Comitatu Midd.
Willielmus Trenchefoill Custodi Manerii prædicti Episcopi de Asſheby, in Comitatu Northamp.
Johannes de Waltham Custodi Manerii de Coldham, in Comitatu Cantebr.
Robertus Turk Custodi Manerii de Lilleston, in Comitatu Midd.
Richardus de Kendale Custodi Manerii de Thorp Watervill, cum Membris suis, in Comitatu Northamp.
Simon de Byflet Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Surr. & Sussex.
Willielmus de Spannesby Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Lincoln.
Robertus de Lughteburgh Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Lincoln.
Edmundus de Burnham Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Buk.
Willielmus de Wolnardeleye Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Salop. & Staff. ac Terrarum & Tenementorum præfati Episcopi in eisdem Com.

Johannes

A.D. 1311. Edw. 2. *Johannes de la Haye Custodi Terrarum & Tenementorum in Comitatibus Herefordiæ & Wygorniæ, ac præfati Episcopi in eisdem Comitatibus,*
Thomas de Melton Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Cantebrigiæ, ac præfati Episcopi in eodem Comitatu,
Johannes de Medefeld Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatibus Norffolciæ & Suffolciæ, ac præfati Episcopi in eisdem Comitatibus,
Adam de Hoperton Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Eborum, ac prædicti Episcopi in eodem Comitatu.
Alexander de Compton Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatibus Warr. & Leycestriæ, ac prædicti Episcopi, in eisdem Comitatibus.

De Pensionibus, sive pro beneficio, sive pro servitio Templariis impenso, debitis, per Custodes Maneriorum hinc inde continuandis, & persolvendis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 19. REX Custodi Manerii Templariorum de Upleden, in manu nostrâ, quibusdam de causis, existentis, salutem.

Quia, per certificationem, per Thesaurarium & Barones nostros de Scaccario nostro, nobis in Cancellariâ nostrâ factam, compertum est quod Johannes Person de Garewy perciperet, ad totam vitam suam, in Manerio prædicto, quolibet die, duos denarios pro victu: decem solidos, per annum, pro roba sua; & quinque solidos pro stipendio suo, dum potens fuerit ad deserviendum: &, cum impotens fuerit, habeat duos denarios per diem, & quinque solidos tantùm per annum, pro servitio suo laudabili Templariis, ad totam vitam suam, impendendo:

Vobis mandamus quòd eidem Johanni vadia & stipendia prædicta, de exitibus Manerii prædicti, & eorum arreragia, si quæ fuerint, a tempore quo custodiam ejusdem habuistis, habere faciatis in formâ prædictâ; & nos vobis indè, in compoto vestro, debitam allocationem habere faciemus: proviso quod idem Johannes nobis in dicto Manerio deserviat, ut debebit.

Teste Rege apud Westm. 26. die Novembris.

Subscripti percipient vadia & stipendia subscripta in Maneriis subscriptis; videlicet,

Ricardus de la Felde Capellanus, percipiet in Manerio de Upleden, ad totam vitam suam, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & viginti solidos, per annum, pro stipendiis suis; ita quod deserviat, loco Capellani, in Manerio prædicto: &, si deservire non poterit, extunc percipiet tres denarios pro victu suo per diem, & quinque solidos, per annum, tantùm pro stipendio suo. A.D. 1311.

Proviso, &c.

Teste ut supra.

Hugo de Aylesbury percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio de Dynnesle, quolibet die, pro victu suo tres denarios: & unam Marcam, per annum, pro robâ suâ, pro viginti Marcis, quas dedit Templariis: & medietas bonorum suorum, in obitu suo, dicto Manerio remanebit.

Willielmus le Paumer percipiet in Manerio de Sutton, ad totam vitam suam, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & dimidiam Marcam, per annum, pro robâ suâ; ita quod in dicto Manerio deserviat quamdiu deservire poterit: &, si deservire non poterit tunc victum suum, & quinque solidos, per annum, tantùm percipiet, pro decem Marcis quas, præ manibus, dedit Templariis prædictis, &c. proviso, &c.

Teste ut supra.

Prior & Conventus Apostolorum Petri & Pauli, & Sancti Gutlachi, Hereford, percipient annuatim, de Manerio de Gutyng, duas Marcas imperpetuum, ad Festum Sancti Michaelis, pro decimis Manerii prædicti, Templariis ad perpetuam firmam dimissis.

Prior Sanctæ Trinitatis Eboraci percipiet annuatim, in Manerio de la Bruer. imperpetuùm octo solidos redditûs, ad Festum Sancti Botulphi, pro quietâ clamantiâ decimarum in Parochiâ de Askeby.

Robertus de Styfford Clericus percipiet, in Domo Novi Templi London, ad totam vitam suam, quolibet die, duos

A. D. 1311. Edw. 2. duos denarios pro victu suo: & quinque solidos, per annum, pro necessariis suis; ita quod deserviat, loco Clerici, in Capella; &, si deservire non poterit, tunc victum suum tantum percipiet. Proviso, &c.

Galfridus Talifer percipiet, in eadem Domo, ad totam vitam suam, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & viginti solidos, per annum, pro necessariis suis (videlicet, medietatem ad Festum Sancti Michaelis, & aliam medietatem ad Festum Paschæ) & quolibet die unum denarium pro victu Garcionis, & quinque solidos, per annum, pro stipendiis suis, ad terminos prædictos.

Willielmus, Vicarius de Reyndon, & Successores sui percipient annuatim de Templariis, duas Marcas annuæ pensionis imperpetuùm, in Augmentationem Vicariæ suæ; viz. ad Festa Sancti Michaelis & Paschæ, per æquales portiones.

Johannes de Anmbroise percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio de Sutton, quolibet die, duos denarios: & quinque solidos per annum, pro stipendio suo, pro laudabili servitio suo, impenso & impendendo, & concessit Templariis medietatem bonorum suorum in obitu suo.

Adam de Char percipiet, in Manerio de Bistlesham, ad totam vitam suam, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & decem solidos, per annum, pro robâ suâ: & habebit in eadem Domo duos equos ad fœnum, foragium, Herbam, & præbendam, sicut Palefridus Præceptoris: & habebit duos Garciones ad mensam Sacciferorum dicti Manerii; pro quibus capiet quatuor denarios, pro victu eorum, per diem, deficiente mensâ: & pro uno eorum capiet robam Garcionis, viz. quinque solidos, per annum, ad totam vitam ipsius Adæ; & pro hiis habendis dedit Templariis quaterviginti Marcas, & concessit eis in obitu suo viginti Marcas.

David de Lanthendy, Capellanus percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio Templariorum de Garewy, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & viginti solidos, per annum, pro stipendio suo, ad terminos consuetos; ita quod deserviat ibidem loco Capellani; &, si deservire non poterit, tunc victum suum, & decem solidos tantum percipiet, pro decem libris sterlingorum, quas A. D. 1311. Edw. 2. eisdem Templariis dedit præ manibus, &c. proviso, &c.

Willielmus de Eycle percipiet, ad totam vitam suam, in eodem Manerio, quolibet die, duos denarios pro victu suo, & decem solidos, per annum, pro robâ suâ, & quinque solidos pro calciamentis; ita quòd deserviat, in eodem Manerio, in Officio honesto: &, licet deservire non poterit, nihilominus præmissa percipiet pro laudabili servitio suo, eis impenso, & pro viginti Marcis quas eis dedit.

Gilbertus de Penbrigg percipiet, ad totam vitam suam, in eodem Manerio, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & unam Marcam, per annum, pro robâ suâ; ita quod deserviat in dicto Manerio, quamdiu poterit, loco Clerici; &, si deservire non poterit, tunc tres denarios, per diem, pro victu suo, tantùm percipiet.

Robertus de Neubolt, Clericus percipiet, in eodem Manerio, ad totam vitam suam, quolibet die, tres denarios, pro victu suo, pro servitio suo eis impenso, & pro triginta Marcis quas eis dedit.

Galfridus de Cave, Clericus percipiet annuatim, ad totam vitam suam, quadraginta solidos annuæ pensionis, de Domo Novi Templi London; unam, videlicet, medietatem ad Festum Sancti Michaelis, & aliam medietatem ad Festum Paschæ.

Johannes de Skelton percipiet, ad totam vitam suam, de eadem Domo quadraginta solidos annuæ pensionis, ad eosdem terminos, pro laudabili servitio suo, impenso & impendendo.

Vicarius Ecclesiæ de Chingelford, & Successores sui percipient annuatim, de Manerio de Chingelford, in Augmentationem Vicariæ suæ, quatuor quarteria frumenti, & quatuor quarteria avenæ imperpetuùm, ad Terminos Sancti Michaelis & Paschæ, per æquales portiones.

Christiana, quæ fuit uxor Sampsonis del Hull, percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio del Hull, quolibet anno, in Festo Sancti Michaelis, duo quarteria frumenti: & in Festo Purificationis Beatæ Mariæ duo quarteria: in Festo Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ

A. D. 1311. Edw. 2. tistæ duo quarteria: & duas carectatas fœni, & duas carectatas foragii: tres carectatas de busca; quolibet anno vitæ suæ: & habebit duas vaccas in Pastura Templariorum, in eodem Manerio, quoad vixerit: & tenebit & habebit, ad totam vitam suam, quandam Domum cum sufficienti curtilagio, juxta Portam dicti Manerii del Hull; ita quod dictæ Cristianæ, cum placeâ adjacente dictis Templariis, remaneat; & hoc percipiet pro eo, quod concessit Templariis tertiam partem duarum carucatarum Terræ in Hull de dote suâ.

Johannes de Bolleftrode percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio de Lideleye, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & quinque solidos, per annum, pro robâ suâ, contra Natale: & quinque solidos, per annum, pro cæteris necessariis suis, ad terminos Paschæ & Sancti Michaelis; ita quod deserviat, &c. quamdiu, &c. tunc victum suum tantùm percipiet, &c. proviso, &c.

Nicholas de Stonnesby percipiet, ad totam vitam suam, de Manerio de Upluden, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & quinque solidos pro robâ suâ; & quinque solidos pro cæteris necessariis suis per annum, ad terminos prædictos; ita, &c. in libero servitio.

Ricardus de Nevill percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio de Lideleye, quolibet die, duos denarios pro victu suo, & quinque solidos, per annum, pro robâ suâ: & quinque solidos, per annum, pro cæteris necessariis suis, ad terminos prædictos: & deserviet in dicto Manerio quamdiu, &c. si, &c. tunc victum suum tantùm percipiet; & medietas bonorum suorum in obitu suo dicto Manerio remanebit.

Andreas de Berugbolt percipiet, ad totam vitam suam, in Domo de Dynnesse, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & decem solidos, per annum, pro robâ suâ, contra Natale Domini: & tres solidos & quatuor denarios pro tunicâ suâ, contra Pascham; & quinque solidos, per annum, pro cæteris necessariis ad terminos prædictos. A. D. 1311. Edw. 2.

Richardus Osmund, Capellanus, percipiet annuatim, ad totam vitam suam, de Domo Templariorum de Donewyco, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & viginti solidos, per annum, pro robâ suâ, contra Natale Domini: & pro biis, quoad vixerit, babendis, dedit prædictis Templariis viginti & quatuor libras sterlingorum præ manibus.

Willielmus Dering de Faxlet percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio de Belesale, quolibet die, pro victu suo duos denarios: & decem solidos, per annum, pro robâ suâ: & tres solidos & quatuor denarios pro tunicâ de æstate; & quinque solidos, per annum, pro cæteris necessariis.

Willielmus, filius Rogeri de Cresey, de Claypol, percipiet imperpetuùm de Domo de Wycbom decem solidos annui redditûs: & hoc de uno Messuagio, duabus carucatis terræ, & viginti acris Bosci in Wychom; quæ Templarii tenuerunt de eo per prædictum servitium.

Rogerus de Hunsingovere percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio de Dynnesse, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & decem solidos, per annum, pro robâ suâ; & decem solidos, per annum, pro cæteris necessariis, ad Festa Sancti Michaelis & Paschæ.

Theondricus, filius Willielmi Pytard, percipiet, ad totam vitam suam, in Manerio de Quarsing, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & decem solidos, per annum, pro robâ suâ: & quadraginta denarios, per annum, pro unâ tunicâ: quinque solidos, per annum, pro calciamentis, ad terminos prædictos; ita, &c. &, si deservire non poterit, tunc victum suum tantùm percipiet.

De scrutando Petrum de Gavaston latitantem.

A. D. 1311. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 7. REX, dilectis & fidelibus suis, Hugoni de Curteny, & Willielmo Martyn, salutem. Cùm pro quadam suspicione, ex quibusdam volantibus rumoribus subortâ, Quod Petrus de Gavaston (qui, secundum formam quarundam Ordinationum, per quosdam Prælatos, Comites, & Barones de Regno nostro nuper factarum, dictum Regnum & Dominium nostrum, statutis sibi certis die & portu, certâ pœnâ adjectâ, exisse debuit) adhuc A. D. 1311.

A.D. 1311. adhuc latitat, discurrit, & vagatur de loco in locum, de Castro in Castrum, de Fortiletio in Fortiletium, infra Comitatus Cornubiæ, Devoniæ, Sumersettiæ & Dorsettiæ, contra formam ordinationum prædictarum,
Edw. 2.

Nobis, per Comites & Barones prædictos, fuerit supplicatum, quod dictum Petrum scrutari faceremus, juxta formam dictarum ordinationum, si inveniri possit, puniendum,

Assignavimus vos ad scrutandum omnia Castra & Fortiletia infra dictos Comitatus, & omnia alia loca, ubi dictum Petrum invenire putaveritis: & ad faciendum de ipso Petro, si ipsum inveniri contigerit, quod secundum formam dictarum Ordinationum fuerit faciendum: assumpto ad hoc vobiscum, si necesse fuerit, sufficienti posse Comitatuum prædictorum. A.D. 1311. *Edw. 2.*

Et ideò vobis mandamus quod omnia prædicta faciatis, & expleatis in forma prædicta:

Mandavimus enim omnibus Vicecomitibus nostris Comitatuum prædictorum, & etiam Constabulariis, & Custodibus Castrorum & Fortiletiorum prædictorum, quod, ad omnia præmissa & singula facienda & complenda, vobis sint intendentes, quotiens a vobis super hoc, ex parte nostrâ, fuerint requisiti.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. tricesimo die Novembris.

De vadiis Templariorum in certa Monasteria inclusorum.

A.D. 1311. REX Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Sumerset, in manu nostra, quibusdam de causis, existentium, salutem.
An. 5. E. 2.
Claus. 5. E. 2. m. 17.

Mandamus vobis quod, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, solvatis venerabili Patri J. Bathoniensi & Wellensi Episcopo, pro Willielmo de Warrewik, Willielmo de Crancombe, Ricardo de Colyngham, & Ricardo Cogayne, Templariis (nuper eidem Episcopo per venerabilem Patrem R. Cantuariensem Archiepiscopum, & totum Provinciale Concilium, ad pœnitentiam peragendam, in certa Monasteria deputatis) vadia, pro sustentatione Templariorum eorundem, a tempore quo custodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum habuistis, & exnunc quousque aliud inde a nobis habueritis in mandatis; videlicet, pro quolibet ipsorum, quatuor denarios per diem, sicut prius percipere consueverunt: A.D. 1311.

Et nos vobis inde, in compoto vestro, de exitibus prædictis, allocationem habere faciemus.

Teste Rege apud Westm. 15. die Decembris.

Eodem modo mandatum est Custodibus subscriptis pro Templariis subscriptis, videlicet,

Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Warwici, de vadiis, liberandis Episcopo Cestriæ, pro Radulpho de Barton Capellano,
Ranulpho de Evesham Capellano,
Thoma de Walkynton,
Ricardo de Bristlisham,
Henrico de Halton, &
Johanne de Grafton.

Ad Regem Franciæ de mutua Visione, necnon de Rebellione Roberti de Brus reprimenda.

A.D. 1311. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo carissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, salutem, & felices, ad vota, successus.
An. 5. E. 2.
Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

Venientes ad nos Magister Richardus de Tybetot Clericus, & Johannes de Alevayne Miles, vestri, latores præsentium, nobis litteras vestras de Credentia præsentârunt; & id, quod iidem Nuncii nobis, virtute hujusmodi Credentiæ, exposuerunt, audivimus & intelleximus quam benigne. A.D. 1311.

Quantùm igitur nobis illucescunt vestræ Paternæ benivolentiæ radii, ex ipsorum Nunciorum affatibus collegimus evidenter.

Et licet, inter cætera desiderabilia, quæ insident cordi nostro, summo desiderio affectemus quod Paternæ visionis dulcedine posset filialis affectio recreari, cum per hujusmodi visionem mutuam negotia, vos & nos hinc inde tangentia, valerent,

A.D.1311. Edw. 2. valerent, ut firmiter credimus, in melius prosperari;

Quia tamen super biis, eo quod ad reprimendam malitiam Roberti de Brus, Inimici & Rebellis nostri, Complicumque suorum, qui Regnum nostrum ingressi, deprædationes, incendia, rapinas & homicidia inibi multipliciter perpetrârunt, nobis incumbit necessitas, prout convenit, ordinare: ac etiam de aliis negotiis Regni nostri, quæ celerem executionem requirunt, cum Prælatis & Proceribus dicti Regni, sine quorum Consilio & assensu, vestris desideriis adhuc satisfacere non possumus, nondum ad plenum habuimus colloquium & tractatum, A.D.1311. Edw. 2.

Quid in hoc facto facere debeamus vestræ Celsitudini ad præsens scribere non valemus.

Verùm, quamcitiùs commodè poterimus, habitâ super præmissis cum Prælatis & Proceribus prædictis deliberatione pleniori, nostrum inde propositum, per Nuncios nostros proprios, Magnitudini Regiæ curabimus intimare.

Dat. apud Westm. decimo sexto die Decembris.

Ad Papam, quod, sine Consilio & Assensu Prælatorum & Procerum, ejusdem votis nequit respondere.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Debitâ reverentiâ recepimus vestræ Sanctitatis litteras, nobis per Magistros, Sicardum de Vauro Archidiaconum in Ecclesia Narbonensi, & Adam de Orletone in Ecclesia Herefordiæ Canonicum, Clericum nostrum, Capellanos vestros, præsentatas; & id, quod iidem Capellani vestri nobis exposuerunt oraculo vivæ vocis, audivimus & intelleximus quam benigne.

Ex quarum litterarum tenore, necnon ipsorum Nunciorum affatibus, exultationis rore conspersi, quanta sit Paternalis affectio, quæ nobis & Regno nostro se exhibere non desinit gratiosam, quàm etiam sit favorabilis super hiis Paternitas vestra Sancta, quantaque refloreant erga nos vestræ solicitudinis studia, ut prosperis fulciamur eventibus, collegimus evidenter; propter quod vestræ Beatitudini ad gratiarum actiones multiplices assurgimus humiliter & devote.

Et, quia, Pater sancte, super præmissis, eo quod ad reprimendam malitiam Roberti de Brus Inimici & Rebellis nostri, Complicumque suorum, qui, Regnum nostrum ingressi, deprædationes, incendia, rapinas, & homicidia inibi multipliciter perpetrârunt, nobis incumbit necessitas, prout convenit, ordinare:

Ac etiam de aliis negotiis Regni nostri, quæ celerem executionem requirunt, cum Prælatis & Proceribus dicti Regni, sine quorum consilio & assensu Paternis desideriis satisfacere adhuc non possumus, licet ad id totis viribus anelemus, nondum habuimus colloquium & tractatum, A.D.1311.

Quamvis iidem Nuncii vestri pro responso babendo sæpius nos pulsâssent (quos super mora sua habere dignemini excusatos) quid in hoc facto facere debeamus vestræ Sanctitati, ad præsens, scribere non valemus: verùm quàm citiùs commodè poterimus, habita super præmissis cum Prælatis & Proceribus prædictis deliberatione pleniori, nostrum inde propositum, per nostros Nuncios proprios, vestræ Clementiæ, ante finem vestri Concilii, curabimus intimare.

Ad hæc, non molestè ferat Apostolica Sanctitas quod præfatum Magistrum, Adam Clericum nostrum, pro quibusdam nostris obsequiis, ad tempus modicum duximus retinendum; quem ad Sanctitatis vestræ pedes remittere volumus, & in brevi.

Conservet vos Altissimus, &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo sexto die Decembris.

De Terris & Tenementis Templariorum in Civitate Londoniarum captis in manum Regis.

A.D.1311. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 11.

REX Vicecomitibus Londoniarum, salutem.

Præcipimus vobis quòd omnes Terras & Tenementa Templariorum, in Civitate nostrâ Londoniarum, & Suburbio ejusdem, unà cum omnibus Bonis A.D.1311.

A.D. 1311. Edv. 2. Bonis & Catallis in eisdem existentibus, sine dilatione capiatis in manum nostram, & ea salvò custodiatis (ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis respondeatis ad Scaccarium nostrum) donec aliud inde a nobis habueritis in mandatis.

Mandavimus enim Jacobo le Botiller, & Willielmo de Basing, nuper Custodibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, quod ipsi omnes Terras & Tenementa prædicta, unà cum Bonis & Catallis prædictis, per indenturam, inter vos & ipsos inde conficiendam, vobis liberent in forma prædicta. A.D. 1311. Edv. 2.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo nono die Decembris.

De exitibus Terrarum Lichfeldensis Episcopi, & Templariorum, in Regis Thesaurariam liberandis.

A.D. 1311. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 17. REX, dilectis & fidelibus suis, Alexandro de Cave, & Roberto de Amtotes, Custodibus Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventriensis & Lychfeldensis Episcopi, in Comitatu Eboraci, salutem.

Mandamus vobis, firmiter injungentes, quod omnes denarios, quos de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, a tempore quo custodiam eorundem habuistis, percepistis, & citra Festum Sancti Hilarii proximò futurum percipere poteritis, habeatis ad Scaccarium nostrum in crastino Festi prædicti, ad ultimum, in Thesaurariam nostram ibidem liberandos; & hoc, sicut indignationem nostram, & dampnum vestrum proprium vitare volueritis, nullatenus omittatis. A.D. 1311.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo nono die Decembris.

Consimiles literæ diriguntur subscriptis; videlicet,

Gilberto Gategange Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventrensis & Lychfeldensis Episcopi, in Comitatu Northumbriæ, & Libertate Dunelm.

Ricardo de Harle, Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventriensis & Lychfeldensis Episcopo, in Comitatibus Salopiæ, Stafford, & Hereford,

Johanni de Wilburgham, Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventriensis & Lychfeldensis Episcopi, in Comitatibus Cantabrigiæ & Huntingdon.

Ricardo Lovel, Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, & Walteri Coventriensis & Lychfeldensis Episcopi, in Comitatibus Somerset & Dorset,

Simoni de Hayford, Custodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Episcopi, in Comitatibus Norfolciæ & Suffolciæ,

Johanni de Ho, Custodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Episcopi, in Comitatu Essex,

Johanni de Bloxham, Custodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Episcopi, in Comitatibus Oxoniæ & Berks, Wyltes & Norhampton. A.D. 1311.

Johanni de Ferrariis, Custodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Episcopi, in Comitatu Glouceſtriæ,

Alexandro de Cumpton, Custodi Terrarum & Tenementorum prædictorum Templariorum, & Episcopi, in Comitatibus Warwici & Leycestriæ,

Willielmo de Spanneby, Custodi Maneriorum & Ecclesiarum Templariorum, in Comitatu Lincolniæ,

Galfrido de la Lee Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Hertford, Bedeford & Buk.

Roberto Thurk, Custodi Manerii Templariorum de Lilleston, in Comitatu Middlesex,

Henrico de Cobeham juniori, Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatibus Kantii, Surriæ, & Sussexiæ,

Henrico de Percy, Custodi Manerii Templariorum de Templewerreby, in Comitatu Eboraci,

Galfrido de Weston, Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Chiriton, in Comitatu Wyltes.

A. D. 1311. *Edv. 2.* A. D. 1311. *Edv. 2.*

Ad Regem Francorum de Credentia.

A. D. 1311. *An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.*

EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem & felices, ad vota, successus.

Litteras nostras, per Magistrum Richardum de Tyberot Clericum, & Johannem de Alevagne Militem, vestros, vobis pridem transmisimus, continentes quod, super negotio, pro quo iidem, Clericus & Miles, ad nos ex parte vestrâ venerunt, certum responsum, per eosdem, propter aliqua, in dictis Litteris nostris contenta, vobis, tunc temporis, mittere minimè valebamus:

Quódque, post deliberationem, inde habitam, nostrum propositum vobis, per Nuncios nostros proprios, mitteremus:

Et, quia negotium illud cordi nostro plurimùm insidebat, statim, post recessum Nunciorum vestrorum prædictorum a nobis, cum Prælatis & proceribus Regni nostri, tunc nobiscum existentibus, super hoc habuimus colloquium & tractatum; A. D. 1311.

Quocirca dilectos & fideles, Johannem de Crombwelle Militem, & Magistrum Jordanum Moraunt Canonicum in Ecclesia Cicestrensi Clericum, nostros, exhibitores præsentium, quibus nostram & consilii nostri deliberationem in hac parte, vobis per ipsos, vel eorum alterum, injunximus exponendam, ad vestram præsentiam destinamus; Rogantes quatinus præfatis Nunciis nostris, vel eorum alteri in hiis, quæ vobis super præmissis, ex parte nostrâ, vivæ vocis oraculo exposuerint, vel exposuerit, fidem velitis credulam adhibere.

Teste Rege apud Westm. 26. die Decembris.

De Proclamatione, quod Petrus de Gavaston pro fideli & præstabili teneatur.

A. D. 1312. *An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 15. d.*

LE Roy au Visconte d'Everwyk, saluz.

Come Monsieur Peres de Gavaston, Counte de Cornwaille, n'adgueres fust exile hors de nostre Reaume, contre les leis & les usages de mesmes le Roiaume, as queus garder & meintenir nous sumes tenuz par le Serement, que nous feismes a nostre Coronement; en lequel exil il fu nome autre que bon & leal:

Et mesmes celui Count, par nostre maundement, seit ja revenu a nous en dit Reaume, prest d'ester a droit, devant nous, a tous que de rien li vodront chalanger, Solom les leys & les usages avanditz: A. D. 1312.

Par qui nous li tenoms bon & loial, & a nostre fei & a nostre Pees, & unqes a autre ne li tenismes;

Nous, de nostre Real Poer, vous commandons, que por tel li tegnetz, & ceste chose facez par tote vostre baillie publier.

Don a Everwyk, le 18. jour de Janevoir.

Autieles Lettres sont mandes as chescunes Viscontz d'Engleterre.

Quod idem Petrus, contra legem Exulatus, est stare Juri paratus; & de Restitutione ipsi facienda.

A. D. 1312. *An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 15. d.*

REX Vicecomiti Eboraci, salutem.

Licet nuper, pro eo quòd Petrus de Gavaston Comes Cornubiæ extra Regnum nostrum exitit exulatus, tibi præcipimus quod omnia Castra, Villas, Terras, Redditus Possessiones, & alia bona quæcunque, in Balliva tuâ, caperes in manum nostram & ea salvò custodires; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis responderes ad Scaccarium nostrum, quousque aliud a nobis indè haberes in mandatis: A. D. 1312.

Quia tamen idem exilium in prædictum Petrum, contra legem & consuetudinem

A.D. 1312. Edw. 2. tudinem Regni nostri, ad quarum observationem vinculo juramenti summus astricti, fuit promulgatum:

Idémque Comes, de mandato nostro, ad nos in Regnum prædictum jam accessit, paratus coram nobis in omnibus stare juri, secundum legem & consuetudinem prædictas:

Per quod ipsum Comitem ad pacem & fidem nostram admisimus;

Tibi præcipimus quod eidem Comiti, vel ejus Attornato in hac parte, Castra, Villas, Terras, Redditus, Possessiones, & alia bona sua quæcunque, in Ballivâ tuâ, occasione mandati nostri prædicti, per te in manum nostram capta, unà cum exitibus, per te inde perceptis, a tempore captionis eorundem, in manum nostram restitutas indilate. A.D. 1312. Edw. 2.

Teste Rege apud Eboracum, 20. die Januarii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est Vicecomitibus Cornubiæ, Devoniæ, Oxoniæ, Berk. Surriæ, Sussexiæ, London. Middlesexiæ, Wiltes.

De Castro Knaresburghensi Muniendo de Exitibus Templariorum.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 11. MAndatum est Willielmo de Slengesby, Custodi Manerii Templariorum de Ribbestayn, in Comitatu Eboraci, in manu Regis existentis, quod, de exitibus Manerii prædicti, habere faciat Constabulario Castri de Knaresburgh, centum quarteria frumenti: decem quarteria avenæ: viginti boves: & quaterviginti multones: & duas bigas ferratas; pro munitione Castri prædicti: A.D. 1312.

Et Rex sibi indè, in compoto suo, de exitibus prædictis, debitam allocationem habere faciet.

Teste Rege apud Eboracum, 21. die Januarii.

Per ipsum Regem, nuntiante Willielmo de Melton.

De Episcopo Lichfeldensi, & restitutione eidem facienda.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 3. REX Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, Tenentibus de Maneriis, Terris & Tenementis Walteri de Langeton, Coventriensis & Lychfeldensis Episcopi, salutem.

Cùm nos Maneria, Terras & Tenementa prædicta, dudum in manum nostram capi, & per tempus aliquod fecimus detineri:

Ac jam eadem Maneria, Terras & Tenementa præfato Episcopo reddiderimus, tenenda adeò integrè, sicut ea tenuit ante captionem eorundem in manum nostram:

Et concesserimus ei arreragia debitorum, quæ de exitibus Maneriorum, Terrarum & Tenementorum prædictorum debentur, & adhuc restant levanda; A.D. 1312.

Vobis mandamus quòd eidem Episcopo, tanquam Domino vestro, sitis intendentes & respondentes, prout de jure facere debetis, & ante captionem prædictam facere consuevistis.

Teste Rege apud Eboracum, 23. die Januarii.

Per ipsum Regem.

Habuit inde quinque paria.

Ad Papam pro Episcopo Lichfeldensi.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. dar. PAPÆ Rex devota pedum oscula bearorum.

In amore virtutis requiescere arbitramur, si actus nostros sic propensiùs dirigamus, quod in subditis bono mansuetudinis perfruamur, cum per hoc in eis erga nos vigor devotionis & fidei crescere dinoscatur.

Licet itaque Venerabilis Pater W. Coventriensis & Lychfeldensis Episcopus, eo quod a nostris beneplacitis, ad suggestiones quorumdam æmulorum suorum, visus fuerat deviâsse, nostram incurrisset offensam, per quod a nobis & a nostro consilio se reddidit alienum, necnon & graves persecutiones & angustias sustinuit pariter: A.D. 1312.

Considerantes tamen quòd idem Episcopus,

A.D. 1312. Edw. 2. copus, vir utique Consilii maturitate conspicuus, & discretione providus, nobis ac Regno nostro in agendis perquàm utilis, immò necessarius hiis diebus existit, ipsum, OB REVERENTIAM POTISSIME SEDIS APOSTOLICÆ, ac specialem affectionem, quam, claræ memoriæ, Genitor noster habuit erga eum, ad nostræ benevolentiæ gratiam duximus admittendum,

Et, si quæ idem Episcopus erga nos hactenus commisit, per quæ indignationem nostram aut offensam incurrere potuit quovis modo, ea sibi remisimus penitùs ignoscentes.

Placeat igitur vestræ Clementiæ quæsumus, pie Pater, prædictum Episcopum, cujus honoris & commodi augmentum corditer affectamus, ipsiusque negotia, quæ de vestræ liberalitatis munificentiâ dependent, habere favorabiliter, nostri intuitu, commendata; ipsiusque petitiones, quas in custodiâ Camerarii vestri defuncti dimisit, & quas ad Curiam vestram Sacram jam de novo transmittet, vestræ beatitudini porrigendas, ad exauditionis gratiam admittere juxta vota. A.D. 1312. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 24. die Januarii.

Per ipsum Regem.

De pace & legibus infra Regnum inviolabiliter conservandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 15. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Quia, inter cætera, nostris curis incumbentia, corditer affectamus, & in summis desideriis reportamus, quòd pax nostra ubique infra Regnum & potestatem nostram inviolabiliter observetur: & quòd omnes Leges & Consuetudines, quæ in eodem Regno, temporibus Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, usitatæ fuerunt & approbatæ; ac etiam quod omnes Ordinationes, nuper factæ, ad honorem Dei, & Sanctæ Ecclesiæ, & nostrum, & ad commodum nostrum & Populi Regni ejusdem, quæ in dampnum seu præjudicium nostri aut Coronæ nostræ non redundant, & Legibus & Consuetudinibus supradictis non contrariantur, teneantur & observentur; A.D. 1312.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod præmissa omnia in pleno Comitatu tuo, necnon in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & locis aliis quibuscunque, in eodem Comitatu, tàm infra libertates, quàm extra, ubi expedire videris, facias publicè proclamari; Et hoc, sicut teipsum indempnem conservare volueris, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Eborum, 26. die Januarii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De Tractando super Treuga cum Scotis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Scot. 5. E. 2. m. 3.

LE Roi a touz ceux, a qui cestes Lettres vendront, ou orront, saluz.

Sachez que nous grantoms, & donoms a nous foials & loials, David d'Asceles, Alisaundre de Abernythy, Adam de Gurdon, Gerard Salveyn, & a noz chers clers, Meistre Robert de Pykeryng, & Meistre Johan Fraunceys, Chanons del Eglise de Seint Piere d'Everwyk, Cynk & quatre de eux (dont les deux soient les avantdiz Robert & Johan) plener & plein poer, & especial mandement, de treiter, noun de nous, & por nous, ovesque les Genz d'Escoce (a qui nous avoms guerre) de Trewe, ou suffraunce prendre entre nons, noz hommes, noz suzmis, & nos aidanz d'une part, & eus, & lour aliez, & aidanz d'autre part, sur les guerres, dissensions, & discorde que sont entre nous & eux, solom ce qil verront que mieuz soit a faire al honur de nous, & profit de nostre Roialme: A.D. 1312.

Et de meismes cele trewe & suffraunce otrier, doner, affermer, & de jurer en nostre alme de celes trewe, ou suffraunce fermement garder & tenir:

Et de totes antres choses faire & acomplir, qui a celes trewe ou suffraunce serront bosoignables, ou covenables, tut soit il qu'l requergent especial mandement;

E nous averoms pur ferm, & por estable, quan que les avantdiz, Conte, Alisaundre, Adam, Gerard, Robert, & Johan, cynk, ou quatre de eux (dont les deux soient les avantdiz Robert & Johan) averont treite, & otrie, & ordeine, fait & afferme, en noun de nous,

A.D. 1312. Edw. 2. nous, & por nous, & por noz hommes, & por noz suzmis, & pour noz aidanz, sur les choses avantdites, & chescun de les.

En temoignaunce de queu chose nous avoms fait faire cestes noz Lettres overtes. A.D. 1312. Edw. 2.

Don. a Everwyk le 26. jour de Janeuoir.

Dupplicatur.

Imperatoris Romanorum, de Coronatione sua, Notificatio.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Ex Autogr. HEnricus, Dei gratiâ, Romanorum Imperator semper Augustus, Illustri Principi, Edwardo Regi Angliæ, amico dilecto, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Magnus Dominus & Laudabilis valde, qui, in Excelso Divinitatis suæ Solio residens, Universis, quæ suæ Majestatis ineffabili potentiâ condidit, Clementer ac suaviter imperat tanto Dignitatis Honore ac Decore Gloriæ, hominem, quem inter Universas Creaturas extulit, ac cui Ymaginem suæ Divinitatis impresserat, super cuncta, quæ fecit, tribuerat Principatum:

Et, ut Creatura, tam Nobilis, a Cœlestium Hierarchiâ non differret Similitudine Ordinis, cum quibus convenit grandi parilitate Naturæ, voluit —— —— —— quemadmodum sub se Deo uno omnes Ordines Cœlestium Agminum ——, sic universi homines, distincti Regnis, & Provinciis seperati, uni Principi Monarchæ subessent, quatenùs eo consurgeret Machina Mundi præclarior, quo sub uno Deo, Factore suo, progrediens, sub uno Principe ———— ac in se pacis ac unitatis augmenta susciperet & ——— per amoris gressum, & Devotæ Fidei stabilimenta rediret ——

Et, quamvis ejusmodi Principatus prioribus sæculis in diversis fuerit Nationibus, quasi ———— a suo Factore obertantibus, errans; novissimè tamen, appropinquante pulchritudine temporis quando idem Deus & Dominus ———— inenarrabilis ———— suæ Munificentiâ homo fieri voluit, ut hominem, per Culpæ lapsum perditum, & per obruta deviaque vitiorum labentem, ad loca virtutum ———— ———— æternæ Beatitudinis pascua virentia reservaret, dictum Imperium transeat ad Romanos, providè Dei disponente Clementiâ, quod illuc præiret Imperialis Excellentiæ Thronus, ubi futura erat Sacerdotalis & Apostolica Sedes, & in eodem loco Pontificis & Imperatoris Auctoritas refulgeret.

———— ———— ————

quæ pro nobis ———— Virginis utero Natus Sacerdos, ipse Sacerdotium æternum instituit & ———— ———— ipse, tanquam Rex Regûm & Dominus Dominantium, ad Culminis sui Fastigium omnia trahens, & sub suæ Ditionis Imperio universa subjiciens. A.D. 1312.

Sanè ipsa evidentia rerum ———— ———— deveniffe Notitiam quod abollm, post transitum Friderici quondam Prædecessoris nostri, olim Romanorum Imperatoris ———— ac diu ——— vacante Imperio, licet quamplures præclaræ famæ & eximiorum meritorum ——— Principes ad ipsum Imperium, per Principes Alamanniæ, quibus hujusmodi incumbit Electio, concorditer & ritè fuissent Electi, nullus tamen eorum, temporis impediente Malitia, aut Fortunæ sævientis Invidia, ad Imperii Diadema pervenit.

Cùm autem, Illustris Memoriæ, Albertus, Rex quondam Romanorum, qui nuperrimè nos præcessit, de præsenti Regno fuisset, Deo volente, subtractus, & præfati Principes, ad quos, ut prædiximus, Imperialis spectat Electio, nos, tunc Comitem Luzenburgensem, in Regem Romanorum, futurum Imperatorem, concorditer elegissent:

Nósque, licet sciremus humeros nostros ad tam prægrande onus inhabiles, de Omnipotentis Dei Benignitate confisuri, præbuissemus factæ de nobis Electioni Consensum; mox decrevimus, Regnis Almaniæ Boemiæque dispositis, ad Urbem, pro suscipiendis Consecratione & Imperiali Dyademate, Proficisci, mittentes solempnes Nuncios ad Sanctissimum Patrem, Dominum Clementem, Sanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ Summum Pontificem, ad quem, de Consuetudine & more Majorum, Coronatio nostra spectat, ut ad Urbem dignaretur venire, & nobis Coronationis præfatæ Solempnia exhibere.

Qui ex innatâ sibi Clementiâ & paterno affectu, quem habet ad nos specialiter, & ad Sacrum Imperium, satisfecisset liberaliter votis nostris, nisi Grandia Negotia Sacri Concilii, in proximo

A. D. 1311. *Edw.* 2. celebrandi, & indicti, jam priusquam super prædictis requireretur a nobis, illum detinuissent in remotioribus partibus occupatum;

Verum, nolens idem Pontifex, & indignum judicans ac dif——

Imperio, propter sui absentiam, præfatæ nostræ Coronationis & Consecrationis gaudia retardari, Venerabilibus Patribus, Dominis, Arnaldo Sabinen. Apostolicæ Sedis Legato, Leonardo Albanen. & Nicholao Ostien. & Velletren. Episcopis, & Francisco Sanctæ Luciæ in Silice, ac Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Dyaconis Cardinalibus, vices suas plenissimas in hac parte commisit;

In suis Literis expressè declarans & volens ut, si aliquem, vel aliquos eorum contingeret impediri, per superstites vel superstitem dictum Coronationis nostræ Negotium compleri valeret:

Ipsosque ad nos,& nobiscum———— pro exequendâ Commissione illis factâ celeriter venire mandavit; injungens eisdem ut, in die Assumptionis Virginis Mariæ, quem nos jam elegeramus, ad perficiendum Celebritatem prædictam, vel alio die, quem nostra Celsitudo duceret eligendum, memoratæ nostræ Coronations Sollempnia celebrarent.

Quia verò, dùm per Lombardiam, Terram Imperio nostro subjectam, contenderemus ad Urbem, ut, in die Assumptionis præfatæ, de Coronationis nostræ fælicibus Auspiciis gauderemus, Civitas Brixiensis nephando Ausu nostro Culmini rebellavit; & indignum erat, minúsque providum nos inde discedere, donec sub Sceptro nostro colla submitteret, nè fortè fieret reliquis Civitatibus Lombardiæ in scandalum & ruinam; ad tempus Negotium Coronationis nostræ suspendimus, & dictam Civitatem tàm diu dirâ obsidione vexavimus, donec non valens diutiùs p————— se liberè nostris in manibus reddidit, & Clementiæ nostræ arbitrio, de commisso in Majestatem nostram crimine, castigandam puniendámque submisit.

A. D. 1312. *Edw.* 2. Hac ergo Pestiferâ Civitate victoriosè subactâ Festum Coronationis nostræ resumpsimus, & pervenientes ad Urbem, in præsentiâ prænominatorum Cardinalium (Albanensi & Sanctæ Luciæ duntaxat exceptis, quos ab humano Consortio Conditio Vitæ mortalis absolverat) ad perficiendum Coronationis nostræ Sollempnia diem Festum Apostolorum Petri & Pauli duximus eligendum.

——— per dictos Dominos Cardinales ——————— Imperiale Dyademate Coronati, ac omnibus aliis Sollempniis debitis & Consuetis, quæ —

insigniti, præsente Copiosâ Multitudine Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum & aliorum Prælatorum, & Ecclesiasticorum Ordinum Urbis, necnon Ducum, Comitum, Baronum, Militum, Nobilium, & universâ Pompâ Imperialis Curiæ, necnon ——— Catervâ, qui ad videndum nova exorta Mundo Gaudia

—— Romano Imperio denuo jam renato ——— sicut flagranti Desiderio dudùm videre optaverant, convenerunt.

Hæc autem Magnificentiæ vestræ insinuare curavimus, certi quòd eo ampliùs, præ cæteris hominibus, vos, Regio Decore præfulgidi, nostris Successibus fælicibus gaudeatis, quo proximior est Imperiali Majestati Dignitas Regia; &, sicut sibi invicem sunt quâdam Gloriæ vicinitate consimiles, sic debent esse amoris participio, & caritatis Unione conformes; quales nos esse erga Magnitudinem vestram, quum fuerit opportunum, per operum evidentiam congnoscetis.

Dat. Romæ, 3. Kalendas Julii Regni nostri Anno quarto, Imperii verò primo.

Dorf.

Illustri Principi Edwardo, Regi Angliæ, Amico nostro dilecto.

Pro Elizabetha, Uxore Roberti de Brus, in Castro Windesoræ custodienda.

A. D. 1312. *An.* 5. *E.* 2. *Claus.* 5. *E.* 2. *m.* 16.

REX, dilecto & fideli suo, Warino de Insula, Constabulario Castri sui de Wyndesore, salutem.

Quia ordinavimus quod Elizabetha, Uxor Roberti de Brus, inimici & proditoris nostri,moram in Castroprædicto faciat, A. D. 1312.

A. D. 1312. Edw. 2. faciat, cum familia sua, quousque aliud de statu suo duxerimus ordinandum:

Vobis mandamus quod ipsam Elizabetham, cum familia sua, in dicto Castro moraturam, admittatis, & domos honestas & sufficientes sibi assignetis, in quibus, cum familiâ suâ, sibi hactenus provisâ, securè morari valeat & honestè:

Et eam ita salvò custodiri faciatis, quod possitis de ipsa, de corpore pro corpore, respondere;

Mandavimus enim Johanni de Bentele, ad Custodiam ejusdem Elizabethæ deputato, quod ipsam ad vos ducat, custodiendam in formâ prædictâ: & Custodiæ ejusdem Elizabethæ de cætero intendat, sicut priùs facere consuevit.

Mandavimus etiam tenenti locum Thesaurarii nostri, quod eidem Elizabethæ, per manus prædicti Johannis, habere faciat, pro se & familiâ suâ prædictâ, expensas suas hactenus ordinatas. A. D. 1312. Edw. 2.

Teste Rege apud Eboracum sexto die Februarii.

ET mandatum est Johanni de Bentele, quod ipsam Elizabetham, cum Familiâ suâ usque ad Castrum prædictum, sine dilatione, & salvò & securè ducat, ibidem moraturam; & ipsemet Custodiæ ejusdem Elizabethæ de cætero intendat, sicut hactenus intendere consuevit.

Teste ut supra.

ET mandatum est tenenti locum Thesaurarii, quod eidem Elizabethæ expensas, pro sua & familiæ suæ sustentatione, hactenus ordinatas, sine dilatione, per manus Johannis de Beutele, ad Custodiam ejusdem Elizabethæ deputati, habere faciat.

Teste ut supra.

Pro Davide Comite Atholiæ, de Maneriis Templariorum.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 14.

REX, dilectis & fidelibus suis, Alexandro de Cave, & Roberto de Ametotes, Custodibus Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Eboraci, in manu nostrâ quibusdam de causis existentium, salutem.

Cùm concesserimus dilecto & fideli nostro David Comiti Atholiæ Custodiam Maneriorum Templariorum de Eton & Cave, cum pertinentiis, in Comitatu prædicto, HABENDDAM ET TENENDAM ad sustentationem suam, quamdiu nobis placuerit, prout in literis nostris patentibus, eidem Comiti inde confectis, pleniùs continetur:

Nos, volentes eidem Comiti gratiam in hac parte facere ampliorem, concessimus ei omnia blada, in eisdem Maneriis existentia, HABENDA ET TENENDA de dono nostro:

Et volumus quod idem Comes habeat Custodiam Ornamentorum Capellæ, Utensilium, & omnium aliorum Bonorum & Catallorum, in eisdem Maneriis existentium, unà cum Bobus, Affris, & Carucis, ibidem inventis, quousque Maneria prædicta in manum nostram duxerimus resumenda. A. D. 1312.

Et ideò vobis mandamus quod eidem Comiti Blada prædicta, de dono nostro, ac etiam ornamenta Capellæ, Utensilia, & omnia alia Bona & Catalla prædicta, unà cum Bobus, Affris, & Carucis prædictis, per indenturam, inter vos & ipsum inde conficiendam, liberetis habenda in forma supradicta; ita quod idem Comes de eisdem Ornamentis, Utensilibus, ac aliis Bonis & Catallis, Bobus, Affris, & Carucis nobis respondere valeat, ut debebit.

Teste Rege apud Eboracum octavò die Februarii.

Ad Papam pro Electo Dunkeldensi.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dum humanæ conditionis fragilitatem, quantæ sit lubricitati suppositа, & ad malum obnoxia pravitatis, intentâ consideratione pensamus, ad refrænandum malivolorum insolentias, qui nobis & nostræ Regiæ Dignitati, sinistris suggestionibus, adversa appetunt procurare, sic mentis nostræ aciem erigimus in justitiâ & rigore, ut eos, in humilitatis spiritu, ad nostram gratiam voluntariè redeuntes, benignè velimus suscipere, & cum mansuetudine pertractare, quæ medentis, non quæ ulciscentis gerentes in intimis excercere. A. D. 1312.

Quamobrem,

A.D. 1312. Edv. 2. Quamobrem, licet dilectus nobis Magister, Willielmus de Sancto Claro, Electus Dunkeldensis, dudum aliqua, in nostri & Coronæ nostræ Regiæ, quoad terram nostram Scotiæ, præjudicium (credens forsan per hoc suæ electionis negotium promovere) vestræ Beatitudini suggessisset:

Nosque pro ipsius repulsione, pro eo quod parti Inimicorum nostrorum in partibus Scotiæ dicebatur adhæsisse, aliqua vobis scripserimus contra eum, tanquam præcipuis defensoribus Regii juris nostri.

Ad instantiam tamen dilecti & fidelis nostri Henrici de Sancto Claro Fratris ejusdem Electi, aliorumque de consanguinitate ejusdem, de partibus antedictis, qui hactenus adhæserunt fideliter parti nostræ, & varia pro nobis in eisdem partibus dispendia & pericula pertulerunt, qui præfatum Electum manuceperint coram nobis, quod ipse erga nos & Hæredes nostros benè & fideliter in omnibus de cætero se habebit, indignationem & animi rancorem, quos conceperamus erga eum occasione prædictâ, sibi duximus condonandos, ipsumque ad nostram gratiam & benivolentiam admisimus specialem. A.D. 1312. Edv. 2.

Nolentes igitur quòd ejusdem Electi promotio, in Episcopum Ecclesiæ memoratæ, impediatur intuitu præmissorum, vestræ Clementiæ humili instantiâ supplicamus, quatinus, cum præfato Electo de solitâ benignitate vestra agentes, si placet, gratiosè, ipsum prælibatæ Ecclesiæ dignemini præficere in Pastorem: Dùm tamen suggestionibus suis prædictis, seu propositis per eundem, nobis præjudicialibus, ut est dictum, fides aliqua a vestrâ Beatitudine nullatenus præbeatur.

Ut sic præfatæ Ecclesiæ, quæ per vacationem diutinam gravia noscitur dispendia pertulisse, de pastorali regimine, per vestræ paternæ sollicitudinis providentiam, celeriter consuletur.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum octavo die Februarii.

Pro Civitate London. de se bene gerendo.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 1. m. 22. REX, dilectis & fidelibus suis, Majori, Vicecomitibus, Aldermannis, Civibus, & toti Communitati Civitatis suæ Londoniarum, salutem.

Mandamus vobis in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, & sub forisfactura vitæ & membrorum, & omnium aliorum, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd Civitatem nostram prædictam, ad opus nostrum, & hæredum nostrorum, salvò & securè custodiatis:

Ne per Convocationes, seu Congregationes Prælatorum, Comitum, & Baronum, aut aliquorum aliorum, in dicta Civitate faciendas, nobis præjudicium, aut vobis, seu Civitati prædictæ dispendium, vel periculum aliquod eveniat quoquo modo. A.D. 1312.

Et hoc, sicut de vestrâ fidelitate confidimus, modis omnibus faciatis; advertentes & memoritèr retinentes, qualiter Antecessores vestri, pro se & Hæredibus suis, celebris memoriæ, Domino Henrico, quondam Regi Angliæ, Avo nostro, se per suas literas, sub certis & gravibus pœnis, in eisdem literis contentis, obligârunt, quod ipsi, & eorum Hæredes erga præfatum Avum nostrum, & Hæredes suos benè & fidelitèr se haberent.

Teste Rege apud Eboracum octavo die Februarii.

Per ipsum Regem.

De Castris & Honoribus Walingford, & Sancti Walerici Petro de Gavaston liberandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 21. REX, dilecto & fideli suo, Edmundo Bacun, Custodi Castri de Walyngford, & Honorum ejusdem Castri, & Sancti Walerici, salutem.

Licet nuper commiserimus vobis prædicta, Castrum & Honores, cum Pertinentiis, custodienda quamdiu nobis placeret; ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis responderetis ad Scaccarium nostrum, prout in literis nostris patentibus, vobis indè confectis, pleniùs continetur: A.D. 1312.

Quia tamen, quibusdam certis de causis, reddiderimus dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston, Comiti Cornubiæ, Castra, Villas, Terras, Redditus, Possessiones, & alia Bona sua quæcunque, unà

A.D. 1312. An. 5. E. 2. unà cum exitibus, indè perceptis a tempore captionis eorundem in manum nostram, quæ priùs de mandato nostro capta fuerunt in manum nostram:

Vobis mandamus quòd, eidem Comiti dicta, Castrum & Honores, cum Pertinentiis, unà cum Armaturis, Victualibus, & omnibus aliis Rebus, in eisdem existentibus, necnon & unà cum exitibus, per vos indè perceptis, a tempore quo Custodiam eorundem habuistis, per Cyrographum, inter vos & ipsum indè conficiendum, liberetis indilatè. A. D. 1312. An. 5. E. 2.

Teste Rege apud Eboracum decimo die Februarii.

Per ipsum Regem.

De Credentia pro Bertrando Comite Campaniæ Nepote Papæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 21. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Beneficia multimoda, gratiarumque dona largiflua, quæ ex vestræ Paternalis affectionis munificentiâ frequenter recepimus, ante mentis nostræ oculos reducentes, de ipsis, & specialiter de eo quod, ad rogatum nostrum, Nobilem Virum & Fidelem nostrum, Bertrandum de Salviaco, Comitem Campaniæ, Nepotem vestrum, ad nostram præsentiam in Angliâ destinâstis, vestræ Sanctitati ad uberes gratiarum assurgimus actiones.

Eidem enim Comiti ostendimus in genere quædam negotia, quæ nos tangunt, per ipsum vestræ Clementiæ feriosiùs explicanda; cui, si placet, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ duxerit exponenda, fidem indubiam dignemini adhibere.

Et, quia tempore, quo dictus Comes nobiscum stetit, Prælatos, Proceres, & alios de Consilio nostro juxta latus nostrum nullatenus habebamus, alia plura & ardua negotia, nos & statum Regni nostri diversimodè tangentia, ostendere distulimus Comiti memorato, quousque plenior discussio fieret super illis. A. D. 1312.

Verùm, convocato Consilio, & habitis deliberatione super dictis negotiis & tractatu, quod, quamcito commodè poterimus, fieri faciemus,

Nuncios nostros, pro expeditione negotiorum eorumdem, ad vestram præsentiam transmittemus; qui, unà cum præfato Comite (quem tunc iidem Nuncii, super dictis negotiis, pleniùs informabunt) negotia ipsa vestræ Benignitati aperient, & ipsorum expeditionem erga vestram Beatitudinem prosequentur.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum decimo die Februarii.

Ad Cardinales, aliosque Prælatos & Dominos, pro eodem Bertrando de Credentia.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. VEnerabili in Christo Patri, Domino P. Dei gratiâ, Penestrin. Episcopo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Ex immensis & assiduis laboribus, circa felicem expeditionem negotiorum nostrorum, in Romanâ Curiâ procurandam, hactenus per vos frequenter appositis (de quibus grates vobis referimus speciales) spem & fiduciam in Domino reportantes quòd circa promotionem negotiorum, quæ habemus ad præsens in dicta Curia expedire, velitis more solito opem impendere & operam efficaces, quædam negotia, nos tangentia, quorum felix expeditio plurimum insidet cordi nostro, Nobili Viro & Fideli nostro, Domino Bertrando de Salviaco, Comiti de Campaniâ, Nepoti Domini Summi Pontificis, nuper ad nos in Angliâ venienti, injunximus vobis per ipsum, vivæ vocis oraculo, intimanda. A. D. 1312.

Vestram igitur Paternitatem reverendam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus eidem Comiti in hiis, quæ vobis ex parte nostra duxerit exponenda, fidem velitis credulam adhibere, & super votiva & felice expeditione eorumdem vestrum salubre consilium & auxilium efficaciter impertiri.

Dat. apud Eborum decimo quarto die Februarii.

A.D. 1312. Edw. 2. A.D. 1312. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino Arnaldo, Sabinensi Episcopo,
Fratri Nicholao de Trymsio, Hostiensi & Welletrensi Episcopo,
Fratri Johanni Portuensi Episcopo,
Domino Berengario, Tusculani Episcopo, Domini Papæ Pœnitentiario,
— Episcopis Cardinalibus.

Fratri Gentil. Tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino J. Monacho, Tituli Sancti Petri & Marcellini,
Domino Arnaldo, Tituli Sancti Marcelli,
Domino Arnaldo, Vicecancellario Ecclesiæ Romanæ, Tituli Sanctæ Priscæ,
Domino Nicholao Gallico, Tituli Sancti Eusebii,
— Presbiteris Cardinalibus.

Domino Bernardo, Sanctæ Agathæ,
Domino Arnaldo de Pelagrue, Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Landulpho, Sancti Angeli,
Domino Francisco de Anania, Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Domino Reymundo Farges, Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Richardo de Senis, Sancti Eustachii,
Domino Jacobo Gaietano, Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino Guillielmo de Bergamo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Domino Francisco Neapolio, Sanctæ Luciæ in Silice,
— Diaconis Cardinalibus.

Domino Lucæ de Flisco, Sanctæ Mariæ in Via lata,
Domino Neapolio, Sancti Adriani,
Domino Jacobo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,
Domino Petro, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.
— Diaconis Cardinalibus.

REX venerabili in Christo Patri Domino G. eâdem gratiâ, Narbon. Archiepiscopo, salutem cum dilectione sincerâ.

Ex immensis & assiduis laboribus, *&c. de verbo ad verbum ut supra.*

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino G. Episcopo Tolosano,
Domino A. Episcopo Pictavensi, Domini Papæ Camerario,
Domino Episcopo de Aby,

REX Nobili Viro Domino Bertrando del Gout, Marchioni de Anchom, Nepoti Domini Summi Pontificis, amico suo carissimo, salutem cum dilectione sincerâ.

Ex immensis & assiduis laboribus, *&c. ut supra usque ibi, viz. intimanda, tunc sic,* vestram igitur amicitiam affectuosis precibus, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino Reymundo Guillielmi de Budos,
Domino Bertrando de Sanignibaco,
Domino Arnaldo Bernardi de Prissiaco, dicto Soldano,
Domino Willielmo Reymundi de Farges,

De Protectione pro eodem Nepote.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 21.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Volentes Nobilem Virum, dilectum & fidelem nostrum, Bertrandum de Salviaco, Comitem de Campania, Nepotem sanctissimi in Christo Patris, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Summi Pontificis, (qui ad nos in Angliam de Curiâ Romanâ venit ad rogatum nostrum) favore prosequi gratioso;

Suscepimus eundem Bertrandum, & totam Familiam, & res suas, in protectionem & defensionem nostram specialem, necnon in salvum & securum conductum, infra Regnum nostrum morando, & se ubicunque locorum divertendo:

A.D. 1312

Et ideo vobis mandamus quod eidem Bertrando, aut familiæ suæ, in personis, aut rebus suis, infra dictum Regnum morando, & ubique locorum se divertendo, non inferatis, seu ab aliis, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum,

A.D. 1212. Edw. 2. num, impedimentum aliquod, seu gravamen;

Set ei potius, cum ipsum per districtus vestros transitum facere contigerit, salvum & securum conductum suis sumptibus habere; &, siquid ei forisfactum fuerit, id sine dilatione faciatis emendari, cùm ab ipso super hoc fueritis requisiti. A.D. 1212. Edw. 2.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teste Rege apud Eboracum decimo quarto die Februarii.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ, de Senescallo Vasconiæ.

A.D. 1212. An. 5. E. 2. Vasc. 5. E. 2. m. 5. EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Patri & Domino suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem & prosperos ad vota successus.

Cùm dilectum & fidelem nostrum Johannem de Ferariis Militem, exhibitorem præsentium, in terrâ nostrâ Vasconiæ jam nostrum constituerimus Senescallum:

Et injunxerimus eidem quod, in eundo ad partes prædictas, ad vos accedat, vestroque conspectui se præsentet;

Excellentiam vestram Regiam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus prædictum Senescallum nostrum, & negotia nostra, nos in Curiâ vestrâ, ratione terræ nostræ prædictæ, tangentia, habere velitis favore propitio commendata. A.D. 1212.

Speramus siquidem quod vestra Paternalis affectio (quam semper gratam nobis invenimus & benignam) nostra ubique negotia prosperari feliciter desiderat & affectat.

Incolumitatem vestram custodiat Altissimus per tempora diuturna.

Dat. apud Eborum 16. die Februarii.

De Protectionibus, pro Raimundo Fargis Cardinali, & aliis.

A.D. 1212. An. 5. E. 2. Pa. 5. E. 2. p. 2. m. 20. REymundus, Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis, Archidiaconus Leycestriæ, & Decanus Sarum, qui in partibus transmarinis moram facit, habeat literas Regis de protectione, simplices sine clausulis, per unum annum duraturas; Præf. &c.

Teste Rege apud Eboracum decimo octavo die Februarii.

Per ipsum Regem.

A.D. 1212. Consimiles Literas habent,

Bertrandus de Fargis, Archidiaconus Estriding,
Gaillardus de Duro Forti, Præbendarius Præbendæ de Wetewang, in Ecclesiâ Beati Petri Ebor.

Teste ut supra.

Ad Papam pro Olivero de Burdegalia.

A.D. 1212. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Efficit grandis fiducia, quam de vestræ Paternæ dilectionis dulcedine repotramus, ut pro istorum augendis profectibus, qui nostris affectibus, suis exigentibus meritis, intimiùs conjunguntur, penes vestram Beatitudinem devotis intercessionibus frequentiùs insistamus.

Quamobrem, attendentes grata & laudabilia obsequia, quæ dilectus Vallettus noster, Oliverus de Burdeg. nobis a longis impendit temporibus, & adhuc jugiter in dies impendere non desistit; ac desiderantes, eorum consideratione, ejus utilitatem oportunis auxiliis procurare,

Vestræ Clementiæ sinceris affectibus supplicamus, quatinus eundem Oliverum, nostri contemplatione, habentes, si placet, propensiùs commendatum, ei locum fratrum Militiæ Templi de Bordres, juxta Villam de Tarbe in Begorria, quem Serenissimus Princeps, Dominus Philippus, Francorum Rex, dudum in sacras manus vestras asseritur reddidisse, committere dignemini, babendum cum suis juribus & pertinentiis, quamdiu locum illum in vestra seisina decreveritis sic morari. A.D. 1212.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum vicesimo tertio die Februarii.

De

A.D. 1312. Edv. 2.

De diversis Maneriis Petro de Gavaston liberandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 12.

REX dilecto sibi, Georgio de Percy, Custodi Manerii sui de Cosham, salutem.

Licet nuper commiserimus vobis Manerium prædictum, cum pertinentiis, custodiendum quamdiu nobis placeret, ita quòd de exitibus, indè provenientibus, nobis responderetis ad Scacarum nostrum, prout in Literis nostris Patentibus, vobis inde confectis, pleniùs continetur:

Quia tamen, quibusdam certis de causis, reddidimus dilecto & fideli nostro Petro de Gavaston, Comiti Cornubiæ, Castra, Villas, Terras, Redditus, Possessiones, & alia bona sua quæcunque, unà cum exitibus, inde perceptis a tempore captionis eorumdem in manum nostram, quæ prius de mandato nostro capta fuerunt in manum nostram;

Vobis mandamus quòd eidem Comiti Manerium prædictum, cum pertinentiis, unà cum exitibus, per vos indè perceptis a tempore, quo custodiam ejusdem habuistis, per Cyrographum, inter vos & ipsum indè conficiendum, liberetis indilatè.

Teste Rege apud Eboracum, 24. die Februarii.

Eodem modo mandatum est — Custodibus Maneriorum subscriptorum, de eisdem Maneriis præfato Comiti liberandis; videlicet,

Johanni Ryvel, Custodi Manerii de Neuport, in Comitatu Essexiæ, de eodem Manerio præfato Comiti liberando.
Johanni de Knokin, Custodi Manerii de Watlyngton, de eodem Manerio, præfato Comiti liberando.
Johanni de Hotham, Custodi Domorum præfati Comitis in Civitate London. de eisdem Domibus prædicto Comiti liberandis.

Pro Petro de Gavaston de Maritagio concesso.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 19.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd cùm nuper concesserimus dilecto & fideli nostro, Petro de Gavaston, Comiti Cornubiæ, custodiam Terrarum & Tenementorum, quæ Johanna, quæ fuit Uxor Johannis Wak, defuncta tenuit ad terminum vitæ suæ, de hæreditate præfati Johannis, quondam viri sui, & quæ per mortem præfatæ Johannæ, & ratione minoris ætatis Thomæ, Filii & hæredis ipsius Johannis, in manu nostrâ extiterunt, Habendam, cum omnibus ad custodiam illam spectantibus, usque ad legitimam ætatem hæredis ejusdem Johannis, unà cum Maritagio ejusdem, absque disparagatione:

Ac idem Comes custodiam Terrarum & Tenementorum prædictorum postmodum reddiderit in manus nostras;

A.D. 1312.

Volumus & concedimus quod præfatus Comes habeat Maritagium præfati Thomæ, absque disparagatione, juxta formam Commissionis nostræ supradictæ;

Et, si de ipso Thoma humanitùs contingat, antequam per præfatum Comitem fuerit maritatus, tunc idem Comes habeat Maritagium propinquioris hæredis ipsius Thomæ, & sic de hærede in hæredem, quousque idem Comes effectum Maritagii alicujus hæredis illorum fuerit assecutus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eboracum, secundo die Martii.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, de absentia Episcopi Sancti Andreæ a Concilio Generali excusanda.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sanctissime, pro Venerabili Patre W. Dei gratiâ, Episcopo Sancti Andreæ in Scotiâ,

Cui diversa & ardua negotia, statum Terræ nostræ prædictæ, & præcipuè tranquillitatem & quietem populi ejusdem Terræ, tangentia, ibidem promovenda & exequenda commisimus, injungendo

A.D. 1312

A.D. 1312. Ebor. 2. jungendo eidem quod se a partibus illis non diverteret, propter pericula animarum, quæ, per absentiam suam ab eadem Terrâ, possent de facili evenire,

Sanctitati vestræ supplicavimus piâ prece, ut absentiam præfati Episcopi in præsenti Concilio generali, ad quod, ut intelleximus, personaliter est vocatus, ex causis prædictis, nostrorumque rogaminum interventu, habere dignaretur vestra Sacrosancta paternitas favorabiliter excusatam.

Et, quia præsentia ipsius Episcopi, in Terrâ nostrâ prædictâ, perquàm utilis & necessaria existit, præsertim pro bono pacis & quiete populi Terræ nostræ prædictæ procurando & servando, A.D. 1312. Ebor. 2. circa quæ Curam & operam sollicitas adhibet hiis diebus,

Vestram Clementiam iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus, præmissis paternâ Benignitate pensatis, absentiam præfati Episcopi a Concilio memorato benigne & favorabiliter habere dignemini nostris precibus excusatam; rescribendo nobis, si placet, vestræ voluntatis beneplacitum, in hac parte, per præsentium portitorem.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 7. die Martii.

Ad Cardinales pro præfato Episcopo.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. Venerabili in Christo Patri Domino L. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem cum dilectione sincerâ.

Quia præsentia Venerabilis Patris W. Dei gratiâ, Episcopi Sancti Andreæ in Scotiâ, perquàm utilis & necessaria existit in Terra prædicta, præsertim pro bono pacis & quiete populi Terræ ejusdem procurando & servando, circa quæ Curam & sollicitudinem studiosam adhibet hiis diebus:

Et insuper, diversa & ardua negotia, statum Terræ prædictæ, & præcipuè tranquilitatem & quietem populi ejusdem Terræ tangentia, nuper eidem Episcopo commisimus exequenda, injungendo sibi quod se a partibus illis non diverteret, propter pericula animarum, quæ, per absentiam suam ab eadem Terra, possent de facili provenire;

Sanctissimum in Christo Patrem Dominum C. Divinâ Providentiâ, Summum Pontificem per Litteras nostras requirimus, precibus iteratis, ut absentiam prædicti Episcopi, in præsenti A.D. 1312. Concilio generali, ad quod, ut accepimus, personaliter est vocatus, habere dignetur ex causis præmissis, nostrisque precibus favorabiliter excusatam:

Sperantes itaque quod hujusmodi preces nostræ, vobis mediantibus, ad exauditionis optatæ gratiam facilius admittentur,

Paternitatem vestram requirimus cum affectu, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, ut absentiam prædicti Episcopi excusatam habere velit a Concilio memorato, velitis, amore nostri, opem & operam adhibere.

Dat. apud Eborum, 7. die Martii.

Eodem modo mandatum est Cardinalibus subscriptis; videlicet,

A. tituli Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali;
A. tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali.

Ad Regem Franciæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. Excellentissimo Principi, & Patri suo carissimo, Domino, &c. Edwardus, &c. salutem & felices ad vota successus.

Ad nostram audientiam jam pervenit, quod dilectos nobis, Benedictum de Marinis, & Edwardum de Ganio, Consanguineos carissimi Mercatoris nostri Antonini Pessani de Janua, ac eorum socios Mercatores Januenn. infra Regnum vestrum pro suis ibidem excercendis Mercimoniis commorantes, unà cum bonis eorumdem, nuper vestra præcepit Regia Sublimitas arestari. A.D. 1312.

Cum itaque, sicut intelleximus, Mercatores prædicti semper licitas & honestas excercuerint & excerceant Mercandisas, Quamobrem ipsos, & præsertim, intuitu Mercatoris nostri prædicti, favore prosequi cupimus ampliori:

Excellentiæ vestræ affectuosis precibus supplicamus, quatinus circa dearestationem & deliberationem Benedicti & Edwardi, sociorumque suorum prædicto-

A.D. 1312. Edw. 2. dictorum, nec non bonorum eorumdem, jubere velitis impendi, nostrorum interventu rogaminum, gratiam & favorem, adeo, si placet, ut nostram instantiam, in hac parte, sibi sentiant fructuosam.

A.D. 1312. Edw. 2. Dat. apud Eborum, 8. die Martii.

Per ipsum Regem nunciante W. de Melton.

De potestate ad Tractandum super Ordinationibus corrigendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 17.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm quædam Ordinationes, per Prælatos, Comites, & Barones Regni nostri, ad id Electos, nuper factæ fuissent, & per nos, sub certâ protestatione, concessæ, videlicet, quod, si in dictis Ordinationibus aliqua nobis dampnosa, seu præjudicialia, seu aliàs contra formam Commissionis, eis per nos in hac parte factæ, contigerit inveniri, ea pro non concessis, & non confirmatis haberentur; reservatâ nobis, in eadem protestatione, potestate hujusmodi dampnosa & præjudicialia, per bonum consilium dictorum Ordinatorum & aliorum, corrigendi, reformandi, prout in Instrumento publico, indè confecto, pleniùs continetur.

Nos, de circumspectionis industriâ, ac fidelitate probatâ Venerabilis Patris, J. Norwycensis Episcopi: Et dilectorum & fidelium nostrorum, Guidonis Ferre, Johannis de Crumbwell, Hugonis de Aldele, Willhelmi Deyncurt, Henrici Spigurnel, Henrici le Scrop, Militum: Ac dilectorum Clericorum nostrorum Magistrorum, Thomæ de Cobeham, Roberti be Pykeryng, Walteri de Thorpe, Gilberti de Middelton, Johannis Frauncedys, & Andreæ de Brigges; plenam fiduciam optinentes, A.D. 1312.

Ipsos, Episcopum, Guidonem, Johannem, Hugonem, Willielmum, Henricum, Henricum, Thomam, Robertum, Walterum, Gilbertum, Johannem, Andream, vel eorum aliquos, quos adesse contigerit, ad tractandum cum dictis Prælatis, Comitibus, & Baronibus electis, super Ordinationibus præmissis, & ad corrigendum & reformandum, per bonum consilium eorundem, omnia hujusmodi præjudicialia & dampnosa, ac contra formam dictæ Commissionis facta, si quæ fuerint, assignamus, & tenore præsentium deputamus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eboracum, 8. die Martii.

De Officio Thesaurarii Episcopo Lichfeldensi commisso.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 15.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quod commisimus Venerabili Patri, W. Coventr. & Lychfeldensi Episcopo, Officium Thesaurarii Scacarii nostri, cum omnibus quæ ad Officium illud pertinent, HABENDUM usque ad proximum Parliamentum nostrum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 14. die Martii.

Per ipsum Regem.

A.D. 1312. ET mandatum est Waltero de Norwyco, tenenti locum Thesaurarii, quod eidem Episcopo Claves, & omnia alia, officium illud tangentia, quæ sunt in Custodiâ suâ, per cyrographum, inter ipsos indè conficiendum, liberet custodienda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est Johanni de Sandale.

Teste ut supra.

De Custuma Lanarum Petro de Gavaston assignata.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm teneamur dilecto & fideli nostro Petro de Gavaston, Comiti Cornubiæ, in quadringentis & octo libris, undecim solidis, & octo denariis, pro diversis victualibus, ab eo emptis ad opus nostrum, tàm pro expensis hospitii nostri, quàm pro munitione Castrorum nostrorum in Scotiâ, anno Regni nostri quinto; sicut in quadam Billâ de A.D. 1312.

Garderobâ

A.D. 1312. Edw. 2. Garderobâ nostrâ, sigillo dilecti Clerici nostri Ingelardi de Warle, Custodis ejusdem Garderobæ, figuatâ, & in Cancellariam nostram liberatâ, pleniùs continetur;

Nos, volentes eidem Comiti inde satisfieri, ut est justum, concessimus ei, & assignavimus omnes denarios de custuma lanarum, coriorum, & pellium lanatarum in portu Villæ de Berewyco, qualitercunque provenientes, percipiendos per manus Collectorum Custumæ illius, qui pro tempore fuerint, a tempore, quo dilectus & fidelis noster, David de Breghyn, quandam pecuniæ summam, quam sibi de exitibus Custumæ illius assignavimus, inde recepit, quousque eidem Comiti de dictis quadringentis & octo libris, undecim solidis, & octo denariis, de exitibus Custumæ prædictæ, fuerit plenariè satisfactum.

In cujus, &c. A.D. 1312. Edw. 2.

Teste Rege apud Eboracum, 22. die Martii.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Collectoribus Custumæ prædictæ in portu prædicto, quod a tempore, quo præfatus David dictam pecuniæ summam, quam ei assignavimus de Custuma illa percipiendam, ut est dictum, indè receperit, extunc omnes denarios, de Custuma in portu prædicto provenientes, præfato Comiti, vel ejus Attornato in hac parte, liberent quousque eidem Comiti de dictis quadringentis & octo libris, undecim solidis, & octo denariis, de exitibus prædictis fuerit satisfactum.

Et Rex indè in compoto suo, &c.

Teste ut supra.

De Terris Johannis, nuper Regis Scotiæ, Comiti Ricumundiæ concessis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 9. REX Vicecomiti Northumbriæ, salutem.

Cùm per Cartam nostram concesserimus dilecto & fideli nostro, Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, quòd ipse diversas Terras & Tenementa, quæ fuerunt Johannis de Balliolio, & quæ idem Johannes de Britannia nuper tenuit ex concessione Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, ad voluntatem ipsius Patris nostri, HABEAT & TENEAT sibi & Hæredibus suis, de corpore suo legitimè procreatis, prout in Carta prædicta plenius continetur; A.D. 1312.

Tibi præcipimus quod ipsum Comitem pro debitis, in quibus præfatus Johannis de Balliolo nobis aut Progenitoribus nostris tenebatur, & de quibus Terræ & Tenementa prædicta onerata fuerunt, tempore quo ad manus dicti Patris nostri devenerunt, nullatenus distringas; set ipsum indè, prout justum fuerit, quietum esse permittas.

Teste Rege apud Eboracum, 24. die Martii.

Ad Papam de Credentia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. 5. E. 2. m. 19. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cum injunxerimus Nobili viro, & nostro prædilecto & fideli, Domino Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ, Nepoti vestro, ac dilectis Clericis nostris, Magistris, Waltero de Maydenstan, & Stephano le Bygod, quædam negotia, nos & statum Regni nostri tangentia, vestræ Beatitudini seriosiùs exponenda,

Sanctitati vestræ affectuosis precibus humiliter supplicamus, quatinus præfato Nepoti vestro, & Clericis nostris, ac duobus eorum, in hiis, quæ ipsi, vel duo eorum, vobis ex parte nostra exposuerint vivâ voce, dignemini fidem credulam adhibere. A.D. 1312.

Conservet vos, &c.

Dat. apud Eborum, 28. die Martii.

Ad Cardinales & alios Consimiles Literæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. VEnerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratia, tituli Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum. A.D. 1312.

Cùm

A.D. 1312. Edw. 2. Cùm injunxerimus dilectis Clericis nostris, Magistris, Waltero de Maydenestan, & Stephano le Bygot, quædam negotia, nos & statum Regni nostri tangentia, vobis seriosiùs exponenda,

Vestram paternitatem affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatis Clericis nostris in hiis, quæ vobis ex parte no'tra expusuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Eborum, 28. die Martii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino Arnaldo de Pelagrue tituli Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali; A.D. 1312. Edw. 2.

Magistro Hugoni Geraldi referendario;

Domino Bertrando de Goto Marchioni;

Magistro Andreæ Sapiti;

Domino Bertrando, Comiti Campaniæ;

Majori & Vicecomitibus London.

REX Venerabili in Christo Patri, W. eadem gratia, Archiepiscopo Eborum, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cum injunxerimus, *&c. ut supra usque ibi*, exponenda vobis, *&c. ut supra.*

Teste, ut supra.

Ad Comitem Campaniæ.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. REX dilecto & fideli suo Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ Domini Papæ Nepoti, salutem.

Cùm nos, super quibusdam negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, per vos, & dilectos Clericos nostros, Magistros, Walterum de Maydenstan, & Stephanum le Bygod, vel duos vestrûm, dicto Domino Summo Pontifici exponendis, eisdem Clericis nostris aperiri fecerimus mentem nostram;

Vobis mandamus, rogantes quatinus præfatis Clericis nostris in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, velis fidem credulam adhibere; &, in expositione dictorum negotiorum memorato Sancto Patri, unà cum dictis Clericis nostris, vel eorum altero faciendâ, omnem industriam, quam poteritis, apponere, prout ad nostrum honorem melius videritis faciendum; & hoc, sicut de vobis confidimus, modis omnibus faciatis. A.D. 1312.

Dat. apud Eborum, 28. die Martii.

Ad Cardinales, de negotiis Regiis promovendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. REX Venerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tusculano Episcopo, Domini Papæ Pœnitentiario, amico suo karissimo, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Paternitatis vestræ benivolentiam, votis nostris liberaliter inclinatam, quæ circa nostra negotia, in Curia Romana efficaciter promovenda, utilia consilia & patrocinia fructuosa diligenter impendit, prout ex fideli relatione dilecti Clerici nostri, Magistri Adæ de Orleton, juris Canonici Professoris, Domini Papæ Capellani, ac etiamoperum exhibitione laudabili satis liquet, plenis prosequimur actionibus grariarum, offerentes nos vestris gratis affectibus meritò promptiores.

Et quidem, ex præteritæ liberalitatis gratiâ, quam continuari quæsumus in futurum, plenam fiduciam optinentes, nos, Regnum nostrum, ac præfatum Magistrum Adam (qui, circa negotia Ecclesiæ Romanæ in Regno nostro diligenter intendens, commoda & honores ejusdem sollicitis studiis procuravit, & nobis, per utilia consilia, & obsequia non remissa, velud Minister intelligens, se carum reddidit & acceptum) vestræ gratiæ speciali recommendamus affectu, A.D. 1312.

Amicitiam vestram attentius exorantes, quatinus ad promotionem negotiorum suorum, quæ vobis exponet vivâ voce, erga Sanctissimum in Christo Parrem Dominum Summum Pontificem, cui pro eodem nostras Litteras direximus speciales, efficaciter interponere velitis partes vestras.

Dat. apud Eborum, 1. die Aprilis.

Eodem modo mandatum est,

Domino A. Episcopo Pictavensi, Domini Papæ Camerario;

Venerabili

A.D. 1312. Edw. 2. VEnerabili in Christo Patri Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali, Edwardus, *&c. ut supra de verbo ad verbum.* A.D. 1312. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,
Domino R. Dei gratiâ, Sancti Eustacii Diacono Cardinali,
Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali,
Domino P. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rot. & Fr. 5. E. 2. m. 20. EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Patri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem & felices semper ad vota successus.

Dilectos Clericos nostros, Magistrum Thomam de Cobham, Sacræ Theologiæ jurisque Canonici Professorem, & Henricum de Cantuariâ, pro quibusdam negotiis, nos tangentibus, ad vestram præsentiam transmittentes,

Vestram Excellentiam Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Clericis nostris, vel alteri ipsorum in hiis, quæ vobis ex parte nostra duxerint, vel duxerit exponenda, fidem indubiam adhibere, & ea velitis paternis affectibus exaudire. A.D. 1312.

Dat. apud Eborum primo die Aprilis.

Ad Regem Franciæ, de Roberto Brus Regni fines invadente.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem & felices semper ad vota successus.

Spei nostræ fiducia firma tenet, quod Paternalis affectus de rumoribus felicibus filialis continentiæ jocundatur, quam Regiæ Magnitudini intimamus, Divinâ favente Clementiâ, prosperam existere hiis diebus.

Verùm mente quamplurimùm conturbamur quod nonnulla negotia, nos & statum Regni nostri tangentia, retardantur propter impedimenta quædam, in eodem Regno nunc existentia, quæ aliàs Regiæ Celsitudini significari pleniùs faciemus;

Ac etiam ex eo quod Robertus de Brus, suique Complices, Inimici & Rebelles nostri, qui nuper fines Regni nostri hostiliter intraverunt, deprædationes, incendia, rapinas, & homicidia ibidem multipliciter perpetrando, jam hostili multitudine, plus solito aggregatâ, ad obsidendum Villam nostram de Berewyco super Twedam se parârunt. A.D. 1312.

Quamobrem prope Marchiam dictæ Terræ Scotiæ moram trahimus, ad ordinandum pro nequitiâ dictorum Inimicorum nostrorum, cum Dei adjutorio, viriliter reprimendâ.

Cæterùm dilectum & fidelem nostrum Johannem de Ferariis Militem, quem Senescallum nostrum Vasconiæ constituimus, non est diu, & cui injunximus quod in hiis, quæ statum Terræ nostræ Vasconiæ prædictæ respiciunt, vobis obediat, sicut decet, habere velitis quæsumus commendatum.

De statu vero vestri continentiâ, cujus prosperitatem felicem votis ferventibus affectamus, nos sæpius reddatis, si placeat, certiores.

Dat. apud Eborum primo die Aprilis.

De Officio Justiciarii citra Trentam, ab Henrico Percy auferendo, & de eodem liberando Petro de Gavaston.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 11. REX universis & singulis Vicecomitibus, Ballivis, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, citra Trentam, ad quos, &c. salutem.

Cùm dudùm, antequam concesseramus Prælatis, Comitibus, & Baronibus de Regno nostro, potestatem ordinandi de statu hospitii nostri & ejusdem Regni, concessissemus, dilecto & fideli nostro, Johanni de Segrave Seniori, Custodiam Officii Justiciarii Forestæ nostræ A.D. 1312.

A. D. 1312. Edw. 2. citra Trentam, cum pertinentiis, habendam, cum omnibus ad Custodiam illam spectantibus, ad totam vitam suam; dum tamen benè & fidelitèr se haberet erga nos & Hæredes nostros.

Ac idem Johannes postmodum, pro quâdam pecuniæ summâ, quam a dilecto & fideli nostro Petro de Gavaston Comite Cornubiæ recepit, Custodiam Officii prædicti, de assensu & voluntate nostra, ad opus prædicti Comitis reddidisset in manus nostras: Nosque Custodiam Officii prædicti, cum pertinentiis, concessissemus præfato Comiti, habendam, cum omnibus ad Custodiam illam spectantibus, ad totam vitam suam; dum tamen benè & fidelitèr in omnibus se haberet erga nos & Hæredes nostros.

Quod quidem Officium, prætextu Ordinationum, per Prælatos, Comites, & Barones prædictos factarum, nuper in manum nostram captum, commisimus dilecto & fideli nostro Henrico de Percy, habendum quamdiu nobis placeret:

Ac idem Comes nobis supplicaverit, ut sibi Custodiam Officii prædicti, quam a præfato Johanne, de assensu & voluntate nostrâ, emit, ut prædictum est, reddere curaremus;

Nos, attendentes ejus supplicationem ratione suffultam in hac parte, reddidimus ei Custodiam Officii prædicti, cum pertinentiis, habendam, cum omnibus ad Custodiam illam spectantibus, A. D. 1312. Edw. 2. eodem modo, quo Custodiam illam habuit ante captionem ejusdem in manum nostram.

Et ideo vobis mandamus quod eidem Comiti in præmissis sitis intendentes, respondentes, consulentes & auxiliantes, & coram ipso venire faciatis tót & tales, tàm Milites, quàm alios, probos & legales homines, de Ballivis vestris, per quos rei veritas in negotiis, prædictum Officium contingentibus, meliùs sciri poterit & inquiri; prout idem Comes vobis scire faciet ex parte nostra.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eboracum tertio die Aprilis.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Henrico de Percy, quod eidem Comiti, vel ejus Attornato, quem per suas Patentes Literas ad hoc deputaverit loco sui, Officium prædictum, unà cum rotulis, memorandis, & omnibus aliis Officium illud tangentibus, quæ sunt in Custodiâ suâ, per Cyrographum, inter ipsum Henricum & prædictum Comitem, vel ejus Attornatum prædictum, inde conficiendum, liberet custodiendum in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Ad Dominum de Lebreto, de Consilio habendo.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 8. d.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Amaneno Domino de Lebreto, salutem.

Grata & laudabilia obsequia, quæ tàm, claræ memoriæ, Domino E. Genitori nostro, quàm nobis hactenus exhibuistis (undè vobis obnixiùs obligamur) nos excitant & inducunt ut ea, quæ nos contingunt, vestro sano Consilio communicemus confidenter:

Sperantes quod circa omnia & singula, quæ nostrum, & honoris nostri, ac utilitatis augmentum concernunt, velitis, juxta assuctæ vestræ fidelitatis constantiam (de qua plenam reportamus fiduciam) omne bonum, quod poteritis, apponere, quodque eadem per vestrum sanum Consilium, prout ante hæc tempora experimento didicimus, dirigentur consultiùs in futurum.

Cùm itaque quædam ardua negotia, nos & statum nostrum specialitèr tangentia, nobis incumbant in præsenti, A. D. 1312. vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, vos etiam eo affectuosiùs, quo poterimus, deprecantes, quatenus, visis præsentibus, velitis, si placet, ad nos accedere; super dictis negotiis (nos ita grandè tangentibus, & vobis in adventu vestro ad nos seriosiùs exponendis) vestrum sanum Consilium (de quo ad plenum confidimus) appositurì; & hoc, sicut de vobis confidimus, nullo modo omittatis.

Nam secundum vestrum, & aliorum fidelium nostrorum sanum Consilium, dirigi corditer affectamus; & quòd vobis exindè teneri volumus ad specialia munera gratiarum.

Dat. apud Eboracum quinto die Aprilis.

Ad

A.D. 1312. Edv. 2.

Ad Comitem de Foyz, de Summonitione Exercitus in Vasconia.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 7. d.

REX dilecto & fideli suo, Gastoni de Berne, Comiti de Foyz, salutem.

Quia de fidelitatis vestræ constantiâ plenam fiduciam reportamus, sperantes quod ad ea, quæ honoris nostri & Regalis Dignitatis augmentum concernunt, procuranda & manutenenda, & ad injurias, si nobis, quod absit, irrogarentur, propulsandas velitis, juxta assuetæ dilectionis sinceritatem, apponere, &, si necesse foret, prout tenemini, manus extendere adjutrices:

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quatenus de equis & armis, quanto honorabiliùs poteritis, vos paretis, ita quod, decenti Comitivâ armatorum muniti, ad nos, in obsequium nostrum, ad nostri & vestri honorem venire possitis, cum per nos fueritis præmuniti.

Et quod, per operis experimentum, sinceram dilectionem, quam ad nos, & honorem nostrum, & commodum geritis, percipere valeamus; ac exinde vobis, tanquam fideli nostro prædilecto, & nostri, ac Regni nostri honoris fervido zelatori, futuris temporibus meritò debeamus.

Et de eo, quod indè duxeritis faciendum, ac etiam de numero hominum ad arma, cum quibus ad nos poteritis sic venire, nobis, per literas vestras & latorem præsentium, constare faciatis.

Dat. apud Eborum quinto die Aprilis.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Bernardo Comiti de Arminak,
Bernardo de Comynge Vicecomiti de Turme,
Bernardo Jurdan de Lile,
Eliæ Rudel Domino de Brugirak,
Domino Eumaneno de la Bret,
Domino Bertramo de God Markys d'Ancone,
Domino Arnaldo Garsy de God Vicecomiti de Lomayne,
Reymundo Roberti Vicecomiti de Taytas,
Gastoni d'Arminak Vicecomiti de Brulles,
Jurdano de Lile,
Petro de Greyley Vicecomiti de Benanges,
Guillielmo Domino de Caumond,
Fertenario de Lascen,
Raymundo Vicecomiti de Fronsak,
Aukoni Guillielmi Domino de l'Espare,
Alexandro de Caumond,
Domino Arnaldo de Marmande,
Rudello de Seisus,
Guillielmo Remund Lork de Caumond,
Nepar de Caumond,
Aymanerio de Maldellen,
Guillielmo Aymanen de Kankour,
Bertramo de Caumond,
Domino Sansanero de Peys,
Ponnz de Caumond,
Domino Stephano Filio Reol,
Reymundo Bernard de Revenan,
Domino d'Autenbe,
Raymundo Domino de Cassanenl,
Bernardo de Rouynan,
Bernysoun de Moncaup,
Domino Aumancno de Fossat,
Gautero de Fossat de Barose,
Domino Ernaldo Gassie de Fossat,
Domino Bonefacio de Fossat,
Raymundo Bernardi de Toas,
Domino de Monpesand,
Reymundo Bernardi de Seyntaso,
Ernaldo de Monpesand,
Montesyn de Galard,
Bernardo Trenchelyoun,
Domino de Fin Markemi,
Gerardo Trenchelyoun,
Bosian de Lomayne,
Oc de Casnan,
Asson de Galard,
Domino Vigero de Maynhant,
Johanni de Bokloun,
Domino Aumaneno de Novelan,
Domino Bertramo de Fumel,
Bedan de Goutant,
Petro de Goutant,
Isarn de Balenks,
Peynz de Fumel,
Nux de Pugolz,
Bernardo Dufford,
Arnardo Dufford,
Ernaldo Dufford de Bourdoan,
Bertramo Dufford Domino de la Chapele,
Domino Arnaldo de Montagu,
Ernaldo de Benylo,

Isart

A. D. 1312. Edw. 2.

Ysan de Beuyle,
Nnx de Pynz,
Domino Darnuasio Doubyak,
Bertramo de Fumel Domino de Monsengeut,
Arnaldo de Begmond,
Poynz de Casteloun,
Bernardo de la Spayre,
Jordano del Fougar,
Oliver de Lynan,
Bernardo Aymanen de Remeford,
Armaneno de Darsak,
Gaylardo de Garsak,
Emerico de Bork,
Petro Guilliam de Mataplane,
Domino Eliæ de Caupenne,
Domino Arnaldo de Caupenne,
Gailardo de la Launde,
Domino Johanni Russel,
Aumyno de Barys,
Bernardo de Stonsan,
Domino Galfrido Redel de Blay,
Domino Willielmo Remound de Blay Gonsak,
Guillielmo Sanks de Pomes,
Guillielmo Segyn Domino de Reouns,
Petro de Gaverk,
Petro Caylon,
Domino Gailardo de la Mote,
Aymaneno Domino de Novelan,
Domino Gerardo de la Mote,
Bernardo de Bastate,
Domino Augero Mote,
Bernardo de la Bret Domino de Gerounde,
Willielmo Amanen de Chasteloun,
Petro de Goutant Domino de Beron,
Petro de Chastol Neu,
Augero de Boasit,
Garsio Arnard de Novaylus, Vicecomiti de Orte,
Cadet de Mensens,
Willielmo Daundegus,
Talerand Domino Graynald,
Fergant Destisak,
Domino Gaylardo de Bayuak,
Petro de Monreuel,
Bernardo Dauregge,
Galyn de Montont,
Forteney de Marestau,
Raymundo de Lugmond,
Guillielmo Bernard Dornoun,
Domino Bruns de Tyl,
Domino Reymundo Bernard de Gelas,
Galfrido Domino de Brekerad,
Galfrido de Poynz son Uncle,
Roberto de Mastad,
Roberto de Mortayn Domino de Mirabon,
Aymar Domino Darstat,
Domino de Richetbuard,
Domino de Tonay,
Domino de Bro,
Willielmo Domino de Monleu,
Fouke Domino de Montouse,
Domino de Sellak.

Ad Regem Castellæ, pro Maria de Ispania.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 7. d.

REX magnifico Principi, Domino F. Dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Tholeti, Galeciæ, Sibilliæ, Cordubiæ, Mnrciæ, Jehennæ, atque Algarbiæ Regi illustri, Consanguineo suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & ad vota successus prosperos & felices.

Affectantes dilectam nobis Mariam, quæ fuit Uxor Rotherici de Ispania, jam defuncti, ut accepimus (quod nos tædet) prætextu grati & laudabilis obsequii, quod idem Rothericus nobis, dum minor ætas nos tenebat, per tempus non modicum exhibebat, ac liberos eorundem Rotherici & Mariæ favore prosequi gratioso:

Vestram amicitiam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatenus ipsam Mariam, & liberos prædictos, nostris precibus, favore Regio habentes, si placet, specialiter commendatos, sibi in hiis, quæ circa Regiam Majestatem vestram habuerunt facienda, velitis favorem & gratiam exhibere, & per vestros subditos facere similiter exhiberi; ut ipsi, vestrâ Regiâ benevolentiâ, nostri contemplatione, fulsulti, vivant sub vestrâ dominatione quietiùs, ut optamus.

Dat. apud Northalreton sexto die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Francorum de Credentia.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20.

EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem & felices ad vota successus.

Cùm injunxerimus dilectis Clericis nostris, Magistris, Thomæ de Cobham, Sacræ Theologiæ Doctori & juris Canonici Professori, Waltero de Thorp, utriusque juris Professori, Canonicis in Ecclesia Sancti Pauli London. & Henrico de Cantuariâ, quædam negotia, nos tangentia,

A.D. 1312. Edw. 2. tangentia, vobis ex parte nostra seriosiùs exponenda,

Vestram Paternitatem karissimam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Thomæ, Waltero, & Henrico, duobus, ac uni eorum, in hiis, quæ ipsi, aut duo, vel unus eorum vobis, ex parte nostra exposuerint vivæ vocis oraculo, velitis fidem credulam adhibere, & ea paternis affectibus exaudire. A.D. 1312. Edw. 2.

Dat. apud Allerton. octavo die Aprilis.

De Curia Parium Franciæ, pro Justitia Comiti Flandriæ facienda.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, & felices, &c.

Cùm vos, per litteras vestras, nobis, in Ducatu nostro prædicto, ut intelleximus, dederitis in mandatis, quod die Dominicâ, à die Paschæ, proximò jam præterito, in tres septimanas (ad quem diem Curiam vestram Parisius, de Paribus Franciæ, vultis habere, munitam pro faciendâ justitiâ Comiti Flandriæ, super quibusdam Articulis, de quibus fit mentio, ut asseritur, in dictis vestris litteris) ibidem personaliter intersimus :

Ac nos, pluribus arduis & inevitabilibus negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, occupati, ad diem prædictum Parisius nequeamus personaliter interesse,

Ad allegandum causas absentiæ nostræ, & ad proponendum coram vobis & Curiâ vestrâ ea, quæ pro nobis proponenda fuerint in præmissis, dilectos Clericos nostros, Magistros, Thomam de Cobham, Sacræ Theologiæ Doctorem & Juris Canonici Professorem, Walterum de Thorp utriusque Juris Professorem, Canonicos in Ecclesiâ Sancti Pauli London. & Henricum de Cantuariâ, ac quemlibet eorum In solidum, nostros Procuratores constituimus per præsentes, A.D. 1312.

Ratum & gratum habituri quicquid per prædictos Procuratores nostros, aut duos, vel unum eorum, nomine nostro, factum fuerit in præmissis.

Et hæc vobis, ac aliis, quorum interest, vel interesse poterit, significamus per præsentes litteras, Sigilli nostri munimine roboratas.

Dat. apud Allerton octavo die Aprilis, anno ab Incarnatione Domini millesimo, trecentesimo, duodecimo, Regni vero, &c.

Ad Regem Francorum, de Juribus Regiis in Aquitania illæsis conservandis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, & ad vota, successus prosperos ac felices.

De circumspectione providâ dilectorum & fidelium nostrorum, Magistrorum, Bernardi Peleti Prioris de Manso utriusque Juris Professoris, & Willielmi de Casis Juris Civilis Professoris, specialiter confidentes, quædam, tangentia specialem Commissionem, per vos, certis Commissariis vestris, in Ducatu nostro Aquitaniæ, factam jam de novo, quæ quidem nobis quamplurimùm præjudicialis fore dinoscitur, ut intelleximus, dictis fidelibus nostris injunximus vobis seriosiùs exponenda.

Vestram igitur Paternitatem karissimam affectuosis precibus deprecamur, quatinus præfatis Magistris, Bernardo & Guillielmo, ac eorum alteri, in hiis, quæ ipsi, vel eorum alter, vobis, super Commissione vestrâ prædictâ, ex parte nostrâ exposuerint, seu exposuerit, oraculo vivæ vocis, velitis fidem indubiam adhibere, & ea Paternali affectione (quam jura nostra in Ducatu nostro prædicto illæsa velle credimus conservare) gratiosiùs exaudire. A.D. 1312.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam decimo quarto die Aprilis.

A. D. 1312. Edw. 2. A. D. 1312. Edw. 2.

Ad Amanenum Dominum de Lebreto, de assistendo Consiliariis Regis, quod status Ducatus Aquitaniæ, & jura Regis ibidem illæsa conserventur.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Vasc. 5. E. 2. m. 3.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Amaneno Domino de Lebreto, salutem.

In mente gerimus, & corditer affectamus ut ea, quæ nos & statum Ducatûs nostri prædicti in eodem contingunt, ad honorem nostrum & commodum prosperè dirigantur.

Cùm itaque mandaverimus, dilecto & fideli nostro, Johanni de Ferariis, Senescallo nostro Vasconiæ, quod ipse, de avisamento vestro, ac cæterorum de Consilio nostro in eodem Ducatu, nostrum & ejusdem Ducatûs statum, ac jura nostra ibidem illæsa erga quoscunque, modis & viis omnibus, quibus absque juris offensa, & aliorum injuriâ fieri poterit, manuteneat & conservet; non permittens usurpationes indebitas super nos, in dicto Ducatu, fieri quovis modo.

Nos, de vestræ dilectionis sinceritate, & fidelitatis constantiâ plenam fiduciam reportantes; sperantes etiam quod ea, quæ nos, & honorem nostrum, ac felicem statum Ducatûs prædicti contingunt, velitis, juxta assuetam benivolentiam, manutenere pro viribus & servare,

A. D. 1312.

Vos eo affectuosiùs, quo poterimus, deprecamur, quatinus præfato Senescallo nostro velitis in præmissis effectualiter assistere, & sibi ad hoc vestrum impertiri sanum Consilium, & auxilium oportunum; ita quòd, vestro mediante juvamine, præmissa ad nostrum, & vestrum honorem prosperiùs dirigantur; per quod vobis ad grates teneri debeamus, & ad specialia munera gratiarum.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam decimo quarto die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literæ Jordano Moraunt, Constabulario Burdegaliæ.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Ibid.

REX, dilecto Clerico suo, Jordano Moraunt, Constabulario suo Burdegaliæ, ac cæteris omnibus & singulis, de Consilio nostro in Ducatu prædicto, salutem.

In mente gerimus, & corditer affectamus ut ea, quæ nos & statum Ducatûs prædicti in eodem contingunt, ad honorem nostrum & commodum prosperè dirigantur.

Cùm itaque mandaverimus dilecto & fideli nostro, Johanni de Ferariis, Senescallo nostro Vasconiæ, quòd ipse, de avisamento Nobilis Viri, ac nostri dilecti & fidelis, Amaneni Domini de Lebreto (cui super hoc similiter scribimus) & vestro, nostrum & ejusdem Ducatûs statum, ac jura nostra ibidem illæsa erga quoscumque, modis & viis omnibus, quibus, absque juris offensâ, & aliorum injuriâ fieri poterit, manuteneat & conservet; non permittens usurpationes indebitas super nos in dicto Ducatu fieri quovismodo:

A. D. 1312.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod præfato Senescallo nostro in præmissis assistatis, eique super hiis sitis consulentes & auxiliantes, quotiens & quando necesse fuerit, & ab ipso fueritis præmuniti; ita quòd, ex vestrâ diligentiâ, & circumspectione providâ, in hac parte, pro nobis & nostro honore viriliter exhibendis, vos debeamus, non immeritò, comendare.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam decimo quarto die Aprilis.

De Jure Regis in Aquitania manutenendo.

A. D. 1312. An. 5. E. 2 Vasc. 5. E. 2. m. 3.

REX Consiliariis suis in eodem Ducatu, salutem.

Receptis a dilecto Clerico, & nobis dilecto & fideli, Magistro Willielmo de Casis, Juris Professore, quibusdam requestis, nobis ex parte vestrâ A. D. 1312.

per

A. D. 1312. Edw. 2. per eundem porrectis: habitisque super eisdem, unà cum præfato Willielmo, & cæteris de Consilio nostro, nobis tunc assistentibus, deliberatione diligenti, indè Litteras nostras fieri, & eidem Willielmo fecimus liberari, prout idem Willielmus vobis referre poterit vivâ voce:

Vobis igitur mandamus, firmiter injungentes, quòd in hiis, quæ nostrum, & dicti Ducatûs statum, & jura nostra ibidem contingunt, pro nostro honore, manuteoendis & conservandis, omnem diligentiam, quam poteritis, apponatis: Et hoc, sicut de vobis specialiter confidimus, modis omnibus faciatis; ita quod diligentiam vestram debeamus inde merito commendare. A. D. 1312. Edw. 2.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, 14. die Aprilis.

Consimiles Literæ Bernardo Peleti, Priori de Manso, diriguntur.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Ibid. REX, dilecto Clerico suo, Magistro Bernardo Peleti, Priori de Manso, utriusque juris Professori, salutem.

Receptis a dilecto Clerico, & nobis dilecto & fideli, Magistro Willielmo de Casis, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Et hoc, sicut de vobis (velud præcipuo Consiliario nostro, inter cæteros de consilio nostro, in Ducatu prædicto existente) specialiter confidimus, modis omnibus faciatis; ita quod diligentiam vestram in hac parte debeamus meritò commendare. A. D. 1312.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, 14. die Aprilis.

De dissentionibus, super libertatibus Burdegaliæ, componendis.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Vasc. 5. E. 2. m. 2. REX, dilectis & fidelibus suis, Johanni de Ferariis, Senescallo suo Vasconiæ: Amaneno Domino de Lebreto, Consanguioeo nostro karissimo: Magistro Jordano Moraunt, Constabulario suo Burdegaliæ; & Magistro Bernardo Peleti, Priori de Manso, utriusque juris Professori, salutem.

Cùm, super quibusdam libertatibus & jurisdictionibus, quas Major, Jurati, & Comunitas Civitatis nostræ Burdegaliæ, in eadem Civitate, ad se vendicant pertinere, inter ipsos, Majorem, Juratos, & Comunitatem pro parte suâ, & Ministros nostros Ducatûs prædicti pro nobis, dissensiones, a tempore noo modico, hucusque, ut intelleximus, extiterint, & adhuc existant, in nostri, & confluentium ad eandem Civitatem dampnum non modicum & gravameo:

Nos, de vestrâ fidelitate & circumspectione pleniùs confidentes, affectantésque dissensiones hujusmodi totaliter amputare, & dubia in certo ponere, ut dicti, Major, Jurati, & Comunitas quietiùs vivant, & nostris beneplacitis ex hac causâ reddantur obnixiùs obligati,

Ad tractandum nomine nostro, unà cum Majore, Juratis, & Comunitate Civitatis prædictæ, seu illis, quos ad hoc, suo nomine, duxerint assignandos, de certâ formâ compositionis inter nos & ipsos, super hiis, quæ inter nos, & Ministros nostros, ac dictos, Majorem, Juratos, & Comunitatem in Civitate prædictâ, in calumnia & dubio sic existunt, ordinandi: Et ad certificandum nos de formâ quæ in hac parte fuerit concordata, ut ulterius faciamus quod de Consilio nostro fore viderimus faciendum, A. D. 1312.

Vobis, ac tribus, & duobus vestrûm plenam, tenore præsentium, concedimus facultatem.

Et hoc præfatis, Majori, Juratis, & Communitati, ac aliis, quorum interest, aut interesse poterit in futurum, innotescimus per præsentes, sigilli nostri munime roboratas.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, 14. die Aprilis.

ET mandatum est præfato Senescallo, quod, inspectis formis Tractatuum, aliàs super præmissis habitorum, de avisamento Consilii Regis Ducatûs prædicti, unà cum præfatis, Amaneno, Jordaoo, & Bernardo, duobus, vel uno eorum, prædicto Tractatui cum omni diligentia intendat; & formam prædictam ad Regis commodum & honorem, quanto melius poterit, concordari procuret; ulterius in præmissis faciens quæ facienda sunt, juxta tenorem

A. D. 1312. Edw. 2.

rem litterarum Regis prædictarum; & hoc nullatenus omittat.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est præfatis, Bernardo & Jordano; videlicet, cuilibet eorum per se.

Et mandatum est præfato Amaneno quod, inspectis formis, &c. ut supra usque, prout Regis commodum diligit & honorem.

Dat. ut supra.

Ad Regem Francorum, de mutua visione apud Bononiam super Mare.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. dor.

Excellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Ad consentiendum, pro nobis & nomine nostro, unà vobiscum, super mutuâ visione vestri & nostri, quam summo desideramus affectu, in Festo Sancti Michaelis proximò futuro, vel alio sequente termino competente, per vos assignando, apud Bononiam super Mare, si vestræ Serenitati placuerit, & ad id consilii nostri assensus concurrerit, faciendum,

Dilectis & fidelibus nostris, Alexandro de Abernithy, & Johanni de Crumwall, Militibus, ac Magistro Guillielmo de Casis, juris Professori (de quorum fidelitate & circumspectione plenariè confidimus) ac duobus eorum plenam & specialem, tenore præsentium, committimus potestatem.

Et hoc vestræ Paternitati karissimæ significamus per præsentes, sigilli nostri munimine roboratas.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, 15. die Aprilis.

Ad eundem Regem de Credentia.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. dor.

Excellentissimo Principi, Domino, &c. ut supra, Edwardus, ejusdem gratia, &c. salutem &, ad vota, successus prosperos ac felices.

De fidelitatis constantiâ, & circumspectionis industriâ dilectorum & fidelium nostrorum, Alexandri de Abernithi, & Johannis de Crumbwell, Militum, ac Magistri Guillielmi de Casis juris Professoris, plenam fiduciam optinentes,

Eisdem Militibus & Clerico quædam negotia, nos specialiter tangentia, injunximus vobis, ex parte nostra, seriosiùs exponenda.

Vestræ igitur Paternitati karissimæ affectuosis precibus supplicamus, quatinus præfatis, Militibus, & Clerico, ac duobus eorum, in hiis, quæ ipsi, vel duo eorum vobis, ex parte nostra, exposuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere, & ea paternitate benivola gratiosiùs exaudire.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, 15. die Aprilis.

De Matrimonio, inter Rogerum de Monbray, & Margaretam Filiam Alexandri de Abbernythy, contrahendo.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor.

Venerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratia, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Inter cætera, nostris studiis incumbentia, ad hoc, quod inter homines fideles & subditos nostros de Terrâ nostrâ Scotiæ affinitatis & amicitiæ fœdus consolidetur, eo diligentiùs extendimus mentem nostram, quo exinde pacem nostram ibidem speramus uberiùs confoveri, & salvationem animarum, ac quietem & tranquillitatem populi nostri terræ prædictæ salubriùs præparari.

Cùm itáque Matrimonium, inter Nobilem virum, & nostrum dilectum & fidelem, Dominum Rogerum de Moubray, ac Margaretam, Filiam Nobilis viri, & nostri dilecti & fidelis, Alexandri de Abbernythy sit, ut intelleximus, prælocutum, quod inter ipsos Rogerum

A.D.1312. Edw. 2. rum & Margaretam, pro eo quod in gradu Consanguinitatis prohibito, ut asseritur, se contingunt, absque dispensatione Sedis Apostolicæ, contrahi non poterit quovis modo:

Nos, attendentes per confœderationem hujusmodi inter Nobiles prædictos, statum Terræ prædictæ (ad nostrum honorem, & non modicam quietem & tranquilitatem Terræ illius) imposterùm prosperum; sperantes etiam quod ad promotionem illorum, quæ honorem nostrum concernunt, manus velitis apponere adjutrices,

Vestram Paternitatem affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ut negotium prænotatum effectum optatum & festinum, prout in votis gerimus, sortiatur, velitis modis & viis, quibus melius expedire videritis, cum omni efficacia partes vestras interponere, & Magistro Rogero de Wedale Clerico, qui pro negotio illo ad Curiam Romanam accedit, in prosecutione ejusdem vestrum impertiri consilium & juvamen. A.D.1312. Edw. 2.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, 16. die Aprilis.

REX Venerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratia, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico suo karissimo, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Inter cætera, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Pictavensi Episcopo, Domini Papæ Camerario;

Domino J. Archidiacono Dublinensi.

De fructibus & obventionibus Ecclesiæ Templariorum de Marnham colligendis.

A.D.1312. An. 5. E. 2. Fin. 5. E. 2. m. 4. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod constituimus, dilectum Clericum nostrum, Willielmum de Bevercote, ad colligendum, & recipiendum omnes fructus & obventiones, de Ecclesia Templariorum de Marnham, in Comitatu Notinghamiæ (quæ in manu nostra, quibusdam de causis, existit) qualitercunque provenientes.

Commisimus etiam eidem Willielmo omnes Domos, Terras, & Tenementa, ad prædictam Ecclesiam pertinentia, custodienda quamdiu nobis placuerit:

Volentes quod idem Willielmus exitus & proficua, a Festo Sancti Michaelis, proximò præterito, de Ecclesia, Domibus, Terris & Tenementis prædictis percepta, habeat; ita quòd pro eisdem Fructibus, Obventionibus, Terris & Tenementis, a dicto Festo, reddat nobis, singulis Annis, ad Scaccarium nostrum, quadraginta & tres libras; A.D.1312.

Unam, videlicet, medietatem ad Scaccarium nostrum Paschæ:

Et aliam medietatem ad Scaccarium nostrum Sancti Michaelis;

Prout hactenus pro eisdem reddi consuevit:

Proviso quod idem Willielmus, dum fructus & obventiones ejusdem Ecclesiæ receperit, & custodiam Domorum, Terrarum, & Tenementorum prædictorum habuerit, ut dictum est, prædictæ Ecclesiæ, prout decet, in omnibus faciat deserviri.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam, 20. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

De Conductu pro Episcopo Lichfeldensi ad partes transmarinas.

A.D.1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 6. REX omnibus, &c. ad quos, &c. salutem.

Cùm Venerabilis Pater, W. Coventriensis & Lychfeldensis Episcopus, Thesaurarius noster, ad partes transmarinas, pro quibusdam negotiis nostris, per nos sibi injunctis, ibidem expediendis, de mandato nostro, se divertat;

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quod eidem Episcopo, aut hominibus suis, secum in Comitiva sua existentibus, in personis, aut rebus suis, eundo ad partes prædictas, ibidem morando, seu exinde in Angliam redeundo, non inferatis, &c. A.D.1312.

Set salvum & securum conductum, sumptibus suis, nostri intuitu, habere faciatis,

A. D. 1312. faciatis, cum ab ipso Episcopo super hoc, ex parte nostra, fueritis requisiti.
Edw. 2.
In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teste Rege. apud Novum Castrum super Tynam, 1. die Maii. A. D. 1312. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

De Episcopo Lichfeldensi, prætextu Officii, contra Ordinationes, ab ipso juratas, accepti, excommunicato.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Oppressos injuriis relevare salubriter meritorium reputamus, & quantò Oppressiones injuriosæ illis, qui Regiis affectibus specialiter conjunguntur, & gratis consiliis nobis assistunt, eo prætextu inferuntur, tantò eas celeriùs subduci, & inferentes per vestri Apostolatûs rectitudinem, prout decet, super hiis cupimus refrenari:

Sane, Pater Sanctissime, Venerabilem Patrem W. Coventrien. & Lychfelden. Episcopum, a favore Regio dudum alienum, nuper ad nostram benivolentiam gratiosè reconciliantes, ac de ipsius fidelitate & industriâ circumspectâ pleniùs confidentes, sibi invito, & pluries renitenti, Officium Thesaurariæ nostræ vacans, usque ad proximum Parliamentum nostrum, regendum, de sano Consilio nobis tunc assistentium, duximus committendum.

Cujus pretextu Venerabilis Pater R. Archiep. Cantuar. totius Angliæ primas, quæsito colore, asserens præfatum Episcopum ipsum Officium contra formam quarumdam ordinationum, per dictum Archiepiscopum, & cæteros Prælatos, & Comites Regni nostri, factarum, ad quarum observationem idem Episcopus, ut asseritur, corporale juramentum præstitit, admisisse, & ex hac causâ crimen perjurii commisisse (licet dictum Officium contra formam earumdem Ordinationum minimè recepisset) in eundem Episcopum sententiam excommunicationis, juris ordine prætermisso, modo excessivo, coram ingenti multitudine congregratâ, præcipitanter fulminavit:

Et eandem sententiam, quamquàm dictus Episcopus ab eadem, tanquàm ab injustâ & iniquâ, ad vestræ Sanctitatis Curiam legitimè provocâsset & appellâsset, Sanctitati vestræ non deferendo, nititur aggravare; & præfatum Episcopum modis & viis voluntariis & indebitis infestare, prout per eundem Episcopum, qui ad vestræ Sanctitatis præsentiam accedit ex hac causâ, poterit vestra Beatitudo pleniùs informari. A. D. 1312.

Cùm itaque, pie Pater, infestationes hujusmodi, si præfato Episcopo irrogarentur, aut idem Episcopus per immoderationem indebitam, quod absit, præcipitaretur in hac parte, in nostri dedecus noscantur non modiocriter redundare:

Sanctitati vestræ, quam honoris nostri & commodi zelatricem fervidam speramus, devotis precibus supplicamus quatinus, prænotarum Episcopum & Thesaurium nostrum, quem liberalitatis vestræ gratiâ & favore cupimus communiri, habentes, si placet, nostri contemplatione, specialiter commendatum. eidem Episcopo, sic indebite oppresso, de salubri & Festino remedio dignemini providere, & negotium appellationis prædictæ vestro examini specialiter reservare.

Dictas sententias excommunicationis, sic minus ritè fulminatas, & quicquid per prædictum Archiepiscopum est in præmissis injustè attemptatum, si placeat, revocantes; ut sic memoratus Archiepiscopus, per vestræ Beatitudinis justitiam, in præmissis sentiat se liberatum; & præfatus Episcopus, nostrarum intercessionum interventu, apud vestram mansuetudinem gratiam, juxta nostri desiderium, assequatur.

Conservet, &c.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, primo die Maii.

De non insultando Archiepiscopum Eboracensem in Comitatu Cantiæ.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 6. d.

REX Venerabili in Christo Patri R. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Cantuariensi totius Angliæ Primati, salutem. A. D. 1312.

Proficiscente nuper Venerabili Patre W. Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primate,

A.D. 1312. Edw. 2. Primate, ad Concilium Generale, in partibus transmarinis tunc celebrandum, & sub nostrâ protectione & salvo conductu infra Regnum nostrum existente, quidam Malefactores & pacis nostræ perturbatores, non sine vestra voluntate & mandato, ut intelleximus, in ipsum Archiepiscopum Eborum & homines suos, secum tunc existentes, in partibus Kantiæ, vi & armis insultum fecerunt, & quosdam de hominibus illis verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt, & eidem Archiepiscopo Eborum enormia quamplurima intulerunt, in pacis nostræ læsionem, & prædictorum Archiepiscopi Eborum, & hominum suorum dampnum non modicum & gravamen, & contra protectionem & conductum nostros supradictos; unde admirabamur, & fuimus, non inmeritò, conturbati.

Cùm itaque præfatus Archiepiscopus Eborum a dicto Concilio in Regnum nostrum prædictum sit in proximo, ut accepimus, reversurus, vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, & sub gravi forisfacturâ firmiter inhibentes, ne præfato Archiepiscopo Eborum, in redeundo de dicto Concilio ad Ecclesiam suam Eborum, aut hominibus, secum in Comitivâ suâ existentibus, non inferatis, seu per alios fieri procuretis dampnum, violentias, impedimentum aliquod, seu gravamen.

In hac parte taliter vos habentes, quod querela de vobis ad nos non perveniat ex hac causâ, per quod ad vos graviter capiamus.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam, 1. die Maii.

Per ipsum Regem.

Bulla super concessione, facta Hospitali Sancti Johannis Jerosolymitani, de bonis Templariorum.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Penes Camerar.

CLemens Episcopus, Servus Servorum Dei, ad perpetuam Rei memoriam,

Ad providam Christi Vicarii, præsidentis in specula Apostolicæ Dignitatis, circumspectionem pertinet vices pensare Temporum emergentium, negotiorum causas discutere, ac personarum attendere qualitates, ut, ad singula debitum dirigens necessariæ consideratonis intuitum, & oportunæ manum operationis apponens, de agro Domini sic vitiorum tribulos eruat, ut virtutes amplificet: sic prævaricantium spinas tollar, ut evellendo plus placeat, quam destruat: &, in loca vacua, per eradicationem nocentium tribulorum, devota Deo plantaria transferendo, potiorem præbeat, de provisâ & utili eorumdem locorum unione & translatione, lætitiam; quam vera justitia, quæ compassionem habet, dolorem intulerit demerentium personarum, locorum hujusmodi per ruinam; sic enim sufferendo quod officit, & subrogando quod proficit, virtutum profectus amplificat, & sublata de medio meliori subrogatione restaurat.

Dudum siquidem ordinem Domûs Militiæ, Templi Jerosolimitani, propter Magistrum & Fratres, cæterásque personas dicti ordinis, in quibuslibet mundi partibus consistentes, variis & diversis, non tàm nefandis, quàm infandis, Proh dolor! errorum & scelerum obscenitatibus, pravitatibus, maculis & labe respersos (quæ, propter tristem & spurcidam eorum memoriam, præsentibus subticemus) ejusdemque ordinis statum, habitum atque nomen, non sine cordis amaritudine, & dolore, sacro approbante Concilio,

NON PER MODUM DIFFINITIVÆ SENTENTIÆ, cum eam super hoc, Secundum inquisitiones & processus, super hiis habitos, NON POSSEMUS FERRE DE JURE; SET PER VIAM PROVISIONIS, SEU ORDINATIONIS APOSTOLICÆ,

Irrefragabili & perpetuò valiturâ sustulimus sanctione, ipsum prohibitioni perpetuæ supponentes; districtiùs inhibendo ne quis dictum ordinem, de cætero, intrare, vel ejus habitum suscipere vel portare, aut pro Templario gerere se præsumeret: quod, si quis contra faceret, excommunicationis incurreret sententiam ipso facto.

Universa etiam bona ordinis Prælibati Apostolicæ Sedis ordinationi & dispositioni, auctoritate Apostolicâ, duximus reservanda, inhibentes districtiùs ne quis, cujuscumque conditionis vel status existeret, se de personis vel bonis hujusmodi aliquatinus intromitteret, vel circa ea, in præjudicium ordinationis seu dispositionis Apostolicæ, per Sedem eandem, ut præmittitur, faciendæ aliquid faceret, innovaret, vel etiam attemptaret: Decernentes

A. D. 1312. Edw. 2. tes extunc irritum & inane, si secus a quoquam scienter vel ignoranter contingeret attemptari.

Ac postmodum, ne dicta bona, quæ dudùm, ad Subsidium Terræ Sanctæ & impugnationem inimicorum Fidei Christianæ, & Christi cultoribus data, legata, concessa & acquisita fuerunt, debitâ gubernatione carentia, tanquam vacantia deperirent, vel converterentur in usus alios, quàm in illos ad quos fuerant pia devotione fidelium deputata; vel, propter tarditatem ordinationis & dispositionis hujusmodi eorum destructio vel dilapidatio sequeretur, cum Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis, ac etiam cum nonnullis excellentibus & illustribus Personis, cum reliquorum quoque absentium Prælatorum, ac etiam Capitulorum & Conventuum Ecclesiarum, & Monasteriorum Procuratoribus, in dicto Concilio constitutis, habuimus ardua, morosa, & diversa consilia & tractatus, ut, per hujusmodi consiliorum & tractatuum deliberationem præhabitorum diligentem, dictorum bonorum Ordinatio & Dispositio, ad honorem Dei, augmentum Fidei, exaltationem Ecclesiæ, dictæ Terræ subsidium, salutem quoque fidelium, & quietem salubris & utilis proveniret:

Post quæ, utique longa præmeditata, provisa, & matura consilia, suadentibus plurimis justis causis, nostra & dictorum Fratrum, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum Prælatorum, ac excellentium & illustrium Personarum prædictorum, in dicto Concilio tunc præsentium, deliberationes & consilia in hoc finaliter residerunt.

Ut prædicta bona Ordini Hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani, & ipsi Hospitali, ac dilectis Filiis Magistro & Fratribus Hospitalis ejusdem, nomine Hospitalis & Ordinis eorumdem, qui, tamquam athletæ Domini, pro defensione Fidei se periculis mortis jugiter exponentes, onerosa nimis & periculosa dispendia continuè perferunt in partibus transmarinis, inperpetuum unirentur.

Nos igitur, inter cætera mundi loca, in quibus vigere dinoscitur observantia regularis, dictum Ordinem Hospitalis & ipsum Hospitale sinceræ caritatis plenitudine prosequentes: ac attendentes quod, sicut evidentia facti docet, in eo divinis obsequiis ferventèr insistitur, pietatis & misericordiæ opera vigilantibus studiis exercentur, Fratres Hospitalis ipsius, mundanis spretis illecebris, devotum impendentes Altissimo famulatum, ac pro recuperatione Terræ prædictæ, tanquam intrepidi Christi pugiles, ferventibus studiis & desideriis intendentes, quælibet ducunt humana pericula in contemptum: Considerantes quoque quod ex hoc, tanto eorumdem Magistri & Fratrum dictorum Ordinis & Hospitalis crescet strenuitas, animorum fervor augebitur, & ipsorum roborabitur fortitudo, ad propulsandas nostri Redemptoris injurias, & hostes ejusdem fidei conterendos, quanto, ipsorum potentiâ, in opulentioribus facultatibus augmentatâ onera, quæ prosecutionis tanti negotii necessitas exigit, leviùs & faciliùs poterunt supportare, & propterea non indigne vigiles reddit, studiisque sollicitis excitati ut, ad sui statûs augmentum, opem & operam impendamus, eodem sacro approbante Concilio, A. D. 1312. Edw. 2.

Ipsam Domum Militiæ Templi, cæterasque Domos, Ecclesias, Capellas, Oratoria, Civitates, Castra, Villas, Terras, Grangias, & Loca, Possessiones, Jurisdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia Bona, Immobilia, & Mobilia, vel se moventia, cum omnibus Membris, Juribus, & Pertinentiis suis, ultra & citra Mare, ac in universis & quibuslibet mundi partibus consistentia, quæ ipse Ordo & dicti Magistri & Fratres ipsius Ordinis Militiæ Templi, tempore quo ipse Magister & nonnulli ex eisdem Fratribus Militiæ Templi in Regno Franciæ communiter capti fuerunt, videlicet, anno Domini millesimo trecentesimo octavo, Mense Octobris, per se, vel quoscumque alios habebant, tenebant, & possidebant, vel ad eosdem Domum & Ordinem Militiæ Templi, & dictos Magistrum & Fratres ipsius Ordinis Militiæ Templi, quomodolibet pertinebant: Necnon nomina, actiones, & jura, quæ prædicto tempore captionis ipsorum eisdem, Domui, Ordini, vel Personis ipsius Ordinis Militiæ Templi quocunque modo competebant, vel competere poterant, contra quoscunque, cujuscunque Dignitatis, statûs vel conditionis existerent, cum omnibus Privilegiis, Indulgentiis, Immunitatibus, & Libertatibus, quibus præfati Magistri & Fratres dictorum Domûs, & Ordinis Militiæ Templi, & ipsa Domus, & Ordo per Sedem Apostolicam, vel per Catholicos Imperatores,

A. D. 1312. Edw. 2.

res, Reges, & Principes, & Fideles alios, vel quocunque alio modo, erant legitime communiti, eidem Ordini Hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani, & ipsi Hospitali donamus, concedimus, unimus, incorporamus, applicamus & annectimus in perpetuum de Apostolicæ plenitudine potestatis:

Exceptis bonis quondam dicti Ordinis ipsius Militiæ Templi, consistentibus in Regnis & Terris carissimorum in Christo Filiorum nostrorum Castellæ, Aragoniæ, Portugaliæ, & Majoricarum Regum illustrium, extra Regnum Franciæ; quæ a donatione, & annexione prædictis, specialiter excipienda duximus, ac etiam excludenda: Ea nichilominus dispositioni & ordinationi Sedis Apostolicæ reservantes.

Inbibitionem dudùm, per alios processus nostros factam, ne quis videlicet, cujuscumque conditionis, vel statûs existeret, se de personis & bonis hujusmodi aliquatenus intromitteret, vel circa ea in præjudicium Ordinationis seu Dispositionis Sedis ejusdem, faciendæ de illis, necnon decreti nostri interpositionem, quo ad personas & bona, in dictis Regnis & Terris eorumdem Regum proximò expressorum consistentia, omnino manere volentes in pleno robore firmitatis, quousque de personis & rebus prædictis, in eisdem Regnis & Terris consistentibus, per dispositionem Sedis ejusdem fuerit aliter ordinatum.

Occupatores quoque dictorum bonorum, aut illicitos detentores, cujuscumque statûs, conditionis, Excellentiæ vel Dignitatis extiterint, etiam si Pontificali, vel Imperiali, vel Regali præfulgeant Dignitate, nisi, infra unius mensis spatium, postquam super hoc per dictos Magistrum & Fratres ipsius Hospitalis, vel ipsorum quemlibet, aut Procuratorem, seu Procuratores eorum, fuerint requisiti, dicta bona dimiserint, illaque plenè & liberè restituerint Ordini ipsius Hospitalis, & eidem Hospitali, aut Magistro seu Prioribus, vel Præceptoribus, aut Fratribus Hospitalis ejusdem, in quibuscunque partibus & Provinciis constitutis: eorumque singulis, vel Procuratori, seu Procuratoribus eorumdem, ejusdem Ordinis ipsius Hospitalis nomine, etiam si dicti Priores, Præceptores, & Fratres ipsius Hospitalis, & Procuratores ipsorum, & eorum quilibet, a dicto Magistro ipsius Hospitalis mandatum super hoc specialiter non haberent, dummodo Procuratores prædicti a dictis Prioribus, & Præceptoribus, vel eorum singulis, in Provinciis & partibus, in quibus hujusmodi Priores & Præceptores extiterint deputati, mandatum super hoc habuerint vel ostenderint speciale.

A. D. 1312. Edw. 2.

Qui omnes & singuli, videlicet, Priores, Præceptores, & Fratres, dicto Magistro: Procuratores verò prædicti eisdem Prioribus & Præceptoribus, eorumque singulis, a quibus super hiis fuerint deputati, plenum super omnibus gestis, actis, receptis, & Procuratis per eos quomodolibet in hac parte, computum & rationem ponere & reddere teneantur.

Necnon omnes, qui scienter occupatoribus & detentoribus prælibatis, in occupatione vel detentione hujusmodi dederint auxilium, consilium, vel favorem, publicæ vel occultæ excommunicationis: Capitula verò, Collegia, seu Conventus Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnon Universitates Civitatum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, & ipsas Civitates, Castra, Villas, & loca, quæ in hiis culpabilia extiterint: ac etiam Civitates, Castra, & loca, in quibus detentores & occupatores hujusmodi Dominium optinuerint temporale, si hujusmodi Domini temporales, in dimittendo bona prædicta, & restituendo illa Magistro & Fratribus Ordinis & Hospitalis ejusdem, nomine Hospitalis ipsius, obstaculum adhibebunt, & infra dictum mensem ab hujusmodi præmissis non destiterint, postquam super hoc ut præmittitur fuerint requisiti, ipso facto interdicti sententiis decernimus subjacere; a quibus absolvi non possint, donec super hiis plenam & debitam satisfactionem curaverint exhibere.

Et nichilominùs occupatores & detentores hujusmodi, vel præstantes eisdem, ut præmittitur, auxilium, consilium vel favorem, sive singulares personæ, sive Capitula, Collegia, seu Conventus Ecclesiarum, & Monasteriorum, aut Universitates Civitatum, Castrorum, Terrarum, vel aliorum locorum extiterint, præter pœnas præscriptas, omnibus, quæ a Romanâ, vel aliis Ecclesiis quibuscunque tenent in feudum, ipso facto decernimus fore privatos, sive privata; ita quod ad Ecclesias, ad quas spectant illa, liberè, sine conditione aliquâ, revertantur; earumque Ecclesiarum Prælati sive Rectores de ipsis, pro sua voluntate, disponant, sicut utilitati Ecclesiarum ipsarum viderint expedire.

Nulli ergo, &c.

Dat. Viennæ sexto Nonas Maii, Pontificatûs nostri anno septimo.

A. D. 1312. Edw. 2. A. D. 1312. Edw. 2.

Bulla Regi porrecta pro Hospitalariis, de Terris Templariorum, in Concilio Generali Viennæ eis collatis, ipsis liberandis.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper in Generali Concilio per nos Viennæ, disponente Domino, celebrato, post longam deliberationem præhabitam, & maturam, acceptabilius forè Altissimo, magis honorabile Fidei Orthodoxæ cultoribus, ac subventioni Terræ Sanctæ utilius, bona quondam Domûs & Ordinis Militiæ Templi, Ordini Hospitalis Sancti Jahannis Jerosolimitani concedere, quam Ordini de novo creando unire aut etiam applicare, Consilium deliberationis nostræ providit.

Sed quia, tunc aliquibus afferentibus utilius forè bona ipsi Ordini, noviter creando, conferre, quam dicti Hospitalis Ordini applicare, tunc noster effectus speratum effectum super hoc obtinere nequivit.

Tandem vero sic per Dei gratiam actum fore dinoscitur, quod sexto Nonas præsentis Mensis Maii, eodem Sacro approbante Concilio, Hospitali, seu ipsius Hospitalis Ordini, supradictis præfata bona concedenda & applicanda duximus, ac etiam unienda; bonis ejusdem Ordinis Militiæ Templi, in Regnis & Terris carissimorum in Christo Filiorum nostrorum Castellæ, Aragonum, Portugalliæ, & Majoricarum Regum illustrium, extra Regnum Franciæ consistentibus, duntaxat exceptis, quæ ab unione, concessione, & applicatione hujusmodi, ex certis causis excipienda duximus, & etiam excludenda, ipsa dispositioni nostræ, & Sedis Apostolicæ specialiter reservantes, quousque de iliis aliter pro dictæ Terræ subsidio per nostram, & dictæ Sedis providentiam extiterit ordinatum.

Quocirca Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur attentiùs, quatinùs pro reverentiâ Salvatoris, cujus in hac parte negotium promovemus, ac dictæ Sedis, & nostra, Magistro, & Fratribus, seu Prioribus, & Præceptoribus Hospitalis ejusdem, in quibuscunque partibus & Provinciis Terrarum tuarum constitutis, seu Procuratori, vel Procuratoribus eorundem, quod prædicta bona in eisdem Regno, & Terris tuis consistentia, integrè & pacificè valeant assequi, & habere Regii favoris præstes auxilium, prout extiterit, oportunum.

Et nichilominus omnibus Comitibus, Baronibus, Ducibus, Principibus, & aliis Nobilibus, Communitatibus & Universitatibus, Senescallis, Ballivis, cæterisque Officialibus dicti Regni, quocunque nomine censeantur, & aliis qui ad Custodiam bonorum ipsorum de tuo mandato fuerint deputati, per litteras tuas mandes expressè, ut eadem bona Magistro & Fratribus, seu Prioribus, & Præceptoribus, vel Procuratori, aut Procuratoribus antedictis, & singulis eorundem, a quibus super hoc fuerint requisiti, sine diminutione quâlibet, quantum in eis fuerit, restituant & assignent; eis circa nanciscendam, habendam & retinendam possessionem bonorum ipsorum per te, & Officiales eosdem, & alias Executoribus, super executione hujusmodi concessionis nostræ deputatis, & in posterum deputandis super eadem executione de liberalitate Regiâ efficaciter assistendo, cum pro parte ipsorum extiteris requisitus.

Sic igitur in præmissis te promptum & liberalem exhibeas, quòd, præter retributionis æternæ præmium, quod inde mereberis, tibi laudis humanæ proveniat incrementum, & nos Celsitudinem tuam dignis valeamus in Domino laudibus commendare.

Dat. Liberon. Valentin. Diocese 17. Kalendas Junii, Pontificatûs nostri anno septimo.

Sub Filis canabeis.

Consimilis Bulla directa Archiepiscopis & Episcopis Regni.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus Fratribus, universis Archiepiscopis & Episcopis, per Regnum Angliæ constitutis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper in Generali Concilio, &c. *prout supra usque hæc verba, viz.*

Quare

A.D. 1312. Edw. 2.

Quare Fraternitatem vestram rogamus & hortamur attentiùs, vobis nihilominus per Apostolica scripta, districtè præcipiendo, mandantes, quatinus pro reverentiâ Salvatoris (cujus in hac parte negotium promovemus) ac dictæ Sedis, & nostrâ Magistro, & Fratribus, seu Prioribus & Præceptoribus Hospitalis ejusdem, & eorum singulis, aut Procuratori, vel Procuratoribus eorumdem, quod prædicta bona in Provinciis vestris, Fratres Archiepiscopi, ac in nostris, & vestris, Fratres Episcopi, Civitatibus & Diocesibus consistentia, juxta prædictæ concessionis nostræ tenorem, integrè & pacificè valeant assequi & habere, vestri favoris præstetis auxilium, ac ipsis circa nanciscendam, habendam & retinendam possessionem bonorum ipsorum fervemèt, prout oportunum extiterit, assistatis, cum pro parte ipsorum fueritis requisiti.

A.D. 1312. Edw. 2.

Sic igitur in præmissis vos promptos & liberales exhibere curetis, quod, præter retributionis æternæ præmium, quod vobis indè rependetur a Domino, nos Fraternitatis vestræ circumspectam prudentiam valeamus dignis in Domino laudibus commendare.

Volumus autem quòd præsentes litteras (vobis præsentaris & ostensis eisdem) earum latori restituatis omnino, ut aliis, de quibus expedierit, valeant præsentari.

Dat. Liberoni Valentin. Diocese 17. Kalendas Junii, Pontificatûs nostri anno septimo.

Sub Filis canabeis.

Consimilis Bulla directa Comitibus & Baronibus Regni.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Ex Autogr.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, Nobilibus Viris, universis Comitibus, & Baronibus, per Regnum Angliæ constitutis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper in Generali Concilio, *&c.*

prout supra mutatis competenter mutandis.

A.D. 1312.

Dat. Liberoni Valentin. Diocese 17. Kalendas Junii, Pontificatûs nostri anno septimo.

Sub filis canabeis.

De Templariis Episcopo Lichfeldensi liberatis, & pro sustentatione ipsorum.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 4.

REX, dilecto & fideli suo, Ricardo de Harleye, salutem.

Mandamus vobis quod, de exitibus Terrarum & Tenementorum Templariorum in manu nostrâ, & in vestrâ Custodiâ existentium, solvatis venerabili Patri W. Coventriensi & Lychfeldensi Episcopo, pro Radulpho de Barton Capellano, Ranulpho de Evesham Capellano, Henrico de Halton, Ricardo de Busshsham, Thoma de Walklyngton, & Johanne de Crafton, Templariis, nuper eidem Episcopo, ad retrudendum in certa Monasteria infra suam Diocesim, ad pœnitentiam inibi peragendam, per venerabilem Patrem R. Cantuariensem Archiepiscopum, & totum Provinciale Concilium liberatis, vadia, pro sustentatione Templariorum eorumdem aliàs ordinata, videlicet, pro quolibet eorum quatuor denarios per diem, a die Albani Martyris proximò præterito, & exnunc quousque aliud inde fuerit ordinatum; satisfaciendo etiam prædictis Templariis de arreragiis vadiorum suorum, quæ ante dictum diem debuerant percepisse.

A.D. 1312.

Et nos vobis indè, in Computo vestro de exitibus prædictis, debitam allocationem haberi faciemus.

Teste Rege apud Eboracum decimo septimo die Maii.

Mandatum de recedendo ab obsidione Castri de Scardeburgh.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Pat. 5. E. 2. p. 2. m. 6.

REX, dilectis & fidelibus suis, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, tàm equitibus, quàm peditibus, in obsidione Castri nostri de Scardeburgh existentibus, salutem.

A.D. 1312.

Mandamus vobis, super forisfacturâ vitæ, membrorum, & omnium quæ nobis

A.D. 1312. Edw. 2. bis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod ab obsidione Castri nostri prædicti, sine dilatione aliquâ, recedatis:

Vobis enim innotescimus, per præsentes, quòd omnes, in Castro prædicto existentes, ad pacem & fidem nostram fore reputamus, ipsosque sub confidentiâ, quam de eorum fidelitate hujusmodi habuimus, & adhuc habemus, in custodia Castri dimisimus supradicti.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eboracum decimo septimo die Maii.

Per ipsum Regem.

De recedendo a prædicta Obsidione.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 4. d. REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Warenna, Comiti Surriæ, salutem.

Vulgari relatu undique laborante intelleximus, quod vos, cum non modica multitudine hominum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, Castrum nostrum de Scardeburgh jam per tempus aliquod obsedistis, & adhuc obsidetis; undè quamplurimùm admiramur, nec immeritò, & movemur.

Cum igitur omnes, in dicto Castro existentes, ad pacem & fidem nostram fore reputamus, ipsosque sub confidentiâ, quam de eorum fidelitate habuimus, & adhuc habemus, in Custodiâ Castri dimiserimus supradicti;

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenimini, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod ab obsidione Castri prædicti vos, cum omnibus, vobiscum ibidem in Comitivâ vestrâ existentibus, sine dilatione recedatis.

Teste Rege apud Eboracum, 17. die Maii.

Per ipsum Regem.

Consimiles literæ diriguntur subscriptis, videlicet,

Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ,
Henrico de Percy, &
Roberto de Clifford.

Teste ut supra.

De Comite Lancastriæ versus Regem divertente, & Rege ad Scardeburg navigante.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 5. d. MEMORANDUM, *quòd Dominus Edmundus de Malo Lacu, Senescallus Hospitii Domini Regis, post consignationem brevium, ante horam nonam, apud Novum Castrum super Tynam, die Jovis, in Festo Ascensionis Domini, anno Regni ipsius Regis quinto, detulit secum Magnum Sigillum ipsius Regis, sub Sigillo Dominorum, Adæ de Osgodeby, Roberti de Bardelby, & Willielmi de Ayrmynn, ad ipsum Regem usque Tynemutham:*

Et, eodem die post meridiem, venit Dominus Thomas Comes Lancastriæ usque prædictam Villam Novi Castri, & Dominus Henricus de Perci, Robertus de Clifford, & alii multi cum equis & armis, in Comitivâ suâ, & dictam Villam ingrediebantur, & ibidem moram fecerunt per quatuor dies:

Et Dominus Rex, in crastino dicti diei Ascensionis, recessit a Tynemutha, & per Navigium abiit usque Scardeburghum:

Et postmodum die Mercurii, in septimanâ Pentecostes, proximo sequenti, apud Eboracum, detulit dictus Dominus Edmundus dictum Sigillum Domini Regis, eisdem Dominis, Adæ, Roberto & Willielmo, sub Sigillis suis, ex parte ipsius Domini Regis ut brevia inde consignari, & ea, quæ ad Officium Cancellarii pertinent, facerent sicut prius.

De Obsidione Castri de la Pole.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 4. REX, dilecto & fideli suo, Griffino de la Pole, salutem.

Dudùm dato nobis intelligi quod vos Castrum dilecti & fidelis nostri Johannis de Cherleton, de la Pole, in manu ipsius Johannis tunc existens, cum ingenti multitudine armatorum, tàm equitum, quàm peditum, obsedistis;

Vobis

A. D. 1312. Edw. 2. Vobis mandamus, sub gravi forisfacturâ firmiter injungentes, quod ab obsidione Castri illius vos diverteretis indilatè, Castrumque prædictum capi fecimus in manum nostram securiùs custodiendum.

Et quia jam iteratò intelleximus quod vos Castrum prædictum, in Custodiâ nostrâ sic existens, cum non modicâ multitudine hujusmodi armatorum iteratò obsediftis, & obsessum tenetis dictum Castrum, & homines in eodem existentes ingeniis, & aliis hostilibus aggressibus aggredi non desistentes; unde, aliis admirantibus, admiramur, non immeritò, & movemur:

Vobis igitur mandamus, sub gravi forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod ab obsidione Castri prædicti vos sine dilatione aliquâ divertatis, & omnes alios vobis in hac parte adhærentes divertere faciatis, quicquam in læsionem pacis nostræ, seu terrorem populi nostri nullatenus perpetrantes, seu per alios fieri procurantes. A. D. 1312. Edw. 2.

Teste Rege apud Eboracum vicesimo sexto die Maii.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ de discordiis inter Regem & subditos.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 20. dor. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem & ad vota successus, &c.

Receptis litteris Sublimitatis vestræ karissimæ, nobis per discretum virum, Magistrum Petrum Bruneti, vestrum Clericum, præsentatis, intellectisque hiis, quæ dictæ vestræ litteræ continebant, & aliis nobis per dictum Clericum vestrum ex parte vestrâ circumspectè expositis oraculo vivæ vocis,

Vobis, velut Domino & Patri karissimo, honoris sui filii zelatori fervido, ex eo quod ea, quæ nos & statum nostrum contingunt, ita obnixè vestris præcordiis conjunxistis, & tantis Paternalis benivolentiæ diligentiâ & sollicitudine, absque ulla nostri intercessione, gratis estis pro nostro honore & commodo prosecuti, ad gratas, quantas possumus, assurgimus speciales,

Super hiis etiam, quæ in dictis litteris vestris continebantur, videlicet, quod, usque ad adventum Nunciorum sanctissimi in Christo Patris, Domini Summi Pontificis, & vestrorum, qui in Regnum nostrum, pro discordiis, existentibus inter nos & subditos nostros, subducendis, in proximo sunt venturi, novitatem non faceremus aliquam, per quam pacis & concordiæ reformatio poterit impediri. A. D. 1312.

Vestræ Paternitati duximus intimandum quod, pro bono pacis, & populi, nobis commissi, tranquilitate & quiete, de aliquibus in contrarium faciendis, licet ea per graves excessus quorumdam subditorum nostrorum fuissemus quamplurimum provocati, hucusque, non sine gravi cordis anxietate, sustinuimus, & adhuc sustinebimus, juxta vestrum Paternale beneplacitum, & rogatum; cupientes, per vestræ Celsitudinis consilium & auxilium, in præmissis & aliis dirigi & foveri.

Dat. apud Hoveden. undecimo die Junii.

Ad Papam pro Episcopo Lichfeldiæ, in Curia Romana commorante.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 19. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quantò de vestræ mansuetudinis affluenti bonitate fiduciam gerimus specialem, tantò eam pro illis, qui nostris conjunguntur desideriis, specialiùs excitamus.

Cùm itaque venerabilis Patris, W. Conventriensis & Liebfeldensis Episcopi, Thesaurarii nostri, qui, pro quibusdam negotiis, ipsum contingentibus, ad vestræ Sanctitatis præsentiam nuperimè accesit, circumspectio provida nobis sit perquam utilis in præsenti, A. D. 1312.

Vestræ Sanctitati devotis precibus supplicamus, quatinus memoratum Episcopum, adhuc in vestræ Beatitudinis Curiâ, pro expeditione dictorum negotiorum, commorantem, ipsorumque negotiorum expeditionem dignemini, nostris

A. D. 1312. Edw. 2. precibus, cum favore & gratiâ maturare, & ipsum Episcopum ad nos, cum festinatione commodâ, prout desideramus, remittere feliciter expeditum.

Conservet, &c.

Dat. apud Sixil tertio die Julii. A. D. 1312. Edw. 2.

Ad Comitem Campaniæ, quod in Angliam festinanter veniret.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23. REX Nobili Viro, ac suo fideli & dilecto, Domino Bertrando de Saubiat, Comiti de Chaumpaniâ, Domini Papæ Nepoti, salutem.

Propter aliqua, nostris affectibus specialiter insidentia, vobiscum mutuum colloquium habere corditer affectamus:

Ea propter vestram amicitiam affectuose requirimus & rogamus, quatinus ad nos in Angliâ, nobiscum locuturus, cum festinatione, quâ commode poteritis, accedere curetis: Et hoc pro nostri amore facere nullatenus omittaris. A. D. 1312.

Teste Rege apud Berewycum super Twedam sexto die Julii.

Ad Papam, quod licentiam præberet dicto Comiti veniendi ad Regem.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Affectantes cum Nobili Viro, ac nostro fideli & dilecto, Domino Bertrando de Saubiat, Comite de Chaumpania, vestro Nepote, super aliquibus, nostris affectibus specialiter insidentibus, mutuum habere colloquium & tractatum, ipsum, per nostras litteras speciales, duximus requirendum, ut ad nos, in Angliâ, accedere velit, nobiscum locuturus.

Verùm, Pater Sancte, quia dictum Nepotem vestrum, ad tam remotas partes, a vestræ Sanctitatis præsentiâ, absque vestræ Benignitatis licentiâ, non deceret elongare, vestræ Beatitudini affectuosis precibus supplicamus, quatinus memorato Nepoti vestro accedendi ad nos, juxta nostrum rogatum, licentiam dignemini concedere gratiose. A. D. 1312.

Conservet &c.

Dat. apud Berewycum super Twedam sexto die Julii.

Ad Cardinales pro præfato negotio.

A. D. 1312. An. 5. E. 2. Rom. & Fr. 5. E. 2. m. 23. VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Tituli Sanctorum Johannis & Pauli, Presbitero Cardinali, amico suo karissimo, Domini Papæ Camerario, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cum nos Nobilem Virum Dominum Bertrandum de Saubiat, Comitem de Chaumpaniâ, Nepotem Sanctissimi in Christo Patris, Domini Summi Pontificis, ut ad nos in Anglia, super aliquibus negotiis specialibus, quæ Consilio ipsius Comitis communicare desideramus, nobiscum locuturus accedat:

Et eundem Dominum Summum Pontificem, ut eidem Nepoti suo licentiam sic ad nos veniendi dignetur concedere, per nostras litteras rogaverimus speciales;

Nos, de vestræ dilectionis puritate specialiter confidentes, sperantesque quod ea, quæ nostris affectibus specialiter insident, velitis solitâ sollicitudine fieri procurare, A. D. 1312.

Vestram Paternitatem karissimam requirimus & rogamus, quatinus erga memoratum Patrem Sanctum, ut prædicto Nepoti suo licentiam hujusmodi benignè velit concedere, velitis, nostris precibus, cùm omni efficaciâ interponere partes vestras.

Dat. apud Berewycum super Twedam sexto die Julii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,

Domino B. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali.

De

A.D. 1312. Edw. 2. A.D. 1312. Edw. 2.

De Vadiis & Stipendiis quorundam, de exitibus Templariorum solvendis.

A.D. 1312. An. 5. E. 2. Claus. 5. E. 2. m. 2.

REX dilecto Clerico suo Willielmo de Spanneby, Custodi Domûs Templariorum de Eicle, in manu nostrâ quibusdam de causis existentis, salutem.

Quia per certificationem, per Thesaurarium & Barones nostros de Scaccario, nobis in Cancellaria nostrâ factam, compertum est quod Thomas de Wygesse Capellanus perciperet, ad totam vitam suam, in eadem Domo, quolibet die, tres denarios pro victu suo, & deserviet, loco Capellani, quamdiù poterit:

Et percipiet quolibet anno, dum deservire poterit, viginti solidos, pro cæteris necessariis, ad terminos Sancti Michaelis & Paschæ:

Et quando deservire non poterit, extunc percipiet unam Marcam tantùm per annum, pro eisdem necessariis, ad eosdem terminos:

Et nihilominus victum suum, ad totam vitam suam percipiet; & medietas bonorum suorum, in obitu suo, eidem Domui remanebit:

Vobis mandamus quod eidem Thomæ vadia & stipendia hujusmodi, de exitibus Domûs prædictæ, & eorum arreragia, si quæ fuerint, a tempore, quo custodiam ejusdem habuistis, habere faciatis in forma prædicta; & nos vobis inde in Compoto vestro, de exitibus prædictis debitam allocationem habere faciemus, proviso quod idem Thomas in dicta Domo deserviat ut debebit.

Teste Rege apud Kirkestede, 6. die Julii.

Subscripti percipient vadia & stipendia subscripta, in Domibus subscriptis, videlicet,

Alanus de Suaynton percipiet, ad totam vitam suam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu suo; & deserviet eidem Domui de aliquo libero servitio, quamdiu poterit laborare: Proviso, &c.

Robertus Thurgerton Capellanus percipiet, ad totam vitam suam, in Domo Templariorum de Aslakby, quolibet die, tres denarios pro victu suo; & viginti solidos pro cæteris necessariis suis, ad terminos Sancti Michaelis & Paschæ; ita quod deserviat, loco Capellani, quamdiu poterit deservire: & medietas bonorum suorum, in obitu suo, dictæ Domui remaneat: Proviso, &c. A.D. 1312.

Richardus Garewy percipiet, ad totam vitam suam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & unam Robam per annum de Sectâ liberorum servientum; & quinque solidos per annum ad terminos Sancti Michaelis & Paschæ; & deserviet quamdiu poterit: Proviso, &c.

Robertus de Carleton de Cranewell percipiet, ad totam vitam suam, in Domo de Bruera, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & duos denarios pro victu Garcionis sui: & unam Marcam annuatim, ad natale Domini, pro roba suâ; & unam Marcam per annum pro calciamentis, ad Festa Sancti Michaelis & Paschæ.

Robertus, dictus le Mareschal de Roustone, percipiet, ad totam vitam suam, duos denarios pro victu suo, quolibet die, in eadem Domo; & decem solidos per annum pro robâ suâ: & quinque solidos per annum nomine stipendii, ad terminos Sancti Michaelis & Paschæ; & deserviet, loco liberi servientis, in Domo prædictâ quamdiu commodè poterit laborare; &, si deservire non poterit, tunc victum suum tantùm percipiet: Proviso, &c.

Willielmus, Filius Richardi de Templo, percipiet, ad totam vitam suam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & decem solidos, quolibet anno, contra Natale Domini, pro robâ suâ: & quadraginta denarios, quolibet anno, contra Pentecosten pro Tunicâ suâ; & quinque solidos per annum pro aliis necessariis.

Willielmus Ryvel de Wyma percipiet, ad totam vitam suam, in eadem Domo, quolibet die, tres denarios pro victu suo: & unam Marcam, per annum, pro cæteris necessariis, ad Festa Sancti Michaelis & Paschæ, per æquales portiones: & quolibet anno, ad Natale Domini, unum vetus indumentum, de veteribus indumentis Fratrum:

A.D. 1312. Edw. 2. & quolibet die duos denarios pro victu Garcionis sui: & quinque solidos, per annum, pro stipendio ejusdem Garcionis; set idem Garcio deserviet in Domo illâ; pro viginti & quatuor Aeris Terræ & Prati in Suthwyme, quas dedit eisdem Templariis, & dabit eis unam Marcam in obitu suo: Proviso, &c.

Robertus de Burstowe percipiet in Domo de Chippele, ad totam vitam suam, quolibet die, duos denarios pro victu suo: & decem solidos, per annum, pro robâ suâ: & deserviet in eadem Domo quamdiu potens fuerit; &, si deservire non poterit, nihilominus percipiet præmissa: Proviso, &c.

Philippus de Gayton Miles, habebit in Domo de Belesale unum Capellanum sæcularem, celebrantem in Capellâ ejusdem Domûs imperpetuùm: & idem Capellanus percipiet, quolibet die, de eadem Domo tres denarios pro victu suo; & viginti solidos per annum pro aliis necessariis suis. A.D. 1312. Edw. 2.

Willielmus Deryng de Faxflete percipiet, ad totam vitam suam, in eadem Domo, quolibet die, duos denarios pro victu suo: decem solidos pro robâ suâ per annum: quadraginta denarios per annum: quadraginta denarios per annum pro Tunicâ de Æstate; & quinque solidos per annum pro cæteris necessariis.

Ad Papam pro Episcopo Sancti Andreæ, quod Concilio Generali non interfuit, excusatoria.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sanctissime, pro Venerabili Patre, W. Dei gratiâ, Episcopo Sancti Andreæ, in Scotiâ,

Cui diversa & ardua negotia, statum Terræ nostræ prædictæ, & precipuè tranquilitatem & quietem populi ejusdem Terræ tangentia, ibidem promovenda, commisimus; injungendo eidem quòd se a partibus illis non diverteret, propter pericula animarum, quæ, per absentiam suam ab eadem Terra, possent de facili evenire,

Sanctitati vestræ supplicamus piâ prece, ut absentiam præfati Episcopi in Consilio Generali, jam proxime celebrato (ad quod, ut intelleximus, personaliter fuerat evocatus) ex causis prædictis, nostrorúmque rogaminum interventu, habere dignaretur vestra Sacrosancta Paternitas favorabiliter excusatam.

Et, quia indempnitati præfati Episcopi prospici cupimus, nè jacturam ex eo, quòd non interfuit Concilio prælibato, aliqualiter patiatur, præsertim cùm præsentia ipsius Episcopi in Terrâ nostrâ prædictâ perquàm utilis & necessaria, pro bona pacis & quiete populi Terræ prædictæ procurandis & servandis (circa quæ curam & operam sollicitas studiosè adhibuit, & adhibet hiis diebus) extiterit & existat, A.D. 1312.

Vestram Clementiam iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus, præmissis Paternâ Benignitate pensatis, absentiam præfati Episcopi a Concilio memorato benignè & favorabiliter habere dignemini, nostris precibus, excusatam.

Conservet, &c.

Dat apud Mildenhale, 11. die Julii.

Ad Cardinales pro prædicto Episcopo excusando.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. dor.

VEnerabili in Christo Patri Domino A. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem cum dilectione sincerâ.

Nuper, considerantes quòd præsentia Venerabilis Patris, W. Sancti Andreæ in Scotiâ Episcopi, perquàm utilis & necessaria extitit, & existit in Terrâ prædictâ, pro bono pacis & quiete populi Terræ ejusdem procurandis & servandis; circa quæ curam & sollicitudinem studiosas adhibuit, & adhibet hiis diebus: A.D. 1312.

Ac propter diversa & ardua negotia, statum Terræ prædictæ, & præcipuè tranquillitatem & quietem populi ejusdem Terræ tangentia, quæ eidem Episcopo commiseramus exequenda; injungendo sibi quod se a partibus illis non diverteret, propter pericula, quæ, per absentiam suam ab eadem Terrâ, possent de facili provenire,

Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum E. Divinâ Providentiâ, Summum

A. D. 1312. Edw. 2. mum Pontificem, per Litteras nostras rogavimus speciales, ut absentiam prædicti Episcopi in Concilio Generali, jam proximè celebrato, ad quod, ut accepimus, personaliter fuerat evocatus, habere dignaretur, ex causis præmissis, nostrisque precibus, favorabiliter excusatam.

Et, quia indempnitati præfati Episcopi prospici cupimus, ne pro eo, quod non interfuit Concilio prælibato, jacturam patiatur,

Paternitatem vestram requirimus cum affectu, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem (cui super hoc nostras iteratò dirigimus Litteras speciales) ut absentiam prædicti Episcopi excusatam habere velit à Concilio memorato, velitis, amore nostri, opem & operam apponere efficaces. A. D. 1312. Edw. 2.

Dat. apud Mildenhale, 11. die Julii.

Eodem modo mandatum est tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali.

Eodem modo mandatum est tituli Sanctæ Mariæ, in Viâ latâ Diacono Cardinali.

Inhibitio contra Conventicula, & pacis Perturbatores.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 23. REX Comitibus, Baronibus, Militibus, Ballivis, Ministris, & Universis fidelibus suis in Comitatu Wigorniensi, ad quos, &c. salutem.

Considerantes pericula, quæ Regno nostro, & ejus incolis, ex eo, quòd aliqui, se a Progenitoribus nostris elongantes, Conventicula & Congregationes illicitas segregatim faciebant, retroactis temporibus provenerunt; ex præcedentibus periculis in futurum effici cupimus cautiores.

Cùm itáque intellexerimus quod aliqui, pacem nostram Satagentes pro viribus perturbare, in diversis locis, infra Comitatum prædictum, Congregationes & Conventicula secreta; necnon & Confœderationes illicitas contra nos, & quosdam fideles nostros, de die in diem, facere præsumunt, ex quibus nobis & Regno nostro dampna & pericula possent verisimiliter evenire; A. D. 1312.

Nos, hujusmodi malitiis volentes, ut convenit, obviare, vobis, omnibus & singulis, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, districtè inhibemus, nè Congregationes, sine mandato nostro speciali, aut Conventicula, seu Confœderationes, vel obligationes de insimul vivendo & moriendo (per quæ populus partium illarum terreri, aut pax nostra perturbari valeat) facere, aut eis interesse, seu Confœderationes, aut obligationes hujusmodi recipere præsumatis.

Scientes pro certo quod, si secus facere præsumpseritis, contemptum & rebellionem vestram, & cujuslibet vestrûm faciemus, prout justum fuerit, coherceri.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Julii.

De Conductu ad Terram Sanctam pro salute Regis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 23. REX omnibus amicis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm, dilectus nobis in Christo, Frater Johannes de Boukhill, ordinis Sanctæ Mariæ, de monte Carmeli, ad Terram Jerosolymitanam, pro nostrâ, nostrorúmque salute, causâ Peregrinationis, de nostrâ Licentiâ, se divertat:

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatenus, eundem Johannem habentes, nostri intuitu, specialiùs commendatum, ei, aut socio suo ejusdem ordinis, secum proficiscenti, in personis, aut rebus suis (cum ipsos per loca districtuum vestrorum transitum facere, aut ibidem morari contigerit) non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen; A. D. 1312.

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 23. die Julii.

Per ipsum Regem.

A.D. 1312. Edw. 2. A.D. 1312. Edw. 2.

De Inhibitione contra Conventicula, proclamanda.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 31. dors.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Dùm diligenter in mente revolvimus qualiter aliqui, a Progenitoribus nostris se, retroactis temporibus, subtraxerunt; & quæ mala exinde Regno nostro & ejus Incolis provenetunt:

Nos, ex præcedentibus periculis volentes fieri cautiores, cùm aliqui ejusdem Regni, se segregantes a nobis, Congregationes & Conventicula faciant, ex quo possent pejora prioribus evenire, nisi periculis iminentibus celeriùs obvietur,

Tibi præcipimus quod in singulis Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & locis aliis in Ballivâ tuâ ubi videris expedire, facias publicè proclamari, *&c. prout supra de* 20. *Julii.*

Teste Rege apud London. 24. die Julii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De vadiis Episcopo Eliensi pro Templariis liberandis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 30.

REX, dilecto sibi, Johanni le Clerk, de Wylbnrham, Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum in Comitatu Cantebrigiensi, in manu nostrâ quibusdam de causis existentium, salutem.

Mandamus vobis quod, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, solvatis Venerabili Patri J. Eliensi Episcopo, pro Roberto Scot, & Rogero de Dalton, Templariis, nuper eidem Episcopo per Venerabilem Patrem R. Cantuariensem Archiepiscopum, *&c. prout de* 17. *Maii, A.* 5. A.D. 1312.

Teste Rege apud London. 28. die Julii.

De Terris Henrici de Percy, in manum Regis capiendis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 29.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Moubray, salutem.

Cùm, certis de causis, mandaverimus dilecto Clerico nostro, Roberto de Wodehous, Escaetori nostro ultra Trentam, quòd omnes Terras, & omnia Tenementa, bona & Catalla Henrici de Percy, in Ballivâ suâ, sine dilatione, capiat in manum nostram, & ea salvò Custodiri faciat, donec aliud a nobis indè habuerit in mandatis;

Vobis mandamus quod, si fortassis resistentia aliqua eidem Escaetori facta fuerit, quo minùs mandatum nostrum prædictum exequi nequeat, ut deberet, tunc partes vestras taliter apponatis, quod mandatum illud, vestro mediante auxilio, pleniùs exequatur. A.D. 1312.

Teste Rege apud London. 30. die Julii.

Per ipsum Regem, Nunciante E. de Malo lacu.

De Corpore dicti Henrici capiendo propter Cædem Petri de Gavaston.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 21.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Moubray, Custodi suo Comitatûs & Civitatis Eborum, salutem.

Quia Henricus de Percy, nuper per Scriptum suum, & coram nobis, in præsentiâ nostrâ, sub forisfacturâ vitæ & membrorum, Terrarum & Tenementorum, ac omnium quæ nobis forisfacere poterit, manucepit Petrum de Gaveston, tunc Comitem Cornubiæ, de salvando, & sine dampno conservando eundem Petrum, usque ad certum tempus, sub certis modis & conditionibus, quibus idem Petrus se præfato Henrico, & aliis, reddidit extra Castrum nostrum de Scardeburgh, in quo morabatur: A.D. 1312.

Idémque Henricus postmodùm, interfecto præfato Petro, ante tempus prædictum, & contra modos & conditiones supradictas, ad nos non accessit, set a nobis se omnino subtraxit; pet quod

A.D. 1312. An. 6. E. 2. quod in præmissis reddidit se suspectum,

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod corpus ipsius Henrici sine dilatione capiatis, & ipsum ad nos, ubicunque fuerimus, salvo & securè ducatis: Et hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud London. 31. die Julii.

De armis Militaribus suscipiendis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 29. d. REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod omnes illos de Ballivâ tuâ, qui habent Quadraginta libratas terræ, vel feodem unius Militis integrum, valens Quadraginta libras per annum, & de nobis tenent in capite, & Milites esse debent, & non sunt, sine dilatione distringas ad arma Militaria, citra Festum omnium Sanctorum proximò futurum, vel in eodem Festo, a nobis suscipienda.

Distringas etiam, sine dilatione, omnes alios de Ballivâ tuâ, qui habent quadraginta libratas terræ, vel feodum unius Militis integrum, valens quadraginta libras per annum, de quocumque teneant, & Milites esse debent, & non sunt, ad hujusmodi arma in eodem Festo, vel interim suscipienda.

Ita quod bonam & sufficientem securitatem inde ab eodem recipias, & nomina omnium illorum, per visum duorum legalium Militum Comitatûs prædicti, in quodam Rotulo conscribi, & nobis, sub sigillo tuo, & sigillis dictorum duorum Militum, sine morâ transmitti facias;

Et scire te volumus quod de gestu tuo, in executione hujusmodi mandati nostri, diligentem faciemus inquisitionem, & extunc remedium super hoc fieri faciemus oportunum.

Teste Rege apud London. 31. die Julii.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam; excepto Vicecomite London.

Donationes diversæ Bertrando nepoti Papæ factæ; viz.

De Nassa de Sancto Macario.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 19. REX, dilectis & fidelibus suis, Guidoni Ferre & Willielmo Inge, ac eorum alteri, salutem.

Cùm, quinto decimo die Februarii, proximò præterito,

Pro grato & laudabili servitio, quod Nobilis Vir, & nobis dilectus & fidelis, Bertrandus de Salviaco, Comes Campaniæ (Nepos Sanctissimi in Christo Patris, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Summi Pontificis) claræ memoriæ, Domino E. Genitori nostro, & nobis hactenus impendit, & impendet in futurum,

Dedissemus & concessissemus eidem Bertrando Nassam illam de Sancto Macario, quæ vocatur le Viscontan, in Castellaniâ de Sancto Macario, cum omnibus quæ ad nos, ratione Nassæ illius, in præsenti pertinent, seu in futurum poterunt pertinere,

HABENDA ET TENENDA eidem Bertrando, & Hæredibus suis, de corpore suo legitimè procreatis, seu procreandis: ac Hæredibus, de Corporibus hujusmodi Hæredum suorum legitimè procreandis; de nobis, & Hæredibus nostris;

Reddendo indè nobis, & Hæredibus nostris unam lanceam ad sporlam, in mutatione Domini, ubi sporlæ de Vasatâ fiunt, vel ubi idem Bertrandus, & Hæredes sui prædicti, vel eorum Hæredes prænotati super hoc fuerint requisiti, seu etiam præmuniti, pro omni servitio, consuetudine, & demandâ, ad nos, & Hæredes nostros indè pertinente:

Et nos, & Hæredes nostri portabimus plenam & firmam Garantiam præfato Bertrando, & Hæredibus suis prædictis, ac eorum Hæredum Hæredibus prænotatis, de prædictâ Nassâ, & suis pertinentiis supradictis; & eis Nassam illam, cum eisdem pertinentiis suis, ut donum nostrum speciale, manutenebimus, & defendemus contra omnes homines & fœminas, præsentes & futuras, prout in Litteris nostris, eidem Bertrando indè confectis, pleniùs continetur.

Ac, licet pluries mandaverimus Senescallo nostro Vasconiæ, & Constabulario nostro Burdegaliæ, conjunctim & divisim, quòd præfato Bertrando, vel ejus Attornato in hac parte, Nassam

A.D. 1312. Edw. 2.

ſam illam, cum ſuis pertinentiis prædictis, ſine dilatione aliqua libetari facerent, habenda in forma prædicta;

Iidem tamen Seneſcallus, & Conſtabularius, aut eorum alter, ſeiſinam de Naſsâ prædictâ, cum pertinenriis ſuis, præfato Bertrando nondùm liberârunt; nec idem Bertrandus poſſeſſionem indè eſt quomodolibet aſſecutus; undè plurimùm admiramur:

Volentes igitur donationem noſtram prædictam, juxta continentiam ejuſdem, in omnibus obſervari, volumus, & vobis, & cuilibet veſtrûm in ſolidum, injungimus & mandamus, quatinus dictum Bertrandum, ſeu ejus Procuratorem, vel Attornatum, ipſius Bertrandi nomine, in plenam & corporalem poſſeſſionem dictæ Naſſæ, cum ſuis pertinentiis ſupradictis, juxta formam donationis noſtræ ſupradictæ habendam, viſis præſentibus, abſque alicujus dilationis diffugio, inducatis;

Et ſibi, vel Procuratori, aut Attornato prædicto, ipſius nomine, de redditibus, & aliis Proventibus, & exitibus dictæ Naſſæ, & ſuarum Pertinentiarum prædictarum, a prædicto quintodecimo die Februarii reſponderi plenariè & integrè faciatis; mandantes omnibus ſubditis noſtris ut vobis, & veſtrûm cuilibet, in præmiſſis, & præmiſſa tangentibus, pareant & intendant.

In cujus, &c.

Dat. apud Londonias triceſimo primo die Julii.

Per ipſum Regem.

De Decimâ in Parochiâ de Mailhans.

Ibid.

Rex eiſdem, vel eorum alteri, ſalutem.

Cùm quintodecimo die Februarii, &c. dediſſemus & conceſſiſſemus eidem Bertrando decimam, quæ eſt in Parochia de Mailhans, cum omnibus quæ ad nos, ratione decimæ illius, tunc pertinuerunt, ſeu in fururum poterunt, *&c. ut ſupra, mutatis mutandis quoad decimam.*

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Caſtro de La-Dos.

Ibid.

Rex eiſdem, vel eorum alteri, ſalutem.

Cùm, quintodecimo die Februarii, &c. dediſſemus & conceſſiſſemus eidem Bertrando Caſtrum de La-Dos, cum omnibus pertinentiis ſuis, ſimul cum hominibus, quæſtalibus & feudalibus, vineis, terris, molendinis, moliariis, pratis, aquis, paſturis, pontibus, vivariis, boſco, qui vocato le Bernette, & aliis boſcis, brueris, viis, ſemitis, liberis introitibus & exitibus, & omnibus aliis, quæ in Parochiis de La-Dos, & aliis Parochiis ac locis quibuſcunque, ratione Caſtri prædicti, ad nos tunc pertinuerunt, ſeu pertinere poſſent in futurum; Habenda et tenenda eidem Bertrando & Hæredibus ſuis, de corpore ſuo legitimè procreatis, ſeu procreandis: ac Hæredibus, de corporibus hujuſmodi hæredum ſuorum legitimè procreandis;

Faciendo pro Caſtro, & Pertinentiis ſuis prædictis, nobis, & Hæredibus noſtris, homagium, ut pro nobili feodo:

Et reddendo nobis & Hæredibus noſtris, *&c. mutatis mutandis quoad Caſtrum.*

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Caſtro de Tantalon.

Ibid.

Rex eiſdem, vel eorum alteri, ſalutem.

Cùm quintodecimo die, &c. dediſſemus & conceſſiſſemus eidem Bertrando Caſtrum de Tantalon, cum omnibus pertinentiis ſuis, ſimul cum hominibus, quæſtalibus & feudalibus, vineis, terris, molendinis, moliariis, pratis, aquis, paſturis, fontibus, vivariis, boſcis, brueriis, viis, ſemitis, liberis introitibus & exitibus, & omnibus aliis, quæ in Parochia de Tantelon, & aliis Parochiis, ac locis quibuſcunque, ratione Caſtri prædicti, ad nos tunc pertinuerunt, ſeu pertinere poſſent in futurum:

Habenda et tenenda eidem Bertrando, *&c. ut ſupra mutatis mutandis, quoad Caſtrum.*

Dat. ut ſupra.

Per ipſum Regem.

De Præpoſiturâ Vaſati.

Ibid.

Rex, dilectis & fidelibus ſuis, Guidoni Ferre & Willielmo Inge, ſalutem.

Cùm nuper commiſiſſemus, dilecto & fideli noſtro, Bertrando de Salviaco, Comiti

A. D. 1312. Edw. 2. Comiti Campaniæ, Præposituram Vasati & Vasates, sub certis modis & conditionibus habendam;

Ac jam intellexerimus quod idem Bertrandus a Præpositurâ prædictâ amotus est, sine mandato nostro, de quo quamplurimùm admiramur;

Vobis mandamus quod, si vobis constiterit præfatum Bertrandum a Balliva prædicta amotum fuisse, tunc vos, vel alter vestrûm in solidum, eandem Præposituram præfato Bertrando, sine dilatione aliquâ, restituatis,

TENENDAM, eisdem modis & conditionibus, quibus idem Bertrandus eam tenuit ante tempus amotionis supradictæ: A. D. 1312. Edw. 2.

Nolentes quod idem Bertrandus a Præpositurâ prædictâ amoveatur, sine mandato nostro speciali.

In cujus, &c.

Dat. London. tricesimo primo die Julii.

Per ipsum Regem.

Probibitio, ne Bona Templariorum, prætextu Bullæ Papalis, capiantur per Hospitalarios.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 29. d.

REX, dilecto sibi in Christo Priori Hospitalis Sancti Johannis Jerosolymitani in Angliâ, salutem.

Rumor, nostris sensibus admirandus, auribus nostris innotuit hiis diebus; videlicet, quod certæ personæ, de Regno nostro, ad assignandum vobis omnia bona Templariorum, mobilia & immobilia, infra Regnum consistentia, jam sunt Executores per litteras Apostolicas deputati: quódque vos erga Executores ipsos, pro executione litterarum prædictarum, ad opus vestrum, celeriter faciendâ, insistitis diligentèr. A. D. 1312.

Et, quia executio illa, si fieret, in nostrum, & Dignitatis Coronæ nostræ Regiæ præjudicium cederet manifestè, vobis, sub gravi forisfacturâ nostrâ, firmitèr inhibemus, ne quicquam ulteriùs super negotio memorato, clàm vel palàm, per vos, vel per alios, aut alium, procurare, facere, vel attemptare, citra proximum Parliamentum nostrum, quomodolibet præsumatis.

Teste Rege apud Londonias primo die Augusti.

De tractatu super Ordinationibus corrigendis habendo; & de non veniendo cum equis & armis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 20.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Benstede, salutem.

Cùm quædam Ordinationes per Prælatos, Comites, & Barones Regni nostri, ad id electos, nuper factæ fuissent, & per nos, sub certâ protestatione, concessæ; videlicet, quod, si in dictis Ordinationibus aliqua, nobis dampnosa seu præjudicialia, vel aliàs contra formam Commissionis, eis per nos in hac parte factæ, contingeret inveniri, ea pro non concessis, & non confirmatis haberentur; reservatâ nobis in eadem protestatione potestate, hujusmodi dampnosa & præjudicialia, per bonum Consilium dictorum Ordinatorum & aliorum, corrigendi & reformandi; prout in Instrumento publico, indè confecto, pleniùs continetur:

Ac nos postmodùm quosdam fideles nostros, ad tractandum cum dictis Prælatis, Comitibus, & Baronibus electis, tunc apud Londonias existentibus, super Ordinationibus præmissis; & ad corrigendum & reformandum, per bonum Consilium eorumdem, omnia hujusmodi præjudicialia & dampnosa, ac contra formam dictæ Commissionis factæ, si quæ essent, per nostras patentes literas duxerimus assignandos: A. D. 1312.

Qui quidem Prælati, Comites, & Barones (hujusmodi tractatum habere, super dictis Ordinationibus, in nostrâ absentiâ se, quibusdam de causis, excusantes) nobis tunc responderunt, quod in nostri præsentiâ (quandocunque nobis placuerit cum ipsis super Ordinationibus prædictis tractatum habere, & ipsi per nos indè essent præmuniti) parati forent ad faciendum ea quæ, secundum formam protestationis nostræ prædictæ, & alterius consimilis protestationis per ipsos factæ, tempore publicationis dictarum Ordinationum, forent facienda in præmissis:

Nos, volentes hujusmodi dampnosa, & nobis præjudicialia, si quæ sint, in dictis Ordinationibus corrigi & refor-

A. D. 1312. Edw. 2. mari juxta formam Protestationum prædictarum, assignavimus vos, & vobis, tenore præsentium, dedimus potestatem præmuniendi Thomam Lancastriæ, Humfredum de Bohun Hereford & Essex, & Guidonem de Bello Campo Warrennæ, Comites (qui fuerunt de Ordinatoribus prædictis) quod sint coram nobis, apud Westmonasterium vel London. die Dominica proxima post Festum Sancti Bartholomæi Apostoli proximò futurum; quo die apud alterum dictorum locorum esse intendimus, ad tractandum in nostri præsentia super Ordinationibus prædictis, & ad corrigendum & reformandum dampnosa, & nobis præjudicialia, si quæ in eisdem contigerit inveniri.

Et ideò vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd ad præfatos Comites, sine dilatione aliquâ, accedatis, & eos ex parte nostrâ præmuniatis in formâ prædictâ; eis, ex parte nostrâ, in fide & homagio, quibus nobis tenentur, & sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poterunt, firmiter injungendo, ne cum equis & armis ad nos, ad dicta loca, aliqualiter tunc accedant. A. D. 1312. Edw. 2.

Et præmissa, sub gravi forisfacturâ nostrâ, modis omnibus faciatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Canturaiam quarto die Augusti.

De dissensionibus, exortis inter Senescallum Vasconiæ & Amanenum de Lebreto, componendis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 13. REX, dilectis & fidelibus suis, Guidoni Ferre, Willielmo Inge, & Thomæ de Cantebrige, salutem.

Quia ex relatu intelleximus fidedigno quòd, inter dilectos & fideles nostros, Johannem de Ferariis, Senescallum nostrum Vasconiæ, & Amanenum de Lebreto, ac quosdam alios Magnates partium illarum, super aliquibus Articulis, graves dissensiones & discordiæ in eodem Ducatu sunt exortæ, ex quibus tumultus in eisdem partibus exoritur, & pericula possent de facili evenire, nisi super hoc apponeretur remedium oportunum:

Nos, hujusmodi tumultum sedare, & pericula prædicta præcavere cupientes, ac de vestrâ fidelitate, circumspectione & industriâ plenam fiduciam reportantes, ad tractandum super dictis dissensionibus & discordiis: & ad eas, modis & viis, quibus expedire videritis, sedandas & pacificandas: & ad cætera omnia & singula, quæ circa reformationem amoris & concordiæ, inter præfatos, Johannem & Amanenum, cæterosque Magnates supradictos necessaria, vel oportuna fuerint, facienda, procuranda, & exequenda, vos & quemlibet vestrûm, tenore præsentium, deputamus:

Ita quod, si quæ difficultates subfuerint, quo minus plena concordia, super præmissis, per vos poterit reformari, tunc nos indè reddatis, quanto celeriùs poteritis, certiores.

Et ideò vobis mandamus quod præmissa, omnia & singula, faciatis & exequamini in formâ prædictâ.

Damus autem universis & singulis Senescallis, Officialibus, Ministris, & Fidelibus nostris, in dicto Ducatu, tenore præsentium, in mandatis, quod vobis, & cuilibet vestrûm, in omnibus, quæ ad reformationem concordiæ & amoris prædictorum noverint pertinere, sint intendentes, consulentes & auxiliantes quotiens, & quando super hoc ex parte nostrâ fuerint requisiti. A. D. 1312.

In cujus, &c.

Dat. apud Cantuar. quinto die Augusti.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Senescallis, Castellanis, Officialibus, Præpositis, Ballivis, Ministris, & omnibus Fidelibus Regis Ducatûs prædicti, ad quos, &c. quod eisdem, Guidoni, Willielmo, & Thomæ, duobus, aut uni eorum, in omnibus & singulis præmissis, & ea tangentibus, sint intendentes, consulentes & auxiliantes quotiens, & quando per ipsos, duos, vel unum ex eis, super hoc fuerint præmuniti.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Amaneno de Lebreto, quòd, ad certos dies & loca, quos iidem, Guido, Willielmus, & Thomas, duo, aut unus eorum, ei scire faciant, ad ipsos personaliter accedens, super dictis dissensionibus & discordiis tractet cum eisdem:

Et

A. D. 1312. Edw. 2. Et eis in hiis, quæ ad reformationem amoris & concordiæ inter ipsum & præfatum Senescallum Regis pertinere noscuntur, tanquam Regi ipsi pareat & intendat:

Ita quod ipsi suam Regiam Benignitatem & Mansuetudinem in præmissis possint & debeant meritò commendare:

Dedit enim Rex eisdem in mandatis, quod ipsi, si quæ difficultates subfuerint, quo minus plena concordia super præmissis per ipsos valeat reformari, Rex indè reddant celeritèr certiores; ut tunc super hiis remedium, quod convenire Rex videbit, idem Rex apponere valeat. A. D. 1312. Edw. 2.

Dat. ut supra.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est præfato Senescallo, quod, ad certos, *&c. ut supra,* pertinere noscuntur, tanquam Regi ipsi pareat & intendat.

Dat. ut supra.

Ad Philippum Regem Francorum de Credentia.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, &c, ad vota, successus prosperos ac felices.

Quædam ardua negotia, nos, & honorem nostrum, ac statum nostrum specialiter tangentia, injunximus Nobilibus Viris, & nostris Consanguineis, & fidelibus prædilectis, Dominis, Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ, & Henrico de Bello Monte (de quorum fidelitate probatâ, & circumspectione providâ plenam gerimus fiduciam) vestræ Serenitati seriosiùs exponenda; A. D. 1312.

Vestræ igitur Paternitati karissimæ affectuosis precibus supplicamus, quatinus præfatis, Adomaro, & Henrico, ac eorum alteri, in hiis, quæ per ipsos, vel eorum alterum vestræ Celsitudini, ex parte nostrâ, exposita fuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Dovor. sexto die Augusti.

Ad Papam de Credentia.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam ardua negotia, nos, & honorem nostrum, ac statum nostrum specialiter tangentia, injunximus Nobilibus Viris, & nostris dilectis & fidelibus, Dominis, Bertrando de Salviaco Comiti Campaniæ Nepoti vestro, & Alexandro de Abernythy Militi, ac dilecto Clerico nostro Magistro Waltero de Maydenstane (de quorum fidelitate probatâ, & circumspectione providâ plenam gerimus fiduciam) vestræ Beatitudini seriosiùs exponenda;

Vestræ igitur Sanctitati devotis precibus humiliter supplicamus, quatinus præfatis, Comiti Nepoti vestro, Militi, & Clerico, ac duobus eorum, in hiis, quæ vestræ Clementiæ, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, dignemini fidem indubiam adhibere, & exponenda per ipsos, vel duos eorum benignitèr exaudire. A. D. 1312.

Conservet, &c.

Dat. apud Dovor. sexto die Augusti.

Ad Cardinalem, & ad Camerarium Papæ de Credentia.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Super quibusdam negotiis nostris (de quibus aliàs vobis scripsimus) Nobilibus Viris, & nostris Consanguineis, & fidelibus prædilectis, Dominis, Adomaro de Valentiâ Comiti Pembrochiæ, & Henrico de Bello Monte (de quorum fidelitate probata, & circumspectione provida plenam gerimus fiduciam) ad plenam aperuimus mentem nostram vobis seriosiùs exponendam;

Vestram

A. D. 1312. Edv. 2. Vestram igitur Paternitatem affectuose requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Comiti & Henrico, ac eorum alteri, in hiis, quæ per ipsos, vel eorum alterum, vobis ex parte nostra exposita fuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Dovor. sexto die Augusti.

REX venerabili in Christo Patri, Domino A. eadem gratiâ, Episcopo Pictavensi, Domini Papæ Camerario, Amico suo karissimo, *&c. ut supra.* A. D. 1312. Edv. 2.

Dat. ut supra.

Consimilis Litera ad Cardinales, & alios.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. de Pelagrue, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Quædam ardua negotia, nos, & honorem nostrum, ac statum nostrum specialiter tangentia, Nobili Viro & fideli nostro, Bertrando de Salviaco Comiti Campaniæ, ac dilectis & fidelibus nostris, Alexandro de Albernythy Militi, & Magistro Waltero de Maydenstan Clerico (de quorum fidelitate probata, & circumspectione provida plenam gerimus fiduciam) vobis seriosiùs exponenda; A. D. 1312.

Vestram igitur amicitiam requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Comiti, Militi, & Clerico, aut duobus eorum, in hiis, quæ vobis, ex parte nostra, exposuerint vivâ voce, fidem velitis indubiam adhibere, & circa felicem expeditionem eorumdem efficaciter interponere partes vestras.

Dat. apud Dovor. octavo die Augusti.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino R. de Fargis, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,
Domino A. Tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali,
Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali.
Domino R. Fabri Domino Papæ Thesaurario,
Archiepiscopo Narbon.
Episcopo Tholos.

Ad Papam de Credentia speciali.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 19. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

De fidelitate probata, & circumspectione provida Nobilis Viri, & nobis dilecti, & fidelis nostri, Bertrandi de Salviaco, Comitis Campaniæ Nepotis vestri, plenam & specialem fiduciam reportantes, quædam negotia, nos, ac statum, & honorem nostrum non mediocriter tangentia, & nostris desideriis insidentia, eidem Nepoti vestro injunximus, vestræ Clementiæ seriosiùs exponenda; A. D. 1312.

Vestræ igitur Sanctitati devotis precibus supplicamus, quatinus memorato Nepoti vestro in hiis, quæ vobis, ex parte nostra, exposuerit vivâ voce, dignemini fidem credulam adhibere, & eadem gratiosiùs exaudire.

Conservet, &c.

Dat. apud Dovor. 8. die Augusti.

Bulla, ad Senescallum Vasconiæ, super discordia inter ipsum & Dominum Amanenum de Lebreto.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Ex Autogr. CLemens Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio, Nobili Viro, Johanni de Ferrariis, Senescallo Vasconiæ, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Turbationis ingratæ discordia (quam inter te, & dilectum filium, Nobilem Virum, Amanenum Dominum de Lebreto, antiquus hostis, pacis æmulus, satorque discordiæ, suscitavit) eo magis redditur contraria votis nostris, eoque graviùs conturbat in intimis, quo A. D. 1312.

magis

A.D. 1312. Edw. 2. magis Vasconiæ partium statum pacificum diligimus & tranquillum.

Non enim mundo existit incognitum quòd dudùm, post nostræ promotionis auspicia ad statum Apostolicæ Dignitatis, in eisdem Vasconiæ, & aliis citramontanis partibus (Romanâ Urbe inclitâ, nostro & Apostolicæ Sedis Domicilio speciali, & Terris aliis, nobis & eidem Sedi subjectis, in Italiæ partibus constitutis, dimissis) pro pace, inter carissimum in Christo filium nostrum Philippum, Francorum illustrem, &, claræ memoriæ, Edvardum Angliæ, Reges, carissimi in Christo filii nostri Edvardi Regis Angliæ illustris Genitorem, dum adhuc viveret, solidandâ; & matrimonio inter eundem Regem Angliæ, & carissimam in Christo filiam nostram Ysabellam Reginam Angliæ illustrem, Conjugem suam, natam ejusdem Regis Francorum, consumando voluimus remanere; multos pro eadem pace sollicitudines & labores, & multarum expensarum onera subeundo; & adhuc, ut inter eosdem Reges stabilis pacis & amicitiæ concordia perseveret, & in Regno Angliæ, ac in dictis Vasconiæ partibus votivæ tranquilitatis comoda jocunda succrescant, quod tuam Nobilitatem credimus non latere, diffundere cogitationes assiduas, & operationes solertèr impendere non cessamus.

Recolimus insuper, & à tuâ memoriâ non credimus alienum, qualiter Nobilis memoratus dudùm, inter eundem Regem Francorum, & Genitorem præfatum durante discordiâ, pro Genitoris ipsius defensione nominis & honoris, innuneris suam ac suorum personas exponendo periculis, grandia personarum ipsarum & bonorum suorum est expertus incommoda, gravia multarum rerum pertulit nocumenta, & importabilium quasi expensarum oneribus se subjecit; quod idem Genitor, servitium gratissimum & utilimum recognoscens, dictum Nobilem sibi carissimum habuit dum vivebat.

Decet te præterea illud prudenter advertere, quod Nobilis sæpedictus ad dicti Regis Francorum Curiam, ut dicitur, appellavit, & sub ejus gardiâ dinoscitur permanere; propter quod tibi dura possent provenire dispendia, si te, hujusmodi appellatione pendente, dictum Nobilem contingeret impugnare, cùm ex hoc dictus Rex Francorum plurimùm, sicut ab experto didicimus, turbaretur.

Recolimus siquidem, dum adhuc essemus in minori officio constituti, quòd, negotia Progenitoris ejusdem in dicta Curia præfati Regis Franciæ prosequendo, sæpe comperimus quod iidem, Rex & Curia, ex eò, præ cæteris, adversus Officiales dicti Progenitoris importabiliter turbabantur, quod per eos non deferebatur appellationibus, ad dictam Curiam interjectis, quod a memoria dicti Regis Franciæ non videtur aliquatenus excidisse. A.D. 1312. Edw. 2.

Quia, dum nuper nobiscum esset in Concilio Viennensi, & tractaremus cum eo de gravaminibus, quæ per Officiales suos Officialibus dicti Regis Angliæ in dictis Vasconiæ partibus dicebantur inferri, & aliqua ex gravaminibus ipsis, quæ tunc nostræ memoriæ occurrerunt, aperiremus eidem, & peteremus instanter quod illa faceret corrigi, & Officiales suos a talibus cohiberi; idem Rex eorum aliqua, ad hujusmodi nostram instantem instantiam, per suas mandavit litteras, ad quietum & liberum terræ prædictæ regimen, reformari.

Super aliis verò respondit quod, cum enim super hoc, pro parte dicti Regis Angliæ, requiri contingeret, Regestris Curiæ suæ, quæ tunc secum non habebat, inspectis, cùm sui deliberatione Consilii, taliter ordinaret, quod idem Rex Angliæ posset meritò contentari, dictique Officiales salubritèr, pacificè ac liberè, & eodem modo possent regere dictam Terram Vasconiæ, sicut dudùm, ante tempus motæ inter eum & dictum Progenitorem discordiæ, faciebant.

Sed ipse & suum secretum Consilium, ex eo se provocatos nimiùm ostendebant, quod Officiales dicti Regis Angliæ, in partibus Vasconiæ supradictis, nedùm quòd appellationibus, interpositis ad ipsum Regem Francorum, deferrent, verùm etiam appellantes ipsos temerariè capiebant, & persequebantur ut hostes, & eisdem Officialibus ipsius Regis Franciæ parere contemptabiliter renuebant; quod iidem, Rex & Consilium sibi, ad importabilem contemptum, & notabile vituperium ascribebant.

Cæterùm illud ante oculos mentis tuæ proponere providimus in exemplum, quòd cùm dudùm, in creationis nostræ principio, nobis electionis nostræ præsentato decreto, antequam pro coronationis nostræ recipiendis solennis accederemus Lugdunum, quondam Johannes de Avingis, tunc Vasconiæ Senescallus, contra dilectum Filium, Nobilem Virum Comitem Fuxensem, pro certa, ut dicebatur, commissa inobedientia contra eum exercitum congregaret: ipseque Comes se pararet ad resistendum eidem;

Nos præfatum Johannem ad nostram præsentiam duximus evocandum, & ei

S f f f periculis,

A. D. 1312. Edw. 2. periculis, dispendiis, & jacturis, quæ, sicut imminent in præsenti discordia, tunc iminebant, ostensis: Et expositio etiam quòd utilius esse præfato poterat Genitori, quod pecunia, expendenda pro hujusmodi exercitu congregando, converteretur pro necessitatibus, quæ sibi tunc temporis incumbebant, & aliis quæ sui honoris respicerent incrementum:

Ac demùm, hiis per eundem Johannem, & dilectum Filium Nobilem Virum Odonem de Grandisono, tunc præsentem ibidem, diligenter inspectis, super ipsis præfatus Johannes nostris beneplacitis acquievit humiliter, & a Congregatione prædicti exercitûs resilivit.

Quod, cùm Genitori præfato per prædictum Johannem, juxta nostræ voluntatis beneplacitum, significatum postmodùm extitisset, idem Genitor multæ dilectionis affectum, quem ad eum per hoc nos ostenderamus habere, & diligentiam adhibitam in suis Honoribus conservandis prudenter considerans, & illos, quos in sui Consilii præsentia seriosè recensuit, multa laude commendans, quod per hoc multis animarum dispendiis, multis personarum periculis, & innumeris, bonorum nostræ provisionis industria nocumentis occurrerat, memoravit.

Propter quod Genitor ipse Johanni præfato mandavit quod a talibus abstineret, nec imposterùm ad similia, nisi nobis causas, quare ad talia moveretur, primitùs ostendisset: & nostrum, tamquàm illius, quem inter cæteros servidum sui cognoscebat zelatorem honoris, quique non permitteret sua jura diminui, Consilium duceret requirendum, procedere quomodolibet attemptaret.

Quare Nobilitatem tuam rogamus & hortamur attentius, quatinus præmissis, necnon & multarum animarum dispendiis innumeris, personarum periculis, & bonorum multiplicibus nocumentis (quæ, si discordia, quod absit, procedat hujusmodi, proventura verisimiliter formidantur) debita & diligenti consideratione pensatis, a Nobilis præfati molestiis, gravaminibus, & impugnationibus quibuscumque, pro nostra & Apostolicæ Sedis reverentia, studeat abstinere.

Nos autem taliter disponimus ordinare, quod dictus Nobilis, si forsan in aliquo te offendit, super offensa hujusmodi taliter tibi satisfieri faciemus, quòd poteris meritò contentari.

Quod, si tu fortè ordinationi prædictæ stare non velles, dicti Regis Angliæ super hoc expectes beneplacitum & mandatum; ad quem propter hoc certos & speciales nuncios, sine mora, disponimus destinare.

Sic igitur hujusmodi precibus & hortationibus nostris, quæ de præcordiis Apostolicis prodeunt, reverenter obtemperes, & sic illas ad exauditionis efficaciam introducas, quod, prædictis periculis, detrimentis, & dispendiis, ac expensarum, quas te oporteret hujusmodi occasione subire, profluviis evitatis, nos te pacis zelatorem avidum cognoscamus, & proinde valeamus Nobilitatem tuam non immeritò commendare, dictoque Regi Angliæ, Domino tuo, propter hoc, alicujus turbationis, vel periculi materiam non ministres.

Ecce! insuper, quòd dilectos Filios, Magistrum Hugonem Geraldi, Decanum Ecclesiæ Sancti Aredii Lemovicensi Diocesi, & Fratrem Guillielmum Petri, ordinis prædicatorum, Magistrum in Theologia, Capellanos nostros, exhibitores præsentium, ad præsentiam tuam propter hæc duximus destinandos; super quibus, & ea contingentibus, quæ tibi ex parte nostra retulerint, eis, & ipsorum cuilibet adhibeas plenam fidem.

Dat. in Prioratu de Gransello prope Malansan. Vasionen. Dioc. 4. idus Augusti, Pontificatûs nostri anno septimo.

Sub Filis canabeis.

De discordiis inter præfatos, Senescallum & Amanenum, in Vasconia reformandis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 18. REX, dilecto & fideli suo, Amaneno de Lebreto, salutem.

Ex relatu intelleximus fidedigno quòd inter vos, & dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Ferrariis Senescallum nostrum Vasconiæ, graves dissensiones & discordiæ, super quibusdam Articulis, in dicto Ducatu sunt exortæ; ex quibus tumultus in eisdem partibus exoritur, & timentur dampna & pericula evenire, nisi super hoc remedium celeriùs apponatur.

Nos

A.D.1312. Edv. 2. Nos igitur (ob specialem affectionem, quam ad personam vestram visceraliter gerimus, & gessimus est jam diu: & ut dampna & pericula prædicta cantiùs evitentur) volentes inter vos & præfatum Senescallum nostrum amorem & concordiam, quantum in nobis est, reformare: sperantésque quòd id in nostrâ præsentiâ faciliùs, quàm alibi, poterit effectui mancipari, cum nos vestri & præfati Senescalli nostri intimis affectibus zelemus commoda & honores;

Vos rogamus obnixè, vobis nichilominus in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod sitis ad nos, citra Festum Sancti Martini in Hieme proximò futurum, ubicumque tunc fuerimus in Anglia, ut tunc inter vos, & præfatum Senescallum nostrum (cui similiter mandavimus quod ad nos, ob causam prædictam, accedat citra Festum supradictum) cæterósque, vobis & sibi adhærentes, super dictis dissensionibus & discordiis, plena concordia, dirigente Domino, valeat reformari; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac commodum vestrum diligitis, nullo modo omittatis. A.D.1312. Edv. 2.

Dat. apud Cantuar. 16. die Augusti

Per ipsum Regem.

De præfatis Controversiis pacificandis.

A.D.1312. An. 6. E. 2. Vascon.6.E.2. m. 18. REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Ferariis, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Quia volumus quod dissensiones & Controversiæ, quæ, ut intelleximus, inter vos, & dilectum & fidelem nostrum, Amanenum de Lebreto, sunt exortæ, in nostrâ præsentiâ sedantur & pacificentur;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod sitis ad nos, citra Festum Sancti Martini in Hyeme proximè futurum, ubicumque tunc fuerimus in Anglia; ut inter vos, & præfatum Amanenum (cui similiter injunximus quòd ad nos, ob causam prædictam, citra dictum Festum accedat) super dissensionibus & Controversiis prædictis, in nostrâ præsentiâ, concordia valeat reformari. A.D.1312.

Teste Rege apud Eltham, 19. die Augusti.

Per ipsum Regem.

Contra Congregationes & Conventicula.

A.D.1312. An. 6. E. 2. Claus.6.E.2. m. 27. d. REX Vicecomiti Bedfordiæ, salutem.

Quia datum est nobis intelligi, quòd quidam, pacis nostræ perturbatores, Conventicula & Congregationes illicitas in diversis locis, in Balliva tua, hactenus fecerunt, per quæ populus noster, partium illarum, non modicum incidit in terrorem:

Nos, volentes pacem nostram ubique firmiter observari, & quieti ac tranquilitati populi nostri, quatenus poterimus, providere, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in singulis locis, in Balliva tua, ubi expedire videris, facias ex parte nostra publicè proclamari, & firmiter inhiberi, ne qui, in eadem Balliva tua, Conventicula seu Congregationes aliquas (sub forisfactura Terrarum, Tenementorum, & omnium aliorum quæ nobis forisfacere poterunt) facere, tenere, seu quicquam, in hac parte, perpetrare præsumant, per quod pax nostra ibidem turbari, aut populus noster ibidem terreri valeat quovismodo. A.D.1312.

Et, si quos, post hujusmodi Proclamationem & inhibitionem, inveneris talia perpetrantes, tunc eos, cum equis, Hernesiis, & omnibus bonis & Catallis suis, secum inventis, sine dilatione arestari, & salvò custodiri facias quousque aliud a nobis super hoc habueris in mandatis.

Assumpto tecum ad hoc, si necesse fuerit, posse Commitatûs tui: Et de eo, quod indè feceris, nobis, sub sigillo tuo, distinctè & apertè, constare facias indilate.

Teste Rege apud Westm. 23. die Augusti.

Ad

Ad Papam pro Archiepiscopo Tuamensi.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Noverit Paternitas vestra reverenda quod,

Cùm nuper Ecclesia Tuamensis per mortem, bonæ memoriæ, W. olim Archiepiscopi loci illius, Pastoris est solatio destituta,

Decanus & Capitulum ejusdem, petitâ a nobis, prout moris est, licentiâ eligendi, & optentâ, Venerabilem Patrem Malachiam, Elphinens. Episcopum, in suum postulaverint Archiepiscopum & Pastorem, A.D. 1312.

Nos postulationi hujusmodi Regium assensum adhibuimus, & favorem;

Et hoc vestræ Clementiæ significamus per præsentes, ut, quod ad vos pertinet in hac parte, exequi dignemini cum favore.

In cujus, &c.

Dat. apud Westm. 24. die Augusti.

De non veniendo versus Regem cum equis & armis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 20.

REX Venerabilibus in Christo Patribus, J. Norwicensi, & J. Bathoniensi & Wellensi, eâdem gratiâ, Episcopis; ac dilectis & fidelibus suis, Johanni de Britannia, Comiti Richemondiæ, Consanguineo suo carissimo, Radulpho de Monte Hermerii, & Edmundo Dyncort, salutem.

Cùm nuper assignaverimus dilectum & fidelem nostrum Johannem de Benstede, & ei per Literas nostras Patentes dederimus potestatem præmuniendi Thomam Comitem Lancastriæ, quod esset, coram nobis, apud Westmonasterium vel London. die Dominicâ, proximâ post Festum Sancti Bartholomæi Apostoli, proximò præteritum;

Ad tractandum in nostrâ præsentiâ super Ordinationibus, nuper per prædictum Comitem, & alios Comites, Prælatos, & Barones Regni nostri, ad hoc electos, factis:

Et ad corrigendum & reformandum damnosa & præjudicialia nobis, si quæ in eisdem contingeret inveniri:

Et ad injungendum eidem Comiti, ex parte nostrâ, in fide & homagio, quibus nobis tenetur, & sub forisfactura omnium quæ nobis forisfacere posset, ne cum equis & armis ad nos, ad dicta loca accederet quoquo modo:

Ad quos diem & loca idem Comes coram nobis non venit, nec aliquem pro se misit, licet præfatus Johannes ipsum Comitem, super præmissis, ex parte nostra, præmunivisset, & sibi injunxisset præmissa in forma supradicta;

Ac jam intellexerimus quòd idem Comes, & Comites Hereford. & Warr. cum equis & armis, in magna multitudine Armatorum, sunt versus nos venientes, in gravem terrorem populi nostri, undè admiramur quam plurimùm & movemur. A.D. 1312.

Nos, volentes dampnis & periculis, quæ, per hujusmodi accessus ad nos, evenire poterunt forsitan, præcavere, assignavimus vos, quatuor, tres, & duos vestrûm; & vobis omnibus, quatuor, tribus, & duobus vestrûm, tenore præsentium, dedimus potestatem, ad inhibendum præfatis Comitibus, & eorum cuilibet, in fide & homagio, quibus nobis tenentur, ne ipsi, vel aliquis eorum, sub forisfactura omnium quæ nobis forisfacere poterunt, vel poterit, versus nos cum equis & Armis accedant, vel accedat propiùs quoquo modo:

Et, si iidem Comites hujusmodi inhibitioni noluerint obedire, ad inhibendum omnibus & singulis, secum venientibus, ne ipsi, sub forisfactura prædicta, cum præfatis Comitibus, aut eorum aliquo versus nos cum equis & armis veniant vel accedant.

Et ideò vobis mandamus, firmiter injungentes, quod ad præfatos Comites accedatis, & eorum cuilibet inhibitionem hujusmodi, ex parte nostra, faciatis in forma supradicta:

Et, si ipsi inhibitioni eidem noluerint obedire, tunc aliis, secum venientibus, inhibitionem ex parte nostra faciatis in forma superiùs annotata; & hoc nullo modo omittatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 3. die Septembris.

Per ipsum Regem.

Ad

A.D. 1312. Edw. 2. | A.D. 1312. Edw. 2.

Ad Papam, pro Ordine Fratrum prædicatorum, contra Oxonienses.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Specialis devotio, quam ad statum ordinis Fratrum prædicatorum gerimus, ac evidens utilitas quæ, ex eis proveniens, ipsos reddit mutipliciter commendatos, nos excitant & inducunt ut super hiis, quæ ipsorum commodum & honorem concernunt, vestram interpellemus Clementiam sæpiùs prece piâ.

De vestræ igitur exhuberantis gratiæ affluentia confisi, vestræ Sanctitati supplicamus humiliter & devotè, quatenus Fratribus dicti ordinis, in Villâ nostrâ Oxoniensi Commorantibus, in causâ, quæ vertitur inter ipsos & Cancellarium, ac Magistros Universitatis dictæ Villæ, paterni favoris gratiam dignemini, nostri intuitu, impertiri; sic, si placeat, ut iidem Fratres consuetudinibus, quibus hactenus in dictâ Universitate usi sunt, subductis novitatibus, liberè uti valeant & gaudere.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 6. die Septemb.

Ad Papam, pro Episcopo Lichfeldensi.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

In votis gerimus & desideranter sinceris mentibus affectamus, ut Venerabilis Pater, W. Coventriensis & Lichfeldensis Episcopus, Thesaurarius noster (cujus obsequia, claræ memoriæ, Domino E. Genitori nostro, & nobis hactenùs novimus fructuosa) nostro lateri, pro diversis & arduis negotiis, nos tangentibus, assisteret hiis diebus; sperantes quod eadem negotia, ipsius maturitate Consilii, & circumspectione providâ, pro nostro honore consultiùs tractarentur, & feliciorem exitum sortirentur.

Quamobrem Sanctitati vestræ pro memorato Episcopo & Thesaurario nostro, pro quo vestram Beatitudinem aliàs interpellavimus, adbuc votivis precibus supplicamus, quatinus ipsum, & ejus negotia, pro quibus in vestræ Sanctitatis Curiâ moram trahit, dignemini nostris precibus habere favore propitio commendata; & ipsum ad nos, prout desideramus, cum Festinatione, quâ vestra Beatitudo decreverit, remittere feliciter expeditum.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 14. die Septemb.

Ad Cardinalem Sancti Angeli pro prædicto Episcopo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

VEnerabili in Christo Patri, Domino L. Sancti Angeli Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Illa specialis affectio, quam nobis, & nostris, ad nostras preces, gratis operibus hactenus ostendistis (undè grates vobis referimus multiformes) spem nobis præstat indubiam ad futura, quod ea, quæ nostris insistunt desideriis, velitis, juxta assuetam benivolentiam, cordi assumere, & circa eorum felicem expeditionem efficaciter laborare.

Cùm itáque Dominus Summus Pontifex vobis, ut intelleximus, examinationem ac decisionem negotiorum (pro quibus Venerabilis Pater, W. Coventriensis & Lichfeldensis Episcopus, Thesaurarius noster, (cui, nostri contemplatione, oportunis favoribus, vestri gratiâ, hactenus astitistis in Curiâ Romanâ moram trahit) duxerit committendas:

Ac ejusdem Episcopi & Thesaurarii nostri præsentia nobis, propter diversa & ardua negotia, nos tangentia, perquàm utilis & necessaria existeret hiis diebus; cum credamus firmiter quod eadem negotia, ipsius maturitate Consilii, & providentiâ circumspectâ, tractarentur consultius, & feliciorem sortirentur effectum:

Paternitatem vestram affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus circa celerem expeditionem dicti Episcopi, super negotiis suis prædictis, sicut de

A.D. 1312. Edw. 2. de vestra confidimus amicitia, sollicite velitis intendere; & penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui nostras Litteras supplicatorias transmittimus pro eodem) efficaciter interponere partes vestras, ut ipse eundem Episcopum ad nos, nostri intuitu, cum celeritate, qua fieri poterit, dignetur remittere prosperè expeditum. A.D. 1312. Edw. 2.

Dat. apud Westm. 14. die Septembris.

Ad quamplurimos Cardinales pro præfato Episcopo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

Venerabili in Christo Patri, Domino N. de Prato, Ostiensi Episcopo Cardinali, amico suo karissimo, Ewardus ejusdem gratia, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Illa specialis affectio, quam nobis & nostris, ad nostras preces, gratis operibus hactenus ostendistis, spem nobis præstat indubiam ad futura, quod ea, quæ nostris insistunt desideriis, velitis, juxta assuetam benivolentiam, promovere.

Cum itaque, ante hæc tempora, Dominum Summum Pontificem, pro Venerabili Patre W. Coventriensi & Lichfeldensi Episcopo, Thesaurario nostro (pro negotiis suis in Curia Romana trahente moram) successivis vicibus interpellaverimus, & adhuc requiramus precibus iteratis, ut eundem Episcopum, nostri intuitu, commendatum habere, & ad nos velit cum Festinatione desiderata remittere feliciter expeditum; A.D. 1312.

Vestram Paternitatem affectuosis precibus deprecamur, quatinus, ut præmissa fiant juxta votum nostrum, velitis cum omni efficacia interponere partes vestras.

Dat. apud Westmonasterium, 14. die Septembris.

Eodem modo mandatum est Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino J. de Murro, Portuensi Episcopo Cardinali; Domino B. Tusculano, Episcopo Cardinali; Domino A. Sabinensi, Episcopo Cardinali.	Episcopis Cardinalibus.
Domino J. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali; Domino G. tituli Sancti Martini in Montibus Presbitero Cardinali; Domino A. de Cantilupo, tituli Sancti Marcelli Presbitero Cardinali; Domino B. de Francia, Sanctorum Nerei & Achillei Presbitero Cardinali; Domino A. tituli Sanctæ Prudentianæ Presbitero Cardinali.	Presbiteris Cardinalibus.
Domino N. Sancti Adriani Diacono Cardinali; Domino G. de Pergamo, Sancti Nicholai in Carcere Tullianensi Diacono Cardinali;	Diaconis Cardinalibus.
Domino F. Gaitani, Sanctæ Mariæ in Cosmedin, Diacono Cardinali; Domino R. de Senis, Sancti Eustachii Diacono Cardinali; Domino L. de Flisco, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono Cardinali; Domino A. de Pelagrua, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali; Domino P. Card. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali; Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali; Domino R. de Farge, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali; Domino B. de Pelagrua, Diacono Cardinali; Domino J. Gaugitani, Sancti Georgii ad velum aureum Diacono Cardinali.	Diaconis Cardinalibus.

Ad Papam, de Canonizatione Thomæ de Cantilupo.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Exultamus in Domino, & nimiâ jocunditate lætamur, dùm de multiplicibus miraculis, quibus, Sanctæ memoriæ, Thomas, dictus de Cantilupo, quondam Ecclesiæ Herefordensis Antistes, divinâ operatione, decorari dinoscitur, crebris relatibus efficimur certiores.

Plebs etiam fidelium, tàm Angliæ, quàm Walliæ, Nationum, in quorum finibus corpus ipsius requiescit, de suis meritis & intercessionibus gloriosis apud Deum confisa, ad devotionem erigitur, & in bonis operibus uberius excercetur.

Sperantes itaque nos, & populos, nobis subditos, ex ipsius suffragiis, apud Deum eo habundantiùs adjuvari, quo idem Sanctus apud nos in terris dignis honoribus fuerit sublimatus, ac internis optantes affectibus ut talis, & tanta lucerna, hactenus sub modio absconsa, super Candelabrum, ad lumen fidelibus præstandum, in suæ devotionis & fidei Catholicæ augmentationem, collocetur, A. D. 1312.

Sanctitati vestræ devotis precibus humiliter supplicamus, quatinus tu negotio Canonizationis præfati Thomæ pro quo, claræ memoriæ, Dominus E. Genitor noster, vestræ Beatitudini pluries supplicavit, nosque similiter aliàs vobis direximus preces nostras, Procuratoribus, negotium illud penes vestram Clementiam prosequentibus, dignemini benignum præbere auditum, & preces, vestro Apostolatui super eodem porrigendas, juxta dicti Patris nostri & nostrum desiderium, gratiosiùs exaudire.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo quinto die Septembris.

Ad Cardinales super Canonizatione antedicta.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. VEnerabili in Christo Patri Domino W. Dei gratiâ, Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto ex piis suffragiis, sanctæ memoriæ, Thomæ, dicti de Cantilupo, quondam Ecclesiæ Herefordensis Antistitis, qui innumeris miraculis, & jamdiu, & adhuc indies, divinâ operatione, decorari dinoscitur, nos, & populos, nobis subditos, apud Altissimum cupimus habundantiùs adjuvari; tanto eum in terris nostris instantiùs desideramus dictis honoribus sublimari, & hiis, qui ad hoc, precum nostrarum interventu, auxilium oportunum præstiterint, in suis, gratis affectibus, effici volumus promptiores.

De immensis itaque laboribus, quos in negotio Canonizationis dicti Thomæ, vobis, & quibusdam aliis Cardinalibus, per Dominum Summum Pontificem commisso, ad nostri instantiam gratâ benivolentiâ subivistis, vobis grates referimus speciales; A. D. 1312.

Vestræ Paternitati affectuosis precibus supplicantes, quatinus circa felicem & optatam expeditionem dicti negotii, quam plenis desideramus affectibus, sic velitis efficaciter intendere, quod idem negotium vestrâ possit sollicitudine votivo effectui celeriter mancipari; unde vobis & in præsenti laudis accrescat præconium, & merces pii operis apud Altissimum, ipsius Sancti suffragiis, præparetur.

Dat. apud Westmonasterium decimo quinto die Septembris.

Eodem modo mandatum est Domino N. Tituli Sancti Eusebii, Presbitero Cardinali.

Ad Regem Francorum de dicti Thomæ Canonizatione.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17. EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos & felices. A. D. 1312.

De eo quod placuit vestræ Magnificentiæ negotium Canonizationis, felicis memoriæ, Thomæ, dicti de Cantelupo, quondam

A.D. 1312. Edv. 2. quondam Antistitis Ecclesiæ Herefordensis (cujus expeditionem desiderabiliter affectamus) nuper in generali Concilio Viennensi apud Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem, prout certitudinaliter didicimus, gratis instantiis promovere, vestræ Paternitati karissimæ ad grates assurgimus speciales:

Affectuosis precibus supplicantes, quatinus memorato Sancto Patri, ut dictum negotium optato & finali dignetur effectui mancipare, velitis, si placet, dirigere preces vestras: A.D. 1312. Edv. 2.

Speramus enim firmiter, & tenemus quod exinde, in præsenti seculo, Regali Magnificentiæ accrescet laudis præconium, vosque condignum meritum reportabitis in futuro.

Dat. apud Westmonasterium decimo quinto die Septembris.

Ad Papam, pro Ingeraldo de Warle, super negotio Lichfeldensis Episcopi.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanto majori desiderio illorum, qui nostris sedulò adhærent obsequiis, & diutiùs adhæserunt, zelemus, gratâ vicissitudine, honoris & commodi incrementa; tanto avidiùs, nè, eorumdem obsequiorum occasione, præsertim in hiis quæ de mandato nostro gesta fore cognovimus, dampnum sentiant seu jacturam, eis, sicut decet, auxiliis assistere cupimus oportunis.

Cùm itaque, Pater Sancte, dudùm post decessum, claræ memoriæ, Domini E. Genitoris nostri, fuissemus contra venerabilem Patrem W. Coventriensem & Lichfeldensem Episcopum, olim Thesaurarium dicti Patris nostri, ex certis rationibus provocati:

Ac, volentes eum super aliquibus, per eum gestis, ad rationem ponere, prout nobis licuit, ratione officii sui supradicti, mandâssemus res & bona sua, quæcumque, & ubicunque inventa, seisiri in manum nostram, donec ratiocinia de Thesauro dicti Patris nostri nobis modo debito reddidisset; dilectumque Clericum nostrum Ingelardum de Warle, Thesaurarium Garderobæ nostræ, unà cum quibusdam aliis, ad partes Lichfeldenses destinâssemus, ad bona ejusdem Episcopi in eisdem partibus scrutanda, & ad nos deferenda;

Idemque Clericus, ad Ecclesiam Lichfeldensem accedens, quod sibi per nos sub gravi forisfacturâ nostrâ injunctum fuerat, Ministris, quos in eâdem Ecclesiâ reperit, exposuit seriatim; quibus, ubi bona ipsius Episcopi, in eâdem Ecclesiâ deposita fuerant, absque ulla coactione ostendentibus, ipse, licet invitus, præsentialiter astitit, dum cæteri, quos secum ad hoc deputaveramus, eadem bona ceperunt, & ad nos detulerunt: A.D. 1312.

Verùm, licet idem Clericus, postmodùm tàm præfato Episcopo, quàm Decano & Capitulo Ecclesiæ prælibatæ, facti hujus seriem enarrans, humiliter absolutionis beneficium a sententia Excommunicationis, in quam, eâ occasione, se incidisse timebat, ab eis fuerit assecutus; jam tamen, ut intelleximus, super eodem facto, nova vestræ Clementiæ auribus est delata queremonia contra eum, ipseque vestram, eo prætextu, se metuit offensam graviter incurrisse.

Nos, considerantes dilectum Clericum nostrum, in facto illo, mandati nostri fines nullatenus excessisse, &, quòd ei paruit, non spontaneus, set invitus, modo quo potuit mitiori, quódque in nostri dedecus cederet manifestè, si, nostræ prætextu jussionis, in hac parte detrimentum aliquod pateretur,

Beatitudini vestræ votivis affectibus supplicamus, quatinus cum eodem Clerico nostro, cujus obsequiosa promptitudo in nostris agendis provida & fidelis nobis, nec inmerito, grata existit plurimùm & accepta, agentes, si placet, gratiosè, sibi Paternæ indignationis aculeos, quos ob factum prædictum expavescit, ad nostri instantiam, miseratione solitâ dignemini condonare, ac labem, sive maculam, si quam ex eodem facto contraxit, de vestræ Apostolicæ potestatis plenitudine penitùs abolere.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo sexto die Septembris.

De

A. D. 1312. Edw. 2. A. D. 1312. Edw. 2.

De Templariis Episcopo Wygorniensi liberatis & pro eorundem sustentatione.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 28.

REX Custodi Terrarum & Tenementorum Templariorum, in Comitatu Gloucestriæ, in manu nostra existentium, salutem.

Mandamus vobis quòd, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, solvatis venerabili Patri W. Wygorniensi Episcopo, pro

Johanne de Coningeston,
Johanne de Belesale,
Johanne de Wadden,
Willielmo de Shotbo,
Henrico de Whithale,
Johanne de Weregrave, &
Thoma de Burton, Templariis,

Nuper eidem Episcopo per venerabilem Patrem R. Cantuariensem Archiepiscopum, & totum Provinciale Concilium, *&c. prout de* 17. *Maii An.* 5.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo sexto die Septembris.

Per ipsum Regem, nunciante W. de Melton.

A. D. 1312.

De tractando, coram Legatis Papæ, super discordiis inter Regem & Proceres.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 17.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod,

Ad instantiam venerabilis Patris, Domini A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priscæ Presbiteri Cardinalis, ac Nobilis Viri, Domini Lodovyci Comitis d'Eureux: Venerabilisque Patris Domini A. Dei gratiâ, Pictavensis Episcopi, Domini Papæ Camerarii; & etiam dilectorum & fidelium nostrorum, Gilberti de Clare Comitis Gloucestriæ & Hertford Nepotis, & Johannis de Britannia Comitis Richemondiæ Consanguinei, nostrorum carissimorum,

Suscepimus in salvum & securum conductum nostrum Humfredum de Bohun Comitem Hereford & Essex, Robertum de Clyfford, Johannem Botecurte, & Johannem de Heselarton, Milites: Adam de Herwynton, & Michaelem de Meldon; & eorum familiares, in veniendo ad præfatos, Cardinalem, Episcopum, & Comites, & alios de Consilio nostro, ad certa loca, eis per ipsos assignanda;

Ad tractandum cum eisdem super quibusdam arduis negotiis, nos, & ipsos, & quosdam alios Proceres Regni nostri tangentibus, super quibus nuper apud Markeyate, ut accepimus, tractatus aliqualis extitit inchoatus; ibidem morando, & exinde redeundo; ita quod, sine armis, & equis ad arma, modo debito veniant, sicut decet. A. D. 1312.

Et ideo vobis mandamus, sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd præfatis, Comiti Hereford, Roberto, Johanni, Johanni, Adæ, & Michaeli, aut alicui eorum, vel ipsorum familiaribus, seu alicujus eorumdem, in personis vel rebus eorum, in veniendo, morando, seu redeundo, sicut prædictum est, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; &, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Edwardi, Regis & Confessoris, proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesoram vicesimo octavo die Septembris.

Per ipsum Regem.

De inhibitione Torneamenti in Villa de Sudbury.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 26.

REX Vicecomiti Suffolciæ, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd in Villa de Sudbury, & singulis aliis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmitèr inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu A. D. 1312.

A. D. 1312. Edw. 2. alius quicunque homo ad arma, cujuscumque status, aut conditionis existat, sub forisfactura omnium quæ nobis forisfacere poterit, apud dictum Villam de Sudbury, seu alibi, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum excercere præsumat sine licentiâ nostrâ speciali.

Et, si quos, post inhibitionem, seu proclamationem hujusmodi, inveneris, in Ballivâ tuâ, aliquod factum armorum excercentes, tunc eos, cum equis & hernesiis suis arestes, & in prisonâ nostrâ salvò custodias, donec aliud indè a nobis habueris in mandatis: Et de nominibus illorum nobis, sub sigillo tuo, distinctè & apertè, constare facias indilatè.

Teste Rege apud Wyndesoram tricesimo die Septembris. A. D. 1312. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est Vicecomiti Devon. de consimili inhibitione & proclamatione apud Villam Exoniæ faciendis.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est Vicecomiti Sussex. de consimili inbibitione & proclamatione apud Villam de Lewes faciendis.

Teste ut supra.

Bulla de provisione pro Thoma de Colewell, Abbate Sancti Augustini Cantuariensis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Ex Autogr. Clemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio, Edwardo Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

In amore virtutum, & illarum operibus, præsertim circa Ecclesias, & Monasteria, eorumque Ministros favorabiliter exercendis, decet Celsitudinem Regiam se habere continuò studiosam; cum ex hoc ei, proculdubio, & benedictionis Divinæ præmium, & laudis humanæ præconium acquiratur.

Olim siquidem Monasterio Sancti Augustini Cantuariensis, ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinente, Ordinis Sancti Benedicti, per obitum quondam Johannis, ipsius Monasterii Abbatis, qui nuper apud Sedem Apostolicam diem clausit extremum, vacante;

Nos, volentes dictum Monasterium a dispendiis & incommodis, quæ posset ex vacatione diutina incurrere, præservare, cum nullus præter nos, ea vice, de provisione ipsius Monasterii se intromittere potuisset, neque posset, pro eo quod nos, diu ante vacationem hujusmodi dicti Monasterii, provisiones omnium Monasteriorum, tunc apud dictam Sedem quomodocunque vacantium, & in antea vacaturorum, dispositioni nostræ duximus reservandas, decernendo extunc irritum & inane, si secus super hiis quoscunque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attemptari:

Post deliberationem, quam de præficiendo dicto Monasterio personam ydoneam habuimus cum nostris Fratribus diligentem, demùm ad dilectum Filium Thomam de Colewelle Abbatem, Monachum ejusdem Monasterii, Ordinem ipsum expressè professum, & in sacerdotio constitutum, cui de religionis zelo, litterarum scientiâ, vitæ ac morum honestate, aliisque multiplicium virtutum meritis apud nos laudabilia testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis; A. D. 1312.

Quibus omnibus attentâ meditatione pensatis, de personâ ejusdem Thomæ Abbatis præfato Monasterio, de prædictorum Fratrum Consilio, auctoritate Apostolicâ duximus providendum, ipsumque illi præfecimus in Abbatem: Curam & administrationem ipsius eidem Thomæ Abbati in Spiritualibus & in Temporalibus plenariè committendo:

In illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes quod idem Monasterium sub suo felici regimine, gratiâ eidem Thomæ Abbati favente divinâ, grata suscipiet incrementa.

Cùm igitur, ut idem Abbas, in excercendâ dicti Monasterii administratione, faciliùs proficere valeat, favor tuus sibi esse noscatur plurimùm oportunus;

Regalem Excellentiam rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Abbatem, & commissum sibi dictum Monasterium habens, pro divina & nostra reverentia propensiùs commendatos, in ampliandis & conservandis juribus suis sic te reddas ipsis favorabilem, & in cunctis oportunitatibus gratiosum, quod idem

A.D. 1312. idem Abbas, tuæ Celsitudinis fultus
auxilio, in executione commissi sibi
Edw. 2. Monasterii prædicti Regiminis possit,
Deo propitio, prosperari, ac tibi exinde a Deo perennis vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. quinto Nonas Octobris, Pontificatûs nostri anno septimo. A.D. 1312. Edw. 2.

Sigillo avulso.

De Senescallo in Comitatu Pontivi constituto.

A.D. 1312. EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irlaunde,
An. 6. E. 2. Dues d'Aquitaine, & Conte de
Pat. 6. E. 2. Pontif & de Monstroill, a touz ceux,
p. 1. m. 14. as queux cestes presentes lettres vendront, saluz.

Sachetz que nous avoms establi, & establissons Monsire Johan Lenfant Chivaler, Seneschal & Garde de nostre Terre & Contè de Pontif & de Monstroil:

Et si donoms, & avoms done poair & maundement especial de justicer, user, & espleiter en tuz cas, apurtenantz a Seneschal & Garde de Terre, de tenir plais & assises:

Destablir Procuratours, totes les foiz qil verra que Meistiers serra, pur les A.D. 1312.
quereles, causes & busoignes pursuiyr, meintenir, & defendre; & de eux oster, & autres mettre a sa volunte;

Et de tutes autres choses faire & dire, que Seneschal & Garde de Terre poet & deit faire, par la cause de son office.

En tesmoignaunce de quele chose, nous avoms bailliez ces lettres overtees au dit Monsire Johan, feales de nostre seal.

Don. a Wyndes. le 5. jour de Octobr. l'an de grace 1312.

Inhibitio ne adversantes Regi ingrediantur Civitatem Londoniarum.

A.D. 1312. REX Majori & Vicecomitibus Londoniarum, salutem.
An. 6. E. 2. Licet, ad instantiam vene-
Claus. 6. E. 2. rabilis Patris Domini A. Dei gratiâ, Ti-
m. 25. tuli Sanctæ Priscæ Presbiteri Cardinalis: *&c. prout supra de* 28. *Sept. usque hæc verba, viz.*

Intentionis tamen nostræ non extitit, nec existit, quod præfati, Comes Herefordensis, Robertus de Clyfford, Johannes Botecourte, Johannes de Hefelarton, Adam & Michael, infra Civitatem prædictam hospitentur, seu etiam ingrediantur:

Et ideò vobis præcipimus, firmiter injungentes, quod prædictos, Comitem Herefordensis, Robertum, Johannem Botecourte, Johannem de Hefelarton, Adam & Michaelem, vel eorum aliquem,

Civitatem prædictam ingredi nullatenus permittatis, sine mandato nostro A.D. 1312.
speciali:

Volumus nichilominùs quod præfati, Comes Herefordensis, Robertus, Johannes Botecourte, Johannes de Hefelarton, Adam & Michael, per homines & servientes suos, victualia & alia necessaria sua (exceptis armis, & equis ad arma) infra Civitatem prædictam liberè, & absque impedimento emere, & exinde possent cariare, ducere & portare.

Teste Rege apud Wyndesoram quinto die Octobris.

Per ipsum Regem, nunciante Comite Pembrochiæ.

De tractando cum adversantibus Regi, & de conductu.

A.D. 1312. REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. salutem.
An. 6. E. 2. Sciatis quod, ad instan-
Pat. 6. E. 2. tiam venerabilis Patris Do-
p. 1. m. 14. mini A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priscæ Presbiteri Cardinalis, *&c. prout supra de* 28. *Septembris.*

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti A.D. 1312.
Martini, proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesoram octavo die Octobris.

Per ipsum Regem.

A. D. 1312. Edw. 2.

Et memorandum quod ista Litera triplicatur sub eisdem verbis & datâ; excepta quod, ubi dicitur dilectos & fideles nostros, Humfredum de Bohun, &c. ibi dicitur, in duplicatione, fideles nostros; & in triplicatione, nec dilectos, nec fideles nostros.

A. D. 1312. Edw. 2.

De Conductu pro Elizabetha Uxore Roberti de Brus.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 15.

REX, omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm deputaverimus dilectos & fideles nostros, Walterum de Skidemore, & Johannem de Bentle, ad ducendum Elizabetham Uxorem Roberti de Brus, Comitis de Carriks, usque Shaston, prout eisdem, Waltero & Johanni, pleniùs est injunctum;

Vobis mandamus quod eidem, Waltero & Johanni, aut eorum alteri, ducendo præfatam Elizabetham versus locum prædictum, aut eidem Elizabethæ, vel Familiæ suæ, in personis, aut rebus suis, cùm ipsos per partes vestras transitum facere contigerit, non inferatis, seu ab aliis, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set potius eis salvum & securum conductum habere faciatis, cùm per ipsos, Walterum & Johannem, vel eorum alterum, super hoc ex parte nostra fueritis requisiti.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesoram octavo die Octobris.

Per ipsum Regem & Consilium.

A. D. 1312.

Ne Conventicula seu Congregationes fiant, necnon contra Torneamenta, sine licentia Regis, facienda.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 26. d.

REX Vicecomiti Warrwick & Leycestriæ, salutem.

Quia corditer affectamus, & semper affectavimus, quòd pax nostra, pro quiete & tranquillitate populi, nostro regimini commissi, ubique infra Regnum & potestatem nostram firmitèr & inviolabilitèr observetur; & quod omnes & singuli, tàm magnates & divites, quàm mediocres & pauperes, salvò & securè incedere possint ubique infra Regnum & potestatem prædicta;

Tibi præcipimus, firmitèr injungentes, quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & locis aliis, infra Ballivam tuam, tàm infra libertates, quàm extra, ubi videris expedire, ex parte nostra publicè proclamari & districtè facias inhiberi, ne qui, in eadem Balliva tua, sub forisfacturâ Terrarum & Tenementorum, & omnium quæ nobis forisfacere poterunt, congregationes cum equis & armis, seu conventicula aliqua facere, aut armati incedere, seu torneamenta, burdeicias, justas, aut aliquod aliud factum armorum, sine nostrâ licentiâ, excercere, seu quicquam committere præsumant, per quod pax nostra in Comitatibus prædictis perturbari, aut populus noster ibidem terreri valeat quovis modo:

Set quod omnes & singuli, ubique infra idem Regnum & potestatem nostram, salvò & securè incedant & moventur, secundum legem & consuetudinem dicti Regni.

Et, si quos fortè, post hujusmodi proclamationem & inhibitionem, inveneris infra Comitatus prædictos talia perpetrantes, tunc ipsos, sine dilatione qualibet, arestari, & salvò facias custodiri, quousque aliud indè a nobis habueris in mandatis.

Et, si aliquos tibi resistentes in hac parte inveneris, seu rebelles, tunc nobis & Consilio nostro de nominibus eorumdem constare facias indilatè; & hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Wyndesoram duodecimo die Octobris.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

A. D. 1312.

Bulla de provisione pro Alano Episcopo Artferrensi.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Ex Orig. in Turri, n. 23.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Gratiæ divinæ præmium, & præconium

A. D. 1312.

A.D. 1312. Edw. 2. nium humanæ laudis acquiritur, si per seculares Principes Ecclesiarum Prælatis, præsertim Cathedralium Regimini præsidentibus, honor debitus impendatur.

Dudum siquidem, bonæ memoriæ, Alano Episcopo Artferrensi, Ecclesiæ Artferrensis Regimini præsidente, nos, intendentes eidem Ecclesiæ, cum eam vacare contingeret, per Apostolicæ Sedis providentiam ydoneam præesse personam, provisionem ipsius Ecclesiæ, eâ vice, dispositioni nostræ duximus specialiter reservandam; decernentes extunc irritum & inane, si secus super hoc a quoquam, quavis auctoritate, scientèr vel ignorantèr, contingeret attemptari.

Postmodum verò, præfatâ Ecclesiâ, per obitum ipsius Alani, qui in partibus illis viam fuit universæ carnis ingressus, Pastoris Regimine destitutâ, dilecti filii, Capitulum prædictæ Ecclesiæ, hujusmodi reservationis & decreti, ut dicitur, ignari, duas de dilectis filiis, unam videlicet, de Johanne de Valle Electo Artferrensi, & alteram de Thoma Makearwil, ejusdem Ecclesiæ Canonicis, quamvis de facto, electiones in discordia celebrârunt:

Dictusque Johannes, eorumdem reservationis & decreti similiter, ut asseritur, inscius, præsentatæ sibi electioni hujusmodi, de ipso Johanne Electo factæ, suum assensum præstitit de facto:

Subsequenter autem, hujusmodi electionum negotio ad nostram deducto notitiam, nos electiones easdem, & quæcunque inde secuta, utpote post, & contra reservationem & decretum prædicta attemptata, reputantes, prout erant, irrita & inania: & ad provisionem ipsius Ecclesiæ, nè prolixioris vacationis incommodis exposita remaneret, paternis & solicitis studiis intendentes, cupientes quoque talem eidem Eclesiæ præsidere personam, quæ vellet, sciret & posset eam in suis manutenere juribus & etiam adaugere, ipsamque præservare a noxiis & adversis,

Post deliberationem, quam super hiis cum nostris fratribus habuimus diligentem, demum ad præfatum Johannem, Electum Artferrensem, in Sacerdotio constitutum, quem litterarum scientiâ præditum, vitæ ac morum honestate decorum, in spiritualibus providum, & in temporalibus circumspectum, ac aliis multiplicium virtutum meritis laudabiliter insignitum, prout ex testimoniis fidedignis accepimus, convertimus aciem nostræ mentis: A.D. 1312. Edw. 2.

Quibus omnibus debitâ meditatione pensatis, de persona ipsius Johannis Electi, nobis & eisdem fratribus consideratione præmissorum acceptâ, præfatæ Artferrensis Ecclesiæ, de fratrum ipsorum consilio, auctoritate Apostolicâ, providimus, ipsumque illi præfecimus in Episcopum & Pastorem; curam & administrationem ipsius Ecclesiæ Artferrensis eidem Johanni Electo, tàm in Spiritualibus, quàm in Temporalibus, plenariè committendo; firmâ ductî fiduciâ quod memorati Johannis Electi actus, & opera illius, a quo universorum carismatum dona proveniunt, Clementiâ dirigente, præfata Artferrensis Ecclesia per suam curiosam solertiam, suumque ministerium studiosum, regetur utiliter & prospere dirigetur.

Cùm itaque, fili cariffime, sit virtutis opus Dei Ministros benigno favore prosequi, ac eos, pro Regis æterni gloriâ, verbis & operibus venerari,

Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatinus eundem Johannem Electum, & præfatam Artferrensem Ecclesiam, suæ curæ commissam, habens pro Apostolicæ Sedis & nostrâ reverentiâ propensiùs commendatos, ipsos benigni favoris auxilio prosequaris; ita quod idem Electus, tuæ Celsitudinis auxilio fultus, in commisso sibi curæ Pastoralis Officio possit, Deo propitio, prosperari, ac tibi exinde a Deo perennis vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. undecimo Kalendas Novembris, Pontificatûs nostri anno septimo.

Sigillo avulso.

Ad Papam pro Johanne de Sandale, commendatoria.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Summo desiderio ducimur, & gratitudinis debito conveniens arbitramur ut ipsos, quos in nostris obsequiis promptos invenimus & fideles, quosque variis virtutum meritis novimus insignitos, gratiosis prosequamur affectibus, ipsorumque honores & commoda efficaciter procuremus. A.D. 1312.

Cum itaque dilectus Clericus noster Johannes de Sandale,

Qui, claræ memoriæ, Genitori nostro, & nobis, jam a longo tempore,

 fideliter

A.D. 1312. Edw. 2. fideliter & utiliter deservivit, cujus etiam probata fidelitas ipsum nobis & populo Regni nostri gratum reddit multipliciter & acceptum,

Apostolici favoris præsidio super aliquibus, quæ de vestro dependent arbitrio, desideret communiri,

Nos, sperantes eundem Clericum nostrum eo citius uberioris fructum gratiæ penes vestram Clementiam invenire, quo ipse nostris affectibus fœcundiori dilectione conjungitur, & pro ipso interveniunt preces nostræ, A.D. 1312. Edw. 2.

Vestræ Sanctitati supplicamus obnixe, quatinus petitionem præfati Clerici nostri, præsentibus interclusam, ad exauditionis gratiam dignetur admittere Paternitas vestra Sancta.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 28. die Octobris.

Ad Papam pro eodem Johanne.

A.D 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Summo desiderio, *&c. usque hæc verba, viz.*

Vestræ Sanctitati supplicamus obnixe, quatinus petitionem præfati Clerici nostri, per dilectos Clericos nostros, Magistros, Andream Sapiti, Willielmum de Maldon, & Henricum de Plukele, vel eorum aliquem, vestræ Beatitudini porrigendam, ad exauditionis gratiam dignetur admittere Paternitas vestra Sancta. A.D. 1312.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 28. die Octobris.

Ad Regem Franciæ pro Arnaldo Gulielmi de Marsano.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17. MAgnifico Principi, &c. Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & successus, ad vota, prosperos & felices.

Dilectum & fidelem nostrum, Arnaldum Guillielmi de Marsano, qui ad partes Vasconiæ de nostrâ licentiâ se divertit, vestræ Magnificentiæ Regiæ pleno recommendamus affectu, attentius supplicando quatinus eidem Arnaldo indignationem (siquam erga eum, ob ejus gestum, dum erat Senescallus noster Agen. concepistis) nostri contemplatione rogatûs, miseratione solita condonare: ipsumque ad gratiam & benivolentiam favorabiliter admittere; & negotia (quæ penes vestram Dominationem habuit prosequenda) jubere dignemini oportunis favoribus & gratiis pertractari; A.D. 1312.

Ita, si placet, quod has preces nostras sibi in effectu sentire valeat fructuosas; & ei Litteras vestras de salvo & securo conductu, per Regnum & potestatem vestram, in eundo versus partes prædictas, & morando, nostris precibus, præcipere velitis exhiberi.

Dat. apud Westm. 28. die Octobris.

Pro Stephano Ferioli constituto Senescallo Vasconiæ.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 16. REX Universis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatis: Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Domicellis: Civibus, Burgensibus, Communitatibus, Senescallis, Ballivis, Præpositis, Notariis, Servientibus; & omnibus aliis, in terrâ dicti Ducatûs nostri Aquitanniæ, & aliâ dictâ terrâ nostrâ Vasconiæ constitutis, salutem.

Noveritis quòd, dilectum & fidelem nostrum, Stephanum Ferioli Militem, facimus & constituimus locum nostrum tenentem & Senescallum nostrum in terris prædictis, quamdiu nostræ placuerit voluntati:

Quapropter vobis, omnibus & singulis, districtè præcipiendo, mandamus quatinus dicto Stephano, locum nostrum tenenti & Senescallo nostro, obediatis, & intendatis in omnibus, sicut nobis; A.D. 1312.

Scientes quòd, per constitutionem, seu mandatum hujusmodi, Senescallos, vel alios Officiales nostros terrarum prædictarum, non intendimus in aliquo revocari, nisi prout dictus Stephanus, locum nostrum tenens & Senescallus noster, duxerit ordinandum; cujus ordinationi, tanquam nostræ, per vos, & alios subditos nostros, volumus in omnibus obediri.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 28. die Octobris.

Per ipsum Regem.

Pro

Pro eodem Stephano.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Ibid.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem. Sciatis quòd concessimus, dilecto & fideli nostro, Stephano Barioli Militi, cui commisimus Officium Senescalciæ Ducatûs prædicti custodiendum quamdiu nobis placuerit, quod, quamdiu in dicto Officio fuerit, ut prædictum est, habeat, & percipiat pro vadiis suis, per manum Constabularii nostri Burdegaliæ, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, vel ejus mandati apud Burdegaliam per Annum, duo Milia librarum bonorum parvorum Turonen. quorum quatuor valeant unum Sterling. vel eorum valorem competentem; habeat etiam & percipiat, ultra vadia sua prædicta, rationabiles expensas suas per manus dicti Constabularii vel ejus mandati, quandocumque ipsum Stephanum Senescallum nostrum ad Parliamenta, seu ad Curiam Domini Regis Franciæ, vel alibi pro nostris agendis extra dictam Senescalciam contigerit proficisci, & quas in factis Armorum, & aliis extraordinariis causis seu negotiis, pro jure & bonore nostri habendis vel conservandis viderit faciendas: Idem vero Stephanus debet, & tenetur, dum extra dictam Senescalciam fuerit, de dictis vadiis suis duorum Milium librarum, illis, qui locum suum tenuerint in eadem Senescalcia, providere seu vadia competentia assignare.

A.D. 1312.

In cujus, &c.

Teste, ut supra.

De inhibitione Torneamenti, per Angliam.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem. Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque homo ad Arma, cujuscunque statûs aut conditionis existat, sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poterit, infra Ballivam tuam, seu alibi infra Regnum nostrum, turneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum excercere præsumat, sine licentiâ nostrâ speciali.

Et, si quos, post inhibitionem seu Proclamationem hujusmodi, inveneris in Ballivâ tuâ aliquod factum armorum excercentes, tunc eos, cum equis & hernesiis suis, arestes, & in prisonâ nostrâ salvò custodias, donec aliud indè a nobis habueris in mandatis: Et de nominibus illorum nobis, sub sigillo tuo, distinctè & apertè, constare facias indilatè. A.D. 1312.

Teste Rege apud Wyndesor. primo die Novembris.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Pro Comite Lancastriæ, & aliis Adversantibus Regi de Conductu & de Tractando.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 10.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. salutem. Sciatis quod, Ad instantiam Venerabilis Patris Domini A. Dei gratia, tituli Sanctæ Priscæ Presbiteri Cardinalis: ac Nobilis Viri Domini Lodovyci Comitis d'Eurex: Venerabilisque Patris, Domini A. Dei gratia, Pictavensis Episcopi, Domini Papæ Camerarii; & etiam dilectorum & fidelium nostrorum, Gilberti de Clare Comitis Gloucestriæ & Hertford. Nepotis, & Johannis de Britannia Comitis Richemondiæ, Consanguineorum nostrorum Karissimorum, Suscepimus in salvum & securum Conductum nostrum, Consanguineum & Fidelem nostrum Thomam Comitem Lancastriæ, & ejus familiares & sibi adhærentes in veniendo ad præfatos, *&c. prout supra de 28. Sept. mutatis mutandis.* A.D. 1312.

In cujus, &c. Usque ad Festum Purificationis Beatæ Mariæ, proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Shene, 2. die Novembris.

Consimiles

A. D. 1312. Edw. 2.

Consimiles Literas de conductu habent subscripti, mutatis mutandis; viz.

Humfredus de Bohun, Comes Hereford. & Essex. fidelis Regis, & ejus familiares, & sibi adhærentes.

Guido de Bello Campo, Comes Warr. fidelis Regis, & ejus familiares, & sibi adhærentes.

Henricus de Percy, Consanguineus & fidelis Regis, & ejus familiares.

Robertus de Clyfford, fidelis Regis, & ejus familiares.

Johannes Botecurte, fidelis Regis, & ejus familiares.

Ad Papam pro Ingeraldo de Warle, de bonis Episcopi Lichfeldensis in manum Regis captis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanto majori desiderio illorum, qui nostris sedulò obsequiis adhærent, & diuriùs adhæserunt, zelemus, gratâ vicissitudine, honoris & commodi incrementa, tanto avidiùs, ne, hujusmodi Obsequiorum pretextu, præsertim in hiis, quæ de mandato nostro gesta fore cognovimus, dampnum sentiant seu jacturam, eis de remediis, quibus poterimus, cupimus providere.

Dudùm siquidem, Pater Sancte, post decessum, claræ memoriæ, Genitoris nostri, ad nos perduxit relatio fidedigna, quod Venerabilis Pater Coventriensis & Lychefeldensis Episcopus, olim Thesaurarius dicti Genitoris nostri, non modicam pecuniæ Summam, ac multa alia bona, quæ fuerant dicti Genitoris nostri, ad diversa loca, infra Regnum nostrum, nomine suo custodienda, adduci fecerat & deponi.

Nos igitur, volentes dictum Episcopum super aliquibus, per eum gestis, ad rationem ponere, prout nobis licuit, ratione Officii sui supradicti, habitâ primitùs deliberatione super hiis cum quibusdam de Consilio nostro juratis, bona quæcunque, in dictis locis inventa, & nomine dicti Episcopi, ut præmittitur, deposita, in manum nostram fore decrevimus capienda, donec idem Episcopus de Thesauro dicti Genitoris nostri ratiocinia reddidisset.

A. D. 1312.

Cúmque postmodum quidam de Ministris nostris, ad Villam nostram Lichefeldensem, de mandato nostro specialiter, accedentes, bona quædam ibidem in Ecclesia Cathedrali, nomine præfati Episcopi, deposita, & dictis Ministris nostris, per Ministros ipsius Ecclesiæ gratanter ostensa, præsente dilecto Clerico nostro Ingelardo de Warle, Thesaurario Garderobæ nostræ, de præcepto nostro, ad supervidendum facta ipsorum Ministrorum nostrorum ibidem, cepissent, & ad nos detulissent;

Idémque Clericus noster, ex hujusmodi facto, conscientiam læsam asserat se habere;

Vestræ Sanctitati humiliter supplicamus, quatinus labem seu maculam, si quam idem Clericus noster ex eodem facto, seu facti hujusmodi occasione contraxerit, de Apostolicæ potestatis plenitudine, nostri rogaminis interventu, omnino dignemini abolere:

Et, quod vestra paterna providentia faciendum duxerit in hac parte, dilecto Clerico nostro, Magistro Willielmo de Maldon. latori præsentium, si placeat, intimare.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 4. die Novembris.

De Processibus super facto Excessuum & Supprisarum in Vasconia.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2.

REX Venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Exoniensi Episcopo, salutem.

Quia Gentes nostræ, quas pro negotiis nostris ad Dominum Regem Franciæ nuper destinavimus, nobis dederunt intelligi, quod, in instanti Parliamento ejusdem Regis Parisius, tractanda sunt negotia supprisarum, ac etiam excessuum, inobedientiarum, & defectuum nobis & Ministris nostris, in Ducatu Aquitaniæ, per ipsum Regem Franciæ, & Gentes suas, impositorum:

A. D. 1312.

Super quibus, coram Episcopo Ambianensi Com. Bolon. & eorum Collegis, ac aliis dicti Domini Regis Com-

A.D. 1312. Edw. 2. Commissariis, diversi processus sunt habiti nobis quamplurimum prajudiciales:

Contra quos, ex intimatione ipsius Regis & Consilii sui, dictis Gentibus nostris factâ, rationes & defensiones nostros haberemus proponere in Parliamento prædicto:

Propter quod quosdam, de fidelibus nostris, ad Parliamentum illud mittere proponimus, Domino concedente;

Vobis in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungimus & mandamus, quatinus, unà cum Venerabili Patre J. Norwicensi Episcopo, & aliis jurisperitis (quibus de vobis in hiis assistendo dedimus in mandatis) examinationi dictorum processuum, ac etiam processuum, inter dictum Norwicen. Episcopum, dilectos & fideles nostros, Johanem de Britanniâ Comitem Richemundiæ Consanguineum nostrum karissimum, Guidonem Ferre, & Willielmum Inge (pro nobis & nostro nomine) ac dictos Dominum Ambianen. Episcopum, Comitem P lon. & Magistrum Juonem de Lat iaco (nomine dicti Domini Regis Fr nciæ) super complemento pacum in suos & nostros Antecessores, ipsum & nos initarum, & innovatarum, tragor. habitorum, cum omni celerit e & diligentiâ, omnibus aliis postpositis, intendatis:

Et processibus hujusmodi, vobis per dilectum Clericum nostrum, Willielmum de Melton, exhibendis seu liberandis, plenè examinatis, rationes & defensiones, quæ de jure contra processus supprisiarum & excessuum hujusmodi, ac alia juris remedia, quæ contra pericula, per dictos processus forsitan proventura, nobis competere videritis:

Ac etiam relationem & informationem vestram super processibus pacum, si videlicet per Gentes nostras supradictas sit pro nobis sufficienter petitum, & Articulis per Gentes Regis Franciæ responsum, & si petitis per nostras sit per ipsas Gentes Regis Franciæ satisfactum, distinctè & aperte in scriptis redigi faciatis:

Et rationes, defensiones, remedia, relationem & informationem prædicta, sic in scriptis redacta, nobis, aut Consilio nostro London. citra Octabas Sancti Martini Yemalis proximò futuras, per Indenturam liberetis;

Præmissa nullatenus omittentes, ne vobis possit negligentia talis impingi, per quam status nostri & jurium nostrorum subversio nobis imineat, in irreparabile nostri & Regni nostri decus & jacturam.

Teste Rege apud Wyndesor. 6. die Novembris.

Eodem modo mandatum est J. Norwicensi Episcopo.

Ad Papam pro Willielmo de Melton.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad Sanctitatis vestræ gratiam, in suis necessitatibus invocandam, eo majori fiduciâ nostri collaterales recurrunt Clerici & Ministri, quo erga personam nostram (vestri gratiâ, præveniendo nos & nostros frequentiùs Honoribus & gratiis oportunis) zelum vos nôrunt gerere ampliorem.

Cùm itaque intellexerimus carissimum Clericum nostrum atque familiarem, Willielmum de Melton (quem laudabilia decorant gratiarum munera & virtutum, & qui, a nostræ ætatis primordiis, grata nobis ministravit obsequia) vestræ Beatitudinis audientiam, pro quibusdam negotiis, statum suum contingentibus (quæ non minùs gratiose, quàm propria cupimus exaudiri) per quendam suum Clericum, sub diutinâ ac anxiâ expectatione in Curiâ Romanâ pulsâsse; A.D. 1312.

Piam Paternitatem vestram humiliter imploramus, quatinus dicto Clerico nostro, nostri contemplatione, januam, si placet, aperientes gratiæ solitæ & favoris, prædicta negotia dignemini in finum exauditionis amplecti, gratiosiùsque facere expediri:

Scituri, si placet, quod per honorem, quem sibi exhibueritis, hujus nostræ intentionis instantiâ, in hac parte honorabitis plurimùm personam nostram; quæ ex hoc, imposterùm, vestris astringetur solidiùs beneplacitis & mandatis.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 12. die Novemb.

A.D. 1312. Edw. 2. A.D. 1312. Edw. 2.

Ad R. Cardinalem, & ad Papæ Nepotem pro prædicto Willielmo.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. d.r. Venerabili in Christo Patri Domino R. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm pro quibusdam negotiis, carissimum Clericum nostrum atque familiarem, Willielmum de Melton, virum virtuosum atque benemeritum (qui, a nostræ ætatis primordiis, laudabilia nobis ministravit obsequia) contingentibus, quæ non minùs, quàm propria cupimus prosperari, & etiam nostra propria reputamus, Sanctissimo in Christo Patri Domino Summo Pontifici nostras dirigamus Litteras speciales, ad quarum exaudirionem felicem & celerem, quam exquirimus toto corde, vestrum novimus subsidium oportunum:

Paternitatem vestram attentè requirimus & rogamus, quatinus, opportunitate captatâ, Litteras ipsas, simul cum Nobili Viro, & amico nostro carissimo, Domino Bertrando del Gout, Vicecomite Leomanniæ & Alti Villaris (cui super hoc nostras direximus Litteras speciales) velitis dicto Domino Summo Pontifici præsentare: dictáque negotia, per præsentium bajulum vobis seriosiùs exponenda, nostri contemplatione, tantâ efficaciâ promovere, quod idem Clericus noster, vestrâ mediante prudentiâ, negotiorum suorum expeditionem, tàm felicem, quàm celerem, assequi poterit, ut exquirit; nosque, per effectum exauditionis præsentium, affectum, quem ad nos geritis, meritò comprobare possimus; qui nos, imposterùm, astringat artiùs votis vestris. A.D. 1312.

Dat. apud Wyndesor. 12. die Novembris.

Eodem modo mandatum est Nepoti Papæ, Domino Bertrando del Gout, Vicecomiti Leomanniæ & Alti Villaris mutatis mutandis.

Teste ut supra.

Memorandum de Nativitate Edwardi Filii Regis Edwardi primogeniti.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 22. d.r. *Memorandum quod Isabella Regina Angliæ, Consors Regis Edwardi, Filii Regis Edwardi, in Castro ipsius Regis de Wyndesore, die Lunæ proximo post Festum Sancti Martini in hieme, Anno gratiæ* MCCCXII. *& Regni ipsius Regis sexto, peperit Filium suum primogenitum:*

Qui in Capellâ Sancti Edwardi in eodem Castro, die Jovis proximò sequenti, per Venerabilem Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priscæ Presbiterum Cardinalem, Baptizatus fuit: A.D. 1312.

Et fuerunt ejus Compatres, videlicet, Venerabiles Patres, A. Pictavensis, Domini Papæ Camerarius, J. Bathon. & Wellensis, & W. Wigorniensis, Dei gratiâ, Episcopi; Dominus Lodowicus Comes d'Evreux, Johannes de Britannia Comes Richemundiæ, & Adomarus de Valentiâ Comes Pembrochiæ, & Hugo le Despenser.

De inhibitione Turneamenti apud Donstaple.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 11. Rex, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis & singulis, ad Torneandum apud Donestaple conventuris, salutem.

Cùm nuper, per totum Regnum nostrum, publicè proclamari, & sub gravi forisfacturâ nostrâ fecerimus inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, vel quicunque aliis, infra idem Regnum, torneare, burdeare, justas facere, aut aliquod aliud factum armorum exercere præsumeret, sine nostrâ licentiâ speciali; A.D. 1312.

Vobis omnibus, & cuilibet vestrûm, sub forisfacturâ omnium quæ vos, & quilibet vestrûm nobis forisfacere poteritis, & poterit, firmiter inhibemus, nè apud prædictam Villam de Donstaple, vel alibi infra Regnum prædictum, torneare, burdeare, justas facere, seu aliud factum Armorum exercere,

A.D. 1312. Edw. 2. ercere, sine nostra licentia, præsumatis.

Scientes quod, si huic Inhibitioni nostræ parere contemseritis, ad vos, & quemlibet vestrûm, graviter capiemus.

Teste Rege apud Wyndesoram decimo nono die Novembris. A.D. 1312. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

De Maneriis datis Johanni Comyn.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 10.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd nos,

Considerantes qualiter, bonæ memoriæ, Johannes Comyn, dudùm fidelitati, celebris memoriæ, Domini E. quondam Regis Angliæ Patris nostri adhærens, in obsequio suo in partibus Scotiæ, propter fidelitatis suæ constantiam, extitit interfectus: Ac etiam quod Johannes, filius ejus, postmodum erga ipsum Patrem nostrum fideliter se gessit, & indies erga nos se gerit fideliter & constanter; & quod Terræ & Tenementa sua, in partibus prædictis, per Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, in partibus illis vastantur & destruuntur;

Volentesque eundem Johannem eo prætextu prospicere gratiosè,

Concessimus ei Maneria subscripta; videlicet, Manerium de Mannesfeld in Comitatu Notingham, cum Sokâ & Firmâ de Lyndeby, & cum Molendinis de Carbelton, in valorem quinquaginta & quatuor librarum & quatuordecem solidorum:

Manerium de Geytinton, in Comitatu Northampt. in valorem quinquaginta & duarum librarum:

Et Manerium de Harewell in Comitatu Berks, in valorem triginta librarum per annum:

TENENDA in subsidium expensarum suarum & sustentationis suæ, quamdiu nostræ placuerit voluntati. A.D. 1312.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Windesoram vicesimo die Novembris.

Per ipsum Regem & Consilium.

ET mandatum est Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis, tenentibus de Manerio de Mannesfeld, & Sokâ ejusdem, quod de firmis, redditibus, & aliis servitiis, quæ ratione Manerii & Sokæ prædictorum debent, eidem Johanni, dum dicta, Manerium & Sokam, tenuerit, intendentes sint & respondeates, juxta tenorem literarum Regis prædictarum.

Teste ut supra.

EOdem modo mandatum est Militibus, liberis, &c. de Manerio de Gaytinton, quod de firmis, &c. quæ ratione Manerii prædicti debent, eidem Johanni, &c. intendentes sint, &c.

Teste ut supra.

EOdem modo mandatum est Militibus, liberis, &c. de Manerio de Harewell, quod de firmis, &c. quæ ratione Manerii prædicti debent, eidem Johanni, dum, &c. intendentes sint, &c.

Teste ut supra.

Pro Comite de Audoigne, in recompensationem Perditorum in Guerra Vasconiæ.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 15.

REX Constabulario suo Burdegaliæ, vel ejus locum tenenti, salutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, per litteras suas patentes, dudùm concessisset Comiti de Audoigne ducentas libras Chipotensium, percipiendas per annum, pro sustentatione suâ, in recompensationem terrarum suarum, quæ in manum Regis Franciæ, ratione Guerræ Vasconiæ, captæ fuerunt, quousque dictæ terræ eidem Comiti fuissent restitutæ, vel idem Pater noster aliter inde providisset:

De quibus dictus Comes nondum recepit, nisi ducentas libras Chipotensium, & decem & novem libras, tres solidos, & quatuor denarios, & unum obolum sterlingorum; qui in Chipotensibus (videlicet, octo pro uno sterlingo computatis) ad centum, quinquaginta, & tres libras, sex solidos, & quatuor denarios, se extendunt, prout dilectus Clericus noster Johannes de Sandale nos certificavit: A.D. 1312.

Nos, volentes quod præfato Comiti de eo, quod sibi de concessione dicti

A. D. 1312. An. 6. E. 2. ‑cti Patris nostri, in hac parte, adhuc a retrò existit, satisfiat, vobis mandamus quod id, quod vobis constare poterit præfato Comiti adhuc a retrò esse de dictis ducentis libris Chipotensium, sic ei per dictum Patrem nostrum concessis, pro sustentatione suâ, ut prædictum est, de exitibus Ducatûs prædicti modo debito solvatis, aut ei assignationem, unde sibi satisfieri valeat, in aliquo loco competenti faciatis; & nos vobis inde in compoto vestro debitam allocationem habere faciemus. A. D. 1312. Edw. 2.

Dat. apud Wyndesoram vicesimo die Novembris.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Papam pro Arnaldo Gulielmi de Marsano.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dors. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cupientes dilectum & fidelem nostrum, Arnaldum Guillielmi de Marsano (cujus profectuum incrementa, suis exigentibus meritis, sincero zelamus affectu) in negotiis, quæ penes vestram Clementiam habuerit prosequenda, favore Apostolico communiri;

Vestræ Beatitudini votivis precibus supplicamus, quatinus eundem Arnaldum, & negotia sua supradicta habentes, si placet, nostri contemplatione, specialiter commendata, sic ei, in ipsorum exauditione prosperâ & votivâ, vos exhibere dignemini in favore benivolos, & in gratiâ liberales, quod ipse intentionis suæ efficaciam, ex hac nostra intercessione, consequi valeat super negotiis antedictis. A. D. 1312.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram vicesimo die Novembris.

Procuratoria de tractando super dampnis Flandricis factis per Anglos.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. m. 9. LE Roi a touz ceux, qi cestes lettres verront, ou orront, saluz.

Sachez nos aver fait, ordene, & depute noz foials & loiaux, Williame de Dene Chivaler, & Richard de Stury nostre Burgeys de Salopeshir, nos certeins Attournez & Procurours, pur nous & pur noz suzmis, as queux la bosoigne touche:

Et les avoms donez, & donoms plein poer, & maundement especial, de treiter sur les proces, n'adgeres acorde a Westmostier par Endenture entre ceux de nostre Consail d'une part, & les Nobles Hommes Monsire Johan Seignur de Fiens, & Monsire Guilliam de Nyvell, Clers & Messages le Nobles Homme Monsire Robert Conte de Flaundres, d'autre part, sur le fait de Crasdun, & sur tuz autres trespas faitz as Engleis par Flemengs, & as Flemenks par Engleys; & de tutes autres demandes & querelés, d'une part, & d'autre, puys le temps que nous receumes le governement de nostre Roiaume: A. D. 1312.

Et de assentir que les choses avantdites se preignent en effect, as certeyns jours & lieus, solom la tourme del Endenture avantdite.

Et promettoms, en bone foi, a tenir, & a fere tenir ferm & estable, quant que par noz ditz Procurours serra treite, ordeine, assentu & fait sur les dites choses, & en la fourme avantdite; ja soit ce que eles requergent especial mandement.

En temoignaunce de queu chose, nous avons fait faire cestes noz lettres overtes.

Don. a Wyndes. le 26. jour de Novembre.

Ad Comitem Flandriæ de Credentia.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 21. d. REX Nobili Viro & amico suo karissimo, Domino R. Comiti Flandriæ, salutem, cum dilectione sincerâ.

Ea, quæ Willielmus Poisson Miles, & Egidius de Herrzberghes Vallettus (nuper per vos ad nostram præsentiam destinati super facto de Crasdune, & quibusdam aliis excessibus & injuriis, inter nostros & vestros subditos, a tempore quo Regni nostri Regimen suscepimus, hinc inde illatis, pacificandis, & modo debito corrigendis) coram nobis & Consilio nostro exponere voluerunt, A. D. 1312.

A. D. 1312. Edw. 2. ruunt, audivimus & intelleximus diligenter.

Et licet aliqua, quæ inter illos de Concilio nostro, & Nobilem Virum Johannem Dominum de Fienles, & Willielmum de Nyvell, Milites, Nuncios vestros, dudum ad nos missos, super præmissis, per Indenturam, inter eos factam, concordata fuerunt; propter diversa impedimenta, in Regno nostro contingentia, quæ forsitan vos non latent, non potuerunt statutis terminis optato effectui mancipari.

Nos tamen, mutuos amorem & concordiam inter nos & vos, nostrosque & vestros subditos, confoveri corditer affectantes, mittimus ad vos dilectos & fideles nostros, Willielmum de Dene Militem, & Richardum de Stury Burgensem nostrum Salopiæ; quibus super negotiis prædictis ad plenum aperuimus velle nostrum: A. D. 1312. Edw. 2.

Vestram amicitiam affectuose rogantes, quatenus prædictis, Willielmo & Richardo, & alteri ipsorum in hiis, quæ ipsi, vel eorum alter vobis, ex parte nostrâ, exposuerint, vel exposuerit, in præmissis, oraculo vivæ vocis, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Wyndesoram vicesimo sexto die Novembris.

Ad Papam pro Lichfeldensi Episcopo.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cùm venerabilis Pater, Walterus Coventrensis & Lichfeldensis Episcopus, quasdam Petitiones Sanctitati vestræ habeat, ut intelleximus, porrigendas;

Nos, earum expeditionem prosperam & felicem corditer affectantes, Beatitudini vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus petitiones illas benigne audire, &, in earum exauditione prospera & votiva, sic vos exhibere velitis benivolos in favore, quod ipse has preces nostras sibi, penes vestram Clementiam, sentire valeat profuturas. A. D. 1312.

Conserver, &c.

Dat. apud Wyndesoram tricesimo die Novembris.

Ad Papam pro præfato Episcopo.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Desiderantes negotia, pro quibus venerabilis Pater, Walterus Coventriensis & Lichfeldensis Episcopus, Thesaurarius noster, in vestræ Sanctitatis Curiâ moram trahit, favore propitio expediri;

Vestræ Clementiæ pluries direxisse nos meminimus preces nostras, ut eundem Episcopum, & ejus negotia prælibata, habere dignaremini, nostri intuitu, specialiter commendata, & ipsum ad nos remittere felicitet expeditum.

Verùm, ut nostræ intentionis propositum, multiplicata intercessione, pleniùs attestetur, vestræ Beatitudini iteratis precibus duximus supplicandum, quatinus in expeditione negotiorum eorumdem, celeri & votivâ, sic vos exhibere velitis benivolos in justitia & favore, quòd idem Episcopus nostrarum intercessionum instantiam, in præmissis, sibi profuturam sentire valeat in effectu. A. D. 1312.

Confervet, &c.

Dat. apud Wyndesoram tricesimo die Novembris.

De fidelitate Rothomagensis Archiepiscopi capta.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Fin. 6. E. 2. m. 14. REX dilecto & fideli suo, Rogero de Wellesworth, Escaetori suo citra Trentam, salutem.

Sciatis quod cepimus fidelitatem venerabilis Patris, Egedii Rothomagensis Archiepiscopi, de omnibus Terris & Tenementis, quæ de nobis tenet infra Regnum nostrum Angliæ, & quæ, per translationem venerabilis Patris Bernardi, nuper Archiepiscopi loci illius, in Archiepiscopum Narbonensem, & pro fidelitate sua nobis nondum præstitâ, in manu nostra existunt: A. D. 1312.

Et ideò vobis mandamus, quod eidem Egidio, vel ejus Attornato, Terras & Tenementa prædicta, si eâ occasione, & non aliâ, in manu nostrâ existant, sine dilatione liberetis.

A.D. 1312. Edw. 2. Proviso quòd de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, a tempore translationis prædictæ, nobis plenariè respondeatis ad Scaccarium nostrum.

Teste Rege apud Wyndesoram tricesimo die Novembris.

A.D. 1312. Edw. 2. Eodem modo mandatum est Roberto de Wodehouse, Escaetori Regis ultra Trentam.

Teste ut supra.

Ad Papam pro Ingeraldo de Warle.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Illorum negotia cupimus prosperari, quos in nostris obsequiis promptos invenimus & fideles.

Sperantes igitur preces nostras, quas pro dilecto Clerico nostro, ingelardo de Warle, Custode Garderobæ nostræ (cujus obsequiosa promptitudo, ac probata fidelitas ipsum, penes nos reddunt multipliciter gratiosum) vestræ Beatitudini porrigimus, apud vestram Clementiam favorabiles inveniri;

Vestræ Sanctitati humiliter supplicamus, quatinus petitionem præfati Clerici nostri, præsentibus interclusam, ad exauditionis gratiam dignetur admittere vestra Paternitas reverenda; sic benignè, sicque gratiosè personam nostram, si placet, Pater Sancte, in dicto Clerico dignemini contemplari, quod ipse, per vestræ Gratitudinis gratiam, assequi valeat quod intendit. A.D. 1312.

Conservet &c.

Dat. aqud Wyndesoram tertio die Decembris.

Consimiles Literæ diriguntur Domino Papæ pro præfato Ingelardo, viz. sub istâ formâ. Papæ Rex, *&c. ut supra usque ibi inveniri, tunc sic.*

Vestræ Sanctitati humiliter supplicamus, quatenus Petitionem præfati Clerici nostri, per dilectos Clericos nostros, Magistrum de Pincebek & Willielmum de Maldon, vestræ Beatitudini porrigendam, ad exauditionis, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

Ad Papam, de bonis Friscobaldorum arestandis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

De immensis & innumerabilibus beneficiorum & gratiarum largitionibus, quibus nos & nostros, pro quibus Sanctitati vestræ direximus preces nostras, frequenter vestra respexit Munificentia Paternalis, vestræ benivolentiæ ad quantas possumus gratiarum assurgimus actiones; sumentes ex præmissis spem indubiam, & fiduciam pleniorem, in hiis præcipue quæ personam nostram specialiter tangere dinoscuntur, vestræ Paternitatis dulcedinem fiducialiter requirendi.

Nuper siquidem, de fidelitate Emerici de Friscobaldis, & Bettini Fratris ejus, ac aliorum Mercatorum de Societate Friscobaldorum de Florentia, tunc in Regno nostro commorantium, plenam fiduciam optinentes, ipsos collectores & receptores nostros custumarum & quorumdam aliorum exituum & proventuum ejusdem Regni, necnon Terrarum nostrarum Scotiæ, Walliæ, & Hiberniæ, ac omnimodorum exituum Terræ nostræ Vasconiæ, per nostras patentes litteras duximus deputandos; ita quod, de quibuscumque receptis suis, nomine nostro, in Regno & Terris nostris prædictis, de custumis, exitibus, & proventibus memoratis, nobis integrè responderent. A.D. 1312.

Et, quia prædicti, Emericus & Bettinus, & eorum Socii de Societate prædictâ, cum pecuniâ, de custumis, proventibus, & exitibus prædictis, de aliquo tempore, quo receptores eorumdem fuerant, provenientibus, compoto seu ratiocinio nobis inde, sicut decuit, non soluto, nec nobis de eisdem custumis, proventibus, & exitibus satisfacto, Regnum & Dominium nostra furtivè & latentèr exierunt, in nostri deceptionem, nostrumque & Regni nostri dispendium manifestum:

Et jam, ex testimonio didicimus fidedigno, quod præfatus Bettinus, & quidam alii de Societate prædictâ, nuper ad vestram Curiam declinârunt, magnam partem bonorum de custumis, proventibus, & exitibus prædictis secum ad eandem Curiam deferendo; quæ quidem bona in manibus ipsorum, & quorumdam aliorum Mercatorum, in dictâ Curiâ commorantium, nunc existunt;

Vestram Clementiam devotis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatum

A. D. 1312. Edw. 2.

fatum Bettinum, & ejus Socios de Societate prædictâ, ac eorum bona, in quorumcumque manibus, in dictâ Curiâ vestrâ, poterint inveniri, jubere dignemini arestari, & sub aresto firmiter detineri, quousque prædicti, Emericus, Bettinus, & eorum Socii prænominati, nobis super receptis suis prædictis fecerint quod debebunt, prout dilecti Clerici nostri, Magistri, Willielmus de Maldon, & Henricus de Plunkeneye (quos ad vestram præsentiam mittimus ex hac causa, & quibus super hoc exposuimus mentem nostram, vestræ Beatitudini secretiùs exponendam, quibus etiam in hac parte fidem credulam, si placeat, præbeatis) vestram Paternitatem ex parte nostrâ pleniùs duxerint requirendam.

Præmissa, si libeat, Pater Sancte, alteri nou pandantur, quousque rogatum nostrum super illis (cujus expeditio votiva plurimùm insidet cordi nostro) jusseritis effectualiter adimpleri.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesore tertio die Decembris.

Ad Papam pro Episcopo Sancti Andreæ; ne vexetur propter absentiam a Concilio Generali.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter cætera desiderabilia, quæ insident cordi nostro, illud affectandum non inmerito arbitramur, ut circa commodum & quietem illorum, qui nobis & fidelibus nostris constanter adhærent & fideliter in adversis, efficaciter procuranda interponamus, cum instantia debita, partes nostras.

Cùm itaque pro venerabili Patre, W. Sancti Andreæ Episcopo (qui nobis & fidelibus nostris, in Terra nostra Scotiæ, adhæsit hactenus, juxta fidelitatis suæ debitum, & adhæret similiter hiis diebus) ut ipsius absentiam in vestro Concilio generali, nuper Viennæ celebrato (pro eo quod ipsum in Terrâ nostrâ prædictâ, pro pace & quiete populi, & aliorum fidelium nostrorum, in partibus illis commorantium, efficaciter procurandis, & fideliter conservandis, fecerimus remanere) habere dignaremini favorabiliter excusatam, vestræ Clementiæ aliàs direximus preces nostras,

A. D. 1312.

Sanctitatem vestram adhuc requirimus cum affectu, quatinus, ut idem Episcopus, propter absentiam suam a Concilio prædicto, non vexetur in aliquo seu gravetur, nostri rogaminis interventu, & ex causâ prædictâ concedere dignemini gratiosè.

Nollemus autem quod idem Episcopus, quem super absentiâ suâ prædictâ indempnem promisimus conservare, occasione illâ dampnum aliquod incurreret seu jacturam.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndes. quarto die Decembris.

De Liberationibus Episcopi Glasguensis allocandis, necnon Mariæ Sororis Regis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Liber. 6. E. 2. m. 3.

REX Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Allocate Thomæ de Warbeltone, nuper Vicecomiti Suthamptoniæ, in compoto suo, ad Scaccarium prædictum, quinquaginta & septem solidos, quos per præceptum nostrum, de exitibus Ballivæ suæ, liberavit Roberto Wychard Episcopo Glasguensi, Prisoni de Scotia, in Castro de Porcestria commoranti, uni Valletto, uni Capellano, & uni Garcioni, eidem Episcopo ministrantibus, pro vadiis suis, a crastino Sancti Michaelis, anno Regni nostri secundo, usque vicesimum quintum diem Novembris proximò sequentem, per quinquaginta & septem dies, utroque die computato; videlicet,

A. D. 1312.

Episcopo per diem sex denarios:

Valletto per diem tres denarios:

Capellano per diem unum denarium, & unum obolum;

Et Garcioni per diem unum denarium, & unum obolum.

Et viginti & septem libras, & viginti & unum denarium, quos similiter per præceptum nostrum, de exitibus Ballivæ suæ, posuit in prostratione roborum in Foresta de Chut, & in cariagio eorumdem de ibidem usque Aumbresbury, ad opus Mariæ Sororis nostræ Sanctimonialis Fontis Ebroldi, commoranti

A. D. 1312. Edw. 2. ranti apud Aumbresbury, Annis Regni nostri secundo, tertio, quarto, & quinto; videlicet, In prostratione & cariagio triginta roborum quolibet Anno.

Et tresdecim solidos, quos similiter, per preceptum nostrum, de exitibus Ballivæ suæ, posuit in expensis Willielmi, Filii Willielmi, de Castello de Cantebrigiâ probatoris, & locatione equorum pro eodem Willielmo, ducendo de Wynton. usque Newegate, liberando Custodi Gaolæ nostræ ibidem; & expensis tàm hominum equitum, quàm peditum, eundem Willielmum salvò & securè conducentium a dicta Villa Wynton. usque Gaolam prædictam, Anno Regni nostri secundo. A. D. 1312. Edw. 2.

Nisi prius, &c.

Et recipiatis ab eo brevia nostra de præcepto de vadiis prædicti Episcopi, & Sororis, & Probatoris prædicti.

Teste Rege apud Wyndesor. 10. die Decembris.

Per Billam de Scaccario.

De Tractando super Negotiis, Processus, nuper habitos apud Petragoricum, tangentibus.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 7.

REX Venerabili in Christo Patri J. eâdem gratiâ, Norwyc. Episcopo, salutem.

Quia super negotiis, tangentibus Processus,

Nuper habitos inter vos & Collegas vestros, pernos, & Dominum Ambianensem Episcopum, ac Collegas suos, per Dominum Regem Franciæ destinatos apud Petragoricum,

Super complemento Pacum, inter Antecessores nostros, quondam Reges Angliæ, & prædictum Regem Franciæ, & Antecessores suos, initarum: ac etiam super supprisis & Excessibus, aliisque, nobis & Ministris nostris, in Ducatu prædicto, coram præfatis, Episcopo & Collegis suis, dicti Regis Commissariis, ex parte ipsius impositis,

Vobiscum, & quibusdam aliis Prælatis, Magnatibus, ac aliis de Consilio nostro, die Lunæ proximò post Festum Sancti Hillarii, proximo futurum, apud Westm. speciale habere volumus Colloquium & Tractatum, A. D. 1312.

Vobis mandamus, in fide & dilectione quibus nobis tenemini firmiter injungentes, quod, omnibus aliis prætermissis, sitis ad nos, dictis die & loco, ad supervidendum processus prædictos, & ad Tractandum, Consulendum & Ordinandum nobiscum, & cum cæteris Prælatis, Magnatibus, & aliis de Consilio nostro prædictis, super negotiis antedictis: & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac commodum Regni nostri diligitis, nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Westm. 15. die Decembris.

Eodem modo, mutatis mutandis, scribitur subscriptis; videlicet,

Episcopo Sarum.
Episcopo Exon.
Magistro Thomæ de Cobham,
Magistro Waltero de Thorp,
Magistro Roberto de Leycet,
Magistro Gilberto de Middelton,
Magistro Aymoni de Joncurano,
Comiti Richemund.
Guidoni Ferre,
Willielmo Inge,
Rogero le Brabanzon,
Willielmo de Bereford,
Henrico le Scrop,
Magistro Richardo de Stonhou,
Henrico Spigurnell,
Adæ de Osgodeby,
Roberto de Bardelby,
Magistro Johanni Fraunceys,
Magistro Johanni Blorelu,
Magistro Andr. de Bruges.

De Processibus antedictis recolligendis, & ad Regem transmittendis.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Ibid.

REX dilecto Clerico suo, Magistro Johanni Guytard, Contrarotulori suo Burdegaliæ, salutem.

Quia super negotiis, tangentibus Processus, A. D. 1312.

Habitos per Venerabilem Patrem J. Norwic. Episcopum, & Collegas suos, per

A.D. 1312. Edw. 2.

per nos; & Dominum Ambianen. Episcopum, & Collegas suos, per Dominum Regem Franciæ, nuper apud Pettagoricum destinatos,

Tàm super complemento Pacum, inter Antecessores nostros, quondam Reges Angliæ, & prædictum Regem Franciæ, & Antecessores suos initarum, quàm super suppriss & excessibus, aliisque, nobis & Ministris nostris, in Ducatu prædicto, ex parte ipsius Regis, impositis, die Lunæ proximo post Festum Sancti Hillarii, proximo futurum apud Westm. cum Prælatis, Magnatibus, & aliis de Consilio nostro speciale babere volumus Colloquium & Tractatum:

Ac, pro informatione pleniori super præmissis HABENDA, expediens sit quod omnes processus, tangentes supprisas, excessus, transgressiones, inobedientias, & defectus, nobis & Ministris nostris, in dicto Ducatu, impositos, ut est dictum, recolligantur, & nobis, ad diem & locum prædictos, transmittantur;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod omnes Processus prædictos, penes vos residentes, nobis, cum omni celeritate quâ poteritis, transmittatis; ita quod ea babeamus, dictis die & loco ad ultimum, pro pleniori informatione super præmissis, inde, ut præmittitur, optinendâ.

Et, si qui de processibus prædictis penes alios resideant, tunc efficaciter intendatis quòd ab eorum manibus, penes quos fuerint, redimantur, & nobis ad dictum diem transmittentur.

A.D. 1312. Edw. 2.

Nos enim Constabulario nostro Burdeg. dedimus in mandatis, quod ipse sumptus, circa redemptionem & missionem prædictas necessarias, de exitibus Ballivæ suæ faciat ministrari.

Et certificetis insuper nos, ad diem supradictum per vestras Litteras Summarie, ad plenius quod poteritis, in quo statu dicti Processus nunc existant, unà cum Consilio & Avisamento in hac parte.

Præmissa autem omnia & singula, sicut nos & honorem nostrum, ac commodum Regni nostri diligitis, cum omni diligentia & celeritate, quâ poteritis, faciatis; ita quòd vestram sollicitudinem & industriam, in bac parte, debeamus meritò commendare.

Dat. ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Magistro Willielmo de Cases,
Magistro Thomæ de la Grave,
Magistro Arnoldo Guillielmi de Couches,
Magistro Alberto Medici.

De Expensis Nepotis Papæ in Curia Romana persolvendis.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 15.

REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, vel eorum loca tenentibus, salutem.

Cum teneamur dilecto & fideli nostro, Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ & Maritiniæ, Nepoti Domini Papæ, in Centum & quinquaginta libris Sterlingorum, pro expensis suis, quas fecit, morando in Curiâ Romanâ, pro negotiis nostris, per sexaginta dies, Anno Regni nostri sexto, prout in quadam Billâ, sigillo dilecti Clerici nostri, Ingelardi de Warle, Custodis Garderobæ nostræ, signatâ, & ex parte ipsius Comitis in Cancellariam nostram liberatâ, pleniùs continetur:

Nos, volentes eidem Comiti indè satisfieri, ut est justum, vobis mandamus quòd a tempore, quo dilectus Mercator noster, Antonius Pessaigne, quandam pecuniæ summam, quam sibi super custumâ nostrâ Burdegaliæ assignavimus, de eadem receperit, eidem Comiti, vel ejus Attornato in bac parte, dictas Centum & quinquaginta libras Sterlingorum, vel verum valorem eorumdem, in aliâ monetâ, de exitibus dictæ Custumæ, sine dilatione aliquâ, solvi faciatis; recipientes ab ipso, vel ejus Attornato, nostras Litteras supradictas, necnon Litteras suas Acquietantiæ, quæ pro nobis, & vobis, præfate Constabularie, sufficientes fuerint in bac parte.

A.D. 1312.

Et nos vobis, præfate Constabularie, indè, in compoto vestro, debitam allocationem babere faciemus.

Teste Rege apud Wyndesor. 19. die Decembris.

Per ipsum Regem, Nunciante Com. Pembroch.

A. D. 1312. Edw. 2. A. D. 1312. Edw. 2.

Tractatus Coram Legatis Papæ, & aliis, super discordia inter Regem & Magnates, occasione Mortis Petri de Gavaston.

A. D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 8. d.

CEO est le Tretiz de la Pees, Sur ascunes rancours & irrours, que le Roy avoit conceu contre les Countes de Lancastre, Hereford, & Warrewick, & ascuns autres Barons, & ascuns autres gros hommes de sou Roialme, pur ascunes certeines enchesons,

Faitz & acordez,

Devaunt le honourable Piere Monsieur Ernaud, par la grace de Diu, du tiltre de Seinte Prisce, Prestre Cardinal, e Monsieur Ernaud Evesque de Peiters, Enveiz en Engleterre par nostre Seint Piere la Pape: e devaunt Monsieur Lowiz de Fraunce Conte d'Eureux; e devant les Countes de Gloucestr. & de Rychemund; par le Counte de Hereford, Monsieur Robert de Clifford, e Monsieur Johan Botecourte, Envoiez a Londres, od suffisant poair a ceo faire, treiter, & acorder de par les ditz Countez Lancastre & Warr. & par Monsieur le Counte de Pembrok, e Monsieur Hughe le Despenser, e Monsieur Nichol de Segrave, deputez par le Roy, pur oir le dit Tretiz, & reporter a li,

En la manere que se'n suit.

Tout primerement, le dit Contes e Barons vendront devaunt le Roy, en sa grant sale a Westmostier, e, ove grant humilite agenuz, le feront obeïssaunce, & jurront, si voet, que coe, qil ont fait (de quo il entendent qil se tiengne a mal paiez de eux) il nel ont mie fait pur despit de luy: e lui prierent humblement qil lur releisse sa grosseour, & sa rancour, e qil les resceive a sa bone voillaunce;

Et li rendront tout ce que ad este pris au Chastel Neof sur Tyne, ou aillours, pur l'occasione de Monsieur Pierres de Gavaston, de qi quil feust; cest asaver, touz les joiaus, e touz les Chevaux que sunt uncore en vie, & totes les autres choses, queux qil sont; le quel rendage se doit fait en la Ville de Seint Auban, le jour de la Seint Hillere procheyn avenir.

Et, si ascuns des chivaus estoit mort, si rendront, il en le dit lieu, & au dit terme, le pris & la value des Chivaus morz, qui ne se purroient trover: A. D. 1312.

Et doit illueques le Roy Envoier, a la dite Jornee, genz pur les receivre, oue suffisant poiar de doner Lettres du Roy d'Aquitaunce de coe qil resceiverent.

Item, Il est a saver, qu'il est parle & treite, que, en prechein Parlement, que doit estre le tiers Dimenge de quaresme prochein avenir, a Westm. aut comencement du dit Parlement, se doit faire la seurte pur les ditz Countes, e Barons, lour aydanz, lour mesuengs, e lur aliez, en la fourme que sen suit:

Edward, &c. a touz, &c.

Sachent tuit que, pur certeynes e covenables enchesons, en nostre Parlement a Westm. *tieu jour e tieu An*, purvei est e grante par nous, & par Ercevesques, Evesques, Abbez, Priours, Contes, Barons, & la Communaute de nostre Roiaume, illueques a nostre maundement assemblez, unyement assentuz & acordez, que nul, de quel estat ou condicion qil soit, en temps avenir, ne soit apellez, ne chalengez pur l'acheson de la prise, la detenue, ne de la mort P. de Gavaston, ne pur mesme la mort, ne soit pris, n'emprisonez, empeschez, molestez, ne grevez, n'en Jugement mesnez par nous, ne par autre a nostre suite, ne a suite d'autri, qui quil soit, en nostre Court, ne nul part aillours:

Et voloms qe ce grant & concord soit ferm, & estable en touz ses pointz, & chescun de eux soit tenuz & gardez a perpetuite; e quil soit enroullez en nostre Chauncellerie, nostre haut Bank, Comun Baunk, & en nostre Escheker; & de se soint faites Lettres overtes souz nostre Seal, & soint mandez a touz les Contees de nostre Roiaume, pur crier, publier, & tenir, & fermement garder a perpetuite:

Et tut cil, que noz Lettres overtes voudront aver sur ces choses, viegnent a nostre Chauncelrie, & les eyent saunz rien payer.

En tesmoignance, &c.

La quele seurte, coment que elle semblat assez suffisance, & a dessus ditz trois

A.D. 1312. Edw. 2. trois Treteours pur les Contes & Barons, quant estoit de eux totes voies, come Procuratours des ditz Contes de Lancastr. Warr. il ne l'osereynt acorder tant qu'il en eusseut plus a pleyn parles as ditz Contes.

Et, quant il en auront parlez a eux, il en deuront brevement rescrivre as dessudits Cardenal & Evesque, Conte de Gloucestr. & de Richemund. & faire sauer sur ce lour volunte.

Et, UTRE CEO, il est ACORDEZ que le Roi doit relesser & quiter as ditz Contes, & Barons, & a lur Aerdantz, Menengs, & Alliez, totes rancours, grossours & irrours, Actions, Obligations, Quereles & Accusacions, neez par l'occasion de Monsieur P. de Gavaston, en queu que manere que ce soit, depuis quil prist sa chere Compaigne Isabel Royne d'Engleterre; soit de la prise, la detenue, ou de la mort du dit P. ou d'Entrees en Villes, ou en chausteux, ou de Sieges, ou de Portement d'Armees, ou de prise des persones, ou d'Alliances, queles que elles soient, ou en autre manere quele que elle soit, qe touche, ou eit regard a la persone, & au fait que est avenuz du dit Monsieur P. de Gavaston.

ITEM, Il S'ACORDENT bien que, si la dite seurte plest as ditz Contes & Barons, & il ne voillent venir en lour propres persones en Parlement, quil enverront procuratours, od suffisant poair, pur prendre, e consentir pur eux la dite seurte: E, uncore, od suffisant poair, de consentir a la seurte, que se doit faire en dit Parlement, pur les aerdaunz, & receptaunz du dit P. de Gavaston, la quele seurte est trete & acorde en la manere que s'en suit;

Grante est qe nul, de quel estat, ou de quel condicion q'il seit, en nul temps avenir, seit chalenge, pris, ne enprisonez, molestez, ne grevez, ne en jugement mens, par nous, ne par autres, a nostre sente, ne a suite de autri, qi quil soit, en nostre Court, ne nule part aillours, par encheson de revenir du dit P. en Engleterre, ne de eide, ne de menitenement, aerdaunce, ne de conseil, ne de rescet de li, ne de Aliaunce faite a lui, ou pur lui, par escrit, ou autrement; ne pur enchesón de demorer en sa Compaigne, ne en service, en nul temps passe coe en areres: Et deivent auxi li Treteour ceo reporter as Countes, a saver eut lour volunte.

A.D. 1312. Edw. 2. ITEM, Li Treteour ACORDENT bien, que, en prochein Parlement, se face purveaunce, par le Roy, e le Comun assentement dez Prelaz, Countes, & Barons, que en touz Parlemenz, & Traitemenz, e autres Assemblez, que se feront de ore en avaunt, en Roialme d'Engleterre, a touz jours, que hom viens, sanz tote force, e sanz armes, bien e paisiblement, ad honur du Roy, e a la Pees de lui, & de seon Roialme: e promistrent li trois Treteours, q'il mettront tote la peine, qil porront, vers le dit Counte de Lancastr. e Warr. que le dit Procuratours, que vendront au Parlement, pur le ditz seurtez, averont poir de eux consentir e acorder, en Parlement, a la dite purveaunce, e lur semble bon que ensi se face:

Et est bien a saver, que, au dit Parlement, ne se feront nules autres choses, sur ke les ditz seurtez, e la dite purveaunce que nul viegne od armes devaunt que la obeisaunce soit fait; la quele faite, se treteront les autres choses du Parlement si come reson serra.

ITEM, Les ditz Treteours promeitent bien, que la dite reconciliacion feit, quant il sorront en plein Parlement ovesque lur Piers, il mettront tote la peine, qil porront, a coe, que le Roy eit covenable eide de tot son Roialme pur sa guerre d'Escoce.

ITEM, Pur ce que les ditz trois Treteours se pleinent de ce, que, puis le conduit done a eux, & a lour aerdantz, li Roi avoit fait prendre en sa meyn plusours biens & terres, des queux Monsieut Griffyn de la Pole estoit en sesine, sicome il disoit, en temps de conduit; il plest au Roi, que deux Justices, nient suspecionous, soint envoiez, de par li, au lieu pur Saver la verite de ce;

Et sil troevent, que le dit Monsieur Griffin eit este disseisi d'aucunes terres, depuis le dit conduit, dones au Conte de Lancastre, il l'en reseiserunt: Et, ce fait, il appelleront les parties, &, oies lour resons, il lour ferront droit hastivement, sur les choses contenciouses, par tiele ley come il y appendra:

Et, uncore, si li dit Monsieur Griffyn se voleit pleyndre d'aucun gref, force, ou violence, que hom li eust fait avant le dit conduit, li Auditour l'orront, & li en ferront reson.

Et, de ce, que Monsieur Fouk Lestrange

A.D. 1312. Edw. 2. ftrange fe pleint, que hom li ad fait gref, & defceili, depuis le dit conduit; li ditz Auditours appellez lez Gentz le Roi, & le dit Monfieur Fouk, &, oies lor refons, il lour ferront droit deffi-come defus eft dit.

ITEM, Il pleft au Roi, que les biens Monfieur Henri de Perci, qui ont efte pris en fa meyn, li foient recruez per pleggez jufques au prechein Parlement: Les queux Juftices ferront la, pour faire les chofes diffufdites, dedens les vint jours de Noel.

ITEM, Il eft trete & acorde, depar noftre Seignur le Roi, que totes maners de Gentz, du Roiaume d'Engleterre, & d'aillours, qi ne font de guerre au Roi, peuffent aler fauf & feur par tout le Roiaume avantdit, en fauf conduit, & en fauf garde du Roi, droit fefaunt & droit pernant, pur faire totes lour bofoignes, en riele manere qu'il ne voifent a force, ne a armes:

Et durra ce conduit & cele feurte tant que a la Pentecouft prechein avenir:

Et de ce ferront donees Lettres, defouz le grant Seal le Roi, as Contes & Barons, pur eux & lour aerdantz. A.D. 1312. Edw. 2.

Le collacion de cefte Endenture feuft faite & Leuue l'An de grace 1312. le Meskerdy prefchein devant Noel, en la Chaumbre, du Cardenal a Londres, en la prefence,

Du dit Cardenal, de l'Evefque de Poyters,
—— l'Evefque de Worceftr.
Le Conte de Pembrok,
Monfieur Johan de Crombwell,
Maiftre Gerard de Curton,
Maiftre Richard Tibetot, Clercs le Roi de France;
Maiftre Reymund Sybyrayn,
Monfieur Guilliam de Chaftel Noef,
Chevaler Maiftre Roger de Northburgh,
Maiftre Johan Walewyn, &
Michael de Meldon.

Et, en tefmoignance des chofes deffufdites, l'une partie de cefte Endenture demoert devers le Roi, & l'autre partie eft baillee a deffufditz Maiftre Johan & Michel, pur porter as Contes & Barons deffufditz.

Pro Rege de pace proclamanda, & ne prifæ fiant.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 18. d.

REX Vicecomiti Eborum, falutem.

Tranquilitatem & quietem populi Regni noftri corditer affectantes, hiis, per quæ hujufmodi pax & tranquilitas turbari poterunt five lædi, volumus obviare;

Et ideo tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis locis in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, ex parte noftrâ publice proclamari, & fub gravi forisfactura noftra diftricte facias inhiberi, ne quis, cujufcumque ftatûs aut conditionis exiftat, fine noftra fpeciali licentia armatus incedere, feu quicquam, per quod populus nofter terreri, feu pax noftra turbari valeat, attemptare præfumat, feu facere quoquo modo. A.D. 1312.

Facias etiam in locis prædictis, ex parte noftra, firmiter inhiberi ne quis, fub forisfacturâ prædictâ, prifas aliquas (præter antiquas prifas, debitas & ufitatas) faciat quovis modo.

Tefte Rege apud Wyndefore, 22. die Decembris.

Eodem modo mandatum eft fingulis Vicecomitibus per Angliam.

De defiftendo ab extenfione Cathenarum in Urbe Londoniarum.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 17.

REX Majori, Aldermannis, & Vicecomitibus London. falutem.

Licet nuper vobis præceperimus, quod Civitatem noftram prædictam, ad opus noftrum, & hæredum noftrorum, faceretis falvò & fecurè, in veftro periculo, cuftodiri: & quod non permitteretis aliquos, cum equis & armis, Civitatem illam ingredi, fine mandato noftro fpeciali;

A.D. 1312. Cujus prætextu portas Civitatis illius per dies claudere, & per homines armatos cuftodire, cathenas ex tranfverfo introitûs portarum illarum & vicorum in eadem Civitate extendi, aliaque quamplura, per quæ populus, ad eandem Civitatem confluens, terrebatur, feciftis:

Vobis nichilominus mandamus quod ab

A. D. 1312. Edw. 2. ab hujusmodi clausurâ & custodiâ dictarum Portarum, ac extensione cathenarum illarum desistatis, & subtrahatis, quousque aliud inde a nobis habueritis in mandatis; Civitatem illam custodientes prout prius fieri consuevit. A. D. 1312. Edw. 2.

Teste Rege apud Windesore, tricesimo die Decembris.

Pro Maria Sorore Regis apud Wyndesore morante.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 18. REX, Vicecomiti Wiltes, salutem.

Cùm teneamur Mariæ, Sanctimoniali de Ambresbury, Sorori nostræ carissimæ, in duodecim libris, septem solidis, & tribus denariis, tàm pro fœno, avenâ, literâ, ferrurâ, & vadiis Garcionum suorum, morando apud Wyndesore, mense Decembris, proximò præterito, quàm pro expensis suis eundo de Wyndesore usque Ambresbury, sicut in quadam billa Garderobæ nostræ, quæ ex parte ipsius Sororis nostræ in Cancellaria nostra liberatur, pleniùs continetur. A. D. 1313.

Nos, volentes quod eidem Sorori nostræ, de prædicta pecunia, celeriter satisfiat, tibi præcipimus quod eidem Sorori nostræ, vel ejus Attornato in hac parte, dictam pecuniam de exitibus Ballivæ tuæ, sine dilatione, habere facias; & nos tibi indè, in Compoto tuo, ad Scaccarium nostrum debitam allocationem habere faciemus.

Teste Rege apud Windes. primo die Januarii.

Per billam de Garderobâ.

De providentiis pro Capella Wyndesoræ.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 2. d. FET a remembrer, que nostre Seignur le Roi ad ordene & commaunde que sa Chapele de Seint Edward, en le Chastiel de Wyndesor, soit gardee & servie en la manere, que s'ensuit.

Primes, en le honour de Dieu, de nostre Dame, & de seint Edward pur li & pur ses Aunceстres, soient illoeques ordenez quatres Chapelcins que soient prodes hommes, & de bone condicion: dount un de eux serra chef Chapelein de la Chapele; & les autres trois secundaires.

Item, deux Clers, que soient de bone condicioun, & bien chauntanz; & soient, en touz poinz, entendanz au Chef Chapelein, & a les autres, quant mester est, pur service de la Chapele.

E chescun des avantditz Chapeleins chaunte sa messe chescun jour, si grant cause ne le destourbe; issuit quil y soient chescun jour, a tot le mayns, deux messes, par note, l'une de nostre Dame, & l'autre du jour, & autres deux de REQUIEM, pur les almes de Aunceſtres nostre Seignour le Roi E. A. D. 1313.

Preingne le chef Chapelein 10 Mars par an pur totes choses: & chescun des autres trois 100 Souz; & les deux Clers chescun de eux, 50 Souz pur totes choses.

Et le Chaunceler le Roi, qui quil soit, pur coe quil est chef de la Chapele nostre Seignur le Roi, face chescun An un tour illoeques, s'il puit, par congie de nostre Seignur le Roi, pur veer que la dite Chapele soit servie des ornomentz, de libraire, & de chanterie, en la manere susdite, & face brefs de LIBERATE, que les ditz Ministres soient serviz de lour soldz, a deux termes del An, si comme est avant ordene.

Et, si nul des avantditz 6 Ministres soit a Dieu commaunde, ou ouste par certeynes enchesons, que le Chaunceler mette un autre, que soit suffisaunt.

Et soit ceste chose enroullee, & bien garde, tan que nostre Seignur le Roi eit autre chose ordenez.

Litera missa Comitissæ Fuxi, super diversis injuriis ei ex parte Franciæ illatis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 14. REX Nobili Dominæ, Margaretæ Comitissæ Fuxi, & Vicecomitissæ de Biarne, Consanguineæ karissimæ suæ, salutem.

Intelleximus litteras vestras, quas nobis nuper misistis, inter cætera continentes quòd vos, & Gentes vestræ, pro eo quòd Johanni de Ferariis, nuper Senescallo nostro Vasconiæ, in aliquibus, super quibus vos ex parte nostra requisivit, A. D. 1313.

A. D. 1313. Edw. 2. fivit, intendistis, & etiam paruistis, per Commissarios, a Curiâ Franciæ deputatos ad prosecutionem Amaneni de le Bretto, estis molestatæ multipliciter & vexatæ: quod nobis displicet in immensum; scientes pro certo, quod super hoc in omnibus, & cum omni festinatione, quâ poterimus, cum Dei auxilio, congruum remedium apponemus.

Nos enim solempnes Nuncios nostros ad Dominum Regem Franciæ, & ad partes Vasconiæ, pro remedio super dicto negotio, & aliis nos tangentibus, apponendo celeriter, transmittendos, & in instanti Parliamento nostro intendimus ordinare.

Vobis autem, de bonâ voluntate & affectione, quas erga nos geritis & haberetis, & de eo quòd vos semper in agendis nostris paratam exhibuistis, & cum diligentia exhibetis, grates ex corde referimus speciales.

Dat. apud Wyndes. primo die Januarii.

A. D. 1313. Edw. 2. Consimiles litteræ subscriptis diriguntur; videlicet,

Majori, Juratis, & Communitati Baionæ,
Majori, Juratis, & Communitati Civitatis Aquen.

REX dilecto & fideli suo Ottoni de Lados, salutem.

Ex relatu plurium ad nostram notitiam jam pervenit, quod vos, pro eo quod Johanni de Ferariis, *&c. ut supra de verbo ad verbum, mutatis mutandis.*

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Guillielmo Arnaldi de Fescas,
Arnaldo de Castro Novo.

De forma Juramenti in Vasconia observanda.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vascon. 6. E. 2. m. 14. REX, dilecto & fideli suo, Stephano Ferioli, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Mandamus vobis, quod a Majore, Juratis, & Communitate Civitatis nostræ Burdegaliæ Juramentum recipiatis sub formâ, qua ipsi Johanni de Ferariis, nuper Senescallo nostro Vasconiæ, proximo Prædecessori vestro, Juramentum præstiterunt; præstando similiter eis Juramentum sub eâdem formâ, sub qua eundem Johannem Juramentum illud eisdem noveritis præstitisse.

Scribimus autem Majori, Juratis, & Communitati prædictis, quòd formâ prædictâ, quoad Juramenrum ipsorum vobis præstandum, ad præsens, in suis Articulis observetur; & quod solempnes personas ad partes Vasconiæ in brevi, concedente Domino, transmittemus: quæ, habitâ informatione legitimâ de factis Prædecessoris vestri prædicti, quod reformandum, seu corrigendum fuerit, reformabunt. A. D. 1313.

Dat. Wyndes. primo die Januarii.

De injuriis Civibus Aquensibus per Commissarios Franciæ illatis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 14. QUIA Rex intellexit, quòd Cives Regis Civitatis Aquensis, per Commissarios Domini Regis Franciæ, injustè gravantur multipliciter & vexantur;

Mandatum est eisdem, quod ipsos Cives ab hujusmodi vexationibus & gravaminibus, prout ratio dictaverit, & per avisamentum Consilii Regis Vasconiæ faciendum videbitur, defendant. A. D. 1313.

Dat. Wyndes. primo die Januarii.

Et erant Patentes.

Ad Papam pro Johanne de Sandale.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, pro dilecto Clerico nostro, Johanne de Sandale, ut petitionem ipsius ad exauditionis gratiam digneremini admittere, per litteras nostras vestræ Clementiæ humiliter duximus supplicandum: A. D. 1313.

Et, quia felicem ipsius petitionis expeditionem ex cordis intimo affectamus,

vestræ

A. D. 1313. Edw. 2. vestræ Sanctitati iteratis precibus devotissime supplicamus, quatinus præfatam petitionem, juxta speratam fiduciam, quam de vestræ Bonitatis affluentiâ reportamus, dignetur vestra Paternitas reverenda feliciter exaudire.

Nobis verò gratum erit & acceptum, si desiderata ipsius negotii expeditio nobis, per dilectum & fidelem nostrum Johannem de Croumbwell, & dilectum Clericum nostrum Walterum de Maydenstan, vel eorum alterum, latores præsentium (quos pro quibusdam negotiis, nos tangentibus, ad vestræ Sanctitatis præsentiam transmittimus) valeat nunciari; quod fieri quæsumus, Pater Sancte. A. D. 1313. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndes. septimo die Januarii.

De tractatu inter Regem & Contrariantes, & de restitutione ab istis facienda.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 5. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm in tractatu, nuper apud London, coram quibusdam Prælatis, Comitibus, & aliis Nobilibus, super aliquibus dissensionibus, inter nos, & quosdam Magnates de Regno nostro exortis, pacificandis, habito, inter cætera contineatur, quod iidem Magnates quicquid per ipsos, apud Novum Castrum super Tynam, vel alibi, occasione Petri de Gavastoun captum erat, de quocunque fuerit, videlicet, omnia jocalia, & omnes equos, qui adhuc superstites sunt, & omnes res alias, quæcunque sint, nobis reddant, apud Sanctum Albanum, in Festo Sancti Hillarii proximò futuro:

Et, si fortè aliqui de equis prædictis mortui fuerint, tunc ipsi Magnates pretium & valorem equorum illorum mortuorum, qui inveniri non poterunt, die & loco prædictis, nobis solvent;

Nos, de fidelitate & industriâ dilectorum Clericorum nostrorum, Johannis de Sandale, tenentis locum Thesaurarii nostri, & Ingelardi de Warle, Custodis Garderobæ nostræ, confidentes, A. D. 1313. assignavimus illos ad prædicta jocalia, equos, & res alias quascunque; necnon pretium & valorem equorum mortuorum, qui inveniri non poterunt, nostro nomine recipiendum: & ad debitas & sufficientes acquietantias inde, nostro nomine, faciendum; quas ratas habebimus & acceptas.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoriam septimo die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

ET mandatum est præfatis, Johanni & Ingelardo, quod, ad prædictos diem & locum personaliter accedentes, præmissa faciant & expleant in forma prædicta.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per breve de privato sigillo.

Ad Senescallum Vasconiæ, pro Margareta Comitissa Fuxi.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 13. REX Senescallo suo Vasconiæ, qui nunc est, & qui pro tempore fuerit, vel eorum Loca tenentibus, salutem.

Quia intelleximus quod, dilecta nobis, Margareta Comitissa Fuxi, & Vicecomitissa de Bierne, per Commissarios Domini Regis Franciæ injustè vexatur multipliciter & gravatur;

Vobis mandamus quòd præfatam Comitissam ab hujusmodi vexationibus & gravaminibus, secundum foros & consuetudines partium prædictarum, & prout ratio dictaverit, ac per avisamentum Consilii nostri Vasconiæ faciendum fore videbitur, defendatis. A. D. 1313.

Dat. apud Wyndes. octavo die Januarii.

Per Consilium.

Ad Papam de Credentia.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Fin. 6. E. 2. m. 18. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam negotia, nos specialiter tangentia, dilectis & fidelibus nostris, Johanni de Crombwell Militi, & Magistro Waltero de Maidenstan Clerico, A. D. 1313.

A. D. 1313. rico, vestræ Clementiæ injunximus exponenda:
Edw. 2.
Sanctitati vestræ humiliter supplicantes, quatinus præfatis, Militi & Clerico, vel alteri, in hiis, quæ vestræ beatitudini, ex parte nostrâ, exposuerint, vel exposuerit, vivâ voce, fidem digne- A. D. 1313. mini credulam adhibere.
Edw. 2.
Conservet, &c.

Dat. apud Wyndes. octavo die Januarii.

De Castris, Terris, & Tenementis, quæ fuerunt Petri de Gavaston, commissis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Fin. 6. E. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd commisimus, dilecto & fideli nostro, Thomæ de Ercedekne, Custodiam omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, cum pertinentiis, in Comitatibus Cornubiæ & Devoniæ, ac etiam More & Dertemore in eodem Comitatu Devoniæ, quæ per mortem Petri de Gavaston, quondam Comitis Cornubiæ, in manu nostra existunt, habendam quamdiu nobis placuerit;

Ita quod de exitibus, indè provenientibus, nobis respondeat ad Scaccarium nostrum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndes. decimo tertio die Januarii.

Per ipsum Regem, nunciante Comite Pembrokiæ.

ET mandatum est Johanni de Bedewynde Clerico, quod eidem Thomæ Castra prædicta, unà cum armaturis, victualibus, & omnibus aliis rebus Regis, in eisdem Castris existentibus, per Indenturam, inter ipsos inde conficiendam: ac Terras & Tenementa prædicta, cum pertinentiis, quæ sunt in Custodiâ suâ, liberet custodienda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd commisimus dilecto & fideli nostro Thomæ le Ercedekne Co- A. D. 1313. mitatum Cornubiæ, cum pertinentiis, custodiendum quamdiu nobis placuerit; ita quod firmas debitas nobis reddat annuatim ad Scaccarium nostrum, & de debitis nostris ac omnibus aliis, ad officium Vicecomitis Comitatûs illius spectantibus, nobis ad idem Scaccarium respondeat, prout alii Vicecomites Comitatûs prædicti nobis hactenus reddere & inde respondere consueverunt.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesor. 13. die Januarii.

Per ipsum Regem nunciante Comite Pembrokiæ.

ET mandatum est Johanni de Bedewynde Clerico, quod eidem Thomæ Comitatum prædictum, unà cum Rotulis, Brevibus, Memorandis, & omnibus aliis, Officium Vicecomitis Comitatûs illius tangentibus, quæ sunt in Custodia sua, per Indenturam, inter ipsos inde conficiendam, liberet custodiendam in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

ET mandatum est Archiepiscopis, Episcopis, &c. quòd eidem Thomæ, tanquam Vicecomiti Regis Comitatûs prædicti, in omnibus, quæ ad Officium Vicecomitis illius pertinent, intendentes sint, & respondentes in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Pro Bertrando del Gout, de Castro & Villa de Blankaforti.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 12.

REX universis, præsentes litteras inspecturis, salutem, & fidem præsentibus adhibere.

Dudùm Nobilem Virum, Bertrandum de Guto, nunc Vicecomitem Leomanniæ & Alti Villaris, volentes prosequi munere gratioso, sibi, & hæredibus suis, & successoribus quibuscunque, A. D. 1313. Castrum & Villam de Blankaforti Burdegaliæ Dioc. cum omnibus ædificiis, fortaliciis, juribus, & pertinentiis, territoriis, jurisdictionibus altis & bassis, mero & mixto imperio, homagiis, vassalagiis, pedagiis, servitutibus personalibus

A.D. 1313. Edw. 2. nalibus & realibus, feodis, aliisque juribus & obventionibus universis, quæ nobis competebant, & competere poterant in prædictis locis, &, occasione ipsorum, inhabitatoribus eorumdem, jus quoque & potestatem eadem excercendi, ob multa grata & accepta servitia, nobis & progenitoribus nostris, a prædicto Nob .i & illis de genere suo, impensa, pe. .as nostras litteras purè & simpliciter .eminimus .onavisse:

Verùm cùm Nobilis Vir, Bernardus de Audengia Domicellus, pro loco, & pertinentiis loci de Audengia: & Nobilis Mulier Auda, filia & hæres, ut asserit, Gombaldi de Tyrano, pro loco & pertinentiis loci de Tyrano, sitis infra metas Castellaniæ Castri prædicti de Blanchaforti, Homagia & Juramenta fidelitatis, nobis & progenitoribus nostris dudùm debita, præstare dicto Nobili recusaverint & recusent:

Prætenso inter cætera pro parte dicti Bernardi, se ad idem homagium non teneri propter hoc, quod a quodam fratre, ultimogenito quondam Domini de Blanchaforti, suam traxerat originem descensivè: & quod, propter hoc, cum par deberet eidem Domino, suisque successoribus reputari, nullum, ut dicit, ei homagium præstare seu facere, sicut asserit, set nobis solummodo tenebatur:

Audâ præfatâ, ex hoc se non teneri dicente ad homagium memoratum, quod olim, inclitæ Recordationis, Dominus, Progenitor noster, dictum Gombaldum de Tyrano, Patrem suum, ad homagium & juramentum fidelitatis admisit; eum nichilominus eximendo, quòd nulli alii quam sibi & suis successoribus præstare prædicta, nec jus coram aliquo, sen Curiâ alicujus, præterquam suâ, & successorum suorum, facere teneretur:

Prædictis causis, & aliis multis diffugiis, pro parte dictorum, Bernardi & Audæ, sicut intelleximus, super hiis allegatis.

Nos autem (nolentes hujusmodi nostram liberalitatem, prout nec honori nostro congruit, decurtare vel minorare, set ipsam uberiori dono gratiæ, cùm hoc ipsius Bertrandi merita postulent, potius ampliare) tenore præsentium declaramus intentionis nostræ fuisse, & esse, nos, pro nobis, & successoribus nostris, tunc temporis, eidem Bertrando, & successoribus, & hæredibus quibuscunque, ob causam prædictam, &, ut prædicitur, donâsse, quitâsse, & concessisse; & in ipsum, & suos hæredes, ac successores quoslibet transtulisse, virtute ac prætextu donationis prædictæ, prædicta homagia & juramenta fidelitatis, justitiam altam & bassam, merum & mixtum Imperium, ac jurisdictionem omnimodam, & excercitium eorumdem, & quælibet jura, servitia, deveria, & explecta, quæ in dictos, Bernardum & Audam, & successores ipsorum, & in locis prædictis, & Ipsorum habitatoribus habemus & habere possumus, & modo quolibet possumus reclamare; A.D. 1313. Edw. 2.

Hujusmodi nostr. intentionis declarationem & expressionem proinde valere volentes, & tenore præsentium decernentes sic habere perpetuam & indubitabilem firmitatem, ac prædicta omnia & singula sic plene & irrevocabiliter comprehendi, sub dictâ donatione, & dictam donationem ad ea omnia & singula sic extendi, ac si in litteris præfatæ donationis omnia & singula supradicta fuissent nominatim & specialiter expressata.

Rursus ad omnis dubitationis scrupulum amovendum, volentes securitati dictorum, Bertrandi, Bernardi, & Audæ, & hæredum, & successorum ipsorum, & eorum cujuslibet, providere, ad pleniorem cautelam, si forsan eidem Bertrando non esset quæsitum jus in prædictis virtute donationis ipsius, & apud nos jus aliquod remansisset, vel nobis in eis vel ad ea competeret, modo aliquo, vel ad aliqua, vel in aliquibus prædictorum, totum id jus, & actiones, nobis modo quolibet competens, & competentes, & competituras, eidem Bertrando, & suis hæredibus, & successoribus (Nobili Viro Bertrando de Salviaco Milite, Consanguineo & Procuratore dicti Bertrandi, pro ipso præmissa omnia & singula recipiente) pro nobis & successoribus nostris (dummamen prædicta, tempore Prioris donationis nostræ fuerint in dictâ Castellaniâ, & de eâdem Castellaniâ) non obstantibus prædictis omnibus & singulis, propositis, & quæ proponi possent per dictos, Bernardum & Audam, & quemlibet eorum, ob causam prædictorum servitiorum, perpetuâ & irrevocabili donatione inter vivos donamus, cedimus, & quitamus, nichilque nobis aut nostris successoribus retinentes; quin pleno jure in eundem Bertrandum, & suos hæredes, ac successores quoslibet, ad suam plenariam voluntatem liberè faciendam, totaliter transferamus; excepto ressorto dumtaxat, cùm a Curiâ dicti Bertrandi, & successorum, vel hæredum suorum, ad Curiam nostram contingeret appellari.

A. D. 1313. Edw. 2.

Et, quòd idem Bertrandus, & successores ipsius, nobis, aut nostris successoribus, tàm pro aliis donatis, quàm istis, sicut pro nobili feodo, homagium præstare ac facere teneantur, dicto Bertrando cedimus omnia jura, & actiones, ac prosecutiones, quæ nobis contra ipsos, Bernardum & Audam, & habitatores dictorum locorum, conjunctim vel divisim, competunt, aut competere possunt quoquo modo; ipsumque Procuratorem constituimus in rem suam;

Dictosque, Bernardum & Audam, & habitatores dictorum locorum, & successiorum suorum, ob causam prædictam, absolventes, liberantes, & quietantes ab omnibus homagiis, & juramentis fidelitatis, & aliis, & singulis supradictis, & quibus nobis tenebantur, conjunctim vel divisim, ratione prædictorum;

Sibi damus, tenore præsentium, in mandatis, ut dicto Bertrando, & suis hæredibus, & successoribus, & omnibus & singulis supradictis, de cætero (non expectata super hoc aliâ jussione) dicta homagia, & fidelitatis juramenta præstent, & exhibeant, & plene ac libere pareant & intendant, sicut nobis parere, ante donationem hujusmodi, tenebantur; non obstantibus, exemptione, retentione, & privilegiis quibuscumque, a nobis, seu progenitoribus nostris, concessis ipsis, Bernardo & Audæ, seu prædecessoribus eorumdem.

Concedentes eidem Bertrando, quòd ipse exnunc, auctoritate propriâ, possit prædicta omnia & singula exigere, recipere, ac eadem, sicut Proprietarius & Possessor, & quasi, eorum legittimus, excercere, ac ipsorum quasi possessione gaudere pacificè & quietè.

Et, si nos forsan, per nos, vel per alium, vel alios, possessionem, & quasi, habemus aliquam prædictorum, vel aliquorum ex eis, exnunc nos ipsius Bertrandi nomine constituimus possidere, ac quasi, donec possessionem, & quasi, prædictorum plenariè sit adeptus:

A. D. 1313. Edw. 2.

Renunciantes, instructi ad plenum super hoc, juribus, usibus, consuetudinibus, & statutis, præmissis obviantibus, seu alicui ex eis, exceptioni servitiorum non impensorum, de uno acto, & de alio scripto, judicis officio, conditioni ob causam, & sine causa, privilegiis concessis & concedendis, & juri insinuandi, & juri, ob ingratitudinem, seu liberorum novam procreationem, donationem revocare, vel alio modo quolibet, permittendi: & omni alii auxilio juris & facti ac beneficio, per quæ præmissa, seu aliquod ex eis enervari, seu aliquatenus impugnari valerent; & juri, per quod potest generalis renunciatio impugnari.

Promittentes insuper, bonâ fide, dicto Bertrando, suisque successoribus quibuslibet, plenam & integram evictionem & warantiam portare in judicio & extra, nostris sumptibus & expensis; quódque neque jure minoris ætatis, nec alio quocunque veniemus, vel attemptabimus per nos, vel alios, tacitè vel expressè, directè vel indirectè, contra præmissa, seu aliquod eorumdem.

Et, ad pleniorem securitatem dicti Bertrandi, suorumque successorum, volumus quod hiis præsentibus litteris, de prædictis omnibus & singulis, in hiis contentis, plena & indubitata fides adhibeatur in judicio & extra, absque exhibitione litterarum quarumlibet aliarum, & absque aliâ probatione quacunque.

Et quod, si super contentis in præsentibus litteris aliqua dubitatio oriretur, pro prædicto Bertrando & suis successoribus, & ad ipsorum utilitatem & commodum, semper habeant omnis ambiguitas & dubitatio reclamari.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndes. decimo sexto die Januarii.

Pro eodem Bertrando.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 13.

REX universis, præsentes litteras inspecturis, salutem, & fidem præsentibus adhibere.

Dudùm Nobilem Virum, Bertrandum del Gout, nunc Vicecomitem Leomanniæ, & Alti Villaris, ob fructuosa servitia, quæ ipse, & antecessores sui, ac alii de genere suo, Progenitoribus nostris, & nobis multipliciter impenderant & gratanter, volentes prosequi munere gratioso, sibi mille & quingentas libratas terræ Chipontenses, per annum, duximus concedendas;

A. D. 1313.

Et, in partem satisfactionis earumdem, sibi, pro se, & suis hæredibus, & quibuscumque successoribus suis, per quasdam nostras litteras, Castrum & Villam de Blankaford, Burdegalensi Dioceſi, cum suis juribus & pertinentiis universis, in valorem septingentarum libratarum Terræ Chipotensium per annum:

Et postmodum, per alias nostras litteras, Castrum de Podio Guillielmi, & Bastidam

A. D. 1313. Edw. 2. Bastidam Montis securi, Vasatensi & Petragoricensi Diocesibus, cum suis juribus & pertinentiis universis:

Ac etiam Homagia, Fidelitates, Sacramenta, & alia deveria feudalia Nobilium & Tenentium subscriptorum, ac Hæredum & Successorum suorum, nobis tunc debita in Vicecomitatu Leomaun. & Alti Villaris, pro Castris, Villis, Terris, seu Tenementis quibuscumque, in Vicecomitatibus antedictis; videlicet,

Episcopi & Capituli Ecclesiæ Lectoren.
Seguine de Pinibus,
Guillielmi Arnaldi de Antigni,
Reymundi de Monas,
Bernardi de Berrak,
Fortanarii de Mareschaub,
Arnaldi de Vicomonte,
Hæredum Aynardi de Cutmont,
Guillielmi Bernardi de Cutmont,
Bertrandi de Cobiraco,
Assionis de Faudas, & Beraldi Fratris ejus,
Bertrandi de Galardo,
Guillielmi Reymundi Lort,
Reymundi de Lutmont,
Bozonis de Lutmont,
Bernardi de Dure Forti,
Voziani de Lenmama,
Galabrini de Goleux, &
Armandi de Falgaroliis.

In plenariam satisfactionem Mille & quingentarum libratarum terræ Chipotensium prædictarum, dedimus & concessimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, ac Successoribus quibuscumque,

HABENDA ET TENENDA eidem Bertrando, & Hæredibus, ac Successoribus suis quibuscumque, de nobis, & Hæredibus nostris, prout in Litteris nostris prædictis plenius continetur:

Quæ quidem Castra, Villa, Bastida & Deveria feudalia, memorata, Bertrando, de mandato nostro, sunt assignata;

Nos, pro nobis, & Successoribus nostris, Donationes, Concessiones, & Assisas hujusmodi ratas habentes & gratas, ipsas expressivè & ex certâ scientiâ confirmamus.

Et, ad pleniorem securitatem dicti Bertrandi, suorúmque successorum, volumus, & sibi concedimus, quòd, si super contentis in præsentibus Litteris aliqua dubitatio orietur, pro prædicto Bertrando, & suis Successoribus, semper habeant omnis ambiguitas & dubitatio, prout jus dictaverit, declarari.

In cujus, &c.

Dat apud Wyndesor. 16. die Januarii.

De non Torneando apud Novum Mercatum.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 4.

REX, dilectis sibi, Nicholao de Tikehill Clerico, & Arnaldo de Sancto Martino servienti suo ad arma, salutem.

Sciatis quod, cùm nuper, per singulos Comitatus Regni nostri, publicè proclamari fecerimus, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, nè quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque, Turneare, Burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum exercere præsumeret, infra Regnum nostrum, sine nostrâ licentiâ speciali:

Ac jam intellexerimus quòd quidam Comites, Barones, Milites, & alii homines ad arma, hac instanti die Dominicâ, ad Turneandum apud Villam de Novo Mercato sunt venturi;

Assignavimus vos ad inhibendum eisdem, Comitibus, Baronibus, Militibus, & aliis quibuscunque, nè apud dictam Villam de Novo Mercato, seu alibi infra Regnum nostrum, ad diem prædictum, vel aliàs Turneare, Burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum exercere præsumant, sine nostrâ licentiâ speciali. A. D. 1313.

Et, ad omnes illos, quos, post inhibitionem hujusmodi, inveneritis ibidem facta armorum aliqua excercentes, & eorum equos & Hernesia, & per Vicecomites nostros Comitatuum Cantebrigiæ & Suffolciæ, quibus super hoc scribimus, Arestandos, & in prisona nostra salvò custodiendos, donec aliud indè duxerimus ordinandum.

Ac ideò vobis mandamus quòd, usque dictam Villam de Novo Mercato, ad diem prædictum, accedentes, præmissa faciatis in formâ prædictâ; ac de eo, quod inde feceritis, nec non de nominibus illorum, si quos eâ occasione arestaveritis, nobis distinctè & apertè, sine dilatione, constare faciatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Windesoram, 17. die Januarii.

Per ipsum Regem.

A.D. 1313. Edv. 2. A.D. 1313. Edv. 2.

Nominatim præmuniuntur Barones ne ad dictum Turneamentum divertant.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 5.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, apud Villam de Novo Mercato, hac instanti die Dominicâ, ad Torneandum Conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere Poteritis, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam de Novo Mercato, seu alibi infra Regnum nostrum, ad diem prædictum, vel aliàs Turneare, Burdeare, justas facere, Aventuras quærere, seu alia facta Armorum excercere præsumatis, sine licentiâ nostrâ speciali.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram, 17. die Januarii.

ET mandatum est Johanni Giffrard de Brumesfeld, in fide & homagio quibus Regi tenetur, & sub forisfacturâ omnium quæ Regi forisfacere poterit, ne ad diem prædictum, vel aliàs, apud dictam Villam de Novo Mercato, vel alibi, infra dictum Regnum Turneare, seu aliquod aliud factum Armorum excercere præsumat, sine Regis licentiâ speciali. A.D. 1313.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiæ;
Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Hertford.
Pagano de Tybotot;
Willielmo le Latimer;
Johanni de Warennâ, Comiti Surriæ;
Bartholomæo de Badelesmere.

Ad Papam super mutuo ab eo Regi faciendo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Vestræ Sanctitatis affectio, nobis frequenter, ex innatæ gratitudinis Munificentiâ, uberrimè præostensa, promptos & audaces nos efficit vestram Beatitudinem, in nostris necessitatibus & agendis, fiducialiter requirendi.

Nuper siquidem, Pater Sancte, inter alias requisitiones nostras, quas vobis, per dilectos & fideles nostros, Alexandrum de Abernithy Militem, & Magistrum Walterum de Maidenstan Clericum (tunc per nos ad vestram præsentiam, cum Litteris nostris de Credentiâ, destinatos) fieri fecimus; iidem Nuncii nostri de subsidio mutui, nobis de quadam summâ pecuniæ faciendo, vestram, ex parte nostrâ, Clementiam requisiverunt specialiter & rogârunt:

Super quâ quidem requisitione, & aliis, vobis ex parte nostrâ expositis per eosdem, vestra nobis per Litteras nunciare curavit Benignitas gratiosa, quòd responsum vestrum gratum & acceptabile, super requisitionibus memoratis, nobis per Nuncios vestros proprios faceretis:

Ex quarum continentiâ Litterarum spem firmam concepimus & habemus, optatum nostrum, super præmissis, gratiose & favorabiliter consequendi; quamvis adhuc, super illis, vel eorum aliquo, per Nuncios vestros, vel alio modo, nobis facta non fit plenaria certitudo. A.D. 1313.

Vestram igitur Paternitatem reverendam omni affectione, qua possumus, requirimus & rogamus; quatinus super requisitionibus supradictis, & præcipue super prædicto subsidio mutui, nobis, ut præmittitur, faciendo, præsertim cum indigeamus pecuniâ quamplurimùm hiis diebus, per dilectos & fideles nostros, Johannem de Crumbewell Militem, & Magistrum Walterum de Maydestan Clericum, quos jam, pro arduis negotiis nostris, ad vestram præsentiam destinamus, nobis rescribere, vel nunciare dignemini vestræ beneplacita voluntatis.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesor. 20. die Januarii.

De

A. D. 1313. Edw. 2. A. D. 1313. Edw. 2.

De Provisione pro Ecclesiâ Elfinensi.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Ex Orig. in Turri, n. 27.

CLemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angli illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Divinæ gratia Majestatis acquiritur, si Ministris ejus, & hiis præcipuè, qui Pontificali sunt prædıti Dignitate, pro ipsius reverentiâ, condignus Honor impenditur, & favor necessarius exhibetur.

Cùm igitur Elfinensis Ecclesia nuper apud Sedem Apostolicam vacavisse nosceretur pro eo, quod nos Venerabilem Fratrem nostrum Malachiam, Episcopum olim Elfinensem, in Archiepiscopum Tuamensem Electum, de prædictâ Ecclesiâ, cujus tunc regimini præsidebat, ad Tuamensem Ecclesiam (ad quam, tunc Pastore carentem, per dilectos Filios Decanum & Capitulum ipsius Tuamensis Ecclesiæ fuerat unanimiter & concorditer postulatus, præsentatâ nobis hujusmodi postulatione) duximus, de Fratrum nostrorum Consilio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, transferendum:

Ac nullus, præter nos, de provisione ipsius Elfinensis Ecclesiæ disponere deberet, pro eo quod nos olim, ante vacationem hujusmodi, provisiones omnium Ecclesiarum Cathedralium, tunc apud Sedem vacantium supradictam, & quas impostèrum vacare contingeret, dispositioni nostræ, ac Sedis ejusdem duximus reservandas:

Et decrevimus extunc irritum & inane, si super hiis secus a quoquam, scienter vel ignoranter, contingeret attemptari.

Dilecti quoque Filii Decanus & Capitulum dictæ Ecclesiæ Elfinensis nobis humiliter supplicârunt, ut providere, de dilecto Filio Laurentio, electo Elfinensi, ipsi Elfinensi Ecclesiæ dignaremur:

Nos, ad eandem Elfinensem Ecclesiam paternæ considerationis oculos dirigentes, ac volentes attentiùs providere ne ipsa Elfinensis Ecclesia proprii sponsi connubio ampliùs destituta maneret, de dicto Laurentio, ipsius Elfinensis Ecclesiæ Canonico, in Sacerdotio constituto (viro utique maturæ ætatis, literarum scientiâ erudito, vitæ ac morum honestate conspicuo, in Consiliis provido, & in Spiritualibus & Temporalibus circumspecto, prout de hiis ipsius Laurentii nobis præsentiâ innuit, & fidedignorum testimonia notitiam præbuerunt) sæpefatæ Elfinensi Ecclesiæ, de prædictorum Fratrum Consilio, & ejusdem plenitudine potestatis duximus providendum, dictumque Laurentium illi in Episcopum præfecimus & Pastorem: Curam & Administrationem ipsius ibi, in Spiritualibus & Temporalibus, plenariè committendo: firmâ spe, fiduciâque conceptâ quòd, dirigente Domino actus suos, memorata Elfinensis Ecclesia, per suæ circumspectionis industriam, & Providentiam circumspectam, spiritualiter & temporaliter, prosperè dirigetur, & salubribus proficiet incrementis.

Serenitatem itaque Regiam rogamus & hortamur attentè, quatinus, te præfato Electo, pro divinâ & ejusdem Sedis reverentiâ, reddens affectu benevolum, & opere gratiosum, ejusdem Ecclesiæ Elfinensis jura, quantum in te fuerit, benigno favore portegas & defendas; ita quod idem Electus, in exequendâ solicitudine sibi creditâ, possit prosperari facibùs, & nos celsitudinem Regiam dignis in Domino laudum præconiis attollamus.

Dat. Avinion. 12. Cal. Februarii Pontificatûs nostri Anno octavo.

Sigillo avulso.

Ad Cardinales, & ad alios super Negotio Mutui Regi faciendi.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. A. D. 1313.

VEnerabili in Christo Patri, Domino J. de Murro, Dei gratiâ, Portuensi Episcopo, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Negotia, specialiter nos tangentia, pro quibus dilectos & fideles nostros, Johannem de Crumbwell Militem, & Magistrum Walterum de Maydenestane Clericum, exhibitores præsentium, ad Domini Summi Pontificis præsentiam destinamus, vobis pleno recommendamus affectu.

Vestram Paternitatem reverendam jugiter requirentes, quatinus præfatis,

A. D. 1313. Edw. 2. Militi & Clerico, vel uni eorum, in hiis, quæ ipsi, vel eorum alter vobis, super præmissis, ex parte nostrâ exposuerint, vel exposuerit vivâ voce, fidem indubiam adhibere, & erga dictum Dominum Summum Pontificem, pro felici & votiva expeditione negotiorum eorumdem, velitis, amore nostri, apponere opem & operam efficaces. A. D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Wyndesor. 23. die Januarii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino B. Tusculano, Episcopo Cardinali; *Domino A. Sabinen. Episcopo Cardinali.* } Episcopis.

Domino J. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero Cardinali; *Domini A. de Cantelupo, tituli Sancti Marcelli, Presbitero Cardinali*; *Domino N. de Francia Sanctorum Nerrei & Achillei, Presbitero Cardinali*; *Domino A. tituli Sanctæ Prudencianæ, Presbitero Cardinali.* } Presbit.

Domino N. Sancti Adriani, Diacono Cardinali; *Domino G. de Peragamo, Sancti Nicholai in Carcere Tullianen. Diacono Cardinali*; } Diaconis.

Domino F. Gaitanen, Sanctæ Mariæ in Cosmodin, Diacono Cardinali; *Domino R. de Senis, Sancti Eustachii, Diacono Cardinali*; *Domino L. de Flisco, Sanctæ Mariæ, in Viâ latâ, Diacono Cardinali*; *Domino A. de Pelagrua, Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali*; *Domino P. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Diacono Cardinali*; *Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Diacono Cardinali*; *Domino R. de Farges, Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali*; *Domino B. de Pelagrua, Diacono Cardinali*; *Domino J. Gaugetani, Sancti Georgii ad Velum Aureum, Diacono Cardinali.* } Diaconis.

REX Domino Archiepiscopo Narbonensi Nepoti Papæ, amico suo karissimo, salutem cum dilectione sincera.

Negotia nos specialiter tangentia, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est Episcopo Tholosan. Nepoti Papæ.

REX, Domino Willielmo Melchini, Tenenti locum Camerar. Papæ, amico suo karissimo, salutem cum dilectione sincera.

Negotia nos specialiter tangentia, *&c. ut supra, mutatis mutandis.*

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino Reymundo Fabri Thesaurar. Papæ,

Domino Berengario Cancellar. Domini de Pelagrua,

Domino Ottoni de Grandissono Militi.

REX dilecto Clerico suo, Magistro Andreæ Sapiti, Procuratori suo in Curiâ, salutem.

Negotia nos specialiter tangentia, *&c. ut supra, de verbo ad verbum, excepto quod ubi dicitur, in Litteris præcedentibus* Paternitatem vestram, *ibi dicitur, in Litteris istis*, vos igitur requirentes, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est Domino Hug. Gerardi, referendario Papæ.

Eodem modo mandatum est Bernardo Regardi, auditori Palatii Papæ.

REX Nobili Viro, Domino Bertrando del Got, Vicecomiti Leomanniæ & Alti Villaris, amico suo karissimo, salutem, cum dilectione sincerâ.

Negotia nos specialiter tangentia, *&c. ut supra, de verbo ad verbum, excepto quod ubi dicitur in quibusdam Litteris præcedentibus* Paternitatem vestram, *ibi*

A.D. 1213. Edw. 2. *ibi dicitur*, *in iſtis*, dilectionem veſtram, *&c. ut ſupra.*

Teſte ut ſupra.

Eodem modo madatum eſt ſubſcriptis; videlicet,

Domino Guillielmo Reymundi de Budos, Nepoti Papæ;

Domino Bertrando Comiti Campaniæ, Nepoti Papæ; A.D. 1313. Edw. 2.

Domino Bertrando de Savinaco, Sororio Papæ;

Domino Reymundo Guillielmi de Farges, Nepoti Papæ;

Domino Arnaldo de Preſſaco, Nepoti Papæ.

De inbibitione Torneamenti apud Bedfordiam.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 3. REX, dilectis & fidelibus ſuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad Arma, ad Torneandum apud Bedefordiam in proximo conventuris, ſalutem.

Mandamus vobis, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poteritis, firmiter injungentes, nè apud dictam Villam de Bedefordiâ, ſeu alibi, infra Regnum noſtrum Torneare, Burdeare, Juſtas facere, aventuras quærere, ſeu aliàs ad arma ire præſumatis, ſine noſtra licentia ſpeciali. A.D. 1313.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 31. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Ad Papam, quod Procurator Academiæ Oxonienſis falſo fingit Regem ejuſdem privilegia abolere.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dor. PAPÆ Rex devota Pedum oſcula Beatorum.

De favoribus & gratiis, religioſis Viris, & nobis in Chriſto kariſſimis, Fratribus Prædicatoribus, in Univerſitate Oxonienſi degentibus, ex veſtra mera benivolentia hactenus exhibitis, veſtræ Sanctitati grates referimus ſpeciales;

Supplicantes cum affectu quatinus dictos Fratres ſuper quadam cauſâ, quæ, inter ipſos, & Cancellarium ac Magiſtros Univerſitatis prædictæ, adhuc pendet in veſtrâ Curiâ indeciſa, jubete dignemini cum ea celeritate, qua commode fieri poterit, favorabiliter expediri.

Et, quia Procurator Cancellarii & Magiſtrorum prædictorum, quædam verba indecentia, in veſtra præſentia, de nobis protulit in pleno conſiſtorio, ſicut intelligi nobis datur; videlicet, quod nos Cancellario, Magiſtris, ac toti Univerſitati, prædictis dederamus, per noſtras Litteras Comminatorias, in mandatis quod, niſi ipſi voluntatem & Petitionem dictorum Fratrum adimplerent, nos ſtatuta & privilegia Univerſitatis illius adnullari, vel exinaniri penitùs faceremus, & Univerſitatem ipſam confunderemus, niſi ſuper hoc veſtra Clementia remedium adhiberet. A.D. 1313.

Tranſcriptum Litterarum, quas eiſdem, Cancellario, Magiſtris, & Univerſitati deſtinavimus pro Fratribus antedictis, veſtræ Sanctitati, pro tollendâ cujuſlibet ſiniſtræ ſuſpitionis materiâ in hac parte, mittimus præſentibus interclusam; ut, audito & intellecto, ſi placet, tranſcripto illo, veſtra Sancta Paternitas perpendere valeat maniſeſtè, quod ſuggeſtio Procuratoris prædicti, ſuper præmiſſis, non continuit debitam veritatem.

Conſervet, &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, primo die Februarii.

Ad Papam, ſuper biis quæ ad Univerſitatem Oxoniæ minatorie Rex ſcripſerat.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor. PAPÆ Rex devota Pedum oſcula Beatorum.

De favoribus & gratiis, religioſis Viris, & nobis in Chriſto kariſſimis, Fratribus Prædicatoribus, in Univerſitate Oxonienſi degentibus, ex veſtra mera benivolentia, hactenus exhibitis, veſtræ Sanctitati grates referimus ſpeciales; A.D. 1313.

Supplicantes cum affectu quatinus dictos

A.D. 1313. Edv. 2. dictos Fratres super quadam causâ, quæ inter ipsos, & Cancellar. ac Magistros Universitatis prædictæ, *&c. prout supra, usque hæc verba, viz.*

Vestræ Sanctitati innotescimus, per præsentes, quod in Litteris, quas eisdem, Cancellario, Magistris, & Universitati, destinavimus pro Fratribus antedictis, quieti & paci consulendo, potiùs quàm comminando, inter cætera, scripsimus ut rogatum nostrum sic adimplere curarent, ne, in eventu, ea, quæ ipsis ex benignitate Regiâ sunt concessa, ac statuta, & ordinationes, hactenus in dictâ Universitate per eosdem edita, si juri Coronæ nostræ Regiæ adversa forent in aliquo, examinari, ut conveniret, faceremus, ac super gratiis, a nobis per eosdem extunc impetrandis, nos difficiliores meritò redderemur; ex quibus vestra Sancta Paternitas perpendere poterit manifestè, quod suggestio Procuratoris prædicti, super præmissis, non continuit debitam veritatem.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, primo die Februarii.

Ad Cardinales pro Fratribus Prædicatoribus in Oxonio.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 18. dorf.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, in Portico Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratia, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Negotia, quæ dilecti nobis in Christo, Fratres Prædicatores, in Universitate Oxoniensi degentes, versus Cancellarium & Magistros Universitatis illius, jam habent in Romana Curia expedire, cupientes ex animo feliciter prosperari;

Vestram amicitiam attentè requirimus & rogamus, quatinus negotia prædicta effectualiter promovere velitis nostri rogaminis interventu; ita si placet, quod negotia illa, vestro mediante subsidio, felicem & optatum, pro dictis Fratribus, exitum sortiantur.

Dat. apud Westmonasterium, primo die Februarii.

Eodem modo mandatum est Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ, Diacono Cardinali.

Eodem modo mandatum est Fratri Vitali, Diacono Cardinali.

Eodem modo mandatum est Fratri Guillielmo Petri, Presbitero Cardinali.

Pro Executoribus Testamenti, quondam Magistri Militiæ Templi in Anglia.

A.D. 1313. An. . . E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 15.

REX Constabulario Turris suæ Londoniarum, vel ejus locum tenenti, salutem.

Mandamus vobis quòd bona & Catalla, quæ fuerunt Willielmi de la More, quondam Magistri Militiæ Templi in Anglia, defuncti, quæ, post mortem ejusdem Willielmi, in Turri prædicta, in vestra Custodia, remanserunt, & quæ, per certificationem indè per vos, de mandato nostro, nobis in Cancellariâ nostrâ factam, ad quatuor libras, decem & novem solidos, & undecim denarios appretiantur, Executoribus Testamenti præfati Willielmi, ad debita ipsius defuncti indè acquietanda, liberetis de gratia nostra speciali.

Teste Rege apud Westmonasterium, secundo die Februarii.

A.D. 1313. MAndatum est Galfrido de la Lee, Custodi Terrarum & Tenementorum quæ fuerunt Templariorum in Comitatu Bedefordiæ, quod de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum habere faciat Rogero de Hunsingonere, Executori Testamenti Willielmi de la More, nuper Magistri Militiæ Templi in Anglia, defuncti, id quod præfato Magistro, dum vixit, a retro fuit de vadiis, quæ pro sustentatione sua, juxta Ordinationem indè factam, percipere debuit de tempore, quo custodiam eorumdem, Terrarum & Tenementorum, habuit, ad debita ejusdem Magistri indè acquietanda; & Rex ei in compoto suo, &c.

Teste ut supra.

De

A.D. 1313. Edw. 2. A.D. 1313. Edw. 2.

De Commissione, Stephano Ferioli, super Senescalcia Vasconiæ concessa, revocanda.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vascon. 6. E. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De circumspectione & industriâ dilecti & fidelis nostri Adomari de Valentia, Comitis Pembrochiæ, Consanguinei nostri karissimi, pleniùs confidentes, eidem Comiti commissionem, Stephano Ferioli, de Officio Senescalciæ Vasconiæ, per nostras patentes litteras nuper factam, revocandi:

Aliumque Senescallum idoneum ibidem nostro nomine constituendi; A.D. 1313.

Ac etiam de statu terræ nostræ prædictæ, prout magis expediens visum fuerit, ordinandi;

Plenam, tenore præsentium, concedimus & committimus potestatem.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium tertio die Februarii.

De Procuratoribus constitutis in Curia Franciæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 11.

EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Domino & Patri suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & prosperos ad vota successus,

Noverit vestra Regia Sublimitas, quòd nos facimus & constituimus nostros veros, certos, legitimos, generales, & speciales Procuratores,

Dilectos & fideles nostros, venerabilem Patrem, Walterum Exoniensem Episcopum: Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ Consanguineum nostrum carissimum; & Magistrum Thomam de Cobeham Sacræ Theologiæ Doctorem, Jurisque Canonici Professorem,

Et quemlibet eorum in solidum, ita quod non sit melior conditio occupantium, vel occupa..is, sed, ceptum per unum ipsorum, per alios, & quemlibet de eis prosequi valeat & finiri,

In omnibus & singulis causis, litibus, & negotiis, quæ habemus, & habituri sumus, occasione dicti Ducatûs, in Curiâ vestrâ (agendo, defendendo, supplicando, requirendo, & alio quoquo modo) contra Principes, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, Priores, & alios quoscumque Prælatos, Capitula & Conventus: Duces, Comites, Vicecomites, Barones: Communitates, Universitates Civitatum, Castrorum, & Villarum; & alias quascumque personas, Ecclesiasticas & Seculares, Nobiles & ignobiles, cujuscumque conditionis, statûs & conditionis existant, aut quocumque fulgeant officio, seu etiam dignitate.

Dantes & concedentes præfatis Procuratoribus nostris, duobus, & uni eorum in solidum, plenam, generalem, & liberam potestatem, ac speciale mandatum agendi, defendendi, jurandi, de A.D. 1313. calumpniâ, & de veritate dicendâ, in animam nostram, & præstandi cujuslibet generis licitum juramentum: alium, seu alios, Procuratorem, seu Procuratores, semel vel pluries, substituendi, ante litem contestatam: & post substitutum, seu substitutos, a se, duobus, vel uno eorum, revocandi, & alium vel alios subrogandi, seu revocatum vel revocatos reducendi, quandocumque & quotienscumque res integra, vel non integra fuerit, & sibi, duobus, vel uni eorum in solidum visum fuerit expedire; & omnia & singula faciendi, quæ ad officium Actoris, & Rei, seu Procuratoris, quomodolibet pertinere noscuntur; etiam, si mandatum exigant speciale: & quæ ad præmissa prosequenda & facienda, tàm coram vestrâ Regiâ Majestate, seu in vestrâ Curiâ, quàm etiam coram quibuscumque vestris Officialibus, Inquisitoribus, Executoribus, Commissariis, & Judicibus, ab eâdem Curiâ deputandis, pertinent, aut pertinebunt, vel pertinere poterunt quoquo modo.

Promittentes vestræ Regiæ Celsitudini, pro dictis Procuratoribus, duobus, vel uno eorum, & substitutis, vel substituto ab eis, duobus, vel uno eorum in solidum, rem ratam haberi, & judicatum solvi, sub ypotecâ bonorum Ducatûs nostri prædicti; & hæc Dominationi vestræ, & omnibus, quorum interest, vel interesse poterit, per has nostras patentes litteras, duximus intimanda.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Februarii, anno Domini millesimo trecentesimo decimo tertio, Regni verò nostri sexto.

A. D. 1313. Edw. 2. — A. D. 1313. Edw. 2.

Ad Regem Francorum de Credentia.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

Excellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Domino & Patri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

Dilectos & fideles nostros, venerabilem in Christo Patrem Walterum Exoniensem Episcopum: Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ Consanguineum nostrum karissimum: & dilectum Clericum nostrum Magistrum Thomam de Cobeham, Sacræ Theologiæ Doctorem, Jurisque Canonici Professorem; ac quosdam alios, de Consilio nostro, pro quibusdam negotiis, nos tangentibus, per prædictos, Episcopum, Comitem, & Clericum, vel duos eorum, vestræ Magnificentiæ Regiæ, prout eis injunximus, exponendis, ad vestram præsentiam destinamus: A. D. 1313.

Vestræ Paternitatis benivolentiam jugiter requirentes, quatinus, negotia nostra prædicta habentes, si placet, favore propitio commendata, ea, quæ præfati, Episcopus, Comes, & Clericus, vel duo eorum, super negotiis illis, ex parte nostrâ, Excellentiæ vestræ duxerint exponenda, benignè audire, ac Nuncios illos, super præmissis, jubere velitis gratiosè & feliciter expediri.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Februarii.

Ad Comitem Valesiæ & alios de Credentia.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 13.

Rex Nobili Viro, Domino Karolo, Comiti Valesiæ, Consanguineo suo karissimo, salutem, cum dilectione sincerâ.

Quædam negotia, specialiter nos tangentia, injunximus dilecto & fideli nostro, Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ Consanguineo nostro karissimo (de cujus fidelitate, & industriâ expertâ, plenam fiduciam in Domino reportamus) vobis plenius exponenda:

Vestram amicitiam requirentes attententiùs & rogantes, quatinus eidem Comiti in hiis, quæ vobis, super præmissis, ex parte nostrâ, exposuerit vivâ voce, fidem credulam adhibere; & exposita per eundem velitis, amore nostri, optato effectui mancipare. A. D. 1313.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Februarii.

Consimiles litteræ diriguntur subscriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino Regi Navarræ,
Domino Ludowyco, Comiti d'Euros,
Venerabili in Christo Patri Rothomagensi Archiepiscopo, amico, &c.
Nobili Viro Comiti de Sancto Paulo, amico, &c.
Nobili Viro Ingelramo de Marigny, amico, &c.

Ad Papam pro Reymundo de Byern.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

Papæ Rex devota pedum oscula beatorum.

Desiderantes discreti Viri, & nobis prædilecti, Reymundi de Biern, Canonici Paviensis, suis exigentibus meritis, honoris & commodi incrementum, eundem Reymundum, quem mores & merita dignum favore & gratiâ repræsentant, vestræ Clementiæ, quæ virtuosos diligit, & gratiosam se exhibet gratiosis, affectu benivolo commendamus:

Votivis desideriis supplicantes, quatinus eundem Reymundum in Episcopum & Pastorem Ecclesiæ Lascurensis, quæ, ut intelleximus, pastoris est solatio destituta, præficere dignemini caritatis intuitu, nostræque intercessionis interventu, ac cum eodem Reymundo, super defectu, quem patitur in natalibus & ætate, de vestræ Apostolicæ plenitudine potestatis, benignitate solitâ, dispensare. A. D. 1313.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Februarii.

A. D. 1313. Edw. 2. A. D. 1313. Edw. 2.

Ad Papam pro Episcopo Lichfeldensi.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Licet, pro venerabili Patre, Waltero Coventriensi & Lychfeldensi Episcopo, Thesaurario nostro, qui, pro quibusdam negotiis, in vestræ Sanctitatis Curiâ moram trahit, vestræ Clementiæ pluries direximus preces nostras, ut eundem Episcopum & ejus negotia prælibata habere dignaremini, nostri intuitu, favore propitio commendata, & ipsum ad nos remittere feliciter expeditum;

Sperantes tamen cum eodem Episcopo, ex eo, penes vestram Beatitudinem, agi favorabiliùs, quo nos pro ipsius expeditione frequentiùs Sanctitatem vestram duximus invocandam;

A. D. 1313.

Paternitati vestræ votivis precibus supplicamus quatinus, circa expeditionem dicti Episcopi, super negotiis suis antedictis, sic vos exhibere dignemini in favore benivolos, & in gratia liberales, quod idem Episcopus intentionis suæ efficaciam assequi possit super negotiis antedictis, ac ad nos, ut desideranter appetimus, feliciter expeditus, cum celeritate, quâ vestra Beatitudo decreverit, remeare.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Februarii.

Ad Cardinales pro præfato Episcopo.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

VEnerabili in Christo Patri, Domino N. Dei gratiâ, Ostiensi Episcopo, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Pro venerabili Patre, Waltero Coventriensi & Lychfeldensi Episcopo, Thesaurario nostro, qui, pro quibusdam negotiis, in Romanâ Curiâ jam diutiùs morabatur, & adhuc ibidem moram facit, aliàs vobis preces nostras nos meminimus direxisse, ut ipsius expeditionem, penes Dominum Summum Pontificem, curaretis, nostri intuitu, efficaciter procurare.

Verùm ut nostræ intentionis desiderium, in hac parte, ex iteratis requisitionibus, dilectioni vestræ plenius innotescat, Benivolentiam vestram iteratò rogamus & requirimus ex affectu, quatinus, penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui super hoc nostras dirigimus litteras speciales) velitis, nostri contemplatione, efficaciter interponere partes vestras, ut Ipse expeditionem dicti Thesaurarii nostri, super negotiis antedictis, nostri dignetur intuitu jubere favorabiliter maturari; ita quod ad nos, ut desideranter appetimus, possit expeditus celeriter remeare.

A. D. 1313.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Februarii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino P. Sabinen.
Domino J. Portuen.
Domino T. Civitatis Papal.
} Episcopis Cardinalibus.

Domino W. Tituli Sancti Marcelli,
Domino B. Tituli Sanctorum Nerei & Achill.
Domino W. Tituli Sanctæ Potencianæ,
Domino P. Tituli Sancti Apolinaris,
Domino J. Tituli Sanctorum Marcelli & Petri,
Domino N. Tituli Sancti Eusebii,
Domino S. Tituli Sancti Ciriaci in Termis.
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata,
Domino R. Sancti Eustachii,
Domino P. de Columpna,
Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino N. Sancti Adriani,
Domino P. Sanctæ Luciæ in Silice,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
} Diaconis Cardinalibus.

Ad

A.D. 1312. Edw. 2. A.D. 1312. Edw. 2.

Ad Cardinalem, cui negotia prædicti Episcopi examinanda committuntur.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ de Pelagru, Episcopo Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Pro venerabili Patre, *&c. ut supra usque ibi*, quatinus, circa expeditionem dictorum negotiorum celerem & votivam (quorum, ut intelleximus, examinatio & decisio vobis a dicto Summo Pontifice sunt commissæ) sic celeriter & favorabiliter velitis intendere, nostris precibus & amore, quod ipse, feliciter expeditus, ad nos, ut desideranter appetimus, possit celeriter remeare. A.D. 1313.

Dat. ut supra.

Pro Bertrando del Gout.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 12.

REX, dilecto & fideli suo, Stephano Ferioli, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Supplicavit nobis Nobilis Vir, Bertrandus de Gout, Nepos Domini Summi Pontificis, ut sibi altam & bassam justitiam, in Villis de Port. & Arbenaz, sibi & hæredibus suis habendam, velimus concedere gratiosè.

Nos igitur, certiorari volentes an, sine nostro, & alterius præjudicio, supplicationi hujusmodi annuere valeamus, vobis mandamus quòd, per Sacramentum proborum & legalium hominum, partium illarum, per quos rei veritas meliùs sciri poterit, diligenter inquiratis, si sit ad dampnum vel præjudicium nostrum, aut aliorum, si concedamus, præfato Bertrando altam & bassam justitiam, in locis prædictis, habendam sibi & hæredibus suis, sicut prædictum est, necne. A.D. 1313.

Et, si sit ad dampnum vel præjudicium nostrum, aut aliorum, tunc ad quod dampnum, & quod præjudicium nostrum, & ad quod dampnum aliorum, & quorum, & qualiter, & quomodo, & ad quantum dicta justitia valeat ascensari:

Et inquisitionem, indè distinctè & apertè factam, nobis sub sigillo vestro, & sigillorum eorum, per quos facta fuerit, sine dilatione, mittatis; & hoc breve.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Februarii.

Per ipsum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

Ad Regem Franciæ queritur de Gulielmmo Reymundi de Gensaco.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Domino & Patri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & felices, semper ad vota, successus.

Accedens ad nos dilectus nobis Arnaldus Calkuli, Civis noster Burdegalensis, nobis ostendit, graviter conquerendo, quod,

Cùm ipse nuper in plenâ & pacificâ possessione Turris & Bisquettæ in Ducatu nostro prædicto, sub nostra protectione fuisset, juxta juris exigentiam, per tempus non modicum constitutus: & Arnaldum Guillielmi de Bearnio, servientem nostrum, & quosdam alios in dicta Turri, pro ipsius salvâ & securâ custodiâ tenuisset,

Guillielmus Reymundi de Gensaco Miles, cum quinquaginta equitibus, & ducentis hominibus peditibus, armatis, nuper ad Turrim prædictam, more hostili, de nocte veniens, Turrim illam, cum armatâ potentiâ intravit, & servientem nostrum prædictum, & alios, in dicta Turri inventos, armis & aliis bonis suis spoliavit, ipsosque vinculis mancipavit: ac etiam signum armorum vestrorum super Turrim prædictam postmodùm erigi fecit, pro possessione sua, sicut injuste adquæsita & incursoria, diutiùs continuanda, ad vestram Curiam appellando, in nostræ jurisdictionis enervationem & præjudicium, ac præfati Arnaldi Calculi dispendium manifestum; super quibus idem Arnaldus petiit a nobis cum instantia, tàm pro nobis, quàm etiam A D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2. etiam pro seipso, remedium competens adhiberi: Et quia speramus firmiter & tenemus, quod aliqua nobis præjudicialia, seu etiam juri dissona, contra nos in Curia vestra fieri non velitis, vestram Excellentiam affectuosis precibus requitimus & rogamus, quarinus dictam appellationem, quæ injusta, inanis, & frustratoria esse dinoscitur, & quæ in jurisdictionis nostræ elusionem, ac juris prædicti Arnaldi Calkuli retardationem interposita fuit, ut præmittitur, fraudulenter zelo justitiæ jubere curetis in vestra Curia non admitti, signumque vestrum & officiales vestros exinde amoveri, ut dicto Arnaldo, vel Procuratori suo, ejus nomine, possessionem dictæ Turris, prout justum fuerit, restituere, partibusque prædictis complementum justitiæ impendere valeamus. A.D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Wyndes. decimo die Februarii.

Pro Elizabetha de Brus, de sustentatione sua.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 13.

REX Vicecomiti Somersettiæ & Dorsettiæ, salutem.

Præcipimus tibi quòd, de exitibus Ballivæ tuæ, habere facias Elizabethæ de Brus, apud Shaston. commoranti, pro sustentatione sua, & familiæ suæ, per nos ordinatæ; videlicet, pro qualibet septimana viginti solidos, a tempore quo fuisti Vicecomes noster Comitatuum prædictorum; & etiam exnunc, quousque de statu suo alitèr duxerimus ordinandum: Et nos tibi indè, in compoto tuo, ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem haberi faciemus. A.D. 1313.

Teste Rege apud Wyndes. duodecimo die Februarii.

Super jure Regio in Beneficiorum Collatione non temerando.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

REX Pandulpho de Sabell, salutem.

Movemur in intimis, & mentis anxietate turbamur, dùm, quos sub nostris Protectione & Dominio beneficiis & redditibus novimus honoratos (quorum prætextu ipsos in detensione jurium Coronæ nostræ nobis assistere condeceret) ad eorundem jurium violationem conspicimus, non absque ingratitudinis vitio, anelare.

Sanè, intellecto dudum collationem Præbendæ de North Neubald, in Ecclesia beati Petri Eborum, ad nos jure nostro Regio pertinere, eandem Præbendam dilecto Clerico & Consanguineo nostro Richardo de Crumb (cujus promotionem, suis exigentibus meritis, optabamus) duximus conferendam:

Ac, pro eo quod vos, qui eandem Præbendam, in juris nostri præjudicium, asserebamini occupâsse, vos executioni collationis nostræ prædictæ opponebatis, in Curia nostra discuti fecimus super jure nostro, in præmissis, secundum legem & consuetudinem Regni nostri; vobis ad interessendum & proponendum, si quid rationabile dicere, vel ostendere velletis, quod effectum collationis nostræ prædictæ deberet impedire, legitimè præmunitis:

Et tandem, jure nostro in eadem Curia, per judicium, inde rite redditum, declarato, sicuti Progenitorum nostrorum temporibus, in consimilibus casibus, fieri hactenus consuevit; idem Clericus noster subsequentèr, per loci Ordinarium, ad dictam Præbendam Canonicè admissus fuit, & inductus in possessionem ejusdem, virtute collationis nostræ prælibatæ. A.D. 1313.

Verùm vos, ut nobis relatum est, jura Coronæ nostræ in hac parte impugnare satagentes, dictum Clericum nostrum ad respondendum vobis, extra Regnum nostrum, super præmissis, citare peremptoriè procurâstis, ac certos in Curia Domini Summi Pontificis super hoc auditores obtinuistis deputari, qui processus varios, contra dictum Clericum nostrum, faciunt, ut accepimus, præjudiciales Regio juri nostro.

Nos igitur, considerantes quod in nostri præjudicium, & Coronæ nostræ exhæredationem, cederet manifestè, si dictus Clericus noster jus nostrum, in præmissis, maxime extra Regnum nostrum, in judicium deduceret, vel super hoc aliqualiter litigaret;

Vos rogamus obnixè, quatinus ad jus nostrum Regium in præmissis, cujus, prætextu beneficiorum, quæ in Regno nostro obtinere noscimini, vos decet existere zelatores, debitæ considerationis intuitum dirigentes, a prosecutionibus vestris, contra præfatum Clericum nostrum de cætero faciendis, sic providè desistatis, quod, ad vestri in-

5 F stantiam,

A.D. 1313. Edv. 2. ſtantiam, nil depereat juri noſtro, & quod præfatus Clericus noſter, cujus defenſioni in præmiſſis deeſſe non poſſumus, nec debemus, non inquietetur indebitè, ſeu gravetur; ita quod nos Benivolentiam veſtram, potiùs, ut appetimus, commendare, quàm vos de ingratitudine redarguere poſſimus, temporibus opportunis. A.D. 1313. Edv. 2.

Dat. apud Wyndeſ. decimo tertio die Februarii.

Ad Exonienſem Epiſcopum, ſuper receſſu Comitis Pembrochiæ a partibus Franciæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vaſc. 6. E. 2. m. 11.

REX venerabili in Chriſto Patri, W. eâdem gratiâ, Exonienſi Epiſcopo, ſalutem.

Quia dilectus Conſanguineus & fidelis noſter, Adomarus de Valentia, Comes Pembrochiæ, quem unà vobiſcum ad partes Franciæ deſtinavimus pro arduis negotiis, quæ nos tangunt, ibidem vobiſcum, quouſque negotia illa fuerint expedita, moram facere non poteſt propter negotia, ſicut ſcitis, nos tangentia in Regno noſtro:

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmitèr injungentes, quòd, habito ſuper hoc inter vos, & præfatum Comitem, ac cæteros de Conſilio noſtro ibidem, diligenti conſilio & tractatu, vos, unà cum Magiſtro Thomâ de Cobeham, poſt receſſum ejuſdem Comitis, in eiſdem partibus moram faciatis, & circa proſecutionem & defenſionem dictorum negotiorum, prout vobis, & eidem Comiti, pro honore & commodo noſtro, viſum fuerit expedire, ſicut de veſtris induſtriâ & diligentiâ confidimus, cum omni ſollicitudine laboretis. A.D. 1313.

Nos enim præfato Comiti dedimus in mandatis, quod ad nos, habito vobiſcum Conſilio ſuper præmiſſis, cum omni celeritate, quâ poterit, prout in receſſu ſuo injunximus oretenus, ſe divertat.

Teſte Rege apud Wyndeſ. decimo quarto die Februarii.

ET mandatum eſt præfato Comiti quòd ad Regem, habito Conſilio cum præfato Epiſcopo ſuper præmiſſis, cum omni celeritate, quâ poterit, prout ei in receſſu ſuo Rex injunxit oretenus, ſe divertat.

Teſte ut ſupra.

De acceptatione Concordiæ ſuper diſſenſionibus cum Flandricis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Clauſ. 6. E. 2. m. 13. d.

REX Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, & Amico ſuo kariſſimo, ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Redeuntes ad nos dilecti & fideles noſtri, Willielmus de Deen Miles, & Richardus Stury de Salop, Major Mercatorum de Regno noſtro, cum literis veſtris, quas nuper ad vos deſtinavimus, ad tractandum vobiſcum ſuper quibuſdam diſſenſionibus, inter noſtros & veſtros ſubditos exortis, nobis dictas literas veſtras præſentârunt; & ea, quæ per vos & ipſos, hinc inde, ſunt ulterius tractata & concordata, vivâ voce providè retulerunt.

Quibus quidem literis & aliis, per prædictos, Militem & Majorem, expoſitis, pleniùs intellectis, ea, quantum nos & ſubditos noſtros contingunt, duximus acceptanda; & incontinenti, quatenus potuimus, executioni debitæ demandanda: diemque Aſſumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum, ſuper juſtitiâ, noſtris ſubditis, in præmiſſis conqueri volentibus, per vos faciendâ, aſſignandam: & hæc veſtræ amicitiæ innoteſcimus per præſentes. A.D. 1313.

Dat. apud Windeſor. decimo quinto die Februarii.

De Victualibus extra Flandriam in Scotiam non ducendis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid.

REX præfato Comiti, ſalutem.

Deſiderantes intimiùs quod ea,

Quæ per vos, pro vobis & ſubditis veſtris, & dilectos & fideles noſtros, Willielmum de Deen Militem, & Richardum Stury Majorem Mercatorum de Regno noſtro, nuper ad vos per nos miſſos, A.D. 1313.

A. D. 1313. Edw. 2. missos, pro nobis & subditis nostris, super quibusdam dissensionibus, inter nostros & vestros subditos exortis, pacificandis, tractata sunt & concordata, inviolabiliter observentur:

Et ut amor, & communio amicabilis inter eos, futuris temporibus, similiter habeatur:

Dubitantesque ipsa posse, juxta votum nostrum, minus commode observari, si dicti subditi vestri Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, de cætero communicent, prout hactenus fecerunt, & adhuc facere non omittunt, ad eosdem Inimicos nostros victualia, armaturas, & alia necessaria incessanter deferendo; A. D. 1313. Edw. 2.

Vestram amicitiam attentis precibus requirimus & rogamus, quatenus dictis subditis vestris velitis inhibere, injungere districtius, & mandare, ne ad dictos, Inimicos & Rebelles nostros, victualia, seu armaturas, vel alia necessaria deferant, nec cum eis communicent ullo modo; quoniam, si dictis Inimicis nostris fiut adhærentes, manifeste contra nos existere dinoscuntur, sicque graves inimicitias nobis pariant.

Dat. ut supra.

De Conductu pro Jocalibus restituendis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 21.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm quidam equi, jocalia, & quædam alia bona nostra, nuper apud Novum Castrum super Tynam, & alibi, ad manus Consanguinei & fidelis nostri Thomæ Comitis Lancastriæ devenissent, quæ idem Comes nobis restituere & reddere tenetur;

Nos, propter discrimina viarum, & alia pericula, quæ de facili possent contingere in hac parte, concessimus eidem Comiti, quod ipse equos, jocalia, & omnia alia bona prædicta, usque Londonias, per quadraginta homines ad arma, conducere, vel conduci facere possit;

Illi, vel illis, quem, vel quos, ad hoc deputandum, vel deputandos duxerimus, & qui sufficientes literas nostras de acquietantia, de receptione equorum, jocalium, & aliorum bonorum prædictorum, præfato Comiti, vel ipsius Attornato liberabit, vel liberabunt nostro nomine, liberanda: A. D. 1313.

Et ideo vobis mandamus, quòd prædicto Comiti, vel hominibus prædictis, equos, jocalia, & alia bona prædicta, usque Londonias, ut præmittitur, conducentibus, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen:

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari:

In cujus, &c. usque ad secundam Dominicam Quadragesimæ, proximò futuram, duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo sexto die Februarii.

De Jocalibus & Equis, occasione Petri de Gavaston captis, recipiendis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 20.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cum in tractatu, nuper apud Londonias, coram quibusdam Prælatis, *&c. prout de 7. Januarii supra, usque hæc verba, viz.*

Et licet dicti Magnates dicta jocalia, equos, & res alias, ad prædictos diem & locum, juxta formam tractatûs prædicti, nobis non reddiderint, set ea usque Londonias jam miserint nobis reddenda,

Nos, de fidelitate & industriâ venerabilis Patris W. Wygorn. Episcopi, & Johannis de Sandale tenentis Locum Thesaurarii nostri, confidentes, assignavimus illos ad prædicta jocalia, equos, & res alias quascunque; necnon pretium & valorem equorum mortuorum, qui inveniri non poterunt, nostro nomine recipiendum, & ad debitas & sufficientes acquietantias indè, nostro nomine, faciendum; quas ratas habebimus & acceptas. A. D. 1313.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram vicesimo secundo die Februarii.

De

A.D. 1313. Edw. 2. A.D. 1313. Edw. 2.

De receptione & acquietantia pro Jocalibus, cum Petro de Gavaston nuper captis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 1. m. 3. in Cedula.

EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irlande, & Ducs d'Aquitaine, a touz ceux, que cestes Lettres verront, ou orrunt, salutz.

Sachez nous avoir resceu, par les meins del honurable Piere en Dieu, *Wautier Evesque de Wrecestr. & Johan de Sandale*, lui tenaunz de noz Chaunceler e Tresorer, par nostre mandement, & en nostre noun recevaunz de, *Thomas Counte de Lancastre, Guy Counte de Warrewik, Henri de Percy, & Robert de Clifford* (par les meyns *Humfrei de Bohun Counte de Hereford & de Essex*) e le dit *Robert de Clifford, & Johan Butecurte* deliverauncz les joiaus, Chevaux, e les autres choses desuz escrites; Cest asavoir,

Un hanap d'Argent d'orre, enamaille sur un trepir, oue coverele enamaille e les Armes d'Engleterre, e de Fraunce, en le Pee, qi poisent sis Livres, dis & oit Souz, quatre Deniers; e vaut quatre foiz le Pois:

Item, Quinze fermaux d'Or, de divers pris; cest asavoir un qi poise sis Souz, oit Deners; pris de vint Mars:

Item, Un Fermaille, que poisse quatorze Deniers:

Item, Un autre Fermaille, que poisse quatre Souz, quatre Deniers; pris de vint Livres:

Item, Un autre Fermaille, que peise quatre Souz, dis Deners; pris de vint Livres:

Item, Un autre Fermaille, que poise deux Souz, sept Deners; pris de quarrant Souz:

Item, Un autre Fermaille, que peise treis Souz, un Dener; pris de dis Livres:

Item, Un antre Fermaille, qne poise neof Deniers, maille, ferl:

Item, Un autre Fermaille, que poise deux Souz, dis Deners, ferl:

Item, Un autre Fermaille, que poise trezze Souts; pris de trente Livres:

Item, Un autre Fermaille, que poise sis Deners; pris de sept Souz, sis Deners:

Item, Un autre Fermaille, que poise dis Deners; pris de dozze Souz, sis Deners:

Item, Un autre Fermaille, que poise vin treis Deners, ferl:

Item, Un autre Fermaille, pris de deus Souz: A.D. 1313.

Item, Un autre Fermaille, que poise d'eux Deners; pris de deus Souz, sis Deniers:

Item, Un autre Fermaille, que poise deux Deners:

Item, En un autre Clucet dozze Fermeaux d'Or; cest asaver une nouche d'Or, ove un Camaen blank:

Item, Un Fermaille d'or, que poise quatre deners; e done au Roy, qe ore est, par Sire Johan de Leek:

Item, Un autre Fermaille done au Roi par Madame Isabelle, la Seor; que poise eit deners:

Item, Un autre Fermaille, du doun Edmon Counte de Cornewaile a Madame Isabell, la Seor; que poise quatre deners:

Item, Un autre Fermaille, done au Roi as bones estremes, l'An vint a secund, a Langele:

Item, Un autre Fermaille, de donn Madame la Reine:

Item, Un autre Fermaille, du doun la Reine:

Item, Un autre Fermaille, du doun Madame la Reine, la Miere:

Item, Quatre Fermaux, sanz bille, e nient prisez, od Perie:

Item, Un autre Fermaille d'or, enamaille, sanz bille, & nient prise:

Item, En un autre Clucet trois Fermeaux d'or; cest asavoir un, que poise sept deners, done par la Duchesse de Brabant:

Item, Un autre Fermaille, du doun le Prior del Hospital; que poise cink deners:

Item, Un autre Fermaille, nient prise, ne poise; & un anel, done a Sire Aufour par Sire Williame de Salmes:

Item, Une nouche d'or, od deux Amiraudes, deux Rubiz, deux Saphirs, & unze Margeries, od nn Camaen en milui; que poise cink souz sis deners maille, del deins LA REIGNE D'ALEMAIONE:

Item, Un joial d'or, od neof Amiraudes, e neof Gernettes, od un Camaen Blank en mi-lieu, enamaille d'autre part; nient prise, ne poisse:

Item, Un Fermaille d'or, od deux Admiraudes, deux Rubiz, quatre Margeries,

A.D. 1312. Edw. 2. geries, & un Saphir en mi lieu; pris de Cent, sessant Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, de diverse perie; pris de Cent Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, od quatre Amiraudes, cink Rubiz, quatre Margeries; pris de sis vint Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, de diverse Perie; pris de cinquant Livres de Turneis:

Item, Une autre tiele nouche d'or; pris, aussint, de cinquant Livres de Turneis:

Item, Une nouche d'or, de viel oueraigne; que poise deux Souz, sis deners, maille:

Item, Un joial d'or, od petites Amiraudes, od un camaen neir en mi lieu, resceu del Evesque de Baa & de Welles:

Item, Une Croice d'or, od deux Rubiz baleis, trois Saphirs, quatre Margeries; que poisent trois Souz, neof deners; pris de quatre Mars:

Item, En mesme l'estrene, sept Rubiz gros, & un Rubi baleis, deux petiz Rubitz, dis perites Amiraudes, en aneaux d'or, d'escutz un baston:

Item, Une grosse garnette, e un Saphir petit sur mesme le baston; lesqueles sont du viel tresor le Roi, sicome piert par une bille Pendaunte par mesme le baston:

Item, Un grant Anel au feur de Pontifical, od quatre Baleis:

Item, Sis Rubiz en Aneaux, sur un autre baston, de mesme le Tresor:

Item, Sur un autre baston, trois Rubiz, un Amiraude; un peridot, un topas de mesme le Tresor:

Item, Sur un autre baston, deux Rubiz, deux Saphirs, un gernette, un cristal; dount les cink furent Liverez par Executores des Evesqes, e le Sisme par la fille Leulyn Prince Gales, Bilettez, e prisez, louz a dis Mars:

Item, Sur un autre baston, cink Rubiz beaux; que sont prisez a sessant trois Livres, sicome piert par les billes:

Item, Sur un autre baston, deux Saphirs; dount l'un fust a l'Esveque de Baa, a l'autre al Abbe de Albyndon:

Item, Sur un autre baston, oit Diamanz; dont les cink sont grant, e les trois petiz:

Item, Sur un autre baston, oit Amiraudes; dount l'une fust done par Thomas Ercevesque d'Everwick:

Item, Sur un autre baston, Sept Aneux, faitz au feur des seaus, du viel Tresor: A. D. 1312. Edw. 2.

Item, Sur un autre baston, dis Diamanz, de mesme le Tresor:

Item, Sur un autre baston, deux Rubiz, cink Saphirs, un Diamant, un camaen; que furent donez par divers Evesqes e Abbes, de mesme le Tresor, sicome piert par les billes:

Item, Sur un autre baston, quatre Rubiz, un Anel gemmeu, od un Rubi, une Amiraude, un baleis, & un Diamant de mesme le Tresor:

Item, Sur un autre baston, un Saphir cressant od une esteille, feire des Amiraudes dedeinz:

Item, Un anel, od un Rubie: un autre anel od une Amiraude, e un Rubi:

Item, En un petit Drapelet, diverses Pieres de divers colours; que furent resceuz, par la mayne Sire Hughe de Notingham, de l'Evesque de Baa, de viele Tresor, l'An quinze:

Item, Un anel d'or, un Saphir; le quel Seint Dunstan forga de ses mayns:

Item, Un amaristre en or, e un Saphir, e un Barel d'or, oue reliques:

Item, Sept Pierez enchasconez, dount nous ne savoms les nons, forque Jaspre, & Amaristre:

Item, Un Camaen en or, de Israel:

Item, Deux Diamans, deux Amiraudes, un Camaen en Anel d'or, e dedeinz une boiste d'Argent enamaile:

Item, Une boiste d'Argent en d'orre, pur porter eynz un Anel entour le col de un homme:

Item, Une Croiz d'Or, ove diverses Pieres: un tache d'Or ove diverse Pieres: deux Aneaux a feur de Seaux:

Item, Un pot d'Argent, od diverses Pieres:

Item, Sur un autre baston, deux Saphirs; dount l'une fust al Evesque Gilbert de Cicestre:

Item, Un cofin, garni d'Argent, en d'orre; en quel les susdites choses furent, sauve la Coupe:

Item, Une grant Rubi hors d'or; que fust trove sur Sire Piers de Gavaston, quant il fust pris; le pris de mille Livres:

Item, Un Rubi en un Anel d'Or, que est apele la cerise, que fust au Roi:

Item, Trois grantz Rubiz en aneaus, une Amiraude, un Diamaund, de grant pris, en une boiste d'Argent enamaille; que fust troue sur le dit Pieres quant il fust pris:

A.D. 1313. Edw. 2.

Item, Deux perides, l'un en Argent, l'autre en Or:

Item, Deux Seaux, un grant, e un petit: e an petit Seal une clief pendaunte, un esterling plie, & un calcedoyne; les queux furent trouez en la burse quant il fuit pris:

Item, En un cofre, lie de feer, une mirour d'Argenr en amaille: un pigne: un priket; que fust donc au Roi, par la Countesse de Bare, a Gant:

Item, Une Piere de Coteaux enamaille; que furent done au Roi, par la Duchesse de Brabant:

Item, Une autre Piere de Coteaux enamaille:

Item, Un grant pot pur amoigne d'Argent, nient prise:

Item, Quatre Barils de Ivoir, garniz de Laton, od les Coffines:

Item, En autre Coffre, un Ceint d'Argenr, od Eschuchons barrez d'Argent, en amaille; que poise quatre Livres, dis Souz:

Item, Une autre ceinrure de soie, coverte des Perles; pris de dis Livres:

Item, Dis pieces d'Orfreis de Tars, deux dras de Tars, vermeaux d'Iasprez:

Item, Une Cote Armere, des Armes Sire Pieres:

Item, Une autre Ceinture de quir de Lionn, Harnesse d'Or od Camaeux; pris de Cent, sessant, sis Livres, tresze Souz, quatre Deners:

Item, Un Dragon d'Or, od les eles enamaile; que poise sessant & cink Souz, dis deners, od le cofin de quir:

Item, Une coupe d'Or, od le covercle; qne poise sessanr un Souz, oire deners:

Item, Un hanap d'Or, ob le covercle d'Orre, enamaile sur un trepir d'orre; que poise cinquant, neof Souz, deux deners:

Item, Une coupe d'Or, od le covercle d'Or, que poise quaraunt Souz, dis deners, od un touche pur assaer Or:

Item, Deux Godets d'Or, dount l'un ad covercle, que poise trent Souz; e l'autre sanz covercle, que poise cink Souz, dis deners; od deux coffins de quir:

Item, Une coupe d'Or, enamaille od Perie, que la Reigne Alianore devisa au Roi, qui Ore est, od sa beniceon; que poise sessant, dis & oit Souz, quatre deners:

Item, Un Saler d'Or; que poise dis e sept Souz, dis Deners, od un forel d'Argent dedentz; que poise qnatre Souz, sept deners:

Item, Un hanap d'Or plein, sanz Pee, od le covercle d'Or; que poise vint sis Souz, oit deners: A.D. 1313. Edw. 2.

Item, Une coupe d'Or; que poise cinkaunte deux Souz, sis deners:

Item, Duze quillers d'Or, que poisent vint un Souz, e une cas d'Argent, que poise quinze souz, quatre deners:

Item, Un Egle d'Or, od Rubiz, Amiraudes, Saphirs, Margeries, od Reliques, de dedenz, de Seint Richard de Cicestr. en un cas de quir:

Item, Quinze quillers d'Or, que poisenr vint cink souz, oit deners, od un cas d'Argent, que poise nnze Souz, & un autre cas de quir, pur mesmes ces:

Item, Un Coronal d'Or garnir de diverse Perie; pris de Cent Mars:

Item, Un Chapelet d'Argent, garnir de divers Perie; pris de doze Soutz:

Item, En un autre Cofre, un grant pot d'Argenr, od trois Peiz, pur chaufer eawe; que poise sis Livres, quinze soutz, dis deners:

Item, Une nef d'Argent, en d'orre od qatre roefs, amaille par les costes; que poise sept Livres, sesze souts, oyt deners:

Item, En un autre Cofre, un grant esquel d'Argent pur la moine; od un Egle en le fonce derere, nient peise uncore, en un cas de quir lie de feer:

Item, En un autre Cofre, nn pot, d'Argent d'orre, enamaille; qne poise sis livres, sis soutz, oyt deners, & vaut dis noef livres:

Item, Un hanap d'Argent d'orre, od le covercle, & od un pe bas, & od un treper, enamaille des Armes d'Engleterre & de Fraunce; e poisenr, le hanap, e le covercle, quaraunte sis souz, oit deners; e le treper peise, par sei, sept souz; e vaut, le dit hanap, e le covercle, e le treper, trois foiz le pois:

Item, Un pot d'Argenr, enamaille de mesmes les Armes; que poise cinquant Souz, & vaut sept Livres, dis Souz:

Item, Une boiste d'Ivoyr, hernise d'Argenr, od quatre Peez:

Item, Un hanap de Cristal, de veil Tresor, od le Pee d'Argent, od Escochons; que poisse deux Mars:

Item, Denx Salers d'Argent, oue les covercles d'Argent; que poisent quaraunt souz:

Item, Trois Plates d'Argent, por especierie; e poisent quatre Livres:

Item, Un hanap d'Argent, Saunz Pee, od le covercle d'orre, enamaille, od un treper; que poise Cent dis Souz, dis Deners, & vaut le treble Pois:

Item, Une coupe, d'Argent d'orre, enamaille,

A.D. 1313. Edw. 2. enamaille, que poise quatre Livres quinze Souz, e vaut le treble Pois :

Item, Un pot, d'Argent d'orre, enamaille pur ewe; que poise cinquant Souz, dis Deners, e vaut double Pois, e demy :

Item, Une coupe d'Argent, de viel Tresor, que fust al Evesque Gilbert de Cicestre; que poise quarant trois Souz, quatre deners :

Item, Un autre coupe d'Argent blaunche; que poise vint oit Souz :

Item, Un autre coupe d'Argent; que poise trent Souz :

Item, Uu autre coupe d'Argent, od le pomel enamaille des Armes d'Engleterre; que poise quarante sept Soutz, trois Deners :

Item, Une coupe d'Argent, que fust al Ercevesqe Henry d'Everwick; que poise quarant fis Souz, oit Deners, de veil Tresor :

Item, Un Godet d'Argent pur ewe, od fis Godetz dedeinz, e deux saliers od un covercle; que peisent quatre Livres, fis Souz :

Item, Sis quillers d'Argent, que poisent sept Souz, dedeinz le Cofyn od les Godetz :

Item, Ut pot d'Argent; que poise trente noefs Souts:

Item, Un enceuser d'Argent d'orre; que poise cinquante neef Souz :

Item, Une neef d'Argent pur encens; que poise dis oit Souz, quatre Deners :

Item, En un autre Coffre, en un estrene, un aluer freite de Perles, que fust done, par la Conteffe de Flaundres, au Roi, que mort est, a Gant :

Item, Une Ceynture, hernisse d'Ivoir, entaille od un aloer Pendaunt, od un visage de Saracyn :

Item, Une burse de Drap d'Or, oue deux Pierres de Jerlm. dedenz:

Item, En un autre Coffre, un pot d'Argent; que poise quatre Livres:

Item, Un autre pot d'Argent; que poise sessant sesze Souz, oit Deners:

Item, Un autre pot d'Argent; que poise sesante ditz Souz :

Item, Un autre pot d'Argent; que poise sesante unze Souz, unze Deners :

Item, Un autre pot d'Argent; que poise fis Livres, dis oit Souz, quatre Deners :

Item, Un autre pot d'Argent; que poise sessent cink Soutz :

Item, Un autre pot d'Argent pur ewe; que peise sessent cink Souz :

Item, Une plate d'Argent, od le Pee, por espicerie; que poise quarant Souz :

Item, Une Peire be Bascins, d'Argent, cnamaile dedenz od Escochons; que poisent noef Livres, cink Souz : A.D. 1313. Edw. 2.

Item, Un autte Peire de Bascins d'Argent d'orrez; que poisent sept Livres, tresze Souz, quatre Deners :

Item, En un autre Coffre, fis Bacins d'Argent, od Escochens des Armes que poisent Livres, cink Souz.

Item, Un autre Peire de Bascins, d'Argent, d'orrez; que poisent sept Livres, tresze Souz, quatre Deners :

Item, En un autre Coffre, fis Bacins d'Argent, od Escochons des Armes le dit Pieres en le Fonce; que poisent vint cink Livres :

Item, Noef Chargeours d'Argent, que poisent vint fis Livres, tresze Souz, quatre Deners :

Item, Deux Plates d'Argent pur fruit, des Armes le Roy d'Engleterre; que poisent sessant, dis oit Souz, quatre Deners :

Item, Cent esqueles d'Argent, merchez d'un Egle; que poisent Cent, vint & fis Livres, quinze Souz, deux Deners :

Item, Quaraunte oit Sauffers d'Argent, de divers Merches; que poisent sesze Livres, cink Souz, oit Deners :

Item, En un autre Coffre, Trente Saufers d'Argent; que poisent neof Livres, quinze Souz :

Item, Dis sept hanaps d'Argent, Merchez del Egle avauntdit; que poisent unze Livres, cink Souz, oit Deners :

Item, Une Peire des Bascins d'Argent, pur Chapele; que poisent quatre Livres :

Item, Vint hanaps d'Argent; que poisent vint Mars :

Item, Trente fis quillers d'Argent, que poisent quarante, fis Souz, oit Deners, en un cas de quir :

Item, Un pot d'Argent pur ewe; que poise cinquant cink Souz :

Item, Une Plate d'Argent debrise; que poise vint fis Souz :

Item, En autre Coffre, un pot d'Argent; que poise fis Livres, dis Souz, dis Deners :

Item, Un autre pot d'Argent; que poise quatre Livres, tresze Souz, quatre Deners :

Item, Un autre pot d'Atgent; que poise quatre Livres, sesze Souz, oit Deners :

Item, Un autre pot d'Argent; que poise sessant cink Souz :

Item, En un autre Coffre, un pot d'Argent pur ewe; que peise quatre Mats:

Item,

A.D. 1313. Edw. 2.

Item, Un Mors d'Argent, od quatre botons d'Argent d'orrez, od deux Lions, pur chape, de cuir:

Item, Un remanaunt de sannt Vert:

Item, Un veil seal entaille, e une perre de Calcedoine:

Item, Trois Chapeletts, de petit pris:

Item, Trois Furchesces d'Argent, pur mangier Poires:

Item, Une Lange de Serpent en Argent.

Item, Une ceinture de fil d'Argent blank:

Item, Une autre ceinture barre d'Argent, & d'orre; que poise quarant trois Souz:

Item, Un autre petite ceinture de Perles; pris de dix Souz:

Item, Un Chapelet de Paris; pris de sis Souz, oit Deners:

Item, Une croice, od une cheyne d'Argent; pris de quarant Deners:

Item, Une piere assise en Or, od une blaunche Croice, Croise de lui Mesmes:

Item, Une Ceynture, garnie d'Argent, tissue, de in principio:

Item, En un autre nostre Coffre, un Chesible simple; un Chaliz d'Argent d'orre; un Tunicle; un Dalmaticle; deux Aubes; une Chape de quir de Naak; un Estole; deux Fanons d'une sente:

Item, Un autre Chesible, Tunicle, Dalmaticle, dosser frontal de un drap de verr. poudre de oiseaus & de poissons d'Or:

Item, En un autre Coffre, une Peire de Plates, enclouez & garniz d'Argent, od quatre Cheynes d'Argent, coverz dun Drap de velvet vermail besaunte d'Or:

Item, Deux Peires de Jambers de feer, ventz & noveaux:

Item, Autres divers garnementz des Armes le dit Pieres, ovek les alettes, garniz & freitez de Perles:

Item, En un sak, un lancener burny od surcils:

Item, Un Mantel de velvet rai, furre de Menenoir.

Item, Vint cink pieces de Draps de divers garnementz, & de divers colours:

Item, En un autre Sauk, une Peire Treppes des Armes de dit Piers:

Item, Un Curtyn de Cendal:

Item, Deux cotes de velvet, pur plates coverir:

Item, Une houche, pur palefrei des Armes le Roy:

Item, Quatre Chemises, & trois A.D. 1313. brais de Gascoingne, orfreses: Edw. 2.

Item, Une veille banere des Armes le dit Piers:

Item, En un autre Coffre, deux Bascins d'Argent, od les Eschochons des Arme Sire Edmin de Maulei; que poisent sept Livres, quatre Souz, od un hanaper lie de feer:

Item, Une coupe d'Argent; que poise vint sept Souz:

Item, Un pot d'Argent; que poise cinquant un Souz, deux Deners:

Item, Un autre coupe d'Argent, od un pomel, enamaille des Armes de Fraunce & d'Engleterre; que poise quarant un Souz, deux Deners:

Item, En un autre Coffre, deux Lavours d'Argent; que poisent quatre Livres, neot Souz, sis Deners; od deux cas de quir:

Item, Deux potz d'Argent pur ewe; un d'orre, & l'autre blank; que poisent Trente trois Souz, quatre Deners; od deux cas de quir:

Item, Une coupe d'Argent, que poise vint sis Souz, oit Deners:

Item, En un autre Coffre, trent Esqueles d'Argent; que poisent vint oit Livres, quatre Souz, dis Deners:

Item, Trent cink Saussers d'Argent; que poisent dis Livres, oit Souz:

Item, Vint un hanaps d'Argent; que poisent dis Livres, vint Deners:

Item, Un pot d'Argent; que poise cinquant deux Souz:

Item, Une coupe d'Argent, od un pomel, enamaille des Armes d'Engleterre e de Fraunce; que poise trent trois Souz, quatre Deners:

Item, Dis oit quillers d'Argent; que poisent dis oit Souz:

Item, Un saler d'Argent; que poisze sesze Souz:

Item, Quarant un Destres, e Coursers, & un Palefrei:

Item, Noef Somers:

Item, Duze Chivaus Charetters:

Item, deux Charetres, od tut le herneis.

Les quex choses avauntdites, ensemblement od autres choses diverses,

Que ne sont pas especifiez en cestes noz Lettres, e sont contenues en une endenture, de coe faite entre les ditz Evesque & Johan de Sandale d'une part, pur nous & en noun de noz recevaunz, & Johan de Hersfelarton Chivaler, & Michel de Meldon en nonn des avauntditz Counte de Hereford, Robert de Clifford, & Johan de Butecurte d'autre part,

Estoient

A. D. 1313. Edw. 2. estoient prises n'adgerres par les avauntditz, Countе de Lancastr. & de Warewik, Henry & Robert, a Noef Chastel sur Tyne, & aillours, par l'enchesoun de Pieres de Gavaston:

De queux joiaux, Chivaus, & totes autres choses, en cestes lettres, & en la dite endenture contenues, e par les avauntditz, Evesque & Johan de Sandale, par suffisaunt poair a eux par nous doneez, resceves, acquitoms, & acquiteroms, pur touz jours, par c' ... noz lettres overtes

Es avauntditz Countes de Lancastre & de Warrewik, Henry & Robert, & touz lur Allez & Aerdaunz, & Mesuengs contre toies gentz, qi rien y porront demaunder:

Et, si lenr busoigne d'aver autre aquitaunce, que ceste, des choses rendues en cestes lettres, & en la susdite endenture contenues, si voloms q'il l'eient solonc le tretiz de coe fait. A. D. 1313. Edw. 2.

Et auxi voloms que les choses, nient restitues, soient rendues, ou le pris, cest asavoir, le pris des chyvaux mortz, e d'autres choses gastez, pardues, & nient restitues entre cy è le mi quaresme, forspris joiaux, si nules seient arere, les queux nous voloms que soient al dit terme rendues, & sur la livere eyent acquitaunce, solonc la forme de dit tretiz.

En tesmoinance des queles choses nous aoms fait faire cestes nos lettres overtes.

Don. a Wyndes. le vint septime jour de Fever.

De Primogenito Regis Francorum Arma Militaria suscepturo, & de Rege solempniis interessendo.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 6. d.

REX dilecto & fideli suo, Ottoni de Grandissono, salutem.

Cum sanctissimus Pater, Dominus Summus Pontifex, ac Dominus Philippus Rex Francorum illustris, nos per suas literas rogaverint speciales, ut, cùm ejusdem Regis filius primogenitus, in instanti Festo Pentecostæ, sit Parisius arma Militaria, disponente Domino, suscepturus, velimus hujusmodi solempniis tunc ibidem præsentialiter interesse:

Nosque, hujusmodi requisitionibus annuentes, in brevi proponimus versus partes illas proficisci:

Reputantesque Comitivam nostram de vestrâ præsentiâ honorari, ac super aliquibus, nos specialiter tangentibus, deliberationem & consilium vobiscum affectantes habere tunc ibidem; A. D. 1313.

Vobis mandamus, rogantes quod, omnibus aliis prætermissis, in aliquo loco, ubi id fieri commodiùs prudentia vestra prospexerit, priusquam perveniamus ad Civitatem prædictam, nobis obviam modis omnibus præbeatis; ut nobis in dictis solempnitatibus præbere possitis Comitivam, & vobiscum, ut desideranter appetimus, tractare & deliberare, ut præmittitur, valeamus; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum diligitis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Martii.

Ad Papam pro Abbate Sancti Edmundi Electo.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanto honestius est & justius quod rogatur, tanto speratur a vestræ Sanctitatis munificentiâ faciliùs & gratiosiùs optineri.

Sanè desolationem Ecclesiæ Sancti Edmundi Regis Martiris, quæ, per mortem ultimi Abbatis ejusdem, vacare dinoscitur hiis diebus, & quæ olim per Reges Angliæ, Progenitores nostros, fundata extitit & dotata, nostræ mentis oculis intuentes; ac sperantes quod, per circumspectionem & industriam religiosi viri, & nobis in Christo dilecti, fratris Richardi de Draghton, Monachi Monasterii prædicti, quod Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ immediatè subjectum fore dinoscitur ab antiquo (qui in Abbatem loci illius concorditer est electus, & quem religionis observantia, litterarum scientia, aliaque virtutum & morum merita reddunt multipliciter commendatum) status Monasterii illius prospera & salutaria suscipiet incrementa; A. D. 1313.

Vestram Beatitudinem affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus, prædictum Electum, pro electionis suæ prædictæ negotio prosequendo ad vestræ

5 H Pater-

A. D. 1313. Edw. 2. Paternitatis præsentiam personaliter venientem, recommendatum habentes, ipsum affectione benevola recipere, ejusque negotium prædictum expedire dignemini gratiosè; ita, si placet, quod idem Electus, nostri rogaminis intuitu, ad nos redire valeat, quam citò commodè fieri poterit, feliciter expeditus. A. D. 1313. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndes. 4. die Martii.

Ad Papam grates refert super concessione mutui.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. PAPÆ Rex devota Pedum oscula Beatorum.

Gratam affectionis Paternæ Benivolentiam erga nos, filium vestrum devotum, continuatis actibus vigere, & indies multiplicatis fœcundisque beneficiorum ac gratiarum largitionibus augmentari, rerum experientia indicat evidenter.

Super eo, siquidem, Pater Sancte, quod vestræ Bonitatis provida circumspectio, ad nos & statum nostrum oculos dirigens gratiosos, pro arduis nostris expediendis negotiis, nobis, ad nostram instantiam, benigne concedere quoddam mutui subsidium est dignata; prout discreti Viri Magistri, Goncelinus Johannis Sacrista Ruthmen. & Guillielmus de Balaeto Ferovilien. Archidiaconus, Capellani & Nuncii vestri (quos vestra Clementia ad nostram præsentiam destinavit) nobis ex parte vestrâ inter alia pleniùs intimârunt oraculo vivæ vocis, vestræ Paternitati Sanctissimæ ad omnimodas, quas possumus, gratiarum assurgimus actiones. A. D. 1313.

Et, quia de vestræ Gratitudinis indeficientis plenitudine gerimus in Domino fiduciam pleniorem, pro negotio prædicto, & quibusdam aliis negotiis, specialiter nos tangentibus, quæ penes vestram Dominationem expedire habemus ad præsens, Nuncios nostros, in brevi, ad vestræ Beatitudinis præsentiam destinabimus, Domino concedente.

Cæterùm Nuncios vestros prædictos, quos, propter absentiam illorum de Consilio nostro, tempore quo ad nos iidem Nuncii advenerunt, penes nos retinuimus usque modo, super hujusmodi morâ suâ habere dignemini, consideratione nostri, favorabiliter excusatos.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram quarto die Martii.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17. SErenissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, &c. Edwardus, ejusdem gratiâ, salutem, & successus, ad vota, prosperos & felices.

Super quibusdam negotiis (pro quibus Dominus Summus Pontifex discretos Viros Magistros, Goncolinum Johannis Sacristam Ruthmen. & Guillielmum de Balaeto Ferovilien. Archidiaconum, Capellanos & Nuncios suos, ad nos misit) dilectis & fidelibus nostris, Henrico de Bello Monte Consanguineo nostro karissimo, & Alexandro de Abernythy desiderium appetimus mentis nostræ, Magnificentiæ vestræ per eosdem, ex parte nostrâ, vivæ vocis oraculis nunciandum; quamobrem Excellentiam Regiam obnixè requirimus & rogamus, quatinus eisdem, Henrico & Alexandro, in hiis, quæ vobis dicent ex parte nostrâ, fidem velitis indubiam adhibere. A. D. 1313.

Dat. apud Wyndes. 5. die Martii.

De dextrariis in Hispania emendis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 17. REX omnibus amicis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm dilectus Mercator, Guillielmus de Tolouse, ad partes Ispaniæ, pro triginta equis dextrariis, ibidem ad opus nostrum emendis, & exinde ad nos ad partes Angliæ ducendis, de mandato nostro se divertit; prout ei per nos pleniùs est injunctum; A. D. 1313.

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quòd eundem Gulielmum & homines suos, exhibitores præsentium, cum ipsos per loca districtuum vestrorum transitum facere, aut ibidem morari

A.D. 1313. Edw. 2. morari contigerit, cum equis supradictis, *&c. prout in ejusmodi Literis.*

In cujus, &c. usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesoram decimo quinto die Martii. A.D. 1313. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

De Inhibitione Torneamenti apud Redinges.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 17. REX Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad Arma, hac instanti die Jovis, apud Redingges, ad burdeandum, seu torneandum conventuris, salutem.

Quia, propter aliquas certas rationes, nolumus quod aliqua Torneamenta, Burdeicia, seu alia facta Armorum alicubi, infra Regnum nostrum, exerceantur sine licentiâ nostrâ speciali;

Vobis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere potestis, districtè inhibemus, nè apud locum prædictum, seu alibi, infra Regnum nostrum, turneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliquod aliud factum Armorum excercere præsumatis, sine licentiâ nostrâ speciali. A.D. 1313.

Teste Rege apud Langele Mareis, decimo nono die Martii.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Norwegiæ, de bonis arestatis, & subditis incarceratis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 9. d. EXcellentissimo Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ illustri, Amico suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Gravem querelam dilecti Mercatoris nostri, Richardi Hopman de Lenn, recepimus, continentem quòd, cùm ipse quandam Navem suam, quam apud Lenn in Regno nostro Angliæ diversis bonis & mercimoniis suis, ad valentiam ducentarum & quadraginta librarum, onerari fecerat, usque Wyk, infra Regnum vestrum, causâ negotiandi ibidem de eisdem, per quosdam homines & servientes suos adduci fecisset:

Quidam Ballivi & Ministri vestri, de prædictâ Villâ de Wyk, Navem illam, sic oneratam, in portu ejusdem Villæ, postquam ibidem applicuerat, arestârunt; aliique vestri Ballivi de Northbergh, quædam alia Bona & Catalla sua, ad valentiam quadraginta librarum, ibidem inventa, similiter ceperunt & asportaverunt; necnon homines suos, apud prædictas Villas de Wyk & Northbergh inventos, ceperunt, & eos strictо carceri mancipârunt, in quo adhuc detinentur; ac Navem illam, unà cum Bonis, Catallis, & Mercimoniis prædictis, eidem Richardo, sub aresta hujusmodi, detinent minùs justè, in ipsius Richardi dispendium non modicum, & statûs sui, ut accepimus, depressionem manifestam: A.D. 1313.

Et, quia præfato Mercatori nostro, sicut cæteris de Regno nostro, volumus super præmissis remedio, quo de jure poterimus, subvenire, amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus Navem illam, cum Bonis & Mercimoniis, quæ in portu dictæ Villæ de Wyk; ac etiam Bona & Catalla, quæ in prædictâ Villâ de Northbergh, per præfatos Ballivos & Ministros vestros, ut præmittitur, capta & arestata existunt, dearestari, ac ea præfato Mercatori nostro, seu ejus Attornato in hac parte, ad commodum Ipsius Mercatoris indè faciendum, integrè restitui; necnon præfatos homines suos a prisonâ, qua sic detinentur, deliberari, sine dilatione, nostris precibus faciatis; sicut velletis quòd nos pro Mercatoribus, & aliis subditis vestris, infra Regnum nostrum venientibus, in casu consimili faceremus:

Et, quid indè, ad nostri rogatum, facere decreveritis, nobis velit litteratoriè, per latorem præsentium, vestra Serenitas remandare.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die Martii.

Ad

A. D. 1313. Edw. 2. A. D. 1313. Edw. 2.

Ad Papam commendatoria pro Johanne & Thoma, filiis Adæ Gurdoun.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula Beatorum.

Desiderantes dilectorum nobis, Johannis & Thomæ, Natorum Nobilis Viri & fidelis nostri Adæ Gurdoun, honoris & commodi incrementum; eosdem, Johannem & Thomam, vestræ Clementiæ, quæ virtuosos diligit, & eis se exhibet gratiosam, sinceris affectibus commendamus;

Votivè supplicantes quatinus petitiones eorumdem, Johannis & Thomæ (Beatitudini vestræ, per præsentium bajulum, si libeat, porrigendas) benignè audire, & super hiis, in quibus Apostolicæ Sanctitatis gratiâ indigere noscuntur, sic vos eis, si placet, exhibere dignemini in exhibitione favoris & gratiæ liberales, quod ipsi, nostræ intercessionis obtentu, efficaciam suorum desideriorum, ut desideranter appetimus, faciliùs consequi possint super contentis in petitionibus prælibatis.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram primo die Aprilis.

A. D. 1313.

De Terris illorum qui, contra inhibitionem Regis, burdearunt in manum Regis capiendis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Fin. 6. E. 2. m. 5.

REX Vicecomiti Berk, salutem.

Cùm nuper tibi præcepimus quod in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videres, publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi faceres, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicumque homo ad arma, cujuscumque status aut dignitatis existeret, infra Ballivam tuam, seu alibi infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum excercere præsumeret, sine licentiâ nostrâ speciali:

Et quod, si quos, post inhibitionem, seu proclamationem hujusmodi, invenisses in Ballivâ tuâ aliquod factum armorum excercentes, tunc eos, cum equis, & herneciis suis, arestares, & in prisonâ nostrâ salvò custodiri faceres, donec aliud indè a nobis haberes in mandatis:

Et quod, de nominibus illorum, nobis, sub sigillo tuo, distinctè & apertè constare faceres;

Ac intellexerimus quod quidam, post inhibitionem nostram prædictam, apud Redynges nuper burdeare præsumpserunt, in nostri contemptum manifestum:

Nos, nolentes contemptum hujusmodi relinquere impunitum, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod omnes Terras & Tenementa, Bona & Catalla, in Ballivâ tuâ, illorum qui, post inhibitionem prædictam, apud dictam Villam de Redynges sic burdeare præsumpserunt, sine dilatione capias in manum nostram, & ea salvò custodias, donec aliud inde præceperimus.

A. D. 1313.

Et nihilominus, omnibus aliis prætermissis, sis coram Consilio nostro, in Cancellariâ nostrâ, in propriâ personâ tuâ, in quindenâ Paschæ proximò futurâ, ubicunque tunc fuerit, ad certificandum dictum Consilium nostrum ibidem, super facto tuo, in præmissis, & de nominibus illorum qui burdearunt, ut est dictum: Et habeas ibi hoc breve.

Teste Rege apud Westmonasterium primo die Aprilis.

EOdem modo mandatum est Vicecomiti Suffolciæ, de Terris & Tenementis, Bonis & Catallis illorum, qui apud Sudbury, post inhibitionem Regis, burdeàrunt, capiendis in manum Regis; & ad certificandum Consilium Regis, super facto suo, & de illorum nominibus, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Ad

A. D. 1313. Edw. 2. A. D. 1313. Edw. 2.

Ad Papam pro Guidone de la Vale, Consanguineo Regis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Paternæ Benignitatis affluens bonitas (quæ nos & nostros innumeris gratiarum largitionibus hactenus multipliciter honoravit) spem nobis indubiam repromittit in hiis, quæ fieri desideranter appetimus, vestram Clementiam confidentius requirendi; sperantes eo faciliùs annui votis nostris, quo, quod exquirimus, rationi congruit, & concessæ primitùs ab Apostolicâ Munificentiâ gratiæ fulcimentum concernit.

Sanè nuper vestra Benevolentia, carissimæ Consortis nostræ Isabellæ Reginæ Angliæ honorare personam, &, per honorem ei exhibitum, aliis providere, quosdam executores ad providendum uni personæ idoneæ, per eandem Consortem nostram nominandæ, de beneficio Ecclesiastico, pertinente ad collationem venerabilis Patris Archiepiscopi Cantuariensis, cum ad id se facultas offeret, per rescriptum Apostolicum deputavit:

Dictique Executores postmodum, ad nominationem ejusdem Consortis nostræ, dilecto Clerico, Consanguineo nostro, Magistro Guidoni de la Vale, de Ecclesiâ de Maydenstan, quæ tunc vacavit, & de collatione dinoscitur existere Archiepiscopi supradicti, juxta formam mandati Apostolici providerunt; ipsumque in corporalem possessionem ejusdem Ecclesiæ fecerunt induci:

Verùm præfatus Archiepiscopus, licet sibi de facto ipsorum executorum in hac parte constaret, non sine contemptu Sedis Apostolicæ, & dedecore præfatæ Consortis nostræ, eandem Ecclesiam cuidam Magistro Stephano de Haslyngfeld contulit, pro suæ libito voluntatis: & præfatum Guidonem, non obstante inhibitione executorum prædictorum, a possessione ejusdem Ecclesiæ fecit, contra justitiam, amoveri; ipsumque, & sibi adhærentes per processus varios, aut excommunicationum & interdicti sententias, præsumpsit, & adhuc præsumit multipliciter molestare.

Nos igitur, utilitatem & quietem ejusdem Guidonis (quem morum & conversationis honestas, litterarum scientia, ac alia virtutum donatia multipliciter recommendant) cordialiter affectantes: advertentesque in nostri, ac ejusdem Consortis nostræ dedecus manifestiùs redundare, si idem Guido frustretur taliter effectu gratiæ prælibatæ:

Beatitudini vestræ sinceris affectibus supplicamus, quatinus, præmissis providâ deliberatione pensatis, petitiones ejusdem Guidonis, vobis, si placeat, super præmissis porrigendas, benignè audire, sibique super contentis in eisdem, prout nostro, & præfatæ Consortis nostræ honori ac commodo ipsius Guidonis vestra Paterna sollicitudo prospexerit convenire, juxta speratam fiduciam, dignemini opottunum juris remedium ordinare.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram primo die Aprilis.

Ad Haquinum Regem Norwegiæ.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 7. d. A. D. 1313.

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illustri, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Pro Mercatoribus nostris Leun. & partium vicinarum (quos Ballivus & Officiarii vestri, Civitatis vestræ Bergensis, dudum ceperunt, & stricto Carceri mancipârunt, quorum multi, ut jam intelleximus, propter alimentorum subtractionem, & duritiem ac asperitatem Carceris, perierunt) ut ipsorum & bonorum suorum deliberationem præcipere curaretis, vestræ Serenitati Regiæ nostras nuper transmisimus litteras speciales.

Set vos, retentis adhuc in Carcere nostris Mercatoribus, sicut prius, nobis per litteras vestras, quas audivimus & intelligimus diligenter, inter cætera rescripsistis, quod quidam Mercatores, de Regno vestro, de injuriis, violentiis, & arestationibus, quibus in Regno nostro hiis diebus sunt, ut asserunt, contra justitiam aggravati, multipliciter conqueruntur; adiciendo in vestris litteris memoratis, quod quidam, iniquitatis filii, in Villa Lenn. ad piscandum, ut dicebant, allecia venientes, quendam Militem, Ballivum vestrum in Vykia, unà cum decem aliis subditis vestris, in vestris & Regni vestri negotiis existentibus, crudeliter occiderunt; super quibus mens nostra gravatur

A. D. 1313. quamplurimum & turbatur: præſertim cum nunquam noſtræ fuerit voluntatis, quod injuriæ, violentiæ, ſeu areſtationes aliquæ Mercatoribus, vel aliis de Regno veſtro, per aliquos de Regno & Poteſtate noſtris fierent indebitè vel injuſtè: nec adhuc intelligere poſſumus, quod Mercatoribus veſtris, per aliquos, vel aliquem de ſubditis noſtris, hucuſque aliter factum fuit; ſcientes pro certo quod, ſi nobis, per inquiſitiones legitimas, conſtare poterit hujuſmodi gravamina ſubditis veſtris, infra Regnum noſtrum, illata fuiſſe, nos ſufficientes emendas & ſatisfactiones debitas ſuper illis, celeriſque juſtitiæ complementum fieri faciemus.

Et inſuper, ſi Maleſactores prædicti, qui præfatum Militem, & alios ſecum exiſtentes, ut præmittitur, occiderunt, de Regno ſeu Poteſtate noſtra ſint, vel infra idem Regnum vel Poteſtatem poterunt inveniri, de ipſis judicium & juſtitiam fieri præcipiemus, ſecundum Legem & conſuetudinem Regni noſtri.

Et, quia inter nos & vos, noſtroſque & veſtros ſubditos, hinc inde foveri deſideramus mutuos concordiam & amorem: Ita quod Mercatores noſtri & veſtri Mercandiſas ſuas, in noſtris & veſtris Regnis & Dominiis, liberè & abſque impedimento valeant exercere (prout in temporibus Progenitorum noſtrorum fieri conſuevit) ut ex dictarum litterarum veſtrarum ſerie collegimus evidenter vos promptos eſſe ſimiliter, & paratos ad faciendum omnia & ſingula, quæ pro vobis & veſtris ſubditis, ſuper diſcordiis, contentionibus, aut gravaminibus, inter noſtros & veſtros ſubditos qualitercumque ſuſcitatis, pro bono pacis & juſtitiæ, fuerint æquanimiter facienda: Nos conſimilia pro nobis & noſtris, quantum ad nos & ad ipſos attinet, illius amore, qui pacis auctor fore dinoſcitur, & pro quiete & commodo populi utriuſque Regnorum noſtrorum, quatenus jus & ratio dictaverint, promittimus nos facturos.

Veſtram amicitiam requirentes obnixiùs & rogantes, quatenus Mercatores noſtros prædictos, qui adhuc ſuperſtites relinquuntur (quos etiam tem ore, quo dicta felonia committi dicebatur, incluſos detinebat cuſtodia carceralis) jubere velitis, noſtri contemplatione, zeloque juſtitiæ, ab hujuſmodi cuſtodiâ liberari; bona, ab ipſis capta prout juſtum fuerit, reſtitui faciendo. A. D. 1313. Edw. 2.

Et, ut deliberatio Mercatorum noſtrorum prædictorum, & bonorum ſuorum eo faciliùs concedatur, placeat vobis cum diligentiâ debitâ ponderare quod Galfridus Drewe, & quidam alii Mercatores noſtri de Lenn, quibuſdam Mercatoribus de Regno veſtro, occaſione cujuſdam gravaminis, ipſis Mercatoribus veſtris, ad Sectam Tydemanni Lippe, infra Regnum noſtrum, ut dicebatur, illati, centum libras ſterlingorum perſolverunt, ſicut in quodam ſcripto, indentato inter Ingelramum Lend de Thorenden, & quoſdam alios Mercatores veſtros ex parte unâ, & præfatum Galfridum & quoſdam alios de Regno noſtro ſimiliter ex alterâ, confecto, vidimus contineri.

Si qui verò de ſubditis veſtris, de aliquibus ſubditis noſtris, de aliquâ injuriâ, ipſis factâ querelas in Curiâ noſtrâ deponere voluerint, & proſequi cum effectu, ipſorum ſubditorum veſtrorum petitiones admitti, & eis ſuper querelis hujuſmodi plenam & celerem juſtitiam fieri faciemus; ita quod iidem ſubditi veſtri exinde reputare debebunt merito ſe contentos.

Et interim de exceſſibus & gravaminibus, ſubditis veſtris infra Regnum noſtrum qualitercumque illatis, inquiri faciemus cum diligentiâ veritatem.

Veſtræ igitur voluntatis beneplacitum, in præmiſſis, nobis reſcribere velitis per præſentium portitorem.

Dat. apud Weſtmonaſterium tertio die Aprilis.

Bulla ad Regem, pro Abbate Sancti Edmundi.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Ex Orig. in Turri, n. 24.

Clemens Epiſcopus, ſervus ſervorum Dei, cariſſimo in Chriſto Filio Edvardo, Regi Angli illuſtri, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Divinæ gratia Majeſtatis acquiritur ſi Miniſtris ejus, & hiis præcipuè qui ſunt Dignitatis titulo inſigniti, pro ipſius reverentia, condignus honor impenditur, & favor neceſſarius exhibetur.

Sanè Monaſterio de Sancto Edmundo, ad Romanam duntaxat Eccleſiam pertinente, Ordinis Sancti Benedicti, Norwicenſis Dioceſis, per obitum quondam Thomæ, Abbatis ejuſdem Monaſterii, Regimine deſtituto Paſtoris, dilecti filii A. D. 1313.

Prior & Conventus ejuſdem Monaſterii (vocatis omnibus qui voluerunt, debuerunt, & potuerunt commodè intereſſe) die, ad eligendum præfixâ, ut

moris

A.D. 1313. Edw. 2. moris est, convenientes in unum, & Spiritûs Sancti gratiâ invocatâ, deliberantes in hujusmodi electionis negotio, per viam procedere compromissi; novem ex eis, videlicet,

Ricardo de Draughton tertio Priori,
Johanni de Everesdon Cellerario,
Reginaldo de Drahm Sacristæ,
Semanno de Hildonole Infirmario,
Petro de Clapton Camerario,
Petro de Aylesham,
Guilielmo de Herlawe,
Radulpho de Cavenham, &
Willielmo de Latford,

Monachis ipsius Monasterii; providendi eâ vice, dicto Monasterio de Abbate, de seipsis, vel aliis de gremio ejusdem Monasterii, concesserunt unanimiter potestatem, usque ad certi temporis spatium duraturam:

Promittentes illum in eorum Abbatem & Pastorem recipere, quem iidem compromissarii, juxta præmissam formam, ducerent eligendum:

Qui, hujusmodi potestate receptâ, secedentes in partem, post diligentem, quam inter se super hoc habuerunt tractatum, in dilectum Filium Ricardum Abbatem, tunc ejusdem Monasterii Monachum, in Sacerdotio constitutum, direxerunt unanimiter vota sua:

Et deinde præfatus Sacrista, ex potestate, sibi ex Collegis suis, ut præmittitur, traditâ, de ipsorum Collegarum, ibidem præsentium, mandato, vice suâ, & eorundem Collegarum, ac prædictorum Priorum & Conventûs, eundem Ricardum, infra dictum tempus, in ejusdem Monasterii Abbatem elegit, & electionem hujusmodi, a dictis Priore & Conventu concorditer acceptatam, solemniter publicavit:

Ipseque Abbas, post consensum electionis hujusmodi, ad eorumdem Prioris & Conventus instantiam, ab ipso Abbate legitimè præstitum, ad Sedem Apostolicam personaliter accessit; ac deinde tàm ipse Abbas per se ipsum, quam dicti Prior & Conventus, per Procuratores eorum idoneos, ad hoc specialiter destinatos, a nobis confirmari hujusmodi electionem, nobis præsentato decreto, instanter ac humiliter postularunt, super hiis omnibus statutis a jure temporibus observatis. A.D. 1313. Edw. 2.

Nos itaque electionem ipsam, dictique Abbatis personam, per venerabilem Fratrem, Guillielmum Episcopum Penestrensem, & dilectos Filios nostros, Berengarium tituli Sanctorum Nerei & Achilei Presbyterum, & Bernardum Sanctæ Agathæ Diaconum, Cardinales, examinari fecimus diligenter:

Et factâ nobis ab Episcopo & Cardinalibus supradictis, super hiis, relatione fideli, quia invenimus electionem eandem de ipso Abbate, personâ ideoneâ (cui de Religionis zelo, vitæ munditia, regulari observantia, honestate morum, & aliis probitatis meritis, fide digna testimonia suffragantur) canonicè celebratam, illam, de prædictorum, Episcopi & Cardinalium, & aliorum Fratrum nostrorum, auctoritate Apostolicâ confirmavimus; dictúmque Ricardum præfato Monasterio præfecimus in Abbatem: Curam & Administrationem ipsius Monasterii sibi in Spiritualibus & Temporalibus committentes:

In eo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes quod idem Monasterium, per ejusdem Abbatis circumspectionis & diligentiæ studium, dexterâ Domini sibi assistente propitiâ, spiritualiter & temporaliter regetur, utiliter & prospere dirigetur.

Quocirca Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatinus eundem Abbatem, & Monasterium sibi commissum, habens, pro nostrâ, & Apostolicæ Sedis reverentiâ propensiûs commendata, sic te illi benevolum exhibeas, sic favorabilem largiaris, ipsum & dictum Monasterium Regalis benevolentiæ gratiâ prosequendo, quod idem Abbas, tuis præsidiis circumfultus, commissum sibi Regimen Monasterii supradicti faciliùs & efficaciùs, cooperante Domino, prosequatur: nosque proinde benevolentiam Regiam dignis in Domino laudibus attollamus.

Dat. Avinion. 7. Id. Aprilis, Pontificatûs nostri Anno octavo.

Sub Filis cannabeis.

Super expensis Nepotis Papæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 8.

REX Thesaurario suo Agen. qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Cùm nuper, per Litteras nostras, mandaverimus Senescallo nostro Vasconiæ, & Constabulario nostro Burdegalensi, vel eorum loca tenentibus, quod dilecto & fideli nostro Bertrando A.D. 1313. de

A. D. 1313. Edw. 2. de Salviaco Comiti Campaniæ & Maritiniæ, Nepoti Domini Papæ, vel ejus Attornato, Centum & quinquaginta libras Sterlingorum (in quibus sibi tenemur pro expensis suis, quas fecit morando in Curiâ Romanâ pro negotiis nostris per sexaginta dies, Anno Regni nostri sexto) de exitibus Custumæ nostræ Burdegalensis, a tempore quo dilectus Mercator noster Antonius Pessaigne quandam pecuniæ summam, quam sibi super eadem custumâ assignavimus, inde recepisset, solvi facerent & habere: ac jam intellexerimus quod solutio dictæ Summæ eidem Antonio nondum est facta; & volentes solutionem dictarum Centum & quinquaginta librarum, quatenus bono modo poterimus maturare, vobis mandamus quod præfato Comiti vel ejus Attornato, in hac parte dictas Centum, & quinquaginta libras Sterlingorum, vel verum valorem earumdem in alia moneta, de exitibus Ballivæ vestræ, visis præsentibus, sine dilatione aliqua, solvi & habere faciatis; Recipientes ab ipso, vel ejus Attornato, dictas Litteras nostras, præfatis Senescallo & Constabulario, vel eorum loca tenentibus, super hoc prius directas, & penes ipsum Comitem adhuc, ut asserit, remanentes; necnon & alias acquietantias, quæ pro nobis & vobis sufficientes fuerint in hac parte; & nos vobis inde, in Compoto vestro, debitam allocationem habere faciemus. A. D. 1313. Edw. 2

Teste Rege apud Wyndesor. 15. die Aprilis. *Per ipsum Regem.*

Ad Haquinum Regem Norwegiæ.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 7. d.

Magnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ illustri, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem cum dilectione sincerâ.

Miramur non modicum, & in intimis conturbamur de gravaminibus & oppressionibus, quæ subditis nostris, infra Regnum vestrum, causâ negotiandi venientibus, hiis diebus plus solito, absque causâ rationabili, sicut ex gravi querelâ didicimus, inferuntur.

Nuper siquidem Willielmus Filius Laurentii de Waynflet, Simon Filius Alani de eadem, Guido Filius Mathei, & eorum Socii Mercatores nostri, nobis conquerendo monstrarunt quod, cùm ipsi quosdam homines & Servientes suos, cum tribus Navibus suis, ad partes Regni vestri, ad negotiandum ibidem, transmisissent: & Naves illæ in Portu Villæ vestræ de Tonnesbergh. allece & aliis bonis diversis, usque ad magnam Summam, oneratæ fuissent:

Et licet Nautis Navium prædictarum, hominibusque & servientibus prædictis, a Regno vestro liberè, cum Navibus & bonis prædictis, ad partes Angliæ redeundi vestras fieri feceritis Literas de conductu;

Postmodum tamen, antequam Naves illæ, propter venti contrarietatem, Portum prædictum exire potuerunt, quidam Ballivi vestri Naves prædictas, cum hominibus & bonis omnibus, tunc existentibus in eisdem, occasione mortis cujusdam Militis, nuper Ballivi vestri in Vikia, per Malefactores & Piratas, dum Naves prædictæ in Portu prædicto, sicut præmittitur, remanserunt, supra Mare, ut dicitur, interfecti, de mandato vestro, ut dicebant, arestarunt, & diu sub aresto hujusmodi detinebant; quousque, videlicet, homines & Marinarii prædicti de quadraginta libris Sterlingorum, certo die statuto, ad opus vestrum, pro qualibet Navium prædictarum, solvendis inviti & coacti securitatem invenissent: & similiter de eisdem Navibus, cum hominibus prædictis, infra Portum prædictum, citra Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum, ad standum tunc ibidem, de Personis & Navibus suis, vestræ gratiæ seu voluntatis arbitrio, reducendis, tres Obsides ulteriùs liberassent: quod ipsis valde grave censetur, & auditu mirabile auribus audientium non immeritò reputatur. A. D. 1313.

Et, quia contra pacem & æquitatem, omnemque justitiam fore dinoscitur atque legem, quod delinquentium culpæ seu demerita, in personis vel rebus illorum, qui criminis rei, conscii, vel participes, seu de hujusmodi delinquentium Societate non fuerint, aliqualiter ulciscantur; vestram amicitiam effectuose requirimus & rogamus, quatenus, præmissâ diligenti meditatione zelo justitiæ ponderantes, obsides prædictos jubere velitis ab ostagiamento hujusmodi liberari, dictamque securitatem relaxari penitus & dissolvi: Scientes pro certo quod, si Malefactores prædicti, qui dictum Militem vestrum, ut dicitur, occiderunt, alicubi infra Regnum seu potestatem nostram poterunt inveniri, de ipsis justitia & judicium, secundum legem & consuetudinem ejusdem Regni, fieri faciemus.

Non

A. D. 1313. Edw. 2. Non enim possumus hiis diebus æquanimiter tolerare, quod Naves prædictæ, seu aliæ de Regno nostro, quæ semper promptæ ad nostrum servitium esse debent, extra idem Regnum, ad partes remotas, se divertant sine nostrâ licentiâ speciali.

Quid autem, ad hanc nostram instantiam, faciendum decreveritis in præmissis, nobis, si placeat, rescribatis per præsentium Portitorem. A. D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Windesor. 16. die Aprilis.

Ad eundem Regem Norwegiæ.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid. MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ Regi Norwagiæ illustri, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Querelam dilectorum Mercatorum nostrorum, Thomæ de Swyn de Wynflet, & Simonis Filii Alani de eadem, recepimus, continentem quòd cùm ipsi nuper quosdam Servientes suos, infra Regnum vestrum, pro suis ibidem exercendis Mercimoniis, transmisissent, Thesaurarius vester bona & Mercimonia prædictorum, Thomæ & Simonis, ad valentiam Quadraginta librarum, quæ Servientes prædicti in Villâ de Northbern. in sua custodia habuerunt, die Sancti Michaelis ultimò præteritâ, fecit, absque causâ rationabili, arestari, & ea adhuc, taliter arestata, detinet minus justè, in ipsorum Thomæ & Simonis dampnum non modicum, & depauperationem manifestam. A. D. 1313.

Et, quia eisdem Mercatoribus nostris subvenire volumus, quatenus, suadente justitiâ, poterimus, in hac parte, vestram amicitiam requirimus cum affectu, quatenus, auditâ querelâ prædictorum, Thomæ & Simonis, vel ipsorum Attornati, super restitutione bonorum & Mercimoniorum prædictorum, impendere velitis eisdem celeris Justitiæ complementum; ita quod, pro defectu exhibitionis justitiæ, super arestatione prædictâ, non oporteat nos pro Mercatoribus nostris prædictis de alio remedio providere; nobis autem quid, ad hanc nostram instantiam, duxeritis faciendum, rescribere velitis per præsentium Portitorem.

Dat. ut supra.

De Comitissa de Boghan e Prisona liberanda.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 6. REX dilectis & fidelibus suis, Edmundo de Hastinges, Custodi Villæ suæ de Berewico super Twedam, & Constabulario Castri sui ejusdem Villæ, salutem.

Mandamus vobis quod Isabellam, quæ fuit Uxor Johannis nuper Comitis de Boghan, quæ cum quibusdam Scotis, Inimicis & Rebellibus Domini E. quondam Regis Angliæ, Patris nostri, contra ipsum Patrem nostrum capta fuit, & quæ in custodiâ vestrâ detinetur,

Dilecto Consanguineo & fideli nostro Henrico de Bello Monte, vel Willielmo de Felyng, Attornato ipsius Henrici in hac parte, sine dilatione liberari faciatis, ad custodiendam, prout ei per nos pleniùs est injunctum; & hoc nullo modo omittatis. A. D. 1313.

Teste Rege apud Westm. 28. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

De Protectione pro Episcopo Lichfeldensi.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 3. m. 13. WAlterus, Coventriensis & Lychfeldensis Episcopus, qui pro negotiis Regis moratur in Curiâ Romanâ, habet Literas Regis de protectione, cum clausulâ, usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Præsentibus, &c. A. D. 1313.

Teste Rege apud Wyndesoram, 30. die Aprilis.

Per ipsum Regem.
Dupplicatum.

A.D. 1313. Edw. 2. A.D. 1313. Edw. 2.

De Terris, quæ fuerunt quondam Templariorum, in Comitatu Northumbriæ commissis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Fin. 6. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus dilecto & fideli nostro, Johanni de Kyngeston, Custodiam Manerii de Thornton, & omnium aliarum Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt quondam Templariorum in Comitatu Northumbriæ, & quæ dilectus, & fidelis noster Thomas de Grey, nuper tenuit ex commissione nostra; HABENDAM, cum omnibus pertinentiis suis, quamdiu nobis placuerit, eodem modo quo idem Thomas custodiam habuit antedictam.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westm. 30. die Aprilis. A.D. 1313.

Per breve de privato sigillo.

ET mandatum est præfato Thomæ, quod eidem Johanni, Manerium, Terras, & Tenementa prædicta, unà cum bonis & Catallis Regis, in eisdem existentibus, quæ sunt in custodia sua, per indenturam, inter ipsos inde conficiendam, liberet custodienda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Ad Imperatorem, super Victoria, & Coronationis Solempniis, Congratulatoria.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 6. d.

EXcellentissimo Principi, Domino Henrico, Dei gratiâ, Imperatori Romanorum illustri, semper Augusto, amico suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem & semper felicibus successibus habundare.

Dùm Imperium a Dei Filio, qui Rex Regum ac Dominus dominantium esse non ambigitur, viri providi regimini committitur & periti, tàm spiritualium, quàm Temporalium, negotia sperantur ubique terrarum feliciùs prosperari, ex quibus immensam lætitiam assumere debet, non immeritò, totus populus Christianus, & exindè devotas gratias exsolvere bonorum omnium largitori.

Receptis siquidem lætâ manu Serenitatis vestræ Literis, quas nobis,

Super electione de vobis in Romanum Imperatorem, per Principes Alemanniæ (ad quos Imperialis spectat electio) celebratâ, & victoriosâ subjectione, & submissione Civitatis Brixiensis, quæ prius vestræ Celsitudini rebellavit, sicut Domino placuit, qui superborum cornua deprimit, postmodum vobis factâ, vestræque consecrationis & Coronationis Solempniis, ac aliis, in eisdem Literis expressis, nobis seriosiùs nunciatis, A.D. 1313.

Vestra transmisit Sublimitas, ipsarum tenorem audivimus, & intelleximus diligenter, de contentis in eisdem literis grandem lætitiam assumentes, vestræ magnificentiæ de missione literarum ipsarum grates uberimas referendo.

Speramus etenim in Domino Jhesu Christo quod, per vestræ strenuitatis potentiam, ac circumspectionis industriam providam, universa Gens Catholica, præcipuè ad Inimicorum Crucis Christi confusionem & depressionem perpetuam, ac nostræ fidei Christianæ exaltationem, salubria in Domino suscipiet incrementa.

Volumus autem, & corditer affectamus, prout justum & rationabile fuerit, vestris adesse desideriis atque votis.

Dat. apud Westm. 30. die Aprilis.

Ad Comitem Flandriæ, de Injuriis hinc inde illatis, & Victualibus ad Scotos deportatis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 11. d.

REX Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico suo carissimo, salutem, cum dilectione sincerâ.

Justum est & conforme rationi quod ea, A.D. 1313

Quæ inter Reges & Principes, aliósque Dominos, quibus populi regimen est

A. D. 1313. Edw. 2. est commissum, pro bono pacis, inter ipsos nutriendæ, ac tranquillitate & quiete subditorum eorundem, sunt hinc inde concorditer ordinata,

Juxta formam ordinationis & concordiæ hujusmodi, procedant in actum, & executioni debitæ demandentur.

Nuper siquidem, post mediam quadragesimam, quidam Nuncii vestri, & alii de potestate vestra, coram nobis & Consilio nostro, apud Westmonasterium personaliter venientes, petierunt, ex parte vestra, quod super dampnis & injuriis, apud Crasdenn. & alibi, per Anglicos Flandrensibus, a tempore quo suscepimus regimen Regni nostri, illatis, ut dicebant, juxta formam cujusdam Indenturæ, hinc & inde pluries concordatæ, exhiberi faceremus hujusmodi Flandrensibus justitiæ complementum.

Nos igitur, formam Concordiæ & Indenturæ prædictarum volentes in omnibus, quantum ad nos attinet, observari, certos Justiciarios nostros,

Ad querelas, petitiones, & quæstiones, quas subditi vestri quicunque contra quoscumque subditos nostros, de tempore prædicto, proponere vellent, recipiendum: & ad inquirendum per Sacramentum, tam Mercatorum indigenarum & alienigenarum, quam aliorum Proborum & legalium hominum de libertate quinque Portuum nostrorum, & etiam diversorum Comitatuum dicti Regni, & partium adjacentium, per quos rei veritas melius sciri poterit; necnon per Litteras & Instrumenta, ac aliis viis & modis, quibus melius expedire viderent, super querelis, petitionibus, & quæstionibus prædictis, & earum qualibet, plenius veritatem: & ad omnes querelas, petitiones, & quæstiones hujusmodi audiendum & terminandum secundum legem & consuetudinem dicti Regni, & similiter legem Mercatoriam, prout juxta vim & effectum Indenturæ prædictæ fore vidimus faciendum, absque dilatione morosâ,

Duximus assignandos, ipsis firmiter injungendo quod statim apud Londonias procederent, juxta Commissionem, eis factam, super negotiis memoratis:

Coram quibus Nuncii & homines vestri prædicti, die & loco, ad hoc in Civitate Londoniarum deputatis, comparentes, asserentes, quia se nolle super dampnis, Flandricis apud Crasdenn. & alibi, post tempus prædictum, per Anglicos illatis, contra quoscumque sectam aliquam facere, nec etiam inquisitionem, seu Processum aliquem expectare,

A. D. 1313. Edw. 2.

Petierunt precisè quod dampna illa, quæ ad maximam summam pecuniæ ascidebant, absque ulteriori processu indefaciendo, statim redderentur eisdem:

Et, quia justiciarii nostri prædicti hujusmodi petitioni Nunciorum vestrorum prædictorum (tàm pro eo quod erat contra legem & consuetudinem Regni nostri, quas in Coronatione nostrâ juravimus observare, tàm etiam pro eo quod tenori Indenturæ prædictæ contrariebatur dicta petitio) manifeste annuere renuebant; iidem Nuncii vestri, non rationis & justitiæ tramitem, set propriæ voluntatis præsumptivè sequentes arbitrium, ut elati, sic, infecto negotio pro quo venerant, de Londoniis contemptibiliter recesserunt; super quo nos, & omnes de Consilio nostro mirari cogimur vehementer.

Et nunc demùm, ad nostrum pervenit auditum, quòd Johannes Crabbe, & quidam alii, de potestate vestrâ, diversis Mercatoribus de Regno nostro, post hujusmodi recessum Nunciorum vestrorum prædictorum ab eodem Regno, deprædationes, & alia dampna gravissima nequiter intulerunt; super quibus in intimis, non immeritò, conturbamur.

Nos autem, pacem & concordiam inter nos & vos, nostrósque & vestros subditos, observari inviolabiliter affectantes, vestram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus super deprædationibus & dampnis prædictis, sic noviter attemptatis, fieri faciatis celeris justitiæ complementum; injungendo illis de potestate vestrâ, qui de aliquibus subditis nostris, de injuriis seu gravaminibus eis a tempore prædicto illatis, conqueri voluerint, Londonias veniant, querelas suas propositurі, & prosecuturi cum effectu, juxta formam Concordiæ & Indenturæ prædictarum, coram Justiciariis, quos ad hoc assignavimus, ut est dictum;

Nos enim parati sumus, quantum ad nos attinet, hominibus & subditis vestris, de quibuscumque subditis nostris conqueri volentibus, juxta formam Indenturæ & Concordiæ prædictarum, plenam & celerem justitiam exhibere.

Et licet nuper, ex parte nostra, fueritis requisiti, quòd, pro mutuis inter nos & vos amore & concordia nutriendis, non permitteretis per Gentes vestras Scotis, inimicis nostris, fieri subsidium victualium vel armorum; audivimus tamen jam de novo, quòd tresdecim

A D. 1313. Edw. 2. decim naves de poteſtate veſtrâ, armis & victualibus oneratæ, a Portu veſtro del Swyn ad partes Scotiæ, ad Inimicos noſtros, pro ipſis confortandis & muniendis, nuperimè tranſierunt; ſuper quo plurimùm admiramur.

Placeat igitur vobis, ut talia, per ſubditos veſtros, de cætero non fiant, apponere remedium oportunum, & nobis, quid ſuper hiis & aliis, contentis ſuperiùs & expreſſis, decreveritis faciendum, litteratoriè nunciare per præſentium portitores; quos pro negotiis prædictis ad veſtram præſentiam deſtinamus: quibus in hiis, quæ ipſi, vel eorum alter vobis, ſuper præmiſſis, ex parte noſtrâ, vivæ vocis oraculo duxerint, vel duxerit intimanda, velitis fidem indubiam adhibere. A.D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Weſtmonaſterium primo die Maii.

De Maneriis Templariorum; ubi de Comite Atholiæ, Roberto de Brus adhærente.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Fin. 6. E. 2. m. 4. REX, dilectis & fidelibus ſuis, Alexandro de Cave, & Roberto de Amcotes, Cuſtodibus Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt Templariorum in Comitatu Eborum, ſalutem.

Quia David, Comes Atholiæ (cui Maneria de Suth Cave & Etton, cum pertinentiis, in Comitatu prædicto, quæ fuerunt Templariorum prædictorum, commiſimus per breve noſtrum ad voluntatem noſtram tenenda) jam adhæſit Roberto de Brus, Inimico & Rebelli noſtro, ut intelleximus: A.D. 1313.

Vobis mandamus quod Maneria prædicta, cum pertinentiis, in manum noſtram reſeiſiri faciatis; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis ad Scaccarium noſtrum reſpondeatis.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium tertio die Maii.

Pro Alexandro de Abernytby.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. REX omnibus, ad quos, &c. ſalutem.

Ibid. Sciatis quod commiſimus dilecto & fideli noſtro, Alexandro de Abernythy, Manerium quondam Templariorum de Wylughton, cum pertinentiis, cuſtodiendum quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis reſpondeat, ad Scaccarium noſtrum, ad voluntatem noſtram.

In cujus, &c.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium tertio die Maii. A.D. 1313.

Per ipſum Regem & Conſilium.

ET mandatum eſt Willielmo de Spanneby, quod eidem Alexandro Manerium prædictum, cum pertinentiis, unà cum inſtauro, & Bonis, & Catallis Regis in eodem Manerio exiſtentibus, *&c.* liberet tenendum, *&c.*

De Conductu pro Comite Lancaſtriæ & aliis ſubſcriptis, ad tractandum coram Cardinalibus, Ludovico de Bourbon, & aliis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 12. REX, omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. ſalutem.

Sciatis quòd,

Ad inſtantiam venerabilium Patrum Dominorum A. Epiſcopi Albanenſis, & A. Tituli Sanctæ Priſcæ Presbiteri, Cardinalium: & Nobilis Viri Domini Lodqvyci, Primogeniti Nobilis Viri Comitis Clari Montis: & etiam dilectorum & fidelium noſtrorum Gilberti de Clare Comitis Glouceſtriæ & Herefordiæ, Nepotis, & Johannis de Britanniâ Comitis Richemondiæ, Conſanguineorum noſtrorum kariſſimorum, A.D. 1313.

Suſcepimus in ſalvum & ſecurum conductum noſtrum Conſanguineum & Fidelem noſtrum Thomam Comitem Lancaſtriæ, & ejus Familiares, & ſibi adhærentes in veniendo, *&c. prout ſupra de* 28. *Sept.*

In cujus, &c. uſque ad Feſtum Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtm. 3. die Maii.

Conſimiles

A. D. 1313. Edw. 2. Consimiles Literas de Conductu habent subscripti; videlicet, A. D. 1313. Edw. 2.

Humfredus de Bohun Comes Hereford & Essex, fidelis Regis, & ejus Familiares, & sibi adhaerentes.

Guido de Bello Campo Comes Warr. fidelis Regis, & ejus Familiares, & sibi adhaerentes.

Henricus de Percy, Fidelis Regis, & ejus Familiares.

Robertus de Clyfford, fidelis Regis, & ejus Familiares.

Johannes Botecurte, fidelis Regis, & ejus Familiares.

De Rege, solenniis, pro susceptione Armorum Regis Navarrae faciendis, interessendo.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 6. REX, dilecto & fideli suo, Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovorrae, & Custodi Quinque Portuum suorum, salutem.

Quia ad partes transmarinas, ad interessendum solempniis pro susceptione armorum Domini Regis Navarrae faciendis, in instanti Dominicâ proximâ, ante Festum Ascensionis Domini, apud Dovorram, proficisci proponimus, Domino concedente;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod tale Navigium, quale pro Passagio nostro, & aliorum fidelium nostrorum, ibidem tunc nobiscum proficiscentium, necessarium fore videritis, infra praecinctum quinque Portuum praedictorum providere faciatis: A. D. 1313.

Ita quod Navigium illud habeatis, die & loco praedictis, cum atillio, & omnibus appendiciis suis, benè & sufficientèr munitum, ad proficiscendum ibidem nobiscum, sicut praedictum est

Et taliter vos habeatis in hac parte, quod passagium nostrum praedictum, per vestri defectum, nullatenus retardetur.

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Maii.

De Pontibus & Clayis pro Passagio Regis ad partes transmarinas.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid. REX Vicecomiti Kantiae, salutem.

Praecipimus tibi, firmiter injungentes, quod tot & tales Pontes & Clayas, pro instanti passagio nostro ad partes transmarinas, quot & quales, dilectus & fidelis noster, Robertus de Kendale, Constabularius Castri nostri Dovorrae, vel ejus locum tenens, seu dilectus Clericus noster Ranulphus de Benton, tibi ex parte nostrâ scire facient, in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, sine dilatione fieri; & eos cum omni festinatione, quâ poteris, usque Dovorr. cariari facias, Constabulario nostro praedicto, vel ejus locum tenenti, seu praefato Clerico nostro ibidem liberandos; A. D. 1313.

Et hoc, sicut grave dampnum tuum vitare volueris, nullo modo omittas:

Et custus, quos circa praemissa posueris, cum illos sciverimus, tibi in Compoto tuo, ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem habere faciemus.

Teste ut supra.

Nomina eorum qui cum Rege profecturi sunt ad partes transmarinas.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 9. ced. JOhannes de Hothum Clericus, qui in obsequio Regis, per praeceptum Regis, profecturus est ad partes transmarinas, habet Literas Regis de Protectione, cum clausulâ, usque ad Festum Sancti Petri ad vincula, proximò futurum, duraturas: Praesentibus, &c. A. D. 1313.

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Maii.

Per ipsum Regem.

A. D. 1313. Edv. 2.

Willielmus de Melton Clericus,
Johannes de Pelham Clericus,
Johannes de Somery,
Rogerus de Northburgh Clericus,
Richardus de Elsefeld Clericus,
Johannes de Okham Clericus,
Magister Henricus de Clyf Clericus,
Henricus de Chesterton Clericus,
Stephanus le Blound Clericus,
Willielmus de Boudon Clericus,
Thomas Broun,
Willielmus le Pulter,
Walterus Waldeshef,
Robertus de Atton,
Philippus de Montgomery,
Radolphus de Radespie,
Willielmus de Brikeshulh,
Willielmus de Chalgrave,
Mauricius Draweskerd,
Johannes de Knokin,
Johannes de Mildenhale Feriour,
Robertus de Insula,
Robertus Filius Pagani,
Hugo de Nevill,
Willielmus de la Mote,
Gulielmus de Mosewell Clericus,
Robertus de Elton Clericus,
Rogerus de Shefeld Clericus,
Johannes de Carleton Clericus,
Walterus de Sutton Magister Hospitalis Sancti Jacobi juxta Westmonasterium,
Thomas de Bocsham Clericus,
Johannes de Kenyngton Clericus,
Willielmus de Monte Acuto,
Walterus de Shobdon,
Johannes de Weston Junior,
Henricus de Apelby,
Baldewinus de Paunton,
Edmundus de Wyndesore,
Gaufelmus Pagani,
Johannes Drake,
Girardus Gorgoil.
Stephanus de Suthle Clericus,
Thomas de Corbrigg.
Galfredus de Mildenhale,
Thomas de Cornubiâ,
Rogerus de Gretford,
Theobaldus de Verdoun,
Robertus Lewere,
Richardus Olyver,
Thomas de Prayers,
Egidius de Chaunceaux,
Robertus de Sapy,
Johannes de la Bethe,
Johannes Marmyon,
Willielmus de Cosynton,
Herbertus de Borhunt,
Johannes de Clyf,
Johannes de la Chaumbre,
Richardus de Elebury,
Hamo de Sutton,
Robertus Turks,
Thomas Coklico,
Johannes Carleford,
Rogerus de Atton,
Rogerus de la Bethe,
Willielmus de Balliolo,
Henricus de Grundesburgh,
Adam Fader,
Radulphus de Monte Hermerii,
Richardus de Brey,
Robertus de Askeby, Persona Ecclesiæ de Hale,
Edmundus Neue de London, Persona Ecclesiæ de Thauerham dupp.
Magister Richardus de Haveryng,
Jordanus de Maundevill,
Edmundus de Sancto Mauro,
Richardus de Insula, Persona Ecclesiæ de Stokton,

Qui cum Rege, in obsequio Regis, per præceptum Regis profecturi sunt ut supra, habent consimiles literas de Protectionibus duraturas ut supra, præsentibus, &c.
Teste ut supra.

Lodovycus de Bello Monte,
Johannes de Suleye,
Isambus de Senit Blemont,
Willielmus de Suleye,
Johannes de Fillol,
Willielmus de Brideport,
Ebulo de Montibus,
Petrus de Hertford,
Nicholaus de Pestour,
Richardus de Wysford,
Simon le Lardener,
Hugo de Lyncestria,
Petrus de Eketon,
Isabell de Vescy,
Ida quæ fuit Uxor Johannis de Clynton,
Johannes de Flete Clericus,
Gullielmus Chantre de Milli,
Thomas de Chetindon,
Magister Theobaldus de Troies,
Nicholaus de Chilham,
Johannes de Jarginam Clericus,
Willielmus Gerand,
Johannes Giffard,
Robertus de Snotehill,
Hugo de Hopton,
Alicia de Legrave,
Magister Theobaldus le Fisicien.
Johannes de la Marche,
Gonchardus de Vernun Clericus,
Petrus de Vernon Clericus,
Johannes de Forrest Clericus,
Willielmus le Santreour.
Petrus de Cailloy Clericus,

Qui cum Isabellâ, Reginâ Angliæ, profecturi sunt ut supra.

Johannes de Segre,
Bartholomeus Devillers,
Henricus de Redyng Clericus,
Johannes de Ludham,
Thomas Hurscarl,

Qui cum Radulpho de Monte Hermerii, profecturi sunt ut supra.

Matheus de Clyvedon,
Johannes de Sturez,
Nicholaus de Valors,
Johannes Martuers,
Walterus de Soudemor,

Qui cum Roberto filio Pagani Profecturi sunt ut supra.

Johannes de Hastinges,
Johannes de la Lyuere,
Johannes de Pabenham Junior,
Johannes Paignell,
Richardus de la Ryuere,
Johannes Merlyn,
Rogerus Inkepenne,
Mauricius de Berkele,
Willielmus de Gamages,

Alanus

A.D. 1313. Edw. 2.

Alanus la Zusche,
Willielmus de Stamvori,
Walterus de Hugeford,
Willielmus de Huntyngfeld,
Willielmus de Wanton,
Willielmus de Faucombgee,
Rogerus Pychard,
Nicholaus de Cryel,
Willielmus de Railee,
Johannes de Whytefeld,
Hugo Banent,
Thomas de Cramera,
Willielmus Lovel,
Johannes de Cadomo,
Willielmus Milksop,
Richardus de Monte Caniso,
Philippus Peletot,
Philippus de Haslang &
Johannes Fotman,
Almaricus de la Zusche,
Edmundus Gacelyn,
Johannes Pycard,
Johannes Darcy,
Johannes de Wellarton,
Stephanus Creuker,
Philippus la Zouche,

Qui cum Adamaro de Valentia Comite Pembrociæ, profecturi sunt ut supra.

Gerardus de Cusantia,
Reginaldus de Cusantia,
Petrus de Cusantia,
Johannes Mauusel,
Willielmus de Eyncurt,
Petrus de Grandisono,
Alanus de Sancto Petro,
Willielmus de Newport,

Qui cum Johanne de Britannia, Comite Richmundiæ, in obsequio Regis, per præceptum Regis profecturi sunt, ut supra.

Hugo le Despenser Junior,
Radulphus de Camoys,
Willielmus le Maigne,
Willielmus de Sperefholt,
Magister Johannes de Stanuton,
Ingelramus Bereng.
Johannes de Ratynden,
Johannes Maudut,
Johannes de Haudlo,
Martinus de Fisbacre,
Rogerus Papiloun,
Johannes de Brandonefery,
Johannes de Haudlo de Strete,
Robertus de Torkesere Barber,
Johannes Russell,
Johannes le Bar de Cotesford,
Johannes de Sancto Johanne,

Qui cum Hugone le Despenser Senior, profecturi sunt, ut supra.

Johannes de Bures,
Richardus de la Bere,
Robertus de Bures junior,
Johannes Unwyne,
Robertus de Wychfeld,
Hugo de Eland,
Johannes de Trumcnell,
Johannes de Charnels,
Willielmus de Saltford,

Qui cum Edmundo de Malo Lacu, Senescallo Hospitii Regis, profecturi sunt ut supra.

Willielmus de Bresnesgreve,
Johannes de Swynenerton,

Qui cum Johanne de Cherleton profecturi sunt ut supra.

Thomas Laurence,
David de Wodelond,

Qui cum Johanne de Kyngeston profecturi sunt ut supra.

Henricus de Bissebury,
Johannes Giffard,
Robertus de Rocheford,
Johannes de Bruynton,

Qui cum Johanne de Somery profecturi sunt ut supra.

Willielmus le Parker,
Willielmus de Fewell,
Willielmus de Alnyrgate,

Qui cum Rogero de Wyngefeld profecturi sunt ut supra.

Reginaldus de Warle,
Thomas Chaunterel,
Willielmus de Dranesend,
Thomas de Farenton,
Willielmus Herlesson,
Willielmus de Percou,
Philippus de Warle,

Qui cum Ingelardo de Warle, Custode Garderobæ Regis, profecturi sunt ut supra.

Richardus de Haveryngg,
Johannes de Derneford,
Walterus de Ran,
Adam de Thorp,

Qui cum Johanne de Okham profecturi sunt ut supra.

Henricus de Segrave,
Richardus de la Rokele,
Gerardus de Insula,
Richardus de Caple,
Johannes de Insula,
Willielmus de Weldon,

Qui cum Nicholao de Segrave profecturi sunt ut supra.

Willielmus Punchardoun,
Walterus de Wilton,
Rogerus de Blokesworth,

Qui cum Richardo Lovel profecturi sunt ut supra.

A.D. 1313. Edw. 2.

Pro Magistro Guillielmo de Casis, de Terra, ratione hæreticæ pravitatis, ad manus Regis deveniente.

A. D. 1313. Rot. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, prætextu laudabilis obsequii, quod dilectus Clericus & fidelis noster, Magister Guillielmus de Casis, Juris Civilis Professor, nobis hactenus impendit, & impendet in futurum, concessimus

A.D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2. rimus ei quandam Terram in Agennesio, cum pertinentiis, quæ dudum fuit Hugonis de Castro Maurone, & quæ, occasione Hæreticæ pravitatis, de quâ dictus Hugo convictus fuit, ad manus Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, tanquam eorum escaeta, devenit,

Habendam ad totam vitam suam, faciendo indè nobis, & hæredibus nostris, & aliis, servitia & deveria, quæ de dictâ Terrâ debebantur, antequam ad manus Progenitorum nostrorum prædictorum sic devenit, prout in litteris nostris patentibus, præfato Guillielmo indè confectis, pleniùs continetur.

Nos, eidem Guillielmo, obtentu dicti obsequii sui, volentes facere gratiam uberiorem in hac parte, concessimus ei Terram prædictam, cum pertinentiis, A.D. 1313. Edw. 2.

Habendam et tenendam sibi & hæredibus suis, de nobis & hæredibus nostris, Imperpetuum, faciendo indè nobis, & hæredibus nostris prædictis, & aliis, servitia & deveria, quæ de dictâ Terrâ debebantur, antequam ad manus Progenitorum nostrorum prædictorum devenit, sicut prædictum est; dum tamen idem Guillielmus, & hæredes sui benè & fideliter se habeant erga nos, & hæredes nostros.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Maii.

Per ipsum Regem, nunciante Comite Pembrociæ.

Pro Gailardo de Margeis Capellano Comitis Britanniæ.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 8.

REX, dilectis sibi in Christo Canonicis Ecclesiæ Sancti Severini Burdegaliæ, salutem.

Promotionem dilecti Clerici nostri, Gailardi de Margeis, Capellani, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Johannis de Britanniâ, Comitis Richemundiæ, specialiter affectantes, ipsum Capellanum vobis pleno recommendamus affectu:

Rogantes quatinus prædictum Gailardum in Confratrem & Canonicum vestrum admittere, & sibi Præbendam in Ecclesiâ prædictâ conferre velitis, caritatis intuitu, nostrique rogaminis interventu; ex hac autem causâ vobis teneri volumus specialiùs in futurum. A.D. 1313.

Dat. apud Westmonasterium tertio die Maii.

Ad Philippum Francorum Regem, de Rege ad partes Franciæ transfretaturo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 17.

EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, &c. Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Quædam, transfretationem nostram ad partes vestras, juxta nostrum desiderium, & vestrum rogatum nobis inde factum, necnon & securitatem, quam a vestrâ Regiâ Magnificentiâ in præmissis nos decet habere, specialiter tangentia, injunximus Nobilibus Viris, & nostris dilectis & fidelibus, Heorico de Bello Monte, Consanguineo nostro karissimo, Alexandro de Abernithy, Militibus: & Willielmo de Meltoo Decano Sancti Martini Magni London. & Johanni de Hothum Canonico Eborum, per ipsos Milites & Clericos, tres vel duos eorum, Vestræ Excellentiæ seriosiùs exponenda. A.D. 1313.

Vestram igitur Paternitatem karissimam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus eisdem Militibus & Clericis, tribus vel duobus eorum, in hiis, quæ ipsi quatuor, tres, vel duo eorum, vobis super præmissis, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere: & requirenda per ipsos quatuor, tres, vel duos eorum, in hac parte, gratiose concedere, ut optamus.

Dat. apud Wyndes. quarto die Maii.

Ad Papam pro Richardo de Cornubia.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula Beatorum.

Inter cæteros studii nostri labores, quibus ex suscepti regiminis curâ assiduè coartamur, ille intimior insidet nobis cordi, ut Coronæ nostræ jura, A.D. 1313.

&

A. D. 1313. Edw. 2. & consuetudines rationabiles, temporibus Progenitorum nostrorum usitatæ, ad quorum observationem juramenti vinculo obligamur, illibata permaneant & conserventur illæsa.

Proinde, de vestræ Benignitatis providentiâ, quæ nos innumeris gratiarum largitionibus indefessè hactenus honoravit, spem gerentes indubiam, quod honorem regium paterno zeletis affectu, ad vestram benivolentiam fidenter recurrimus, quotiens jura & consuetudines prælibata animadvettimus subdolis impetrantium machinationibus posse periclitari, sub velamine Apostolicæ potestatis.

Sanè, Pater Sancte, intellecto dudum collationem Præbendæ de Northuenbald, in Ecclesia beati Petri Eborum, ad nos, de jure nostro Regio, pertinere, eandem Præbendam dilecto Clerico & Consanguineo nostro Richardo de Cornubia (cujus promotionem, suis exigentibus meritis, optabamus) duximus conferendam:

Ac pro eo quod quidem Pandulphus de Sabell, qui eandem Præbendam, in juris nostri præjudicium, asserebatur occupâsse, se executioni Collationis nostræ prædictæ opponebat:

In Curiâ nostrâ discuti fecimus super jure nostro in præmissis, secundum legem & consuetudinem Regni nostri, dicto Pandulpho ad interessendum & ponendum, si quid rationabile dicere, vel ostendere vellet, quod effectum Collationis nostræ prædictæ deberet impedire, legitimè præmunito:

Et tandem, jure nostro in eâdem Curiâ per judicium, indè ritè reddito, declarato (sicuti, Progenitorum nostrorum temporibus, in consimilibus casibus, fieri hactenus consuevit) idem Clericus noster subsequenter, per loci ordinarium, ad dictam Præbendam Canonicè admissus fuit, & inductus in possessionem ejusdem, virtute collationis nostræ prælibatæ. A. D. 1313. Edw. 2.

Verùm præfatus Pandulphus, ut nobis relatum est, jura Coronæ nostræ in hac parte satagens pro viribus impugnare, dictum Clericum nostrum ad respondendum sibi, extra Regnum nostrum, super præmissis, citari peremptoriè procuravit; ac certos a vestrâ Sanctitate super hoc sibi dari optinuit auditores, qui processus varios, ad instantiam dicti Pandulphi, faciunt, ut accepimus, præjudiciales Regio juri nostro, contra eundem Clericum nostrum, ipsumque aliàs expensis & laboribus multipliciter fatigando.

Nos igitur, considerantes quod in nostri præjudicium, & Coronæ nostræ exhæredationem cederet manifestè, si dictus Clericus noster jus nostrum, in præmissis, maxime extra Regnum nostrum, in judicium deduceret, vel super hoc aliqualiter litigaret; sperantesque quod vestra Clementia, velut mater avida, decrementum juris, seu honoris filii fieri nullatenus patietur, eidem Clementiæ votivis affectibus supplicamus quatinus, præmissis benignâ meditatione pensatis, ad jus nostrum Regium, in hac parte, si placet, intuitum convertentes, sic dignemini, super præmissis, paternâ sollicitudine ordinare, quod nil depereat juri nostro, & quod præfatus Clericus noster (cui, præmissorum consideratione, viam præclusimus se extra Regnum nostrum, ea occasione, transferendi, cujusque defensioni in negotio prælibato deesse non possumus, nec debemus) non inquietetur in aliquo, seu gravetur.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. quarto die Maii.

De Maneriis Templariorum commissis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Fin. 6. E. 2. m. 3. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd commisimus dilecto Mercatori nostro, Antonio Pessaigne de Janua, Maneria de Dynesle, Langenok, & de Chelse, cum pertinentiis, in Comitatu Hertfordiæ, quæ fuerunt Templariorum, tenenda quamdiu nobis placuerit, reddendo inde nobis per annum, ad Saccarium nostrum, tantum, quantum alii hactenus indè per compotum suum reddiderunt.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndes. quinto die Maii. A. D. 1313.

Per Breve de privato sigillo.

ET mandatum est Galfrido de la Lee, quod eidem Antonio Maneria prædicta, cum pertinentiis, unà cum omnibus Bonis & Catallis Regis, in eisdem Maneriis existentibus, per Cirographum, inter ipsos inde conficiendum, liberet custodienda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

A. D. 1313. Edw. 2.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod commisimus, dilecto Mercatori nostro Francisco Bascheme, Maneria de Crissing. & de Wyam, cum pertinentiis in Comitatu Essexiæ, quæ fuerunt Templariorum, tenenda quamdiu nobis placuerit, reddendo inde nobis per Annum, ad Scaccarium nostrum, tantum, quantum alii hactenus, inde per compotum suum reddiderunt.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per Breve de privato Sigillo.

A. D. 1313. Edw. 2.

ET mandatum est Johanni la Warde, quod eidem Francisco Maneria prædicta, cum pertinentiis, unà cum omnibus bonis & Catallis Regis, in eisdem existentibus, per cirographum, inter ipsos inde conficiendum, liberet custodienda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

De Conductu pro Nuntiis Regis Franciæ in Scotiam profecturis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 9.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. salutem.

Cùm Dominus Philippus, Rex Franciæ illustris, Pater noster carissimus, Nobilem Virum Dominum Johannem Roberti Militem, & quendam Clericum, socium suum, miserit jam in Regnum nostrum, ex parte ipsius Regis, ad partes Scotiæ, ut Intelleximus, progressuros;

Ipsos, Militem & Clericum, & homines de familiâ suâ, secum existentes, suscepimus in salvum & securum conductum nostrum in eundo versus dictas partes Scotiæ, ibidem morando, & exinde ad propria redeundo:

Et, ad conducendum ipsos in itinere prædicto, dilectum Vallettum nostrum Johannem de Ennefeld, tenore præsentium, duximus assignandum.

Et ideò vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatis, Militi, Clerico, & Valetto nostro, aut hominibus de familiâ Dictorum, Militis & Clerici, secum existentibus, in eundo versus dictas partes Scotiæ, ibidem morando, & exinde redeundo, sicut prædictum est, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set eis potiùs salvum & securum conductum habere faciatis, cùm per prædictum Johannem, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis requisiti.

A. D. 1313.

In cujus, &c. Usque ad Festum Sancti Petri ad vincula proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesoram, 10. die Maii.

Per ipsum Regem.

Pro Margareta Comitissa Fuxensi.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 6.

REX Constabulario suo Burdegaliæ, vel ejus locum tenenti, qui nunc sunt, vel qui pro tempore fuerint, salutem.

Supplicavit nobis Margareta, Comitissa Fuxensis, & Vicecomitissa Biarn & Marciani, Consanguinea nostra karissima, Hæres & Executrix testamenti Constantiæ, nuper Vicecomitissæ Marciani, defunctæ, ut omnia arreragia,

Quæ, ex assignatione nostrâ, de firmâ & exitibus Bastidæ nostræ de Florentio, præfatæ Constantiæ, die, quo obiit, debebantur, prætextu illius annui redditûs trescentarum librarum, eidem Constantiæ, nomine dotalicii, per, celebris memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, assignatarum, & de exitibus Custumæ ipsius Patris nostri Civitatis Burdegaliæ, percipiendarum,

Velimus eidem Margaretæ, pro executione testamenti prædictæ Constantiæ adimplendâ, concedere assignari;

A. D. 1313.

Nos, supplicationi ipsius Margaretæ annuere volentes, vobis mandamus quod eidem Margaretæ, pro ratâ portionis arreragiorum prædictorum, de quibus vobis constare poterit prædictam Constantiam a retro fuisse die, quo obiit, de firmâ & exitibus, provenientibus de Bastidâ prædictâ Florentii, satisfieri faciatis;

Ita quod eadem Margareta hujusmodi arreragia percipiat & habeat, prout dicta Constantia ea, dum vixit, de firmâ & exitibus dictæ Bastidæ percipisse, & habuisse debuisset, iuxta tenorem litterarum nostrarum, indè priùs præfatæ Constantiæ concessarum.

Teste Rege apud Wyndesoram, 12. die Maii.

Per breve de privato Sigillo.

Ad

A. D. 1313. Edv. 2. — A. D. 1313. Edv. 2.

Ad Papam, de dispensando cum Medico Regis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

PAPÆ Rex devota Pedum oscula Beatorum.

Dùm mores, & merita laudabilia, quibus dilectus Clericus, & Medicus noster, Magister Robertus de Cisterne (qui complexionem nostram, ac corporis nostri statum præ omnibus aliis novit diligenter) attendimus, justum & debitum arbitramur, ut ad certa ipsius commoda, modis & viis, quibus bono & honesto modo poterimus, procuranda interponamus, cum diligentiâ, partes nostras.

Cùm igitur prædictus Medicus noster, qui quandam Præbendam in Ecclesiâ Collegiatâ de Wengeham dinoscitur optinere, pro nostra incolumitate & sanitate corporeâ, cum Dei subsidio, præservandis, nobiscum in obsequio nostro, per præceptum nostrum, quasi continuam moram trahat; A. D. 1313.

Vestram Clementiam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus cum prædicto Magistro Roberto, ut portionem Præbendæ suæ prædictæ, dum nobiscum in obsequio nostro steterit, ut est dictum, ac si in dictâ Ecclesiâ personaliter resideret, percipere valeat & habere, nostri contemplatione, dispensare dignetur vestra Paternitas gratiosa.

Conservet, &c.

Dat. apud Westm. 16. die Maii.

Forma de Majoribus eligendis in Civitate Baionæ.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vascon. 6. E. 2. m. 7.

REX Senescallo suo Vasconiæ, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Ex parte Majoris, Juratorum, & Communitatis Civitatis nostræ Baionæ, nobis est suggestum, quòd super electione majoris Civitatis illius ibidem, a tempore quo non extat memoria, extitit usitatum, quòd, cùm Major eligi deberet, tres probi homines per Communitatem Civitatis illius eligerentur, & Progenitoribus nostris, si in dicto Ducatu fuissent, vel, si absentes essent, Senescallo ejusdem Ducatûs præsentarentur: quódque unus illorum, sic præsentatorum, in Majorem Civitatis prædictæ admitti consuevit;

Propter quod nobis fuit similiter supplicatum, ut electionem, nuper per Communitatem Civitatis prædictæ, de Majore ibidem factam, & per Johannem de Ferariis, nuper Senescallum nostrum ibidem, ut dicitur, acceptatam, ratificare velimus & firmare: A. D. 1313.

Volentes igitur, tàm super usu & consuetudine prædictis, quàm super electione & acceptatione Majoris prædicti, per vos effici pleniùs certiores, vobis mandamus quòd, vocatis illis de Consilio nostro partium illarum, & aliis, quos duxeritis evocandos, habitâque super præmissis plenâ & diligenti informatione, de eo, quod inde inveneritis, nos sub sigillo vestro distincte & apertè reddatis certiores; Remittentes nobis hoc breve, ut, inde certiorati, ulteriùs faciamus quod de Consilio nostro fore videbitur faciendum.

Teste Rege apud Wyndesoram, 13. die Maii.

De sufferentia, ad requestam Regis Franciæ, Scotis concedenda & juranda.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Scot. 6. E. 2. m. 1.

LE Roi a tuz ceux, qi cestes Lettres verront, ou orront, salutz en Dieu.

Come nous, a la requeste de tresnoble & treshonurable Prince, nostre trescher Piere, Phelip, par la grace de Dieu, Roy de France, eoms, par noz Lettres overtes, commis a noz foials & loiaux, Robert de Umframvill Conte d'Anegos, Johan del Isle, William de Bevercotes, nostre Chauncellier, & Meistre Johan de Weston, nostre Chaumbrelein d'Escoce, plenir & franc poer de doner, & de ottrier on noun de nous, Triewe, ou suffraunce, de guerre a tenir a celles Gentz d'Escoce, a qi nous avoms guerre, si come es dites Lettres plus pleinement est contenuz; A. D. 1313.

Nouz, a tut ce, donoms & commettoms a meismes ceux, Conte, Johan, William, & Johan, ou a trois, ou

A. D. 1313. Edv. 2. ou deux de eux, d'assigner, d'establit, & de faire jurier certeines persones de nous, suffisauntz & covenables, pur la dite triewe, ou suffrance, en tuz pointz, tanr come il apertient a nostre partie, garder & faire tenir bien & loiaument: e ensement pur deliverer les Gentz d'Escoce, que unt, ou averont este pris en temps de Triewes, ou de suffraunces, acordees, avant ces heures, entre noz Gentz d'une part, & ceux d'Escoce d'autre: & por amender lor trespas & les entreprises, que unt, ou averont este faites par les noz, de denz cel temps, contre la fonrme de meismes les triewes. A. D. 1313. Edv. 2.

Et nous, pur nous, & pur tuz ceux de nostre partie, tendroms ferm & estable quant que les avantdiz, Conte, Johan, William, & Johan, ou les trois, ou deux de eux, si come est avantdit, averont ordene & fait sur les choses avantdites, & chescun de elles.

En temoignaunce de queu chose, nous avoms fait faire cestes noz Lettres overtees, Seallees de nostre Seal.

Don. a Westmostier, le 17. jour de May.

De Ludovico Claromontano, cum aliis misso, ad dictam treugam procurandam.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Ibid. LE Roy, a tuz ceux, que cestes Lettres verront, ou orront, saluz en Dieu.

Sachez que, come tresnoble & tresexcellent Prince, nostre treschier Piere, Phelip, par la grace de Dieu, Roy de France, eit envoie a nous nobles & haut homme Monsieur Lowys de Cleremund, Monsieur William de Flote, & Meistre Gerard de Cotton, pat Letrres de creaunce; par la quele il nous unt requis, de par le dit Roy, que nous a celes Gentz d'Escoce, a qi nous avoms guere, vousissiens doner triewe:

Nous, a la requeste de meisme celi Roy, come de nostre trescher Piere, & ausi come a celi, que de rien se tient d'estre aliez as Gentz d'Escoce, grantoms & donoms a noz foiaux & loiaux, Robert de Umframvill Conte d'Anegos, Johan del Isle, Williem de Bevercotes, nostre Chauncellier, & Meistre Johan de Weston, nostre Chaumberlein d'Escoce, plener & franc poet, & especial maundement, de treiter, en noun de nous, & pur nous, ovesque queles dites Gentz d'Escoce de Triewe, ou de suffrance prendre entre nous, noz hummes, noz suzmis, & noz eidantz d'une part, & eux, & leur alietz, & eidauntz d'autre part, sur les guerres, dissensions, & d'escords, que sont entre nous & eux: & de meismes celles triewe, ou suffrance ottreiet, doner, affetmer: & de jurer, en nostre alme, de celle triewe, ou suffraunce fermement garder & tenir; & de tutes autres choses faire acomplir, que a celle triewe, ou suffraunce ferront bosoignables, ou couvenables, tut soit il q'il requergent especial maundement: A. D. 1313.

Et nous averoms pur ferm & pur estable, quant que les avantditz, Conte, Johan, Williem, & Johan, ou les trois, ou deux, averont treite, otteie, & otdene, fait & afferme on noun de nous, & pur nous, pur noz hommes, pur noz sutzmis, & pur noz eidauntz, sur les choses ausi dites, & chescun de elles.

En temoignaunce, &c.

Don. ut supra.

Ad Papam, pro Johanne de Sandale.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Grata, vobis innata, benignitas, ac benivolentia Paternalis, nobis sæpius præostensa, audaciam nobis præstant pro illis, qui sedulò nostris inmorantur obsequiis, vestram Clementiam fiducialiter requirendi.

Nuper siquidem, Pater Sancte, attendentes obsequiosam promptitudinem dilecti Clerici nostri, Johannis de Sandale (quem mores & merita gratiosa multipliciter recommendant) ac ipsius fidelitatis constantiam, propter quæ ad ipsius honorem & commoda efficaciter procuranda conspicimus, non inmerito, nos teneri; A. D. 1313.

Vestræ Beatitudini pro eodem duximus supplicandum, ut dicti Clerici nostri negotia, vobis per dilectos Clericos nostros Magistros, Willielmum de Maldon, & Henricum de Plukeleie, exposita,

A.D. 1313. Edw. 2. posita, habere dignaremini specialiter commendata, & ea feliciter ac celeriter expedire.

Et, quia eidem Clerico nostro (qui Apostolici favoris præsidium, super præmissis, jam diutius expectavit) Paternæ subventionis gratia, ut intelleximus, adhuc nullatenus aperitur, Sanctitati vestræ iteratis precibus, quanto valemus affectu, humiliter supplicamus, quatinus sic personam nostram in ipso Clerico nostro dignemini contemplari, & eo gratiosiùs prædicta negotia expedire; quo in nostris desideriis intimis geritur ut ipsa negotia, juxta votum, effectum sortiantur prosperum & felicem.

Nam personæ nostræ honorem non modicum reputabimus elargiri, si, nostræ consideratione, idem Clericus noster, de precibus nostris in hac parte confisus, suum optatum feliciter consequatur.

Conservet, &c.

Dat. apud Cantuar. 20. die Maii.

Ad Arnaldum Cardinalem, pro prædicto Johanne.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16.

VEnerabili in Christo Patri, Domino Arnaldo, Dei gratiâ, tituli Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Dum, infra pectoris nostri scrinium, intentâ meditatione revolvimus vestræ subventionis gratiam, dilecto Clerico nostro Johanni de Sandale, in suis agendis in Romana Curia, ad nostri requisitionem sæpius elargitam (non inmerito ex hoc vestræ Paternitati gratiarum actiones ab intimis exsolventes) votis vestris conspicimus fortius nos teneri.

De grata igitur vestra benivolentia plenam fiduciam optinentes, vestram amicitiam requirimus & rogamus attente, quatinus præfati Clerici nostri negotia, vobis per exhibitorum præsentium seriosiùs exprimenda, erga Dominum Summum Pontificem (cujus Clementiam pulsamus ex animo pro eodem) velitis, ob nostri reverentiam & amorem, efficaciter promovere.

Nos etenim ad ea, quæ nobis & vestris noverimus fore grata, volumus, ex hac causa, effici promptiores.

Dat. apud Cantuar. 20. die Maii.

De pace Regis firmiter observanda, ipso Rege in partibus transmarinis agente.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 6.

REX, Custodibus pacis suæ in Comitatu Leycestriæ, & Vicecomiti ejusdem Comitatûs, salutem.

Cùm, ad rogatus Sanctissimi Patris, Domini Summi Pontificis, & Magnifici Principis, Domini Philippi, Regis Francorum illustris, ac etiam pro quibusdam arduis negotiis, statum terræ nostræ Vasconiæ tangentibus, simus statim ad partes Franciæ, Domino propitio, profecturi; & exindè, in Festo Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, vel infra octabas ejusdem Festi, ad ultimum, per Dei gratiam, in Angliam reversuri: & totis desideriis affectamus quòd pax nostra ubique in Regno nostro, maximè dum sic absentes fuerimus, inviolabiliter observetur: & quod Malefactorum insolentiæ, & hostiles incursus, ac quælibet alia, per quæ populus, nostro regimini subjectus, aliqualiter inquietari seu terreri valeat, modo debito refrænentur:

Vobis, & cuilibet vestrûm, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus, quòd circa conservationem pacis nostræ, & punitionem Malefactorum, juxta formam Commissionis, vobis indè factæ, talem diligentiam & solicitudinem apponere studeatis, quòd ex hoc vestram prudentiam & fidelitatem possimus in effectum operis experiri; & quòd, per vestri negligentiam, seu defectum, pacem nostram, quod absit, turbari in aliquo non contingat, per quod, cùm regressi fuerimus a partibus antedictis, ad vos graviter capere debeamus.

Et tu, præfate Vicecomes, nè de transitu nostro ad dictas partes aliquod sinistrum suspicetur, publicè in locis, ubi expedire videris, facias proclamari, quòd per contemplationem rogatuum prædictorum, & pro statu dictæ terræ nostræ Vasconiæ, ut prædicitur, reformando, & non ob causam aliam, proficiscimur ad partes supradictas; cùm

A.D. 1313. Edw. 2. cum celeritate, quâ poterimus, exindè, citra terminum prædictum, duce Domino, redituri.

Teste Rege apud Cantuar. 20. die Maii.

Eodem modo mandatum est singulis custodibus pacis R. & Vicecomitibus per Angliam. A.D. 1313. Edw. 2.

Et memorandum quòd in Londoniis scribitur, Vicecomitibus, sive Custodibus.

De Conductu pro Willielmo de Testa Cardinale.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus amicis, &c. ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Venerabilis Pater, W. de Testâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, qui in Angliâ, diu est, moram traxit, ad Curiam Romanam se divertat, ipsum Cardinalem suscepimus in salvum & securum conductum nostrum:

Et ideo vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quod eidem Cardinali, aut familiæ suæ, cùm idem Cardinalis per partes vestras transitum fecerit, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, &c. set potius sibi salvum & securum conductum, suis sumptibus, habere faciatis, quotiens ex parte ipsius Cardinalis super hoc fueritis requisiti. A.D. 1313.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Cantuar. 20. die Maii.

Per ipsum Regem.

De Rege transfretaturo.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 4. d.

REX Venerabili in Christo Patri J. eadem gratiâ, Norwicensi Episcopo, salutem.

Cùm pro arduis negotiis, nos & statum terræ nostræ Vasconiæ tangentibus, ad partes Franciæ simus in brevi, concedente Domino, profecturi, & exinde cum celeritate, quâ poterimus, in Angliam redituri:

Ac, de fidelitate dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Johannis de Warennâ, Comitis Surriæ confidentes, ipsum super aliquibus, conservationem pacis nostræ, & tranquilitatem populi Regni nostri tangentibus, dum sic absentes fuerimus, duxerimus onerandum:

Ac intellexerimus quòd vos, & quidam alii Prælati de dicto Regno, quasdam sententias, prætextu cujusdam mandati, vobis per, bonæ memoriæ, Robertum, nuper Archiepiscopum Cantuar. directi, in personam dicti Comitis fulminastis, seu intenditis fulminare; A.D. 1313.

Nos, considerantes quòd, si hujusmodi sententiæ contra præfatum Comitem proferrentur, in nostri dedecus, & retardationem negotiorum, sibi per nos injunctorum, possent de facili redundare, vos rogamus attente, quatenus executioni mandati prædicti, usque post reditum nostrum, qui erit in brevi, Domino concedente, supersedere: &. si sententiam aliquam fulminaveritis contra ipsum, ipsam interim revocare velitis nostri rogaminis interventu; speramus etenim quòd idem Comes, per nostram & aliorum amicorum inductionem & Consilium, se mandatis Ecclesiæ, tanquam Filius obedientiæ, coaptabit.

Teste Rege apud Cantuariam, 21. die Maii.

Ad Regem Jurgianorum, pro Episcopis euntibus ad prædicandum in partibus Infidelium.

A.D. 1312. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 1.

MAgnifico Principi, ac Potenti, David, Dei gratiâ, Regi Jurgianorum, Edwardus, eadem gratiâ, &c. prosperorum incrementa successuum, cum augmento fidei Orthodoxæ.

Creator & Redemptor humani generis, Jesus Christus, qui omnes vult salvos fieri, & neminem vult perire, hominem, ad suam factum imaginem, Prothoparentis Adæ lapsu a supernis exclusum sedibus, tanto dilexit caritatis affectu, ut, pro ipsius redemptione perpetuâ, de intemerato Virginis nascens A.D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2. cens utero, nostræque humanitatis indutus velamine, tanquam Pastor optimus, pro suis ovibus mortem pati, & suam dare animam non horreret.

Qui, post passionem suam secundum Scripturas, tertia die resurgens a mortuis, discipulis suis se vivum præbuit, in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis:

Et loquens de Regno Dei, & eos, Spiritûs Sancti virtute perlustrans & sapientiâ, misit in omnem Judæam & Samariam, ut, usque ad ultimum Terræ, suæ Resurrectionis Gloriam & Doctrinam Evangelicam prædicarent, & in omnem Terram sonus eorum exiret, & in fines Orbis Terræ verba eorum credentibus panderent; euntes, inquiens, in mundum universum, prædicate Evangelium omni Creaturæ; qui credit, & baptizatus fuerit, salvus erit; qui verò non crediderit, condempnabitur.

Cùm igitur (vir religiosus & prudens, frater Gulielmus de Villâ Novâ, Ordinis Minorum, Episcopus, præsentium lator, Sanctæ Fidei Orthodoxæ Professor & Zelator fervidus) de mandato Sanctæ Sedis Apostolicæ, ad partes Tartarorum & aliorum, qui fidem non nôrunt Catholicam, unà cum nonnullis Episcopis, & Fratribus ejusdem Ordinis, ut vobis & ipsis Evangelium Christi, verbumque salutis annunciet, se transferre proponat:

Vos rogamus & ortamur in Domino Jesu Christo, per vestræ salutem animæ requirentes, quatinus, præfatos Episcopos, cæterosque Religiosos & Catholicos, eisque adhærentes, & adhæreri volentes, per loca, vestræ ditioni subjecta, liberè, salvò, & securè transire, verbumque Dei, & Sanctum Domini Jesu Christi Evangelium prædicare audire volentibus permittentes, ipsis faciatis, ob divinæ Majestatis reverentiam, nostrorumque contemplationem rogaminum, securum præstari conductum, ipsosque a malignantium incursu defendatis. A.D. 1313. Edw. 2.

Datum apud Dovorram vicesimo secundo die Maii.

Eodem modo mandatum est Imperatori Trapezandarum.

Teste ut supra.

REX Potenti Viro Imperatori Aquilonari, deposito gentilitatis errore, lumen verum agnoscere, quod est Christus:

Creator & Redemptor humani generis, *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Carpente Persarum & Medorum Imperatori.
Imperatori de Cathaym.

Ad Papam, de Friscobaldis, ad instantiam Regis, in Romana Curia captis, & sub aresto detentis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Redeuntes ad nos dilecti Clerici nostri, Magister Willielmus de Maldon, & Henricus de Pluckeleye,

Quos ad vestræ Sanctitatis præsentiam, pro quibusdam negotiis nostris, Mercatores de Societate Friscobaldorum de Florenria, super quâdam fraude dampnosâ, nobis per ipsos Mercatores illatâ, tangentibus, prout litteræ nostræ deprecatoriæ, vestræ Benignitati super hoc directæ, pleniùs continebant,

Nobis retulerunt quod Pepus, filius Betini de Friscobald, & Lapus de la Brune, Mercatores de Societate prædictâ, in dictâ vestræ Sanctitatis Curiâ inventi, & eorum bona, eo prætextu, per Marescallum vestrum ejusdem Curiæ sub aresto detinentur, unde vestræ Mansuetudini ad grates assurgimus speciales. A.D. 1313.

Et quia, præter fraudem & dampna, nobis per dictos Mercatores illata, alia gravamina innumera incolis Regni nostri Angliæ, & Terrarum nostrarum Scotiæ, Walliæ, Hiberniæ, & Aquitaniæ (quorum exitus, custumæ, & proventus ad manus ipsorum Mercatorum, juxta Commissiones, per nos sibi inde factas, per tempus non modicum devenerunt) per eosdem Mercatores multipliciter irrogantur; ex eo, videlicet, quòd dicti Mercatores incolas prædictos de receptis ab eis erga nos non acquietârunt, nec debita diversa, in quibus pluribus de incolis prædictis & aliis tenebamur, & quæ eis per dictos Mercatores liberari mandavimus, non solverunt, prout hæc in Regno & Terris prædictis,

A.D. 1313. Edw. 2.

prædictis, fole clariùs, jam clarefcunt:

Et fuper præmiffis nobis & incolis prædictis per captionem & detentionem corporum dictorum, Pepi & Lapi, immunitas fufficiens non paratur, Sanctitati veftræ devotis precibus fupplicamus, quatinus corpora eorumdem, Pepi & Lapi, ad nos infra Regnum noftrum jubere dignemini deftinari, ut ibi, ubi præmiffa perpetrârunt, & de commiffis probatio clariùs fieri poteft, tàm nobis, quàm aliis, quod de jure in hac parte facere tenentur, adimplere faciliùs compellantur.

Contra eofdem Mercatores autem, quoad amiffionem vitæ & membrorum, occafione prædictâ, procedere non intendimus ullo modo.

Per memoratum Henricum (quem ad veftræ Sanctitatis præfentiam remittimus ex hâc causâ) quæfumus, fuper præmiffis, nobis refcribi veftræ beneplacita voluntatis.

Confervet, &c.

Dat. apud Dovorr. vic. ^mo fecundo die Maii.

De denariis pro paffagio Regis liberandis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 4.

REX, dilectis & fidelibus fuis, Magiftro Jordano Moraunt, & Willielmo de Claydon, Cuftodibus Archiepifcopatûs Cantuariæ vacantis, & in manu noftrâ exiftentis, falutem.

Mandamus vobis quòd, de exitibus Ballivæ de Aldynton, quæ eft de Archiepifcopatu prædicto, habere faciatis, dilecto & fideli noftro, Roberto de Kendale, Conftabulario Caftri noftri Dovorr. & Cuftodi Quinque Portuum noftrorum, Nicholao Larcher, & Willielmo Larcher, ducentas libras pro præfenti paffagio noftrorum, & aliorum nobifcum transfretantium verfus partes Franciæ; & nos vobis indè, in compoto veftro, ad Scaccarium noftrum, debitam allocationem habere faciemus.

Tefte Rege apud Dovorr. vicecefimo tertio die Maii.

Per ipfum Regem.

De Rege in partes Franciæ tranfeunte.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 4. d.

MEMORANDUM *quod Dominus Rex, die Mercurii, proximo poft Feftum Sancti Dunftani, videlicet, in vigilia Afcenfionis Domini, ad ortum Solis, anno Regni fui fexto, ad requifitionem Domini Summi Pontificis, necnon Regis Franciæ, pro quibufdam negotiis ftatum Ducatûs Aquitanniæ tangentibus:*

Ac Regina, & Domini, Johannes de Britanniâ Richemundiæ, & Adomarus de Valentiâ Pembrochiæ, Comites, & Dominus Hugo le Defpenfer, & alii Magnates, tunc temporis, cum ipfo Domino Rege apud Dovorr. verfus partes Franciæ transfretârunt:

Et Epifcopus Exonienfis, & alii Magnates ipfum Dominum Regem poftmodum adierunt, & magnum Sigillum ipfius Domini Regis remanfit in cuftodia Domini Wygornienfis Epifcopi, Cuftodis ejufdem Sigilli in Angliâ, fub figillis Dominorum, Adæ de Ofgodeby, Roberti de Bardelby, & Willielmi de Ayremynne, ficut priùs ex præcepto ejufdem Domini Regis.

De Scotis repulfandis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 5.

REX, dilectis & fidelibus fuis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis hominibus, ac toti Communitati Comitatûs Cumbriæ, falutem.

Accedens ad nos nuper, dilectus & fidelis nofter, Henricus de Malton, cum literis veftris de credentiâ, nobis directis, plura dampna & gravamina, vobis per Scotos, Inimicos, & Rebelles noftros multipliciter illata, providè expofuit & difcretè; fupplicans nobis fuper dampnis & gravaminibus hujufmodi, in futurum evitandis, per nos remedium adhiberi.

Et, quia jam fumus ad partes transmarinas, pro quibufdam arduis negotiis, nos & ftatum Ducatûs noftri Acquitanniæ contingentibus, profecturi, & exinde cum feftinatione in Angliam, Deo propitio, redituri; nos, de fidelitate veftrâ pleniùs confidentes, fperantes

A. D. 1313. Edw. 2. tes etiam quòd ea, quæ nostrum honorem & vestram securitatem & tranquilitatem, super repulsione dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, contingere poterunt, velitis omnes vires extendere, prout hactenus laudabilitèr fecistis, undè vos non immeritò commendamus,

Vobis mandamus rogantes, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, nihilominus firmiter injungentes, quod ad repulsionem dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, & salvam & securam custodiam partium vestrarum prædictarum, omnem potentiam & diligentiam, quas poteritis, apponatis; A. D. 1313. Edw. 2. ita quod fidelitatis vestræ constantiam debeamus exinde merito comendare.

Nos autem, post regressum nostrum, juxta possibilitatem debitam festinandum, a dictis partibus transmarinis, super præmissis tale remedium apponemus, quòd ad nostrum honorem cedet, Deo dante, & vestra securitas, & plena tranquilitas extunc præparabitur in futurum.

Teste Rege apud Dovorram vicesimo tertio die Maii.

Per Consilium.

Ad Papam pro Bonifacio de Saluciis Consanguineo Regis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanto de vestræ Clementiæ largifluâ bonitate fiduciam gerimus specialorem, tanto eam pro illis, qui nobis in Consanguinitatis amore conjunguntur, specialiùs excitamus.

Desiderantes igitur dilecti Consanguinei nostri, Magistri Bonifacii de Saluciis, honoris & commodi incrementum, ipsum vestræ benivolentiæ (quæ virtuosos diligit, & eis se exhibet gratiosam) sinceris affectibus commmendamus;

Votivè supplicantes quatinus negotia dicti Consanguinei nostri, Beatitudini vestræ, si libeat, porrigenda, be- A. D. 1313. ningnè audire, & super hiis, in quibus Apostolicæ Sanctitatis gratiâ indigere noscitur, sic vos ei, si placet, exhibere dignemini in exhibitione favoris & gratiæ liberales, quod ipse, nostræ intercessionis obtentu, efficaciam sui desiderii (ut desideranter appetimus) faciliùs consequi possit super negotiis prælibaris.

Conservet, &c.

Dat. apud Puntefe decimo quarto die Junii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Comitissa Warennæ ad Regem in partibus transmarinis accedente.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 4. REX omnibus Amicis, Ballivis, & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm Isabella, Comitissa Warennæ, Neptis nostra karissima, de mandato nostro speciali, ad nos ad partes transmarinas jam sit accessura,

Vos amicos rogamus, vobis Ballivis & Fidelibus firmiter injungentes, quod præfatæ Comitissæ, aut hominibus, secum in Comitivâ suâ existentibus, in personis, aut equis, hernesiis, A. D. 1313. seu aliis rebus suis quibuscunque, inveniendo ad nos ad partes supradictas, per terram, seu per mare, non inferatis, *&c. prout in consimilibus Literis.*

In cujus, &c. usque ad Festum Beati Petri ad vincula duraturas.

Datum London. decimo quinto die Junii.

De expensis Hospitii Regis in Parliamento.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 2. REX Vicecomiti Kantiæ, salutem.

Quia, ad expensas Hospitii nostri, pro tempore, quo nos apud Westmonasterium, pro Parliamento nostro, quod ibidem summoneri fecimus, moram facere proponimus, diversa genera victualium oportet A. D. 1313. necessariò nos habere;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd, de exitibus Ballivæ tuæ, in eâdem Ballivâ, tàm infra libertates, quàm extra, in locis, in quibus ad majus commodum nostrum, & ad minus damp-

A. D. 1313. Edw. 2. num hominum partium illarum id fieri poterit, 100 quarteria frumenti: 100 quarteria brasii: 200 quarteria avenæ: 40 boves: 100 multones: & 40 porcos: ad opus nostrum emi & provideri, & ea usque Westmonasterium sine dilatione duci facias;

Ita quod sint ibidem in quindena Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, proximò futurâ ad ultimum, receptori victualium nostrorum ibidem liberanda:

Et hoc, sicut teipsum indempnem servare volueris, nullo modo omittas: A. D. 1313. Edw. 2.

Et custos, quos in emptione & ductione eorumdem victualium ad nos posueris, cum illos sciverimus, tibi in compoto tuo, ad Scaccarium nostrum, allocari faciemus.

Teste J. Bathon. & Wellen. decimo sexto die Junii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Vicecomitibus Surriæ & Sussexiæ, pro 100 Quarteriis Frumenti:
500 Quarteriis Avenæ:
40 Bovibus:
200 Multonibus;
Et 40 Porcis.

Vicecomitibus Essexiæ & Hertfordiæ, pro 200 Quarteriis Frumenti:
100 Quarteriis Brasii:
200 Quarteriis Avenæ:
40 Bovibus:
200 Multonibus;
Et 40 Porcis.

Vicecomitibus Bedfordiæ & Bukinghamiæ, pro 100 Quarteriis Frumenti:
200 Quarteriis Brasii:
200 Quarteriis Avenæ:
40 Bovibus:
100 Multonibus;
Et 40 Porcis.

Vicecomiti Northamptoniæ, pro 100 Quarteriis Frumenti:
200 Quarteriis Brasii:
40 Bovibus;
Et 40 Porcis.

Vicecomitibus Oxoniæ & Berks, pro 200 Quarteriis Frumenti:
40 Bovibus.
100 Multonibus;
Et 40 Porcis.

Ad Papam, pro Berengario de Mar.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pro personis, virtutibus laudabilibus fulcitis, Apostolatûs vestri mansuetudinem nostris precibus eo fidentius excitamus, quo ipsas vestræ Clementiæ (quæ dignis digna impendit, & eos honoribus amplis ditat) gratas fore novimus & acceptas.

Hinc est, Pater pie, quod religiosum virum, Fratrem Berengarium de Mar, de Ordine Prædicatorum, in Sacra Theologia Bakelarium, & nobis in Christo prædilectum (quem Religionis honestas, scientiæ eminentia, & aliæ virtutes multiplices condecorant) vestræ Sanctitati specialiter commendamus:

Affectuosis precibus supplicantes, quatinus eidem Fratri Berengario dignemini, caritatis intuitu, precumque nostrarum interventu, sinum Apostolicæ gratiæ liberaliter aperire, & ipsum ad aliquam Dignitatem Ecclesiasticam, quæ statum suum deceat, in partibus, quibus extitit oriundus, assumere graciosè. A. D. 1313.

Speramus siquidem hujusmodi Dignitatem, etiam si magna fuerit & honorabilis, per ipsius scientiam & providæ circumspectionis industriam, ad laudem Dei & subditorum commodum posse salubriter gubernari.

Conservet &c.

Dat. apud Punteise decimo nono die Junii.

Ad Papam commendatoria.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 16. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Grata obsequia & labores fructuosi, quibus dilectus Mercator noster, Antonius Pessaigne de Janua, nostris beneplacitis hactenus astitit, & adhuc indies assistere non desistit, nos excitant & inducunt ut non solum, eo prætextu, ipsum geramus in sinceris affectibus, set etiam illorum, qui eumdem Antonium in gradu Consanguinitatis contingunt, honorem & utilitatum augmentum A. D. 1313.

apud

A.D. 1313. Edw. 2. apud vestram Beatitudinem cum instantiâ procuremus.

Hinc est, pie Pater, quod, dilectos nobis, Pessaignum & Lafrankinum, Clericos, Nepotes dicti Mercatoris nostri, vestræ Sanctitati plenis affectibus duximus commendandos;

Humiliter supplicantes quatinus eisdem, Pessaigno, & Lafrankino, dignemini, nostris precibus, sinum liberalis gratiæ aperire, & cum utroque eorumdem, super admissione & retentione beneficiorum Ecclesiasticorum, usque ad summam quingentarum Marcarum Sterlingorum per annum, secundum taxationem Norwicensem, eo non obstante quod sint adhuc in minoribus annis constituti, de vestri Apostolatûs gratiâ, benignitate, & plenitudine dispensare. A.D. 1313. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Puntese decimo nono die Junii.

De Navibus Flandriæ arestandis.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 6. E. 2. m. 1. REX Majori & Vicecomitibus Londoniarum, salutem. Quibusdam de causis vobis præcipimus quod omnes Naves, & alia bona hominum de Flandriâ, quæ infra Ballivam vestram poterunt inveniri, sine dilatione arestari, & sub aresto, sine distractione aliquâ, salvò custodiri faciatis, donec aliud a nobis inde habneritis in mandatis: Et hoc nullatenus omittatis. A.D. 1313.

Teste Rege apud Pountese decimo nono die Junii.

Per Breve de privato Sigillo.

De scripto Concordiæ, inter Comitem Fuxensem, & Matrem suam, a Rege confirmato.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 2. REX omnibus, ad quos, &c. salutem. Inspeximus quoddam scriptum, quod, Nobilis Vir, & dilectus, & fidelis noster, Gasto Comes Fuxensis fecit, Nobili Mulieri, Margaretæ Comitissæ Fuxensi, Matri suo, in hæc verba:

UNiversis, præsens scriptum inspecturis, Gasto, Dei gratiâ, Comes Fuxensis, salntem in Domino sempiternam.

Cùm nuper, carissimæ Matri nostræ, Margaretæ Comitissæ Fuxensi, volentes reverentiam debitam exhibere, quoddam Instrumentum publicum super quibusdam, quæ sibi concessimus & promisimus, fieri fecerimus, tenorem continens infrascriptum,

Notum sit cunctis, præsentibus & futuris, quòd cum spectabilis Domina, Domina Margareta, Dei gratiâ, Comitissa Fuxi, Vicecomitissa Bearnii & Castri boni, ex certis verisimilibus conjecturis & causis, timeret, ut dicebat, sibi, & suis, ac Terræ suæ, & subditis suis inferri injurias, violentias, molestias, & turbationes, novitatesque indebitas, per Nobilem Virum, Dominum Gastonem, Dei gratiâ, Comitem Fuxi, ejus natum; & potissimè quia nuper Præfatus Comes aggressiones fecerat in Terrâ Bearnii, quæ est ipsius Dominæ, in ejus præjudicium, & cum armis, & eisdem hominibus & habitatoribus Terræ suæ, intulerat multas orribiles minas, & duo Castra ejusdem Dominæ, scilicet, de Invidiâ, & de Salvâ Terrâ ceperat, & occupaverat violenter, quæ Castra recognovit idem Comes cepisse & occupâsse præter voluntatem præfatæ Dominæ Matris suæ: A.D. 1313.

Idcirco Dominus Gasto, Comes prædictus, in præsentia mei, Notarii, & Testium infrascriptorum, personaliter constitutus, liber ab omni arresto, sicut etiam idem Comes affirmavit, volens, sicut decet, ut dixit, dictæ Dominæ Margaretæ Matri suæ reverentiam exhibere, & eam toto posse & conatibus honorare, nolens ejus ingratitudinem incurrere quoquomodo de se & suis, præfatam Dominam M. & ejus subditos, familiam, familiares, ac officiales suos, ac ipsius, & eorum terras res & bona assecurare volens, liberaliter & etiam sponte suâ, & eam, ac suos, & sua, a quibuscumque, qui dictæ Matri suæ, vel suis vellent dampnum inferre, pro posse, contra quoscumque defendere & juvare gratis, & ex certâ scientiâ, liberali animo & benigno, ut dixit;

Firmâ & sollempni stipulatione interveniente, de se & suis, dedit, præstitit, & promisit imperpetuùm dictæ Dominæ

A.D. 1313. Edv. 2.

minæ Margaretæ, Matri suæ, præsenti, stipulanti, & recipienti pro se, & suis subditis, & terrâ, ac valitoribus, familiâ, & officialibus suis, & specialiter Nobilibus Viris, Guillielmo Otbonis Domino de Audoinis, Arnaldo Guillielmi de Bearnio Domino de Lascuno, R. Arnaldi Domino de Gersereto, & Othoni Domino de Mille Sanctis, Domicellis, præsentibus & recipientibus, & Bern. Domino de Gayrossa absenti, tanquam præsenti, & eorum familiis, & michi, Notario infrascripto, tanquam publicæ personæ, recipienti & stipulanti pro ipsa & ipsis, & dicto Bern. de Gayrossa, absente, & aliis, quorum interest, vel in futurum poterit interesse, securitatem & pacem legitimam, plenam & integram, tàm in personas, terras, & bona Dominæ Margaretæ Comitissæ præfatæ, quàm suorum subditorum & valitorum, ac nobilium prædictorum.

Promittens quod ipse per se, vel alios, publicè vel occultè, consensu, ope, auxilio, verbo effectuali, aut facto, non dabit, aut dari, fieri vel inferri procurabit dampnum aliquod prædictæ Dominæ Margaretæ, Matri suæ, nec aliis supradictis, immo assecuramentum, de se & suis datum & præstitum, & quod dat & præstat, prædictæ Dominæ, Matri suæ, subditis, familiæ, familiaribus, valitoribus, adhærentibus, terræ, bonis, & rebus suis, tenebit & servabit inviolabiliter toto tempore vitæ suæ:

Et non contrafaciet, vel veniet per se, vel per alium in judicio vel extra, verbo effectuali, vel facto, ope, auxilio, consilio vel consensu, directè vel indirectè quovis modo, viâ, ratione & formâ:

Quæ promisit sub obligatione omnium bonorum suorum habitorum & habendorum, & sub pœnâ centum milium Marcarum Argenti, dandâ & committendâ per eum quotiens contra faciet, vel veniret per se vel per alium, & applicandâ medietate Dominis Regibus Franciæ & Angliæ per medium, & aliâ solvendâ dictæ Dominæ, si viveret, &, eâ non vivente, præfatis assecuratis, dampnum passis, vel eorum hæredibus, hiis rationibus hac de causâ pœnâ solutâ vel non, semel vel pluries, eadem securitate vel assecuramento in suo robore duraturis.

Et nichilominus sub pœnâ perditionis & amissionis omnium jurium quæ idem Comes habet, & habere potest & debet in Vicecomitatibus, Baronibus, Terris, aut locis Bearnii, Martiani, Gauardani, de Capsuis, Mantaneresii, Nebozani, de Monte Cathani, Castri Veteris de Rosanis, & pertinentiarum earumdem, applicandorum dictæ Dominæ, si viveret, in quantum sibi applicari possunt, vel illi, seu illis, de quo, vel quibus, ipsa Domina duxerit ordinandum.

A.D. 1313. Edv. 2.

Promittens contra prædictum assecuramentum non facere, vel venire, & si, quod absit, contraveniret, vult quòd præfata Domina possit ordinare de terris prædictis, & eas dare cui voluerit pro suæ libito voluntatis.

Item, Promisit dictus Comes Dominæ Margaretæ, & aliis assecuratis prædictis, & michi, infrascripto Notario, stipulanti pro omnibus, quorum interest, vel interesse potest, quod, si idem Comes, vel sui, darent dictæ Dominæ, aut suis, seu assecuratis prædictis dampnum aliquod, aliqua bona mobilia recipiendo ab ipsis, vel eorum aliquo, præter voluntatem eorum, pœnas incurrat prædictas, si idem Comes, infra unum mensem, si sit citra portus, vel Rodanum: vel infra tres menses, si esset ultra portus, vel Rodanum, non restitueret requisitus.

Et vult, & reputat se Dominus Comes nunc, ut extunc requisitum, si requisitio, etiam ipso absente, nec citato, facta fuerit publicè in aulâ novâ Domini Regis Thole.

Et easdem pœnas incurrere voluit, si impediret, aut impediri faceret illum, qui requisitionem hujusmodi facere vellet.

Et, emendando dampna, in bonis dumtaxat mobilibus data, infra tempus prædictum, pœnas prædictas non incurreret, quia sic solo modo, quoad bona mobilia, actum, seu conventum extitit inter partes.

Item, voluit & concessit præfatus Comes quòd, si ipse, vel sui darent dampnum præfatæ Dominæ, vel aliis assecuratis, quòd de extimatione dampni staretur & crederetur juramento dictæ Dominæ, si viveret, vel juramento, si non viveret, passi dampnum, vel ejus hæredis.

Item, promisit idem Comes testamentum dictæ Dominæ, Matris suæ, tenere & servare, & in nullo contrafacere, vel venire;

Voluit etiam dictus Comes quòd, si sæpè dicta Domina, Mater sua, in testamento suo, non legâsset, vel non legaret quatuor milia solidorum Morl. perpetui & annui redditûs, ultra hæredis institutionem, & legata alia particularia, possit eadem Domina dare, inter vivos, vel in Codicillo, religiosis personis,

A.D. 1313. Edw. 2. personis, aut locis, seu aliis, usque Summam prædictam, pro suæ libito voluntatis.

Promisit etiam dictus Comes solvere dictæ Dominæ, Matri suæ, quolibet Anno, quamdiu ipsa vixerit, sexcentas libras Turonensium Parvorum, de redditibus & exitibus Castri & Affarii de Sono in Donesano, sine diminutione dotis, prout aliàs promiserat & obligaverat in Instrumento, confecto per Magistrum Arnaldum de Ausino, publicum Notarium Villæ Orthesii, & Larnalli;

Post vitam tamen ipsius Dominæ, fuit ordinatum quòd,

Præfato Domino Comite solvente annuatim sexcentas libras Turonensium executoribus testamenti præfatæ Dominæ Matris suæ; quæ sexcentæ libræ venient in deductionem mille Marcarum Argenti, quas, ratione dotis, eadem Domina habet in Affario de Sono prædicto:

Ad solvendum ultra sexcentas libras annuatim compelli non possit; memoratus tamen Comes promisit dare sufficientes cautiones de Bearn. & in Bearn. qui se obligabunt principaliter de solvendis sexcentis libris Turonensium annuatim, quamdiu dicta Domina vixerit, sine diminutione dotis: Et, post ejus vitam, donec millæ Marchæ dotales fuerint ejus ordinio, modo prædicto, integrè persolutæ:

Et voluit dictus Dominus Comes quòd, de fractione securitatis, si, quod absit, accideret, stetur juramento dictæ Dominæ Matris suæ, si viveret; vel, eâ non vivente, juramento dampnum passi, vel ejus Hæredis.

Et, si idem Comes veniret contra assecuramentum prædictum, noluit ipse id, quòd dicti Nobiles, Domicelli, vel alii assecurati, ratione juramenti præstiti, seu præstandi eidem Domino Comiti, vel ejus Hæredi, nunc essent astricti; immo, in hoc casu, tale juramentum, vel juramenta, seu homagia, pro nullis, & non factis, seu non præstitis habeantur: Et nunc ut extunc, & extunc ut nunc, dicta juramenta remisit dictus Comes Nobilibus antedictis; & ab eisdem juramentis, seu homagiis absolvit eos penitùs & quitavit.

ITEM, Promisit dictus Comes incartare, ratificare, concedere, & facere supra & infra scripta, in præsentiâ Domini Senescalli Tholi, vel ejus Commissarii, seu Commissariorum, vel alicujus per Dominum Regem Franciæ deputati vel deputandi, & habere confirmationem ejusdem Regis Franciæ illustris, vel pro habendo eam fideliter laborare; A.D. 1313. Edw. 2.

Et vult, & requirit instanter & humiliter quod Dominus Rex Franciæ confirmet omnia & singula, in præsenti Instrumento contenta, ad supplicationem cujuscumque.

ITEM, Voluit sæpedictus Comes se posse compelli per Curiam sigilli Senescalli, & Vicariæ Tholanæ, & per quamcunque Curiam Franciæ, Angliæ, Arragoniæ, vel aliam quamcunque, si contra præmissa faceret, vel veniret, per occupationem, & venditionem omnium bonorum suorum. ac captionem, etiam detentionem personæ suæ ad prædicta servanda, & dictas pœnas levandas, ubicumque fuerint ab eo petita; &, quod in unâ Curiâ cæptum fuerit, alibi peti & perfici possit.

ITEM, Fuit actum inter eas, quòd dicta Domina non impediat præfatum Dominum Comitem in Albergatis, ipso non veniente contra prædicta.

Præmissa autem omnia & singula suprascripta Juravit dictus Comes, ad Sancta Dei Evangelia, corporaliter manibus suis tacta, tenere, complere, & non contrafacere, vel venire per se, vel per alium, in toto, nec in parte aliquâ.

INSUPER, dictus Comes, sub virtute pœnarum & juramenti prædictarum; renunciavit omni juri, divino & humano, Canonico & Civili, & omnibus causis, rationibus, defensionibus, & exceptionibus quibuscumque, doli, fraudis, metûs causâ, restitutionis in integrum, & aliis quibuscumque, cujuscumque generis, speciei, aut conditionis existant, aut quovis nomine, seu vocabulo a jure, usu, vel consuetudine nominentur; ex quibus, vel aliquo, seu aliquibus ex ipsis, contra præmissa, supra præmissa, vel aliqua ex eis posset venire, vel se juvare, defendere, vel teneri:

Volens & concedens quod quæcunque rationes, exceptiones, & defensiones, seu impedimenta aliqua, vel aliquod prædictorum, quæ possent reperiri de jure, usu, vel consuetudine; ex quibus, vel aliquibus, seu aliquo ex ipsis, possent aliqua de præmissis infringi, tolli, vel anullari, habeantur hic pro expressis & specificatis, ac si sigillatim & specialiter essent nominatæ & expressæ.

Quibus omnibus memoratus Comes, certificatus de omni jure suo, ut dixit, expresse renunciavit; nolens se posse uti prædictis.

A.D. 1313. Edw. 2.

Et, si aliqua deficerent, vel possent addi, aut suppleri pro corroboratione & utilitate præmissorum, ad utilitatem & commodum præmissorum assecuratorum, possent addi & suppleri, ad requisitionem, dictæ Dominæ, cum Consilio sapientum non mutata.

Acta fuerunt hæc in præsentiâ discreti Viri Arnaldi de Beyries, Locumtenentis Præpositi Sancti Severi; qui Locum-tenens, auctoritate, & ex parte Domini Edwardi, Dei gratiâ, Regis Angliæ, & Aquitaniæ Ducis, ad requisitionem dicti Domini Comitis Fuxi, & dictæ Dominæ Matris suæ, & aliorum Domicellorum præsentium prædictorum, auctoritatem suam interposuit omnibus & singulis supradictis: Et ea omnia & singula approbavit, confirmavit, & ratificavit; & præcepit dictis partibus quòd ea servent inviolabiliter & illæsè, prout sunt promissa, & assecurata, & contenta in hoc præsenti publico Instrumento.

Actum in loco, vocato vulgariter de Sancto Michaele de Craftes in Territorio & jurisdictione Castri & Villæ de Bona Garda, Domini Ducis Aquitaniæ prædicti, 21. die introitu mensis Septembris, Anno Domini 1312.

Regnante *Domino Philippo Rege Franciæ*;
Domino Edwardo Rege Angliæ, Duce Aquitanniæ;
R. Abbate Sancti Severii;

Testes hujus rei sunt,

Dominus Bern. de Burossio miles,
Berengarius de Aurisio,
Arnaldus de Aurisio,
Odo de Sediraco, Domicelli,
Bu. Wm. de Abbia. Juratus & Burgen. Cortes,
Magister Menaldus de Castetino Can. Jaccen. Dominus,
Guillielmus Sequerii legum Doctor,
Petrus Reymundi Molnerii, Cives Tholo,
Randulphus de Drulheto,
Vitalis Sabaterius, Burgenses Sancti Severii,
Magister Garnerius Petri de Marnilla Notarius Tholosanæ, & Curiæ Sigilli Senescalli, & Vicariæ Tholosanæ,
Magister Guillielmus de Beosta, Notarius Curiæ Bearnii, & de Salva Terra.

Et ego, Julianus Densus, Publicus Sancti Severii Notarius, prædictis interfui, &, ad requisitionem Dominæ Comitissæ, Domini Comitis, & Domicellorum prædictorum, ac de mandato prædicti Arnaldi de Beyries, Locum tenentis Præpositi Sancti Severii prædicti, prædicta omnia meâ manu propriâ scripsi, publicavi in hoc publico Instrumento, meóque solito signavi signo.

In testimonium præmissorum nos præmissa, omnia & singula, acceptantes, laudantes, & approbantes, ad majorem fidem & testimonium eorumdem præsens scriptum sigilli nostri munimine fecimus communiri.

Dat. Pontisare 27. die Junii, Anno Domini 1313.

Nos autem, ad requisitionem prædictorum, Comitis & Comitissa, præmissa omnia & singula, in scripto prædicto contenta, grata gerimus & accepta, ac ea, quantùm in nobis est, confirmamus: nostro & alieno in omnibus jure salvo, & ita quòd, si in Ducatu prædicto, vel alibi in terris nostris, occasione præmissorum, cognitionem vel executionem fieri contigerit, cognitio & executio hujusmodi fiant per nostros Officiales & Ministros.

In cujus, &c.

Dat. apud Pontisar. 29. die Junii.

De potestate Commissa Parliamentum inchoandi, Rege absente.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Pat. 6. E. 2. p. 2. m. 3.

REX Venerabilibus in Christo Patribus, J. Bathoniensi & Wellensi, & W. Wygorniensi, eadem gratiâ, Episcopis: & dilectis & fidelibus suis, Gilberto de Clare, Comiti Glouceftriæ & Herefordiæ Nepoti, & Johanni de Britannia, Comiti Richemondiæ Consanguineo, suis karissimis, salutem.

De vestræ fidelitatis circumspectione providâ plenam in Domino fiduciam optinentes, ad inchoandum & continuandum, nomine nostro, Parliamentum, quod nuper, ante passagium nostrum ad partes Franciæ, ad instantem quindenam Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, apud Westmonasterium tenendum, fecimus summoneri, si forte, aliquo casu contingente, quo minus inchoationi Parliamenti personaliter interesse possimus, fuerimus, quod absit, per dies aliquos impediti;

Vobis

A. D. 1313. Edw. 2. Vobis tribus, vel duobus vestrûm plenam, tenore præsentium, Committimus potestatem:

Nos autem rata habebimus & accepta ea, quæ per vos, tres, vel duos vestrûm, nomine nostro, fieri contigerit in præmissis.

In cujus, &c.

Datum apud Pontisarum, primo die Julii.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum est Archiepiscopis, Episcopis, Comitibus —— Baronibus, Militibus, & omnibus aliis fidelibus R. ad instans Parliamentum R. apud Westmonasterium tenendum conventuris, quod eisdem, Episcopis, & Comitibus, tribus, vel duobus eorum, usque adventum R. ad Parliamentum prædictum, qui erit in brevi, Domino concedente, cum omni Festinantiâ, quâ fieri poterit, bono modo, in præmissis pareanr & intendant. A. D. 1313. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Carta indulgentiæ pro Senescallis, Bajulis, Majoribus, Officialibus, Servientibus, & subditis Regis Angliæ, Ducatus Aquitaniæ.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Ex Autogr. Penes Camerar.

PH. Dei gratiâ, Francorum Rex, Notum facimus universis, præsentibus & futuris, quod, cùm olim ad aures nostras, Officialium & subditorum nostrorum, præcipue quorumdam appellantium, tàm Ducatûs Aquitaniæ, quàm vicinarum partium, clamosa frequens insinuatio perduxerit nonnullas inobedientias, commissas contra nos & ipsos, graves & enormes injurias, violentias, dampna, & gravamina, nobis ac ipsis illata, homicidia, raptus, incendia, & rapinas, plurimáque alia maleficia fuisse perpetrata per Senescallos, Bajulos, Majores, Officialesque alios, servientes & subditos carissimi Filii & fidelis nostri, Edwardi Regis Angliæ illustris, Ducis Aquitaniæ:

Super quibus, seu eorum aliquibus, certos processus per Commissarios nostros, propter hoc in eisdem partibus diversis vicibus destinatos a nobis, fieri mandavimus, ad sciendum si delata nobis, ut prædicitur, vera essent, & providendum super hiis per viam rigoris justitiæ, vel alias ut deceret:

Et, occasione, seu ex causâ dictarum inobedientiarum, injuriarum, violentiarum, maleficiorum, & aliorum prædictorum, præfatus Dux in foresfacturam terrarum suarum vel pœnam aliam; dictique Senescalli, Bajuli, Majores, Officiales, Servientes, & subditi Ducis ejusdem, in consimilem terrarum suarum, vel corporum foresfacturam, seu pecuniariam vel aliam pœnam inciderint, vel potuerint verisimiliter incidisse;

Nos, pulcrum vindictæ genus ignoscere reputantes in quolibet Præsidente: A. D. 1313. & attendentes quod Dictus Rex & Dux, ac Ysabellis ejus Uxor, Regina Angliæ illustris, Filia nostra carissima, diebus istis Regnum nostrum Franciæ visitare volentes, illud, ad requisitionem nostram, non sine magnis laboribus & expensis, ingressi fuerunt, & ibidem, assumpto nobiscum Dominicæ Crucis signo, pro passagio transmarino, fecerunt per aliquod tempus residentiam personalem; ipsorum consideratione, quorum affectamus desideriis complacere, & quibus, nos reddere volumus liberales,

Omnem foresfacturam terrarum, pœnam pecuniariam, & aliam quamcumque, in quibus idem Dux, vel, inclitæ recordationis, Edwardus, quondam illustris Rex Angliæ, Progenitor suus, & Consanguineus noster carissimus, potuerunt erga nos ex prædictis, vel aliis quibuscúmque causis hactenus incidisse, eidem Duci, nec non Senescallis, Bajulis, Majoribus, Officialibus, & servientibus suis, ac subditis ejusdem, Villarúmque dicti Ducatûs Comunitatibus (qui subditi & Communitates de præcepto, mandato, vel occasione servitii Ducis ejusdem, vel Senescallorum, aut aliorum Officialium suorum, prædicta commiserint) quamcumque foresfacturam corporum, terrarum, & bonorum, bannimenta, omnemque pœnam pecuniariam, aut aliam, quocumque nomine censeatur, de speciali gratiâ remittimus, & ipsos omnes & singulos ad famam restituimus, ac omnem infamiæ notam,

A. D. 1313. Edw. 2. notam, si quam ex præmissis contraxerint, abolemus de plenitudine Regiæ potestatis:

Salvo in præmissis jure partium, & quolibet alieno, quantum ad interesse dampnorum, misiarum, expensarum, & pœnarum Civilium quarumcumque, qui ipsos, per processus, jam factos, vel fieri incoatos, seu inchoandos, legitime prosequi voluerint ad interesse prædictum.

Quod, ut firmum & stabile permaneat in futurum, præsentibus litteris nostrum fecimus apponi sigillum. A. D. 1313. Edw. 2.

Actum apud Pissiacum, Anno Domini Millesimo, trecentesimo, tertio decimo; mense Julio, die secunda.

Consimilis Litera missa est Constabulario Burdegaliæ, per Magistrum Willielmum de Casis.

Pro Amaneno de Lebreto, super 20000 Librarum Turonensium, de Consilio Regis Franciæ, sibi de dono Regis concessis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 1. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis nos, de consilio & ordinatione carissimi Patris nostri, Philippi Francorum Regis illustris, ac pro bono servitio, quod dilectus & fidelis noster, Amanenus de Lebreto, Domino E. quondam Regi Angliæ, Genitori nostro, dum vixit, gratanter impendit, concessisse eidem Amaneno viginti Milia librarum Turonensium de dono nostro, solvenda eidem Amaneno apud Burdegaliam ad quatuor terminos; videlicet, A. D. 1313.

Ad Festa omnium Sanctorum & Ascensionis Domini, proximò futura, decem Milia librarum, per æquales portiones:

Et ad eadem Festa, proximò sequentia, residua decem Milia librarum per æquales portiones.

In cujus, &c.

Dat. apud Pessyac. tertio die Julii.

Pro præfato Amaneno super eodem negotio.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 1. REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario Burdegaliæ, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, salutem.

Cùm nos, de Consilio & Ordinatione carissimi Patris nostri, Philippi Regis Francorum illustris, ac pro bono servitio, quod dilectus & fidelis noster, Amanenus de Lebreto, *&c. prout supra usque hac verba, viz.*

Prout in Litteris nostris Patentibus, præfato Amaneno inde confectis, pleniùs continetur:

Et nollemus quòd idem Amanenus de solutione dictæ pecuniæ, dictis terminis, deficiat, ob reverentiam dicti Patris nostri, in cujus præsentiâ, & per cujus Consilium ei concessionem fecimus antedictam; A. D. 1313.

Vobis mandamus quòd de exitibus Ducatûs prædicti solvi faciatis præfato Amaneno dicti viginti Milia librarum, ad terminos prædictos, in formâ supradictâ; & hoc nullo modo omittatis: Recipientes ab eo Litteras suas de acquietantiâ sufficientes de eo quod sibi sic solveritis, & ad ultimam solutionem nostras Literas supradictas: Et nos vobis, præfate Constabularie, indè in compoto vestro debitam allocationem habere faciemus.

Dat. ad Pessiac. quarto die Julii.

Pro Almarico de Croun de expensis solvendis.

A. D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 3. REX Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Cùm concesserimus, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Almarico de Croun (cui commisimus Officium Senescalciæ Ducatûs prædicti custodiendum quamdiu nobis placuerit) quòd, quamdiù in dicto Officio fuerit, ut prædictum est, habeat & recipiat pro eodem Officio, per manum Constabularii nostri Burdegaliæ, qui pro tempore fuerit, vel ejus mandati, apud Burdegaliam, per annum, feodum Senescallis Ducatûs prædicti antiquitùs assignatum, videlicet, duo Milia librarum Turonensium: A. D. 1313.

Ac

A.D. 1313. Edw. 2.

Ac pro eo quod ipsum Almaricum, circa stabilimentum terræ prædictæ, quæ propter diversas dissensiones, in eadem hactenus subortas, est diversimodè turbata, plures expensas facere oportebit, concesserimus ei quinque milia librarum Turonensium, videlicet, de monetâ currente in Fraucia, per Annum, ultra feodum supradictum:

Super quâ summâ idem Almaricus, sumptibus suis, erit ad Parliamenta Franciæ, quotiens necesse fuerit ipsum dictis Parliamentis interesse:

Concesserimus insuper quod dictus Almaricus habeat, & percipiat, ultra summas supradictas, rationabiles expensas suas, per manum dicti Constabularii, vel ejus mandati, quotienscumque ipsum Almaricum, Senescallum nostrum, alibi pro nostris agendis, extra dictam Senescalciam, contigerit proficisci, & quas in factis armorum, & aliis extraordinariis causis, seu negotiis, juxta discretionem & Consilium fidelium nostrorum, de Consilio nostro in partibus illis existentium, pro jure & honore nostri habendis, vel conservandis, viderit faciendas:

Ita tamen quod idem Almaricus, dum extra ipsam Senescalciam fuerit, de dictis vadiis suis duorum Milium librarum, illis, qui locum suum tenuerint in eadem Senescalciâ, teneatur providere, seu vadia competentia assignare:

Vobis mandamus quod eidem Almarico prædicta vadia; & quinque Milia librarum Turonensium, ac expensas hujusmodi solvatis, prout per suas Patentes Literas vos inde requisierit, & Ministretis; & nos vobis indè, in compoto vestro, debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Poyssy quinto die Julii.

Per ipsum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

Donationes Nepoti Papæ in Vasconia.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Vasc. 6. E. 2. m. 4.

REX Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem, & plenam fidem præsentibus adhibere.

Dudùm, pro grato & laudabili servitio, quod, Nobilis Vir, & nobis dilectus & fidelis, Bertrandus de Salviaco Miles, Nepos Sanctissimi Patris in Christo, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Pontificis, claræ memoriæ, Domino E. Genitori nostro, & nobis impendit hactenus, & in futuro speramus impendi;

Eidem Bertrando dedisse & concessisse meminimus Castrum de Lados, cum omnibus pertinentiis ejusdem, ac cum homagiis, & hominibus utriusque sexûs, quæstalibus & feudalibus, sporlis, vineis, terris, cultis & incultis, molendinis, moliariis, pratis, aquis, Pasturis, fontibus, vivariis, bosco vocato l'Obernet, & aliis boscis, brueriis, viis, semitis, liberis introitibus & exitibus, cæterisque deveriis, & omnibus aliis, quæ in Parochiâ dicti Castri, & in aliis Parochiis & locis quibuscumque, quæ ratione dicti Castri ad nos, tempore dictæ donationis, pertinuerunt quoquo modo, seu pertinere potuerunt;

HABENDA ET TENENDA eidem Bertrando, Hæredibus & Successoribus suis IMPERPETUUM;

Retento nobis & Hæredibus nostris homagio pro eodem Castro, sicut pro feudo Nobili, & sporlâ unius lanceæ in mutatione Domini, reddendâ, ubi sporlæ in Vasadesio, vel ubi idem Bertrandus, Hæredes, & Successores sui super hoc fuerint requisiti; nullo alio servitio nobis pro ipso Castro & ejus pertinentiis præstando, nec a nobis retento.

Verùm, ne super dictâ nostrâ donatione aliqua dubietas imposterum possit oriri, de nostrâ certâ scientiâ informati ad plenum, de omnimodo jure nostro prædictam donationem & concessionem laudamus, confirmamus, & approbamus, &, pro pleniori cautelâ, etiam innovamus, atque decernimus & declaramus nunc, & tempore dictæ donationis, nostræ intentionis fuisse, & esse, quod in prædicto Castro de Lados, & in Parochiâ ubi dictum Castrum situm est, & in aliis Parochiis & locis quibuscunque, quæ ratione dicti Castri ad nos pertinent in præsenti, seu pertinere poterunt in futuro, & in omnibus aliis Parochiis & locis ubicunque, & quibuscunque, ubi idem Bertrandus aliquid habet, vel habere debet, virtute & ratione donationis nostræ prædictæ, & in pertinentiis eorumdem, dictus Bertrandus, ejúsque Hæredes, & Successores, habeant, & optineant, obtentu donationis, & concessionis prædictæ, merum & mixtum imperium, & omnimodam jurisdictionem, ac plenum & liberum exercitium meri & mixti Imperii, & omnimodæ jurisdictionis, sub quocumque possit vocabulo comprehendi.

5 Q Placetque

A. D. 1313. Edw. 2.

Placetque nobis, & volumus ut mero & mixto imperio, jurisdictione omnimodâ & plenâ, ac libero excercirio eorumdem, dictus Bertrandus, Hæredes, & Successores sui in præmissis libere possint uti.

Damus autem, tenore præsentium, in mandatis, omnibus nostris subditis & Ministris, ut in præmissis eundem Bertrandum, Hæredes, & Successores ipsius nullatenus impediant, vel molestent.

Volumus demùm atque decernimus, ut super dono nostro prædicto, confirmatione, & declaratione nostræ intentionis, absque exhibitione quarumcumque aliarum litterarum, tàm in Judicio, quàm extra, præsentibus litteris adhibeatur indubitata fides & plena, & perindè stetur & credatur eisdem, ac si litteræ dictæ donationis exhiberentur & monstrarentur.

Nosque promittimus, pro nobis & Hæredibus nostris, portare plenam & firmam guarentiam, de, & pro omnibus supradictis, dicto Bertrando, Hæredibus, & Successoribus; & quod donum nostrum, confirmationem, & declarationem servabimus, & in eis dictum Bertrandum, Hæredes, & Successores suos manutenebimus, & defendemus imperpetuùm, contra omnes homines utriusque Sexûs, præsentes pariter & futuros.

Ad fidem verò & testimonium omnium præmissorum, præsentes litteras nostri Sigilli fecimus appensione muniri.

Dat. apud Pontisar. sexto die Julii.

Per ipsum Regem.

Duppl.

ET mandatum est Senescallo Vasconiæ, vel ejus locum tenenti, qui nunc est, vel qui pro tempore erit, quòd præfatum Bertrandum in possessionem meri & mixti imperii, ac jurisdictionis omnimodæ, in Castro & Parochiis, ac locis quibuscumque, ubi aliquid habet, vel habere poterit, optentu donationis & concessionis prædictarum, inducat, seu induci faciat, ipsumque inductum defendat:

Et eundem Bertrandum merum & mixtum imperium, ac jurisdictionem omnimodam, in Castro, Parochiis, & locis prædictis, habere, &, absque impedimento, per se, & suos excercere permittat, prout ad ipsum pertinet virtute donationis Regis & concessionis prædictarum;

Non permittens, quantum ad ipsum attinet, dictum Bertrandum, aut suos in præmissis, vel eorum aliquo, inquietari, molestari, seu gravari. A. D. 1313. Edw. 2.

Dat. ut supra.
Trippl.

ET mandatum est Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Capitulis, Comitibus, Batonibus, Militibus, liberis hominibus, Comunitatibus, & omnibus & singulis tenentibus, & habitatoribus de Castto prædicto, & Parochiâ ejusdem, ac aliis Parochiis, & locis quibuscunque, in quibus merum & mixtum impetium, ac jurisdictio aliqua, ad dictum Castrum pertinentia, possint & debeant excerceri;

Quod præfato Berttando, in omnibus, quæ ad ipsum, super mero & mixto imperio, & jurisdictione hujusmodi, in Castro, Parochiis, & locis supradictis, pertinent, seu pertinere poterunt, virtute donationis & concessionis prædictarum, pareanr, respondeant, & intendant juxta vim & effectum litterarum Regis prædictarum.

In cujus, &c.
Dat. ut supra.

COnsimiles litteras, quales dictus Bertrandus habet de dicto Castro de Lados, ut patet superius, habet & idem Bertrandus de Castro de Tantalon, cum omnibus pertinentiis ejusdem, & cum homagiis, & hominibus utriusque Sexûs, quæstalibus, feudalibus, sporlis, vineis, terris cultis & incultis, cum molendinis, moliariis, pratis, aquis, pasturis, fontibus, vivariis, boscis, brueriis, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.
Duppl.

ET, sicut mandatum est præfato Senescallo, vel ejus locum tenenti de dicto Castro de Lados, *&c. ut supra,* pro præfato Bertrando; eodem modo mandatum est eidem Senescallo, vel ejus locum tenenti, de præfato Castro de Tantalon, *&c.* pro eodem.

Dat. ut supra.
Trippl.

ET, sicut mandatum est Archiepiscopis, *&c. ut supra,* de prædicto Castro de Lados, *&c.* pro præfato Bertrando; eodem modo mandatum est eisdem de dicto Castro de Tantalon, *&c.* pro eodem.

Dat. ut supra.

Pro

A.D. 1313. Edw. 2.

Pro Comite Fuxi, de Custodia Bastidæ de Florentia.

A.D. 1313. Vasc. 7. E. 2. m. 14.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd commisimus, dilecto & fideli nostro, Gastoni Comiti Fuxensi, Custodiam Bastidæ nostræ de Florentia, cum pertinentiis, habendam, quamdiu nostræ placuerit voluntati.

In cujus, &c.

Dat. apud Yboviliere 8. die Julii.
Per Breve de privato sigillo.

ET mandatum est Ballivis, probis hominibus, & toti Communitati Bastidæ prædictæ, quòd eidem Comiti, vel suo Attornato, in hac parte, in omnibus, quæ ad Custodiam illam pertinent, intendentes sint & respondentes, sicut prædictum est.

De reditu Regis a partibus Franciæ.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 28. d.

MEMORANDUM *quod Dominus Rex, in redeundo a partibus Franciæ, applicuit in Portu de Sandwico, die Lunæ proximo ante Festum Sanctæ Margaretæ Virginis, horâ vesperarum, anno Regni sui septimo; negotiis suis Vasconiæ, erga Dominum Regem Franciæ, feliciter expeditis.*

De Conductu pro Thoma Comite Lancastriæ & aliis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pa. 7. E. 2. p. 1. m. 23.

REX omnibus Ballivis, &c. ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd suscepimus in salvum & securum conductum nostrum, dilectum Consanguineum & fidelem nostrum, Thomam Comitem Lancastriæ, & ejus Familiares, & sibi adhærentes, in eundo per totum Regnum & Potestatem nostram, & negotia sua faciendo; ita tamen quòd sine armis, & equis ad arma, incedant, & justitiam faciant & recipiant, prout decet.

Et ideo vobis mandamus, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd præfato Comiti, vel ejus familiaribus, aut sibi adhærentibus, in eundo per prædicta, Regnum & Potestatem, & negotia sua faciendo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis, injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen:

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis sine dilatione faciatis emendari; dum tamen, sine armis, & equis ad arma, incedant, & justitiam faciant, & recipiant, prout decet, sicut prædictum est.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Sandwycum decimo septimo die Julii.

Per ipsum Regem.

Consimiles literas de Conductu habent subscripti; videlicet,

Guido de Bello Campo, Comes Warrieensis, & ejus familiares, & sibi adhærentes,
Edmundus Comes Arundell, & ejus familiares, & sibi adhærentes,
Henricus de Percy, & ejus familiares,
Robertus de Clifford, & ejus familiares,
Humfridus de Bohun, Comes Hereford & Essex, & ejus familiares, & sibi adhærentes.

De reditu Regis in Angliam, & de Comitibus sibi contrariantibus.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentissimo Principi, Domino ac Patri suo karissimo, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & successus, semper ad vota, prosperos & felices.

Sperantes indubiè quòd, de nostri status continentiâ, vestra Paterna Benivolentia

A. D. 1313. Edw. 2. lentia prosperos desiderat audire rumores, vestræ Magnificentiæ intimamus quòd, die Lunæ, proximo post Festum Beatæ Mariæ Magdalenæ, proximò præteritum, a partibus Franciæ ad propria redeuntes, pervenimus cum optatâ prosperitate Londonias, Altissimo providente; de honoribus innumeris, & immensis largitionibus gratiarum, nobis & nostris, per vos & vestros, in eisdem partibus multipliciter impensis, quas sufficimus & valemus, referentes vestræ innatæ benivolentiæ gratiarum uberes actiones.

Verùm, quia quidam Comites de Regno nostro, ac alii, sibi adhærentes, qui se nobis hactenus in multis contrarios reddiderunt, a dictâ Civitate Londoniarum recesserant, ante adventum nostrum ibidem, Comitibus Gloucestriæ, & Richemundiæ, simul cum Prælatis, & diversis Magnatibus, qui pro Parliamento nostro convenerant in Civitate prædictâ, nostrum ibidem expectantibus adventum, Parliamentum illud ad præsens tenere nequivimus, sicuti sperabamus; A. D. 1313. Edw. 2.

Set illud, de communi Consilio Prælatorum, Comitum, & Magnatum prædictorum, usque ad diem Dominicam proximam post Festum Sancti Mathæi Apostoli, proximò futurum, duximus prorogandum, prout Willielmus Flote, & Magister Richardus Tibotot Clericus, Nuncii vestri (quibus nostram Ordinationem & Propositum in præmissis curavimus pleniùs aperire) Magnitudini vestræ, oraculo vivæ vocis, referre poterunt ex parte nostrâ; quibus super hiis fidem, si placet, velitis indubiam adhibere.

Dat. Londonias vicesimo quinto die Julii.

De Inhibitione Torneamenti apud Villam de Sancto Edmundo.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 1. m. 21. Rex, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad torneandum, seu burdeandum, apud Villam de Sancto Edmundo, in proximo conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam, seu alibi, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliquod aliud factum armorum excercere præsumatis, sine licentiâ nostrâ speciali. A. D. 1313.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo sexto die Julii.

Per ipsum Regem.

Pro Margareta Comitissa Fuxensi.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Vasc. 7. E. 2. m. 14. Rex, dilecto, & fideli suo, Almarico de Credoniis, Senescallo suo Vasconiæ, vel ejus Locum tenenti, salutem.

Ad petitionem, dilectæ nobis, Margaretæ Comitissæ Fuxensis, nuper coram nobis & Consilio nostro apud Pontiseram exhibitam;

Vobis mandamus quod ipsam Comitissam, ad totam vitam suam, in Curiâ nostrâ Sancti Severi, per Procuratorem agere & defendere permittatis, quatenus Lex & consuetudo partium prædictarum fieri hoc permittunt; jure nostro in omnibus semper salvo. A. D. 1313.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo sexto die Julii.

Per Consilium.

De pecunia mutuanda ad resistendum Roberto de Brus.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 28. d. Rex venerabili in Christo Patri, J. eâdem gratiâ, Lincolcolniensi Episcopo, salutem.

Cum negotia, nos & Regnum nostrum tangentia, super quibus in instanti Parliamento nostro, quod in Quindenâ Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò præteritâ fecimus summoneri, vobiscum, & cum cæteris Prælatis, Proceribus, & Magnatibus Regni nostri, disposueramus habuisse colloquium & tractatum, ac ordinâsse plenariè de eisdem, propter aliquas certas rationes, & maximè ob vestri ac quorumdam aliorum Prælatorum & Magnatum absentiam, de qua non immerito admiramur, sint dilata: propter quod pro vestri, & ipsorum, ac Populi A. D. 1313.

A.D. 1313. An. 2.

puli Regni nostri quiete & commodo, dictum Parliamentum nostrum resummoneri fecimus apud Westmonasterium, ad Quindenam Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis proximò futuræ, ad tractandum & ordinandum, unà vobiscum, cæterisque Prælatis, Proceribus, & Magnatibus super negotiis antedictis:

Verùm, quia ad resistendum malitiæ Roberti de Brus, Inimici & Rebellis nostri, suorumque Complicum & Fautorum, qui fines Marchiæ Regni nostri Angliæ in brevi, ut asseritur, hostiliter invadere proponunt, prout hæc ad vestram notitiam jam credimus pervenisse, quosdam Magnates, cum certo numero armatorum, ad dictas partes ordinavimus celeriter destinare (ad quod faciendum magnam summam pecuniæ oportet necessariò nos habere) per quod quosdam Prælatos, apud Westmonasterium, coram nobis personaliter existentes, requiri fecimus ut eorum quilibet, per se, de certâ summâ pecuniæ nobis subsidium faceret, in subventionem expensarum armatorum prædictorum:

Nosque eis literas nostras patentes facere concessimus, de allocatione inde habendâ, in proximis solutionibus, quas nobis facere tenebuntur, sive de Decimis, sive pro servitio suo Scotiæ, seu de aliis debitis suis quibuscumque:

Qui quidem Prælati, sui gratiâ, singillatim nostræ requisitioni in hac parte benivolè annuerunt, & nobis dictas pecuniæ summas, quas videlicet,

Aliquis eorum quingentas Marcas, & aliquis quadringentas, &, qui minus, trescentas Marcas, citra diem Dominicam, proximò ante Festum Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, proximò futurum ad ultimum,

Mutuare promiserunt; illis, quos cum literis nostris obligatoriis, inde faciendis, ad dictos Prælatos duxerimus transmittendos, ad opus nostrum, liberandas. A.D. 1313. Ed. 2.

Quamobrem de vestra benivolentiâ confidentes, quod pro defensione & tuitione Regni nostri velitis, ut tenemini, consimiliter opem & operam exhibere, vos attente requirimus & rogamus quatenus de quingentis libris, citra diem prædictum, nobis mutuum facere velitis, in subventionem expensarum; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac vestrum, & salvationem Regni nostri diligitis, nullo modo omittatis.

Nos enim vobis litteras nostras patentes, de allocatione inde habendâ, in formâ prædictâ habere faciemus; &, quid inde ad nostri rogatum duxeritis faciendum, nobis, per vestras literas & latorem præsentium, constare faciatis.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo sexto die Julii.

Consimiles literæ diriguntur subscriptis, pro subsidio Regis faciendo, de diversis pecuniarum summis; videlicet,

Episcopo Herefordensi, de trescentis Marcis,
Episcopo Roffensi, de centum Marcis,
Episcopo Bangorensi, de centum Marcis,
Episcopo Assavensi, de centum Libris,
Episcopo Sarum, de quadringentis Marcis,
Episcopo Norwicensi, de quadringentis Marcis,
Episcopo Landavensi, de centum Marcis,
Episcopo Eliensi, de quadringentis Marcis,
Ac Priori & Conventui Ecclesiæ Christi Cantuariensis, de trescentis Marcis,

De Navibus arestandis & Marinariis eligendis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 1. m. 21.

REX, dilectis & fidelibus suis, Alexandro de Clavering Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ, & Alexandro le Conners Clerico, salutem.

Sciatis quòd assignavimus vos, conjunctim & divisim, ad arestandum & capiendum triginta de majoribus & melioribus navibus, quæ per costeram maris in Comitatibus prædictis poterunt inveniri, & ad eligendum homines pedites, armis competentibus benè munitos ad proficiscendum in navibus supradictis;

Ita quòd homines & naves prædicti prompti sint & parati in portu nostro de Sandwico, in Quindenâ Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurâ, ad proficiscendum exinde, in obsequium nostrum, in Comitivâ dilecti & fidelis nostri Willielmi de Monte Acuto, & etiam aliorum fidelium nostrorum, ubi tunc ipsis per nos pleniùs injungetur. A.D. 1313.

Et ideò vobis mandamus quòd, ad præmissa facienda & complenda, cum omni festinatione, quâ poteritis,

A. D. 1313. Edw. 2. in formâ prædictâ; & hoc nullo modo omittatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo septimo die Julii.

Per ipsum Regem.

EOdem modo assignantur Johannes de insula, & Robertus de Hahwell, conjunctim & divisim, ad arestandum & capiendum triginta, de majoribus & melioribus navibus, quæ inter Portus de Plimuth & Shorham poterunt inveniri, & ad eligendum homines, &c. ita quod sint in portu de Wynchelse.

JOhannes Ayguel, Vicecomes Essex, & Alexander le Conners, assignantur, conjunctim & divisim ad arestandum & capiendum majores & meliores naves, quæ per costeram maris in Comitatu prædicto poterunt inveniri, & ad eligendum, &c. Ita quod sint in Portu de Sandwyco. A. D. 1313. Edw. 2.

ET mandatum est Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus fidelibus Regis, in Comitatu Sutlexiæ, Surhamptoniæ, Dorsetiæ & Devoniæ, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c.

Quod, prædictis, Johanni & Roberto, vel alteri eorum, ad præmissa facienda, intendentes sint, respondentes, & auxiliantes, quotiens, & prout iidem; Johannes & Robertus, vel eorum alter eis scire facient, seu faciet ex parte Regis.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Ad Papam, de Pace inter Romanorum Imperatorem & Siciliæ Regem conciliandâ.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15. PAPÆ Rex devota Pedum oscula Beatorum.

Præsentis malitiâ temporis & immanitate peccaminum exigentibus, cotidiè scandala & seditiones prosiliunt, actusque bellici undique proferuntur; de quibus habet quod doleat humana conditio, habet & Mater Ecclesia quod deploret, cum sit subsequens, ipsam exinde multis perplexitatibus circumvolvi.

Quamobrem, etsi fore necessarium non credimus, alme Pater, ad dirigendos pedes mortalium in viam pacis, vestram providentiam excitare: prospicientes tamen quòd guerra tanto generaliùs & vehementiùs discrimine fluctuat, bello fremit, quanto hii, quibus inest, majoris statûs & conditionis existunt; metuentesque assumpti Terræ Sanctæ dispendiositatem negotii,

Pro zelo quo ad pacem ducimur, pro affectu quo ad proximos angimur, & pro devotione quâ ipsum negotium Terræ Sanctæ prosequimur, Clementiæ vestræ januam pulsare non omittimus pro adhibitione remedii super istis.

Cùm itaq; intellexerimus Serenissimum Principem, H. Romanorum Imperatorem, contra carissimum Consanguineum nostrum Robertum, Hierusalem & Siciliæ Regem illustrem, quosdam rigidos fecisse processus, Ipsumque, Amicos, Vassallos, & Terram ipsius diversis guerrarum stimulis multipliciter perturbare; de quo tanto duriores ex ejusdem Regis turbatione puncturas patimur, quo ipsum (utpote quasi de uno sanguine derivati) teneriùs diligimus, & majora ex hujusmodi turbatione pericula posse conspicimus provenire. A. D. 1313.

Proinde, sperantes, per vestri Sacri adhibitionem remedii, ipsorum Principum dissidium (ex quo multorum capita conquassantur, ac strages & effusio vertitur sanguinis Christiani) sedari posse, cooperante Altissimo, & sopiri, pro utriusque partis, immo totius reipublicæ, commodo & quiete, ad vestræ Sanctitatis providentiam principaliter recurrimus;

Suppliciter exorantes quatinus de paternæ promptuario caritatis, filiorum discrasiis, ne potius invalescant, cum expedientis adhibitione remedii accurrentes, causamque assumpti jam negotii Terræ sanctæ, ne, quod absit, propterea præcipitium patiatur, benigniùs intuentes, dignemini de tali, circa sedandam dictorum turbationem Principum, in præmissis, remedio providere, quod inter ipsos Principes fiat, reformetur & vigeat plena concordia pacis, tranquilitas, & mutuæ integritas caritatis;

Ut exinde reipublicæ statui ac conditionis, utilitatis accessibus, ne, dierum excrescente malitia, in deteriora, quod absit, deflectantur, paternæ provisionis industriâ, succurratur: & dictum Terræ sanctæ negotium, ad quod aspirant

A. D. 1313. An. 7. E. 2. multorum corda fidelium, ex ipsorum Principum dilectione mutuâ, prospera suscipere valeat incrementa.

Conservet, &c.

Dat. apud Bistlesham quatto die Augusti.

Ad Cardinales, pro prædicta pacis reformatione.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15. Venerabili in Christo Patri, A. Dei gratiâ, Episcopo Sabinensi, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm Serenissimus Princeps, H. Romanorum Imperator, quosdam processus contra karissimum Consanguineum nostrum, R. Hierusalem & Siciliæ Regem illustrem, fecerit, ut intelleximus, & ipsum, Amicos, Vassallos, Terramque ejus diversis guerrarum stimulis conetur multipliciter perturbare; de quo tanto duriores, ex ipsius Regis turbatione, in intimis puncturas patimur, eoque gravius molestamur, quanto ipsum (utpote cum quo ab uno sanguine dirivamur) teneriùs diligimus, & majora, ex ipsorum dissidiis Principum, posse animadvertimus dispendia evenire.

Quamobrem, intuentes nostrum verti circa hoc interesse, metuentesque assumpti Terræ sanctæ dispendiositatem negotii,

Pro zelo quo ad pacem ducimur, pro affectu quo ad proximos angimur, & pro devotione quâ prosequimur dictum negotium Terræ sanctæ,

Sanctissimum Patrem nostrum, Dominum Summum Pontificem (per cujus providentiam speramus turbationem hujusmodi sedari posse, cooperante Domino, & Sopiri) per nostras requirimus litteras speciales, ut de paternæ promptuario caritatis, filiorum discrasiis, ne potiùs invalescant, cum expedientis adhibitione remedii, dignetur accurrere; ac causam assumpti jam Terræ sanctæ negocii, ne præcipitium propterea patiatur, benigniùs intuendo, de tali, circa sedandam dictorum Principum discordiam, remedio providere, quod inter ipsos fiat, reformetur, & vigeat vera concordia, pacis tranquilitas, & mutuæ integritas caritatis:

Ut, per hoc, rei Publicæ status & conditionis, utilitatis accessibus, ne, dierum crescente malitiâ, in deteriora propterea deflectantur, proinde succurratur; & dictum Terræ sanctæ negorium, ad quod aspirant multorum corda fidelium, exinde prospera suscipere valeat incrementa.

Vestram igitur Paternitatem affectuosè requirimus & rogamus, quatinus penes dictum Summum Pontificem, pro Sacri adhibitione remedii in præmissis, velitis, si placet, nostri contemplatione amoris, pro dicto Rege, Consanguineo nostro, interponere Consilii & Patrocinii vestri partes; ita quod vobis & vestris exindè meritò teneamur.

Dat. apud Bistlesham quatto die Augusti.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino N. Hostiensi & Welletrensi Episcopo, *Domino B. Episcopo Tusculano,* *Domino J. Episcopo Portuensi,* *Domino R. Episcopo Pistrinensi,*	Episcopis.	*Domino N. Sancti Adriani, Diacono Cardinali,* *Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn Diacono Cardinali,* *Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano Diacono Cardinali,* *Domino R. Sancti Eustacii Diacono Cardinali,* *Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,* *Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali,* *Domino L. Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali.*	Diaconis.
Domino A. Tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, *Domino Vitali, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali,* *Domino P. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali,* *Dom. J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali,* *Domino G. Petri, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali,*	Presbyteris.		

Generalis

Generalis probibitio contra Torneamenta.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 26. d.

REX Vicecomiti Lincolniæ, salutem.

Cùm, per singulos Comitatus Regni nostri, fecerimus pluries proclamari, & ex parte nostra firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicumque, sub gravi forisfactura, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta Armorum exercere præsumeret, sine nostra licentia speciali:

Ac jam intellexerimus quòd quamplures, Proclamationibus & Inhibitionibus hujusmodi non obedientes, set eas potius contempnentes, ad arma, in diversis partibus Regni nostri, ire proponunt; unde admiramur, nec immeritò, & movemur:

Nos, considerantes quòd hujusmodi exercitium armorum, in eodem Regno, sine licentiâ nostrâ, non solùm in nostri & mandatorum nostrorum contemptum, set etiam in læsionem pacis nostræ poterit redundare, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in singulis locis, in Balliva tua, ubi expedire videris, publice proclamari, & ex parte nostra firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius homo ad arma quicumque, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in eadem Balliva tua, seu alibi infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliqua alia facta armorum exercere præsumat, sine licentia nostra, quoquo modo.

Et, si quos in Balliva tua inveneris, qui, post Proclamationem & inhibitionem hujusmodi, aliquod factum armorum ibidem excercuerint, tunc eos, cum equis & hernesiis suis, arestes, & salvò custodiri facias, quousque aliud inde præceperimus; assumpto tecum ad hoc, si necesse fuerit, posse Comitatûs tui.

Et, si tibi resistentes inveneris in præmissis, tunc de nominibus eorumdem, sic resistentium, nobis, sub sigillo tuo, distinctè & apertè, constare facias indilatè.

Teste Rege apud Wyndesor. 12. die Augusti.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De mutuo contra Scotos postulando.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 25.

REX, dilecto sibi in Christo, Abbati & Conventui de Whiteby, salutem.

Cùm, pro resistentiâ, Roberto de Brus, Rebelli & Inimico nostro, suisque Complicibus & Fautoribus faciendâ, qui fines Marchiæ in brevi hostiliter invadere proponunt, prout hæc ad vestram notitiam jam credimus pervenisse, quosdam Magnates de Regno nostro, cum certo numero armatorum, ad dictas partes ordinaverimus celeriter destinare (ad quod faciendum magnam summam pecuniæ oportet necessariò nos habere) ac quamplures Prælati de Provincia Cantuariensi, in Parliamento nostro, in Quindenâ Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, proximò præteritâ, Londoniis convocati, & ibidem præsentes, singillatim certas pecuniæ summas, in subventionem expeditionis negotii prædicti (eis in proximis solutionibus, quas nobis facere tenebuntur, sivè de decimis, sivè pro servitio suo Scotiæ, seu in aliis debitis suis quibuscumque, allocandas) liberaliter mutuò concesserunt & gratanter.

Nos, de vobis specialiter confidentes, quod, pro defensione & tuitione dicti Regni, velitis, ut tenemini, consimiliter opem & operam exhibere, vos attente requirimus & rogamus, quatinus de Centum Marcis nobis mutuum facere velitis istâ vice, ex causa supradicta, prout dilectus Clericus, Willielmus de Melton, vos ex parte nostrâ duxerit requirendos: Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & vestrum, & salvationem Regni nostri prædicti diligitis, modis omnibus faciatis; recipientes ab eodem Willielmo Literas suas Patentes, receptionem ejusdem pecuniæ testificantes; per quas Literas nostras Patentes, de allocatione inde habenda, in forma prædicta, sine dilatione aliquâ, fieri faciemus.

Teste Rege apud Wyndesor. 13. die Augusti.

Consimiles

A.D. 1313. Edw. 2. A.D. 1313. Edw. 2.

Consimiles literæ diriguntur subscriptis, pro diversis pecuniarum Summis ab ipsis habendis; videlicet,

Abbati & Conventui de Fontibus, pro 200 *marcis*;
Abbati & Conventui de Reynall. pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Gernall. pro 100 *marcis*;
Priori & Conventui de Giseburn. pro 60 *marcis*;
Episcopo Dunolm. pro 500 *marcis*;
Priori & Coventui de Dunolm. pro 300 *marcis*;
Abbati & Conventui de Welbeck, pro 100 *marciis*;
Abbati & Conventui de Meaux, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de la Roche, pro 50 *marcis*;
Priori & Coventui Sancti Oswaldi, pro 50 *marcis*;
Priori & Coventui de Blida, pro 50 *marcis*;
Priori & Coventui Sanctæ Trinitatis Eborum, pro 50 *marcis*;
Priori & Conventui de Neuburgh, pro 50 *marcis*;
Archiepiscopo Eborum, pro 300 *marcis*;
Decano & Capitulo Eborum, pro 400 *marcis*;
Priori de Burstall. pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Keynsham, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Redyng, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Abyndon, pro 200 *marcis*;
Abbati & Conventui de Hailes, pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Cicestre, pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui Sancti Augustini Bristoll. pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui Salopiæ, pro 100 *marcis*;
Priori & Conventui Sancti Swithuni Wynton. pro 200 *marcis*;
Abbati & Conventui Gloucestr. pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Teukebirs, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Glascon. pro 300 *marcis*;
Abbati & Conventui de la Hyde, pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Waverle, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Coggeshale, pro 200 *marcis*;
Abbati & Conventui de Bello, pro 100 *libris.*
Abbati & Conventui Colcestriæ, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui Sancti Edmundi, pro 300 *marcis*;
Priori & Conventui Norwic. pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui Elien, pro 300 *marcis*;
Abbati & Conventui de Rameseye, pro 200 *libris*;
Abbati & Conventui de Thorneie, pro 200 *libris*;
Abbati & Conventui de Sautre, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Burgo Sancti Petri, pro 200 *libris*;
Abbati & Conventui de Crouland, pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Swynhened, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Kirkestede, pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Thornton super Humbr. pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Sancta Ositha, pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Oseneye, pro 40 *marcis*;
Abbati & Conventui de Selby, pro 200 *marcis*;
Electo & Conventui Beatæ Mariæ Eborum, pro 200 *marcis*;
Abbati & Conventui de Bardon, pro 100 *marcis*;
Magistro Ordinis de Sempringham, vocatis coram se Prioribus ejusdem Ordinis de mutuo in communi, pro 1000 *marcis*;
Abbati & Conventui de Kingeswode, pro 100 *libris*;
Abbati & Conventui de Stanleie, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Burton super Trentam, pro 200 *marcis*;
Abbati & Coventui Leicestr. pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui de Spalding, pro 100 *marcis*;
Abbati & Conventui Sancti Benedicti de Hulmo, pro 200 *marcis.*

Particularis prohibitio contra Torneamenta.

A. D. 1313. *An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 25. d.*

REX, dilecto & fideli suo, Johanni Giffard de Brymesfeld, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, ne infra Regnum, seu potestatem nostram torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, aut aliquod aliud factum armorum exercere præsumatis, sine nostra licentia speciali.

Teste Rege apud Wyndesor. 16. die Augusti.

Per breve de privato sigillo.

Consimiles Litteræ diriguntur subscriptis; videlicet,
Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ,
Pagano Tybotot,
Johanni de Wylinton,
Bartholomeo de Badelesmere.

De nihil attemptando ad Terrorem populi.

A. D. 1313. *An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 26.*

REX, dilecto & fideli suo, Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ, salutem.

Cùm vos, ut intelleximus, occasione quarumdem dissensionum, in Villa nostra Bristoll. hactenus subortarum, de quibus non estis bene contenti, & nos non inmerito conturbamur, sitis in brevi ad eandem Villam obsidendam, cum ingenti multitudine armatorum, accessuri, vel aliqua alia ibidem facturi, quæ, si fierent, quod absit, in nostri dedecus, & læsionem pacis nostræ, ac terrorem populi nostri, partium illarum, & alibi in Regno nostro, perniciosum exemplum cederent manifeste:

Nos, qui ad conservationem pacis nostræ ubique, per totum Regnum nostrum, tenemur vinculo Juramenti, hujusmodi dampnis & Scandalis obviare volentes, sperantes etiam quod ad talia non extenderetis manum vestram, A. D. 1313.

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd ad dictam Villam, pro obsidione ejusdem, seu pro aliquibus aliis, in læsionem pacis nostræ, vel terrorem populi partium illarum, ibidem faciendis, vos nullatenus divertatis; nec aliquos, ex hac causâ, quomodolibet transmittatis:

Nos enim, super dissentionibus prædictis, de vestro, & aliorum de consilio nostro, cum omni rigore, faciemus & plenum, & debitum justitiæ complementum.

Teste Rege apud Windesor. 18. die Augusti.

Eodem modo mandatum est Bartholomeo de Badelesmere.

Ad Regem Franciæ de Comite Ebroicensi, Fratre ejus, & Ingelramo de Maregny, ad Parliamentum, Londoniis celebrandum, destinandis.

A. D. 1313. *An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor.*

EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Patri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

Sperantes quod per Nobiles Viros, Dominum L. Comitem d'Eureux, Fratrem vestrum, & Dominum Ingelramum de Maregny, ipsorumque maturitatem Consilii, & providentiam circumspectam, negotia, nos & quosdam Magnates de Regno nostro tangentia, in Parliamento nostro, die Dominica, A. D. 1313. proxima post instans Festum Sancti Mathei Apostoli, Londoniis convocato, ad nostri & totius Regni nostri honorem & commodum, eo felicius expediri, quo ipsa coram præfato Fratre vestro, & quibusdam Cardinalibus, in eodem Regno adhuc existentibus, ac coram cæteris magnatibus de eodem Regno tractata hactenus extiterunt, ipsosque Comitem & Ingelramum reputamus viros pacis & concordiæ zelatores.

Vestram

A. D. 1313. Edw. 2. Vestram Paternitatem kariffimam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus præfatos, Fratrem vestrum & Ingelramum, velitis, si placet, ad prædictum Parliamentum nostrum destinare, prout dilectus & fidelis noster Edwardus de Malo lacu, Senescallus noster (quem ad vestram præsentiam mittimus ex hac causâ) vestræ magnificentiæ ex parte nostrâ duxerit requirendum; cui in hiis, quæ super præmissis vobis, nostro nomine, exposuerit vivâ voce, fidem credulam præbeatis. A. D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Wyndesor. 28. die Augusti.

Ad Regem Navarræ de prædictis, Comite & Ingelramo, Parliamento interessendis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor. MAgnifico Principi Domino L. Dei gratiâ, Regi Navarræ illustri, Fratri suo kariffimo, Edwardus, &c. salutem, & felicibus successibus jocundari.

Cùm, pro feliciori expeditione negotiorum, nos & quosdam Magnates de Regno nostro tangentium, sicut nôstis, in Parliamento nostro, post instans Festum Sancti Matbei Apostoli, Londoniis convocato, ad nostri honorem & commodum uberius, consequendâ, excellentissimum Principem Dominum Philippum, Patrem vestrum & nostrum, rogemus per nostras Litteras speciales, ut Nobiles Viros, Dominum L. Comitem d'Eureux (coram quo, & aliis Prælatis, & Magnatibus, dicta negotia hactenus tractata fuerunt) & Dominum Ingelramum de Maregny, pacis & concordiæ zelatores, destinare velit ad Parliamentum supradictum, A. D. 1313.

Vos affectuose requirimus & rogamus, quatinus, ut præfati, Comes & Ingelramus, ad dictam Parliamentum accedant, juxta votum nostrum, velitis erga dictum Patrem vestrum & nostrum, & ipsos similiter, cum efficaciâ interponere partes vestras, prout dilectus & fidelis noster Edwardus de Malo lacu, Senescallus noster (quem ad vos mittimus ex hac causâ) vos requiret ex parte nostrâ; cui in hiis, quæ super præmissis vobis nostro nomine exposuerit vivâ voce, fidem credulam præbeatis.

Dat. apud Wyndesor. 28. die Augusti.

Ad Comitem Burgundiæ, Filium Regis Franciæ, de Credentia.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor. REX Nobili Viro, Domino Philippo, Comiti Burgundiæ, nato illustris Regis Franciæ, ac Fratri suo kariffimo, salutem, & felicibus successibus jocundari.

Cùm mittamus dilectum & fidelem nostrum, Edwardum de Malo lacu, Senescallum nostrum, ad præsentiam præfati Principis, Patris nostri kariffimi, pro quibusdam negotiis, nos tangentibus, sibi ex parte nostrâ exponendis, & quadam requisitione sibi similiter facienda, de quibus vos, per eundem Edwardum, ad plenum volumus informari,

Vos affectuose requirimus & rogamus, quatinus prædicto Edwardo in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerit oraculo vivæ vocis, fidem velitis indubiam adhibere; &, ut requisitio nostra prædicta, juxta nostri desiderium, exaudiatur erga dictum Patrem, vestrum & nostrum, ac Nobiles Viros Dominum L. Comitem d'Eureux, & Dominum Ingelramum de Maregny, quos ipsa requisitio similiter contingit, cum omni efficaciâ interponere partes vestras. A. D. 1313.

Dat. apud Wyndesor. 28. die Augusti.

Eodem modo scribitur Domino Karolo, Comiti de Nivers;

Item, Domino Karolo, Comiti Valesii & Consanguineo Regis.

Comiti Ebroicensi & Ingelramo de Maregny, de Credentia.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. dor. REX Nobili Viro, Domino L. Comiti d'Eureux, Consanguineo suo kariffimo, salutem & sinceræ dilectionis continuum incrementum. A. D. 1313.

Quædam negotia, nostris affectibus specialiter

A. D. 1313. Edw. 2. specialiter incumbentia, injunximus dilecto & fideli nostro, Edwardo de Malo Lacu, Senescallo nostro, vobis pleniùs exponenda:

Vestram igitur amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eidem Edwardo in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerit oraculo vivæ vocis, velitis fidem indubiam adhibere: & requirendis, nomine nostro per ipsum, libenti animo condescendere, ut optamus. A. D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Wyndes. vicesimo octavo die Augusti.

Eodem modo scribitur Domino Ingelramo de Maregny.

Ad Papam, de quibusdam negotiis ei exponendis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam negotia, nos specialiter tangentia, dilectis & fidelibus nostris, Bertrando de Salviaco, Comiti Campaniæ, Nepoti vestro, Alexandro de Abernithy Militi, & Magistro Waltero de Maydenstan, injunximus vestræ Clementiæ seriosiùs exponenda:

Sanctitati vestræ humiliter supplicantes, quatinus præfatis, Bertrando, Alexandro, & Waltero, vel duobus eorum, in hiis, quæ vestræ Beatitudini, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, fidem dignemini credulam adhibere; & requirenda per ipsos, vel duos eorum, nomine nostro, gratiosiùs exaudire. A. D. 1313.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndes. vicesimo octavo die Augusti.

Ad Cardinales & ad alios, de prædictis negotiis promovendis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sabinensi Episcopo, Amico suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm mittamus dilectos & fideles nostros, Bertrandum de Salviaco Comitem Campaniæ, Alexandrum de Abernithy Militem, & Magistrum Walterum de Maydenstan Clericum, cum litteris nostris de Credentiâ, ad præsentiam Sanctissimi Patris Domini Summi Pontificis, pro quibusdam negotiis, nos tangentibus, sibi pleniùs exponendis; de quibus vos, per prædictos, Bertrandum, Alexandrum, & Walterum, vel duos eorum, ad plenum volumus informari;

Vestram Paternitatem requirimus & rogamus, quatinus præfatis, Bertrando, Alexandro, & Waltero, vel duobus eorum in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ duxerint exponenda, fidem velitis indubiam adhibere; &, ut ea optatum effectum sortiantur, penes dictum Summum Pontificem, & alios, prout melius expedire videritis, cum omni efficaciâ interponere partes vestras. A. D. 1313.

Dat. apud Wyndes. vicesimo octavo die Augusti.

Eodem modo mandatum est Episcopis, & Cardinalibus suprascriptis, & etiam subscriptis, qui non sunt Cardinales; excepto quòd ubi scribitur *vestram Paternitatem*, ibi scribitur *vos requirimus & rogamus*, & Rex præfertur istis subscriptis in stilo; videlicet,

Domino Reymundo Guillielmi de Budos, / *Domino Arnaldo de Preyssaco, dicto Soldano,*	Et istis scribitur Nobili Viro, &c. Amico suo karissimo, &c.

Domino B. Archiepiscopo Narbonensi,
Magistro R. Fabri, Domini Papæ Thesaurario,
Magistro Guillielmo Meschini, Priori Sancti Caprasiæ de Agen.
Domino Hugoni Geraldi, Electo Goiturensi, Domini Papæ Referendario.

Ad Regem Franciæ, de Dono 1000 Librarum Turonensium, Ingelramo de Marigny concesso ad vitam.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, &c. ad vota successus, prosperos & felices.

Æquum arbitramur, & dignum in Domino recensemus, ut benè meritis gratum fiat: &, quos prompta obsequia A. D. 1313.

A.D. 1313. Edw. 2. quia beneplacitis Regiis reddunt acceptos, hos Regalis Munificentia donis & gratiis specialibus prosequatur.

Attendentes itaque, Pater kariffime, laudabilia obsequia, quæ Dominus Ingelramus de Maregny, Miles vester, nobis hactenus impendit, & impendere poterit, in futuro, sibi, velut benemerito, mille librarum Turonensium parvorum, ad vitam suam, de nobis percipiendarum, annuatim duximus concedendum.

Quocirca Paternitati vestræ kariffimæ affectuosis precibus supplicamus, quatinus, ut præfatus Ingelramus donum nostrum prædictum grataner recipiat, velitis, si placet, pro nostro honore, vestram benivolentiam & assensum præbere: sibique litteras nostras patentes, A.D. 1313. Edw. 2. indè confectas (quas vobis mittimus per latorem præsentium) ex parte nostrâ facere liberari.

Nos enim præfato Domino Ingelramo, propter ipsius fidelia obsequia, quæ vobis impendere, & sollicitudinem fructuosam, quam in vestris negotiis, quæ nostra cernimus, exhibere indies non desistit (etsi pro nobis gratum quicquam aliud non fecisset) ad dona majora & utiliora reputamus nos teneri.

Dat. apud Wyndes. tricesimo die Augusti.

De Inhibitione Torneamenti apud Brakeley.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Northamptoniæ, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi videris expedire, publicè facias proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu quivis alius homo ad arma, apud Brackele, aut alibi, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliàs ad alia facta armorum ire præsumant, sine mandato nostro speciali; & hoc nullatenus omittas. A.D. 1313.

Et, si quos, contra proclamationem & inhibitionem hujusmodi Rebelles, seu resistentes, inveneris, tunc eos, cum equis & hernesiis suis, attachies, & in prisonâ nostrâ salvò custodiri facias, donec aliud indè a nobis habueris in mandatis.

Teste Rege apud Wyndes. octavo die Septembris.

Ad Barones, de non torneando apud Brakeley.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 1. m. 18.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad torneandum, apud Brakeleie, in proximo conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam de Brakeleie, seu alibi, infra Regnum nostrum, turneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliqua alia facta armorum exercere præsumatis, sine licentiâ nostrâ speciali. A.D. 1313.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram decimo die Septembris.

Per ipsum Regem.

De inhibitione Torneamenti mandatum singulis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 24. d.

REX, dilecto & fideli suo, Edmundo Comiti Arundelliæ, salutem.

Cùm, per singulos Comitatus Regni nostri, fecerimus pluries publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicumque, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, infra Regnum nostrum torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, A.D. 1313. seu aliqua alia facta armorum exercere præsumat, sine nostrâ licentiâ speciali:

Ac jam intellexerimus quòd vos, unà cum aliis hominibus ad arma, ad torneandum apud Brackele estis in proximo conventuri, undè plurimùm admiramur:

A.D. 1313. Edw. 2. Vobis mandamus, sub forisfacturâ prædictâ, firmiter injungentes, ne apud dictam Villam de Brackele, seu alibi, infra Regnum prædictum, torneare, burdeare, seu aliquod aliud factum armorum excercetis quoquo modo, sine nostrâ licentiâ speciali.

Teste Rege apud Wyndes. decimo die Septembris.

Per ipsum Regem.

A.D. 1313. Edw. 2. Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Thomæ, Comiti Lancastriæ,
Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ,
Humfrido de Bohun, Comiti Herefordiæ,
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warrick,

Mandatum generale, de non turneando apud Brakeley.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 1. m. 18. REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad turneandum apud Brackele in proximo conventuris, salutem.

Cùm, per singulos Comitatus Regni nostri, ex parte nostrâ, fecerimus pluries publicè proclamari, & firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, infra Regnum nostrum prædictum aliquod factum armorum excerceret, sine licentiâ nostrâ speciali:

Ac jam intellexerimus quod vos, ad turneandum apud dictam Villam de Brackele, estis sic venturi; undè quàm plurimùm admiramur, nec immeritò, & movemur:

Mittimus ad vos, dilectos Clericos nostros, Hugonem de Burgo, & Johannem de Merton, ac dilectos servientes nostros ad arma, Arnaldum de Sancto Martino, & Audoenum Gogh, ad inhibendum vobis ex parte nostrâ, sub forisfacturâ prædictâ, ne apud dictam Villam de Brackeleie, seu alibi, infra Regnum nostrum, torneare, seu aliquod aliud factum armorum excercere præsumatis, sine nostrâ licentiâ supradictâ. A.D. 1313.

Damus etiam præfatis, servientibus nostris ad arma, tenore præsentium, plenariam potestatem omnes, quos contra proclamationem & inhibitionem nostras prædictas armatos invenerint, arestandi, & salvò custodiendi, prout eisdem servientibus nostris per nos pleniùs est injunctum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram decimo sexto die Septembris.

Magnates, ad Parliamentum summoniti, se divertunt ad torneandum.

A.D. 1313. An. 6. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 24. d. REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

De gestu vestro in corde cogimur admirari, quòd ex quo Parliamentum nostrum, ad hanc diem Dominicam, jam proximam, fecimus summoneri, in quo, cum Consilio vestro, & aliorum fidelium nostrorum, statum Regni nostri, favente Domino, cum modestiâ & mansuetudine intendimus stabilire, & ad quem dirigendum cum consodalibus vestris, sicut verbaliter profertis, hactenus laborâstis, quòd vos, hac instanti die Mercurii, apud Brackele, ad torneandum, ut accepimus, præparatis: maximè cum, per diversas vices, in singulis Comitatibus Regni nostri, publicè proclamari, & firmitèr fecerimus inhiberi, ne quis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, infra dictum Regnum nostrum torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum exercere præsumat, sine nostrâ licentiâ speciali. A.D. 1313.

Cùm igitur, per hujusmodi exercitium armorum, & colligationes hominum ad arma, dissensiones & discordiæ multotiens eveniunt, & de facili evenire poterunt biis diebus (quod credimus vos non velle) vobis mandamus in fide & homagio, quibus nobis tenemini, sub forisfactura prædicta, firmitèr injungentes, ne apud dictam Villam, seu alibi, infra dictum Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta armorum exercere præsumatis, sine licentia nostra speciali,

A. D. 1313. Edw. 2. speciali; &, ad inhibitionem istam vobis pleniùs exprimendam, mittimus ad vos dilectos Clericos nostros, Hugonem de Burgo, & Johannem de Merton, & dilectos servientes nostros ad arma, Arnaldum de Sancto Martino, & Audoenum Gogh, præsentium portitores.

Teste Rege apud Windesor. decimo sexto die Septembris.

Eodem modo mandatum est subscriptis, videlicet, A. D. 1313. Edw. 2.

Gilberto de Clare, Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ,
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warrwick,
Edmundo, Comiti Arundelliæ,
Johanni de Warenna, Comiti Surræ,
Humfrido de Bohun, Comiti Herefordiæ.

De Conductu pro Comite Lancastriæ ad Parliamentum, ea tamen lege quod veniat sine armis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 17. p. 1. REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd suscepimus in salvum & securum conductum nostrum, dilectum Consanguineum & fidelem nostrum, Thomam Comitem Lancastriæ, & ejus Familiares, ac sibi adhærentes, in veniendo ad nos, ad instans Parliamentum nostrum, apud Westmonasterium, ibidem morando, & exinde redeundo, sine occasione, vel impedimento nostri, vel aliquorum Ballivorum, seu Ministrorum nostrorum, aut alterius cujuscunque; ita tamen quòd sine armis, & equis ad arma, veniant, morentur, & recedant.

Et ideo vobis mandamus, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd præfato Comiti, vel ejus familiaribus, aut sibi adhærentibus, in veniendo ad dictum Parliamentum nostrum, ibidem morando, & exindè redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis, injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen:

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis sine dilatione faciatis emendari; A. D. 1313.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo quarto die Septembris.

Per ipsum Regem.

Consimiles literas de Conductu habent subscripti; videlicet,

Humfredus de Bohun, Comes Herefordiæ & Essexiæ, & ejus familiares, ac sibi adhærentes.
Guido de Bello Campo, Comes Warrick, & ejus familiares, & sibi adhærentes,
Henricus de Percy, & ejus familiares,
Robertus de Clifford, & ejus familiares,
Robertus de Holland, & ejus familiares,
Ricardus Fiz Marmaduk, & ejus familiares.

De Thomæ Cobham Electione irritata, & Waltero Raynold ad Ecclesiam Cantuariensem, Papæ provisione præfecto.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Ex Orig. in Turri, n. 26. & 28. CLemens Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio Edvardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Si sollicitâ meditatione discutiat Regalis providentiæ Magnitudo, grarum & acceptum non modicum Regi Regum obsequium exhibetur, & meritorium fore dinoscitur apud eum, pro minimis grandia largientem, si, ob ipsius reverentiam, Ecclesiarum Prælati (qui divina ministeria prosecuntur, & gregis Dominici curam gerunt) condignis pertractentur honoribus, favoribus foveantur uberibus, & oportunis auxiliis fulciantur; ut eo commodiùs & faciliùs officia, sibi commissa, exerceant, quo illos suffragio muniri contigerit ampliori. A. D. 1313.

Dudùm siquidem, bonæ memoriæ, Roberto Archiepiscopo Cantuariensi, Regimini Cantuariensis Ecclesiæ præsidente,

A. D. 1313. Edw. 2. dente, nos, cupientes eidem Ecclesiæ, cùm eam Pastore vacare contingeret, personam utilem, per Apostolicæ Sedis providentiam, præsidere, provisionem faciendam ipsi Ecclesiæ de prælato, quamcito eam per ejusdem Archiepiscopi obitum, vel alio legitimo modo, vacare contingeret, dispositioni nostræ ac Sedis ejusdem, eâ vice, duximus reservandam; decernentes extunc irritum & inane, si secus super hoc a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contingeret attemptari.

Et licet, postmodùm eodem Roberto viam universæ Carnis ingresso, dilecti Filii Prior & Capitulum ipsius Ecclesiæ, hujusmodi reservationis & decreti forsan ignari, dilectum Filium Thomam de Cobham Canonicum Eboracensem, per viam compremissi, in Cantuariensem Archiepiscopum duxerint eligendum:

Idemque Thomas Electioni hujusmodi, infra legitimum tempus, consentiens, ac propter hoc ad Sedem prædictam accedens, electionem ipsam, ipsius nobis præsentato decreto, confirmari a nobis humiliter postulârit:

Nos tamen electionem ipsam, non personæ dicti Thomæ vitio, sed utpote, post reservationem & decretum prædicta, ut præmittitur, attemptatam, decrevimus, prout erat, irritam & inanem, ac deinde —————— nè diu dampnosæ vacationis remaneret exposita detrimentis, sollicite cogitantes, ac talem illi cupientes præesse personam, quæ, suffragantibus virtutibus desuper sibi datis, tanto congrueret oneri —————— quam super hoc habuimus cum nostris Fratribus diligentem, in Venerabilem Fratrem nostrum Walterum, olim Episcopum Wigorniensem, in Archiepiscopum Cantuariensem Electum, virum utique literarum scientiâ —————— A. D. 1313. Edw. 2. —— a & honestate decorum, vitæ munditia & aliorum meritorum fulgore præclarum, spiritualium prudentiâ, & temporalium providentiâ circumspectum, direximus oculos nostræ mentis.

Quapropter volen—————— Ecclesiæ speciali affectu & solerti diligentiâ providere, de prædictorum Fratrum Consilio, & Apostolicæ plenitudine potestatis, eundem Electum a vinculo, quo tenebatur prædictæ Wigorniensi Ecclesiæ absolvimus; —————— in supradictam transtulimus, ipsumque ipsi Cantuariensi Ecclesiæ in Archiepiscopum præfecimus & Pastorem; liberam eidem Electo concedentes licentiam ad eandem Cantuariensem Ecclesiam transeundi —————— sibi in spiritualibus & temporalibus committendo, firmâ conceptâ fiduciâ quod eadem Cantuariensis Ecclesia, per suæ circumspectionis industriam, Deo auctore, a noxiis præservabitur & adversis, ac salu—————— ita:

Quocirca excellentiam Regiam rogamus & hortamur attente, quatinus eundem Electum, unà cum Ecclesiâ, suo commissâ regimini, habens, pro nostra & Apostolicæ Sedis reverentia, commendatos, te sibi reddas in Regio favore munificum & in cunctis operationibus gratiosum; ita quod idem Electus, tuæ celsitudinis fultus auxilio, in commissâ sibi curâ Pastoralis Officii, possit Deo propitio prosperari, & tibi exinde a Deo perennis vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Prioratu de Gransello, prope Malansanam, Vasionensis Diocesis, Kalendas Octobris, Pontificatûs nostri Anno octavo.

Sigillo avulso.

Ad Imperatorem Constantinopolitanum, Literæ deprecatoriæ pro deliberatione Egidii de Argentem.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 22. d. EXcellentissimo Principi, Domino Andronico, Dei gratiâ, Imperatori Constantinopolitano, amico suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Auribus nostris innotuit, hiis diebus, quod dilectus & fidelis noster, Egidius de Argenteym Miles, nuper, in transeundo in quadam galeâ versus Insulam de Rodes, per Gentes, vestro Imperio subjectas, captus, & apud Salenyque carceri extitit mancipatus, qui A. D. 1313. adhuc ibidem sub carcerali custodiâ detinetur; de quo mens nostra plurimum conturbatur.

Et, quia plenam in Domino fiduciam obtinemus quod preces nostras, rationabiles & honestas, cum favore & gratiâ, vestra velit Sublimitas exaudire;

Vestram Magnificentiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatum

A. D. 1313. Edw. 2. fatum Militem nostrum jubere velitis, amore nostri, a carcere liberari, & pristinæ restitui libertati:

Pro ipso siquidem vestris subditis quibuscumque, in agendis suis, infra Regnum & Dominium nostrum, esse volumus promptiores.

Quid autem, ad hunc rogatum nostrum, vestra duxerit Amicitia faciendum, nobis rescribere curetis per præsentium Portitorem. A. D. 1313. Edw. 2.

Dat. apud Westmonasterium, 12. die Octobris.

Ad Michaelem Imperatorem Constantinopolitanum pro eodem.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid. EXcellentissimo Principi, Domino Michaeli, Dei gratiâ, Imperatori Constantinopolitano, amico suo karissimo, Edwardus, eadem gratia, &c. salutem, *&c. ut supra usque ibi, viz.*

Requirimus & rogamus, quatenus erga Serenissimum Principem Dominum A. Imperatorem, Genitorem vestrum, pro celeri & votiva deliberatione Militis nostri prædicti, interponere velitis, amore nostri, cum instantia debita, partes vestras: A. D. 1313.

Ita quod vestris subditis quibuscumque, in agendis suis, infra Regnum & potestatem nostram, teneri debeamus specialiùs in futuro.

Et, quid super hoc vestra dilectio duxerit faciendum, nobis rescribere velitis per præsentium portitorem.

Dat. ut supra.

Ad Imperatricem Constantinopolitanam pro eodem.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid. SErenissimæ Dominæ, & sibi in Christo karissimæ Dominæ, Dei gratia, Imperatrici Constantinopolitanæ, Edwardus, eadem gratia, *&c. ut supra.*

Per subditos magnifici Principis Domini vestri Imperatoris captus, &c. vestra velit Serenitas exaudire.

Vestram Amicitiam affectuosis precibus deprecamur, quatenus, circa deliberationem Militis nostri prædicti, celerem & votivam, impendere velitis, nostri rogaminis interventu, consilium efficax & juvamen; Rescribendo nobis, si placet, per latorem præsentium, quid pro præfato Milite nostro, ad hunc rogatum nostrum, duxeritis faciendum: nos enim invenietis imposterum, ex hac causa, in negotiis, vos & vestros tangentibus, promptiores. A. D. 1313.

Dat. ut supra.

Ad Marchionem Montis Ferrati, Filium Imperatoris.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid. REX Nobili Viro, Marchioni Montis Ferandi, amico suo karissimo, salutem, cum dilectione sincera.

Rumor nobis innotuit nunc de novo, quod dilectus & fidelis noster, Egidius de Argenteym Miles, nuper, transeundo in quadam galea versus Insulam de Rhodes, per Gentes & Subditos Magnifici Principis, Domini A. Imperatoris Constantinopolitani, Genitoris vestri, captus, & apud Salenyque carceri extitit mancipatus, ubi adhuc sub hujusmodi carcerali custodia detinetur; de quo mens nostra plurimùm conturbatur.

Et, quia specialem in Domino fiduciam reportamus, quod deliberatio Militis nostri prædicti, vestro mediante subsidio, de facili poterit procurari;

Vestram Amicitiam attente requirimus & rogamus, quatenus Genitori vestro prædicto, pro celeri & votivâ deliberatione Militis nostri prædicti, velitis, amore nostri, vestras dirigere literas speciales, quas latori præsentium petimus liberari. A. D. 1313.

Tantum, si placet, ad hanc nostram instantiam, facientes quod vobis & vestris, in agendis vestris penes nos, teneri debeamus specialius in futurum.

Quid vero faciendum duxeritis in hac parte, nobis rescribere velitis per præsentium portitorem.

Dat. ut supra.

Consimiles Literæ diriguntur subscriptis, mutatismutandis; videlicet,

Domino Frederico, Dei gratiâ, Regi Siciliæ illustri, amico suo karissimo, Edwardus, &c. & sinceræ dilectionis affectum;

5 U Domino

A.D. 1313. Edv. 2. *Domino Comiti de Lanaign.* *Domino Karolo de Flisco, Consanguineo Regis;* *Domino Episci Spynele;* *Domino Conrado de Orye;* *Domino Bernabo de Orye.* A.D. 1313. Edv. 2.

Ad W. Testa Cardinalem, de mutuo ab ipso præstito.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15.

VEnerabili in Christo Patri, Domino W. Dei gratiâ, tituli Sancti Citiaci Presbitero Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Inter multa grata nobis obsequia, per vos nobis & gentibus nostris impensa, unum præcipuè nuper, cum in Franciam ivimus, acceptiùs meminimus recepisse; videlicet, Quod, nostro nomine, dilectis & fidelibus nostris, Adomaro de Valentia Comiti Pembrochiæ, & Hugoni le Despenser, ac Magistris, Johanni de Sandale, & Reimundo Subirani, duo Milia Marcarum Sterlingorum liberaliter mutuò tradidistis, quibusdam summis dumtaxat exceptis:

Quæ per vos traditæ non fuerunt pro eo, quòd solutio summæ memoratarum Marcarum, statutis loco & termino, nobis, certis impedimentis causam præstantibus, facta non fuit;

Quibus non cessantibus, præter nostrum votum, & vestrum, solutio plus debito est dilata; A.D. 1313.

Ex quo, quia gratiosam patientiam præstitistis, vestræ caræ benivolentiæ assurgimus ad copiosa merita gratiarum.

Vestram Paternitatem cariori, qua possumus, affectione rogantes, ut nos in præmissis, & prælibatos nostros Milites & Clericos, qui retardationem solutionis molestè tulerint, excusatos habere velitis.

Pro certo tenentes quòd de pecuniâ, nobis in vicino tradendâ per Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Papam, prout vestram Paternitatem credimus non latere, de quantitate, vobis debitâ, plenariè satisfiet, nec dilationem solutio capiet longiorem.

Vestram Paternitatem prosperè volumus vivere & valere; quæ nos confidenter requirat in his, quæ fuerint sibi grata.

Dat. apud Westmonasterium, 13. die Octobris.

De Provisione, quod nullus molestetur pro morte Petri de Gavaston, publicanda.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 9.

LE Roy au Visconte d'Everwiks, salutz.

Sachent tuit qe, pur certeines & covenables enchesons, en nostre Parlement a Westmonster, le Lundi Prochin apres la Feste de Seint Edward le Confessor, c'est asaver le quinzime jour de Octobre, l'an de nostre Regne septime,

Porveu est & grante par nous, & per Ercevesques, Evesques, Abbes, Priours, Countes, Barons, & la Comnalte de nostre Roialme, illoeques a nostre mandement assemblez, unyement assentuz & acordez qe nul, de quel estat, ou condicion q'il soit, en temps avenir, ne soit appelez, ne chalengez por l'a chesón de la prise, la detenue, ne de la mort Pieres de Gavaston: ne pur mesmes la mort ne soit pris, ne emprisonez, empeschez, molestez, ne grevez, n'en jugement menes par nous, ne par autre a nostre suite, ne a suite d'autri, qui qu'il soit, en nostre curt, ne nulle part ailurs: A.D. 1313.

Et voloms qe ceo grant & concord soit ferm & estable en touz ces poinz, & chescun d'eux soit tenuz & gardez a perpetuite:

E pur coe vous commandoms, qe coe grant & concord facez en vestre Counte crier, puplier, e tenir, & fermement garder a perpetuete, si Come desus est dit.

Don. a Westmonster le 16. jour de Octobr.

En mesme la manere est maunde a touz les Viscountes d'Engleterre.

Et mande est as Justices du Bank, qe coe grant & concord faceut, en le Bank avauotdit, lire, enrouler, & fermement garder, a perpetuite sicome desus est dit.

A. D. 1313. Edw. 2.

En mesme la manere mande est a Sire Roger le Brabazoun, & ses Compaignouns, Justices a tenir les Ples le Roy devaunt lui mesmes, que coe grant & concord, en le Bank le Roy, de vaunt Luy facent Lire, enrouler, &c.

En mesmes la manere maunde est a Lieutenant le Tresorer, & as Barons del Escheker; qe coe grant & concord facent lire, & enrouler en l'Escheker avantdit, &c.

Pro Thoma Comite Lancastriæ & sibi adhærentibus, super pardonatione Mortis Petri de Gavaston.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 15. intus & dorf. Ced.

LE Roi a touz ceux, qi cestes lettres veront ou orront, saluz.

Sachetz que nous avons relesse & quite a nostre ame Cossin & foial, Thomas Conte de Lancastre, & a ses aerdantz, meusengs, & aliez, toutes rancours, grossours, & irrours, actions, obligations, quereles, & accusations, neetz par l'ocasion de Pieres de Gavaston, en queque manere qe ce soit, depuis qe nos praismes nostre chiere compaigne Isabelle: Royne d'Engleterre; soit de la prise; la detenue; ou de la mort du dit Piers; ou de entreez en Villes; ou en Chasteaux; ou de Seges; ou de portement de Armes; ou de prise des persones; ou de Alliances, queles qe les soient; ou en autre manere, quele qe le soit; qe touche ou eit regard a la persone & au fait, q'est avenu du dit Piers de Gavaston:

En tesmoignance de queu choffe nous avons fait faire cestes noz Lettres ovettees.

Don. a Westmostier, le 16. jour de Octobre.

Autielles Lettres de pardoun ont les souzescritz, de mot en mot; c'est asauvir,

Humfray de Bohun, Conte de Hereff. & d'Essex,
Guy de Beauchaump, Conte de Barrewyks,
Henry de Percy,
Robert de Clyfford,
Johan Botecurte,
Robert de Holland,
Griffyth de la Pola,
Johan de Heselarton,
Alisaundre de Cave,
Thomas le Fiz,
Johan de Heselarton,
Robert de Stepelton,
Jordan de Dalden,
Robert le Conestable de Halsham,
William du Lunde, &
Thomas le Fiz Phelip, le Mareschal de Milford,
William Trussell,
William de Dacre,
William de Holland,
Fouke de Pennebrugge,
Richard le Fiz,
Jon le Fiz Marmeduk,
William de Silkesworth, &
Robert Son Frere,
Hugh Walke,
William de Orghum le Pere,
Waiteer de Mongomery,
Johan de Tours,
Robert le Fiz,
Raus le Fiz,
William de Grymthorp,
Richard de Scurcemble,
Simond Warde,
Johan Clarel,
Robert Walkefare,
Peres de Maulay de Mulgreve,
Johan Malebys,
Adam de Olredby,
Robert de Colevill de Ernecbf,
Richard de Lymesy,
Roger Monet,
Pierres de Lymesy,
Geffrey de Upsale,
Robert le Taillur,
Richard le Waleys,
Johan de Greppyng,
Edmond de Dacre,
Madoks de Kunston,
Randolfe de Dacre,
Osb. de Clynton,
William de Bere,
William la Zusche de Haringworth,
Johan Chamnont,
Pierres de Belegrave,
Henry de Munketon,
Johan Bustard,
Robert de Watervill,
Thomas la Zusche,
Johan de Munketon,
David Duy ap Eynon,
Griffith ap Oweyn ap David,
Thomas Hord,
Thomas de Bekeryng,
Madoks Vaughan,
Robert de Askeby,
Johan de Kirkeby,
Laurence Gower,
Richard de Whitefeld,
Mathew de Redeman,
Roger de Chambre,
Hugh de Louthre,
David Abemon,
Johan Zengleys,
William de Kellesey,
Thomas de Manneby,
Herbert de Sutton,
Thomas de Whiteworth,
James de Torthorald,
Roger de Bronnolveshened,
Thomas de Maundevill,
Johan du Boys,
Johan de Wygeton,
Johan de Penereth,
Robert de Wolseley,
Johan de Clyfford,
Johan de Bronnolveshened,
William de Conenhale,
Roger de Pilkynton,
Henry de Morleye,
Adam de Hodeleston,
Henry du Lee,
Robert de Leyburn,
Johan de Rosgil,

Johan

A. D. 1313. Edw. 2.

Johan de Haverington,
Johan de Munteny,
Rauf de Bikerstath,
William de Chernocks,
Rauf de Grendon,
Henry le Fiz Hugh,
Richard de Lathum,
Ingram de Umframvill,
Thomas de Munteney,
Johan Tempest,
Johan le Fiz Johan Gilibron,
Edmond le Fiz Edmond Trussel,
Roger de Askham,
Geffrey de Seint Quyntin,
Johan de Gras,
Robert de Bonynton,
Roger de Grimeston,
Phelip de Lyndesere,
Johan de Sutton,
Edmon Darel,
Richard de Hodeleston,
Thomas de Sheffend,
Henry du Boys,
Roger de Somervill,
Henry Fancomberge,
Robert Bertram de Bothale,
Robert Banastr.
Miles de Stapelton,
Johan de Grymston,
Marmeduk de Tweng,
William de Witham,
Robert le Conestable de Flamesborah,
Gilbert de Aton,
Robert de Seint Owayn,
Robert de la More,
Johan Moryn,
Rauf de Grendon,
John Darel,
Richard Darel,
Geffra de Hotham,
William de Paston,
Robert de Creppingges,
William de Rudeston,
Gilbert de Stapelton,
John le Fiz Robert de Bonyngton,
Robert Danyel,
Thomas de Happham,
Wautier le Fiz Ingram de Bonyngton,
Richard de Thornhill,
Joan de Stapelton,
Rauf de Rocheford,
Nichol de Stapelton,
William Darel,
Gilbert de Karthorp, &
Jon de Karthorp,
Simon le Conestable, &
Thomas le Constable de Holdarness,
Joan Marmyon le Pusnè,
Joan de Cotum,
Rauf de Beston,
Geffra de Balcote,
William le Fiz Thomas,
Edmond Bard, & Wauter le Fiz Adam de Heslarton,
Madok de Kerwarton,
Roger of the Okes,
Rauf de Sechevill,
William de Blankmostier,
Henry le Fiz Hugh,
Thomas de Whiteworth,
Robert de Brantingthorp,
Johan de Montgomery,
Roger de Caumbray,
Johan Corgners,
Alisaundre de Bergh,
Eble Lestraunge,
Payn le Fiz Waryn,
Phelip de Smothetote,
Robert Lestraunge,
Thomas de Kekynwich,
Griffith du Lee,
Mestre Johan ap Ada Clerc,
Oweyn de Montgamery Clerc,
Madok Vagghan,
Robert de Say,
Madok ap Meyler,
Richard de Leylaund,
Richard de la Paneterie de Meleford,
William de Lodelowe,
Fouk le Fiz Waryn Leysnetz,
Hamon Lestraunge,
David ap Edenenet,
Fouk Lestraunge,
Richard Loveday,
Johan le Fiz Waryn,
Jeffray de Gippewyz,
Nichol de Turvill,
William le Porter,
Henry de Lancastr.
Roger le Bray,
William de Cantelow,
Nichol de Seint Mor,
Aleyn de Leaumes,
Simon de Drayton,
Johan de Lilleford,
Gilbert Talbot,
Rogus Jascelyn,
Howel le Waleys,
William Conchet,
William le Blund,
Wauter de Panely,
Johan de Asheby,
Adam de Skelton,
Phelip de Skenefrith,
Johan Comyn,
Tebaud de Gayton,
Phelip de Claunou,
Simon le Barber,
Thomas de Lench,
Johan de Nafford,
Wauter de Cokesere,
Thomas de Olynton,
William de Sutton,
Johan de Bratton,
Adam de Herwynton Clerc,
William la Zusche,
Roger Blase de Spofford,
Johan de Mothelege,
Richard le Fiz Richard de Prestan,
Randolf le Fiz Rauf
William de Sondford,
Johan le Fiz Thomas de Pikering,
Wauter le Blund,
Henry de Wynceste.
Nichol de Cretingg Taborer,
William de Walkynton,
Johan de Mountfort,
Johan Lasseles,
Robert de Whitefeld,
Thomas de Dokenhale,
Thomas le Fiz Robert de Boulton,
Reynald de Fokeram,
William de Vessington,
Johan de Mabun,
Richard le Ken,
Henry Darel, & Johan Tonks,
Gilbert de la Chaumbre,
Adam le Ferour,
Henry de Fissheborn,
William de Disworth,
Jahan de Say,
Robert de Colevill, & Johan de Colevill,
Johan Hamelyn,
Phelip du Chastel,
Johan de Oddyngeseles,
Johan Ward,
Edmond de Benyngton,
Rauf le Fiz William de Grimpthorp,
Rauf le Fiz Richard de Preston,
John Moryn de Brompton,
Amary la Zusche,
Richard de Perers,
Robert le Gait,
Nichole de Andele,
Jahan de Blakeburn,
Henry de Percy,
Nichole de Hoton,
Johan de Hoton, & Jefrei de Roscles,
Jefrei Geliot,

Thomas

A.D. 1313. Edw. 2.

Thomas de Pipe,
Edmun Gacelyn,
Johan Cabergh,
William de Paris,
Robert de Wylughby,
Johan le Brun,
Nicol de Hewik,
William Blaunkfrount,
Johan de Camicon,
Johan de Wygenhale,
Richard de Rouchebuy,
Robert de Bereford,
Johan de Barynton,
Nicole Fourbbes,
Johan de Hanteryne,
Thomas Priour de Exnynge,
Madok Cam,
Rauf de Aldewincle,
Hughe de Omly,
Simon de Bereford,
Johan de Say,
Hugh Wake,
Robert de Aldrinton,
William de Swanecote,
Henry de la Panetrie,
Roger de Campes Clerk,
Johan de Beauchaump,
William Danet,
Robert de Witton,
Robert Dastyn,
Robert le Fiz Pieres de Burgate,
Rauf Fannel,
Johan de Stepelton,
Johan le Fiz Adam le Botillor,
Griffith ab Meredith,
Nicole de Cokerham Barber,
Rauf de Kurclyngstoke,
Jeffrei Bode,
Eoun le Filz William le Filz Eoun la Zusche,
Jeffrei de Touny,
Nicole Oaterouis,
Thomas de Dranefeld,
Simond de la Roche,
Johan de Yelande,
Jeffrei de Roseles,
Michel de Meldon,
Eustace le Ken,
Johan de Hasthorp,
William de Fisheborn,
Elis le Fiz Hugh de Stapelton,
William Puncyn,
Nichol Scot de Noef Chastel supra Tyne,
Peres de Rabayn,
Gilbert de Singelton,
Laurence Gower,
Johan de Topclyne,
William le Botillier,
Johan de Maundevill,
Jordan de Maundevill,
Bartholomew de Enefeld,
Simon de Maundevill,
Wauter de Maundevill,
Thomas Bacun,
Richard Darel,
Johan Cresk,
Richard de Mountchensy,
William Symeon,
William le Taillur de Gorham,
William de Fissheburn,
Johan de Guldeford Paneter,
Henry de Percy de Warrum,
Thomas le Fiz William Duraunt,
Phelip le Ken,
Johan de Faucombridge,
Adam de la Feune,
Laurence de Seint Martyn,
Wauter de Faucombridge,
Richard de Rivers,
Johan Lok de Scardeburgh,
Michel Mymot,
Robert de Anneby,
Johan de Faucombrige,
Johan Godeshalne de Scardeburgh,
Henry de Adgaresleye,
Robert le Fiz Robert le Monner de Scardeburgh,
William de Sheffend,
Johan le Fiz William de Leybrun,
Frere Hugh Skilhare,
Hugh de Memill,
William le Fiz Johan Ronyng de Holm,
Robert le Gounter,
Richard de Ripon,
Richard de Hilton,
Alem de Colhup,
Johan Mauleverer,
Simon Sturmy,
William de Kenilworth,
Thomas de Waubergh,
Johan le Fiz Henry le Scot de Noef Chastel supra Tyne,
Meistre Johan le Botiler le Ren,
Robert de Praiers,
Johan de Somers de Bygrave,
Gilbert Gategange,
Nichol de Cardoil,
Thomas de Maunehy,
Johan de Conyngesby,
William de Burneton,
Jeffray de Dutton,
Adam de Galleway,
William de Prendergest,
Thomas de Frysmarays,
Gilbert Fleeming,
William de Stapelton,
Robert de Holdene,
Johan de Swynnerton,
Johan de Gildeford,
Johan le Harpour de Fangfosshe,
Johan le Fiz Henry de Blakelwin,
Thomas de Tunlere,
Ankelm Salvayn,
Reynaud le Sauser,
Reynaud Beket,
Phelip de Wambergh,
William de Faucomberge, &
Adam de Goushill,
Richard Sakevill,
Roger Inkopeune,
Porcenall Simeon,
Robert Ferbas,
Johan de Miners,
Thomas le Chaumblayn,
Robert de Bulkelegh,
Johan de Beutcleu,
Robert Pecok,
William de Nevill,
Johan Anker,
Hugh de Baggeleie,
Richard de Hodeleston,
Reniaud le Charetter de Scardeburgh,
Robert le Coronner de Scardeburgh,
Jornnerth ap Grusfud de Abgelon,
Aleisaundre le Barber,
Jenam ap Goronwe de Talhaeram,
Phelip Hastang,
Thomas de Ardern,
Robert de Shireborn,
Roger de Swynnerton,
Roger de Longonore,
William de Beston,
Johan de Carleton,
Richard de Pounstrait,
Richard de Donsies,
Edmon le Usher,
William Boghum,
Robert de Prestbiry,
William de la Batelerie,
Robert Atte Hale,
Andrew Horne,
Johan Purchaz,
Richard de Cradel,
Wauter de Cokesere,
Walterus de Bredon,
Edeuenet ap Madoc,
William Curteys,

5 X *Nichol*

A. D. 1313. Edw. 2.

Nichol de Langeford,	*William Haukyn,*	*Johan de Ellerker,*
Henry de Bradeborn,	*Henry Blount,*	*Geffrey Lewyn,*
Jorwerth ap Lywarth de Leweny,	*William Wodlace de Clixby,*	*Robert de Augerton,*
Lewelyn ap Bledyn de Lifikoet,	*Johan de Arcy,*	*Nichol de Ellerker,*
Reynaud de Tikelworthm,	*Johan de Gascelyn,*	*Gilbert de Oggil,*
Johan de Rodum,	*Johan de Pampeden,*	*Robert le Ken,*
Johan de Lilleborn,	*Sampson Peytenyn,*	*Adam le Rous,*
Thomas Haukyn,	*Robert de Strethere,*	*Richard de Akcton,*
Johan Paynel,	*Estevene de Belewe,*	*Johan de Garenn Conte de Surr.*
Johan Comyn,	*Johan Merlyn,*	*Johan Moriz,*
Robert Bistard,	*Phelip de Fieletoft,*	*Johan Fitz Rich de Hywish,*
Thomas de Umframvill,	*Robert de Haliwell,*	*Baudewyn le Aublastier,*
	Thomas de Newmarche,	*Robert de Strellere.*
	Henry de Newton,	

De exitibus Aquitaniæ Papæ impignoratis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 10.

REX universis, tàm præsentibus, quàm futuris, has literas nostras inspecturis, salutem, & plenam præsentibus dare fidem.

Omnibus, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, istarum literarum tenore, fieri volumus manifestum quòd, cùm Sanctissimus in Christo Pater, Dominus Clemens, divinâ providentiâ, Papa quintus, tanquam privata persona, ex causa gratuiti, & amicabilis mutui, nobis tradiderit, & tradi fecerit, seu certis personis, ad hoc deputatis a nobis, centum & sexaginta millia Florenorum de Florentia, boni, puri, & veri auri, & legalis ponderis, per manus Magistri Gancelini Johannis, Capellani ejusdem Domini Papæ:

Pro quibus centum & sexaginta mille Florensium volumus, concessimus, & concedimus quod idem Dominus Clemens, tanquam privata persona, seu nominandi ab eo, & ad ejus nominationem per nos deputandi, reddendis integrè, & restituendis eidem, seu, si quod absit, ante solutionem integram, faciendam de prædicta summa Florenorum, in fata cedisset humana, venerabilibus in Christo Patribus, Dominis, Arnaldo & Reymundo, Sanctæ Mariæ in Porticu & Sanctæ Mariæ Novæ, Dei gratiâ, Diaconis Cardinalibus: ac dilectis & fidelibus nostris Militibus, Bertrando de Guito Vicecomiti Leomanniæ & Alrivillaris, & Reymundo Guillielmi de Budesio,

Percipiant, levent, & recolligant omnes redditus, exitus, & proventus, ad nos spectantes quomodolibet, & in quibuslibet rebus consistant, nostri Ducatûs Aquitaniæ, & Terræ Vasconiæ, & generaliter omnium aliorum locorum in Regno Franciæ, ad nos spectantium (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) quousque de totali summâ prædictâ, ex ipsis fructibus & proventibus, vel aliis, per nos fuerit plenariè satisfactum.

A. D. 1313.

Pro quibus solutione & satisfactione plenariè & integrè faciendis, obligavimus eidem Domino Clementi omnes exitus, redditus, & proventus, & obventiones, quoslibet, ad nos spectantes & pertinentes, in Ducatu & Terris prædictis, prout hæc, & multa alia, in quibusdam Instrumentis, confectis & receptis per Magistros, Johannem Durandi, & Geraldum de Galimer, Albiensi & Lemovicensi Dioecs. auctoritate Apostolicâ Publicos Notarios, & nostro sigillo sigillatis, pleniùs & perfectiùs continentur.

Verùm, quia de prædictis redditibus, exitibus, proventibus, & obventionibus, retinuimus, pro necessitatibus dicti Ducatûs, & aliarum Terrarum nostrarum supportandis, & aliis nostris beneplacitis faciendis, triginta mille librarum Chapotensium, valentium viginti & quatuor mille librarum bonorum Turonensium, recipienda, per nos, seu deputandos a nobis primo anno dictæ obligationis durantis: & secundo alia triginta millia librarum Chapotensium: & tertio, & deinceps, quamdiu durabit eadem obligatio, anno quolibet decem & octo mille, & quingentas libras Chapotensium, vel valorem & æstimationem in aliâ monetâ æquivalente, certis terminis & loco, declarandis a nobis,

Ad omne dubium in præmissis tollendum & amovendum, & ad certitudinem plenam habendam, declaramus & dicimus, nostræ esse intentionis & voluntatis quòd, per nominandos nobis a prædicto Domino Papâ, & pro eo, deputandos a nobis, gentibus nostris, & hoc mandatum a nobis habentibus, summarum retentarum per nos Burdegaliæ solutio fiat in duobus terminis anni,

A.D. 1313. Edw. 2. anni, videlicet, medietas in Festo Pentecostes, & alia medietas in Festo Nativitatis Domini; quibus terminis, juxta declarationem nostram gentibus nostris, ad hoc deputatis a nobis, dictâ obligatione durante, solutio fiat quolibet anno:

Ita tamen quòd a Festo Nativitatis Domini, proximò subsequentis, in annum, prima solutio gentibus nostris fiat; &, in antea, quolibet anno, per terminos supradictos, quousque dicta obligatio sit finita. A.D. 1313. Edw. 2.

In quorum omnium fidem & testimonium præsentes literas sigilli nostri fecimus appensione muniri.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die mensis Octobris.

Ad Regem Franciæ, de pignoratione antedicta approbanda.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Vasc. 7. E. 2. m. 10. Serenissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, illustrissimo Regi Franciæ, carissimo Patri nostro, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, ac diù gloriosè vivere & regnare.

Cùm, pro nostris, & Regni nostri necessitatibus, a sanctissimo in Christo Patre, Domino Clemente, divinâ providentiâ, Papâ quinto, tanquam a privata persona, centum sexaginta milia Florenorum, de Florentiâ, boni auri, & legalis ponderis, ex causa gratuiti mutui, receperimus:

Pro quibus reddendis & solvendis, eidem, vel quibusdam aliis personis, nominatis ab eo, si ipse, quod absit, ante solutionem summæ prædictæ, in fata cessisset humana, obligaverimus omnes redditus, obventiones, exitus, & proventus, in quibuscunque rebus consistentes, ad nos spectantes in Ducatu Aquitaniæ, Terris Vasconiæ, & aliis quibuscunque in vestro Regno Franciæ existentibus (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) prout hæc & alia, dictum mutuum & obligationem contingentia, in quibusdam instrumentis, confectis & receptis per Magistros, Johannem Durandi, & Geraldum de Galimer, Albinensi & Lemovicensi Dioces. autoritate Appostolicâ, Publicos Notarios, & nostro sigillo sigillatis, pleniùs & perfectiùs continentur: A.D. 1313.

Vestram Majestatem requirimus & rogamus, quatenus contenta in prædictis Instrumentis & Literis approbare & confirmare velitis, cum per Gentes nostras vestræ Magnificentiæ extiterit supplicatum.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die mensis Octobris.

Et fuerunt Clauf.

De Bonis Archiepiscopi Dublinensis captis in manum Regis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Fin. 7. E. 2. m. 13. Rex Vicecomiti Eborum, salutem.

Quia Johannes, nuper Archiepiscopus Dublinensis, defunctus, nobis in diversis debitis die, quo obiit, tenebatur:

Tibi præcipimus quòd omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt ipsius Archiepiscopi, in Balliva tua, die, quo obiit, sine dilatione capias in manum nostram; & ea salvò & absque districtione aliquâ custodiri facias, quousque nobis de prædictis debitis fuerit satisfactum, vel aliud a nobis inde habueris in mandatis. A.D. 1313.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo nono die Octobris.

Per ipsum Regem.

De prærogativa Regis super portamento Armorum.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 14. Ced. Le Roy au Lieutenant, le Tresorier, & as Barons del Eschekier, salutz.

Come n'adguaires, devant certeines parsones, deputees a treter sur ascun debatz, euz entre nous & ascun de grantz de nostre Roiaume, entre autres choses feust acordez, qe en nostre prochein Parlement, apres purveaunce, se feist par nous, & le commun assentement des Prelatz, Contes, & Barons, qe en touz Parlementz, Tretementz, & autres Assembleez, qe se ferront eu Roiaume d'Engleterre, a tuz jours, qe homme Veigne sant tore force & saunz armes, bien, & peisiblement, al honour de nous, A.D. 1313.

A. D. 1313. Edw. 2. nous, & a la pays de nous, & de nostre Roiaume:

Et ja, en nostre procheín Parlement a Westmostier, apres le dirz tretis, les Prelatz, Contes, Barons, & la Communalte de nostre Roiaume, illoeques assemblez, en avisement de cestc bosoigne, nous aient dit que a nous apent, & devons, par nostre roiale Seignurie, defendre portement d'armes, & tote autre force, contre nostre pais, a totes les foiz qe nous plerra; & punir ceux, qe contre vendrout, selonc les leys, & les usages de nostre Roiaume:

E qe a ce sout il tenuz de nos aider, Come leur bon Seignur, totes les foiz qe mester ferra;

Vous mandons qe cestes choses facetz lire devant vous, en le dit Eschekier & illoeques enrouler. A. D. 1313. Edw. 2.

Don. a Westm. le 30 jour d'Octobr.

Et maunde est a Sire Rogier le Brabanzon, & ses Compaignons Justices, a les Pletz le Roy devant lui tenir assignetz, qe cestes choses facent lire devant eux, & illoques eurouler.

Et maunde est as Justices du Bank qe cestes choses facent lire devant eux, en dit Bank, & illoeques enrouler.

Pro Thoma Comite Lancastriæ & sibi adhærentibus Acquietantia Regis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 9.

LE Roy a touz ceux, qui cestes lettres verront, ou orront, salutz.

Sachez qe, come n'adguerres enssoms acquite, par nos lettres overtes, nos amez & foials, Thomas Conte de Lancastre, nostre chier Cosin, Gui Conte de Warr, Henry de Percy, & Robert de Clyfford, pur eux, & touz lur alez, acrdanuz, & meyuengs, des Jueux, chivals, & autres diverses choses, prises a Noef Chastel sur Tyne, & aillurs, par l'enchesón de Pieres de Gavaston, & especifiees en nos lettres avantdites, sicome en mesmes nos lettres est pleinement contenu:

Nous, pur greineur seurete des avauntdiz Contes, Henry, & Robert, lur aliez, aerdanz, & mesuengs, en ceste partie, eux, & chescun de eux, de touz Juaux, chivaus, & totes autres choses, queles q'eles fussent, qe estoient prises a Noef Chastel sur Tyne, & ailurs, par l'enchesón du dit Peres, aquitoms, & aquiteroms pur touz jours, par cestes nos lettres overtes, contre totes genz qi rien porront demander. A. D. 1313.

En tesmoinaunce de quel chose, nous aoms fet faire cestes nos lettres overtes.

Don. a Westmostier le quint jour de Novembr.

Inde fiunt quinque paria.

De Ordinationibus in Parliamento, ne quis molestetur occasione Petri de Gavaston, observandis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 1. Ced. m. 15.

LE Roy a tuz ceux, qi cestes lettres verront, ou orront, salutz.

Sachetz q'en nostre Parlement, comence a Westmostier le Dimeinch proschein apres la Seint Mathew l'Apostle, l'an de nostre Regne septisme, por certeins & covenables enchesons,

Porveu est & grante par nous, & par les Ercevesques, Evesques, Abbes, Priours, Contes, & Barons, & par tote la Communalte de nostre Roiaume, illoeques a nostre maundement assembletz, uniement assentuz & accordetz, qi null, de quell estat ou condicion quil soit, por la prise, ne l'areft des joiaux, chivaux, ou autres biens & chateux, queux q'il feussent, & a qi q'il feussent, noz ou d'autri, a Noef Chastel sur Tyne, ou nulle part aillors, par enchesón de Piers de Gavaston; ou du fair qe est avenuz de li: ne por entrees en villes, ne en chasteux, ne por seges des chasteux: ne por portement d'armes: ne por prise des persones: ne por aliances, queles q'eles soient: ou en autre manere, quele qele soit, qe touche, ou eit regarde a la persone, ou an fait q'est avenu du dit Pieres: ne soient appelletz, pris, ne arestez, emprisonez, molestez, ne grevetz, ne en jugement menetz par nous, ne par autre, a nostre suite, ne a suite d'autri, en nostre Curt, ne nulle part aillors. A. D. 1313.

E ausint qe Monsire Griffith de la Pole, Monsire Fouk L'Estraunge, leur mesuengs, alliez, & aerdans, por le sege du Chastel de la Pole, ne por ocasion

A.D. 1313. Edw. 2. sion des gentz, ne por chevauches, qil fesoient, a force & armes, en les terres de Powys de la Pole, & aillors, en celles parties, ne por prise des bestes, ne d'autre biens, queux q'il fessent, & a qi qil feussent, ne pot autres choses, illoeques faites contre nostre Pees, ne soient appelletz, pris, ne arestez, emprisonez, molestez, ne greuetz, n'en jugement menetz par nous, ne par autre a nostre suite, ne a suite d'autri, en nostre Curt, ne nulle part aillors:

E aussint qe Monsire Johan de Cleteton, qi tint le dit Chastel al temps du dit sege, ses mesuengs, allietz, & aerdantz pur chevanchees, q'il fesoient en les terres & parties avantdites, ne por ocasion des gentz, ne por prise des bestes, ne d'autre biens queux qil feussent, ou a qi qil feussent, ne por autres choses, illoeques feites contre nostre pees, si come avant est dit, ne soient appelletz, pris, ne arestez, emprisonez, molestez, ne grevez, ne en jugement menetz par nous, ne par autre, a nostre suite, ne a suite d'autri en nostre Curt, ne nule part aillors:

Et volons qe les grantz & acords suditz soient ferms & estables en toutz leur poinz, & chescun de eux soit tenuz & garder a perpetuite.

En tesmoignaunce de queu chose, nous avons fait faire cestes nos lettres overtes.

Don. a Westmostier le sysme jour de Novembr.

Triplicatur.

Ne quis occasionetur pro reditu Petri de Gaveston.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. EDwarde, par la grace de Dieu, &c. as toutes ceux, que cestz lettres verront, ou orront, salutz.

Sachez que, en nostre Parlement, commence a Westmestre le Dimayn prochein la Fest de Saint Mattheu l'Apostel, en l'an de nostre Reigne septiesme, par certeins & covenables enchesons,

Purveu est & grante par nous, & per Ercevesques, Evesques, Abbes, Priours, Countz, & Barons, & la Communnaltie de nostre Royalme, illonques a nostre mandement assemblez, unement assentuz & acordez qe nul, de quel estat, ou condicion que il soit, en nul temps, a venir, soit challenge, pris, imprisone, empeche, moleste, ne greve, ne a judgement mesne, par nous, ne par autres a nostre suite, ne a suit d'autry, que quil soit, en nostre Court, ne nul parte aillours, par enchesoun de revenir de Monsir Piers de Gaveston en Engliterre, ne d'eide, meintenaunce, adeidaunce, ne de conseyle, ne de resceyte de luy, ne d'aliaunce fait a luy, ou par luy, par escripte, ou autrement, ne pur enchesoun de demurer en sa compaignie, ne en service en nul temps passe ceo en atrere.

Et volons que cest grante & accorde soit ferme & estabile en toutz ses pointes, & chescun de eux soit tenus & gardes a perpetuite.

Et tesmoignaunce de quel chose, nous avons fait faire cestz nous lettres patentz.

Done a Westmester, le septiesme jour de Novembre, l'an de nostre Reigne septisme.

Ad Haquinum Regem Norwegiæ pro Mercatoribus.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 20. d. MAgnifico Principi, Domino H. Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illustri, Amico carissimo, Edwardus, &c. salutem, & felices ad vota successus.

Nostras litteras speciales plnries vobis meminimus direxisse, cum instantiâ vos rogando ut quosdam Mercatores, de Regno nostro,

Quos Ballivi vestri, ad instigationem & procurationem qnorumdam Mercatorum de Estland, dictorum Mercatorum nostrorum commodum nitentium pro viribus, ut dicitur, impedire, jam diu est, ceperunt, & carceri mancipârunt, omnia bona & mercimonia eorumdem, absque causâ rationabili detinendo,

Jubere velletis, nostri contemplatione, zeloque justitiæ, ab hujusmodi carcerali custodiâ liberari, & ipsorum bona sibi restitui, justitiâ exigente.

Et licet Richardum Kempe, Johannem Filium Dionisii, Walterum de Neugate, & Johannem le Clerk, Burgenses & Mercatores nostros de Norwico, quorum corpora, unà cum corporibus quorumdam aliorum Mercatorum de Regno nostro, in vestro carcere, ut prædmittitur, extiterunt, ab hujusmodi custodiâ feceritis liberari;

5 Y Ipsorum

A.D. 1313. Edw. 2. Ipsorum tamen, Richardi, Johannis, Walteri, & Johannis, bona & mercimonia, ad valentiam trescentarum & decem librarum sterlingorum, hucusque detineri, & ipsos, quòd ad carcerem vestrum, in Norwegiâ, citra Festum Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurum, personaliter redirent, super Sancta Dei Evangelia juramentum præstare compulistis:

Super quibus quamplurimùm admiramur, nec talia possumus æquanimiter tolerare, præsertim cùm hujusmodi injuriæ, seu duritiæ aliquibus, de potestate vestrâ, hucusque illatæ non fuerint per aliquos Ministros nostros, seu subditos Regni nostri.

Vestram igitur Amicitiam affectuosè requirimus & rogamus quatinus, pro mutuis concordiâ & amore, inter nos A.D. 1313. & vos, nostrosque & vestros subditos, Edw. 2. hinc inde, Deo propitio, confovendis, bona & mercimonia prædictorum, Richardi, Johannis, Walteri, & Johannis, quæ Ministri vestri ad opus vestrum adhuc detinent, ut præmittitur, occupata, jubere velitis integrè restitui eisdem Mercatoribus nostris, vel eorum Attornato, quem ad vos transmittendum duxerint in hac parte.

Quid autem, ad hunc rogatum nostrum, duxeritis faciendum, nobis, si placet, per latorem præsentium rescribatis.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Novembris.

De salva custodia pro Episcopo Glasguensi.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 17. dor.

REX, dilectis sibi in Christo Priori & Conventui Eliensibus, salutem.

Cùm Sanctissimus in Christo Pater, Dominus Summus Pontifex, Robertum Glasguensem Episcopum, pro diversis delictis, per ipsum contra Dominum E. nuper Regem Angliæ, Patrem nostrum, & nos commissis, dudum fecisset ad suam præsentiam evocari:

Et postmodùm eundem Episcopum, per venerabilem Patrem Dominum Arnaldum, Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Priscæ Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbiterum Cardinalem, ad nos in Angliam duxerit remittendum, custodiendum, & tenendum in Castro, seu Fortalitio ad voluntatem nostram, quousque Terram nostram Scotiæ recuperaverimus, & bona pax ibidem fuerit reformata;

Nos, volentes quod idem Episcopus securè custodiatur & honestè, sicut condecet statum suum, ipsum ad vos duximus transmittendum; mandantes quòd vos, unà cum venerabili Patre J. Eliensi Episcopo (cui super hoc scribimus) taliter ordineris, quòd idem Episcopus Glasguensis alicubi, infra Prioratum prædictum, prout convenit statui suo, decenter morari valeat, sumptibus suis A.D. 1313. propriis, quousque aliud duxerimus ordinandum;

Ita quòd, per præfatum Episcopum Eliensem & vos, talis, & tam sufficiens custodia, circa dictum Episcopum Glasguensem ordinetur & etiam apponatur, quòd idem Episcopus alicubi non recedat, nec exeat, nisi quandoque causâ spatiandi & aeris captandi, & hoc non procul extra Prioratum prædictum, cum sufficienti comitivâ, ut semper de corpore suo securi esse possitis.

Nec volumus quod aliquas litteras recipiat, seu aliis litteras dirigat quovismodo, nisi eas per aliquos, de quibus confideritis, priùs inspici faciatis; ita quòd de tenore earumdem nos certificare possitis, cum nostræ placuerit voluntati.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo die Novembris.

Eodem modo mandatum est J. Eliensi Episcopo, quòd ipse & Prior Eliensis, unà cum consensu Conventûs ejusdem loci, quibus super hoc Rex scribit, *&c. ut supra.*

Pro Episcopo Albanensi Cardinali.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 1.

REX omnibus amicis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm venerabilis Pater, Dominus A. Dei gratiâ, Episcopus Albanensis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, qui infra Regnum nostrum, pro nostri & ejusdem Regni honoribus & A.D. 1313. commodis, per aliquod tempus moram traxit, ex hiis causis gratanter labores subeundo indefessos, se ad Romanam Curiam jam divertat:

Nos, ipsius Domini Cardinalis maturitatem Consilii, in præmissis appositam,

A. D. 1313. Edw. 2. tam, plurimùm commendantes, vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus præfato Domino Cardinali, aut suis servientibus, & ejus familiaribus, in personis, equis, hernesiis, vel aliis rebus suis, in redeundo versus dictam Curiam, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; Et si quid, &c.

Ac prædictum Dominum Cardinalem, ejusque servientes & familiares, habentes, nostri contemplatione, specialiter commendatos, eis salvum & securum conductum, per districtus vestros, habere faciatis, quotiens & quando per dictum Dominum Cardinalem, vel aliquem de suis, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis requisiti. A. D. 1313. Edw. 2.

In cujus, &c. usque ad Festum Paschæ proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo primo die Novembris.

Per ipsum Regem.

Protestatio per Regem, super restitutione bonorum Templariorum facienda Hospitalariis.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Ex Orig. Penes Camer. IN NOMINE DOMINI AMEN. Universis & singulis, hoc præsens publicum Instrumentum visuris, vel auditurIs, pateat evidenter quòd, anno a Nativitate ejusdem millesimo, trecentesimo, tertiodecimo, indictione undecimâ, secundum usum Curiæ Romanæ, septimo Kalendas Decembris, Pontificatûs Sanctissimi Patris & Domini nostri, Domini Clementis, Divinâ Providentiâ, Papæ quinti anno nono, in præsentia mei, Notarii, & Testium infrascriptorum, personaliter constituti religiosi & discreti viri,

Frater Albertus de Nigro Castro Magnus Præceptor Domûs Hospitalis Sancti Johannis Hierosolimitani, & Locum tenens, citra Mare Mediterraneum, Magni Magistri Hospitalis & Ordinis supradictorum, & Frater Leonardus de Tibercis, Prior Venetiarum, Procurator Generalis Hospitalis prædicti, nomine Magistri Hospitalis & Fratrum Sancti Johannis Hierosolimitani,

Humiliter supplicârunt Serenissimo Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Illustrissimo Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Acquitaniæ Duci, quòd,

Cùm Sanctissimus in Christo Pater, Dominus Clemens, Divinâ Providentiâ, Papa Quintus, Viennæ residens, in Concilio Generali, ibidem congregato per eum, Ordinem Domûs Militiæ Templi Jerusalem, propter Magistrum & fratres, cæterasque personas dicti Ordinis, in quibuslibet mundi partibus consistentes (quos variis & diversis criminibus invenerat irretitos) ejusdem Ordinis statum, habitum, atque nomen, per modum Provisionis Apostolicæ, seu Ordinationis perpetuò valituræ, sustulisset & amovisset: &, ipsum Ordinem perpetuæ Prohibitioni supponens, districtiùs inhibuisset ne quis dictum Ordinem de cætero intrâret, habitumve susciperet, vel pro Templario gerere se præsumeret; universaque bona Ordinis & Fratrum Militiæ Templi Ordinationi & Dispositioni Sedis Apostolicæ reservâsset; A. D. 1313.

Ac postmodùm, ne dicta bona, quæ in Subsidium Terræ Sanctæ, & Impugnationem Inimicorum Fidei Christianæ, a Christi cultoribus data, legata, concessa, & acquisita fuerant, debitâ gubernatione carentia, tanquam vacantia, deperirent, vel converterentur in usus alios, quàm illos, ad quos fuerant piâ devotione fidelium deputata:

Sacri Concilii approbatione intervenientibus & consensu, ipsam Domum Militiæ Templi, cæterasque Domos, Ecclesias, Capellas, Oratoria, Civitates, Castra, Villas, Terras, Grangias, & Loca, Possessiones, Jurisdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia Bona, Mobilia & Immobilia, vel se moventia, cum omnibus Juribus, Membris, & Pertinentiis suis, ultra & citra Mare, ac in universis & quibuslibet mundi partibus consistentia, quæ ipse Ordo, & dicti Magister, & Fratres ipsius Ordinis Militiæ Templi, tempore, quo in quibusdam Regionibus capti fuerunt, videlicet, anno Domini millesimo, trecentesimo, octavo, mense Octobris, per se, vel quoscumque alios habebant & possidebant, vel ad eosdem, Dominum & Ordinem Militiæ Templi, Magistrum, & Fratres ipsius quomodolibet pertinebant, eidem Hospitali & Ordini Sancti Johannis Jerusalem

A. D. 1313. Edw. 2. lem dedisset, concessisset, univisset, incorporâsset, applicuisset, & annexisset, de plenitudine Apostolicæ potestatis,

Quatinus ipse Dominus Rex omnia bona, quæ quondam fuerunt dictæ Domûs, & Ordinis Militiæ Templi, prout superiùs sunt expressa, in quibuscumque locis & partibus, Dominio & Potestati ipsius Domini Regis subjectis, consistentia, juxta & secundum Ordinationem prædictorum, Domini Papæ, & Concilii Generalis, reddere & restituere plenè & integrè dignaretur, & faceret a quibuscumque aliis restitui & liberari, suæ potestati subjectis:

Quâ auditâ supplicatione, ibidem idem Dominus Rex, in modum, qui sequitur, extitit PROTESTATUS, pro conservatione juris sui, & quorumlibet subjectorum suorum, quòd ipse, per restitutionem aliquam, seu redditionem quorumcumque bonorum, immobilium vel mobilium, aut se moventium, de quibus supra fit mentio, quæ olim fuerunt Domûs & Ordinis Militiæ Templi Jerusalem in Regno & potestate suis, si eam faceret Hospitali Sancti Johannis Jerusalem, vel Fratribus ipsius Hospitalis, non intendebat, nec volebat aliquid in præjudicium juris sui, vel alicujus subjecti sui reddere, vel restituere; set volebat, & intendebat omne jus suum, & quorumlibet subditorum suorum salvum, illæsum, & integrum retinere, & remanere:

Et quòd illud jus, quod sibi, vel alicui de subjectis suis, in bonis prædictis, quoquomodo competeret, vel competere posset, non obstante aliquâ restitutione, seu redditione bonorum, si fieret ipsis Hospitalariis, prosequi possent ubi, & quando Regi, vel suis subditis expediens videretur:

Et quòd, per aliquam redditionem, seu restitutionem dictorum bonorum, sibi, vel suis subditis quibuscunque, nolebat, nec intendebat aliquod præjudicium generare.

PROTESTATUS etiam fuit quòd, si in aliquam restitutionem dictorum bonorum procederet, vel si eam faceret, vel fieri præciperet, quòd hoc faceret, & ad illud procederet ob metum periculorum, quæ sibi, & Regno suo evenire posse conspexit ex hac causâ; & ne ipse, vel subditi sui, eo prætextu, dampna vel pericula paterentur, quæ, propter temporis artationem, infra quod hujusmodi restitutio fieri peteba- A. D. 1313. Edw. 2. tur, & propter alias causas, alio modo vitari non poterant istâ vice.

PROTESTATUS etiam fuit dictus Dominus Rex, se velle reclamare adversus Ordinationem prædictam, quando sibi, vel suis subditis expediens videretur; & ad omne jus, sibi, vel suis subditis competens, vel competiturum in quibuscumque bonis prædictis, habere recursum: & quod id, quod suum esset, vel alterius, pro non restituto vel reddito penitùs haberetur.

Et, ut de præsenti PROTESTATIONE, & contentis in eâ conficerem publicum Instrumentum, idem Dominus Rex me, infrascriptum Notarium, requisivit.

Acta fuerunt hæc apud Westmonasterium, in Camerâ Viridi dicti Domini Regis, anno, die, mense, indictione, & Pontificatu prædictis.

Ad quæ fuerunt præsentes & testes,

Venerabilis Pater in Christo, Dominus Walterus, Dei, & Apostolicæ Sedis gratiâ, in Archiepiscopum Cantuariensem Electus:
Johannes de Sandale, dicti Domini Regis Angliæ Thesaurarius:
Ac Nobiles Viri, Domini, Adomarus de Valentia, Comes Pembrochiæ,
Hugo Dispenserii Senior,
Engelrandus Dominus de Marrinbiaco,
Edmundus de Malolacu, Senescallus dicti Domini Regis,
Johannes de Charletona, &
Guillielmus de Monte Acuto, Milites;

Et plures alii, ad præmissa vocati specialiter & rogati.

ET ego Johannes Durandi, Clericus Albien. Dioc. Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ auctoritate publicus Notarius, qui præmissis omnibus & singulis, unà cum prænominatis testibus, præsens fui, hoc præsens publicum Instrumentum in nota recepi, manuque meâ propriâ in hanc formam publicam redegi, ac signo meo solito & nomine roborari in Testimonium præmissorum, rogatus & requisitus.

De

A. D. 1313. Edw. 2. — A. D. 1313. Edw. 2.

De Concessione facta Arnaldo de Pelagru Cardinali.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Vasc. 7. E. 2. m. 8.

REX Universis, præsentes Literas inspecturis, salutem, & plenam hiis nostris Literis dare fidem.

Affectus benevolentiæ carioris,

Quem ad Venerabilem Patrem in Christo, Dominum Arnaldum, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem, ejus exigentibus merititis copiosis, habuimus & habemus,

Meritò nos inducit ut ad illa liberales reddamur, quæ suis noverimus desideriis complacere, & supplicata per eum admittamus ad benevolum exauditionis effectum.

Sanè fuit nobis, ejus nomine, supplicatum ut sibi concederemus, de gratiâ speciali, quòd, in feudis, & retrofeudis nostris Ducatûs Aquitaniæ, usque ad summam quingentarum librarum parvorum Turonen. annui redditûs, de adquisitis, vel adquirendis per eum, in Clericos, Ecclesias, Monasteria, & quæcunque loca religiosa sibi transferre liceret, absque Financiâ nobiscum, vel cum nostris gentibus faciendâ; & absque hoc quòd Ecclesiæ, Monasteria, vel Personæ Ecclesiasticæ, quibus dicta summa, vel pars ipsius concessa, vel donata fuisset per eum, retransferre in personam secularem, seu laicam cogerentur.

Cui supplicationi liberaliùs annuentes, dicto Domino Arnaldo concedimus, de nostrâ certâ scientiâ & gratiâ speciali, & damus, tenore præsentium, plenam & liberam potestatem, ut de bonis & rebus, jam acquisitis per eum, vel imposterùm quibuscunque Legittimis titulis acquirendis, in quibuscunque feudis nostris, vel retrofeudis, existentibus in dicto Ducatu, usque ad summam quingentarum Librarum bonarum Turonensium, annui redditûs, juxta verum valorem eorumdem, in Clericos, Monasteria, Ecclesias, vel Personas Ecclesiasticas, quocunque titulo voluerit, & sibi visum fuerit expedire, transferre possit liberè, a nobis, vel nostris gentibus, super hoc, aliâ licentiâ non petitâ, TENENDA ET POSSIDENDA PERPETUO, juxta dispositionem Cardinalis prædicti, per Clericos, Ecclesias, Monasteria, & quæcunque loca religiosa (quibus conjunctim, vel divisim, concesserit summam prædictam, vel bona, Possessiones, seu res, ex quibus ipsa summa annuatim proveniet) absque ullâ Financiâ, pro dictis bonis, Possessionibus, seu rebus, nobiscum, vel cum nostris Gentibus, Hæredibus, vel Successoribus nostris, ullo unquam tempore, faciendâ per eum, Clericos, Ecclesias, Monasteria, vel quæcumque loca religiosa, habentes vel habentia causam ab eo; & absque hoc quòd, sub colore præsentis Licentiæ, ultra summam prædictam in Clericos, Monasteria, Ecclesias, vel Personas Ecclesiasticas non transferat ullo modo:

Salvis semper nobis, & Hæredibus nostris, ac aliis quibuscunque, de sic transferendis, servitiis, & deveriis, debitis & consuetis.

Nolumus autem sub effectum hujusmodi nostræ gratiæ intelligi, vel includi Civitates, Castra, vel Fortalicia, merum vel mixtum imperium, aliam jurisdictionem, seu excercitium eorumdem.

Damus etiam, tenore præsentium, in mandatis Senescallo nostro Vasconiæ, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, & omnibus aliis nostris subditis, Justiciariis, & Ministris, ut hanc nostram concessionem & gratiam, quam perpetuò volumus esse mansuram, inviolabiliter teneant & observent, nec aliquod præstent impedimentum, vel difficultatem adhibeant, quo minus plenum & integrum sortiatur effectum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 28. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Ad Cardinales pro Pallio ad Electum Cantuariensem accelerando.

A. D. 1313. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 15. — A. D. 1313.

VEnerabilibus in Christo Patribus Dominis, Dei gratiâ, Episcopis, Presbiteris, & Diaconis Sacrosanctæ Romanæ, ac Universalis Ecclesiæ Cardinalibus, amicis suis karissimis, Edwardus, ejusdem gratiâ,

A.D. 1313. Edw. 2.

tiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Per fidedignorum relatum & Litteras veraciter nobis liquet, quòd translationi Venerabilis Patris, Domini W. Dei gratiâ, nuper Wigorniensis Episcopi, ab eadem Ecclesia Wygorniensi ad SedemCantuariensem Metropoliticam, per Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem, nostræ contemplatione personæ, factæ vestrum consensum, nullo discrepante, unanimiter præbuistis; undè vobis ad speciales gratiarum assurgimus actiones.

Verùm, quia Litteræ translationis hujusmodi, & pallium memorato Waltero, dictæ Ecclesiæ Cantuariensis Electo, adhuc restant transmittenda, ipsorumque acceleratam missionem, non sine magnis causis, honorem nostrum & commodum tangentibus, totis affectibus desideramus;

Paternitates vestras reverendas (de quibus specialem fiduciam gerimus) omni affectione, quâ possumus, imploramus quatinus erga dictum Sanctissimum Patrem (cui pro eodem Litteras dirigimus speciales) ut hujusmodi Litteræ Apostolicæ & Pallium prænominato Electo cum festinatione commodâ, juxta nostri desiderium & votum, destinentur, velitis, precum nostrarum intuitu, cum efficaciâ interponere partes vestras; ita quod, vestro mediante juvamine, quod in hac parte intimiùs affectamus, celeriùs assequamur: Nósque, obinde, ad vestras, & vestrorum oportunitates reddamur, omni tempore, promptiores, non sine multimodis actionibus gratiarum.

Dat. Londonis, 28. die Novembris.

Eodem modo supplicatum est, pro memorato negotio, singulis Cardinalibus, per Litteras separatas.

De Terris quondam Templariorum Hospitalariis liberandis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 16.

REX Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum, quæ quondam fuerunt Templariorum in Civitate nostrâ Londoniarum, & suburbio ejusdem Civitatis, salutem.

Cùm Dominus Clemens, Divinâ Providentiâ, Papa quintus, nuper in Generali Concilio, Vienn. Congregato, ordinem quondam Domûs Militiæ Templi, propter varias causas, sustulerit, & perpetuò supposuerit interdicto, & eandem Domum, cæterásque Domos, Ecclesias, Capellas, Oratoria, Civitates, Castra, Villas, Grangias, Loca, Possessiones, Jurisdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia bona, immobilia & mobilia, ac se moventia, cum omnibus juribus, membris, & pertinentiis suis, in universis & quibuslibet mundi partibus consistentia, quæ olim fuerunt Magistri & Fratrum Ordinis illius (hujusmodi bonis, in Regnis & Terris Regum, Castellæ, Aragoniæ, Portugaliæ, & Majoricarum existentibus, ex certis causis, exceptis, & prædicti Domini Papæ, ac Apostolicæ Sedis ordinationi reservatis) Ordini Hospitalis Sancti Johannis Hierosolomitani duxerit concedenda, applicanda, & unienda, memoratóque Ordini Hospitalis prædicti, vel ipsius Procuratoribus. ejus nomine, infra certum tempus restituenda,

Contra detentores dictorum bonorum, & restitutionem eorumdem impedientes graves censuras Ecclesiasticas statuendo;

Et per Litteras suas bullatas, nobis inde directas, nos rogaverit exortando, quod bona hujusmodi, infra Regnum & Dominium nostrum, præfato Ordini Hospitalis prædicti, vel ipsius Procuratoribus, ejus nomine, restitui facere curaremus:

Nos, considerantes diversa dampna & pericula quæ, per detentionem bonorum prædictorum, in Regno & Dominio nostris, si fieret, nobis, & eidem Regno, ac subditis nostris possent multipliciter envenire; quæ, propter brevitatem temporis, infra quod hujusmodi restitutio fieri petebatur, non possent ea vice aliàs præcaveri: volentésque dampna & pericula hujusmodi evitare, Domos, Ecclesias, Villas, Maneria, Terras, Redditus, Loca, & alias Possessiones quascumque, cum omnibus suis juribus, & pertinentiis, quæ olim fuerunt dictorum, Magistri & Fratrum prædictæ Militiæ Templi, in prædictis Regno & Dominio nostris (factâ priùs per nos quadam PROTESTATIONE, pro conservatione juris nostri & subditorum nostrorum, in hac parte) Fratribus, Alberto de Nigro Castro, Magno Preceptori Domûs Hospitalis Sancti Johannis Hierosolomitani prædicti, & locum tenenti, citra Mare Mediterraneum, Magni Magistri Hospitalis ejusdem, & Leonardo de Tibercis Priori Venetiarum, Procuratori generali Hospitalis

A.D. 1313. Edw. 2. spitalis prædicti, nomine Hospitalis ejusdem, duximus liberanda; salvo jure nostro, & subditorum nostrorum quorumcumque, juxta vim & effectum PROTESTATIONIS nostræ supradictæ.

Et ideo vobis mandamus quod præfatis, Alberto & Leonardo, vel illi, aut illis, quem, vel quos, ipsi ad hoc per suas Patentes Litteras deputaverint loco sui, Domos, Ecclesias, Maneria, Terras, Redditus, Loca, & alias Possessiones quascumque, cum suis juribus & pertinentiis universis, quæ fuerunt dictorum, Magistri & Fratrum Militiæ prædictæ, in Civitate & suburbio prædictis, & quæ in Custodiâ vestrâ ex commissione nostra existunt, unà cum bladis in terris seminatis, & ornamentis Ecclesiarum illarum, sine dilatione aliquâ liberetis, salvo jure nostro & subditorum nostrorum quorumcumque, juxta vim & effectum PROTESTATIONIS nostræ prædictæ, sicut prædictum est: volumus enim vos indè exnune erga nos exonerari. A.D. 1313. Edw. 2.

Teste Rege apud Westm. 28. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Consimiles Litteræ diriguntur Custodibus subscriptis, de Domibus, Ecclesiis, Villis, Maneriis, Terris, Redditibus, Locis, Possessionibus quibuscumque, cum suis juribus, & pertinentiis Universis, quæ fueruut dictorum, Magistri & Fratrum Militiæ prædictæ, in Comitatibus subscriptis, præfatis Alberto & Leonardo, in formâ prædictâ liberandis; videlicet,

Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Essexiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Surriæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Leycestriæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Derbiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Dorsettiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Salopiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Oxoniæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Bedfordiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Lancastriæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Somersettiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Rotelandiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Suffolciæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Wiltes.
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Norfolciæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Lincolniæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Cumbriæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Herefordiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Cantebrigiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Gloucestriæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Nottinghamiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Staffordiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Warwick;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Westmerlandiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Wygorniæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Northumbriæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Cornubiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Bucks;

Custodi

A.D. 1313. Edw. 1. *Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Middlesexiæ;*
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Devoniæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Huntingdoniæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Berks;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Kanciæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Hertfordiæ;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Suffexiæ;
Alexandro de Cave & Roberto de Amcotes, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Eborum;
Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Northamptoniæ;
Custodi Terrarum & Tenementorum, &c. in Craunford;
Custodi Terrarum & Tenementorum, &c. in Lilleston;
Custodi Terrarum & Tenementorum, &c. in Hendon;
Johanni de Grey, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Bedfordiæ;
Johanni de la Haye, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Herefordiæ;
Johanni de Wylburnham, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Cantebrigiæ;
Johanni de Butecourte, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatibus Cantebrigiæ & Middlesexiæ;
Thomæ de Grey, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Northumbriæ;
Alexandro de Cumpton, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Leycestriæ & Warric.
Johanni de Argaill, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Eborum.

Johanni de Bloxham, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Oxon. & aliis Com. Regni Regis. A.D. 1313. Edw. 2.
Roberto Filio Pagani, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Southamptoniæ;
Hawys, quæ fuit Uxor Johannis de Ferar, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Gloucestriæ, & alibi;
Willielmo de Spanneby, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum & Ecclesiarum quondam Templariorum, in Comitatu Lincolniæ;
Edmundo Hakelut, Custodi quarumdam Terrarum & Tenementorum quondam Templariorum, in Comitatu Herefordiæ;
Henrico de Cobeham Juniori, de Domibus Ecclesiis, &c. in Comitatu Kanciæ, liberandis ut supra;
Ebuloni de Montibus, de Domibus Ecclesiis, &c. in Comitatu Lincolniæ, liberandis ut supra.

Eodem modo mandatum est Alexandro de Abernithi, de Manerio de Wylughton, cum pertinentiis, &c. unà cum bladis in terris seminatis, sine dilatione aliqua liberandis, *ut supra*.

Eodem modo mandatum est Willielmo de Ferar. de Manerio de Rotheleie, cum pertinentiis, liberandis in forma prædicta.

Eodem modo mandatum est Willielmo Marmyon, de Manerio de Aslakby in Comitatu Linc. liberandis in forma prædicta.

Eodem modo mandatum est Johanni de Comyn, de Manerio de Faxflete, in Comitatu Eborum, liberandis in forma prædicta.

Eodem modo mandatum est Custodi Manerii de Ribblestayn.

Eodem modo mandatum est Johanni de Sandale de Ecclesia de Reynham, &c.

Eodem modo mandatum est Gilberto de Stapelton, Custodi Ecclesiæ de Kelyngton de eadem Ecclesia, &c.

Eodem modo mandatum est Adomaro de Valencia Comiti Pembrochiæ, de novo Templo London. ac omnibus Terris & Tenementis, cum pertinentiis, quæ fuerunt Templariorum prædictorum in Civitate London. & suburbio ejusdem, necnon in Comitatu Middlesexiæ, & quæ tenet, &c.

REX

A.D. 1313. Edw. 2. REX Venerabili in Christo Patri R. eadem gratiâ, Episcopo Dunelmensi, salutem.

Ibid. Cùm Dominus Clemens, &c. Et ideo vobis mandamus quod præfatis Alberto & Leonardo, &c. Domos, Ecclesias, Villas, &c. Quæ fuerunt dictorum Magistri & Fratrum Militiæ prædictæ, infra libertatem Episcopatûs vestri, & quæ in Custodiâ vestrâ existunt, sine dilatione aliqua, liberari faciatis salvo jure nostro, &c. *& tunc ista clausula*, &, ut liberationem prædictam consultiùs facere valearis, transcriptum brevium nostrorum, inde in Regno nostro directorum, vobis mittimus præsentibus interclusum.

Teste ut supra.

A.D. 1313. Edw. 2. Eodem modo mandatum est Edwardo, Comiti Cestriæ Filio Regis karissimo, vel Justiciario suo ibidem.

Eodem modo mandatum est Justiciario, Cancellario, & Thesaurario Regis Hiberniæ, vel eorum loca tenentibus.

Eodem modo mandatum est Cancellario & Camerario Scotiæ, vel eorum loca tenentibus.

Eodem modo mandatum est Rogero de Mortuo Mari, Justiciario Walliæ.

Mandatum Vicecomitibus de protegendo Hospitalarios in assecutione præmissorum.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid. REX Vicecomiti Huntingdoniæ, salutem.

Cùm Dominus Clemens, *&c. usque protestationis nostræ supradictæ:* Mandaverimúsque Custodibus Terrarum, Ecclesiarum, & Tenementorum prædictorum in Comitatu tuo, quod præfatis, Alberto & Leonardo, &c. Domos, Ecclesias, &c. quæ fuerunt dictorum, Magistri & Fratrum Militiæ prædictæ, in Comitatu prædicto, & quæ in Custodiâ suâ ex commissione nostrâ existunt, unà cum bladis.

Nos, volentes mandata nostra in hac parte effectui debito mancipari, tibi præcipimus quod, si prædicti Custodes in præmissis se reddiderint tepidos aut remissos, tunc præfatis Fratribus, Alberto & Leonardo, vel hujusmodi Attornatis suis, prædictas Domos, Ecclesias, Villas, Maneria, Terras, Redditus, Loca, & alias Possessiones quascumque, cum suis juribus, & pertinentiis Universis, in Ballivâ tuâ, in formâ prædictâ habenda, liberes indilatè: A.D. 1313.

Et ipsos ab injuriis & violentiis indebitis, super assecutione præmissorum, in formâ prædictâ, quantum in re est, protegas & defendas.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Vicecomiti Cornubriæ,	*Vicecomiti Lincolniæ,*	*Salopiæ,*
Vicecomiti Eborum,	*Vicecomiti Kanciæ,*	*Lancastriæ,*
Vicecomiti Suffolciæ,	*Vicecomiti Devoniæ,*	*Bucks,*
Vicecomiti Suththamptoniæ,	*Vicecomiti Hertfordiæ,*	*Westmerlandiæ,*
	Vicecomiti Staffordiæ,	*Derbiæ,*
Vicecomiti Somersettiæ,	*Vicecomiti Dorsettiæ.*	*Gloucestriæ,*
Vicecomiti Essexiæ,		*Cantebrigiæ,*
Vicecomiti Nottinghamiæ,	*Middlesexiæ,*	*Leicestriæ,*
Vicecomiti Herefordiæ,	*Warrick,*	*Surriæ,*
Vicecomiti Oxoniæ,	*Wiltes,*	*Wygorniæ,*
Vicecomiti Northumbriæ,	*Berks,*	*Bedfordiæ,*
Vicecomiti Rotelandiæ,	*Sussexiæ,*	*Norffolciæ.*
Vicecomiti Cumbriæ,		

Eodem modo mandatum est Vicecomit. London. de Domibus, Ecclesiis, Maneriis, Terris, Redditibus, Locis, & aliis Possessionibus quibuscumque, cum suis juribus & pertinentiis Universis, in eisdem Civitate & suburbio, liberandis, *ut supra.*

Vicecomiti Northamptoniæ.

Ad Scotos, de fidelitate continuanda.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m 9.

REX Venerabilibus in Christo Patribus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus: & dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, Liberis hominibus, & omnibus aliis de Terrâ Scotiæ, ad pacem nostram existentibus, salutem.

Super hiis, quæ per dilectos & fideles nostros, Patricium Comitem de Dunbar, & Adam Gurdun, nobis significâstis, vobis duximus rescribendum, quòd, circa Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum, ordinavimus esse apud Berewicum super Twedam, cum exercitu nostro, ulteriùs contra inimicos & rebelles nostros illarum partium progressuri:

Quocirca Fidelitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus quatenus constantiam, erga nos hactenus probatam, velitis gratis operibus continuare; ita quòd vos exindè debeamus meritò commendare. A.D. 1313.

Nos enim, in adventu nostro ad partes illas, de statu vestro taliter curabimus ordinare, quòd perpetua quies & tranquilitas præparabit, Deo dante: & de gravaminibus, vobis per quosdam Ministros nostros partium illarum hactenus illatis, sicut iidem, Comes & Adam, nobis ex parte vestrâ suggesserunt, de Consilio nostro remedium competens ordinavimus; & Literas nostras Patentes quibusdam fidelibus nostris indè fieri fecimus, prout per eosdem, Comitem & Adam, vel eorum alterum, poteritis pleniùs informari.

Teste Rege apud Westmonasterium, 28. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Privilegia Concessa Dordracensibus, durante vita Comitissæ Holandiæ, sororis Regis.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, ad requisitionem, dilecti & fidelis nostri, Humfredi de Bohun, Comitis Herefordiæ & Essexiæ, necnon Elizabethæ, Consortis suæ, Comitissæ Hollandiæ, sororis nostræ karissimæ, suscepimus in protectionem & defensionem nostram, necnon in salvum & securum conductum nostrum, Burgenses & Mercatores Villæ de Durdraco in Hollandiâ, in veniendo infra Regnum & potestatem nostram, cum bonis & Mercandisis suis, ad negotiandum de eisdem ibidem, morando, & exinde redeundo;

Ita quod nullus Burgensis, seu Mercator Villæ prædictæ, veniens infra Regnum, seu potestatem nostram prædictam, pro aliquo debito, unde idem Burgensis, seu Mercator, vel aliquis alius de Comunitate Villæ prædictæ, Principalis non existat: seu pro transgressione aliquâ, per alium, quàm per semetipsum, vel alium de prædictâ Communitate factâ, distringatur, vel attachietur per arestationem bonorum & Catallorum suorum, in eisdem Regno & potestate, impediatur quominus de eisdem bonis & Catallis suis ibidem disponere, & commodum suum facere possit, prout sibi meliùs videbitur expedire; A.D. 1313.

Dumtamen Legales excerceat Merchandisas, & inde faciat consuetudines debitas, & consuetas in Regno nostro.

Et, nè Mercatores aliqui alii, quàm de Villa prædicta, per Burgenses & Mercatores prædictæ Villæ de Durdraco, infra Regnum & potestatem nostram prædictam advocentur, seu, per hujusmodi conductum nostrum, tuitionem vel defensionem, in eisdem Regno & potestate nostris, habeant aliqualem:

Volumus & Concedimus quòd, quandocumque Navis alicujus, de Villa prædicta, cum bonis & Mercandisis suis, carcata fuerit ad veniendum infra Regnum & potestatem nostram prædictam, absque omni dolo & fraude, fiat indentura, de bonis & Mercandisis ipsis nominatis, & per Legales Mercatores Villæ prædictæ appræciatis, inter Magistrum Navis prædictæ, vel illum cujus bona illa fuerint, & Scabinos & Juratos ejusdem Villæ, ac etiam Procuratorem prædictorum, Comitis & Comitissæ, ibidem.

Cujus-

A.D. 1313. Edw. 2. Cujus quidem indenturæ una pars (sigillo communi Villæ prædictæ, & quodam parvo sigillo, ad hoc per eosdem, Comitem & Comitissam, deputato, & in custodiâ Procuratoris prædicti remanente, consignata) penes Magistrum prædictum, vel Dominum bonorum prædictorum; & altera pars penes Procuratorem prædictum remaneat, pro majori securitate & evidentiâ præmissorum. A.D. 1313. Edw. 2.

In cujus, &c. quamdiu præfata Comitissa vixerit duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Decembris.

Dupplicatur.

Literæ Procuratoriæ & plenæ potentiæ Magistri & Conventus Ultramarini Ordinis Domus Sancti Johannis Jerusalem, Alberto de Castro Nigro concessæ.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ex Orig. Penes Camer.

NOverint universi, præsentes literas inspecturi, quòd nos,

Frater Fulco de Vilareto, Dei & Sedis Apostolicæ gratiâ, Sanctæ Domûs Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem Magister humilis & pauperum Christi Custos,

Frater Tertitius le Lorgne Marescallus,

Frater Petrus de Claromonte, tenens locum Hospitalarii,

Frater Richardus de Ravelino Draperius,

Frater Ren de Deo Thesaurarius,

Frater Philippus de Gragnana, Urbis,

Frater Martinus Petri de Ros, Messanæ, Priores,

Frater Petrus de Sancto Johanne, Præceptor Achayæ;

Cæterique omnes & singuli Fratres & Conventus Domûs ejusdem, ad sonum Campanæ Rodi, ut moris est, in loco solito congregati, internâ meditatione pensantes beneficiorum largitionem innumerabilium, per Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum nostrum, Clementem quintum, Divinâ providente Clementiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac universalis Ecclesiæ Summum Pontificem, Sacrum ejus Dominorum Cardinalium Collegium, & totum generale Concilium, Viennæ proximè celebratum, nobis & Domui, liberalitate maximâ, largitorum:

Viasque & modos, cum summâ diligentiâ exquirentes, per quos possint in nostris manibus reparari, emendari, augmentari, ac providè gubernari dicta immensa beneficia, & fructus uberes, cum Dei benedictione, ex ipsis, & aliis bonis nostris, & Domûs prædictæ haberi, percipi, & colligi: quibus Terra sancta de Mathometicolarum infidelium manibus possit, Deo faciente, celeriter liberari:

A.D. 1313. Attendentesque etiam Domos nostras, partium transmarinarum, inprovidâ administratione Præsidentium, attritas multipliciter & afflictas, visitatione, correctione, ac reformatione celeri, tàm in capite, quàm in membris, valde admodum indigere:

Ac, de discretione, probitate, legalitate, bonâ administratione, diligentiâ & industriâ Religiosi in Christo, nobis carissimi, fratris Alberti Alamani, ejusdem Domûs Magni Præceptoris, in partibus cismarinis (quas in magnis & arduis, quæ nos & Domus actenus sibi commisimus, fructuosas & utiles invenimus) plenam in Domino gerentes fiduciam, eundem fratrem Albertum communi omnium tractatu, concordiâ, concilio, voluntate, ac consensu expresso, ad Romanam Curiam, & Curias illustrium Regum, & aliorum Principum Orthodoxorum, & ad universas & singulas partes transmarinas, cum Religiosis in Christo, nobis carissimis, dilectis (Fratre Richardo de Ravielino Draperio, Fratre Philippo de Gragnana Priore Urbis, Fratre Leonardo de Tibercis Priore Venetiarum & Procuratore in Romanâ Curiâ generali, Fratre Henrico de Mayneriis, Fratre Arnaldo de Solerio, Fratre Artando de Chavanono, nostri Magistri Sociis, & Fratre Duranto de Præpositura, Præceptore Montis Chalini & Salvitatis de Auriliaco (quos ei donamus & assignamus in Socios, consiliarios & coadjutores) disponimus destinandum:

Ipsumque in omnibus & singulis Prioratibus, Præceptoriis, Castellaniis, Bajuliis, Domibus, Civitatibus, Castris, Villis, Locis, & quibuscumque aliis Bonis, Juribus, & Rationibus nostris, & Domûs nostræ antiquis, ac nobis & Domui noviter quoquomodo concessis, & imposterùm concedendis, in dictis transmarinis partibus existentibus, quæcumque sint, ubicumque, & in quibuscumque

A. D. 1313. Edw. 2. cumque consistant, & quocumque censeantur nomine, Visitatorem, Inquisitorem, Correctorem, Reformatorem, Administratorem cum libera, locum nostrum tenentem, verum, certum & indubitatum Procuratorem, Sindicum, Yconomum, Actorem, & ad prædictas curias, nostrum, & Domûs specialem Nuncium facimus, constituimus, auctoritate præsentium, & creamus:

Dantes & concedentes eidem Visitatori, Inquisitori, Correctori, Reformatori, Administratori cum libera, locum nostrum tenenti, Procuratori, Syndico, Yconomo, Actori, & Nuncio nostro, & Domûs, in transmarinis partibus, & Curiis antedictis, plenam & liberam facultatem, auctoritatem & licentiam, ac etiam speciale mandatum, se ad ipsas partes transmarinas, & Curias, & ipsarum quamlibet personaliter transferendi:

Ac in eis, & in universis, & singulis Prioratibus, Præceptoriis, Castellaniis, Bajuliis, Domibus, Civitatibus, Castris, Villis, & aliis quibuscumque Locis, & Bonis, Juribus, & Rationibus nostris, & Domûs nostræ antiquis, noviterque nobis & Domui, in præfato Sacro Generali Concilio, de bonis Domûs Militiæ Templi, quondam, vel aliundè, quomodolibet elargitis, & deinde largiendis, de consilio, voluntate, ac expresso assensu prædictorum Sociorum suorum, vel Majoris partis eorum, sibi tunc assistentium, per se, vel alium, seu alios, visitandi, inquirendi, corrigendi, reformandi, administrandi, procurandi, nunciandi, reparandi, emendandi, excusandi, supplicandi in dictis curiis, & aliis quibuscumque, nomine nostro, & Domûs, & Litteras Gratiæ atque Justitiæ impetrandi:

De largitione dictorum bonorum, & aliorum quamplurium beneficiorum, dicto Domino nostro Summo Pontifici, ejus Sacro Collegio, Illustrissimis Regibus, & aliis Principibus Orthodoxis, grates devotissimas referendi: Visitatoris, Inquisitoris, Correctoris, Reformatoris, Administratoris cum libera, Nunciatoris, Procuratoris, & locum nostrum Tenentis, in Capite ac in Membris, & in quascumque personas Domûs nostræ, cujuscumque status, gradûs, dignitatis, auctoritatis, & condiditionis, & quocumque exemptionis, generalis vel specialis, munitas privilegio, vel litteris, sub quacumque formâ verborum, eis concessis,

Officium seu officia, conjunctim vel separatim, plenè & liberè exercendi; contra ipsas personas & ipsarum quamlibet, per modum inquisitionis, denunciationis & accusationis (prout discretioni suæ visum fuerit) procedendi: A. D. 1313. Edw. 2.

Eas & quamlibet earum ad sui præsentiam, quando & quotiens voluerit, evocandi:

Plantam seu plantas Fratrum, Esgardium seu Esgardia faciendi, & tenendi de eis; & easdem de suis excessibus, juxta Domûs nostræ statuta ac bonas consuetudines, puniendi:

Removendi eas a suis Bajuliis, Domibus, Officiis, & Administrationibus; &, si necesse fuerit, carceribus mancipandi; vel nobis, citra mare, judicandas, puniendas, corrigendas, aut in carceres recludendas, cum plenâ informatione suorum excessuum, transmittendi:

De eis, & earum qualibet postulanti cuilibet, complementum justitiæ faciendi, & sibi fieri de ipsis, coram quibuscumque Judicibus, Ecclesiasticis vel Secularibus, nostro & Domûs nostræ nomine, postulandi:

Domos, Bajulias, Officia, & Administrationes, sic eis ablatas, personis aliis sufficientibus tenendas & regendas, libere committendi:

Universas & singulas Domus, Ecclesias, Capellas, Oratoria, Civitates, Castra, Villas, Terras, Grantias, & Loca, Possessiones, Jurisdictiones, Redditus atque Jura, omniaque alia Bona, Mobilia & Immobilia, vel se moventia, cum omnibus Membris, Juribus, & Pertinentiis suis, in dictis partibus transmarinis consistentia, Domûs & Ordinis Militiæ Templi, quondam nobis, ac Domui in dicto Sancto Concilio collata, & imposterum conferenda ubiliber; immo nomina, actiones & jura, quæ tempore captionis Magistri, & quorundam Fratrum ipsius Ordinis Templi in Regno Franciæ, comuniter factæ, eisdem, Domui & Ordini, vel personis ipsius Ordinis Militiæ Templi, quocumque modo competebant, vel competere poterant, contra quoscumque petendi, requirendi, exigendi, recipiendi a quibuscumque Personis, Ecclesiasticis vel Secularibus, & ea ad nos, & proprietatem Domûs nostræ, ac nostri Ordinis, adducendi:

Corporaliter possessionem, vel quasi, eorumdem, nostro & Domûs nostræ nomine, per se, vel alium, seu alios, adipiscendi:

Ipsamque regnandi, gubernandi, & administrandi, de voluntate & beneplacito Sedis Apostolicæ:

Eadem bona etiam antiqua, fructus & proventus eorum, taxandi, vel taxari faciendi:

A.D. 1313. Edv. 2. faciendi: & ea per Domos, seu Bajulias determinatas & limitatas, ut utiliùs sibi, & astantibus ei visum fuerit, dividendi:

Bajuliis, seu Domibus, per eum, vel alium, seu alios, limitatis taliter, responsiones certas & pingues, ad utilitatem Terræ Sanctæ negotii, imponendi:

Ipsas Bajulias & Domos, regendas & administrandas ad vitam, vel aliàs ipsis, quibus expedire noverit, committendi & conferendi; & eos ab eisdem removendi, quum & quotiens sibi expedire videbitur:

Nobiles homines & innobiles, Clericos & Seculares, pro servitio & regimine dictarum Bajuliarum & Domorum, ad Domûs nostræ consortium, si necesse fuerit, admittendi; & ipsis admissis nostræ religionis habitum, & Nobilibus Militiæ cingulum tribuendi:

Fratres & Donatos, de unâ Domo in aliam, & de uno Prioratu in alium, transferendi: & citra mare etiam Fratres, Donatos, Homines, Vassallos, & Subditos quoscumque Domûs nostræ, cujusvis status, gradûs, dignitatis, auctoritatis, & conditionis, pro Terræ sanctæ servitio, vel quacumque aliâ ratione, seu causâ transmittendi: aut, si maluerint, secum ducendi: &, ut citra mare veniant, eis & singulis eorum effectualiter injungendi, eosque, si non venerint, tanquam Rebelles & Inobedientes, & quoscumque mandatis nostris Rebelles & Inobedientes, invenerint per justitiam Domûs nostræ ducendi: vel ipsos aliter puniendi: ac vocatos per nos ad partes transmarinas, in transmarinis partibus retinendi: & eis ipsorum passagium, seu passagia relaxandi & remittendi; numerum Fratrum suorum, Donatorum, & aliorum Servitorum, in dictis Bajuliis, seu Domibus nostris quibuscumque sistentium, diminuendi, &, si sibi expediens videbitur, augmentandi:

Pro universis & singulis dictis bonis nostris. & Domûs antiquis, ac noviter concessis, & in futurum concedendis, in dictis transmarinis partibus constitutis & positis, in judicio, vel extra, coram quibuscumque Judicibus, Ecclesiasticis Secularibusve, & in quacumque Curiâ, Ecclesiasticâ vel mundanâ, agendi, defendendi, petendi, proponendi, excipiendi, libellum vel libellos offerendi, oblato vel oblatis respondendi, litem contestandi, jurandi de calumpnia, & de veritate dicendi in animas nostras, & scribendi cujuslibet alterius generis juramentum:

Testes, & instrumenta, & alia quæcumque documenta legitima producendi, & productis obiciendi, concludendi, & renunciandi: A.D. 1313. Edv. 2.

In causis de jure & de facto, sententiam, & sententias diffinitivas, & interlocutoria vacuandi & audiendi, & ab ipsis, atque gravaminibus, illatis & inferendis, semel vel pluries appellandi, Apostolos petendi, appellationem & appellationes prosequendi:

Ad exequendum processus, & quassumque sententias, super recuperatione dictorum bonorum, nobis & Domui de novo datorum, juxta mandatum Apostolicum, Prælatos, Executores, Commissarios, & quoscumque alios, ad executionem deputatos hujusmodi, requirendi:

Computa & rationes ab hiis, qui dicta bona, vel aliqua de prædictis, aut etiam de nostris antiquis, dudum quoquomodo tenuerint, & habuerint, & rexerunt, & receperunt, & administrârunt:

Et a Procuratoribus nostris, loca nostra tenentibus, Præceptoribus Camerarum nostrarum, Prioribus, Præceptoribus & Ballivis, vel eorum loca tenentibus, & quibuscumque aliis Fratribus nostris & Subditis, ad quorum manus responsiones, talliæ, subventiones, promissiones, bona defunctorum, pecuniæ, jocalia, arnesia, procassia nostra, indulgentiarum, legatorum, & relictorum pecuniæ, vel aliqua ex prædictis quomodolibet pervenerint, aut pervenient, ipso in partibus transmarinis agente, ac potestate sibi durante hujusmodi, petendi, audiendi, exigendi, & recipiendi de hiis, qui recipient ab eis, vel a quibuscumq; aliis, & pro quibuscumque causis & rationibus, cum effectu quittandi, absolvendi, definiendi, & pactum de ulterius non petendi, dandi, & faciendi:

Solutionem & solutiones accipiendi, & eas nostro nomine faciendi:

Pro necessitatibus nostris & Domûs, mutuum seu mutua, a quibus voluerit, & invenerit, accipiendi, & contrahendi pro pecuniis, mutuo susceptis, aut suscipiendis, & aliis quibuslibet causis & rationibus, nos, Domum nostram, & bona omnia nostra & Domûs, præsentia & futura, generaliter vel specialiter, effectualiter obligandi, atque ypothecandi:

Bona ipsa, vel quæ voluit ex prædictis imperpetuùm, ad vitam, vel aliud tempus, purè, conditionalitèr, aut in emphiteosim, sub certo annuo censu, vel precarii, commodati, depositi, donationis,

A. D. 1313. Edw. 2. nationis, venditionis, permutationis, infeudationis, pignoris, & cujuslibet alterius contractûs titulo, personis, quibus voluerit, donandi, concedendi, tradendi & assignandi:

Et hos, cum quibus contrahent, vel procuratores eorum, in possessionem corporalem, vel quasi, dictorum bonorum inducendi, & inductos defendendi:

Et possessionem corporalem, vel quasi, horum, quæ contrahendo, vel quocumque alio modo, sibi, vel alii, ejus nomine, atque Domûs, donata & concessa fuerint, per se, vel per alium, seu alios apprehendendi & adipiscendi:

Et de hiis, & aliis bonis nostris, & domûs, prout nobis & domui expedire noverit, ordinandi:

Priores, Præceptores, Ballivos, nostri Magistri, vel eorum loca tenentium, Fratres, donatos, & quoscumque alios subditos nostros, & domûs, in sæpedictis partibus transmarinis constitutos, cujuscumque statûs, auctoritatis, dignitatis, aut conditionis existant, ad congregationes, & capitula provincialia, per eum, de Consilio dictorum Sociorum suorum, & aliorum fratrum & procerum domûs, ei assistentium, vel majoris partis eorum, ordinandas, & demandandas, quum & quotiens discretioni suæ faciendum noverit, personaliter evocandi: & dictas congregationes, atque capitula celebrandi, & in eis dicendi, ordinandi, concedendi, statuendi, destituendi, & quæque alia faciendi, quæ tangere & respicere cognoverit honorem & commodum domûs nostræ:

Compromittendi, opponendi, paciscendi, transigendi, conveniendi, substituendi Procuratores, unum, vel plures, ante litem contestatam, vel post, & eosdem revocandi, quando & quotiens sibi videbitur expedire;

Et demùm universa alia & singula dicendi, faciendi, tractandi & ordinandi in præmissis, & præmissorum quolibet, quæ nos in generali nostro Capitulo, vel extra, in nostris congregationibus dicere, facere, tractare, ac ordinare possemus, si præsentes essemus, & quæ talium contractuum & negotiorum merita desiderant & requirunt, etiamsi mandatum exigant speciale:

Ratum, gratum, firmum, & stabile habituri perpetuò quicquid, per eundem Visitatorem, Inquisitorem, Correctorem, Reformatorem, Administratorem cum libera, locum nostrum tenentem, Procuratorem, Syndicum, Yconomum, Actorem, & nostrum, ac Domûs nostræ Nuncium specialem, vel substituendum, aut substituendos ab eo, in prædictis, & prædicta quoquomodo tangentibus, de Consilio, cum voluntate, ac consensu dictorum Sociorum, vel majoris partis eorum, tunc ei assistentium, actum, dictum, visitatum, inquisitum, correctum, reformatum, administratum, donatum, concessum, petitum, exactum, receptum, solutum, quitratum, procuratum, tractatumque fuerit, vel aliter ordinatum;

Promittentes rem ratam haberi, & judicatum solvi, cum omnibus suis clausulis, sub ypotheca & obligatione bonorum omnium Domûs nostræ, præsentium ac etiam futurorum; nosque fidejussores constituentes pro eodem Procuratore nostro, Syndico, Yconomo, & Actore, & substituendo ac substituendis ab eo: ipsos & ipsorum quemlibet relevare volentes ab omni onere satisdandi.

Et, ne forsan, aliquo casu interveniente, quod absit, posset executio potestatis atque auctoritatis hujusmodi, per nos eidem Fratri Alberto attributarum præsentibus, in detrimentum nostrum & Domûs annullari, aut in aliquo retardari;

Volumus & concedimus, tenore præsentium, dicto Fratri Philippo de Gragnana, Priori Urbis, quòd, in defectu dicti Fratris Alberti, aliquo casu interveniente, potestatem & auctoritatem nostras præmissas perficere nequiuntis, possit, de consilio, voluntate, ac expresso assensu dictorum aliorum Sociorum suorum, vel majoris partis, tunc sibi assistentium, prædicta omnia & singula sibi assumere, ipsaque facere, dicere, procurare, exequi, tractare, ordinare, incipere, mediare, complere, ac incepta per eundem Fratrem Albertum in omnibus & per omnia effectui mancipare;

Eundem Priorem Urbis, in casu prædicto, vel simili, loco dicti Fratris Alberti exnunc, ut extunc, super universis & singulis, superiùs expressatis, & ea tangentibus, per præsentes, cum omni potestatis plenitudine subrogantes, & sibi vices nostras totaliter committentes.

Quocirca, districtè præcipiendo, mandamus, in virtute Sanctæ Obedientiæ Nichilominus injungentes, Religiosis, in Christo nobis carissimis, Universis & singulis Prioribus, Vicepriorihus, Præceptoribus, & Baylivis, & eorum, aut nostri Magistri loca tenenti, Fratribus, Sororibus, Donatis, Hominibus, Vassallis, & Subditis quibuscumque nostris,

A.D. 1313. Edw. 2. ftris, & Domûs ac Ordinis, & Domûs quondam Militiæ Templi, in prædictis transmarinis partibus constitutis, quatenus prædictum Fratrem Albertum, Visitatorem & locum nostrum tenentem, vel, in defectu ejusdem, ut præmittitur, dictum Fratrem Philippum, Priorem Urbis, benignè admittant, caritativéque tractent, & sibi, ac familiis suis, in omnibus suis necessariis, eundo, stando, & redeundo, liberaliter provideant, ac ei, tanquam nobis, in omnibus, spiritualitatem & temporalitatem quoquomodo tangentibus, intendant & pareant reverenter; sibi impertire studentes in hiis, quæ ad Curam, & Regimen, & Administrationem dictorum bonorum, ac expeditionem felicem & celerem negotiorum nostrorum, & Domûs, suum fideliter Consilium, Auxilium, & favorem; sic, tanquam Filii Obedientiæ, se habentes in prædictis, quòd devotionis eorum promptitudinem condignis in Domino laudibus attollere valeamus. A.D. 1313. Edw. 2.

In quorum omnium testimonium & certitudinem, Bulla nostra communis, plumbea, præsentibus est appensa.

Data Rodi, die septimâ decimâ Mensis Octobris, Anno Domini Millesimo, trecentesimo, duodecimo.

De transfretatione Regis & ejus reditu.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 13. d.

MEMORANDUM, *quod Dominus Rex transfretavit in Portu Dovorræ versus Bononem in Peregrinatione, die Mercurii, proximo ante Festum Sanctæ Luciæ Virginis, Anno Regni sui septimo:*

Et die Jovis, in vigiliâ Sancti Thomæ Apostoli proximo sequenti rediit in Angliam, & applicuit in Portu de Sandwico, magno sigillo ipsius Domini Regis, in custodiâ Domini Walteri, Electi Cantuariensis, sicut priùs, interim existente. A.D. 1313.

De Summonitione Servitii pro guerra Scotiæ.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 14. dor.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Satis vobis constat, & per diversas mundi partes, non absque nostri, & vestri, ac aliorum fidelium nostrorum dedecore, credimus divulgari, qualiter Robertus de Brus, suique Complices & Fautores, Inimici & Rebelles nostri, dudum contra, claræ memoriæ, Dominum E. quondam Regem Angliæ, genitorem nostrum, proditionaliter insurgentes, & adhuc in hujusmodi rebellione pertinaciter perdurantes, tàm nostra, quàm fidelium nostrorum Castra, Fortalicia, Villas, & Terras, in terra nostra Scotiæ, ac aliis terris nostris adjacentibus, invaserunt & occupârunt; homicidia, deprædationes, incendia, sacrilegia, & alia innumera facinora inhumaniter perpetrando:

Propter quæ ordinavimus, & esse proponimus, Domino concedente, die Lunæ, proximò ante Festum Sancti Barnabæ Apostoli, proximò futurum, apud Berewicum super Twedam, cum equis & armis, & toto servitio nobis debito, ad proficiscendum exinde contra prædictos Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum rebellionem & nequitiam viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendum. A.D. 1313.

Et ideo vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quod, ad prædictos diem & locum, sitis ad nos, cum equis & armis, & toto servitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiscendum exinde nobiscum, & cum aliis fidelibus nostris, contra Inimicos & Rebelles nostros supradictos, ad ipsorum induratam malitiam & proterviam potenter & viriliter, divino favente præsidio, comprimendum; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & vestrum, ac Regni nostri commodum diligitis, nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Westmonasterium, 23. die Decembris.

Consimiles Literæ diriguntur subscriptis; videlicet,

Thomæ de Brotherton, Comiti Norffolciæ,
Adomaro de Valentia, Comiti Pembrokiæ,
Humfrido de Bohun, Comiti Herefordiæ & Essexiæ,
Guidoni de Bello Campo, Comiti Warr.
Edmundo, Comiti Arundell,
Roberto de Veer, Comiti Oxoniæ,
Thomæ de Berkele,

Roberto

A.D. 1313. Edw. 2.

Roberto Filio Walteri,
Theobaldo de Verdun,
Nicholao de Afle,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Willielmo Martyn,
Thomæ Multon de Egremund,
Thomæ Multon de Gilleflond,
Marmaduco de Tweng,
Alano la Zouche,
Thomæ de Furnivall,
Willielmo de Brewofa,
Petro de Malo Lacu,
Rogero de Mortuo Mari de Wygemor,
Rogero de Mortuo Mari de Chirk,
Johanni de Segrave,
Henrico de Lancaftre,
Hugoni le Defpenfer,
Johanni Tybotot,
Hugoni de Nevill,
Roberto de Monte Alto,
Johanni Giffard de Brummesfeld,
Thomæ de Bardolfe,
Richardo de Grey,
Johanni de Grey,
Radulpho Baffet de Draiton,
Radulpho de Gorges,
Radulpho Baffet de Sapecote,
Henrico de Bello Monte,
Henrico de Percy,
Roberto de Clifford,
Johanni de Orreby,
Rogero de Novo Mercato,
Willielmo la Zufche,
Anchero Filio Henrici,
Philippo de Kyme,
Edmundo Deyncourt,
Johanni Botecurte,
Thomæ Mandut,
Willielmo Paynel,
Henrico de Erdinton,
Johanni de Sulleie,
Henrico Tregoz,
Roberto de Ufford,
Henrico Tyeis,
Henrico Hufe,
Adæ de Everingham,
Willielmo le Botiller de Wemme,
Petro Corbet,
Johanni Estagani,
Johanni de Thorp,
Willielmo le Marefchall,
Nicholao de Segrave,
Thomæ le Latymer,
Johanni de Lancaftria,
Waltero de Faucomberge,
Willielmo de Clamvill,
Galfrido de Say,
Roberto Filio Pagani,
Hugoni Veer,
Gilberto Pecche,
Philippo Darcy,
Hugoni de Courteneye,
Johanni la Warre,
Johanni de Claveryng,
Fulconi Extraneo,
Fulconi Filio Warini,
Mauritio de Berkele,
Johanni de Infula de Wyght,
Johanni de Cherleton,
Johanni de Bello Campo de Somerfet,
Johanni de Rypariis,
Galfrido Luterell,
Johanni de Sancta Johanne de Lageham,
Simoni de Monte Acuto,
Waltero de Teie,
Roberto de Grendon,
Bogom de Knovill,
Thomæ de la Roche,
Willielmo Tuchet,
Alano Phikenet,
Alexandro de Frivill,
Randolpho Sanuzaver,
Thomæ de Greleie,
Willielmo de Havyngfeld,
Roberto de Infula,
Johanni de Moubray.

De Proclamatione pro dicto Servitio.

A.D. 1313. An. 7. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Eborum, falutem, *&c. ut fupra.*

Et ideo tibi præcipimus, in fide, qua nobis teneris, firmiter injungentes, quod facias Archiepifcopos, Epifcopos, Abbates, Priores, & alias perfonas Ecclefiafticas, & etiam viduas, & alias mulieres de Balliva tua, qui de nobis tenent per fervitium Militare, vel per Serjantiam, vel de Cuftodiis Archiepifcopatuum, Epifcopatuum, feu aliis Cuftodiis, five Wardis, in manu noftra exiftentibus,

Quod, ad dictos diem & locum, habeant ad nos totum fervitium fuum, nobis debitum, cum equis & armis benè munitum, & paratum ad proficifcendum exinde nobifcum, & cum aliis fidelibus Regni noftri contra Scotos prædictos.

Summoneri etiam facias Comites, Barones, & omnes alios de Balliva tua, qui de nobis tenent in Capite, quod fint ad nos, ad præfatos diem & locum, cum equis & armis, & toto fervitio fuo, quod nobis debent, ad progrediendum fimiliter nobifcum contra memoratos Scotos, ad eorum malitiam & rebellionem perfidam contrerendum.

Præmiffa

A.D. 1313. Edw. 2. Præmissa in locis, in Balliva tua, ubi expedire videris, nichilominus ex parte nostra publicè proclamando; & ita te habeas in hiis mandatis nostris exequendis, quod Summonitio exercitûs nostri non retardetur pro defectu tui; pro quo ad corpus tuum, & ad omnes terras, & catalla tua, graviter capere debeamus. A.D. 1313. Edw. 2.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De inhibitione Torneamenti apud Blith.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 13. d. REX Vicecomiti Notinghamiæ, salutem.

Cùm, sicut intelleximus, quidam homines ad Arma, ad torneandum, sine licentia nostra, apud Blith, in Balliva tua, in proximo sint venturi, undè plurimùm admiramur, nec immeritò, & movemur,

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in dicta Villa de Blith, & alibi, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostra firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius homo quicunque ad arma, apud dictam Villam, seu alibi, infra Regnum nostrum, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu aliqua alia facta armorum excercere præsumat sine licentia nostra speciali.

Et, si quos in Balliva tua inveneris, qui, post Proclamationem & inhibitionem hujusmodi, aliquod factum armorum ibidem excercuerint, tunc eos, cum equis & hernesiis, arestes, & sub aresto custodias, donec aliud a nobis indè habueris in mandatis. A.D. 1314.

Et de toto facto tuo in hac parte, & de nominibus transgressorum Proclamationis & inhibitionis prædictarum, nobis sub sigillo tuo constare facias indilatè.

Et ita te habeas, in hoc mandato nostro diligenter exequendo, quod ad te, per tui defectum, non habemus materiam graviter capiendi.

Teste Rege apud Wyndesoram, primo die Januarii.

Per ipsum Regem.

De quibusdam in Bulla, juri Regio præjudicialibus, per Archiepiscopum Cantuariensem renunciatis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. In Ced. annex. Bullæ Orig. n. 26, 28. IN NOMINE DOMINI AMEN.

Anno ejusdem ab Incarnatione Millesimo, Trecentesimo, Tertiodecimo: Indictione duodecimo; die Mensis Januarii tertiâ; constitutus personaliter, coram Excellentissimo Principe & Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Rege Angliæ Illustri, in Capella Manerii sui, infra Parcum suum de Wyndlesore, Sarum Diocesis, in mei, Notarii Publici infrascripti, necnon Dominorum, Roberti de Felton, Johannis de Charleton, & Hamonis de Sutton, Militum: necnon Dominorum, Rogeri de Wyngefeld, Willielmi de Ereminne, ac Ricardi de Elesfeld, Clericorum, & aliorum præsentium,

Venerabilis Pater Dominus Walterus, Dei gratiâ, nuper Wygorniensis Episcopus,

Quem Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus, Dominus Clemens, divinâ Providentiâ, Papa Quintus, a vinculo, quo dictæ Wygorniensi Ecclesiæ tenebatur, absolverat, & ad Cantuariensem Ecclesiam transtulerat, ac in ejusdem Ecclesiæ Archiepiscopum præfecerat & Pastorem, liberam sibi licentiam ad eandem Cantuariensem Ecclesiam transeundi concedendo, curamque & Administrationem ipsius Ecclesiæ Cantuarensis in Spiritualibus & Temporalibus committendo, sicut per suas litteras Apostolicas, verâ ipsius Bullâ plumbeâ, filo canapis, more Curiæ Romanæ, bullatas, eidem Domino Regi directas, quæ sibi præsentatæ fuerunt & traditæ. A.D. 1314.

Quas quidem litteras vidi, & diligenter inspexi:

Dicto ab aliquibus quod in eisdem Litteris Apostolicis aliqua, prædicto Domino Regi & Coronæ suæ præjudicialia, continebantur; idem Dominus Walterus omnibus, in dictis Litteris Apostolicis contentis, per quæ juri Regio, seu dignitati, aut Coronæ suæ Regiæ, derogari vel præjudicari poterit quovismodo; & specialiter illis verbis, per quæ Administratio temporalium dictæ Ecclesiæ Cantuariensis sibi

6 C per

A.D. 1314. Edw. 2. per dictum Dominum Papam committitur, prout in eisdem Litteris Apostolicis continetur, purè, spontè, simpliciter, & absolutè, renunciavit;

Afferens & protestans se nolle, nec debere hujusmodi temporalia admittere, nisi de merâ gratiâ & liberatione Domini Regis supradicti. A.D. 1314. Edw. 2.

Cætera excisa.

De arestando impugnatores Jurium Coronæ Regis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 2. m. 25. REX Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus aliis fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Ad jura nostra Regia, ne depereant, seu per aliquorum Usurpationes indebitas aliqualiter subtrahantur, quatenus justè poterimus, manutenenda: subtractáque & occupata, si quæ fuerint, revocanda; necnon ad impugnatores eorumdem jurium nostrorum refrænandos, &, prout convenit, juxta eorum demerita puniendos, eo studiosiùs nos decet operam adhibere, & solicitiùs extendere Manum nostram, quo ad hoc vinculo juramenti teneri dinoscimur & astringi, pluresque conspicimus indies jura illa pro viribus impugnare.

Cùm igitur nuper recuperaverimus, in Curiâ nostrâ, per considerationem ejusdem Curiæ, Collationem nostram ad Præbendam de Wistowe, in Ecclesiâ Beati Petri Eborum vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, & dilecto Clerico nostro Aymoni de Jonenzano ipsam Præbendam contulerimus Regio jure nostro:

Ac intellexerimus jàm de novo, quòd quidam, jura nostra & Coronæ nostræ pro viribus impugnare nitentes, provocationes, appellationes, citationes, inductiones, & alia impedimenta fecerunt & interposuerunt, seu facere & interponere proponunt, per quæ effectus Collationis nostræ prædictæ enervari, executióque judicii, indè in Curiâ nostrâ prædictâ ritè redditi, de facili posset impediri, nobisque & Coronæ nostræ præjudicium multipliciter generari: A.D. 1314.

Nos, volentes hujusmodi dispendio & præjudicio congruo remedio obviare: judiciáque in Curiâ nostrâ ritè reddita executioni debitæ demandari; omnésque jura Coronæ nostræ impugnantium conatus illicitos refrænare, vobis, omnibus & singulis, præcipimus, firmiter injungendo, quòd, si qui fuerint, qui provocationes, appellationes, citationes, inductiones, seu alia impedimenta quæcunque fecerint seu interposuerint, aut facere seu interponere præsumpserint, per quæ nobis, seu juri nostro, & Coronæ nostræ possit derogari, seu executio judicii prædicti indebitè retardari, tunc eos, sine dilatione, arestari, & in prisonâ nostrâ salvò custodiri faciatis, donec aliud inde a nobis habueritis in mandatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram, 6. die Januarii.

Per breve de privato sigillo.

Ad Regem Franciæ quod aliquem, de suis, Regio adjungeret Nuncio, Papæ destinato.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, &c. ad vota, successus prosperos & felices.

Cùm mittamus dilectum Clericum nostrum, Magistrum Reymundum Subirani, ad Curiam Romanam, pro quibusdam negotiis, statum nostrum & Honorem contingentibus, quæ obnixiùs insident nobis cordi, & de quibus, per eundem, vestram Serenitatem quæsumus informari;

Paternitatem vestram karissimam affectuosis precibus imploramus, quatinus ipsa negotia, & prædictum Reymundum habentes, si placet, specialiter commendata, pro feliciori expeditione dictorum negotiorum in Curiâ prædictâ, eidem Reymundo aliquem de vestris, providum & discretum (prout nuper apud Montem Trollii, vestri gratiâ, facere concessistis) velitis adjungere: ipsósque apud vos cum festinatione expedire, ac Domino Summo Pontifici, super dictis negotiis, vestras Litteras dirigere gratiosas; ut sic, vestro mediante juvamine, optatum effectum feliciter sortiantur. A.D. 1314.

Dat. apud Westmonasterium, 14. die Januarii.

Ad

A. D. 1314. Edw. 2. | A. D. 1314. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ quædam de Moneta, Regi præjudicialia, in Ducatu Aquitaniæ Ordinantem.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, &c. ad vota, successus prosperos ac felices.

Per Ministros nostros, Ducatûs prædicti, nobis est litteratoriè intimatum, quod, ex parte Regiæ magnificentiæ vestræ, in dictum Ducatum, super monetâ, quædam ordinatio pervenit, continens quod moneta nostra Sterlingorum ibidem ulteriùs non curreret, & quod alia moneta nostra, sine visû deputandi a vobis ad hoc, in eodem Ducatu non fieret: aliaque diversa, in eodem Ducatu hactenus inaudita:

Quæ, si, quod absit, ibidem procederent, in nostri præjudicium & exhæredationem manifestiùs redundarent; quæ etiam a vestrâ conscientiâ non credimus emanâsse.

Vestram igitur Paternitatem carissimam affectuosis precibus imploramus, quatinus, super præmissis, velitis facere Festinum remedium adhiberi, & dilecto Clerico nostro, Magistro Reymundo Subirani (quem ad vestræ Serenitatis magnificentiam, pro præmissis & aliis, destinamus) in hiis, quæ vobis super præmissis ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, fidem credulam adhibere; nobisque, si placet, inde vestram rescribere voluntatem.

Dat. apud Westmonasterium, 14. die Januarii.

Ad Papam, de discordiis inter Regem & Episcopum Xanctonensem.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad ea, quæ dissensiones inter nos & subditos nostros, in Ducatu prædicto, producunt, amovenda, & ad quietem & concordiam in hac parte procurandum, nos decet diligentem operam adhibere.

Cum itaque, Pater Sancte, inter Progenitores nostros & Episcopos Xanctonenses, occasione quarumdam jurisdictionum, quas dicti Episcopi sibi vendicârunt in Civitate Xanctonensi, discordiæ pluries subortæ fuissent, & exinde, præter labores graves & expensas, dampna quamplurima subsecuta, nec adhuc super præmissis votiva requies præparetur:

Propter quod, pro mutuo commodo & quiete, cum Venerabile in Christo Patre nunc Electo loci prædicti, pro jurisdictionibus prædictis, in aliis sibi & Ecclesiæ suæ Xanctonensi ita competentibus, permutationem facere peroptamus; cui dictus Episcopus, absque mandato vestro, super hoc, sibi dirigendo, renuit consentire;

Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus præfato Episcopo, ut permutationi prædictæ, ex causis prædictis, consentiat, dignemini vestras dirigere Litteras deprecatorias.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 27. die Januarii.

Ad Papam Responsoriæ.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Accedentes ad nostram præsentiam Nobiles Viri, & nostri dilecti & fideles, Bertrandus de Salviaco Comes Campaniæ Nepos vester, & Alexander de Abernithy Miles, Litteras Sanctitatis vestræ de Credentiâ, sub suis, & Venerabilis Patris W. Wygorniensis Episcopi, nominibus confectas, nobis humiliter præsentârunt, & credentiam eis commissam providè retulerunt.

Exposuerunt nobis siquidem dicti, Comes & Alexander, quòd nostri rogatu, nostræque contemplatione personæ, Venerabilem in Christo Patrem W. Ecclesiæ Cantuariensis Electum, confirmatum, ab Ecclesiâ Wygorniensi, cui prius præfuit, ad dictam Cantuariensem Ecclesiam transtulistis: & quod eisdem, Episcopo, Comiti, & Militi (quos ad vestræ Sanctitatis præsentiam,

pro

A. D. 1314. Edw. 2. pro quibusdam subsidiis, pro apparatu & passagio nostro ad Terram sanctam, in Regno & terris, nobis subjectis, a vestrâ Clementiâ optinendis, transmisimus) intellectis petitionibus nostris, vobis super hoc porrectis per eosdem, gratiose respondistis, quòd ex parte Excellentissimi Principis, & Patris nostri karissimi, Philippi Regis Francorum illustris, super hujusmodi subsidiis optinendis, consimiles petitiones, quibus nondum erat responsum, vel priùs extiterant liberatæ, quodque easdem gratias, quas sibi in præmissis facietis, vestræ paternalis affectionis exhuberantia nobis facere non tardabit:

Super quibus omnibus, & præcipuè pro gratiâ translationis prædictæ, vestræ mansuetudini ad omnimodas gratias assurgimus, quas valemus; supplicantes humilitèr & devotè, quatenus conceptam benivolentiam erga nos dignemini continuare, & præfatum Electum, nostri contemplatione, habere specialitèr commeodatum, ut, ad honorem condignum, per vestram Apostolatûs gratiam, sic assumptus, Apostolicæ Sedis munimine fulciatur; per quod ad suam, & sibi subditorum salutem, nostrique, & Regni nostri honorem & commodum, prosperè dirigat vias suas. A. D. 1314. Edw. 2.

Ad hæc, Pater Sancte, de mutuo Florenorum, quod nobis fecit vestra benignitas reverenda: & de consilio, per dictum Comitem, de eisdem Florenis utiliter exponendis, ex parte vestrâ, per se secretiùs nobis dicto, vestræ Clementiæ consimiles gratiarum referimus actiones; desiderantes vestrum Consilium in hiis, & in aliis, pro viribus observare.

Conservet &c.

Dat. apud Wyndesoram vicesimo septimo die Januarii.

De Cardinali Episcopo Albanensi ad Consilium Regis retento, cum pensione quinquaginta Marcarum.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 2. m. 23.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd nos,

Attendentes fructuosa servitia & matura consilia, quæ venerabilis Pater A. Albanensis Episcopus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, nobis in nostris agendis hactenus gratanter impendit, & indies impendere non desistit, necnon & innumera commoda, quæ nobis per ipsum in futurum speramus impendi,

Eundem Cardinalem de nostro Consilio duximus retinendum, sibi annuam pensionem quinquaginta Marcarum, de nobis percipiendam, ex causis præviis, concedendo. A. D. 1314.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram vicesimo septimo die Januarii.

Per ipsum Regem.

Ad Papam pro Alexandro Bykenore, Electo Dublinensi.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Sanctam Romanam Ecclesiam, Matrem & Gubernatricem cæterarum, ad filias, pastoribus viduatas, eo ferventiùs decet convertere pios oculos maternales, & eis de personis, quarum industriâ citius relevari poterunt, gratiosiùs providere, quo, sic pastorum solatio destitutæ, calamitatibus & angustiis, eo prætextu, in dies affliguntur.

Vacante siquidem Ecclesiâ Dublinensi per mortem, bonæ memoriæ, J. nuper Archiepiscopi dicti loci: petitâque à nobis, ut est moris, alium eligendi licentiâ, & optentâ;

Decanus Ecclesiæ Sancti Patricii Dublinensis, simul cum quibusdam aliis ejusdem Ecclesiæ, & Ecclesiæ Sanctæ Trinitatis ejusdem Civitatis, canonicis, ad electionem de futuro Pontifice procedentes, ac ad dilectum Clericum nostrum, Magistrum Alexandrum de Bykenore (virum utique profundi Consilii, vitæ laudabilis conversatione, litterarum scientiâ, morum etiam honestate præclarâ decoratum, in spiritualibus & temporalibus circumspectum) ipsorum intuitum covertentes, ipsum in suum Archiepiscopum & Pastorem elegerunt, & nobis, per suas patentes litteras, præsentârunt. A. D. 1314.

Nosque, attendentes quod idem Alexander nobis, in terrâ prædictâ, laudabiliter deservivit (de quo similiter Patrem experimentalem probationem habuisse per testi-

A.D. 1314. Edw. I. testimonium Nobilis Viri, & nostri dilecti & fidelis, Richardi de Burgo Comitis Ultoniæ, & aliorum Magnatum de dictâ terrâ, nobis est plenior facta fides) sperantes etiam quod dicta Ecclesia, quæ variis incommodis & angustiis miserabiliter est attrita, per prudentiam circumspectam prænominati electi, ad statum felicem poterit relevari, & tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus salubria suscipere incrementa, quodque prædictus Alexander, cùm in dictâ Ecclesiâ Archiepiscopali præfulserit dignitate, statum pacificum Terræ nostræ prædictæ, & quietem populi nostri, ad nostri honorem, procurabit, & pro viribus conservabit, electioni, de ipso sic factæ, assensum regium gratiose duximus adhibendum.

Cùm itaque, Pater Sancte, memoratus Electus, pro negotio electionis illius, ad Apostolatûs vestri præsentiam jam accedat, Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus ad statum Ecclesiæ prælibatæ miserabilem paternalis affectionis intuitum dirigentes, prænominatum Electum digœmini nostris precibus habere specialiter commendatum, & ad Ecclesiam prædictam, pro solatio & relevatione ejusdem, cum festinatione commodâ remittere, super negotio electionis prædictæ, feliciter expeditum. A.D. 1314. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram vicesimo nono die Januarii.

Compositio inter Regem & Comitem Holandiæ, super diversis gravaminibus Mercatoribus Angliæ illatis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 12. FET A REMEMBER que, come, en le Parlement de tresexcellent Prince Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irland, & Ducs d'Aquitayn, que fuit a Estaunford, l'an de soen Regne tiers, entre lui & ceux de son Conseil illoeques d'une part, & les Messages du Noble Seignur Guill. Conte de Hoiland, Seland, & de Fris. d'autre part, illoeques envoiez, par le dit Conte, por peser divers contens & descordz, meutz entre les sugletz du dit Roi & de levandit Conte, entre altres choses, fust acordez que les avanditz messages feroient seurte, en noun du dit Conte, de faire gre, deinz certein temps, a les Marchaundz du Roiaume du dit Roi, qui dettes furent cleres & conues; cest asavoir, a Watier le Ken de Nicole, & a ses compaignons, de noef cent, & cinkant, quatre Livres: & a Richard Wake, & Johan Wyp, de deus cent, & cinkante, & noef Livres; sicome en une Ordenance, for ceo en le dit Parlement fete, & en la Chaunceleric du dit Roi en roullee, plus pleinement est contenuz.

Et puis lui, dit Conte, se enst oblige, par soen escript, a Robert Elis de grant Jernemutb, en une grant summe d'Argent, a paier a mesme celui Robert a certeines termes, issi que celui Robert feist gree as ditz Watier, Rich, & Johan, en noun du dit Conte & de ses gentz avantditz, sicome afferoit.

Et lui, dit Conte, puis entendant que des biens des gentz, de son poair, venaunz en dit Roiaume, par divers arestz feust leuez, tanque ala summe, contenue en la dite obligacion, & non pas fet a ses du plein as ditz Marchandz, de la dette avantdite, A.D. 1314.

Eust Envniez en Engleterre a Westmostier ses Messages (cest asaver, Guilliam de Brawod, & Johan de Turnay) a la presence du dit Roi, en l'an de son Regne septisme, en priant que le dit Roi des biens, des Marchundz du dit Conte, deinz le Roiaume avantdit, par la chesson avantdite, arestez, depuis le dit Parlement, tanque a la venue des ditz Guill. & Joh. Messages, feist faire enqueste & resnable aconte;

Si, que quant le dit Contes saveroit ce, que en feust resceu de sa gent par tieux arestz: & ceo, que en feust paiez as Marchaundz, avantditz: & ceo, que leur demorreit a paier de la summe avantdite; adonques lui, dit Contes, en froit gree a eaux de ceo, qil en ferroit tenuz de mesme la summe.

Et lui, dit Roi, desirant bone pees entre ses Sugietz & les Sugietz du dit Conte, adonques eust Envoie, & assignez, par sa commission, ses chers clers, Johan de Merton, & Steph. de Brawode, d'enquetre, en la presence des ditz Messages, en le Conte de Norff. ou les ditz arestz se firent, de touz les arestz fetz, puis le dit Parlement, tanque a la venue des Messages en Engleterre, sur les gentz du poiar du dit Conte, par acheson de la dette avantdite,

Troue fu, devant les dites Clers & Messages, par loial enqueste, que, ala

A. D. 1314. Edw. 2. ville de grant Jernemuth, furent arestz de divers gentz du poair du dit Conte, par bref du dit Roi, l'an de soen Regne quarte, en deners & en darrees, a la value de seisaunt & dis livres, & dis & sept soudz; les queux deners & biens furent deliverez au dit Robert Elis par bref le Roi avantdit:

Et ensement troue fu, par mesmes cele enqueste, que en meins de divers gentz, de meisme la ville de Gernemuth, hostes as gentz du dit Conte, furent arestez deners, par bref le Roi, en meisme l'an quart de son Regne, a la summe de seisaunte, & dis livres, sicomme piert plus pleinement par la dite enqueste sur coe pris; les queux seisaunte & dis livres encores demoerent en meins de meismes ceux hostes, nient levetz.

D'autre part, troue fu, devant les dites, Joh. Steph. & Messages, par bone enqueste, que a Lenn furent arestez, per brief le Roi, l'an de soen Regne quart, sur les gentz du poair du dit Conte, par l'acheson avauntdite, biens prises a la value de cent, unze livres, & sept soudz; les queux furent liures, par brief le Roi, au dit Watier, comme Attorne le dit Robert.

D'autre part, troue fu, par meismes l'enqueste, que le dit Watier ad resceu, autre les ditz cent, unze livres, & sept soudz, de divers gentz, du poair du dit Conte, en darrees & en deniers, a la summe de trente, & cink livres, & unze soudz;

Ensi est la summe de tut, resceu & arestez a les dites villes de Jern & de Lenn, deus cent, quatre vintz, sept livres, & quinze soudz; des queux le dit Watier, par sa reconissaunce en Court, ad resceu du dit Robert, & en soen noun, en partie de sa paie de noef cent, & cinkaunte quatre livres avantditz, deus cent, dis & sept livres, & quinze soudz.

Et, pur ceo que seisaunte & dis livres sont arestez en meins de divers gentz, de Jernemuth, & nient levez, sicome est avantdit, la Court le Roi, & les ditz Messages voelent, que le dit Watier eit bref de faire lever cele summe de seisaunte & dis livres, & de resceivre les, en partie de soule de sept cent, trente, & sis livres, & cinke soudz, quedemorent a paier a dit Watier de noef cent, cinkante & quatre livres avantditz; si que adonques demoerent a paier au dit Watier sis cent, seisaunte, & sis Livres, & cink Soudz.

Endroit de la paie des queux sis centz, seisaunt & sis Livres, & cink Soudz, acorde est, par la Court du dit Roi, par les ditz Messages, & par le dit Watier, que meismes celui Watier soefre curtoisement, saunz arest faire, pur bone Pees norir: & passera en propre Persone, oue les ditz Messages, devers le dit Conte; & lui, Contes, em fra son gre bonement des sis cent, seisaunte & sis Livres, & cink Soudz avantditz, & des damages q'il en aurad resceu en cestes choses. A. D. 1314. Edw. 2.

Et, s'il aveigne que le dit Conte ne le face, soit l'avandit Watier a resort, de aver son recoverer, come avant, sur le dit Conte, e ses gentz, venaunts en le Roialme d'Engleterre, des ditz sis cent, seisaunte, & sis livres, & cink soudz, pleinement, oue les damages.

Et, sur ceo, soit le dit Watier, a son revenir, ou son Attorne en cestes choses, creuz par leur serment, fait en Chauncelerie du dit Roi.

Ensement acorde est, que le dit Robert desores n'enport rien de profit, parmi le obligacion avant nome, en dreit des dettes des ditz Marchaundz, en dreit de la demaunde Richard Wake & Johan Wyp, de deus centz, & cinkaunte, & noef Livres, por ce que meismes ceux, Rich. & Joh. furent presentez a les dites enquestes prises, & ne fu point trouez, par meismes celes enquestes, ne autrement, que il avoient riens resceu, ne arestez, pur la dite summe, de deuz centz, & cinkannte & noef Livres, a eaux deues, ne que gre lour estoit fait de cele summe, ne de partie:

Si furent eaux suffisaument garniz & priez en nonn des dites Clers le Roi, & Messages, de venir en la Court du dit Roi, a resceivre la garde de mesme la Court, en les choses susdites, ensemblement oue le dit Watier, la queu chose il otroierent bonement a faire, & ne sont point venuz, ja soit que les dites Messages soient molt demoroz en esgardant lour venue:

Acorde est, par meisme la Court, & par assent des dites Messages, que les dites, Richard & Johan, soeffrent bonement, por bone pees norir, de seure, ou faire areste, & quergent le dit Conte, en lour propres persones, si ceo ne soit q'il voellent que le dit Watier face la sute pur eaux, pur la conissance que le Conte en ad devers lui pur mesmes les choses, les quele il ad fni devers lui avant ces houres; & lui, Contes, en fra lour gre bonement, si que il se tendront apaiez par reson.

Et, s'il ne le face, soient les dites, Rich & Johan, a lour recoverir a la fourme

A. D. 1314. Edw. 2. fourme, que de sus est ordine pur le dit Watier.

Cestes choses, desus escrites, sont acordez & assentiz par la Court le dit Roi, & les Messagez, & Watier avantditz, & sur ceo ceste endenture face le d'arrein jour de Jeneveir a Westmostier, en la Chauncelerie le dit Roi, l'an de son Regne septisme, & illoques enroulle; dont l'une partie est livre as ditz Messages, & l'autre al dit Watier, en noun de lui, & de Rich. & Joh. avantdites. A. D. 1314. Edw. 2.

Ad Papam, pro Johanne de Sandale Electo Decano Sancti Pauli Londoniis.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Habet, & meritò, devotissimus filius vester pro dilecto Clerico nostro, Johanne de Sandale, Thesaurario nostro (quem vestra gratiosa benignitas in suis agendis, nostri contemplatione, sæpius visitavit) vestræ Sanctitati exsolvere gratiarum multiplices actiones.

Verùm, quia summo desiderio ducimur ut, ipsius Clerici nostri meritis indies crescentibus, ea, quæ ipsius honoris cumulum respiciant, quantum in nobis est, faciamus, ac in hiis, quæ per nos expediri non poterunt, erga Sedem Apostolicam Regiis affectibus fieri procuremus; vestræ Beatitudini, de vestrâ affluenti bonitate confisi, litteratoriè preces nostras porrigimus pro eodem.

Nuper siquidem, vacante Decanatu Ecclesiæ Sancti Pauli London. per mortem, bonæ memoriæ, Domini Arnaldi, dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, qui dictum Decanatum tenebat, Capitulum ipsius Ecclesiæ dictum Clericum nostrum, confratrem suum ibidem, in ejusdem Ecclesiæ, prout Altissimo placuit, elegit concorditer in Decanum.

Et, quamquam idem Clericus noster, qui propter aliqua, quæ ipsius dispensationem super retentione dignitatum & beneficiorum suorum contingunt, & quæ de vestrâ dependent gratiâ speciali, dictæ Electionis negotium non est prosecutus effectualiter, ut deceret; A. D. 1314.

Nos tamen, cernentes quod dicta Ecclesia Sancti Pauli dampna, quasi irreparabilia, propter Decani absentiam, diutiùs sustinuit, ac elemosinæ, a Progenitoribus nostris eidem Decanatui collatæ, & alia onera incumbentia, a multis retroactis temporibus, sunt subtracta:

Considerantesque quod, per promotionem dicti Clerici nostri in dictâ Ecclesiâ, reformari poterunt in melius quæ fuerint reformanda;

De vestrâ benivolentiâ, super impetrandis a Sede Apostolicâ, plenam gerentes fiduciam, eidem Clerico nostro injunximus nè dictum Decanatum aliqualiter admittere recusaret.

Vestræ igitur Sanctitati humiliter supplicamus, quatinus petitionem, super præmisso negotio, vestræ Paternitati, ex parte dicti Clerici nostri, exhibendam, ad exauditionis gratiam vestra Clementia dignetur admittere gratiosè.

Nos etenim, Pater Sancte, si dictus Clericus noster dictum Decanatum, virtute electionis de se factæ, valeat retinere, ad ea, quæ dictæ Ecclesiæ utilia fore noverimus, facienda erimus futuris temporibus promptiores.

Conservet, &c.

Dat. apud Eltham septimo die Februarii.

Ad Cardinales pro præfato Johanne.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Crescentibus indies meritis dilecti Clerici nostri, Johannis de Sandale, Thesaurarii nostri, ea, quæ ipsius honoris augmentum concernant, eo ferventius prosequimur cum effectu, quo idem Clericus noster gratis obsequiis, non sine magnis laboribus & expensis, nobis assistere non desistit. A. D. 1314.

Cùm itaque pro aliquibus, negotium electionis, factæ de dicto Clerico nostro, in Decanum Ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum, tangentibus, Sanctissimo in Christo Patri, Domino Summo Pontifici, nostras preces speciales dirigamus; nos, de vestrâ amicitiâ specialiter confidentes, sperantes etiam quod ea, quæ nostris

A. D. 1314. Edw. 2. nostris affectibus obnixiùs conjunguntur, velitis assuetâ benivolentiâ pro viribus promovere;

Vestram Paternitatem reverendam affectuosis precibus imploramus, quatinus negotium prædictum velitis, nostris precibus, habere specialiter commendatum: &, ut preces nostræ, dicto Domino Summo Pontifici pro eodem directæ, ad exauditionis gratiam admittantur, erga eundem cum omni efficaciâ interponere partes vestras; ita quod, vestro mediante consilio & auxilio oportuno, prædictum negotium optatum effectum feliciter sortiatur; per quod vobis exinde ad grates multiplices teneamur.

Dat. apud Eltham septimo die Februarii.

A. D. 1314. Edw. 2. Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero, *Domino Sanctæ Priscæ Diacono,* } Cardinalibus.

Domino A. Albanensi Episcopo,

Domino Amaneno de le Bret, *Domino Reymundo del Gout Vicecomiti Lemovicensi* • • *Altivillar. & Markes de Ancom,* } Set istis præferatur Rex in scribendo.

Pro Majore, Juratis, & Civibus Civitatis Baionæ.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Vasc. 7. E. 2. m. 5.

REX, dilecto & fideli suo, Almatico de Credonio, Sen. suo Vasconiæ, salutem.

Ex parte, dilectorum & fidelium nostrorum, Majoris, Juratorum, & Civium Civitatis nostræ Baionæ, nobis est ostensum, graviter conquerendo, quòd Gallici eisdem, Majori, Juratis, & Civibus, injurias & gravamina diversa, in Civitate prædictâ, contra laudabiles consuetudines ejusdem Civitatis, non desinunt indies irrogare, inquestas indebitas faciendo, & alia officia modo inconsueto excercendo, in ipsorum, Majoris, Juratorum, & Civium, dampnum non modicum, & nostri, ac libertatis nostræ partium illarum præjudicium manifestum; super quo nobis est supplicatum ut, tàm pro nobis, quàm pro ipsis, remedium apponere curaremus. A. D. 1314.

Nos, volentes tàm nostræ, quàm dictorum, Majoris, Juratorum, & Civium, indempnitati prospicere in hac parte, vobis injungimus & mandamus, quatinus præfatos, Majorem, Juratos, & Cives, ab injuriis & gravaminibus hujusmodi defendatis, quatenus de jure, & secundum foros & consuetudines, in Civitate prædicta hactenus approbatas, fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Dat. apud Eltham septimo die Februarii.

Per ipsum Regem.

De Templariis sustentandis.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 11.

REX dilecto sibi in Christo, Priori Hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani in Anglia, salutem.

Cùm nuper, per, bonæ memoriæ, R. Cantuariensem Archiepiscopum, & totum Provinciale Concilium, ordinatum fuerit & provisum quòd Fratres, qui in ordine quondam Templariorum professi fuerant, ad pænitentiam peragendam, in certa Monasteria deputarentur; & quòd haberent sustentationem suam, de exitibus Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt eorumdem Templariorum, videlicet, quilibet eorum quatuor denarios per diem, quamdiu viverent, sicut priùs percipere consueverunt, nè Monasteria prædicta, per ipsorum moram ibidem, onerari, seu ipsos publicè mendicare, aut, alimentis deficientibus, fame contingeret interire. A. D. 1314.

Ac nos eisdem Templariis, dùm Terræ & Tenementa prædicta in manu nostrâ extiterunt, hujusmodi vadia, videlicet, cuilibet eorum quatuor denarios per diem, ac Fratri Willielmo de la More, nuper Magistro Militiæ Templi in Anglia, jam defuncto, duos solidos per diem (quos quidem duos solidos diurnos postmodùm, ad requisitionem Nobilis Viri, Domini Lodowyci de Claro Monte, Fratri Imberto Blank concessimus percipiendos) fecerimus liberari.

Jamque Terræ & Tenementa prædicta devenerint ad manus vestras;

Nos,

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Nos, eorum statui miserabili pio compatientes affectu, ac nos, nolentes eos de sustentatione suâ, eis taliter ordinatâ, defraudari, vobis mandamus quòd eisdem Templariis, vadia prædicta, videlicet, cuilibet eorum quatuor denarios per diem, & præfato Imberto duos solidos per diem, de exitibus Terrarum & Tenementorum prædictorum, habere faciatis juxta ordinationem & provisionem supradictas; satisfacientes eis similiter de arreragiis eorumdem vadiorum, si quæ fuerint a tempore, quo Terræ & Tenementa prædicta ad manus vestras, ut prædictum est, devenerunt.

Et taliter vos habeatis in hac parte, quòd, in vestri defectum, non oporteat nos, pro eisdem Templariis, de alio remedio providere.

Teste Rege apud Eltbam octavo die Februarii.

Pro Decano Sancti Pauli, de negotiis suis expediendis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor. VEnerabili in Christo Patri Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali, Amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto promotio dilecti Clerici & Thesaurarii nostri Johannis de Sandale, in Decanum Ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum Electi (suis exigentibus meritis, & fructuosis obsequiis) ac statûs ipsius Ecclesiæ relevatio, per absentiam Decani hactenus oppressæ, obnixiùs insident nobis cordi, tanto pro eisdem nostras preces sæpiùs iteramus.

De vestrâ itaque dilectione sincerâ, pluries probatâ, specialiter confidentes, vestram Paternitatem karissimam affectuose requirimus & rogamus, quatinus ut preces nostræ, pro desideratâ expeditione negotii prædicti, Domino Summo Pontifici, nunc & aliàs, directæ, ad exauditionis gratiam admittantur, velitis, cum effectu, interponere partes vestras; prout dilecti Clerici nostri, Magistri, Reymundus Subirani, & Adam Mirimnth, vel eorum alter, vos ex parte nostrâ requisierint, vel requisierit vivâ voce.

Dat. apud Cantuariam vicesimo primo die Februarii.

Eodem modo scribitur Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali.

Ad Papam, Literæ iteratæ pro Johanne de Sandale.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ex frequenti desiderio, quod ad honoris incrementum dilecti Clerici & Thesaurarii nostri, Johannis de Sandale (suis exigentibus meritis, & fructuosis obsequiis, quæ nobis, cum magnis laboribus, & sumptibus onerosis, in dies exhibet) ad statum Ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum (in cujus Decanum, motu proprio illorum de Capitulo, concorditer est electus) quam per ipsius Clerici nostri prudentiam circumspectam a dampnis, quasi irreperabilibus (quæ per absentiam Decani hactenus sustinuit) speramus relevari, in sinceris visceribus reportamus; pro expeditione felici negotii electionis prædictæ, a vestrâ Beatitudine consequendâ, nuper preces nostras direximus speciales.

Verùm, Pater alme, ut affectionem, quam in præmissis gerimus, nostra iterata intercessio attestetur, Sanctitati vestræ devotis precibus humiliter supplicamus, quatinus ad preces nostras, pro promotione dicti Clerici nostri, & statu Ecclesiæ prædictæ, vobis directas, benivolentiæ paternalis oculos convertentes, eisdem dignemini auditum benignum præbere, & postulatis, ex causis præviis, nostris intercessionibus, annuere gratiose.

Conservet, &c.

Dat. apud Cantuariam vicesimo secundo die Februarii.

Ad Papam pro Bernardo Peleti, Priore de Manso.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor. PAPÆ Rex devota pedum osculа beatorum.

Negotia discreti viri, & nobis dilecti, Magistri Bernardi Peloti, Prioris de Manso, utriusque juris Professoris (pro quibus vestræ Clementiæ porreximus

A.D. 1314. An. 7. Edw. 2.

mus aliàs preces nostras, quæ nondum exauditæ fuerunt) eo feliciùs cupimus prosperari, quo, ante hæc tempora, claræ memoriæ, Domino Edwardo, Genitori nostro, & nobis, in Ducatu prædicto, laudabiliter deservivit.

Quocirca Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus ipsum Priorem, in dictorum suorum negotiorum insinuatione, benignè, si placet, audire, &, super eorumdem expeditione felici, gratiam & favorem impertiri dignetur vestra Paternitas Sacrosancta.

Ad hoc, Pater Sancte, vestram Beatitudinem latere non credimus, qualiter, ad instantem requisitionem Excellentissimi Principis & Patris nostri karissimi, Domini Philippi, Regis Franciæ illustris, dictum Priorem, & alios undecim (quos dilectus & fidelis noster Amanenus de Lebreto nobis nominavit) a nostris obsequiis, non obsequentium delictis excitati, set precibus dicti Patris nostri devicti duximus amovendos:

Et dictus Amanenus, honori nostro non deferens, dictum Priorem (quem priùs in facto prædicto, pro dicto Amaneno, apud nos habuimus suspectum) & cæteros, a nostris obsequiis sic amotos, licet affectibus Regiis non elongatos, non sine nostri dedecore, usque ad mortem prosequi non desistit.

Ex quibus, non inmeritò conturbati, vestram Beatitudinem imploramus quatinus, erga dictum Amanenum, & suos, velitis, si placet, de festino remedio providere, ut ab hujusmodi se subtrahant totaliter & desistant, quum, sic amoti, ex hoc satis affliguntur, etiam si eis, ex injustâ persecutione, afflictio gravior non addatur; nec eos injustè deprimi poterimus sustinere: quos, licet nostris obsequiis non insistant, tanquam subditos nostros tenemur a noxiis præservare.

Conservet, &c.

Dat. apud Cantuariam vicesimo secundo die Februarii.

De intendendo negotiis Regis in Parliamento Franciæ.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Vasc. 7. E. 2. m. 4.

REX, dilecto & fideli suo, Almarico de Credonio, Senescallo suo Vasconiæ, & universis & singulis, qui sunt, de Consilio suo, in instanti Parliamento Parisius conventuri, salutem.

Quia, dilecti Clerici nostri, Magister Elias de Johneston, & Rogerus de Waddenho, penes nos, cum diligentiâ, institerunt ut, pro diversis periculis evitandis, in Parliamento prædicto, super aliquibus, quæ nos & statum Ducatûs nostri prædicti contingent, in eodem, quasdam requisitiones Domino Regi Franciæ, Patri nostro carissimo, fieri faciamus,

Per quod nos eundem Eliam, cum requisitionibus prædictis, ad dilectos & fideles nostros, Gilbertum de Clare Comitem Gloucestriæ & Hertford, Henricum de Bello Monte, & Willielmum Inge, Milites, unà cum literis nostris de credentiâ, sub nominibus dictorum, Comitis & Militum, directis, ex parte nostrâ, dicto Regi duximus destinandum, mandantes eisdem, & eorum cuilibet, quòd, habitis unà vobiscum, super requisitionibus prædictis, & aliis informationibus, quas idem Elias ipsis & vobis faciet, in præmissis, deliberatione providâ, & tractatu diligenti, ulteriùs super eisdem faciatis, quod pro nostro commodo & honore, juxta Consilium & avisamentum vestrum, meliùs & consultiùs viderint faciendum.

Vobis igitur, & cuilibet vestrûm, firmiter injungimus, & mandamus quòd, circa examinationem requisitionum prædictarum ac informationis, per præfatum Eliam faciendarum, ut est dictum, unà cum præfatis, Comite & Militibus, duobus, seu uno ex eis, quotiens & quando per ipsos, seu eorum aliquem fueritis præmuniti, cum omni diligentiâ & sollicitudine intendatis, & sibi, in præmissis, assistatis auxiliis & consiliis oportunis; ita quòd, vestrâ mediante prudentiâ, dicta negotia nostra prosperè dirigi, & prædictis periculis providè valeat obviari.

Dat. apud Haddele 26. die Februarii.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 6. E. 2. m. 14.

EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, & successus, cum regnandi gloriâ, semper, ad vota, prosperos & felices.

Super quibusdam negotiis, nos & statum Ducatûs nostri prædicti speciali-rer tangentibus, dilectis & fidelibus nostris, Gilberto de Clare Comiti Gloucestriæ

A.D. 1314. Edw. 2. ceftriæ & Hertfordiæ Nepoti noftro, Henrico de Bello Monte Confanguineo noftro, & Willielmo Inge, Militibus, defiderium expofuimus noftræ mentis, Celfitudini veftræ per ipfos, duos, vel unum ex eis vivæ vocis Oraculo intimandum.

Quamobrem magnificentiam veftram Regiam requirimus & rogamus obnixe, quatinus præfatis, Comiti & Militibus, duobus, vel uni eorum, in hiis, quæ vobis expofuerint, vel expofuerit, ex parte noftrâ, fuper negotiis antedictis, fidem velitis indubiam adhibere, & ea Paternâ benivolentiâ juxta fperatam fiduciam, optato effectui mancipare. A.D. 1314. Edw. 2.

Dat. apud Haddele, 26. die Februarii.

De Terris eorum, qui ad Torneandum extra Regnum se transferant, in manum Regis Capiendis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 10. REX Vicecomiti Eborum, falutem.

Quia intelleximus quòd plures, de Regno noftro, ad partes tranfmarinas, ad torneandum ibidem, fe tranftulerunt, contra inhibitionem, quam nuper fecimus, nè quis homo ad arma Regnum noftrum exiret fine noftrâ licentiâ fpeciali:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod omnes illos, quos tibi modo debito conftare poterit ad dictas partes tranfmarinas, contra inhibitionem noftram prædictam, fic fine noftrâ fpeciali licentiâ transfretâffe, ubicunque eos in Ballivâ tuâ inveniri contigerit, fine dilatione areftari, & falvò Cuftodiri, ac eorum Terras & Tenementa, in eadem Ballivâ tuâ, in manum noftram capi, & fic capta teneri facias, quoufque aliud indè a nobis habueris in mandatis. A.D. 1314.

Tefte Rege apud Haddele, primo die Martii.

Eodem modo mandatum eft fingulis Vicecomitibus per Angliam.

De Admirallis Flotæ contra Scotos Constitutis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 9. REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & fidelibus fuis, ad quos, &c. falutem.

Sciatis quòd conftituimus & affignavimus, dilectos Valettos noftros, Johannem Sturmy, & Petrum Bard, conjunctim, & divifim, Capitaneos & Admirallos Flotæ noftræ tàm Navium noftrarum propriarum, quàm aliarum de partibus borialibus, quæ in obfequium noftrum, per præceptum noftrum, ad partes Scotiæ venturæ funt, quamdiu nobis placuerit:

Dantes eifdem, Johanni & Petro, ac eorum alteri, plenam poteftatem caftigandi & puniendi tranfgreffores Flotæ Navium prædictarum, prout ad Officium Capitanei & Amiralli Flotæ hujufmodi pertinet in hac parte.

Et ideò vobis mandamus quòd eifdem, Johanni & Petro, tanquam Capitaneis & Amirallis noftris Flotæ prædictæ, vel eorum alteri, in omnibus, quæ ad Officium Capitanei & Amiralli pertinent in hac parte, intendentes fitis & refpondentes, confulentes & auxiliantes, prout iidem, Johannes & Petrus, vel eorum alter, tibi fcire facient, vel faciet ex parte noftrâ. A.D. 1314.

In cujus, &c.

Tefte Rege apud Weftmonafterium, 12. die Martii.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

De ducendo Elizabetham la Brus, usque Castrum Roffense.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 9. MAndatum eft Vicecomitibus Londoniarum quòd Elizabetham, Uxorem Roberti de Brus, quæ cum Abbatiffâ de Berkyngg. ftetit per aliquod tempus, de mandato Regis, ab eadem Abatiffâ fine dilatione recipiant eam, & ufque Caftrum Roffenfe duci fub falvâ Cuftodiâ faciant, Henrico de Cobeham, Conftabulario Caftri Regis, ibidem per Indenturam, indè faciendam inter ipfos, liberandam: Et hoc nullatenus omittant. A.D. 1314.

Tefte Rege apud Weftmonafterium, 12. die Martii.

Per ipsum Regem.

E T

A.D. 1314. Edw. 2. ET mandatum est præfatæ Abbatissæ, quòd præfatam Elizabetham, quam nuper, de mandato Regis, admisit in domo suâ de Berkyngg. quousque Rex aliud indè ordinâsset, moraturam, sine dilatione deliberet præfatis Vicecomitibus, ducendam prout eis per Regem pleniùs est injunctum; & hoc nullatenus omittat.

Teste Rege ut supra.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est dicto Henrico, Constabulario Castri Regis prædicti, quòd ipsam Elizabetham de prædictis Vicecomitibus, per Indenturam hujusmodi, recipiat, & ei cameram, infra dictum Castrum competentem, pro morâ suâ assignari:

Et viginti solidos, de exitibus Ballivæ suæ, ei per singulas septimanas, quamdiu ibidem moram fecerit, pro expensis suis, liberari faciat:

Eamque, infra Castrum prædictum, & infra Prioratum Sancti Andreæ ibidem, oportunis temporibus spatiari sub salvâ Custodiâ (ita quod securus sit de corpore suo) permittat:

Et Rex ei de prædictis viginti solidis, præfatæ Elizabethæ singulis septimanis liberandis, debitam allocationem, in compoto suo ad Scaccarium Regis, fieri faciet.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

Pro Thoma de Brotherton Comite Norffolciæ, Pardonatio Servitii.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 9.

REX Tenenti locum Thesaurarii & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Volentes, dilecto Fratri & fideli nostro, Thomæ de Brotherton, Comiti Norffolciæ, gratiam facere specialem, remisimus & pardonavimus ei servitium suum, quod nobis facere tenetur, pro feodis Militum, quæ de nobis tenet, ratione summonitionis servitii nostri, apud Berewycum super Twedam, ad diem Lunæ proximò ante Festum Sancti Barnabæ Apostoli, proximò futurum:

Et ideò vobis mandamus quòd ipsum Comitem de servitio suo prædicto quietum esse faciatis, ipsum ratione servicii illius non molestantes in aliquo, seu gravantes.

Teste Rege apud Westmonasterium, 21. die Martii.

Per ipsum Regem.

Ad Duces Hybernicorum, de veniendo contra Scotos.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 1. d.

REX, dilecto sibi Eth O Konhor, Duci Hibernicorum Conactiæ, salutem.

Quia sumus in proficiscendo versus partes Scotiæ, ad Rebellionem Inimicorum Scotorum & Rebellium nostrorum, cum Dei adjutorio, reprimendam:

Nos, de strenuitate vestrâ confidentes, vos rogamus attentè, quatenus ad nos, ad partes prædictas, adeo viriliter & potenter, quo poteritis, personaliter accedatis, vel aliquem Nobilem, de genere vestro, mittatis,

Prout dilectus & fidelis noster, Theobaldus de Verduo, Justiciarius noster Hiberniæ, & dilectus Clericus noster, Alexaodet le Conners, vel unus eorum, vos requirent, vel requiret ex parte nostrâ,

Cùm per dilectum & fidelem nostrum, Riccardum de Burgo, Comitem Ultoniæ, quem Capitaneum hominum ad arma partium illarum constituimus, ex parte nostrâ fueritis præmuniti; & hoc, sicut nos, ac commodum, & honorem, nostrum & vestrum, diligitis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Westmonasterium, 22. die Martii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Eth. O Donnuld, Duci Hibernicorum de Tyconil;

Demod O Rahan, Duci Hibernicorum de Fernetrew;

Duvenal

A. D. 1314. Edw. 2.

Duvenal O Neel, Duci Hibernicorum de Tyrowyn;
Neel Mobreen, Duci Hibernicorum de Kynallewan;
Eth. O Shin, Duci Hibernicorum de Turtery;
Admely Mac Anegus, Duci Hibernicorum de Onehagh;
Neel O Haulan, Duci Hibernicorum de Erthere;
Bien Mac Mahun, Duci Hibernicorum de Uriel;
Lauercagh Mac Wyr, Duci Hibernicorum de Lougherin;
Gillys O Railly, Duci Hibernicorum de Bresfeny;
Geffrey O Fergy, Duci Hibernicorum de Montiragwil;
Felyn O Honoghur, Duci Hibernicorum de Connach;
Donethuth O Bien, Duci Hibernicorum de Tothmud;
Dermod Mac Arthy, Duci Hibernicorum de Dessemond;
Denenol Carbragh;
Maur. Kenenagh Mac Murgh;
Murghugh O Bryn;
David O Tothvill;
Dermod O Tonoghur, Doffaly;
Fyn O Dymsy;
Souethuth Mac Gillephatrick;
Leyssagh O Morth;
Gilbertus Ekelly, Duci Hibernicorum de Omany;
Mac Ethelau;
Omalan Helyn, Duci Hibernicorum Midie.

Ad Papam, pro Waltero Lichfeldensi Episcopo, Custode Hospitalis S. Leonardi Eborum.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

In nostro conspectu merentur, non indignè, favoris & gratiæ Patrocinia reperire, quos claræ devotionis recommendat promptitudo, & gratiosos efficiunt multiplicium ac laudabilium suffragia meritorum, quique nobis, & nostris, ac Regni nostri negotiis, ad mandatum nostrum, intendunt fideliter, & assistunt in prosperis & adversis.

Cùm itaque Venerabilis Pater, Walterus Coventriensis & Lychefeldensis Episcopus, & Custos Hospitalis nostri Sancti Leonardi Eborum (qui Vir probatæ virtutis, & alti Consilii, ac industriæ circumspectæ, per operis experientiam, invenitur, ac aliis existit gratiosis virtutibus & meritis insignitus) quædam habeat negotia, personam suam & statum Hospitalis nostri prædicti (quod præcipuè pro sustentatione pauperum & infirmorum, in eodem Hospitali degentium, de Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, eleemosinis est fundatum) tangentia, habeat hiis diebus in vestræ Sanctitatis præsentia expedire;

Vestræ Clementiæ devotis precibus supplicamus quatinus negotia prædicta (quorum felix expeditio insidet quamplurimum cordi nostro) habere favore propitio commendata: & petitiones, ex parte prædicti Episcopi, tàm pro se, quàm pro statu Hospitalis nostri prædicti augmentando vestræ Beatitudini porrigendas, ad exauditionis optatæ gratiam benignè dignetur admittere, Dei & nostri intuitu, vestra Paternitas Sacrosancta; ita, si placet, quòd præfatus Episcopus, ex nostrorum interventu rogaminum, ab immensæ liberalitatis vestræ munificentiâ, gaudere se valeat in effectu, super negotiis memoratis, fructum uberioris gratiæ reportâsse.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 24. die Martii.

De intendendo Adomaro de Valentia, Custodi Terræ Scotiæ.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 7.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis fidelibus suis, de terrâ suâ Scotiæ, salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, plenam fiduciam obtinentes,

Ipsum constituimus Custodem terræ nostræ prædictæ, & Locum nostrum tenentem ibidem, usque ad adventum nostrum ad partes illas:

Dantes eidem Comiti plenariam potestatem ordinandi de statu terræ prædictæ,

A.D. 1314. Edw. 2. dictæ, prout pro honore nostro & Salvatione terræ prædictæ melius viderit faciendum:

Et ideò vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd præfato Comiti, tanquam Custodi nostro terræ prædictæ, & Locum nostrum in eadem tenenti, sitis intendentes, respondentes, consulentes, & auxiliantes in omnibus & singulis, quæ ad salvam & securam Custodiam terræ nostræ prædictæ, & repulsionem Inimicorum nostrorum ibidem poterunt pertinere; ita quòd fidelitatis vestræ constantiam debeamus exindè meritò commendare.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, A.D. 1314. Edw. 2. 24. die Martii.

Per ipsum Regem.

Et mandatum est Radulpho Filio Gullielmi, Custodi Villæ Berewyci super Twedam, quod eidem Comiti, tamquam Custodi R. terræ prædictæ, &c.

Et mandatum est Universis & singulis hominibus ad Arma, tàm equitibus, quàm peditibus, in munitione dictæ Villæ existentibus, quod eidem Comiti, tanquam Custodi Regis terræ prædictæ, &c.

Per ipsum Regem.

De Comite Ultoniæ Capitaneo Hybernicorum, contra Scotos, constituto.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 7. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm per Literas nostras speciales rogaverimus dilectum & fidelem nostrum, Richardum de Burgo Comitem Ultoniæ, ac Barones, Milites, & alios de terrâ nostrâ Hiberniæ ad Arma Potentes, quod ad nos, ad partes Scotiæ, pro expeditione guerræ nostræ ibidem, veniant equis & armis benè muniti, ad proficiscendum contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros:

Nos, de fidelitate prædicti Comitis ad plenum confidentes, ipsum Capitaneum & Ductorem eorum, & omnium aliorum, qui ad partes prædictas, pro expeditione guerræ nostræ prædictæ, sunt venturi, quamdiu nobis placuerit, Duximus deputandum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, A.D. 1314. 26. die Martii.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Terra Regis Hiberniæ, tàm equitibus, quàm peditibus, qui ad partes Scotiæ, pro expeditione guerræ Regis ibidem, sunt venturi, quod eidem Comiti, tanquam Capitaneo & Ductori suo in hac parte, in omnibus & singulis intendentes sint & respondentes.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

De Summonitione Servitii Navium contra Scotos.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 7. d. REX, dilectis & fidelibus suis, Baronibus, Ballivis, & probis hominibus Portûs sui Dovorræ, salutem.

Quia, pro repulsione Roberti de Brus, & Complicum suorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, in partibus Scotiæ,

Qui Castra, Terras, & Tenementa, tàm nostra, quàm fidelium nostrorum, in dictis partibus hostiliter invadere, ac deprædationes, incendia, homicidia, & alia flagitia diversa ibidem inhumaniter committere non verentur, & pejora pro viribus facere jam festinant,

Sumus jam in proficiscendo versus A.D. 1314. dictas partes Scotiæ, cum equis & armis, ad ipsorum Inimicorum nostrorum Rebellionem perfidam & nequitiam, cum Dei auxilio, reprimendas: ac, pro feliciori expeditione negotii prædicti, totum servitium nostrum, nobis debitum, summoneri fecimus, quod sit apud Berewicum super Twedam, die Lunæ, proximò ante Festum Sancti Barnabæ Apostoli proximò futurum, promptum & paratum ad proficiscendum exinde nobiscum contra Inimicos nostros supradictos:

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes,

A. D. 1314. Edw. 2. jungentes, quòd totum servitium Navium, quod nobis debetis, habeatis apud Skymburnesse, in Festo Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, proximò sequenti, ad ultimum, promptum, & paratum, & bene munitum, ad proficiscendum exinde contra dictos Inimicos nostros: prout vobis tunc ex parte nostra plenius injungetur; & hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Sanctum Albanum, primo die Aprilis. A. D. 1314. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis, viz. Baronibus, &c.

De Hastings, *Heth*, *Romehale*, *Winchelsea*, *Sandwyco*, *& de la Rye*.

Pro Isabella de Brus.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 7. REX, dilecto & fideli suo, Henrico de Cobeham, Constabulario suo Castri de Roffolciâ, salutem.

Quia Ordinavimus, de Consilio nostro, quòd Isabella de Brus, in Castro prædicto, sub custodiâ vestrâ, de mandato nostro, jam existens, habeat secum, ut de familiâ suâ, Elenam Edger, Johannem de Claydon, Samuelem de Lynford, & Willielmum de Preston; A. D. 1314.

Vobis mandamus quod præfatos, Elenam, Johannem, Samuelem, & Willielmum, permittatis cum eadem Isabella, dum ibidem moram fecerit, commorari, sicut prædictum est.

Teste Rege apud Torkeseye, 23. die Aprilis.

Per Consilium.

De Orando pro Rege, Regina, & Edwardo Filio.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 5. d. REX, Religiosis Viris, & in Christo sibi dilectis, Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & Fratribus universis, in Capitulo suo generali London. Congregatis, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Quanto in magnis & arduis peragendis negotiis divinum præsidium instantiùs & devotiùs imploratur, tanto, prout nostra tenet fiducia, successus prosperior & eventus felicior subsecuntur.

Quamobrem de vestrâ devotione, & sincerâ caritate, in Domino confidentes, ac sperantes quod eo nostram, ac Reginæ Consortis nostræ, necnon & Edwardi Filii nostri salutem, statúmque prosperum Regni nostri, & aliarum terrarum, nobis subditarum, ac felicem expeditionem negotiorum, nobis incumbentium hiis diebus, quæ vos latere non credimus, tenerius diligatis, quo nos ad vestrum præcipuè ordinem nostros affectus hactenus direximus, & de ejusdem Ordinis Fratribus fiduciam gessimus ampliorem: firmáque credulitate tenentes, per orationum & precum vestrarum suffragia, incomparabile bonum cœlestis gratiæ posse facilius impetrari;

Devotionem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus apud illum, qui est vera salus, & per quem Reges regnant, & Principes dominantur, nos, Reginam Consortem nostram, & dictum Filium nostrum, ac A. D. 1314. statum Regni nostri, sedulis & devotis intercessionibus commendetis: ipsius Clementiam, qui mensuræ termino non artatur, suppliciter exorantes, ut sic Regnum temporale regere, negotiáque nostra prædicta felici expeditioni, per suæ subventionis potentiam, mancipare possimus, quod ad laudem sui nominis, & ad nostrum, Regnique nostri, & aliarum terrarum nostrarum prædictarum commodum cedere valeat & honorem.

Cæterùm, quia nobis frequenter a fidedignis relatum extitit, & eorum testimoniis affirmatum quod, interventu, persuasione, & Consilio quorumdam Fratrum, de Ordine vestro, in partibus Scotiæ, plures homines earumdem partium, relicto fidelitatis & homagii sui debito, contra nos ibidem hostiliter insurgere præsumpserunt (unde diversa mala ac dampna innumera noscuntur fuisse subsecuta) velitis super hiis veritatem inter vos diligentius investigare; & quos culpabiles inveneritis, secundum Ordinis vestri disciplinam, taliter castigare, quod eorum exemplo alii a commissione talium possint & debeant meritò cohiberi, & quòd nostra exindè affectio penes vos & Ordinem vestrum in Domino vigeatur.

Teste Rege apud Osyngwold, 10. die Maii.

Super

A. D. 1314. A. D. 1314.
Edit. 2. Edit. 2.

Super exitibus Aquitaniæ Clementi, nuper Papæ, oppignoratis.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Vasc. 7. E. 2. m. 2.

REX dilecto Clerico suo, Magistro Reymundo Subirani, salutem.

Qualiter nuper in negotio assignationis, per nos factæ, bonæ memoriæ, C. tunc Papæ quinto, super exitibus Ducatûs nostri Aquitaniæ, per nos pactum, & expressè condictum fuit, quod nos arreragia, nobis debita in eodem Ducatu, & exitus ejusdem, usque Festum Pentecostes jam præteritum, plenè perciperemus pro regimine dicti Ducatûs, & aliis nostris negotiis inde expediendis; ita quòd, ad opus ipsius Domini C. quicquam indè ante idem Festum non perciperetur: eo non obstante quòd, per Literas nostras, executionem assignationis prædictæ, ante dictum Festum, fieri mandavimus; quódque juramentum, de contentis in Literis assignationis prædictæ observandis, sub intentione illâ, in animam nostram præstari præcepimus: quæ omnia vos, & Magister Gaucelinus Johannis, qui dictum negotium erga nos prosequebatur, nobis teneri & observari, sub vestro periculo, promisistis, non credimus a vestrâ memoriâ recessisse.

Et jam ad nostrum pervenit auditum, quod homines præfati Domini C. a tempore possessionis prædictæ assignationis allecutæ, arreragia aliqua in dicto Ducatu, ad opus nostrum levari, seu quicquam de dictis exitibus, pro regimine dicti Ducatûs, aut pro aliquibus aliis negotiis nostris ibidem expediendis, capi nullatenus permiserunt; set omnia hujusmodi suis usibus applicârunt; unde admiramur, nec immeritò, & turbamur; præsertim cum ab eis, juxta formam assignationis prædictæ, pro regimine dicti Ducatûs, vel pro aliis negotiis nostris ibidem prosequendis, quicquam recipi non debeat ante Festum Natalis Domini, proximò jam futurum, sicut nôstis. A. D. 1314.

Verùm, quia ex præmissis inopinatis, nobis, super negotiis nostris in Ducatu prædicto, posset, quod absit, grave periculum evenire, vobis mandamus in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quatinus ut ea, quæ per nos pacta & condicta, & per vos ac prædictum Magistrum Gaucelinum assumpta fuerunt nobis observanda, ut superiùs expressum est, nobis teneantur & compleantur, modis & viis omnibus, quibus poteritis, interponatis, cum omni efficaciâ, partes vestras; alioquin permittere non valemus quod, contra intentionem nostram, & bonam fidem, in præmissis sic expressatas, nobis tam grave præjudicium inferatur.

Cæterùm vobis mandamus, similiter injungentes, quòd obligationem, quam Venerabilis Pater W. Tituli Sancti Ciriaci Presbiter Cardinalis, de duobus millibus Marcarum Sterlingorum, quas nobis mutuò tradidit, inde recepit, & quas a dilecto Mercatore nostro Antonio Passaigne de Janua recepistis, dicto Cardinali liberandas, simul cum Literis acquietantiæ sufficientibus, & Literis absolutionis a Sententiis, si quas dilecti & fideles nostri, Adomarus de Valentia Comes Pembrosiæ Consanguineus noster, Johannes de Sandale, & vos, qui pro nobis inde fuistis obligati, incurristis, nobis per aliquem certum hominem, de quo confiditis, transmittere non tardetis; nos, per eundem, de eo, quod super negotiis nostris supradictis feceritis, reddentes pleniùs certiores.

Dat. apud Dunolm. 26. die Maii.

Ad Cardinales & ad alios de Credentia, super statu Aquitaniæ.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

REX Venerabili in Christo Patri, Domino Berengario, Episcopo Tusculano, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quædam negotia, nos & statum Ducatûs nostri prædicti tangentia (quæ nostris desideriis obnixiùs inhærent) injunximus dilectis & fidelibus nostris, Alexandro de Bykenore Electo Dublinensi, Magistro Reymundo Subirani, & Magistro Andreæ Sapiti, vobis per ipsos, vel duos eorum, seriosiùs exponenda: A. D. 1314.

Quocirca Paternitatem vestram reverendam affectuosis precibus imploramus, quatinus memoratis, Electo, Reymundo, & Andreæ, vel duobus eorum, in hiis, quæ, super præmissis, vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, velitis

A.D. 1314. Edw. 2. velitis fidem indubiam adhibere, &, circa optatam expeditionem eorumdem, cum omni efficaciâ, interponere partes vestras; ita quod vobis exinde ad grates teneri debeamus merito speciales. A.D. 1314. Edw. 2.

Dat. apud Dunolm. 27. die Maii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Fratri Nicholao Hostiensi & Velletrensi,
Domino Arnaldo Sabinensi,
Domino Jacobo Portuensi,
Domino Gullielmo Penestrino,
Domino Arnaldo Albanensi: } Cardinalibus Episcopis.

Domino Arnaldo, tituli Sanctæ Priscæ,
Domino Fratri Vital. tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino Raymundo, tituli Sanctæ Potencianæ,
Domino Berengario, tituli Sanctorum Nerei & Archillei,
Domino Michaeli, tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino Guillielmo Testa, tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino Arnaldo, tituli Sancti Marcelli. } Presbiteris Cardinalibus.

Domino Guillielmo Sancti Nicolai in Carcere Tulliano,
Domino Francisco Sanctæ Mariæ in Cosmedin,
Domino Neapoleo Sancti Adriani,
Domino Jacobi Sancti Georgii, ad Velum Aureum,
Domino Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Jacobo de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,
Domino Petro,
Domino Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Bernardo Sanctæ Agathæ. } Diaconis Cardinalibus.

Domino Bertrando de Guto, Vicecomiti Leomovicensi & Altivillar. Marchioni de Ancon.
Domino Raymundo Guillielmi Domino de Budos,
Domino Arnaldo Bernardi Domino de Latrans.

De Peditibus, ad Rescussum Castri de Stryvelin a Scotis obsessi, properare faciendis.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Scot. 7. E. 2. m. 2. REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cùm, pro expeditione guerræ nostræ Scotiæ, quatuor Milia Hominum in Comitatu tuo eligi, & ad nos, ad partes Scotiæ, Duci mandaverimus, ita quod essent ad nos ibidem, ad dies jam transactos:

Ac jam intellexerimus quod Scoti, Inimici & Rebelles nostri, nituntur, quantum possunt, se in magnâ multitudine peditum, in locis fortibus & morosis (ubi equitibus difficilis patebit accessus) adinvicem congregare, inter nos & Castrum nostrum de Stryvelin;

Ut sic rescussum ejusdem Castri, quem citra Festum Nativitatis Beati Johannis Baptistæ proximum futurum, juxta conditionem cum dictis inimicis nostris, per Constabularium dicti Castri initam, sub pœnâ amissionis ejusdem, facere oportebit, & quem, divinâ opitulante Clementiâ, citra dictum Festum facere proponimus, pro viribus impedirent; A.D. 1314.

Per quod, pro dictis Inimicis & Rebellibus nostris ab hujusmodi locis removendis, homines pedites ad Arma Potentes oporter necessariò nos habere;

Tibi præcipimus, sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteris, firmiter injungentes, quòd prædicta quatuor Milia hominum peditum, modis & viis omnibus, quibus poteris, de veniendo ad nos, ad dictas partes Scotiæ, exasperes, festines, & compellas:

Ita quòd sint apud Werk die Lunæ, videlicet, decimo die Junii proximo futuro, armis competentibus bene muniti, ac prompti, & parati ad proficiscendum exinde contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, & ad Castrum nostrum prædictum rescussiendum, ut

A. D. 1214. Edw. 2. est dictum, prout eis tunc ex parte nostrâ pleniùs injungetur:

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & salvationem ejusdem Castri diligis, indignationemque nostram, & forisfacturam prædictam vitare volueris, nullo modo omittas. A. D. 1313. Edw. 2.

Teste Rege apud Novum Monasterium vicesimo septimo die Maii.

Per Breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Vicecomiti Notinghamiæ & Derbiæ, de ——— 2000
Vicecomiti Northumbriæ, de 2500
Vicecomiti Salopiæ & Staffordiæ, de ——— 2000
Vicecomiti Warrick & Leycestriæ, de ——— 500
Vicecomiti Lancastriæ, de ——— 500
Vicecomiti Lincolniæ, de ——— 3000
Episcopo Dunolmensi, mutatis mutandis, de libertate Episcopatûs Dunolmensis, ——— 1500
Comiti Gloucestriæ & Hertfordiæ, de Terris suis de Glomorgan, ——— 500
Comiti Herefordiæ & Essexiæ, de Terris suis de Brighenogh, ——— 200
Johanni de Hastinges, de Terris suis de Bergeveny, ——— 200
Rogero de Mortuo Mari, de Terris suis Suthwall. & Marchwall. 300
Johanni de Cherleton, de Terris suis de Powys, ——— 500
Jacobo de Pirar. de Terris suis in Wall. ——— 200
Justiciario Walliæ, de partibus Northwalliæ, ——— 2000
Eidem Justiciario, de partibus Suthwalliæ, ——— 1000
Johanni de Crumbwell Constabulario Castri de Hope, de Balliva sua ibidem, ——— 40
Comiti Cestræ per Hugonem de Andele elig. de Comitatu Cestriæ, ——— 500
Ballivo de Sancto Brinello, de Foresta de Dene, ——— 100

A Rege Franciæ de Stapula Lanarum.

A. D. 1214. An. 7. E. 2. Pell.

MAgnifico Principi, carissimo filio, & fideli nostro, Edwardo, Regi Angliæ illustri, Philippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, salutem & felices, ad vota, successus.

Olim Mercatoribus lanarum Regni vestri, & aliarum partium, conversantibus in eodem, qui Estapulam suarum Mercaturarum prædictarum apud Anwers, extra Regnum nostrum, tenere solebant, venientibus cum hujusmodi suis Mercaturis infra Regnum nostrum, ad tenendum dictam stapulam suam in Villâ Sancti Audomari, sub nostro gardagio & salvo conductu, licentiam concessimus: pluribus libertatibus, & privilegiis, per nos eisdem gratiose concessis; sperantes quod ex hoc tàm nostris, quàm subditis nostris, multa commoda provenirent.

Sed, prout Gentes nostræ, Ballivæ nostræ Insulæ Regimini præsidentes, nobis noviter intimârunt, spe fraudati prædicta, interdum sperata provenit ex hoc utilitas, quinimo, quam, ante dictam concessionem, factam dictis Mercatoribus, habebamus, nunc cessat omnino; cum dicti Mercatores, qui cum lanis suis in Nundinis Insulen. solebant singulis annis accedere, dum suam apud Anwers tenerent Estapulam, nunc ad Nundinas ipsas (ex quibus ad nos, & ad dilectos nostros, ejusdem Villæ Insulæ Burgenses, ac toti Patriæ multa solebant commoda provenire) cum dictis suis Mercaturis accedere totaliter destiterunt: Mercatoresque Regni vestri Mercatores alios, inibi conversantes, viis & modis illicitis induxerunt; & certas fecerunt conventiones cum ipsis (& nobis & nostris subditis præjudiciales plurimùm & damnosas) ut cum eis apud Sanctum Audomarum Stapulam suam continuè tenere debeant, nec inde pro suis exercendis Mercaturis prædictis exire, ne vadant ad Nundinas antedictas. A. D. 1313.

Cùm igitur hoc videatur in nostrum Vituperium redundare, de quo, plus quam de dampno, quod incurrimus, occasione prædictâ dolemus, cùm Villa & Balliva Insulæ, certis de causis, sint nostro Domanio nunc conjunctæ, considerantes tam gravem in propriâ Terrâ nostrâ fieri novitatem, quæ, dum Terram & Ballivam prædictas tenebant alii, facta non extitit a quocumque: imo, contra prohibitionem nostram quoque, factam eisdem Mercatoribus, ad dictas Nundinas pluries accesserunt: Et, si dum Villam & Ballivam prædictas, tanquam proprium Domanium nostrum tenemus, a veniendo in dictis Nundinis cessarent, pront per effectum ostendunt, non

A.D. 1314. Edw. 2. non fine gravi injuria nostra crederemus, ac de difficili permitteremus tantum Vituperium conniventibus oculis pertransire;

Maxime cum, tenendo Estapulam suam apud Sanctum Audomarum, multo magis sint propinqui dictæ Villæ Insulæ, quam essent cùm apud Anwers tenebant eandem.

Quare Serenitatem vestram affectuose precamur, quod Mercatores inducatis prædictos, &, si opus fuerit, compellatis ad veniendum, more solito, cum dictis Mercaturis suis, in Nundinis antedictis, ut ad hoc alios Mercatores Forepsses, in vestro Regno conversantes, inducant:

Conventiones, si quas inter se fecerint per vias aut modos alios exquisitos, de non eundo ad Nundinas ipsas, revocando, & totaliter adnullando; A.D. 1314. Edw. 2.

Seque (quos cum Bonis & Mercimoniis suis plenâ, frequentando dictas Nundinas, volumus securitate gaudere) super hoc taliter habeant, quod nobis debeat esse gratum, nec habeamus causam, in vestrum vel ipsorum defectum, providendi super præmissis de remedio competenti:

Nobis, si placet, quid feceritis in hac parte, per latorem præsentium rescribentes.

Actum apud Lorriacum die Martis post Penthecosten, Anno Domini millesimo, trescentesimo, decimo quarto.

Ad Convocationem Cleri Eborum, de Credentia.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Pat. 7. E. 2. p. 2. m. 8. REX venerabilibus in Christo Patribus, eâdem gratiâ, W. Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, & Procuratoribus Capitulorum & Cleri, Provinciæ Eborum, die Mercurii proximò post instans Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, apud Eborum congregatis, salutem.

Cùm injunxerimus, dilectis & fidelibus nostris,

Stephano de Malo Lacu Archidiacono Cliveland,

Willielmo de Melton, Decano Ecclesiæ Sancti Martini Magni Londoniarum,

Johanni de Merkynfeld Canonico in Ecclesiâ Beati Petri Eborum, &

Johanni de Donecastriâ,

Quædam negotia, nos, & statum nostrum, & Regni nostri, ac Ecclesiæ Sacræ in eodem Regno, & expeditionem Guerræ nostræ Scotiæ tangentia, & nostro cordi obnixiùs inhærentia, vobis per ipsos, tres, vel duos eorum, ex parte nostrâ seriosiùs exponenda: A.D. 1314.

Vobis mandamus, rogantes quatinus præfatis, Stephano, Willielmo, Johanni & Johanni, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ ipsi, conjunctim vel divisim, in præmissis, ex parte nostrâ, vobis exposuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere: & requirenda per ipsos, tres, vel duos eorum, nomine nostro, ut est dictum, opere adimplere.

Teste Rege apud Novum Monasterium duodecimo die Junii.

Per ipsum Regem.

De Privato Sigillo elongato.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Claus. 7. E. 2. m. 2. d. REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Quia privatum Sigillum nostrum a nobis est elongatum, tibi præcipimus firmiter injungentes quod, sine dilatione qualibet, in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis locis, infra Ballivam tuam, tàm infra libertates, quàm extra, ubi expedire videris, necnon in pleno Comitatu tuo publicè proclamari, & ex parte nostrâ facias firmiter inhiberi,

Ne quis, pro aliquo mandato, sibi sub dicto sigillo exnunc porrigendo, seu etiam liberando, quicquam faciat, nisi aliud a nobis habuerit mandatum, de priori mandato, sub dicto privato sigillo contento, specialem faciens mentionem, vel nisi viderit quod ea, quæ in dicto mandato, sub dicto privato sigillo, contenta fuerint, ad nostrum tendant commodum & honorem. A.D. 1314

Teste Rege apud Berewicum super Twedam vicesimo septimo die Junii.

Per ipsum Regem sub privato Sigillo Reginæ.

EOdem modo scribitur singulis Vicecomitibus per Angliam: Constabulario Dovorræ, & Custodi Quinque Portuum,

A.D. 1314. Edw. 2. Portuum, vel ejus locum tenenti, quod infra portus, &c. Jufticiario Walliæ: Jufticiario, Cancellario, & Thefaurario Hiberniæ, vel eorum loca tenentibus: Senefcallo Vafconiæ, & Conftabulario Burdegaliæ, vel eorum loca tenentibus: Jufticiario Ceftriæ, vel ejus locum tenenti.

Ad Regem Franciæ de Credentia.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14. EXcellentiffimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illuftri, Patri fuo kariffimo, Edwardus, &c. falutem, & ad vota, fucceffus profperos ac felices.

Quædam ardua negotia, nos contingentia, injunximus dilectis & fidelibus noftris, Johanni Abel, & Johanni Lanuge, vobis per ipfos, vel eorum alterum, ex parte noftrâ, ferioſiùs exponenda:

Quocirca Serenitatem veftram affectuofis precibus requirimus & rogamus, quatinus eifdem, Johanni & Johanni, vel eorum alteri, in hiis, quæ ipfi, vel eorum alter, vobis ex parte noftrâ expofuerint, feu expofuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. apud Berewicum fuper Twedam vicefimo octavo die Junii.

Ad Romanæ Ecclefiæ Cardinalium Cœtum hortatoria de novo Pontifice eligendo.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor. VEnerabilium in Chrifto Patrum Dominorum, Dei gratiâ, Sacrofanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalium Cœtui reverendo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. falutem, & fervore caritatis & concordiæ, in inftanti Electionis negotio, Spiritûs Sancti gratiâ illuftrari.

Æterni Patris fapientia, Dei Filius, Jefus Chriftus, expletis noftræ redemptionis Sacramentis, de hoc mundo ad Patrem regreffurus (nolens Ecclefiam, fidei fuæ anulo fibi copulatam, & fui fanguinis pretio redemptam, abfque Paftoris regimine relinquere viduatam) curam ipfius beato Petro Apoftolo, & ejus Succefforibus fucceffivè regendam, difpofitione incommutabili nofcitur commififfe, ut ejufdem Ecclefiæ filii, per univerfum orbem diffufi, per ipfius Chrifti Vicarii in Terris follicitudinem & directionem, efficiantur in fide ftabiles, ac pacis & dilectionis inter eos fœdere folidentur;

Quamobrem, cùm nobis, nuper de ftatu profpero, celebris memoriæ, Clementis Papæ quinti, felices defiderantibus audire rumores, fuiffet ejufdem Pontificis obitus nunciatus, noftrum graviter percellens auditum, acriùs vifcera faucians, & præcordia dirè pungens, credebamus firmiter, per veftræ follicitudinis circumfpectam providentiam, confideratâ per vos prudenter moderni temporis malitiâ, & ut, obventura per vacationem Romanæ Ecclefiæ diutinam, periculi poffent cautiùs evitari, providendum fore celeriter viduatæ Ecclefiæ de Paftore, nobifque, & toti populo Chriftiano vicinam exindè confolationem, & defiderabilem affuturam.

A.D. 1314. Verùm jam, fub diutinâ confolationis expectatione laffati, ex indivifibilis dilectionis affectu, quem erga matris ubera gerimus, compatimur Ecclefiæ viduatæ Matri noftræ, & compatiendo turbamur, ut, cui materna fuavitas dulcedinis alimenta comunicat, & augmenta dilectionis interiùs fubminiftrat, doloris quoque non fit expers.

Nunquid non ingens dolor eft filiis univerfis, fi Romana Ecclefia, quæ Mater eft omnium & Magiftra (in quâ, fecus decurfus aquarum, ficut plantata ligna fcientiæ) diu paftore careat? & grex Dominicus, velut paftorem non habens, permittatur in invio oberrare? Numquid obduxit oblivio quæ, ipfius ratione Ecclefiæ, prolixa vacatio, & quæ, in electione Romani Pontificis, veftra, feu Prædecefforum veftrorum diffenfio, nota difpendia præteritis temporibus intulerunt?

Quocirca caritatem veftram, Patres, Deo amabiles, rogamus obnixè & obfecramus in Domino Jefu Chrifto (qui vos, per gratiam fuam, in partem follicitudinis regiminis Ecclefiæ fuæ conftituit, & providendi eidem de Paftore vobis impræfentiarum, per Electionem Canonicam, contulit poteftatem) quatinus, habentes præ oculis ipfum folum, non in fe, aut fuos cujufcumque confideratio reciprocet, privata commoda contemplando: fet, nullo artante veftrum in eligendo judicium, puris & liberis

A. D. 1314. Edw. 2. liberis mentibus, nudâ electionis conscientiâ, assumptum Terræ sanctæ negotium (quod ex ipsius assumendi Pontificis dispositione & directione dependet) intuentes, ad provisionem Canonicam, per consensum unanimem, & electionem concordem, sine moræ dispendio procedatis;

Talem vobis, & toti populo Christiano, in Pastorem assumere totis conatibus satagentes, qui, effulgens virtutibus, gregem Dominicum in viam salutis dirigere, eique cœlestis alimoniæ pabula ministrare; ac ad propulsandas, nostri Redemptoris injurias, & hostes ejusdem fidei conterendos, velit, & possit providâ sollicitudine operam exhibere. A. D. 1314. Edw. 2.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam vicesimo nono die Junii.

Ad singulos Cardinales, & ad alios super prædicta Romani Pontificis electione.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 13. dor.

VEnerabili in Christo Patri, Domino Berengario, Dei gratiâ, Episcopo Tusculano, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Si præteuris seculi cursum discutimus judicio rationis, certitudinaliter intuemur quòd fragilitatis humanæ conditio statum habet instabilem, &, quæ visibilem habent essentiam, tendunt visibiliter ad non esse.

Ecce! dum nuper de statu prospero, celebris memoriæ, Domini Clementis Papæ quinti felices desiderabamus audire rumores, ipsius erat nobis obitus, nunciatus, nostra aeriùs viscera dolore sauciens, & præcordia dirè pungens:

Et, licet de vestrâ, & Confratrum vestrorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, circumspectâ providentiâ, habuerimus fiduciam in Domino, quòd, consideratâ prudenter moderni temporis malitiâ, & ut evitentur pericula, quæ ex vacatione diutinâ dictæ Romanæ Ecclesiæ poterunt evenire, fuisset celeriter provisum de pastore idoneo dictæ Ecclesiæ viduatæ: & quod nobis, & toti populo Christiano votiva exinde consolatio & desiderabilis proveniret.

Quia tamen jam, sub diutinâ consolationis expectatione lassati, rumore nobis de ipsius creatione Pontificis non delato, ex indivisibilis dilectionis affectu, quem erga Matris ubera gerimus, ipsi compatimur Matri nostræ, & compatiendo turbamur, ut doloris non sit expers, cui materna suavitas dilectionis augmenta interiùs subministrat;

Dilectionem vestram rogamus obnixè, & hortamur in Domino Jesu Christo, quatinus, pensantes attentiùs quod vobis iminet, cum agitur de creatione Vicarii Dei in Terris, Rectoris universalis Ecclesiæ, gregisque Dominici Directoris, assumptumque Terræ sanctæ negotium (quod ex ipsius assumendi Pontificis dispositione & directione dependet) & quod, ex diutinâ vacatione dictæ Ecclesiæ, quæ Mater est omnium fidelium & Magistra, posset, quod absit, forsitan eclipsari, ante mentis vestræ oculos sedulò reducentes, A. D. 1314.

Totis conatibus laboretis, & dictos Confratres vestros, quantum ad vos pertinet, modis & viis licitis inducatis, ut, per electionem Canonicam, provideatur celeriter de Pastore, & quod talis ad ipsius Ecclesiæ regimen assumatur, qui, effulgens virtutibus, gregem Dominicam in viam salutis dirigere, eique cœlestis alimoniæ pabula ministrare, ac ad propulsandas nostri Redemptoris injurias, & hostes Christianæ Fidei conterendos, velit & possit provida sollicitudine operam exhibere.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam vicesimo nono die Junii.

Eodem modo scribitur singulis Cardinalibus supradictis, de verbo ad verbum, exceptis prædictis,

Domino Bertrando da Guto, Vicecomiti Lemovicensi & Altivillaris, Marchioni de Ancon.

Domino Reymundo Guillielmi, Domino de Budos,

Domino Arnaldo Bernardi de Latrans.

Dat. ut supra.

A. D. 1314. Edv. 2. A. D. 1314. Edv. 2.

Ad Regem Franciæ, super Ordinatione de Moneta in Aquitania revocanda.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem & prosperos semper ad vota successus.

Satis memoriter, ut credimus, retinetis, qualiter, per dilectum Clericum nostrum, Magistrum Reymundum Subirani, &c. per nostras litteras speciales, vestram Celsitudinem Regiam rogavimus non est diu, ut super quadam ordinatione, sicut tunc dicebatur, inter cætera, per vos factâ (videlicet, quod moneta nostra Burdegalensis, sine visu alicujus, ad hoc a vobis deputandi, ulteriùs non fieret) velletis festinum remedium adhibere: qui quidem rogatus nondum est, ut accepimus, optato effectui mancipatus;

Nam intelleximus, jam de novo, quod quædam prohibitio (quam a vestrâ conscientiâ nondum credimus emanâsse) nuper, ex parte vestrâ, Magistro monetæ nostræ Burdegaliæ (videlicet, quod idem Magister monetam nostram prædictam amplius fabricari, seu cudi non faceret, quousque aliud super hoc a vobis in mandaris reciperet) facta fuit, quod in nostri præjudicium, & exhæredationem, ad dampnum omnium & singulorum hominum de Ducatu prædicto, cedere dinoscitur manifestè. A. D. 1314.

Nos, igitur de vestræ Paternitatis benivolentia gerentes fiduciam pleniorem, vestram Excellentiam attentis precibus deprecamur; quatinus prohibitionem prædictam, si ex vestrâ jussione processerit & mandato, dignemini revocare; ita, si placet, quod moneta nostra prædicta, sine impedimento, de cætero fabricari & cudi possit, prout hactenus Progenitorum nostrorum temporibus fieri consuevit.

Dat. apud Berewycum super Twedam secundo die Julii.

Ad Regem Francorum, de indemnitate, & de restitutione facienda.

A. D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 14.

EXcellentissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, &c. ad vota, successus prosperos & felices.

Cùm, dilectus & fidelis noster, Assinius de Gaylla rd, nuper, ut accepimus, dum erat Senescalli nostri Vasconiæ locum tenens, Majoriam Civitatis Aquensis, pro eo quod Dominicus de Monte Olivo, tunc Major Civitatis ejusdem, quosdam graves & enormes excessus, in dictâ Civitate commissos, punire noluit, prout de jure, & ex officii sui debito tenebatur, in manum nostram cepisset:

Petrus Arnaldi, Robertus Garsias, Arnaldus de Luk, & Bovinus de la Baste, Cives Civitatis nostræ prædictæ, eo quod voluntati & mandato prædicti locum tenentis obedíverunt, ut debuerunt in hac parte, fuerunt postmodum, & adhuc sunt, in Curiâ vestrâ Franciæ, expensis & laboribus, ut dicitur, fatigati multipliciter & gravati: & tandem a vestro Dominio banniti, ac eorum bona, mobilia & immobilia, occasione prædictâ, ad vestram manum Regiam sunt seisita:

Super quibus sibi per nos supplicârunt de congruæ subventionis remedio provideri. A. D. 1314.

Nos igitur, desiderantes præfatis, Petro, Garsiæ, & Bovino, qui, prætextu servitii nostri, ut præmittitur, sunt vexati, super præmissis, viis & modis, quibus commode poterimus, subvenire; Excellentiam vestram affectuosè requirimus & rogamus,

Quatinus, cùm, de vestrâ Regali Munificentiâ, anno præterito, secundo die Mensis Julii, nobis, dum vobiscum in Franciâ moram fecimus, omnem forisfacturam terrarum, pœnam pecuniarum, & aliam quamcumque, in quibus nos, vel Progenitor noster potueramus, ex quuibscunque causis, primitùs incidisse, necnon Senescallis, Ballivis, Majoribus, Officialibus, Servientibus, & Subditis nostris, ac Villarum dicti Ducatûs Comunitatibus, si forte iidem Subditi & Comunitates de præcepto, mandato, vel occasione servitii nostri, seu Senescallorum, aut aliorum Officialium nostrorum, aliquas inobedientias, violentias, seu injurias, aut alia dampna contra vos, seu ad vestram Curiam appellantes, commisissent, quamcumque foris-

A.D. 1314. Edw. 2. forisfacturam corporum, terrarum, & bonorum, bannimenta, omnémque pœnam pecuniariam, aut aliam, quocunque nomine censeretur, in quæ tunc inciderant, occasionibus prænotatis, remiseritis per vestras Litteras gratiosas,

Consimiles Litteras pro præfatis, Petro, Garsia, & Bovino (qui tempore, quo vobiscum eramus, nobiscum in Francia non fuerunt) fieri; & quod ipsis, tàm de bonis suis, ad manum vestram captis & positis, quàm de dampnis, quæ, ut præmittitur, incurrebant occasione prædictâ, debita restitutio fiat præcipere dignemini nostri rogaminis interventu. A.D. 1314. Edw. 2.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam, secundo die Julii.

De renunciatione appellationum, contra Regem Angliæ factarum per Amanenum de Lebreto.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Vasc. 7. E. 2. m. 14. PHilippus, Dei gratiâ, Francorum Rex, Notum facimus universis, præsentibus & futuris, quod in nostrâ præsentiâ, propter hoc personaliter constitutus, dilectus & fidelis noster, Amanenus Dominus de Lebreto, Miles, ad mandatum & requisitionem nostram, & ob reverentiam karissimi Filii & fidelis nostri, Edwardi, Dei gratiâ, Regis Angliæ, Ducis Aquitaniæ, (cui tanquam Domino suo desiderat in omnibus complacere, & ipsius voluntatis beneplacito condescendere, quantum sinit humana fragilitas, honoris pulcritudine præservatâ) omnibus & singulis appellationibus, per eum, pro se, adhærentibus, hominibus, & subditis suis, factis, usque in præsentem diem, contra præfatum Ducem, vel Senescallos, Bajulos, Majores, Officialesque alios, & Servientes dicti Ducis, quocunque nomine censeantur; necnon ejus subditos, occasione ipsius:

Processibus etiam & sententiis quibuscunque inde secutis, vel aliàs factis, tàm in Curia nostra Parisius, quàm alibi coram nostris Commissariis, vel aliis Officiariis quibuslibet, occasione, vel ex causâ injuriarum, violentiarum, dampnorum, & gravaminum illatorum quomodolibet dicto Amaneno, hominibus, & subditis suis; ac ratione homicidiorum, raptuum, incendiorum, rapinarum, vel aliorum quorumcunque Malefactorum, quomodolibet perpetratorum contra dictum Amanenum, homines, & subditos suos, per Senescallos, Bajulos, Majores, Officiarios, Servientes & subditos dicti Ducis, de mandato Senescalli, vel occasione Servitii Ducis ejusdem: A.D. 1314.

Necnon omni Juri & Actioni, competentibus, vel competituris, occasione præmissorum, vel aliquorum ex ipsis, dicto Amaneno, hominibus, & subditis suis, renunciavit idem Amanenus pro se, hominibus, & subditis suis, sibique adhærentibus, penitùs & expressè;

Promittens bonâ fide, & sub obligatione omnium bonorum suorum, pro se, hominibus, subditis, & adhærentibus suis, quod contra renunciationem prædictam per se, vel per alium non veniet in futurum.

In quorum omnium testimonium & munimen, præsentes Literas fieri fecimus, & sigilli nostri appensione muniri.

Actum Pyssiaci die secunda mensis Julii, Anno Domini Millesimo, Trecentesimo, tertio decimo.

Ad Regem Arragoniæ responsoriæ.

A.D. 1314. An. 7. E. 2. Rom. & Fr. 7. E. 2. m. 12. MAgnifico Principi, & amico suo carissimo, Jacobo, Dei gratiâ, Arragoniæ, Valenciæ, Sardiniæ, & Corsicæ Regi illustri, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. felicium incrementa successuum cum salute.

De vestrarum transmissione litterarum, quas nobis ex parte vestra lator præsentium præsentavit, vobis grates referimus speciales.

Nam ex tenore litterarum intelleximus earumdem, quod vos, & Filii vestri incliti, tempore confectionis litterarum vestrarum, plenâ viguistis, per Dei gratiam, corporum sanitate; super quo inmensæ exultationis & lætitiæ materiam assumpsimus cordi nostro.

Et, quia specialem in Domino fiduciam reportamus, & ex vestrarum concepimus serie litterarum, quod de statūs nostri continentiâ audire cupitis rumores prosperos & felices; vestræ Serenitati Regiæ significandum duximus per præsentes, quod nos, tempore confectionis earumdem, per illius gratiam, qui solo nutu regit atque dirigit universa, plenâ fruebamur corporeâ Sanitate; & utinam! de vobis frequenter audire rumorem consimilem valeamus, ad nostri recreationem animi & solamen. A.D. 1314.

Dat. apud Berewicum super Twedam, 6. die Julii.

Rex Franciæ pro Burgensibus de Hyppra.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Pell. PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, carissimo & Fideli Edwardo, eâdem gratiâ, Regi Angliæ, & Duci Acquitaniæ, Filio nostro, salutem, & prosperos, ad vota, successus.

Licet nonnulli Flandrenses adversus nos frequenter cornua Rebellionis erexerunt temporibus retroactis, Thiericus tamen Helye, Burgensis de Yppra, in continuâ fidelitate nobiscum constanter noscitur perstitisse.

Quare Serenitatem vestram rogamus attente, ut cùm dictum Therricum ad Regni vestri Angliæ partes se conferre contigerit, ipsum, cum familiâ & quibuslibet bonis suis, ibidem morari, Mercari, ac inde reverti, cum sibi placuerit, salvò, securè, & liberè permittatis. A. D. 1314.

Ac eos, sub vestrâ volentes protectione suscipere, Fidelibus, Justiciariis, & subditis vestris mandetis, quatenus ipsum tractent sincerâ in Domino caritate, nec sibi, in personâ, vel rebus ejusdem, permittant inferri quamlibet injuriam vel jacturam.

Data Attrebati Octava die Julii, Anno Domini 1314.

Sub eodem verborum tenore sunt aliæ Literæ pro aliis Burgensibus de Yppra.

Dat. ut supra.

Ad Regem Franciæ super negotio Stapulæ.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 12. EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Patri suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & felices, semper ad vota, successus.

Super negotio, Mercatores Regni nostri, & alios similiter, in Villâ Sancti Audomari, de vestrâ licentiâ, Mercatuarum suarum excercercentes stapulam, contingente; qui quidem Mercatores, dùm apud Anwers stapulam hujusmodi excercebant, cum lanis suis venire solebant, singulis Annis, ad Nundinas Insulanas, & nunc ad ipsas Nundinas cum hujusmodi Mercaturis suis se retrahunt, veniendi; sicut in vestræ Serenitatis Litteris, nobis inde missis (per quas, super hoc, ut dicti Mercatores nostri veniant, more solito, cum Mercaturis suis, ad Nundinas supradictas, per nos adhiberi remedium petivistis) pleniùs continetur: A. D. 1314.

Pro eo quòd dictum negotium omnes Mercatores Regni nostri, & quamplures alios de eodem Regno, tangere dinoscitur, plenum responsum vobis, ad præsens, facere non valemus.

Set super negotio illo, in brevi, habere proponimus consilium & tractatum; & tunc super hoc, per Dei gratiam, taliter ordinare, quod ex hoc, pro vobis & pro subditis vestris reputare debebitis rationabiliter vos contentos.

Dat. apud Berewycum super Twedam, 16. die Julii.

A Rege Franciæ de Flandrensibus in Anglia capiendis.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. LOys, par la grace de Dieu, Roys de France & de Navarre, a haute Prince, nostre treschere Frere & feal, Edward, par cele mesme grace, Roy d'Engleterre, & Duc d'Aquitaigne salut, & bone amur.

Come, ov vivant de nostre treschere Seigneur & Pere, entre lui d'une part, & Robert adonc Conte de Flandr. & les Flament d'autre, eust este traitie & certeine accort de Pais, pur la quele tener & garder fermement a touz Jours, saunz jamais venir encountre, il obligent leur persones, & touz leur biens, souz quelcumque Jurisdiction, & en quelconque lieu il porroient estre trove, sicome il est plus plainement contenue es Lettres faites sus icele Pais. A. D. 1314.

Et, apres ce (qar il ne tenoint, ne gardoient la dite Pais, sicome il s'estoient oblige & tenu y estoyent, ains venoient & faisoient encontre) le dit Robert; appelle suffisament, solonc la forme de la Pais, en nostre Court a Paris, en nostre Palais, per devant les Piers de France, ait este tenu, par le Jugement

A. D. 1314. Edw. 2. Jugement des Pers & de la Court, garnie, sicome il appartenoir, pur defaillant du tout de tenir & de garder icele pais, sicome il si estoit obliger, & y estoit tenuz, & de venir & faire encontre:

Et, avec ce, ait est pronouncie, par celui Jugement, les forfaitures estre commises & encourues encontre lui.

Et encore, apres tout ce, li dit Robert, & tout le pays de Flandr. avec lui, se soint mis notoirement en Rebellion, & en guerre ouverte, contre nous, & nostre Roiaume, sicome chascun scet:

Nous, pur ces choses, leurs persones, & touz leurs biens avons exposez & abandonnez a toutes maneres de Genz, qui les porrent trover, en quelque lieu que ce soit, pur estre sers & esclaver en leurs persones a touz jours, & leur biens a estre forfaiz a ceus, qui les pouront trover. A. D. 1314. Edw. 2.

Pour ceo nous vous requeroms, sus la feaute & l'amour en coi vous este tenu a nous, & les Aliances qui sont entre vous & nous, que les diz Flemenz, nos enemiz, avec touz leur biens, la ou il porront estre trouve, souz voz destroitz, faitez penre, & mettre pardeveres vous, sicome forfaiz a vous, sers & esclaves, a touz jours.

Et, que vous Soiaz miez ensourmez de toutes ces choses, nous vous envioms, avec ces Lettres, les Jugementz & condempnations, faites solempnement contre nos diz Enemiz, si les faites publier per vos terres; si que vous ne s'n puist excuser, per cause de ignorance.

Donn a Crecy le 18. jour de Juignet, l'an de grace 1315.

De Conductu pro Elisabetha de Brus, & aliis Scotis ad Regem ducendis.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Pa. 8. E. 2. p. 1. m. 30. REX Vicecomitibus, Ballivis, & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Cùm injunxerimus dilectis Clericis nostris, Ricardo de Luda, & Ricardo de Donecastriâ: ac etiam dilectis Servientibus nostris, Johanni de Bentele, Rogero Attewatre, & Johanni de Eton; quod ipsi Robertum Episcopum Glasguensem, Elizabetham Uxorem Roberti de Brus, Donenaldum de Mar, & quosdam alios Scotos, in Regno nostro existentes, ad nos, usque Eborum, salvò & securè ducant, nobis ibidem Liberandos:

Vobis mandamus quòd præfatis Clericis, seu servientibus nostris, in ducendo ad nos præfatos, Episcopum, Elizabetham, & Donenaldum, ac alios Scotos prædictos, non inferatis, seu quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen; set eis potiùs ad præmissa salvum & securum conductum, sumptibus nostris, habere faciatis: A. D. 1314.

Et in hiis, quæ præfati Clerici & Servientes, vel eorum aliquis, vobis in hac parte injungent, vel injunget, ex parte nostrâ, intendentes sitis & respondentes: Et hoc, sub gravi forisfacturâ nostrâ, nullatenus omittatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 18. die Julii.

De sorore Roberti de Brus Liberanda.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 35. MAndatum est Priori de Sixhill, Ordinis de Sempryngham, quod corpus Christianæ, Sororis Roberti de Brus, quæ fuit Uxor Christophori de Seyton, & quæ in Domo ipsius Prioris sub Custodiâ suâ existit, Vicecomiti Regis Lincolniæ, sine dilatione qualibet, liberet, ducendum exinde per ipsum ad Regem usque Eborum, prout sibi ex parte Regis pleniùs est injunctum; & hoc nullatenus omittat. A. D. 1314.

Mandavit enim Rex prædicto Vicecomiti, quod corpus prædictæ Christianæ a præfato Priore recipiat, & ad Regem usque Eborum salvò & securè ducat, seu duci faciat, Regi ibidem liberandum.

Teste Rege apud Eborum, 18. die Julii.

A.D. 1314. Edw. 2. A.D. 1314. Edw. 2.

Ad Cardinales, super exitibus Aquitaniæ Clementi quinto, nuper Papæ assignatis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 10. dor.

VEnerabli in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Episcopo Albanensi, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Grata obsequia, quæ dilectus Valettus noster, Oliverus de Burdegalia nobis hactenus impendit, & in dies impendere non desistit, nos multipliciter excitant & inducunt, ut ipsum, & suos favore & gratiâ prosequamur.

Cùm itaque teneamur dilectis nobis, Lupo Burgundi de Burdegaliâ, & Guillielmo de Burdigaliâ, Fratribus ipsius Olyveri, in diversis pecuniarum Summis, tàm pro vadiis dictorum, Lupi & Guillielmi, de tempore quo exiterunt in obsequio nostro, in munitione Villæ nostræ Berewyci super Twedam, quàm pro restauro equorum suorum, ibidem in dicto obsequio nostro perditorum, prout per Litteras nostras Patentes, indè confectas, satis liquet;

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ut idem Olyverus, & Fratres sui prædicti, Ballivas de Mount Flankyn & de Castellyoneys habere & tenere, & exitus indè percipere possint, quousque eis de debitis prædictis plenariè fuerit satisfactum, velitis, ad nostri rogatum, assensum vestrum præbere: & ut cæteri Collegæ vestri, qui exitus Ducatûs prædicti, virtute assignationis, felicis recordationis, Domino C. nuper Papæ quinto, per nos factæ, jam percipiunt, similiter hoc faciant erga ipsos, cum efficacia interponere partes vestras; ita quod vobis ex inde meritò teneamur ad specialia munera gratiarum. A.D. 1314.

Dat. apud Saltwod. 18. die Julii.

Eodem modo scribitur subscriptis; viz.

Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ, } Diaconis Cardinalibus.
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu, } Diaconis Cardinalibus.

Bertrando de Guto Vicecomiti Leomaniæ & Altivillaris, & Marcioni de Aucom.

A Rege Francorum pro Mercatoribus Yprensibus.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pell.

PHilippus, Dei gratiâ, Franciæ Rex, Magnifico Principi, Filio nostro carissimo, Edwardo, eâdem gratiâ, Regi Angliæ illustri, vel ejus Locum tenenti, salutem, & prosperos ad vota successus.

Serenitatem vestram rogamus, ut dilectos nostros Mercatores, ac Habitatores Villæ Yprensis (quos, inter cæteros partium Flandriæ, Magis, juxta posse suum, in nostra devotione novimus hactenus perstitisse, & adhuc permansuros speramus) Res ipsorum, vel bona, nostri occasione, capi, vel arestari, sub vestris districtibus, minimè permittentes, ipsos, cum bonis & rebus suis omnibus, faciatis benignè tractari, ac Regnum vestrum egredi, cum eis placuerit, permittatis, absque quocumque impedemento eis, occasione nostri, super hoc inferendo. A.D. 1314.

Data apud Compend. die 25. Julii, Anno Domini, 1314.

A Comite Flandriæ ad Regem rogatoria.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Penes Cler. Pell.

ATreshaut, trespuissant, & tresexcellent Prinche, Monsiegnieur Eduart, par le grace de Dieu, Roy d'Engleterre, Duc d'Acquitaigne, & Seigneur d'Irland, Robert Cuens de Flandr. salus, reverense, & honeur.

Sire, Come nous aiens ad este prest & apprailles, & chon apparut par veure, de tenir & raempler, faire tenir & raempler, la pais, acorde, & poins parlee devant Lille, sour le quelle le ost s'en departi, & le guerre cessa intre treshaut, tresnoble, trespoissant, & tresexcellent Prinche, nostre treschere & ame Signeur, Monsieur Philip, par la grace de Dieu, Roy de France, & nous, & encore Sommes: A.D. 1314.

En le quelle il est contenue, que nous devons sauver tout no herritage: & chou non contresteant, li dessus dis, nos trescheres Sires, en tient grant partie:

A.D. 1314. Edw. 2. partie: La quelle a recouvret, a nostre poir, nous ne poons laissier bonement:

Et nous volons, otrions, avons fait cryer, commander, & publier par tout no pays, que toutes maneres de Marchantz de France, d'Englererre, & autres, pussent & porront, seurement & sauvement, eaus, lour maisınes, & leur biens, venir, demorer, marchander en no pais de Flandre, & retourrir la il lour plerra, sans arest, ne empeschement nos, ne es Personnes, ne es biens; & chou vous tenrons, & ferons tenir loiaument & en bone fei.

Et s'il soit acorde entre nous, nos gens, d'une part, & vo Maieur, & vos Marchans d'Engleterre d'autre, de tenir Seurement & Sauvement leur Estaple de Lains, & d'autres biens en no Ville de Bruges;

Nous Supplions a vestre Roial Mageste, q'il lui plaise, que en riel maniere no Marchaunt de Flandr. qui ore sont en vostre Roiaume, & qui i veurent, & pussent Seurement & sauvement, a tous lour, maismes, & biens, demorer & marchander, & en Flandre paisiblement retourner, sans empechement, ne arest nul, ne es persones, ne es biens. A.D. 1314. Edw. 2.

Et, s'il avenist, pur aucun ocoison, que ja n'avenra, se Dieu plaist, qu'el ne pleust a vo Roial Mageste d'ensi faire, & tenir, quil lui plaise, de tenir, & faire tenir les Privileges & les Franchises, que vo Antecesseur & vous ont donne & otroiet, par lour Lettres ouvertes, & les vos, a nos Marchans de Flandre.

Et chou, q'il vous plairra a faire des choses desusdites, voellies nous remander par voz Lettres ouvertes.

Et nostre Sires croisse vostre escar & honeur.

Donne a Bruges l'endemaine don jor Seint Jaque & Saint Christopher, l'an de grace 1314.

De intendendo Adomaro de Valentia Capitaneo contra Scotos, Regnum invadentes.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 8. REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus Fidelibus suis citra Trentam, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd,

Ad refrænandam Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, obstinatam malitiam, qui, flagitiis, per ipsos in Terrâ nostrâ Scotiæ, ac propinquis finibus Regni nostri Angliæ diversimodè perpetratis, non contenti, ipsum Regnum jam hostilitèr, in nostri, ac omnium fidelium nostrorum dedecus, opprobrium, & dispendium sunt ingressi, ibidem homicidia, deprædationes, incendia, sacrilegia, & alia mala innumera inhumanitèr committendo,

Assignavimus dilectum Consanguineum & Fidelem nostrum, Dominum Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ (de cujus probitatis & industriæ plenitudine fiduciam gerimus specialem) Capitaneum & Custodem Omnium Terrarum & Locorum, in quibuscumque Comitatibus citra Trentam, usque Berewycum super Twedam, tàm infra libertates, quàm extra; & ad faciendum omnia & singula, quæ ad repulsionem & destructionem prædictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, ac defensionem & salvationem Terrarum & Locorum prædictorum, necessaria fuerint & etiam oportuna: A.D. 1314.

Et ideò vobis, & cuilibet vestrûm, sub gravi forisfacturâ nostrâ, districtè injungimus & mandamus, quòd eidem Comiti, tanquam Capitaneo & Custodi Terrarum & Locorum prædictorum, in omnibus, quæ ad repulsionem dictorum Inimicorum, & salvationem & defensionem prædictas pertinent, intendentes sitis, consulentes & auxiliantes, quotiens & quando super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.

Damus autem præfato Comiti, tenore præsentium, plenariam potestatem arestandi, & prisonæ nostræ committendi Comites illos, quos in hac parte contrarios invenerit; a quâ prisonâ nolumus ipsos deliberari sine mandato nostro speciali.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Eborum decimo die Augusti.

Per ipsum Regem.

De

A.D. 1314. Edw. 2.

De Credentia pro Johanne Hotham ad Hiberniam destinato.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 34. d.

REX, dilecto & fideli suo, Ricardo de Burgo, Comiti Ultoniæ, salutem.

Quædam negotia nos, & statum Regni nostri specialiter tangentia, & quæ multò insident cordi nostro, dilecto Clerico nostro Johanni de Hothum, quem ad partes Hiberniæ destinamus, commisimus, vobis per ipsum, vivæ vocis oraculo, exponenda.

Quocirca attentiùs vos rogamus, quatenus eidem Johanni in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerit, super negotiis antedictis, fidem credulam adhibeatis, & ea, sicut de vobis confidimus, cureris optato effectui mancipare.

Teste Rege apud Eborum duodecimo die Augusti.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literæ diriguntur subscriptis; videlicet,

Edmundo le Botiller,
Johanni Filio Thomæ,
Johanni de Warrick,
Richardo de Clare,
Mauritio de Rocheford,
Johanni le Pouer le Eyne,
Johanni le Power de Donenel,
Waltero de Lascy,
Hugoni de Lascy,
Thomæ de Mandevill,
Richardo de Oxon.
Arnaldo de Poner,
Thomæ le Botiller,
Hugoni Laghlese,
Roberto Bagout,
Hugoni Canoun,
Willielmo Alixaundre,
Waltero Wogan,
Galfrido le Bret,
Simoni de Genevile,
Johanni de Bernyngham,
Richardo Tut,
Baldewino le Flemyng,
Thomæ le Fiz Johan,
Mauritio le Fiz Thomas,
Nicholao le Fiz Mouriz,
Georgio de la Roche,
David de la Roche.

Ad Locumtenentem & Cancellarium Hiberniæ de Magnatibus convocandis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Ibid.

REX Justiciario suo Hiberniæ, vel ejus Locumtenenti, & Cancellario suo ibidem, salutem.

Cùm, pro quibusdam negotiis, nos & statum Regni nostri specialiter tangentibus dilectum Clericum nostrum Johannem de Hothum, ad partes Hiberniæ destinemus, Magnatibus & Proceribus Terræ illius, ex parte nostrâ, per eundem Clericum nostrum, pleniùs exponendis:

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod Magnates & Proceres Terræ prædictæ, ad certos diem & locum, quos inter vos & præfatum Johannem, infra Terram prædictam duxeritis assignandos, convocari faciatis, ad tractandum super negotiis antedictis:

Et eidem Johanni, in prosecutione negotiorum prædictorum, erga dictos Magnates & Proceres faciendâ, modis & viis omnibus, quibus pro nostri honore & commodo meliùs expedire videritis, intendatis.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

Pro Radulpho de Monte Hermerii, ne Hospitatio cedat in præjudicium.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 27.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm dilectus & fidelis noster, Radulphus de Monte Hermerii, qui Villam de Clyfton, juxta Eborum, nobis apud Eborum existentibus, pro liberatione suâ, ad terminum vitæ suæ, ex concessione Domini Edwardi quondam Regis Angliæ, Patris nostri, asserit se habere debere, ad requisitionem nostram, jam concesserit dilecto Consanguineo & fideli

A. D. 1314. Edw. 2. deli nostro, Johanni de Warennâ, Comiti Surriæ, quòd ipse apud dictam Villam de Clyfton, in proximo Parliamento nostro, quod apud Eborum, post instans Festum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, summoneri fecimus, hospitetur:

Nos, volentes securitati ipsius Radulphi providere in hac parte, concessimus ei quòd hospitatio præfati Comitis, in dictâ Villâ de Clyfton, ad Parliamentum prædictum, eidem Radolpbo non cedat in præjudicium in futuro, contra formam Concessionis dicti Patris nostri, siqua sibi facta fuerit in præmissis. A. D. 1314. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum decimo octavo die Augusti.

Per ipsum Regem, nunciante Willielmo de Melton.

Pro Archiepiscopo Cantuariensi, super Bajulatione Crucis infra Provinciam Eboracensem.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 34. d.

REX, venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, salutem.

Cùm, pro diversis arduis & urgentissimis negotiis, tangentibus nos & statum Regni nostri, & præcipuè Marchiam dicti Regni versus Scotiam, ad salvationem Populi ejusdem Marchiæ, qui per hostiles agressus Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, dampna innumera sustinent hiis diebus, Parliamentum nostrum apud Eborum, infra Provinciam vestram Eborum, in Crastino instantis Festi Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, fecerimus summoneri:

Et ad idem Parliamentum venerabiles Patres W. Archiepiscopum, totius Angliæ Primatem, & Episcopos Provinciæ suæ Cantuariæ, ipsius Archiepiscopi Suffraganeos, prout moris est, fecerimus evocari:

Jamque intellexerimus quod, occasione dissensionum inter Prædecessores ipsius Archiepiscopi Cantuariensis & vestros, super bajulatione crucis utriusque ipsorum in alterius Provinciâ, ab olim subortarum, & nondum sedatarum, ad impediendum præfatum Archiepiscopum Cantuariensem, ad prædictum Parliamentum nostrum, de mandato nostro sic venientem, super bajulatione crucis suæ infra Provinciam vestram prædictam, diversas insidias præparâstis; & in subditos vestros, memorato Archiepiscopo Cantuariensi infra dictam Provinciam vestram obedientes, aut quomodolibet reverentes, graves censuras Ecclesiasticas fulminâstis; unde non inmeritò conturbamur.

Nos, considerantes quod negotia prædicta, in dicto Parliamento tractanda, sine præsentiâ præfati Archiepiscopi Cantuariensis, & Suffraganeorum suorum prædictorum, qui, in absentiâ ipsius Archiepiscopi, ad dictum Parliamentum non accedent, ut intelleximus, non possent, ad nostrum & Regni nostri honorem & commodum, pertractari: A. D. 1314.

Attendentes etiam dampna & pericula, quæ per hujusmodi impedimenta eidem Archiepiscopo Cantuariensi, super bajulatione Crucis suæ, infra dictam Provinciam vestram, aut aliis inferenda, quod absit, nobis, & Regno nostro, in prædicto Parliamento nostro, super dictis negotiis poterunt evenire;

Vobis mandamus, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod prænominato Archiepiscopo Cantuariensi, aut ejus Familiæ, in veniendo ad dictum Parliamentum nostrum, ibidem morando, & exinde redeundo, super bajulatione Crucis ipsius Archiepiscopi, vel aliis quibuscumque, non inferatis, nec per alios fieri procuretis dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen: Excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententias (si quas fulminaveritis ex hac causâ) interim revocantes; scientes pro certo quod, si prædicto Archiepiscopo Cantuariensi, vel suis, ex causis præviis, fuerit aliqua angustia irrogata, præsumetur vos inde inmunes non fuisse, per quod contra vos possemus, quod non vellemus, meritò provocari.

Jus enim præfati Archiepiscopi, & vestrûm, ac Ecclesiarum vestrarum in præmissis, quatenus ad nos inde attinet, integrum & illæsum in omnibus volumus conservari.

Quid autem in præmissis duxeritis faciendum, nobis sine dilatione aliqua rescribatis per præsentium portitorem.

Teste Rege apud Eborum tertio die Septembris.

Per ipsum Regem, nunciante Hugone Audithele.

A. D. 1314. Edw. 2. A. D. 1314. Edw. 2.

Ad Decanum & Capitulum Eborum super dicto negotio.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Ibid.

REX, dilectis sibi in Christo, Decano & Capitulo Ecclesiæ beati Petri Eborum, salutem, &c. ut supra.

Vobis mandamus, sub forisfacturâ prædictâ, districtiùs inhibentes, ne memorato Archiepiscopo, aut ejus familiæ in veniendo ad Parliamentum nostrum prædictum, ibidem morando, & exinde redeundo, super bajulatione Crucis ipsius Archiepiscopi, aut aliis quibuscumque, inferatis, aut per alios fieri procuretis dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set potius Excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententias (si quas dictus Archiepiscopus fulminaverit ex hâc causâ) procuretis per eundem, juxta tenorem dicti mandati nostri, interim revocari: Scientes pro certo quod, si secus feceritis, ad vos non inmeritò graviter capiemus. A. D. 1314.

Jus enim dictorum Archiepiscoporum & Ecclesiarum suarum, ac vestrum, in præmissis, quatenus ad nos attinet, integrum & illæsum in omnibus volumus conservari.

Quid autem, &c. ut supra.

Teste ut supra.

Ad Comitem Surriæ pro præfato Archiepiscopo.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Ibid.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Johanni de Warennâ, Comiti Surriæ, salutem, &c. ut supra.

Diversas insidias præparavit, & vos, ad hujusmodi impedimenta prædicto Archiepiscopo Cantuariensi & suis inferenda, pro viribus procuravit:

Nos considerantes, &c. ut supra, poterunt evenire.

Vobis mandamus, affectuosis precibus deprecantes, quatenus præmissis, pro nostro, & vestro, ac totius Regni nostri honore & commodo, ponderatis, prænominato Archiepiscopo Cantuariensi, aut ejus Familiæ, in veniendo ad dictum Parliamentum nostrum, morando, aut exinde redeundo, super bajulatione Crucis ipsius Archiepiscopi, vel aliis quibuscumque, per vos, aut vestros non inferatis, nec per alios, quatenus impedire poteritis, fieri permittatis dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set potius eidem Archiepiscopo honorem, prout decet, impendere velitis, nostrorum rogaminum interventu. A. D. 1314.

Teste ut supra.

De excessibus, per Vascones contra Cardinales Italicos, in Electione Novi Pontificis, perpetratis.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Ex Autogr.

SErenissimo Principi, Amico charissimo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ illustri, miseratione divinâ,

Frater Nicholaus Ostiensis & Velletrensis Episcopus,
Neapolio Sancti Adriani,
Gulielmus Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Franciscus Sanctæ Mariæ in Cosmedin,
Jacobus & Petrus de Columpnâ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinales,

salutem, & felicibus in Domino successibus habundare.

Etsi, ab universis & singulis Christianæ Fidei detestanda cultoribus, pericula gravia, & scelerata flagitia, præsumpta nuper in Curiâ, & crudeliter perpetrata per Vascones, in offensam Dei, & Ecclesiæ Romanæ contemptum, gravemque concussionem status ipsius, nisi superna sibi dextera, quæ Petrum in fluctibus, ne mergeretur, erexit, ac etiam nobis, quos de mortis eripuit faucibus, astitisset, credamus ad aures vestras, per vulgaris famæ præloquium, pervenisse: neque geramus dubium audita facinora, velut acuta jacula, vehementer vestra, ob zelum divini nominis, & honorem Ecclesiæ, pupugisse præcordia; quia tamen interdum loci distantia facti variat veritatem, ipsam vobis puram & liquidam, nullâ verborum fictione compositam, vestro conspectui præsentamus. A. D. 1314.

Et

A. D. 1314. Et quidem, dum nos, & alii ejusdem Ecclesiæ Cardinales, post obitum Domini Clementis, Papæ quinti, essemus in Episcopali Palatio Civitatis Carpentoracensis, ad providendum Ecclesiæ Dei de futuro Summo Pontifice, sub uno Conclavi: & nos, Cardinales Italici non quærentes quæ nostra sunt, sed quæ Dei, neglectis singularibus affectionibus reciprocis in nosipsos, peteremus hominem ad sustentandas Columpnas Ecclesiæ, qui dictam Ecclesiam reformando dirigeret, esseque in hoc rantùm omnis nostra cura, omnis intentio, hic affectus:
Edv. 2.

Subito Vascones (seu quod libram examinis sub futuro summo Pontifice, teste conscientiâ, formidarent: seu quòd armorum violentia crederent, hæreditario jure, Dei Sanctuarium possidere) ex deliberato atque proposito, tamen sub palliato colore, deferendi, videlicet, corpus ejusdem Papæ, in copiosâ peditum & equitum armatorum multitudine, convenerunt, & scelus, quod mente conceperant, producentes in actum, die vicesimo tertio Julii arma sumpserunt bellica, & sub ordinatione Bertrandi de Goto, & Raymundi Guillielmi dicti Papæ Nepotum, Civitatem Carpentoracensem intrantes, multos Curiales Italicos (cùm solùm Italici peterentur ad mortem) immanitèr trucidârunt, &c, se ad prædam convertentes & spolia, crescente rabie, ac ad crudelia, fervescente furore, in diversis Civitatis partibus incendia posuerunt: nec, hiis contenti, plurium Cardinalium, ex nobis, hospitia diversis insultibus, & injectis ignibus invadentes, bella ibidem acerrima, cum clangore tubarum, hostiliter intulerunt.

Invalescente tamen dum graviori periculo, & horribili (sicut in captis Civitatibus assolet) increbrescente rumore, multitudo Vasconum armatorum, hostium Conclavis obsedit, acclamando, MORIANTUR CARDINALES ITALICI MORIANTUR, VOLUMUS PAPAM, VOLUMUS PAPAM; &c, ipsis in hujusmodi acclamatione frementibus, alia multitudo Vasconum, equitum armatorum, placeam dicti Conclavis invasit, similibus, circundato Palatio, vocibus acclamando. A. D. 1314.

Nos verò, præfati Cardinales Italici, circumscepti tantis angustiis, & mori tàm turpiter, tàm crudeliter metuentes, cùm omnia circa Conclave Armatorum multitudo teneret, neque publicus pateret egressus, tandem posteriorem murum Palatii, facto ibidem parvo foramine, pro nostrâ salute rupimus, & de Carpentorate postmodum discedentes, dispersi, non sine mortis periculo, per loca diversa, secessimus, & per misericordiam Dei, quæ salvos nos reddidit, ad terras pervenimus Amicorum. Edv. 2.

Consideret igitur vestra Serenitas quod, ab ipsorum Vasconum feritate, non defuit quin, effuso sanguine principalium membrorum Ecclesiæ, quæ benignis eos lactavit uberibus, ditavit & complevit honoribus, statum ejus confusione perpetuâ & impressione confunderent, & Christianum nomen infidelibus darent in derisum, & fabulam, & opprobrium sempiternum.

Cæterùm, præmissis omnibus, quæ cum tantis injuriis passi sumus, nequaquam obstantibus, nos pacem & unitatem Ecclesiæ petimus, ipsasque Summo conamine procuramus.

Sed si, ex alienâ culpâ, procederet negotium, quod avertat Altissimus, ad rupturam, de vestro erga Deum & Ecclesiam zelo certos nos reddimus, quòd unà nobiscum (qui Dei honorem, & quod rectum est agimus, & pro justitiâ & veritate certamus) fides vestra concurret.

Et sic per vos, & alios Orthodoxæ Fidei Professores, ipsi Domino Jesu Christo, & Ecclesiæ Sanctæ suæ in suâ causâ favebitur, sic promptis affectibus assistetur, quod & divino honori congruit, & eidem Ecclesiæ satisfiet.

Dat. Valentiæ decimo die Septembris.

In Dorso.

Serenissimo Principi Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ illustri, Amico charissimo.

Pro Nunciis Roberti de Brus, qui Amicitiam Regis ante omnia desiderat.

A. D. 1314. LE Roi a touz ces Baillifs, & foiaux, & Loiaux, a queux cestes presentes Lettres vendront, salutz.
An. 8. *E.* 2.
Scot. 8. *E.* 2. *m* 8.

Sachez qui, come Sire Robert de Brus, nous eit escrit, par ses Lettres, qui la chose du mounde, q'il plus desir, ceo est q'il peust avoir entierement l'acord, & l'amiste de nous: A. D. 1314.

A.D. 1314. Edw. 2.

Et nous eit requis qui nous vousissions crere frere Rauf de Chilron, Portur de celes Lettres, de ceo q'il nous diroit de par li:

Et meismes celi frere Rauf, par sa creaunce, nous eit prie, de par le dit Sire Robert, qui nous un vousissions doner noz Lettres de sauff conduit a Neel Cambel, Roger de Kirkpatrik, Robert de Keth, & Gilbert de la Haye, Chivalers, de venir vers nous, ou vers ceux, qui nous a ce voudroms assigner, as jour & lieu covenables, por monstrer ascunes choses tuchantes la dite busoigne, & pur treiter sus yceles:

Et dist assint, par meisme sa creance, qui le dit Sir Robert, & ses gentz, en le meen temps, surserront, devers noos, & noz gentz, de tote maniere de fait de guerre, & autres maus faire:

Nous sur se grauntoms as ditz Chivalers, & a chescun d'eux, & a les gentz de lor mesnee, qe vendront ovesqes eux, nostre sauf & seur conduit, en venant vers Duresme, d'estre la dimaigne a treis semaines de la Saint Michel procheine avenir, pur treiter y, sur la dite busoigne, oue ceux, qui nous enveiroms, as jour & lieu avantditz, ylogues demorant, & en retornant.

Et pur ce comandoms a vous touz, e a chescun de vous, qui as ditz Chivalers, ne as gentz de leur mesnee, ne a nul de eus, en venant devers duresme, pur la dite busoigne, yloques demorant, ne en retornant, ne facez, ne, tant come en vous est, par autres ne soeffretz estre fait mal, ne moleste, tort, grevance, ne desturbance en lent parsones, Chivaux, Hernais ne leur autres biens; &, si rien leur soit messait, ce leur facez redresser sanz delai.

En tesmoignance des queus choses, nous avoms fet fere cestes nos letres overtes, a durer tant qui au jour de la Saint Martyn prescheín avenir.

Don. a Everwyk le 18. jour de Septembre, l'an de nostre Regne vasme.

Pro Episcopo Sancti Andreæ eunte ad partes transmarinas.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 20.

REX, omnibus Amicis, & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm venerabilis Pater, W. Episcopus Sancti Andreæ, pro diversis negotiis, ipsum tangentibus, ad partes transmarinas, de nostrâ licentiâ, se divertat;

Vos Amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes quod eidem Episcopo, in eundo versus partes prædictas, ibidem morando, & exinde redeundo (cùm ipsum per destrictuum vestrorum loca transirum facere contigerit) non inferaris, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set ei poriùs salvum & securum conductum, suis sumptibus, habere faciatis, quotiens & quando per ipsum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis requisiti.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teste Rege apud Eborum vicesimo quinto die Septembris.

Per ipsum Regem, nunciante W. de Melton.

De Uxore, Sorore, Filia Roberti de Brus, & aliis Prisonibus ad Karliolum conducendis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 18.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm mittamus Robertum Glasguensem Episcopum, Comitissam de Carrik Uxorem Roberti de Brus, Donenaldum de Mar, Sororem Roberti de Brus, & quandam Filiam ipsius Roberti, usque Karliolum, per dilectos & fideles nostros, Johannem de Castre, & Robertum de Leyburn; quibus injunximus quòd prisones illos usque locum prædictum ducant, & Vicecomiri nostro Cumbriæ per indenturam, inter ipsos & eundem Vicecomitem inde faciendam liberent, in Castro nostro Karliolensi custodiendos, quousque idem Vicecomes per dilectum & fidelem nostrum, Humfredum de Bohun Comitem Herefordiæ & Essexiæ, vel Magistrum Johannem Walleweyn, ad quem locum dictos prisones ducere, & quid de ipsis facere debeat, fuerit præmunitus:

Vobis mandamus quòd præfatis, Johanni de Castre, & Roberto, vel uni eorum, in ducendo prisones prædictos usque

A.D. 1314 usque Karliolum, & in cariagiis, ac aliis necessariis ipsorum, suis sumptibus providendis, sitis intendentes, respondentes, consulentes, & auxiliantes.
Edw. 2.

In cujus, &c. per decem dies duraturas. A.D. 1314. Edw. 2.

Teste Rege apud Eborum secundo die Octobris.

De plena potentia ad tractandum cum Roberto de Brus super Treugis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 8.

LE Roi a touz ceaux, qi cestes Lettres verront, ou orront, salutz.

Sachez qi, come Sire Robert de Brus nous eit escrit, per les lettres, qui la chose du mounde, qil plus desire, ceo est q'il pest avoir entierement l'acord & l'amiste de nous:

Et nous eit requis qui nous vousissoms veer coment ceo peust estre;

Nous, regardantz qui, por tretir avoir sur Pees & Accord, si est triwe, ou suffrance de guerre bosoignable,

Sur ceo grauntoms, & donoms a noz chiers & feaux, Mestre Robert de Pikering Deen del Eglise seint Pere d'Everwyk, Monsieur Johan Botecurte, Monsieur Richard fiz Marmeduk, Monsieur Williame Inge, & Monsier Johan de Bensted, Chevalers, ou quatre, ou treis de eaux, plener & frank poer & especial maundement,

De treiter, en noun de nous, & por nous, oue le dit Sire Robert, & les autres gentz d'Escoce, a qe nous avoms guerre, ou oue ceux, qui por eux vendront, de triwe, ou suffrance preudre entre nous, nos hommes, noz suzmis, & noz aidantz d'une part, & eux, & lur alliez, & aidantz d'autre part, sur les guerres, dissensions, & descordz, qui sont entre nous & eux, solonc ce q'il verront qui mieuz soit a faire: A.D. 1314.

Et de mesmes celes triwe, ou suffraunce otrier, doner, affermer, & de jurer en nostre alme de celes triwe, ou suffrance fermement garder & tenir;

Et de totes autres choses fere & acomplir, qui a celes triwe, ou suffrance ferront busoignables ou covenables, tut soit il qui requergent especial maundement.

Et nous averoms ferm & estable quant que les avantditz, Deen, Johan, Richard, William, & Johan, ou quatre, ou trois de eaux averont treitie, & otreie, ordine, fait, & aferme en noun de nous, ou por nous, & por noz hommes, & pur noz suzmis, & pur noz aidantz, sur les choses avantdites, & chescun de les.

En tesmoignance de queu chose, nous avoms fet faire cestes noz lettres overtes.

Donez a Everwyk la 7. jour d'Octobr.

De tractatu certificando.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 8.

LE Roi a touz ceux, &c.

Sachez qui, come, *&c. usque ibi*, qi meux soit a faire, *& tunc sic*, issunt q'il nous certifient & avisent de la forme & la manere de l'acord, & la pees, qe serra parle & tretee, & qui nous eut pensoms faire, outre ceo, qui, par l'avisemet & lacord de nostre Barnage, verroms qui soit a faire.

En tesmoignance, &c.

Don. ut supra.

De sufferentia Scotis, ad requisitionem Regis Franciæ concedenda (sed non tanquam eidem alligatis)

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Ibid.

LE Roi a touz ceux, &c.

Sachez qui, come tres nobile & tresexcellent Prince, nostre treschier Piere, Philip, par mesme la grace, Roi de Fraunce, nous eit requis, qui nous a Sire Robert de Brus, & a les autres gentz d'Escoce, a qi nous avoms guerre, vossissoms doner trewe ou suffrance,

Nos, a la requeste de mesme celuz Roi, come de nostre treschier Piere & Ami, & come de celui qui de rien ne se tient estre alliez al dit Sire Robert, ne a lez gentz d'Escoce, A.D. 1314.

Grauntoms & donoms a nous feux & leux mestre Robert de Pikeryng, *&c. ut supra usque ibi*, plener & Frank pouer, & especial mandement, detreter,

6 L en

A. D. 1314. Edw. 2. en noun de nous, & pur nous ovefqui le dit Sire Robert, & les autres gentz d'Efcoce, ou ove ceux, qui pur eux vendront, &c. ut fupra de verbo ad verbum. A. D. 1314. Edw. 2.

Don. ut fupra.

De Pace, ut fupra, concedenda.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Ibid.

LE Roi a toux ceux, &c. faluz.

Sachez qui, come le trefnoble & trefexcellent Prince, noftre trefchere Piere, Philip, par mefme la grace, Roi de France, nous eit requis qui nous nous voefleffoms encliner, & affentir a bone pees & acord faire entre nous d'unepart, & Sire Robert de Brus, & les autres gentz d'Efcoce, a qui nous avoms guerre, d'autrepart,

Nous, a la requeft de mefme celux Roi, Come de noftre trefchere Pere & Amy, & Come de celuy qui de rien ne fe rient eftre alliez au dit Sire Robert, ne a les genz d'Efcoce, & pur les perilz d'almes & de corps, & les damages, qe par guerres, & les biens & les profitz, qe par Pees & Acord entre Criftiens avenent,

Grauntoms & donoms a nos chers & feux Meftre Robert de Pykeryng, &c. ut fupra ufque ibi, qi pur eux vendront & tunc fic, de ferme Pees & d'Acord, a durer a toux jours, entre nous, nos hommes, nous fuzmis, & nous aidantz d'une part, & eux, & lor alliez, & lor aidantz d'autre part, fur les guerres, diffenfions & defcortz qe font entre nous & eux, folom ceo q'il verront qui meutz foit a faire; A. D. 1314.

Iffint q'il nous certifient & avifent de la fourme & la manere de l'Acord & la Pees, qe ferra parlee & tretee, & qui nous eut pouffoms faire, outre ceo, qui, par l'Avifement & l'Acord de noftre Barnage, verroms qui foit a faire.

En tefmoignance, &c.

Don. ut fupra.

De Hominibus ad arma in Comitatu Lancaftriæ eligendis.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 7.

REX Vicecomiti Lancaftriæ, & omnibus Ballivis & fidelibus fuis, de Comitatu prædicto, tàm infra libertates, quàm extra, falutem.

Quia Scotorum, Inimicorum & Rebellium noftrorum, in tantum obftinata malitia jam excrevit, quòd flagitiis, quæ in Terrâ noftrâ Scotiæ & propinquis finibus Regni noftri diverfimodè peperrarunt, non contenti, ipfum Regnum hoftili manu nuper ingredientes, ufque Comitatum Eborum pervenerunt, & ibidem homicidia, deprædationes, incendia, facrilegia, & alia mala innumera commiferunt:

Nos, confiderantes obprobria, dampna, & pericula, quæ nobis & populo noftro ex ipforum hujufmodi aggreffibus evenerunt, & quæ verifimiliter poterunt evenire, nifi eorum malitiæ obvietur;

Affignavimus dilectum & fidelem noftrum, Robertum de Holland, ad eligendum in Comitatu prædicto homines, tàm equites, quàm pedites, ad arma potentes, tàm infra libertates, quàm extra. A. D. 1314.

Ita quòd, cum omni feftinatione, fint prompti, & parati, ac armis competentibus, juxta formam tempore Domini Edwardi Patris noftri indè provifam, benè muniti, ad proficifcendum contra Inimicos noftros prædictos, prout eis ex parte noftrâ pleniùs injungetur.

Et ideò vobis præcipimus quòd eidem Roberto, in præmiffis, fitis intendentes, refpondentes, confulentes, & auxiliantes, facientefque omnia & fingula, quæ ad præmiffa pertinent, quotiens & quando, per ipfum, inde ex parte noftrâ fueritis præmuniti.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Tefte Rege apud Eborum nono die Octobris.

Per ipfum Regem.

De

A.D. 1314. Edw. 2.

De Tractando super pace cum Scotis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Scot. 8. E 2. m. 8.

LE Roy a toux ses Bailifs & feux, a quex, &c. saluz.

Sachez qui, Come nous eoms graunte de tretir de Pees & de acord entre nous, & les Gentz d'Escoce, as queux nous avoms guerre, nous prenoms en nostre sauf & sur conduit sis Persones, Prelatz, ou autres de la terre d'Escoce, & Lor Meigne mesurable, en venant deincz nostre Poer, illoeques demurant, & tretant sur la bosoigne avantdite, & de illoques returnant:

Et, pur ceo, comandoms a vous, & a chescun de vous, sur forfetur de quau qui vous nous purrez forsaire, fermement eujoiniancz, qui a sis Persones, Prelacz, ou autres, de la dite terre d'Escoce, qi vendront deinz nostre Poer, pur treter sur la dite bosoigne, illoeques demurrant, & en returnant, ne a lor Meigne avandite, ne lor Persones, Chlvaux, Herneis, ne autres biens, ne facez, ne, tant come en vous est, par autres suffrez estre fait mal, molest, damage, destourbance, ne gravance: &, si rien Lor soit messet, ce Lor facez redrescer saunez delai.

En tesmoignance, &c. a durer tan qui la Feste de la Nativite nostre Seignur, preschein avenir.

Don. a Everwyk le dizme jour Octobер.

De Comite Ultoniæ & Theobaldo de Botiller, venientibus ad Parliamentum in Anglia.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 31. d.

REX, dilecto & fideli suo, Richardo de Burgo, Comiti Ultoniæ, salutem.

Affectantes statum terræ nostræ Hiberniæ pacificum & tranquillum, ac super statu ejusdem terræ, & aliis negotiis arduis & urgentibus, nos contingentibus, vobiscum habere colloquium & tractatum;

Vobis mandamus quod, de consilio & avisamento Cancellarii & Thesaurarii nostrorum de terrâ prædictâ, ac dilecti & fidelis nostri Edmundi le Botiller, & dilecti Clerici nostri Johannis de Hothum (quibus super hoc scribimus) de Custode Terræ nostræ prædictæ, pro nostro commodo & honore, ac pace & tranquilitate ejusdem terræ, prosequendis & conservandis, magis idoneo, quamdiù nobis placuerrit, provideatis, ac vos ad nos in Angliam personaliter accedatis; ita quod sitis ad Parliamentum nostrum, quod apud Westmonasterium in Octabis Sancti Hillarii proximò futuris, fecimus summoneri, ad tractandum ibidem nobiscum, ac cum Prælatis ac Proceribus de Regno nostro prædicto, super negotiis antedictis; & hoc, sicut de vobis confidimus, nullo modo omittatis.

Mandavimus enim dilecto & fideli nostro Theobaldo le Botiller, Custodi nostræ Terræ prædictæ, quod ad Parliamentum nostrum prædictum accedat, tractaturus super negotiis antedictis.

Teste Rege apud Eborum, 10. die Octobris.

Per ipsum Regem.

Ad Ducem Lorenniæ, de receptore pecuniæ Regis, se subtrahente, arestando.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 31. d.

REX Nobili Viro Duci de Lorenna, amico suo kariffimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cum Antonius Fazeul, quem nuper, sub confidentiâ, quam de ipso gerebamus, ad quasdam partes Regni nostri destinavimus, pro quingentis libris Sterlingorum quærendis, & ad nos, prout sibi injunctum fuerit, cariandis, receptâ pecuniâ illâ, se, cum eadem, ad partes potestatis vestræ transtulerit clam & latenter, ut accepimus; undè non immeritò commovemur;

Amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatenus præfatum Antonium velitis jubere, per totam potestatem vestram, diligentiùs explorari,

&

A. D. 1314. Edw. 2. & ipsum, ubicumque infra eandem potestatem inveniri contigerit, arestari, & salvò custodiri, quousque de dictâ pecuniâ nostrâ fuerit satisfactum, & de præfato Antonio ulterius fiat, quod de jure fuerit faciendum.

Dat. apud Lincolniam, 16. die Octobris. A.D. 1314. Edw. 2.

Eodem modo scribitur Domino J. Duci Brabantiæ, Lotriciæ, & Lumburgiæ Comiti, Nepoti Regis karissimo.

De Jure Regis, in Collationibus Præbendarum pro Clericis Regis, conservando.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pat. 8. E. 2. m. 13.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacristis, Præbendariis in Ecclesiis, Cathedralibus seu Collegiatis, ac omnibus aliis personis Ecclesiasticis, in quacunque dignitate vel Officio constitutis, ad quos &c. salutem.

Ad Jura nostra Regia, ne depereant, seu per aliquorum Usurpationes indebitas aliqualiter subtrahantur, quatenus justè poterimus, manutenenda: subtractaque & occupata, si quæ fuerint, revocanda; necnon ad Impugnatores eorundem Jurium nostrorum refrænandos, &, prout convenit, juxta eorum demerita puniendos, eo studiosiùs nos decet operam adhibere, & sollicitiùs extendere manum nostram, quoad hoc juramenti vinculo teneri dignoscimur & astringi, pluresque conspicimus indies Jura illa pro Viribus impugnare.

Cùm itaque dilecto Clerico nostro, Radulpho de Stakes, Præbendam de Nassington, in Ecclesia beatæ Mariæ Lincolniæ vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, ratione Episcopatûs Lincolniensis, nuper vacantis, & in manu Domini Edwardi quondam Regis Angliæ, Patris nostri, tunc existentis, dederimus & concesserimus Jure nostro: & intellexerimus jam de Novo, quod quidam, jura nostra & Coronæ nostræ impugnare nitentes, Provocationes, Appellationes, Citationes, & alia Impedimenta, per quæ utique, si procederent, effectus Collationis nostræ prædictæ de facili enervari, nobisque & Coronæ nostræ aliàs præjudicium generari, ac dictus Clericus noster, super prosecutione juris nostri & sui in hac parte, poterit indebitè perturbari, alicui vestrûm fieri procurârunt; A.D. 1314.

Nos, volentes hujusmodi dispendio & præjudicio remedio, quo poterimus, obviare, omnes jura Coronæ nostræ impugnantium Conatus illicitos refrænare, vobis omnibus & singulis mandamus, firmiter injungendo, nè, prætextu alicujus Commissionis, aut Mandati, vobis, vel alicui vestrûm per quemcunque facti, vel fiendi, quicquam in hac parte per Citationes, seu inductiones, aut alio quovis modo, nobis inconsultis, facere præsumatis, per quod nobis, seu juri nostro, aut Coronæ nostræ derogari, aut prætatis Clericis nostris, super prosecutione Juris sui in hac parte, aliqualiter valeat impediri.

Scientes pro certo quòd, si secus feceritis, ad vos, tanquam ad violatores Juris nostri Regii, non immeritò graviter capiemus.

Volumus tamen quòd, infra Regnum nostrum, inde Justitia fiat, prout secundum legem & Consuetudinem Regni fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Ely, tertio die Novembris.

Per ipsum Regem.

Ad Cardinales pro Archiepiscopo Cantuariensi, super remissione pecuniæ pro translatione Stipulatæ.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 10. dor.

VEnerabili in Christo Patri Domino A. Dei gratiâ Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Vacante nuper Ecclesiâ Cantuariensi, pro promotione & translatione Venerabilis Patris W. Archiepiscopi Cantuariensis, totius Angliæ Primatis, tunc Episcopi Wygorniensis, ad dictam Sedem Cantuariensem Metropoliticam, felicis recordationis, Domino C. tunc Papæ quinto, nostras preces direximus successivas: A.D. 1314.

Quibus

A.D. 1314. Edv. 2. Quibus juxta nostri desiderium examdiitis, ab eodem Domino Papâ, & vobis, ac aliis Ecclesiæ Romanæ Cardinalibus, litteras plures, nostrarum, priùs eis indè directarum, recepimus responsales, quod, nostræ contemplatione personæ, prædicta translatio facta fuit.

Super quo dicto Domino Papæ, licet tantam gratiam erga suos demeruissemus, ac vobis, & aliis Cardinalibus, qui ad nostri honoris cumulum in dicto negotio diligentiam efficacem apposuistis, grates pluries exsolvimus speciales:

Et postmodùm, prædicto Domino Papâ, prout Altissimo placuit, ab hac luce vocato, nobis relatum fuit quod à præfato Archiepiscopo, prætextu translationis, de ipso sic factæ, non modica & intolerabilis pecunia petebatur (de quo plurimùm admirati, & cordis amaritudine interiùs perforati) pro subductione exactionis hujusmodi, vobis & aliis, quorum credebamus interesse, cum effectu porreximus preces nostras.

Jámque nostris existit auribus inculcatum quòd, licet prædictus Dominus Papa, in extremis laborans, & mortis angustias, prout natura humana permittit, sentiens & puncturas, ad exonerationem animæ suæ, omnes pecuniæ summas, Cameræ suæ tunc debitas, de plano personis obligatis remiserit quibuscunque; prout hoc, tàm per litteras Cardinalium, quàm aliorum, facti veritatem non ignorantium, nobis est intimatum.

Quidam tamen, remissionem hujusmodi, spontaneam & planam voluntariè interpretantes, eandem remissionem ad personas gravatas tantùm afferunt extendendam; & memoratum Archiepiscopum (tanquam eâ de causâ non gravatum) in remissione prædictâ excludentes, dictam pecuniæ summam ab eodem nituntur pro viribus extorquere.

Et, quia exactio prædicta in nostri dedecus & vituperium notoriè noscitur redundare, præfatúsque Archiepiscopus, tùm propter expensas graves, quas, circa prosecutionem negotii translationis prædictæ, in Romanâ Curiâ, & alibi facere oportuit; tùm quia possessiones Archiepiscopatûs prædicti, quasi steriles ad manus suas devenerunt; tùm propter innumerabiles expensas, quas in negotiis nostris, & Regni nostri, tam in Parliamentis nostris, & aliis Congregationibus, ad nostri & Regni prædicti honorem & commodum, hactenus sustinuit, & adhuc ipsum oportet indies sustinere, ære alieno multipliciter oneratur, A.D. 1314. Edv. 2.

Paternitatem vestram reverendam (de qua plenam in Domino fiduciam gerimus) omni affectione, quâ possimus, requirimus & rogamus, quatinus, ad præmissa intuitum benivolum convertentes, quod nos tantum exoneraret, & præfatum Archiepiscopum (quem præ cæteris in sinceris affectibus gerimus) prægravaret, velitis, nostri contemplatione, omnino subduci, prout desideramus, corditer procurare; vel saltem quod interpretatio prædicta, quæ per vos fieri debeat, ad ipsum ut diximus, tanquam ad personam gravatam extendatur, pro remissione plenariâ, ex causis prædictis, cum omni efficaciâ interponere partes vestras:

Nec contra ipsum Archiepiscopum, si placet, prætextu dilationis negotiorum vos tangentium super terris de la Pelagrue, & aliis, ad iram seu indignationem vester animus provocetur, quoniam, circa promotionem eorundem, idem Archiepiscopus, cum omni instantiâ, hactenus laboravit, & adhuc non desistit, pro viribus, laborare; sed, quibusdam Ordinationibus, in Regno nostro dudum factis, quæ nos adhuc in talibus artant, obstantibus, quod pro vestro honere libentius faceremus, non possumus producere in effectum.

Super præmissis autem velitis nobis, per latorem præsentium, vestram rescribere voluntatem.

Dat. apud Northamptoniam, 19. die Novembris.

Eodem modo scribitur, excepta illa clausula, nec contra ipsum, &c. videlicet,

Reymundo Sanctæ Mariæ Novæ, } Diaconis
Bernardo Sanctæ Agathæ, } Cardinalibus.
Bertrando de Guto Vicecomiti Leomaniæ & Altivillaris, & Marcioni de Areom,
Reymundo Guillielmi de Burdegalia.

De Prisonibus excambiendis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 28. REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Crombwelle, Custodi Turris suæ Londoniarum, salutem.

Cùm, pro deliberatione dilecti & fidelis nostri, Johannis de Segrave Senioris, nuper in partibus Scotiæ, in obsequio A.D. 1314.

A.D. 1314. Edw. 2. obsequio nostro, per Scotos, inimicos nostros, capti, & ibidem adhuc detenti,

Concesserimus quòd Thomas de Morrain de Scotia, in Custodiâ vestrâ, in Turri nostrâ prædictâ, existens, unà cum quibusdam aliis prisonibus de Scotiâ, in diversis locis infra Regnum nostrum detentis, deliberetur,

Et dilecto & fideli nostro, Stephano de Segrave, Filio præfati Johannis, ad ducendum versus partes Scotiæ liberetur pro deliberatione supradictâ:

Vobis mandamus quòd præfatum Thomam prædicto Stephano, vel illi, qui cum Litteris suis Patentibus, eâ de causâ, ad vos venerit, sine dilatione, liberetis ad ducendum versus partes prædictas, occasione supradictâ, prout ei per nos pleniùs est injunctum.

Teste Rege apud Northamptoniam, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est subscriptis, pro Prisonibus subscriptis, liberandis præfato Stephano, pro deliberatione præfati Johannis; videlicet,

Johanni de Wysset, Constabulario Castri Regis de Sancto Brianello; pro Davide de Lyndeseye, liberando præfato Stephano.

Constabulario Castri de Devises; pro præfato David liberando præfato Stephano.

Bartholomeo de Badelesmere, Constabulario Castri Regis Bristoll; pro præfato Davide, liberando præfato Stephano.

Constabulario Castri de Strogaill; pro præfato Davide, liberando præfato Stephano.

Willielmo de Grandisono; pro Andrea Murree liberando præfato Stephano.

Andreæ de Hertcla Custodi Castri Regis Karliolæ; pro Reginaldo de Lyndeseye, & Alexandro Fratre ejus, liberandis præfato Stephano.

Ad Regem Franciæ, de Maneriis, quæ secundum formam pacis restitui debuissent, restituendis.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 25. d.

Excellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Patri suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, & felices semper ad vota successus.

Suggessit nobis dilectus & fidelis noster, Mauritius de Rochefford (qui in obsequio nostro, in partibus Hiberniæ, commoratur) quòd Maneria ipsius Mauritii de Cenerech & Trenyuz, cum pertinentiis, in Pictaviâ, occasione guerræ, inter vos, &, bonæ memoriæ, Dominum Edwardum Genitorem nostrum, dudum subortæ, seisita fuerunt in manum vestram:

Et, licet eadem Maneria, secundum formam reformationis pacis, inter vos & dictum Genitorem nostrum postmodum initæ & firmatæ, eidem Mauritio plenariè restitui debuissent, nondum tamen assequi potuit restitutionem eorumdem; sed, occasione dictæ guerræ, adhuc in manu vestrâ detinentur, supplicando nobis ut sibi, super hoc, curaremus de congruo remedio providere:

Nos igitur, præfato Mauritio, circa recuperationem juris sui, in hac parte, eo libentius subvenire volentes, quo nostris jugiter obsequiis immoratur,

Vestram Excellentiam Regiam attentè requirimus & rogamus quatinus, habitâ super præmissis informatione, vestræ Magnificentiæ ex parte ipsius Mauritii faciendâ, præfato Mauritio debitam restitutionem Maneriorum suorum prædictorum, unà cum indè perceptis, fieri jubere velitis, prout de jure, & juxta formam pacis antedictæ fuerit faciendum.

Dat. apud Northamptoniam, 22. die Novembris.

Litera Regis de Concordia inter Cardinales, & de Electione Papæ acceleranda.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 10.

Venerabili in Christo Patri, Dei gratiâ, Hostiensi & Veletrensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Interni amoris fœcunditas, quam ad Romanam

A. D. 1314. Edw. 2. Romanam gerimus Ecclesiam, Matrem nostram, dirè hiis diebus, nostra præ dolore pungit præcordia, anxius Viscera fauciat, & nobis in mœrorem multipliciter est conversa, dum eam (quam Dominus super omnes Ecclesias optinere voluit principatum, & quæ pridem, Pastorali regimine decorata, se nobis in cuntis oportunitatibus exhibuit liberalem, & Materno affectu nos & nostros, variis favorum & gratiarum munificentiis, honoravit) desolatam, & quasi ruinæ & direptioni expositam, internæ nostræ considerationis oculis intuemur.

Quis enim fidelis super gregem Dominicum non condolet, qui dispersus, &, velut Pastorem non babens, tanto jam tempore dimissus est in invio oberrare? Quis jam ad ovile Domini oves oberrantes reducere, & ab eâ lupos expellere poterit & arcere? Quis vestri (Pater amabilis) & Confratrum vestrorum, ipsius Ecclesiæ Cardinalium, hoc tempore non miratur duritiam, seu non arguit tarditatem, qui siccis oculis Matris vestræ (quæ vos fœcundis lactavit uberibus, & altis honoribus sublimavit) tot & tanta dampna conspicitis, & ipsius ruinam negligitis sublevare?

Et licet nos, ante hæc tempora, totis desiderantes affectibus gravibus dispendiis, quæ ex diutinâ vacatione dictæ Ecclesiæ evenire timebamus, celeri remedio obviari, vos & dictos Confratres vestros simul, & singillatim, votivis precibus, & crebris exortationibus sæpius duxerimus requirendum ut dictæ viduatæ Ecclesiæ, rejectâ omni affectione reciprocâ, de Pastore idoneo curaretis celeriter providere; quia tamen nostra, in hac parte, instantia nichil hactenus profuit in effectu, set cissura amplior dinoscitur postea contigisse; A. D. 1314. Edw. 2.

Vestram adhuc dilectionem, gravi cordis anxietate stimulati, rogamus obnixè, & hortamur in Domino Jesu Christo, quatinus, pensantes attentiùs & ante mentis vestræ oculos sedulò reducentes iminentia undique pericula, ex desolatione Ecclesiæ memoratæ, intentionem vestram puro corde ad ipsum solum, de cujus substitutione Vicarii in terris agitur, dirigere, & dictos Confratres vestros ad unionem & concordiam, in spiritu humanitatis, totis conatibus reducere studeatis, ut concors & Festina provisio dictæ Ecclesiæ, divino assistente præsidio, subsequatur, nec ulterius remaneat exposita dispendiis, Pastoris regimine desolata:

Advertentes etiam quod assumptum terræ Sanctæ negotium, ex diuturniore vacatione ejusdem Ecclesiæ, de facili poterit eclipsari, cùm ex ipsius, assumendi, Pontificis arbitrio ejusdem negotii directio & dispositio noscatur, ut plurimùm, dependere:

Cæterùm super aliquibus, quæ, communi utilitate pensatâ, fieri affectamus, dilectis & fidelibus nostris, Gilberto Pecche, & Antonio Pessaign de Janua, secretum aperuimus cordis nostri, vobis per eosdem exponendum; quibus, si placet, super hiis fidem velitis indubiam adhibere.

Dat, apud Berkhamsted. 4. die Decembris.

De celebrando pro Philippo Pulchro, Rege Franciæ, defuncto.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 25. dor. REX venerabili in Christo Patri W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Cantuariensi, totius Angliæ Primati, salutem.

Deus, omnium Conditor & Creator, qui cœlestis profunditate Consilii ordinat, vocat, disponit, & revocat subjectas suæ providentiæ creaturas, Magnificum Principem Philippum, quondam Francorum Regem, Patrem nostrum karissimum (qui nobis & Regno nostro, in cuntis oportunitatibus, benivolus extitit & amicus; & in quo virtutum & gratiarum dona multiplicia prælucebant) nuper ab hoc seculo, prout sibi placuit, evocavit; quod vobis, non sine multâ mentis amaritudine, innotamus.

Cùm igitur opus sanctum & salubre, juxta divinæ Scripturæ sententiam, censeatur, pro defunctis, ut a peccatorum solvantur nexibus, exorare; Paternitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatenus, ipsius Regis exequias devote & solempniter celebrantes, ejus animam, cum decantatione Missarum, aliisque devotarum orationum Suffragiis, ipsi Deo, vivo & vero, specialiter commendetis: ipsamque ab universis & singulis Religiosis, & aliis personis Ecclesiasticis, subditis vestris, per totam vestram Diocesem commendari similiter, per hujusmodi suffragia, faciatis. A. D. 1314.

Teste meipso apud Langele, 15. die Decembris.

Per ipsum Regem.

Eodem

A.D.1314. Edv. 2. Eodem modo scribitur W. Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, & singulis Episcopis tàm Provinciæ Cantuariensis, quàm Eborum, necnon Abbatibus subscriptis, &c. A.D.1314. Edv. 2.

De pecunia a Bertrando de Guto, ad opus Regis mutuanda.

A.D.1314. An. 8. E. 2. Vasc. 8. E. 2. m. 9. REX Bertrando de Guito, Vicecomiti Leomanniæ & Altivillaris, & Marchioni de Ancomiâ, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Grata promptitudo obsequiorum laudabilium, quæ nobis gratanter, retroactis temporibus, impendistis, undè vobis ad grates assurgimus speciales, nobis spem indubiam repræsentant ut, pro hiis, quæ nos & honorem nostrum & commodum specialiter contingunt, ad vos, sub peculiari fiduciâ, præ cæteris recurramus.

Cùm itaque, pro arduis & urgentissimis negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, pecuniâ indigeamus quamplurimùm in præsenti,

Amicitiam vestram, de quâ ad plenum confidimus, affectione, quâ possumus, requirimus & rogamus, quatinus sexaginta Milia Parvorum Florenorum Auri, pro expeditione negotiorum nostrorum prædictorum, velitis nobis mutuare, & ea dilecto Mercatori nostro Antonio Pessaigne de Janua, ad opus nostrum, facere liberari: Et hoc, sicut nos & honorem nostrum affectatis, ut A.D.1314. speramus, velitis, juxta nostri desiderium, adimplere.

Vobis autem, pro præmissis, si ea feceritis, in futurum teneri volumus ad grates non modicas, & ad specialia munera gratiarum.

Ad hæc, quædam solutionem & satisfactionem dicti mutui, vobis faciendas, & obligationem, quam nuper fecimus, felicis recordationis, Domino C. tunc Papæ quinto, de exitibus Ducatûs nostri Aquitanniæ, sicut scitis, & innovationem ejusdem obligationis (quam in personam vestram tantùm fieri desideramus) tangentia, injunximus dilecto & fideli nostro, Gilberto Pecche, & præfato Antonio, vobis ex parte nostrâ seriosiùs exponenda; quibus, si placet, super hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerint, in præmissis, oraculo vivæ vocis, velitis fidem indubiam adhibere, & ipsa, sicut de vobis confidimus, effectualiter adimplere.

Dat. apud Northamptoniam, 17. die Decembris.

Ad Ludovicum Francorum Regem, commendatoria pro Ingelramo de Marregny.

A.D.1314. An. 8. E. 2. Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 12. EXcellentissimo Principi, Domino Ludovico, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, & prosperos semper ad vota successus, felicémque regnandi gloriam cum salute.

Nobilem Virum, & nobis dilectum, Ingelramum de Marregny, Militem, qui, suis meritis exigentibus, & obsequiis fructuosis, claræ memoriæ, Domino Philippo, genitori vestro, & nostro Patri carissimo, impensis, in affectione speciali ipsius genitoris vestri, prout meruit, recumbebat, in gratiam & dilectionem vestræ Regiæ magnificentiæ comprehendi similiter affectamus;

Sperantes quod, sicut dicto Genitori A.D.1314. vestro astitit Consiliis & Obsequiis, ut prædicitur, fructuosis, ita vobis benè & fideliter non desinet famulari.

Vestram igitur Excellentiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dilecto Valetto & Mercatori nostro Antonio Pessaigne de Janua (cui super præmissis aperuimus mentem nostram) in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ inde exposuerat vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere, & ipsum super eisdem, juxta nostri desiderium, gratiosiùs exaudire.

Dat. apud Bistlesham, vicesimo die Decembris.

A.D. 1314. Edw. 2. A. D. 1314. Edw. 2.

De Conductu, ad instantiam Radulphi de Montehermerii, pro Duncano de Fiff.

A.D. 1314. An. 8. E. 2. Pat. 8. E. 2. p. 1. m. 10.

REX, ad instantiam Radulphi de Monte Hermerii, suscepit in salvum & securum conductum suum Duncanum de Fiff, & propriam familiam suam, in veniendo in Regnum suum, & per idem Regnum ad partes transmarinas peregrè transeundo, ac exinde per dictum Regnum suum redeundo, per unum Annum duraturum. A. D. 1314.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram, 22. die Decembris.

Per breve de privato sigillo.

Pro Margareta Comitissa Fuxi & Vicecomitissa Bearniæ.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Vasc. 8. E. 2. m. 9.

REX Senescallo suo Vasconiæ, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Cùm nuper quasdam petitiones,

Nobis ex parte Margaretæ Comitissæ Fuxi, & Vicecomitissæ Bearniæ & Marciani liberatas, continentes diversas suppriſias, sibi in Pedagio Marciani, infra certos limites, in quibus asserit se habere debere justitiam altam & bassam, & omnimodam jurisdictionem, ac diversa gravamina hominibus suis, locorum illorum, per Officiales & Gentes nostras partium vicinarum, facta & illata fuisse multipliciter, ut in eisdem petitionibus suggerebatur,

Vobis misissemus, mandantes quòd, vocatis coram vobis qui essent vocandi, constitutóque pro nobis defensore in præmissis, & auditis rationibus hinc indè proponendis, eidem Comitissæ, super contentis in petitionibus illis, fieri faceretis debitum & festinum justitiæ complementum, prout de jure, & secundum foros & consuetudines partium illarum foret faciendum.

Super quibus præfata Margareta, pro se, aut hominibus suis prædictis, justitiæ complementum, licet pro eodem penes vos cum magnâ diligentiâ institerit, non est hactenus assecuta; set suppriſiæ & gravamina hujusmodi majora prioribus cumulantur, in ipsius & hominum suorum dampnum non modicum, & præfatæ Margaretæ exhæredationis periculum manifestum:

Propter quod eadem Margareta, ex causis præviis (& præcipuè pro eo quòd in Curiâ nostrâ Sancti Severi recredentia vel mallenta quorumdam hominum suorum, per Senescallum Landarum arestatorum, ex parte præfatæ Margaretæ ibidem petitæ, in casu, videlicet, ubi recredentia vel mallenta, secundum foros & consuetudines partium illarum, dari debent, denegatæ fuerunt) ad Curiam Franciæ appellavit, sicut eadem Margareta nobis significavit; supplicando nichilominus humiliter quod, super præmissis, curaremus remedium adhibere: A. D. 1314.

Volentes igitur ejus supplicationi, in hac parte, quatenus sine nostri præjudicio, & injuriâ aliorum poterimus, condescendere, & sibi, pretextu grati servitii, quod nobis hactenus impendit, gratiam facere specialem,

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quatinus (auditâ querelâ præfatæ Margaretæ, vobis ex parte suâ exponendâ de præmissis, vocatisque vocandis, constituto etiam pro nobis in eisdem legitimo defensore, & auditis rationibus hinc indè proponendis) de suppriſiis & gravaminibus hujusmodi, si sibi & hominibus suis facta & illata fuerint, ut est dictum, debitum & festinum justitiæ complementum fieri faciatis, prout de jure, & secundum foros & consuetudines partium illarum, fuerit faciendum;

Ita quod eadem Margareta, pro vestri, seu aliorum Ministrorum nostrorum, partium illarum, defectu, non habeat causam dictam appellationem ulterius prosequendi; nec permittatis quod præfatæ Margaretæ, aut hominibus suis prædictis, per Ministros, seu Officiales nostros, partium illarum, hujusmodi gravamina de cætero indebitè inferantur; set ipsos, intuitu dicti obsequii præfatæ Comitissæ nobis impensi, in justitiâ favorabiliter pertractetis, & per Ministros & Officiales nostros, partium illarum, faciatis similiter pertractari.

Dat. apud Wyndesoram, 26. die Decembris.

Per Breve de privato sigillo.

A. D. 1314. Edv. 2.

A. D. 1314. Edv. 2.

Pro anima Petri de Gavaston.

A. D. 1314. An. 8. E. 2. Liber. 8. E. 2. m. 5.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, dilectis nobis in Christo, Cancellario & Scolaribus Universitatis Oxoniensis viginti Libras, quas eis concessimus, de dono nostro, pro animâ, bonæ memoriæ, Petri de Gavaston, quondam Comitis Cornubiæ, defuncti. A. D. 1314.

Teste Rege apud Wyndesoram, 27. die Decembris.

Per ipsum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

Ad Ludovicum Francorum Regem, pro Edwardo de Baliolo.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Rom. & Fr. 8. E. 2. m. 12.

EXcellentissimo Principi, Domino Ludovico, Dei gratiâ, Regi Francorum Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & successus, ad vota, semper prosperos & felices.

Cùm Dominus Johannes de Baliolo, qui quædam feodalia tenuit de Dominio vestro, viam universæ carnis, ut accepimus, sit ingressus,

Magnificentiam vestram attentè requirimus & rogamus quatinus, dilectum nobis, Edwardum de Baliolo, Filium & Hæredem prædicti Johannis, Alumpnum nostrum, habentes, si placet, nostri intuitu, propensius commendatum, A. D. 1315. Nobilem Virum, Reginaldum de Pynkeny, Vicedominum Ambienensem (quem idem Edwardus procuratorem suum constituit in hac parte) ad fidelitatem, Majestati vestræ Regiæ debitam, nomine ipsius Edwardi, faciendam, benigne admittere, sibique feoda prædicta, ad opus dicti Edwardi, liberari jubere dignemini nostris precibus & amore.

Dat. apud Langele, 4. die Januarii.

De absentia Archiepiscopi Eboracensis a Parliamento, propter Scotos, excusanda.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 25. d.

REX Venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, salutem.

Per dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Eure, nobis nuper extitit nunciatum, quòd vos super salvâ Custodiâ Marchiæ Regni nostri, versus partes Boriales, pro repulsione Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, qui dictum Regnum hostiliter jam ingredi proponunt, ut intelleximus, ac pro pace & tranquilitate populi nostri partium illarum conservandâ, ac dampnis & periculis, quæ populo prædicto, per hujusmodi Hostiles incursus dictorum Inimicorum, evenire possent, nisi eisdem obviaretur, evitandis, Consilium & Auxilium oportunum hactenus posuistis, & adhuc indies apponere non desinitis; de quo vobis grates referimus speciales:

In fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd circa præmissa oportunam diligentiam, sic inceptam, continuetis, & circa salvationem populi prædicti, ac repulsionem dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, Consilium & auxilium, A. D. 1315. cum equis & armis, & toto posse, quæ per vestros & alios in eisdem fieri poteritis procurare, effectualiter apponatis:

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac vestrum diligitis, & de vobis specialiter confidimus, modis omnibus faciatis; ita quòd vos exindè debeamus meritò commendare.

Absentiam autem vestram ad Parliamentum nostrum, apud Westmonasterium, in Octabis Sancti Hillarii proximò futuris, tenendum (ad quod vos nuper fecimus summoneri) ex causis præmissis habere volumus excusatam.

In prædicto etenim Parliamento nostro, de Consilio Prælatorum & Procerum Regni nostri, super negotiis prædictis, non tardabimus taliter ordinare, quod nostri, ac vestri, & aliorum fidelium nostrorum honores, & commoda, & tranquilitas, ac quies populi nostri inde provenient, Deo dante.

Teste R. apud Langele, 4. die Januarii.

Eodem modo scribitur R. Dunelmensi Episcopo.

De

A. D. 1315. Edw. 2.

De Baronibus, ut supra, excusandis.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 25. d.

REX dilecto & fideli suo, Marmaduco de Twenge, salutem.

Quia intelleximus quòd Scoti, Inimici & Rebelles nostri, Regnum nostrum hostiliter ingredi jam proponunt, ad homicidia, deprædationes, & incendia inibi perpetranda, per quod volumus quòd partes Marchiæ nostræ Scotiæ, contra hostiles incursus Inimicorum nostrorum prædictorum, custodiantur modis omnibus & tueantur: quódque ipsorum incursus hujusmodi potentèr & virilitèr repellantur,

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmitèr injungentes, quòd ad tuitionem & custodiam partium prædictarum, & repulsionem Inimicorum nostrorum prædictorum, cum equis & armis, & toto posse vestro effectualitèr intendatis; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac salvationem Regni nostri diligitis, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, facere studeatis:

Absentiam autem vestram in instanti Parliamento nostro, &c. prout supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Waltero de Teye,
Petro de Mauley,
Waltero de Facomberge,
Nicholao de Menill,
Johanni de Claveryng,
Waltero de Vavasour,
Richardo le Waleys,
Roberto de Hilton.

Pro Amaneno de Lebreto, de Dono viginti mille Librarum Turonensium.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Vasc. 8. E. 2. m. 8.

REX Senescallo Vasconiæ, & Constabulario Burdegaliæ, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, salutem.

Cùm, tertio die Julii, anno Regni nostri sexto, de Consilio & Ordinatione, bonæ memoriæ, Domini Philippi Regis Franciæ, ac pro bono servitio, quòd dilectus & fidelis noster, Amanenus de Lebreto, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, Genitori nostro, dùm vixit, gratantèr impendit, concesserimus eidem Amaneno viginti milia Librarum Turonensium, de dono nostro, solvendarum eidem Amaneno apud Burdegaliam ad quatuor terminos, videlicet, ad Festa Omnium Sanctorum, & Ascensionis Domini proximò sequentium decem milia Librarum, per æquales portiones: & ad eadem Festa proximò sequentia residua decem milia Librarum, per æquales portiones; prout in litteris nostris patentibus, præfato Amaneno indè confectis, pleniùs continetur:

Vobis mandamus, sicut aliàs mandavimus, quòd, de exitibus Ducatûs prædicti, præfato Amaneno id, quod ei a retro est de dictis viginti milibus Librarum, ad terminos consuetos, solvi faciatis in formâ supradictâ; & hoc nullo modo omittatis.

Recipientes ab eo Litteras suas de acquietantiâ sufficientes de eo quod sibi sic solveritis, &, ad ultimam solutionem, nostras litteras supradictas: Et nos vobis, præfato Constabulario, indè in compoto vestro debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Langele duodecimo die Januarii.

Ad Senescallum & Thesaurarium Agenesii, pro Bernardo de Spinasia.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Ex Bundela Litterarum infra Turr.

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Senescallo & Thesaurario suis Agenensibus, salutem.

Cùm nuper, suggerente nobis Bernardo de Spinasia, per Petitionem suam, nobis exhibitam, quòd ipse à tunc Thesaurario nostro Agennensi emit Ballivias Sanctæ Fidis & de Miramonte, Agennensi Dioecesi, certo & magno pretio:

Et

A. D. 1315. Edv. 2. Et quòd, poſt hujuſmodi emptionem, Perſonæ multorum Locorum, & Ballivarum prædictarum, & Reſortuum, tàm a vobis, præfato Seneſcallo, & Locum noſtrum tenente, quàm ab aliis Officialibus noſtris, in partibus illis, ſine culpâ dicti Bernardi, ad Dominum Regem Franciæ appellârunt;

Occaſione quarum appellationum, dicta Loca & Perſonæ a Ballivis prædictis, ac Cognitione, & Juriſdictione dicti Bernardi, per longum tempus, exempti fuerunt quominus idem Bernardus & Servientes ſui in locis prædictis, & Perſonis, Juriſdictione, ſeu Cognitione ſuâ, prout antea conſueverant, uti potuerunt:

Quodque ipſe, eo prætextu, dampnificatus fuit in Molumento Juriſdictionis Ballivarum prædictarum, & expenſas fecit pro prædictis, & in proſecutione Juris noſtri, contra dictos Appellatores, & alios Pariſius, & pluribus aliis locis, coram Gentibus Franciæ, ad æſtimationem quinquaginta Librarum Sterlingorum:

Et quòd olim, de mandato Johannis de Ferrariis, nuper Seneſcalli noſtri Vaſconiæ, & tunc Seneſcalli Agenenſis, cum Armis & pluribus Familiaribus ſuis, pro conſervando & tuendo Jus noſtrum, ad expenſas proprias, executus fuit mandatum dictorum Seneſcallorum, & de ſuo proprio expendidit, uſque ad ſummam viginti Librarum Sterlingorum; videlicet,

Pro defendendo Guerras & Exercitus, quas & quos multi Nobiles Seneſcalciæ Agenenſis inter ſe habebant, & quod ſtetit extra Ballivas prædictas, pro tuendo loca de Landuno & Sancti Bartholomæi, cum pluribus Gentibus, pro præmiſſis faciendis, per ſeptem ſeptimanas;

Sicque, per abſentiam ſuam a Ballivis prædictis, dampnum habuit uſque ad ſummam decem Librarum Sterlingorum;

Ac, ſupplicante nobis ut ejus indempnitati, in hac parte, proſpicere curaremus,

Mandaverimus vobis quòd, contentis in Petitione prædictâ (quam vobis in brevi noſtro, vobis directo, miſimus interclusam) per vos intellectis & pleniùs examinatis, & inquiſitâ ſuper præmiſſis pleniùs veritate, ſi vobis conſtare poſſet ea veritatem continere, tunc ipſum Bernardum tantum de ſummâ, nobis per ipſum debitâ, penes ſe retinere permitteretis, quantum inveniretis ſic ſibi debere allocari, quouſque per nos certiorati aliud vobis ſuper hoc duxeremus demandandum: A. D. 1315. Edv. 2.

Et quod nos de eo, quod inde inveneritis, ſub ſigillis veſtris diſtinctè & apertè redderetis certiores; ac vos proceſſum, per vos habitum, ſuper præmiſſis, ac Depoſitiones plurium teſtium, ſuper hoc productorum & examinatorum, ac tranſcripta quarundam Inſtrumentorum nobis unà cum veſtris Literis tranſmitteretis;

Per quæ compertum eſt plures eſſe appellantes, & diu fuiſſe in Ballivis prædictis, ſine culpâ dicti Bernardi, & ipſum Bernardum, pro dictis Appellantibus, & expenſis per ipſum factis, ratione Proſecutionis Appellationum, quas contra dictos Appellantes proſecutus fuit Pariſius, & alibi, & propter Gardiagium plurium Locorum, & labores, ac abſentias, per ipſum extra Ballivas ſuas prædictas paſſos, de mandato Superiorum ſuorum Officialium veſtrorum ſibi facto, dampnificatum fuiſſe, & expenſas feciſſe de ſuo proprio, ſine remuneratione aliquâ, per diverſas particulas, uſque ad ſummam quaterviginti Librarum Sterlingorum.

Nos, habitâ conſideratione ad præmiſſa, volentes indempnitati ejuſdem Bernardi in hac parte proſpicere, ut tenemur, vobis mandamus quod eidem Bernardo dictas quaterviginti Libras in Arreragiis, quæ nobis debet de firmâ, ſeu pretio Ballivarum prædictarum, allocari faciatis; & nos vobis indè, præfato Theſaurario, in Compoto veſtro debitam allocationem fieri faciemus.

Dat. apud Weſtmonaſterium viceſimo quarto die Januarii, anno Regni noſtri octavo.

Per ipſum Regem & Petitionem de Conſilio.

Poteſtas tradita Procuratori ſuo, per Yolendem Dominam de Belino, ad concordandum cum Procuratore Regis.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Vaſc. 8. E. 2. m. 5. Noverint univerſi, hoc præſens publicum Inſtrumentum inſpecturi, quòd in mei, Notarii, & Teſtium ſubſcriptorum præſentiâ perſonalitèr conſtituta, Nobilis Mulier, Domina Yolendis de Solerio, A. D. 1315.

Vice-

A.D. 1315. Edv. 2. Vicecomitissa Frontiaci, Domina de Belino, Filia quondam & Hæres Arnaldi de Reymundi de Solerio, Domini de Belino, fecit, constituit, & ordinavit Procuratorem suum specialem, Magistrum Reymundum de Colraco, ad ordinandum & concordandum Articulos factos, seu inchoatos inter discretum Virum Magistrum Austencium Jordani, Procuratorem incliti Principis Domini nostri Regis Angliæ & Ducis Aquitaniæ ex unâ parte, & ipsam Dominam Vicecomitissam ex alterâ, ut dicta Domina Yolendis asserebat, super quæstione altæ & bassæ justitiæ terræ suæ, hominum, feodorum, & retro feodorum suorum :

Necnon ad faciendum, concordandum, & concedendum Literas, seu publica Instrumenta super Articulis prædictis ;

Promittens ipsa Domina Yolendis michi, Notario infrascripto, nomine, & ad opus quorum interest, aut interesse potest, solempniter stipulanti, se ratum & gratum habere perpetuò quicquid, cum dicto Procuratore suo, in præmissis, & præmissa tangentibus, actum, concordatum, concessum fuerit, seu etiam ordinatum.

Et hoc omnibus, quorum interest, aut interesse potest, aut poterit, voluit significari per hoc præsens Publicum Instrumentum.

Actum fuit tertia die introitûs Martii, anno Domini millesimo, trecentesimo, decimo quarto, regnante Ludovico Franciæ Rege, Edwardo Rege Angliæ, Duce Aquitaniæ, Arnaldo Archiepiscopo Burdegaliæ, Geraldo Præpositi Majore Liborniæ ;

Testes sunt, A.D. 1315. Edv. 2.

Petrus de Bloiaco Domicellus,
Dominus Arnaldus de Cano Prató,
Magister Elias de Lostant,
Helias de Riparia,
Bernardus de Prato,
Guillielmus de Bello Videre,

ET ego Reymundus Boneti Notarius Uborniæ, qui, ad requestam dictæ constituentis, hoc præsens Publicum Instrumentum scripsi, & signo meo signavi.

Acta fuerunt hæc in loco vocato Boys Gyrart, prope Parisius, ubi prædictus Dominus Senescallus tunc morabatur, anno, die, quibus supra ;

Præsentibus discretis Viris,

Domino Guillielmo do Casis Legum Professore, &
Magistro Helia Basculi, Consiliariis prædicti Domini Regis & Ducis in Vasconiâ,
Petro Bausan,
Reymundo de Costeco, &
Guillielmo de Podio, Familiaribus eorumdem, ad hoc vocatis Testibus :
Et me Arnaldo Lamberti de Sancto Amando, Petrogoricensi Diocesi, Auctoritate Apostolicâ, ac supra dicti Domini nostri Regis Franciæ Publico Notario,

Qui præmissis omnibus & singulis, prout per me superius fuerunt expressa, unà cum Testibus suprascriptis, præsens fui, & ea propriâ manu scripsi, & in publicam formam redegi, meo signo solitoque signavi rogatus & requisitus.

Ad Regem, a Majore & Juratis Baionæ, de spoliatis super Mare relevandis,

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Ex Orig. in Turri. SErenissimo Principi & Potenti, ac eorum Domino karissimo naturali, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Duci Aquitaniæ, ejus devoti, Major & Jurati Civitatis suæ Baionæ, seipsos cum recommendatione, se ad ejus pedes Regios humiliter inclinatos.

Vestræ Magnificentiæ, tenore præsentium, intimetur, cùm, æstate proximò præteritâ, Petrus Arnaldi, quondam de Seres, Magister Navis vocatæ Sancti Jacobi de Baiona, quæ est Johannis de Villâ & Arnaldi de Oloro, Concivium Baionæ, & cum ea mariâssent ;

Filii Iniquitatis, quidam Flamingi & Scoti, ad dictam Navem accesserunt, & inter se atrociter debellârunt, sic finaliter quòd, propter innumerosam potentiam Sociorum, dicti Flamingi & Scoti prædictum Magistrum, unà cum ejus Familiâ, exceptis tribus Mancipiis, impiè murtraverunt. A.D. 1315.

Et, volentes dictam Navem & Bona ejusdem saisire, & transducere quo volebant, venit Navigium vestrarum Gentium de Angliâ, cujus Amiratus existebat Dominus Botacorta : &, visis velis dicti Navigii, dicti Flamingi & Scoti fugierunt, prædictâ Navi dimissâ.

 Et,

A. D. 1315. Edw. 2.

Et, apropinquante Navigio prædicto vestrarum Gentium de Angliâ, illi de Baiona, qui vivi resederant in ipsa Navi, Apposito vestro Vexillo Regio in summitate Arboris, seu Mali, in signum Protectionis vocaverunt, & signum fecerunt ipsis vestris Gentibus, ut ad eos accederent adjuturi.

Et cum forent inibi, ad instantiam Mancipiorum de Baionâ dictam Navem intraverunt, & eam duxerunt versus Jarnemue.

Novissimè tamen dicta Navis, per dictum Amiratum, tradita extitit Gaufrido de Santbretona, in pernitiem & dispendium dictorum Johannis & Arnaldi Concivium nostrûm, verorum Dominorum dictæ Navis.

Et cum dictus Gaufridus de Santbretonâ, cum dictâ Navi esset Burdegaliæ, dicti, Johannes & Arnaldus, Concives nostri, Nobili Domino Almarico, Domino de Credonio, Militi, Senescallo vestro Ducatûs Aquitaniæ, supplicârunt de dictâ Nave eisdem, cum Apparatibus, restituendâ.

Qui causam commisit Magistro Thomæ de Grane, Clerico vestro Regio, Judici Appellationum, qui informationem intentionis dictorum Civium Baionæ recepit; super quo negotio diffinitio protelatur donec vestra intentio audiatur.

A. D. 1315. Edw. 2.

Quare vestræ Excellentissimæ Dominationi (quæ semper fuit nobis, vestris subditis de Baionâ, liberalis) duximus supplicandum reverentiùs, ut vobis placeat pie & misericorditer in dicto peragere negotio, sic quòd vestri Subditi prædicti, Johannes & Arnaldus, Concives nostri Baionæ, qui veri sunt Domini dictæ Navis, ipsam Navem cum Apparatibus, Freito, & cæteris Bonis, quæ inibi erant, tempore quo recepta fuit per dictos vestros Subditos de Angliâ, valeant, mediante vestrâ Misericordiâ, rehabere; sic quod, per dictas vestras Gentes de Angliâ, quæ debent esse eorum fomites & adjutores, & ipsi eorum vice versa tempore contingenti, dispendium nullatenus consequantur; taliter pro Dei misericordia, Serenissime Princeps & Domine, quod prædicti vestri Subditi, occasione tanti facinoris, non remaneant de proprio spoliati.

Salvator omnium vos conservet & dirigat feliciter per tempora longiora.

Nobis vestris mandantes, quæ erunt vestræ Magnificentiæ profutura.

Script. Baionæ, quarto die Introitûs Mensis Martii, anno Domini millesimo, trecentesimo, decimo quinto.

Ad Prælatos, Proceres, & Communitates Hyberniæ, de Credentia.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 14. d.

REX dilecto sibi Nigello O Uhaulam, Duci de Erchre, salutem.

Quædam negotia, nos & statum Regni nostri intimè contingentia, dilectis & fidelibus nostris, Edmundo le Botiller Justiciario, Richardo de Beresfordiâ Cancellario, & Magistro Waltero de Islep Thesaurario, nostris Hiberniæ, injunximus vobis ex parte nostrâ ore tenus exponenda:

Vos rogantes quatenus eisdem, Edmundo, Richardo, & Waltero, vel duobus eorum in hiis, quæ vobis dicunt ex parte nostri, super negotiis antedictis, fidem velitis credulam adhibere, & circa directionem & expeditionem eorumdem, sicut de vestrâ confidimus amicitiâ, opem & operam apponere efficaces;

A. D. 1315.

Ita quod vestram benivolentiam possimus in effectu operis experiri, & quod vobis exinde in vestris augendis profectibus debeamus specialiùs obligari.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo quarto die Martii.

Consimiles Literæ diriguntur subscriptis; videlicet,

Decano & Capitulo Archiepiscopatûs Dublinensis,
Archiepiscopo de Ardmach,
Archiepiscopo de Casschell,
Archiepiscopo de Thume,
Episcopo de Offorye,
Episcopo de Kildare,
Episcopo de Fernes,
Episcopo de Waterford,
Episcopo de Leghlyn,
Episcopo de Leysmour,
Episcopo de Mid.
Episcopo de Dunbar,
Episcopo de Coyners,
Episcopo de Cork,
Abbati de Sancto Thoma de Dublin.
Priori de Kylmeyan Hospital. Hierosolymitani.

Eth

A.D. 1315. Edw. 2.

Eth Odomult Duci Hiberniæ de Tyrconil,
Donnalt Onel Duci de Tyrewyn,
Deremed Ochaban Duci de Fernetren,
Neel Mecbren Duci de Kynalonwan,
Eth Offelyn Duci de Turterie,
Adinely Macaneagus Duci de Omehageth,
Wren Murmahun Duci de Oryol,
Lanorchach Murwerk Duci de Longeberyn,
Gillis Oraily Duci de Brenfeny,
Geffrey Offeryl Duci de Montravyl,
Frenyl Oconoliur Duci de Connach,
Donald Obren Duci de Tothemound,
Deremot Murcarthi Duci de Dessemound,
Donnald Carbrath,
Maur Kenenath Macmurwith,
Marewyth Obren,
David Othohull,
Deremud Ottohur,
Fyn Odymsy,
Donethouth Macgille Paterike,
Leysant Omorth,
Richardo de Burgh Comiti de Ulnestre,
Edmundo le Botiller,
Johanni Filio Thomæ,
Johanni de Bary,
Johanni de Pouer de Dunil.
Richardo de Clare,
Maurino de Rocheford,
Thomæ de Maundevill,
Simoni de Genevill,
Waltero de Lacy,
Hugoni de Lacy,
Hugoni Byset,
Alano Filio Warini,
Thomæ le Botiller,
Willielmo de Burgh,
Willielmo de Caunton,
Waltero de Cusak,
Jacobo de Ketynges,
Arnaldo de Pouer,
Richardo de Excestriâ,
Petro le Pouer,
Jordano de Caunton,
Roberto Bagot,
Hugoni Canoun,
Galfrido de Bret,
Johanni de Blount de Rathregan,
Stephano de Excestre,
Mauritio Filio Thomæ,
Georgio de la Roche,
Johanni de Bourmyncham,
Richardo Titte,
Baldewino le Flemyng,
David Filio Alexandri de la Roche,
Willielmo Filio Philippi de la Roche,
Nicholao Filio Mauritii Kery,
Fremundo le Bruyn,
Majori & toti Communitati Dublin.
Majori & toti Communitati Waterford,
Majori & toti Communitati de Cork,
Majori & toti Communitati de Ros,
Præposito & Ballivis de Drouhda,
Præposito & Ballivis de Trym,
Præposito & Ballivis de Kilkenny,
Johanni de Ufford Escaetori Hiberniæ & Latori præsentium,
Radulpho le Botiller Justiciario Hiberniæ,
Richardo de Bereford Cancellario Hiberniæ,
Magistro Waltero de Islep Thesaurario Hiberniæ.

Pro Rege de pecunia mutuanda.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Claus. 8. E. 2. m. 12. d.

REX, dilecto sibi in Christo, Priori & Conventui Wyntoniæ, salutem.

Quia, de consensu Comitum, Baronum, & aliorum de Concilio nostro, homines ad arma, in magnâ multitudine, versus partes Scotiæ, tàm per Terram, quàm per Mare, ad Rebellionem & malitiam Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, partes illas invadentium reprimendas, & ad easdem partes defendendas, & salvandas, contra Inimicos nostros supradictos, ordinavimus destinare: Pro quorum sustentatione victualia in magnâ quantitate, & alia necessaria nos oportet providere; ad quorum providentiam ita festinanter, sicut negotium requirit, faciendam, pecuniam in promptu non habemus:

Vos affectuose requirimus & rogamus, quatenus, pro dictis providentiis faciendis, nobis ducentas Libras, ex mutuo, velitis concedere, & eas usque ad Scaccarium nostrum facere destinari; ita quod pecuniam illam habeamus ibidem in Quindena Paschæ proximò jam venturâ ad ultimum, pro negotiis antedictis; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum diligitis, nullo modo omittatis.

De prædictis autem ducentis Libris de vicesimâ, a Communitate Regni nostri, vel quintâ decimâ per Cives & Burgenses, aut de Decimâ per Clerum dicti Regni nostri nobis concessis, in causâ prædictâ, solutionem debitam & festinam, & literas nostras patentes inde interim fieri faciemus.

Et

A. D. 1315. Edw. 2.

Et de eo, quod facere volueritis in hac parte, nos reddatis, sine dilatione aliquâ, certiores.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo quinto die Martii.

Per ipsum Regem.

A. D. 1315. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Abbati & Conventui de Malmesbury, pro 200 *Marcis,*
Abbati & Conventui de la Hyde, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui de Bello, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui de Glastingbury, pro 500 *Marcis,*
Abbati & Conventui Gloucestriæ, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Cirencestriâ, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Teoukesbury, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Wynchecombe, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui Sancti Augustini Bristoll, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui Cestriæ, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Evesham, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui de Pershore, pro 40 *Libris,*
Abbati & Conventui de Burgo Sancti Petri, pro 500 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Thornton, pro 100 *Marcis,*
Priori & Conventui de Coventre, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui Sancti Augustini Cantuariæ, pro 500 *Marcis,*
Priori & Conventui Cantuariæ, pro 500 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Faveresham, pro 40 *Libris,*
Priori & Conventui Eliensi, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui de Thorneye, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Rameseye, pro 300 *Libris,*
Abbati & Conventui Sancti Edmundi, pro 200 *Libris,*
Priori & Conventui Sancti Edmundi, pro 500 *Marcis,*
Priori & Conventui de Spaldyng, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui de Abyndon, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui de Osneye, pro 40 *Libris,*
Abbati & Conventui de Eynesham, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Croyland, pro 200 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Burton super Trentam, pro 100 *Marcis,*
Priori & Conventui de Kenylworth, pro 100 *Marcis,*

Eodem modo, mandatum est subscriptis de Ordine Cisterciensi; videlicet,

Abbati & Conventui de Benyndon, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Dounkeswell, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Forda, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Clyve, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Newenham, pro 40 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Amstok, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Boklande, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Bonkestr. pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Staule, pro 100 *Marcis,*

In Mense Paschæ.

Abbati & Conventui de Hayles, pro 100 *Libris,*
Abbati & Conventui de Bruera, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Gyngeswode, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Bondesle, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Mermall, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Flaxele, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Stonle in Arderne, pro 100 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Dore, pro 50 *Marcis,*
Abbati & Conventui de Bildewas, pro 50 *Marcis,*

In Mense Paschæ.

Abbati

A.D. 1315. Edw. 2.

Abbati & Conventui de Denlacres, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Valle Regali, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Hulton, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Basyngwerk, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Remesby, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Kyrkestede, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Swineshened, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Parco Ludo, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Valle Dei, pro 50 Marcis,

} In mense Paschæ.

Abbati & Conventui de Boxle, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Ponte Roberti, pro 40 Libris,
Abbati & Coventui de Waverley, pro 200 Marcis,
Abbati & Conventui de Bello loco Regis, pro 200 Marcis,
Abbati & Conventui de Quarera, pro 200 Marcis,
Abbati & Conventui de Letteleye, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Tame, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Gerwedon, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Bitlesden, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Pypwell, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Wouburn, pro 60 Marcis,
Abboti & Conventui de Wardon, pro 200 Marcis,
Abbati & Coventui de Santria, pro 50 Marcis,
Priori & Conventui de Sancto Neoto, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Sibeton, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Gogeshale, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Tilory, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Stratford atte Wogh, pro 50 Marcis.

Ibid. REX dilecto sibi in Christo Magistro Ordinis de Sempryngham, salutem.

Quia de consensu Comitum, &c. ut supra, usque hac verbo, viz. Pecuniam in promptu non habemus;

A.D. 1315. Edw. 2.

Nos, attendentes quod circa ea, quæ honorem nostrum & commodum respiciunt, velitis opem & operam efficaces adhibere, & manus extendere adjutrices,

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus inter vos, Priores Ordinis vestri, infra Regnum prædictum, pro dictis providentiis faciendis, velitis nobis duo milia Librarum, usque ad quindenam Sancti Michaelis proximò futuram mutuare, & super Convocatione dictorum Priorum, in aliquo certo loco, juxta discretionem vestram, ex hac causâ, ordinandâ, taliter destinare, quòd de eo, quod vos & dicti Priores indè facere volueritis, in Mense Paschæ proximò futuro ad ultimum, per vos, possimus, ad Scaccarium nostrum, effici certiores.

Et, circa præmissa, juxta nostri desiderium, pro necessitate jam ingruente, facienda, sicut nos & honorem nostrum diligitis, cum omni efficaciâ partes vestras interponatis:

Et de eo, quod indè facere volueritis, Thesaurarium & Barones de dicto Scaccario, in dicto Mense ad ultimum, redditis nomine nostro certiores:

De mutuo autem, quod vos & dicti Priores nobis feceritis in hac parte, vobis & ipsis, de vicesimâ a Communitate Regni nostri, vel quintadecimâ per Cives & Burgenses, aut de Decimâ per Clerum dicti Regni nostri, nobis concessis ex causâ prædictâ, solutionem debitam & festinam, & Litteras nostras Patentes indè interim fieri faciemus.

Teste Rege apud Westmonasterium, 15. die Martii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est subscriptis, de ordine prædicto, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Abbati & Conventui Sanctæ Radegundiæ, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Laungedon, pro 50 Marcis,
Abboti & Conventui de Begeham, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Duro Forti, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Nutley, pro 50 Marcis.

} In tribus septim. Paschæ.

Abbati

A. D. 1315. Edv. 2.

Abbati & Conventui de Langele, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Derham, pro 40 Marcis,
Abbati & Conventui de Leiston, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Sulby, pro 50 Marcis,
} In Mense Paschæ.

Abbati & Conventui de Croxston, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Barlynges, pro 100 Marcis,
Abbati & Conventui de Coppeholm, pro 50 Marcis,
Abbati & Conventui de Nenohous, pro 100 Marcis,
} In Mense Paschæ.

A. D. 1315. Edv. 2.

Compositio inter Regem & Yolendem Dominam de Belino.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Vasc. 8. E. 2. m. 5.

IN NOMIME DOMINI, AMEN.

Pateat Universis, per hoc præsens Instrumentum pupplicum, quòd,

Cùm olim controversia, seu dissensio, & debatum diù fuisset per Nobilem Mulierem, Dominam Yolendim de Solerio, Dominam de Belino, Filiam & Hæredem Aurnandi Reymundi de Solerio, Domini de Belino, defuncti, ex parte unâ, & Procuratorem egregii Principis, Domini Edwardi, Regis Angliæ, Ducis Aquitaniæ, nomine ipsius Domini Regis & Ducis, ex alterâ, super eo quod dicta Yolendis dicebat, & proponebat omnimodam justitiam, merum & mixtum imperium, in Castro, vico ac tota Vicinali de Usar, necnon & in omnibus Dominiis, proprietatibus, feodis & retrofeodis suis, & In omnibus Terriroriis de Borno, ab eadem Yolendi mediatè vel inmediatè moventibus, & naufragium, balænam, seu balænas, & alia casu emergèntia ad costeras Maris de Bisquarosa, de Sancto Juliano, seu de Sarc, ad ipsam Yolendim pertinere, & pertinere debere, ex successione Patris sui prædicti: Patrémque suum præmissa jure hæreditario habuisse, & possedisse tempore quo vivebat; dicto procuratore in contrarium asserente, & dicente præmissa ad Dominum Regem & Ducem prædictum pertinere, & pertinere debere:

Tandem, Anno Domini 1315, Regnante Excellentissimo Principe, Domino Ludovico, Dei gratiâ, Rege Franciæ & Navarræ, Sede Apostolicâ vacante per mortem, felicis recordationis, Domini Clementis Papæ quinti quondam, tertiâ die exitûs Mensis Martii, in mei, Notarii & testium subscriptorum præsentiâ, habitis pluribus tractatibus & deliberationibus inter discretum Virum, Reymundum de Colraco, Procuratorem dictæ Dominæ Yolendis in hac parte (speciale mandatum habentem, ut apparebat, per quoddam Procuratorium, cujus tenor inferiùs continetur) & discretum Virum, Magistrum Austentium Jordani, Procuratorem, ut dicitur, prædicti Domini Ducis, cum Nobili & Potente Viro, Domino Almarico, Domino de Credomio, Ducatûs Aquitanniæ Senescallo, assistente, & quibusdam Consiliariis dicti Domini Regis & Ducis in Vasconiâ; A. D. 1315.

Procurator dictæ Dominæ Yolendis, volens, ut dixit, quòd eadem Yolendis exnunc non gravaretur laboribus & expensis, inter dictum Magistrum Reymundum, nomine Procuratorio dictæ Dominæ Yolendis ex parte unâ, & prædictos, Dominum Senescallum & Procuratorem, nomine dicti Domini Regis & Ducis ex alterâ, super prædictis omnibus & singulis,

In modum, qui sequitur, extitit compositum, transactum, ordinatum, ac etiam concordatum;

PRIMO, Quod omnimoda justitia, alta & bassa, merum & mixtum imperium in Castro, Vico, ac totâ Vicinali de Uscar, & pertinentiis eorumdem, & hominum & personarum quarumcumque habitantium, qui nunc sunt, vel qui pro tempore fuerint, & delinquentium ibidem, remanebunt prædictæ Dominæ Yolendi perpetuò.

ITEM, In omnibus proprietatibus, feodis, & retrofeodis, ab eadem Domina Yolandi, in Parochiis de Messos, de Aubmhaco, de Sancto Juliano, de Aurelhano, & de Bisquaressâ, mediatè vel immediatè moventibus, & quæ eidem, & cohæredibus suis obvenerunt ex successione prædicti Arnandi Raymundi, Patris sui, & habitantibus & delinquentibus ibidem.

ITEM, Quod omnimoda justitia, merum & mixtum Imperium hominum ipsius Yolendis, qui nunc sunt, vel pro tempore fuerint, in Parochiis de Bias, loco appellato Fodias, & Stagiarum, & pertinentiarum earumdem, prout Stagiæ & pertinentiæ movent & tenentur ab eadem, & quatuor hominum ipsius Yolendis, in dictâ Parochiâ de Bias, propinquiorum de Fodias, & Stagiarum, & pertinentiarum earumdem, prout tenentur

A.D. 1315. Edw. 2. nentur ab eadem, prædictæ Dominæ Yolendi, & ejus Successoribus perpetuò remanebunt.

ITEM, Quòd ipsa Yolendis, & Successores sui possint excercere Jurisdictionem prædictam, sicut alii Barones de Burdegalesio exercent, secundum fores & consuetudines Burdegalenses.

ITEM, Quòd dicta Yolendis, & Successores sui possint licite ducere homines utriusque sexûs, accusatos, captos, & arestatos, per dictas Parochias, de alterâ ad alteram, ad dictum Castrum de Usar, pro justitiâ faciendâ, sine impedimento transeundi, etiam si oportuerit per Justitiarium Domini Regis.

ITEM, Quod dicta Yolendis, & Successores sui habeant in hominibus, & feodariis, proprietatibus, & feodis, & retrofeodis suis, in Parochiis de Ponteuxs, de Parencias, de Vyssera, de Sancta Eulalia, de Sanguineto, & de Sancto Paulo, parvum Justiciatum, & omne jus, quod quilibet Nobilis habet, & habere debet in hominibus, & feodariis, terrâ, feodis, & retrofeodis suis, juxta fores & consuetudines Burdegalenses.

ITEM, Quòd Dominus Rex & Dux habeat altum Justiciatum in hominibus, proprietatibus, feodis, & retrofeodis, a dictâ Yolendi mediatè vel inmediatè moventibus, & etiam quibuscomque habitantibus in Parochiis de Ponteuxs, de Parencias, de Vyssera, de Sancta Eulalia, de Sanguineto, de Sancto Paulo, & de Bias prædictis, perpetuò; salvis tamen, & retentis alto Justitiatu & Basso, in hominibus suis de Bias, prout superiùs est expressum.

ITEM, Quòd Dominus Rex & Dux habeat perpetuò Naufragium, Balænam, seu Balænas, & alia a casu emergentia, in costeris Maris de Bissquarrossa, & Sancti Juliani, seu de Sart, & altam justitiam super illis, & quæ obvenire poterint occasione præmissorum; altâ tamen Jus... prædictæ Yolandi in aliis, & in dictis costeris remanente, in quantum terra sua se extendit; Mari & litore, quantum communiter per fluxum Maris occupantur, penes Dominum nostrum Regem remanentibus, quo ad proprietatem, & jurisdictionem; & etiam Naufragio, Balæna, seu Balænis, & aliis a casu, ut dictum est, emergentibus, & quæ obvenerint ratione eorumdem.

ITEM, Dicta Yolendis in Domibus & Albergamentis, in quibus Dominus Guillielmus de Soa, & Dominus de Frambardino morentur, licet sint de feodo ipsius Yolendis, ipsa Yolendis non habebit aliquod Justiciatum, nec in persona & familia ipsorum, Domini Guillielmi, & Domini de Frambardino, & Hæredum suorum, nisi in Justiciatu ipsius Yolendis deliquerint; & in illo casu stabunt viri coram ipsa Yolandi & Successoribus suis: Si autem contingeret ipsos Dominos, Guillielmum & de Frambedino, transferre ad alium locum, seu alia loca, dictæ Yolendi subdita, omnimoda Justitia illius loci, in quo se transtulerint, & personarum & familiæ, erit prædicti Domini Regis & Ducis, omnimodaque Justitia Prioris loci, vel Priorum locorum, de quo, seu quibus, se transtulerint, erit Yolendis prædictæ & Successorum ejusdem. A.D. 1315. Edw. 2.

ITEM, Quòd in aliis locis, totius territorii de Borno, & Parochiis (præter loca superiùs dictæ Yolendi dimissa, & quittata, ac concessa) omne merum & mixtum Imperium sint, & pertineant, & perpetuò remaneant Domino Regi & Duci, & Successoribus suis.

ITEM, Quòd Dominus Senescallus prædictus procuret, & perficiat quod Dominus Rex & Dux prædictus, infra instans Festum Pentecostes, approbet & confirmet compositionem hujusmodi, cum Litteris suis Patentibus, penes dictam Yolendim permansuris: quod si non fecerit infra terminum prædictum, quod jus ipsius Yolendis, & Domini Regis & Ducis prædicti, sit utrique parti salvum, super inquestâ, super Justiciatu prædicto, ex formâ pacis Dominorum Commissariorum Dominorum Regis Franciæ, & Regis & Ducis; & quod utraque dictarum partium possit extunc jus suum prosequi super Inquesta prædicta, & aliàs prout eisdem videbitur faciendum.

ITEM, Quod dicta Yolendis recognoscet se prædictum Justitiatum tenere a Domino Rege & Duce, sub illo deverio, quo terram Porni tenet ab eodem.

Quæ omnia & singula promiserunt dictæ partes tenere, & se adinvicem altera alteri promittere & obligare, cum litteris sufficientibus; conditione tamen adjectâ, si placeat Domino Regi & Duci, & ea voluerit confirmare; sin autem, partes prædictæ jus suum super præmissis prosequantur, non obstantibus concordia & ordinatione prædictis, & omnibus in statu, in quo prius erant, remanentibus.

In quorum præmissorum, omnium & singulorum, testimonium, prædictæ partes requisiverunt sibi fieri duo publica Instrumenta, unius & ejusdem tenoris,

A.D.1315. Edw. 2. noris, quorum quilibet dictarum partium debet habere unum, ad perpetuam memoriam omnium præmissorum.

Tenor vero Procuratorii dicti Magistri Reymundi, Procuratoris dictæ Yolendis, de verbo ad verbum sequitur in hunc modum; A.D.1315.

Noverint universi, hoc præsens publicum Instrumentum inspecturi, quod, in mei, Notarii, & testium subscriptorum præsentiâ personaliter constituta, Nobilis Mulier Domina Yolendis de Sollerio, *&c. prout supra de tertio Martii.* Edw. 2.

Ad Regem a Comite Flandriæ, de Emendis faciendis.

A.D.1315. An. 8. E. 2. Pell. A Treshaut, tresnoble, & tresexcellent Prince Monsieur Edwart, par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre, Seignieur d'Irland, & Duc d'Acquitaigne, B. Conte de Flandr. appar a ses plaisirs.

Come vous, Tresexcellens Princes, avies donne Seure & Sauf Conduit, par vostres Lettres ouvertes, as Marchants de nostre Ville de Yppre; qu'il peussent Seurment venir, aveuc leur Marchandises & biens, en vestre terre demorer, & Marchander la, & revenir paisailment en no Terre de Flandres:

Et, par le vertue de celuy Conduit, Nichases le Sages, Daniel Vobrecht, Jehans Brand, Guilles Carlui, Jakeures Calf, Jakenres Bossard, & Gylles Witlam, Marchans de no dite Ville d'Ypre, firent mener 8. Packes de Dras jusques au Port d'Orwelle.

Et la viendrent grand quantitie de vestres Gens en une Neef de la Rie de vestre Ville, & les dis Dras & autres biens roberent, tollirent, & emenerent contre la volente des dis Marchans, & de leur Messages, & les Persones prisent non contrestanr quil monstroit, que sour le vestre Condut il i furent venu, & i averent leur biens amenes; sicome autrefois, Sire, avons escripte a la vestre Roial Majeste. A.D.1315.

Et comme ces coses sunt notoires, & les dis biens ont este trouves en la Ville de Rie avantdite, & les Personnes coupables don dit fait, sicome il puit apparoir cleremenr, par le retour du Baillif de la dite Ville de Rie, retourne en la vestre Chancellerie, sicome no dit Marchant maintienent:

Et nous, Sire, a la vestre Royale Majeste, & a vestre conseil avoms primere fois & secunde suppliet, par noz Lettres, que don dit Trespas & roberie vausisies faire nos dis Marchans adrechier, qui pour ceo ont lonc tans vestre Court pursuve, & il encore de riens ne soyent adrechier;

La trerche fois supplions a la dite vestre Roiall Mageste, & a vestre noble Conseill, que vous voilliez a ceste tois si faire a drechier noz dis Marchans, & leur faire restitution de leur biens, qui ensi leur furent robees & tollnes, & sour vestre dit conduir, quil n'aient reson d'aux doloir.

Nostre Sires maintienge vestre Estat en honour, & en Sainte.

Donees a Gand le Tresinze jour del Mois d'Aril, l'an de grace Mil, Trois Cenz, & Quinze.

De Villa & Castro Berewici, Mauritio de Berkele, commissis.

A.D.1315. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 4. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate probatâ & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Mauritii de Berkele, plenius confidentes,

Commisimus ei custodiam Castri & Villæ nostræ de Berewyco super Twedam, habendam quamdiu nobis placuerit:

Dantes eidem Mauritio plenariam potestatem Ordinandi de statu eorumdem, Castri & Villæ, prout pro honore nostro, & salvâ & securâ custodiâ eorumdem meliùs fuerit faciendum. A.D.1315.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 18. die Aprilis.

ET mandatum est Militibus, hominibus ad Arma, tàm equitibus, quàm peditibus, & omnibus aliis, in munitione Castri & Villæ Regis de Berewico super Twedam existentibus, & cuilibet eorum, quòd eidem Mauritio, *&c. prout in Literis consimilibus.*

A.D. 1315. Edw. 2. ET mandatum est Simoni Warde, nuper Custodi Castri & Villæ prædictorum, quod eidem Mauritio, Custodiam Castri & Villæ prædictorum, unà cum armaturis, victualibus, & omnibus aliis rebus Regis, in eodem Castro existentibus, per indenturam, inter ipsos inde conficiendam, sine dilatione, liberet in formâ prædictâ. A.D. 1315. Edw. 2.

Teste ut supra.

Super dissentionibus in Vasconia componendis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vasc. 8. E. 2. m. 6. REX Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem, & præsentibus dare fidem.

Noverit Universitas vestra quòd, cùm esset dissensio, seu discordia inter Reymundum, nunc Vicecomitem Fronciaci, seu ejus Tutores, ejus nomine, ex parte unâ, & Procuratorem nostrum in Vasconiâ ex alterâ, super eo quòd pars dicti Vicecomitis petebat quædam aresta, datâ in Curiâ Franciæ pro ipso Vicecomite, seu Prædecessoribus suis, contra nos, seu Progenitores nostros, executioni demandari:

Et quandam inquestam, factam ad instantiam ipsius Vicecomitis, seu Progenitorum suorum, super quibusdam fructibus judicari, & tertiam partem extractæ, seu Leudæ Sancti Emiliani, quam, ut asserit, mandavit sibi restitui, inclitæ recordationis, Genitor noster;

Procuratore nostro contrarium asserente, & dicente, pluribus rationibus, petita, vel eorum aliquod fieri non debere, nec executioni demandari:

Necnon cùm esset dissensio, seu debatum inter Yolendim de Soletio, petentem virtute pacis, initæ inter, bonæ memoriæ, Philippum nuper Regem Franciæ, & prædictum Genitorem nostrum, altum Justitiatum in Castro de Usar pertinentiis, & Vicnali ipsius, & super hominibus, feodis, retrofeodis, & proprietatibus, quas Arnaldus Reymundi de Solerio, Pater ipsius Yolendis, habebat & possidebat in Bornio, tempore quo vivebat, & costeras maris adjacentes terræ suæ, naufragia, ballenas, & alia a casu emergentia, ad dictas costeras venientia: A.D. 1315.

Et Procuratorem nostrum dicentem, pluribus rationibus, prædicta, vel eorum aliquod fieri non debere;

Nos, de fidelitate & industriâ, dilecti & fidelis nostri, Almarici de Credonio, Senescalli nostri Ducatûs prædicti, plenarie confidentes, eidem Senescallo nostro componendi & transigendi de & super præmissis, nomine nostro, cum partibus prædictis, seu earum alterâ, plenam & liberam concedimus potestatem, ac speciale mandatum;

Ratum & gratum habentes, & habituri quicquid per ipsum Senescallum nostrum compositum, seu transactum, quitatum, seu remissum fuerit de præmissis, & eorum quolibet, & illud extunc ut exnunc, & exnunc ut extunc, ex certâ scientiâ approbamus, & etiam confirmamus.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Per ipsum Regem & Consilium.

Forma pacis & concordiæ inter Regem Angliæ & Vicecomitem Fronciaci.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vasc. 8. E. 2. m. 6. REX Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem, & plenam præsentibus dare fidem.

Noverit Universitas vestra quod, cùm controversiæ & dissensiones diu fuissent inter Vicecomites Fronciaci, Prædecessores Reimundi nunc Vicecomitis dicti loci, &, inclitæ recordationis, Dominum Edwardum quondam Regem Angliæ, & Ducem Aquitaniæ, Patrem nostrum, & alios Progenitores nostros, super restitutione Castri de Burgo supra Mare, & aliorum locorum, & rerum diversarum: A.D. 1315.

De quibus pars dictorum Vicecomitum asserebat dictos Vicecomites per Gentes dictorum Progenitorum nostrorum spoliatos fuisse, ipsosque super hiis in Curia Regis Franciæ aresta optinuisse;

Petitóque, per partem dicti Reymundi, quòd dicta aresta executioni demandarentur:

Propositis etiam, per Procuratores nostros, pro parte nostrâ, quampluri-

A. D. 1315. Edw. 2. bus rationibus, quare prædicta fieri, seu executioni demandari non deberent;

Tandem,

Habitis quampluribus tractatibus & deliberationibus inter Yolendem Matrem prædicti Reimundi, & Gnilliel-mum Amaneny de Fronciaco, Patruum ejusdem Vicecomitis, Tutores Testamentarios ipsius Vicecomitis ex parte unâ, & dilectum & fidelem nostrum Almaricum de Credonio, dicti Ducatûs nostri Senescallum, & discretum virum Magistrum Austentium Jordani, Procuratorem nostrum in Ducatu nostro prædicto, ex parte nostrâ, ex alterâ, super Controversiis, Dissensionibus, & Executionibus prædictis, ac fructibus & proventibus dictorum locorum, seu rerum, & aliorum etiam, de quibus inquesta facta fuit,

Pax & concordia initæ fuerunt imperpetuùm valituræ, & articuli infrascripti finaliter concordati:

PRIMO, Videlicet, quod homagium, quod Bernardus de Blaukeford fecit nobis pro Vigeriâ Burdegaliæ, restituatur eidem Vicecomiti, tenendum de nobis & Hæredibus nostris.

ITEM, Quòd justitia alta & bassa, in Parochia de Abesak, extra Rivum vocatum Pales, restituatur eidem Vicecomiti, tenenda de nobis & Hæredibus nostris.

ITEM, Quòd homagia Nobilium, & aliarum personarum de inter Dordenia, de quibus constare poterit per juramenta Vassallorum fide dignorum, & Rotulos antiquos, quòd tenerentur ab ipso Vicecomite, restituantur eidem, tenenda de nobis & Hæredibus nostris; & quod istud perquiratur bonâ fide.

ITEM, Quod tertia pars Leudæ, seu extractæ Sancti Emiliani, quam, celebris memoriæ, Dominus Edwardus Genitor noster, gratiosè restituit Prædecessoribus prædicti Vicecomitis, ut pars dicti Vicecomitis asseruit, licet non contineretur in arestis, restituatur eidem, tenenda de nobis & Hæredibus nostris: & pars dicti Vicecomitis debet tradere parti nostræ tenorem litterarum Prædecessorum nostrorum, quondam Regûm Angliæ, Ducum Ducatûs prædicti, quas asserit se super hoc habere, sibi postea restituendas.

ITEM, Quòd super fructibus rerum secundi judicati, a tempore motæ litis, usque ad dictum judicatum, quos æstimant decem milia librarum Turronensium, stetur ordinationi præfati Senescalli nostri.

ITEM, Quod Gentes nostræ non facient partem cum illis, contra quos petetur executio dicti judicati secundi, occasione rerum, quas non detinemus, nisi ex necessitate compulsi fuissent per superiorem; de quâ constaret legitimè. A. D. 1315. Edw. 2.

ITEM, Quod dictus Vicecomes, pro prædictis, & homagio Emerici de Burgo, Domicelli de Medulco & Gallinis, Parochiæ & Liberniæ, faciet nobis homagium & deverium, pro dicto Homagio, ad arbitrium præfati Senescalli nostri.

ITEM, Quòd, si dictus Vicecomes possit luctari aliqua de contentis, in dicto judicaio secundo, de quibus non est compositum, vel restitutio facta, quòd ipse recognoscet illa esse de feodo, seu retro feodo nostro.

ITEM, Obligabit se dictus Vicecomes, seu dicti tutores ejus nomine se obligabunt, quod si appareret in futurum, videlicet, infra quinquennium, quod aliqua de præmissis, vel omnia fuissent quieta, vel remissa per Prædecessores ipsius Vicecomitis, quod ipse teneretur ea restituere, non obstante hac præsenti ordinatione.

ITEM, Jurabit dictus Vicecomes, seu dicti tutores jurabunt, quòd de præmissis, vel aliquo præmissorum non fuerit facta restitutio, vel quitatio, quod ipsi sciant.

ITEM, Prædictus Vicecomes renunciabit, seu dicti tutores ejus nomine renunciabunt, per factum expressum, omni juri, sibi competenti, & competituro, contra nos, & Hæredes nostros, ratione, vel occasione arestorum prædictorum, vel eorum quæ executa sunt de eisdem;

Excepto jure, quod dicit pars dicti Vicecomitis se habere in Motâ de Bogio, & pertinentiis ejusdem, & in tertia parte Pedagii Portus de Castellione, & decimo Sancti Christofori, prosequendo per ipsum Vicecomitem contra possessores prædictorum, prout hæc omnia & alia;

De quibus nondum ad plenum est concordatum, & de quibus per præfatum Senescallum nostrum, & alios de Consilio nostro Ducatûs prædicti, ulteriùs tractari, & per ipsos, nomine nostro, pleniùs ordinari mandavimus, per alias Litteras nostras, in quodam Instrumento publico, manu Alberti Medici Clerici Burdegaliæ, Apostolica, & Imperiali, ac nostrâ, in dicto Ducatu, auctoritate publici Notarii scripto, vidimus pleniùs contineri.

Nos

A.D. 1315. Edw. 2. Nos autem præmissa, omnia & singula, superiùs expressata, quatenus ad nos attinet, confirmamus, ratificamus, & etiam approbamus.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 20. die Aprilis. A.D. 1315. Edw. 2.

Per ipsum Regem & Consilium.

Compositionis inter Regem & Yolendem Dominam de Belino, ratificatio.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Vasc. 8. E. 2. m. 5. REX universis & singulis, præsentes Literas inspecturis, salutem, & plenam præsentibus dare fidem.

Inspeximus quandam Compositionem, Transactionem & Ordinationem, & etiam Concordiam, inter Magistrum Richardum de Colraco, Procuratorem Dominæ Yolendis de Solerio, Dominæ de Belino, ex unâ parte, & Magistrum Austencium Jordani, Procuratorem nostrum ex alterâ factam: cujus tenor inferiùs continetur;

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

Pateat universis, per hoc præsens Instrumentum Pupplicum, quòd, cùm olim conrroversia, seu dissensio, & debatum diù fuisset per Nobilem Mulierem Dominam Yolendim de Solerio, Dominam de Belino, *&c. prout supra de 28. die Martii.* A.D. 1315.

Nos autem præmissam Compositionem, Transactionem, Ordinationem, seu etiam Concordiam confirmamus, ratificamus, seu etiam approbamus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo die Aprilis.

Per ipsum Regem & Consilium.

Ad Literas Regis, pro Bernardo de Spinasia, responsoriæ per Senescallum & Thesaurarium Agenesii.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Ex Bundela Literarum infra Turr. SErenissimo Principi, ac illustri Domino nostro, Domino Eduardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ, vestri humiles & devoti, Bernardus de Cassanea Legum Doctor, Locumtenens Senescalli vestri Agenn. & Johannes de Cassalibus, Thesaurarius vester Agenniciæ, se pronos ad pedes Regiæ Magestatis.

Domine, pro Bernardo de Spinassiâ, nuper Bajulo vestro Sanctæ Fidis & de Miramonre, & nunc Bajulo Agennesii, nos recepisse noveritis in hiis verbis,

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, Senescallo & Thesaurario suis Agennensibus, salutem.

Cùm nuper, suggerente nobis Bernardo de Spinasiâ, per Petitionem suam, nobis exhibitam, *&c. prout supra de 24. Januarii, usque hæc verba, viz.*

Quare Regiæ vestræ Celsitudini, tenore præsentium, intimamus quod prædictus Bernardus de Spinassia, compulsus, ut intelleximus, per Thesaurarios olim Agennenses, Prædecessores mei Thesaurarii prædicti, eisdem Thesaurariis de summis & arreragiis, per ipsum Bernardum, pro dictis Balliviis, temporibus præteritis, debitis, satisfecit, exceptis sexviginti & quindecim Libris Turonensium parvorum, in quibus fuit in vestro Thesauro prædicto, Guilliellmum de Tholosa, olim vestrum Thesaurarium Agennensem, Prædecessorem meum, pro arreragiis liberatus: de quibus ego vester Thesaurarius prædictus supersedi a compulsione, pro ipsis faciendâ, ob reverentiam & auctoritatem literarum vestrarum Regiarum prædictarum: A.D. 1315.

Et tenetur etiam idem Bernardus in aliquâ summâ, pro assensu Balliviæ Agennensis anni præsentis:

Undè prædictæ Regiæ Celsitudini placeat, quod nobis, vestris humilibus subditis, mandare dignetur super prædictis, & aliis quæ cederint votis suis.

Magestatem vestram Regiam conservet Omnipotens Dominus per diuturna tempora, ad honorem sui nominis, & bonum Regimen Regni vestri.

Scriptum Agenn. & Sigillis nostris sigillatum, in Testimonium præmissorum vicesimo primo die Aprilis, anno Domini millesimo, trecentesimo, decimo quinto.

Ad

A.D. 1315. Edw. 2. A.D. 1315. Edw. 2.

Ad Regem Castellæ, de attemptatis reformandis.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Claus. 8 E. 2. m. 5. dor.

MAgnifico Principi, Domino A. Dei gratiâ, Castellæ, Legionis, Toleti, Galliciæ, Sibiliæ, Cordubiæ, Murciæ, Gibenni, atque Algarbiæ Regi illustri, & Comitatûs Molinæ Domino, Edwardus, ejusdem gratiâ, Angliæ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Litteras vestras jampridem recepimus, continentes quod, contra fœdera pacis, tempore, bonæ memoriæ, vestri & nostri genitorum, ac postmodum tempore nostro, inter homines de potestate vestrâ, & homines Civitatis nostræ Baionensis, super quibusdam dampnis, hinc inde illatis, initæ & firmatæ, bona quorundam Subditorum vestrorum, ad Sectam Arnaldi de Sancto Martino, Civis & Mercatoris de Civitate prædictâ, fuerant arestata, & dampna alia eis Data.

Super quibus vobis duximus intimandum, quod completionem pacis prædictæ, juxta formam quarundam compositionum, inde factarum, pro dicto Arnoldo & aliis, quos Negotium illud tangit, sæpius fieri postulavimus eum effectu; de quo ipsi effectum aliquem (Ministris dicti Genitoris vestri in defectu existentibus) minime reportabant: propter quod, in hujusmodi defectu, ad Justitiam dicto Arnaldo in præmissis faciendam processimus, prout decuit, & facere oportebat.

A.D. 1315.

Verumptamen, affectantes quod inter nostros, & vestros subditos mutua communio, ad communem utilitatem, habeatur, &, vestri intuitu, volumus quod omnes & singuli Mercatores, & alii de terris & potestate vestris, sub nostrâ protectione & gardiâ speciali, cum bonis & Mercimoniis suis, in Regnum & potestatem nostram veniant, usque ad Festum Natalis Domini, proximò jam futurum, absque arestatione bonorum, seu Mercimoniorum suorum ad Sectam prædicti Arnaldi, seu aliorum, ex causis prævlis, faciendâ; & inde nostras Litteras fieri fecimus speciales.

Placet etiam nobis quod interim aliquos de vestris in Regnum nostrum, si vobis placeat, destinetis, ad tractandum, simul cum nostris, quos ad hoc deputabimus, super compositionibus antedictis, & ad complendum easdem, necnon ad reformandum ea, quæ contra easdem compositiones hinc vel inde fuerint attemptata; Alioquin ulterius non poterimus sustinere, quin subditis nostris faciamus justitiæ complementum.

Data apud Westmonasterium, 28. die Maii.

De Camerario Scotiæ Constituto.

A.D. 1315. An. 8. E. 2. Fin. 8. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd Constituimus, dilectum Clericum nostrum, Stephanum le Blund, Camerarium & Receptorem nostrum Scotiæ quamdiu nobis placuerit; ita quod de exitibus, inde provenientibus, nobis respondeat ad Scaccarium nostrum, & ea, quæ ad Officium illud pertinent, faciat & exequatur per testimonium Contrarotulatoris nostri ibidem, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit.

Et in Officio illo percipiat per annum tantum, quantum dilectus Clericus noster Magister Johannes de Weston, nuper Camerarius noster ibidem, in eodem Officio annuatim percipere consuevit.

A.D. 1315.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, primo die Junii.

Per Consilium.

ET mandatum est Magistro Johanni de Weston, quod instaurum, victualia, & omnes res alias Regis, quæ sunt in Custodiâ suâ, per indenturam, &c. Liberet custodienda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Litera

A. D. 1315. Edw. 2. A. D. 1315. Edw. 2.

Litera Regis Franciæ super Complemento pacum.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 29. d.

Udovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, dilectis & fidelibus nostris, ad partes Ducatus Aquitanniæ a nobis, ad infrascripta, quantum ad nos attinet, in proximò destinandis, salutem & dilectionem.

Requestis, ex parte carissimi Fratris & fidelis nostri, Edwardi Regis Angliæ Illustris, & Ducis Aquitaniæ, nobis per ipsius Gentes oblatis, diligenter attentis, vos volumus non latere, quòd nos intelligimus, volumus, & affectamus etiam, sicut ipsum carissimum Fratrem nostrum affectare præscimus, ut, Deo propitio, totius futuræ dissensionis materia inter nos invicem, & hinc inde Successores, præcludatur omnino, quod paces & pacum conventiones, per Prædecessores nostros & suos, formis & modis quibus factæ & initæ plenius extiterunt, justè & legitimè compleantur ex utraque parte, ac perpetuò indissolubili vinculo teneantur.

Quodque, si aliquid ex alterutrâ partium factum fuerit in contrarium, vel restet complendum, declaretur & fiat super boc, quod ratio suadebit, per vos, & alios, ex parte dicti Fratris nostri super hoc similiter deputandos; servatâ prædictarum pacum formâ & commissionum, per nos & ipsum Fratrem nostrum super boc faciendarum. A. D. 1315.

Itaque, si per Curiam nostram, aut Commissarios nostros, Ballivos, Officiales, & Ministros alios nostros, vel ipsius Fratris nostri, aliqua contra pacum hujusmodi formas fuerint facta, cum ea declarari contigerit, per vos, & ad hæc per dictum Fratrem nostrum deputandos, debitè corrigantur, & ad statum debitum revocentur.

Volumus etiam quòd omnes processus, facti per dilectos & fideles nostros Ambianen. & Maclovien. Episcopos, & eorum Collegas, super suppriisis, super quibuscumque, maneant, usque ad nostrum Parliamentum proximum in suspenso; Mandantes vobis quatenùs dictas paces, & quæ ex earum tenore dependent, & possunt comprehendi aliquatenus ex eisdem, servari firmiter faciatis, secundum ipsarum formas, & prout per vos, & alios, a dicto Fratre nostro deputandos, contigerit declarari, & etiam concordari.

Dat. Parisius 15. die Junii, Anno Domini 1315.

Litera Regis Franciæ Declaratoria quoad Adhærentes & Gardiatores.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Ibid.

A Tous cens, qui ces Lettres verront, Jehan Plorebant, Garde de la Prevoste de Paris, salut.

Sachent tuit que nous, l'an de grace Mil 300 & Quinze, le Jeudi apres la St. John Bapt. veismes les Lettres nostre Seigneur le Roi, contentanz la fourme qui s'ensuit:

Udovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, Thomæ Petragoricensi, Caturcensi, & Xantoniensi Senescallo, cæterisque Justiciariis & Ministris nostris quibuscumque, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem.

Oblatis nobis, ex parte carissimi & fidelis Fratris nostri Edwardi Regis Angliæ, & Ducis Aquitaniæ, per ipsius Gentes, pluribus requestis, eis cum deliberatione Concilii nostri diligenter inspectis, vos non latere volumus nos (qui Ducatum ipsum in statu bono & pacifico permanere puro desideramus affectu, & libenter intendimus ad hæc interponere curam nostram) ea, quæ secuntur, prout justè potuimus concessisse; videlicet, A. D. 1315.

Quod appellantes ad nos a Curiâ dicti Ducis non habeant adhærentes, præterquam Uxorem, familiam propriam & continuam, ac illos, ad quos causa, de sui naturâ, pertinebit, seu quorum interesit; qui se poterunt, si eis placuerit, adhærere.

ITEM, Nolumus, nec intentionis nostræ existit, quod in dicto Ducatu, in illis partibus, in quibus Dux ipse merum & mixtum habet Imperium, exnunc aliquæ salvæ gardiæ de novo alicui concedantur, nisi ex justâ & evidenti causâ, ad occurrendum periculis; ymo aliter concessæ debitè revocentur: Quódque, si salva gardia alicui ex justâ & evidenti causâ de novo, ut dictum est, concessa fuerit, aut

6-R concedi

A. D. 1315. Edv. 2. concedi contingat, Jurisdictio ordinaria dicti Ducis propter hoc non impediatur in aliquo, nisi de eadem Jurisdictione controversia moveretur; Salvis antiquis gardiis, locis, & personis Ecclesiasticis seu Religiosis concessis, in quibus per hoc aliquid non intendimus immutare.

ITEM, Intentionis nostræ non existit, nec volumus quod Gardiatores (cum dari eos contingerit alicui appellanti, vel eidem Adhærenti, in casibus & forma prædictis) Jurisdictionem dicti Ducis, ratione gardiæ hujusmodi, aliquatenùs impediant, vel aliquid explectum justitiæ faciant, nec quantum ad Officium eorum gardiæ spectet.

ITEM Q... l præfato Duci, suisque Officialibus & Ministris pro ipso, liceat, ipsique possint, absque impedimento, levare commune apud Bordiliam, & in locis aliis prout ante guerram consueverant, & per dictum Genitorem nostrum aliàs extitit per litteras ejusdem concessum, non obstante appellatione quacumque; locis illis exceptis de quibus lis pendet in Curiâ inter partes. A. D. 1315. Edv. 2.

ITEM, Quòd, si servientes, gardiatores, Commissarii, & alii Officiarii, seu Ministri nostri residentiam & mansionem continuam in dicto Ducatu habuerint, seu fecerint, vel contraxerint, aut contractus receperint, vel forefecerint contra Ordinationes, factas per dictum Dominum Genitorem nostrum, Ordinationes prædictæ, super hoc factæ, serventur firmiter; &, si aliquid contra eas in hac parte factum fuerit, ad statum debitum reducatur.

Mandantes vobis, & vestrûm singulis, quatenus præmissa & singula teneatis, observetis, & teneri, ac observari debitè & firmiter faciatis.

Dat. Parisius 15. die Junii, Anno Domini 1315.

Et nous ce transcript avons Seele du Seel de la Provoste de Paris, l'an & le jour desusdiz.

Litera Regis Franciæ super remissione pœnarum & excessuum.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Ibid.

A Touz ceus qe ces Lettres verront Johan Plorebant, Garde de la Prevoste de Paris, salut.

Sachent tuit que nous, l'an de grace Mil 300 & Quinze, le Merquedi apres la feste Seint Johan Baptiste, veilmes les Leurcs nostre Seignieur le Roi contenanz la fourme qui sensuit.

LUdovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, gentibus nostris, in Parliamento præsidentibus, Thomæ Petragoriensi & Xanctonensi Senescallo, cæterisque Justiciariis nostris, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Requestis, ex parte, carissimi & fidelis nostri, Edwardi Regis Angliæ Illustris & Ducis Aquitaniæ, nobis per ipsius Gentes oblatis, diligenter attentis,

Mandamus vobis & præcipimus, quatenus gratiam remissionum (dudùm, obtentu dicti Fratris nostri, eidem, suisque Officialibus, & subditis quibuslibet, per carissimum Genitorem nostrum, dum viveret, per Literas suas factam) pœnarum, muliarum, emendarum, excessuum, & delictarum, in quibus inciderant erga ipsum Dominum nostrum, & poterant incidere, teneatis, & teneri ac servari firmiter faciatis, secundum ipsarum formam & seriem literarum: A. D. 1315.

Quicquid, post, & contra remissiones hujusmodi, factum fuerit per vos, & vestrûm quemlibet, prætextu avestilati, aut alio quoquo modo, ad statum debitum, prout ad vos, & vestrûm quemlibet pertinuerit, revocantes (salvo jure alieno) secundum formam & tenorem dictarum literarum in præmissis.

Dat. Parisiis 15. die Junii, Anno Domini 1315.

Et nous ce transcript avons Seel du Seel de Provost de Paris, l'an & le jour dessusdiz.

De hiis, quæ complenda supersunt, secundum pacem inter Angliæ & Franciæ Reges, utrinque complendis.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Ibid.

LUdovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, dilectis & fidelibus suis, Episcopo Maclovensi & J. Comiti Foresii, ac Magistris, Guidoni de Parricon, & G. de Husto Clericis nostris, salutem & dilectionem. A. D. 1315.

Cùm

A. D. 1315. Edw. 2. Cùm Gentes Illustris Edwardi Regis Angliæ, Ducis Aquitaniæ, karissimi Fratris & fidelis nostri, nos requisiverint quod,

Cùm per formas Pacum, inter, Inclitæ recordationis, Dominum Philippum carissimum Genitorem nostrum ex una parte, & claræ Memoriæ, Edwardum quondam Regem Angliæ illustrem, Genitorem suum, ex alterâ, pro ipsis & eorum Hæredibus factarum, omnes Ordinationes & paces, inter Genitores nostros & Antecessores suos prius factæ, firmæ & stabiles debeant permanere,

Nos ea, quæ ex parte dicti Genitoris nostri & nostrâ complenda restant de dictis pacibus, sibi & suis subditis faceremus compleri.

Et Gentes nostræ nobis dederint intelligi quod ea, quæ nos per paces & Ordinationes prædictas facere & complere debeamus, totaliter sunt ex parte nostrâ completa, vel, si aliqua restant, pauca tamen complenda superfunt; dederintque nobis intelligi dictæ Gentes nostræ quòd de hiis, quæ dictus Rex Angliæ nobis & subditis nostris per paces prædictas facere & complere debeantur, multa restant adhuc complenda:

Vobis, de quorum fidelitate & Industriâ plenè confidimus, seu tribus, aut duobus vestrûm, qui præsentes fueritis, ita tamen quod vos, Episcopus & Comes, vel alter vestrûm, cum aliis vel eorum altero interfitis, petendi & recipiendi nomine nostro, pro nobis & subditis nostris ab Egregio Principe Edwardo Rege Angliæ, Duce Aquitaniæ, carissimo Fratre & fidele nostro, Hærede & Successore dicti Edwardi Genitoris sui, vel ab illis, quos idem Rex Frater noster carissimus ad hoc deputaverit, vel duxerit deputandos, Complementum vel perfectionem dictarum Ordinationum & Pacum: & omnia & singula, quæ per ipsum Regem, ratione earum, nobis & subditis nostris facienda & complenda restant; & quæ ad nos & subditos nostros, per dictas Ordinationes & paces, debent, vel possent quomodolibet pertinere.

Et etiam complendi & perficiendi, pro nobis & nostro nomine, quantum ad nos attinet, & prout tenemur, paces & Ordinationes prædictas, & omnia & singula faciendi, & complendi quæ, ratione earum, facienda & complenda superfunt, & quæ sub pacibus eisdem poterunt & possunt comprehendi, ad quæ nos teneamur, & quæ ad ipsum Regem Angliæ, carissimum Fratrem nostrum, pro se & subditis suis, ratione dictarum Pacum & Ordinationum, pertinere debebunt, plenam tenore Præsentium concedimus & committimus potestatem. A. D. 1315. Edw. 2.

Volumus etiam, & vobis injungimus quod, ad requestam, & in Præsentia Deputandorum per dictum Regem Angliæ, karissimum Fratrem nostrum, ad prædicta similem potestatem habentium, juretis, ad Sancta Dei Evangelia, quod in dicto Officio bene & fideliter vos habebitis: & quod jus reddetis & facietis, super prædictis, secundum Conscientias vestras; nec omittetis jus facere & dicere timore, Odio, vel amore; dum tamen Deputandi prædicti simile præstiterint Sacramentum.

Et, siqua vobis dubia occurrerint in præmissis, vel aliquo Præmissorum, volumus quod vos, unà cum Deputandis prædictis, ea nobis & dicto Regi, quamcitius poteritis, remittatis.

Mandantes vobis quod, ad prædicta facienda & complenda, in formâ prædictâ, diligenter intendatis:

Nos enim ratum imperpetuum habebimus, atque gratum, quicquid per vos, aut tres, vel duos vestrûm, sub formâ prædictâ, cæteris absentibus, factum fuerit in præmissis.

Dantes, Tenore Præsentium, in mandatis, omnibus Justiciariis, & subditis nostris, ut in præmissis, & ea tangentibus, vobis, vel tibi, aut duobus vestrûm, sub formâ prædictâ (quibus in hac parte committimus vices nostras) ita tamen quod ne sit melior occupantium conditio, sicut nobis pareant & intendant.

Dat. Parisius die vicesimo sexto Mensis Junii, Anno Domini Millesimo trecentesimo quintodecimo.

De Scotis repellendis.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m. 9. d. REX, dilecto & fideli suo, Henrico de Lancastriâ, salutem.

Quia ad refrænandum & reprimendum, cum Dei auxilio, Malitiam & proterviam Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, qui, in suâ feritate confidentes, nos & Regnum nostrum hostiliter invadere minitantur, in partibus Marchiæ Scotiæ moram facimus in præsenti: A. D. 1315.

Ac, pro ipsorum repulsione, & Salvatione Marchiæ prædictæ, vestrum, & aliorum

A. D. 1315. Edw. 2. aliorum fidelium nostrorum consilium & auxilium nobis utilia & expedientia plurimùm reputamus;

Vobis, in fide, dilectione, & ligeantiâ, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus quod, cum equis & armis, quanto potentiùs & decentiùs poteritis, ad nos, usque ad Novum Castrum super Tynam, veniatis; ita quod sitis ibidem in Festo Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, proximò futuro, ad ultimum, ad ipsorum Inimicorum nostrorum induratam malitiam, unà nobiscum, & cum cæteris fidelibus nostris, potenter & viriliter, cum Dei adjutorio, repellendam: Et hoc, sicut nostri & vestri, ac totius Regni nostri honorem & salvationem diligitis, nullatenùs omittatis. A. D. 1315. Edw. 2.

Teste Rege apud Berewicum super Twedam tricesimo die Junii.

Per Breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Henrico de Percy,
Roberto Filio Walteri,
Hugoni le Despensers, utrique, &c.

Pro Adomaro de Valentia inter Trentam & Rokesburgh Capitaneo, & Locumtenente Regis constituto.

A. D. 1315. An. 8. E. 2. Scot. 8. E. 2. m 1.

Le Roi a touz nous Ministres & Foials de l'Ewe Trente, tant qe as les parties de Rokesburgh, saluz.

Sachez qui nous, desirantz mettre tot l'aide & le conseil, qe nous porroms, en la salvacion de nostre Roiaume, & de nostre Poeple, & de eux garder, & defendre de mal, & de damage, qui avenir lour poet par eas, par les Escotz, nos Rebels & Enemis a nous, & a tot le dit nostre Roiaume:

Et fioms de la loiaute, & del avisement nostre chier cosyn & foial, Aymar de Valence, Conte de Pembrok,

Lui avoms assigne & establi Cheventaigne & nostre Lieutenant en les dites parties, dedeinz fraunchises, & de hors, sur totes les gentz d'armes, & de chose qe touche fair d'armes, ausibien de gent a chival, com a pe, qui terres, ou tenementz, ou autres biens eent, ou tienent en les parties avantdites:

Ensi qe, quant il lour sra asavoir, ou garnir, soient, dedeinz ouyt jours, apres son garnisement, sanz nule manere de delay, ou d'excusacion, bien atirez & apparaillez, a la Ville de Noef Chastel sur Tyne, ou aillours, par la ou il serront garniz estre par le dit Aymar, a faire ceo q'il lour dirra & chargera de chose, qe touche la garde, & le defens de nostre Roiaume, & aggrevaunce de nous Enemis.

Purquoi nous vous mandoms, fermement enjoignantz, en la foi qui vous nous devez, & sur quant que vous nous poetz forfaire, qui au dit Aymar, & a ses maundementz soiez ausi entendantz & obeissantz, come a nostre Lieutenant en choses avantdites, sicom dit est, & come vous fervez a nous meismes, totes les foiez qe vous serrez, de par lui, requis ou garni: A. D. 1315.

Car nous lui donoms, par ces presentes lettres, plener poair & especial maundement a destreindre, & punir, & de amercier, sullone sa descrecion, touz ceux, q'il trovera contraires, desobeissantz, ou Rebells a cesti nostre maundement, & a faire si avant, en ceste busoigne, en choses susdires, come si nous meismes i fuessoms.

Et voloms qui le dit Conte, & ceux, qui, par ces lettres overtes, a ceo serront assignez, peussent faire lever les amerciementz susdites, en tiele manere, ensi en haste, com il lui semblera, q'il face a faire sanz nule manere de desturbance, ou de contredir:

Et qil poet meismes les amerciementz, & quant qe ensi serra levez de tieuz copables, espleirer & mettre en nostre service, sicome il verra qui soit a faire a nostre honur, & por meillor esploit des nos busoignes.

En testmoignance, &c. a durer tant que a la Feste de touz seintz prechein avenir.

Donees a Westmonster le quint jour de Joil.

Ad

A.D. 1315. Edw. 2. A.D. 1315. Edw. 2.

Ad Comitem Hollandiæ, super Dote Comitissæ, Sororis Regis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 29. dor.

REX, Nobili Viro, Domino W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comiti, Frisiæ Domino, Amico suo carissimo, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Referentibus nobis, dilecto Fratre & fideli nostro, Humfrido de Bohun Comite Herefordiæ & Essex, & Elizabethâ Uxore ejus, Holandiæ, Herefordiæ, & Essexiæ Comitissâ, Sorore nostrâ carissimâ, intelleximus quod,

Licet, per computationem cum ipsis, de Dote ipsius Comitissæ, in dictis partibus Holandiæ, coram vobis & Consilio vestro nuper factam, compertum fuisset vos eis diversas pecuniæ summas debere, pro arreragiis dotis prædictæ,

Eis tamen indè, non sine gravi ipsorum dispendio, hactenus satisfacere distulistis,

Et, quia eorumdem, Comitis & Comitissæ, zelamus intimis affectibus commodum & quietem, dilectionem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eisdem, Comiti & Comitissæ, de illis pecuniarum summis, quas eis, ratione dotis prædictæ, debetis, ut est dictum, sine ulterioris dilationis incommodo, solutionem debitam fieri faciatis; ipsos, nostri contemplatione super dote prædictâ, favoris & benivolentiæ ubertate, pertractantes, quâ nos dilectam nobis Alitiam, Comitissam Norffolciæ, Sororem vestram, in partibus Regni nostri, desideratis facere in casu consimili pertractari.

Dat. apud Westmonasterium decimo die Julii.

Litera Regis Franciæ super bannimento Flandrensium.

A.D. 1314. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 22. d.

LUdovicus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, ad præsentium notitiam, & futurorum memoriam, tenore præsentium, deduci volumus, fore verisimum quòd,

Post Rebelliones immensas, guerrarum discrimina, delicta, & excessus enormes, per Dominos & Incolas Terræ Flandrensium suis perversis actibus, nephandisque machinationibus, dolosis conspirationibus, contra carissimum Dominum, Genitorem nostrum, ejusque Regiam Majestatem, & Regnum nostrum perpetratos nequiter & commissos,

Ipse Genitor noster ipsos ad concordiam benignè recepit & pacem, & inter ipsum & eos certa pax & concordia tractata extitit, quam R. tunc Comes Flandrensis, Fratres sui Nobiles, & alii Flandrenses ratificaverunt; promittentes, sub excommunicationum, forefacturarum & aliis pœnis, eandem imperpetuùm integraliter, & in qualibet sui parte tenere firmiter, & servare inviolabiliter & contra eam in nullo venire, fide & juramento, tactis sacrosanctis Evangeliis, ad hæc præstitis per eosdem, prout in Literis & Instrumentis, confectis super hæc, pleniùs continetur.

In qua quidem pace plures continentur Articuli, quos Domini & alii Flandrenses minime compleverint, servaverunt, & tenuerunt; immo contra eos venerunt, & fecerunt notorie, & multifarie attemptârunt. A.D. 1315.

Quinimmo dictus R. quondam Comes, qui homo Domini ipsius Genitoris nostri erat ligeus, quemque fidelem sibi & Regno suo, tanquam hominem suum & Vassallum, reputabat, licet eidem & Gentibus Terræ suæ, præsentibus coram Gentibus ipsius Genitoris nostri, ex parte suâ, sufficienter fuisset oblatum apud Attrebatum quod, si eis, vel eorum aliquibus, per ipsum Dominum Genitorem nostrum, aut ejus Gentes, aliquæ injustitiæ, seu aliqua gravamina illata fuissent, comparerent ad diem certam, sibi tunc præfixam, & ipse super hiis audiret eosdem de plano; & super hiis tàm dicto Comiti per Pares suos, si hoc casus exposceret, aut aliter, ut jus esset, necnon aliis exhiberi faceret justitiæ complementum,

Populum Flandrensem, suis dolosis relationibus, & aliis mendacibus, seduxisse & commisisse noscitur, quòd, suis malignis actibus adhærentes, publicè Rebelles facti fuerunt, & contra ipsum Dominum Genitorem nostrum fecerunt Guerram apertam, quamquam Comes tunc ipse feodum suum, quod ipse tenebat ab ipso Domino Genitore nostro, adhuc teneret, nec homagium suum per se, vel per alium remisisset, aut reddidisset eidem.

6 S Cúmque

A.D. 1315. Edw. 2.

Cúmque dicti, tunc Comes, & alii Flandrenses juxta formam pacis, Ordinarios suos solempniter & sufficienter requisivissent, quod ipsis, non vocatis, omnique alio processu omisso, in ipsos Flandrenses, omnes & singulos, Excommunicationis; & in Villas, Communitates, & Terras eorum, cum omnibus pertinentiis suis, Interdicti sententias promulgarent.

Quas sententias ipsi, eorum Villæ, Communitates, Terræ, & Pertinentiæ earum, incurrerent quamcitò dictam pacem non complerent, servarent, aut tenerent in quâlibet sui parte, seu contravenirent in aliquo; quas quidem sententias promulgâsse noscuntur Ordinarii prædicti.

Dicti quoque Flandrenses, felicis recordationis, C. divinâ providentiâ dudum Papæ Quinto, dum adhuc viveret, & instanter & sufficienter supplicâssent, quod ipse sententias prædictas auctoritate suâ Apostolicâ confirmaret in ipsos Flandrenses, omnes & singulos, ipsis non vocatis & auditis, & absque processu alio faciendo; Excommunicationis; & in Villas, & Terras eorum, ac Communitates & Loca, interdicti sententias promulgaret.

Quas, ad supplicationem eorum, idem Summus Pontifex confirmâsse & promulgâsse noscitur, committendas per eos, quamcito pacem prædictam in quâlibet parte sui non tenerent, servarent, vel attenderent, aut venirent in aliquo contra eam; prout in litetis Apostolicis, confectis super hiis plenius continetur.

Quas quidem sententias, & Temporales pœnas, in dictâ pace cóntentas, ipsi, nunc Comes, & Flandrenses alii, Villæ eorum, & Communitates, ac Territoria, cum pertinentiis suis, per defectus suos, necnon Rebelliones & Guerras, quas ipsi, & adhærentes sui, contra ipsum Dominum, Genitorem nostrum, venerant & movebant, notoriè contra pacem veniendo prædictam, noscuntur incurrisse; quibus illaqueati, ab unione, & omni communione Domini nostri Jesu Christi, & totius Ecclesiæ, meritò seperantur.

Ipsi nichilominus, mala malis cumulantes, & iniquitatem adjicientes iniquitati, Sacerdotes & Personas Ecclesiasticas, Religiosas & Seculares, missarum solempnia, cæteraque divina officia, in eorum Locis & Villis, sic interdictis, celebrare compellerunt, & adhuc compellunt invitos; Sanctuarium Dei contamiuare, sanctamque maculare Ecclesiam non verentes; quæ omnia adeo sunt notoria & manifesta, quod nullâ possunt tergiversatione celari, & in grande Dei, ac Sanctæ Romanæ, & universalis Ecclesiæ contemptum & vituperium noscuntur, non est dubium, redundare:

Cùm igitur, in Curiâ nostrâ Parisius, juxta formam pacis prædictæ, per Pares Franciæ, quos ibidem commodè habere potuimus, de consilio & assensu aliorum duodecim, bonorum & magnorum virorum, Prælatorum, & Baronum, ad hoc a nobis, juxta formam dictæ Pacis, constitutorum & deputatorum, dicto R. ad hoc sufficienter vocato, juxta dictæ pacis formam, & totaliter contumaci, & in defectu posito, judicatum & pronunciatum fuerit, nomine dictorum Parium, quòd, propter ipsius Roberti defectum prædictum, & propter alios defectus, forefacta, rebelliones, & inobedientias ipsius, dictæ sententiæ & forefacturæ executioni mandari poterant & debebant.

Hiis omnibus, aliisque defectibus, inobedientiis, delictis, & aliis excessibus, per dictos Flandrenses contra nos, & nostram Regiam Majestatem commissis, solerti consideratione attentis; nos, volentes, sicut tenemur, hujusmodi excessus, & crimina, nec non vituperia Dei & Sanctæ Matris Ecclesiæ, quibus a Deo, & ipsâ Ecclesiâ, sicut præmittitur, separati existunt, crimenque læsæ Majestatis nostræ incurrisse noscuntur, debitæ punitionis severitate corrigere (omni solempnitate servatâ, quæ in tali, támque Notorio casu servare debuit) omnes & singulas personas Terræ Flandrensis, quam dictus Robertus nunc tenet, cujuscumque statûs & conditionis existant, quæ, infra Octabas instantis Festi Beatæ Mariæ Magdalenæ, apud nos vel Gentes nostras, super hujusmodi defectibus, inobedientiis, & rebellionibus, se non purgaverint, seu de quibus per nostras non apparebit Litteras, quod erga nos reconciliatæ existant; & specialiter omnes & singulas illas personas, quæ per factum, verbum, consilium, favorem, aut alio modo quocumque, fuerunt, aut sunt dictarum rebellionum & inobedientiarum fautores & adjutores; tanquam excommunicatas, & a communione fidei & Ecclesiæ seperatas, Rebellesque, Proditores, Perjuros, & Inimicos nostros, reosque criminis læsæ nostræ Regiæ Majestatis,

Ab omni Gardâ & Protectione nostrâ ammovemus, & tenore præsentium penitùs abdicamus, & ab omnibus Dignitatibus, Auctoritatibus, Honoribus, Libertatibus, Immunitatibus, Franchesiis,

A. D. 1315. Edw. 2. fiis, Privilegiis, Castris, Terris, Villis, Vassallis, Feodis, Homagiis, Jurisdictionibus perpetuis & ad tempus, & omnibus aliis Juribus & Bonis, quæ habent, & habere possunt, & quæ habuerunt eorum Prædecessores, seu quæ ad eos possent ex successione qualibet, vel aliter provenire, in parte qualibet Regni nostri, tenore præsentium privamus omnino, & privatos esse decernimus auctoritate nostrâ Regiâ: &, ex nostræ plenitudine potestatis, ipsos, & eorum quemlibet bannientes & proscribentes de toto Regno nostro, & exponentes publicè servituti, ut omnibus, in quorum Regnis, Jurisdictionibus, aut Terris, capi, aut inveniri poterunt, fiant servi perpetuo & esclavi.

Et, si eos, vel eorum aliquem, infra Regnum nostrum, post dictas Octabas Magdalinæ inveniri contingat, nos ipsos, & eorum quemlibet, ad vitam amittendam, ipsosque justiciandos, sine alterius expectatione Judicii, ubicumque reperiri possint, hiis præsentibus condempnamus:

Omnes illos, qui eis, aut aliquibus eorum, ex quâcumque causâ, ad fidem, homagium, obedientiam, vel subjectionem tenentur, ab omnibus hiis tenore præsentium absolventes:

Et bona omnia ipsorum condempnatorum, tanquam forisfacta, confiscata, & commissa nobis in bannum nostrum, & ad jus nostrum ponimus:

Inhibentes generalitèr & expressè, hiis præsentibus, omnibus & singulis, sub pœnis corporum & bonorum, ne deinceps aliquis, Habitator seu Incola Regni nostri, cujuscumque conditionis vel statûs existat, cum eis mercetur qualitercumque, vel ex mercibus quibuscumque.

Et, si forsan, quod absit, aliquis reperiretur portans eis, vel reportans ab eis victualia, aut alias merces quascumque, nos ipsum exponimus illi, vel illis, qui eum, sic portantem, vel reportantem reperire possent; & bona quæcumque, quæ super ipsum reperirentur, unà cum ipso, eis damus; dum tamen corpus Ipsius vivum vel mortuum nobis reddent.

Et illis omnibus, qui aliquem, vel aliquos accusârent quòd sic, cum dictis condempnatis, post datam præsentium, mercati fuissent, vel essent, & de hoc fidem facerent, tertiam partem bonorum mobilium, sic mercantium, hiis præsentibus donamus.

Inhibentes insuper nè aliquis aliquod debitum, quod eis quacumque ex causâ debeatur, solvat iisdem; aut deputatum, A. D. 1315. Edw. 2. gardiam, vel commendam, cujuscumque rei sint, eis reddat, ullumque præstet eis consilium, vim vel auxilium, per mare, vel terram, sub pœnâ amissionis corporis & averii:

Necnon quòd omnes & singuli, qui eis, vel aliquibus ex eis, in aliquo tenentur; vel qui ex parte ipsorum, vel aliquorum ex eisdem, tenent deposita, gardias, vel commendas; id, quod eis debebunt, vel de bonis eorum habebunt, revelent vel denuncient nobis, vel gentibus compotorum nostrorum, Thesaurariisve nostris, vel in hoc casu deputatis pro nobis, infra dictas Octabas Magdalenæ: &, si infra dictum terminum non revelaverint, ut præmittitur, prædicta; nos illi, vel illis, qui revelarent prædicta, tertiam partem concedimus debiti vel depositi, cum tertia parte bonorum mobilium illius, qui recelâsset prædicta: Et eum hæc, essent corpus & bona recelatoris ad nostram plenariam voluntatem.

Etenim exnunc omnes illos, & singulos ipsorum, qui prædictis Flamingis condempnatis, vel aliquibus ipsorum tenentur in aliquibus debitis, depositis, vel commendis, qui prædicta nobis, vel Gentibus nostris, ut prædicitur, reportaverint, absolvimus ab hujusmodi debitis, depositis, vel commendis, & ipsos super hoc promittimus garentire.

Statuimus insuper, ac tenore præsentium mandamus, & præcipimus, quòd exnunc nullus, cujuscumque statûs, Nobilitatis, conditionis, vel excellentiæ consistat, nulláve Civitas, Castrum, Villáve, Universitas, prædictis Flamingis condempnatis, vel aliquibus ipsorum præstent, publicè, vel occultè, auxilium, consilium, vel favorem, sub omnibus pœnis corporum & bonorum, quæ erga nos quomodolibet incurrere possent.

Et quòd, post dictum terminum dictarum Octabarum Magdalenæ, omnes & singuli Regni nostri, omnes & singulos de Flandriâ (qui infra dictum terminum ad nos non venissent, purgâssent, & excusâssent se, ut prædicitur) possint capere, & arestare, lapso termino prædicto, cum omnibus Bonis eorum, ubicumque poterunt reperiri: Et ipsa Bona omnia, quæ cum eis arestabunt, damus Captoribus & Arestatoribus ipsorum; dum tamen ipsorum corpora, viva vel mortua, nobis reddant.

Volumus etiam & statuimus, cuilibet liceat ipsos, sine pœnâ, occidere, nisi aliter retineri valerent.

Quod,

A. D. 1315. Edw. 2. Quod, ut ratum & stabile permaneat, præsentes literas sigilli nostri fecimus muuimine roborari.

Actum Parisius decimo quarto die Julii, anno Domini millesimo, trecentesimo decimo quinto. A. D. 1315. Edw. 2.

De eodem negotio Literæ Regi Angliæ directæ.

De negotiis Prælatis & Proceribus Aquitaniæ exponendis.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 28. d.

REX, venerabilibus in Christo Patribus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Capitulis: Et, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & aliis Nobilibus; Juratis, Civibus, Burgensibus, Communitatibus, & omnibus aliis subditis suis, in Ducatu prædicto constitutis, salutem.

De fidelitate probatâ & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Almarici de Credonio Senescalli nostri dicti Ducatûs, Amaneni Domini de Lebreto, Johannis de Benstede Militis, & Thomæ de Cantebrigiâ Clerici, plenariam fiduciam reportantes, quædam negotia, nos, & honorem nostrum, & vestrum, ac statum Regni nostri, & Ducatûs prædicti tangentia, eis injunximus vobis ex parte nostrâ exponenda. A. D. 1315.

Quocirca amicitiam vestram & fidelitatem affectuose requirimus, & rogamus, quatenus præfatis, Almarico, Amaneno, Johanni & Thomæ, vel tribus, aut duobus eorum (quorum alterum prædictorum Almarici & Amaneni unum esse volumus) in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; & exponenda per ipsos, ad nostri & vestri honorem & commodum, ut speramus, opere perimplere.

Dat. apud Langele decimo septimo die Julii.

Ad Almaricum de Credonio & Amanenum de Lebreto de prædictis negotiis.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Ibid.

REX dilecto & fideli suo Almarico de Credomio, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Cùm mittamus dilectos & fideles nostros, Johannem de Bensted Militem, & Thomam de Cantebrigiâ Clericum, ad partes Ducatûs prædicti, pro quibusdam negotiis, nos, & honorem nostrum, specialiter tangentibus, Prælatis & Proceribus ejusdem, de vestro avisamento & consilio, exponendis;

Vobis mandamus, rogantes, quatinus eisdem, Johanni & Thomæ, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, & circa felicem expeditionem eorumdem, cum omni efficacia, interponere partes vestras; ita quod vos exinde debeamus, prout ex præteritis experimentis multiplicibus didicimus, merito commendare.

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur Amaneno Domino de Lebretto.
Dat. ut supra.

REX dilectis & fidelibus suis, Majori, Juratis & Communitati Civitatis suæ Burdegalensis, salutem. A. D. 1315.

Cum injunxerimus, dilectis & fidelibus nostris, Almarico de Credomio, Senescallo nostro Vasconiæ, Amaneno Domino le Breto, Johanni de Benstede Militi, & Thomæ de Cantebrigiâ Clerico, quædam Negotia, nos, & honorem nostrum & vestrum, ac statum Regni nostri & Ducatûs prædicti tangentia, vobis ex parte nostrâ seriosiùs exponenda:

Nos, de fidelitate vestrâ probatâ specialiter confidentes, sperantes etiam quòd ea, quæ nos, & vos, ac cæteros fideles nostros ità specialiter contingunt, velitis effectualiter promovere, vos affectuose requirimus & rogamus, quatenus præfatis, Almarico, Amaneno, Johanni, & Thomæ, vel tribus, aut duobus eorum (quorum alterum prædictorum, Almarici & Amaneni, unum esse volumus) in hiis, quæ vobis ex parte nostra exposuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; & exponenda per ipsos, ad nostri & vestri honorem & commodum, ut speramus, opere adimplere.

Dat. ut supra.

Eodem

A. D. 1315. Edw. 2.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Juratis de Sancto Machario, & Universis & singulis Nobilibus, & aliis habitatoribus in Castellaniâ dicti loci,
Majori, & Juratis, ac Universis & singulis Nobilibus, & aliis habitatoribus, in districto Villæ Regis Sancti Emiliani constitutis,
Majori, & Juratis, ac Universis & singulis Nobilibus, & aliis habitatoribus, Villæ Regis Liburniæ constitutis,
Majori & Juratis, &c. in districtu Majoriæ & Castellaniæ de Burgo,
Universis & singulis Nobilibus, & aliis habitatoribus in districtu & Castellaniâ Blaniæ,
Majori, & Centum Paribus, ac Communitati Civitatis Regis Baionæ,
Majori, Juratis, sive Consulibus, & Communitati Civitatis Aquen.
Consul. ac Universis & singulis Nobilibus, & aliis habitatoribus, in Ballivæ de Laburco constitutis,
Juratis sive Consul. ac Universis & singulis Nobilibus, & aliis habitatoribus, in Præpositurâ Sancti Severi constitutis,
Juratis, &c. habitatoribus, in Balliviis de Reda & de Lians constitutis,
Juratis, &c. habitatoribus, in Ballivia Sanctæ Quiteriæ Aduren. constitutis,
Consulibus & Universitati Montis Regalis,
Consulibus & Universitati Fortezii,
Consulibus & Universitati de Francescano,
Consulibus & Universitati de la Mont Joya,
Consulibus & Universitati de Romeno,
Consulibus & Universitati de Condonio,
Consulibus & Universitati Summi Podii,
Consulibus & Universitati de Manhant,
Consulibus & Universitati de Salvitate prope Summum Podium,
Consulibus & Universitati Regalis Montis,
Consulibus & Universitati Bastidæ nostræ Florentiæ,
Consulibus & Universitati Civitatis Agenn.
Consulibus & Universitati Villæ Novæ,
Consulibus & Universitati Castri Novi,
Consulibus & Universitati Sancti Pastoris,
Consulibus & Universitati Montis Flanquini,
Consulibus & Universitati Castilhonesii,
Consulibus & Universitati Villæ Regalis,
Consulibus & Universitati Salvæ Terræ,
Consulibus & Universitati Pennæ,
Consulibus & Universitati de Turnone,
Consulibus & Universitati Castri Sacrati,
Consulibus & Universitati Montis Gaudii,
Consulibus & Universitati Valentiæ,
Consulibus & Universitati Civitatis Lectoræ,
Consulibus & Universitati Sancti Clari in Leomania,
Consulibus & Universitati de Dunis,
Consulibus & Universitati de Donzaco,
Consulibus & Universitati de Alto Villari,
Consulibus & Universitati de Manso Agenn.
Consulibus & Universitati de Manso Feudi Marchionis,
Consulibus & Universitati Salvitatis prope Grande Castrum,
Consulibus & Universitati Grandis Castri,
Consulibus & Universitati Portûs Sanctæ Mariæ,
Consulibus & Universitati de Aculeo,
Consulibus & Universitati Castri Senhorii,
Consulibus & Universitati de Grato Lupo,
Consulibus & Universitati de Altis Vineis,
Consulibus & Universitati Miromontis,
Consulibus & Universitati de Gontaldo,
Consulibus & Universitati Marmandæ,
Consulibus & Universitati Sanctæ Fidis,
Consulibus & Universitati Gruerîæ,
Consulibus & Universitati Castri Amorosii,
Consulibus & Universitati Franchæ Villæ,
Consulibus & Universitati Castri Comitalis,
Consulibus & Universitati Sancti Juliani de Caborbizia,
Consulibus & Universitati Viannæ,
Consulibus & Universitati Medicini.

REX dilecto & fideli suo Bernardo de Gutto, Vicecomiti Leomaniæ & Alti Villaris, salutem.

Cùm injuxerimus dilectis & fidelibus nostris, Almarico de Credonio, Senescallo nostro Vascon. Almaneno Domino de Lebreto, Johanni de Benstede Militi, & Thomæ de Cantebrigia Clerico, *&c. prout supra.*

Consimiles Litteræ diriguntur subscriptis; videlicet,

Guffrido Rudelli, Domino Blaniæ;
Ayquelino Guillielmi, Domino Sperse;
Bernardo de Scoffano, Domino de Logoirano;
Petro Calculi, Domino de Podensaco;
Johanni Rosselli Militi, Domino de Laudiranis;

6 T *Petri*

A. D. 1315. Edw. 2.

Petro de Groyli, Vicecomiti Bonangen.
Domino de Belino;
Gualhardo de Molon Domicello, Domino de Monte Lauro;
Montasino de Nouelliano, Militi;
Ebuloni de Lilhano, Militi;
Petro Guillielmi de Mala Plana, Domic.
Guillielmo Raymundi de Monte Pesato, Domic.
Garssioni de Marchia, Domic.
Johanni de Burgo, Domic.
Amalvino de Barezio, Domino Montis Ferrandi Militi;
Archiepiscopo Burdegalen.
Abbati & Conventui Monasterii Sanctæ Crucis Burdegal.
Decano & Capitulo Ecclesiæ Sancti Sevevrini Burdegal.
Decano & Capitulo Ecclesiæ Burdeg.
Decano & Capitulo Monasterii Sancti Emiliani;
Abbati & Conventui Monasterii Silvæ Majoris;
Priori de Sancto Machario;
Abbati & Conventui de Insula in Medulco;
Priori Sancti Laurentii in Medulco;
Petro de Sancto Sigimundo, Domino Boni Montis;
Sansanerio de Pinibus & aliis Dominis de Monte Caprelli;
Guillielmo Reymundi de Roninhano, Domic.
Arnaldo de Duro Forti Militi, Domino de Fespuch.
Bernardo Troncaleonis Domino Feudi Marchionis;
Assino de Golardo Militi, Domino de Tarranbia;
Arnaldo de Bemula, & aliis Dominis Bonisvillæ;
Bernaldo de Duro forti Militi, & aliis Dominis Clari Montis;
Episcopo Olerton.
Episcopo Lascuren.
Domino Arnaldo Bernardi de Prisaco dicto Soldan;
Domino de Dydone;
Domino Bertrando de Salviaco;
Domino Bernardo Comiti Ermymac.
Episcopo Agenn.
Episcopo Lector.
Abbati de Claraco;
Abbati de Condonio;
Abbati de Gondonio;
Abbati de Sancto Maurini;
Priori de Medicino;
Priori & Domino de Manso Agenn.
Priori de Monte Sempronio;
Priori de Sancto Sacerdotio;
Priori Portus Sanctæ Mariæ;
Priori de Salvitate prope grande Castrum;
Priori Sancti Caprasii de Agenn.

Priori de Leydat;
Decano de Sigiaco;
Priori de Leyraco;
Præceptori Domus Hospital. de Saluanhaco;
Præceptori Domus Hospital. de Remeneto;
Præceptori Domus Hospital. de Ferrant;
Guillielmo Domino de Cano Monte;
Jordana de Insulâ Domino Montis Galhardi;
Bernardo de Pinibus, Hugoni de Malo Vicino Domic. & aliis Dominis de Faollreto;
Montezino de Golardo, & aliis Dominis D'espyeuxs;
Dominis de Longo Monte;
Daminis de Buzeto;
Geraldo Treucaleonis & Bernardo de Duro Forti, Dominis de Calinhaco;
Dominis de Stussano;
Dominæ Johannæ de Burdeg. Dominæ de Lanardaco;
Dominis loci seu Territorii de Faxiun;
Bertrando Domino de Fumello, & aliis Condominis dicti loci;
Amaneno de Noalhano Militi, & aliis Dominis Sanctæ Liberatæ;
Domino Omustano, Domino de Ganaldeyn;
Nuco. de Pugiol;
Domino Bernardo de Rinynhay, Domino de Monte alp.
Petro Domino de Castro Novo;
Domino Bertrando de Fumet;
Sansamo de Podenx;
Fortaner de Batz;
Daminis de Rupe Sciffa;
Dominis de Fargis;
Augerio Monte Militi;
Petro de Ganeretto, Domic.
Guillielmo Reymundi de Genciaco, Domino de Ronsano & de Poiclus;
Guillielmo Sancii de Pomeriis;
Domino de Braieriaco & de Genssaco;
Episcopo Vasaten.
Capitulo Ecclesiæ Sancti Johannis Vasaten.
Priori de Reula;
Domino de Malo Vicino;
Vicecomitissæ Boarmii;
Vicecomitissæ Marciani;
Heliæ de Caupena Militi;
Episcopo Baionæ;
Episcopo Aquen.
Episcopo Aduren.
Episcopo Marciani;
Abbati & Conventui Sancti Severi;
Amaneno de Fossato Militi, Domino de Madalbano;
Galtero de Fossato, Domino de Berrossa;
Amffredo Domino de Monte Pesato;

A. D. 1315. Edw. 2.

Arnaldo

A. D. 1315. Edw. 2.

Arnaldo de Marmanda, Domino de Castro Novello;
Ramffredo de Binalmont Militi Domino de Calapiano;
Stephano Ferrioli Militi, Domino in parte sua de Tonenxs;
Vitali de Pinibus & Condominis de Tonenxs;
Senescallo Ducatûs Petragoricen.
Episcopo Xancton.
Abbati & Conventui Monasterii beatæ Mariæ de Saliblonciall.
Priori Sanctæ Gennæ;
Priori & Capitulo Ecclesiæ Sancti Eutropii de Xancton.
Omnibus Abbatibus & Prioribus de Xanton. in terra Ducatus;
Omnibus Nobilibus de Xancton. in terra Ducatus existent.
Domino Guillielmo de Boa;
Bertrando de Mota;
Bernardecto de Lebreto;
Domino Galyno de la Pede;
Domino Arnaldo de Noillan;
Domino Gaillardo de Mota;
Domino Bruno, Domino de Tilio;
Domino Gerardo de Tastes;
Furtino Domino de Hanas;
Arnaldo Domino de Stynaus;
Amaneno de Mota;
Reymundo de Hargnes,
Domino Garsiæ, Arnaldi de Splette;
Arnaldo Guillielmi de Saltu;
Garsia Arnald. Vicecom. Marein.
Bernardo Domino de Bessanatz;
Domino de Poaille;
Bertrando de Senteraible;
Gaillardo de Castepu.

Carolus de Flisco, retentus de Consilio Regis.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Pa. 9. E. 2. p. 1. m. 27.

REX Nobili Viro, & nostro dilecto & fideli, Domino Karolo de Flisco, Consanguineo nostro karissimo, salutem.

Attendentes per vestræ discretionis industriam, & Consilii maturitatem negotia nostra, posse multipliciter prosperari, vos de nostro Consilio, Domo & familia duximus retinendum; volentes, & cæteris Consiliariis nostris, tenore præsentium demandantes, quod, in negotiis nostris tractandis, vos inter ipsos collocent, & vobis Communicent de eisdem.

In cujus, &c.

Dat. apud Langele, 6. die Augusti.

Ad Ludovicum, Franciæ & Navarræ Regem, super facto Flemingorum.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

MAgnifico Principi, Domino L. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

Litteras vestras, de facto Flemyngorum, recepimus, non est Diu.

Et, quia Magnates de Regno & Consilio nostro (de quorum avisamento debemus dicta negotia expedire) tempore receptionis dictarum Litterarum vestrarum lateri nostro non assistebant, ipsos pro negotiis illis, certis die & loco, mandavimus convenire:

Quorum Consilio habito in præmissis, vobis super eisdem non tardabimus taliter respondere, quod vester & noster honor inde, Deo dante, debeat provenire.

Dat. apud Langele, 6. die Augusti.

De Servitio pro Guerra Scotiæ.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 24. d.

REX, dilecto & fideli suo, Edmundo Comiti Arundell, salutem.

Quia pro salvatione partium borialium regni nostri, versus partes Scotiæ, & populi nostri partium earumdem, contra hostiles aggressus Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum (qui partes & populum prædictos ante hæc tempora nequiter invaserunt, homicidia, deprædationes, incendia, & alia facinora innumera perpetrando) necnon & pro repulsione dictorum Inimicorum nostrorum,

De consilio, dilectorum & fidelium nostrorum, Thomæ Lancastriæ, & Johannis de Britanniâ Richemundiæ, Comitum, Consanguineorum nostrorum kariffimorum: Johannis de Warennâ Surriæ & Sussex, & Humfridi de Bohun

A. D. 1315. Edw. 2. bun Hereford & Essex, Comitum: Et aliorum Baronum & Procerum dicti Regni nostri, nobis assistentium, in dictis partibus borialibus, in instanti tempore hiemali, a Festo Omnium Sanctorum, proximò futuro, proponimus commorari:

Ac prædicti, Comites, Barones, & Proceres gratanter concesserint nobiscum in dictis partibus, cum equis & armis, quanto potentiùs poterunt, suis sumptibus, moram facere a dicto Festo, durante tempore prædicto:

Nos, de fidelitate vestra plenariè confidentes, sperantes etiam quòd circa ea, quæ nostrum honorem & commodum, ac Salvationem partium & populi prædictorum, ac ad dictorum Inimicorum nostrorum repulsionem pertinere poterunt, velitis opem, & operam, ac manus adjutrices apponere;

Vobis mandamus, rogantes, quod in dicto Festo omnium Sanctorum ad nos, ad dictas partes boriales, equis & armis, quanto potentiùs poteritis, muniti A. D. 1315. ad eundum ibidem nobiscum, & cum Edw. 2. fidelibus nostris supradictis, sumptibus vestris, durante tempore prædicto, pro Salvatione partium & populi prædictorum, ac repulsione Inimicorum nostrorum supradictorum, personaliter veniatis.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum & vestrum, ac Salvationem partium & populi prædictorum, diligitis, modis omnibus faciatis.

Et de eo, quod inde facere volueritis, ac de numero hominum ad arma, quos vobiscum ducere proponitis ad nos ad partes supradictas, nos, per latorem præsentium & Literas vestras, reddatis distinctè & apertè, sine dilatione aliquâ, certiores.

Teste Rege apud Lincoln. 30. die Augusti.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Scotis Terram Hyberniæ invadentibus.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 24. Ced.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Scoti, Inimici & Rebelles nostri, terram nostram Hiberniæ manu hostili sunt ingressi, in eadem homicidia, deprædationes, incendia & alia dampna quamplurima perpetrando: ac pro quibusdam negotiis, confusionem dictorum Inimicorum nostrorum, & aliis arduis & urgentissimis, nos in dictâ terrâ Hiberniæ tangentibus; dilectum Clericum nostrum, Johannem de Hothum, ad dictas partes Hiberniæ destinemus:

Nos, considerantes quòd, circa expeditionem negotiorum prædictorum tam arduorum, plura necessaria requiruntur: ac de fidelitate & circumspectione providâ præfati Johannis pleniùs confidentes; ad conventiones & promissiones faciendas cum illis, qui in obsequium nostrum, contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ante hæc tempora profecti, & exnunc profecturi sunt: nec non ad debita, in quibus nobis ex quacumque causâ tenentur, eis in parte, A. D. 1315. vel in toto remittendo: & ad Custodias, Wardas, & Maritagia, in manu nostrâ, in dictâ terrâ Hiberniæ, jam existentia, & quæ ad manus nostras devenire contigerit, vendendum, seu sub certo pretio committendum, prout per avisamentum & consilium, dilecti & fidelis nostri, Edmundi le Botiller, Justiciarii nostri Hiberniæ, & aliorum de Concilio nostro, in eadem terrâ, quos dictus Johannes ad hoc duxerit evocandos, melius videbitur faciendum:

Eidem Johanni, tenore præsentium, plenam committimus potestatem: ratum & gratum habituri quicquid idem Johannes, de Consilio & avisamento præfati Justiciarii nostri, & aliorum de Concilio nostro, in terrâ prædictâ, ad hoc evocandorum, ut est dictum, nostro nomine ritè fecerit in præmissis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Lincoln. primo die Septembris.

Per ipsum Regem.

De gratiis, venientibus contra Scotos in obsequium Regis, in Hibernia concessis.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Ibid.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Scoti, Inimici & Rebelles nostri, terram nostram Hiberniæ, manu hostili sunt ingressi, *&c. prout supra usq; hæc verba, viz.* A. D. 1315.

Dùm

A. D. 1315. Edw. 2. Dum tamen illi, quibus hujusmodi gratiæ factæ fuerint, in obsequium nostrum, contra dictos Inimicos nostros, proficiscantur, & in eodem obsequio morentur, prout prædicti, Edmundus & Johannes, ex parte nostrâ duxerint Ordinandum: eidem Johanni tenore præsentium plenam committimus potestatem; A. D. 1315. Edw. 2.

Ratum, &c. ut supra.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

De Ministris in Hibernia, minus idoneis, amovendis.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Ibid. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm pro diversis arduis & urgentissimis negotiis, nos & statum terræ nostræ Hiberniæ tangentibus, in præsenti, dilectum Clericum nostrum Johannem de Hothum ad partes Hiberniæ destinemus:

Nos, attendentes quòd, per quosdam Ministros nostros partium illarum, negotia nostra ibidem, non sine gravi dampno nostro, depereunt hiis debus;

Ac de fidelitate & circumspectione providâ præfati Johannis specialiter confidentes,

Ad amovendum, de Consilio, dilecti & fidelis nostri, Edmundi le Botiller, Justiciarii nostri terræ prædictæ, & aliorum de Concilio nostro ibidem, quos dictus Johannes duxerit evocandos, Ministros nostros in terrâ prædictâ minus idoneos, A. D. 1315.

Et ad alios, magis idoneos, loco amovendorum, subrogandos, præfato Johanni, tenore præsentium, plenam committimus potestatem.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

De Bannimento Flandrensium secundum formam pacis Franciæ.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 25. d. LE Roi as Viscountes de Londres, saluz.

Pur ceo que, en les Alliaunces, faites entre Sire Ph. nadgueres Roi de France, e nostre Chier Piere, que Dieus assoille, pur eus, e pur leur Heirs, & leur Successours (les queles Alliaunces furent, e sont affermes d'une part & d'autre) est contenu que l'un ne receptra, ne sustendra, ne confortra, ne fera confort ne aide as enemis de l'autre, ne seoffra qil eient comfort, socours, ne eide, feit de Gentz d'Armes, ou de vitailles, ou d'autres choses, queles q'eles soient, de ses terres, ne de son Poer;

Mes defendra, sur peine de forfeture de cors, e de avoir, e empeschera a tout son Poer liaument, en bone foi, que les ditz enemis ne soint receptez, ne confortez es terres de sa Seignurie, ne de son Poer, ne qu'el n'oient confort, socours, ne aide, feit de Gentz d'Armis, des Chivaux, d'Armure, des vitailles, ou d'autres choses, queles q'eles soient:

Et que l'un ne receptra les bannitz du Roiaume l'autre, ne les seoffra a recepter en ses terres, ne en son Poer; einz les fra voider dedenz qaraunte jours:

Et tresnoble Prince, e nostre trescher frere, Sire Lowys, a ore Roi de France, nous ait signifie que les Genz de Flaundr. sont ses enemis, e banniz de son Roiaume: A. D. 1315.

Nous, voillaunte faire, en ceste partie, ceo que faire devoms solonc la forme des Alliaunces avauntdites, vous maundoms, fermement enjoignantz, que vous facez crier e publier en nostre dite Cite de Loundres, que toutz Flemengs, enemis, & banniz del dit Roi de France, sur forfetur de cors, e devoir, veudent nostre Roiaume dedentz qaraunte jors apres la Feste del exaltacion de la Seinte Croitz Prochein avenir:

E que nul de nostre Roiaume, ne de nostre Poer, sur la forfeiture avauntdite, face a le Flemengs, enemis, e bannis del dit Roi de France, confort, socours, ne Aide de Gentz d'Armes, Chivaux, armure, vitailes, ne d'autres choses, queles q'eles soient, contre la forme des Alliances avantdites:

Et ceo ne lessez en nule manere:

Et n'est une nostre entencione que cestes choses s'estendent as Flemengs, mariez, e demorantz en nostre Roiaume.

Don. a Nicole, le premer jour de Septembre.

Autieles Lettres sont enveiez a chescun Viscounte d'Engleterre.

Ad Cardinales deprecatoriæ, pro novo Papa eligendo.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 8.

VEnerabli in Christo Patri, Domino Dei gratiâ, Hostiensi & Veletrensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Redeuntes ad nos, dilecti & fideles nostri, Gilbertus Pecche, & Antonius Pessaigne de Janua (quos nostros speciales Nuncios ad vos, & quosdam alios Sacri Collegii Cardinales destinavimus cum Litteris nostris de Credentiâ super creatione Papæ futuri, quantum cum Deo posset fieri, & prout in voto gerimus, festinandâ) nobis vivâ voce seriosiùs retulerunt, quod ipsos, & nostrum Nuncium, vobis per ipsos expositum, consolatione vultûs hillaris admisistis, & exponentes, ac exposita gratiosiùs audivistis; adicientes quod, circa præmissa, pro honore Dei, & exaltatione Ecclesiæ Militantis, ac commodo totius fidei Orlodoxhæ, secundum gratiam de superiùs datam, omnem diligentiam apponeritis & operam efficacem: undè, continuatâ hujusmodi voluntate sanctificatâ, a Deo condignum meritum affectioni vestræ retribui quæsumus, & vobis ad grates assurgimus speciales.

Verùm quia ex tantâ, & tàm longævâ vacatione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Matris nostræ, terra Sancta, Hæreditas nostra, ex creatione futuri Summi Pontificis, expectando ad ——— debet, membra ipsius Ecclesiæ, dicti Pastoris Summi solatio non suffulta, titubare contingit; &, quod dolendum est, populus in se murmurat & divulgat quod, Mater nostra, Sacrosancta Romana & Universalis Ecclesia, per quam, Pastore eidem Præsidente, in fide dirigi speramus, ex tàm dampnosâ vacatione ejusdem Pastoris solatio miserabiliter desolatur.

Paternitatem vestram affectuosis precibus in Domino deprecamur, quatinus ad Deum omnipotentem, cujus sponsa, Ecclesia Sancta, in terris fluctuat, & ad ipsius Ecclesiæ Pastoralem consolationem intuitum dirigentes, eidem Matri nostræ de tali Pastore, qui assumptum terræ Sanctæ prædictæ negotium promovere, & inter Christianos, guerris & seditionibus subductis, pacem & unionem consovere desideret, cum celeritate desideratâ studeatis, quantum in vobis est, providere; & Confratres vestros, si qui, quod absit, non concordes fuerint, ad unionem caritativam allicere, & ad præmissa, ad honorem Dei & Ecclesiæ suæ Sanctæ, festinanda & complenda pro viribus procurare.

A.D. 1315.

Dat. apud Ramesey, 16. die Septembris.

Eodem modo scribitur singulis Cardinalibus subscriptis, videlicet,

Domino Berengar. Tuscu-lan. *Domino Guillielmo Penestrin.* *Domino Arnaldo Sabin.* *Domino Arnaldo Albanen.* *Domino Jacobo Portuen.*	Episcopis Cardinalibus.
Domino Nicholao tituli Sancti Eusebii, *Domino Vitali tituli Sancti Martini in Montibus,* *Domino Michaeli tituli Sancti Stephani in Celio Monte,* *Domino Berengar. tituli Sanctorum Nerei & Achilei,* *Domino G. Testa, tituli Sancti Ciriaci,* *Domino Guillielmo Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ,* *Domino Arnaldo, tituli Sanctæ Priscæ,* *Domino R. tituli Sanctæ Potentianæ.*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino Neapoleo Sancti Adriani, *Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tullian.* *Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,* *Domino Francisco, Sanctæ Mariæ in Cosmedin,* *Domino J. / Domino P. De Columpn. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,* *Domino R. Arnaldo, Sanctæ Mariæ in Porticu,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,* *Domino Bernardo Sanctæ Agathæ,* *Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Via lata.*	Diaconis Cardinalibus.

Ad

A.D. 1315. Edw. 2. A.D. 1315. Edw. 2.

Ad Ludovicum Franciæ & Navarræ Regem, excusatoria de Navigio contra Flandrenses parando;

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9. A Tresexcellent Prince, e son treschier frere Sire, Lowis, par la grace de Dieu, Roi de France e de Navarr, Edward, par cele mesme grace, Roi d'Engleterre, Seignur d'Irlond, & Ducs d'Aquitaine, salutz, oue encres de honur, e victoire de ses enemis.

Treschier frere, nous resceumes nadguerres vos Lettres de requeste, que nous vous aidissons de nostre Navie contre vos enemis de Flandre.

Sur quoi, Sir, vous fesoms savoir, que nous avoms grant desir e volunte de faire, en totes choses, ceo que purra torner a honur, e profit de vous, e a bon esploit de vos busoignes contre vos ditz enemis.

Mes, chier frere, vous savez ben, coment nous avoms este, einz ces heures, pressez par nos enemis d'Escoce; e puis sont il entre nostre terre d'Irlond, e il sont arsons, roberies, e touz les autres maus de guerre, q'il pout commises;

Par quoi nous ordenasmes n'adgueres, par nostre conseil, avant que vestre guerre de Flandr. se comenca, d'enveer tote la Navie, que nous purrions extrere, vers les parties d'Irland, e ausuit devers le Est, pour grever nos enemis avantditz, e l'envaismes deplezca. A.D. 1315.

D'ont nous vous prioms, que vous nous teignez a excusez de ceo, que nous ne pooms furnir vestre requeste, a ore, si pleinement, come nous desirions, par les dites resons, que nous poise forment.

Ne pour quant nous avoms mande a nous Amirails de nostre dite Navie, d'une part, e d'autre, q'il purchacent a vos ditz enemis tout le damage, qil saveront, e purront.

Et ausuit avoms mande & estreitement comande a, nous Feals e loiaux, Monsire Humfrei de Littlebury, e Monsire Johan de Sturmy, queus nous avioms assigne Amiraus a Cheventeins d'une partie de nostre Navie, que nous avions assigne pur grever nos ditz enemis, e pur garder la costere de la Mer, que eus, sanz delai, voisent oue cele Navie contre vos ditz enemis, solom ceo q'il vous plerra ordener, pur grever vos ditz enemis, sicome les noz, a tout lour Poer.

Don. a Dytton le 18. jour de Septembre.

De Flandrensibus, ad requisitionem Regis Franciæ, per Mare gravandis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9. REX, dilecto & fideli suo, Humfredo de Littlebury, salutem. Cùm Magnificus Princeps, Dominus Lodowycus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex Illustris, Frater noster carissimus, nos, per suas Litteras, instanter requisierit ut, contra Flandrenses, Inimicos & Rebelles suos, de Navigio nostro sibi, quantum possemus, subsidium facere curaremus:

Ac nos, ipsius Fratris nostri requisitionem, in hac parte, juxta nostri desiderium, adimplere non valentes, pro eo quod, ante guerram, inter ipsum & dictos Flandrenses motam, totum navigium, quod commode habere potuimus, de Consilio nostro, tàm per Mare, versus Occidentem, quàm per Mare versus Orientem Regni nostri, contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum malitiam refrænandam, miseramus: A.D. 1315.

Affectantes etiam facere ea, quæ ad honorem & commodum prædicti Fratris nostri, & expeditionem felicem negotii sui, contra dictos Inimicos suos, poterunt pertinere, sibi rescripsimus quod illud navigium, de quo vos, &c, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Sturmy, Capitaneos & Admirallos, pro expeditione negotiorum nostrorum contra dictos Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, prius assignaverimus, per vos & ipsum Johannem mitteremus in subsidium guerræ suæ contra dictos Flandrenses.

Nos, volentes ea, quæ præfato Fratri nostro sic rescripsimus, effectualiter adimpleri, vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, omnibus aliis prætermissis, vos, unà cum præfato Johanne,

A.D. 1315. Edw. 2. hanne, simul cum dicto Navigio, contra dictos Flandrenses, Inimicos & Rebelles prædicti Fratris nostri, sine dilatione aliquâ transferatis; ipsos Flandrenses, Inimicos & Rebelles dicti Fratris nostri, quantum poteritis gravaturi: Et hoc nullo modo omittatis.

Proviso quod contra Proclamationem, per nos nuper in Regno nostro factam, videlicet, quod Flandrenses Regnum nostrum exirent, cum bonis suis, infra quadraginta dies, a Festo exaltationis Sanctæ Crucis proximò præterito numerandos, quicquam per vos, seu alios de Navigio nostro prædicto, nullatenus attemptetur. A.D. 1315. Edw. 2.

Teste Rege apud Dytton, 18. die Septembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo, mutatis competenter mutandis, mandatum est Johanni de Sturmy.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem & Concilium.

Ad Pontivi & Vasconiæ Senescallos super prædicta requisitione.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9. REX, dilecto & fideli suo, Johanni Lenfant, Senescallo suo Pontivi, & Montis Trollii, vel ejus locum tenenti, salutem.

Transcriptum cujusdam requisitionis, per Illustrem Principem Dominum L. Dei gratiâ, Regem Franciæ & Navarræ, Fratrem nostrum carissimum, nobis contra Flandrenses, Inimicos & Rebelles suos, factæ, vobis mittimus præsentibus interclusum;

Mandantes quod ea, quæ in dicto transcripto continentur, per totam Ballivam vestram, & potestatem nostram partium illarum, publicè proclamari, & observari, juxta formam requisitionis supradictæ, faciatis. A.D. 1315.

Teste Rege apud Dytton, 18. die Septembris.

Consimiles Litteræ diriguntur Almarico de Credonio, Senescallo Vasconiæ, vel ejus locum tenenti, quod præmissa faciat per totum Ducatum prædictum, & potestatem Regis partium illarum, proclamari & observari.

Teste ut supra.

De Custodia Karlioli Andreæ de Harcla, commissa.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 6. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Andreæ de Harcla, plenam fiduciam optinentes,

Commisimus ei custodiam Civitatis nostræ Karlioli, & partium adjacentium,

HABENDAM a Festo omnium Sanctorum proximò futuro, usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximum sequens:

Dantes eidem Andreæ plenariam potestatem omnia & singula faciendi, quæ ad repulsionem Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, & pro salvâ & securâ custodiâ dictæ Civitatis, & partium prædictarum, melius fore viderit facienda.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Ditton, 18. die Septembris.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Majori, Ballivis, & toti Communitati Civitatis prædictæ, ac omnibus & singulis hominibus ad arma, & aliis quibuscumque, in eâdem Civitate, & partibus adjacentibus, existentibus, quòd eidem Andreæ, tanquam Custodi Civitatis Regis prædictæ, ac partium prædictarum, in omnibus, quæ ad salvam & securam custodiam earumdem pertinent, seu pertinere poterunt quovis modo, intendentes sint, respondentes, consulentes, & auxiliantes modis & viis omnibus, quibus diligentiùs & potentiùs poterint, prout per ipsum Andræam super hoc fuerint præmuniti. A.D. 1315.

Et, sicut Regem, & honorem Regis, ac salvationem Regni diligunt, & grave dampnum suum vitare voluerint, nullatenus omittant.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

EOdem modo mandatum est Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus

A.D. 1315. Edw. 2. omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ, Westmorlandiæ & Lancastriæ tàm infra Libertates, quàm extra.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

EOdem modo mandatum est Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Liberis hominibus, & omnibus aliis de Comitatibus prædictis. A.D. 1315. Edw. 2.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

De Edwardo de Balliolo, a partibus transmarinis redeunte.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 27. dor. MEMORANDUM, *quod Edwardus de Balliolo,*

Qui nuper de licentiâ Regis ad partes Transmarinas se divertebat, & qui securitatem coram Domino Rege invenit de redeundo ad partes Angliæ citra Festum Sancti Michaelis proximò futurum,

Venit in propria personâ suâ coram Domino Johanne de Sandale, Cancellario Domini Regis, in Hospitio suo juxta Algate London. die Dominica in Festo Sancti Mathæi Apostoli & Evangelistæ, Anno Regni Regis Edwardi, Filii Regis Edwardi, nono. A.D. 1315.

Ad Cœtum Cardinalium, quod ad Electionem Summi Pontificis summa cum celeritate procederent.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 10. VEnerabilium in Christo Patrum, Dominorum, Dei gratiâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Cœtui reverendo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem, & Spiritûs Sancti gratiâ, in instanti electionis negotio, ac favore caritatis & concordiæ, illustrari.

Agente præsentis malitiâ temporis, & multitudine peccaminum exigente, undique bella prosiliunt, & Seditiones & Scandala oriuntur;

Undè habet quod doleat Mater Ecclesia, habent & fideles populi quod deplorent; quos ex consequenti necesse est multis exinde perplexitatibus circumvolvi.

Quæ profectò incommoda eo generaliùs pululant, & amplius insolescunt, quo deest Pastor Universalis Ecclesiæ, qui, veluti tenens in terris locum Dei, oberrantes possit ad viam salutis reducere, & cœlestis Doctrinæ pabula gregi Dominico in Domu Domini jugiter ministrare.

Qua propter, cùm nuper de, felicis memoriæ, Domini Clementis, nuper Summi Pontificis, nobis fuisset obitu certitudinaliter nunciatum, sperabamus firmiter quod vestra circumspectio, utilitate communi pensatâ, non sinisset diù ipsam Romanam Ecclesiam, Matrem nostram, remansisse Pastoris regimine desolatam; set ei potius de Pastore idoneo celeriter providisset.

Verùm, de ipsius creatione Pontificis, rumore nobis, jam sub diutinâ prastolatione lassatis, ut optavimus, non delato, ex indivisibilis dilectionis affectu, quem ad Matris ubera gerimus, ipsi compatimur Ecclesiæ viduatæ, & compatiendo turbamur, ut doloris non sit expers cui Materna suavitas comunicat dulcedinis alimenta. A.D. 1315.

Numquid non ingens dolor est Filiis universis, quod Romana Mater Ecclesia, quæ omnium fidelium Mater est & Magistra, tam diu Pastore caruit? Et grex Dominicus permissus est, quasi in invio, oberrare?

Cur non attenditis quæ, exactis temporibus, ipsius Ecclesiæ prolixa vacatio, quæ prædecessorum vestrorum dissensio nota dispendia intulerunt? Cur non præteritorum consideratio vos edocet mala declinare præsentia, & futura pericula præcavere?

Vestram igitur devotionem rogamus & obsecramus in Domino Jesu Christo (qui vos, velut Ecclesiæ suæ columpnas, per gratiam suam constituit, ut partem solicitudinis & Regni in ipso habeatis) quatinus, habentes præ oculis ipsum solum: ac considerantes attentius negotii magnitudinem, quod vobis incumbit, dum de creatione agitur gregis Dominici directoris: ac assumptum terræ Sanctæ negotium (quod ex ipsius assumendi Pontificis ut plurimum dispositione & directione dependet) & quod, ex vacatione diutinâ dictæ Ecclesiæ, posset (quod absit) faciliter retardari) agatis in Domino viriliter, & totis conatibus laboretis ut Pastor idonæus præficiatur celeriter dictæ Ecclesiæ viduatæ.

Absit enim a vobis hoc grande malum, ut cujusquam vestrûm in se, aut suos

A.D. 1315. Edw. 2. suos reciprocet appetitus, ut videatur velle, aut sapere quæ sua sunt, non quæ Dei; set talem in Patrem & Pastorem Universalis Ecclesiæ sinceris mentibus, nudâ electionis conscientiâ, præficere studeatis, qui, pollens virtutibus, & Deo per vitæ meritum adjunctus, fideles populos, per universum Orbem diffusos, possit in viam pacis dirigere, & eis semper, quæ Domino sunt placita, per salubria monita judicare. A.D. 1315. Edw. 2.

Teste Rege apud Eborum, 5. die Octobris.

Per ipsum Regem.

Ad Cardinales sigillatim super electione antedicta.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 10. VEnerabili in Christo Patri, Domino N. Dei gratiâ, Hostiensi & Valetrensi Episcopo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Expletis redemptionis humanæ Sacramentis, ad Patrem regressurus, unigenitus Dei Filius, Jesus Christus, nè gregem suum, sui Sanguinis pretio redemptum, Pastoris regimine relinqueret desolatum, Curam ipsius beato Petro Apostolo, &, in ejus personâ, suis Successoribus, Romanis Pontificibus, successivè regendam tradidit dispositione incommutabili & commisit; volens ut Romanæ Ecclesiæ, quæ Mater est omnium fidelium & Magistra, pro tempore præsidens, populos ejusdem gregis, per Universum Orbem diffusos, veluti tenens in terris locum Dei, per salutaria documenta in viam salutis dirigeret, & ostenderet jugiter qualiter oporteat in Domu Domini conversari.

Quamobrem, cùm nobis nuper de, felicis memoriæ, Domini Clementis, nuper Romani Pontificis, obitu fuisset certitudinaliter nunciatum, speraabamus firmiter quod vestra, & Confratrum vestrorum, dictæ Ecclesiæ Cardinalium, circumspecta providentia, consideratis prudenter, præsentis malitiâ temporis, quæ tot bella, tot Seditiones & Scandala (inmanitate peccaminum exigente) undique modernis temporibus suscitavit, ut exinde babeat undè doleat Mater Ecclesia, habeant & fideles populi quod deplorent, ac incommodis, quæ, per diutinam vacationem ejusdem Romanæ Ecclesiæ, non solum ipsi ratione illius, set etiam Universali Ecclesiæ exactis temporibus acciderunt, debuisset celeriter eidem Ecclesiæ de Pastore Ydoneo providisse.

Verùm, de ipsius creatione Pontificis, rumore nobis, jam sub diutina expectatione lassatis, ut optavimus, non delato, ex indivisibilis dilectionis affectu, quem ad Matris gerimus ubera, compatimur Ecclesiæ viduatæ, & compatiendo turbamur, ut doloris non sit expers cui Materna suavitas comunicat dulcedinis alimenta. A.D. 1315.

Numquid non ingens dolor est Filiis universis, si Romana Mater Ecclesia (in quâ, secus decursus aquarum, sunt plantata, divinâ dispositione, ligna scientiæ & salutis) diu Pastore careat? Et grex Dominicus permittatur in invio oberrare?

Cur non attenduntur quæ ipsius Ecclesiæ prolixa vacatio, quæ Cardinalium ejusdem dissensio, præteritis temporibus, nota dispendia intulerunt? Cur non ipsorum attenta consideratio mala declinare præsentia, & futura pericula edocet præcavere?

Vestram igitur dilectionem obsecramus, & hortamur in Domino Jesu Christo, quatinus, pensantes attentius magnitudinem negotii, vobis incumbentis, dum de electione agitur gregis Dominici directoris, & dampna & pericula, quæ ex diutinâ vacatione dictæ Romanæ Ecclesiæ poterunt obvenire, assumptumque terræ Sanctæ negotium (quod ex ipsius assumendi Pontificis ut plurimùm directione & dispositione dependet) & habentes præ oculis solum Deum, agatis viriliter in Domino, & totis conatibus laboretis ut, per electionem Canonicam, provideatur celeriter dictæ viduatæ Ecclesiæ de Pastore: dictósque Confratres vestros ad hoc, modis & viis licitis, juxta possibilitatem vestram, inducere studeatis; ne per ipsorum duritiam contingat Universalem Ecclesiam tot subjacere dispendiis, & eclipsari (quòd absit) dictum negotium terræ Sanctæ.

Providentes semper quod talis ad ipsius Ecclesiæ regimen assumatur, qui, effulgens virtutibus, & Deo per vitæ meritum adjunctus, velit, & possit gregem Dominicum in salutis viam dirigere, & ei cœlestis alimoniæ pabula ministrare.

Teste R. apud Eborum, 5. die Octob.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Prout supra. dat. 16. Septembris.

De

A. D. 1315. Edw. 2. A. D. 1315. Edw. 2.

De Conductu pro servientibus Comitissæ Norffolciæ.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 22.

REX omnibus amicis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm dilecta nobis Alicia, quæ fuit Uxor Rogeri Bygot, quondam Comitis Norffolciæ, & Marescalli Angliæ, quæ de Licentia nostra in partibus Holandiæ moram facit, quosdam homines & servientes suos ad Maneria sua, de Halvergate & Dovercourt, in Comitatu Norffolciæ, mittat pro centum & quinquaginta quarteriis frumenti, & centum & quinquaginta quarteriis ordei, pro expensis hospitii sui, in dictis partibus Holandiæ, inde faciendis:

Vos amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quòd hominibus, aut servientibus ipsius Aliciæ, cum ipsos per districtum vestrum transitum facere contigerit, cum bladis supradictis, non inferratis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set eis potiùs salvum & securum conductum, sumptibus ipsius Aliciæ, habere faciatis, quotiens & quando per ipsos homines & servientes, seu aliquem ipsorum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c. usque ad Festum Paschæ proximum futurum duraturum.

Teste Rege apud Ditton, 14. die Octobris.

Per Consilium.

Ad Regem Franciæ, de Malefactoribus super Mare.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 22. d. in Cedula.

SErenissimo Principi Domino Lodovico, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ, Fratri suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Ad honorem pertinet Regiæ Majestatis subditorum suorum excessus enormes & facinora manifesta, cum ad ipsius perveneriut notitiam, debitè corrigere & punire, ac, super commissis hujusmodi, tàm Festinum apponere remedium & justitiæ complementum, quod dampna passi satisfactionem debitam consequantur, &, ex punitione hujusmodi, aliis incutiatur timor imposterùm consimilia perpetrandi.

Cùm itaque Willielmus de Combmartin, Thomas Bauflour, Simon de Swanlond, Johannes Priout, & quidam alii, Cives & Mercatores nostri London. nuper, in Portu Civitatis illius, quatuor Naves suas lanis & aliis Merchandisis, ducendas exinde usque Andwerpiam in Brabantia, onerâssent, & super hoc nostras testimoniales Litteras habuissent,

Plures Malefactores de Calesio, tunc super mare cum viginti & duabus Navibus, benè munitis, quos Mercatores nostri prædicti, & eorum famuli, ac Marinarii, in dictis quatuor Navibus existentes, fideles ac eorum amicos fuisse & benivolos æstimabant, eisdem Navibus insidiantes, hominibus, in ipsis quatuor Navibus existentibus, in Costera maris nostri propè terram, in Insulâ de Taneto, hostilem incursum dederunt, quosdam ex ipsis hostiliter interficiendo, & quosdam atrociter vulnerando, & postmodum unam de Navibus illis, lanis ad valentiam duorum milium Marcarum Sterlingorum oneratam, secum violenter usque Calæsium abduxerunt, & Navem illam, sic oneratam, adbuc penes se detinent, & eam restituere denegant minus justè;

Super quibus plurimùm admiramur, præsertim cum Mercatores Regni vestri, infra Regnum & potestatem nostram, tàm per terram, quàm per mare venientes, manuteneantur ibidem, tanquam nostri, &, ex speciali præcepto nostro, juxta confœderationem, inter nos initam, ab omnibus injuriis & gravaminibus protegantur.

Vestram igitur serenitatem Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus super transgressione prædictâ, de quâ liquidè nobis constat, jubere velitis competens remedium, & celeris fieri justitiæ complementum; ita, si placet, quòd Mercatores nostri prædicti Naves & lanas suas prædictas, unà cum dampnis, quæ sustinuerunt in hac parte, prout justum fuerit, recuperare, & commodum suum indè facere valeant, prout sibi melius viderint expedire:

Vestræ voluntatis beneplacitum nobis rescribere velitis, si placet, per præsentium portitorem.

Dat. apud Clipston Regis, secundo die Novembris.

Ad

A. D. 1315. Edw. 2. A. D. 1315. Edw. 2.

Ad eundem, pro Mercatoribus de Hansa super deprædationibus.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Ibid.

Idem Regi Rex, salutem.

Circa subditorum excessus debitè puniendos, & justitiam conquerentibus faciendam, debet, non immeritò, Regalis providentia diligentiæ studium adhibere.

Nuper siquidem Johannes Brand, Civis & Mercator noster London. Henricus de Boure, Nicholaus Fish, & Siwardus de Bokham, Mercatores de Hansa Alemanniæ, in Regno nostro conversantes, & libertatibus Mercatorum nostrorum in Regno nostro, per concessionem Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, ab antiquo gaudentes, quandam Navem prædicti Johannis, in Portu Civitatis prædictæ, triginta & quatuor Saccis lanæ, ducendam exindè usque Andwerpiam in Brabantiâ, onerârunt, & super hoc nostras testimoniales Litteras reportârunt.

Set, cùm præfatus Johannes, Magister Navis prædictæ, ac Mercatores, & Marinarii, secum in eadem Navi ad dictarum lanarum custodiam deputati, cum Navi & lanis illis, in transfretando versus Brabantiam, in Costeram maris nostri, prope terram, in Insula de Taneto, pervenissent,

Plures malefactores de Calesio, Magno Navigio Congregato, dictæ Navi, & aliis Navibus de Regno nostro insidiantes, in Bargiis & batellis suis, se ad dictam Navem, tunc super terram, juxta Mergate, in Insulâ prædictâ, propter maris retractum residentem, hostiliter diverterunt, & Navem illam vi & armis intrârunt, & eam, unà cum Mercatoribus & Marinariis, in eâ inventis, & similiter lanis prædictis, ac omnibus aliis bonis, tunc in ea existentibus, usque Calesium abduxerunt; Mercatores & Marinarios ipsos, necnon Navem, lanas, & alia bona prædicta, taliter detinendo, in dictorum Mercatorum dispendium non modicum & depauperationem manifestam; A. D. 1315.

Unde plurimum admiramur, præsertim cùm speraverimus omnes, de potestate vestrâ, amicos nostros & hominum nostrorum fuisse, & alicui, de potestate nostrâ, nolle injuriam aliquam irrogâsse:

Vestram igitur Serenitatem Regiam effectuosè requirimus & rogamus, *&c. prout supra.*

Dat. ut supra.

Ad Episcopum Dunelmensem, contra Treugas particulares cum Scotis capiendas.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 5.

REX, Venerabili in Christo Patri, R. eâdem gratiâ, Dunolmiensi Episcopo, salutem.

Cùm mittamus, dilectos & fideles nostros, Henricum de Bello Monte Consanguineum nostrum, & Adam de Wynburn, versus Marchiam Northumbriæ, cum certo numero Armatorum, tàm equitum, quàm peditum, ibidem pro defensione partium illarum contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, moraturos, & ad eosdem Inimicos viriliter, cum Dei adjutorio, insequendos omnibus modis & viis, quibus melius viderint expedire:

Nos, advertentes auxilium hominum partium illarum eisdem, Henrico & Adæ, fore necessarium in hac parte, vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd aliquem sufficientem de vestris & idoneum, ex parte vestrâ, cum sufficienti potestate deputetis ad faciendos homines de Episcopatu & Libertate vestris Dunolmiæ intendere, cum equis & armis, quamcitò & potentiùs poterunt, præfatis, Henrico & Adæ, in omnibus, quæ ad defensionem partium earumdem, & repulsionem & confusionem dictorum Inimicorum nostrorum poterunt pertinere, quoties & quando per eosdem, Henricum & Adam, seu eorum alterum, fuerint præmuniti, & ad eosdem homines ad hoc, si necesse fuerit, distringendos &, prout convenit, compellendos: A. D. 1315.

Nos enim vobis Literas nostras Patentes, quòd præmissa vobis in præjudicium Libertatis vestræ prædictæ non cedat, futuris temporibus, si eas habere volueritis, fieri faciemus.

Cæterùm, quia tàm nobis, quàm illis, de Consilio nostro, nobiscum ad præsens existentibus, visum est quòd diversa dampna & pericula, per singulares & particulares Treugas, quæ ante hæc

A.D. 1315. Edw. 2. hæc tempora cum dictis Inimicis nostris captæ fuerunt, diversimodè evenerunt;

Nos, hujusmodi periculo congruo remedio obviare volentes, vobis, districtè injungendo, mandamus quòd omnibus & singulis, de Episcopatu, & Libertate vestris prædictis, districtè, & sub forisfacturâ omnium, quæ forisfacere poterunt, inhiberi faciatis ne ipsi, vel aliquis, eorum nomine, treugas, seu sufferentiam guerræ a dictis inimicis nostris capiat quoquo modo, nisi communis treuga, seu sufferrentia guerræ, per communem assensum Custodum, Constabulariorum & Communitatum Comitatuum Marchiæ prædictæ, pro omnibus & singulis eorumdem Comitatuum, capiatur cum inimicis nostris supradictis; A.D. 1315. Edw. 2.

Ita tamen quod nos, priusquam treuga, seu sufferrentia illa fuerit afirmata, inde, distinctè & apertè, de tempore durationis ejusdem treugæ seu sufferrentiæ, ac etiam de formâ & conditione ejusdem cerrioremur.

Præmissa autem, omnia & singula, sic providè & circumspectè fieri faciatis, quòd vestram in hac parte diligentiam possimus in effectum operis experiri: & quòd, per vestri tepiditatem in hac parte, quod absit, dampnum, vel periculum non eveniat quoquo modo.

Teste Rege apud Clipston, 4. die Novembris.

De Inquirendo super mora Flandrensium, contra formam Concordiæ, cum Francia, & de eisdem arestandis.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 23. d. Ced. LE Roi au Viscont de Nicholle, saluz.

Come, en les Alliances, faites entre Sire Philip, n'adgaires Roy de France & nostre chier Pier, qi Dieux assoile, pur eux & pur lor heires (es queles Alliances furent & sount affermez d'une part & d'autre) soit contenuz que l'un ne receprera, *&c. prout supra, dat. 1. Sept. mutatis competenter mutandis, usque hæc verba; viz.*

Et nous eioms ja entendu que ascuns des diz Flemences, Enemis du dit Roy de France, sount, pus les 40 jours passez, apres la dite Feste de Seint Croice, demorez, recettez, eidez, & confortez en Cites, Burghs, & aillors deinz vostre baillie, contre nostre defens & nostre mandement, & la tenure les dites Alliances;

Nous, voillans, quant que en nous est, que les dites Alliances soient gardez, & tenuz en lur force, vous mandoms, firmement enjoignantz, que, pris ove vous deux Chivalers de vostre baillie, aillez en propre persone as Cirees, Burghs, & aillors deinz vostre baillie, auxibien deinz Franchise, come dehors, & per Serment des bons & loiaux homes (par les queux la verite purra mieux estre sue) facez diligeaument en ouerre queux Flemences, Enemis du dit Roi de France, sont demorez en vostre baillie, apres les diz 40. jours passez, & ou, & en quele manere, & coment, & per qui, ou queux, il ont este recette, eidez, ou confortez. A.D. 1315.

Et touz les Flemences, Enemis du dit Roy de France, que vous troverez deinz vostre baillie, auxibien deinz Franchises, come dehors, facez arester, ensemblement ove les biens, & sauvement, & sans distraction des ditz biens garder, tanque vous en eiez autre mandement de nous:

Et des nouns de eux, & de la value de lor biens, facez entre vous & les ditz Chivalers Endenture, & des ditz Enemys, & biens, & de lor Recetters, & de tote vostre fet en ceste partie, souz vostre Seal, & des ditz Chivalers, distinctement & apertement, nous certefiez saunz delai: Retournant a nous ceste brief.

Escrit a Clipston, le 9. jour de Novembre.

En mesme la manere est escrit a touz les Viscountz d'Engleterre.

Pro Episcopo Dunolmensi de Indempnitate.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 4. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm venerabilis Pater, R. Dunolmensis Episcopus, ad nostram requisitionem, Castrum suum de Norham nobis concesserit, & Liberaverit, tenendum & custodiendum per illos, quos ad hoc deputaverimus, usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum, pro A.D. 1315. 6 Y salvâ

A.D. 1315. Edw. 2. salvâ & securâ custodiâ partium Marchiæ Scotiæ contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros:

Nos, volentes ipsius Episcopi, & Ecclesiæ suæ Sancti Cuthberti Dunelmensis indempnitati, in hac parte, providere, concessimus ei, pro nobis & hæredibus nostris, quod concessio & Liberatio dicti Castri, in formâ prædictâ nobis facta, eidem Episcopo, & successoribus suis, Episcopis Dunelmiensibus, vel Ecclesiæ suæ prædictæ, præjudicium in futuro non afferat quoquo modo. A.D. 1315. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Clypston, 23. die Novembris.

Per Breve de privato Sigillo.

De Usurpationibus infra Civitatem Agenensem.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Ex Orig. in Turri. EXcellentissimo Principi, unico Domino suo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Acquitaniæque Duci, sui humiles & devoti, Consules, Civitatis Agennensis, ad pedes Regiæ Majestatis, cum omni subjectione, se pronbos:

Inclinatior ad Malum Præsens ætas, Cupiditate Estuans Calumpniose temptat infringere benifice constituta; igitur cùm Nobiles, ac vicini Civitaris vestræ Agennensis memoratæ, ejusdem Dominium sæpius usurpare non formident, ac Bailliviam ipsius Civitatis per Alienos emi faciant, ut eorum interventu obtineant, quod propriis viribus non merentur, & ut vestra Jurisdictio detrimentum, & sua suscipiat incrementum.

Regiæ Celsitudini, tenore Præsentium, intimamus quòd Bernardus Laispinassa (qui biennii spatio vester extitit Bajulus Agennensis) hujusmodi Nobilium & Vicinorum Usurpationes & Malitias, pro viribus, visus est in suis debitis finibus cohartare, &, Curâ Jurisdictionis deperditæ, Restaurationi non omittit sollicitè laborare; quem vobis præ cæteris viventibus merito commendamus, supplicantes manibus conplosis, quatinus præfatum Bernardum in dicta Baillivia Bajulum ad quatuor Annos, & in posterùm, quamdiù vestræ placuerit voluntati, dignemini, per vestros barum partium Officiales, constitui literatoriè mandare, pro trescentis Libris Turonensium Parvorum annuatim. A.D. 1315.

Scientes, reverà, quòd hujusmodi baillivia plus summâ prædictâ nequit valere, sine læsione juris vestri, & oppressione multiplici subditorum;

Præsertim cùm præfata Baillivia nullos habeat redditus, nisi duntaxar quatuordecim Sterlingos; & in emolumento ipsius Bailliviæ, prætextu Paragii, inhiti inter Prædecessores vestros & Dominum Episcopum Agennensem, idem Dominus Episcopus participet medietatem.

Cedet enim vobis ad gloriam, cedet ad meritum, si hujusmodi Litteras effectui dignemini mancipare.

Omnipotens vitam vestram & vestrorum augeat & bonorem.

Datum Agen. sexto die exitûs Novembr. Anno Domini Millesimo, trescentesimo, decimo quinto.

Ad Regem Franciæ, super Arestatione Navium Hispanicarum.

A.D. 1315. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9. MAgnifico Principi, Domino Lodovico, Dei gratiâ, Regi Francorum & Navarræ Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Litteras Serenitatis vestræ jam pridem recepimus, continentes quod quædam Naves de Regno Ispaniæ, armaturis & Victualibus carcatæ, quæ ad vestros inimicos Flandrenses, ut dicebatur, divertere se volebant, per Constabularium nostrum Dovorrensem fuerant arestatæ;

Quas, simul cum bonis in eisdem inventis, nobis forisfactas, & homines, in eisdem existentes, tanquam nostros servos & exclavos, penes nos retineri voluit vestra Regia Celsitudo: A.D. 1315.

Super quibus Excellentiæ vestræ duximus intimandum, quòd, arestationem Navium hujusmodi penitùs ignorantes, super eâdem mandaverimus plenius informari; &, habitâ informatione, inde ulterius taliter faciemus, quod fore debeat vobis gratum.

Dat. apud Clipston, 5. die Decembris.

Ad

A. D. 1315. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ, de Mercatoribus spoliatis.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 21. d.

SErenissimo Principi, Domino Lodowyco, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, & felices semper ad vota successus.

Dudùm, ad prosecutionem, dilectorum Mercatorum nostrorum, Walteri de Burton, & Johannis Hatoun, Burgensium nostrorum, Villæ de Beverlaco, nobis suggerentium quòd, cùm iidem, Walterus & Johannes,

Post Proclamationem, auctoritate vestrâ factam, quòd omnes homines & amici vestri a terrâ Flandricâ, infra certum terminum, cum bonis suis recederent,

Durante termino illo, cum pecuniâ, & argento in massâ, usque ad valentiam ducentarum, viginti, & quinque librarum Sterlingorum, ipsorum, Walteri & Johannis, a dictis partibus Flandriæ versus Regnum nostrum Angliæ venissent:

Vicedominus de Pynkeni, Custos partium Marchiæ illius contra Flandrenses, Inimicos & Rebelles vestros, per vos tunc deputatus, dictos, Walterum & Johannem, cum pecuniâ & argento prædictis, arestavit, & tandem, deliberatis corporibus ipsorum, Walteri & Johannis, a carcere, pecuniam & argentum prædicta penes se retinuit, & ea ipsis detinendo, in ipsorum Mercatorum nostrorum depauperationem manifestam:

Excellentiam vestram Regiam, pro prædictis Mercatoribus nostris, per Litteras nostras rogavimus speciales, quòd pecuniam & argentum prædicta præfatis Mercatoribus nostris deliberari, & etiam eis ulteriùs indè debitum complementum faceretis:

De quo quicquam nondum pro dictis Mercatoribus nostris est factum sicut dicunt; set idem Vicedominus, ad quandam requisitionem nostram, quam pro prædictis Mercatoribus nostris, super præmissis, sibi fecimus, quasdam excusationes, super arestatione prædictorum argenti & pecuniæ, fictitias & non verisimiles, ut videtur, nobis rescribens, inter quas significavit quod prædictum argentum in usus vestros fuit conversum, & quibusdam vestris solditariis pro suis stipendiis distributum: A. D. 1315.

Et, quia non credimus vos velle prædictos Mercatores nostros sic opprimi, seu bonis suis prædictis taliter defraudari, Magnificentiam vestram requirimus & rogamus, quatinus, pensatâ ipsorum Mercatorum statûs depressione ac depauperatione, occasione captionis & detentionis argenti & pecuniæ prædictorum, eisdem Mercatoribus, aut uni eorum, vel certo Attornato eorumdem, debitum & festinum justitiæ complementum, super recuperatione argenti & pecuniæ præmissorum, nostrâ contemplatione, fieri faciatis:

Ad hæc, pro eo quòd prædictus Johannes, in prosequendo negotium prædictum, infra Regnum & potestatem vestram, aliàs minas graves de corpore suo sustinuit, ut intelleximus, placeat Excellentiæ vestræ Litteras vestras, de salvo conductu, pro prædictis Mercatoribus, vel eorum Attornato, concedere, duraturas usque ad finalem expeditionem negotii supradicti.

Quid autem super præmissis facere decreveritis, nobis per latorem præsentium, si placet, rescribatis.

Dat. apud Donecastrum, 16. die Decembris.

De Tractando super Stapula in Francia.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 21.

REX Ballivis suis Salopiæ, salutem.

Cùm Magnificus Princeps, Dominus Lodowycus, Dei gratiâ, Rex Franciæ & Navarræ Illustris, Frater noster carissimus, nos requisierit, cum instantiâ oportunâ, quod de lanis, extra Regnum nostrum ad partes transmarinas vehendis cuidam Stapulæ, inter Villam de Cales & Aquam de Seyne, in potestate suâ faciendæ, velimus consentire: A. D. 1315.

Nos, volentes inde cum Mercatoribus Regni nostri habere colloquium & tractatum, vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd, de dictâ Villâ Salopiæ, duos, vel tres Mercatores discretiores, & in negotio hujusmodi magis expertos, ad Parliamentum nostrum, quod apud Lincoln. in quindenâ Sancti Hillarii proximò venturâ, sumus habituri, venire faciatis, ad tractan-

A. D. 1315. Edw. 2. tractandum ibidem cum consilio nostro, & aliis Mercatoribus de Regno nostro, quos ibidem accedere jussimus ex hac causâ, quid consultius faciendum sit in negotio supradicto: Et habeatis ibi nomina prædictorum Mercatorum, & hoc breve. A. D. 1315. Edw. 2.

Teste Rege apud Donecastrum, 16. die Decembris.

Per ipsum Regem.

De regratiando hominibus Novi Castri super Tynam, pro Gestu suo circa repulsionem Scotorum.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 4. REX Majori, Ballivis, & probis hominibus Villæ suæ Novi Castri super Tynam, salutem.

Graves angustias & oppressiones multimodas, quas vos per Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, multipliciter sustinuistis, & indies sustinetis: necnon gestum & constantiam, circa repulsionem eorumdem, corditer retinentes; vobis referimus indè grates:

Rogantes, quatinus diligentiam vestram, in hac parte, ulteriùs continuantes, velitis adhuc ita circumspectè & providè in præmissis vos habere, quòd nos vestræ fidelitatis constantiam in hac parte debeamus meritò commendare.

Ad hæc, de eo, quòd nos ad partes vestras, ad præsens, non accedimus, vos nolumus admirari, quia adventum nostrum, ex certis causis, jam distulimus ad easdem. A. D. 1315.

In Parliamento autem nostro, quod apud Lincolniam, in quindenenâ Sancti Hillarii proximò futurâ, habituri sumus, talia de consilio Comitum, Baronum, & aliorum Magnatum Regni nostri, favente Domino, Ordinabimus in præmissis, quæ ad nostrum honorem, vestrúmque commodum, quietem, & tranquillitatem cedere debeant in futurum.

Teste Rege apud Donecastrum, 18. die Decembris.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ, de licentia pro dictæ Villæ Burgensibus.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 21. d. SErenissimo Principi, Domino Lodowyco, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ, Regi Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitanniæ, salutem, & successus semper, ad vota, prosperos & felices.

Cùm quidam Burgenses Villæ nostræ Novi Castri super Tynam, infra Regnum vestrum, pro bladis & aliis victualibus & necessariis, ibidem, pro munitione Villæ nostræ prædictæ, providendis & emendis, & ad eandem Villam nostram ducendis, pro sustentatione fidelium nostrorum, in munitione ejusdem existentium, se divertant:

Vestram Serenitatem Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus Burgenses Villæ nostræ prædictæ,

Qui Litteras Patentes, Comuni Sigillo Villæ ejusdem consignatas, ipsos Burgenses ad hujusmodi providentias faciendas assignatos esse testificantes, secum detulerint,

Permittere velitis, amore nostri, blada & alia genera victualium, cateráque necessaria, pro munitione Villæ nostræ prædictæ, infra Regnum vestrum, in locis, quibus meliùs expedire viderint, emere, & extra Portus de Summe, & Cadamo, & de Depe, secum adducere, pro munitione Villæ nostræ prædictæ, & sustentatione fidelium nostrorum prædictorum, absque aliquibus prisis de dictis nostris Burgensibus capiendis, aliis, videlicet, quàm antiquis & debitis, & in talibus, infra Regnum vestrum, comuniter ab antiquo fieri consuetis: A. D. 1315.

Præcipiendo, si placet, omnibus Ballivis & subditis vestris, nè dictis Burgensibus nostris, in personis, aut rebus eorum, per terram, vel per Mare, dampnum aliquod inferant seu gravamen.

Nos autem sufficientem securitatem penes nos recepimus, in hac parte, quòd Burgenses Villæ nostræ prædictæ, jam ad dictas providentias faciendas assignati, seu imposterum, ut præmittitur, assignandi, blada seu alia victualia per ipsos, infra Regnum vestrum providenda, ad Villam nostram prædictam, & non ad inimicos, vestros seu

A. D. 1315. Edw. 2. seu nostros, ducent, seu duci facient quovismodo.

Teste Rege apud Donecastrum, 18. die Decembris.

Consimilis Littera, mutatis competenter mutandis, directa fuit Nobili Viro, Domino J. Duci Britanniæ, Consanguineo Regis karissimo. A. D. 1315. Edw. 2.

Teste ut supra.

De potestate recipiendi homines de Scotia ad pacem.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Antonii de Lucy, plenam fiduciam reportantes, recipiendi ad pacem & voluntatem nostram mediocres homines de Scotiâ, Inimicos & Rebelles nostros, & de aliis, de Regno nostro, qui dictis Inimicis & Rebellibus nostris adhæserunt, qui ad pacem & voluntatem nostram venire voluerint, tenore præsentium plenam dedimus potestatem;

Ita tamen quòd aliquem, qui hominibus, ad pacem & fidem nostram nunc existentibus, dampna excessivè irrogavit, & de cujus malitiâ dicti fideles nostri adhuc sibi timent, ad pacem seu ad voluntatem nostram non recipiat, sine Consilio & assensu proborum & fidelium hominum partium Comitatûs Northumbriæ, seu aliarum partium Marchiæ Scotiæ. A. D. 1315.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Donecastrum, 19. die Decembris.

Per ipsum Regem.

De Concessionibus in Vasconia, pro guerra Scotiæ, ad consequentiam non trahendis.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Vasc. 9. E. 2. m. 13.

REX, dilectis & fidelibus suis, Majori, Juratis, & toti Communitati Vasati, cæterisque Villis, Universitatibus, & probis hominibus nostrarum Præpositurarum, Vasatensis Diocesis, salutem, & præsentibus dare fidem, ad æternam memoriam rei gestæ.

Cùm vos, de speciali gratiâ, nobis aliqua subsidia, pro guerrâ Scotiæ, promiseritis gratiosè, noveritis quod nos, pro nobis & Successoribus nostris, promissiones, subsidia, ac etiam dona hujusmodi, sicut dona gratuita, admittentes, Volumus, & vobis promittimus quòd promissiones, subsidia, & dona prædicta, in casu hujusmodi, vel simili, vobis nullum afferant præjudicium in futurum;

Recognoscentes quòd prædicta, promissiones, & subsidia, & dona fecistis nobis liberaliter & de vestri gratiâ speciali, & quod ad talia, extra Ducatum nostrum prædictum, præstanda non estis, nec fuistis ex debito obligati:

Et volumus, ac etiam præcipimus quòd quibuscunque Communitatibus & præposituris, in dictâ Diocese constitutis, nobis subvenientibus, similes Litteras requirentibus, sub Sigillo nostræ Curiæ Vasconiæ detur copia præsentium Litterarum; quibus copiis tantam fidem dari volumus, ac si nostro magno Sigillo essent hujusmodi copiæ Sigillatæ, vel ac si similes Litteras haberent, Sigilli Magni nostri prædicti munimine roboratas. A. D. 1315.

In cujus, &c.

Dat. apud Donecastrum, 20. die Decembris.

Consimiles Litteræ diriguntur subscriptis; videlicet,

Majori, Juratis, & toti Communitati Agenniciæ, cæterisque Villis, Universitatibus, & probis hominibus nostrarum præpositurarum Agenn. Dioc.

Majori, Juratis, & toti Communitati Burdeg. cæterisque, &c. ut supra.

Majori, Juratis, & toti Communitati Petragor. cæterisque, &c.

Majori, Juratis, & toti Communitati Xancton. cæterisque, &c.

Majori, Juratis, & toti Communitati Baion. cæterisque, &c.

A. D. 1315. Edw. 2. A. D. 1315. Edw. 2.

Pro Radulpho de Monte Hermerii ad Sanctum Jacobum profecturo.

A. D. 1315. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 13.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Ballivis, Ministris, & omnibus fidelibus suis, ultra Trentam, ad quos, &c. salutem.

Cùm concesserimus, dilecto & fideli nostro, Radulpho de Monte Hermerii, custodiam Forestæ nostræ ultra Trentam, HABENDAM quamdiù nobis placuerit:

Ac idem Radulphus, qui de licentiâ nostrâ ad Sanctum Jacobum jam peregrè profecturus est, dilectos sibi, Thomam de Neusom, & Johannem de Say, vel alterum eorum, de quorum fidelitate & industriâ plenariè confidit, de nostrâ licentiâ, deputaverit loco sui ad ea, quæ ad custodiam prædictam pertinent, facienda & excercenda usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum; A. D. 1315.

Vobis mandamus quòd eisdem, Thomæ & Philipo, vel eorum alteri, tanquam tenentibus, seu tenenti locum præfati Radulphi, in omnibus, quæ ad custodiam prædictam pertinent, intendentes sitis & respondentes in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Clipstoniam, 30. die Decembris.

Per ipsum Regem.

De Capitaneo pro guerra Walliæ.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 34.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Ministris, & fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd,

Cùm Lewelinus Bren, in terra de Glomorgan, quæ fuit Gilberti de Clare, nuper Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ defuncti, qui de nobis tenuit in capite, & quæ, per mortem ipsius Comitis, in manu nostrâ existit, & partibus vicinis, aggregatâ sibi ingenti multitudine Malefactorum & pacis nostræ perturbatorum, homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna innumera perpetret hiis diebus, in nostri contemptum & dispendium non modicum, ac populi partium illarum terrorem manifestum, & contra pacem nostram,

Nos, ipsius Lewelini, suorúmque Complicum & fautorum, temeritati & malitiæ volentes congruo ac Festino remedio obviare, ac de fidelitate & probitate, dilecti & fideles nostri, Humfredi de Bohun, Comitis Hereford & Essex, plenam fiduciam optinentes, A. D. 1316.

Assignavimus ipsum Capitaneum omnium hominum ad arma, tàm equitum, quàm peditum, qui ad dictas partes, in obsequium nostrum, ad malitiam ipsius Lewelini, suorúmque Complicum & fautorum reprimendum, sunt venturi:

Et ideò vobis mandamus, in fide, quâ nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd eidem Comiti, in præmissis omnibus & singulis, & ea tangentibus, sitis intendentes, consulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipsum super hoc fueritis præmuniti.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac salvationem partium illarum diligitis, nullatenus omittatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Lincolniam, 2. die Februarii.

Per ipsum Regem.

Litera quorundam Magnatum Hiberniæ, quod bene se habebunt erga Regem.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 12. d.

A Touz ceux, qui cestes Lettres verront, ou orront,

Johan le Fitz Thomas Seignieur Doffaly,
Richard de Clare,
Maurice le Fitz Thomas,
Thomas le Fitz Johan,
Johan le Poer,
Baron de Donuville,
Arnald le Poer,
Moricz de Rochesford, A. D. 1316.

David

A.D. 1316. Edw. 2.

David de la Roche, & Miles de la Roche, Salutz en Dieu.

Come par mauvoyte d'aucunes Gentz de loinz, compassauntz & purchasauntz damage & disheriteson a nostre Seigneur Monsieur Edward, par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre, Seigneur d'Irland, & Duc d'Acquitaine, & a ses Heirs, & a nous, & a noz Heires, les Treytours nostre dit Seigneur le Roy, & les Enemys d'Escoce soyent entreez en la terra d'Irlannd, a purprendre la dite terre sur nostre dit Seigneur le Roy, & sur nous, & eient attrete devers eux touz les Treys d'Irlaund, & graunde partie des grauntz Seigneurs, & menes Gentz Engleys de la dite terre, soint donez as ditz Enemyz, nostre Seigneur le Roi, & les noz, countre lour foi, & lour ligeaunce;

Nous, eiantz regarde a la ligeaunce, foie, & leaulte, & homage, que nous devoms, & avoms fait a nostre dit Seigneur le Roy, coment que nous veoms overtement nostre grant damage, aussibien en perte de noz Gentz, terres, & chateux, come disheriteson nostre dit Seigneur le Roy, pur nostre bone foie tenir & loiaute vers nostre lige Seigneur le Roy d'Engleterre avantdit, & a ses Heires,

Conoissoms, & loialment promettoms, par cestes Lettres, pur nous, & pur noz Heires, que bien & loialment maintendroms, garderoms, & defenderoms, a tote nostre Poer, totes les dreitures & les resons nostre dit Seigneur le Roi, contre tote manere de Gentz, qui porront viure, ou morir; e nostre leale peine y mettrons a destrure les ditz Enemys nostre Seigneur le Roi, saunz nule manere de fraude, ou de feyntise; e a ce conoissoms chescun de nous estre jurez sur Seintz Evangel.

E, pur cestes choses meux asseurer, volomps & grauntoms, chescun de nous, que si nul de nous, que Dieu defende, soit trove en defaute, on rien face qe peusse desturber nostre emprise susdite, le corps celui, q'ensi serra trove en defaute, terres & chateux soient forfaitz a la volunte le Roi. A.D. 1316. Edw. 2.

E, pur affermer nostre dite emprise vers nostre dit Seigneur le Roi, & pur nous meismes asseurer, chescun de nous, devers autre, avons graute, sur noz serementz, rendre a nostre dit Seigneur le Roy noz hostages, chescun pur lui, & pur son linage, des meillors que nous saveroms eslire entre nous, par commun assent; e mesmes les hostages mettre en Chastell de d'Evelyn, ou ailors, ou il plerra a nostre dit Seigneur le Roy, ou a son conseil; issint, totes voies, que noz ditz hostages soient bien & honestement gardes, & sustenuz a les custages le Roi, chescun solonc son estat.

En tesmoignance de queu chose, a cestes presentes Lettres nous avoms mis noz Seels.

Don. a d'Ivelyn le Meskerdy prochein apres la Purification nostre Dame, l'an du Regne le dit nostre Seigneur le Roi Edward, Fiuz le Roi Edward, neuisme.

Et Memorandum *quòd ista litera tradita fuit, per Dominum Rogerum de Northburgh, Custodem Garderobæ Domini Regis, apud Westmonasterium 17. Aprilis, Anno prædicto, Domino Adæ de Osgodeby, Custodi Rotulorum Cancellariæ Domini Regis, ad Irrotulandum; & statim, post irrotulationem ejusdem, liberata fuit, per Dominum Adam, præfato Domino Rogero, per ipsum in Garderobâ custodienda.*

De intendendo Willielmo de Monte acuto contra Wallenses.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.

Rex Custodi Forestæ suæ de Dene, & omnibus aliis in eâdem forestâ, ad quos, &c. salutem.

Cùm datum sit nobis intelligi quòd Lewelinus ap Rees Wallensis, de terra de Morgannon in Walliâ, quæ fuit Gilberti de Clare, *&c. prout supra, dat. 2. Febr. usque hæc verba; viz.*

Nos, eâ de causâ, miserimus ad dictas partes de Morgannon quosdam homines ad arma, ad malitiam & protervíam ipsius Lewelini, & Complicum suorum in hac parte reprimendam, ac Constituerimus dilectum & fidelem nostrum, Willielmum de Monte acuto, Capitaneum hominum ad arma prædictorum: A.D. 1316.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod eidem Willielmo, in omnibus, quæ repulsionem dicti Lewelini & Complicum suorum prædictorum con-

A.D. 1316 Edw. 2. contingunt, intendentes sitis, respondentes, & auxiliantes, prout & quando idem Willielmus vobis scire faciat ex parte nostrâ.

Teste Rege apud Lincolniam, 6. die Februarii. A.D. 1316. Edw. 2.

Per Consilium.

De Hominibus ad Arma versus Wallenses eligendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 34.

REX omnibus Ballivis, Ministris, & fidelibus suis in Walliâ, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod,

Cum Lewelinus Bren, in terrâ de Glamorgan, quæ fuit, Gilberti de Clare, *&c. prout supra usque hæc verba; viz.*

De circumspectione & fidelitate, dilecti & fidelis nostri, Resi ap Griffith, pleniùs confidentes, assignavimus eundem Resum ad eligendum, in Comitatibus & partibus de Kardigan, Kermerdyn, Cantremoure, Emelin, & Buelt, omnes homines, ad arma potentes, ad proficiscendum contra prædictum Lewelinum, & ejus complices & fautores, ad eorum proterviam & malitiam, cum Dei adjutorio, viriliter reprimendos; prout eis, injunget ex parte nostra. A.D. 1316.

Et ideo vobis mandamus, *&c. prout supra, mutatis mutandis.*

Teste ut supra.

De intendendo Capitaneo hominum ad Arma, contra Wallenses.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 34.

REX dilecto & fideli suo Willielmo Martyn, Justiciario Sutbwalliæ, salutem.

Cum Lewelinus Bren, *&c. prout supra usque hæc verba; viz.*

Nos, volentes ipsius Lewelini, & suorum complicum & fautorum malitiam refrænare, vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd, ad malitiam & proterviam dicti Lewelini, & suorum complicum & fautorum, refrænandam & repellendam, omnem diligentiam, quam poteritis, apponatis:

Et dilectis & fidelibus nostris, Humfredo de Bohun, Comiti Herefordiæ & Essexiæ, Bartholomeo de Badelesmere, & aliis, quos ad partes illas ex hac causâ missuri sumus, in præmissis sitis consulentes, & auxiliantes, prout inter vos & ipsos, pro expeditione negotii prædicti, melius videritis faciendum. A.D. 1316.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac salvationem partium illarum diligitis, nullatenus omittatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Lincolniam, 7. die Februarii.

Per ipsum Regem.

Pro hominibus Northwalliæ de Consuetudinibus observandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 33.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm in præsenti Parliamento nostro, apud Lincolniam Convocato, ex parte, dilectorum & fidelium nostrorum, hominum de partibus Northwalliæ, quædam petitiones nobis porrectæ fuissent super quibusdam gravaminibus, eis, ut asserunt, per Ministros nostros partium illarum, præter conscientiam nostram, illatis hactenus, amovendis: & de quibusdam gratiis, a nobis supplicandis;

Nos, affectantes gravamina indebita subducere, & præfatis fidelibus nostris, pro eo quòd in terrâ Walliæ extiteramus oriundi, gratiam facere ampliorem: sperantes etiam quòd ipsi, quos solum Natale affectibus specialiter conjungit, ad nostra obsequia eo se promiores reddent & promptiores, quo ipsos fuerimus amplioribus favoribus prosecuti, infra scripta, pro eorum majori tranquilitate & commodo, eis, de nostrâ speciali gratiâ, duximus concedenda; videlicet, A.D. 1316.

Quod illa consuetudo, quæ vocatur Amobragium, de cœtero non exigatur, nisi infra annum a tempore cognitionis delicti, pro quo dicta consuetudo solvi debeat; ita tamen quòd, si infra hujusmodi annum exigatur, licet, durante anno illo, non solvatur, post annum illum finitum nihilominus persolvatur; &, de cœtero, tantummodò levetur in casibus illis, in quibus, temporibus principum Walliæ, levari consuevit.

Et quòd bona Liberorum hominum partium illarum per Ministros nostros non capiantur, quatenus bona Villanorum

A.D. 1316. Edw. 2. rum nostrorum propriorum, & bona spadonum hominum de advocaria sufficiunt; set primò bona Villanorum nostrorum, & postmodùm bona spadonum & hominum de advocaria capi volumus; prout temporibus Principum Walliæ, ut asseritur, fieri consuevit.

Et quòd liber homo, habens duos Filios, vel plures, possit unum ex eis, quem voluerit, liberè, absque licentiâ a nobis, vel Justiciariis nostris petendâ, procurari in primâ tonsurâ ordinari.

Et quòd homines liberi Wallenses, per triennium, jam proximò futurum, possint terras, tenementa, & redditus suos aliis liberis Wallensibus vendere & donare; ita tamen quòd venditiones, seu donationes hujusmodi non fiant Prælatis, Religiosis, aut Ministris nostris, vel aliorum secularibus vel Ecclesiasticis, qui, prætextu Officiorum suorum, alios de populo, ad vendenda, seu donanda terras, tenementa, seu redditus suos, poterunt cohercere, dum in Officiis suis fuerint;

Et quòd Justiciarius noster partium illarum, qui pro tempore fuerit, videat quòd venditiones, seu donationes hujusmodi non fiant, per coherciones aliquarum, secularium vel Ecclesiasticarum, personarum, contra voluntatem venditorum, seu donatorum eorumdem:

Et quòd omnia servitia & deveria, nobis debita de terris, tenementis, & redditibus, sic vendendis, seu donandis, nobis fiant per emptores, seu donatarios eorumdem, adeò plenè sicut per manus venditorum, seu donatorum terrarum, tenementorum, & redditiuum illorum, nobis fieri deberent, & quòd nostrum dampnum, in hujusmodi venditionibus seu donationibus, non vertetur. A.D. 1316. Edw. 2.

Et quòd Ordinationes, nuper, tempore, celebris memoriæ, Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, dum eramus Princeps Walliæ, de Concilio dicti Patris nostri & nostro, apud Kenynton, super quibusdam peritionibus, per homines de Communitate Northwalliæ nobis tunc porrectæ, factæ, sub sigillo nostro, Justiciario nostro partium illarum mittantur, &c, in omnibus & singulis articulis earumdem, teneantur, & observentur per Justiciarium antedictum:

Et quòd singuli, per easdem Ordinationes remedium habere voleutes, ab eodem Justiciario remedium consequantur; &c, in ipsius defectum, Cancellarius noster, qui pro tempore fuerit, juxta formam ordinationum prædictarum, quas in Cancellariâ nostrâ volumus irrotulari, per breve nostrum de Cancellariâ, conquerentibus remedium faciat, prout decet.

Volentes, & firmiter præcipientes quòd præmissa, omnia & singula, prout superiùs distinguntur, teneantur, & inviolabiliter observentur; & quod Ministri & Ballivi nostri contravenientes, per Justiciarium nostrum, vel, in ipsius defectum, per nos graviter puniantur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Lincolniam, 7. die Februarii.

Per ipsum Regem & totum Concilium.

Pro Hominibus Westwalliæ & Suthwalliæ, de consuetudinibus observandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 34. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm in præsenti Parliamento nostro, apud Lincolniam Convocato, ex parte dilectorum & fidelium nostrorum, hominum de partibus Westwalliæ & Southwalliæ, quædam petitiones, *&c. prout supra usque hæc verba; viz.*

Et quòd illa consuetudo, quæ vocatur Blodwyte, de cœtero non exigatur, nec capiatur, nisi sanguinis effusio, per visum Ballivorum nostrorum, vel aliàs per inquisitionem, legitimè sit comperta.

Et quòd in querelis de contractibus, inter Wallensem & Wallensem initis, vel de transgressionibus, Wallensi per Wallensem illatis, in Wallecheria motis, seu movendis, secundum legem Wallensium deducantur; & quòd in hiis, quæ nos, vel Anglicum, vel extraneum contingunt, seu contingent, per brevia nostra, vel alio modo, deducantur & tractentur, prout hactenus fieri consuevit. A.D. 1316.

Et, si de hiis, quæ inter Anglicum & Wallensem, vel e contra emerserint, inquisitio fuerit capienda, tunc una medietas illius inquisitionis fit de Anglicis, & altera medietas de Wallensibus, fide dignis;

A. D. 1316. Edw. 2.

Et quòd in consuetudine, quæ vocatur Westua, recipiendâ, pro quâ vacca, vel quinque solidi solvuntur, sit in electione Ballivorum nostrorum vaccam, quam tenentes optulerint, vel quinque solidos recipere: & quod Ballivi nostri aliam vaccam quàm oblatam, dumtamen quinque solidos valeat, non extorqueant ullo modo.

Et quòd de feloniis & transgressionibus, de quibus per Ballivos nostros ex Officio fuerint occasionati, seu etiam irretiti, possint a Festo Paschæ proximò futuro, usque ad finem duorum annorum, proximò sequentium, plenariè completorum, se in legalem inquisitionem duodecim Juratorum, de partibus illis ubi felloniæ illæ, vel transgressiones factæ fuerint, ponere: &, per veredictum eorum, subire judicium, prout decet.

Et quòd superfluitas Ballivorum nostrorum, in partibus illis, amoveatur: & numerus eorum de cætero admensuretur juxta discretionem Justiciarii nostri, qui pro tempore fuerit, prout pro nostro commodo, & aisiamento hominum partium illarum eidem Justiciario nostro melius videbitur expedire. A. D. 1316. Edw. 2.

Volentes & firmiter præcipientes quòd præmissa, omnia & singula, prout superiùs distinguuntur, teneantur, & inviolabiliter observentur, & quòd Ballivi & Ministri nostri contravenientes, per Justiciarium nostrum, vel, in ipsius defectum, per nos graviter puniantur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Lincolniam, 7. die Februarii.

Per ipsum Regem & totum Concilium.

Pro Amano Bangorensi Episcopo, de libertatibus conservandis.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 16.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Grey, Justiciario suo Northwalliæ, salutem.

Cùm nuper, ad prosecutionem Venerabilis Patris, Amani Bangorensis Episcopi, nobis suggerentis quòd Prædecessores sui, Episcopi loci prædicti, ante conquæstum terræ nostræ Walliæ, per, celebris memoriæ, Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Patrem nostrum, factum, semper quieti esse consueverunt de evasione prisonum extra prisonas suas, in terrâ prædictâ.

Et quòd idem Dominus Edwardus post conquæstum suum terræ illius, per Litteras suas Patentes, quas confirmavimus, concessit Amano, tunc Episcopo Loci pædicti, quòd ipse, & Successores sui, Episcopi Ecclesiæ prædictæ, uterentur & gauderent pacificè & quietè eisdem juribus, libertatibus, possessionibus, & consuetudinibus, quibus ipse & Prædecessores sui, Episcopi loci illius, usi & gavisi fuerint temporibus retroactis:

Et quod Willielmus Trumwyn, Vicecomes noster de Kaernarvan, ipsum Episcopum, pro eo quòd David ap Meiller, & Wladosa Uxor ejus, Tenentes prædicti Episcopi, nuper, de tonsura bidentium aliorum, in Curiâ suâ indictati, & eâ occasione imprisonati, a prisonâ illâ evaserunt, molestavit multipliciter, & inquietavit minùs justè:

Vobis mandaverimus quòd, vocatis coram vobis prædictis, Episcopo & Willielmo, auditisque eorum rationibus, si vobis constare posset omnes Episcopos loci prædicti, ante conquæstum prædictum, & post, ac etiam post confectionem litterarum, & confirmationem prædictarum, & eorum Successores, Episcopos ibidem, de hujusmodi evasione semper fuisse quietos; tunc, molestationibus & inquietationibus, eidem Episcopo inferendis, supersederi facientes, ipsum inde quietum esse permitteretis, prout temporibus retroactis fieri consuevit: & nos de toto processu, coram vobis, virtute ejusdem mandati nostri, indè habitò, ac etiam de toto facto vestro in hac parte, in proximo Parliamento nostro, quod habituri eramus apud Lincolniam, distinctè & apertè redderetis certiores: A. D. 1316.

Ac jam, per recordum & processum, virtute mandati nostri prædicti, per vos habita, & in Cancellariâ nostrâ retornata, compertum sit quòd Prædecessores dicti Episcopi, ante conquæstum terræ prædictæ, & post; & idem Episcopus, post confectionem litterarum, & confirmationem prædictarum, semper quieti de hujusmodi evasione extiterunt, & esse debent; nec in aliquo pro hujusmodi evasione respondere consueverunt:

Ac etiam quòd idem Vicecomes, pro eo quod nuper, ad Scaccarium de Kaernarvan, super compotum suum, per Rogerum de' Mortuo Mari, Justiciarium nostrum Walliæ, & Camerarium nostrum de Kaernarvan, oneratus fuit de decem libris, ad levandas de dicto Episcopo pro evasione prædictorum David

A.D. 1316. Edw. 2. David & Wladosæ, distrinxit prædictum Episcopum, & non alia ratione;

Nos, nolentes quod præfatus Episcopus, contra libertatem suam prædictam, per hujusmodi exactionem voluntariam indebitè prægravetur, seu etiam oneretur, vobis mandamus quòd, ab exactione hujusmodi, præfato Episcopo faciendâ, penitùs desistentes, ipsum, juxta formam concessionis & confirmationis prædictarum, libertate prædictâ pacificè uti & gaudere permittatis; & districtionem, si quam eidem Episcopo eâ occasione feceritis, sine dilatione relaxetis eidem.

Volumus enim Camerarium nostrum de Kaernarvan, in compoto suo ad Scaccarium nostrum, de prædictis decem libris penitùs exonerari.

Teste Rege apud Lincolniam septimo die Februarii. A.D. 1316. Edw. 2.

ET mandatum est Thomæ de Cheddeworth, nuper Camerario Regis de Kaernarvan, quod ab exactione hujusmodi, præfato Episcopo faciendâ, penitùs desistet; & ipsum, juxta formam concessionis & confirmationis prædictarum, libertate prædictâ pacificè uti & gaudere permittat. Et districtionem, si quam eidem Episcopo ea occasione fecerit, sine dilatione relaxat eidem: Et Rex vult ipsum Camerarium, in compoto suo ad Scaccarium Regis, de prædictis decem libris penitùs exonerari.

Teste ut supra.

De Conductu pro Electo Eborum.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 8.

REX omnibus Amicis & fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm, discretus Vir, & noster Clericus carissimus, Magister Willielmus de Melton in Archiepiscopum Eborum Electus, ad Sedem Apostolicam, ad prosequendum negotium Electionis suæ prædictæ, de nostrâ licentiâ se divertat:

Nos, eundem Electum desiderantes, nostri contemplatione, favorabiliùs pertractari, vos Amicos rogamus, vobis fidelibus mandantes, quatinus eundem Electum, cùm per loca, seu districtus vestros, in eundo versus dictam Sedem, vel exindè redeundo, transitum facere, vel in eisdem locis morari contigerit, habentes nostri intuitu specialitèr commendatum, ei, aut familiæ suæ, in personis, aut rebus suis, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set eis potiùs, quotiens opus fuerit, & super hoc, ex parte ejusdem Electi fueritis requisiti, salvum & securum conductum suis sumptibus habere faciatis. A.D. 1316.

In cujus, &c. per trienuium duraturas.

Teste Rege apud Lincolniam octavo die Februarii.

Per ipsum Regem.

Duppl.

De Wallensibus ad Pacem recipiendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Humfredi de Bohun Comitis Hereford & Essex confidentes, ad recipiendum ad pacem & voluntatem nostram Wallenses, qui contra nos in partibus Walliæ hostiliter insurrexerunt, & alios, qui de inimicitiâ nostrâ cum ipsis Wallensibus in dictis partibus existunt, plenam tenore præsentium committimus potestatem. A.D. 1316.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Lincolniam decimo tertio die Februarii.

Per ipsum Regem.

Pro Archiepiscopo Nidrosiensi, de licentia Mercaturam excercendi in Anglia.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 2.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm de gratiâ nostrâ speciali concesserimus venerabili Patri, Elano Archiepiscopo Nidrosiensi, quòd ipse quosdam A.D. 1316.

A. D. 1316. *Edv. 2.* dam homines & servientes suos, cum bonis & mercimoniis ipsius Archiepiscopi, in Angliam mittere possit, ad morandum & de eisdem bonis & mercimoniis negotiandum ibidem, prout sibi melius viderint expedire:

Vobis mandamus quòd hominibus & servientibus prædictis, in veniendo infra Regnum nostrum prædictum, cum bonis & mercimoniis prædictis, ibidem morando, & de eisdem negotiando, & exindè redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, vel gravamen; set potiùs ipsis salvum & securum conductum habere faciatis; ita tamen quod homines & servientes prædicti legales excerceant mercandisas, & consuetudines faciant debitas & usitatas in eodem Regno, & sufficientem securitatem inveniant quòd ipsi bona, seu mercimonia aliqua ad Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, pro sustentatione eorumdem, non ducent, seu duci facient, seu cum illis communicent quovismodo. A. D. 1316. *Edv. 2.*

Nolentes autem quòd homines & servientes prædicti, seu bona & mercimonia prædicta, per ipsos, infra Regnum nostrum prædictum, ut præmittitur, ducenda, pro transgressionibus aliquibus, per alios, quàm per ipsos, perpetratis, aut etiam pro debitis, de quibus ipsi principales debitores aut plegii non existant, per nos, aut Ministros nostros, aut alios quoscumque, nullatenus arestentur.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teste Rege apud Lincolniam decimo sexto die Februarii.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Norwegiæ, de restitutione facienda.

A. D. 1316. *An. 9. E. 2.* *Claus. 9. E. 2. m. 17. d.*

MAgnifico Principi, Domino H. Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illustri, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, cum successibus semper prosperis & votivis.

Gravem, dilectorum nobis, Burgensium Villæ nostræ Berwici super Twedam querimoniam recepimus, continentem quòd, cùm ipsi nuper quandam navem suam, diversis bonis & mercimoniis, ad Valentiam quingentarum, viginti & septem librarum, quatuordecim solidorum, & octo denariorum, nuper in partibus Flandriæ carcari fecissent, ducendam exinde usque ad dictam Villam Berwici, ad negotiandum ibidem de eisdem:

Dictaque navis, in eundo supra mare versus Villam prædictam, impulsu venti contrarii, usque ad portum vestrum del Wyke casualiter fuisset agitata; quidam Ballivi & Ministri vestri dictam navem, cum omnibus bonis & mercimoniis prædictis, in eâ existentibus, voluntariè arrestârunt, & ea ceperunt ad opus vestrum, ut dicebant; sicque eadem navis, bona & mercimonia, eisdem Burgensibus hactenus, contra justitiam, detenta fuerunt, & adhuc detinentur, in ipsorum Burgensium grave dispendium, & depauperationem manifestam. A. D. 1316.

Et quia eisdem Burgensibus nostris, circa recuperationem bonorum & mercimoniorum suorum prædictorum, congruo remedio subvenire volumus, ut tenemur, Magnificentiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dictis Burgensibus, vel eorum Attornatis, seu Procuratoribus, has litteras nostras vobis deferentibus, debitam restitutionem de navi, bonis & mercimoniis prædictis, secundum juris exigentiam, nostris precibus, fieri faciatis; ita, si placet, quòd non oporteat nos per ipsos sollicitari ampliùs ex hâc causâ.

Et, quid indè, ad nostri rogatum, duxeritis faciendum, nobis rescribere velitis per præsentium portitorem.

Dat. apud Lincolniam vicesimo die Februarii.

De Wallensibus ad Pacem recipiendis.

A. D. 1316. *An. 9. E. 2.* *Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.*

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Rogeri de Mortuo Mari de Chirk confidentes, *&c. prout supra de 13. Febr.* A. D. 1316.

Teste Rege apud Lincolniam, vicesimo die Februarii.

Per ipsum Regem.

De

A.D. 1316. Edw. 2. — A.D. 1316. Edw. 2.

De servitio pro Guerra Scotiæ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 19. d.

REX, dilecto consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Satis, ut credimus, vobis constat qualiter Robertus de Brus, suique Complices & Fautores, Inimici & Rebelles nostri, dudùm contra, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, quondam Regem Angliæ, Genitorem nostrum, proditionaliter insurgentes, & adhuc in hujusmodi rebellione pertinaciter perdurantes, tàm nostra, quàm fidelium nostrorum Castra, Fortalicia, Villas, & Terras, in Terrâ nostrâ Scotiæ, ac aliis Terris nostris adjacentibus, invaserunt & occupârunt, homicidia, deprædationes, incendia, sacrilegia, & alia innumera facinora inhumanitèr perpetrando.

Et, quia ordinavimus, & esse proponimus, Domino concedente, in quindenâ Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurâ, apud Novum Castrum super Tynam, cum equis & armis, & toto servitio nobis debito, ad proficiscendum exindè contra prædictos Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum Rebellionem & nequitiam viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendum; A.D. 1316.

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd ad prædictos, diem & locum, sitis ad nos cum equis & armis, & toto servitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiscendum exindè nobiscum, & cum aliis fidelibus nostris, contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum induratam malitiam & proterviam potenter & viriliter, divino savente præsidio, reprimendas.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & vestrum, ac Regni nostri commodum diligitis, nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Lincolniam vicesimo die Februarii.

Consimiles Litteræ diriguntur subscriptis; videlicet,

Thomæ de Brotherton Comiti Norffolciæ, &c.

De potestate ad tractandum cum Roberto de Brus, super sufferentia Guerræ.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Scot. 9. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Roberti de Umframvill Comitis de Anegos, Mauritii de Berkele, & Ricardi de Horsle, plenam fiduciam reportantes,

Ad tractandum super sufferentiâ guerræ, inter nos, & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores, contra nos de guerrâ existentes, usque ad Festum Pentecostes, vel ulteriùs, prout melius expedire viderint, duraturâ,

Eisdem, Comiti, Mauritio & Ricardo, & duobus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem:

Et ad sufferentiam illam, per juramentum, in animam nostram præstandum, & aliis modis & viis rationabilibus, vallandi & firmandi eisdem, Comiti, Mauritio, & Ricardo, & duobus eorum, plenam potestatem, & speciale mandatum committimus per præsentes; A.D. 1316.

Ratum habituri, firmum, & gratum, quicquid per prædictos, Comitem, Mauritium & Ricardum, vel duos eorum, factum, firmatum, seu vallatum fuerit, nomine nostro, in præmissis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Lincolniam vicesimo secundo die Februarii.

Per ipsum Regem.

De proficiscendo contra Wallenses.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.

REX, dilecto & fideli suo, Hugoni le Audele, Justiciario Cestriæ, vel ejus Locum tenenti, salutem.

Quia intelleximus quòd quidam, Inimici & Rebelles nostri, in Walliâ, aggregatâ sibi ingenti multitudine male- A.D. 1316.

A.D. 1316. Edw. 2. factorum, & pacis nostræ perturbatorum, contra nos surrexerunt; per quod injunximus, dilecto & fideli nostro, Johanni de Cherleton, quòd ipse ad eorumdem Inimicorum & Rebellium nostrorum proterviam & malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendum, modis omnibus, quibus poterit, insistat:

Vobis mandamus quod omnes homines de ballivâ vestrâ, tàm equites, quàm pedites, ad arma potentes, quotiens opus fuerit, eligi & congregari faciatis:

Et vos ipsi, simul cum ipsis hominibus, prompti sitis & parati ad proficiscendum, cum præfato Johanne, contra Inimicos & Rebelles nostros supradictos, ad eorum malitiam in hac parte, cum Dei auxilio, repellendum. A.D. 1316. Edw. 2.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & salvationem Regni nostri, & partium prædictarum, diligitis, nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Lincolniam vicesimo sexto die Februarii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est, mutatis competenter mutandis, Vicecomiti Salopiæ.

De proclamatione super armis Militaribus suscipiendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 16. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Quia, in Parliamento nostro, apud Lincolniam ultimò convocato, de communi consilio nostro extitit concordatum, quòd omnes illi de Regno nostro, qui habent quinquaginta libratas terræ, vel redditûs, aut feodum unius Militis integrum, valens quinquaginta libras per annum, & ea per annum integrum tenuerint, sive de nobis, sive de alio teneant, & Milites non sint, arma militaria suscipiant citra Festum Sanctæ Trinitatis proximò futurum, vel in eodem Festo ad ultimum.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in pleno Comitatu tuo, ex parte nostrâ, publicè facias proclamari, quod omnes illi de Ballivâ tuâ, qui habent quinquaginta libratas terræ, vel redditûs, aut feodum unius Militis integrum, valens quinquaginta libras per annum, & ea per annum integrum tenuerint, de quocumque teneant, & Milites non sunt, arma militaria suscipiant citra Festum supradictum, vel in eodem Festo, ut est dictum. A.D. 1316.

Et de nominibus omnium illorum, qui tantum terræ, vel redditûs, seu hujusmodi feodum in Ballivâ tuâ habent, & ea tenuerint, sicut prædictum est, nobis sub sigillo tuo constare facias in Festo supradicto; remittens nobis hoc breve.

Et scias quòd de gestu tuo, in executione hujusmodi mandati nostri, diligenter inquirere volumus, & extunc remedium super hoc fieri faciemus.

Teste Rege apud Lincolniam vicesimo octavo die Februarii.

Consimiles litteræ diriguntur singulis Vicecomitibus per Angliam.

De Ordinationibus observandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 15. dor.

REX Vicecomiti Lincolniæ, salutem.

Cùm nuper quasdam Ordinationes, per Prælatos & Proceres Regni nostri factas, approbaverimus, & per literas nostras patentes confirmaverimus, ipsasque per singulos Comitatus Regni nostri miserimus, mandantes quod eædem Ordinationes fuissent in omnibus observatæ;

Ac jam intellexerimus quod eædem Ordinationes sunt minùs benè observatæ, undè plurimum conturbamur:

Nos, volentes Ordinationes illas in omnibus & singulis articulis earum firmiter observari, tibi præcipimus quod Ordinationes prædictas, quæ penes te residant, in Comitatu tuo, quotiens opus fuerit, publicari, & eas in omnibus, & singulis earum articulis, quantum in te est, teneas firmiter, & observes, & per alios in Ballivâ tuâ, ex parte nostrâ, præcipias similiter observari. A.D. 1316.

Scire faciens omnibus, quod transgressores eorumdem graviter puniri volumus, prout decet.

Et hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Clipston sexto die Martii.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

A. D. 1316. Edw. 2. — A. D. 1316. Edw. 2.

De Amaneno de Lebreto, ad Parliamentum veniendo.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 15. d.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Amaneno Domino de Lebreto, salutem.

Literas vestras nuper recepimus, continentes quòd ad Parliamentum nostrum, quod apud Lincolniam in Quindenâ Sancti Hillarii proximò præteritâ fecimus summoneri, juxta mandatum nostrum, vobis inde directum, accedere non potuistis; tum quia idem mandatum vobis minus tardè porrectum fuit, tùm quia tempore receptionis mandati illius fuistis occupati, unà cum dilectis & fidelibus nostris, Johanne de Benstede, & Thoma de Cantebr. circa negotia nostra, vobis & ipsis commissa, in Ducatu prædicto expedienda.

Ex quibus causis absentiam vestram, in dicto Parliamento, excusatam habere supplicâstis; ulteriùs deprecantes quòd, finito Parliamento prædicto, nostram voluntatem vobis significare curaremus, super hiis quæ penes vos fieri vellemus; quibus, ut dictæ vestræ literæ continebant, estis pro totis viribus præparati.

Unde vobis ad grates assurgimus speciales, vobis significantes quòd, in dicto Parliamento, de nostro & Procerum Regni nostri consensu, quidam Prælati, Comites, Barones, & alii de Concilio nostro nominati & deputati fuerunt ad tractandum & ordinandum finaliter negotia, terram nostram Scotiæ tangentia, & alia de quibus vos volumus informari. A. D. 1316.

Set, quia iidem Prælati, Comites, Barones, & alii, sic deputati, Londoniis jam existentes, ex causâ præmissâ finaliter nondum pertractârunt:

Vos, per latorem præsentium, inde ad præsens non potuimus certiorare; set cum negotia illa fuerint finaliter pertractata, vobis nostram voluntatem, per nostras litteras, non tardabimus intimare.

Sperantes quod ad nostri honores & obsequia vos inveniemus promptos & paratos, sicut nos, &c. bonæ memoriæ, Dominus Edwardus, Genitor noster, vos invenimus temporibus retroactis.

Dat. apud Clipston decimo quarto die Martii.

De Wallensibus ad Pacem recipiendis.

A. D. 1316. An. 8. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 28.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Willielmi de Monte Acuto, confidentes, *&c. prout supra dat. 13. Febr.*

Teste Rege apud Oneston decimo sexto die Martii. A. D. 1316.

Per ipsum Regem.

Ad Constabularium Franciæ, de Flandrensibus.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

REX Nobili Viro, Domino G. de Castellione, Comiti de Porcien. & Constabulario Franciæ, Amico suo karissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Scripsistis nobis datum fuisse vobis intelligi, quòd de Regno nostro ad Flandrenses, & de Flandria in Regnum nostrum victualia indies ducuntur & cariantur: & quòd Custodes in Portubus Maris, eâ de causâ per nos deputati, minus benè se habent in Commissis sibi super negotio antedicto;

De quibus plurimùm admiramur: præsertim cum præmissa non sint verisimilia, pro eo quod dicti Flandrenses in homines nostros nuper irruerunt super Mare, & deprehensos interfecerunt. A. D. 1316.

Verumptamen defectus, si qui sint in Custodiâ illâ, in Portubus supradictis, illos corrigi, & transgressores, quos in hac parte inveniri contigerit, puniri, prout convenit, faciemus.

Teste Rege apud Leghton Busard, decimo nono die Martii.

De

A. D. 1316. Edw. 2. A. D. 1316. Edw. 2.

De tractando de concordia, inter subditos Regnorum Angliæ & Norwagiæ.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 1. m. 26.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd,

Cùm per homines de terrâ Norwagiæ Hominibus & Mercatoribus de Regno nostro, & per Homines & Mercatores de eodem Regno nostro Hominibus & Mercatoribus de dicto Regno Norwagiæ, dampna fuissent data & illata hinc & inde, ex quibus dissensiones graves & discordiæ sunt secutæ, & dampna graviora poterunt evenire, nisi illata modo debito emendentur, & aliàs in hoc casu remedium apponatur,

Nos, pacem mutuam, dilectionem, ac communionem inter incolas & subditos Regnorum prædictorum affectantes confoveri, ad tractandum cum illis, quos ejusdem Regni Norwagiæ Rex ad hoc deputaverit pro se & suis, super amicabili reformatione & emendâ dampnorum sic datorum & illatorum, ac firmâ concordiâ inter nostros & ipsius Regis Norwagiæ subditos faciendâ (ita tamen quod tractanda in hoc casu nobis referantur, antequam confirmentur) dilectis nobis, Bernardo Barran, Siglano Sus, & Johanni de Walton, Mercatoribus, infra Regnum nostrum conversantibus, ac duobus eorum (quorum dictum Johannem unum esse volumus) plenam, tenore præsentium, committimus potestatem. A. D. 1316.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Windesoram, duodecimo die Aprilis.

Per ipsum Regem & Concilium.

ET iidem, Bernardus, Siglanus, & Johannes, Mercatores, quos Rex mittit ad partes Regni Norwagiæ pro eisdem negotiis expediendis, habent Literas Regis de salvo & securo conductu, per unum annum duraturas. A. D. 1316.

Ad Regem Nowegiæ, super tractatu antedicto.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 12. d.

MAgnifico Principi, Domino H. Dei gratiâ, Regi Norwagiæ illustri, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Litteras vestras, super dampnis, hominibus nostris per vestros, & vestris per nostros, ut refertur, hinc inde datis & illatis, amicabilitèr pacificandis, nostris litteris, priùs vobis inde directis, nuper recepimus responsales; continentes quòd affectatis ut aliqui, nostro, & hominum, ac Mercatorum de Regno nostro, per vestros dampna passorum, nomine ad tractandum indè, in Regnum vestrum mitterentur.

Super quibus vobis duximus intimandum, quòd, licet deceret, ex diversis causis, quod vestri erga nos venirent, ad tractandum super negotiis antedictis; verumptamen, pro bono pacis, & mutuæ dilectionis, ac communionis, inter Subditos nostros & vestros nutriendo, dilectos nobis, Bernardum Barran, Siglanum Sus, & Johannem de Walton, Mercatores, infra Regnum nostrum conversantes, ad tractandum, nostro, & hominum, & Mercatorum nostrorum prædictorum nomine, unà cum illis, quos pro vobis & vestris deputaveritis, super dampnis hinc indè datis & illatis, ut est dictum, & reformatione ac satisfactione eorumdem, ad vos duximus destinandos.

Rogantes quatinus ipsos velitis gratiose admittere: & pro præmissis faciendis & complendis, pro vobis & vestris, alios, pacis, dilectionis, & communionis prædictorum zelatores, cum festinatione commodâ deputare: jubere etiam negotium illud, quatenus bono modo fieri poterit, maturare; ut sic idem negotium, ad communem utilitatem nostrorum & vestrorum Subditorum, valeat expediri.

Et, quid inde duxeritis faciendum, nobis, per aliquem dictorum, Bernardi, Siglani, & Johannis, versus nos priùs primitùs venientem, si placet, rescribatis.

Dat. apud Wyndesoram duodecimo die Aprilis.

De

De orando pro Rege & Regina.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 15. d.

REX Religiosis Viris, & in Christo sibi dilectis, Magistro Ordinis fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & fratribus universis, in Capitulo suo generali apud Tholosam in proximo celebrando, salutem, & Spiritûs Sancti gratiâ, in favore caritatis, dirigi in agendis.

Quanto ineffabilis divinæ miserationis præsidium, in urgentibus necessitatibus, seu agendis quibuslibet, humiliùs & devotiùs imploratur, tanto, ut nostra tenet fiducia, successus prosperior & eventus felicior subsecuntur.

Quamobrem, de vestrâ devotione & sincerâ in Domino caritate specialiter confidentes, ac sperantes quòd eò nostram, ac Isabellæ Reginæ Angliæ Consortis nostræ, necnon Edwardi Primogeniti nostri, salutem, statúmque prosperum & tranquillum Regni nostri Angliæ, aliarumque terrarum, nobis subditarum, ac felicem expeditionem negotiorum, nobis incumbentium hiis diebus, teneriùs diligatis, quò nos ad vestrum precipuè ordinem nostros affectus hactenus direximus, & devotione fratrum ejusdem Ordinis fiduciam gessimus ampliorem.

Firmâ etiam credulitate tenentes, per orationum vestrarum suffragia, nobis inæstimabile bonum cœlestis Munificentiæ, in nostris dirigendis, & peragendis negotiis, uberiùs affuturum:

Caritatem vestram sinceris affectibus requirimus & rogamus, quatinus Domino nostro Jesu Christo, qui est omnium vera salus, & per quem Reges regnant, & Principes dominantur, nos, Reginam Consortem nostram, & dictum Primogenitum, sedulis precibus & devotis orationibus commendetis; ipsius Clementiam suppliciter exorantes, ut sic Regni temporalis regimen, quod, ipso disponente, suscepimus, dictáque negotia nostra prosperè expedire, per suæ subventionis potentiam, valeamus, quòd ad laudem sui nominis, nostrique, ac Regni, & aliarum terrarum nostrarum utilitatem, cedere valeat & honorem.

Dat. apud Westmonasterium, 24. die Aprilis.

De assecuramento pro Roberto de Brus, super Treuga tractaturo.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 24.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quod, de circumspectione & industriâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Magistri Johannis Waleweyn, Adæ de Wynbourne, & Magistri Jordani Moraunt, plenam in Domino fiduciam reportantes, ipsis, aut duobus eorum, assecurandi, nomine nostro, Robertum de Brus, vel alios de Scotiâ, contra nos in guerra existentes, quos infra Regnum nostrum accedere contigerit, ad tractandum de treugis, seu pace, inter nos & Scotos ineundis, per conductum, & omnibus aliis modis, quibus melius faciendum viderint, plenam, tenore præsentium, Committimus potestatem. A.D. 1316.

Nos autem rata habebimus atque firma ea, quæ dicti fideles nostri, vel duo eorum, nostro nomine, Ordinaverint, vel fecerint in præmissis, & ea, quantum in nobis est, observari firmiter faciemus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 28. die Aprilis.

De Procuratoribus, ad tractandum cum prædicto Roberto Ordinatis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Ibid.

REX universis, ad quos &c. salutem.

Noveritis quod nos, de fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Magistri Johannis Waleweyn, Adæ de Wyneborn, & Magistri Jordani Moraunt, plenam fiduciam obtinentes, ipsos nostros facimus, Ordinamus, & Constituimus veros & legitimos Procuratores, & nuncios speciales: A.D. 1316.

Dantes eisdem plenam & liberam potestatem, & mandatum speciale tractandi

A.D. 1316. Edw. 2. ctandi cum Roberto de Brus, aut cum Procuratoribus, sivè nuntiis ejusdem, plenam & specialem ad hoc habentibus potestatem, de treugis, seu sufferentiâ guerræ, necnon de reformatione pacis & concordiæ, super discordiis, guerris, controversiis, injuriis, dampnis, quæstionibus, petitionibus, & actionibus quibuscumque, quæ fuerunt, & sunt, & esse possent inter nos & subditos nostros, & ipsum Robertum & homines de Scotiâ, & alios sibi adhærentes, occasione quacumque:

Ac treugas, sufferentiam, pacem, & concordiam, prout expedire viderint, cum eodem Roberto, pro se & hominibus prædictis, & sibi adhærentibus, ineundi, vallandi, firmandi, & etiam roborandi; dum tamen idem Robertus, seu Procuratores & nuncii sui, consimilem potestatem habentes, easdem treugas, seu sufferentiam, pacem, & concordiam securitate consimili duxerint roborare; A.D. 1316. Edw. 2.

Ac omnia & singula faciendi, quæ ad præmissa, vel aliquod præmissorum poterunt pertinere, & quæ nos facere possemus si præsentes essemus.

Promittentes, pro nobis, & hæredibus nostris, ratum & firmum habere quicquid, per dictos Procuratores, & nuncios nostros, vel duos eorum, gestum, actum, & factum, seu etiam Procuratum fuerit in præmissis, & quolibet præmissorum.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Scedula Instructionum pro Literis in Franciam & Vasconiam expediendis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Ex Scedula in Tur.

PRimò provideatur quod in Litteris, quæ mittuntur Domino Regi Franciæ, & Reginæ Franciæ, specialiter exprimatur, quod dictus Rex negotia, Litteras, Jura, & Gentes, Domini nostri Regis, ad ipsum Regem venientes, recommendata velit habere, & ea defendat, & custodiat sicut sua.

Item, *Scribatur, quasi per eundem modum, Domino Karolo, Comiti de Valoys*;

Item, *Domino Ludovico, Comiti de Deureux*;

Item, *Domino Philippo, Comiti Pictaven.*

Item, *Domino Karolo, Comiti Marchiæ*;

Item, *Comiti Sabaudiæ*;

Item, *Domino Miles de Noseriis*;

Item, *Domino Guaucherio, Domino de Castilhon, Constab. Franciæ*;

Item, *Comiti Foresii*;

Item, *Domino de Mercosio*;

Item, *Domino R. Episcopo Maclovicensi*;

Item, *Domino Alex. Episcopo Bricoensi*;

Item, *Domino Stephano de Bournay, Cancellario Domini Regis Franciæ*;

Item, *Honorabili Viro, P. de Didiciaco, Consiliario ejusdem Regis*;

Item, *Domino Guillielmo de Aycuria Militi, Consiliario dicti Regis.*

Item, *Sunt renovandæ pro Guillielmo de Casis, de feodo & expen. Litteræ, dudum factæ pro Priore de Manso; & super hoc debent videri Rotuli.* A.D. 1316.

Item, *In Vasconia Domino A. Episcopo Agenn. & significetur ei, quod Rex audivit qualiter ipse benè se habuit erga negotia & Officiales suos, de quibus regratiatur ei; & roget eum quod sic, vel melius se habeat in futurum, & negotia sua, jura, & terras recomendata velit habere.*

Item, *Scribatur Domino G. Episcopo Xanton. idem*;

Item, *Idem Capitulo Xanton.*

Item, *Idem Agneti Abbatissæ Xanton. Monasterii Beatæ Mariæ*;

Item, *Idem Priori Sancti Eutropii Xanton.*

Xanton.:
Item, *Idem Priori Monasterii Sanctæ Gemmæ*;
Item, *Idem Priori de Monasterio Novo*,
Item, *Idem Priori de Sanyon*,
Item, *Idem Abbati de Sancto Dessabloceo*,
Item, *Idem Priori Sancti Stephani de Moretauba*,

Item, *Domino P. Ramundi, Præceptori Domûs de Salvaubano, Ordinis Sancti Johannis Jerolimit. & scribatur sibi Consiliario nostro*;

Item, *Idem Domino A. de Lebreto*;

Item, *Idem Domino G. Episcopo Tholosan*;

A. D. 1316. Edw. 2. *losan*; *& in illâ, si placet, roget Dominus Rex quod, contemplatione ipsius & amore, idem Episcopus B. de Casis, Filio Gullielmi de Casis, fidelis servitoris sui, provideat de Beneficio competenti*;

Item, *Scribatur Domino B. de Guito, Vicecomiti Leom. & Altivillaris*;

Item, *Domino Domino A. Buardi de Pierchaco Militi*;

Item, *Scribatur Domino A. de Credonio, prout est vel fuerit Ordinatum.*

Item, *Marchioni, regratiando sibi de eo quod consentire voluit super restitutione exituum Ducatûs, cum sit adhuc, Regi faciendâ; & quod velit interponere partes suas apud Card. & alios, quos negotium illud tangit, quod idem negotium finaliter expediatur; & super hoc scribatur cuilibet Cardinali, & ali per se, & mittantur Lugdun. per proprium Nuncium Regis cum festinatione.*

Item, *Amarico de Credon, quod ipse velit Senescalciam regere, scilicet, usque ad Festum Sancti Michaelis promimo futurum.*

Per breve de privato Sigillo.

Item, *Scribatur Domino R. Episcopo Petrag. quod servitores Regis, Jura, & terras suas recomendata velit habere.* A. D. 1316. Edw. 2.

Item, *Idem Domino G. Episcopo Aquen.*

Item, *Idem Domino T. Episcopo Vasaten.*

Item, *Idem Domino A. Archiepiscopo Burdegalen.*

Item, *Transcribantur ea quæ facta, postea in Thesauraria recondita fuerant, recognitiones feodorum, homagia, & alia, deveria & supprisa in Vasconiâ tangentia, prout per Dominum Thesaurarium nuper extitit Ordinatum.*

Item, *Fiant aliæ Litteræ in Cancellaria liberatæ.*

Item, *Pro Villis Agen. Condomii, Marmandæ, Montis Clari, & omnibus aliis Villis Agenn. in quibus Rex recognoscat quod ea, quæ dictæ Villæ sibi dederunt pro subsidio guerræ suæ Scotiæ, sunt gratuita; & quod dictis Villis servitutem, vel aliqua alia præjudicia non afferant in futurum, & fiant 3. vel 4. Litteræ ejusdem tenoris.*

Ad Karolum Comitem de Valoys, de Negotiis in Curia Franciæ prosequendis.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Ex Transcript. in Turr.

REX Nobili Viro, Domino Karolo, Comiti de Valoys, Consanguineo suo karissimo, salutem.

Dum diligentiam, quam circa negotia nostra in Curiâ Magnifici Principis, Domini Lodovici, Regis Franciæ & Navarræ Illustris, Fratris nostri karissimi, prosperanda hactenus apposuistis, ad mentem reducimus, pro hiis, quæ nos contingunt, ad vos fidentius duximus recurrendum.

Quocirca amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus benivolentiam, sic conceptam, velitis gratis operibus continuare, & nostra negotia, ac Gentes nostras, ad Curiam prædicti Fratris nostri pro negotiis nostris declinantes, habere specialiter commendata; ut, vestro Consilio mediante, nostra negotia uberius prosperentur; propter quæ vobis ad grates speciales teneri meritò debeamus. A. D. 1316.

Dat. apud Westmonasterium, 15. die Maii, Anno, &c. nono.

Ad Episcopum Agennensem super Negotiis in Ducatu Aquitaniæ.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Ex Transcript. in Turr.

REX Venerabili in Christo Patri, A. eâdem gratiâ, Episcopo Agenniciæ, salutem.

Ex relatione fidedignâ ad nostrum auditum jam pervenit, quod erga nos, & nostros Officiales, & Ministros, in Ducatu prædicto, bene & gratanter vos gessistis, & in dies gerere non desistis in hiis, quæ nos contingunt, grata consilia impendendo; unde vobis grates referimus speciales: A. D. 1316.

Vestram Paternitatem cum instantiâ deprecantes, quatinus benivolentiam vestram & fidelitatis constantiam velitis erga nos, & nostros continuare, & nostras Gentes circa negotia, nos in dicto

A. D. 1316. Edv. 2. dicto Ducatu tangentia, habere specialiter commendata; ita quod vobis exindè teneri meritò debeamus.

Dat. apud Westmonasterium, 15. die Maii, Anno, &c. nono. A. D. 1316. Edv. 2.

Ad Regem Franciæ.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

Excellentissimo Principi, Domino L. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Domino & Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Quanto de vestra benivolentia Regia, & fraternitatis sinceritate specialiùs confidimus, tanto pro nobis & nostris Magnificentiam vestram, cum majori fiducia, sæpius excitamus.

Vestram igitur Serenitatem affectuosis precibus deprecamur, quatinus benivolentiam, sic conceptam, velitis graciosè continuare, & nos, ac negotia nostra apud vos, & in Curiis expedienda, ac Gentes nostras, apud vos venientes & declinantes, habere specialiter commendatas; & ipsas Gentes nostras, ac terras, & jura nostra, infra potestatem vestram protegere, &, sicut confidimus, defendere tanquam vestra.

Dat. apud Westmonasterium, 17. die Maii.

Ad Reginam.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Rom. & Fr. 9. E. 2. m. 9.

Excellentissimæ Dominæ, Dominæ Clementiæ, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Reginæ, Edwardus, &c. salutem, cum honoris & gloriæ assiduis incrementis.

De vestræ mansuetudinis & benivolentiæ magnitudine plenam fiduciam reportantes, in hiis, quæ specialiùs insident nobis cordi, eo confidentius vestram Excellentiam excitamus, quo speramus firmiùs velle annuere votis nostris.

Quamobrem Serenitatem vestram affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus nos, ac negotia nostra, penes Dominum vestrum Regem, & fratrem nostrum carissimum, expedienda, ac Gentes nostras, ad ipsum Dominum Regem & vos, pro ipsorum expeditione negotiorum, declinantes, habere velitis specialiter commendatos; & eisdem gentibus nostris, in prosecutione & defensione jurium nostrorum, favoribus assistere, si placet, & auxiliis oportunis. A. D. 1316.

Dat. apud Westmonasterium, 17. die Maii.

De Civitate Burdegaliæ, Coronæ Angliæ & Cameræ Regis annexanda.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Vasc. 9. E. 2. m. 7.

Rex Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem, & præsentibus dare fidem.

Regalem decet Magnificentiam fideles & benè meritos, & præcipuè illos, qui fidei constantis fervore Regiis beneplacitis adhæserunt, & laudabilia obsequia impenderunt, favore regio communire: & quanto fideles hujusmodi ad tam utilia obsequia inveniuntur promptiores, tanto eos debet Regiâ benivolentiâ gratiosiùs amplecti, & inter sibi peculiares meritò numerare; ut sic ad grata obsequia subditi se reddant imposterum promptiores, & Præsidentes obsequentibus majorem gratiam exhibeant & favorem.

Cùm itaque, dilecti & fideles nostri, Jurati & Comunitas Civitatis nostræ Burdegaliæ, Progenitoribus nostris, quondam Regibus Angliæ, & Ducibus Aquitaniæ, ac nobis, temporibus transactis, laudabiliter deservierint, in obsequiis dictorum Progenitorum nostrorum & nostris labores indefessos sustinendo: & jam nobis supplicaverint ut ipsos, licet in nostrâ benivolentiâ & gratiâ, sicut cæteri fideles nostri, recumbant, velimus nostræ Cameræ annectere prærogativâ dilectionis specialis; A. D. 1316.

Nos, ad grata & laudabilia servitia, per ipsos, & eorum Antecessores, Progenitoribus nostris prædictis, & nobis impensa, nostræ considerationis intuitum dirigentes, speramus etiam quòd, quatenus ipsos, & Civitatem nostram prædictam, nostris, & Hæredum, ac Successorum nostrorum affectibus specialiùs

A.D. 1316. Edw. 2. cialiùs conjunxerimus, eatenus nos, hæredes, & Successores nostri, illos, & eorum Hæredes, ac Successores inveniemus in futurum ad nostra, & Hæredum, ac Successorum nostrorum beneplacita promptiores,

Majorem, Juratos, ac Comunitatem Civitatis nostræ prædictæ, nostræ & Hæredum, ac Successorum nostrorum Cameræ perpetuò duximus annectendos; volentes & concedentes pro nobis, Hæredibus, & Successoribus nostris, quòd Civitas nostra supradicta Coronæ Angliæ & Cameræ nostræ, Hæredum, ac Successorum nostrorum, imperpetuùm remaneat sic annexa: & quòd a Coronâ Regni nostri Angliæ aut Camerâ nostrâ, Hæredum, vel Successorum nostrorum, ad manus, usum, vel proprietatem alterius nullatenus transferatur.

Hoc tantummodò excepto, quòd Civitas prædicta per nos, Hæredes, & Successores nostros, nostro, & ipsorum Hæredum, & Successorum nostrorum Primogenitis, ut futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs prædicti, dari, transferri valeat & concedi: & quòd ea nichilominus Coronæ Regni Angliæ annexa remaneat, & Privilegiis Cameræ nostræ, Hæredum, & Successorum nostrorum, sicut prius, gaudeat & utatur.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo octavo die Maii.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Navibus Regis Castellæ arestandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Vasc. 9. E. 2. m. 10.

REX Senescallo suo Vasconiæ, qui nunc est, & qui pro tempore fuerit, vel ejus Locum tenenti, salutem.

Cùm dudùm, tempore Domini Edwardi, nuper Regis Angliæ, Patris nostri, graves controversiæ & discordiæ,

Inter, bonæ memoriæ, Sanctium, quondam Regem Castellæ, & Gentes, & subditos suos ex unâ parte, & Cives nostros Baion ex alterâ, occasione diversarum deprædationum, & captionum bonorum, usque ad magnam pecuniæ quantitatem, per Gentes dicti Regis Castellæ, super quosdam Cives Civitatis nostræ prædictæ factarum inter quos Arnaldus de Sancto Martino bonis & Mercimoniis suis, ad valentiam ducentarum & Triginta Marcarum, per dictas Gentes dicti Regis Castellæ extitit deprædatus, sicut per sufficientem probationem & legitimam satis liquet,

Exortæ fuissent:

Et postmodum dictus Rex Castellæ Magistrum Johannem, Judicem Curiæ suæ, & Gondisalvum Martini, cum Litteris ipsius Regis apertis: Majorque & Communitas Civitatis prædictæ, Arnaldum de Villar, & Johannem Bardir, Concives suos, cum sufficientibus litteris & mandatis, pro discordiis & controversiis prædictis hinc inde pacificandis (Deo propitio) & sedandis, ad dicti Patris nostri præsentiam transmisissent:

Idemque Pater noster, de unanimi assensu & concordia Procuratorum prædictorum, & ipsorum præsentiâ, inter alia, ordinâsset quod omnes Naves, & alia bona quæcumque, dictorum Civium Baion, quæ per Gentes & Subditos dicti Regis Castellæ, infra Regna sua, vel extra, capta fuerunt, ut præmittitur, seu etiam occupata, infra certum terminum, jam diu est Elapsum, restituerentur, per sæpedictum Regem Castellæ, illis Civibus de Baion, a quibus capta fuerunt, seu eorum Hæredibus, aut etiam Attornatis; sicut per inspectionem Rotulorum de Cancellaria dicti Patris nostri, de Anno Regni sui vicesimo primo, sumus pleniùs informati:

Et subsequenter, pro eo quòd dictus Rex Castellæ Ordinationem prædictam, prout concordatum extitit, nullatenus observavit, Petrus de Peneestre, quondam Constabularius Castri Dovorriæ, & Custos quinque Portuum nostrorum, diversa bona & Mercimonia hominum & Mercatorum de Regno Castellæ, in Portu nostro de Sandwico inventa, ad mandatum dicti Patris nostri arestâsset: cujus quidem arestationis prætextu, præfatus Arnaldus de Sancto Martino recuperavit quinquaginta & quinque solidos Sterlingorum, in parte satisfactionis Ducentarum & Triginta Marcarum prædictarum:

Cúmque nuper, postquam Regni nostri Regimen suscepimus, Dominus Fernandus, nunc Castellæ & Legionis Rex illustris, occasione quarundam aliarum controversiarum & discordiarum, inter subditos suos ex unâ parte, & Cives nostros Baion, ac quosdam alios subditos nostros ex alterâ, de Novo exortarum, & similiter Com-

A. D. 1316. Edw. 2. munitas Civitatis nostræ prædictæ Procuratores suos Solempnes hinc inde sufficienter constitutos, pro controversiis & discordiis illis hinc inde pacificandis, ad nostram præsentiam transmisissent;

Nos, habitis cum illis de Consilio nostro,

Tàm super discordiis illis sic de Novo exortis, quàm etiam super antiquis discordiis prædictis, quæ tempore dicti Patris nostri inter Gentes dicti Regis Castellæ & Gentes Baion, ut præmittitur, contingebant,

Deliberatione & Consilio pleniori, ordinavimus, inter cætera, de consensu Procuratorum eorumdem, quod prima Ordinatio prædicta, per dictum Patrem nostrum facta, quam dictus Dominus Sanctius Rex per Litteras suas taliter approbavit, compleretur, & firmiter servaretur.

Et licet prædictus Arnoldus de Sancto Martino, pro recuperatione bonorum suorum prædictorum, Litteras nostras speciales dicto Domino Fernando, nunc Regi Castellæ, postmodum detulisset; & tàm erga ipsos, qui per ipsum Regem Castellæ, quàm etiam erga ipsos, qui per nos ad Ordinationes prædictas complendas & observandas, juxta formam Ordinationum illarum, hinc inde fuerant assignati, cum omni diligentiâ, quâ potuit, pro justitiâ, super deprædatione, ut præmittitur, sibi factâ, consequendâ prosecutus fuisset; petendo cum justitiâ, quod antiqua Ordinatio, per Progenitorem nostrum dudum facta, & per Progenitorem ipsius Regis Castellæ approbata (de quâ complendâ & servandâ dicta Ordinatio, per nos facta, expressam facit mentionem) prout justum fuerit compleretur:

Commissarii tamen dicti Regis Castellæ, ad dictas Ordinationes complendas & servandas, unà cum nostris Commissariis, apud Fontem Rabidum assignati, super antiquâ Ordinatione prædictâ (quamvis Ordinatio illa ipsis ibidem, sub magno Sigillo Progenitoris nostri prædicti, exhibita fuisset & ostensa) quicquam facere non curàrunt; set omnino sibi in exhibenda justitia defuerunt; prout per Litteras Patentes Gaillardi de Sancto Paulo Militis, Domini de Eyre, & Magistri Petri Arnaldi de Vico (quos nostros Commissarios deputavimus ad præmissa) plenius nobis constat. A. D. 1316. Edw. 2.

Propter quod, desiderantes prædicto Arnoldo, super præmissis, congruum remedium exhiberi, de bonis & Mercimoniis Johannis Barik Marinarii, & quorumdam aliorum Mercatorum, de potestate dicti Regis Castellæ, nuper apud Portesmuth, de mandato nostro, occasione prædictâ, arestatis, quadraginta libræ Sterlingorum præfato Arnoldo, in partem satisfactionis Ducentarum, & viginti, & quinque Marcarum, & viginti Denariorum, de totali Summa prædicta residuorum, per Vicecomitem nostrum Suthamptoniæ liberatæ fuerunt, sicut per returnum ipsius Vicecomitis, nobis in Cancellaria nostra inde factum, nobis constat.

Et quia præfato Arnaldo, super recuperatione Centum, Sexaginta, & quinque Marcarum, & viginti Denariorum (qui adhuc sibi solvendi restant de totali Summa prædictâ) necnon dampnorum, quæ Arnaldus, occasione deprædationis prædictæ, legitimè coram vobis docere se poterit incurrisse, volumus cum justitiâ subvenire;

Vobis mandamus, quod omnia bona & Mercimonia hominum & Mercatorum, de potestate dicti Regis Castellæ, quæ infra terram nostram Vasconiæ poterunt inveniri, usque ad valentiam Centum, Sexaginta, & quinque Marcarum, & viginti Denariorum prædictorum, necnon æstimationis dictorum dampnorum, cum vobis inde legitimè constiterit, ut est dictum, sine dilatione qualiber arestari, & salvò custodiri faciatis, quousque præfato Arnoldo, de Centum Sexaginta, & quinque Marcis, & viginti Denariis, de dampnis prædictis, ad plenum fuerit satisfactum, vel aliud a nobis super hoc habueritis in mandatis.

Data apud Westmonasterium, 18. die Maii.

Per Concilium.

De prorogatione Servitii Summoniti de Guerra Scotiæ.

A. D. 1316. An. 9. E. 2. Claus. 9. E. 2. m. 6. d. REX Vicecomiti Middlesexiæ, salutem.

Licet nuper tibi præcepimus, quod summoneri faceres Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, Priores, & alias personas Ecclesiasticas, ac etiam viduas, & alias mulieres de Balliva tuâ, qui de nobis tenent per servitium Militare, vel per Serjantiam, vel de custodiis Archiepiscopatuum, seu aliis custodiis, sive wardis, in manu nostrâ existentibus, quod, ad Quindenam A. D. 1316.

A.D. 1316. Edv. 2. denam Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futuram, haberent ad nos, apud novum Castrum super Tynam, totum Servitium suum, nobis debitum, cum equis & armis bene munitum, & paratum ad proficiscendum exinde nobiscum, & cum aliis fidelibus Regni nostri contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros:

Ac etiam summoneri faceres Comites, & Barones, ac omnes alios de Ballivâ tuâ, qui de nobis tenent in capite, quod essent ad nos, ad prædictos diem & locum, cum equis & armis, & toto servitio, quod nobis debent, ad progrediendum similiter nobiscum, contra memoratos Scotos, ad eorum malitiam & rebellionem perfidas conterendum; præmissa, in locis in Ballivâ tuâ, ubi expedire videres, nichilominus ex parte nostra publicè proclamando;

Ob aliquas tamen certas causas, diem illum, usque Festum Sancti Laurentii proximò futurum, duximus prorogandum:

Et ideo tibi præcipimus, in fide, quâ nobis teneris, firmiter injungentes, quòd Summonitionem & Prorogationem prædictas, ac præmissa, in locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, ex parte nostra, in formâ prædictâ, facies proclamari: A.D. 1316. Edv. 2.

Ita quod prædicti, Prælati, ac cæteræ personæ Ecclesiasticæ, ac viduæ, & mulieres de Ballivâ tuâ (qui de nobis tenent per Servitium Militare vel per Serjantiam, vel de custodiis prædictis) habeant Servitium suum prædictum ad nos, ad prædictum locum, dicto Festo Sancti Laurentii: dictique Comites, Barones, & omnes alii de Ballivâ tuâ, qui de nobis tenent in Capite, sint ad nos, ad dictos diem & locum, cum equis & armis, & toto servitio suo, quod nobis debent, ad progrediendum nobiscum contra Scotos memoratos, in formâ prædictâ;

Et hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 27. die Maii.

Eodem modo præceptum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De fidelitate Nordanhumbrorum contra Scotos continuanda.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Pat. 9. E. 2. p. 2. m. 19.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis hominibus, & omnibus aliis de Comitatu Northumbriæ, ad quos &c. salutem.

Fidei vestræ constantiam, sinceræque dilectionis integritatem, quas erga nos & Coronam Angliæ, Scotis (Inimicis & Rebellibus nostris) resistendo, & jus nostrum hæreditarium ac libertatem paternam strennè defendendo, hactenus prætendistis, vestra bona & efficacia opera (humanæ laudis præconiis commendando, quæ jam in remotis partibus sunt diffusa) dilucidè manifestant; super quibus vobis referimus multas grates.

Nos itaque, super angustiis diversis & assiduis, intollerabilibusque oppressionibus & molestiis, cùm per homicidia, tùm etiam per rapinas & incendia, per dictos Inimicos nostros, & eorum conatus illicitos, pluries vobis factis (de quibus dolemus, non immeritò, & turbamur) vobiscum compatimur in intimis cordis nostri. A.D. 1316.

Consolamini igitur, & fidelitatis vestræ puritatem, laudabiliter, ut præmittitur, præostensam, continuare studeatis jugiter & feliciter in futurum.

Nos igitur, ad succurrendum vobis contra incursus & hostiles agressus hostium prædictorum, ad vos manu armatâ, collecto excercitu, in brevi, cum Dei adjutorio, veniemus; prout dilectus & fidelis noster, Johannes de Felton, Constabularius noster Castri de Alnewyk, vobis dicere & exponere benè novit; cui in hiis, quæ vobis super adventu nostro ad partes illas, & aliis adventum illum tangentibus, ex parte nostrâ duxerit exprimenda, velitis fidem indubiam adhibere.

Teste Rege apud Westmonasterium tricesimo die Maii.

De Villa Sanctæ Fidis, ac aliis Villis de Ducatu Aquitaniæ Coronæ Angliæ annexandis.

A.D. 1316. An. 9. E. 2. Vasc. 9. E. 2. m. 3.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Fideles, & benè meritos, ac Regiis obsequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam suis affectibus, talibus annectere vinculis & unire, A.D. 1316.

A. D. 1316. Edw. 2. re, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipsorum servitia fructuosa, efficiantur imposterùm promptiores.

Nos igitur,

Ad grata & utilia obsequia, per dilectos & fideles nostros, Consules & Universitatem Villæ nostræ de Sanctâ Fide, in Ducatu prædicto, frequentèr & utilitèr nobis impensa, nostræ considerationis intuitum dirigentes,

Concessimus eis, pro nobis, & Hæredibus nostris, per has nostras patentes litteras imperpetuùm duraturas, quòd Villam nostram prædictam, per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus;

Hoc tantummodo excepto, quòd Villa prædicta per nos, Hæredes, & Successores nostros, nostro, & ipsorum Hæredum, & Successorum nostrorum, Primogenitis, ut futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeat & concedi, ut Villa illa, per donationem hujusmodi, Coronæ Regni Angliæ specialiter conjuncta remaneat & annexa.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium primo die Junii.

Per ipsum Regem & Concilium.

A. D. 1316. Edw. 2. *Consimiles litteras habent Consules & Universitas Villæ Regis de Gontaldo, in Ducatu prædicto.*

Dat. ut supra.

Consimiles litteras habent Consules & Universitas Villæ Regis de Sancto Machario, in Ducatu prædicto.

Dat. ut supra.

Consimiles litteras habent Consules & Universitates, videlicet,

Villæ Bellimontis in Petragoricinio, in Ducatu prædicto,
Villæ & Castri de Meleriis in Petragor. in Ducatu prædicto,
Villæ Lyndeye in Petragor. in Ducatu prædicto,
Montis Passerii,
Villæ Franchæ,
Villæ Regis de Florentiâ; necnon Universitates, ac Nobiles, & Ignobiles de Guaurâ in Comitatu prædicto.

Nullo Rege Francorum existente, scribitur Concilio & Magnatibus, super Dromonda capta.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell.

REX CONCILIO FRANCIÆ, salutem & dilectionem.

Ingruente nuper insolitâ caristiâ bladorum, & aliorum victualium in Regno nostro, de Concilio nostro, ad partes exteras, pro bladis & aliis victualibus ibidem quærendis, & in Regnum nostrum ducendis, ordinavimus destinare.

Et, ut Mercatores alienigenæ, hujusmodi victualia in Regnum nostrum ducere, eo ampliùs animarentur, quo eis accessus securior pararetur, ipsos (videlicet, de Regnis Siciliæ, Ispanniæ, Januenses, & alios Orientales & Occidentales) in Regnum nostrum venire volentes, suscepimus in salvum & securum conductum nostrum, & defensionem nostram specialem; eis super hoc nostras literas concedendo.

Et postmodùm,

Pro eo quòd quidam Berengarius Banks, Custos quarundam Navium Fratris nostri, tunc Regis Franciæ, supra Mare, in partibus Calesiæ, quandam magnam Navem de Januâ, vulgariter vocatam DROMUND, frumento, olleo, melle, & aliis victualibus, in partibus exteris, ad opus nostrum pro parte carcatam, & apud les Dunes, juxta portum nostrum de Sandwyco, intra Regnum nostrum, sub protectione & conductu nostro existentem, vi armatâ cepit & abduxit, & usque ad dictam Villam Calesiæ fecit cariare; & plures Malefactores, de Comitivâ dicti Berengarii, in captione Navis prædictæ, diversos Mercatores & Marinarios Navis illius verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt, A. D. 1316.

Tàm dictum Fratrem nostrum, tunc Regem, quam Berengarium rogavimus ut Navem prædictam, cum bladis & victualibus, sic abductis, ad dictum locum de les Dunes reduci, & alia commissa corrigi facerent & emendari; quod quidem negotium, per mortem dicti Fratris nostri, remansit infectum.

Cùmque postmodùm, inter vos, & venerabilem Patrem W. Oxoniensem Episcopum, & dilectum Consanguineum & Fidelem nostrum Johannem de Britanniâ, Comitem Richemundiæ, tunc in partibus Franciæ, pro negotiis nostris,

A. D. 1316. Edw. 2. nostris, existentes, concordatum fuisset quòd, in Octabis Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò præteritis, aliqui fideles, ex parte vestrâ & nostrâ, usque Whytsand mitterentur, pro informatione super præmissorum veritate, & executione ulteriùs super eisdem debite faciendis,

Nulli tamen de vestris, pro præmissis faciendis, tunc accesserunt (de quo plurimùm admiramur) licet nos, juxta concordiam illam, quosdam fideles nostros, in Octabis prædictis, usque ad dictam Villam de Whitsand misissemus, qui ibidem, per sex dies sequentes, moram continuam fecerunt, adventum ipsorum, qui ex parte vestrâ ibidem venire debuissent, expectando; prout dilectus Clericus noster, Henricus de Cantuariâ, quem ad vos ex hâc causâ transmittimus, vobis poterit pleniùs explanare.

Et quia non est justum quòd per vestros, nostris, aut aliis in Regnum nostrum, pro nostrâ & populi nostri utilitate, venientibus, gravamina irrogentur, vel irrogata prætereant incorrecta, præsertim cùm non solùm Mercatores, versus partes vestras venientes, infra Regnum nostrum, salvò facimus custodiri, set victualia a Regno, & Potestate nostrâ ad partes vestras permisimus, & permittimus cariari;

Vestram circumspectionem & benivolentiam requirimus & rogamus, quatenus, præmissis ponderatis, Navem A. D. 1316. Edw. 2. prædictam, cum bladis, victualibus, & aliis, in eâ existentibus, usque ad prædictum locum de les Dunes reduci, & ea, quæ minùs ritè, non sine nostro dedecore, in præmissis sunt attemptata, sine dilatione emendari faciatis; &, quid indè duxeritis faciendum, nobis rescribere velitis per Clericum memoratum.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo sexto die Julii.

Eodem modo mandatum est subscriptis, mutatis competenter mutandis; viz.

Nobili Viro, Domino Miloni de Noyers,
Nobili Viro, Domino Carolo, Comiti Valesiæ, Consanguineo Regis carissimo,
Domino Lodowyco, Comiti de Ebroicis, Consanguineo Regis carissimo,
Nobili Viro, Domino Carolo, Comiti Marchiæ, Consanguineo Regis carissimo,
Nobili Viro, Domino Philippo, Comiti Pictaviæ, Consanguineo Regis carissimo,
Nobili Viro, Domino G. de Castillione, Comiti Portienc. & Constabulario Franciæ.

Ad Januenses, de Auxilio Scotis præstito.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 31. d.

REX, Nobilibus Viris, Capitaneo, Civibus, & toti Communitati Civitatis Januensis, salutem, cum dilectione sincerâ.

Inter Progenitores nostros, quondam Reges Angliæ, & Incolas Regni nostri, ac vos, Progenitores, & Antecessores vestros, Cives Civitatis prædictæ, ab antiquo fuit, & inviolabiliter permansit, ut didicimus, dilectionis Integritas conservata.

Set, ecce! quodam Scoto, Inimico & Rebelle nostro, nuper per fideles nostros in Villâ nostrâ Novi Castri super Tynam capto, & ibidem carceri nostro mancipato, quædam literæ, valdè suspectæ, Roberto de Brus, Proditori & Inimico nostro Capitali, tanquam Regi Scotiæ, per Simonem Dentur, Concivem vestrum Januensem, de galearum & armorum, generum diversorum, eidem Roberto, contra nos & fideles nostros, per ipsum Simonem & Manuelem Majanacham, servitio faciendo, di- A. D. 1316. rectæ inveniebantur in custodiâ dicti Scoti: quæ nobis fuerunt postmodùm præsentatæ; de quibus movemur, non immeritò, & turbamur, præsertim cùm nos omnes Cives, & Mercatores, ac Marinarios Civitatis vestræ prædictæ, ubique infra Potestatem nostram venientes, semper a tempore, quo Regni nostri regimen suscepimus, protegi & tueri præceperimus, tanquam nostros.

Vestram igitur amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatos, Simonem & Manuelem, qui præfato Inimico nostro, præstando sibi contra nos servitium & juvamen, nituntur, ut præmittitur, adhærere, sic punire & corrigere studeatis, nostris precibus & amore, quòd cedat cæteris vestris Concivibus in exemplum, nè contra nos aut Regnum nostrum præsumant talia de cætero attemptare; & ita, si placeat, quòd ab amoris consideratione, inter Progenitores nostros prædictos, &

7 E vos,

A.D. 1316. Edw. 2. vos, & Progenitores vestros, hincindè antiquitùs observatâ, discedi non oporteat quovismodo.

Dat. apud Westmonasterium decimo octavo die Julii. A.D. 1316. Edw. 2.

Pro Theophania de Sancto Petro, Nutrice Reginæ.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 29.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Notum facimus, tàm præsentibus, quàm futuris, quòd nos, dum nos, & Isabella Regina Angliæ, Consors nostra carissima, apud Pontisaram, in partibus transmarinis, eramus, ad requisitionem ipsius Consortis nostræ, concessimus & dedimus Theophaniæ de Sancto Petro in Campis, Dominæ de Bringnencourt, nutrici præfatæ Consortis nostræ, & Uxori Johannis de Morviller Militis, quingentas Libras Sterlingorum, percipiendas, & habendas, ex dono nostro, de exitibus Comitatûs Pontivi, pro Terris, Tenementis, & Redditibus, ad opus Liberorum ipsius Theophaniæ, de primo marito suo Procreatorum, emendis. A.D. 1316.

Et, ut prædicti Liberi, Terras, Tenementa, & Redditus, emenda de prædictâ pecuniâ, hæreditarie possiderent, eas quingentas Libras Sterlingorum dictis, Theophaniæ & Johanni de Morviller, Marito suo, solum fecimus pro causâ prædictâ, ad opus dictorum Liberorum, adimplendâ.

In cujus, &c.

Dat. apud Lincolniam quarto die Augusti.

Litera Haquini Norwegiæ Regis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell.

MAgnifico Principi ac Potenti, Amico suo in Christo carissimo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ illustri, Haquinus, eâdem gratiâ, Rex Norwegiæ, sinceræ dilectionis affectum, cum salute.

Magnificentiæ vestræ Literas, nuper apud Civitatem Bergensem, 15. Kal. Augusti, querimoniam Burgensium Villæ vestræ Berewici super Twedam recepimus, continentes,quòd Navis eorumdem Burgensium, in Portu nostro Delwiku, fuerat per nostros homines arestata, ut iidem Burgenses in vestrâ præsentiâ proposuerunt conquerendo, sicut in vestris literis, indè confectis, expressiùs continetur.

Ad ea verò, quæ literis vestris sunt inserta, taliter respondemus; quod quidam Mercatores, Villæ vestræ Berewick antedictæ, in quodam Portu Regni nostri Widahel existentes, quendam Militem, lateris nostri Custodem, Præsidem illius Provinciæ, ex parte nostrâ deputatum, tunc specialia nostra negotia ibidem exercentem, ad se, sub umbrâ pacis, & perfectæ amicitiæ, cum aliis decem Domicellis, Nobilibus Regni nostri, ad prandium & suum convivium, in navem ipsorum Mercatorum amicabiliter invitârunt.

Et Miles antedictus, cum prædictis decem Nobilibus, nullius mali conscius, nec sinistræ aliquid suspicionis habens, simpliciter ad prandium & totaliter inhermis accessit, eorumdem homines & servientes suos, a se licentians, ad propriam domum remisit, ne dictis Mercatoribus & Nautis in expensis existeret onerosus; ipsorum fidelitati & securitati commodè se committens. A.D. 1316.

Ipsi verò Mercatores & Nautæ prædicti, Sathanæ Satellites, & Ministri Dyaboli, Sanguinem innocentem effundere sitientes, convivii gaudium in homicidii facinus converterunt, ipsum Militem, ad mensam eorum, cum prædictis Domicellis suis, recumbentem, Nautis ipsis ministrantibus eisdem ante mensam, projecerunt in facies inviatorum, pro secundo ferculo, aquam bullientem & cineres inignitos; alii verò Nautæ, fraudulenter subarmati cum trusoriis, cultellis, & gladiis, in ipsos, sic scaturizatos & stupefactos, singulos irruerunt crudeliter occidentes.

Et, quia Fratres, Germani, & Consanguinei ipsius Militis, & aliorum Nobilium, secum occisorum, Hæredes & Uxores eorumdem, gravem coram nobis deposuerunt querelam, nè factum, tàm enorme & crudele, remaneret impunitum, tandem Navem eorum de Berewik, qui dictum maleficium in dicto Milite, & aliis prædictis secum occisis, perpetrârunt, Sociorumque eorumdem, infra districtus nostri Dominii, per Consanguineos & Hæredes dictorum, ut præmittitur,

A. D. 1316. Edw. 2. mittitur, occisorum, adinventam, arestari permisimus & capi, causis sufficienter exigentibus supradictis.

Script. apud Civitatem Bergensem 5. Idus Augusti, anno Regni nostri decimo septimo. A. D. 1316. Edw. 2.

Ad Cardinales, de Archiepiscopo Casshellensi Electo.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

VEnerabili in Christo Patri A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Eo libentiùs, quæ nobis insident cordi, negotia Paternitati vestræ commendamus, quo ampliùs confidimus quòd, pro eorum expeditione, vestra velit benivolentia affectuosiùs laborare.

Nuper siquidem, Casshellensi Ecclesiâ, per mortem Maur. nuper Archiepiscopi loci illius, Pastoris solatio destitutâ, Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiæ, petitâ a nobis, prout moris est, eligendi licentiâ, & obtentâ, ad electionem de futuro Pontifice procedentes,

Quidam ex ipsis, videlicet, Decanus cum decem Canonicis, ad partem se trahentes, non in Capitulo illius Ecclesiæ, set apud Villam Killociæ, venerabilem Patrem Johannem, Episcopum Corcagensem, postulârunt in Archiepiscopum Ecclesiæ supradictæ,

Quidam verò, alii Canonici ejusdem Ecclesiæ, ad Ecclesiam Casshellensem accedentes, Magistrum Thomam, Archidiaconum Ecclesiæ illius, in suum Archiepiscopum elegerunt.

Verùm, quia neutra dictarum, postulationis & electionis, nobis hactenus, prout ad nos pertinet, extitit præsentata pro nostro assensu Regio obtinendo, set iidem, postulatus & electus, ad præsentiam Domini Summi Pontificis, ad prosequendum hujusmodi negotium, se, ut accepimus, diverterunt;

Nos, considerantes statum terræ nostræ Hiberniæ, qui, furente quorumdam insaniâ, bellis & contentionibus variis miserabiliter oppressus est hiis diebus; & quod, si quisquam Hibernicus præficiatur in Archiepiscopum Ecclesiæ supradictæ, quæ inter puros Hibernicos, & homines, siquidem bestiales & indoctos, situatur, majora pericula nobis, & fidelibus nostris, in dictâ terrâ, poterunt de facili evenire; præsertim cùm jam quamplures ex illis, relictâ ligiantiâ suâ, Scotis, Inimicis nostris, nuper quasdam partes in dictâ terrâ hostiliter ingressis, & varia ibidem committendo flagitia, proditionaliter adhæserunt, & nobis, unà cum ipsis, Inimici palàm effecti sunt & Rebelles: A. D. 1316.

Ac sperantes quòd, per sollicitudinem Prælati ydonei, dictæ Ecclesiæ præficiendi, dictorum Rebellium tumultus meliùs sedari poterunt, & pacis tranquilitas faciliùs reformari;

Paternitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, si dictas, postulationem & electionem, auctoritate Domini Summi Pontificis contigerit infirmari, & Idem Dominus Summus Pontifex dictæ Ecclesiæ de pastore ydoneo voluerit providere, tunc, dilectum nobis in Christo, Fratrem Galfridum de Ailham, de Ordine Minorum (virum utique in Religionis observantiâ probatum, & divini verbi exhortatione facundum) velitis, si placet, eidem Domino Summo Pontifici, nostri rogaminis contemplatione, sinceris affectibus commendare; &, ut idem frater Galfridus regimini dictæ Ecclesiæ præponatur, intuitu Dei & nostri, efficaciter interponere partes vestras.

Speramus etenim quòd, per ipsius sollicitudinem, divino sibi assistente præsidio, populus, suo committendus regimini, a suis cohibebitur insolentiis, & in viam salutis & gratiæ dirigetur.

Dat. apud Eborum vicesimo die Augusti.

Eodem modo mandatum est Cardinalibus subscriptis, &c.

Pro eodem Electo.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

REX dilecto Clerico suo, Magistro Andreæ Sapiti, salutem.

Quia pro dilecto nobis in Christo, Fratre Galfrido de Aylsham, de Ordine Minorum, diversis Cardinalibus, amicis nostris, in Curiâ Romanâ, Litteras nostras direximus speciales, quòd, si contigerit postulationem & electionem, nuper minùs ritè factas, ut asseritur, de Pontifice præficiendo in Ecclesiâ Casshellensi, auctoritate Domini Summi Pontificis infirmari, A. D. 1316.

Tunc

A. D. 1316. Edw. 2. Tunc iidem Cardinales, pensatis virtutibus, quibus dictus Frater Galfridus insignitur, ipsum velint dicto Domino Summo Pontifici sinceris affectibus commendare; & ut regimini dictæ Ecclesiæ præponatur, nostri intuitu, interponere partes suas:

Vobis mandamus quòd dicto negotio promovendo, licitis modis omnibus, quibus poteritis, consilium vestrum & auxilium efficaciter apponere studeatis. A. D. 1316. Edw. 2.

Dat. apud Eborum vicesimo die Augusti.

De Fratribus Ordinis Minorum in Hibernia corrigendis.

A. D. 1316. Rom. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7.

REX, Religioso Viro, in Christo sibi dilecto, Fratri Ordinis Fratrum Minorum Ministro generali, salutem.

Quia, ex frequentibus relatibus diversorum fidelium nostrorum, didicimus quod quidam Fratres Hibernici de vestro Ordine, suæ professionis immemores, &, rejectâ propriâ honestate, quosdam, de ligeantiâ nostrâ, in Terrâ nostrâ Hiberniæ, ad Confœderationes cum Scotis, Inimicis nostris, faciendas suis persuasionibus instigârunt (ex quibus jam in eâdem Terrâ, tàm nobis, quàm fidelibus nostris, diversa dampna & dispendia contigerunt) & adhuc, de die in diem, Hibernicos laicos ad rebellandum nobis, & ad adhærendum dictis Scotis, jam dictam Terram hostiliter ingressis, modis, quibus poterunt, non desinunt incitare.

Nos, ob specialem affectum, quem erga vestrum Ordinem & Fratres ejusdem, hactenus habuimus, & adhuc habemus, desiderantes potiùs dictorum Fratrum insolentiam per vos, juxta Ordinis vestri disciplinam, cohiberi, quàm per nos, seu Ministros nostros quicquam fieret contra ipsos in hac parte, dilectos nobis in Christo, Fratrem Thomam Godman, Ministrum Ordinis vestri in Hiberniâ, & Fratrem Galfridum de Aylsham, Confratres vestros, de statu dictorum Fratrum Hibernicorum informatos, ad informandum vos, conjunctim & divisim, de actibus eorumdem Fratrum Hibernicorum, ad vos duximus destinandos. A. D. 1316.

Rogantes quatinus eisdem Fratribus, Thomæ & Galfrido, in hiis, quæ vobis dicent ex parte nostrâ in præmissis, fidem credulam adhibeatis: & circa correctionem dictorum Fratrum Hibernicorum tale remedium apponatis, quòd non oporteat nos, ad ipsorum refrænendam malitiam, manum apponere graviorem.

Cæterùm, quia, ob reverentiam vestri Ordinis, & specialem affectum, quem ad personam dicti Fratris Galfridi optinemus, diversis Cardinalibus, Amicis nostris, in Curiâ Romanâ, pro promotione ejusdem Fratris Galfridi ad Regimen Ecclesiæ Casshellensis, nostras litteras direximus speciales; vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus adventum ipsius Galfridi velitis benigniùs acceptare, & promotioni ejusdem negotii, pro honore Ordinis vestri, assistere consiliis & auxiliis oportunis.

Dat. apud Eborum vicesimo die Augusti.

Ad Comites Regni, de veniendo contra Scotos.

A. D. 1316. Ar. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 16. d.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Satis est manifestè divulgatum, & vobis similiter credimus esse notum, qualiter Scoti, Inimici & Rebelles nostri, majorem partem Terræ nostræ Scotiæ usurpârunt, & ibidem homicidia, deprædationes, incendia, & alia facinora diversa perpetrârunt: ac, malis illis non contenti, Regnum nostrum Angliæ pluries ingressi sunt, in eodem mala & facinora consimilia perpetrantes, Ecclesiam Sanctam & Populum nostrum sub tributo ponentes, in nostri, ac vestri, & cæterorum fidelium nostrorum dampnum, & vituperium, & exhæredationem manifestam. A. D. 1316.

Per quod, ad repulsionem dictorum Inimicorum nostrorum, & eorum induratam malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendam, ad partes boriales jam dirigimus gressus nostros, cum quibusdam Comitibus, Baronibus, & cæteris Fidelibus nostris, cum equis & armis, potenter nobiscum existentibus jam ibidem.

Et, quia, in tanto, & tam arduo negotio, super salvatione Sanctæ Ecclesiæ, & Regni nostri defensione, quisquam de eodem Regno se excusare non potest, quin ad hoc manum apponat adjutricem,

A. D. 1316. Edw. 2. jutricem, & totum posse, ad quod sufficere poterit, quovis modo;

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermissis, cum equis & armis, quanto potentiùs poteritis, ad nos usque ad dictas partes boriales modis omnibus accedatis; ita quod sitis ad nos apud Novum Castrum super Tynam, in Octabis Sancti Michaelis proximò futuris ad ultimum, &c, cum cæteris fidelibus nostris, contra Inimicos nostros, ad eorum malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, reprimendas, & ad dictum Regnum nostrum Angliæ & Populum nostrum, infra fines ejusdem Regni salvandum; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & vestrum, ac salvationem Regni nostri diligitis, modis omnibus faciatis.

De consilio autem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Magnatum, nobiscum jam existentium, concordatum est quòd omnia Bona & Catalla, Terræ, & Tenementa illorum, qui per nos sic præmuniti fuerint de veniendo in defensione Regni nostri, & non venerint, in manum nostram capiantur, retinenda quousque, de Consilio Prælatorum, & Magnatum de Regno nostro prædicto, dicta pœna fuerit ordinata; de quibus omnibus vos volumus præmuniri. A. D. 1316. Edw. 2.

Scientes pro certo quòd, si in pœnam hujusmodi incideritis, ad vos graviter capiemus juxta formam, indè sic concordandam, quam, infra proximos quindecim dies, post prædictas Octabas, per nos & Prælatos, Comites, Barones, & cæteros Magnates de dicto Regno, tunc nobiscum existentes, volumus & faciemus concordari.

Teste Rege apud Eborum vicesimo die Augusti.

Eodem modo mandatum est subscriptis, &c.

Ad Vicecomites de Proclamatione veniendi contra dictos Scotos facienda.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Ibid.

REX Vicecomiti Lincolniæ, salutem.

Quia Scoti, Inimici nostri, majorem partem, *&c. ut supra, usque hæc verba, viz.*

Tibi præcipimus, firmitèr injungentes, quòd in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè facias proclamari, quòd omnes & singuli, quinquaginta libratas terræ, vel redditûs, & ampliùs habentes, omnibus aliis prætermissis, cum equis & armis, quanto potentiùs poterunt, ad nos usque ad dictas partes boriales modis omnibus accedant, *&c. ut supra.* A. D. 1316.

EOdem modo scribitur singulis Vicecomitibus ultra Trentam, & Vicecomiti Notinghamiæ & Derbiæ; set, in Comitatibus Eborum, Northumbriæ, Cumbriæ, Westmerlandiæ, & Lancastriæ, est alia forma de levando populum, contra dictos Inimicos, quæ irrotulatur in Rotulo Scotiæ de eodem anno.

De subsidio in Vasconia pro Guerra Scotiæ concesso.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Vasc. 10. E. 2. m. 11.

REX, dilecto & fideli suo, Reymundo Marquesii, salutem.

Cùm, dilecti & fideles nostri, Universitates & alii de terris nostris Agenensii & Vasatesii, in dicto Ducatu, pro expeditione guerræ nostræ Scotiæ, & aliorum negotiorum, nobis incumbentium, quædam subsidia nobis gratanter facere promiserint, in pecuniâ numeratâ, certis terminis nobis, vel gentibus nostris, in dicto Ducatu nostro, solvendâ; ad quæ quidem subsidia recipienda estis nostro nomine deputatus.

Nósque postmodùm (pro eo quòd pecuniam pro guerrâ prædictâ oporteret nos habere, & dilecti Mercatores nostri, de Societate Bardorum de Florentiâ, super subsidiis prædictis, pecuniam nobis concesserint liberare) vobis mandaverimus quòd totam pecuniam, de hujusmodi subsidiis, vobis ad opus nostrum liberatam, vel etiam liberandam, Johanni Maffey & Simoni Gouche, Mercatoribus de Societate prædictâ (quos Daffus de Bard, & cæteri socii Mercatores de eâdem Societate, Londoniis commorantes, ad hoc, dictæ Societatis periculo, nominârunt) vel alteri dictorum, Johannis & Simonis, per Indenturam, A. D. 1316.

A. D. 1316 *Edw. 2.* denturam, inter vos & ipsos, vel alterum ipsorum inde conficiendam, cum omni festinatione quâ poteritis, liberaretis;

De quo nichil hactenus fecistis, ut accepimus, ad grave dampnum nostrum, & in retardationem expeditionis guerræ nostræ prædictæ manifestam, undè, nec inmeritò, conturbamur; præsertim cum iidem Mercatores pecuniam, nobis per ipsos, pro expeditione guerræ prædictæ, ut præmittitur, concessam, nobis liberare non teneantur, quousque eam a vobis receperint de Subsidiis antedictis: &, pendente solutione & receptione dictorum Subsidiorum, nostris sumptibus & periculo, in dictis partibus commorentur:

Vobis maudamus, in fide, quâ nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd totam pecuniam, de hujusmodi Subsidiis, vobis ad opus nostrum liberatam, vel etiam liberandam, præfatis, Johanni & Simoni, vel eorum alteri, omni excusatione, cavillatione, & dilatione postpositis, particulatim, prout eam receperitis, liberetis juxta tenorem mandati nostri, priùs vobis indè directi.

Et taliter vos habeatis in hac parte, quòd, per vestri defectum, gravior retardatio guerræ nostræ, seu aliorum negotiorum nostrorum, non eveniat, per quod ad vos graviter capere debeamus. A. D. 1316 *Edw. 2.*

Volumus enim vos, de illis pecuniarum summis, quas præfatis, Johanni & Simoni, vel eorum alteri sic liberaveritis, erga nos exonerari.

Dat. apud Eborum, 20. die Augusti.

Per ipsum Regem & Concilium.

Consimiles Litteræ diriguntur Magistro Johanni Guitardi, de Subsidiis concessis in Burdegales. & Senescalcia Laudarum, *excepto hoc quod, ubi dicitur* in pecuniâ numeratâ, *ibi dicitur*, partem in vinis, & partem in pecuniâ numeratâ.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Orando pro Rege, Regina, & eorum Filiis; sed præcipue pro Johanne de Eltham, postnato suo.

A. D. 1316. *An. 10. E. 2.* *Claus. 10. E. 2. m. 27. d.*

REX, Religiosis Viris, & in Christo sibi dilectis, Priori Provinciali Ordinis Fratrum Prædicatorum Angliæ, ac Diffinitoribus & Fratribus universis ejusdem Ordinis, in Provinciali Capitulo suo, apud Sudbury, in proximo Congregandis, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dùm conditionem humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni Creaturæ, tàm sublimi, quàm humili, prætereuntibus suo cursu diebus, præsentis vitæ finis appropiat, & præsentia quasi subitò irruunt ad non esse; tantummodo in omnipotentis Dei misericordia, de cujus beneficentiâ munera cuncta procedunt, mentem nostram & votum affiximus confidenter.

Verùm, quia, ad misericordiam divinam impetrandam, multùm prosunt orationum suffragia devotarum, sperantes preces vestras, devotè fusas apud Altissimum, exaudiri,

Devotionem vestram in Domino requirimus & rogamus, quatinus nos, Isabellam Reginam Angliæ, Consortem nostram carissimam, Edwardum de Wyndesore Primogenitum nostrum, & Johannem de Eltham, postnatum nostrum, & præcipuè eundem Johannem, devotis orationum suffragiis, & missarum Solempniis, velitis omnipotenti Deo commendare, & per cæteros Confratres Ordinis prædicti faciatis similiter commendari; A. D. 1316.

Ut ipse, omnium Gubernator & rector, Nos, & Consortem, ac Natos nostros prædictos, nostrósque, & ipsorum actus dirigat in viam salutis eternæ; Nobisque Regnum, terras, & populum, nostræ ditioni subjecta, ita in præsenti regere concedat sæculo, quòd in futuro cum suis electis Regnare perhenniter valeamus: memoratámque Consortem nostram in bonis continuet; & prælibatos Natos, in honoris, & operum bonorum utilitate, suâ crescere faciat pietate.

Universitatem vestram Religiosam Altissimus conservet in caritate continuâ & votivâ.

Teste Rege apud Eborum, 24. die Augusti.

Litera

Litera Regis Norwegiæ super arestatione Navis.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell.

MAgnifico Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitanniæ Illustri, amico suo in Christo carissimo, Haquinus, eâdem gratiâ, Rex Norwegiæ, prosperos & fœlices ad vota successus, cum salute.

Celsitudinis vestræ Literas, dudùm apud Civitatem Bergensem, 18. Kal. Augusti, querimoniam Johannis de Bedeford, Burgensis Villæ vestræ Kingiston super Hull, recepimus, continentes super arestatione Navis suæ, & bonorum, per advocatum nostrum & Militem, Suaronem Aslaa factam in Portu Regni nostri Selay; ut idem Johannes coram Magnificentia vestra conquerendo proposuit, sicut de hoc in vestris Literis patuit manifestè.

Nos verò ad ea, quæ proposita sunt, Excellentiæ vestræ taliter respondemus; quòd dictus Miles noster sæpiùs in præsentiâ nostrâ graviter est conquestus, quod idem Johannes, & ejus Comburgenses de Kingeston super Hull, cum quibusdam de Lenn. Complicibus eorumdem, Navem suam, dictam Rauku, ante tres annos, cum omnibus bonis in eadem Nave contentis, ad valorem 300. librarum Sterlingorum, arestârunt, & adhuc detinent arestatam.

Idemque Miles dictos Burgenses, ad restituendum Navem, cum bonis omnibus in eâ, in Villis prædictis sæpiùs moverat & requisivit, nec aliquam justitiam obtinere potuit ex eisdem. A. D. 1316.

Demùm in Curiâ vestrâ, coram Dominis de Bancho, de injuriâ sibi illatâ Querelam deposuit manifestam; nec per hoc magis dictus Miles aliquam justitiam fuerat consequutus.

Undè, cùm sæpedicto Militi nostro, sicut & aliis subditis nostris, in justitiâ consequendâ deesse non potuimus, requisiti, ad requisitionem ejusdem, & instantiam frequentem, in recompensationem dampnorum suorum, arestationem Navis dicti Johannis, æquitate suadente, permisimus faciendam.

Indè est quòd Dominationem vestram, nobis dilectam, scire volumus pro constanti, quod, quotienscumque aliqui subditorum vestrorum & hominum ad nos accesserint, cum voluntate, pro se & suis, satisfaciendi condignè, semper nos & nostros promptos inveniant, & paratos ad omnem recompensationem dampnorum, hinc indè, juxta æquitatis viam, faciendam; prout ordo poposcerit rationis.

Scriptum apud Civitatem Bergensem, Quinto Kal. Augusti, Anno verò Regni nostri 17.

Ad Electum Eborum, super Negotiis in Romana Curia.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. d.

REX, dilecto Clerico suo, Magistro Willielmo de Melton, Eborum Electo, salutem.

Religiosum Virum, & nobis in Christo dilectum, Fratrem Robertum, Abbatem de Bardeneye, super expeditione quorumdam negotiorum, personam suam & statum Domûs suæ prædictæ tangentium (quæ jam per plures annos pendebant in Romanâ Curiâ indecisa) cupientes, in Domini Summi Pontificis præsentiâ, favore prosequi gratioso;

Vos requirimus cum affectu, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, & alios, per quos dicta negotia poterunt promoveri, pro celeri & felici expeditione negotiorum eorumdem, apponere curetis consilium & auxilium oportuna; ita quòd negotia illa citiùs & meliùs, vestro mediante subsidio, cum justitiâ terminentur. A. D. 1316.

Dat. apud Beverliacum, 9. die Septembris.

De negotio exituum Aquitaniæ Clementi nuper Papæ assignatorum.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. d.

REX, Venerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum. A. D. 1316.

Accedens ad nos, dilectus Clericus noster

A.D.1316. Edw. 2. noster, Magister Petrus Galicien vestras & Collegarum vestrorum, in assignatione exituum Ducatûs nostri Aquitaniæ, felicis recordationis, Domino C. nuper Papæ quinto, per nos factâ, jam causam occupantium, litteras nobis detulit; continentes quòd, reservatis vobis & Collegis vestris prædictis viginti Milibus Florenorum auri, durante dictâ assignatione, de exitibus illis per Annum solvendis, residuum eorumdem exituum annuorum nobis, ad voluntatem nostram, remanere annuitis pro nostris negotiis expediendis: quod etiam assertio præfati Magistri similiter patefecit; de quo vobis grates referimus speciales.

Verùm, quia dictus Magister Petrus, cum dictis litteris, venit ad nos, in partibus borialibus, versus Scotiam proficiscentes pro repulsione Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, qui Regnum nostrum invaserant, diversa mala & facinora ibidem perpetrantes; & de creatione Sanctissimi in Christo Patris, Domini J. divinâ Providentiâ, Summi Pontificis, rumor ad nos Paulò prius pervenerat:

Nos, quasi sine intermissione, circa ea, quæ ad repulsionem dictorum Inimicorum nostrorum pertinerent, occupati, apud nos deliberavimus Prælatos, & cæteros de Concilio nostro (de quorum avisamento in præmissis procedere volumus) tunc absentes, ad nos cum festinatione commodâ revocare; &, ordinatis Nunciis nostris sollempnibus, ad præsentiam dicti Sancti Patris destinandis, per eosdem vobis & Collegis vestris prædictis, super contentis in vestris, & ipsorum Litteris, respondere. A.D.1316. Edw. 2.

Quapropter Paternitatem vestram reverendam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus hujusmodi deliberationem nostram, & dilationem responsionis nostræ, non morosam, dante Deo, velitis æquanimiter sustinere, & moram præfati Magistri Petri apud nos, hactenus ex hac causâ contractam, habere propensiùs excusatam.

Nos enim Nuncios nostros ad dictum Sanctum Patrem in brevi curabimus destinare, & per eosdem vobis, & prædictis Collegis vestris, ut præmittitur, respondere.

Sperantes, &c, ex præteritis vestris benivolentiis, ad futuram firmam fiduciam convertentes, quòd ad ea, quæ nostrum honorem respiciunt, velitis opem & operam apponere cum affectu.

Dat. apud Eborum, 16. die Septembris.

Eodem modo, mutatis competenter mutandis, rogatum est subscriptis; videlicet,

Domino B. Sanctæ Agathæ, Diacono Cardinali;
Domino A. Sabinensi Episcopo;
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali;
Reymundo Guillielmi, Domino de Budoco;
Bertrando de Guto, Vicecomiti Leomanniæ & Alti Villaris,
Arnaldo Bernardi de Preissbaco, dicto Soldano, Domino de Ardono.

De creatione Papæ intimata.

A.D.1316. An.10. E.2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. d.

Rex, Venerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De eo quod, per vestras Litteras, creationem Sanctissimi Patris, Domini J. Dei gratiâ, Summi Pontificis, quam rumor vulgaris priùs incusserat auribus nostris, per vestrum Nuncium Durandum, latorem præsentium, nobis certitudinaliter intimâstis, vobis grates referimus speciales; firmam fiduciam optinentes quod ea, quæ nostri animi lætitiam inducerent, & nostrum honorem & commodum respiciunt, nobis ignorantibus, satis insident vobis cordi:

A.D.1316. Vestram Paternitatem similiter deprecantes, quatinus benivolentiam vestram, gratis operibus satis expertam, velitis continuare, & prædictum Durandum de morâ suâ, aliquantulùm longè contractâ, habere excusatum; quum adversa valitudo corporis, quâ detinebatur, quæ sibi necessitatem posuit ultra suum propositum commorandi, ipsum debet apud vestram Paternitatem propensiùs excusare.

Dat. Eborum, 26. die Septembris.

Eodem modo scribitur Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali.

De

De Jure Regis manutendo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. Venerabili in Christo Patri, amico nostro carissimo, Domino A. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de vestræ dilectionis & benivolentiæ puritate, hactenus majorem fiduciam gerebamus quòd, circa conservationem & defensionem jurium Coronæ nostræ,

Quibus nos & Antecessores nostri, Reges Angliæ, usi fuimus temporibus retroactis; & pro quorum reformatione ac directione, felicis recordationis, Dominus Clemens, Papa quintus, ad Regnum nostrum (cui afficiebatur, dum vixit, specialiter) vos transmisit,

Voluissetis opem & consilium impendisse; tanto acerbiùs perturbamur ex eo, quòd vos, jam ad impugnationem jurium & libertatum nostrarum tendentes, ob quandam procurationem, quam voluntariè & injustè prætenditis debitam a Capellâ nostrâ liberâ Sancti Martini Magni Londoniæ (quæ, sicut cæteræ Capellæ nostræ liberæ Regni nostri, de nostris Demaniis fundatæ, cum omnibus suis appendiciis, ab omnibus exactionibus & impositionibus semper hactenus, temporibus omnium Romanorum Pontificum, atque Regum Angliæ libera extitit & soluta) quascunque carissimo Clerico nostro, Magistro Willielmo de Melton, Electo Eborum, in suæ expeditionis retardationem, non sine nostri incommodo, ac Ecclesiæ Eborum (quæ jam, per Scotorum, Inimicorum nostrorum & Rebellium, repentinos aggressus, in terris & possessionibus suis multipliciter est vastata) jacturâ gravi, diversas, ut accepimus, objecistis sententias & censuras;

Quas vos ipsi ore tenus dudùm, dum essetis Londoniis, obtentu libertatum hujusmodi, teste Instrumento publico inde edito, dedixistis; inficiantes tunc A.D. 1316. expressè, nedùm omnimodam exactionem procurationis hujusmodi, verùm etiam quamcumque sententiam & censuram, contra Capitulum ejusdem Capellæ nostræ liberæ Sancti Martini, aut contra aliquam personam ejusdem, ex vestrâ scientiâ, auctoritatéve, seu mandato, aliquotiens processisse.

Quamobrem, vestram volentes Paternitatem iteratis precibus experiri, affectuosiùs, quo possumus, vos requirimus & rogamus, quatinus, contemplatione justitiæ atque nostri, ab objectionibus hujusmodi, ac impetione ejusdem nostri Clerici (cujus promotionem exquirimus toto corde) velitis desistere, ac desisti ab aliis, quatenus poteritis, procurare; ipsisque negotia, sicut quietem nostri animi diligitis atque Regni, sicútque de vobis deinceps confidere debeamus & astringi fortiùs votis vestris, ad finem deducere celerem & felicem.

Veraciter attendentes quòd Progenitores nostri, Reges Angliæ, & nos, jure Prærogativæ nostræ Regiæ, ipsas Capellas nostras, & earum Ministros in libertate ac Immunitate hujusmodi, auctoritate nostrâ Regiâ, semper hactenus defendere consuevimus & tueri.

Quod si nos nollemus facere, illas defenderet communitas Regni nostri, ut jus nostrum hæreditarium ac nostræ Regiæ dignitatis.

Voluntatem itaque vestram, super hiis, nobis, si placeat, velitis rescribere per præsentium portitorem, ut nobis, ac juribus nostris in hac parte adversantibus, oportuno remedio, quatenus juramento astringimur, occurrere valeamus.

Dat. apud Eborum, primo die Octobris.

Ad Cardinales pro Electo Eborum.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. Venerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Accepimus quòd, nedùm carissimum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Melton, Electum Eborum (cujus promotio non modicum insidet A.D. 1316. cordi nostro) verùm etiam omnia, quæ attendere poteritis nobis grata, & utilia Regno nostro, affectione præcipuâ suscipitis, ac favore solido promoveris; vos, contra nobis adversantes in Curiâ atque nostris, scutum protectionis ac defensionis clipeum exponentes: quod nimirum prægrandi recreatione nos

A. D. 1316. Edw. 2.

nos reficit, &, ex vicissitudinis debito, votis vestris artiùs nos astringit:

Ad quæ, per Dei gratiam, inveneritis oportunis semper temporibus nos paratos, qui iteratis precibus eundem Electum, & sua negotia, non minùs quàm propria nobis cordi, vestræ Paternitati specialiori, quo possumus, recommendamus affectu; rogantes quatinus, sicut quietem & solatium diligitis mentis nostræ, ac de vobis confidere debeamus, ea velitis efficaciter promovere, & eo celeriùs ad finem felicem deducere & optatum, quo subtractio circumspectionis & Consilii ejusdem Electi (quem in directione negotiorum nostrorum, ac Regni nostri, industrium novimus & fidelem) nobis non modicùm est dampnosa.

Ratione enim Natalis soli vestri spes ingeritur nobis fida, quòd negotia dicti Clerici nostri (qui, ipsius exigentibus meritis, tantâ affectione conjungitur menti nostræ) inadjuta nullatenus deseretis; sicut nec faceremus profectò, quod novetimus convenire votis vestris; in quibus nos velitis fiducialiter, cum placuerit, experiri; ac, per harum bajulum, nobis rescribere quid, hujus nostri obtentu rogaminis, facere decreveritis super istis.

Dat. Eborum, primo die Octobris.

Consimiles Literæ diriguntur subscriptis; videlicet,

Domino G. de Penestrin, *Domino A. Alban.* *Domino N. Ostiensi & Velletrensi,*	Episcopis.
Domino N. tituli Sancti Eusebii, *Domino W. Cirioci in Termis,*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino P. & J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, *Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Via lata,* *Domino Neapolo, Sancti Adriani,* *Domino Jacobo, Sancti Georgii ad velum aureum,* *Domino J. de Columpna, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,* *Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,* *Domino B. Sanctæ Agathæ,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,* *Domino J. & F. Gaytoni,*	Diaconis Cardinalibus.

Excepto quòd in Litterâ ejusdem Domini F. Gaytani, adicitur talis clausula in fine; *Et in his, quæ pro vobis & Nepote vestro facere poterimus, invenire nos voluntarios & paratos.*

Pro eodem Electo commendatoria.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 7. d.

REX Nobili Viro, amico suo carissimo, Domino Reymundo de Baucio, Comiti Anelmi, salutem, & dilectionis intimæ puritatem.

Ob divulgatæ de vobis probitatis præconium, specialitatem vobiscum mutuam contrahere cupientes, vos in hiis, quæ cordi nostro adjacent, negotiis experiri censuimus, quatinus, vice versâ, vestram amicitiam deinceps appetimus fiducialiter nos facturam.

Cùm itáque expectatio diutina, carissimi Clerici nostri, Magistri Willielmi de Melton, Electi Eborum, confirmationis & consecrationis suæ munus in Romanâ Curiâ prosequentis,

Cujus merita & virtutes concors electorum suorum affectio, quæ, præviâ, ut meritò creditur, divinæ inspirationis gratiâ, ipsum ad apicem vocasse dinoscitur regiminis Pastoralis, necnon grata & laudabilia Genitori nostro, ac nobis, quasi ab ætatis suæ primordiis, impensa obsequia, vulgari præconio approbant & commendant,

Nobis, ac Regno nostro, necnon Ecclesiæ, cui eligitur, non modicum sit dampnosa;

Vestræ benivolentiæ eundem Electum, & sua negotia, quæ non minùs quàm propria insident cordi nostro, specialiori quo possumus recommendamus affectu, instantiùs vos rogantes quatinus apud Dominum Regem Sciciliæ Illustrem,

Cui, obtentu dilectionis intimæ, inter suum ac nostrum habitæ dùm viverent, genitores, pro eodem Electo (qui nobis affectu conjungitur speciali) affectuosè dirigimus scripta nostra,

Velitis instare ut ipsius Electi negoti, nostri contemplatione, tantâ, sibi placeat, efficaciâ penes Dominum Papam, qui eum constringit affectione præcipuâ, ut accepimus, promovere, quòd tàm ipso, quam vobis, de quo confidimus, dirigentibus ea, ad mentis nostræ solatium, effectui deducantur celeri & felici.

Et, si Dominum Papam ad audiendum objectiones, factas voluntariè eidem

A.D. 1316. Edw. 2. dem Electo, in Romanâ Curiâ, possetis inducere quavis viâ, id expeditionem dicti Electi, sicut firmiter credimus, plurimùm festinaret; & per hoc tranquilitati prospicietis uberiùs Regni nostri, & nos ex hoc habebitis perpetuò astrictos artiùs votis vestris; in quibus nos velitis fiducialiter, cùm placuerit, experiri. A.D. 1316. Edw. 2.

Dat. Eborum, primo die Octobris.

Pro Johanna filia Petri de Gavaston.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper concessimus Petro de Gavastoo, tunc Comiti Cornubiæ, jam defuncto, Maritagium Thomæ Wake, Filii & hæredis Johannis Wake, dudum defuncti, qui de Domino Edwardo, quondam Rege Angliæ, Patre nostro, tenuit in Capite, infra ætatem, & in custodiâ nostrâ existentis, habendum absque disparagatione:

Ac postmodùm, mortuo præfato Comite, eidem Thomæ, infra ætatem existenti, Johannam, Filiam præfati Comitis, Consanguineam nostram carissimam, optulissemus Maritandam; A.D. 1316.

Jámque idem Thomas alibi se Maritaverit, à nobis licentiâ non optentâ:

Nos, volentes præfatæ Consanguineæ nostræ gratiam facere specialem, Dedimus ei & concessimus forisfacturam, ad nos pertinentem, de eo quòd præfatus Thomas, sicut prædictum est, se sine nostrâ licentiâ Maritavit.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 9. die Octobris.

Per ipsum Regem.

Ad Locum tenentes Franciæ Regentis, super discordiis inter Homines Baionæ & Gentes Normanniæ.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rot. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

REX, Nobilibus Viris, Venerabili Patri, R. eâdem gratiâ, Macloviensi Episcopo, Amadeo Comiti Sabaudiæ, & Henrico Domino Soiliaci, TENENTIBUS LOCUM Nobilis Viri, Domini Philippi, Regis Franciæ, & Fratris nostri carissimi, Franciæ & Navarræ Regna regentis, ipso in remotis agente, salutem.

Litteras vestras, quas per Terricum de Pontiserâ, auditorem Castelletti Parisius, super dissensionibus & discordiis, inter homines nostros de Baioniâ, & illos de Normanniâ subortis, & aliis, in eisdem Litteris vestris contentis, nobis directas recepimus: &, habitâ indè deliberatione, ut decebat, volentes omnes dissensiones, & discordias, ac alia, per quæ turbationes inter nostros, & Regni Franciæ subditos oriri possent, quod absit, subducere, & amicabilem communionem hinc indè, quatenus poterimus, confovere,

Litteras nostras Patentes illis de Baioniâ, nè quid contra illos de Normanniâ, seu alios de Regno Franciæ attemptent, fieri fecimus; &, illas vobis mittimus per Terricum memoratum: A.D. 1316.

Supplicantes ut illis de Normanniâ, & aliis, ubi expedire videritis, ne ipsi contra illos de Baioniâ, seu alios subditos nostros, quicquam similiter attemptent, districtam inhibitionem; & illis de Baioniâ, si de dampnis, seu gravaminibus, eis illatis, in Curiâ Franciæ conqueri voluerint, debitum & festinum justitiæ complementum fieri faciatis.

Nos enim subditis, & incolis, de eodem Regno, querelam coram nobis deponere volentibus, & similiter fieri, & ea, quæ ad mutuam concordiam nostrorum, & dicti Regni Franciæ subditorum, confovendam pertinere poterunt, faciemus pro viribus observari; quod etiam apud vos similiter fieri deprecamur.

Dat. apud Crayk, 20. die Octobris.

Per ipsum Regem.

A. D. 1316. Edw. 2.

Ad Præfatos Locumtenentes sigillatim pro Antonio Pessaignio.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rot. Fr. 10. E. 2. m. 4.

REX, Nobili Viro, Domino Lodowyco de Franciâ, Amico suo karissimo, salutem, cum sinceræ dilectionis augmento.

Intelleximus, dilecto & fideli nostro, Antonio Pessaignio de Januâ nobis referente, quòd vos in negotiis, ipsum tangentibus, in partibus Franciæ, ratione assignationis, sibi factæ per Fratres Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem, de diversis Terris & Tenementis in eisdem partibus, quousque indè percepisset certas pecuniæ quantitates, vos exhibuistis, in exhibitione justitiæ, cum favore; de quo dilectioni vestræ grates referimus speciales.

Verùm, quia adhuc datum est nobis intelligi quòd Frater Leonardus de Tiberciis, Visitator generalis Ordinis supradicti, super assignatione prædictâ, nondum desinit sibi & suis incommoda, quæ poterit, procurare;

Amicitiam vestram, de quâ plene confidimus, affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eundem Anton. & homines suos, in possessione Terrarum & Tenementorum prædictorum, sibi taliter assignandâ, velitis, si placet, nostri consideratione, favore benivolo defendere, & tueri, durante assignatione supradictâ; ita, si placet, quòd, vestræ protectionis munimine communitus, absque inquietudine percipere valeat quod sibi est debitum, & percipere debet juxta assignationem supradictam. A. D. 1316.

Dat. apud Eborum vicesimo primo die Octobris.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Amadeo, Comiti Sabaudiæ,
Domino Miloni de Noyers,
Domino Henrico de Suly,
Domino Comiti Pictavensi.

Ad Visitatorem Generalem Sancti Johannis Jerusalem, de prædicto Antonio non molestando.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rot. Fr. 10. E. 2. m. 4.

REX, Religioso Viro, Fratri Leonardo de Tiberciis, Ordinis Sancti Johannis Jerusalem Visitatori Generali, salutem.

Litteras vestras recepimus, continentes quòd vos, dilectum & fidelem nostrum, Antonium Pessaignium (cui certæ assignationes de diversis Terris, nostro nomine, factæ fuerunt, in partibus Franciæ, quousque indè percepisset, ad opus nostrum, diversas pecuniæ quantitates) à perceptione exituum Terrarum earumdem idcircò feceratis per tempus aliquod sequestrari, quòd vobis non constitit si ipse, de dictis pecuniarum summis, nobis satisfecisset, ut deberet: &, quia ipse emolumenta, quæ indè percepit, non ad partes Angliæ, set ad partes alias transmittebat: & quod vos, receptis litteris nostris, quas vobis transmisimus pro eodem, ut eundem Antonium dictas assignationes tenere permitteretis, statim indè amovistis manus vestras.

Verùm, quia nobis relatum est, quòd assignationes prædictæ, per judicium Nobilium virorum, Curiæ Franciæ Parium, fuerunt eidem Antonio restitutæ, & quod vos restitutionem illam nitebamini impedire, & diversa impedimenta & gravamina eidem Antonio, & hominibus suis, ad ipsarum Terrarum custodiam deputatis, nondum desistitis irrogare; de quo quamplurimùm admiramur: A. D. 1316.

Nos, tàm vestram, quàm præfati Antonii, in quantum in nobis est, desiderantes utilitatem & quietem: Et ut promissiones undique cum benivolentiâ observentur; Vos obnixè requirimus & rogamus, quatinus eundem Antonium assignationes prædictas, usque ad persolutionem pecuniarum prædictarum, sine inquietudine, nostro nomine, tenere permittatis; a gravaminibus & impedimentis quibuslibet, sibi aut hominibus suis, in partibus illis, nostri potissimùm consideratione, totaliter desistendo.

Nos enim eidem Antonio injunximus quòd, si in aliquibus vobis sit obnoxius, vobis indè satisfaciat celeriter, ut deberet; & a molestiis seu gravaminibus, vobis de cætero quomodolibet procurandis, omninò desistat.

Dat. apud Eborum vicesimo primo die Octobris.

Litera

A. D. 1316. Edw. 2. A. D. 1316. Edw. 2.

Litera Regi Norwegiæ super injuriis hinc inde per subditos illatis.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 22. d.

MAgnifico Principi, Domino A. Dei gratiâ, Regi Norwegiæ illustri, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem, & felices ad vota successus.

Literas vestras, nostris literis, vobis, super dampnis & injuriis, per homines de nostrâ & vestrâ potestate hinc inde illatis, & reformatione amicabili inde faciendâ, nuper transmissis, responsales, dùm in partibus borialibus Regni nostri, in eundo versus partes Scotiæ, pro expeditione guerræ nostræ ibidem, eramus, recepimus & intelleximus diligenter.

Et, quia Concilium nostrum juxta latus nostrum tunc non habebamus, literas easdem illis de Concilio nostro, apud London commorantibus, transmisimus, mandantes eisdem quòd ipsi, habitâ super contentis in eisdem informatione diligenti, nobis rescribant quòd inde fuerit faciendum.

Vestram igitur Serenitatem affectuosè rogamus, quatenus molestè non feratis quod, super literis vestris prædictis, vobis non potuimus ad præsens finaliter respondere; habito autem ipsorum avisamento, vobis inde nostram voluntatem, prout convenit, rescribemus.

Dat. apud Novum-Burgum tricesimo die Octobris.

Ad Cardinales iteratæ Preces pro Electo Eborum.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6.

VEnerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Pro, carissimo Clerico nostro, Magistro Willielmo de Melton, Eborum Ecclesiæ Electo, pro negotio Electionis suæ, coram Domino Summo Pontifice expediendo, in Romanâ Curiâ commorante, meminimus nostras vobis direxisse litteras speciales; rogando ut, sicut diligitis quietem & solatium mentis nostræ, velletis dictum negotium efficaciter promovere, & illud ad optatum effectum producere & felicem.

Et, quia negotium prædictum, cujus expeditionem felicem avidè præstolamus, non minus quàm nostrum proprium insidet nobis cordi, vestram amicitiam (quam in singulis agendis nostris & Regni nostri negotiis propitiam semper invenimus atque gratam) iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus, circa expeditionem negotii prædicti celerem & felicem, apponere velitis, amore nostri, opem & operam efficaces; ita, si placet, quod idem Electus (cujus absentiam nobis & Regno nostro dampnosam non modicùm reputamus) cum celeritate desideratâ ad nos & Ecclesiam prædictam redire valeat, vestro mediante subsidio, feliciter expeditus.

Dat. apud Neuburgh, quinto die Novembris.

Eodem modo scribitur,
Domino A. Albanensi Episcopo,
Et Domino W. Tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali,
Et aliis Cardinalibus suprascriptis; exceptis, videlicet,
Domino A. Tituli Sanctæ Priscæ, Presbitero Cardinali,
Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Et Domino B. Sanctæ Agathæ Diaconis Cardinalibus.

Ad Papam, super Creatione sua, & de Expeditione prædicti Electi Eborum.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Divinæ Miserationis imperscrutabilis Providentia, quæ Sacrosanctam Romanam Ecclesiam super omnes Ecclesias optinere disposuit principatum, ut sit capud Fidei Orthodoxæ, &, si exigente mole peccaminum, ejusdem Ecclesiæ membra, diffusa per orbem, permittat nonnumquam, per ipsius

A. D. 1316. Edw. 2. fius Ecclesiæ vacationem, variis periculis subjacere; curam tamen gregis sui, in finem non deserens, post mœstitiam suos & consolatur uberiùs, & eis habundantiùs, post lapsum, infundit gratiam, pœnitudine complacata.

Nuper siquidem, de assumptione vestrâ ad apicem Apostolicæ Dignitatis, rumore ad nos certitudinaliter delato, ut aliàs vestræ Beatitudini scripsimus, exultavit profectò præ gaudio noster animus, & gratias ex corde exsolvimus Altissimo Creatori, qui talem regimini Ecclesiæ suæ, suâ Clementiâ, providit nostris temporibus Antistitem & Pastorem; qui, Spiritu Sancto repletus, oves Dominicas in viam salutis dirigere, & pro ipsis scutum defensionis offerre se valeat insurgentibus ex adverso: sperantes indubiè innatam benivolentiam vestram (quam hactenùs, crebris experientiis erga nos, in nostris agendis, nobis comperimus favorabiliter assistentem) exnunc, in conservatione & tuitione nostrorum & Regni nostri jurium, & agendis profectibus, propitiam debitis oportunitatibus invenire.

Cùm itaque, Pater Sancte, nobis relatum sit a nonnullis, quod expeditio, carissimi Clerici nostri, Magistri Willielmi de Melton, Electi Eborum, per venerabiles Patres, Dominum F. Gaitani Cardinalem (occasione Thesaurariæ Ecclesiæ Eborum, quam, bonæ memoriæ, Genitor noster, dum viveret, contulit cuidam Clerico, Regio jure suo) & Dominum A. Tituli Sanctæ Priscæ Presbiterum Cardinalem (occasione cujusdam Procurationis, quam, dùm nuper in Regno nostro agebat, a liberâ Capellâ nostrâ Sancti Martini Magni Londoniæ (de nostris Domaniis propriis fundatâ, & ab omnimodis hujusmodi Procurationibus, & aliis oneribus & impositionibus immuni) dicto Electo dictæ Capellæ Decano existente, exigebat, & sibi, prout justum fuerat, negatæ) in vestrâ Curiâ differatur, &, Procurantibus dictis Cardinalibus, impugnetur;

De quibus eo vehementiùs cogimur admirari, quo dictum Dominum F. nostrum Amicum, & præfatum Dominum A. in Regnum nostrum, non ut jura & libertates nostras & ejusdem Regni dissolvissent & impugnâssent, set ut ea, mediante justitiâ, potius firmâssent, venisse credebamus: præsertim etiam cùm memoratus Electus, tempore collationis dictæ Thesaurariæ, & diù post, non fuerit de gremio dictæ Ecclesiæ Eborum; dictusque Dominus A. Cardinalis, Sententiam, si quam in Decanum, seu Capitulum dictæ liberæ Capellæ nostræ, occasione dictæ Procurationis non solutæ, fulminâsset, tanquam indebite fulminatam, requisitus totaliter revocâsset, testante instrumento publico indè facto: A. D. 1316. Edw. 2.

Beatitudini vestræ effectuosiùs, quo possumus, supplicamus quatinus, ad libertates & jura nostra Regia (quorum vos speramus præcipuos Defensores) necnon ad statum dictæ Eborum Ecclesiæ (quæ per hostiles aggressus Scotorum, nostrorum Rebellium, in Terris & Possessionibus suis, deteriorata est plurimùm & vastata; quæ etiam jam, per vacationem diutinam, gravia passa est in Spiritualibus & Temporalibus detrimenta) vestrum, si placet, considerationis intuitum dirigentes, eundem Electum (quem virum novimus industrium & fidelem, & cujus circumspectionem providam, & consilii maturitatem, non solùm circa tuitionem & defensionem dictæ Ecclesiæ, verùm etiam circa directionem negotiorum, nos & Regnum nostrum contingentium, multipliciter hiis diebus perutiles reputamus) jubere dignemini cum celeritate, quâ vestra decreverit Clementia, expediri, ipsumque ad nos remittere, præmissorum consideratione, feliciter expeditum.

In prosperitate longæva, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, Altissimus vos conservet.

Dat. apud Novum Burgum, sexto die Novembris.

De insurgentibus cum Lewelino Bren ad pacem recipiendis.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 9.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Johannis Giffard de Brymmesfeld (Custodis Terrarum & Tenementorum in Glomorgam & Morgannon, quæ fuerunt Gilberti de Clare, nuper Comitis Gloucestriæ & Hertford, defuncti, qui de nobis tenuit in capite, in manu nostrâ existentium) & Roberti de Grendon, Vicecomitis nostri ibidem, plenariè confidentes; A. D. 1316.

Recipiendi ad pacem nostram quosdam homines, de dictis partibus, de Glamorgan & Morgannon, qui nuper, cum Lewelino Bren, contra nos in eisdem partibus de Guerra surrexerunt;

Necnon

A. D. 1316. Edw. 2. Necnon & capiendi redemptiones a dictis hominibus, ad opus nostrum, pro hiis quæ ad nos pertinent, in hac parte, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

A. D. 1316. Edw. 2. Teste Rege apud Eborum duodecimo die Novembris.

Per ipsum Regem nunciante W. de Monte Acuto.

De captis in Wallia liberandis.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 22. REX, dilecto & fideli suo, Johanni Giffard de Brymmesfeld, Custodi Terrarum de Glaumorgan & Morgannon, in manu nostrâ, quibusdam de causis, existentium, salutem.

Mandamus vobis quod omnes illos, de partibus prædictis, qui, cum Lewelino Bren, nuper contra nos de guerrâ insurrexerunt; & qui, ea occasione, imprisonati jam existunt; qui etiam coram, dilecto & fideli nostro, Willielmo de Monte Acuto, pro transgressione prædictâ, fines & redemptiones fecerunt (solutis finibus & redemptionibus antedictis) si occasione præmissâ, & non aliâ in prisonâ detineantur, deliberari faciatis ab eadem. A. D. 1316.

Teste Rege apud Eborum decimo quinto die Novembris.

Per ipsum Regem nunciante præfato Willielmo.

Pro Maddok Vaghan & aliis Wallensibus, de Terris, propter insurrectionem captis in manum Regis, liberandis.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 6. REX, dilecto & fideli suo, Johanni Giffard (Custodi suo Terrarum de Glamorgan, quæ fuerunt Gilberti de Clare, quondam Comitis Gloucestriæ & Herrfordiæ, defuncti, qui de nobis tenuit in capite) vel ejus Locum tenenti, salutem.

Cùm, de gratiâ nostrâ speciali, concesserimus Maddok Vaghan, & Owyno ap Maddok, Wallensibus (qui nuper contra nos, in partibus de Glamorgan & de Morgannon, surrexerunt) quod Terræ, & Tenementa, ac Bona, & Catalla ipsorum, quæ occasione prædictâ capta fuerunt in manum nostram, & quæ adhuc, ex causâ illâ, in manu nostrâ existunt, deliberentur eisdem; & quod ipsi in Terris suis, ad voluntatem nostram, in pace morari possint, nostram gratiam expectando:

Vobis mandamus quod præfatis, Maddok & Owyno, Terras, Tenementa, Bona, & Catalla sua, occasione prædictâ in manum nostram capta (si occasione illâ, & non aliâ in manu nostrâ existant) sine dilatione liberatis, & ipsos in Terris & Tenementis illis, ad voluntatem nostram, in pace morari permittatis, ad gratiam nostram, ut præmittitur, expectandam.

Teste Rege apud Eborum vicesimo die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

Consimiles Literæ diriguntur eidem Johanni; A. D. 1316.

Pro Griffino ap Gronon ap Griffith,
Alayna ap Lewelyn,
Menrok ap Lewelyn,
Yenan ap Maddok,
Sysil ap Yenan,
Wylmo ap Lewall,
Wylmo Gethin,
Howell Gethin,
Wilmo ap Yenan, &
Lewelino ap Crethour, Wallensibus,
Teste ut supra.
Per Breve de privato Sigillo.

Consimiles Literæ diriguntur Mauritio de Berkele, Justiciario Regis Suthwalliæ, vel ejus Locum tenenti;
Pro Griffino ap Rikerd,
Griffino Graghe ap Howell,
Griffino Loye ap Trahern,
Egar Derghor ap David, &
Eynon ap Maddok.
Teste ut supra.
Per Breve de privato Sigillo.

Consimiles Literæ diriguntur Mauritio de Berkele, Justiciario Regis Suthwalliæ, vel ejus Locum tenenti;
Pro Yenano Gogh ab Yenan,
Teste ut supra.
Per breve de privato Sigillo.

Pro

A.D. 1316. Edw. 2. A.D. 1316. Edw. 2.

Pro Rogero de Mortuo Mari Custode Terræ Hiberniæ constituto.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygmore, plenariè confidentes, ipsum Rogerum, Custodem Terræ nostræ Hiberniæ, & Locum nostrum in eadem Tenentem, quamdiù nobis placuerit, duximus constituendum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo tertio die Novembris.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Archiepiscopis, Episcopis, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Liberis Hominibus, & omnibus aliis de Terrâ Regis Hiberniæ, quòd eidem Rogero, tanquam Custodi Terræ Regis prædictæ, & Locum ejus tenenti in eadem, in omnibus sint intendentes & respondentes, sicut prædictum est. A.D. 1316.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Edmundo le Botiller, Comiti de Carryk, quòd eidem Rogeri rotulos, memoranda & & omnia alia, officium Justiciarii Terræ prædictæ (quod nuper habuit ex commissione Regis) necnon & Terram prædictam tangentia, quæ sunt in Custodiâ suâ, per Cirographum, &c. liberet custodienda in formâ prædictâ.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

Pro eodem, de potestate amovendi Ministros.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygemote (quem Custodem Terræ nostræ Hiberniæ, & Locum nostrum in eâdem tenentem constituimus, quamdiù nobis placuerit) plenariè confidentes;

Amovendi Ministros nostros, in Terrâ prædictâ, minus idoneos; & alios, A.D. 1316. loco amovendorum, subrogandi, prout pro nostro honore & commodo meliùs videbitur faciendum, præfato Rogero, tenore præsentium, plenam committimus potestatem.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, vicesimo tertio die Novembris.

Per ipsum Regem.

Præfati Custodis Hiberniæ perampla potestas.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilecti Consanguinei & Fidelis nostri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygemore (quem Custodem Terræ nostræ Hiberniæ, & Locum nostrum in eâdem tenentem constituimus, quamdiù nobis placuerit) plenariè confidentes;

Ad Conventiones, & Promissiones faciendas, cum illis qui nobis in Terrâ prædictâ contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros (qui Terram illam hostiliter ingressi sunt, ibidem homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna quamplurima perpetrando) gratum A.D. 1316. obsequium hactenus impenderunt, & impendere voluerint in futurum:

Necnon ad debita, quæ nobis in Terrâ prædictâ, ex quâcumque causâ, debentur, pro hujusmodi obsequio, nobis impenso & impendendo, remittenda:

Et ad Custodias, Wardas, & Maritagia, & alia mobilia nostra, in manu nostrâ, in dictâ Terrâ, jam existentia, & quæ ad manus nostras ibidem devenire contigerit, vendendas, seu sub certo pretio committendas:

Et

A. D. 1316. Edw. 2. Et ad Terras, Redditus, & alia Tenementa, quæ ratione guerræ, per dictos Inimicos nostros contra nos, in dictâ Terrâ, motæ, ad manus nostras, tanquam nobis forisfacta, hactenus devenerunt, seu devenient in futurum, vendenda, similiter, seu sub certo pretio committenda, ac etiam danda, & concedenda, prout, pro expeditione negotiorum nostrorum, in partibus illis, meliùs videbitur faciendum;

Præfato Rogero, tenore præsentium, plenam committimus potestatem; ratum & gratum habituri quicquid idem Rogerus, nostro nomine, ritè fecerit in præmissis. A. D. 1316. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo tertio die Novembris.

Per ipsum Regem.

De aliis potestatibus ipsi datis.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 1. m. 8. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Rogeri de Mortuo Mari de Wygemore (quem Custodem Terræ nostræ Hiberniæ, & Locum nostrum in eâdem tenentem constituimus, quamdiu nobis placuerit) plenariè confidentes,

Recipiendi ad pacem nostram Felones & Utlagatos in Terrâ prædictâ: & pardonandi sectam pacis nostræ aliis, de Feloniis in eâdem Terrâ rectatis seu indictatis; necnon & concedendi Hibernicis quòd ipsi Legibus Anglicanis utantur & gaudeant, prout pro expeditione negotiorum nostrorum, in partibus illis, contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros (qui eandem Terram hostiliter ingressi sunt, ibidem Homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna quamplurima perpetrando) melius videbitur facienda. A. D. 1316.

Præfato Rogero, tenore præsentium, plenam committimus potestatem; ratum & gratum habituri quicquid idem Rogerus, nostro nomine, ritè fecerit in præmissis.

In cujus, &c. quamdiu idem Rogerus Custos Terræ prædictæ, & Locum nostrum tenens in eâdem fuerit, duraturas.

Teste Rege apud Eborum, vicesimo tertio die Novembris.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, pro Ludovico de Bellomonte, in Episcopum Dunolmensem præficiendo.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter varia nostris humeris incumbentia, necessarium reputamus ut vias, per quas Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, malitiis obvietur, & salvationi ac tranquillitati populi, nostræ ditioni subjecti, contra ipsorum Rebellium fraudulenta jacula, provideatur, diligentiùs inquiramus.

Advertentes itaque quòd, per Episcopum Dunolmensem, Inimicis prædictis Marchionem (dùm tamen idoneus foret dicto populo nostro) contra Inimicos illos, & eorum aggressus, quasi per murum lapideum, non modica securitas poterit præparari; Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus quatinus, ad statum Marchiæ prædictæ, & populi nostri ibidem, pium paternæ considerationis intuitum convertentes, dictæ Ecclesiæ Dunolmensi, jam pastoris solatio viduatæ, de, dilecto Clerico & Consanguineo nostro, Magistro Lodowyco de Bellomonte, in Ecclesiâ beatæ Mariæ Sarum Thesaurarium (quem litterarum scientia, morum gravitas, & alia munera virtutum insignia multipliciter adornant) dignemini, de vestræ benignitatis munificentiâ, providere; A. D. 1316.

Ac, dilectis Clericis nostris, Magistris, Reymundo Subirani, & Andreæ Sapiti, in hiis, quæ super expeditione negotii illius, ac informatione Electionis, factæ de Fratre Henrico de Stamford, Monacho dictæ Domûs, in Pastorem dicti loci, vestræ providentiæ ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, fidem indubiam adhibere.

Speramus enim quòd, per ipsius Consanguinei nostri providam circumspectionem, Ecclesia memorata in Spiritualibus & Temporalibus salubria suscipiet incrementa, & Inimici memorati, ad pacem & tranquilitatem populi nostri, & salvationem Ecclesiæ partium illarum, cum Dei præsidio, patientur repulsam.

A.D. 1316. Edw. 2. Ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ conservet vos Altissimus per tempora prospera & longæva.

Dat. apud Eborum vicesimo tertio die Novembris. A.D. 1316. Edw. 2.

De Conductu pro Thoma Randolf & Johanne de Meneteth.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Scot. 10. E. 2. m. 4. ROI a toutz ses Bailifs, foials & loials, a qui cestes presentes lettres &c. salutz.

Sachez qui, Come Sire Thomas Randolf, & Sire Johan de Meneteth, Chivalers d'Escoce, soiont a venir a nous, pur ascunes busoignes, si come nous avoms entendu;

Nous, voillantz purvoier a la seurte de eux, si Come il affert, avoms pris en nostre sauf & seure conduit, & en nostre protectione & defense especiale, les avantdites, Thomas & Johan, & leur Menengs, en venant a nous, demorrant, & de illoques en Escoce returnant :

E pur ceo vous maundoms, sur forfeiture de quant qui vous nous poiez forfaire, fermement enjoinantz, qui a les avantditz, Thomas & Johan, ou a leur Menengs, en veneant a nous, demorrant, ou de illoques returnant, en leur persones, ou en lour biens, ne facez, ne ne suffretz, tant come en vous est, estre fait injure, moleste, damage, desturbance ou grevance; einz les facez aver sauf & seure conduct, a totes les foitz, qui sur ceo serrez requis par les avantditz, Thomas & Johan, ou l'un de eux. A.D. 1316.

En tesmoignance de queu chose, nous avoms fait faire cestes noz letres overtes, a durer tanc qe a la Feste de la Purificacion de nostre Dame procheyn avenir.

Don. a Everwyk le 23. jour de Novembr.

De potestate tractandi, super sufferentia Guerræ, cum Roberto de Brus.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Scot. 10. E. 2. m. 4. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Roberti de Hastang, & Johannis de Eure, Militum: Ac Magistri Roberti de Baldok, Canonici Ecclesiæ Sancti Pauli London. plenam fiduciam reportantes,

Ad tractandum super sufferentiâ, seu treugâ, inter nos, & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores de Scotiâ, contra nos de guerrâ existentes, usque ad Festum Natalis Domini proximò futurum duraturâ :

Et ad sufferentiam illam, seu treugam, per juramentum, in animam nostram præstandum, & aliis modis & viis, quibus expedire videbitur, vallandum & firmandum; A.D. 1316.

Præfatis Militibus, & Canonico, & duobus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Milites & Canonicum, vel duos eorum, tractatum, vallatum, & firmatum fuerit, nostro nomine, in præmissis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo quarto die Novembris.

Per ipsum Regem, nunciantibus Comite Pembrochiæ, Willielmo de Monte Acuto, & Antonio Pessaigne.

Ad Amadeum Comitem Sabaudiæ de Credentia.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6. d. REX, Nobili Viro, Domino Amadeo, Comiti Sabaudiæ, Consanguineo suo karissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm, propter magna & ardua negotia, nos & statum Regni nostri intimè contingentia, venerabiles Patres, J. Norwycensem, & J. Eliensem Episcopos, ac vos, & dilectos & fideles nostros, Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Consanguineum nostrum, Ottonem de Grandissono, Bartholomeum de Badelesmere & Antonium Pessaigne, Milites, ad Sanctissimum Patrem, Dominum J. divinâ providentiâ, Summum Pontificem, jam ordinaverimus cum celeritate commodâ destinare; A.D. 1316.

Eisdem, Episcopis, Comiti, Bartholomeo, & Antonio, duxerimus injungendum, ut dictas suos versus dictas partes

A.D. 1316. Edw. 2. partes taliter contineant & disponant, quod sint Parisius, ad ultimum, 20. die post instans Festum Natalis Domini, & in Octabis Purificationis beatæ Mariæ Virginis ad Curiam dicti Patris nostri:

Et quod vobis Parisius exponant negotia supradicta, & vestris utantur directione & consilii maturitate in eisdem;

AMICITIAM vestram, de quâ plenam fiduciam optinemus, sinceris affectibus requirimus & rogamus, quatinus adventum nunciorum nostrorum prædictorum velitis Parisius ad diem prædictum expectare, &, ibidem deliberatione habitâ cum eisdem, super negotiis antedictis cum ipsis ulterius ad Curiam dicti Patris proficisci, & circa expeditionem dictorum negotiorum (juxta speratam fiduciam) opem & operam apponere efficaces; prout, pro honore & commodo nostro, vestra provida circumspectio consultiùs & utiliùs fore prospexerit faciendum. A.D. 1316. Edw. 2.

Nos etenim Magnifico Principi, Domino Philippo, Franciæ & Navarræ Regi illustri, nostras Litteras supplicatorias destinamus, ut vobis, nostri consideratione, licentiam tribuat proficiscendi ad dictam Curiam, cum cæteris nostris Nunciis supradictis.

Dat. apud Scroby, sexto die Decembris.

Consimiles Literæ ad Ottonem de Grandisono.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6. d.

REX, Nobili Viro, & dilecto & fideli suo, Ottoni de Grandissono, salutem.

Cùm, propter magna & ardua negotia, nos & statum Regni nostri intimè contingentia, *&c. prout supra, usque hæc verba, viz.*

DILECTIONEM vestram, de quâ fiduciam gerimus specialem, affectuose requirimus & rogamus, quatinus si commode possitis, velitis dictis Nunciis nostris Parisius, ad diem prædictum, obviare, ut tunc cum præfato Amadeo (cui similiter scripsimus quòd tunc ibidem velit interesse) & ipsis Nunciis nostris deliberare possitis super Negotiis antedictis, & exinde proficisci ulteriùs ad dictam Curiam cum eisdem. A.D. 1316.

Quod, si forsan Parisius accedere commodè non possitis, tunc eisdem Nunciis, in Octabis prædictis, ad Curiam dicti Summi Pontificis modis omnibus occurraris, & circa expeditionem dictorum negotiorum, vobis ibidem exponendorum, talem & tantam diligentiam, unà cum ipsis, apponere studeatis, quòd vestram expertam benivolentiam in directione & prosecutione eorumdem, in effectu sentire valeamus.

Dat. apud Scroby, sexto die Decembris.

De reconciliatione Flandrensium infra Regnum.

A.D. 1316 An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 19. d.

REX Vicecomitibus Londoniæ, salutem.

Licet nos nuper,

Ad requisitionem, bonæ memoriæ, Lodowyci, tunc Regis Franciæ, nobis significantis quòd homines de terra Flandriæ, Inimici sui, a Regno suo, occasione guerræ, inter eos tunc subortæ, banniti extiterant,

Vobis, ratione quarundam confœderationum, inter, celebris memoriæ, Dominum Philippum dudum Regem Franciæ, & Dominum Edwardum genitorem nostrum, pro se, Hæredibus, & Successoribus suis, initarum,

Præceperimus quòd in Civitate nostrâ prædictâ proclamari faceretis, quod omnes Flandrenses banniti, &, ipsius Regis Inimici, sub forisfacturâ corporum & bonorum suorum, Regnum nostrum, infra quadraginta dies, post Festum Exaltationis Sanctæ Crucis, tunc proximò venturum, exirent, quódque nullus, de dicto Regno, sub forisfacturâ prædictâ, dictis Flandrensibus subveniret de hominibus ad arma, equis, armaturis, victualibus, aut aliis rebus quibuscumque: A.D. 1316.

Quia tamen Dominus Philippus nunc Rex dicti Regni Franciæ, Frater noster cariffimus, jam per Litteras suas intelligi nobis dedit, quòd Pax inter ipsum & dictos Flandrenses existit reformata;

Vobis, ad requisitionem ejusdem Fratris nostri, præcipimus quod in Civitate nostrâ prædictâ, in locis publicis, proclamari faciatis, quòd prædicti Flandrenses in Regnum nostrum prædictum, cum bonis & rebus suis, securè veniant,

A. D. 1316. An. 10. E. 2. veniant, & ibidem morentur, & Mercandisent, & ab inde pro voluntate suâ recedant, prout ante dictam Proclamationem facere consueverunt, justitiam faciendo, & recipiendo.

Teste Rege apud Scrobi, 7. die Decembris. A. D. 1316. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Papam, de Nunciis sibi specialiter commendatis.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Hæc habet nostra consideratio quòd, quanto gratiosa Sedis Apostolicæ benignitas humiliter postulantibus, in agendis suis, virtutis amore, faciliorem & fæcundiorem se exhibet, tanto erga ipsam Sedem, cælestisque Sponsi ipsius Vicarium & Pastorem, vigor devotionis & fidei in subditis magis crescit.

De vestræ igitur exuberantis gratiæ largitate confisi, dilectos & fideles nostros,

Venerabilis Patres, Johannem Norwicensem & Johannem Eliensem, Episcopos: Amadeum Sabaudiæ, & Adomarum de Valentiâ Pembrochiæ, Comites, Consanguineos nostros carissimos: Ottonem de Grandisono, Bartholomeum de Badelesmere, Johannem de Crumbwell, & Antonium Pessaignium de Janua, Milites; ac etiam Magistros, Willielmum de Birston Glouceстriæ, & Jacobum de Florentiâ, Wyntoniæ, Archidiaconos,

Ad vestræ Sanctitatis præsentiam destinamus, pro quibusdam negotiis nostris, piæ Paternitati vestræ, ex parte nostrâ, pleniùs exponendis;

Beatitudini vestræ devotis precibus supplicantes, quatinus præfatos Nuncios nostros Paternâ benivolentiâ habere, nostri intuitu, specialiter commendatos; ac ipsis, vel eorum quatuor de quinque primò nominatis, in hiis, quæ vestræ Clementiæ ex parte nostrâ duxerint referenda, benignum auditum præbere, fidémque plenariam adbibere, & relata hujusmodi per eosdem votivo effectui dignemini mancipare. A. D. 1316.

Conservet, &c.

Dat. apud Clipston, 15. die Decembris.

Consimiles Litteræ fiunt, sub nominibus prædictorum Episcoporum, & Comitis Pembrochiæ, Bartholomei, Johannis, & Antonii, ac dictorum Archidiaconorum, vel eorum trium de quatuor primò nominatis, &c.

Sub Dat. prædictâ.

Et aliæ consignatæ fuerunt Litteræ sub nominibus ipsorum Episcoporum, & Comitum, ac Magistri Willielmi de Melton Electi Eborum, & dictorum, Ottonis, Bartholomei, Johannis, Antonii & Archidiaconorum, vel eorum quinque de septem primò nominatis, &c.

Sub Datâ prædictâ.

Et duplicatæ fuerunt Litteræ illæ sub nominibus dictorum Episcoporum, & Comitis Pembrochiæ, Electi Eborum, Bartholomei, Johannis, Antonii, & Archidiaconorum, vel eorum quatuor de sex primò nominatis, &c.

Sub dictâ datâ.

Ad Cardinales, pro præfatis Nunciis, de Credentia.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 6. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Paternitati vestræ reverendæ eo libentiùs & confidentiùs porrigimus preces nostras, quo eas à vestræ dilectionis sinceritate speramus gratiosiùs exaudiri.

Cùm itaque dilectos & fideles nostros, Venerabiles Patres, Johannem Norwicensem, & Johannem Eliensem, Episcopos: Amadeum Sabaudiæ, &c. *prout supra, usque hæc verba, &c.* A. D. 1316.

Ad Sanctissimi Patris nostri, Domini J. divinâ providentiâ, Summi Pontificis, pro quibusdam arduis nostris & Regni nostri negotiis, vestræ benivolentiæ per eosdem, vel eorum aliquos exponendis, præsentiam destinemus:

AMICITIAM vestram affectuosè requirimus

A.D. 1316. Edw. 2. quirimus & rogamus quatinus præfatis Nunciis nostris, aut tribus eorum de quinque primò nominatis, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ, super memoratis negotiis, exposuerint vivâ voce, fidem credulam adhibere; & ipsis, pro felici & votivâ expeditione negotiorum prædictorum, erga dictum Dominum Summum Pontificem procurandâ, assistere velitis, amore nostri, consiliis & auxiliis oportunis.

Dat. apud Clipston, 15. die Decembris.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino W. Penestr., *Domino A. Sabinensi*, *Domino G. Tusculano*, *Domino Ostiensi & Velletrensi*, *Domino Portuensi*, — Episcopis Cardinalibus.

Domino B. tituli Sanctorum Nerei & Achillei, *Domino G. Testa, tituli Sancti Ciriaci*, — Presbiteris Cardinalibus.

A.D. 1316. Edw. 2.

Domino G. Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ, *Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus*, *Domino M. tituli Sancti Stephani in Celio Monte*, *Domino N. tituli Sancti Eusebii*, *Domino A. tituli Sanctæ Priscæ*, — Presbiteris Cardinalibus.

Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano, *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ*, *Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu*, *Domino N. Sancti Adriani*, *Domino J. de Columpnâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ*, *Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn*, *Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in viâ latâ*, *Domino B. Sanctæ Agathæ*, *Domino J. Sancti Georgii ad Velum aureum*, — Diaconis Cardinalibus.

De interessendo Coronationi Regis Franciæ, excusatoria.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & successus, semper ad vota, prosperos & felices.

Magnificentiæ vestræ Litteras, in remotis partibus Regni nostri, versus boriam existentes nuper recepimus: per quas nobis vestra insinuavit dilectio, qualiter, in instanti Festo Epiphaniæ Domini, apud Remum, disposuistis, annuente Domino, Coronari; requirendo ut nos Coronationis vestræ Sollempniis curaremus præsentialiter interesse.

A.D. 1316.

Super quo vobis grates referimus multiformes; Serenitati vestræ significantes quòd nos, de vestri honoris & gloriæ augmento, in immensam mentis lætitiam erigimur, & vestris in hac parte desideriis desideramus in intimis complacere; set urgentia negotia, nos & statum Regni nostri in dictis partibus tangentia, hoc fieri, de quo dolemus utique, ad præsens nullatenus patiuntur.

Dat. apud Clipston, 15. die Decembris.

De Conductu pro Nunciis Regis Angliæ.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

EIdem Rex salutem, & successus, &c.

Cùm, pro magnis & arduis negotiis, contingentibus nos & statum Regni nostri, dilectos & fideles nostros, Venerabiles Patres, Johannem Norwycensem, & Johannem Eliensem, Episcopos: Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Consanguineum nostrum karissimum: Bartholomeum de Badelesmere, Johannem de Crumbwell, & Antonium Pessaignium de Janua, Milites; ac Magistros, Williel- A.D. 1316. mum de Birston, Glouceстriæ, & Jacobum de Florentiâ, Wyntoniæ, Archidiaconos, ad Sanctissimum Patrem Dominum Summum Pontificem destinemus:

Celsitudinem vestram Regiam affectuosè requirimus & rogamus quatinus, dictos Nuncios nostros habentes, si placet, nostri consideratione, speciali-

A.D. 1316. Edw. 2.

ter recommendatos, eis, dum in eundo versus dictum Patrem, per loca Domini vestri, transitum ipsos facere contigerit, ac in redeundo ad nos de partibus illis, Litteras vestras, de salvo & securo conductu, jubere velitis fieri, nostris precibus & amore; ut eo securiùs commissa eis negotia prosequi valeant, quo vestræ Magnificentiæ fuerint protectione & defensione muniti. A.D. 1316. Edw. 2.

Dat. apud Clipston, 15. die Decembris.

Pro Memoratis Nunciis de Credentia.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

Idem Rex salutem, & successus, &c.

Cùm, pro quibusdam arduis, *&c. usque ibi*, destinemus, & eis super aliquibus, quæ specialiter insident cordi nostro, nostrum apperuimus desiderium, benivolentiæ vestræ per ipsos, aut duos eorum seriosiùs exponendum;

Celsitudinem vestram Regiam affectuose requirimus & rogamus biis, quæ dicti Nuncii nostri, aut duo eorum vobis dixerint ex parte nostrâ, eis fidem velitis indubiam adhibere, & ea, juxta speratam fiduciam, effectui mancipare. A.D. 1316.

Dat. apud Clipston, 15. die Decembris.

De Tractando super Negotio Exituum Aquitaniæ, Clementi nuper Papæ Assignatorum.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5.

Rex Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem, & plenam præsentibus dare fidem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Venerabilium Patrum, Johannis Norwycensis, & Johannis Eliensis, Episcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ, Consanguinei nostri karissimi; Bartholomei de Badelesmere, Johannis de Crumbwell, & Antonii Pessaignii de Janua, Militum, plenam fiduciam reportantes,

Ad Tractandum cum Reverendis in Christo Patribus, Arnaldo Sabinensi Episcopo, Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu, Reymundo Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardo Sanctæ Agathæ, Diaconis Cardinalibus: necnon, dilectis & fidelibus nostris, Bertrando de Gutto Vicecomite Leomaun. & Altivillaris, Arnaldo Bernardi Preissiaco, dicto Soldano, Domino de Didona, & Reymundo Guillielmi, Domino de Budocio, Militibus; ac aliis, siqui fuerint, causam habentibus, in præsenti, in obligatione, per nos dudum factâ, bonæ memoriæ, Domino Clementi, tunc Papæ quinto, de Exitibus Ducatûs nostri Aquitaniæ, & terrarum nostrarum in partibus transmarinis (Comitatu Pontivi dumtaxat excepto) pro quadam pecuniæ Summâ, nobis per ipsum Clementem mutuatâ, de eâdem obligatione adnullandâ: & de Exitibus dictorum, Ducatûs & terrarum, in manibus ipsorum Cardinalium & Militum, virtute obligationis prædictæ, jam existentibus, ad manus nostras ponendis: & ad aliam obligationem, super exitibus dictorum, Ducatûs & terrarum, vel alicujus partis eorumdem (dicto Comitatu Pontivi excepto) seu ad aliam satisfactionem faciendam præfatis Cardinalibus & Militibus, in dictâ primâ obligatione causam habentibus, pro eo quod adhuc restat solvendum de dictâ pecuniæ Summâ, nobis mutuatâ, ut est dictum; & ad faciendum omnia & singula, quæ ad præmissa, & eorum quodlibet necessaria fuerint & oportuna; A.D. 1316.

Præfatis, Episcopis, Comiti, & Militibus, vel tribus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem;

Ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Episcopos, Comitem & Milites, vel tres eorum, nostro nomine, factum fuerit in præmissis: & id, per nostras Patentes Litteras, sub Magno Sigillo nostro ratificari, & approbati, ac inviolabiliter observari faciemus.

In cujus rei testimonium præsentes Litteras dicti sigilli nostri impressione fecimus robotari.

Dat. apud Clipston, 16. die Decembris, Anno Domini 1316. Regni verò nostri decimo.

Consimiles

A.D. 1316. Edw. 2. Consimlies Litteræ factæ fuerunt, de verbo ad verbum, cum istâ clausulâ adjectâ ante, *In cujus, &c.* Damus insuper præfatis, Bartholomeo, Johanni de Crumbwell, & Antonio, similiter potestatem, & special mandatum omnia & singula, quæ per dictos, Episcopos, & Comitem, & ipsos, Bartholomeum, Johannem, & Antonium, vel tres eorum, facta fuerint in præmissis, vallandi & firmandi, nomine nostro, juramento, per unum dictorum, Bartholomei, Johannis de Crumbwell, & Antonii, in animam nostram præstando.

In cujus, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

Consimiles Litteræ factæ fuerunt, cum dictâ clausulâ, Damus insuper præfatis, Comiti, Bartholomeo, Johanni de Crumbwell, & Antonio, similiter potestatem, *&c. ut supra*; quæ per dictos Episcopos, & ipsos, Comitem, Bartholomeum, Johannem & Antonium, vel tres eorum, *&c. ut supra*, juramento, per unum dictorum, Comitis, Bartholomei, Johannis de Crumbwell, & Antonii, in animam nostram præstando. A.D. 1316. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Pro Davide Comite Atholiæ, quod Scotos prægravat, remunerando.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 36. REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Volentes Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, quantum poterimus prægravare, & illos, qui dictis Inimicis nostris gravamina intulerint, remunerare prout decet;

Concessimus, dilecto & fideli nostro, Davidi Comiti Atoliæ, quicquid ipse, cum Comitivâ suâ, de rebus mobilibus adquirere poterit super dictos Inimicos nostros, seu quomodolibet occupare:

Necnon redemptiones omnium illorum de dictis Inimicis nostris, quos ipse, cum Comitivâ suâ, capere poterit, per ipsum Comitem pro redemptione liberandorum.

Ita tamen quòd, si nos aliquem, de dictis Inimicis nostris, per prædictum Comitem, vel aliquem de Comitivâ suâ captum, vel capiendum, habere velimus, ad voluntatem nostram de ipso faciendam, tunc idem, sic captus, seu capiendus, nobis liberetur; & nos prædicto Comiti, pro dicto Inimico nostro, sic Capto, & nobis liberato, centum Marcas solvere teneamur. A.D. 1316.

Et ideò vobis mandamus quòd præfatum Comitem, vel aliquem de Comitivâ suâ, non impediatis, molestetis in aliquo, seu gravetis, contra concessionem nostram prædictam; dum tamen contra homines, ad pacem nostram existentes, seu contra treugas, si quas iniri contigerit, per ipsum Comitem, vel aliquem de Comitivâ suâ, nihil attemptetur quovismodo.

In cujus, &c. usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Clipston, 20. die Decembris.

Per ipsum Regem, Nunciante Comite Pembrochiæ.

De Navibus, pro Rogero de Mortuo Mari, ad ducendum Copias in Hiberniam, providendis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 19. REX Camerario suo Suthwalliæ, salutem.

Cùm, dilectus Consanguineus & fidelis noster, Rogerus de Mortuo Mari de Wygemore, ad partes Hiberniæ, in obsequium nostrum, cum magnâ multitudine hominum, tàm equitum, quàm peditum, de mandato nostro, se divertat:

Et, pro Passagio suo, & aliorum secum existentium, ipsum Rogerum oporteat Naves plurimas habere: A.D. 1316.

Et assignaverimus, dilectum Clericum nostrum, Johannem de Norton ad providendum viginti grossas Naves, in partibus Bristolliæ, & partibus vicinis, pro passagio supradicto; ita quod Naves illæ sint apud Haverfordiam, in Walliâ, in Festo Purificationis Beatæ Mariæ proximò futuro, promptæ in omnibus

A. D. 1316. Edw. 2. omnibus & paratæ ad proficiscendum, versus dictas partes Hiberniæ, cum præfato Rogero, & Comitivâ suâ secum existente;

Vobis mandamus quod passagium prædictum, sumptibus nostris, de exitibus Ballivæ vestræ, in omnibus faciatis:

Et de sumptibus, quos in passagio illo apposueritis, Indenturam, inter præfatum Rogerum, vel aliquem, quem lo- A. D. 1316. Edw. 2. co sui ad hoc deputaverit, & vos fieri faciatis; quos sumptus vobis in compoto vestro, ad Scaccarium nostrum, per Indenturam allocari faciemus.

Teste Rege apud Clipston vicesimo die Decembris.

Per ipsum Regem.

De intendendo Nunciis Regis in Romana Curia.

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5.

REX, dilecto Clerico suo, Magistro Adæ de Orleton, salutem.

Cùm mittamus, dilectos & fideles nostros, venerabiles Patres, J. Norwycensem, & J. Elyensem, Episcopos: Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Consanguineum nostrum carissimum; ac quosdam alios fideles nostros, ad Curiam Romanam pro quibusdam negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, ibidem expediendis;

Vobis mandamus rogando, nichilominus injungentes, quod eisdem Nunciis nostris, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, fidem credulam præbeatis; & super expeditione eorumdem, eis, & cuilibet eorum assistatis consiliis & auxiliis, quibus poteritis, oportunis, quotiens per ipsos, vel eorum aliquem, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis requisiti: Et hoc, sicut de vobis confidimus, nullatenus omittatis. A. D. 1316.

Teste Rege apud Notingham vicesimo quinto die Decembris.

Eodem modo scribitur,

Magistro Adæ Miremonth,
Magistro Andreæ Sapiti,
Magistro Gancelino Johannis, Domini Papæ Vicecancellario,
Magistro Petro de Dene,
Magistro Willielmo de Melton, Electo Eborum,
Magistro Alexandro de Bikenore, Electo Dublinensi,
Magistro Thomæ de Cobham,
Magistro Richardo de Plumstok,
Magistro Reymundo Subirani,
Et Magistro Johanni de Ros.

De Concordia inter Magistros & Scolares Oxonienses & Fratres Prædicatores reformanda

A. D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Illos, quos Altissimus in Terris supernæ gratiæ virtutibus dignatus est multipliciter illustrare, Regiam decet benivolentiam attolere favoribus, & Apostolicis munificentiis procurare pro viribus communiri.

Desiderantes itaque, Pater Sancte, Ordinis Fratrum Prædicatorum Oxonii,

Ubi Religionis devotio, & honestatis laudabilis decor viget, per quem etiam honor Universitatis Oxoniensis, & utilitas ibidem studentium; necnon & per totum Regnum nostrum Fides Catholica, per verbi divini prædicationem, benedicto Altissimo, augmeutantur; quemque Ordinem Progenitores nostri, præ cæteris Ordinibus in Regno nostro, favoribus propitiis prosecuti fuerunt, & nos affectibus Regiis specialiter conjunximus,

Per vestræ Sanctitatis providentiam A. D. 1316. tranquilitati consuli & quieti;

Clementiæ vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus super quadam dissensione, inter dictos Fratres, & Magistros & Scolares Universitatis prædictæ, nuper motâ, & in vestrâ Sacrâ Curiâ jam ventilatâ, de quibusdam impedimentis, quæ prædicti Magistri & Scolares præfatis Fratribus, in Universitate prædictâ, voluntariè, ut intelleximus, irrogârunt, dignemini concordiam taliter reformare, quod privilegia dictorum Fratrum, quibus ipsi, temporibus Progenitorum nostrorum, & nostro, usque ad tempus impedimentorum prædictorum, in dictâ Universitate uti consueverunt & gaudere, sibi, de vestræ Benignitatis mansuetudine, confirmentur.

Ad hæc, Pater Sancte, Religiosum Virum, & nobis in Christo dilectum, Fratrem

A.D. 1316. Edw. 2. Fratrem Thomam Everard, de Ordine prædicto (quem pro negotiis prædictis, erga vestram Sanctitatem prosequendis, ad vos destinamus) vestræ Benignitati plenis affectibus commendamus; supplicantes quatinus præfato Thomæ in Prosecutione negotiorum prædictorum, sinum liberalis gratiæ aperire dignetur vestra Paternitas Sacrosancta. A.D. 1316. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Notinghamiam vicesimo sexto die Decembris.

Ad Cardinales, de antedictis dissensionibus concordandis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Ordinem Fratrum Prædicatorum Oxonii, *prout supra, mutatis mutandis, usque ibi, viz.*

Paternitatem vestram affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus ut, super dissensione prædictâ, per Dominum Summum Pontificem (cui super hoc scribimus) inter partes prædictas concordia taliter reformetur, quod privilegia dictorum Fratrum, quibus ipsi temporibus Progenitorum nostrorum, & nostro, usque ad tempus impedimentorum prædictorum, in dictâ Universitate uti & gaudere consueverunt, apud dictum Summum Pontificem, velitis, nostris precibus, cum efficaciâ, interponere partes vestras, & dilecto nobis in Christo, Fratri Thomæ Everard (quem ad dictam Curiam, pro prædictis negotiis prosequendis, destinamus) in hac parte impertiri oportunum consilium & favorem. A.D. 1316.

Dat. apud Notinghamiam vicesimo sexto die Decembris.

Sub istâ formâ scribitur singulis Cardinalibus, in Curiâ Romanâ existentibus.

Ad Papam, de injuriis & damnis, per Brigas & Dilationes in Negotio Electi Eborum, Ecclesiæ & Regno illatis.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter curas assiduas, atque pietatis opera, quibus, populari divulgante præconio, vestra Sanctitas se excercet, ad relevationem vobis subjectarum Ecclesiarum, & ad vestrorum excutienda onera subditorum, per orbem plantando & nutriendo pacis & concordiæ unitatem, in plebe jurgiis litium resecatis, attendimus sumopere vestrum tendere animum, Cœlesti Beatitudine, ut meritò creditur, inspiratum; undè, utinam! in æternâ felicitate, condignum vobis bravium reservetur a Christo, cujus gratiâ & virtute tàm salubriter ad salutaria dirigitis gregem suum.

Verùm, Pater Sancte, intelleximus quòd nonnulli, in Sanctâ Romanâ Curiâ, tàm Cardinales, quàm alii, beneficiati in Regno nostro, nescimus quo spiritu ducti, ne dùm negotium Electionis, per viros providos & discretos, Decanum & Canonicos Eborum Ecclesiæ, pro relevatione ejusdem (quæ, per invasionem Scotorum, nostrorum Rebellium, in suis Possessionibus & Libertatibus, hiis diebus, patitur lapsum gravem) de, prædilecto & familiari Clerico nostro, Magistro Williemo de Melton (Viro ntique sanctæ vitæ, atque Deo & Hominibus gratioso, quem, tàm, claræ memoriæ, Genitori nostro, dum vixit, quàm nobis provido hactenus assistendo consilio & maturo, circumspectum multiplicibus virtuosis actibus comprobavimus & fidelem) secundum Deum & concorditer celebratæ, odio atque exquisitis coloribus impetere ac impugnare, quinimmo Provisiones & Electiones singulas Ecclesiarum Regni nostri, quæ ad examen Romanæ Curiæ, juxta statuta Canonica, deducuntur, machinatione malivolâ impedire, ac destruere moliuntur, Personas Electas, & eis adhærentes (quod nos angit non modicùm & perturbat) nimis inhumaniter, in contumeliam nostri nominis, pertractantes. A.D. 1316.

Ad vestrum igitur super hiis patrocinium (quod, tàm obtentu justitiæ, cujus laudamini zelator præcipuus, quàm ratione vestræ originis, speramus nobis in nostris oportunitatibus magis pro-

7 L pitium

A.D. 1316. Edw. 2. pitium invenire) confidentiùs confugimus implorandum; vestræ Clementiæ totis affectibus supplicantes, quatinus, ad statum dictæ Eborum Ecclesiæ, ut præmittitur, miserabilitèr jam destructæ, & quæ, per vacationem ipsius diutinam, gravia indies detrimenta incurrit, vestrum, si placet, considerationis intuitum dirigentes, langori ejusdem Electi (ab omnibus prorsus sibi impositis innocentis) vestra dignetur pia Paternitas compati & mederi.

Impetitionibus & objectionibus hujusmodi, profectò frivolis, non obstantibus, Electum ipsum, præ cæteris Clericis nostris, ipsius laudabilibus exigentibus meritis, conjunctum intimiùs cordi nostro (per cujus prudentiam circumspectam non solùm dictæ Eborum Ecclesiæ, set nobis & toti Regno nostro uberiora commoda, divinâ ac vestrâ assistente sibi gratiâ, credimus veraciter affutura) ne dicti Electores sui, sperantes feliciùs respirare per ipsum, quibus visceraliter compatimur, suâ intentione frustrentur,

Eidem Ecclesiæ, confinio inter Angliam & Scotiam evicinæ (in quâ modernis temporibus personâ solidâ, de quâ possimus confidere, indigemus: tùm propter brigas & dampna, quæ ex tepiditate illorum sustinuimus, qui hactenus dictæ Ecclesiæ præfuerunt; tùm quia infra eandem Diocesim, terræ cujusdam indomiti, de nostro Homagio, nonnunquam adversus nos & nostros cornua rebellia erigentis, consistunt) velitis præficere & creare ex vestræ plenitudine potestatis;

Et eum, si placet (nè in directione & reformatione nostrorum, ac Regni nostri negotiorum, & statûs, diutiùs ipsius circumspectione expertâ privemur) pro tranquilitate atque stabilitate nostri animi, atque Regni, cum celeritate, quâ vestra decreverit Paternitas, ad nos remittere feliciter expeditum; ut nos, si placet, affectionis Magnitudinem, quam ad nos & idem Regnum nostrum, innatam vobis, Beatitudinem habere confidimus, ex ipsius expeditione celeri & votivâ, sentire operis efficaciâ valeamus, vestris exinde beneplacitis fortiùs perpetuo obligati.

Ex omnibus quippe negotiis, quæ nos tangunt, de isto gratos rumores libentiùs audiremus, qui, obtentu personæ Electi hujus, intendimus libertates ipsius Ecclesiæ uberiùs ampliare.

Ad exaltationem Ecclesiæ, & Populi sui, Deus Paternitatem vestram conservet, & ditigat per tempora diuturna.

Dat. apud Notyngbam vicesimo sexto die Decembris.

Ad Albanensem Episcopum Cardinalem, contra colores quorundam Malivolorum, in Negotio Electi antedicti exquisitos.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d.

Venerabili in Christo Patri, Domino Albanensi Episcopo, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Intelleximus a nonnullis quòd quidam, beneficiati in Regno nostro, impugnationem & subversionem jurium ac libertatum nostrarum, & Coronæ nostræ, necnon collationum beneficiorum (quibus nos, & Progenitores nostri, Reges Angliæ, semper hactenus usi sumus) intendentes, Provisiones & Electiones Ecclesiarum ejusdem Regni nostri odio, invidiâ, ac machinatione malivolâ, in nostri nominis contumeliam & contemptum, ac deformationem & jacturam Ecclesiarum ipsarum, necnon Personarum Electarum eisdem, ac Electorum desolationem & præjudicium manifestum, notoriamque abusionem & subversionem jurium & consuetudinum, ac grande periculum Regni nostri, impedire ac impetere nequiter moliuntur; A.D. 1316.

Et præcipuè confirmationem & consecrationem, carissimi Clerici nostri, Magistri Willielmi de Melton, Electi Eborum,

Viri utique Sanctæ vitæ, Deoque & Ecclesiæ semper devoti, atque hominibus, vulgari approbante præconio, gratiosi,

Quem in Spiritualium & Temporalium administratione semper circumspectum comprobavimus & fidelem, & nedùm Ecclesiæ, ad quam ipsum concors suorum Electorum affectio, prævià divinæ inspirationis gratiâ, dinoscitur canonicè evocâsse, verùm etiam in directione negotiorum, nos & Regnum nostrum contingentium, ac reformatione statûs ejusdem scimus perutilem, & providum, multiplicibus actibus virtuosis, ac dignum,

Exquisitis

A.D. 1316. Edw. 2. Exquisitis coloribus & adinventionibus malivolis nequiter impediunt, & retardant.

Nos itaque, cupientes oportunum apponi remedium huic pesti, Paternitatem vestram (quam in illo negotio suum habet auditorem, ut didicimus, & Patronum) totis affectibus requirimus & rogamus quatinus, contemplatione justitiæ, necnon ob reverentiam & honorem Dei & Ecclesiæ (cujus causa agitur in hac parte) ob immunitatem etiam & tranquilitatem status ejusdem, adversarios dicti Electi, & illos præcipuè qui sub nostrâ potestate beneficiati existunt, ex parte nostrâ efficaciter monere velitis, exhortationibusque vestris salubribus suadere,

Quòd, præmissorum consideratione, ab impetitionibus & objectionibus supradictis omnino desistant, & Electionem de personâ dicti Electi (quem adornant multiplicia gratiæ munera & virtutum, & quem testificamus virum solidum & fidelem, idoneum etiam atque dignum, & ab omni vinculo obligationis & ratiocinii, sibi imposito, absolutum penitùs & quietum) tam salubritèr, & concorditèr, atque utilitèr celebratam, non impediant, set eam, sicut meritò creditur, Deo placidam & acceptam, promoveant, & ad finem deducere satagant celerem & felicem, sicut statum prosperum diligunt Regni nostri; circa quod vestra velit Paternitas, quam firmiter confidimus nostrum diligere commodum & honorem, studiosiùs laborare. A.D. 1316. Edw. 2.

Et, si vestris monitionibus hujusmodi obtemperare non curent, placeat vobis indè conscientiam Domini Summi Pontificis informare, & nobis confidentiùs semper rescribere, super his, & aliis, vota vestra.

Dat. apud Notyngham vicesimo sexto die Decembris.

Ad Sanctæ Priscæ Presbyterum Cardinalem, contra memoratos Colores, & pro sæpefato Electo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de nostrorum amicorum puritate fidem gerimus ampliorem, tanto graviùs conturbamur intrinsecus & movemur, dùm de ipsis sinistra, talia præcipuè quæ ad ingratitudinis vitium poterunt annotari, nostris auribus inculcantur.

Sanè, cùm nuper nobis esset, ex vulgari assertione, delatum quòd vos, in præsentiâ Sanctissimi Patris nostri, Domini Summi Pontificis, quædam verba protuleratis, jura nostra regalia, libertatesque, & immunitates liberæ Capellæ nostræ Sancti Martini Magni London. ac aliarum Capellarum nostrarum tangentia,

De quibus quidam Cardinales, & alii, in Curiâ Romanâ, impugnandi negotium Electionis, carissimi Clerici nostri, Magistri Willielmi de Melton, Electi Eborum, & Decani Capellæ nostræ prædictæ (quem utique novimus virum, crebris virtutum exercitiis, Deo & Ecclesiæ devotum, in Spiritualium & Temporalium administratione circumspectum, maturitate consilii providum, ac, ut vos ipsi nôstis, in negotiorum nostrorum directione perutilem & fidelem) exquisitam materiam assumpserunt, A.D. 1316.

Eo acerbiùs angebamur in mente, quo de vestrâ Sanctitate, in confovendis Coronæ & Regni nostri juribus, ac nostris & nostrorum negotiis promovendis, spem habebamus, quasi peculiariter, inter cæteros firmiorem;

Sicque, ex hujusmodi relatu, eramus, nec inmeritò, provocati, quòd ad ea, per quæ vos anxios reddere credebamus, pronam manum habuimus & extentam; adeò ut religiosis Cisterciensis Ordinis (qui in Regno nostro copiosâ fertilitate diffunditur) quos, vestri contemplatione, sumus gratiosis favoribus prosecuti, disposueramus nedùm favorem regium subtraxisse, set etiam contra ipsos, quatinus conscientia permisisset, tàm in causis, quàm rebus, rigorem exercuisse; ut, sic dispendiis fatigati, vestros excessus plangendo, nobis de vobis querimoniam detulissent.

Verùm, quia dictus Electus, cujus dictis & scriptis fidem certissimam adhibemus, jam pridem nobis, per suas assertivas litteras, indicavit quòd vos verba prædicta, coram dicto Domino Summo Pontifice sic prolata, non dixistis voluntate, vel intentione nobis, libertatibus, aut privilegiis Capellæ nostræ præjudicium, nec sibi, in dictæ Electionis suæ negotio, obstaculum inferendi, licet,

A.D. 1316. Edw. 2. licet, ut prædictum est, adversarii sui prædicti, ex eisdem verbis, impetitiones sibi voluntarias subornaverint, conceptum animi rigorem revocavimus plurimùm complacati;

Vestram dilectionem plenâ cordis affectione sinceriter requirentes, quatinus negotia dicti Clerici nostri (quorum votiva expeditio non minus, quàm nostrorum propriorum, insidet cordi nostro) sic veliris, nostræ contemplationis intuitu, curiosis auxiliis promovere, quòd ad finem optatum, vobis mediantibus, celeriter perducantur; quódque hujusmodi vestra sollicitudo nobis præbeat incentivum, ad religiosos vestri Ordinis, in Regno & Dominio nostris constitutos, benigniter pertractandum. A.D. 1316. Edw. 2.

Gestum enim vestrum erga Clericum nostrum prædictum (in cujus prosperis gratulamur, & angimur in adversis) sic trahere proponimus in exemplum, ut, circa conferenda, vel deneganda dictis Religiosis beneficia, nos vestris actibus conformemus.

Feliciter valeat vestra Paternitas per tempora diuturna.

Dat. apud Notyngham vicecesimo sexto die Decembris.

Ad Sanctæ Mariæ in Porticu Cardinalem, pro memorato Eborum Electo.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Omni fastu verborum abciso, ex ingenii confidentiâ (quæ ex vestrâ Paternitate, multiplicium rerum & beneficiorum experientiis, præ cæteris, solidiùs imprimitur cordi nostro quodam peculiati affectu) detegere sensuimus nostrum Propositum erga Dominum Willielmum de Melton, nostrum Clericum prædilectum; optans a vestrâ gratitudine, frequentiùs hactenùs comprobatâ, quàm nostri potiùs obtentu, suis langoribus mederi posse & velle, confidimus id pensari, videlicet, quòd idem, Willielmus, qui, claræ memoriæ, Genitori nostro, dum vixit, ac nobis provide astitit consilio & fideli (ipsius laudabilibus exigentibus meritis) præ cæteris Mundi Clericis nostris affectibus nexu conjungitur firmiori; ita quod nos ipsius participare successibus reputamus, tàm in prosperis, quàm adversis.

Vestra igitur velit probitas, nobis fida, nedùm contemplatione præmissorum & nostri, immo veriùs justitiæ, quæ pro dicto nostro Clerico, in negotio quod prosequitur, interpellat, ipsum,

Qui in hiis adversitatibus & pressuris, quibus Ytalici eum afficiunt in Curiâ & affligunt, ad vos fugit, utpote ad summum in nostris & nostrorum necessitatibus defensorem, sub umbrâ vestri nominis, ut accepimus, se reclinans, sperans vestro præsidio a faucibus suorum, immò veriùs nostrorum etipi æmulorum,

Favore solito Paternali complecti; & nè, viri providi & discreti, Decanus & Capitulum Eborum Ecclesiæ, A.D. 1316.

Qui, pro relevatione ejusdem, Confinio Angliæ versus Scotiam evicinæ, ut nôstis, & quæ, per invasionem Scotorum, nostrorum Rebellium, in suis Possessionibus & Libertatibus, modernis temporibus, patitur lapsum gravem, in eundem Willielmum, Ecclesiæ prædictæ Electum, vota sua concorditer direxerunt, sperantes per ipsum ab oppressione, cui jam subjacent, feliciùs respirare,

Suâ piâ intentione frustrentur, nec obloquium per nonnullos suos adversarios, atque nostros immò veriùs, quos vos latere non credimus, suscitetur.

Et, sicut de vobis, præ cæteris, fiduciam gerimus ampliorem, penes Dominum Summum Pontificem (cui efficacius, quo possimus, super hoc dirigimus scripta nostra) instare, nostrique contemplatione eum inducere, viis & modis omnibus, quos in hâc parte vestra discretio potius noverit allectivos, ut, ob honorem personæ suæ, qui nostram mentem plurimum honorabit, necnon pro securitate & tranquilitate nostri animi atque Regni, Electum ipsum Ecclesiæ, cui eligitur, & in quâ unam personam, nobis fidam, nobis expedit hiis diebus habere, dignetur auctoritate Apostolicâ præficere, & creare, & eum, pro directione negotiorum nostrorum, ad nos remittere celeritèr & felicitèr expeditum; quoniam, ex omnibus mundi negotiis, quæ nos tangunt, de illo (ipsius laudabilibus exigentibus meritis) rumores gratos libentius audiremus.

Dat. apud Notyngham vicesimo sexto die Decembris.

Ad

A.D. 1316. Edw. 2. A.D. 1316. Edw. 2.

Ad Willielmum de Testa Cardinalem super Expeditione prædicti Electi.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino W. Dei gratiâ, Tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Innatæ vobis gratitudinis radios satis peculiariter ad nos extenditis, dum circa ea, quæ nostrum honorem, ac Regni nostri statum prosperum respiciunt & tranquillum, & ad nostra incommoda impellenda, elam & palam, quotiens oportunitatem captare potestis, tanto sollicitudinis studio laboratis, quemadmodum operosa instantia (quam, circa promotionem, prædilecti & familiaris Clerici nostri, Magistri, Willielmi de Melton, Electi Eborum, ex omnibus Mundi Clericis nostris affectibus specialiùs copulati, relatione dilecti Clerici nostri, Nicholai de Notingham, vos adhibuisse attendimus penes Papam) indicat manifestè; undè vobis, ac vestris obligatos nos perpetuò profitemur: quibus, utinam! sicut cupimus, realem valeamus rependere indè vicem. A.D. 1316.

Verùm ut nostri in hâc parte propositi vobis veritas patefiat, nè, viri providi & discreti, Decanus & Capitulum præfatæ Eborum Ecclesiæ, *&c. prout supra, usque hæc verba, viz.*

Nos, qui ejusdem Electi successuum nos participes, tàm in adversis, quàm prosperis, reputamus, mallemus in Ecclesiâ (ad quam canonicè eligitur, & cujus libertates, obtentu suæ personæ, uberiùs ampliare intendimus) eum pòni;

Vestram igitur affectionem instantiùs, quo possumus, imploramus quatinus, *&c. prout supra, usque hæc verba, viz.*

Et hoc affectamus pensari ab omnibus, qui nostrum commodum cupiunt & honorem.

Paternitatem vestram in prosperitatis habundantiam dirigat Altissimus & conserver.

Dat. apud Notingbam vicesimo sexto die Decembris.

Pro eodem Eborum Electo, ad Sancti Adriani Diaconum Cardinalem.

A.D. 1316. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino N. Dei gratiâ, Sancti Adriani Diacono Cardinali, Amico, &c.

Prægrandis affectionis radios ad nos extenditis, dum, contra vestræ Nationis indigenas, pro, nostro Clerico, Domino Willielmo de Melton, disputatis, quemadmodùm sua, nobis indè directa, scriptura testatur.

Verumtamèn tot beneficiis & honoribus frequentare nos & nostros vestra probitas hactenus assuevit, quot subjecti nobis populi præconium vix sufficit divulgari; unde, utinam! vobis & vestris rependere vicem congraram, ut tenemur, realiter valeamus.

Paternitatem vestram totis affectibus requirentes quatinus, continuato, si placet, erga eundem nostrum Clericum (præ cæteris Mundi Clericis conjunctum specialiùs cordi nostro) fido præsidio, per vos cœpto, nostri contemplatione, atque justitiæ, quæ pro eo in negotio, quod prosequitur, interpellar, velitis interponere partes vestras, ut idem negotium ad finem, vobis medianribus, deducatur celerem & felicem; ita quòd, pro tranquilitate nostri animi, atque Regni, rumores de illo gratos, quamcitiùs commodè poteritis, audiamus. A.D. 1316.

In Ecclesiâ enim Eborum, Confinio Angliæ versus Scotiam evicinæ, propter Scotorum, nostrorum Rebellium, frequentes incursus & brigas, summopere nobis expedit habere aliquem Prælatum, de quo integrè confidere valeamus: Et hoc, si placet, vos, quem nostrum ac Regni nostri honorem & commodum diligere confidimus, oportunè velitis pensare, & vestra semper nobis scribere beneplacita confidenter.

Paternitatem, &c.

Dat. apud Notyngham vicesimo sexto die Decembris.

7 M Ad

A.D. 1316. Edw. 2.

A.D. 1316. Edw. 2.

Ad Sanctæ Agathæ Cardinalem, super eodem Negotio.

A.D. 1316. An.10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Scripsit nobis Dominus Willielmus de Melton, Electus Eborum, noster Clericus prædilectus, quod vos, nostri contemplatione, ne dùm ipsum, cum suâ familiâ, infra Liberatam vestram, in Curiâ, in Summâ necessitate suâ peculialiter receptando, quinimmò negotia, quæ prosequitur, omni sollicitudine, quâ poteritis, promovendo, propitium semper, in suis opportunitatibus, vos sibi redditis atque gratum: quod non solùm sibi fieri, set veriùs nobis pensamus; undè, utinam! vobis ac vestris, *&c. de verbo ad verbum, prout supra.*

Bulla, de Treugis Scotiæ per Biennium, & infractoribus excommunicatis.

A.D. 1317. An.10. E. 2.

A.D. 1317.

JOhannes Episcopus, servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Vocatis nobis, licet insufficientibus meritis, ad Apostolatûs Officium, occurrit, quasi confestim, considerationis nostræ conspectui, acerbis infesta molestiis, periculosa dissensio, quam inter carissimum in Christo Filium Edwardum Regem Angliæ Illustrem, & dilectum Filium Nobilem Virum Robertum de Brus, gerentem se pro Rege Scotiæ, jamdudum inventor malorum omnium suscitavit, amaras nobis suas circumstantias (quas frequenter, dum nos minur status haberet, intra pectoris claustra revolvimus) repræsentans.

Hinc etenim se offerebant, & offeruut nostris obtutibus, impedimentum proinde facilè receptura pia Dei negotia, & præcipuè terræ Sanctæ, desertæ incolis Christi fidelibus, ipsorumque destitutæ suffragiis, cui, Catholicis Principibus distractis ad bella Civilia, consolator aliquis nou assistit ex omnibus caris suis.

Hinc se ingerebant, & ingerunt animarum pericula, Christiani Sanguinis non levis effusio, gravia rerum dispendia, & non solùm ipsorum dissidentium, suarúmque gentium, set & quamplurium aliorum, in ipsorum commotione, periculosa turbatio pariter & dampnosa.

Hæc quidem nostri cordis intima stimulant, acutisque stimulis nostrum interpellant Officium, ut ad occurrrendum, per oportuna remedia, tanto Religionis Christianæ discrimini, ociùs exurgamus.

Attendentes igitur quod ad nos (qui, licet immeriti, vices Regis pacifici gerimus, ac plenitudine fungimur potestatis, Apostolorum Principi, suisque Successoribus ex alto concessæ) singulariter pertinet, in Universali Ecclesiâ, cunctàve Congregatione fidelium, pacem quærere, ac ipsam facere diligentiùs observari, inter præfatos, Regem Angliæ, & gerentem se pro Rege Scotiæ, auctoritate Apostolicâ treugas (quarum fœdus ymaginem pacis inducit) usque ad biennium duraturas:

Ac in eos, & omnes, & singulos eorum adjutores, valitores, consiliatores, sequaces, complices, & eorum adhærentes, treugas infringentes easdem, vel quemlibet, non servantes, Excommunicationis sententiam promulgamus, non obstante si, Regi, & gerenti, prædictis, aut ipsis Adhærentibus, seu cuivis eorum, a Sede Apostolicâ sit indultum quòd excommunicari non possint, per Litteras Sedis ejusdem, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, generali vel speciali, cujuscumque tenoris vel expressionis existat, per quam effectus præsentium impediri possit, vel quomodolibet retardari.

Treugas autem & sententiam antedictas, a die notificationis seu publicationis suarum, suum effectum volumus obtinere.

Vassalos insuper, & subditos, Regis & Gerentis, prædictorum a juramento fidelitatis, quo eis, vel eorum alteri tenentur astricti, quantum ad cujusmodi guerræ seu dissensionis articulum, eùm in illicitis eis obedire non debeant, per idem tempus absolvimus.

Et nichilominus promissiones & obligationes, quæ inter, Regem & Gerentem, prædictos, & quoscunque alios, sub

A.D. 1317. Edw. 2. fub belli feu conflictûs, utrinque committendi, processiu; necnon confœderationes, colligationes, & pactiones, quæ inter ipsum Regem & quoscunque alios ex unâ parte, ac prædictum Gerentem, & alios quoscunque ex alterâ, intervenerint, pro ipsâ fovenda discordiâ, utpote contra bonum pacis præsumpta illicitè, & acceptata, in divinæ Majestatis offensam; & quascumque pœnas adjectas ac juramenta præstita super hiis, sub quibuscunque, formâ, modo, vel expressione verborum, præsertim cum juramentum vinculum iniquitatis esse non debeat, exnunc nulla fore decernimus, & quatenus de facto processerint irritamus. A.D. 1317. Edw. 2.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ inductionis, promulgationis, absolutionis, & constitutionis, & irritationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum, Petri & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Avinon. Kalendis Januarii, Pontificatûs nostri Anno primo.

De Potestate concedendi, nomine Regis, Pensiones Cardinalibus.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5.

REX Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem, & plenam &c.

Considerantes negotia nostra, in Sanctâ Romanâ Curiâ, per promotionem & maturitatem consilii, Venerabilium Patrum, Dominorum Cardinalium, & aliorum Jurisperitorum ibidem, pro nostro honore & commodo posse consultius pertractari: & quod iidem Cardinales, & alii nobis, in nostris agendis, eo utiliùs & ferventiùs assistent, quo a nostrâ munificentiâ gratiosiùs se noverint honoratos; ac de fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum fidelium nostrorum, Venerabilium Patrum, Johannis Norwycensis, & Johannis Eliensis, Episcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ, Consanguinei nostri karissimi; & Bartholomei de Badelesmere Militis, plenam fiduciam reportantes,

Concedendi, nomine nostro, PENSIONES Cardinalibus, & aliis Jurisperitis de Romanâ Curiâ supradictâ, juxta discretionem dictorum, Episcoporum, Comitis, & Militis, & prout pro nostro honore & commodo viderint expedire, ac Litteras suas indè faciendi, nomine nostro, eisdem Episcopis, Comiti, & Militi, conjunctim, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; ratum habituri & gratum quicquid per ipsos, Episcopos, Comitem, & Militem, actum fuerit in præmissis; omnesque & singulas PENSIONES, quas per ipsos, Episcopos, Comitem, & Militem, sic concedi continget per nostras Patentes Litteras, sub Magno Sigillo nostro, ratificari, approbari, ac innovari faciemus, cum nobis constiterit de eisdem. A.D. 1317.

In cujus, &c.

Dat. apud Clipston, 4. die Januarii, Anno Domini 1316. Regni verò nostri decimo.

Super electione Archiepiscopi Casshellensis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter cæteras sollicitudinis nostræ curas, quibus ex suscepti Regni regimine assiduè coartamur, illa intimè insidet nobis cordi, ut populi, nostræ subditi ditioni, propulsatis erroribus, & scandalis universis, zelo muniti fidei Orthodoxæ, tranquillitate pacis & concordiæ perfruantur: & ut tales Prælati & Pontifices, ad ipsos regendos populos ubilibet, quantum nobis est possibile, deputentur, qui greges, sibi commissos, in viam salutis dirigere, & ipsos verbo velint, & valeant instruere pariter & exemplo.

Quamobrem, vacante nuper Casshellensi Ecclesiâ, per mortem Mauritii, nuper Archiepiscopi loci illius, Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiæ, petitâ à nobis, prout moris est, & obtentâ licentiâ eligendi, ad electionem de futuro Pontifice procedentes, A.D. 1317.

Quidam ex ipsis, videlicet, Decanus, cum Decem Canonicis, ad partem se trahentes, non in Capitulo ipsius Ecclesiæ, set apud Villam Killociæ, Venerabilem Patrem, Johannem Episcopum Corcagensem, postularunt in Archiepiscopum Ecclesiæ supradictæ:

Quidam verò, alii Canonici ejusdem Ecclesiæ, ad Ecclesiam Casshellensem

A. D. 1317. Edv. 2. sum accedentes, Magistrum Thomam, Archidiaconum Ecclesiæ illius, in suum Archiepiscopum elegerunt.

Verùm quia iidem, postulatus & Electus, ad vestræ Sanctitatis præsentiam, ad prosequendum hujusmodi negotium, se, ut accepimus, diverterunt; nos, considerantes statum Terræ nostræ Hiberniæ, qui, furente quorumdam insaniâ, bellis & contentionibus variis miserabiliter oppressus est hiis diebus, ac sperantes quòd, per sollicitudinem Prælati idonei, dictæ Ecclesiæ præficiendi, quorumdam Rebellium nostrorum tumultus, in partibus illis, qui contra nos nuper hostiliter insurrexerunt, meliùs sedari poterunt, & pacis tranquilitas faciliùs reformari;

Sanctitati vestræ devoto supplicamus affectu quatinus, si dictas, postulationem & electionem, utpote minus ritè factas, autoritate vestrâ contigerit infirmari, & vestræ placuerit Sanctitati eidem Ecclesiæ de Pastore idoneo providere, tunc personam, dilecti nobis in Christo, Fratris Galfridi de Aylsham, de Ordine Fratrum Minorum (virum utique in Religionis observantiâ probatum, devotione conspicuum, litterarum scientiâ præditum, & divini verbi exhortatione facundum) convertentes, si placet, pios oculos paternales, ipsum, præmissis paternâ solicitudine pensatis, in Archiepiscopum sæpedictæ Ecclesiæ præficere dignemini & Pastorem. A. D. 1317. Edv. 2.

Speramus etenim quòd, si idem Galfridus eidem Ecclesiæ præponatur, laborabit sollicitè ut sedentur tumultus & contumeliæ prædictæ, ut oberrantes ad viam veritatis & justitiæ reducantur.

Conservet, &c.

Dat. apud Notingbamiam, 4. die Januarii.

De Scotis in Hybernia reprimendis.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 15. dor.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Hastinges, salutem.

Qualiter Edwardus de Brus, suique Complices & Fautores, Scoti, Inimici & Rebelles nostri, Terram nostram Hiberniæ, jam diu est, invaserunt, homicidia, deprædationes, & alia facinora diversa ibidem inhumaniter perpetraudo, & tàm nostra, quàm aliorum Castra, Villas, & Fortalicia destruendo, & adhuc in Terrâ prædictâ morantur, consimilia indies, vel pejora pro viribus committendo, vos intendimus non latere.

Et, quia, pro defensione & salvatione Terræ nostræ prædictæ, ac repulsione dictorum Inimicorum nostrorum, Ordinavimus, per nos, & Concilium nostrum, quòd, dilectus Consanguineus & fidelis noster, Rogerus de Mortuo Mari de Wiggemor, cum multitudine armatorum, ad partes illas, in brevi, se divertat, ita quod sit apud Haverford ad Festum Purificationis beatæ Mariæ proximò futurum, promptus & paratus ad proficiscendum exindè versus partes prædictas, ad malitiam & proterviam Inimicorum prædictorum, per Consilium & auxilium aliorum fidelium nostrorum, partium illarum, viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Et vos, & fideles nostri, qui terras & tenementa in dictis partibus habetis, ad terram illam defendendam & salvandam, & ad proterviam Inimicorum nostrorum repellendam, tenemini ratione terrarum & tenementorum vestrorum prædictorum; A. D. 1317.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd vos, in propriâ personâ vestrâ, ad partes prædictas accedatis, vel sufficientem potestatem hominum, potentium ad arma, juxta quantitatem terrarum & tenementorum, quæ in partibus illis habetis, ibidem mittatis; ita quòd vos, vel illi, quos loco vestro ibidem missuri estis, sitis, vel sint apud Haverford ad festum prædictum, vel citò post eum, cum celeritate, quâ poteritis, vel poterunt, parari ad transfretandum exindè versus prædictas partes, & ad morandum in terris & tenementis prædictis pro salvatione & defensione eorumdem, & repulsione Inimicorum nostrorum prædictorum.

Et hoc, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis in partibus illis forisfacere poteritis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Clipston, 4. die Januarii.

De

A.D. 1317. Edw. 2. | A.D. 1317. Edw. 2.

De passagio Regis ad Terram Sanctam ordinando.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 5.

REX Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem, & plenam præsentibus dare fidem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Venerabilium Patrum, Johannis Norwycensis, & Johannis Eliensis, Episcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ, Consanguinei nostri karissimi; & Bartholomei de Badelesmere, Militis, plenam fiduciam reportantes,

Ad consentiendum, nomine nostro, prorogationi, seu continuationi termini, aliàs per nos recepti & acceptati, super passagio nostro ad terram Jerusalem: & ad alium terminum super ipso passagio nostro recipiendum, & acceptandum; ac ad faciendum alia, quæ in præmissis necessaria fuerint seu etiam oportuna,

Præfatis Episcopis, Comiti, & Militi, & tribus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; Ratum habituri & gratum, quicquid per ipsos, Episcopos, Comitem, & Militem, vel tres eorum, nostro nomine, factum fuerit in præmissis. A.D. 1317.

In cujus rei testimonium præsentes Litteras sigilli nostri impressione fecimus roborari.

Dat. apud Clipston, 4. die Januarii, Anno Domini 1316. Regni verò nostri decimo.

Per breve de privato Sigillo.

CONsimiles Litteræ factæ fuerunt, de verbo ad verbum, cum istâ clausulâ adjectâ, *ante In cujus, &c.* Damus insuper præfatis, Comiti & Bartholomeo, similiter potestatem & speciale mandatum, receptionem seu acceptationem alterius termini, pro hujusmodi passagio nostro ad terram memoratam, vallandi, & firmandi, nomine nostro, juramento, per alterum ipsorum, Comitis & Bartholomei, in animam nostram præstando.

In cujus, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

De inhibitione Torneamenti apud Thetford.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 36.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis hominibus ad arma, ad torneandum apud Thetford in proximo conventuris, salutem.

Mandamus vobis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, nè apud dictam Villam de Thetford, seu alibi in Regno nostro Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliquod aliud factum armorum facere præsumatis, durante guerrâ nostrâ Scotiæ, vel quousque aliud inde duxerimus Ordinandum.

Et, ad inhibitionem hujusmodi vobis pleniùs faciendum, dilectum nobis, Johannem Squirel, ad vos duximus destinandum; cui damus plenam, tenore præsentium, potestatem arestandi, & prisonæ nostræ, sub custodiâ Vicecomitis nostri Comitatûs Suffolciæ, committendi omnes illos, quos, post inhibitionem nostram prædictam, contrarios invenerit aut Rebelles. A.D. 1317.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Clipston, 4. die Januarii.

Per Breve de privato Sigillo.

De dictis Torneantibus arestandis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 18. d.

REX Vicecomiti Suffolciæ, salutem.

Cùm, ante hæc tempora, per singulos Comitatus Regni nostri, publicè fecerimus proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, nè quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque, Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliquod aliud factum armorum excercere præsumeret, durante guerrâ nostrâ Scotiæ: A.D. 1317

Ac jam intellexerimus quòd quidam, apud Thetford, in Comitatu tuo,

A. D. 1317. Edw. 2. ad Torneandum in proximo venturi sunt, undè plurimùm admiramur;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in dictâ Villâ de Thetford, & alibi in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari & ex parte nostra firmiter inhiberi facias, nè quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque homo ad arma, Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliud factum armorum, in eâdem Villâ de Thertford, seu alibi infra Regnum nostrum, excercere præsumat, durante guerrâ nostrâ Scotiæ, seu quousque aliud inde duxerimus Ordinandum. A. D. 1317. Edw. 2.

Et, si quos, post Proclamationem hujusmodi, inveneris contrarium facientes, tunc eos, cum equis & hernesiis suis, arestes, & sub aresto salvò custodias, donec aliud indè a nobis habueris in mandatis.

Et de nominibus illorum, quos sic arestaveris, nobis, sub sigillo tuo, distinctè & apertè, constare facias indilatè.

Teste Rege apud Clipston, 4. die Januarii.

Ad Papam, pro Dublinensi Electo.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Noctes insompnes diutius & Curâ pervigili coartamur, ut ea, per quæ Terra nostra Hiberniæ, jam turbata, ad tranquilitatem desideratam reducatur, cùm diligentia procuremus; &, quanto per hæc honor noster & commodum amplius poterunt provenire, tanto pro eisdem ad vestræ beatitudinis mansuetudinem confidentius recurrimus supplicando.

Attendentes itaque, Pater Sancte, quòd Ecclesia Sancti Patricii Dublinensis, in Terrâ prædictâ, jam diversis calamitatibus & angustiis afflicta, ac variis incommodis supposita, per prudentiam & industriam circumspectam, dilecti Clerici nostri, Magistri Alexandri de Bykenore, ipsius Ecclesiæ Electi,

Qui, in Terrâ prædictâ, tàm, celebris memoriæ, Domino Edwardo, Genitori nostro, quàm nobis diu cum fideli diligentiâ deservivit; & Terram prædictam ac mores & conditiones populi illius satis novit, cum in eâ Archiepiscopali præfulserit dignitate, A. D. 1317.

Ad statum felicem poterit relevari, & tàm in Spiritualibus quàm Temporalibus salubria suscipere incrementa;

Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus quatinus, ad filiam, sic miserabiliter attritam, paternalis Affectionis oculos convertentes, dictum Electum, pro negotio Electionis suæ, in vestrâ Sacrâ Curiâ expectantem, dignemini nostris precibus habere specialiter commendatum, & ad dictam Ecclesiam Dublinensem remittere feliciter expeditum; nec pateant quibuslibet aures exauditionis contradictionibus in negotio Electionis prædicti; quoniam non solùm ex odii fomite præconcepto, set etiam pro statu Terræ nostræ prædictæ, ad nostri dampnum & dedecus, magis turbando, hujusmodi contradictio jam procedit.

Conservet &c.

Dat. apud Clipston, 6. die Januarii.

Ad Cardinales, pro eodem.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de vestrâ dilectione sincerâ fiduciam gerimus pleniorem, tanto pro hiis, quæ nostrum honorem & commodum respiciunt, vos confidentius exoramus.

Attendentes itaque quod Ecclesia Sancti Patricii Dublinensis, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Paternitatem vestram affectuose requirimus & rogamus quatinus, ut moratus Electus, qui pro negotio Electionis suæ in Romanâ Curiâ jam expectat, propulsis contradictoribus, qui sibi non solùm ex odii fomite præconcepti, set etiam pro statu Terræ prædictæ, ad nostri dampnum & dedecus, magis turbando, in prædicto negotio adversantur, ad dictam Ecclesiam Dublinensem mittatur feliciter expeditus, A. D. 1317.

Velitis erga Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem

A.D. 1317. Edw. 2. cem (cui super hoc nostras preces similiter dirigimus) nostris precibus, efficaciter interponere partes vestras.

Dat. apud Clipston, 6. die Januarii.

Consimiles Litteræ diriguntur subscriptis; videlicet,

Domino W. Pelestr. } Episcopis
Domino A. Sabinensi, } Cardinalibus.

Domino A. tituli Sanctæ Priscæ, } Presbiteris Cardinalibus.
Domino W. Testa, tituli Sancti Ciriaci, }

Domino N. tituli Sancti Adriani, } Diaconis Cardinalibus.
Domino J. Sancti Georgii ad Velum aureum, }
Domino F. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn, }

Ad Papam, pro electo Eborum, & contra Malivolos.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Intelleximus, Pater Sancte (quòd, non sine cordis amaritudine, vestræ Celsitudini nunciamus) quemdam de nostro Homagio, ex fidelitate, ac circumspectione providâ, quas, prædilectus Clericus noster & familiaris, Magister Willielmus de Melton, Electus Eborum, in nostris hactenus obsequiis & negotiis feliciter dirigendis, laboriosè studuit exhibere, tantum concepisse odium & rancorem, quòd tàm per sua rogamina atque preces, quàm per Clericos (quos ex parte suâ in Curiâ sustinet, eidem Electo, exquisitis coloribus ac adinventionibus malivolis, adversantes) ejusdem Electionis negotium, secundum Deum, & pro relevatione dictæ Ecclesiæ concorditer celebratæ, ne dùm impedire, verùm etiam, per Dominum F. Gaytani, ac nonnullos alios Cardinales, & alios Ytalicos, qui, contra bonum conscientiæ, suis in hac parte obtutibus, ut accepimus, in nostri nominis contumeliam, acquiescere non verentur, destruere ac confundere machinatur; ut sic quidam de suis, jam agens in Curiâ, in eandem Eborum Ecclesiam, infra cujus Diocesim magna pars suarum Terrarum consistit, eidem Electo, in sui juris præjudicium, præferatur.

Vestram igitur Paternitatem (quàm, multiplicibus experientiis edocentibus, nobis, in nostris oportunitatibus, speramus propitiam invenire) instantiùs, quo possumus, imploramus quatinus pericula atque brigas, quæ nobis, ac Regno nostro inevitabiliter accidere poterunt, si in dictâ Eborum Ecclesiâ (confinio Scotiæ vicinâ, & per incursum Scotorum, nostrorum Rebellium, in suis rebus & Terris multùm collapsâ) in isto discrimine, alia statuatur persona, quàm nobis solida atque fida, vestra Sanctitas dignetur, pensare, consideratione que prævià præmissorum, necnon verecundiæ atque obloquii, quæ nobis ac dicto Electo verisimiliùs iminebunt, si dictorum, adversantium malitia prævaleat æquitati, eundem Electum, virum utique Sanctæ vitæ, Deóque & hominibus multiplicibus virtuosis actibus gratiosum, non obstantibus objectionibus hujus voluntariis, dictæ Eborum Ecclesiæ, ad quam Electi ipsius industriam concors suorum Electorum affectio, sperantium se & eandem suam Ecclesiam per ipsum feliciùs respirare, præviâ, ut meritò creditur, divinæ inspirationis gratiâ, elegerunt, sicut nostrum ac Regni nostri statum diligigitis prosperum & honorem, ex vestræ liberalitatis gratiâ, auctoritatéque vestrâ Apostolicâ præficere & creare, ipsúmque pro reformatione ac directione negotiorum, nos & idem Regnum nostrum contingentium, in quibus suum consilium nobis comprobavimus semper providum & fidele, ad nos, pro quiete nostri animi remittere, si placet, celeriter & feliciter expeditum; quoniam ex isto, inter cætera mundi negotia, quæ modernis temporibus nos contingunt, gratos rumores libentiùs audiremus.

Ad honorem & exaltationem Ecclesiæ & Populi sui, Dominus vestram Paternitatem conservet, & dirigat per tempora diuturna.

Dat. apud Clipston, 7. die Januarii.

A.D. 1317. Edw. 2. A.D. 1317. Edw. 2.

Ad Gancelinum, Papæ Nepotem, super eodem Eborum Electo.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Johannis, Dei gratiâ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, ac Domini Papæ Vicecancellario, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Ex assumptione vestrâ ad Cardinalatûs apicem & honorem ad nos certitudinaliter rumore delato, exultavit profectò præ gaudio noster animus, gratias exindè exsolvens eo profundiùs Altissimo Creatori (qui talem ac tantam nobis in suâ erexit Ecclesiâ jam columpnam) quo per innatam vobis probitatem (quam crebris favorum experientiis nobis, & Regno nostro, in nostris agendis, comprobavimus hactenus assistentem) exnunc speramus indubiè nos, & Regni nostri negotia, in Sanctâ Romanâ Curiâ, felicius dirigi, ac uberiùs prosperari. A.D. 1317.

Verum intelleximus (quod non sine cordis amaritudine recitamus) quendam de nostro homagio, *&c. prout supra, mutatis competenter mutandis.*

Rex per Ambassadores suos petit Promotionem Clerici.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad illorum promotionem cor nostrum allectiùs inducimur aperire, eosque favore jugiter prosequi gratioso, qui nostro servitio didicimus frequentibus curarum laboribus incumbentes; commoditate corporis & animi penitus emancipatâ, ducere noctes plerumque coguntur insompnes, maximè quorum vita laudabilis approbatur, necnon virtutibus & scientiis insignita, ad eandem continuo se disponit, ad quam etiam Nobilitas generis suffragatur.

Sanè cum, dilectus Clericus, ac Secretarius noster, Magister Thomas de Cherleton, Juris Civilis Professor, negotiorum nostrorum ponderi subjaceat, & laboret in eisdem frequenter insudans, meritis cujus exigentibus, ad ipsius promotionem honorificam debitè invitamur;

Sanctitatem vestram, pro eodem, precibus filialibus agredimur confidenter, supplicantes quatinus, cum eodem, qui sinceræ nostræ dilectionis brachiis purissimè amplexatur, super pluralitate beneficiorum, ex benignitate Sedis Apostolicæ, dispensantes, seu etiam super promotione alicujus Dignitatis, vel Prælaturæ, prout scientiæ suæ commendanda facultas, morum gravium plenitudo matura, ac vitæ conversatio approbata, necnon servitii, nobis noctu dieque collati, merita depoposcunt, juxta formam nostræ petitionis, & affectûs, Sanctitati vestræ, per venerabiles Patres, J. Norwycensem, & J. Eliensem, Episcopos: & dilectos & fideles nostros, Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ, Consanguineum nostrum karissimum, & Bartholomeum de Bardelesmere, AMBICIATORES nostros, præsentium portitores, tres, vel duos eorum, porrigendæ, & vivâ voce pleniùs, si libeat, intimandæ, gratiosum vestræ Sanctitatis gremium eidem dignemini aperire. A.D. 1317.

Eundem nichilominus vestræ Sanctitatis paternis amplexibus refoventes, quem instantèr ac devotissimè, quantum ex corde possumus, vestræ Beatitudini commendamus; considerantes, si placet, quòd ad has preces pura mentis intentio, non carnalis affectio, nos induxit.

Ad Regimen Ecclesiæ, &c.

Dat. apud Clipston octavo die Januarii.

Pro Episcopo Wintoniæ commendatoria.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Paternæ mansuetudinis affluens plenitudo, universalis Ecclesiæ Regimini præsidendo, sic se cunctis affabilem, & in caritatis dulcedine exhibet liberalem, ut, quos digniores agnoverit, & ingentiore meritorum excellentiâ commendatos, illos potioris gratiæ Munificentiâ prosequitur, & carioris dilectionis studio amplexatur. A.D. 1317.

Recolentes itaque quàm prudenter, & quàm utiliter, venerabilis Pater, Johannes Wyntoniæ Episcopus, Cancellarius

A. D. 1317. An. 10. E. 2. rius noster, dùm, claræ memoriæ, Genitoris nostri, & nostris postmodùm intendebat obsequiis, &, in diversis partibus, variis ac magnis officiis fungebatur, omni tempore cum modestiâ & mansuetudine sic se habuit erga cunctos, ut tàm a superioribus, quàm a subditis amaretur, & ejus gestus laudabilis omnium & singulorum testimonio meruit comprobari:

Pensantes etiam grata & laudabilia obsequia, quæ in præsentiarum nobis & toti Regno nostro continuis laboribus jugiter non desinit exhibere;

Ac desiderantes ipsum eo vestris paternis affectibus intimiùs copulari, & Apostolici favoris præsidiis uberiùs præpotiri, quo ipsius mores & merita gratiosa eum virtuosis actibus offerunt digniorem, & nos honoris sui cumulum desiderantius affectamus.

Beatitudini vestræ sinceris affectibus supplicamus, quatinus eundem Episcopum (virum utique moribus temperatum, famâ pollentem, vitæ & conversationis honestate insignem, zelatorem justitiæ, aliarumque virtutum titulis insignitum, necnon pro defensione Ecclesiasticæ libertatis quamplurimum laborantem) ac Ecclesiam, suo commissam Regimini, habentes, si placet, nostri consideratione, propensius commendatos, sic ipsum favoris & gratiæ plenitudine prosequi dignemini in agendis, quod commissum sibi Regimen eo utilius in timore Domini peragere, & nobis in negotiis, nos & Regnum nostrum tangentibus, consiliis & auxiliis assistere valeat oportune, quo vestræ Paternæ affectionis benivolentiâ se senserit in debitis oportunitatibus communiri.

Ac ea, quæ, dilectus Clericus noster, Magister Jacobus de Florentiâ, Archidiaconus Wyntoniæ, & ipsius Episcopi Familiaris, vestræ Clementiæ, super aliquibus negotiis, ipsum Episcopum & Ecclesiam suam tangentibus, si libeat, duxerit exponenda, benigne audire, &c., juxta speratam fiduciam, effectui mancipare dignetur vestra Paternitas veneranda.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora prospera & longæva.

Dat. apud Clipston decimo die Januarii.

Eodem modo, mutatis mutandis, scribitur Albanensi Episcopo, & singulis Cardinalibus in Curiâ Romanâ existentibus.

Ad Cardinales, ut promoveant Petitionem, per Ambiciatores Regis, Papæ porrigendam.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Ad promotionem illorum allectiùs inducimur insudare, *&c. prout supra de 8. Januarii, usque hæc verba, viz.*

Pro ipsius promotione honorificâ Sanctissimo in Christo Patri & Domino, Domino J. Dei gratiâ, Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ Romanæ Pontifici, preces nostras, prout possumus, transmiserimus efficaces;

Paternitatem vestram ex sincero cordis affectu requirimus & rogamus quatinus, ut, apud dictum Dominum nostrum Summum Pontificem, dicti Clerici nostri promotio maturiorem sortiatur effectum, juxta formam nostræ Petitionis, & Affectûs, Paternitati vestræ per, venerabiles Patres, J. Norwicensem, & J. Eliensem, Episcopos: & dilectos & fideles nostros, Adomarum de Valenciâ, Comitem Pembrochiæ, Consanguineum nostrum karissimum, & Bartholomeum de Badelesmere, AMBICIATORES nostros, præsentium Portitores, porrigendæ, & vivâ voce pleniùs, si libeat, intimandæ,

Solicitudinem & operam vestras, nostri contemplatione, interponere dignemini cum effectu; veraciter cognoscentes quòd, quicquid sibi duxeritis faciendum, nostræ personæ reputabimus esse factum.

Dat. apud Clipston duodecimo die Januarii.

Eodem modo scribitur singulis Cardinalibus in Curiâ Romanâ nunc existentibus.

A. D. 1217. Edw. 2. A. D. 1217. Edw. 2.

Litera Regis Franciæ, de Colloquio habendo, super Homagio faciendo, & super Passagio ad Terram sanctam.

A. D. 1217. An. 10. E. 2. Ex Orig. in Turri.

MAgnifico Principi Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ illustri, carissimo Fratri nostro, Philippus, eâdem gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, salutem, & prosperos ad vota successus.

Magnificentiæ vestræ Litteras Credentiæ, per discretos viros, Johannem Abel Militem, & Magistrum Richardum de Bourton Clericum, & AMBASSATORES vestros, nobis exhibitas, animo recepimus lætabundo.

Quibus visis, & diligenter attentis eis, quæ dicti vestri AMBASSATORES nobis, ex parte vestrâ, voluerunt exponere, lætiores effecti fuimus ex eo, quod vos intelleximus, circa instantem mediam quadragesimam, ad nos desposuisse venire, homagium, & alia, ad quæ nobis tenemini, præstituri, & ex eo, quòd vos, quem summo desiderio desideramus videre, tunc præsenrialiter videbimus, Domino concedente.

Cûmque AMBASSATORES ipsi nos, ex parte vestrâ, requisierint quod, cum, tàm propter guerrarum discrimina, quàm propter alia quamplura, quæ nunc vobis incumbunt, negotia, non possitis, pro prædictis faciendis, sine magnò Regni vestri periculo, vos nimis a dicti Regni vestri confiniis elongare, locum aliquem in Regno nostro, vobis proximum, vellemus eligere, in quo, pro prædictis faciendis, possemus invicem convenire:

Sinceritati vestræ significamus quòd, Licet nedùm, quia ante, & circa tempus dictæ Mediæ quadragesimæ Prælatos nonnullos, Barones, & alios Nobiles Regni nostri, pro ordinatione transmarini passagii, quod vos & nos, sicut scitis, assumpsimus (super quo nobis multum esset placidum, si tunc ad hoc vestra posset præsentia interesse) ordinaverimus Parisius convocari, sed etiam, pro quibusdam aliis Regni nostri, jam assumptis & ordinandis, negotiis, ibidem nos expediret quamplurimùm interesse, A. D. 1217.

Ordinavimus tamen, ob sinceræ dilectionis affectum, quem ad vos gerimus, quod nos, circa tempus prædictum, apud Ambianos transferemus, cùm tunc ad partes remotiores nos transferre, sine dictorum negotiorum gravi dispendio, non possemus: In quo loco prædictum homagium, & alia, quæ circa hoc facienda fuerint, facere poteritis; nosque, super ordinatione dicti passagii, ac super pluribus aliis, ut optamus, poterimus colloquium habere vobiscum.

Placeat igitur vobis nos reddere certiores, si tunc, vel quando paulo post, ad locum prædictum, pro præmissis faciendis interesse intenditis, ut de transferendo ad locum prædictum possimus convenientiùs ordinare.

Datum Parisius die duodecimo Januarii.

De Torneantibus attachiandis.

A. D. 1217. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 16. dor.

REX Vicecomiti Gloucestriæ, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & Locis aliis, in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, ubi expedire videris, publice facias proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicunque homo ad arma, sub gravi forisfacturâ nostrâ, Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliud factum armorum in Ballivâ tuâ, seu alibi in Regno nostro, nisi in expeditionem guerræ nostræ Scotiæ, excercere præsumat, sine licentiâ nostrâ speciali. A. D. 1217.

Et, si quos, post Proclamationem hujusmodi, inveneris contrarium facientes, tunc eos attachies, & corpora eorum salvò custodias, donec aliud inde a nobis habueris in mandatis.

Teste Rege apud Clipston duodecimo die Januarii.

Per Breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad

A. D. 1317. Edw. 2. A. D. 1317. Edw. 2.

Ad Papam, de negotio secreto per Ambassiatores exponendo.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter cætera grandia negotia, pro quibus nostros AMBASSIATORES, ad vestræ Sanctitatis præsentiam destinamus, unum negotium specialiter adjaceri cordi nostro eis commisimus, ex parte nostrâ, vestræ Celsitudini, si placet, secretius exponendum.

Vestræ igitur Beatitudini devotâ instantiâ supplicamus, quatinus eisdem AMBASSIATORIBUS nostris, in hâc parte, aures dignemini credulas inclinare, &, ex liberalitatis vestræ gratiâ, ad exauditionis effectum idem negotium jubere deduci, sicut statum nostrum, ac Regni nostri diligitis prosperum & tranquillum. A. D. 1317.

Ad exaltationem Ecclesiæ & Populi sui, Deus vestram Paternitatem conservet per tempora diuturna.

Dat. apud Lichtburgh decimo octavo die Januarii.

Pro Ludovico de Bellomonte in Episcopum Dunelmensem promovendo.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pro promotione, dilecti Clerici & Consanguinei nostri, Magistri Lodowici de Bello Monte, Thesaurarii Sarum, ad Episcopatum Dunolmensem, jam vacantem, quæ multum insidet nobis cordi, quædam, dilectis & fidelibus nostris, Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo nostro carissimo, & Antonio Pessaigne de Januâ, Militi, injunximus vestræ Beatitudini, ex parte nostrâ, plenius exponenda.

Sanctitati vestræ devotis precibus supplicantes, quatinus eisdem, Comiti & Militi, in hiis, quæ vestræ Clementiæ, in præmissis, ex parte nostrâ, duxerint referenda, benignum auditum præbere, fidemque plenariam adhibere, & relata hujusmodi per eosdem votivo effectui dignemini mancipare. A. D. 1317.

Conservet, &c.

Dat. apud Leycestriam decimo nono die Januarii.

De Eborum Electo.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad vestræ Sanctitatis præsentiam cupimus pervenire, quòd Magister Thomas de Cobeham, dum agebat in partibus Regni nostri, plura nobis impendit obsequia grata valde.

Verum vacante nuper Ecclesiâ Cantuariæ, per mortem, bonæ memoriæ, R. dudum Archiepiscopum loci prædicti, provisioneque futuri pastoris inibi dispositioni Sedis Apostolicæ reservatâ, pro translatione venerabilis Patris, nunc Archiepiscopi loci illius, tunc Episcopi Wygorniensis (nobis sincerâ dilectione, suis gratis meritis exigentibus, conjuncti) ab eâdem Sede Wygorniensi ad Cantuariensem Ecclesiam prædictam, fælicis recordationis, Dominum Clementem Papam Quintum, Prædecessorem vestrum, non cessavimus interpellare precibus successivis, quam, nostri contemplatione, dictus Prædecessor vester, juxta nostrum desiderium, consummavit. A. D. 1317.

Et, licet dictus Magister Thomas esset nostræ voluntatis & desiderii non ignarus, effectum tamen precum nostrarum prædictarum nitebatur pro viribus impedire; electionem, de ipso factam, reservatione prædictâ non obstante, suâ personâ per nos nullatenus acceptatâ, notorie prosequendo; propter quæ contra eundem Magistrum Thomam fuimus tunc, non inmeritò, provocati.

Demúmque, ad preces & instantiam dicti Cantuariensis Archiepiscopi, & quorumdam Amicorum suorum, necnon obtentu servitii, nobis per ipsum fideliter impensi hactenus, ut est dictum, rancorem nostrum,

Dum tamen erga nos, & nostros, & maxime erga, dictum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Melton, Electum Eborum (cujus Electionis expeditio

A.D. 1317. Edw. 2. ditio frequenter insidet cordi nostro) imposterum decenter se habeat,

Remisimus gratiose, ipsumque in favorem Regium sub formâ recepimus prænotatâ.

Quocirca Sanctitati vestræ humiliter supplicamus, quatinus præfatum Magistrum Thomam, nostris intercessionibus, habere dignemini recomendatum, ipsumque Apostolici favoris munere communiri. A.D. 1317. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Daventre vicesimo die Januarii.

De Credentia, pro Ambassiatoribus, ex parte Eborum Electi.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 3. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Fervor affectionis intimæ, quam ad Ecclesiam Eborum, jam viduatam, &, eo prætextu, quasi calamitatibus innumeris suppositam, necnon ad personam, prædilecti Clerici & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, ipsius Ecclesiæ Electi, intime gerimus & habemus: incrementa quoque salubria, quæ, ut speramus, ipsa Ecclesia, per circumspectam providentiam ipsius Electi, si dictæ Ecclesiæ Archiepiscopali fulgeret dignitate, nos incessanter excitant, & cogentibus motivis inducunt ut, pro ipsius Electionis negotio, vestræ Beatitudinis Clementiam incessanter precibus propulsemus.

Cùm itaque, dilectis & fidelibus nostris, venerabilibus Patribus, J. Norwicensis, & J. Eliensis, Episcopis: Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo nostro carissimo: Bartholomeo de Badelesmere, & Johanni de Crumbwell, Militibus; necnon Magistris, Willielmo de Birston, Glocestriæ, & Jacobo de Florentiâ, Wyntoniæ, Archidiaconis (quos ad vestræ Sanctitatis præsentiam destinamus) quædam vestræ Clementiæ per ipsos, sex, quinque, quatuor, tres, vel duos eorum, de quatuor primò nominatis, ex parte nostrâ, super negotio Electionis prædictæ injunxerimus exponenda; A.D. 1317.

Vestram benignitatem devotis precibus exoramus, quatinus Nunciis nostris prædictis in hiis, quæ ipsi, sex, quinque, quatuor, tres, vel duo eorum, de quatuor primò nominatis, vobis exposuerint super negotio memorato, dignemini fidem indubiam adhibere, & requisita, nostro nomine, per eosdem, ad utilitatem Ecclesiæ Eborum prædictæ, & nostri honorem, gratiosiùs exaudire.

Conservet, &c.

Dat. apud Daventriam vicesimo die Januarii.

De consimili Credentia, ad Cardinales.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ibid. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Rem honestam, Altissimoque gratam, agere credimus & acceptam, dum, ut Ecclesiis, Pastoribus viduatis, salubriter consulatur, opem & operam apponimus efficaces.

Cùm itaque, super negotio Electionis, nuper factæ, in Ecclesiâ Eborum, de discreto Viro, & Clerico nostro carissimo, Magistro Willielmo de Melton, in Archiepiscopum dicti loci, *&c. prout supra, usque hæc verba, viz.* A.D. 1317.

Requisitaque nostra per eosdem procurare velitis, amore nostri, optato & felici effectui mancipari.

Dat. apud Daventriam vicesimo die Januarii.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; viz.

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali,
Domino Ostiensi & Veletrensi Episcopo.

De Galeis per Jannenses, pro Guerra Scotiæ providendis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 14. d. REX, Nobilibus Viris, Abbati, Potestati, & Capitaneo Civitatis Januensis, Amicis suis carissimis, salutem.

Cùm mittamus, dilectum nobis, Leonardum Pessaigne de Januâ, ad partes vestras, ad providendum ibidem, sumptibus A.D. 1317.

A. D. 1317. Edw. 2. tibus nostris, quinque galeas defensabiles, in subsidium guerræ nostræ Scotiæ, & ad eas hominibus armatis, armaturis, victualibus, & omnibus aliis necessariis, prout meliùs expedire viderit, & prout sibi per nos pleniùs est injunctum, muniendum;

Vestram Amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatum Leonardum prædictas galeas, & hujusmodi homines armatos, necnon armaturas, victualia, & alia necessaria pro munitione galearum prædictarum, in Civitate vestrâ prædictâ, providere, & exindè, in expeditionem guerræ nostræ prædictæ, ducere permittatis. A. D. 1317. Edw. 2.

Præfato Leonardo, super præmissis, favorem & auxilium, nostri interventu rogaminis, impendendo; pro quo vobis, & Concivibus vestris quibuscumque, in hiis, quæ penes nos habueritis expedire, effici volumus imposterum, oportunis temporibus, promptiores.

Dat. apud Andeure tricesimo primo die Januarii.

Per breve de privato Sigillo.

Bulla de Provisione pro Ludovico de Bellomonte in Episcopum Dunelmensem.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Orig. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio Edwardo, Regi Anglorum illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Gratiæ tibi divinæ præmium & humanæ præconium laudis acquiritur, si Ecclesiam, & Personas Ecclesiasticas Regni tui, Pontificali præsertim præditas Dignitate, Regali præsidio foveas, & favore benevolo prosequaris; nosque ad id Celsitudinem tuam eo fiducialius Apostolicis exhortationibus excitamus, quo illam, in operum executione bonorum, speramus promptam & facilem invenite.

Nuper siquidem, Dunelmensi Ecclesiâ, per obitum, bonæ memoriæ, Riccardi Episcopi Dunelmensis, Pastoris solatio destitutâ, nos, attendentes quòd de Provisione ipsius Ecclesiæ nullus, præter nos, disponere poterit, pro eo quod dudum, felicis recordationis, Clemens Papa Quintus, Prædecessor noster, ante vacationem hujusmodi, Provisionem ipsius Ecclesiæ, cum illam proximò vacare contigeret, Dispositioni & Ordinationi suæ ac Sedis Apostolicæ, eâ vice, specialiter reservârat: districtiùs inhibens dilectis filiis, Capitulo ejusdem Ecclesiæ, & quibusvis aliis (ad quos Electio Episcopi Dunelmensis, seu Provisio, vel quævis alia Dispositio pertineret, cum illa imineret, facienda) ne Electionem, provisionem, vel quamcunque Dispositionem aliam, de futuro Episcopo, quando Ecclesiam ipsam vacare contingeret, attemptare præsumerent quoquomodo; ac decernens irritum & inane, si secus super hoc a quoquam, quavis authoritate, scienter vel ignoranter, contingeret attemptari:

Et demum, dirigentes ad eandem Ecclesiam paternæ considerationis intuitum, ac cupientes ut, per nostræ cooperationis Ministerium, Pastor illi, secundum Cor nostrum, præficeretur ydoneus, qui sciret & posset ejus Regimen salubriter exercere, Reservationem, Inhibitionem, & Decretum, prædicta, præfati Prædecessoris, rata & grata habuimus: A. D. 1317.

Et nichilominus Provisionem ipsius Ecclesiæ, sic vacantis, hâc vice Dispositioni & Ordinationi nostræ ac dictæ Sedis denuò duximus reservandam; decernentes extunc, prout erat, irritum & inane si secus, super hoc, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attemptatum foret, vel contingeret imposterum attemptari:

Postmodùm verò de provisione ipsius Ecclesiæ, nè vacationis diutinæ exposita incommodis remaneret, cæpimus cogitare solliciti; & tandem, post deliberationem, quam super hoc habuimus cum nostris Fratribus, diligentem, ad dilectum filium Lodovicum, Electum Dunelmensem, Thesaurarium Ecclesiæ Saresburiensis,

Virum utique Generis Nobilitate pollentem, veluti qui traxit de Prosapiâ Regali Originem, ætate legitimâ & Sacerdotali Ordine constitutum, Literarum Scientiâ præditum, vitæ ac morum honestate decorum, & virtuosis actibus commendatum, in Spiritualibus providum, & Temporalibus circumspectum,

Convertimus aciem nostræ mentis; &, præmissis omnibus in consideratione adductis, de Personâ ipsius Ludovici, nobis, dictisque Fratribus nostris, ob suorum exigentiam meritorum, acceptâ, prædictæ Dunelmensi Ecclesiæ providimus, ipsumque Ludovicum, Electum illum, de Fratrum eorumdem

7 P Consilio,

A. D. 1317. Edw. 2. Consilio, & Apostolicæ plenitudine potestatis, in Episcopum præfecimus & Pastorem, Curam, & Administrationem ipsius sibi, in Spiritualibus & Temporalibus, plenariè committendo; firmâ conceptâ fiduciâ, speque nobis indubiâ suggerente quòd, illius dicto Episcopo favente Clementiâ, & studiorum suorum solertiam dirigente, a quo universorum carismatum dona manant, prælibata Ecclesia, sub ipsius Ludovici curâ Regiminis gubernata, salubriter Spiritualibus & Temporalibus proficiet Incrementis.

Quocirca Magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur attente, quatinus eundem Electum, & Ecclesiam, sibi commissam, habens pro divinâ, dictæ Sedis, & nostrâ reverentiâ, propensiùs commendatos, te exhibeas eidem Electo benivolum, & in cunctis ejus oportuunitatibus gratiosum, ita quod ipse, regio favore suffultus, commissum sibi dictæ Ecclesiæ Regimen possit salubriter exercere, tuque concrescas inde meritis apud Deum, apud nos Gratiâ, & apud fidelium populos præconio dignæ laudis. A. D. 1317. Edw. 2.

Dat. Avinion. quinto Idus Februarii, Pontificatûs nostri anno primo.

Sigillo avulso.

Pro Conventu de Sempringham, & de Wenciliana Lewlini, olim Principis Walliæ, filia.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex, cum humillimâ sui recommendatione, devotissima pedum oscula beatorum.

Licet vestræ Sanctitatis auribus, nonnullis frequenter supplicationibus, pro nobis & nostris, præsumptuosum aliquandò sonitum incutiamus; pro illis tamen exorare præcordialis nos compellit intuitus, quorum piis orationum & fructuosorum operum adjuti suffragiis, actus nostros reformari multotiens opinamur in melius, & in eventu dirigi propensiùs ad salubriores arbitramur effectus.

Sanè, dilectissimi nostri in Christo, Prior & Conventus de Sempryngham, Lincolniæ Diocesis,

Sub quorum Curâ atque Regimine, Nobilis Mulier, Wenciliana, quondam Lewlini, olim Principis Walliæ, nata, proximâ nobis consanguinitate conjuncta, cum aliis Regni nostri filiabus nobilium, in multitudine mirandâ, sub habitu regulari, moratur inclusa,

Minante ruinam eorum Ecclesiâ Conventuali, quamdam aliam Ecclesiam, miræ Magnitudinis, construere dudùm inchoarunt (cujus sumptus & expensæ, quos Ecclesiæ fabrica necessariò requirit ejusdem, vires eorum non mediocriter, ut novimus, excedunt) Parochialem Ecclesiam de Wissingden, præfatæ Diocesis (in quâ iidem, Prior & Conventus, de nostrâ licentiâ & beneplacito speciali, plenum jus Patronatûs impetrârunt) de novo, ad fabricam præfatæ Ecclesiæ liberiùs atque commodiùs consummandam, perpetuò sustinendam, ac alias inclusarum prædictarum necessitates subveniendas, sperant, à vobis, Deo propitio, in usus proprios optinere deputandam. A. D. 1317.

Cùm igitur præfatos religiosos (quorum institutio & regularis observantia, inter cæteros, a Sanctâ Romanâ Ecclesiâ approbatos, in Regno nostro prædicto sola sumpsit originem) ex eo amplectimur affectione cariori;

Vestram Beatitudinem obsecramus affectuosè, & requirimus attentè, quatinus, eosdem gratiæ vestræ specialis Munificentiâ prosequentes, præfatam Ecclesiam (secundum petitionis eorum, vobis porrigendæ super eâ, tenorem) ipsis, & eorum Monasterii propriis & perpetuis usibus, dignemini misericorditer applicare.

In hoc, & aliis ipsorum, coram vobis implorandis pariter & agendis, sic vos, si placet, favorabiles, propitios exhibentes atque benignos, ut agnoscant simul & sentiant quis intercessit pro eis, & preces Regias in vacuum minimè coverfuras.

Conservet, &c.

Dat. apud Claryndon duodecimo die Februarii.

Adhuc ad Papam pro Electo Eborum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ (quæ, disponente Domino, omnium Ecclesiarum optinet Principatum) decet Regimini præsidentem ad Ecclesias, pastoribus A. D. 1317.

A. D. 1317. Edw. 2. pastoribus viduatas, & quæ præcipuè immediatè eidem Romanæ Ecclesiæ sunt subjectæ, eo solertiùs oculos convertere paternales, quo, sic pastorum solatio destitutæ, calamitatibus & angustiis noscuntur periculosiùs subjacere.

Vacante siquidem nuper Eborum Ecclesiâ, per mortem, bonæ memoriæ, Willielmi nuper Archiepiscopi loci illius, petitâque a nobis, ut est moris, eligendi licentiâ, & optentâ, Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiæ, ad electionem de futuro Pontifice procedentes, ac ad personam, prædilecti & familiaris Clerici nostri, Magistri Willielmi de Melton, Canonici ejusdem Ecclesiæ,

Cujus vitæ & conversationis munditiam, ac fidelitatem & problitatem, per ea, quæ tàm, claræ memoriæ,

Genitoris nostri, quàm nostro, lateribus assistendo, fideliter & utiliter gessit officia, liquidò cognoverunt, ac vox subjecti nobis populi concordi præconio approbat & divulgat,

Suæ considerationis intuitum dirigentes, ipsum in suum Archiepiscopum concorditer elegerunt, & nobis, per suas patentes litteras, præsentârunt pro assensu nostro Regio optinendo:

Nosque, licet ejusdem Electi præsentiam, propter ipsius circumspectionis & industriæ probitatem, in nostris dirigendis negotiis perutilem videremus, sperantes tamen, ex præfectione ejusdem in Ecclesiâ supradictâ, non solùm ipsi Ecclesiæ, set nobis & toti Regno nostro uberiora commoda, divinâ sibi suffragante Clementiâ, affutura, electioni hujusmodi nostrum assensum Regium duximus adhibendum.

Quamobrem Sanctitati vestræ votivis affectibus supplicamus, quatinus eundem Electum, A. D. 1317. Edw. 2.

Virum utique moribus pudicum, devotione conspicuum, litterarum scientiâ præditum, in gubernatione Spiritualium & Temporalium industrium & probatum, & universâ morum honestate præclarum, qui ad pedes vestræ Beatitudinis, pro confirmatione electionis prædictæ, ac consecrationis munere optinendo, se divertit,

Habentes, si placet, nostri consideratione propensiùs commendatum: ac ad periculosa dispendia, quibus eadem Ecclesia multipliciter exponitur hiis diebus, dampna etiam, quæ ex subtractione circumspectionis & consilii dicti Electi, in quo, in nostris & dicti Regni negotiis dirigendis, nostra fiducia præcipue requiescit, Paternæ Considerationis intuitum dirigentes; eundem Electum eo gratiosiùs & celeriùs jubete dignemini expediri, quo nostris affectibus intimiùs conjungitur, & ex ejus promotione tranquilitati & quieti Regni nostri speratur uberiùs consulendum; & ut nos affectionis magnitudinem, quam ad nos & idem Regnum nostrum innatam vestram Clementiam habere confidimus, ex ipsius expeditione celeri & votivâ, sentire operis efficacia valeamus, vestris exinde beneplacitis fortius perpetuò obligati.

Ad exaltationem, &c.

Dat. Lincolniæ decimo tertio die Februarii.

Adhuc ad Cardinales pro eodem Electo.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 8. VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tusculano Episcopo Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de expertæ dilectionis & benivolentiæ vestræ puritate, quas erga nos & Regnum nostrum vos hactenus direxisse cognovimus, gerimus fiduciam ampliorem, tanto in hiis, quæ desiderantius appetimus, confidentius recurrimus ad vestræ Paternitatis præsidium implorandum; sperantes quod, circa illorum votivam expeditionem, eo velitis curiosius laborare, quo postulata communem utilitatem prospiciunt, & ea nostris præcordiis intimiùs noveritis insidere.

Cum itaque, prædilectus & noster familiaris Clericus, Magister Willielmus de Melton, A. D. 1317.

Cujus vitæ laudabilis, & honestæ conversationis munditiam, mores etiam & merita virtuosa, per ea, quæ, claræ memoriæ, Genitoris nostri, & nostro, lateribus per longa tempora assistendo, fideliter & utiliter gessit, officia (continuis se laboribus pro utilitate Reipublicæ voluntarie exponendo) liquidò cognovimus, & vox subjecti nobis populi concordi præconio approbat & divulgat,

Illius disponente Clementiâ, qui rependit providè digna dignis, & uberiori præmiorum retributione plerumque attollit, quos clarere cognoscit ingentiore excellentia meritorum, in Eborum Archiepiscopum concorditer sit Electus,

ac,

A. D. 1317. Edw. 2.

ac, pro confirmatione electionis ejusdem, & consecrationis munere oprinendo, ad præsentiam Domini Summi Pontificis se divertat;

Paternitatem vestram sinceris affectibus requirimus & rogamus, quatinus, eundem electum,

Virum utique devotione conspicuum, moribus pudicum, litterarum scientiâ præditum, in Spiritualium & Temporalium gubernatione probatum, in commisso fidelem, & Universâ morum honestate præclarum,

Habentes, si placet, nostri contemplatione, propensiùs commendatum, ac ad dispendia grandia, quibus dicta Eborum Ecclesia hiis diebus periculosius exponitur, necnon ad jacturam dampnosam, quæ nobis accidere poterit ex morosâ subtractione circumspectionis & consilii dicti electi, in quo, in nostris ac Regni nostri negotiis dirigendis, nostra fiducia præcipuè requiescit, vestræ considerationis intuitum dirigentes,

Circa celerem & votivam expeditionem ejusdem electi, in Romanâ Curiâ, sic velitis, sicut de vobis confidimus, efficaciter interponere partes vestras, quod idem electus (in cujus promotione nostri ac Regni nostri honorem & commodum, divinâ sibi assistente Clementiâ, speramus uberiùs extollenda) per vestram solertiam ad nos redire valeat celeriter & feliciter expeditus; ita quod vestris votis in hiis, quæ penes nos volueritis, adhibita per vos in hac parte, sollicitudo nos efficiat obnoxios temporibus oportunis.

Dat. Lincolniæ, 13. die Februarii.

Eodem modo scribitur singulis Cardinalibus subscriptis; videlicet,

A. D. 1317. Edw. 2.

Domino Guillielmo Penestrensi, *Domino Arnald. Sabinensi,* *Domino Arnald. Albanensi,* *Domino Jacobo Portnensi,* — Episcopis Cardinalibus.

Domino Nicholao, tituli Sancti Eusebii, *Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,* *Domino Michaeli, tituli Sancti Stephani in Celio Monte,* *Domino Berengario, tituli Sanctorum Nerei & Aculei,* *Domino G. Testa, tituli Sancti Ciriaci,* *Domino Guillielmo Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ,* *Domino Arn. tituli Sanctæ Priscæ,* *Domino R. tituli Sanctæ Potentianæ,* — Presbiteris Cardinalibus.

Domino Neapoleo, Sancti Adriani, *Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,* *Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,* *Domino Francisco, Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,* *Domino J. de Columpnâ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,* *Domino Arn. Sanctæ Mariæ in Porticu,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,* *Domino Bern. Sanctæ Agathæ,* *Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in viâ latâ,* — Diaconis Cardinalibus.

Ad Papam, de recommendatione.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Delatas nobis vestræ mansuetudinis Litteras (per quas nobis modum & formam assumptionis vestræ ad apicem dignitatis, ac benivolentiæ & affectionis puritatem, quas erga nos & Regnum nostrum geritis, in visceribus caritatis, innata vestra benignitas voluit nunciare) reverenter recepimus, & lætanter, & cum maturitate & diligentiâ audivimus, & ponderavimus quæ continebantur in eisdem;

Miram & inperscrutabilem Summi Dei misericordiam toto cordis ac mentis affectu collaudantes, qui Sacrosanctam Ecclesiam, sponsam suam, pridem inter longæ viduitatis angustias fluctuantem, sic benignè de suo respexit habitaculo præparato, quòd, ubi quasi submergi sperabatur ex insurgentis fremitu tempestatis, paravit eidem in vobis tranquilitatis quietem, &, in auram mitescentibus fluctibus procellosis, a periculis prorsùs servavit immunem;

A. D. 1317.

Firmámque de ipsius ineffabili bonitate fiduciam reportantes, quòd, quemadmodum ad regimen Ecclesiæ suæ mirificè vos vocavit, sic suâ Clementiâ vestras in suo beneplacito diriget actiones, quòd circa Curam gregis sui

A. D. 1317. Edw. 2. sui taliter observabitis noctis vigilias, quòd non patebit aditus ascendentibus ex adverso; set reddetur sibi, vestro regimine voluntatis, acceptus populus Christianus, destructis erroribus universis;

Et vobis siquidem, Pater Sanctissime, de ipsarum missione litterarum, & salubri exortatione vestrâ, quas non nisi ex affectione purissimâ potuisse cognovimus emanâsse, grates & gratias referimus, quas valemus:

Beatitudini vestræ significantes quod nos, ut vester, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Matris nostræ Filius devotus, juxta salubres exortationes vestræ Clementiæ, nobis factas de novo, divino suffragante prælidio, dirigere proponimus actus nostros.

Cæterùm nos, & Regnum nostrum, ac negotia, nos & idem Regnum tangentia, Sanctitati vestræ recommendamus humiliter & devotè; A. D. 1317. Edw. 2.

Attentius supplicantes quatinus, in exauditione & directione dictorum negotiorum, per nostros Nuncios, quos jam ad vestram præsentiam destinavimus, si libeat exponendorum, sic vos exhibere dignemini benivolos, & alleviare incumbentis nostris humeris oneris gravitatem, quod, ex devoto devotiores effecti, Paternis beneplaciitis efficiamur exinde, sicut firmo proposito gerimus, meritò promptiores.

Dat. apud Claryndon, 17. die Februarii.

Pro Cancellario & Universitate Cantebrigiæ.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 28. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Noveritis nos, pro quiete Universitatis Cantebrigiæ, de speciali gratiâ nostrâ, concessisse Cancellario & Universitati prædictæ, quod, quamdiu nobis placuerit, in causis Clericorum, ex mutuis datis aut receptis, aut taxationibus, seu locationibus domorum, aut equis conductis, venditis, seu comodatis, aut pannis & victualibus, ortum habentibus, seu aliis quibuslibet rerum mobilium contractibus, in municipio, aut suburbio Cantebrigiæ factis, nostra prohibitio non currat; set hujusmodi causæ, coram Cancellario Universitatis Cantebrigiæ, non obstante prohibitione nostrâ, decidantur. A. D. 1317.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Claryndon, 20. die Februarii.

Per Breve de privato Sigillo.

Ad Papam, pro Negotiis Electi Eborum expediendis.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm in mente revolvimus quot & quantis calamitatibus Ecclesia Eborum, per morosam vacationem ejusdem, miserabiliter supponitur hiis diebus: quàm salubria, in spiritualibus & temporalibus, per industriam providam, & circumspectam prudentiam, prædilecti Clerici & familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, ipsius Ecclesiæ Electi, si in eadem Archiepiscopali dignitate fulgeret, susciperet incrementa; statui memoratæ Ecclesiæ pio compatientes affectu, pro relevatione ejusdem & consolatione, ad vestram Clementiam, quæ desolatos salubriter consolatur, & dignos provehit ad honores, sine intermissione duximus recurrendum:

Humiliter supplicantes quatinus preces nostras, pro memorato Electo vestræ beatitudini pluries effusas, dignemini, juxta nostri desiderium, exaudire; & ipsum, dictæ Ecclesiæ per vos præfectum, & creatum, cum festinatione commodâ remittere ad eandem. A. D. 1317.

Nec efficiat, si placet, tædio Sanctitatem vestram precum nostrarum pro negotio illo multiplicatio onerosa, quum affectio relevationis statûs Ecclesiæ prædictæ (quam per providentiam memorati Electi, si eidem præficiatur, ad nostri honorem & commodum evenire speramus) nos quasi compellit vestram mansuetudinem pro eisdem totiens onerare.

Conservet, &c.

Dat. apud Clarendon, 20. die Februarii.

A.D. 1317. Edw. 2. A.D. 1317. Edw. 2.

Super provisione Ludovici de Bellomonte in Episcopum Dunolmensem.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Summâ jocunditate in Domino lætabamur, cùm, de præfectione, prædilecti Consanguinei nostri, Magistri Lodowyci de Bello Monte, in Episcopum Dunolmensem, de vestræ bonitatis affluentiâ, ad honorem Dei, & nostri instantiam factâ, ad nos rumor pervenerat peroptatus; super quo vestræ beatitudini ad grates, quantas possumus, assurgimus speciales: sperantes quòd, per provisionem prædictam, non solùm illius Ecclesiæ in Spiritualibus & Temporalibus, verùm etiam nostri & Regni nostri utilitates & commoda provenient in futuro.

Ad hæc, Pater Sancte, ut, quod pro tanto Ecclesiæ memoratæ, & nostro, ac Regni nostri commodo, sic gratiosè inchoastis, in uberiorem effectum, prout desideramus, deducatur, Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus memorato Consanguineo nostro, ut in Ecclesiâ Dunolmensi prædictâ, a quibuscunque Episcopis Regni nostri, quos eligendos duxerit, consecrari valeat, dignemini de vestrâ benignitate nostris precibus concedere gratiosè.

Conservet, &c.

Teste Rege apud Claryndon, 23. die Februarii.

Ad Cardinales, super dicta Provisione.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De nunciatione præfectionis, dilecti Consanguinei nostri, Magistri Lodowyci de Bello Monte, in Episcopum Dunolmensem, & de diligentiâ providâ, auxilio & consilio oportunis, quæ in hac parte, ad nostri instantiam, apposuistis, vobis grates referimus quas valemus.

Vestram Paternitatem reverendam affectuosiùs deprecantes, quatinus, ut dictus Consanguineus noster in Ecclesiâ Dunolmensi, a quibuscumque Episcopis Regni nostri, quos elegerit, valeat consecrari, velitis erga Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem (cui super hoc nostras speciales Litteras dirigimus) cum omni efficaciâ interponere partes vestras; ut sic, multiplicatis gratis operibus vestris, ad majora teneamur munera gratiarum. A.D. 1317.

Dat. apud Claryndon, 23. die Februarii.

Pro Fratribus de Monte Carmeli.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex, &c. devota pedum, &c.

Inter cætera devotionis & pietatis opera fructuosa, illud Altissimo gratum fore speramus non immeritò & acceptum, per quod, ad honorem Dei, Divini cultûs Procuratur augmentum, & Religiosorum, circa divinæ laudis excercitium in Domo Domini assiduè laborantium, numerus feliciter ampliatur.

Nos itaque ad ordinem Fratrum beatæ Mariæ de Monte Carmeli in Regno nostro,

Quem ob Sanctitatem vitæ, ac conversationis honestatem Fratrum eorumdem, fructúsque uberes, quos iidem Fratres, verbi Dei semine, ac aliis bonis operibus, & exemplis, indies producunt in Ecclesiâ Anglicanâ, intimis affectibus favore prosequimur gratioso, A.D. 1317.

Nostræ mentis intuitum dirigentes; ac sperantes, per Missarum, & aliarum devotarum orationum suffragia eorumdem, nos posse tàm in expiatione delictorum, quàm etiam in regimine, nostris humeris Regiis incumbente, efficaciùs prosequendo, feliciùs & uberiùs adjuvari:

Vestram Clementiam affectuosis precibus requirimus, & rogamus quatinus,

Dilectos nobis in Christo Fratres, Johannem Priorem Provincialem Ordinis

A.D. 1317. Edw. 2. nis prædicti in Angliâ, Sacræ Theologiæ Professorem, & Willielmum, Fratrum ejusdem Ordinis Oxoniæ commorantium Priorem, ad vestræ Sanctitatis præsentiam pro negotiis dicti Ordinis accedentes, habentes, si placet, favore propitio commendatos,

Eisdem, ut ipsi, & alii Fratres Ordinis illius, in Regno nostro commorantes, duodecim loca, infra idem Regnum, in diversis Diocesibus constituta, pro divini cultûs augmento, Fratrúmque dicti Ordinis numero ampliando, de novo recipere: & in locis illis Ecclesias & Domos construere: ibque Priores & Fratres,

Ad Divina ibidem, ad honorem Dei, & pro nobis, Hæredibus, & Successoribus nostris, Regnique nostri tranquilitate & quiete, ac animarum omnium salute fidelium, imperpetuùm celebranda, A.D. 1317. Edw. 2.

Valeant collocare, divinæ caritatis intuitu, nostrique rogaminis interventu, liberam concedere dignemini facultatem; prout in petitione Fratrum eorumdem, quam vestræ porrigent beatitudini, in præmissis, & quam coram vobis benignè admitti, & gratiosè cupimus exaudiri, pleniùs continetur.

Conservet, &c.

Dat. apud Claryndon, 12. die Martii.

Ad Cardinales pro iisdem.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Ad vitæ Sanctitatem, morum & conversationis honestatem, ac alia virtutum merita, quibus Fratres de Ordine beatæ Mariæ, de Monte Carmeli, in Regno nostro degentes, insigniri noscuntur: necnon ad alia ipsorum opera fructuosa, tàm verbi Dei semine, quàm exemplis etiam salutiferis, fructus uberes producentia, in Ecclesiâ Anglicanâ, nostræ mentis oculos convertentes, & Ordinem prædictum, ex causis prædictis, favore propitio prosequi cupientes;

Dilectos nobis in Christo Fratres, Johannem, Priorem Provincialem Ordinis prædicti in Angliâ, Sacræ Theologiæ Professorem, & Willielmum, Fratrum ejusdem Ordinis Oxoniæ commorantium Priorem, ad Domini Summi Pontificis, & vestram præsentiam pro negotiis dicti Ordinis accedentes, vestræ amicitiæ affectione, quâ possumus, duximus commendandos. A.D. 1317.

Rogantes attentè quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, ut Fratribus Ordinis prædicti, in Regno nostro commorantibus, duodecim loca, infra idem Regnum, *&c. prout supra mutatis competenter mutandis.*

Eodem modo scribitur Domino G. tituli Sancti Ciriaci Presbitero Cardinali.

Bulla, exhortatoria ad pacem cum Scotis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, Servus Servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Rex Excelsus, Summi Regis Filius, Princeps pacis, qui facit concordiam in sublimibus suis, & arcem possidet unitatis, cùm sacri venit temporis plenitudo, quo dignatus est de Throno Cœlesti ad Orbis yma descendere, & per mirabile Nativitatis beatissimæ Sacramentum Gentibus apparere, pacem in Terrâ, per Cœlestium Angelorum exercitum, gloriosæ pacis canticum concinentem, bonæ voluntatis hominibus nunciavit: & demùm, regressurus ad Patrem, pacis bonum, quod super omnia diligebat, tanquam donum gratissimum, dedit fidelibus & reliquit; ut *ipsi* in illo, qui est verè pax nostra, persisterent, ipseque dignaretur eligere in eorum cordibus Mansionem. A.D. 1317

Propterea nos, qui vices ejus in Terris, quamvis insufficientibus meritis, exercemus, ipsius exemplis salutaribus eruditi, cogitamus pacis cogitationes pro Filiis, consilia pacis casta perquirimus, pacis dulcedinem grataner amplectimur, & pacis semina, sine quâ non benè colitur pacis Auctor, inter Catholicos Universos, juxta debitum Servitutis Apostolicæ, seminamus; ut ex eis grana salutis & gloriæ colligantur, multiplicatis manipulis gaudiorum; sicque, dissentionum ubique turbinibus,

A.D. 1317. Edw. 2. bus, austro flante cœlestis auxilii, profugatis, in tabernaculis fiduciæ sedeat, & fœcundæ pacis pulcritudine requiescat populus Christianus, malorum timore sublato.

Sed, ut pax Dei, quæ superat omnem sensum, Catholicorum Regum & Principum, aliorúmque Magnarum, flammis odiorum extinctis, corda conciliet, intelligentiasque custodiat, pacet mentes, & uniat voluntates; eo desiderabiliùs concupimus, eóque libentiùs Paternæ sollicitudinis Ministerium adhibemus, quò pericula graviora producit discordiarum ipsorum odiosa conditio; & quò pacifici statûs amœna tranquillitas uberiorem affert pacem pluribus & quietem.

Hæc est etenim mentium amœna serenitas, suavis tranquilitas animorum, amoris dilectabilis vinculum, & verum consortium caritatis.

Ipsa quidem Bella compescit, Iras comprimit, sedat Discordias, Lites extinguit, Rancores fugat, & Odia procul pellit; quæ consummatur a Christo, cùm a fidelibus exercetur.

Profectò, dùm antiquatam abolim inter te, & dilectum Filium Nobilem Virum Robertum Brus, impræsentiarum Regnum Scotiæ gubernantem, & tuos, ac ipsius Progenitores, dissentionis odiosæ materiam in animo recensemus: & in mente revolvimus animarum deflenda pericula, & dolendas fidelium strages innumeras, quæ orribile semen ejus (illo, Sathanæ flatu pestifero, longi diuturnitate temporis coalente) produxit: quæve multiplicavit dispendia facultatum, & quàm enormia frequenter Ecclesiis & personis Ecclesiasticis intulit nocumenta, quantáque pietatis opera (quod mœsti referimus) impedivit: & quam dispendiosa paravit obstacula negotio Terræ Sanctæ, & verisimiliter formidatur nè similia præparet in futurum; tantò amplius amaricamur in intimis, & dolemus, tantóque acerbioris jaculo punctionis affligimur, quanto tuam, & Nobilis antedicti quietem & pacem desiderabiliùs affectamus, & quanto frequentiùs circumstantias amaras discordiæ sœpedictæ, dictæque Terræ Sanctæ miserabiles cruciatus nobis interioris considerationis discussio repræsentat; vias & modos diligentiùs exquirentes, quibus circa præmissa, Domino dirigente, adhibere salubria Remedia valeamus.

Ad hæc anxiæ Matris Ecclesiæ Sacra præcordia, quæ zelus veræ caritatis accendit, cogitationibus æstuant, curis affluunt, meditationibus distrahuntur hujusmodi, remedia sub spe cœlestis auxilii (cui est facile res etiam desperatas sine molimine tardiiate perficere) studio diligentis sollicitudinis prosequendo. A.D. 1317. Edw. 2.

Hiis námque tenerrimus Paternæ dilectionis affectus stimulis angitur, & hiis aculeis instigatur, ut multis, quibus tu, Nobilis, & Regna prædicta, malorum incomodis, memoratæ prætextu discordiæ, circundari noscimini, omninò curatis, inter vos unionis læsæ fœdera, & pacis violatæ consortia renoventur, Regnorum ipsorum quietem populis productura.

Verùm considerantes attentiùs quòd, bonorum omnium largitor, Altissimus, dilectos Filios nostros, Gaucelinum tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbiterum, & Lucam Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconum, Cardinales, multarum gratiarum titulis insignivit; & de creditis eis, dono Cœlesti, virtutibus plenam in Domino fiduciam obtinentes, ipsos (licet eorum præsentiâ careamus inviti) ad Regna prædicta, & Iberniæ, ac Walliæ partes, pro pace inter Te, ac Nobilem supradictum, Deo propitio, reformandâ, tanquam pacis Angelos, & fervidos concordiæ zelatores, providimus, de Fratrum nostrorum consilio, destinandos.

Quare Celsitudinem Regiam Paterno rogamus & hortamur affectu, & per Dei misericordiam obsecramus quatinus,

Prudenti meditatione considerans quàm sit nobis tua, & Regni, ac Subditorum tuorum votiva tranquilitas: quàm intentis desideriis tuam & ipsorum quietem apperimus; & quàm ardenter pacis comoda promovemus: quámve grandis tibi & eis ex reintegratione pacis hujusmodi sequetur utilitas: quantísve periculis animarum ac corporum, rerúmque dispendiis occurretur; & quàm salubria, sicut piè speratur & creditur, promotionis augmenta, si votis nostris annuat Dominus, negotium ipsius Terræ Sanctæ suscipiet;

Ad pacem prædictam Regalem animum benignus inclines, téque facilem & promptum exhibeas, & præbeas efficacem; ac super hiis, quæ hujusmodi pacis & concordiæ reformationem contingunt, Cardinalium eorumdem (qui tui honoris existunt fervidi zelatores) pro divinâ, & Apostolicæ Sedis, ac nostrâ reverentiâ, Paternis inhærendo Consiliis, tanqnam Benedictionis Filius, acquiescas.

Ut

A.D. 1317. Edw. 2. Ut Rex ipse pacificus, qui regnat in Cœlis, percipiens vota tua suis beneplacitis, pacis semitas sequendo pacificas, conformare, in benedictionibus multiplicet dies tuos, tibique, de suâ clementissimâ pietate, concedat fœlicium successuum prosperitate lætari, ac exinde promptitudinem Apostolici favoris & gratiæ in suis oportunitatibus Magnificentia Regalis inveniat, illam cum habundantiâ Paternæ dulcedinis, quantum cum Deo fieri poterit, percepturus. A.D. 1317. Edw. 2.

Dat. Avinion. 16. Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri Anno primo.

Sub Filis canabeis.

Bulla, de potestate data Cardinalibus super pace reformanda, inter Regem & Robertum de Brus.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, Servus Servorum Dei, dilectis Filiis, Gaucelino, titulis, Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono, Cardinalibus, Apostolicæ Sedis Nuntiis, salutem, & Apostolicam Benedictionem,

: Rex excelsus, *&c. ut supra usque hæc verba; viz.*

, Quare discretionem vestram hortamur in Domino, vobisque per Apostolica Scripta mandamus, quatinus vos ad Regna & partes prædicta personaliter conferatis, pro reformatione pacis ejusdem, operam efficacem, juxta datam vobis à Deo prudentiam, impensuri.

Et, ut eo utiliùs in dictæ pacis procedere negotio valeatis, quo majori fueritis auctoritate muniti, dictos, Regem & Nobilem, & ipsorem quemlibet, ac Gentes & exercitus eorumdem, ne alter alterum, aut ipsorum aliquis alterius Terras invadat, vel quoquo modo inter se congrediantur hostiliter, sed potiùs à quolibet hostili processu studeant abstinere :

Nec non tractandi, faciendi, & reformandi perpetuam & solidam pacem & concordiam inter eos :

Ipsamque, per Spirituales pœnas & sententias, & quascunque promissiones, obligationes, & juramentorum præstationes firmandi, vallandi, & etiam roborandi :

. Et dissolvendi omnes Obligationes, Ligas, Confœderationes, Pactiones, & Conventiones, inter quoscumque factas, etiam si juramentis essent, vel promissionibus, seu pœnarum adjectionibus, aut obligationibus, vel stipulationibus quibuscunque vallatæ :

Ac obstacula & impedimenta quælibet removendi, per quæ hujusmodi reformatio pacis impediri posset, vel quomodolibet retardari :

Et nichilominus Juramenta, in dictis Colligationibus, Confœderationibus, Pactionibus & Conventionibus adjecta forsitan, relaxandi, statuendi, quoque ordinandi, providendi, disponendi, firmandi & pacifcendi super hiis, quæ circa reformationem dictæ pacis videritis expedire : A.D. 1317.

. Dictosque, Regem & Nobilem, ad observationem pacis ipsius, per excommunicationis in personas, & interdicti sententias in Regna & partes prædicta, Provincias, Terras, Castra, & loca ipsorum, & privationem omnium privilegiorum, indulgentiarum, & gratiarum, eis sub quacumque formâ verborum concessorum a Sede Apostolica, si & prout expedire videritis, compellendi : convocandi etiam ad certum locum seu loca quascumque personas, Ecclesiasticas vel seculares, cujuscumque statûs, ordinis, dignitatis, vel conditionis existant, quos pro ejusdem pacis negotio necessarias, vel utiles, aut oportunas fore noveritis :

Et insuper exercendi per vos, vel alium, seu alios, in omnes Archiepiscopos, & Episcopos,

Etiam si iidem Archiepiscopi, vel aliquis eorumdem Primatiæ dignitate fulgerent, seu ratione Ecclesiarum legationis Officio fungerentur,

Et in omnes alios Cathedralium & aliarum Ecclesiarum, Secularium & Regularium, Monasteriorum, & Domorum, exemptorum & non exemptorum, Prælatos, Capitula, & Conventus, & singulas alias personas Ecclesiasticas;

Necnon & in omnes & singulos Duces, Principes, Marchiones, Comites, Barones, & Nobiles, Rectores, Senescallos, Justiciarios, Ballivos, Scabinos, Castellanos, Officiales, & quosvis Dominos temporales, quocumque nomine censeantur,

Concilia, etiam Communia, Universitates, ac Populos, & quascúnque alias personas seculares, publicas & privatas, cujuscumque statûs, dignitatis, vel con-

A. D. 1317. Edw. 2. conditionis existant, qui vestris super dictæ pacis negotio parere contempserint monitis & mandatis, aut aliàs in negotio ipso contradictores, vel impeditores, aut turbatores dictæ pacis extiterint, seu Rebelles publicè vel occultè,

Censuram Ecclesiasticam exercendi, ipsorumque Terras subiciendi Ecclesiastico interdicto, & privandi eos omnibus privilegiis, indulgentiis, gratiis, libertatibus, & immunitatibus, realibus, & personalibus, eis a dictâ Sede concessis, ac feudis, juribus, jurisdictionibus, honoribus, officiis, & quibuscumque bonis, quæ a Romanis, & quibusve aliis tenent Ecclesiis:

Vassallos, Subditos, & homines eorumdem a juramento fidelitatis, & quacunque obligatione, quibus tenentur eisdem, absolvendi, ac reddendi eos intestabiles; ita quòd nec condere testamentum, nec ad cuiquam ex testamento, vel ab intestato, possint successionem admitti;

Ipsosque reddendi inhabiles & indignos ad honores, status, & qualibet Officia publica imposterùm obtinenda, vel etiam exercenda.

Et insuper Archiepiscopos, & Episcopos antedictos, ab administratione Spiritualium & Temporalium Ecclesiarum suarum suspendendi, & citandi peremptorie, si videritis expedire, quod, certo eis competenti termino præfigendo, personaliter Apostolico se *conspectui* repræsentent, nostris, & Apostolicæ Sedis mandatis & beneplacitis prituri:

Ac Prælatos, Clericos, & Personas Ecclesiasticas supradictas (eisdem Archiepiscopis, & Episcopis duntaxat exceptis) omnibus Prælaturis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Administrationibus, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis, cum Curâ, vel sine Curâ, quæ ubicumque obtinent, privandi, & ea, cum interpositione decreti, reservandi dispositioni vestræ & Sedis ejusdem, ipsosque ad illa, A. D. 1317. Edw. 2. & etiam Filios quarumcunque personarum, de quibus vobis videbitur expedire, reddendi inhabiles & indignos ad similia & qualibet alia beneficia Ecclesiastica obtinenda:

Et omnia alia & singula faciendi & exequendi, per quæ negotium pacis ejusdem commodiùs valeat consummari:

Non obstantibus si Archiepiscopis, & Episcopis, & Prælatis, ac Regi, & Nobili, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Senescallis, Justiciariis, Ballivis, Communibus, Universitatibus, Populis, & Personis, & aliis supradictis, & singulis eorumdem: vel quibusve aliis, per dictæ Sedis litteras, sit indultum quòd interdici, suspendi, vel excommunicati, dictaque Regna, Partes, & Provinciæ, ac Terræ, seu loca Ecclesiastico interdicto, per litteras Apostolicas, subici non possint, & quibuscumque consuetudinibus, ordinationibus vel statutis, juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quacumque aliâ firmitate vallatis: ac privilegiis, indulgentiis, & litteris Apostolicis præfatis, Regi, & Nobili, seu quibusvis Personis, Locis, vel Ordinibus, sub quacunque formâ, modo, aut verborum expressione, concessis; de quibus, quorumque totis tenoribus plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, oporteat specialem in vestris litteris fieri mentionem, & per quæ præsentium effectus posset impediri quomodolibet, vel differri;

Vobis, & unicuique vestrûm, plenam & liberam concedimus, tenore præsentium, potestatem.

Dat. Avinion. decimo sexto Kalend. Aprilis, Pontificatûs nostri anno primo.

Sub filis canabeis.

Bulla, de potestate procedendi contra Robertum de Brus.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. Johannes Episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, Gaucelino Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono, Cardinalibus, Apostolicæ Sedis Nunciis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cùm vos ad Angliæ & Scotiæ Regna, & Hiberniæ, ac Walliæ partes, pro magnis & arduis negotiis destinemus, nos, volentes aliqua vobis committere, per quæ malignorum temeritas A. D. 1317. compescatur, contra Nobilem Virum Robertum, dictum de Brus (qui Regnum Scotiæ gubernat ad præsens) & quosvis alios (quos excommunicationis sententiam repereritis substinere animis induratis) prout suadebit justitia, procedendi,

Non obstantibus quibusvis privilegiis, indulgentiis, & litteris Apostolicis, eisdem, Roberto, vel quibusvis aliis, sub quacunque verborum formâ concessis,

de

A. D. 1317. Edw. 2. de quibus, quorumque tenoribus plenam & expressam oporteret in praesentibus fieri mentionem,

Liberam vobis, & unicuique vestrûm concedimus tenore praesentium potestatem. A. D. 1317. Edw. 2.

Dat. Avinion. decimo sexto Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri anno primo.

Ad Cardinales pro Electo Eborum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctae Mariae in Porticu Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sincerae dilectionis affectum.

Super gratis auxiliis, quae, ut intelleximus, circa felicem expeditionem praedilecti Clerici & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, Electi Eborum, ad nostri instantiam, hactenus impendistis, vobis ad grates assurgimus quas valemus;

Vestrae Paternitati reverendae totis affectibus supplicantes, quatinus circa finalem & optatam expeditionem negotii praedicti, erga Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem (cui super hoc preces multiplicatas effundimus) juxta vestrae circumspectionis providentiam, velitis, nostri contemplatione, cum omni efficaciâ interponere partes vestras;

Ita, si placet, quòd, mediante vestro juvamine, memoratum Electum (quem morum gravitas, consilii maturitas, &, nobis obsequendo cum summâ fidelitate, provida circumspectio Regiis affectibus conjungunt) Ecclesiae supradictae Archiepiscopali dignitate praefulgere, prout summis desideriis gerimus, possimus oculis intueri; pro quo vobis ad grates, & specialium gratiarum munera obnixiùs teneri volumus in futurum. A. D. 1317.

Dat. apud Claryndon vicesimo die Martii.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino A. Albanensi Episcopo,
Domino G. Testa, Tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali,
Domino Gaucelino Johannis, Tituli Sanctorum Marcelli & Petri, Sacrosanctae Romanae Ecclesiae Cardinali,
Domino Jacobo, Sacrosanctae Romanae Ecclesiae Presbitero Cardinali, Sanctissimi Domini Summi Pontificis Nepoti.

De Electione Archiepiscopi Cassalensis.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ut, in Regno nostro, & in aliis Terris, nostrae Subditis ditioni, Ecclesiis Cathedralibus viduatis talis praeficiantur Pontifices & Praelati, qui, pacem & concordiam affectantes, nobis & populo, nostro commisso Regimini, utiles se exhibeant & fideles, curam & solicitudinem studiosam debemus non immeritò adhibere.

Nuper siquidem vestrae Beatitudini nostras litteras direximus speciales, rogando ut,

Cùm quidam de Capitulo Ecclesiae Cassalensis, per mortem ultimi Pastoris ejusdem vacantis, Episcopum Corcagiensem in Archiepiscopum Cassalensem duxerint postulandum, caeteris de dicto Capitulo Magistrum Thomam, Archidiaconum loci illius, eligentibus in Archiepiscopum dicti loci,

Si postulationem & electionem praedictas, utpote minus ritè factas (quas in vestrâ prosequuntur Curiâ, cum magnâ diligentiâ, ut didicimus, hiis diebus) auctoritate vestrâ contingeret infirmari, A. D. 1317.

De personâ, dilecti nobis in Christo, Fratris Galfridi de Aylesham, de Ordine Fratrum Minorum Anglici (Viri utique providi & discreti, & in religionis observantiâ assidui & experti) dictae Ecclesiae Cassalensi providere dignaretur vestra providentia paternalis.

Caeterùm, quia intelleximus & perpendimus jam pro certo, quòd,

Per machinationes fraudulentas, malitiosamque collusionem atque falsam quorumdam Praelatorum Hibernicorum, de Terrâ nostrâ Hiberniae, nos de Terrâ illâ exhaeredare malitiosè nitentium pro viribus & fraudare,

Inimici nostrae Scotiae in eâdem Terrâ nostrâ receptantur, &, de ipsorum Praelatorum assensu, dampna quamplurima contra nos & fideles nostros dictarum partium perpetrârunt, & adhuc perpetrare non desinunt,

Quòd-

A. D. 1317. Edw. 2. Quódque Prælati, Hibernici Natione, publicis prædicationibus, contra ipsorum fidelitatem & juramenta, non cessant contra nos populum dictarum partium provocare,

Vestræ Sanctitatis Clementiam devotis precibus requirimus & rogamus quatinus præmissa paternæ affectionis sollicitudine ponderantes, & ad personam prædicti Fratris Galfridi (per cujus circumspectionem providam & laborem, contumeliæ, in dictis partibus suscitatæ, felicius sedari poterunt, ut speramus) vestræ considerationis intuitum dirigentes, ipsum Galfridum (pro tranquilitate & quiete nostrâ, Sanctæque Ecclesiæ & populi nostri, partium prædictarum) in præfatæ Ecclesiæ Cassalensis præficere dignemini Archiepiscopum & Pastorem, Dei intuitu, nostrique rogaminis interventu. A. D. 1317. Edw. 2.

Non permittendo, si placet, quòd aliquis, Hibernicus Natione, in Terrâ nostrâ prædictâ, saltim durante turbatione jam ibidem existente, ad dignitatem Archiepiscopalem, seu Episcopalem (nisi priùs noster assensus regius adhibitus fuerit, sicut decet) quomodolibet assumatur.

Conservet &c.

Dat. apud Clarindon vicesimo quinto die Martii.

Ad Cardinales super dicta Electione.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d. Venerabili in Christo Patri, Domino Jacobo, Dei gratiâ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbitero Cardinali, Sanctissimi Domini Summi Pontificis Nepoti, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De affectionis vestræ benivolentiâ gratuitâ, quam erga nos, & nostros, in Romanâ Curiâ, benignè & curialitèr, ni pro certo didicimus, ostendistis, vestræ gratitudini grates referimus speciales; precibus, quibus possumus, supplicantes quatinus vestram, erga nos benivolentiam inchoatam, continuare velitis favorabiliter in futurum. A. D. 1317.

Cùm itaque Sanctissimo in Christo Patri, Domino Summo Pontifici, nostras dirigamus litteras speciales, rogando ut;

Cùm Ecclesia Cassalensis in Terrâ nostrâ Hiberniæ jam sit pastoris & sponsi solatio destituta, *&c. prout supra, mutatis competenter mutandis.*

Iterum ad Papam, pro Electo Eborum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Angit nos interiùs morosa vacatio Ecclesiæ Eborum,

Quæ, eâ de causâ, calamitatibus & incommodis innumeris miserabiliter supposita, & consolationem pastoralem siriens ac directionem utilem (quæ per industriam laudabilem, & circumspectam prudentiam, prædilecti Clerici & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, ipsius Ecclesiæ Electi, sentiret, si in eadem Archiepiscopali dignitate fulgeret) affectans solamen & relevamen optata, nondum est, ut desiderat, assecuta:

Languemus etiam totis affectibus, cupientes ut memoratum Electum (quem vitæ laudabilis honestate præditum, in consiliis maturum, & in agendis providum cognovimus, ac nobis obsequendo utilem sensimus & fidelem) Archipræsulis dignitatis honore in dictâ Ecclesiâ præfulgentem (ad desideratam ipsius Ecclesiæ utilitatem, & nostri honorem & commodum, Parochianorumque & Ministrorum Ecclesiæ illius summam lætitiam) possimus oculis intueri. A. D. 1317.

Quapropter Sanctitati vestræ devotis precibus humiliter supplicamus quatinus, ad miserabilem statum filiæ desolatæ, & nostri desideria, Paternalis affectionis intuitum convertentes, dignemini, nostris precibus & pulsationibus, totiens ex intima cordis affectione effusis, exauditionis aures aperire, & memoratum Electum feliciter exepeditum, cum optatâ festinatione, ad Ecclesiam remittere supradictam.

Conservet, &c.

Dat. apud Claryndon, vicesimo septimo die Martii.

Pro

A.D. 1317. Edw. 2. — A.D. 1317. Edw. 2.

Pro Thoma de Cherleton, de Ecclesia Herefordensi, provisioni Papæ reservanda.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm ante mentis nostræ oculos attentâ meditatione reducimus, quæ Progenitoribus nostris, & nobis, ac Regno nostro Angliæ, exactis temporibus, intulit nota dispendia rebellio populi Walliæ Nationis: & qualiter, repentinis aggressibus, ad flagitia perpetranda, partes Marchiæ Regni prædicti malefactores ejusdem terræ hostilliter sæpius sunt ingressi; ad ea efficaciter procuranda, per quæ ipsorum malitia refrænetur, & ipsi in pace & concordiâ sub nostro Regimine uberiùs valeant confoveri, non inmerito excitamur.

Quamobrem, considerantes quòd, per circumspectionem providam, & informationem maturam Præsidentis Ecclesiæ Herefordensi (quæ quasi in Marchiâ dictæ Terræ Walliæ situatur, & quæ jam, per mortem, bonæ memoriæ, R. nuper Episcopi loci illius, Pastoris est solatio destituta) homines ejusdem Terræ a suis temeritatibus cohiberi, & in concordiâ melius nutriri poterunt, divinâ Clementiâ suffragante:

Ac ad personam, dilecti Clerici & Secretarii nostri, Magistri Thomæ de Cherleton, Juris Civilis Professoris (de cujus fidelitate probatâ, & magnitudine industriæ plenam fiduciam optinemus) nostræ considerationis intuitum dirigentes; ac sperantes quòd, si ipse, qui, ex illis partibus, ex Nobilibus Parentibus, traxit originem, & multos habet ibidem de genere suo Nobiles & Magnates, ad ipsius Ecclesiæ Regimen præficeretur, non solùm ipsi Ecclesiæ, & ejus subditis, set etiam incolis dictæ Terræ Walliæ, per ipsius probitatis & mansuetudinis puritatem, floridæ pacis ubertas & rebellium correctio evenient, divino præsidio, in futurum;

Beatitudini vestræ sinceris affectibus supplicamus quatinus, præmissis paternâ sollicitudine meditatis, provisionem dictæ Ecclesiæ, ex causis prævlis, vestræ dispositioni dignemini reservare, de vestræ Apostolicæ plenitudine potestatis; &, factâ reservatione hujusmodi, dictum Magistrum Thomam (quem virum novimus industrium, vitâ & moribus comprobatum, litterarum scientiâ præditum, famâ pollentem, virtutibus insignem, ac in commisso fidelem) in Prælatum prædictæ Ecclesiæ præficere & Pastorem.

Nos enim firmam de ipso fiduciam reportamus quòd, dirigente Domino actus suos, & ipsâ Ecclesia in Spiritualibus & Temporalibus incrementa salubria suscipiet, & populus dictæ Terræ a solitis feritatibus per ipsius solertiam retrahentur.

Paternitatem vestram Sanctissimam Conservet, &c.

Dat. London. vicesimo octavo die Martii.

De Rege Cruce signato, & super decima in subsidium Terræ sanctæ concessa.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. — A.D. 1317.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Gaudemus, fili carissime, & illi, in cujus manu Regum corda consistunt, gratias agimus, quòd, sicut ex venerabilium Fratrum nostrorum, Johannis Norwicensis, & Johannis Eliensis, Episcoporum, & dilectorum Filiorum, Nobilium Virorum, Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrokiæ, & Bartholomei de Badelesmer, Militum, & aliorum Nunciorum tuorum, assertione percepimus fidedignâ, tu, piæ devotionis inflammatus affectu, recolenda vestigia, claræ memoriæ, Progenitorum, & specialiter Edwardi Regis Angliæ Genitoris, tuorum, qui, dum viverent, ad promovendum negotium Terræ sanctæ, sua vota laudabiliter dirigentes, & se totos in hoc crucesixi (qui terram eandem sui pretiosi aspersione sanguinis per Crucis patibulum insignivit) ministerio devoventes, indefessos labores viriliter subierunt, non vitarunt pericula, & tædiosis non pepercerunt anxietatibus, imitari laudabiliter satagens, ad prosequendum ipsius Terræ negotium, & ad eruendum eam de potestate persecutorum fidei,

A.D. 1317. Edw. 2. fidel, ne ampliùs ipsorum immunditiâ polluatur, temetipsum, indulta tibi, & Regno tuo tranquillitatis habundantia pleniotis, & facultatum adjacentia suppetente, placabilem hostiam offerre disponis, & propterea jampridem vivificæ Crucis signaculum assumpsisti.

Verùm quoniam ad executionem hujusmodi laudabilis voti tui, eo grandiores tibi sumptus imminent faciendi, quò inter cæteros Principes Christianos, ab ipsâ Terrâ sanctâ majori distantiâ remotus esse dinosceris, veluti in Occiduis partibus constitutus, ad quos subeundos, sicut per Nuncios ipsos fuit nobis expositum, tanto minus potes per te sufficere, quanto magis æris alieni onere, tàm pro tempore dicti Genitoris tui, quàm ex quo Regni gubernacula suscepisti propter urgentiam ingruentium agendorum gravatus existis, supplicâsti nobis humiliter, ut ad relevandum tuorum onera debitorum de aliquo Ecclesiastico subsidio tibi providere vellemus.

Nos autem tuæ salutis obtentu, quam specialiter affectamus, hujusmodi salubre tuum propositum in Domino commendantes, ut eò liberiùs & expeditiùs, sicut desideranter aspirare videris, hujusmodi negotii vacare præparatoriis valeas, quo benigniùs tibi ad relevationem incumbentium onerum, super quibus tibi paternè compatimur, contigerit per Sedem Apostolicam subveniri, ipsum tuum propositum censemus oportunis favoribus, & auxiliis prosequendum.

Cùm itaque per, felicis recordationis, Clementem Papam Quintum, Prædecessorem nostrum, pro subsidio passagii generalis, per universas mundi partes, imposita fuerit, in Viennensi Concilio, decima sex annorum, quæ pro uno anno tantum in Regno Angliæ, ac in partibus Walliæ & Yberniæ dicitur in totum, vel in parte, collecta fuisse,

A.D. 1317. Edw. 2. Nos, Decimam ipsam in alium quemvis usum, quam in subsidium dicti passagii converti nolentes, tuisque necessitatibus sie eupientes occurrere, quod Ecclesias immoderatiùs non gravemus, collectionem ipsius Decimæ pro restanti quinquennio colligendæ, usque ad triennium a. datâ præsentium numerandum, ducimus suspendendam.

Et, ut interim de bonis Ecclesiasticis, cum minori Ecclesiarum ipsarum gravamine, aliquam subventionem habiliter habeas, quâ mediante debitorum molem leviùs valeas supportare, & proinde reddaris promptior ad dictæ terræ negotium promovendum, Decimam omnium Reddituum & Proventuum Ecclesiasticorum per Angl. & Scot. Regna, ac Wall. & Ybern. partes, ipsorumque Regnorum & partium Civitates, atque Dioceses, per unum annum, a Festo Beati Michaelis proximò futuro in antea numerandum, per venerabiles Fratres nostros, Wyntoniensem, & Exoniensem, Episcopos, & eorum quemlibet, quos ipsius Decimæ Collectores, per alias nostras certi tenoris litteras deputamus, & Subcollectores deputandos ab eis, & eorum quolibet, in duobus terminis, Collectorum ipsorum moderandis arbitrio, colligendam, ac tibi, vel Genti tuæ pro dictis tuis necessitatibus integraliter assignandam, de Fratrum nostrorum consilio, & assensu, auctoritate Apostolicâ, de gratiâ tibi concedimus speciali.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avinion, quinto Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri anno primo.

Sub filis sericis rubei croceique coloris.

Super Decima prædicta colligenda, & mutuo assignanda.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, &c. venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis, necnon dilectis filiis Electis, cæterisque Collectorum Decimæ sex annorum per, felicis recordationis, Clementem Papam Quintum, Prædecessorem nostrum, pro subsidio passagii generalis, per universas mundi partes impositæ, in Concilio Viennensi, per Regnum Angliæ, & partes Valliæ, ac Hiberniæ deputatis, salutem & Apostolicam benedictionem.

In vestram, & vestrûm cujuslibet deducimus tenore præsentium notitiam, quòd nos Collectionem Decimæ sex annorum, per, felicis recordationis, Clementem, &c. quæ pro uno tantum anno in Regno Angliæ, & in partibus Valliæ, & Hiberniæ per vos est, sicut audivimus, in totum, vel in parte collecta, pro restanti quinquennio, certâ suadente causâ, providimus usque ad triennium, numerandum a dato præsentium, suspendendam.

A. D. 1317. Et quicquid per vos, & vestrum quemlibet, jam est in Regno, & partibus antedictis de Decimâ ipsâ collectum, seu levatum pro anno prædicto, & in antea contingat levari, vel colligi pro eodem carissimo in Christo Filio nostro Edvardo

A. D. 1317. Edv. 2. Edvardo Rege Angliæ illustri, pro imminentibus sibi necessitatibus, super quibus sibi paterno affectu compatimur, per vos, & vestrûm quemlibet volumus, ipsius Regis in hac parte ducti supplicationis instantiâ, ex causâ, & nomine, mutui, integraliter assignari, ultra id quod jam est sibi ex eâdem causâ per vos, vel vestrûm aliquos assignatum, restituendum per eum infallibiliter & solvendum Romano Pontifici, vel cui, seu quibus ipse mandaverit, infra quinquennium a die dat. præsentium numerandum, usque ad quod, terminum solutionis hujusmodi gratiosè sibi duximus prorogandum de Fratrum nostrorum consilio & assensu.

Quocirca vobis, & vestrûm singulis præsentium auctoritate mandamus quatinus totam pecuniam Decimalem ipsius primi anni, per vos in Regno, & partibus memoratis collectam hactenus, vel levatam, & colligendam inantea, seu levandam, eidem Regi, vel certo suo Nuncio pro eodem, ultra id quod jam est sibi, ut præmittitur, mutuò assignatum, nostro & Ecclesiæ Romanæ nomine ex causâ mutui tradere & assignare cum integritate curetis, recepturi ab ipso, nomine quo supra, sufficientes obligatorias litteras de traditione, assignatione, & receptione hujusmodi mutui, ac promissione solenni solutionis illius Romano Pontifici, seu cui, vel quibus ipse mandaverit infra dictum terminum, absque diminutione qualibet faciendæ, quas ejusdem litteras, sicut eas receperitis, mittere nobis, ad nostram, & prædictæ Ecclesiæ cautelam, nullatenus obmittatis. A. D. 1317. Edv. 2.

Dat. Avinion. quarto Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri anno primo.

Sub filis canabeis.

Super dilatione solutionis de mutuo prædicto.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, &c. carissimo in Christo Filio Eduardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Ex parte tuâ fuit expositum coram nobis, quod tu a Collectoribus Decimæ, sex annorum per, felicis recordationis, Clementem Papam Quintum, Prædecessorem nostrum, pro subsidio passagii generalis, per universas mundi partes impositæ in Concilio Viennensi, quæ pro uno tantum anno in Regno Angliæ, & in partibus Walliæ, & Hiberniæ, per eosdem est Collectores in rotum, vel in parte collecta, certam pecuniæ summam pro urgentibus tuis, & Regni tui necessitatibus mutuo recepisti.

Cùmque propter guerrarum strepitus, & Inimicorum insultus, quibus resistere, ipsosque repellere, præsertim pro defensione ipsius Regni Angliæ necessariò te oportet, ac propter varia, diversaque incumbentia tibi negotia, necnon gravia onera expensarum, quæ urgente necessitate subiisti, & subire compelleris, de ipsâ pecuniæ summâ Collectoribus ipsis satisfacere juxta conventum non possis, ut asseris, pro te nobis extitit humiliter supplicatum, ut de oportunæ dilationis remedio providere tibi super hoc dignaremur. A. D. 1317.

Nos itaque, hujusmodi tuorum impedimentorum conscii, & onerum non ignari, super illis paterno tibi compatientes affectu, ac volentes te favore prosequi speciali, tuis supplicationibus inclinati, dilationem solutionis prædictæ summæ pecuniæ, usque ad quinquennium à dato præsentium numerandum, tibi gratiosè concedimus de Fratrum nostrorum consilio & assensu.

Volumus autem quòd, si præfatam supplicationem tuam, & dilationem nostram ratas habueris, super hoc patentes litteras tuas, harum seriem continentes, tuo regali sigillo munitas, nobis, ad Ecclesiæ Romanum cautelam, infra Festum Natalis Domini proximò futurum, facias exhiberi; alioquin prædicta dilatio nullius penitùs sit roboris vel momenti.

Dat. Avinion. quarto Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri anno primo.

Sigillo avulso.

Bulla Excommunicationis contra omnes Inimicos Regis & Invasores.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Cantuariensi, & Wintoniensi, ac Elyensi Episcopis, salutem & Apostolicam benedictionem. A. D. 1317.

Personam

A. D. 1317. Edw. 2. Personam cariffimi in Christo filii nostri Edwardi Regis Angliæ illustris, ejusque Regnum inclitum, eâ dilectionis sinceritate prosequimur, ut suum dictique Regni statum, a guerrarum fluctibus liberum, & a discriminibus turbationis immunem, paternis desideriis affectantes, ad procurandum tranquillitatem & quietem illius, opportunum Apostolicæ Sedis favorem, quantum cum Deo possumus, liberaliter impendamus, quatinus Rex ipse, securitate sibi ab insidiis æmulorum indultâ, utilitatibus propriis liberiùs possit intendere, seque ad assumendum negotium Terræ sanctæ, nostris præcordiis non mediocriter insidens, ad quod, ut asserit, ferventer anhelat, habiliùs valeat præparare.

Cùm itaque, sicut displicenter audivimus, nonnulli Nobiles, & Magnates, Regem ipsum, & Regnum Angliæ, ac Terram suam Hiberniæ, invadere ausu nitantur illicito; nos, eorum in hâc parte conatibus, oportunis obviare remediis cupientes, & ad id expedire censentes, spiritualem gladium exeri in omnes & singulos, cujuscunque sint præminentiæ, dignitatis, aut statûs, qui Regem ipsum, Regnum, & Terram prædicta invadere, aut Regnum ipsum, & Terram contra Regem eundem, cum Armis, vel sine Armis intrare præsumpserint, vel aliàs intrantibus ipsis, ut præmittitur, seu invasoribus, in Pecuniâ, Equis, Armis, vel aliis præstiterint auxilium, consilium, vel favorem publicum, vel occultum, Excommunicationis sententiam promulgamus, a quâ eos sine speciali mandato Sedis Apostolicæ, nisi forsan in mortis articulo, prohibemus absolvi: In quo si fuerint absoluti, & ipsos contigerit sanitati restitui, nisi satisfecerint infra Mensem, eâdem sententiâ ligari volumus eo ipso. A. D. 1317. Edw. 2.

Quocirca Fraternitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatinus vos, vel alter vestrûm, per vos, vel alium, seu alios, hujusmodi Excommunicationis sententiam, ubicunque expedire videritis, & præcipuè in locis Maritimis, seu Mari vicinis solenniter publicetis.

Non obstante si alicui, vel aliquibus, sub quâcumque formâ, vel conceptione verborum, a Sede Apostolicâ sit indultum, quod excommunicari non possint per litteras Sedis ejusdem, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & quâlibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, generali, vel speciali, cujuscunque tenoris, vel expressionis existat, per quam effectus præsentium impediri possit, vel quomodolibet retardari.

Dat. Avinion. quarto Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri anno primo.

Sub filis canabeis.

Super Roberto de Brus, & Edvardo Fratre excommunicandis.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. Johannes Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus Fratribus Dublinensi, & Cassellensi Archiepiscopis; ac dilecto Filio Decano Ecclesiæ Dublinensis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Habet insinuatio, pro parte carissimi in Christo Filii nostri Edwardi Regis Angliæ, noviter facta nobis quòd Robertus de Brus, dudum Comes de Carrik, & Edwardus Frater ejus, in eam abolim prorupêre furoris audaciam, quòd Homagium & fidelitatis Juramentum (per eos præstita, claræ memoriæ, Edwardo Regi Angliæ, Regis Genitori prædicti) temeritate prætereuntes dampnabili, & observantiæ culturâ debitæ non colentes, eidem Genitori, dum viveret, in Terrâ suâ Scotiæ effrænatis ausibus guerram moverunt, quam nedùm contra Regem ipsum, post gubernacula Regni ab ipso suscepta, reprobâ continuantes prosecutione, quin etiam, Dei timore postposito, & omni fidelitatis fœdere violato, in augmentum sceleris adaugentes, Regnum Angliæ, ac Terras Walliæ & Yberniæ invaserunt hostiliter, &, depopulatis agris, quamplures Civitates, Castra, & alia plura Loca in ipsis, Regno & Terra, proditionaliter occupârunt, personis pluribus tàm in Regno, quàm in Terris prædictis, etiam in Locis Sacris, sine delectu conditionis, sexûs, ordinis, vel ætatis, in ore gladii trucidatis immaniter, & multis exulare coactis. A. D. 1317.

Et nichilominus, nec sacrilegium execrantes, nec incendiariorum pœnas horrentes, Ædes sacras, Ecclesias, & Monasteria, ac Loca Religiosa, divino cultui dedicata, destruere ac comburere, Dei calcatâ reverentiâ, nequiter præsumpserunt; bonis & rebus, sistentibus inibi, quæ potuerunt ab incendio præservari,

A.D. 1317. Edw. 2. servari, furtivis manibus, non sine reatu Sacrilegii, asportatis.

Ex quibus in partibus illis Divinus cultus est non leviter diminutus, fides & devotio Christiana notabiliter tepuerunt, & dictus Rex in Regaliis suis grande subiit, & subit jugiter detrimentum; undè ad Assumptionem ultramarini passagii, ad quod, ut asserit, ferventer anelat, minùs habilis redditur, & multipliciter impeditur.

Nos igitur, Excessus hujusmodi, quos in partibus illis, sicut audivimus, & facti evidentia, & quasi communis assertio publicat, eo magis horrentes, quo eis displicibiliores esse novimus Regi pacifico (cujus vices getimus in Terris, licet immeriti) quóve ipsos In Regnum Angliæ, Ecclesiæ Romanæ præcatum, ac Terras prædictas, & in Regis prædicti personam, quem, veluti Filium prædilectum, specialiter inter brachia caritatis internæ complectimur, cernimus fuisse commissos; & proindè tàm excedentium saluti prospicere, quàm Regis occurrere præfati dispendiis, ac statui suo pacifico providere paternis affectibus cupientes:

Discretioni vestræ, de quâ plenam in Domino fiduciam optinemus, per Apostolica Scripta committimus & mandamus, quatinus vos, vel duo, aut unus vestrûm, dictos, Robertum de Brus & Edwardum Fratrem ejus, ac omnes & singulos, quos ipsorum, in præmissis Excessibus, complices, fautores, & valitores esse noveritis, per vos, vel alium, seu alios canonicè moneatis, ut, ab invasione & impugnatione dictorum, Regis & Regni, ac Terrarum prædictarum, penitus desistentes, quæcumque in Regno Angliæ, ac Terris Walliæ & Yberniæ prædictis, temerè occupârunt, infra certum competentem terminum, per vos, aut duos, vel alterum vestrûm præfigendum, eadem dicto Regi, vel certo suo mandato, cum effectu restituant, & in pace dimittant.

Et, quia de occupatis hujusmodi, ab occupationis tempore, fructus, redditus, & proventus, & jura indebitè percepisse feruntur, præcipiendo subjungimus quòd, de perceptione ipsâ, & perceptorum valore, cum diligentiâ inquirentes, ut quæcumque ipsos, per prædictæ inquisitionis indaginem, indè minùs justè percepisse reperitis, si extant, alioquin justam extimationem eorum, infra certum tempus, vestro moderandum arbitrio, dicto Regi, vel certo mandato suo reddant, restituant, sive solvant, autoritate prædictâ canonicè moneatis.

Quod, si fortè hujusmodi monitioni vestræ, quin potiùs Apostolicæ, parere contempserint, vos eos, & eorum quemlibet, quos ex nunc, ut ex tunc, excommunicamus, excommunicatos publicè, diebus Dominicis & Festivis, pulsatis campanis, & candelis accensis, ubicunque vobis expediens fore videbitur, nuncietis, & denunciari, ac ab omnibus evitari artiùs faciatis; ipsam insuper aggravaturi sententiam prout inobedientia eorum exegerit, & facti qualitas suadebit. A.D. 1317. Edw. 2.

Et, ut in hiis impedimenti vel obstaculi cujuslibet tollatur occasio, omnes & singulos, eisdem Fratribus homagio & juramento fidelitatis astrictos, ab homagio & juramento hujusmodi, quo ad præmissa, penitus absolvendi:

Ac inhibendi firmiter nè quisquam, de cætero, eisdem, Roberto & Edwardo Fratri ejus, in prædictis excessibus, vel eorum aliquo, faveat, pareat vel intendat:

Ac dissolvendi, vacuandi, irritandi, & revocandi omnes Pactiones, Obligationes, Confœderationes, & Colligationes ab ipsis Fratribus, & sibi adhærentibus, & quibuslibet aliis quomodolibet initas, juramento, vel quacunque aliâ firmitate vallatas:

Nec non & relaxandi hujusmodi, & quælibet alia juramenta, a quibuscunque præstita, per quæ possent excessus nutriri prædicti, ac debita de illis satisfactio, & occupatorum restitutio impediri; prout ea secundum Deum videritis dissolvenda, vacuanda, irritanda, seu etiam relaxanda:

Et insuper inquirendi contra ipsos, Robertum & Edwardum, & quoslibet alios, de dampnis datis Ecclesiis, Monasteriis, Religiosis locis, ac Ecclesiasticis secularibusve personis; ac illos & eorum quemlibet ad satisfaciendum debite de eisdem, per censuram Ecclesiasticam, & aliis remediis, de quibus vobis expedire videbitur, compellendi;

Non obstante si eis, vel eorum aliquibus, a Sede Apostolicâ sit indultum, sub quacunque formâ, vel conceptione verborum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari quavis autoritate non possint, & qualibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, generali vel speciali, cujuscunque tenoris existat, per quam, præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus earum impediri valeret quomodolibet vel differri;

Vobis, & vestrûm cuilibet, plenam & liberam concedimus, tenore præsentium, facultatem.

A. D. 1317. Edw. 2. Dat. Avinion. 4. Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno primo. *Sub filo canabi.* A. D. 1317. Edw. 2.

De Episcopatu Herefordensi supplendo.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2. d.

VEnerabili in Christo Patri Domino W. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Considerantes dispendia, quæ Progenitoribus nostris & nobis, exactis temporibus, ex rebellione Wallensium evenerint, non inmerito excitamur ad ea, per quæ dictus populus à suis temeritatibus valeat coherceri, modis & viis quibus poterimus, procuranda.

Quamobrem,

Sperantes per circumspectionem providam, dilecti Clerici & Secretarii nostri, Magistri Thomæ de Cherleton, juris Civilis Professoris, si ipse regimini Ecclesiæ Herefordensis (quæ jam per mortem, bonæ memoriæ, Richardi, nuper Episcopi loci illius, Pastoris est solatio destituta, & quæ in Marchiâ Walliæ situatur) per Dominum Summum Pontificem præponatur, ipsam Ecclesiam in Spiritualibus & Temporalibus salubria suscipere incrementa, ac populum dictæ Terræ Walliæ ab insolentiis retrahi, & in pacis dulcedine confoveri,

Eidem Domino Summo Pontifici per nostras Literas duximus supplicandum, quatinus, præmissis paternâ solicitudine meditatis, provisionem dictæ Ecclesiæ dispositioni suæ dignetur, hac vice, de potestatis plenitudine, reservare; &, factâ reservatione hujusmodi, prædictum Magistrum Thomam (quem virum novimus industrium, vitâ & moribus comprobatum, litterarum scientiâ præditum, famâ pollentem, virtutibus insignem, ac in commissis fidelem; qui etiam de Nobilibus Parentibus oriundus existit, & multos habet ibidem de suo genere Nobiles & Magnates) in Prælatum prædictæ Ecclesiæ præficere & Pastorem.

Vestram igitur benevolentiam, de quâ plenè confidimus, attentè requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem, ut votis nostris annuat in hac parte, amore nostri interponere velitis, cum efficaciâ, partes vestras; talem & tantam, si placet, circa hoc curam & diligentiam apponentes, quòd vestris exindè beneplacitis, debitis oportunitatibus, fortiùs astringi meritò debeamus.

Dat. Londoniæ, 30. die Martii.

Bulla de Archiepiscopo Cassellensi, per Papam proviso.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

In amore virtutum, & illarum operibus, præsertim circa Ecclesias & earum Ministros, favorabiliter exercendis, decet Celsitudinem Regiam haberi continuè studiosam; maximè cum ex hoc ei proculdubio & benedictionis divinæ præmium, & laudis humanæ præconium acquiratur.

Dudùm siquidem Cassellen. Ecclesiâ, per obitum, bonæ memoriæ, Mauritii Archiepiscopi Cassellensis, Pastoris regimine destitutâ, dilecti Filii —— Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiæ ——— diversos, vota sua in Discordiâ dirigentes, Venerabilem Fratrem nostrum Johannem, Corkagensem Episcopum, postulare, ac Magistrum Thomam Archidiaconum ipsius Ecclesiæ eligere ———— A. D. 1317.

Et, licet quidam Canonici ejusdem Ecclesiæ pro Postulationis negotio, Archidiaconus verò præfatus pro Electionis ——— prædictæ negotio prosequendo personaliter ad Sedem Apostolicam se duxerint conferendos:

Quia tamen dictus Archidiaconus omni juri, quod sibi fuerat ex suâ *Electione* quæsitum, renunciavit liberè in manibus, Venerabilis Fratris nostri, Nicolai Episcopi Ostiensis, renunciationem hujusmodi admittentis, de mandato nostro, sibi facto *Oraculo* vivæ vocis.

Nos, postquam apud Sedem ipsam aliquamdiu fuit in ipsius negotio postulationis processum, Postulationem eandem certis ex justis causis ———— duximus admittendam, sicque eadem Ecclesia Cassellensis adhuc suæ remedia provisionis expectat.

Nos

A.D. 1317. Edw. 2. Nos igitur, attendentes dispendia gravia, quæ solent, vacantibus Ecclesiis ——— vacatione diutinâ provenire, ac propterea de provisione ipsius Ecclesiæ Cassellensis, ne prolixioris vacationis detrimentis exposita remaneret, sollicitè cogitantes, *post deli*berationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ personam ydoneam, quæ sibi præesset salubriter & prodesset, cum nostris Fratribus habuimus diligentem, ad Venerabilem ——— Guillielmum, olim Episcopum Ossoriensem, in Archiepiscopum Cassellensem Electum, consideratis muneribus gratiarum, quibus personam suam illarum Dominus multipliciter insignivit, quodque ——— *laudabilit*er de virtute proficiscitur ardentiùs in virtutem, quo ex mutatione illius ad altiora noverit se promotum, direximus oculos nostræ mentis.

Quibus omnibus debitâ ——— *considerationè* pensatis, ipsum a vinculo, quo tenebatur Ecclesiæ Ossoriensi, cui tunc præerat, absolvimus, & ad præfatam Ecclesiam Cassellensem transtulimus, de Fratrum prædictorum Consilio, & ——— *ple*nitudine potestatis præficiendo ipsum ipsi Ecclesiæ Cassellensi in Archiepiscopum & Pastorem, sibique Curam & Administrationem ipsius Ecclesiæ Cassellensis plenariè committendo, ——— *li*beram concedendo sibi licentiam ad præfatam Cassellensem Ecclesiam transeundi, firmâ spe fiduciâque tenentes quòd (cùm sit vir vitæ laudabilis, & conversationis honestæ, litterarum scientiâ præditus, morum Nobilitate decorus, in Spiritualibus providus, & Temporalibus circumspectus) eadem Cassellensis Ecclesia sub suo felici regimine, gratiâ sibi suffragante divinâ, salubriter & prosperè dirigetur. A.D. 1317. Edw. 2.

Quocircà Regalem Celsitudinem rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Archiepiscopum, & Ecclesiam sibi commissam, habens pro nostrâ, & ejusdem Sedis reverentiâ commendatos, præsertim in recuperandis, ampliandis, & conservandis juribus suis, sic te ipsis exhibeas favorabilem & benignum, quòd idem Archiepiscopus, per tuæ auxilium gratiæ, commissum sibi Ecclesiæ prædictæ regimen possit utilius exercere, túque divinam Misericordiam, nostram, & dictæ Sedis benivolentiam, valeas proindè uberiùs promereri.

Dat. Avinion. Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri Anno primo.

Sigillo avulso.

Dispensatio, pro liberis Regis in Gradu prohibito Maritandis.

A.D. 1317. *An. 10. E. 2. Ex Autogr.* Johannes Episcopus, Servus Servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Eximiæ Devotionis affectus, quem erga nos, & Romanam Ecclesiam habere dinosceris, promeretur ut, personam tuam Apostolici favoris plenitudine prosequentes, petitiones tuas ad exauditionis gratiam benigniùs admittamus.

Cùm itaque, sicut Celsitudinis tuæ petitio nobis exposita continebat, aliqui Excellentiæ tuæ Compares, tibi gradu prohibito non conjuncti, quibus Filii, seu Filiæ tuæ decenter nubere valeant, de facili nequeant inveniri; A.D. 1317.

Nos, precibus Regiis in hac parte favorabiliter annuentes, eum dictis Filiis & Filiabus auctoritate præsentium dispensamus, ut iidem Filii, & Filiæ personis, sibi quarto affinitatis, vel Consanguinitatis gradu conjunctis, impedimento affinitatis, vel Consanguinitatis hujusmodi non obstante, licitè possint Matrimonialiter Copulari; Prolem, suscipiendam ex hujusmodi Matrimoniis, legittimam decernentes.

Nulli ergo omnino, &c.

Dat. Avinion. Kal. April. Pontificatûs nostri Anno primo.

Sub Filis sericis flavi rubeique Coloris.

Inhibitio ne aliquid attemptetur contra exemptionem liberarum Capellarum Regis.

A.D. 1317. *An. 10. E. 2. Ex Autogr.* Johannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem, & Apostolicam Benedictionem. A.D. 1317.

Tanto benigniùs Celsitudinis tuæ precibus benignum impertimur assensum,

A. D. 1317. Edv. 2. ſum, quanto inter Reges & Principes Chriſtianos te ſpecialiùs in Domino reputamus dilectum Filium & devotum.

Tuis itaque ſupplicationibus inclinati diſtrictius inhibemus, ne ullus Ordinarius, aut etiam Delegatus, vel Subdelegatus, in Capellas Regias & Oratoria earum, Eccleſiæ Romanæ immediatè ſubjecta, ſeu Canonicos vel ſervitores ipſarum, contra tenorem privilegiorum ac indulgentiarum Apoſtolicæ Sedis, excommunicationis vel interdicti ſententiam audeat promulgare, ſeu aliquod ipſis onus imponere, quod aliis exemptis Eccleſiis non conſuevit imponi, abſque mandato Sedis Apoſtolicæ ſpeciali, quod expreſſam faciat de inhibitione hujuſmodi mentionem. A. D. 1317. Edv. 2.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ inhibitionis infringere, &c.

Dat. Avinion. Kal. Aprilis, Pontificatûs noſtri Anno primo.

Sub Filis ſericis flavi rubeique Coloris.

Inſtrumentum, ſuper exitibus Aquitaniæ, Clementi nuper Papæ, pro 160000 Florenis de Mutuo, aſſignatis.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. *Ex Orig. in Turri.* UNiverſis, præſentes Literas inſpecturis, Miſeratione divinâ Arnaldus Epiſcopus Sabinenſis, Arnaldus Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundus Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardus Sanctæ Agathæ, Diaconi Cardinales, ac Bertrandus de Guto Vicecomes Leomaniæ & Altivillaris, Miles, ſalutem in Domino, & fidem præſentibus adhibere.

Dudùm Sereniſſimus Princeps, Dominus Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Dux Aquitaniæ, pro ſolutione, ſeu ſatisfactione Centum ſexaginta Milium Florenorum, quos à, Sanctæ memoriæ, Domino Clemente, divinâ providentiâ, Papâ quinto, ex cauſâ Mutui recepit, Coſtumam & Pedagia Civitatis Burdegalenſis, Villæ ſeu Loci de Marmanda, Dioceſis Agennenſis, & omnes fructus, exitus, redditus, & Proventus, Obventiones, & Emolumenta quælibet, quæ ſibi ex Civitatibus, Villis, Caſtris, Burgis, & quibuſcunque Deveriis, ſeu Redeventiis, ordinariis ſeu extraordinariis, ex quibuſcunque rebus & cauſis provenerunt, quæ habuit vel habere potuit in Ducatu Aquitaniæ, Terris Vaſconiæ, & in toto Regno Franciæ (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) eidem Domino Clementi, ut privatæ perſonæ, & nobis, ſub certâ formâ, uſque ad plenariam ſatisfactionem pecuniæ ſupradictæ, aſſignavit, & etiam obligavit per ſuas Litteras Patentes, tenorem qui ſequitur continentes;

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Univerſis, præſentes Litteras inſpecturis, ſalutem, & fidam plenam præſentibus adhibere.

Pro noſtrâ & Regni noſtri neceſſitate, ad Sanctiſſimum in Chriſto Patrem, Dominum Clementem, divinâ providentiâ Papam quintum, ſicut ad privatam perſonam, duximus recurrendum, & ab ipſo, ut à privatâ perſonâ (quæ verba, UT A PRIVATA PERSONA, & eorum ſenſum & efficaciam in omnibus infra ſcriptis intelligi volumus repetita) per manus diſcreti Magiſtri Gaucelini Johannis Sacriſtæ Ruchenenſis, Capellani, & Nobilium Virorum, Bertrandi de Salviaco, & Bertrandi de Saumbaco, Militum dicti Domini Papæ, nobis, ſeu mandato noſtro aſſignantium, & numerantium, nomine ac Vice dicti Domini Clementis, A. D. 1317.

Nos recepiſſe, & habuiſſe recognoſcimus, & ex certâ ſcientiâ confitemur, ex cauſâ veri & legitimi mutui, præfatis Capellano & Militibus, ad hæc, & omnia & ſingula infra ſcripta, mandatum plenum ac ſufficiens obtinentibus, ac Notariis infra ſcriptis præſentibus, & pro ipſo Domino Clemente, ac pro reverendis Patribus, Dominis, Arnaldo Sabinenſi, Epiſcopo, Arnaldo tituli Sancti Marcelli, Presbitero, Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ, Bernardo Sanctæ Agathæ, Diaconis Cardinalibus, ac Nobilibus Viris, Bertrando de Guto Leomaniæ & Altivillaris Vicecomite, Raymundo Guillielmi Domino de Budos, & Arnaldo Bernardi Domino de Latrans, Militibus, recipientibus omnia & ſingula infra ſcripta,

CENTUM SEXAGINTA MILIA FLORENORUM DE FLORENTIA, boni & puri Auri, veri & legitimi ponderis; quam pecuniæ ſummam idem Dominus Clemens ſtabiliter deputârat in certos pios uſus expenddenam.

Pro-

A.D. 1317. Edw. 2. Promittentes ipsi Domino Clementi, tenore præsentium litterarum, & dictis, Capellano, Procuratoribus, & Notariis, ac ipsorum cuilibet, legitimè & solempniter stipulantibus pro eodem, ac personis prædictis, nos, eidem Domino Clementi, & si de ipso, quod absit, humanitùs contigisset priusquam dicta pecunia fuerit persoluta, personis prænominatis, aut majori parti eorundem, qui supervixerint, ac etiam uni ex eis, si supervixerit ipsi Domino Clementi, ac personis hujusmodi, præfatam quantitatem Florenorum, integraliter solutouros; ita quod Florenus restituatur, seu solvatur pro Floreno, vel tantum de pecuniâ, quam Dominus Rex Franciæ fecit cudi, & curret communiter in Regno suo, vel etiam nos in Ducatu Aquitaniæ, & curret communiter in dicto Ducatu, quantum Florenus valebit de pecuniâ supradictâ in Curiâ Romanâ, tempore infrascripto, quo habet, annis singulis, de receptis, collectis, & expensis, prout infra subicitur, computari, cum idem Dominus Clemens, de loco, ubi erat tunc Romana Curia, prædictos Florenos, pro faciendo nobis hujusmodi mutuo, fecerit, suis sumptibus, Parisius asportari.

Nec non resarcire Expensas & Dampna quælibet, quæ idem Dominus Clemens, vel personæ prædictæ, aut illa, vel illæ, quibus, vel cui, secundum modum superiùs designatum, haberet fieri solutio supradicta, in eventum, vel eventibus supradictis, simplici verbo suo, aut Procuratorum ipsorum, vel ipsius, per juramentum suum asserent se fecisse; nisi omnia & singula, contenta in præsentibus Litteris, eisdem, Domino Clementi, & personis præfatis servarentur & integraliter complerentur:

Nec proponere, nec probare solutionem, seu quamvis aliam liberationem hujusmodi debiti, nisi per Instrumenta publica, confecta per manum Notarii publici, auctoritate Apostolicâ, cum subscriptione duorum Notariorum, eadem auctoritate; qui tres Notarii sint de Regno Franciæ oriundi,

Pro quâ pecuniæ quantitate, dampnis, expensis, & omnibus & singulis, quæ præsentes Litteræ continent, tenendis & complendis, eidem Domino Clementi, ac dictis personis, & ipsarum cuilibet, in dictis Eventibus, ac Procuratoribus, & Notariis supradictis, & ipsorum cuilibet, pro ipso Domino Clemente, & prædictis personis & ipsarum qualibet, recipientibus, & sollenniter stipulantibus, expressim, nominatim, & specialiter obligamus, & etiam assignamus habere Costumam & Pedagia nostra Civitatis Burdegalensis, Villæ seu loci de Marmanda, Diocesis Agennensis, & omnes Fructus, Exitus, Redditus, & Proventus, Obventiones, & Emolumenta quælibet, quæ nobis ex Civitatibus, Villis, Castris, Burgis, & quibuscunque Deveriis, seu Redeventiis, ordinariis seu extraordinariis, ex quibuscunque rebus & causis, & proventibus, quæ habemus, & habere possumus in Ducatu Aquitaniæ, Terris Vasconiæ, & in toto Regno Franciæ (Comitatu Pontivi duntaxat excepto) proveniunt, & provenire possunt, donec dicto Domino Clementi, vel præfatis personis, ac majori parti supervinentium, vel uni ex eis, si unus solus superviveret, in dictis eventibus, de prædictis omnibus & singulis fuerit plenarie satisfactum.

Promittentes eidem Domino Clementi, ac prædictis personis & Procuratoribus, Notariis subscriptis solenniter stipulantibus pro eodem, & pro prælibatis personis, & ipsarum qualibet, in dictis eventibus, pro Constabulariis Burdegaliæ, Agennesii, Xanctoniæ, & Petragorici, Thesaurariis, constituemus & deputabimus personas quascunque, quas idem Dominus Clemens, vel prædictæ personæ, vel aliqua, seu aliquæ ex eisdem, juxta modum superiùs designatum, in dictis eventibus, vel aliis, eorum mandato, nobis duxerit nominandas:

Ac Collectores & Receptores alios, per quos prædicta colligantur, leventur, & recipiantur, vendantur, & tradantur ad firmam, & qui dicto Domino Clementi, & personis prædictis, vel alicui, seu aliquibus ex ipsis, secundum modum prædictum, vel ipsius dicti Clementis, aut personarum prædictarum mandato, de prædictis omnibus & singulis, satisfaciat, plenè pareant, respondeant, & intendant.

Nósque Constabularios, Thesaurarios, & alios quoslibet Collectores, & Ministros, qui pro nobis, vel auctoritate nostrâ, levandi, vel recipiendi præmissa haberent aliquam potestatem, extunc quoad prædicta remittimus, & totaliter amovemus; & creandi vel deputandi alios, quàm nominandos ab eodem Domino Clemente, vel præfatis personis, vel aliquibus, aut aliquâ earumdem, secundum prædictum modum, in dictis eventibus, quousque de summâ prædictâ fuerit integraliter satisfactum, abdicamus a nobis quamlibet potestatem.

A. D. 1317. Edw. 2.

Et, quòd super solutione prædictâ nulla possit dubietas superesse, volumus & decernimus quòd Constabularii, Thesaurarii, Collectores, & quilibet Receptores, qui prædicta per se, vel per alios recipient, vel colligent, annis singulis, primâ die Junii, & diebus sequentibus ad hæc necessariis, in Ecclesiâ Burdegalensi, de receptis, & collectis & expensis per eos, conjunctim vel divisim, aut ipsorum auctoritate, computent coram Archiepiscopo Burdegalensi, vel, sede Burdegalensi vacante, aut Archiepiscopo, qui est, vel esset pro tempore, absente a Burdegaliâ, vel aliter impedito, coram uno, vel duobus Abbatibus Civitatis aut Diocesis Burdegalensis, quos præfati Constabularii & Thesaurarii duxerint requirendos, admisso tamen aliquo de Senescallis nostris, vel aliquo Procuratore nostro, ad hoc speciale mandatum habente, ad hujusmodi Computum, si præsens fuerit, & se velle dixerit interesse, ex cujusmodi Computo, singulis annis, liqueat quid, & quantum, de præfato Debito, dampnis, & expensis superfuerit persolvendum;

Volentes, pro hujusmodi residuo, prædictos fructus, exitus, & proventus, per deputandos a nobis, seu alio, auctoritate nostrâ, ad nominationem dicti Domini Clementis, seu aliarum personarum, vel aliquarum, seu alicujus ex eis, secundum modum præfatum, in eventibus, sicut præmittitur, teneri, exigi, & levari.

Et quod præfati, Constabularii, Thesaurarii, & alii Ministri, quamdiu pro ipso Domino Clemente, aut prædictis personis, vel aliquibus, aut aliquâ earumdem, secundum memoratum modum, recipient dictos Fructus, Redditus, & Proventus, seu ipsorum mandatum, triginta milia Librarum Chipotensium, seu Burdegalensium, valentium viginti quatuor milia Librarum Parvorum Turonensium, duobus primis annis, post datam præsentium immediate sequentibus, aliis autem sequentibus annis, donec esset integrè satisfactum de prædictâ summâ mutuatâ, decem & octo milia, & quingentas Libras Chipotensium, Burdegalenses, Senescallo nostro Vasconiæ, vel alii, a nobis super hoc mandatum & potestatem habenti, annis singulis, immediate in Festo Natalis Domini proximò venienti, alia in Festo Pentecostes tradere teneantur, pro stipendiis, seu expensis, & aliis oneribus, quæ pro dicto Ducatu facienda incumbunt.

Salvo tamen & expressim acto, quod si quocunque casu vel modo contingeret præfatos Ministros dicti Domini Clementis, vel personarum prædictarum, aut aliquarum, vel alicujus ex eis, quibus vel cui, secundum prætaxatum modum, istud incumberet, non percipere tantum de Costumis, Pedagiis, Fructibus, Redditibus, Exitibus, Proventibus, Emolumentis, & Obventionibus supradictis, quod ipsi Ministri, seu aliquis ipsorum, non ad ampliorem summam tradendam, quam de præfatis illo anno recepissent, modo quolibet tenerentur.

Volumus autem, & expressè concedimus quòd, de prædictâ summâ (quam pro stipendiis nostrorum officialium, & aliis omnibus retinuimus) solvantur Stipendia, seu Gagia Constabulariis, Thesaurariis, Collectoribus & Ministris, qui, ad nominationem dicti Domini Clementis, vel aliarum personarum, seu personæ, secundum modum prædictum, per nos, seu alium auctoritate nostrâ constituentur, deputabuntur, seu etiam creabuntur.

Item, omnibus & singulis, cujuscunque status vel conditionis existant, aliquid nobis debentibus, vel impostèrum debituris, aut qui nobis, vel Officialibus nostris, in prædictis, Ducatu & Terris, sunt vel erunt in futurum astricti, vel modo quolibet obligati, ex certâ & deliberatâ scientiâ, districtim præcipimus & mandamus, ut de omnibus, & super omnibus, & singulis supradictis, dicto Domino Clementi, ac Ministris, nominandis ab ipso, vel a personis eisdem, aut ab aliquibus, vel aliquâ earumdem, vel ab alio eorum mandato, sicut prædicitur, satisfaciant plenè pareant & intendant, nullis aliis missionibus super hiis expectatis.

Nos enim quoslibet, dictis Ministris satisfacientes & respondentes, de præmissis integrè deliberamus, absolvimus, & quittamus, ac districtiùs inhibemus omnibus nostris Officialibus, Subditis & Ministris, ne ad præmissa modo quolibet manus extendant, nisi de ipsius Domini Clementis, vel prædictarum personarum, vel personæ, secundum præfatum modum, in dictis eventibus, expresso consensu, qui probabitur modo superiùs expressato.

Promittimus insuper quòd ab omnibus & singulis Senescallis, & quibuscunque aliis nostris Officialibus, seu Ministris, qui in dictis, Ducatu & Terris, a nobis deputati sunt, vel impostèrum creabuntur, juramentum exigemus, & per eos faciemus præstari, in dicto Ducatu, palàm & publicè, in præsentiâ Procura-

A. D. 1317. Edw. 2. Procuratoris dicti Domini Clementis, seu personarum prædictarum, vel aliquarum, seu alicujus ex eis, secundum modum præmissum, in præfatis eventibus, habentis ad hoc speciale mandatum, quòd omnia per nos, in præsentibus litteris promissa, concessa & ordinata, inviolabiliter observabunt, & quòd in totum in contrarium non venient nec in partem;

Inhibentes Senescallis, Officialibus, & quibuslibet Ministris nostris, & ipsorum loca tenentibus, Ducatûs, & Terrarum prædictarum, quòd, ante præstationem hujus juramenti, de commissis officiis se nullatenus intromittant:

Volentes & mandantes omnibus nostris subditis, ut, ante præstationem hujusmodi juramenti, eis in nullo pareant aut intendant:

Nos enim solenniter, sicut supra, promittimus quòd neque per nos, neque per alium, de prædictis, vel aliquo prædictorum, quicquam recipiemus, durante pignore supradicto, nisi summam triginta milium librarum superiùs expressarum, pro primis duobus annis, & pro aliis, Decem & Octo Milium & Quingentarum Librarum Cbipotensium, recipiendam modo & formis superiùs expressatis.

Promittimus insuper bonâ fide bonam & firmam Garentiam portare, & eandem præstare in judicio & extra, adversus quoscunque Creditores, Pensionarios, seu Stipendiarios, vel alios qui in præmissis, vel aliquo præmissorum aliquid peteret, seu vendicaret:

Ad hæc, plenum instructi, & de jure & de facto certiorati, renunciamus expressim, & per pactum exceptioni doli, & non numeratæ nobis pecuniæ, non traditæ, non receptæ, & ——— omnibus exceptionibus & defensionibus, & cujuslibet juris auxilio, quod quolibet exprimi posset, per quod adversus præmissa, vel aliquod præmissorum quolibet venire possemus; hanc nostram renunciationem sic valere volentes, ac si omni Juris solennitate & formâ exhibita & expressa fuisset, quæ adhiberi & exprimi posset per quemlibet sapientem.

Et, pro pleniori securitate ipsius Domini Clementis, personarum supradictarum, aliquarum, vel alicujus ex eis, secundum supradictum modum (ad cujus, vel quorum sensum, vel intellectum, vel ipsorum cujuslibet, semper, & in quacunque parte, etiam in medio & in fine, interpretationem fieri volumus omnium, in præsentibus litteris contentorum) si super eis qualibet dubitatio oriret, jurat Hugo le Dispenser Miles noster, in animam nostram, de nostro speciali mandato, præsentialiter sibi facto, ad Sancta Dei Evangelia, per ipsum corporaliter tacta, nos præmissa, omnia & singula, tenere, complere, facere, ac inviolabiliter observare, & contra præmissa, vel aliquid præmissorum, in judicio vel extra, non facere, vel venire, nec contravenientibus dare consilium, auxilium, vel favorem. A. D. 1317. Edw. 2.

Rogantes Dominum Patrem nostrum, Phylippum Regem Franciæ illustrem, ut omnia & singula supradicta laudet, approbet, & confirmet, eaque, cessante contradictione quacunque, inviolabiliter faciat observari, & impeditores quoslibet Regiâ auctoritate compescat; datis ad hæc executoribus, si ex parte ipsius Domini Clementis, seu personarum prædictarum, vel aliquarum, seu alicujus ex eis, super hiis fuerit requisitus.

Ad quorum omnium probationem & fidem confici mandavimus, per infrascriptum Notarium, hoc præsens Publicum Instrumentum, & sigilli nostri appensione muniri, in quo Notarius alius, de quo fit mentio in eodem, signum suum apposuit & subscripsit; quod, nedum plenam probationem facere, sed vim Epistolæ missæ dicto Domino Clementi, & præfatis personis, & aliis, nostris Officialibus, & Subditis, volumus & decernimus obtinere, & illud apud dictum Dominum Clementem, vel personas, per eum designatas, aut designandas, ut prædicitur, remanere;

Licet autem hoc Instrumentum mandaverimus triplicari, non est nostræ intentionis quòd, nisi ad summam prædictam, semel solvendam, propter hoc teneamur.

Datum & actum apud Westmonasterium in Camerâ nostrâ, die vicesimâ mensis Januarii, anno Nativitatis Domini Millesimo, trecentesimo quartodecimo, Regni verò nostri septimo.

Et ego *Geraldus de Galinier, Clericus Lemovicensis Diocesis, auctoritate Apostolicâ & Imperiali Publicus Notarius*:

Unà cum reverendo in Christo Patre, Domino *Gualtero, Electo Cantuariensi, ac Cancellario Angliæ*,

Et venerabilibus Viris, Dominis, *Johanne de Cendala Thesaurario Angliæ, &*

Raymundo Sabirani, Sacrista Sancti Pauli Narbonensis,

Ac Nobilibus Viris Dominis, *Adomaro*

A.D. 1317. Edw. 2.

maro de Valentiâ, Comite Pembrokiæ, & Bartholomeo de Badelesmere, Militibus,

Ejusdem Domini Regis Nunciis, mandatum ad hoc speciale per litteras Regias infrascripti tenoris obtinentibus, habito colloquio Albiensis Diocesis Notario publico, testibus ad prædicta vocatis specialiter, recognitioni, obligationi, promissionibus, necnon præstationi juramenti, per Dominum Hugonem le Despenser Militem, ipsius Domini Regis speciali mandato, ad Sancta Dei Evangelia, ut præmittitur, præstiti, ac omnibus aliis supradictis præsens fui, eaque, de ipsius Domini Regis mandato, recepi die & loco prædictis, sub anno a Nativitate Domini Millesimo, Trecentesimo, Quartodecimo, Indictione duodecima, Pontificatûs dicti Domini Clementis anno nono, ac manu propriâ scripsi, & unà, cum sigillo dicti Domini Regis Angliæ, & signo subscripti Notarii, qui huic Publico Instrumento, in testimonium præmissorum, se subscripsit, signum meum apposui consuetum rogatus.

Et ego Johannes Durandi Clericus, Albiensis Diocesis, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ auctoritate Publicus Notarius, unà cum Notario & Testibus subscriptis, prædictis, Recognitioni, Obligationi, Concessionibus, Missionibus, Inhibitionibus, Ordinationibus, & Promissionibus, necnon præstationi Juramenti, per dictum Dominum Hugonem le Dispenser Militem, in animam ipsius Domini Regis Angliæ, de ejusdem speciali mandato, ad Sancti Dei Evangelia, per ipsum corporaliter tacta, præstiti, & omnibus aliis supradictis præsens fui, & huic publico Instrumento, ad mandatum & requisitionem prædicti Domini Regis, unà cum sigillo ejusdem, ac signo & subscriptione supradicti Notarii meum signum apposui consuetum, & hic me Testem subscripsi, in Testimonium omnium præmissorum, sub anno Domini, Die, Mense, Indictione, Pontificatu, Loco, & Regno, prædictis.

Cujus Obligationis & Assignationis virtute, de Costumâ, & aliis Redditibus, & Proventibus supradictis, per Officiales, seu Collectores, & Receptores a, piæ memoriæ, dicto Domino nostro Clemente, dùm vixit, & a nobis posteà ad hoc nominatos & deputatos, in parte solutionis mutui prædicti, non modica pecuniæ quantitas est recepta.

Nos verò, super hiis, cum venerabilibus Patribus, Dominis, Johanne Norwicensi, & Johanne Eliensi, Episcopis, ac Nobilibus Viris, Dominis, Adomaro de Valentiâ, Comite Pembrokiæ, & Bartholomeo de Badelesmere, Militibus, ejusdem Domini Regis Nunciis, mandatum ad hoc speciale per litteras Regias infrascripti tenoris obtinentibus, babito colloquio & tractatu, ob specialem devotionis affectum, quem ad dictum Dominum Regem & Ducem gerimus in visceribus caritatis, de beneplacito & expresso assensu dictorum Nunciorum, duximus ordinandum,

A.D. 1317. Edw. 2.

Quod hinc, ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum, præfati, Constabularii, Thesaurarii, Collectores, & quicunque alii Receptores, qui de Costumâ & aliis exitibus ——— supradictis collegerunt, vel collegerint, assumpto secum Senescallo Vasconiæ, vel Procuratore, vel Procuratoribus Regiis ad hoc deputandis ——— conjunctim & divisim, a tempore factæ obligationis prædictæ, coram Archiepiscopo Burdegalensi, Abbate, seu Abbatibus supradictis, vel aliis per dictum Dominum Regem & Ducem, ac nos, ad hoc specialiter eligendis, plenum Computum facere teneantur; in quo, juxta Arbitrium auditorum ejusdem Computi, prout justum fuerit, de omnibus —— —— allocatio plena fiat, ut sibi clarè liquere valeat quid, & quantum restans de dicto Debito fuit, ac persolvendum.

Quæ summa verò pecuniæ residua, quæ per hujusmodi Computum nobis adhuc de claro deberi constiterit, in quinquennio, proximo a prædicto Festo Sancti Michaelis continuò numerando, de Exitibus Costumæ Burdegalensis, antequam aliquid alicui tradatur, vel solvatur, vel in alios usus ——— ——— solvendum restabit, de præfatâ Costumâ Burdegalensi, ante— ——— inspectionem ——— red——— inde ——— a Receptoribus nostris ad hoc deputandis, integre persolvatur.

Quòd si illud ——— citat, quæ de dictâ Costumâ Burdegalensi levatur, & percipitur omni anno, non sufficeret ad solutionem, seu satisfactionem præfatæ partis dicti Debiti, Anno quolibet — ——— quintæ partis ——— retrò anno qnolibet suppleatur.

Et sic jurare tenentur illi, qui sunt, vel erunt pro tempore, deputati per dictum Dominum Regem ad levandum, vel percipiendum, nomine suo, Costumam Redditûs, & Deveria supradicta.

Et

A.D. 1317. Edw. 2. Et licet virtute obligationis prædictæ ——— nominatio ad nos adhuc pertineat, & pertinere debeat, usque ad satisfactionem plenariam Debiti memorati, volentes tamen, in hac parte, votis ejusdem Regis & Ducis devotis affectibus complacere, ut, facto Computo prædicto, postquam super allocandis per eum litteras Acquietantiæ receperimus a beodem, secundum voluntatem & beneplacitum ipsius Domini Regis, præfatos Officiales ———

——— Et ipse Dominus Rex sic nominatos per nos liberè perficere valeat, prout sibi placuerit, toleramus.

Cæterùm, per hujusmodi nostram ordinationem, quam ad complacendum dicto Domino Regi & Duci de gratiâ facimus speciali, ab obligatione prædictâ recedere non intendimus in toto, vel in aliquâ sui parte, vel eidem in aliquo derogare; sed ipsam volumus per omnia in suo robore permanere; ita quòd ipsâ Obligatione, secundum formam, vim, & effectum ejusdem, quo ad omnia contenta in eadem, si nobis videbitur expedire, usque ad plenariam satisfactionem totius Debiti supradicti, uti liberè valeamus.

Mandatum autem Regium, quod præfati Nuncii, sub sigillo Regio, nobis exhibuerunt, tenorem continet infrascriptum.

EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, universis præsentes literas inspecturis, salutem, & plenam præsentibus dare fidem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, venerabilium Patrum, Johannis Norwicensis, & Johannis Eliensis, Episcoporum: Adomari de Valentiâ, Comitis Pembrochiæ Consanguinei nostri carissimi; Bartholomei de Badelesmer, Johannis de Crumbwell, & Antonii Pessaigne de Januâ, Militum, plenam fiduciam reportantes,

Ad tractandum cum Reverendis in Christo Patribus, Arnaldo Sabinensi Episcopo, Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardo Sanctæ Agathæ, Diaconis Cardinalibus, necnon, dilectis & fidelibus nostris, Bertrando de Guto Vicecomite Leomaniæ & Altivillaris, Arnaldo Bernardi de Preyssaco, dicto Soldano, Domino de Sidona, & Raymundo Guilielmi Domino de Budaro, Militibus, & aliis,

Si qui sunt, causam habentibus in præsenti in Obligatione, per nos dudum factâ, bonæ memoriæ, Domino Clementi, tunc Papæ Quinto, de Exitibus Ducatûs nostri Aquitaniæ & Terrarum nostrarum in partibus transmarinis; Comitatu Pontivi duntaxat excepto; A.D. 1317. Edw. 2.

Pro quâdam pecuniæ summâ, nobis per ipsum Clementem mutuatâ, de eadem Obligatione adnullandâ, & de Exitibus dictorum Ducatûs, & Terrarum, in manibus ipsorum Cardinalium & Militum, virtute Obligationis prædictæ, jam existentibus, ad manus nostras ponendis:

Et ad aliam Obligationem super Exitibus dictorum Ducatûs & Terrarum, vel alicujus partis eorundem (dicto Comitatu Pontivi duntaxat excepto) seu aliam satisfactionem faciendam præfatis Cardinalibus & Militibus, in dictâ primâ Obligatione causam habentibus, pro eo quod adhuc restat solvendum de dictâ pecuniæ summâ nobis mutuatâ, ut est dictum:

Et ad faciendum omnia & singula, quæ ad præmissa, & eorum quodlibet necessaria fuerint & oportuna;

Præfatis, Episcopis, Comiti, & Militibus, vel tribus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; ratum habituri & firmum quicquid per dictos, Episcopos, Comitem, & Milites, vel tres eorum, nostro nomine, factum fuerit in præmissis, & id, per nostras patentes litteras, sub Magno Sigillo nostro, ratificari & approbari, ac inviolabiliter observari faciemus.

In cujus rei testimonium, præsentes litteras dicti Sigilli nostri impressione fecimus roborari.

Dat. apud Clipston 16. die Decembris, anno Domini 1316; Regni verò nostri Decimo.

AD majorem autem cautelam & firmitatem omnium præmissorum, nos, Arnaldus Episcopus Sabinensis, Arnaldus Sanctæ Mariæ in Porticu, Raymundus Sanctæ Mariæ Novæ, & Bernardus Sanctæ Agathæ, Diaconi Cardinales, & Bertrandus de Guto Vicecomes Leomaniæ & Altivillaris, necnon Johannes Norwicensis, & Johannes Eliensis, Episcopi, & Adomarus de Valentiâ, Comes Pembrokiæ, ac Bartholomæus de Badelesmere, Milites, superius nominati, præsentes litteras sigillorum nostrorum fecimus appensione muniri.

Dat. Avinion. primâ Mensis Aprilis, Pontificatûs Domini Johannis, Papæ vicesimi secundi, anno primo.

A. D. 1317. Edw. 2.

De orando pro Rege.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 10. d.

REX, Religiosis Viris, & in Christo sibi dilectis, Magistro & Diffinitoribus Capituli Generalis Fratrum de Ordine Prædicatorum, apud Pampiloniam in Aragonia in proximò conventuris, salutem & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dùm conditionem humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni creaturæ, tàm sublimi, quàm humili, prætereuntibus suo cursu diebus, præsentis vitæ finis apropiat, & præsentia quasi subitò irruunt ad non esse, commodò in omnipotentis Dei misericordia, de cujus munere cunta procedunt, mentem nostram & votum affiximus confidenter.

Verùm, quia ad misericordiam divinam impetrandam multùm prosunt orationum suffragia devotarum, sperantes preces vestras, devotè fusas apud Altissimum, exaudiri,

Devotionem vestram in Domino requirimus & rogamus, quatinus nos, Isabellam Reginam Angliæ, Consortem nostram carissimam, Edwardum de Wyndesore Primogenitum nostrum, & Johannem de Eltham postnatum nostrum, devotis orationum suffragiis, in missarum sollempniis, velitis omnipotenti Deo commendare, &, per cæteros Confratres Ordinis prædicti, faciatis similiter commendari; ut ipse, omnium Gubernator & Rector, nos, & Consortem, ac natos nostros prædictos, nostrosque, & ipsorum actus dirigat in viam salutis æternæ: Nobisque, Regnum, Terras, & Populum, nostræ ditioni subjecta, ita in præsenti regere concedat, quod in futurum, cum suis electis regnare perhenniter valeamus: memoratamque Consortem nostram in bonis continuet; & prælibatos natos in honoris & operum bonorum utilitate, suâ crescere faciat pietate.

Universitatem vestram religiosam Altissimus conservet in caritate continuâ & votivâ.

Dat. apud Claryndon quarto die Aprilis.

Pro Ludovico de Bellomonte, in Episcopum Dunolmensem sublimato.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad laudum præconia assurgit devotio filialis, crescit affectio, & caritas augmentatur, dùm paternæ circumspicit provisionis solertiam circa ea benigne intendere, & in hiis se facilem exhibere, per quæ nobis & Regno nostro pacis & tranquilitatis ubertas arrideat, & adversariorum correctio procuretur.

Quamobrem de eo, quòd vestræ placuit Clementiæ, ad nostri instantiam, venerabilem Patrem, Dominum Lodewycum de Bello Monte, Consanguineum nostrum, præficere Regimini Ecclesiæ Dunelmensis (quæ quasi in confinio Regni nostri propè Scotiam situatur) benivolentiæ vestræ ex intimo cordis grates & gratias referimus quas valemus.

Firmam iterùm de ipsius Lodowyci industria fiduciam reportamus, quòd ipse, divino sibi assistente præsidio, laborabit sollicite, Nobilium & Magnatum, de genere suo, sibi suffragante potentiâ, ad sedandum Rebellium nostrorum tumultus in partibus illis, & statum Ecclesiæ suæ, qui per hostiles aggressus multipliciter oppressus est, hiis diebus, in melius reformandum.

Ad Regimen, &c.

Dat. apud Clarendon septimo die Aprilis.

Bulla, contra Fratres, de Ordine Mendicantium, ad populum Hybernicum Rebellionem prædicantes.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus Fratribus Dublinensi, & Cassellensi Archiepiscopis; ac dilecto Filio Decano Ecclesiæ Dublinensis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Dolen-

A.D. 1317. Edw. 2. Dolenter audivimus, & ægro animo recensemus, quòd nonnulli Fratres, de Ordinibus Mendicantium, eos, quos profitentur, Ordines dampnabiliter polluentes, & plerique Rectores, Vicarii, & Capellani Parochialium Ecclesiarum de Iberniæ partibus, qui deputati ad directionem, & regimen populorum, eis deberent doctrinæ lumine viam veritatis ostendere, & ipsos laudabilium operum exemplari vehiculo deducere ad salutem, facti sunt illis in deviationem potiùs, & ruinam; dum iidem Fratres, Rectores, Vicarii, & Capellani, tanquam viri dyscoli, pacis semitas minimè cognoscentes, Ibernicum populum, carissimi in Christo Filii nostri Edwardi Regis Angliæ illustris subjectum Dominio, ab ipsius obedientiâ & fidelitate, nedum persuasiones occultas, & prava consilia, quinetiam per prædicationes & monita publica, temerariis ausibus retrahunt, & ad impugnandum jura Regalia, & Rebellionis calcaneum, guerrarum turbinibus concitatis, erigendum in Regem eundem, potenter inducunt:

Non attento, quòd per id impediendo bonum pacis, & obedientiæ, fiunt proculdubio Dæmonum adjutores, accensum ignem illorum studio tanquam lignis nutrientes injectis, suscitata nutrientes scandala, & illud, quod extinguere deberent incendium, fovere temerè non verentes; & nichilominus, non timentes animas decipere talium, eos qui suis in hac parte sinistris suggestionibus acquiescunt, a perpetratis, ac etiam perpetrandis in hujusmodi prosecutione guerrarum homicidiis, incendiis, sacrilegiis, & rapinis, absolvere reprobâ temeritate præsumunt.

Nos itaque tot malorum materiam, à radice præcidere cupientes, Discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatinus vos, vel alter vestrûm, per vos, vel alium, seu alios, omnes & singulos Fratres prædictorum, & aliorum Ordinum, Rectores, Vicarios, & Capellanos Ecclesiarum, partium prædictarum, & alios de quibus vobis expedire videbitur, cujuscunque status, ordinis, dignitatis, gradûs, aut conditionis existant, auctoritate Apostolica moneatis, ut a prædictis suasionibus, consiliis, prædicationibus, monitis, & absolutionibus, & aliis omnibus & singulis, per quæ guerra, seu discordia posset in partibus nutriri prædictis, prorsus abstineant, & omninò desistant, infra dierum octo spatium, a tempore monitionis hujusmodi computandum. A.D. 1317. Edw. 2.

Alioquin eos, in quos exnunc, prout extunc, Excommunicationis sententiam promulgamus, excommunicatos publicè singulis diebus Dominicis, & Festivis, pulsatis campanis, & extinctis candelis, ubicunque vobis expediens esse videbitur, publicè nuncietis, processuri auctoritate prædictâ graviùs contra eos, prout eorum inobedientia, & facti qualitas suadebit.

Volumus insuper, vobisque mandamus, ut de personis quæ sint, vel fuerint in hâc parte culpabiles, inquiratis cum diligentiâ veritatem, & quos, per hujusmodi inquisitionis indaginem, reos inde fore compereritis, sic, prout justum fuerit, eâdem auctoritate canonicè puniatis, quod & ipsi talia se commisisse pœniteant, & alii, exemplo territi, præsumere similia pertimescant.

Nos enim vobis, & vestrûm cuilibet præmissa omnia, & singula faciendi, plenam & liberam concedimus, tenore præsentium, potestatem.

Non obstante, si aliquibus, vel alicui, aut eorum Ordinibus, specialiter, vel generaliter, à Sede præfatâ indultum existat, quòd excommunicari, suspendi, vel interdici non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi, ac de propriis Ordinum, Locorum, & Personarum ipsarum nominibus mentionem; & quibuslibet litteris, privilegiis, & Indulgentiis, generalibus, vel specialibus, quibuscunque dignitatibus, ordinibus, personis, & locis sub quâcunque formâ, vel conceptione verborum a dictâ Sede concessis, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentionem in nostris litteris fieri oporteat specialem.

Dat. Avinion. quarto Idus Aprilis, Pontificatûs nostri anno primo.

Sub filis canabeis.

De

A.D. 1317. Edw. 2. A.D. 1317. Edw. 2.

De Marcha non concedenda contra Gentes de Biscay, propter transgressiones Hispanorum.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell.

A Nostre Seigneur le Roy demonstre la Communaute de la Ville de Bermeio, pur Sey e pur les autres Villes du pouer de Biscaye, qe come il foyent fanz nuyll ——— du Poer & Jurisdiction de Madam Marie de Viscay, e se jugent par autre le qe les Gens de Espaynhe, e vous ayes outroie, avant ces heures, Marches contre les Genz du Reamue d'Espainne:

Pour la quele enchesun les Gentz de Vermeio, e autres du Poer de Viscaye, ont este damage a court, pour ceo q'il ne furent nuyll temps consenteront en nuyll forset, que les Genz du Reaume de Espaigne feissent contre vous, e tout vous Gens; Ainz ont este touz jours, au tempts de la guerre, de Gascoinhe, devert vous, e vous Genz, e ont ayde a vous Genz de Vitailhes, e dautres chouses, Solom lur Poer, quant les Gentz du Royaume de Espaigne estoient contre vous, & voz Genz, en ayde du Roy de France: A.D. 1317.

Et de cestes choses, Sire, vous poes bien acertener par les Lettres, que le Roy de Espaigne, e les Gentz de vestre Vile de Bayon vous ont enveye, sur ceste chose;

D'ont vous supplions, les diz Habitanz de Vermeio, pur eux, e pour touz les autres de Poer de Viscaye, que de vestre grace les vuilhez outrier per voz Lettres Patentes, que de ces heures en avant, por nuylh forset que les Genz de Espaigne fazent a nouz Gens, ils, ne lurs biens ne feyent gage, ne damage, si ne estoit, qe ceux memes de Viscaye fussent au damage faire a doner.

Quod homines de Biscay gravantur, propter delictum subditorum Regis Castellæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell.

Inclito Principi, Domino Edwardo, Consanguineo suo, Dei gratiâ, Illustri Regi Angliæ, Iberniæ, Scotiæ, Duci Aquitaniæ, & Principi de Galas, Alfonsus, eâdem gratiâ, Castellæ & Legionis, Toleti, Galeciæ, Sibillæ, Cordubæ, Jehenni, Albargii, ac Comitatûs Molin. Dominus, salutem, successuumque fœlicium grata ac prospera incrementa.

Noverit Celsitudo vestra Regia quòd Infans Dominus Johannes, Dominus de Bisacaye, Avunculus & Tutor noster, & Custos Regnorum nostrorum, pro quibusdam Vassalis suis de Berbeo, & Bilbao, & de Placencia & Allegnetio, Villis sub Dominio Bisacaye constitutis, exposuit quòd Senescallus vester in Comitatu Equitaniæ, apud Burdegalem, bona Vassalorum suorum prædictarum Villarum, absque formâ juris, ac irrationabiliter occupat; Verum quod homines de Bermeo, & de Bilbao & de Placentia, & de Allegnetio non tenerentur ad satisfaciendum propter delictum nostrorum Vassallorum. A.D. 1317.

Quapropter Celsitudinem vestram requirimus ut, nostris precibus mediantibus, prædictis Vassalis dicti Domini Johannis faciatis restitui sic ablata; ut ex hoc pro vobis idem facere teneamur, si aliqui de vestro Dominio, per aliquos Regnorum nostrorum, offendant se gravatos in casu simili, vel majori.

Data apud Carrionem 12. die Mensis Aprilis, Anno Domini 1317.

Dorf.

Inclito Principi, Domino Edoardo, Consanguineo suo, Dei gratiâ, Illustri Regi Angliæ, Iberniæ, Scotiæ, Duci Equitaniæ & Principi de Galas.

Aquietantia pro Annuo Censu.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr.

Johannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Nuper, Venerabiles Fratres nostri, Johannes Norwicensis, & Johannes Eliensis, Episcopi, ac, dilecti Filii, Nobiles Viri, Ademarus de Valentia Comes A.D. 1317.

mes

A. D. 1317. Edw. 2. mes Pembrokiæ, & Batholomeus de Baddelsmer Miles, ac alii Nuncii tui ad Sedem Apostolicam destinati, Annuum Censum Mille Marcharum Sterlingorum, per te nobis & Romanæ Ecclesiæ, pro Regno Angliæ, & Terrâ Yberniæ debitum, pro Anno Millesimo, Trecentesimo, decimo septimo (cujus medietas in Festo Sancti Michaelis, proximò præterito, & alia medietas in Festo Resurrectionis Dominicæ, immediatè sequenti, debebat exsolvi) per manus, dilectorum Filiorum, Reginaldi de Lotringe, ac Gerii Ardinghelli, de societate Bardorum de Florentiâ, nomine tuo nostræ Cameræ persolverunt; A. D. 1317. Edw. 2.

Nos igitur, de Censu Anni prædicti, fore nobis & prædictæ Romanæ Ecclesiæ integrè satisfactum, tenore præsentium profitentes, has Litteras, Bullâ nostrâ munitas, tibi, ad cautelam tuam, & gestæ rei memoriam, duximus concedendas.

Dat. Avinion. idus Aprilis, Pontificatûs nostri Anno primo.

Sub filis canabeis.

Bulla de Responso ad crebras requisitiones, pro expeditione Electi Eborum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, &c. carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Tuas, Fili, frequenter recepimus Litteras, pro celeri expeditione, dilecti Filii, Magistri Guillielmi de Melton, Eboracensis Electi directas.

Sanè, Fili carissime, scire Te volumus, quòd nos ipsi, compatientes Ecclesiæ, veluti quæ jam sub expectationis diutinæ tædio languit, solatio destituta Pastoris, multaque proindè perpessa fuit dispendia, a quibus nondum existit immunis, causam ipsius Electi, Venerabili Fratri nostro, A. Episcopo Albanensi commisimus audiendam summariè & de plano, ac, sublatis judiciorum anfractibus, fine debito terminandam:

Et nichilominus eidem injunximus, ut in causâ ipsâ, cum omni quâ posset celeritate, procederet absque justitiæ læsione:

Nec aliud circa id justè potuimus, vel debuimus facere, cum non deceat nos querelas opponentium, quæ justitiæ inniti videntur, surdis auribus pertransire. A. D. 1317.

Cùm itáque, Fili, preces tuas quantum cum Deo licuerit, & ratio, æquitatis amica, permittet, parati sumus ad gratiam exauditionis admittere; tuæ, quæsumums, prudentiæ mansuetudo molestè non ferat, si circa celeriorem expeditionem ipsius Electi votis tuis nequivimus annuere, juris impediente debito, & lege Conscientiæ prohibente.

Quanquam enim, SUPRA JUS POSITI, SIMUS A JURE SOLUTI, non ignoramus tamen eò magis nos observationi justitiæ apud Dominum obligatos, quo de majore potestate perceptâ rationem reddere tenemur eidem.

Teneat autem indubiè tua Sublimitas, quòd, Regiæ præsertim intercessionis obtentu, pro ipsius Electi expeditione festinâ, quæcunque justè poterimus, perquiremus oportuna remedia, & perquisita promptis affectibus apponemus.

Dat. Avinion. 12. Kal. Maii, Pontificatûs nostri Anno primo.

Sub filis canabeis.

Civitas Baionæ queritur, de astutia Gallicorum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell. SErenissimo Principi, ac eorum Domino Naturali, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, ac Duci Aquitanniæ, ejus devoti, Major & Jurati Civitatis Baionæ, salutem, & cum recomendatione, ac ejus pedibus Regiis inclinatos.

Vestræ Excellentiæ Regiæ serie Præsentium intimetur, nuper excellentem Principem, Dominum Regem Franciæ & Navarræ, nobis suis Litteris demandasse quòd Bituris mitteremus sufficientes personas Civitatis nostræ, super reformatione Regni Franciæ, tranquillitate Villarum ejusdem & moneræ: A. D. 1317.

Quæ quidem personæ haberent sufficiens mandatum, quòd Ordinatio, per eos inibi facta, firma & valida remaneret super prædictis Negotiis, & quorumdam aliorum ibi minimè expressorum:

A. D. 1317. An. 10. Edw. 2. Nosque sibi rescripsimus quòd, cùm simus immediatè subjecti vestræ Regiæ Majestati, absque læsione juris vestri, interesse Bituris minimè debebamus, nisi vestra voluntas primitùs intervenisset.

Quas rationes prædictus Dominus Rex Franciæ & Navarræ nullas & frivolas reputavit:

Propter quod secundariò nobis districtè per suas Litteras mandavit, ut, in instanti Mense Paschæ, Parisius, juxta primi mandati continentiam, mitteremus; quo prætextu non cessamus modicùm admirari.

Volentes tamen prospicere, ut tenemur, vestro honori, vestráque jura servare totaliter illibata, sicut nostri Prædecessores etiam consueverunt, proinde vestræ Excellentiæ Regiæ, hæc significantes, reverentius supplicamus ut, cùm pro honore & conservatione juris vestri, cum indempnitate nostri vestrorum subditorum devotorum, dignemini salubri remedio providere; sic quòd tali occasione, seu simili, prædictus Dominus Rex Franciæ & Navarræ, nos de cætero non urgeat, neque vexet, nec sub prætextu coloris alicujus boni nos, qui sumus simplices, possimus decipi per astutiam Gallicorum; præstantiùs cum idem Rex Franciæ & Navarræ, ut credimus, in nobis nullam habeat Jurisdictionem, nisi per viam Appellationis, seu Resorti. A. D. 1317. Edw. 2.

Benè & diù valeat vestra Regia Majestas feliciter & in longum.

Dat. Baionæ die Mercurii, ante Festum beati Marchi Evangelistæ, Anno Domini Millesimo trescentesimo decimo septimo.

Dorf.

Serenissimo Principi ac eorum Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ.

De certiorando Regem & Concilium de captione Comitis Ultoniæ.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 8. REX, dilecto & fideli suo, Rogero de Mortuo Mari de Wyggemore, Custodi Terræ suæ Hiberniæ, ac locum nostrum in eadem tenenti, salutem.

Ad aures nostras pervenit quòd, dilectus & fidelis noster, Richardus de Burgo, Comes Ultoniæ, captus, & in Castro nostro Dubliniæ detinetur.

Et, quia, si ita sit, super modo & causâ captionis & detentionis ipsius Comitis volumus per vos effici certiores, vobis mandamus quòd, vocatis illis de Concilio nostro partium illarum, quos duxeritis evocandos, vos super causis captionis & detentionis ipsius Comitis, & per quos, & utrum pro nostro honore & commodo, ac pace & tranquilitate Terræ nostræ Hiberniæ, magis expediat quòd prædictus Comes ad nos in Angliam transmittatur, vel ibidem in dicto Castro nostro detineatur, modis & viis omnibus quibus poteritis, informetis.

Et, si, per informationem hujusmodi, & avisamentum vestrum inveneritis quòd plus expediat, quòd prædictus Comes ad nos in Angliam mittatur, tunc ipsum sub salvâ, securâ, & decenti custodiâ ad nos in Angliam, cum omni celeritate quâ poteritis, venire faciatis: A. D. 1317.

Quoniam a jamdiu voluimus, & dictus Comes nos pluries requisivit ut ad nos in Angliam posset de nostra licentia declinare:

Et nos super modo & causâ captionis, arestationis, & detentionis dicti Comitis, & vestro, ac aliorum, de Concilio nostro partium illarum, avisamento distinctè & apertè reddatis certiores; ut, indè certiorati, ulteriùs faciamus quod de Consilio nostro, pro nostro, & ipsius Comitis honore, fore viderimus faciendum.

Proviso semper quòd ad deliberationem dicti Comitis, si captus sit, nobis inconsultis, per quemquam, a Castro prædicto, nisi in formâ prædictâ, nullatenus procedatur.

Teste Rege apud Westmonasterium, 23. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

Super Captione prætacta.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 8. REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Rogero de Mortuo Mari de Wyggemore, Custodi Terræ suæ Hiberniæ, ac locum suum in eadem tenenti, salutem. A. D. 1317.

Cùm, sicut intelleximus, dilecti & fideles

A. D. 1317. Edw. 2. fides nostri, Richardus de Burgo Comes Ultoniæ, Gilbertus de Burgo, Hubericus de Burgo, & Henricus le Clerk, per Communitatem Civitatis nostræ Dubliniæ capti, in Castro nostro Dubliniæ detinentur.

Et, quia, si ita sit, per captionem hujusmodi, discordiæ & dissensiones inter aliquos de Terrâ nostrâ prædictâ, & Communitatem Civitatis nostræ prædictæ oriri, & grave periculum Civitatis nostræ prædictæ evenire possent:

Nos, volentes hujusmodi malis obviare, & nostræ ac dictæ Civitatis nostræ (præcipuè dùm Scoti, Inimici & Rebelles nostri, in dictâ Terrâ nostrâ Hiberniæ extiterint) *securitati* providere, omnia & singula, captionem prædictorum, Comitis, Gilberti, Huberti, & Henrici, si sic capiantur, tangentia, nobis duximus reservanda; volentes in negotio illo procedere, prout pro nostro & ipsius Comitis honore, ac majori tranquilitate Terræ nostræ prædictæ, de Consilio nostro fore viderimus faciendum. A. D. 1317. Edw. 2.

Et ideò vobis mandamus quòd homines de Communitate Civitatis prædictæ, aut aliquos alios, occasione aliquorum, captionem aut detentionem dictorum, Comitis, Gilberti, Huberti, & Henrici, tangentium, quæ ad nos ipsos reservamus, ut est dictum, non occasionetis, nec inquietetis, nec permittetis per alios molestari seu occasionari, quousque, indè certiorati, aliud indè ulteriùs duxerimus demandandum.

Teste Rege apud Wyndesoram, 27. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

Ad Regem Jerusalem, de instando pro Electo Eborum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 9. d. MAgnifico Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Regi Jerusalem & Siciliæ, Ducatûs Apuliæ, & Principatûs Capuæ, Provinciæ, Forcalquerii ac Pedimontis Comiti, amico & Consanguineo suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos & felices.

Ex Literis vestris, nobis directis, tenorem illarum, quos, ad nostri requisitionem, Sanctissimo in Christo Patri, Domino Summo Pontifici, pro expeditione negotii, prædilecti Clerici & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, Electi Eborum, direxistis, intelleximus evidenter; ex quibus, affectionis intimæ affluentiam continentibus, vobis ad grates assurgimus quas valemus: A. D. 1317.

Vestram Amicitiam affectuosiùs deprecantes, quatenus erga dictum Sanctum Patrem, & alios, per quos idem negotium prosperari valeat, ut idem negotium, ante recessum vestrum a Romanâ Curiâ (ad quam in brevi, ut intelleximus, estis accessuri) finaliter expediatur, nostri intuitu, auxiliis oportunis velitis instare; & quæ vobis grata fuerint nobis fiducialiter scribere, ad quæ prompti sumus, & eo prætextu esse volumus promptiores.

Dat. apud Wyndesoram, 28. die Aprilis.

Bulla, de Treugis inter Regem & Robertum de Brus ineundis.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, dilectis Filiis, Gauselino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, Apostolicæ Sedis Nunciis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Vocatis nobis, licet insufficientibus meritis, ad Apostolatûs Officium occurrit, quasi confestim, considerationis nostræ conspectui, acerbis infesta molestiis, periculosa dissensio, quam inter carissimum in Christo Filium nostrum Edwardum, Regem Angliæ illustrem, & dilectum Filium, Nobilem Virum, Robertum de Brus, gerentem se pro Rege Scotiæ, jamdudum Incentor malorum omnium suscitavit, amaras nobis suas circumstantias (quas frequenter, dum nos minor status haberet, intra pectoris claustra revolvimus) repræsentans. A. D. 1317.

Hinc etenim se offerebant, & offerunt nostris obtutibus impedimentum proindè facile receptura pia Dei negotia, & præcipuè Terræ Sanctæ, desertæ incolis Christi fidelibus, ipsorumque destitutæ suffragiis, cui, Catholicis Principibus

A. D. 1317. Edw. 2.

cipibus distractis ad Bella Civilia, consolator aliquis non assistit ex omnibus caris suis.

Hinc se ingerebant, & ingerunt animarum pericula, Christiani Sanguinis non levis effusio, gravia rerum dispendia, & non solùm ipsorum dissidentium, suarúmque Gentium, sed & quamplurium aliorum, in ipsorum commotione, periculosa turbatio pariter & dampnosa.

Hæc quidem nostri cordis intima stimulant, acutisque stimulis nostrum interpellunt Officium, ut ad occurrendum, per oportuna remedia, tanto Religionis Christianæ discrimini ociùs exurgamus.

Attendentes igitur quòd ad nos (qui, licet inmeriti, vices Regis Pacifici gerimus, ac plenitudine fungimur potestatis, Apostolorum Principi, suísque Successoribus ex alto concessæ) singulariter pertinet in Universali Ecclesiâ, cunctâve Congregatione fidelium, pacem quærere, ac ipsam facere diligentius reservari;

Ut vobis (quos ad Angliæ & Scotiæ Regna, ac Yberniæ & Walliæ partes, pro tractandâ & reformandâ concordiâ inter Regem & Nobilem antedictos, tanquam pacis Angelos, destinamus) ad id, juxta nostrum desiderium, via eo paratior, eóque facilior pateat, quo Rex & Nobilis antedicti, ac partium ipsarum incolæ minorum dissidiorum turbine quatientur, inter Regem ipsum, complices, fautores, valitores, Consiliarios ejus, ac adhærentes ei ex unâ parte, & præfatum Nobilem, complices, fautores, valitores, Consiliarios ejus, ac adhærentes ei, ex alterâ, Treugas (*quarum fœdus* pacis inducit imaginem) auctoritate nostra inducendi, usque ad *biennium duraturas*, de quo & prout videritis expedire, ac omnium & singulorum, Treugas ipsas infringentium, aut quomodolibet non servantium, personas excommunicationis

A. D. 1317. Edw. 2.

sententias promulgandi;

Non obstante si eis, aut eorum alicui, sub quacunque formâ vel *modo verborum* sit indultum, quòd excommunicari, vel eorum Terræ Ecclesiastico interdicto supponi non possint per Literas Sedis ejusdem, non facientes *plenam* & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ, *generali vel speciali*, cujuscumque tenoris vel expressionis existat, per quam effectus præsentium impediri possit vel quomodolibet *differri*:

Treugas hujusmodi, sic indictas, & excommunicationis ac interdicti sententias, promulgatas ubicumque, & quibuscumque vobis expedire fore videbitur, per vos, vel alium, seu alios, notificandi ac solemniter publicandi.

Et nichilominus omnes & singulas Commissiones, obligationes, confœderationes & colligationes, super hujusmodi dissensionibus seu discordiis nutriendis, inter quoscunque & a quibuscumque quomodolibet initas, vel ineundas, veluti contra bonum pacis assumptas illicite, & attemptatas in divinæ Majestatis offensam, & quascumque pœnas, adjectas vel adiciendas, ac juramenta, præstita vel præstanda, super illis, sub quibuscunque, formâ, modo, vel expressione verborum (præsertim cum juramentum vinculum iniquitatis esse non debeat) ex nunc nulla fore decernimus, &, quatinus de facto processerint, irritamus, nulla & irrita nunciandi; plenam & liberam vobis & vestrûm cuilibet concedimus tenore præsentium facultatem.

Dat. Avinion. Kall. Maii, Pontificatûs nostri Anno primo.

De Ludovico de Bellomonte se Regi, quoad Temporalitatem Episcopatus Dunelmensis, totaliter supponente.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. *Dors. Bullæ de 5. Id. Feb. supra.*

QUarto die Mensis Maii, Anno Domini Millesimo, Trecentesimo, septimo Decimo, Indictione Decimâ Quintâ, in Camerâ Domini Edwardi, Dei gratiâ, Regis Angliæ illustris, in Parco de Wyndesor, Sarum Dioecesi, eidem Domino Regi, Dominus Ludovicus de Bellomonte, in hac Bullâ nominatus, hanc eandem Bullam exhibuit, petens ab eodem Domino Rege se admitti ad Temporalitatem Episcopatûs Dunelmensis; &, habito super hoc aliquamdiu tractatu,

A. D. 1317.

Rex, ipso præsente, per Magistrum Thomam de Charletone, præfato Domino Ludovico respondit, quòd ad eum pertinuit, & non ad alium, eidem Domino Ludovico committere Administrationem Temporalium, de quâ in hac Bullâ sit mentio, & admittere ad eandem.

Undè

A. D. 1317. Edw. 2. Undè idem Dominus Ludovicus, purè, spontè, simplicitèr & absolutè renunciavit omni Juri, sibi competenti, vel competituro, occasione Temporalium ejusdem Episcopatûs, sibi commissorum, juxta formam istius Bullæ, & quo ad eandem Temporalitatem se supposuit totaliter gratiæ ejusdem Domini Regis.

Et postea idem Dominus Rex Temporalitatem, de quâ in hac Bullâ fit mentio, eidem Domino Ludovico commisit.

Ipséque Dominus Ludovicus Administrationem eorundem Temporalium ab eodem Domino Rege admisit, & Juramentum fidelitatis, ad Sancta Dei Evangelia, eidem Domino Regi fecit, A. D. 1317. Edw. 2.

Præsentibus Magistris,

Willielmo de Maldone Apostolicâ,
Thomâ de Astele,
Hugone de Byford, & me,
Ranulpho de Waltham, Sanctæ Crucis, Notariis publicis;
Et Dominis,
Edmundo de Wodestoke, Fratre dicti Domini Regis,
Guidone Ferre,
Willielmo de Monte acuto,
Rogero Dammary. & aliis in multitudine copiosâ testibus, ad hoc vocatis & rogatis.

De Ecclesia Herefordensi, providendâ.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Decet populi subjecti regimini præsidentes devotum & humilem a noxiis præservare, & deviantem ad viam rectam pro viribus revocare, & quanto, per infrænati populi insollentiam, majora dampna evenerint temporibus retroactis, tanto hujusmodi, modis & viis honestis utiliter quæsitis, pro futuro diligentius est cavendum.

Cùm itáque, Pater Sancte, per infrænatam Wallensis populi, nobis subjecti, rabiem, qui temporibus præteritis, contra Progenitores nostros, & nos Guerras movendo, pluries surrexit, tàm Sanctæ Ecclesiæ in Terrâ illâ, & alibi in Regno nostro Angliæ, ac Marchiis eorumdem Regni & Terræ, quàm populo Regni & Terræ illius, dampna innumera inhumaniter fuerint perpetrata:

Nos, desiderantes malis hujusmodi præcavere, attendentes etiam quòd, per industriam & circumspectionem providam, prædilecti Clerici, & familiaris, ac Secretarii nostri, Magistri Thomæ de Cherleton, juris Civilis Professoris (quem in commisso fidelem & providum novimus, moribus insignem, litterarum scientiâ decoratum, Nobilitate generis pollentem) si Ecclesiæ Herefordensi, in Marchiâ dictæ Terræ, jam vacanti, ut desideramus, præficeretur, & A. D. 1317. Sanctæ Ecclesiæ in Terrâ illâ, ac Regno nostro prædicto, & nobis, ac populo nostri Regni, & Terræ illius, contra dicti populi jacula, futuris temporibus securitas pararetur.

Sanctitati vestræ iteratis precibus humiliter supplicamus, quatinus ad tanta commoda, quæ nobis, & Regno ac Terræ prædictis, ex præfectione dicti Clerici nostri Ecclesiæ prædictæ, ut speramus, provenire poterunt, paternæ affectionis intuitum convertentes, de dicto Magistro Thomâ dictæ Ecclesiæ dignemini, nostris precibus, de Apostolicæ benignitatis plenitudine, providere.

Cupimus etiam, Pater pie, vestræ mansuetudini fieri manifestum quod, si Magister Adam de Orleton, dictæ Ecclesiæ, ut apud nos refertur, præficeretur, quod absit, illud, quibusdam de causis, quas ad præsens subticemus, nobis grave videretur, nec illud possemus pro honore nostro quomolibet tolerare.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 6. die Maii.

Ad Adam de Orleton, de non Episcopando in dicta Ecclesia.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1.

REX, discreto Viro, Magistro Adæ de Orleton, salutem.

Nuper, ob aliquas certas causas, Dominum Summum Pontificem rogavimus, per nostras Litteras speciales, ut Ecclesiam Herefordiensem, Pastorali regimine destitutam, suæ provisioni & dispositioni reservaret: & eidem Ecclesiæ, dilectum & fa- A. D. 1317. miliarem Clericum nostrum, ac Secretarium, Magistrum Thomam de Cherleton, juris Civilis Professorem (de cujus probitate & industriâ, in partibus illis, præ cæteris, certis considerationi-

 bus

A.D. 1317. Edw. 2. bus pleniorem fiduciam optinemus) præficere dignaretur in Episcopum & Pastorem.

Ac jam nobis relatum sit, quòd dictus Pater, factâ reservatione hujusmodi, ad quorumdam Procurationes ambitiosas, vos, contra voluntatem nostram expressam (licet de vobis, præsertim isto tempore, ob aliquas certas causas, quas ad præsens subticemus, nullatenus confidamus) proponat præficere Ecclesiæ supradictæ; de quo in intimis conturbamur, præcipuè cùm ex hoc, si ita fieret, juri Coronæ nostræ Regiæ derogaretur quamplurimùm in hac parte, ad cujus defensionem vos, utpote incola Regni nostri, noscimini obligari:

Discretionem vestram monemus, & hortamur attentè, vobis nichilominus in fide & dilectione, quâ nobis tenemini, firmiter injungentes, quatinus ad honorem & utilitatem Regni nostri, ac pro tranquillitate ipsius conservandâ, semotâ qualibet affectione reciprocâ, vestræ considerationis intuitum dirigentes, sic cautè & prudenter vos habeatis in hac parte, quòd, si forsan vobis oblata fuerit Promotio ad Ecclesiam supradictam, vos assensum vestrum in tanto discrimine nullatenus præbeatis, sicuti vestri & amicorum vestrorum tranquilitatem diligitis & profectum: A.D. 1317. Edw. 2.

Et super hiis omnibus, dilecto & familiari Clerico nostro, Magistro Johanni de Hildesle (cui nostram in hac parte pleniùs aperuimus voluntatem) fidem indubiam adhibeatis.

Dat. apud Wyndesoram sexto die Maii.

De Sede præfata, propter Wallensium Rebellionem consuetam, adimplenda.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Desiderantes obviare periculis, quæ ex rebellione consuetâ Wallensium nobis, & Regno nostro, exactis temporibus, evenerunt, vestræ nuper Clementiæ nos recolimus supplicâsse, quarinus provisionem Ecclesiæ Herefordiensis, quæ quasi in Confinio Angliæ & Walliæ situatur, & plures habet subditos utriusque nationis, & quæ Pastoris est solario destituta, dignaremini, nostri intuitu, vestræ dispositioni reservare; ac, dilectum Clericum, & Secretarium nostrum, Magistrum Thomam de Cherleton, Juris Civilis Professorem,

Qui ex illis partibus traxit originem, & Fratres & Consanguineos, magnæ probitatis & potentiæ viros, habet ibidem & partibus circumvicinis, per cujus circumspectionis & industriæ magnitudinem, & amicorum suorum potentiam, divino sibi præsidio assistente, credebamus & constanter credimus statum dictæ Ecclesiæ posse meliùs reformari, & rebellium tumultus & scandala pacificari & sedari,

Præficere Regimini Ecclesiæ supradictæ.

Verùm, quia jam nobis de reservatione, per vos factâ, ad nostri rogatum, rumore delato, de præfectione etiam ipsius Magistri Thomæ, ob nostri & totius Regni nostri utilitatem & quietem, certitudinem audire ingenti desiderio affectamus, ut nostri animi votum iterata nostra intercessio plenius attestetur, Beatitudini vestræ affectu quo possumus cariore duximus supplicandum, quatinus eundem Magistrum Thomam, A.D. 1317.

Quem aliàs vestræ commendavimus Clementiæ, & cujus promotionem ad Ecclesiam supradictam non minùs ob suorum prærogativam meritorum, quàm Fratrum & Parentum suorum probitatem, utilitatemque, & quietem partium adjacentium, & Ecclesiæ prælibatæ, præ cæteris, quos novimus, desiderabilirer affectamus,

Præficere dignemini, de vestræ potestatis plenitudine, eidem Ecclesiæ in Pastorem.

Consideratis etenim, quæ requiruntur, circumstantiis universis, non occurrir nobis quòd possit utiliùs de alio, diebus istis, quæ undique bellis & scandalis involvuntur, eidem Ecclesiæ provideri.

Et, quia dicti Clerici nostri Promotio ad Ecclesiam supradictam, ex præmissis, & aliis quamplurimis evidentibus ac necessariis causis, præ cæteris, specialiter insidet nobis cordi, istas nostras preces sic vestra dignetur Sanctitas exaudire, ut, eâ consideratione, in cunctis, quæ vestræ Sanctitati placitura videbimus, obligatiores efficiamur temporibus oportunis.

Super hiis autem nobis, si placet, rescribi quæsumus vestra beneplacita per, dilectum

A. D. 1317. Edw. 2. dilectum Clericum nostrum, Magistrum Johannem de Hildesle, præsentium portitorem; cui etiam in hiis, quæ ex parte nostrâ vestræ benivolentiæ referet ore tenus, fidem velitis indubiam adhibere. A. D. 1317. Edw. 2.

Ad regimen, &c.

Dat. apud Wyndesoram sexto die Maii.

Litera ejusdem argumenti ad Cardinales.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1. VEnerabili in Christo Patri Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, amico suo karissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Considerantes dispendia, quæ Progenitoribus nostris & nobis, exactis temporibus, ex Rebellione Wallensiumevenerunt, non inmerito excitamur ad ea, per quæ dictus populus a suis temeritatibus valeat coherceri, modis & viis quibus poterimus, procuranda.

Quamobrem sperantes per circumspectionem providam, dilecti Clerici, & Secretarii nostri, Magistri Thomæ de Cherleton, Juris Civilis Professoris, si ipse Regimini Herefordiæ Ecclesiæ,

Quæ jam per mortem, bonæ memoriæ, Richardi, nuper Episcopi loci illius, Pastoris est solatio destituta, & quæ quasi in Confinio Angliæ & Walliæ situatur, & subditos habet populos utriusque Nationis,

Per Dominum Summum Pontificem præponatur, ipsam Ecclesiam ab Inimicorum jaculis, per circumspectam prudentiam ipsius Clerici nostri,

Qui de partibus illis traxit originem, & multos habet de genere suo ibidem, & partibus circumvicinis, tàm Fratres, quàm Consanguineos, Nobiles & Potentes, de quorum etiam probitate nos non modicam fiduciam optinemus,

Melius hiis diebus (quæ bellis & seditionibus undique involvuntur) & in Spiritualibus & Temporalibus salutaria suscipiet incrementa, defendetur, populusque Terræ illius arcebitur a consuetis feritatibus, pacis dulcedine, ipsius sollicitudine, divinâ cooperante Clementiâ, uberius potiturus,

Eidem Domino Summo Pontifici, per nostras litteras, jam iteratis vicibus, duximus supplicandum, quatinus, præmissis clementi meditatione pensatis, A. D. 1317. præfatum Magistrum Thomam (quem virum novimus industrium, vitâ & moribus comprobatum, litterarum scientiâ præditum, & de nobili genere procreatum, famâ pollentem, & virtutibus insignem) præficere dignetur in Episcopum & Pastorem Ecclesiæ supradictæ, cujus provisionem suæ dispositioni jam, ad nostri rogatum, credimus reservâsse.

Quamobrem Dilectionem vestram, de quâ plenè confidimus, affectu, quo possumus, cariore requirimus & rogamus, quatinus penes dictum Dominum Summum Pontificem, ut, præmissorum consideratione, votis nostris annuat, in hâc parte, amore nostri, interponere velitis efficaciter partes vestras; &, dilecto Clerico nostro, Magistro Johanni de Hildesle (quem ad vos mittimus ex hâc causâ) in prosecutione dicti negotii assistere, juxta speratam fiduciam, consiliis & auxiliis oportunis, sibique in biis, quæ vobis dicet ex parte nostrâ, fidem indubiam adhibere.

Scientes quòd dicti Clerici nostri promotionem ad Ecclesiam supradictam, ex præmissis, & aliis quamplurimis evidentibus ac necessariis causis, præ cæteris specialiter affectamus.

Sic igitur circa dictam expeditionem negotiorum insistere dignetur vestra Paternitas reverenda, ut, eâ consideratione, in cunctis, quæ vestræ Paternitati placitura videbimus, obligatiores efficiamur temporibus oportunis.

Dat. apud Wyndesoram sexto die Maii.

Eodem modo scribitur singulis Cardinalibus in Curia Romanâ existentibus.

De Conductu pro Cursoribus Papæ.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 14. REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Cùm, dilecti nobis, Jacobus de Cumis, Tellucius de Camerino, Nuncii & Cursores Sanctissimi in Christo Patris, Domini J. Sacrosanctæ Romanæ A. D. 1317. ac universalis Ecclesiæ Summi Pontificis, cum quibusdam Bullis de creatione suâ, Prælatis & Ecclesiarum Rectoribus in certis terris potestatis nostræ directis, ad easdem terras de mandato ipsius Summi Pontificis se divertant;

Nos,

A.D. 1317. Edw. 2. Nos, ipsos, Jacobum & Tellucium, favore benivolo prosequentes, suscepimus ipsos in salvum & securum conductum nostrum:

Et ideò vobis, & cuilibet vestrûm mandamus, firmiter injungentes, quod præfatis, Jacobo & Tellucio, vel eorum alteri, cum ipsos per districtuum vestrorum loca transitum facere contigerit, eundo, morando, & redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set ipsos potiùs, ob reverentiam dicti Patris, favorabiliter pertractetis, & per alios procuretis similiter pertractari: & eis etiam, quotiens necesse fuerit, salvum & securum conductum habere faciatis: Et, si quid forisfactum fuerit, id eis sine dilatione faciatis emendari. A.D. 1317. Edw. 2.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesoram octavo die Maii.

Per ipsum Regem & Concilium.
Dupp.

De Captione, & Abductione, Comitis Pembrochiæ.

A.D 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 7. dor. Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & felicibus successibus jocundari.

Ad nostrum auditum jam pervenit quòd quidam, Johannes de la Moiliere, cum aliis Malefactoribus, ipsius Complicibus, dilectum Consanguineum & fidelem nostrum, Adomarum de Valentiâ Comitem Pembrokæ, quem, cum Prælatis & Proceribus Regni nostri, in Nuncium nostrum ad Curiam Romanam destinaveramus, in redeundo de eâdem Curiâ versus nos, nuper juxta Staumpes, infra potestatem vestram; vi armatâ ceperunt, & versus partes Alemanniæ abduxerunt, in Sanctæ Ecclesiæ Romanæ, ac vestri, & nostri dedecus & obprobrium manifestum; undè, non immeritò, animo conturbamur.

Et de eo quòd, notificatâ vobis captione & abducatione hujusmodi, pro deliberatione ipsius Consanguinei nostri a manibus suis, oportunum auxilium impendistis, vestræ Serenitati ad grates assurgimus quas valemus;

Affectione, quâ possumus, supplicantes quatinus, ad præmissa condignam considerationem dirigentes, circa deliberationem prædicti Consanguinei nostri velitis, nostris precibus, pro memoratæ Ecclesiæ, ac vestro, & nostro honore, omne consilium & auxilium, quæ expedire videritis, apponere cum effectu.

Dat. apud Wyndesoram decimo die Maii.

Rex Nobili Viro, Domino Carolo, Comiti de Valoies, Consanguineo suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum. A.D. 1317.

Ad nostrum auditum jam pervenit quòd quidam Johannes de la Moiliere, *&c. prout supra de verbo ferè ad verbum.*

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Lodowico, Comiti d'Evros,
Domino Waltero de Castellion, Comiti Porcien.
Domino Karolo, Comiti March.
Domino Anselmo de Genevill.
Magistro Richardo Tybetot.

Rex, Nobili Viro, Domino Johanni Duci Britanniæ, Consanguineo suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Ad nostrum auditum, *&c. ut supra usque ibi* conturbamur,

Nos, sperantes vos ad ea, quæ nostrum, & vestrum honorem, ac commodum Regni nostri respiciunt, manus velle apponere adjutrices, vestram Amicitiam affectione, quâ possumus, deprecamur, quatinus, ad præmissa considerationem condignam habentes, *&c. ut supra.*

Eodem modo scribitur subscriptis;

Domino Johanni, Regi Boyemiæ,
Domino W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comiti, ac Domino Frisiæ,
Domino Gerardo, Comiti de Julers,
Domino Comiti de Sauns,
Domino Odoni, Duci Burgundiæ,
Domino Johanni de Honand, Domino de Blaumount,
Domino Lodowico, Comiti Enevers,
Domino

A.D. 1317. Edw. 2.

Domino Amadeo, Comiti Sabandiæ,
Dominæ Mariæ, Comitissæ de Lucenbergh,
Domino Petro de Nercy,
Domino Radulpho de Lopy,
Domino Ferrico, Duci Lorengiæ,
Domino Lodowico de Loes, Comiti de Chyny,
Domino Roberto de Nercy,
Domino Gobardo de Apermound.

A.D. 1317. Edw. 2.

De Credentia, pro Ebulone de Montibus.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 7. d.

REX, Nobili Viro, Domino Edwardo, Comiti de Bares, Consanguineo suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quædam negotia, nos, & honorem nostrum, ac vestrum, & aliorum Amicorum nostrorum tangentia, injunximus, dilecto & fideli nostro, Ebuloni de Montibus, vobis ex parte nostrâ pleniùs exponenda:

Quocirca vos affectione, quâ possumus, requirimus & rogamus, quatinus præfato Ebuloni in hiis, quæ idem Ebulo vobis exposuerit, ex parte nostrâ, vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere; & circa felicem expeditionem eorumdem, pro nostro, & vestro, ac aliorum Amicorum nostrorum honore, ut speramus, cum omni efficaciâ interponere partes vestras.

Dat. apud Wyndesoram decimo die Maii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ,
Dominæ Johannæ, Comitissæ Warennæ,
Domino Orardo de Bare,

A.D. 1317.

Eodem modo scribitur præscriptis, sub nomine Guidonis Ferre.

Consimiles Litteræ de Credentiâ factæ fuerunt subscriptis sub nomine præfati Ebulonis; videlicet,

Domino Girardo, Comiti de Julers,
Domino Odoni, Duci Burgundiæ,
Domino Petro de Nercy,
Domino Comiti de Sauns,
Dominæ Mariæ, Comitissæ de Lucenburgh,
Domino Ferrico, Duci Lorengiæ,
Domino Gobardo d'Apermount,
Domino Anselmo de Genevilla,
Domino Lodowico, Comiti de Eneuers,
Domino Roberto de Nercy,
Domino W. Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ Comiti, ac Domino Frisiæ,
Domino Lodowico de Loes, Comiti de Chyny,
Domino Johanni de Hanon. Domino de Blancmonte,
Domino Radulpho de Lopy.

De Villa & Castro Senborii, Coronæ Angliæ, annexis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Vasc. 10. E. 2. m. 3.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Fideles & bene meritos, ac Regiis obsequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam suis affectibus talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipsorum servitia, efficiantur imposterùm promptiores.

Nos igitur, ad grata & utilia obsequia, per dilectos & fideles nostros, Consules & Universitatem Villæ nostræ Castri Senherii Agenensis Diocesis, frequenter & utiliter nobis impensa, nostræ considerationis intuitum dirigentes, concessimus, pro nobis & Hæredibus nostris, eisdem Consulibus & Universitati, per has nostras patentes litteras, perpetuò duraturas, quòd Villam nostram prædictam per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus,

A.D. 1317.

Hoc tantummodo excepto quòd Villa prædicta per nos, Hæredes, & Successores nostros, nostro, & ipsorum Hæredum & Successorum nostrorum Primogenitis (ut futuris Hæredibus Regni Angliæ, & Ducatûs Aquitaniæ) dari valeat & concedi,

Ut Villa illa, per donationem hujusmodi, Coronæ Regni Angliæ specialiter conjuncta remaneat & annexa; dum tamen id fieri poterit absque præjudicio alterius cujuscumque.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo die Maii.

Per ipsum Regem.

A.D. 1317. Edw. 2. A.D. 1317. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ, de Civitate Baionæ non molestanda.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4.

EXcellentissimo Principi, Domino Ludovico Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & felices ad vota successus.

Reges & Principes Terrarum, quibus a Deo Populi Regimen est commissum, cum tali justitiæ moderamine, suis juribus & jurisdictionibus uti decet, ut aliorum jura per ipsos aliqualiter non lædantur.

Dilecti siquidem & fideles nostri, Major & Jurati Civitatis nostræ Baionæ, qui nostræ jurisdictioni immediatè subesse noscuntur, nobis per suas litteras jam scripserunt, quòd vos eisdem, Majori & Juratis, ac etiam Burgensibus, & Habitatotibus Civitatis nostræ prædictæ,

Ut ipsi certas personas, cum sufficienti potestate tractandi, & consentiendi, coram vobis, super aliquibus Ordinationibus, per vos & vestrum Concilium faciendis, certis diebus & locis, ad vestram præsentiam destinarent, A.D. 1317.

Nuper dedistis per vestras litteras in mandatis; undè plurimùm admiramur, præsertim cum mandata vestra prædicta, hactenus inaudita, in jurisdictionis nostræ læsionem & derogationem manifestè cedere dinoscantur.

Vestram igitur Excellentiam Regiam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus quòd, absque vestri conscientia, ut credimus, in nostri præjudicium sic processit, velitis facere revocari, & ut hujusmodi mandata, seu alia, nobis præjudicialia, contra nos, vel subditos nostros, a vestrâ Curiâ de cætero non emanent districtiùs inhibere.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo quarto die Maii.

De processu super violentiis & deprædatione, per subditos Regis Castellæ in Vasconia.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Vasc. 10. E. 2. m. 5. d.

REX, dilecto & fideli suo, Gilberto Pecche, Senescallo suo Vasconiæ, vel ejus Locumtenenti, salutem.

Cùm dudum,

Ad querelam Guillielmi Arnaldi de Campanâ servientis nostri, suggerentis nobis plures Marinarios & Piratas, de Villis de Sancto Anderio, Dordial, de la Redo, & aliundè de potestate Regis Castellæ, ad hospitium dicti Guillielmi, in Terrâ nostrâ Xanctoniæ (ubi omnimoda jurisdictio & pacis conservatio ad nos spectant) hostiliter accessisse, & in ipsum Guillielmum,

Pro eo quod præfatis Malefactoribus (qui tres Naves, & plura alia bona Gentibus nostris de Baionâ tunc abstulerant) præcepit ex parte nostrâ quòd ab hujusmodi violentiis desisterent, & Naves ac alia bona, sic per eos ablata, Gentibus nostris prædictis restituerent indilatè,

Insultum fecisse, & quendam Nepotem suum nequiter interfecisse, & ab eodem Guillielmo (qui vivus ab eorum manibus vix evasit) bona sua, ad valentiam mille Librarum Turonensium Parvorum, in hospitio suo prædicto inventa, abstulisse, & secum asportâsse, in prædicti Guillielmi jacturam non modicam, nostrique contemptum manifestum,

Rogaverimus præfatum Regem, per nostras litteras speciales, quod præfato Guillielmo, super præmissis, & dampnis, quæ occasione prædictâ sustinuit, debitum & festinum exhiberi faceret justitiæ complementum; A.D. 1317.

Idem Rex, receptis litteris nostris prædictis, nobis, inter alia, rescripsit quòd ad tractandum, ordinandum, & firmandum, pro se, & subditis suis, plenam pacem, concordiam & amorem, super præmissis, & aliis dampnis, per nostros & ipsius subditos hinc inde commissis, Johannem Odidaeis Militem, & Fernandum Gunsissolin, Familiares suos, ad nostram præsentiam destinâret:

Quibus, ex parte dicti Regis Castellæ, citò postmodùm, ad nos missis; licet,

Habitis, per illos de Concilio nostro, cum eisdem Nunciis, super contentionibus & discordiis, inter homines nostros & dicti Regis hinc indè exortis, pacificandis, consilio & tractatu,

Certæ personæ, tàm ex parte nostrâ, quàm ex parte dicti Regis Castellæ, ad perpetuam pacem & concordiam, super omnibus excessibus & contentionibus quibuscunque, quæ tunc inter nostros & ipsius Regis homines motæ erant; ac etiam dampna passis satisfactionem debitam,

A.D. 1317. Edw. 2. bitam, complementumque justitiæ faciendum, hinc indè assignatæ fuissent,

Et prædictus Guillielmus, coram eisdem assignatis, sufficienter probaverit quòd homines, de Castro Dordial, de Sancto Anderio, & de la Redo notoriè & de dle deprædaverint bona ipsius Guillielmi, ad valentiam mille librarum Turonensium Parvorum,

Iidem tamèn assignati, Procuratores prædictarum Villarum, de Castro, Dordial, de Sancto Anderio, & de la Redo, in medietate summæ prædictæ, præfato Guillielmo solvendâ, tantummodo condempnârunt; adiciendo in sententiâ suâ quod, si prædictus Guillielmus, qui tunc absens erat, nollet dictam sententiam aceeptare, seu eidem acquiescere, juri ipsius Guillielmi in hac parte non intendebant in aliquo derogare, set eidem Guillielmo jus suum integrum conservare.

Et quia præfatus Guillielmus, postmodùm coram nobis, in Cancellariâ nostrâ, personaliter constitutus, constanter asseruit quòd ipse sententiæ prædictæ, de medietate prædictâ, pro totâ summâ prædictâ recipiendâ, nullo tempore adquievit, nec ipsam aliqualiter acceptavit; supplicans ut sibi, de dictis mille libris, quæ juxta probationem prædictam adjudicari sibi debuissent, recuperandis, faceremus de congruo remedio provideri.

Nos, considerantes quòd sententia prædicta, pro præfato Guillielmo, ut præmittitur, lata, probationi, quam idem Guillielmus fecit de bonis suis deprædatis, ut prædictum est, concordans non extitit uec conformis; set quòd prædicti assignari præfato Guillielmo defuerunt in exhibitione justitiæ in præmissis:

Mandavimus Johanni de Ferariis, tunc Senescallo nostro Vasconiæ, & Constabulario nostro Burdegaliæ, vel eorum Loca tenentibus, quòd eidem Guillielmo, super recuperatione dictarum mille Librarum de hominibus dictarum Villarum, de Castro, Dordiall, de Sancto Anderio, & de la Redo (quos infra Terram nostram Vasconiæ inveniri contingeret) per arestationem bonorum eorumdem, ac aliis modis, quibus expedire viderent, facerent de celeri remedio provideri; nisi ipsis constare posset præfatum Guillielmum adquievisse sententiæ memoratæ.

Cùm itaque vos,

Factâ vobis nuper fide, tàm per processum dictorum Commissariorum, quàm etiam per juramentum prædicti Guillielmi Arnaldi, coram vobis præstitum, quòd idem Willielmus probavit, coram eisdem Commissariis, se deprædatum fuisse, per gentes & subditos dicti Regis Castellæ, de bonis suis, ad valentiam mille Librarum Parvorum Turonensium prædictorum: recitatisque coram vobis diversis mandatis, in dicto negotio factis, totoque processu prædicto, A.D. 1317. Edw. 2.

Gentes & Subditos dicti Regis Castellæ, in ipsius Regis, & dictorum Commissariorum defectum, ad restituendum & reddendum dicto Guillielmo Arnaldi prædictas mille Libr. Turon. Parvorum, comunicato Consilio, per diffinitivam sententiam condempnaveritis; de illis dampnis & expensis, factis per dictum Guillielmum in prosecutione negotii memorati, declarationem & taxationem vobis reservando: & ulteriùs concedendo eidem Guillielmo, Marcham in personis, & bonis Gentium & Subditorum Regis & Regni Castellæ & Ispaniæ prædictorum, ubicunque infra Ducatum prædictum poterunt inveniri, quousque prædicto Guillielmo de prædictis mille Libris Turonensium Parvorum, & de aliis dampnis & expensis, per vos in hac parte taxandis & declarandis, esset debitè satisfactum; prout hæc omnia in quibusdam litteris patentibus, sigillo nostro, ad contractus in Burdeg. deputato, consignatis, ex vestris litteris sumptis, vidimus contineri.

De quibus quidem mille Libris prædictus Guillielmus quicquam adhuc non extitit assecutus, nec vos alia dampna & expensas, quæ in prosecutione dicti negotii sustinuit, juxta reservationem vestram prædictam, declarare & taxare, ut asserit, hactenus curavistis.

Volentes igitur eidem Guillielmo, super recuperatioue pecuniæ prædictæ, dampnorum & expensarum prædictorum, cum justitiâ subvenire, vobis mandamus quòd, si ita sit, tunc, declaratis & taxatis coram vobis dampnis & expensis prædictis, executionem sententiæ vestræ, declarationisque & taxationis prædictarum, pro præfato Guillielmo, prout justum fuerit, fieri faciatis, & prout aliàs in casu consimili fieri consuevit; ita quod ea, quæ per vos sunt in dicto negotio, ut præmittitur, inchoata, effectum debitum cum justitiâ sortiantur.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo quarto die Maii.

A.D. 1317. Edw. 2. A.D. 1317. Edw. 2.

De Conventionibus habitis inter Regem & Dominum de Egremond super Maritagium Johannæ Neptis Regis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm inter nos, &, dilectum & fidelem nostrum, Thomam de Multon, Dominum de Egremond, quædam Conventiones initæ sunt in hunc modum,

Ceste Endenture tesmoignm qui, le 26. jour de Maii, l'an du Regne nostre Seignur le Roi Edward, filz le Roi Edward, disme, accorde fust entre nostre dit Seignur le Roi d'une part, & Monsieur Thomas de Multon Seignur de Egremond d'autre part, qui Maritage se fera entre Johan, eincz filz & heir le dit Monsieur Thomas, & Johane, la feile Monsieur Piers de Gavaston, jadys Counte de Cornwall, si tost come les ditz enfauntz serrount venuz a age covenable, qil poussent estre marietz.

Et est assavoir qi le dit Monsieur Thomas ad grante de faire a nostre dit Seignur le Roi, tiele seurte par reconisance, come il mesmes voudra deviser, quil nule terre, quil tient ore, ne qui lui porra escheir par decente de heritage, par reversion, ou en autre manere, ne elloignera jammes de liu, en damage, ne en desheritance de son dit filz, ne de ses heirs.

Et doit le dit Monsieur Thomas, de maintenant, assigner a la dite Johane, es lieus covenables & suffisantz, quatre centz Marchees de Terre, a tenir a terme de sa vie, en noun de Douwaire, apres la mort le dit Johan, sil avenist, qui Dieu defende, quil se lessat morir vivant son Piere.

Et deit aussint le dit Monsieur Thomas trouer a son dit filz, a la dite Johane, & a lour engendrure, honurable sustenance en totes choses, sicome appent a lour estatz, qe le heure, qil pleise a nostre Seignur le Roi, ou a les autres amis la dite Johanne, qui ele demoerge devers le dit Monsieur Thomas.

Et, por ceo Maridge acomplir en la fourme avantdite, nostre Seignur le Roi deit doner au dit Monsieur Thomas mil livres en deniers, a paier a treis termes; c'est a savoir, A.D. 1317.

Cynk centz Marcs en main :

Cynk centz Marck a la Nativite Seint Johan le Baptistr procbein avenir;

Et cynk centz Marcs a la Seint Michel prochein suiant.

En tesmoignance de queu chose est fait ceste endenture, seale des seals nostre Seignur le Roi, & du dit Monsieur Thomas entrechaungeallement.

Done a Westmonster le jour & l'an desuseitz.

Ac idem Thomas, juxta Conventiones prædictas, in Cancellariâ nostrâ, prædicto vicesimo quinto die Maii, recognoverit se debere nobis decem milia Librarum, solvenda nobis in Festo Sancti Michaelis proximo futuro;

Nos, ipsius Thomæ securitati in hac parte providere volentes, concedimus, pro nobis & Hæredibus nostris, quòd, si prædictus Thomas dictas Conventiones, juxta Indenturam prædictam, observaverit, quod dicta Recognitio dictarum decem milium Librarum pro nullo habeatur, set omni careat roboris firmitate :

Et, si contingat quòd idem Thomas contra dictas Conventiones, seu aliquam earumdem, seu contra tenorem Indenturæ illius venerit, aut eas non observaverit, tunc dicta Recognitio prædictarum decem milium librarum sui roboris in omnibus optineat firmitatem, & executioni debitæ demandetur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo sexto die Maii.

Per ipsum Regem.

Do potestate data recipiendi Scotos ad Pacem.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Scot. 10. E. 2. m. 2.

Omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cum per literas nostras patentes, dilecto & fideli nostro, David de Strabolgy, Comiti d'Asceles, potestatem recipiendi ad pacem & voluntatem nostram, homines & tenentes suos de Terrâ nostrâ Scotiæ, qui in Guerrâ, inter nos & Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, motâ, eisdem A.D. 1317.

Inimicis

A. D. 1317. Edw. 2. Inimicis nostris contra nos adhaeserunt, quamdiu nobis placuerit, prout in literis nostris praedictis pleniùs continetur;

Nos, volentes eidem Comiti gratiam in hac parte facere ampliorem, dedimus ei potestatem recipiendi ad pacem nostram hujusmodi homines & tenentes suos de terrâ nostrâ praedictâ, salvis eis vitâ & membris. A. D. 1317. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium secundo die Junii.

Per ipsum Regem.

De Marcha non concedenda, contra homines de Biscay.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Pend: Orr. Pell. SErenissimo Principi & Potenti, ac eorum Domino naturali, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliae, Domino Hiberniae, & Duci Aquitanniae, sui devoti, Major & Jurati Civitatis Baionensis, salutem, &, cum recommendatione, seipsos, cum promptitudine servitii, ad ejus pedes regios humiliter inclinatos:

Vestrae Regiae Celsitudini, serie praesentium innotescat, nos literas recepisse a Nobili & Potenti Domina, Domina Maria, Domina de Biscaye, conquerentes de Domino Senescallo Vasconiae, qui de mandato vestro, ut dicitur, Marcham concessit Johanni de Bainheriis, & Arnaldo de Sancto Martino, sub colore Viciniae Baioniae, contra Yspanos:

Qui Johannes & Arnaldus, non sunt Vicini nostri Baioniae, ymò sunt totaliter extra partes, & a nostrâ Viciniâ alieni; nobis Baionensibus, tanquam Amicis eorum & caris, significantes, quod Terra praedicta, vocata Biscaye, & locus ejusdem Terrae Bermeyo nuncupatus, sunt suae jurisdictionis & districtûs, & quod in aliquo non sunt de Regno Castellae, nec ipse Rex ullam habet jurisdictionem inhibi, nec districtum; quod revera in se continet veritatem:

Nam etsi cum nos Guerram habuerimus cum Yspanis, temporibus retroactis, illi, qui erant de Bermeyo, secure veniebant Baionae, sua Mercimonia deferentes, &, cum reperiebantur in mari per Nostrates, dimittebant eos incolumes recedere & abire. A. D. 1317.

Quare Regiae vestrae Majestati reverentiùs supplicamus, ut vobis non placeat tales Marchas Dominum Senescallum vestrum Vasconiae concedere dictis Johanni & Arnaldo, nec eis similibus.

Caeterùm erit occasio destructioni vestrae Civitatis praedictae, in amissione bonorum amicorum, & in dissipatione bonorum Burgensium vestrae Civitatis praedictae.

Nam novissime Burdegaliae aliqui Flamingi fuerunt Marchati, ad instantiam dicti Johannis de Bainhers, ——— praetextu, bona Mercatorum vestrorum Baionae sunt capta & arestata in Flandriâ, &, nisi per vestram Regiam Magestatem feliciter occurratur, vestri humiles & devoti Burgenses Baionae erunt oppressi ———

Super hiis igitur vestra illustris Celsitudo prospiciat prospera remedia refusura, sic perignoscentes gaudeant ignoscentiae; Nosque, vestri humiles & devoti, a futuris periculis relevemur.

Dominus vestram Magestatem conservet feliciter per tempora prospera & longaeva.

Datum Baionae sexto die Mensis Junii, anno Domini 1317.

Ad Papam, pro Electo Eborum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1. d. PAPAE Rex devota pedum oscula beatorum.

Sanctitatis vestrae Litteras pridem recepimus, continentes quod super statu Ecclesiae Eborum, quae, morosae expectationis taediis attrita, languit Pastoris solatio destituta, intervenientibus nostris precibus, pro celeri expeditione, praedilecti Clerici, & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, ipsius Ecclesiae Electi, Paternali compassione agitati, causam ejusdem Electi venerabili Patri, Domino A. Episcopo Albanensi commisistis audiendam summariè & de plano, ac, sublatis juditiorum anfractibus, fine debito terminandam: A. D. 1317.

Quodque eidem Episcopo injunxistis, ut, in causâ ipsâ, cum omni, quâ posset celeritate, procederet absque justitiae laesione:

E quibus, & aliis quamplnribus, certitudinaliter comperimus quod nostram personam vestra Paternitas sinceris affectibus amplexatur, desideria filii & rogamina tàm benignè, támque gratiosè promovendo; unde vestrae Beatitudini

A. D. 1317. Edw. 2. dini ad grates assurgimus quas valemus:

Omni affectione, quâ possumus, humiliter supplicantes, quatinus, ad miserabilem statum Ecclesiæ memoratæ, sic languentis, & quasi innumeras calamitates, prætextu diutinæ vacationis ejusdem, perpessæ, paternum intuitum dirigentes, memoratum Electum (quem, suis exigentibus meritis, sinceræ dilectionis prærogativâ prosequimur) quantum cum gratiâ & favore, sine juris offensâ fieri poterit, dignemini, nostris precibus, expedire, & ad dictam Ecclesiam, pro desiderato statûs ejusdem relevamine, & ad nostri honorem & commodum, negotiorumque nostrorum utiliorem directionem, juxta nostri desiderium, remittere feliciter expeditum. A. D. 1317. Edw. 2.

Ad hæc, Pater Sancte, pro statu liberæ Capellæ nostræ San. Martini Magni London, vestram mansuetudinem affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eandem in suis libertatibus fovere, & ab omnibus Procurationibus liberam & solutam, sicut hactenus, temporibus Progenitorum nostrorum, Regum Angliæ, extitit, conservare dignetur vestra Paternitas Sacrosancta; quam conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium octavo die Junii.

Ad Cardinales, pro eodem Electo.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1. d. VEnerabili in Christo Patri, Domino N. Dei gratiâ, Ostiensi Episcopo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Venientibus nostris fidelibus de Romanâ Curiâ pro certo intelleximus per eosdem, quòd circa felicem expeditionem, prædilecti Clerici, & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, Ecclesiæ Eborum Electi, labores indefessos & tædia, nostri contemplatione, gratanter, & non absque anxietatis amaritudine sustinuistis; ex quibus, veluti pro nobis impensis, vobis grates speciales referimus, & ad specialia teneri volumus munera gratiarum:

Vestram Paternitatem reverendam affectione, quâ possumus, requirentes quatinus, ut memoratus Electus ad Ecclesiam, pro statu ejusdem salubri, ac nostrorum & Regni nostri negotiorum utiliori directione, feliciter expeditus, celeriter remittatur, ad nostri animi solatium & quietem, velitis, nostris precibus, cum omni efficaciâ interponere partes vestras, per quod ad vestra beneplacita nos artiùs astringetis. A. D. 1317.

Dat. apud Westmonasterium octavo die Junii.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino N. Tituli Sancti Eusebii,
Domino G. Tituli Sancti Ciriaci,
Domino B. Tituli Sancti Marcelli, } Presbiteris Cardinalibus.
Domino A. Sanctæ Mariæ in Portico,
Domino N. Sancti Adriani,
Domino B. de Pugeto,
Domino J. Nepoti Domini Papæ,
Magistro Bernardo Fabri, Domini Papæ Notario speciali.

De non infestando præfatum Electum.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 1. d. REX, discreto Viro, Magistro Pandulpho de Sabell, salutem.

Venientibus nostris fidelibus de Romanâ Curiâ intelleximus, quod ab infestationibus, contra, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Melton, Electum Eborum, inchoatis, nostri contemplatione, benivolè destitistis; undè vobis grates referimus speciales:

Vos attentius deprecantes quatinus negotium memorati Electi, plurimùm infidens menti nostræ, velitis, nostris precibus, modis & viis, quibus poteritis, promovere; ita, si placet, quòd prædictus Electus ad dictam Ecclesiam, cum celeritate desideratâ, remittatur feliciter expeditus: & quod eadem Ecclesia, ratione diutinæ vacationis ejusdem, calamitatibus innumeris supposita, ulterius non langueat Pastoris solatio destituta: quodque in hiis, quæ erga nos desideraveritis promoveri, teneamur nos promptiores, prout volumus, exhibere. A. D. 1317.

Dat. apud Westmonasterium octavo die Junii.

Sub eâdem formâ scribitur Dominis, Georgio de Poregiâ, & Francisco Gaytani.

De

A.D. 1317. Edw. 2.

De non inquietando Mercatores Brabantiæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Pa. 10. E. 2. p. 2. m. 7.

REX omnibus Ballivis, & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, ob affectionem specialem, quam erga Nobilem Virum, Dominum J. Ducem Brabantiæ, Loteryng, & Lymborg, gerimus & habemus, suscepimus in salvum & securum conductum nostrum Mercatores ipsius Ducis de Brabantiâ, in veniendo cum Bonis & Mercandisis suis in Regnum nostrum, ibidem morando, & de eisdem negotiando, prout sibi melius viderint expedire, & inde ad propria redeundo; dum tamen inde facerent consuetudines debitas & usitatas in eodem Regno:

Et, ad instantiam ejusdem Ducis, concesserimus eisdem Mercatoribus, quòd in eodem Regno nostro non distringerentur pro debitis aliquibus, pro quibus Debitores Principales, aut Fidejussores non existerent, prout in Literis nostris Patentibus, eisdem Mercatoribus indè confectis, quamdiù nobis placuerit duraturis, pleniùs continetur:

Nos, volentes eisdem Mercatoribus, ex causis prædictis, gratiam facere ampliorem, concessimus eis quòd, pro transgressionibus & violentiis aliquibus, Hominibus & Mercatoribus nostris, vel aliis quibuscumque illatis, iidem Mercatores Brabantiæ, vel eorum aliquis, seu Bona & Mercimonia eorum, infra Regnum & potestatem nostram, per nos, vel Ministros nostros, seu alios quoscumque, nullatenus arestentur, nisi pro transgressionibus propriis Mercatorum de Brabantiâ prædictorum.

Et ideò vobis mandamus quòd Mercatores illos, in veniendo in Regnum nostrum, cum Bonis & Mercimoniis suis, ibidem morando, & de eisdem negotiando, ac commodum suum faciendo, & exinde redeundo, non inquietetis, molestetis in aliquo, seu gravetis: nec eorum bona, seu Mercimonia arestetis; nec, quantum in vobis est, arestari permittatis, contra concessionem nostram supradictam.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Junii.

Per ipsum Regem Nunciante Rogero Damory.

Dupplicat.

De Vino Concesso, pro Guerra Scotiæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Vasc. 10. E. 2. m. 2.

REX, dilectis & fidelibus, Richardo de Rothing, & Galfrido de la Penne, salutem.

Cùm nuper assignaverimus vos ad recipiendum, in partibus Ducatûs prædicti, Mille Dolia Vini, quæ, dilecti & fideles nostri, Major, Jurati, & Universitas Civitatis Burdegalæ: & quadraginta Dolia Vini, quæ Jurati, & Universitas Sancti Macarii nobis in subsidium Guerræ nostræ Scotiæ, coram, dilectis & fidelibus nostris, Johanne de Benstede, & Thomâ de Cantebrigiâ, ad partes illas per nos missis ob hanc causam, gratanter concesserunt; & ad eadem Vina, ad nos, ad partes Angliæ ducenda:

Mandaverimus quòd, dilecto Clerico nostro, Magistro Johanni Guitardi, & sociis suis, Collectoribus Auxilii prædicti, quod vobis Vina prædicta liberari, & Naves, pro eisdem Vinis ad nos cariandis provideri, & de Denariis, provenientibus de dicto Auxilio, frectagium pro eisdem Navibus, necnon expensas alias, quæ pro cariagio eorumdem Vinorum necessaria forent, prout vos; vel unus vestrûm ei scire faceretis, solvi faceret. A.D. 1317.

Idémque Johannes, virtute mandati nostri prædicti, quandam partem Vinorum prædictorum, ac diversas Pecuniæ Summas pro cariagio eorumdem ad nos, ad partes Angliæ, vobis liberaverit, prout in quâdam Indenturâ, inter vos & ipsum indè confectâ, pleniùs continetur:

Ac jam Ordinaverimus quòd omnia Vina, nobis tunc concessa, de Auxilio prædicto, dilecto & fideli nostro, Antonio de Pessaigne de Janua, integraliter liberentur, & quòd idem Antonius nobis indè respondeat juxta Conventiones, inter nos & ipsum prælocutas;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd omnia Vina, per vos, vel alterum vestrûm recepta, de Auxilio prædicto, unà cum prædictâ Indenturâ de receptione Vinorum prædictorum, & Custagiis, circa cariagium eorumdem appositis, & denariis etiam, eâ occasione, à præfato Johanne receptis, præfato

A. D. 1317. Edv. 2. fato Antonio, vel ejus in hac parte Attornato, has Litteras vobis deferenti, liberetis indilatè; ita quòd idem Antonius nobis indè respondere valeat, ut debebit.

Nos enim vos de Vinis prædictis, & Denariis, receptis pro cariagio eorumdem, volumus vos exnunc totaliter exonerari. A. D. 1317. Edv. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 12. die Junii.

Per ipsum Regem.

De Homagio respectuando.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Rom. & Fr. 10. E. 2. m. 4. Magnifico Principi, Domino Ludovico, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Pro, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Henrico de Lancastriâ, vestram Celsitudinem requirimus & rogamus, quatinus homagium ipsius Henrici de Terris, quæ fuerunt Johannis de Lancastria Antecessoris sui, in Chaumpayn & Brye, & rechattâ Terrarum illarum, A. D. 1317. usque ad Festum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, proximò futurum, respectuare velitis nostris precibus & amore; quùm propter ardua negotia, nos tangentia, præsentiâ ipsius Consanguinei nostri interim commodè carere non valemus.

Dat. apud Westmonasterium, 13. die Junii.

Per ipsum Regem.

De Cardinalibus, in Angliam conducendis.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 1. d. Rex, dilecto & fideli suo, Rogero le Sauvage, salutem.

Quia, Venerabiles Patres, Dominus Lucas de Flisco, tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, & Dominus Gauselinus Johannis, tituli Sanctorum Marcelli & Petri Presbiter Cardinalis, in Regnum nostrum in proximo sunt venturi:

Nos, volentes ipsos, & omnes secum venientes honorificè recipi, & decenter in omnibus pertractari, vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, quamcitiùs commodè poteritis, usque partes Dovorriæ accedere, &c. prædictos Cardinales, cùm ipsos Regnum nostrum ingredi contigerit, decentiori modo, quo poteritis, recipere, & eis usque London. Comitivam & securum conductum facere velitis, hiis nostris A. D. 1317. precibus & amore, pro quo vobis ad grates teneri volumus speciales.

Teste Rege apud Westmonasterium, 13. die Junii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis; viz.

Henrico de Cobham juniori,
Johanni de Northwode seniori,
Richardo de Rokesle,
Thomæ de Sandwico,
Warren de Valeynes,
Roberto de Shirland,
Johanni de Northwode juniori.

De usurpationibus Gallicorum, Litera Civitatis Burdegaliæ.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Penes Cler. Pell. Excellentissimo Principi, ac Domino suo karissimo, Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Duci Aquitaniæ, sui humiles & Devoti, Major, Jurati, & Communia Civitatis vestræ Burdegaliæ, seipsos pronos ad pedes vestræ Regiæ Magestatis, & semper paratos ex corde ad omnia obedire.

Vestræ Excellentiæ, tenore præsentium, veraciter intimamus, quòd nunc, de novo, post datam aliarum Literarum nostrarum, quas vestræ Excellentiæ mittimus per nostrum Nuncium, A. D. 1317. præsentium portatorem, invenimus aliquos homines, dictæ vestræ Civitatis, impetrâsse a Curiâ Franciæ Literas Protectionis & Salvæ Gardiæ, pro se, & sibi adhærentibus, & adhærere volentibus, voluntariè & indebitè, sine causâ, nullo gravamine, aut aliquo alio impedimento, facto vel illato eisdem, aut alicui eorumdem.

Unus verò de illis, captus, fuit inventus portans baculum, depictum de Signis Regis Franciæ, inter ejus Camisiam

A.D. 1317. Edw. 2. ſiam & Gonellum, aſſerens ſe eſſe novus ſerviens dicti Regis Franciæ, & ſic, per talia ſimilia & pejora, Curia Franciæ Jura veſtra, & Juriſdictionem veſtram, de die in diem, occupat & uſurpat; quæ prædicta ſunt in magnum veſtræ Regiæ Majeſtatis dampnum, vituperium, & contemptum, & juriſdictionis veſtræ deperditionem, Illuſionem, & Scandalum manifeſtum:

De quibus aliquos cepimus, & captos detinemus, occaſione hujuſmodi, aliis de cauſis fingamus nos ipſos captos detinere, nè Curia Franciæ hujuſmodi negotium altiùs & graviùs ponderaret, ſi ſciretur per nos, ratione prædictâ, fieri captio de prædictis.

Super quibus juxta Ordinationem Nobilis Viri, Domini Gilberti Pecche Militis, Seneſcalli veſtri Vaſconiæ, & illorum de Concilio veſtro harum partium, facere proponimus quod pro honore veſtro & conſervatione juris dicti fuerit faciendum.

Illis verò captis, & eorum complicibus, ſimilis conditionis Helyas Audoyni erat, & eſt omnino favorabilis & amicus: & aliis, honorem veſtrum & commodum affectantibus, totaliter odioſus. A.D. 1317. Edw. 2.

Qui Helias, de dono veſtro, annuitatem habet de exitibus Ballivarum veſtrarum Podii, Normanii, & Villæ Franchæ, Quadraginta Marcas Sterlingorum, & tenet dictas Ballivas pro annuâ firmâ Quingentarum librarum Burdegalenſium, & valuerunt ſibi per annum Mille libras Burdegalenſium & ampliùs; & ſic veſtra Excellentia gravatur, & quamplurimùm decipitur in hac parte.

Undè veſtræ Regiæ Celſitudini ſupplicamus quòd, ſi aliud vobis dicitur intelligi vel ſignificetur, nullam velit veſtra Majeſtas Regia dare fidem.

Veſtram Regiam Celſitudinem conſervet Altiſſimus, ad Regimen Regni ſui, per tempora longiora; & nobis præcipere velit quæcumque ſibi placuerint, tanquam ſuis, ad quæ complenda ſumus, & erimus in omnibus pro poſſe parati.

Scripta Burdegaliæ, in communi noſtro Concilio Juratorum, die Mercurii poſt Feſtum beati Barnabæ Apoſtoli, Anno Domini 1317.

De Vadiis Wallenſium, in turre London.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 1. REX Theſaurariis & Camerariis ſuis, ſalutem.

Mandamus vobis quòd, dilecto & fideli noſtro, Johanni de Crumbwell, Conſtabulario Turris noſtræ London. Id, quod ei à retro eſt de vadiis Lewelini Pren, Griffini, & Yenani, Filiorum ejuſdem Lewelini, Wallenſium, & Priſonum in Cuſtodiâ prædicti Johannis, in Turri prædictâ commorantium, a viceſimo ſeptimo die Julii, Anno Regni noſtri Decimo, uſque nunc; videlicet, de quolibet eorum Tres Denarios per diem: & etiam vadia hujuſmodi exnunc, quamdiu ipſos in eadem Turri, & in cuſtodiâ prædicti Johannis morari contigerit, habere faciatis. A.D. 1317.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 17. die Junii.

Per Billam de Garderoba.

De Cardinalibus Honorifice recipiendis.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Clauſ. 10. E. 2. m. 1. d. REX, dilecto & fideli ſuo, Roberto de Kendale, Conſtabulario Caſtri ſui Dovorriæ, & Cuſtodi Quinque Portuum ſuorum, & ejus locum tenenti, ſalutem.

Quia, Venerabiles Patres, Dominus Lucas de Fliſco, tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, & Dominus Gauſelinus Johannis, tituli Sanctorum Marcelli & Petri Presbiter Cardinalis, in Regnum noſtrum in proximo ſunt venturi,

Nos, volentes ipſos, & omnes ſecum venientes, honorificè recipi, & decenter in omnibus pertractari, vobis mandamus quòd, omnibus aliis prætermiſſis, uſque partes Dovorriæ feſtinetis, &, aſſumptis vobiſcum, tàm Militibus, quàm aliis, probis hominibus de Ballivâ veſtrâ, quos convocare poteritis, præfatos Cardinales ſtatim, cùm ipſos Ballivam veſtram ingredi contigerit, decentiori modo, quo poteritis, recipiatis, & eis uſque London. Comitivam & ſecurum Conductum faciatis; taliter ſuper hoc vos habentes, quod nobis, A.D. 1317.

A. D. 1317. Edw. 2. nobis, per factum vestrum, honor accrescat in hac parte.

Teste Rege apud Westmonasterium, 17. die Junii.

Per ipsum Regem & Concilium. A. D. 1317. Edw. 2.

Eodem modo scribitur Vicecomiti Kantiæ.

De Colloquio habendo, ante Cardinalium adventum.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 3. dor.

REX, Venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Cantuariæ, totius Angliæ Primati, salutem.

Quia, Venerabiles Patres, Gaufelinus, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiter, & Lucas Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus, Cardinales, a latere, Sanctissimi in Christo Patris, Domini J. Summi Pontificis missi, in Regnum nostrum jam venerunt pro quibusdam negotiis, quæ nos, & statum Coronæ nostræ, ac omnes de Regno nostro tangunt, quantum possunt, sicut intelligi nobis datur:

Nos, volentes super negotiis illis, & aliis arduis, nos, & statum dicti Regni nostri, ac Terrarum nostrarum Vasconiæ, Walliæ, Hiberniæ, & Scotiæ, tangentibus, vobiscum, & cum quibusdam Prælatis & Proceribus ejusdem Regni, ac aliis de Concilio nostro, ante adventum dictorum Cardinalium ad nos, habere Colloquium & Tractatum;

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermissis, qualibetque excusatione postpositâ, in propriâ personâ vestrâ sitis ad nos, apud Notyngham. die Lunæ, videlicet, Decimo Octavo die præsentis Mensis Julii, ibidem nobiscum, & cum Prælatis, & Proceribus prædictis, ac aliis de Concilio nostro, super dictis Negotiis tractaturi, vestrumque Consilium impensuri:

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum, ac Regni nostri, & Terrarum nostrarum prædictarum commodum, expeditionemque Negotiorum nostrorum prædictorum diligitis, nullo modo omittatis; & habeatis ibi hoc breve. A. D. 1317.

Teste Rege apud Wodestok, primo die Julii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur subscriptis; viz.

J. Episcopo Wyntoniensi, Cancellario Regis,
J. Episcopo Eliensi, Thesaurario,
J. Episcopo Norwycensi.

Eodem modo scribitur Comitibus & Baronibus subscriptis, *excepto hoc quod*, *ubi dicitur* in fide & dilectione, *ibi dicitur* in fide & homagio, &c. videlicet,

Thomæ Comiti Lancastriæ,
Thomæ Comiti Norffolciæ & Marescallo Angliæ,
Adomaro Comiti Pembrochiæ,
Johanni de Warenna Comiti Surriæ,
Humfredo de Bohun Comiti Herefordiæ,
Hugoni le Despenser seniori,
Hugoni le Despenser juniori,
Bartholomeo de Badelesmere,
Henrico le Scrop,
Willielmo de Bereford,
Waltero de Norwico,
Magistro Roberto de Baldok,
Magistro Johanni de Stratford,
Magistro Waltero de Thorp,
Gilberto de Toutheby,
Willielmo Herle,
Galfrido le Scrop,
Johanni de Stonore.

De Tractatu, cum Nunciis Comitis Hollandiæ.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Pat. 10. E. 2. p. 2. m. 1.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Cùm in Parliamento nostro apud Staunford, Anno Regni nostri Tertio, habitis Consilio & Tractatu super diversis Contentionibus & Discordiis, inter Homines nostros ex parte unâ, & Homines Domini Willielmi Hanoniæ Holandiæ & Selandiæ Comitis, Frisiæque Domini ex alterâ parte, occasione quorumdam Roberiarum, Prisarum, & Arestorum, tàm super Mare, quàm super Terram, hinc inde factorum, A. D. 1317.

Per Concilium nostrum, & Cristianum de Raphurst Militem, & alios Nuncios Comitis supradicti, per ipsum Comitem, ex hac causâ, ad dictum Parliamentum, ad præsentiam nostram missos, & ad hoc specialem potestatem habentes,

A. D. 1317. Edw. 2. bentes, inter cætera, extiterit concordatum,

Quòd iidem Nuntii, ante omnia, securitatem facerent Waltero le Ken de Lincolniâ, & quibusdam sociis suis Mercatoribus, de dicto Regno, de satisfaciendo eis de Summâ Nongentarum Quinquaginta & Quatuor Librarum: & Ricardo Wake, & Johanni Wype, & eorum sociis, de eodem Regno nostro, de Ducentis Quinquaginta & Novem Libris; pro quibusdam Bonis, & Mercimoniis ipsorum, in partibus Selandiæ dudum, per Gentes de potestate dicti Comitis captis, & asportatis; & prædictus Comes pro summis illis, & similiter pro Quaterviginti & Septem libris, quas Robertus Elys de Magna Jernemouth prædictis hominibus & Nuntiis dicti Comitis, in dicto Parliamento apud Staunford, pro Negotiis ipsius Comitis inde expediendis, ex mutuo liberavit, obligâsset se per Literas suas Patentes prædicto Roberto in Mille, & Trescentis Libris Sterlingorum, certis terminis eidem Roberto solvendis, ut idem Robertus, pro eodem Comite & Hominibus suis satisfaceret Mercatoribus antedictis; idem Comes postmodò, intelligens ex quærela dictorum Mercatorum, ipsis de summis eis debitis, ut est dictum, per præfatum Robertum, satisfactum non fuisse, tandem Voluit & Ordinavit, de communi consensu & assensu Subditorum suorum, quod tota prædicta Pecuniæ Summa per Nuntios, vel Attornatos ipsius Comitis de Mercatoribus, Piscatoribus & Marinariis de Dominio suo ubicumque, eos in Villis, seu partibus Maris infra Regnum nostrum Angliæ, quocumque tempore Anni contigerit inveniri, colligatur & levetur; videlicet, qualibet Navi de potestate dicti Comitis Allec, & piscem ducente in primo adventu suo in Angliam, semel in Anno viginti solidos, & de qualibet alia Navi alia Mercimoniorum genera deferent omni tempore anni, quo de novo venerit infra Regnum nostrum, decem solidos Sterlingorum, nec non de Bonis & Merchandisis, quæ in eisdem Navibus duci contigerit, scilicet de qualibet Libratâ, pro æquali portione; & quod collectio illa fiat quousque per rectam computationem inde faciendam, tota prædicta Summa Pecuniæ integre levetur, & tam prædicto Roberto, quam præfatis Mercatoribus de Regno nostro prædicto inde prout justum fuerit satisfiat, prout tam in Literis nostri Patentibus, quam in Literis præfati Comitis, inde confectis & nobis directis, plenius continetur: quia itaque idem Comes Walterum le Ken de Lincolniâ, & Henricum Rudbudel, Burgenses de Durdraco, pro collectione & levatione Pecuniæ prædictæ faciendis, nuper ad nostram præsentiam transmisisset, petendo cum instantia, ut prædictum Scriptum Obligatorium de Mille & Trescentis Libris, præfato Roberto factum ex causa superius annotata, prædicto Comiti restitui faceremus, ac in Parliamento nostro, apud Lincolniam habito in Quindena Sancti Hilarii, Anno Regni nostri Nono, habitis cum aliquibus de Concilio nostro & Nuntiis supradictis Tractatu & Deliberatione diligenti super Petitionibus & Requisitionibus memoratis, factisque & examinatis in præsentia Nuntiorum prædictorum computationibus inter præfatum Robertum, & prædictum Walterum, & Socios suos de quibuscunque Receptis & Liberationibus virtute Obligationis prædictæ priùs factis, finaliter, post multas altercationes hinc indè habitas, A. D. 1317. Edw. 2.

Inventum erat quod de totali Summa Mille & Trescentarum Librarum prædictarum, ultra Summas prælatis Mercatoribus, inde recognitas, remanserunt prædicto Roberto, Quater viginti & septem Libræ, sibi, tanquam suum proprium debitum, persolvendam, antequam dictæ Literæ Obligatoriæ, ab ejus manibus de jure eripi potuerunt,

Et quia prædicti, Ricardus, & Johannes, postmoduùm coram nobis in Cancellaria nostra personaliter constituti recognoverint, pro Se & Sociis suis prædictis, quod prædictus Robertus Elys, ipsis satisfecit de Ducentis Quinquaginta & Novem Libris prædictis,

Nos auditis & intellectis Requisitionibus præfati Comitis, super detentione Scripti prædicti, jam de novo, tam per Nuntios, quam per Literas nobis factis, & habita indè coram nobis deliberatione pleniori; & postmodùm, tam Nuntio & Attornato præfati Comitis, quam etiam prædicto Roberto, coram nobis in Cancellaria nostra personaliter constitutis auditisque, & examinatis Allegationibus & Rationibus partium, hinc & inde, recitatoque toto processu in dicto negotio prius habito, ac etiam Scripto prædicto in Cancellaria nostra, per præfatum Robertum, liberato ibidem certis de causis custodiendo, quousque eidem Ricardo de pecunia, sibi debita fuerit satisfactum; de expresso consensu & assensu partium

A.D. 1317. Edw. 2. tium earumdem Ordinavimus; quod tàm prædictæ quater viginti & feptem Libræ præfato Roberto, per præfatum Comitem ut, præmittitur, debitæ, & similiter ducentæ quinquaginta & novem Libræ prædictæ, de quibus idem Robertus præfatis, Ricardo & Johanni, in exonerationem prædicti Comitis, ut superius exprimitur, fatisfecit, viginti & octo libræ, & quindecim folidi, qui juxta formam cujusdam arbitrii, dudum inter præfatos, Robertum & Walterum, de eorum affenfu, in Cancellaria noftra facti, debent eidem Ricardo fimiliter remanere, quàm etiam pecunia, quæ adhuc præfatis Waltero, & Sociis fuis de totali Summa prædicta folvenda reftat, tam per prædictum Robertum, & illum, vel illos quos, ad hoc per Literas fuas Patentes, deputaverit loco fui, quam per prædictos Walterum & Henricum, Nuntios & Attornatos prædicti Comitis, in hac parte, vel illos quos fimiliter deputaverit locis fuis, de Mercatoribus, Pifcatoribus & Marinariis, de Dominio & poteftate præfati Comitis, conjunctim leventur & colligantur juxta formam fuperius annotatam; ita videlicet, quod præfatus Robertus, ac Nuntii & Attornati fupradicti & deputandi, per eos, ad dictam levationem & collectionem fideliter, & cum diligentia debita faciendam mutuo fe juvent, & quod nullam fraudem vel malitiam in hac parte committant, prout prædicti, Robertus & Walterus, ad hoc juramenti vinculo coram nobis præftiti funt aftricti; & quod tota pecunia, per ipfos vel eorum aliquem in forma prædicta recipienda, inter Robertum & Nuntios & Attornatos prædictos, æqualiter & fideliter dividatur; & quod neutra pars ad impedimentum in negotio præftandum aliqualiter fe abfentet; fet utraque pars per fe, vel alterum, aut alios loco fuo, interfit quotiens & ubi fieri debeant collectio & levatio fupradictæ: & quod de quibufcumque receptis indentura inter eos fiat, quoufque eidem Roberto, de dictis fummis fibi debitis, quæ ad trefcentas fexaginta quatuordecim libras, & quindecim folidos fe extendunt, debite fuerit fatisfactum; & quod poftmodum Nuntii & Attornati prædicti totam pecuniam, quam de prædictis Mercatoribus, Pifcatoribus & Marinariis levare A.D. 1317. poterunt in forma prædicta recipiant, Edw. 2. & habeant ad opus Comitis fupradicti, quoufque tota fumma prædicta in dicto Scripto contenta, de Mercatoribus, Pifcatoribus & Marinariis prædictis, per rectam computationem inde faciendam levata fuerit & collecta; propter quæ prædictos Walterum & Henricum, & etiam prædictum Robertum, una cum eifdem Waltero & Henrico, vel eorum altero ad prædictas levationes & collectiones, ut præmittitur, faciendam, videlicet, de Navibus in forma fuperius Ordinata, & de valore bonorum & Marcimoniorum quorumcunque, quæ in eifdem Navibus duci contigerit, vicefimum denarium, prout aliàs Ordinatum extitit, tenore præfentium duximus affignandum.

Et ideo vobis præcipimus firmiter injungentes, quod præfatis Waltero, Henrico & Roberto, vel illis quos locis fuis duxerint deputandos, ad dictas levationes & collectiones, in Ballivis veftris, juxta formam fuperius Ordinatam faciendas, intendentes fitis confulentes & auxiliantes quotiens, & prout fuper hoc ex parte noftra fueritis præmuniti; non permittentes præfatos Walterum, Henricum vel Robertum, vel eorum aliquem, aut etiam illos quos deputaverint loco fuo, fuper levatione & collectione prædictis, per aliquos vel aliquem indebite perturbari. Nolumus autem quod prædicti Walterus feu Robertus, ab actionibus fuis petendi & recuperandi dampna, quæ fe occafione debitorum fuorum prædictorum, minime folutorum decere poterunt incurriffe, per præmiffa aliqualiter excludantur; fet quod Actiones illæ, prout juftum fuerit, remaneant ipfis falvæ.

In cujus, &c. ufque ad Feftum Natalis Domini, proximo futuras duraturas; nifi citius contingat prædictas pecuniarum fummas, juxta formam & effectum Ordinationis, & Affignationis noftræ prædictæ colligi & levari.

Tefte Rege apud Northampton. tertio die Julii.

Per Concilium.

De intendendo Nunciis Comitis Hollandiæ.

A.D. 1317. An. 10. E. 2. Claus. 10. E. 2. m. 3.

REX Ballivis fuis de Magnâ Gernemuth, falutem.

Cùm, Nobilis Vir, Willielmus Hanoniæ, Holandiæ & Selandiæ Comes, Frifiæque Dominus, nuper, de affenfu fubditorum fuorum, A.D. 1317. ordinaverit

A. D. 1317. Edv. 2. ordinaverit quod Mille & Trescentæ Libræ (in quibus idem Comes Waltero le Ken de Lincolniâ, & Sociis suis, Richardo Wake, & Johanni Wype, & eorum Sociis, ac etiam Roberto Elys particularim ex certis causis tenebatur) de Mercatoribus, Piscatoribus, & Marinariis de Dominio suo, ubicumque eos in Villis, seu Portibus Maris infra Regnum nostrum Angliæ, quocumque tempore anni, contigerit inveniri, colligant & leventur; videlicet,

De qualibet Navi, de potestate ipsius Comitis, allec & piscem ducente, in primo adventu suo in Angliâ, semel in anno, viginti solidos: & de quâliber aliâ Navi, alia Mercimoniorum genera deferente, omni tempore anni, quo de novo venerit infra Regnum nostrum, decem solidos Sterlingorum; necnon de bonis & mercimoniis, quæ in eisdem Navibus duci contigerit, scilicet, de qualibet Libratâ pro æquali portione; & quod indè tàm prædicto Roberto, quàm præfatis Mercatoribus de Regno nostro, prout justum fuerit, satisfiat, prout in litteris ipsius Comitis, nobis inde directis, pleniùs continetur:

Ac jam, post aliquas altercationes, inter Attornatos prædicti Comitis, & præfatum Robertum, coram nobis in Cancellariâ nostrâ, super particulis debiti prædicti, habitas, de assensu ipsorum, assignaverimus prædictum Walterum & Henricum Rudbndel, Attornatos prædicti Comitis, & prædictum Robertum, unâ cum ipsis, vel eorum altero, ad levationes & collectiones prædictas, ut præmittitur, faciendas, videlicet, de navibus in formâ superiùs ordinatâ; & de valore bonorum & mercimoniorum quorumcumque, quæ in eisdem navibus duci contigerit, vicesimum Denarium; prout in litteris nostris Patentibus, ipsis inde confectis, plenius continetur; A. D. 1317. Edv. 2.

Vobis mandamus quòd, non obstante aliquâ concessione, vobis de navibus, Allece, Pisce, Vinis, Bladis, aut aliis victualibus quibuscumque, in Villâ vestrâ prædictâ, usque ad certum tempus, ad sectam alicujus, nullatenus arestandis per nos, prius factâ, præfatos, Walterum, Henricum, & Robertum, vel illos, quos locis suis duxerint assignandos, levationes & collationes prædictas, absque impedimento aliquo, infra Ballivam vestram facere permittatis, & ipsis ad præmissa facienda intendentes sitis, consulentes, & auxiliantes, quotiens, & prout ex parte nostrâ indè fueritis præmuniti; & hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Northamptoniam sexto die Julii.

Eodem modo scribitur Ballivis de Tolbothe de Lenne.

De Britanniæ Ducissa, a voto absolvenda.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. Johannes Episcopus, servus servorum Dei, venerabili Fratri Episcopo Leonensi, salutem & Apostolicam benedictionem.

Devotionis affectus, dilectæ in Christo filiæ, Nobilis Mulieris Ysabellis, Ducissæ Britaniæ, instanter exposcit, ut ad ea, quæ salutem & quietem ejus respiciant, favorabiliter intendamus.

Ipsius itaque Nobilis supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, de quâ fiduciam gerimus in Domino specialem, absolvendi dictam Nobilem a voto, quod emisisse se asserit, de visitando limina Sancti Jacobi Apostoli, & commutandi votum hujusmodi in alia opera pietatis, prout animæ suæ saluti videris expedire, plenam concedimus tenore præsentium facultatem. A. D. 1317.

Dat. Avinion. secundo Non. Julii, Pontificatûs nostri anno primo.

Sub filis canabeis.

De indulgentia pro dicta Ducissa.

A. D. 1317. An. 10. E. 2. Ex Autogr. Johannes Episcopus, servus servorum Dei, dilectæ in Christo filiæ, Nobili Mulieri Ysabelli, Ducissæ Britaniæ, salutem & Apostolicam benedictionem.

Provido, & salubri consilio duceris, dum breve vitæ præsentis spatium, statum stabilem non habentis, solicitâ consideratione discutiens, prævenire tua novissima satagis stipendiis piæ vitæ, tàm bonorum operum, quàm devotarum orationum suffragia præparando; ut, cùm de hujusmodi valle miseriæ, ad Patriæ cœlestis gloriam te vocari contigerit, apud Judicis æterni Clementiam misericordiam consequaris. A. D. 1317.

Nos igitur pia desideria mentis tuæ (quibus humiliter petiisti, devotis Ortho-

A. D. 1317. Edw. 2.

thodoxorum intercessionibus, apud eundem Judicem, te, nostræ concessionis beneficio, adjuvari) favorabiliter prosequentes; de Omnipotentis Dei misericordiâ, & beatorum Petri & Pauli, Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus, verè pœnitentibus & confessis, qui devotis orationibus divinam pro te misericordiam implorabunt, singulis diebus, quibus hujusmodi orationes effuderint, decem dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxamus.

Dat. Avinion. secundo Non. Julii, Pontificatûs nostri anno primo.

Bulla indulgentiæ, pro præfata Ducissa.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, dilectæ in Christo filiæ, Nobili Mulieri Ysabelli, Ducissæ Britaniæ, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Cùm personam tuam paternâ diligamus in Domino caritate, ea tibi animo libenti concedimus, quæ tuæ salutis respiciant incrementum.

Ut igitur nichil in te humani generis reperiat Inimicus, per quod excludere te valeat a salute, tuis supplicationibus inclinati, auctoritate tibi Apostolicâ, indulgemus ut possis tibi aliquem discretum Presbyterum, in Confessiorem eligere, qui, confessione tuâ diligenter auditâ, valeat tibi pro commissis (nisi forte talia fuerint, propter quæ Sedes Apostolica sit meritò consulenda) auctoritate nostrâ pœnitentiam injungere salutarem, & a generalibus, tàm a Canone, quàm ab homine, sententiis promulgatis, etiam in illis casibus qui sunt locorum Ordinariis specialiter reservati, juxta formam Ecclesiæ, vice nostrâ, de Absolutionis beneficio providere.

Proviso quòd, si tu pro injuriâ, vel offensâ, cuiquam illatâ, seu pro debito, vel jure cujuscunque, eisdem sententiis sis ligata, super hiis a te congruè satisfiat.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, &c.

Dat. Avinion. Non. Julii, Pontificatûs nostri anno primo.

Sub filis sericis flavi rubeique coloris.

Ad Papam, super Electo Glascuensi, necnon super Electo Eborum sæpedicto.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Diversarum litterarum, nobis de vestrâ Sacrâ Curiâ directarum, intelleximus ex tenore, quòd vos, velut Pater propitius, & nostri, ac Regni, & Terrarum, nostræ ditioni Subditarum, honoris & commodi zelator avidus, Stephano de Donydor Scoto (in negotio Electionis de se factæ, ut asseruit, in Ecclesiâ Glasguensi, quam in vestrâ præsentiâ prosecutus fuit) tanquam nostro proditori, qui, Guerras commovens, & per eas lucrum sitiens, ad gradum Episcopalem indignus ascendere concupivit, aures exauditionis & gratiæ avertistis; &, junctis sibi quibusdam Procuratoribus, pro Rebellibus nostris Scotiæ ad obedientiam debitam reducendis, ipsum ad Terram nostram Scotiæ remisistis, terminum sui reditûs ad vestri præsentiam sibi diffusum assignantes.

Ex quibus evidenter perpendimus, & experimento sentimus quòd nostram personam in sinceris geritis visceribus caritatis, & nostri, ac Regni, & Terrarum nostrarum, utilitatum incrementa affectatis; undè vestræ Beatitudini ad grates assurgimus quas valemus:

A. D. 1317.

Supplicantes humiliter & devotè, quatinus hujusmodi gratam benivolentiam, & donationem specialem, ad nostri, & nostrorum fidelium honorem, & Rebellium nostrorum repulsionem, dignetur continuare vestra Paternitas Sacrosancta.

Ad hæc, Pater Sancte, pro negotio, prædilecti Clerici, & Familiaris nostri, Magistri Willielmi de Melton, Eborum Electi,

Quod, præ cæteris, nostris incumbit desideriis, & quod, à jamdiù, certo Auditori, sublatis judiciorum amfractibus, sine debito terminandum, per vos comissum, adhuc morosè pendet indecisum,

Ad vestræ Bonitatis Affluentiam recurrere non cessamus; omni humilitate, quâ

A.D. 1317. Edw. 2. quâ possumus, supplicantes quatinus eundem Electum dignemini, nostris precibus, expedire, & ad Ecclesiam Eborum languentem, & per ipsius Electi providentiam circumspectam, si eidem praeesset, optatum relevamen expectantem, remittere feliciter expeditum.

In prosecutione expeditionis negotii illius, erga vestram Beatitudinem excitandae & promovendae, dilectum & fidelem Domicellum nostrum, Jordanum de Insulâ, cui super hoc scribimus, quaesumus exaudire. A.D. 1317. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Leycestriam decimo tertio die Julii.

De Conductu, pro Cursoribus Cardinalium, ad partes Scotiae.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 34. REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Cùm, venerabiles Patres, Gaucelinus, Sanctorum Marcellini & Petri Presbiterus Cardinalis, Sanctae Romanae Ecclesiae Vicecancellatius, & Lucas, Sanctae Mariae in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, Apostolicae Sedis Nuncii, mittant Jacobum & Antonium, Cursores & Nuncios suos, exhibitores praesentium, ad partes Scotiae, pro quibusdam negotiis, eisdem, Jacobo & Antonio, per praefatos Cardinales injunctis, ibidem faciendis:

Vobis, & cuilibet vestrûm firmiter injungimus & mandamus, quatenus eisdem, Jacobo & Antonio, seu eorum alteri, in eundo versus dictas partes, ibidem morando, & exinde redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set, ipsos, Jacobum & Antonium, curialiter admittentes, eis in victualibus, & aliis necessariis ministrari, ac salvum & securum conductum habere faciatis, cùm per praedictos, Jacobum & Antonium, vel eorum alterum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis requisiti. A.D. 1317.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Notyngham decimo sexto die Julii.

Dupp.

Supplicatio Civitatis Agenni, super Bajulo injuste amoto.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Ex Orig. EXcellentissimo Principi, Domino suo carissimo, Domino Edwardo, dignâ Dei gratiâ, Angliae Aquitaniaeque Duci, sui humiles & devoti, Consules & Universitas Civitatis Agenni, ad pedes Majestatis Regiae, cum omni subjectione, se pronos.

E Coelo prospiciens justitia erexit in Populos Regnantium Solia, & diversorum Principum Potestates, ad extollenda Justorum praeconia, & reprimendas insolentias transgressorum.

Cùm igitur, de solitâ benignitate Regiâ, ad nostri supplicationem, Senescallo & Thesaurario Agenni, cum vestris Litteris, in mandatis proindè dedissetis pro Bernardo de Spinassia Bajulo tunc vestro Agenni, quòd, super ejus institutione, ad quatuor annos, & ultra, in Bajulum vestrum Agenni statuerent & ordinarent, prout, ad commodum vestrum, eis faciendum videretur.

Ipsique, inconsulto Domino Senescallo Vasconiae, super ipsarum Litterarum continentiâ procedere formidarent; & dictus Dominus Senescallus Vasconiae, cum deliberatione sui Concilii, harum partium, quòd dictus Bernardus, ad quatuor annos, pro summâ quadringintarum Librarum Turonensium annuatim, dictam Balliviam haberet regendam, cum suis Patentibus Litteris, utiliter ordinasset: vestraque Regia Celsitudo, sui gratiâ, ipsam Ordinarionem, cum Patentibus Litteris approbans, acceptâsset. A.D. 1317.

Vestrae Celsitudini, proh dolor! referamus quòd dictus Dominus Senescallus Vasconiae, qui nunc est, & Thesaurarius Agenni, spretis vestris in hâc parte mandatis, instantibus, uno Nobili (sibi Jurisdictionem vestram appropriare volente) & uno Burgensi (de cujus familiâ duos facinerosos idem Bernardus, qui justitiam diligit, debitè ultimo supplicio fecit tradi) ex arrupto & sine causâ (cum hoc forsitan quod exprimere non audemus) eundem Bernardum a regimine dictae Balliviae degradarunt; & alium, qui ad instantiam dictorum, Nobilis & Burgensis, plus in dictâ Balliviâ obtulit, loco ipsius, ipso Bernardo ad vestram

A. D. 1317. Edw. 2. vestram audientiam appellante, improvidè subrogârunt.

Quamobrem cùm nunquam, prout vobis veridico testimonio asserimus, sic utilem, sic ydoneum, sic fidelem Bajulum apud Agennum habuisse recordemur, sicut ipse Bernardus extitit, totis conatibus utilitati & honori vestro prudenter intendens, qui suo tempore octo Parochias, a vestrâ jurisdictione Agenni per Barones occupatas, suâ peritiâ duxit ad possessionem quietam & pacificam reducendas; & incursus discriminum, quæ ex armorum portatione & tempestate malefactorum, adeò sagaciter exclusit, quòd vigebat in dictâ Balliviâ fructuosa tranquilitas, & subditi pacis habundantiâ congaudebant,

De ejus amotione meritò condolentes, humillimè Celsitudini vestræ complosis manibus supplicamus, quatinus placeat litteratoriè mandare dictum Bernardum de Spinassiâ, ad tempus, in dictis Ordinatione & Confirmatione contentum, pretio antedicto (cum ipsa Ballivia, re A. D. 1317. verâ sine corruptionibus, in pluribus Edw. 2. non proficiat incrementis) per Senescallum & Majorem Judicem Agenni, vel eorum unum, verbis sinistris non obstantibus, reduci & restitui in Balliviâ sæpedictâ; de eodem Bernardo, tanquam de Pastore pervigili, & Gubernatore, nobis vestris, & vestri commodo providentes.

Nam de eo nulla reprehensionis species, nisi eo faciente qui primum Scisma excitavit in Cœlo, & cujus sunt semper cogitationes in malum, potuit prosilire.

Illius Omnipotentia, qui concordiam in sublimibus operatur, vos nobis vestris longævum conservet in statu prospero & felici.

Scriptum Agenni sub Sigillo Universitatis nostræ, 19. die Julii, anno Domini 1317.

Super Negotiis Civitatis Agenni.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pell. SErenissimo Principi, ac Domino nostro karissimo, Domino Edwardo, Dei Providentiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitanniæ, Consules Villæ & Civitatis Agenni, cum salute, seipsos, cum augmento gratiæ & honoris.

Pro expeditione quorumdam negotiorum, utilitatem & honorem Magestatis Regiæ tangentium, Raymundum de Sordua, Concivem nostrum, destinamus; qui, sub brevibus, ipsorum negotiorum merita, seriosiùs vestræ Celsitudini explicabit; rogantes eidem, eâ devotione, & affectione, quibus possumus, quatenus circa ea, quæ per ipsum vobis tradentur, & exponentur, unum velitis accommodare consensum, cùm utilitati cedant Regiæ & bonori, &, A. D. 1317. per consequens, nostræ & Civitatis prædictæ; quoniam in vestris prosperamur prosperitatibus, & patimur in adversis.

Nec miretur Majestas Regia eo quòd, per debilem ita Nuncium, prædicta dirigimus; set ea est, & fuit occasio, ut secretiùs, quod posset fieri, exponeremus, propter Guerrarum pericula, & æmulorum astutiam propinquorum.

Altissimus Excellentiam personæ vestræ conservet de bono in melius, per tempora longiora, & præcipiat, quod placuit, nobis suis.

Dat. Agenni die Lunæ post Festum Beatæ Mariæ Magdalenæ, anno Domini 1317.

Ad Ducem Britanniæ, de Mercatoribus hinc inde benigne tractandis.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 25. d. REX, Nobili Viro, Domino Johanni, Duci Britanniæ, Consanguineo & Amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis incrementum.

De eo, quod Thomæ Scot, & Marinariis Navis illius, super hiis, quæ ipsos infra Terram & Potestatem vestram contingebant, ad nostri rogatum, exhibuistis justitiæ complementum, sicut nobis literatoriè rescripsistis, vobis regra- A. D. 1317. tiamur cum affectu.

Scientes quòd Mercatores, de potestate vestrâ, infra Regnum nostrum venire volentes, rationabiliter & benignè pertractari faciemus, sicut vellemus nostros Mercatores in vestris partibus pertractari.

De eo verò, quod nobis per vestras litteras similiter nuntiâstis, quod quædam

A. D. 1317. Edw. 2. dam gravia & scelerata flagitia, per aliquos subditos nostros, in vestrorum dispendium non modicum, nuper commissa fuerunt;

Scire vos volumus quòd, si talia per nostros perpetrentur, ea nobis displicent in immensum: & de transgressionibus, hominibus vestris, de quibus literæ vestræ prædictæ faciunt mentionem, A. D. 1317. Edw. 2. cum querentes ad nos venerint, ex hâc causâ, eis inde celerem justitiam, cum gratiâ & favore, faciemus.

Dat. apud Notingham vicesimo sexto die Julii.

De Conductu pro Cardinalibus, ad Scotiam, pro negotio Ecclesiæ ibidem, proficiscentibus.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 32. REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Cùm, venerabilis Pater, Dominus Gauselinus Johannis, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbiter Cardinalis, infra Regnum nostrum Angliæ jam existens, versus partes Scotiæ, pro negotiis dictæ Ecclesiæ, se divertat:

Nos, volentes ipsum Dominum Cardinalem, dum infra Regnum nostrum fuerit, debitè venerari, & suam familiam curialiter pertractari, assignavimus, dilectos servientes nostros, Johannem l'Esquirel, & Rogerum le Barber, conjunctim & divisim, ad eundum cum dicto Domino Cardinali versus partes prædictas, & ad conductum sibi & familiæ suæ versus easdem partes faciendum:

Et ideò vobis mandamus quòd ipsum Dominum Cardinalem, in eundo versus partes prædictas, infra Regnum nostrum prædictum morando, & de partibus illis redeundo, cum ipsos per vos transitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debite venerantes, ac familiam suam curialiter in omnibus pertractantes, ipsis in personis & rebus suis non A. D. 1317. inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, &c. Et si quid, &c.

Et nihilominus præfatis servientibus nostris, & alteri eorum, sufficiens cariagium, pro necessariis prædicti Domini Cardinalis, & Familiæ suæ, in eundo & redeundo, ut prædictum est, cariandis, sumptibus suis, unà cum salvo & securo conductu, habere faciatis, quotiens per ipsos servientes nostros, vel eorum alterum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c. usque ad Festum Omnium Sanctorum proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Notingham vicesimo septimo die Julii.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literæ fiunt pro venerabili Patre, Domino Luca Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali.

De Conductu pro Nunciis Cardinalium proficiscentium ut supra.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 31. REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Cùm, venerabiles Patres, Domini, Gauselinus Johannis, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiterus, & Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconus, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ A. D. 1317. Cardinales, infra Regnum nostrum existentes, quosdam solempnes Nuncios, latores præsentium, versus partes Scotiæ, pro negotiis dictæ Ecclesiæ, jam transmittant:

Vobis mandamus, firmiter injungentes quòd eisdem Nunciis, aut alicui eorum, &c. *prout supra, mutatis competenter mutandis.*

A. D. 1317. Edw. 2. A. D. 1317. Edw. 2.

Litera directa Duci Brabantiæ, super facto cujusdam Aresti.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 24. d.

REX, Nobili Viro, Domino J. Lotrichiæ, Brabantiæ, & Limburgiæ Duci, Nepoti suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Literas vestras, super facto Aresti quorumdam Bonorum & Mercimoniorum, Hominum & Mercatorum de potestate vestrâ, infra Regnum nostrum, occasione captionis Lanarum & aliorum Bonorum, Mercatorum de Regno nostro, per Arnaldum de Stenebergh, & Petrum Fratrem ejus, nuper injustè facti: necnon & super reformatione dampnorum hujusmodi, per homines de Regno nostro, & Homines de potestate vestrâ, hinc indè datorum; recepimus, & ea, quæ in eisdem continebantur, intelleximus diligenter.

Super quibus vos scire volumus quòd, antequam dictæ Literæ vestræ ad nos venerunt, Mercatores de potestate vestrâ, quorum bona, occasione prædictâ, ad sectam Mercatorum de Regno nostro, arestata fuerunt, & nostri indè fuerunt concordati; & super hoc in Cancellariâ nostrâ recognitio hinc indè facta. A. D. 1317.

Quo ad alia, in dictis Literis vestris contenta, parati sumus, & erimus ea facere & complere, quatinus ad nos attinet, quæ ad mutuam Communionem, Pacem, & Commodum nostrorum Subditorum, & vestrorum, pertinere poterunt, & prout in omnibus justitia suadebit.

Dat. apud Notingham vicesimo octavo die Julii.

Litera a Comite Flandriæ, de Mercatoribus spoliatis.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pell.

MAgnifico Principi ac Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ, R. Comes Flandriæ salutem, & quicquid potest reverentiæ & honoris.

Cùm aliàs plories per nostras Literas vestræ supplicaverimus Magnificentiæ, ut de valore bonorum nostrarum Gentium, a vestris apud Crasdun, & apud la Rye in mari raptorum & spoliatorum, eis competens fierat restitutio: propter quod etiam quamplures, & plories, tàm Milites, quàm alios destinaverimus Nuncios, nostris tamen Gentibus de dictis dampnis sit restitutio nulla facta; set, ut nuper intellexerimus, tantum in dictis negotiis, vestris mandato, auctoritate & gratiâ, sit processum, quòd quamplures Malefactores forisfacti de Crasdun prædicti, occasione delicti ejusdem, tàm capti, quàm in vestrâ Prisioniâ sunt detenti, bonaque eorum saisita, & per vestros Justiciarios arrestata, panique multi apud la Rye, nostris Gentibus spoliati sunt, a dictis spoliatoribus restituti sunt; de quibus jam sic favorabiliter actis regratiamur, quanto plus possumus, vestræ Regiæ Majestati. A. D. 1317.

Iteratò eidem diligentiùs & attentiùs supplicantes, ut in dictis negotiis procedat, & procedere faciat tam acritèr & attentè, quòd dictis nostris Gentibus, de dampnis, sibi in præmissis, & locis prædictis, a vestris Gentibus sic irrationabiliter & horribiliter illatis, tàm in Vinis, Pannis, quam rebus aliis & mercimoniis, hac vice compatiens, fiat restitutio & satisfactio, prout decet; ita, si placeat, quod pro eisdem restitutionibus & satisfactionibus habendis, ad vestram Magnificentiam remittere non oporteat in futurum.

Scientes nos paratos ea facere, quæ vobis deberent merito complacere.

Crescat honor vester, & valeat in futurum.

Data anno Domini 1317. die Jovis post Festum Beatæ Mariæ Magdalenæ.

Dors.

Magnifico Principi ac Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ.

De Bullis, pro Archiepiscopo Cassellensi, expediendis.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanto desiderio quietem & tranquilitatem Regni nostri, & aliarum Terrarum, nostro Subditarum Dominio, affectatis, vestra demonstrat benigna Paternitas operibus manifestis, dùm, nostri consideratione, tales in Regno, A. D. 1317.

&

A.D. 1317. Edw. 2. & aliis Terris nostris, præsidere vultis Ecclesiis Cathedralibus Episcopos & Pastores, qui nobis sint utiles & fideles, & pro nobis ac populo, nostro commisso regimini, tranquillitatem & pacem desiderent efficaciter procurare.

Super eo siquidem, Pater Sancte, quòd, venerabilem Patrem, Willielmum, nuper Offoriensem Episcopum, Cancellarium nostrum Hiberniæ, Anglicum (quem morum probitas, probata fidelitas, vitæ Sanctitas, litterarum scientia, aliaque virtutum merita gratiosa reddunt multipliciter commendatum) nuper, de Ecclesiâ Offoriense, ad Ecclesiam Cassalensem nostri intuitu transtulistis, præficiendo ipsum in ipsius Ecclesiæ Cassalensis Archiepiscopum & Pastorem: & venerabilem Patrem, Fratrem Richardum de Ordine Minorum, similiter Anglicum, in dictæ Offoriensis Ecclesiæ Episcopum præficiendo, ipsumque faciendo in ejusdem Ecclesiæ Episcopum consecrari; vestræ Sanctitatis Clementiæ ad grates assurgimus quas valemus.

Et, quia idem Offoriensis Episcopus, ad nos accedens cum vestris litteris, non est diu, fidelitate nobis præstitâ ut est moris, Temporalia Episcopatûs ejusdem sibi per nos optinuit liberari; ita quòd prædictus Cancellarius noster, sic a dicto Episcopatu penitùs destitutus, & Archiepiscopatum prædictum adhuc nullatenus assecutus, sub spe vivit, biis diebus, de suis necessariis propinquos onerans & amicos, super translatione & præfectione prædictis vestræ benignitatis & munificentiæ litteras expectando, A. D. 1317. Edw. 2.

Vestræ Paternitati Sanctissimæ devotis precibus supplicamus quatinus,

Præfatum Electum, qui nostris jugiter intendit obsequiis, nec ab eisdem sine gravi dampno nostro se poterit absentare, super eo quod idem Electus, sic nostris servitiis præpeditus, se. pro prædicto negotio, vestro conspectui personaliter non præsentat, habentes, si placet, favorabiliter excusatum,

Nunciis & Procuratoribus ipsius Electi, quos pro prosecutione dicti negotii ad præsentiam vestram mittit, in eodem negotio favore propitium dignemini impendere, ipsosque cum celeritate debitâ ad præfatum Electum remittere super dicto negotio feliciter expeditos; ut dicta Cassalensis Ecclesia (quæ, per diutinam vacationem ejusdem, jam passa est diversimodè non modica detrimenta) per provisionem & industriam circumspectam prædicti Electi, feliciter respirare, & tàm in Spiritualibus, quàm in Temporalibus salubria suscipere valeat incrementa.

Super debitis, in quibus idem Electus in Romanâ Curiâ obligatur, tales sibi terminos, nostræ considerationis intuitu, concedendo & etiam statuendo, quibus debitâ illa commodiùs, & absque magno gravamine solvere valeat, ut tenetur.

Conservet, &c.

Dat. apud Notingham quarto die Augusti.

Litera ad Papam, de pacificando Metropolitanos Angliæ, super bajulatione Crucis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Affectamus ex intimis tranquillitatem & pacem inter venerabiles Patres, Dominos Cantuariæ & Eborum Archiepiscopos (quos in Regno nostro Angliæ Metropolitanos tantum optinemus) stabiliri; & eo ferventiùs, quo ipsorum consiliis & auxiliis in arduis negotiis, nos, & Regnum nostrum contingentibus, principaliter indigemus.

Cùm itaque, Pater Sancte, super bajulatione Crucis eorumdem, de Provinciâ unius in aliam tanta dissensiones & pericula hactenus evenerunt, quòd uno loco non poterant, propter multitudinem armatorum, eisdem, in ipsâ Crucis bajulatione, hinc indè assistentium, sine gravissimis animarum & corporum periculis convenire: Cujus prætextu, nostra, & Regni nostri negotia quamplurimùm fuerant retardata; & exindè, absque Laicorum exemplo pernitioso, dampna gravissima subsecuta: A. D. 1317.

Sanctitati vestræ omni affectione, quâ possumus, supplicamus quatinus, statum Ecclesiarum prædictarum considerantes, de aliquo remedio competenti, super ipsius Crucis bajulatione, pro Ecclesiarum prædictarum, & nostrâ, ac Regni nostri quiete, perpetuò, si bono modo fieri possit, vel saltim pro tempore nunc præsidentium Ecclesiis prædictis, dignemini, de vestræ plenitudine potestatis, salubriter ordinare.

Super ipso autem negotio, ac dictarum Ecclesiarum statu & dignitate, per Magistrum

A. D. 1317. Edw. 2.

Magistrum Johannem de Ros, vestri Sacri Palatii Auditorem, & Magistrum Adam Mirimuth, Clericos nostros, in Sacrosanctâ Curiâ Romanâ moram facientes, informari poterit vestra Sanctitas, quæ jura utriusque illæsa vult, ut novimus, conservare.

Ad regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ Altissimus vos conservet.

Dat. apud Notingham. 6. die Augusti.

De alloquendo Episcopum Fernensem, de eo quod Scotis adhæsit.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 24. dor.

REX, dilecto & fideli suo, Rogero de Mortuo Mari, Custodi Terræ suæ Hiberniæ, salutem.

Quia datum est nobis intelligi quòd Adam Fernensis Episcopus, Machinans exhæredationem nostrum in Terrâ prædictâ, in adventu Edwardi de Brus ad partes illas, sibi, & postmodum Roberto de Brus, Frati suo, in adventu suo ibidem, eorúmque complicibus, Proditoribus nostris, contra Ligeantiam suam, & debitum fidelitatis suæ, nobis præstitæ, proditionaliter adhæsit, in Consiliis & aliis communicando cum eisdem, subveniens eis de Victualibus, & aliis sibi necessariis, necnon armaturis, & hominibus ad arma; mittendo ad præfatos Inimicos nostros Fratrem suum, per quem informabantur super statu partium prædictarum.

Nos, præmissa, si taliter perpetrata fuerint, nolentes sub dissimulatione pertransire, vobis mandamus quòd, habitâ indè cum Concilio nostro partium illarum avisamento pleniori, præfatum Episcopum coram vobis, ad certum diem, quem ad hoc duxeritis præfigendum, modo debito venire, & super præmissis alloqui faciatis.

Et, si ipsum Episcopum indè culpabilem, vel notoriè suspectum inveneritis, tunc ulteriùs facietis quod de Concilio nostro vobis videritis fore faciendum.

Et nichilominus nos indè, simul cum Consilio & avisamento vestro, & Concilii nostri dictarum partium, distinctè & apertè, sine dilatione aliquâ, reddatis certiores; ut, sic certiorati, ulterius faciemus, quod de Consilio nostro fore viderimus faciendum; & remittatis nobis hoc breve.

Teste Rege apud Notingham. 6. die Augusti.

Per ipsum Regem & Concilium.

De recipiendo Scotos, ad pacem.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Scot. 11. E. 2. m. 17.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Andreæ de Hartcla, pleniùs confidentes, recipiendi ad pacem & fidelitatem nostram omnes illos de Scotiâ, qui ad pacem & voluntatem nostram venire voluerint (exceptis illis qui pro Feloniis Regnum nostrum Angliæ abjurârunt, vel ab eodem Utlagati sunt secundum legem & consuetudinem Regni) tenore præsentium plenam ei dedimus potestatem.

In cujus rei Testimonium, &c. quamdiù nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Notingham. 7. die Augusti.

Per breve de privato Sigillo.

Litera Comitis Flandriæ, ad purgandum Burgenses de Ypra.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pell.

EXcellentissimo ac potenti Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ, Robertus, Comes Flandriæ, salutem, cum omni reverentiâ & honore.

Cùm intellexerimus quòd nonnulli ex parte vestrâ imposuerunt, & imponant nostris Burgensibus de Yprâ, quòd ipsi, vel aliqui eorumdem (durante Guerrâ inter Illustrem Principem Dominum Regem Franciæ & suos ex unâ parte, & nos & nostros ex aliâ) violentias, & injurias intulerunt Gentibus vestris, rapiendo & expoliando bona sua in Navi, & ipsas interficiendo, & alias molestando:

Vestræ Regiæ Majestati notum facimus per præsentes, & hoc bonâ fide testificamur quòd nunquam scivimus, intelleximus, nec dici audivimus quòd dicti nostri Burgenses de Yprâ, seu aliqui eorumdem Gentibus vestris, seu aliquibus earum aliquas injurias & violentias

A.D. 1317. Edw. 2. lentias intulerunt: seu rapinam & expoliationem de bonis suis in Mari fecerunt; nec in præmissis Auxilium, Consilium, seu Favorem, aut aliquam Contributionem præstiterunt.

Rogantes vestram Regiam Majestatem, quatenus prædictos nostros Burgenses, & quemlibet eorum, habeat super sibi impositis excusatos & purgatos. A.D. 1317. Edw. 2.

In cujus rei Testimonium Sigillum nostrum præsentibus literis duximus apponendum.

Dat. Anno Domini 1317, in die Veneris, post Festum beati Laurentii.

Ad Regem Franciæ, de Nave, per Ducem Britanniæ arestata, dearestanda.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 22. d. EXcellentissimo Principi & Domino, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ illustri, Fratri suo carissimo, Rex, &c. salutem, & prosperos, ad vota, successus.

Cùm, dilectus nobis, Johannes Godwyne, de Brugewauter Mercator, quandam Navem suam, per quosdam servientes suos, usque Burdegaliam, pro Vinis, usque partes Regni nostri ducendis, misisset:

Ac quidam Mercatores de Rothomago, tunc apud Burdegaliam existentes, Navem prædictam a dictis servientibus, ad Vina & alia bona diversa, usque Rothomagum ducenda, frettassent, & ipsam Navem ibidem cum Vinis & bonis prædictis duci fecissent:

Nobilis Vir Dux Britanniæ, ut dicitur,

Asserens se, de mandato vestro, potestatem habere arestandi omnes Naves de Regno nostro, infra Regnum & potestatem vestram venientes, occasione quarumdam transgressionum, hominibus de dicto Ducatu Britanniæ per aliquos de Regno nostro, ut dicitur, factarum,

Dictam Navem præfati Johannis, ac quædam Vina ipsius, in eadem Navi inventa, ad valentiam Centum Librarum Sterlingorum, & quosdam de servientibus suis, in ipsa Navi existentibus (quamquam idem Johannes & sui de trangressione prædictâ immunes existant, prout idem Johannes paratus est coram vobis, ut dicit, rationabiliter edocere) apud Rothomagum fecerat arestari, & ea ibidem detineri facit arestata, in ipsius dispendium non modicum & jacturam, sicut per ipsum Johannem nobis pleniùs est suggestum; super quo nobis cum instantiâ supplicavit, ut ei de remedio congruo providere dignaremur. A.D. 1317.

Nos igitur, præfato Johanni, sicut & cæteris de Regno nostro, volentes in suis oppressionibus subvenire, excellentiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus negotium prædictum, si placet, diligentius attendentes, eidem Johanni, super dearestatione Navis, Bonorum, & Servientum suorum prædictorum, nec non restitutione eorumdem, ac dampnorum quæ eâ occasione sustinuit, jubere dignemini debitum fieri ac festinum Justitiæ complementum:

Nos enim quibuscumque, de Regno & potestate vestrâ, de injuriis sibi per nostros illatis, coram nobis conqueri volentibus, parati sumus, & erimus plenam Justitiam exhibere:

Et, quid in hac parte facere duxerit vestra Celsitudo, nobis rescribere velit per præsentium portitorem.

Dat. apud Lincolniam, 21. die Augusti.

De transactis hinc inde Tractatu cum Roberto de Brus.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Ex Scedula. ECCE! Sanctissime Pater, & Domine, quod, post confectionem præsentium, a dictis Nunciis nostris, quos in Scotiam præmiseramus, accepimus; nam, postquam locuti fuerunt cum Domino Roberto de Brus, eique proposuerant eâ, quæ per nos eisdem imposita fuerant proponenda, prudenter ordinaverunt inter se, quòd eorum alter, qui securiùs poterat, propter viarum discrimina, ad nos cum paucis rediret velociter: Et alter, cum aliâ familiâ, per viam securiorem, licet prolixiorem, ad nos prosequeretur maturiùs iter suum. A.D. 1317.

Rediens igitur dictus Corbaniensis Episcopus ad nos velociter, retulit quòd, licet cum multâ difficultate & cautelâ, finaliter tamen ipse & Magister Aymericus, tanquam Nuncii nostri, intrave-

A. D. 1317. tunt Scotiam eum ipsius Domini Roberti licentiâ & conductu, ejúsque præ-
Edw. 2. sentiam adierunt; qui eos libenter & gratiosè vidit, & diligenter audivit omnia illa, quæ pro parte nostrâ eidem, ejusque Concilio proponere habuerunt.

Ipse verò Dominus Robertus, tanquam prudens, consultatione habitâ super propositis, eisdem Nunciis Summariè sic respondit; quod pacem bonam, firmam, & perpetuam desiderabat habere, & quòd hanc affectuosè requitebat per nos, & per quoscunque alios procurati:

Item, Quòd non poterat determinate respondere, an deberet nobiscum habere colloquium, vel non, quousque haberet Concilium suum totum Congregatum, & alios Barones de Regno, sine quorum Consilio & assensu non determinaret, nec firmaret nobiscum loqui, quamdiu sibi, racendo Titulum Regium, sub Gubernatoris titulo scriberemus: Et quia Concilium suum, ut asseruit, & Barones sui erant dispersi in diversis partibus & remotis, propter quod dixit se eos ad dictum Concilium habendum non posse brevi tempore Congregate, accepit terminum ad respondendum dictis Nunciis nostris, *utrum nobis, sub tali titulo S. Gubernatoris sibi scribentibus, loqui deberet*, Festum Sancti Michaelis proximò affuturum.

Item, Respondit quòd, quia non scribebatur sibi, ut decebar, S. sub titulo Regio, non habebat Litteris nostris, quas eidem per dictos miseramus Nuncios, aliquid respondere; nam plures, ut dicebat, erant Roberti de Brus, qui, unà cum aliis Baronibus, Regnum Scotiæ gubernabant: propter quam causam, licer Sanctitatis vestræ Patentes Litteras, exhortatorias ad pacem, & nostras apertas, quas eidem per dictos nostros Nuncios miseramus, reverenter viderit, & legi fecerit coram se; nichil tamen voluit respondere, nec nostras clausas Litteras, propter defectum rituli Regii aperire, eo quòd asserebat sibi non esse directas.

Consiliarii vero ipsius Domini Roberti, quos tunc secum habebat, dictis nostris Nunciis clarè dixerunt, quòd, si sibi scripsissemus ut Regi, nos libenter & celeriter vidisset, & tractâsset nobiscum de verâ & bonâ pace habenda.

Propter silentium istius Tituli Regii exclusus fuit unus de Cursoribus Sanctitatis vestræ, Jucobinus nomine (qui Litteras Coronationis vestræ portabat Prælaris) ab ingressu in Scotiam amodò per tres menses, vel circa, quibus expectavit, nec umquam potuit habere ingressum, nec adhuc potest; A. D. 1317.
nam, dum prius dicti Nuncii nostri ipsum Edw. 2.
secum duxissent in Scotiam, sub certâ fiduciâ obtinendæ licentiæ, quam etiam ab eodem Domino Roberto, in ipsius Cursoris præsentiâ, cum instantiâ petiverunt, nichil respondet, set cum quadam mutatione faciei eam silendo negavit: & dum petetent dicti Nuncii a quibusdam Secretariis ipsius Domini Roberti, quare hoc esset? Responsum est eis, quòd hoc erat quia dictæ Coronationis Litteræ eidem directæ non fuerant, ex hac solâ causâ, videlicet, ne Titulus sibi Regius scriberetur.

Item, dum prædicti Nuncii nostri, in præsentiâ ipsius Domini R. & Concilii ipsius, juxta tenorem Litterarum vestrarum, & sicut eisdem imposueramus, Sanctitatem vestram super obmissione dicti Tituli prudenter & rationabiliter excusarent, dicentes, inter alia, quòd non consueverat Mater sua, pendentibus causis, aliquod dicere, vel scribere, per quod posset aliquid cum præjudicio partis alterutrius immutari: Et, super hoc, vestræ Sanctitatis Literas ostendendo, respondit quòd, si Pater suus & Mater sua nolebant generare præjudicium alteri parti, eum Regem vocando, non videbatur sibi quod deberent sibi generare præjudicium, pendente adhuc causâ, eidem Regium titulum auferendo; præsertim qui & Regni possessionem obtinet, & Regium Titulum in toto obtinet Regno, & sub Regio Titulo Reges, & alii Mundi Principes sibi scribunt; addens quod in hoc sibi videbatur, quod Pater & Mater sui partem aliquam inter Filios assumpsissent: addidit etiam quòd, si dicti Nuncii nostri tales Litteras, & sub tali Titulo aliis Regibus detulissent, fortè aliud habuissent responsum: omnia tamen prædicta dicebat dictis Nunciis lætâ facie & amicabili vultu, semper, ut asserunt, ad Patrem & Matrem debitam reverentiam ostendendo.

Item, Requirentibus dictis nostris Nunciis ut cessaret interim a dampnis inferendis, & ab aliis novitatibus faciendis, prout imposueramus eisdem: respondit, se hoc nullo modo facere posse absque Consilio & assensu dictorum Baronum; & quia cotidiè, ut asserebat, in dictis partibus Regni, contra Gentem suam, & bona ipsarum, fiebant per Anglicos multæ noxiæ novitates,

Ex hiis Apostolica providentia potest advertere, quòd, usque ad dictum Festum Sancti Michaelis, nichil

A.D. 1317. Edw. 2. nichil cum Scotis tractate possumus de Principali pacis negotio, pro quo sumus; & tunc etiam, an nobiscum, rebus sic se habentibus, loqui & tractare velit, totaliter ignoramus.

Dubitant enim dicti Nuncii nostri per ea, quæ ibidem existentes senserunt, quòd in termino assignato responsionem habebimus negativam; pro eo quod, si idem Dominus Robertus nobis, eisdem aliter non scribentibus, loqui vellet, vel saltem se velle ostenderet, Barones & Concilium contradicerent; pro eo quòd informati videntur communiter, subtractionem Tituli Regii esse per Anglicos, in Scotorum vituperium procuratam; quæ quidem informatio videtur, ut asserunt, a Curiâ processisse; & ideò multorum cordibus fortiùs inhæret, licet dicti nostri Nuncii, efficacibus indiciis, studuerint dictum Dominum Robertum, & alios, qui secum erant, ad oppositum informare. A.D. 1317. Edw. 2.

Desperant etiam dicti Nuncii nostri quòd Litteræ procurationum nostrarum in Scotiâ mitti possint, vel indè aliquid de dictis Procurationibus ad nos mitti (nisi aliter scribatur eidem, quàm Scriptum fuerit usque modo) propter indignationem Scotorum, quam ex informatione conceperunt prædictâ,

Hæc autem, Sanctissime Pater, & Domine, sic diffusè & seriosè significare curavimus, ut decernat Sanctitatis vestræ providentia, & mandet quid super hoc facere debeamus; nè fortè, ex ignorantia, obmittamus, vel etiam faciamus aliquod, quod posset effectum tanti negotii inpedire.

Dat. Dunolmiæ, 7. die Septembris.

Ad Papam, de Cardinalibus per Robbatores Spoliatis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dolenter audivimus, &, inmensâ cordis amaritudine, vestræ Clementiæ cogimur nunciare, qualiter, Venerabiles Patres, Dominus Gaufelinus, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbiter, & Dominus Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diaconus, Cardinales, nuper à Civitate Eborum versus Civitatem Dunolmensem, ut Commissa eis à vestrâ Sanctitate explerent negotia, secedentes,

Ac volentes solempniis Consecrationis, venerabilis Patris, Lodowici Dunolmensis Electi (quæ die Dominicâ in Festo translationis Sancti Cuthberti, videlicet, quarto die instantis Mensis Septembris, disposita fuerant celebrari) ad instantem requisitionem ipsius Electi, & suorum, interesse,

Habentésque in Comitivâ suâ eundem Electum, & Nobilem Virum, Dominum Henricum de Bello Monte, Fratrem suum, ac plures alios Nobiles & Magnates,

Die Jovis præcedente, videlicet, primo die dictæ Mensis, obvios habuerunt quosdam Robbatores, qui a quâdam silvâ, quasi horâ primâ illius diei, distante a Villâ de Derlington per sex vel septem Leucas, egredientes in magnâ multitudine, more guerino in dictos Patres, & cæteros existentes in eorum Comitivâ, gravem & enormem fecerunt insultum, ipsósque tandem hostiliter ceperunt, & bonis suis omnibus, quæ apprehendere poterant, spoliarunt: A.D. 1317.

Et, post hæc, eosdem Cardinales, cum familiis suis, sic spoliatos & nudos, absque corporum læsione, divinâ eos Clementiâ protegente, permiserunt abire; qui se ad dictam Civitatem Dunolmensem transtulerunt: dicto quoque Electo, & Fratre suo, cum suis, in ipsorum Robbatorum captivitate retentis.

Cùm autem rumor, de perpetratione tam horribilis & inauditi sceleris, ad nos (qui tunc in loco eramus distanti, pro disponendis negotiis, Guerram nostram Scotiæ tangentibus) pervenisset, nostrum graviter percellens auditum, acriùs viscera sancians, & dolore præcordia dirè pungens, cæteris prætermissis, accessimus ad Civitatem Eborum, & ibidem ad nos diversos Proceres & Magnates convocari disposuimus ex hac causa; quorum Consilio, ad vindicandum tantas, & tam enormes, Deo & Sanctæ Ecclesiæ illatas, injurias, sic festinabimus debitæ ultionis excercere rigorem, quòd, pœnæ formidine, cohibebuntur deinceps manus temerariæ a commissione tantorum facinorum, quos Dei reverentia non cohercet.

Et nichilominus, pro indempnitate dictorum Patrum & suorum, ut eis ablata restituantur, faciemus quicquid poterimus; ita quòd, concedente Domino, conservabuntur indempnes.

De nominibus etiam dictorum Robbatorum,

A. D. 1317. Edw. 2.

batorum, suorum Complicum, & Fautorum inquiri cum exactâ diligentiâ faciemus, & vobis eadem nomina non tardabimus destinare, ut contra eos, si libeat, severitatem Canonum, contra hujusmodi Sacrilegos editorum, exerceri, ad ipsorum confusionem perpetuam, jubeatis.

Conservet vos, &c.

Dat. apud Eborum, 10. die Septembris.

Ad Papam, pro Electo Eborum.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Anxietatis aculei dirè nostra pungunt præcordia, & dolore viscera sauciantur, dùm, venerabilem Eborum Ecclesiam, Sedem Metropolitanam (quæ, a suæ fundationis initio, amplis possessionibus & divitiarum copiis habundabat) tanto tempore viduatam conspicimus; ipsiúsque Possessiones & Jura, per Inimicorum potentiam, usurpata & devastata, ipsam periculis variis & calamitatibus expositam, ob Pastoris carentiam, non sine cordis amaritudine intuemur.

Quis enim tantæ Ecclesiæ desolationi non compatitur? Quis deformitatem & diminutionem non deplorat, quæ tot sub alis suis educavit Filios & provexit, &, sicut vestra novit Benignitas, multorum prospexit indigentiæ, & ad gradus quoslibet Ecclesiasticos sublimavit?

Nec minus, prædilecti Clerici nostri, Magistri Willielmi de Melton, Electi Ecclesiæ supradictæ, Angustiis & mæstitiâ condolemus; qui,

Licet ob ipsius industriæ & fidelitatis magnitudinem, & innocentis vitæ puritatem (super quibus non solùm a Genitore nostro, cujus adhæsit obsequiis, & nobis, set ab omnibus, etiam magnis & pusillis Regni nostri, meruit commendari) a suis confratribus, dictæ Ecclesiæ Canonicis, quasi irreprehensibilis reputatus, Electus concorditer extitisset eâ precipuè intentione, ut præfatæ Ecclesiæ recuperaret deperdita, & habita conservaret,

Per quorumdam tamen objectiones, seu oppressiones voluntarias (quæ profectò, si culpam ipsius Electi nostri arguant, carent, ut credimus, primordio veritatis) quod mæsti referimus, non sine gravi dictæ Ecclesiæ detrimento, repulsam passus est hactenus, nec potuit finaliter expediri.

Verùm, Pater Sancte, quia dictus Electus, advertens providè quæ iminent ipsi Ecclesiæ, per ipsius vacationem tàm prolixam, prompta pericula, lites execrans, ac volens dicta pericula declinare, jus, quod sibi competiit ex Electione prædictâ, jam, ut didicimus, in Sacras manus vestras liberè resignavit, se vestræ totaliter gratiæ submittendo; sicque jam dictæ Ecclesiæ provisio, sublatis quibuslibet altercationibus, in vestrâ dispositione purè consistir.

Nos, & si pluries, ante hæc tempora, vestræ Clementiæ cordis nostri desiderium, Litteris & Nunciis, fecerimus diligenter exponi quoad provisionem Ecclesiæ prælibatæ; vestraque innata benignitas nobis aliàs rescripserit consolando, quod pro dicti Electi expeditione festinâ, nostræ intercessionis obtentu, quæcumque justè possetis perquirere, volebatis oportuna remedia & promptis affectibus apponere perquisita; ex quo nobis consolationis materiam, spémque indubiam, de promotione dicti Clerici nostri tribuistis,

Ut multiplicata intercessio intentionem nostri desiderii luculentius attestetur, vestræ beatitudini toto cordis ac mentis affectu supplicamus, quatinus, præmissis & aliis circumstantiis, quas præsentes dies nostri, bellis & scandalis undique involuti, pensari suadent, paternâ sollicitudine meditatis, dignemini præfatæ Ecclesiæ mederi langoribus, dictúmque Clericum nostrum in ipsius præficere Antistitem & Pastorem, de speciali gratiâ vestræ Apostolicæ dignitatis; ipsúmque cum celeritate, quâ vestra decreverit Sanctitas, ad multorum consolationem, remittere feliciter expeditum.

Firmam etenim, Pater Sancte, de ipsius industriâ & circumspectione fiduciam optinemus, quòd, si ejus humeris, per vestram providentiam, impositum fuerit dictum onus, viriliter aget in Domino, &, ab eo resumptis viribus, pro reformatione statûs dictæ Ecclesiæ efficaciter laborabit.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 10. die Septembris.

Pro

A.D. 1317. Edw. 2. | A.D. 1317. Edw. 2.

Pro eodem Electo.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Ibid.

PAPÆ Rex, &c.

Anxietatis aculei, *&c. ut supra usque ibi*;

Verùm, Pater Sancte, quia dictus Electus, advertens providè quæ iminent dictæ Ecclesiæ, per ipsius vacationem tàm prolixam, prompta pericula, & ea desiderans declinare: dicti etiam oppositores pro parte suâ, ut finis tàm dilato negotio imponatur, jam, ut didicimus, vestræ se dispositioni, super dictis objectionibus, totaliter submiserunt; A.D. 1317.

Nos, etsi pluries, *&c. ut supra de verbo ad verbum.*

Dat. ut supra.

Ad Archiepiscopum Maguntinum, de Credentia.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 20. dor.

REX, Venerabili in Christo Patri, Domino P. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Maguntino, Sacri Imperii per Germaniam Archicancellario, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Accessit ad nos Johannes, lator præsentium, cum Literis vestris de Credentiâ, & nobis ex parte vestrâ aliqua exposuit in secreto, quæ benignè audivimus, & ponderavimus ut decebat.

Verùm, quia negotii illius Ordinem, venerabili Patri, Waltero Cantuar. Archiepiscopo, per vestras literas, ut intelleximus, seriosiùs explanâstis, nos eidem Archiepiscopo nostram super hoc indicavimus voluntatem, vobis per eundem literatoriè, vel per Nuncios exponendam. A.D. 1317.

Quocirca Paternitatem vestram rogamus & requirimus ex affectu, quatinus hiis, quæ dictus Pater vobis per Nuncios, seu literas intimabit, fidem velitis credulam adhibere.

Dat. apud Eborum decimo die Septembris.

De Discordiis, inter Barones Quinque Portuum, & Flandrenses, reformandis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 21. d.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flaudriæ, Amico suo carissimo, salutem cum dilectione sincerâ.

Nobis, pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ agentibus in partibus borialibus Regni nostri, rumor innotuit, hiis diebus, quòd inter Barones & Homines nostros Quinque Portuum ex parte unâ, & Gentes vestras ex alterâ, quædam dissentiones & discordiæ suscitantur, ex quibus tædio afficimur in immensum.

Et, quia inter Subditos nostros & vestros pacem & concordiam, super quibuscumque discordiis & contentionibus, reformari cupimus & foveri, misimus, venerabiles Patres, W. Cantuariensem Archiepiscopum, & Johannem Eliensem Episcopum Thesaurarium nostrum, ad Barones & Homines nostros Quinque Portuum prædictorum, ad inhibendum eis & districtè præcipiendum, ex parte nostrâ, nè ipsi hominibus ac subditis vestris de Flandriâ dampnum, aut gravamen aliquod, ex aliquâ causâ, inferre præsumant sub gravi forisfacturâ nostrâ, quam ipsos incurrere volumus, si hujusmodi inhibitioni & præcepto contempserint obedire. A.D. 1317.

Vestram igitur Amicitiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus consimilem inhibitionem & præceptum vestris subditis faciatis, ne ipsi subditis nostris quibuscumque per Terram, vel per Mare, dampnum aliquod inferant seu gravamen.

Et ut, super dissensionibus & discordiis prædictis, inter nostros & vestros subditos hinc indè perpetua pax & concordia reformantur, quosdam de vestris, cum sufficienti potestate tractandi de dampnis, hinc inde datis, & ea pacificandi, pacemque perpetuam reformandi, ad partes Angliæ, si placeat, transmittatis: & nos, ad inquirendum de dampnis prædictis, & ad plenam & celerem justitiam inde dampna passis exhibendam, quosdam fideles nostros in brevi proponimus assignare.

De pannis verò, Vinis, & aliis Bonis, & Gentibus vestris, per Gentes

A. D. 1317. Edw. 2. tes nostras apud Crasdoum, & la Rye (sicut vestræ continent Literæ, quas nobis Magister Johannes Boerlike, Villæ Ypren Clericus, exhibuit) spoliatis, vel ipsorum æstimatione, quatinus per processum, inde habitum, vel de novo, si necesse fuerit, habendum, dampna, dictis Gentibus vestris illata, constare poterit esse clara, restitutionem, vel aliam satisfactionem competentem, juxta rogatum vestrum, fieri faciemus; ita quod ex hoc, per Dei gratiam, merito reputabitis vos contentos.

Præterea, quia Inimici nostri Scoti nituntur, ut accepimus, quantum possunt, cum vestris Subditis Colligationes facere ac inire; ac Homines, Armaturas, & Victualia de Terrâ vestrâ, pro ipsis contra nos & fideles nostros confortandis & muniendis, extraere;

Vestram benevolentiam, de quâ confidimus, rogamus specialiter, & ex corde, prout aliàs recolimus vos rogâsse, quatinus amorem & concordiam, inter nostros Progenitores & vestros, a longis retroactis temporibus habitos & servatos (quos inter nos & vos cupimus inviolabiliter observari) cum diligentiâ debitâ ponderantes, districte, & sub gravi forisfacturâ, vestris velitis injungere subditis, ne ipsi dictis Inimicis nostris, de Victualibus, Armaturis, seu aliis necessariis, Succursum aliquem faciant aut solamen: nec cum ipsis aliqualiter communicent de eisdem; ita quod ex hoc amor & concordia prælibati inter nos & vos, nostrosque & vestros subditos, hinc & inde, foveantur & manuteneantur strictiùs & inviolabiliùs in futuro. A. D. 1317. Edw. 2.

Quid autem, super præmissis, vestram facere decreverit providentia circumspecta, nobis rescribere velitis per præsentium portitorem.

Dat. apud Eborum decimo tertio die Septembris.

De Custumis, a Clericis conjugatis exigendis.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 17. d. REX Constabulario suo Burdegalensi, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Ex insinuatione, dilectorum & fidelium nostrorum, Consulum & Universitatis Civitatis Agenni, intelleximus quòd quidam Clerici conjugati, Mercatores, & alii, vina venalia ad Villam Burdegalensem frequenter adducunt, & nos ibidem debitis Coustumis defraudare multipliciter machinantur; prætendendo se, tanquam Cives Civitatis prædictæ, Libertatibus & Immunitatibus ejusdem Civitatis gaudere debere; licet in supportandis omnibus, dictæ Civitati incumbentibus, non communicent in aliquo cum eisdem; &, quod deterius est, aliorum vina quandoque advocant sua esse, ut sic libere custumentur.

Nos, advertentes non esse consonum rationi quod hujusmodi Clerici conjugati, qui de vinis hujusmodi negotiantur, seu mercandizant, a præstatione Custumarum, quas alii Mercatores solvunt de Vinis suis, excusentur, & præcipue ubi aliorum Vina advocant esse sua; A. D. 1317.

Vobis mandamus quòd, habita ad hoc consideratione, ab hujusmodi Clericis conjugatis, Mercatoribus de Vinis, per ipsos ad dictam Civitatem adductis, causâ Mercimonii excercendi, sicut a cæteris Mercatoribus, Custumam prædictam modo debito exigatis (si videatur vobis id posse fieri sine tumultu) secundum Foros & Consuetudines partium earumdem: providentes quòd alii Clerici, qui Mercatores non sunt, & propria Vina sua ibidem vendunt, & qui a præstatione Custumæ prædictæ immunitatem habere debent, virtute privilegii Clericalis, aliorum Vina non advocent tanquam sua, & quod, qui super hoc culpabiles inveniri contigerit, debite puniantur.

Dat. apud Eborum decimo sexto die Septembris.

Per ipsum Regem.

De Proclamatione facienda super deprædatione Cardinalium.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 21. d. REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Ex relatu accepimus plurium, quod, prætextu deprædationum & excessuum, per quosdam, iniquitatis filios, & pacis nostræ perturbatores, venerabilibus Patribus, Gaucelino Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono Cardinali, A. D. 1317.

A. D. 1317. Edw. 2. nali, & aliis, in eorum Comitivâ existentibus, nuper apud Acbe, infra libertatem Episcopatûs Dunelmensis, inhumaniter factorum, quamplures de Comitatu tuo turbantur plurimùm & terrentur:

Nos, quietem & tranquilitatem omnium de dicto Regno nostro, ut securiùs & tranquilliùs sub nostro Regimine vivere valeant, corditer affectantes, tibi præcipimus quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, ubi videris expedire, publicè sine dilatione proclamari, & omnibus & singulis intimari facias ex parte nostrâ, quod nos, cum Proceribus & Magnatibus Regni nostri, & cæteris de Concilio nostro, talem punitionem dictorum Malefactorum fieri, ac excessus (si qui per Ministros nostros, seu aliquos de hospitio nostro, per captionem bonorum suorum, seu alio modo indebitè facti fuerint) corrigi & emendari, ac indè satisfieri in brevi, concedente Domino, faciemus: A. D. 1317. Edw. 2.

Quòd, sublatis quibuslibet timore & terrore, pax nostra ubique conservabitur illæsa, ad honorem Dei, & nostri, & utilitatem totius Populi Regni nostri; ita quod idem Populus noster ab injuriis & oppressionibus, mediante justitiâ, defendetur.

Teste Rege apud Eborum vicesimo die Septembris.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Dearestandum, si qui fuerint arestati, de adhærentibus Comitis Lancastriæ.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 25.

REX, dilectis & fidelibus suis, Adomaro de Valentiâ, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo suo carissimo, & Humfredo de Bohun, Comiti Hereford & Essex, salutem.

Cùm, propter ardua negotia, nos, & statum Regni nostri tangentia, jam ordinaverimus Parliamentum nostrum tenere, apud Lincolniam, in Quindenâ Sancti Hilarii proximò futurâ, ac, ad vestram, & aliorum Magnatum de Concilio nostro requisitionem, pro bono pacis & concordiæ confovendæ, concesserimus quòd, dilectus Consang. & fidelis noster, Thomas Comes Lancastriæ, Gentes suæ, & omnes de Familiâ & Retentione suâ, salvò & securè, per totum Regnum & Potestatem nostram, quo voluerint, divertere se possint, & quod nulla Arestatio, ob aliquam causam præteritam, super ipsos, vel bona sua, per Nos, vel Ministros nostros quoscumque, fiat quomodolibet citra Quindenam prædictam, set omnia interim in pace remaneant: A. D. 1317.

Nos, de fidelitate & circumspectione vestrâ plenam fiduciam optinentes, Dearestandi, Quietandi, & deliberandi omnes & singulos de Gentibus dicti Comitis, ac de Familiâ & Retentione suâ, quos ob aliquam causam præcedentem arrestari, occasionari, seu gravati contigerit quoquo modo, plenam vobis, & alteri vestrûm, tenore præsentium, concedimus potestatem.

Damus autem omnibus & singulis Ballivis & Ministris nostris in mandatis, quod vobis, & alteri vestrûm in præmissis pareant & intendant, quotiens & prout eis scire feceritis ex parte nostrâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo quarto die Septembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Protectione, pro Magistro Rigaldo, Nuncio Sedis Apostolicæ.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 26.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm, Sanctissimus Pater, Dominus Johannes, Divinâ Providentiâ, Papa vicesimus secundus, dilectum nobis in Christo, Magistrum Rigaldum de Asserio, Canonicum Aurialensem, & Juris Civilis Professorem, ad partes Angliæ, Hiberniæ, & Walliæ, tanquam Nuncium ejusdem Papæ ac Sedis Apostolicæ specialem, destinaverit pro diversis eorumdem, Papæ & Sedis, negotiis inibi prosequendis & excercendis: A. D. 1317.

Nos eundem Rigaldum, ob reverentiam dicti Patris, favore benivolo prosequentes, suscepimus ipsum, ac Subcollectores,

A.D. 1317. Edw. 2. collectores, & Ministros suos (quos sub se deputare voluerit ad negotia illa prosequenda & facienda) Homines, Res, & Bona sua in protectionem & defensionem nostram, necnon in salvum & securum conductum nostrum.

Et ideo vobis mandamus quòd eidem Rigaldo, Subcollectoribus, seu Ministris suis, per ipsum ad præmissa facienda deputatis seu deputandis, in dictis negotiis prosequendis & exercendis, seu Hominibus suis, in personis, rebus, aut bonis suis, non inferatis, seu ab aliis, quantum in vobis est, inferri permittatis injuriam, &c.

Etsi quid eis, &c. faciatis emendari; A.D. 1317. Edw. 2. dum tamen, in dictis negotiis exequendis, se habeant prout alii Nuncii dictæ Sedis hactenus rationabiliter se habere consueverunt, & aliqua nobis, seu Regno nostro præjudicialia non attemptent.

In cujus, &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Eborum vicesimo quarto die Septembris.

Quod Comes Lancastriæ, & sibi adhærentes, secure se divertant infra Regnum.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pa. 11. E. 2. p. 1. m. 34. LE Roi as Baillifs, Ministres, & touz ces feaux & leaux, as quex cestes presentes lettres vendront, salutz.

Come, pur grosses bosoignes, touchantes nous & nostre roialme, coms Ordine nostre Parlement a tenir, a Nicole, a la quinzeine de Seint Hillair preschein a venir, por avor y conseil & avisement de noz Prelatz, & de nostre chare Cosin le Counte de Lancastr, & de noz autres grauntz, sur le bon estat & government de nostre Roialme, & sur ascunes mustraunces, a nous faites par, noz chiers & fealx, Monsieur Aymer de Valence Counte de Pembrok, & Monsieur Humfrei de Bohun Counte de Hereford & d'Essex, por bien de Pees, & bon acord norir,

Eoms graunte qui touz les gentz le dit Counte de Lancastr, & touz ceaux de sa mesnie, & de sa retenance, & fees alieetz, & leur gentz, oue leur biens, peussent sauvement & seurement, par tot nostre Roialme & nostre poer, queu part qil voillent, aler & demorer; & qui nul arest, par nule cause, fete avant la confection de ceste lettre, sur eux, ne sur leur biens, terres, ne tenementz par nous, ne par nul de noz Ministres, soient faites, tanqui a la quinzeine avantdite, n'en tot le tenps duront le dit Parlement: & qui totes choses, eux tochantes, endemetres remaignent en Pees; mes qui les choses, A.D. 1317. qui devient estr redrestes en Parlement, adonqui soient redresces; & les choses, tochantes la commune ley, par la ley du Roialme soient aillors redresces.

Et, si par aventure aveigne qui ascun, ou ascuns de eux, ou leur biens, par enchesun de nule cause, sicome est sufdit, soient arestutz, empeschez, molestez, ou grevez par nous, ou nul de noz Ministres, voloms qui tieux arestz & attachementz, empeschementz & grevances, par les ditz Countes, de Pembrok & de Hereford, ou par l'un de eaux, ou par ceaux, ou celi, as queux, ou a qi les ditz Countes, ou l'un de eux averont, ou avera a ce done poer par leur lettres, ou par les lettres l'un de eaux patentes, a les queux sur ce avoms done noz lettres patentes, jountement & severalment, a desarester, & sanz delai eux, & leur biens, & leur terres delivérer issint qui, dedeinz le susdit tenps, nuls des gentz le dit Counte de Lacastr, nes gentz de sa mesne, ne de sa retenance, ne nul de ses alliez soient empeschez, arestaz, neu quereles, molestez, ne grevez, durant le dit tenps, encountre la forme susdite.

En tesmoignance de quele chose, &c.

Don. a Everwyk le 26. jour de Septembr.

Per ipsum Regem. *Duppl.*

De inhibitione Torneamenti.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 20. d. REX Vicecomiti Northamptoniæ, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quòd statim, visis præsentibus, in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, ubi expedi- A.D. 1317. re videris, per totam Ballivam tuam, publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi facias, nè quis, cujuscumque statûs seu conditionis existat,

sub

A. D. 1317. Edw. 2. sub forisfacturâ omnium, quæ versus nos forisfacere poterit, Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, aut aliqua alia facta armorum alicubi, infra Regnum nostrum, nisi pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, excercere præsumat, sine nostrâ licentiâ speciali:

Et, si quos, post hujusmodi Proclamationem & Inhibitionem, inveneris aliqua hujusmodi facta Armorum in Ballivâ tuâ excercentes, tunc corpora eorum, unà cum Equis & Herneñiis suis, arestari, & etiam omnia Bona & Catalla sua, ubicumque & in quorumcumque manibus ea, infra Ballivam tuam, inveniri contigerit, in manum nostram capi & seisiri: & Bona illa, & Catalla, ac Equos, & Hernesia prædicta, per visum & testimonium proborum & legalium hominum de Ballivâ tuâ, venditioni exponi; & omnes denarios, inde provenientes, nobis in Garderobâ nostrâ, ubicumque tunc fuerimus, mitti facias indilatè. A. D. 1317. Edw. 2.

Et hoc, periculo quod incumbit, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Sutton super Trentam sexto die Octobris.

Per Breve de privato Sigillo.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De Electo Eborum, jam tandem in Archiepiscopum præfecto.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 23. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Dominus J. Summus Pontifex, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Melton, Electum Eborum, in Archiepiscopum loci illius præfecerit & Pastorem, sicut nobis constat:

Ac nos, licet Literæ Patentes bullatæ ipsius Summi Pontificis nobis indè porrectæ non fuissent, nec idem Præfectus fidelitatem suam nobis fecerit, ut est moris, de nostrâ tamen gratiâ speciali, Temporalia Archiepiscopatûs prædicti restituimus eidem; salvis nobis Advocationibus Ecclesiarum & Domorum Religiosarum, ac Collationibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, ad eadem Temporalia spectantibus, quousque idem Præfectus fidelitatem suam nobis fecerit in hâc parte.

Nos, volentes eidem Præfecto gratiam uberiorem facere, in hac parte, concessimus ei omnia Blada nostra, in Grangiis Archiepiscopatûs prædicti existentia, ac alia, in Terris Temporalium prædictorum seminata, si quæ sint, habenda de dono nostro.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Corby octavo die Octobris.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum est Magistro Johanni Walewayn, Escaetori Regis citra Trentam, quòd eidem Præfecto, vel ejus in hac parte Attornato, omnia Blada Regis, in Grangiis Archiepiscopatûs prædicti existentia, ac alia, in Terris Temporalium prædictorum Seminata, si quæ sint, in Ballivâ suâ, liberet, habenda in formâ prædictâ. A. D. 1317.

Teste ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Alexandro de Cave, &
Willielmo de Bevercote,
Antonio de Lucy, Custodi Villæ & Libertatis de Hextildesham, de Bladis, in eisdem Villa & Libertate existentibus, & Seminatis, si quæ sint, liberandis.
Teste ut supra.

Simoni de Drieby, Custodi Maneriorum de Beverle & Ripon, qui sunt, &c. de Bladis, in eisdem Maneriis existentibus, & Seminatis, si quæ sint, liberandis.
Teste ut supra.

Simoni de Wodeham, Custodi Maneriorum de Scroby & Lanum, quæ sunt, &c. de Bladis, in eisdem Maneriis existentibus, &c. liberandis.
Teste ut supra.

Thomæ de Derby, Custodi Manerii de Cawode, quod est, &c. de Bladis in eodem, &c. liberandis, &c.
Teste ut supra.

Pro Waltero Exonienſi Epiſcopo, de inquirendo per Cardinales in Anglia.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Quanto nobis obſequentium ſervitia magis fructuoſa ſentimus, tanto illorum honores & commoda ferventius appetimus, &, auditis ex eis ſiniſtris, veritate non fulcitis, in corde anxiùs perforamur.

Cùm itaque, Pater Sancte, ut intelleximus, de venerabili Patre, & nobis prædilecto, Waltero Exonienſi Epiſcopo (qui de noſtro Concilio ſpecialiter exiſtit, & ad onera, nobis incumbentia, nobiſcum ſupportandum requiſitus paratum ſe ſemper exhibet) aliqua criminoſa, bonæ famæ ſuæ contraria,

Procurantibus & Promoventibus ipſius Epiſcopi malivolis, non zelo juſtitiæ, nec ſalutaris correctionis medio, ſet ex odii fomite, ad hoc quod dictus Epiſcopus, ſuper perſonali vocatione ad veſtræ Sanctitatis præſentiam, laboribus & expenſis fatigaretur,

Ad aures veſtras deducantur;

Nos ipſius Epiſcopi conſilia & obſequia nobis perutilia (quorum prætextu ipſius præſentiâ comodè carere non valemus) multipliciter ſentientes, ac deſiderantes eundem (quem in Conſiliis maturam, & agendis circumſpectum & providum, operum experimento novimus, cujus etiam odor bonæ famæ apud nos, & apud bonos in Regno noſtro fragrat, prout decet, nec crimen aliquod accuſat) nobis aſſiſtere, & ipſius immunitatem apud veſtram Beatitudinem, prout ſanâ conſcientiâ poſſumus, procurare; A. D. 1317.

Veſtræ Sanctitati humiliter ſupplicamus, quatinus hujuſmodi, de memorato Epiſcopo ſiniſtra procurantibus, ſeu promoventibus, favorem, ſeu fidem non dignetur veſtra Paternitas adhibere; ſet ipſum, & Eccleſiam ſuam Exonienſem, noſtris precibus, habere ſpecialiter commendatos.

Et, ſi quæ de ipſo propoſita fuerint, de quibus veſtram Beatitudinem placeret informari, tunc ea, venerabilibus Patribus, Dominis, Gaucelino Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, in Regno noſtro exiſtentibus, per vos committi quæſumus inquirenda; ut ſic de propoſitis, ſi quæ fuerint, quod juſtum fuerit fiat, & nos memorati Epiſcopi conſiliis & obſequiis utilibus nichilominus conſolemur.

Conſervet, &c.

Dat. apud Waltham decimo quinto die Octobris.

Pro Electo Dunolmenſi, per Robbatores, a Conſecrationis munere impedito.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oſcula beatorum.

Qualiter, venerabilis Pater, Magiſter Lodowicus de Bello Monte, Electus Dunolmenſis, veſtræ Manſuetudinis Creatura, & noſter conſanguineus cariſſimus, quo minus Conſecrationis ſuæ munus in Eccleſia Dunolmenſi, juxta veſtræ Apoſtolicæ Benignitatis gratiam ſibi factam, die certo ſtatuto percipere potuit, per filios iniquitatis, ſuæ ſalutis inmemores, Dei timore & Eccleſiæ, ſuæ ſponſæ, reverentiâ poſtpoſitis, non ſine Regiæ Mageſtatis contemptu, impeditus fuerat & in ipſorum captivitate detentus, quouſque eiſdem iniquis, pro redemptione ejuſdem, maxima, & quaſi intollerabilis pecuniæ ſumma fuiſſet perſoluta, ad veſtræ Manſuetudinis notitiam credimus perveniſſe. A. D. 1317

Verùm, Pater Sancte, quia dictus Electus, tranſacto tamen tempore infra quod, ceſſante impedimento, conſecrari debuiſſet, munus conſecrationis conſequi non poterit, niſi de veſtræ proviſionis gratiâ ſpeciali;

Sanctitati veſtræ humiliter ſupplicamus, quatinus Statui memorati Electi & Anguſtiis, quas perpeſſus eſt, compatientes affectu pio, ut infra Dioceſem Eborum, vel alibi, a quibuſcumque Epiſcopis Catholicis, quando opportunitas affuerit, & ſibi expedire viderit, conſecrari valeat, ſibi gratiam dignemini concedere; &, dilecto nobis, Magiſtro Theobaldo de Tullio, ſuper hiis, quæ in hac parte, pro prædicto Electo,

ex

A. D. 1317. ex parte nostrâ, vobis exposuerit, fidem credulam adbibere.
Edw. 2. Conservet, &c.
Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die Octobris.

A. D. 1317. Consimiles Litteræ diriguntur eidem, sub nomine, dilecti Clerici Regis, Magistri Andreæ Sapiti. Edw. 2.

De non derogando a Potestatibus Cardinalium.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio, Magistro Rigando de Asserio, Canonico Aurelianensi, Capellano & Nuncio nostro, salutem & Apostolicam benedictionem.

Cùm te ad partes Angliæ, Walliæ, Scotiæ, & Hiberniæ, pro nostris & Ecclesiæ Romanæ Redditibus & Debitis exigendis & recolligendis, ac aliis peragendis ibi negotiis, duxerimus destinandum,

Petendi & recipiendi, pro nobis & eâdem Ecclesiâ, a carissimo in Christo filio nostro, Edwardo Rege Angliæ illustri, CENSUM, in quo ipse prædictæ tenetur Ecclesiæ, tàm pro præterito tempore, quo in ejus solutione cessatum extitit, quàm futuro, cum termini solutionis advenerint; sibique, vel Procuratori suo, ejus nomine, quitationem de hiis, quæ propter hoc ab eo receperis, & quæcumque circa id fuerint oportuna, nostro & ipsius Ecclesiæ nomine faciendi, plenam tibi concedimus, tenore præsentium, potestatem: A. D. 1317.

Per hoc autem Commissionibus, super illis, vel aliis, dilectis filiis nostris, Gaufelino, Tit. Sanct. Marcell. & Petri, Presbytero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, Apostolicæ Sedis Nunciis, per nos factis, non intendimus in aliquo derogare.

Dat. Avinion. quarto Kal. Novembris, Pontificatûs nostri anno secundo.

Pro Willielmo de Monte Acuto, de Redemptionibus Wallensium.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 15. REX concessit Willielmo de Monte Acuto, Senescallo Hospitii Regis, corpora & redemptiones Reni ap Grenon, Maddoci ap Vaghan, & Audoeni ap Maddok, hominum de partibus de Glanmorgan, qui nuper contra Regem, in eisdem partibus, de Guerrâ surrexerunt. A. D. 1317.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium secundo die Novembris.

Per Breve de privato Sigillo.

De Senescalcia Aquitaniæ, Commissa Antonio Pessaigne de Janua.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 16. REX, Constabulario suo Burdegalensi, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Cùm concesserimus, dilecto & fideli nostro, Antonio Pessaigne de Janua (cui commisimus Officium Senescalciæ Ducatûs prædicti, custodiendum quamdiu nobis placuerit) quòd, quamdiu in Officio illo fuerit, ut prædictum est, habeat, & percipiat, pro eodem Officio, per manum Constabularii nostri Burdegalensis, qui pro tempore fuerit, vel ejus mandati, apud Burdegaliam, per annum, Feodum Senescallis Ducatûs prædicti antiquitùs assignatum; videlicet, Duo Milia Librarum Turonensium:

Ac, pro eo quòd ipsum Antonium magnas misas & expensas, pro Custodiâ dicti Ducatûs, facere oportebit, concesserimus ei Quinque Milia Librarum Turonensium, videlicet, de Moneta Currente in Flandriâ, per annum, ultra Feodum supradictum: Super quâ summâ idem Antonius sumptibus suis erit ad Parliamenta Franciæ, quotiens necesse fuerit ipsum dictis Parliamentis interesse: A. D. 1317.

Concesserimus insuper quòd dictus Antonius habeat, & percipiat, ultra summas supradictas, rationabiles Expensas suas, per manum dicti Constabularii, vel ejus mandati, quotienscumque ipsum Antonium, Senescallum nostrum,

A. D. 1317. Edv. 2. nostrum, alibi pro nostris agendis, extra dictam Senescalciam contigerit proficisci; & quas in factis Armorum, & aliis extraordinariis Causis seu Negotiis, juxta discretionem & Consilium fidelium nostrorum, de Concilio nostro, in partibus illis existentium, pro jure & honore nostri habendas vel conservandas, viderit faciendas.

Ita tamen quòd idem Antonius, dùm extra ipsam Senescalciam fuerit, de dictis vadiis suis Duarum Milium Librarum, illis, qui Locum suum tenuerint in eadem Senescalciâ, teneatur providere, seu vadia competentia assignate: A. D. 1317. Edv. 2.

Vobis mandamus quòd eidem Antonio prædicta vadia, & Quinque Milia Librarum Turonensium, ac expensas hujusmodi solvatis, prout per suas Patentes Literas vos indè requisierit, Ministretis; & nos vobis indè, in compoto vestro, debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Westmonasterium, tertio die Novembris.

Per breve de privato Sigillo.

De Castris obsessis, per Comitem Lancastriæ.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 13. d. REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Ad nostrum Auditum, pluribus referentibus, nuper pervenit, quòd vos, cum multitudine Armatorum, diversa Castra, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Johannis de Warrennâ Comitis Surriæ, in Comitatu Eborum, nuper obsedistis, & ea cepistis, & adhuc detinetis; & alia quàm plurima in partibus illis fecistis, in læsionem pacis nostræ, & terrorem populi nostri partium illarum; undè, nec inmeritò, conturbamur.

Volentes igitur paci & tranquillitati populi nostri providere, prout tenemur vinculo juramenti, vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd ab hujusmodi omnino desistatis; &, si aliqua talia feceritis, tunc ea modo debito emandari faciatis, nec de cætero armatus Incedere, Equitare, aut Congregationes hominum ad Arma, seu aliorum, vel quicquam, quod in læsionem pacis nostræ, seu Terrorem populi nostri cedere poterit, sub pœnâ, quæ incumbit, facere, seu attemptare præsumatis. A. D. 1317.

Nos enim super his, quæ erga prædictum Comitem, & alios quoscunque habueritis prosequenda, in Curiâ nostrâ, secundum legem & consuetudinem Regni nostri, parati sumus in omnibus exhibere justitiæ complementum.

Teste Rege apud Westmonasterium, tertio die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Castro de Knaresburgh occupato.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 18. dor. REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Cùm, ut intelleximus, quidam Malefactores & pacis nostræ Perturbatores, Castrum nostrum de Knaresburgh Noctanter nuper ingressi, Castrum illud, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus nostris, ibidem inventis, ac Hominibus nostris, ad custodiam Castri illius per nos deputatis, nobis detineant in nostri dispendium & contemptum manifestum:

Qui quidam Malefactores præmissa, nomine vestro, asserunt se, ut accepimus, perpetrâsse; undè plurimum admiramur:

Et, jàm assignaverimus, dilectum & fidelem nostrum, Nicholaum de Grey, Vicecomitem nostrum Eborum, ad Castrum prædictum, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus prædictis, in manum nostram resumendum, & ad opus nostrum custodiendum, prout sibi super hoc dedimus in mandatis; A. D. 1317.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod, si qui, nomine vestro, seu colore, Castrum nostrum prædictum sint ingressi, aut illud nobis detineant, ut est dictum, tunc Castrum prædictum, unà cum Bonis, Armaturis, Victualibus, & Hominibus nostris prædictis, præfato Vicecomiti nostro, sine dilatione, liberari faciatis ad opus nostrum, ut prædicitur, custodiendum, & hoc, sicut nos & honorem nostrum diligitis, nullo modo omittatis.

Quid

A.D. 1317. Edw. 2. Quid autem super hoc feceritis, nos reddatis per portitorum præsentium certiores.

Teste Rege apud Westmonasterium, tertio die Novembris.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literæ diriguntur præfato Comiti, de quibusdam Malefactoribus, & pacis Regis perturbatoribus, qui Castrum de Alinton, quod fuit Theobaldi de Verdoun, defuncti, qui de Rege tenuit in capite, & quod in manu Regis, ratione minoris ætatis Hæredis ipsius Theobaldi, exiitit, nuper ingressi fuerunt, *&c. ut supra.* A.D. 1317. Edw. 2.

De dicto Castro in manum Regis resumendo.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 18. d. REX, dilecto & fideli suo, Nicholao de Grey, Vicecomiti suo Eborum, salutem.

Cùm, ut intelleximus, quidam Malefactores & pacis nostræ Perturbatores Castrum nostrum de Knaresburgh, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Per quod assignavimus vos ad Castrum prædictum, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus prædictis, in manum nostram resumendum, & ad opus nostrum custodiendum, donec aliud a nobis inde habueritis in mandatis:

Et præfato Comiti per Litteras nostras, quas vobis mittimus, mandemus quod, si qui, nomine suo, seu colore, Castrum nostrum prædictum sunt ingressi, aut illud nobis detineant, ut est dictum, tunc Castrum illud, unà cum Bonis, Armaturis, & Victualibus, & Hominibus nostris prædictis, vobis sine dilatione faciat liberari, ad opus nostrum, ut prædicitur, custodiendum:

Et similiter per alias Litteras nostras, quas vobis mittimus, mandamus omnibus & singulis, in dicto Castro existentibus, quòd, si ipsi præmissa auctoritate suâ propriâ fecerint, tunc Castrum prædictum vobis similiter liberent in formâ prædictâ: A.D. 1317.

Vobis mandamus quòd, omnibus aliis prætermissis, ad prædictum Castrum personaliter accedentes, viis & modis, quibus melius expedire videritis, Ordinetis quòd Castrum prædictum vobis ad opus nostrum liberetur; & quid inde, in præmissis, per vos factum fuerit, nos, sine dilatione, per vestras Litteras reddatis certiores.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

Et indè fiunt Literæ Patentes, quæ irrotulantur in rotulo Patentium infra.

Ad Papam, de non Credendo suggestionibus contra Bertrandum de Got, & Amanenum de Lebreto.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Accedens ad nos, dilectus nobis, Johannis Alacris Miles, Nobilium virorum Dominorum, Bertrandi de Guito Viccecomitis Leomannensis, & Amaneni Domini de Lebreto, Nuncius, cum Litteris de Credentiâ specialiter ad nos missus, humili nobis insinuatione monstravit qualiter, felicis memoriæ, Dominus Clemens, nuper Papa Quintus, Prædecessor vester, dum vixit, personam vestram, dum eratis in minori Officio constituti, tenerè diligebat, & prosequebatur, in opportunitatibus, favoribus benivolentiæ specialis:

Ipsóque sublato de medio præfati, Bertrandus & Amanenus, ac cæteri de Genere suo, vestri honoris & nominis hactenus zelatores fervidi extiterint & existunt, prompti semper ad vestræ Sanctitatis libitum exponere se & sua; A.D. 1317.

Et qualiter vestra innata Clementia, ab exordio assumptionis vestræ ad apicem Apostolicæ dignitatis, ipsos, & cæteros, de Genere dicti Papæ, gessit in visceribus caritatis.

Set ecce! Pater Sancte, quidam, instigante maligno Spiritu, ipsorum Generi forsitan invidentes, & suggesserunt, quod molestè referimus, vestræ Sanctitati quòd aliqui, de ipsorum Genere, contra vos, & quosdam de vestris debuerant aliqua maleficia perpetrâsse;

A.D. 1317. Edw. 2. Undè vestra benignitas contra ipsos, nec immeritò, aliquantisper, ut intelleximus, commovetur.

Verùm, Pater Sancte, quia non decet, nec expedit hujusmodi suggestionibus, quæ ex invidiæ fomite prodire noscuntur, aliqualiter fidem dare; præsertim contra tàm Graves & Nobiles Personas, de quibus non est verisimile, ex causis superiùs annotatis, quòd potuerint ad tàm horrenda committenda flagitia animos inclinare:

Beatitudini vestræ omni, quâ possumus, affectione supplicamus, quatinus præfatis, Bertrando & Amaneno (quos in nostris agendis promptos semper invenimus & fideles, & quorum honores & commoda intimo zelamus affectu) cæterisque de Genere suo velitis indignationis vestræ aculeos, si quam contra ipsos ex causâ præmissâ concepistis, divinæ pietatis intuitu, ac etiam præmissorum consideratione misericorditer condonare; sicque eis vestræ benivolentiæ magnitudinem apperire, quòd Mundus queat agnoscere quòd non vindictam exquirat vestra Clementia, set de pœnitentiâ potiùs gaudeat, humilibus salutis pocula porrigendo:

A.D. 1317. Edw. 2. Pro firmo tenentes quòd, si nos aliquem, vel aliquos de ipsis, per aliquam viam, invenire poterimus de dictis maleficiis culpabiles extitisse, talem contra ipsum, vel ipsos ultionem expeti faciemus, juxta severitatem Gladii Temporalis, quòd vindictæ austeritas cæteros à tàm horrendis committendis flagitiis cohercebit.

Cæterùm aliqua, super dicto negotio, dilecto & fideli nostro, Antonio Pessaigne de Janua, Senescallo nostro Vasconiæ, &, dilecto Clerico nostro, Magistro Willielmo de Casis, Legum Professori (quos ad vestræ Sanctitatis præsentiam destinamus) exposuimus, per ipsos, vel eorum alterum vestræ mansuetudini nuncianda; quibus, si placet, in dicendis, fidem dignemini credulam adhibere, & ea, juxta speratam fiduciam, desiderato effectui mancipare.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, quarto die Novembris.

Literæ Deprecatoriæ pro Bertrando de Guto, & Amaneno Domino de Lebreto.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 14. d.

REX Domino Jordano de Insula, Domino de Casali Bonoi, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Accedens ad nos, dilectus nobis, Johannis Alacris Miles, Nobilium Virorum Dominorum, Bertrandi de Guto Vicecomitis Leomannensis, & Amaneni Domini de Lebreto, Nuncius, cum Literis de Credentiâ specialiter ad nos missus, humili nobis insinuatione monstravit, qualiter aliqui, Generi, bonæ memoriæ, Domini Clementis, nuper Papæ Quinti, forsitan invidentes, Sanctissimo Patri, Domino Summo Pontifici suggesserunt quòd aliqui, de dicto Genere, contra ipsum Summum Pontificem, & quosdam de suis debuerant aliqua maleficia præparâsse:

Undè ipsius benignitas contra præfatos, Bertrandum & Amanenum, quod molestè referimus, aliquantisper commovetur.

Verùm, quia non decet, nec expedit hujusmodi suggestionibus, contra tàm Graves & Nobiles personas, aliqualiter fidem dare; præsertim cùm præfati, Bertrandus & Amanenus, & alii de Genere suo, dicto Domino Summo Pontifici grati fuisse & benivoli, & circa promotionem ipsius opem præstitisse noscantur, idémque Dominus Summus Pontifex ipsos hactenus gesserit in visceribus caritatis; quæ profectò non patiuntur de ipsis tàm horrenda flagitia suspicari: A.D. 1317.

Dilectionem vestram rogamus & requirimus ex affectu, quatinus penes dictum Dominum Summum Pontificem, cui pro præfatis, Bertrando & Amaneno (quorum honores & commoda tenerè diligimus) votivas effundimus preces nostras, sedulò insistere velitis, amore nostri, ut indignationis suæ aculeos ipsis, & cæteris de Genere suo, sua dignetur Clementia condonare; sicque eis suæ mansuetudinis januam aperire, quòd Mundus agnoscere valeat quòd sua Sublimitas vindictam non expectat, set Correctionem potiùs & Salutem.

Cæterùm aliqua, super dicto negotio, exposuimus, dilecto & fideli nostro, Antonio Pessaigne, Senescallo nostro Vasconiæ, &, dilecto Clerico nostro, Magistro Willielmo de Casis, vobis ex parte

A. D. 1317. Edw. 2. parte nostrâ nuncianda; quibus, si placet, vel eorum alteri, in dicendis, fidem velitis indubiam adhibere, & circa ea, pro eorum expeditione, sicuti de vobis confidimus, efficaciter laborare.

Dat. apud Westmonasterium, 4. die Novembris.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet, A. D. 1317. Edw. 2.

Domino Petro de Doese, Germano Domini Papæ, Militi;
Domino Bertrando Jordano de Insulâ;
Domino Petro de la Viâ, Nepoti Domini Papæ.

De obligando Ducatum Aquitanniæ, usque ad Summam viginti mille Marcarum.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 14. REX, dilecto & fideli suo, Antonio Pessaigne de Janua, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Cùm, propter magna & ardua Negotia, nobis ad præsens incumbentia, magnum nos habere oporteat Pecuniæ quantitatem, nos, de circumspectione vestrâ pleniùs confidentes,

Recipiendi ex mutuo, nomine nostro, & ad opus nostrum, de dilecto & fideli nostro Bertrando de Gutto, Vicecomite Leomannensi & Altivillaris, vel aliis in Ducatu prædicto, usque ad Summam Viginti Milium Marcarum Sterlingorum,

Necnon & obligandi, & assignandi exitus certorum locorum nostrorum, in Ducatu nostro prædicto, prædicto Bertrando, seu aliis, a quibus dictam Pecuniæ Summam sic mutuo recipietis ad opus nostrum, ubi & prout expedire videritis, A. D. 1317.

Litterasque vestras, de Obligatione & Assignatione hujusmodi, faciendi, quas perindè valere volumus ac si magno sigillo nostro essent consignatæ,

Plenam vobis, tenore præsentium committimus & concedimus potestatem:

Promittentes pro nobis, Hæredibus, seu Successoribus nostris firma haberi & stabilia ea, quæ per vos nomine nostro gesta fuerint in præmissis; ad quæ etiam obligamus nos, Hæredes, & Successores nostros supradictos.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 4. die Novembris.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Universitate Villæ Florentiæ.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 18. dor. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, salutem & prosperos ad vota successus.

Scripsit nobis Universitas Villæ nostræ Florenciæ, in finibus Ducatûs nostri prædicti constituta, quòd,

Cùm Universitas ipsa, & Consules ejusdem, a tempore constructionis Villæ prædictæ, Messegariâ in bonis & possessionibus suis, quæ sub districtu Vicecomitis Fezensaguelli optinent, Cuto & Gardiagio, usi sint hactenus & gavisi,

Idem Vicecomes, adhærente sibi in hoc Senescallo vestro Tholosium, quosdam homines dictæ Universitatis, quo minus hujusmodi Messegariâ in bonis & possessionibus, quæ sub districtu ejusdem Vicecomitis habent, uti possunt & gaudere, impedit minus juste, A. D. 1317. in nostri & prædictæ Universitatis nostræ præjudicium & gravamen:

Super quo eadem Universitas nobis, cum instantiâ, supplicavit ut ei subvenire dignaremur:

Nos igitur, subditos nostros, tàm pro nostro, quàm ipsorùm jure, in suis libertatibus & possessionibus, quantum justè poterimus, manutenere volentes, ut tenemur, vestram Magnificentiam affectuosè rogamus, quatinus præfato Senescallo dare dignemini in mandatis, ut ab hujusmodi gravaminibus, eidem Universitati, contra Libertates & jura sua, de cætero inferendis, desistat; & quod ipsam Messegariâ prædictâ uti & gaudere permittat, prout eâ pacificè & quietè usa est hactenus & gavisa.

Dat. London. 4. die Novembris.

Ad

Ad Papam de Credentia.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam Negotia, nos tangentia, dilecto & fideli nostro, Antonio Pessaigne de Januâ, Senescallo nostro Ducatûs Aquitaniæ, injunximus vestræ Sanctitati seriosiûs exponenda:

Vestræ Beatitudini devotis precibus supplicantes, quatinus eidem Antonio in hiis, quæ vestræ Clementiæ ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, dignemini benignum auditum & fidem credulam adhibere; & ipsum, super exponendis per eum, cum festinatione desideratâ, gratiosiûs expedire.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 8. die Novembris.

Consimiles Literæ ad Cardinales.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci Presbitero Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quædam Negotia, nos tangentia, dilecto & fideli nostro, Antonio Pessaigne de Janua, Senescallo nostro Ducatûs Aquitaniæ, injunximus vobis seriosiûs exponenda:

Vestram Paternitatem affectuose deprecantes, quatinus eidem Antonio in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, &, circa felicem expeditionem negotiorum eorumdem, erga Dominum Summum Pontificem (cui super hoc scribimus) cum effectu interponere partes vestras.

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino A. Albanensi,
Domino G. Penestrensi,
Domino A. Sabinensi,
Domino B. Tusculano,
Domino N. Hostiensi & Velletrensi,
} Episcopis Cardinalibus.

A. D. 1317.

Domino M. tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
Domino G. tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino N. tituli Sancti Egidii,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino Jacobo de Columpnâ,
Domino Johanni Sancti Theodori,
Domino Bern. Sanctæ Agathe,
Domino Petro de Columpnâ,
Domino Guillielmo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Domino Arnaldo Sancti Eustachii,
Domino Bertrando Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in viâ latâ,
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino Neapolioni, Sancti Adriani,
} Diaconis Cardinalibus.

Pro Fratre & Nepotibus Papæ, de Concilio & Familia Regis, in partibus transmarinis, retentis.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 15.

REX, Nobili Viro, & amico co suo carissimo, Petro Doze, Fratri Domini Summi Pontificis, Militi, salutem.

Ob grandem affectionem & benivolentiam, quam ad personam vestram, nec non specialem confidentiam, quam de vestris fidelitate, circumspectione, & industriâ gerimus & habemus, A. D. 1317.

Vos de Hospitio nostro & Familiâ nostrâ,

A.D. 1317. Edw. 2. nostrâ, ac de Concilio nostro, in partibus transmarinis, ad totam vitam vestram, duximus retinendum;

Mandantes omnibus & singulis, de Consilio nostro existentibus in partibus supradictis, quòd ad Tractatus & Concilia, nos in dictis partibus tangentia, vos inter se collocent, & vobiscum communicent de eisdem.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 11. die Novembris. A.D. 1317. Edw. 2.

Per breve de privato Sigillo.

Consimiles Literas habent subscripti; videlicet,

Petrus de Vie, Nepos Domini Summi Pontificis, Miles;
Arnaldus de Tryan, Nepos Domini Summi Pontificis, Miles.

De Annuitatibus pro prædictis Fratre & Papæ Nepotibus, concessis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 17. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, pro bono & laudabili servitio, quod Nobilis Vir & fidelis noster, Petrus Doze, Frater Domini Summi Pontificis, Miles, nobis impendit, & impendet in futuro, concessimus eidem Petro Sexcentas Libras Turonensium parvorum, percipiendas singulis annis, in Festo Paschæ, per manus Constabularii nostri Burdegalensis, qui pro tempore fuerit, quousque præfato Petro de Sexcentis Libratis Terræ Turonensibus per Annum, HAEENDIS, sibi & Hæredibus suis IMPERPETUUM, duxerimus providendum.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 11. die Novembris.

Per ipsum Regem Nunciante Comite Pembrochiæ.

Consimiles Literas habent subscripti; videlicet, A.D. 1317.

Petrus de Vie, Nepos dicti Domini Summi Pontificis, de Trescentis Libratis Turonensium parvorum.
Arnaldus de Trian, Nepos ejusdem Summi Pontificis, de Trescentis Libratis Turonensium parvorum.

Restituta fuit ista Carta pro eo, quòd Rex Edwardus Tertius post Conquestum, duodecimo die Junii, Anno Regni sui Sexto, Dedit & concessit Arnaldo Deuse Vicecomiti de Armayn, Filio & Heredi dicti Petri, Castrum de Trembleel in Vimensi, Habendum, &c. in plenam satisfactionem Sexcentarum Libratarum Terræ Turonensium prædictarum; prout pleniùs patet in Rotulo Patentium de dicto Anno sexto.

Pro Gaucelino Cardinale, de Pensione solvenda.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Liberat. 11. E. 2. m. 3. REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate de Thesauro nostro, Venerabili Patri, Domino Gaucelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, Quinquaginta Marcas de Festo Paschæ Proximò præterito, de Pensione Quinquaginta Marcarum, quam de nobis percipit annuatim. A.D. 1317.

Teste Rege apud Windesoram, 15. die Novembris.

De Potestate, ad Pensiones Cardinalibus concedendas.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 15. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm nos nuper, considerantes Negotia nostra, in Sanctâ Romanâ Curiâ, per Promotionem & maturitatem Consilii, Venerabilium Patrum, Dominorum Cardinalium, & aliorum juris peritorum ibidem, pro nostro honore & commodo posse consultiùs pertractari: A.D. 1317.

Et quòd iidem Cardinales, & alii nobis, in nostris agendis, eo utiliùs & ferventiùs assisterent, quo à nostrâ munificentiâ gratiosiùs se noscerent honoratos:

Ac, de fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Venerabilium Patrum,

A. D. 1317. Edw. 2. Johannis Norwicensis, & Johannis Eliensis, Episcoporum, Adomari de Valentiâ Comitis Pembrochiæ Consanguinei nostri carissimi, & Bartholomæi de Badelesmere Militis, plenam fiduciam reportantes,

Concedendi nomine nostro, Pensiones Cardinalibus, & aliis jurisperitis de Romanâ Curiâ supradictâ, juxta discretionem dictorum, Episcoporum, Comitis, & Militis, & prout pro honore nostro & commodo viderent expedire:

Ac Literas suas inde faciendi, nomine nostro, eisdem, Episcopis, Comiti, & Militi, conjunctim,

Plenam, per nostras Patentes Literas, dedissemus potestatem;

Ac iidem, Episcopi, Comes, & Miles,

Attendentes laudabilia merita, venerabilis Patris, Domini Gaucellini, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbiteri Cardinalis, dictæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarii, & sinceritatem dilectionis intimæ, quâ dictus Cardinalis nos, & Regnum nostrum hactenus est prosecutus:

Considerantes etiam quod nostra, & A. D. 1317. Edw. 2. dicti Regni nostri Negotia, in dictâ Romanâ Curiâ eo poterunt subsistere firmiùs, & uberiùs prosperari, quo magis fuerint dicti Domini Cardinalis præsidio communita;

Eidem Domino Cardinali Quinquaginta Marcas Sterlingorum, annuæ Pensionis, sibi annuatim in dictâ Curiâ Romanâ persolvendas, in Termino Paschæ, Vice & nomine nostro, ac pro nobis, concesserint, prout in Literis Patentibus dictorum, Episcoporum, Comitis, & Militis, indè confectis (quas inspeximus) pleniùs continetur:

Nos concessionem annuæ Pensionis prædictæ, nostro nomine, & pro nostro honore sic factam, acceptamus, &, tenore præsentium, approbamus.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 15. die Novembris.

Per ipsum Regem Nunciante Thesaurario.

Pro Hominibus & Mercatoribus de Biscaia.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 13.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, cùm Magnificus Princeps, Dominus Alfonsus, Ispanniæ Rex illustris, Consanguineus noster carissimus, nobis significaverit, per suas speciales Literas, nobis missas, quòd Mercatores & alii, de partibus Biscaiæ, pro ipsius Regis Vassalorum delictis, satisfacere non tenentur:

Nos, ad requisitionem prædicti Regis, concessimus Hominibus & Mercatoribus de Villis de Bermeo, Gilbao, Placentia, Allequecio, ac etiam aliis Villis, infra dictam Terram Biscaiæ constitutis, quòd ipsi, vel eorum bona quocumque Locorum, in potestate nostrâ inventi, pro aliquo debito (de quo Fidejussores, aut Principales debitores non extiterint) nec etiam pro aliquâ transgressione, seu delicto, aliquibus, de potestate nostrâ, per Homines & Subditos dicti Regis Ispanniæ inferendâ, nullatenus arestentur, nisi fortè, Principales Perpetratores fuerint de Potestate, vel Communiâ Terræ Biscaiæ supradictæ:

Et ideo vobis mandamus quòd prædictos, Homines & Mercatores, de prædictâ Terrâ Biscaiæ, contra hanc concessionem nostram, non molestetis in aliquo seu gravetis. A. D. 1317.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Novembris.

Dupplicat.

Consimiles Literæ diriguntur Senescallis Vasconiæ, & Comitatûs Pontivi, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, Præpositis, Ministris, & omnibus Ballivis & fidelibus Regis, in Ducatu & Comitatu prædictis constitutis, ad quos, &c.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Novembris.

Dupplicat.

De

 A.D. 1317. Edw. 2.

De assignatis, ad Petitiones Cardinalium examinandis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 10.

REX, dilectis & fidelibus suis, Waltero de Norwico, Henrico le Scrop, Willielmo de Bereford, & Johanni de Foyle, salutem.

Cùm, venerabiles Patres, Domini, Gaufelinus Johannis, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiterus, & Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus, Cardinales, in Regno nostro jam existentes, quasdam petitiones,

Super diversis Collationibus Præbendarum & Hospitalium, & Præsentationibus Ecclesiarum, per nos factis, de quibus illi, qui prius possessioni dictarum Præbendarum, Hospitalium, & Ecclesiarum incumbebant, se sentiunt gravatos, ut asseritur,

Nobis liberaverint, supplicantes ut, si quæ per nos, seu alios, nomine nostro, in Collationibus, seu Præsentationibus prædictis, aut executionibus indè secutis, minùs ritè facta fuerint, seu etiam attemptata, ea velimus modo debito facere emendari:

A.D. 1317.

Nos, volentes hujusmodi supplicationi, quatenus sine juris offensâ, & nostri præjudicio fieri poterit, condescendere, prout decet, assignavimus vos omnes, & tres vestrûm, ad omnes & singulas Petitiones prædictas (quas vobis mittimus, sub pede Sigilli nostri) pleniùs examinandum, & ad ea, quæ in eisdem, vel eorum aliquâ, nomine nostro, minùs ritè facta, seu prosecuta inveniri contigerit, vocatis vocandis coram vobis, modo debito corrigendum; salvo semper in omnibus jure nostro:

Et ideò vobis mandamus quòd, vocatis vocandis coram vobis, & auditis eorum rationibus, præmissa faciatis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo secundo die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

Super quadam enormi Oppressione, in Curia Romana.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14.

REX, Venerabili in Christo Patri, Domino W. Dei gratiâ, Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, eadem gratiâ, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

De vestræ probatæ gratitudinis puritate confidentiam reportantes, vestræ dilectionis subsidium super negotiis, nos & nostros tangentibus, In Sanctâ Romanâ Curiâ expediendis, cum expedire viderimus, non desistimus implorare.

Cùm igitur super exactione sex Milium Florenorum de Florentiâ, in quibus Frater Richardus, quondam Abbas Westmonasteriensis, Domino C. nuper Papæ Quinto, pro privato servitio suo extitit obligatus; quam quidem EXACTIONEM Magister Rigaldus, Cameræ Domini J. nunc Summi Pontificis, Clericus, & Nuncius in Angliâ, facit hiis diebus a, religioso Viro, & nobis in Christo dilecto, Fratre Willielmo, nunc Abbate Westmonasteriensi, Capellano nostro; non obstantibus pardonatione & remissione, quas prædictus Dominus Clemens, ante ipsius obitum, indè fecit; de quibus vobis sufficienter constat, sicut in quibusdam vestris Litteris Patentibus vidimus contineri:

Et similiter super eo quòd Magister Willielmus de Baleto, nuper Clericus, & Nuncius dicti Domini Clementis in Angliâ, illa Duo Milia Florenorum de Florentiâ (quæ a præfato Fratre Richardo, ad opus Dominorum Cardinalium, ipsis, pro eorum communi servitio, receperat persolvenda) non eisdem Cardinalibus, set Domini Papæ nunc Cameræ liberavit; ita quod prædictus Frater Willielmus, nunc Abbas Westmonasteriensis, de utraque summâ prædictâ, sic indebitè remanet oueratus, & pro solutione inde faciendâ inquietatur multipliciter & gravatur: A.D. 1317.

Domino Summo Pontifici nostras dirigamus litteras speciales, rogando ut remissionem & pardonationem prædictas acceptare, & præfato Magistro Rigaldo, per Litteras Apostolicas, demandare, ut ab EXACTIONE dictorum Florenorum, a præfato Abbate ulteriùs faciendâ, cesset penitus & desistat:

Quódque, ut dicta Duo Milia Florenorum, dictis Cardinalibus, pro eorum communi servitio, debita, ut est dictum, & nuper in Domini Papæ Camerâ liberata, ad usus & commodum dictorum Cardinalium applicari valeant, ut est justum, dignetur concedere & jubere,

Vestram

A. D. 1317. Edw. 2. Vestram amicitiam affectuosè requirimus & rogamus quatinus, erga dictum Dominum Summum Pontificem, pro felici & votivâ expeditione negotiorum prædictorum, velitis, more solito, apponere, nostris precibus, opem & operam efficaces. A. D. 1317. Edw. 2.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo secundo die Novembris.

Ad Papam, de Enormitate prætaxata.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 14. Sanctissimo in Christo Patri, Domino J. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ, ac Universalis Ecclesiæ Summo Pontifici, Edwardus, ejusdem gratiâ, devota pedum oscula beatorum.

Pro firmo tenet nostra fiducia filialis, quòd vestra superexcellens providentia Paternalis, gratis & ex benignitate Apostolicâ, sic dignatur Legum laqueis innodari, quòd singulis jus suum tribuere desiderat prout decet.

Nuper siquidem Frater Ricardus, tunc Abbas Westmonasteriensis, proximus Prædecessor, dilecti nobis in Christo, Fratris Willielmi, nunc Abbatis ejusdem loci, Capellani nostri, defunctus, Magistro Willielmo de Baleto, quondam Nuncio & Clerico Cameræ, felicis recordationis, Domini C. Papæ Quinti, Prædecessoris vestri in Angliâ, Duo Milia Parvorum Florenorum de Florentiâ (per ipsum Magistrum Willielmum venerando Cœtui Cardinalium Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ, dicti Abbatis nomine, liberanda pro comuni servitio Cardinalium eorumdem) sicut ex relatione veredicâ didiscimus, liberavit; & prout per Instrumentum publicum, indè confectum, vestræ Sanctitati poterit pleniùs apparere:

Et, quia jam nobis relatum est ab aliquibus fidedignis, quòd præfatus Magister Willielmus dicta Duo Milia Florenorum, per ipsum, ut præmittitur, recepta ad opus Cardinalium prædictorum, non ipsis Cardinalibus, set vestræ Cameræ liberavit; A. D. 1317.

Ita quod prædictus Frater Willielmus, nunc Abbas Westmonasteriensis, de dictis Duobus Milibus Florenorum, erga præfatos Cardinales, adhuc remanet oneratus; unde sentit non mediocriter se gravatum:

Vestræ Sanctitatis Clementiam, de quâ gerimus in Domino fiduciam pleniorem, affectuosè requirimus & rogamus quatinus, ad præmissa vestræ considerationis intuitum dirigentes, æquitate & justitiâ ponderatis, concedere dignemini & jubere, quod prædicta Duo Milia Florenorum, dictis Cardinalibus pro eorum comuni servitio debita, ut est dictum, & in vestrâ Camerâ liberata, in exonerationem prædicti Fratris Willielmi, nunc Abbatis Abbatiæ prædictæ, quæ de Progenitorum nostrorum Elemosinis fundata esse dinoscitur, ad usus & commodum dictorum Cardinalium, pro ipsorum servitio supradicto, applicari valeant, ut est justum.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora feliciter longiora.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo secundo die Novembris.

Pro Mercatoribus de Societate Bardorum.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12. Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum & Navarræ illustri, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Regiam decet Magestatem ut, quos obsequiis utilibus promptos & pronos invenerit, hos favoribus Regiis communiat, & procuret apud alios similiter commendari.

Cùm itaque dilecti Mercatores nostri, de Societate Bardorum de Florentiâ, in Regno nostro conversantes & commorantes, nobis hactenus utiliter deservierint, & indies obsequantur, onera, eis pro nostris utilitatibus imposita, subire non verentes; nos, eo prætextu ipsorum utilitatum augmentum, & votivæ tranquilitatis commodum totis visceribus affectantes, Regiam Magnificentiam, affectuosis precibus deprecamur, quatinus Mercatores prædictos, & eorum Socios omnes & singulos, infra Regnum & Potestatem vestram favoribus Regiis attollere, & a gravaminibus velitis, nostris precibus, defensare: A. D. 1317.

Ut

A.D. 1317. Edw. 2. Ut sic iidem Mercatores nostri, Regiis beneplacitis conjuncti, juxta eorum merita, & nostri desiderium, sua agenda valeant utiliùs prosperare.

Dat. apud Wyndesoram vicesimo tertio die Novembris.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet, A.D. 1317. Edw. 2.

Domino Karolo de Valoys,
Domino Lodowico, Comiti d'Evereys,
Domino de Soly.

Ad Regem Franciæ, super captione cujusdam Dromondæ.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum illustri, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem &c. salutem, & prosperos ad vota successus.

Quædam negotia, tangentia Ducatum nostrum prædictum, super gravaminibus, injuriis, & infestationibus indebitis, nobis, & Ministris, ac Subditis nostris per vestros, ut intelleximus, ibidem illatis, ac etiam captionem Navis cujusdam, quæ vocabatur Dromond, diversis bonis & mercimoniis Mercatorum Januensium carcatæ, & extra potestatem nostram per Gentes vestras captæ, & abductæ (de quo negotio pluries ante hæc tempora vobis scripsimus) injunximus, dilecto & fideli nostro, Antonio Pessaigne de Janua, Senescallo nostro dicti Ducatûs, vobis seriosiùs exponenda; A.D. 1317.

Vestram Serenitatem affectuosiùs deprecantes, quatinus præfato Senescallo nostro in hiis, quæ super reformatione præmissorum vobis, ex parte nostrâ, exposuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere, & exponenda, juxta nostri confidentiam, exaudire.

Dat. apud Wyndesoram primo die Decembris.

Regi Franciæ commendatoriæ pro Marchione de Careto, & Fratribus ejus.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12. EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Francorum & Navarræ illustri, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem &c. salutem, & successus, semper ad vota, prosperos & felices.

Nobilem Virum, & nostrum dilectum, & Consiliarium, Dominum Guilliemum Daniel, Marchionem de Careto, Consanguineum, venerabilis Patris, Domini Lucæ de Flisco, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis,

Qui, in Comitivâ ejusdem Cardinalis, infra Regnum nostrum, postquam ibidem venerunt, bona procuranda, & mala pro viribus amovendo, diligentem se exhibuit,

Vestræ Magnificentiæ commendamus; attentiùs supplicantes quatinus eundem Marchionem, & Fratres ejus velitis, si placet, habere eo propensius commendatos, quo ipsi, ex causis præviis, nostris affectibus specialiter sunt conjuncti. A.D. 1317

Dat. apud Wyndesoram sexto die Decembris.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino de Soly,
Domino Lodowico, Comiti d'Evereys,
Domino G. de Castillione, Constabulario Franciæ.

Ad Papam, pro memorato Marchione & Fratribus.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nobilem Virum, & nostrum dilectum, & Consiliarium, Dominum Guilielmum Daniel, Marchionem de Careto, Consanguineum, venerabilis Patris, Domini Lucæ de Flisco, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, A.D. 1317.

Qui, in Comitivâ ejusdem Cardinalis, infra Regnum nostrum, postquam ibidem venerunt bona procurando, & mala pro viribus amovendo diligentem se exhibuit,

A.D. 1317. Edv. 2.

Vestræ Beatitudini commendamus; attentiùs supplicantes quatinus eundem Marchionem, & Fratres ejus, si placet, habere eo propensius commendatum, quo ipsi, ex causis prævils, nostris affectibus sunt conjuncti.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Eccesiæ suæ Sanctæ, per tempora prospera & longæva.

Dat. apud Wyndesoram sexto die Decembris.

A.D. 1317. Edv. 2.

Consimiles Literæ diriguntur subscriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino B. Tituli Sancti Marcelli,
Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino P. Tituli Sanctæ Susannæ,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino N. Sancti Adriani,
Domino P. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali.
} Diaconis Cardinalibus.

De eodem Marchione, retento ad Robas Regis.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Volentes, Nobilem Virum, & nostrum dilectum, Dominum Guillielmum Daniel, Marchionem de Careto, Consanguineum, venerabilis Patris, Domini Lucæ de Flisco, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, favore prosequi gratioso,

Ipsum Guilielmum, de Concilio nostro, in partibus transmarinis, & ad Robas nostras, suo perpetuò duximus retinendum:

Mandantes omnibus & singulis, de Concilio nostro, in partibus prædictis existentibus, quòd ad Tractatus & Concilia, nos in dictis partibus tangentia, ipsum Guilielmum inter se collocent, & cum eo communicent de eisdem.

A.D. 1317.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram sexto die Decembris.

Per ipsum Regem.

Pro Majore & Civibus Dublin, de Indempnitate.

A.D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 19. d.

REX, dilecto Consanguineo, & Fideli suo, Rogero de Mortuo Mari, Custodi Terræ suæ Hiberniæ, ac locum nostrum ibidem tenenti, salutem.

Ex insinuatione Majoris & Civium Civitatis nostræ Dublin intelleximus, quòd,

Pro eo quòd nuper, iminente hostili irruptione Scotorum, Inimicorum nostrorum, infra Terram nostram prædictam, iidem Major & Cives, pro salvatione & munitione Civitatis prædictæ, & ne dictis Inimicis nostris ad Civitatem prædictam eo facilior pateret ingressus, quo in Suburbio dictæ Civitatis tutè recipi possent, & victualia & alia necessaria in partibus adjacentibus habundarent, Domos & Ædificia dicti Suburbii prosterni ac incendio consumi, Animaliáque, Catalla, & alia diversa victualium genera ibi capi, & usque infra Civitatem prædictam cariari fecerunt,

Timent sibi verisimiliter per eos, quorum dicta Ædificia, Catalla, & Victualia fuerant, coram vobis, secundum communem legem, quæ utitur in partibus illis, se ad rationem poni, & multipliciter inquietari per eosdem; & nobis, cum instantiâ, supplicârunt ut, consideratis qualitate & circumstantiis facti illius, eorum immunitati in hâc parte prospicere curaremus:

A.D. 1317.

Nos, advertentes quòd ea, quæ urgente necessitate Guerræ fiunt, pœnis legis communis subesse non debent, vobis mandamus quòd dictos, Majorem aut Cives, occasione præmissorum, secundum legem communem Terræ prædictæ, coram vobis, vel alibi, occasione prædictâ, in causam trahi, seu aliàs occasionari, vel inquietari, nullatenus permittatis, donec indè, plenius informati, de Concilio nostro, aliud in hac parte duxerimus ordinandum:

Dum tamen Animalia, Catalla, & alia genera Victualium, ibi capta, & usque infra Civitatem prædictam, occasione prædictâ, ducta, illis, quibus fuerunt,

A. D. 1317. Edw. 2. fuerunt, & extent, restituantur; vel de valore eorumdem, si non extent, prout justum fuerit, satisfiatis eisdem.

Teste Rege apud Wyndesore decimo die Decembris. A. D. 1317. Edw. 2.

Per Concilium.

Ad Cardinales, de successu, & transactis, in Tractatu cum Roberto de Brus.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Ex Schedula.

VEnerabilibus Patribus, Gaucelino, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diacono, Cardinalibus, Apostolicæ Sedis Nunciis, Frater Adam de Neuton, Fratrum Ordinis Minorum, in Villâ Berewyci commorantium, Gardianus, quamquam minùs dignus, salutem, reverentiam, & honorem cum omni subjectione filiali.

Vestrum mandatum, nuper michi vestro directum, super quibusdam negotiis, Sanctam Romanam Ecclesiam, & statum Regni Angliæ & Scotiæ tangentibus, fideliter firmiterque exequendis, humiliter & devotè recepi; inter cætera continens quòd ego, sub omni festinatione, accederem ad Domini Roberti de Brus, gerentis se pro Rege Scotiæ, præsentiam, & similiter ad præsentiam Domini Episcopi Sancti Andreæ, necnon ad aliorum Episcoporum & Abbatum ipsius Terræ Scotiæ, & ostenderem eisdem Bullas Papales, similiter & processus vestros, super Treugis, inter dictas Terras habitos, & Bullas similiter vestrarum Procurationum.

Quod quidem mandatum vestrum, in quantum in me est, pleniùs sum executus sub hâc formâ;

PRIMO, transivi per Angliam, & apud Villam Berewyci, Deo dante, declinavi salvus & sanus, cum omnibus instrumentis meis, necnon sine magnâ angustiâ & tribulatione:

Et die Veneris, proximo ante Festum Sancti Thomæ Apostoli, a Villâ Berewici manè *recedebam*, & ad quandam Villam veni, quæ vocatur Haldecambehus, distantem a Berewyco per duodecim Miliaria; juxta quam Villam, in quodam Nemore, Dominus Robertus de Brus, cum suis Complicibus latitabat, cum diversis Machinamentis suis, ad obsidendum & destruendum Villam Berewyci, & circa hujusmodi insidiationes die nocteque laborat sine requie: &, quod verebar prius, postmodum accidit michi.

Verumptamen, ut cautiùs agerem, dimisi Bullas & Litteras omnes, cum processu vestro, apud Berewycum in tuto, donec habuissem salvum conductum per dictum Dominum Robertum; qui mandavit michi Dominum Alexandrum de Seton, Militem & Senescallum suum, & Magistrum Johannem de Montonferth, Clericum suum, quòd ego quærerem Bullas, & alias Litteras omnes, quas habui penes me, & ad hoc dederunt michi salvum & securum conductum usque Berewycum. A. D. 1317.

Et, in redeundo usque ad prædictam Villam de Haldecambehus, ubi cum pervenissem, noluerunt permittere me tractatum personalem cum præfato Roberto habere, sed præceperunt michi quòd traderem Litteras meas eis, ipsi Domino Roberto ostendendas, & inspiciendas utrum essent pro eo, vel contra eum:

Coram quibus, & magno populo congregato, proclamavi publicè & expressè Treugas per Summum Pontificem inter Angliam & Scotiam fuisse ordinatas & stabilitas; quam Proclamationem ipsi dissimulabant.

Et, quia non appellabatur in Bullâ Rex Scotiæ, remisit Bullas & alias Litteras, contempnendo eas; dicens se nolle acquiescere Bullis, nec Processibus vestris, nisi appelletur Rex Scotiæ, & similiter quòd habeat Villam Berewici.

Quo viso & audito, multùm fui conpunctus in corde quomodo manus Inimicorum possem evadere (quia undique michi erant angustiæ) tàm pro Litteris salvandis, quàm pro vitâ mortali custodiendâ:

Et quæsivi ab eis, sub adjuratione Divini Nominis, ut, caritatis intuitu, & humanitatis affectu, & Sedis Apostolicæ reverentiâ, salvum michi conductum fieri apud Berewicum; quem noluerunt aliquatenus facere, nec ultra transire in Scotiam, ad aliquos Prælatos Terræ, pro vestris Negotiis expediendis, ut mitti adjunxistis; sed dimiserunt me desolatum ex omni parte, & præceperunt me Terram evacuare quamcitiùs poteram.

Et, manè excitatus, per eosdem arripui iter meum versus Berewycum.

In

A. D. 1317. Edv. 2. In itinere meo obviam habui Quatuor Vispiliones armatos, obsidiosè & insidiosè destinatos, qui spoliârunt me omnibus Litteris & Vestimentis usque ad carnem; & ut convitio dictus Dominus Robertus, & Complices sui, qui talia procurârunt, habent Litteras, quid de eis fecerint penitus ignoro; set quid, contra dictos Rebelles contumaces, & mandatis Apostolicis inobedientes fuerit agendum, meliùs quàm scio cogitare, vestra discretio noverit ordinare; & dico vobis, coram Deo, quod adhuc paratus sum ut hactenus fui, sine intermissione pro vestris Negotiis expediendis laborare.

In quorum omnium verius Testimonium vobis præsentem Processum meum, sigillo mei Officii transmitto roboratum.

Dat. apud Berewycum in Vigiliâ Sancti Thomæ Apostoli, anno gratiæ millesimo, trescentecimo, septimodecimo.

De Articulis, contra Arnaldum Calculi, Senescallum Xantoniæ, exhibitis; & quorum, per Inquestam, extitit immunis.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 13.

REX omnibus, præsentes Literas inspecturis, & etiam audituris, salutem.

Sciatis quòd, cum nuper contra Arnaldum Calculi, Senescallum nostrum Xantoniæ, nobis liberati fuissent diversi articuli, quorum tenores subsequuntur; videlicet,

Primo, In principio, quando fuit Senescallus, & voluit ire in Angliam, ipse mandavit pro divitioribus hominibus de Marempniâ, & prædicavit eis tantum, quod extorsit ab eisdem circa Sexies viginti dolea Vini, absque aliquâ solutione faciendâ: quæ Vina fecit portari in Angliam, & dicitur quòd dicta Vina adhuc remanent ad solvendum.

Item, Moratur in quadam Domo Abbatis de Sambloncell, vocata Aula de Naucras, a tempore quo fuit Senescallus, ultra voluntatem dicti Abbatis & Conventûs; de quo multum conqueruntur: Et, ultra hoc, extorsit, ut dicitur, a pluribus, a dicto Abbate, per particulas, Quingentarum Librarum valorem;

Item, Tenet in dicto Loco de Nancras cotidie Assisas suas; ita quod nullus, de Concilio Regis, possit scire ea quæ facit; ita quod totum Emolumentum, quod Rex debet habere, ipse retinet sibi; ita quòd, propter illas Assisas, ibidem cotidiè & clamdestinè tentas, Balliviæ Domini Regis, quæ sunt ibidem deprope, sunt penitus destructæ: Et potissime magna Assisa Castri Xantoniæ, quæ solebat esse melior & pulcrior Assisa totius Episcopatûs Xantoniæ; ad quam solebant venire meliores advocati de Putaniâ & Engelismo, & de multis aliis Locis, & Barones, Abbates, & tantus Populus, quòd benè durabat per Quatuor, vel per Quinque Dies; quæ Assisa penitus est destructa, in magnum præjudicium, & vituperamen, atque dampnum Domini Regis; ita quòd in brevi ignorabitur Rex apud Xanctoniam, & sic usurpat atque destruit Jura & Jurisdictionem Domini Regis: Et istud facit, ut dictum est, ad extorquendum pecuniam a populo pro se solum, & quia vult se a Gallicis elongare.

Item, Tenet, ad manus suas, contra statuta Curiæ, Ballivam de Marempniâ, pretio Quadraginta Librarum, quæ aliàs esset affirmata alteri Trescentis Libris, aut plus; & sic amittit Rex illud plus; quod videtur aliquibus esse furtum.

Item, Tenet, ad manum suam, contra statuta prædicta, Locum de Labuzomeyra, de quo Loco solebant reddi Domino Regi Viginti Quinque Libræ, & plus; & ipse non respondet nisi de medietate; quod similiter esse furtum videtur.

Item, Tenet, ad manum suam, contra Statuta prædicta, Ballivam Andion. sub colore reparandi Castrum Montis Andion. & dedit intelligi Domino de Credonio quòd, si ibidem construeretur Domus, vocata Cohna, Rex lucraretur Quinquaginta Libras rendales; & modo facit eam construi, quæ benè decostabit Domino Regi Quadringentas, vel Quingentas Libras, & non valebit per annum, quicquid dicat, Centum Solidos: Et hoc facit, ad illum finem, quòd Rex scambium faciat cum ipso, de dicto Castro Montis Andion. cum Terrâ ipsius, & Uxoris suæ:

Item, Cùm Rex habeat quendam Locum, vocatum Campanhac, qui Locus est circumdatus, ab utrâque parte, Terrâ Regis Franciæ: in quo Loco Rex Angliæ, vel Gentes suæ tenent, & ab antiquo tenuerunt Assisas suas: & ibidem

veniebant

A.D. 1317. Edw. 2. veniebant ad dictam Assisam multi valentes Homines, Nobiles, Religiosi, & multi alii; quæ Assisa solebat affirmari per annum Centum Quadraginta Libras Turonenses; modò iste Senescallus traxit ad se, apud Montem Andion. omnes illos Parochiæ Castellaniæ Montis Andion. & magnam partem Ballivæ de Semonie, inhibendo ne ad Assisam de Campanhaco amodò veniant; quod factum est in magnum dampnum, & præjudicium Domini Regis; &, ita usurpat Jura, & Jurisdictionem Domini Regis sibi, ut sperat, acquirendo propter Scambium prædictum; quæ Balliva de Campanhaco non valet Domino Regi viginti Quinque Libras; residuum amittit Rex per modum supradictum.

ITEM, Ex quo est Senescallus, cepit ipse omnia Ligna, sibi necessaria, ad usum sui Hospitii, de Forestis Domini Regis; quæ, si emeret, decostarent sibi per annum Quinquaginta Libras, & plus; quod est dampnum maximum Domino Regi, quia Duo, vel Tres Pensionarii Regis possent solvi illo valore.

ITEM, Venatur, & facit venari in Forestis Domini Regis (quod est a Curiâ prohibitum) & capit Cervos, & alia animalia, & dat ea, & dividit uti placet; & dat licentiam pluribus in dictis Forestis venandi.

ITEM, Dicitur quod Dominus Arnaldus de Gavaston, quando munivit Castrum Xanctoniæ in principio Guerræ, fecit poni, in quâdam Turri, quandam quantitatem Salis; quam ipse Senescallus, ut dicitur, fecit extrahi de Castro & de nocte; quod æstimatur valere Tria Milia Libras, & plus.

ITEM, Hoc anno, quando Sal incepit inchariri, ipse posuit servientes suos ad Portus Marempniæ, qui arestabant Baichas, sive Naves, Sale oneratas, & faciebant redimere Mercatores, in magnis pecuniæ summis, antequam vellent amovere Saizinam.

ITEM, quando vidit Modium Salis vendebatur in Marempnia Quatuordecim Libris, ipse fecit seisiri generaliter omne Sal totius Marempniæ, asserens quòd Rex eo indigebat; ita quod nullus poterat habere licentiam vendendi, nisi primò redimeret se in magnâ quantitate Salis, vel pecuniæ: & istam licentiam concedebat illis qui habebant Decem, vel Duodecim Modia Salis, & non illis qui habebant magnam quantitatem; ita quòd, propter illam generalem saisinam, quia non erant ausi vendere Modium Salis, devenit ad Octo Libras; & tunc ipse habuit Mercatores suos cautelosè, qui retinebant & habebant omne Sal, quod habere poterant pro illo pretio: & tunc fecit onerari Naves de dicto Sale, & misit quasdam apud Lyborniam, & alias alibi, ita quod illi, a quibus Mercatores sui habuerant Sal, amiserunt in quolibet Modio sex Libras; quas ipse lucratus fuit; quod lucrum æstimatur Duo Milia Librarum. A.D. 1317. Edw. 2.

ITEM, est in Marempniâ quidam vocatus Benedictus Possardi, qui habebat Sal ultra modum, & illi nolebat Senescallus aliquo modo dare licentiam vendendi: &, antequam vellet sibi licentiam concedere, extorsit ab eo, titulo Donationis, Quater Viginti Modiâ Salis, quæ valebant Mille Libras; &, titulo venditionis, habuit ab ipso Centum Modia, quæ sibi solvere contradicit.

ITEM, Cum causa esset incepta, coram ipso Senescallo, apud Naucras, inter Galfridum de Libello, & Herniam Aymerici, contra Arnaldum Forestar, super venditione Centum Viginti Modiorum Salis (quod Sal ipsi Emptores asserebant emisse a dicto Arnaldo pro levi pretio, dicto Arnaldo contradicente) pro eo quod ipsi poterant, cum eo, lucrari Mille Libras, & plus; ipse Senescallus misit versus dictos Emptores quendam de Familiâ suâ, vocatum Johannem de Flors; qui Johannes fecit pactum cum eis quod, si volebant associare Senescallo in dicto Sale, ipse foveret & sustineret eos, & partem ipsorum, ita quod haberent optatum; & ita factum est: tamen fecit eos jurare ne istud alicui revelarent, & sic fuit Judex & Pars.

ITEM, Cùm quidam, vocatus Hugo de Monzat, esset captus in Castro Xanctoniæ, accusatus de inventione fortunæ, dictus Hugo applegiavit se, usque ad Mille Marcas, ad eundum per Castrum: Et, cùm non inveniretur culpabilis, Dominus de Credomio, de Consilio dicti Senescalli, & Concilio Regis, ipsum Hugonem, & ejus Fidejussores liberavit quietos & immunes: Et postmodum ipse habuit, & extorsit a dicto Hugone, & a quolibet de Fidejussoribus suis, Quinquaginta Libras; & sic habuit ab ipsis tribus, contra expectationem dicti Domini de Credomio, & totius Concilii, Centum Quinquaginta Libras Turonenses; & fecit eos jurare quod præmissa non detegerent, nec alicui revelarent.

ITEM, Quidam, vocatus Andreas de Campis, erat detentus in Prisonâ Castri Xanctoniæ, propter mortem cujusdam hominis, quem interfecerat, ut dicebatur;

A.D. 1317. Edw. 2.

batur: dictus Senescallus fecit inquestam super dicto murtro: & invenit, ut dicitur, ipsum Culpabilem: & posset bene probari: & ipsemet Senescallus dixit coram Consilio quod dignus erat idem Andreas suspendio; & postmodùm ipsum deliberavit absque aliquâ pœnâ, & habuit ab ipso Quinquaginta, vel Sexaginta Libras Turonenses.

Item, Causa agebatur, coram ipso, super custodiâ Duarum Filiarum, quondam Magistri Petri Tarzati, quæ sunt Minores, Undecim Annorum, inter Matrem dictarum Filiarum, & Tutorem ipsarum; ipse fecit pactum cum Marito dictæ Matris quod, si tradebat dictas Filias Matri earum, ipse daret sibi Quinquaginta Libras; & dicta Mater fecit pactum, cum Uxore Senescalli pro Quindecim Libris Jocalium, quæ ipsa habuit, & tamen ipse non habuit dictas Quinquaginta Libras, quia non tenuit sibi pactum; immò conversus est retrorsum, & dedit Unam de dictis Duabus Filiabus cuidam Clerico suo in Uxorem; de quo Clerico habebat, ut dicitur, Centum Libras.

Item, Uxor dicti Senescalli habuit, a quodam homine de Naucras, Decem Libras pro eo, quia juratus fuerat cuidam Judæo, quandam Summam Pecuniæ, quæ sibi tradibatur in commendam, negando dicto Judæo commendam Pecuniæ prædictæ sibi factam fuisse; & postmodum in judicio recognovit coram ipsâ Senescallissâ; & sic dimisit ipsum evadere pro dictis Decem Libris.

Item, Ipse Senescallus, & Uxor sua extorserunt a Judæis, propter Minas, quas eisdem inferebant, per particulas, tàm in Ciphis & Cupis Argenteis, & aliis Jocalibus, quàm in Pecuniâ, valorem Centum Librarum, & plus, ut ipsi asserunt.

Item, Extorsit ab Arnaldo de Sennihauo, Fratre quondam Remundi de Sennihauo defuncti, quia noluit sibi tradere Equos quondam Remundi Fratris sui, Quadraginta Libras; &, ultra hoc, tenuit ipsum captum, in quâdam Turre Castri Xanctoniæ, per Tres Septimanas, & plus.

Item, Extorsit a Magistro Hel. Gardiadi de Sal, propter Minas, quas sibi inferebat, Quinquaginta Libras, sub colore mutui; set non est eas ausus petere.

Item, Quando Dominus Gauceli... de Campanio, Locum Tenens Do... de Credomio, Ducatûs Aquita... ...nescalli, venit in partibus Xanctoniæ pro inquirendo super Officiariis Regis, ipse Senescallus semper assistebat ei, nè aliquis Judæus esset ausus conqueri de eodem, quia ille tunc magis dominabatur quàm Gaucelinus: & hac de causâ nullus erat ausus conqueri de eo, & sic remanserunt facta ipsius impunita.

A.D. 1317. Edw. 2.

Item, Extorsit a quodam serviente, vocato Philipot Anglico, nomine plurium delictorum, per ipsum servientem factorum, ut asserebat, valorem Quinquaginta Librarum; &, antequam ipsum relaxaret de prisonâ (ubi tenuit eum per dimidium Annum, & plus) fecit sibi jurare quòd non detegeret eum; & modò fecit eum venditorem Forestarum Regis.

Item, Permittit Panem pesare, ad sciendum utrum sit competens, secundum forum Bladi, per Gentes Episcopi Xanctoniæ, in propriâ Cohnâ Domini Regis; quod nunquam fuit aliàs consuetum, in præjudicium Domini Regis & Jurisdictionis suæ.

Item, Fecit Proclamari, ex parte Regis, per totam Senescalciam suam, quòd nullus esset ausus extrahere Bladum de dictâ Senescalciâ, sub pœnâ Corporum & Bonorum; ita quod, propter hujusmodi Bannium, Quarterium Bladi, quod valebat Duodecim Solidos, devenit ad Novem Solidos: tunc ipse fecit emere, per Mercatores suos, cautelosè, usque ad æstimationem Quingentarum ibri Frumenti: Et fecit servare Portus ita quòd nullus sit ausus extrahere, nisi primò obtineat literam ab eodem; ita quòd modò quilibet impetrat literam ab ipso; &, istâ de causâ, habuit, ut publicè dicitur, usque ad valorem ducentarum Librarum, & semper non cessat recipere; ita quod Bladum est carius quàm esset, ante inhibitionem prædictam; & in Blado, quod emi fecit, potest lucrari Centum Libras, & plus.

Ac nos querelas prædictas Senescallo nostro Vasconiæ, sub pede sigilli nostri misissemus, mandantes eidem quòd super Querelis prædictis, vocatis vocandis, inquireret, summarie, & de plano, pleniùs veritatem: & quòd de eo, quod indè inveniret, nos sub sigillo suo redderet certiores:

Ac jam per Inquestas, per, dilectos Clericos nostros, Magistros, Thomam de la Grane, & Albertum Medici, ipsius Senescalli nostri in hac parte Commissarios speciales, ad mandatum nostrum, ut est dictum, vocatis, Procuratore nostro, Viris Religiosis, Nobilibus,

A. D. 1317. Edw. 2. bus, Jurisperitis, & aliis pluribus, diversarum Villarum & locorum Senescalciæ prædictæ, factas, & coram nobis retornatas, compertum sit quòd prædictus Arnaldus, Senescallus noster, de prædictis Querelis, omnibus & singulis, Immunis existit;

Nos, ad Immunitatem ipsius Senescalli nostri in præmissis, & pro innocentiâ famæ suæ, præmissa duximus testificanda per has Patentes Literas nostras, sigillo nostri munimine roboratas. A. D. 1317. Edw. 2.

Dat. apud Wyndesoram, 22. die Decembris.

Per breve de privato Sigillo.

Pro Liberis Theophaniæ de Sancto Petro, quæ fuit Reginæ Nutrix.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 8. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nos nuper, dùm nos & Isabella, Regina Angliæ, Consors nostra carissima, apud Pontisariam in partibus transmarinis eramus, ad requisitionem ipsius Consortis nostræ, concesserimus & dederimus Theophaniæ de Sancto Petro in Campis, Dominæ de Brynguencourt, Nutrici præfatæ Consortis nostræ, & Uxori Johannis de Morviller Militis, Quingentas Libras Sterlingorum, percipiendas & habendas, ex dono nostro, de exitibus Comitatûs Pontivi, pro Terris, Tenementis, & Redditibus, ad opus Liberorum Ipsius Theophaniæ, de primo Marito suo Procreatorum, emendis;

Et, ut prædicti Liberi Terras, Tenementa, & Redditus, emenda de prædictâ pecuniâ, hæreditarie possiderent, easdem Quingentas Libras Sterlingorum dictis, Theophaniæ & Johanni de Morviller Marito suo, solvi fecerimus, pro causâ prædictâ, ad opus dictorum Liberorum, adimplendâ: A. D. 1317.

Ac præfatus Johannes dictas Quingentas Libras, præfatâ Theophaniâ rebus humanis exemptâ, penes se detineat, eas in usum prædictum ponere contradicendo;

Nos, volentes quòd Donum nostrum prædictum in usum prædictum, per Ordinationem præfatæ Consortis nostræ, effectui mancipetur, eidem Consorti nostræ actionem, & quicquid ad nos in, & super præmissis pertinet, seu pertinere poterit, tenore præsentium, Duximus concedendam:

Et hoc omnibus, quorum interest, aut interesse poterit, significamus per has Patentes Literas, sigilli nostri munimine roboratas.

Dat. apud Westmonasterium, 27. die Decembris.

Per ipsum Regem Nunciante Rogero de Northburgh.

De Inhibitione Torneamenti.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 13. d. REX Vicecomiti Lancastriæ, salutem.

Cùm nuper, per singulos Comitatus Regni nostri, publicè fecerimus proclamari, & ex parte nostrâ firmiter Inhiberi, nè quis, cujuscumque statûs aut conditionis existeret, sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere posset, Turneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia Facta Armorum alicubi, infra Regnum nostrum, nisi pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, excercere præsumeret, sine nostrâ licentiâ speciali:

Et quòd, si qui, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, inventi essent in hac parte Delinquentes, tunc corpora eorum, cum Equis & Hernesiis suis arestarentur:

Nos, nolentes aliqua facta Armorum infra Regnum nostrum, nisi ex causâ prædictâ, quomodolibet excerceri, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd statim, visis præsentibus, in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter facias Inhiberi, nè quis, Comes, Baro, Miles, seu quivis alius Homo ad arma, cujuscumque statûs aut conditionis existat, sub forisfacturâ prædictâ, alicubi infra Regnum nostrum Turneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliqua Facta Armorum excercere præsumat, sine nostrâ licentiâ speciali: A. D. 1317.

Et, si quos, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, inveneris in hac parte Delinquentes, tunc eos, per eorum corpora, unà cum Equis, Armis, & Hernesiis, ac omnibus aliis Bonis

A. D. 1317. An. 11. E. 2. nis & Catallis suis, ubicumque, & in quorumcumque manibus, in Ballivâ tuâ, inveniri contigerit, arestes, & sub aresto hujusmodi salvò custodias, donec aliud a nobis inde habueris in mandatis; assumpto ad hoc, si necesse fuerit, posse Comitatûs tui.

Et de nominibus illorum, quos sic arestaveris, ac de valore Bonorum & Catallorum ipsorum, sic arestandorum, nobis scire facias indilate.

Teste Rege apud Wyndesoram, 27. die Decembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Bulla, de Excommunicando Regni Invasores, & Turbatores Pacis.

A. D. 1317. An. 11. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, dilectis Filiis, Gaufelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, Apostolicæ Sedis Nunciis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Personam carissimi in Christo Filii nostri Edwardi Regis Angliæ Illustris, ejúsque Regnum inclitum eâ dilectionis sinceritate prosequimur, ut suum dicti Regni statum a Guerrarum fluctibus liberum, & a Discriminum ——— ——— Paternis desideriis affectantes, ad procurandum Tranquilitatem & Quietem illius, oportunum Apostolicæ Sedis Patrocinium, quantum cum Deo possumus, liberaliter impendamus, Quatinus Rex ipse, securitate sibi ab insidiis Æmulorum indultâ, utilitatibus propriis liberius possit intendere, seque ad assumendum negotium Terræ Sanctæ, nostris præcordiis non mediocriter insidens, ad quod, ut asserit, firmiter anhelat, habiliùs valeat præparare.

Cùm itaque, sicut displicenter audivimus, ipsorum Regis & Regni Pax & obtanda tranquilitas, nedùm sit forinsecis Guerrarum turbinibus præturbata, sed & intestinis periculosè lacerata scissuris, dùm nonnulli Magnates & Domini dicti Regni, spreto fidelitatis debito, ipsius Regis obedientiâ se subducunt, & tàm illi, quàm alii in ipsum, ac Regnum prædictum, & Terram suam Hiberniæ Impugnationis & Invasionis reprobandæ conatus exercent.

Nos eisdem, Regi & Regno, præmisso considerationis intuitu, circa id, quantum in nobis est, prospici cupientes, in omnes & singulos, cujuscúmque sint præminentiæ, dignitatis, ac status, qui Regem ipsum, Regnum, & Terram, prædicta, aut eorum partem invadere, vel Regnum ipsum, & Terram, contra Regem eundem, cum Armis, vel sine Armis intrare præsumpserint, aut aliàs eorum pacem & tranquilitatem injustè turbaverint, seu hujusmodi Turbatoribus aut Invasoribus in Pecuniâ, Equis, vel Armis, vel aliis circa hæc præstiterint Auxilium, Consilium, vel Favorem, publicum vel occultum, Excommunicationis in personas, & interdicti sententias in Terras eorum, Auctoritate præsentium, promulgandi:

A quâ quidem Excommunicationis sententiâ, sine speciali mandato Sedis Apostolicæ, nisi forsan in mortis Articulo, absolvi nequeant; in quo etiam, si fuerint absoluti, & ipsos contigerit Sanitati restitui, nisi satisfecerint infra mensem, eâdem sententiâ eo ipso ligentur:

Nec non ad quascunque pœnas alias, Spirituales & Temporales, contra illos debitè procedendi:

Et insuper, hujusmodi sententias atque Pœnas, ubicumque & quotiescumque expedire videritis, & præcipuè in locis Maritimis, seu Mari vicinis, per vos, vel alium, seu alios solempniter publicandi:

Ac omnes Pactiones, Obligationes, Confœderationes, & Colligationes, circa præmissa, vel eorum aliquod Factas, Juramento vel quacunque Firmitate aliâ roboratas, nullas, irritas, & Juribus vacuas nunciandi, vacuandi, seu dissolvendi, irritandi & revocandi, quatenus de facto processerint:

Nec non & Juramenta, circa id præstita, prout secundum Deum expedire videritis, relaxandi;

Et alia, quæ circa præmissa, & ea tangentia, fuerint oportuna, mediante Justitiâ, faciendi:

Non obstantibus quibuscunque Commissionibus superdictis, vel eorum aliquo, vobis, aut quibuslibet aliis, aliàs per nos factis: quibus tamen per hæc non intendimus derogare; sed eas volumus in suo vigore manere: Aut si aliquibus

A.D. 1217. Edv. 2. aliquibus a Sede Apostolicâ sit indultum, sub quacumque formâ vel conceptione verborum; quòd Excommunicari, vel eorum Terræ Ecclesiastico Interdicto supponi non possint, per Literas Sedis ejusdem, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem; & qualibet aliâ dictæ Sedis Indulgentiâ, generali vel speciali, cujuscunque tenoris vel expressionis existat, per quam effectus præsentium impedire possit, vel quomodolibet retardari; A.D. 1217. Edv. 2.

Vobis, aut vestrûm alteri, plenam & Liberam concedimus, tenore præsentium, facultatem.

Dat. Avinion. Quarto Kall. Januarii, Pontificatûs nostri anno secundo.

De intendendo, in arestatione Bordeantium.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 1. m. 7.

REX Vicecomitibus Norffolciæ, Suffolciæ, Cantebrigiæ, Huntingdoniæ, Essexiæ, & Hertfordiæ, & omnibus Ballivis & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm nuper, per singulos Comitatus Regni nostri, publice fecerimus proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, nè quis, cujuscumque statûs aut conditionis existet, sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere posset, Torneare, *&c. prout supra de 27. Dec. mutatis competenter mutandis, usque hæc verba, viz.*

Nos, contravenientes in hac parte nolentes transire impunitos, assignavimus, dilectum servientem nostrum ad Arma, Simonem de Friskenad, ad hujusmodi contravenientes, cujuscumque statûs seu conditionis existant, per eorum Corpora, unà cum Equis & Hernesiis suis, arestandos, & in Prisonis nostris in Comitatu, ubi sic arestati fuerint, deponendos, & salvò custodiendos per Vicecomites dictorum Comitatuum, quousque aliud indè duxerimus Ordinandum: A.D. 1318.

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Simoni sitis Intendentes, Consulentes, & Auxiliantes, quotiens & quando per ipsum super hoc ex parte nostrâ fueritis præmuniti.

Et vos, præfati Vicecomites, posse Comitatuum vestrorum ad præmissa, unà cum prædicto Simone, facienda, si necesse fuerit, sumatis.

In cujus, &c. usque ad Festum Paschæ proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wyndesoram, primo die Januarii.

Per ipsum Regem Nunciante Magistro Thomâ de Cherleton.

De Villis in Aquitania, Coronæ Angliæ annexandis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Fideles, & benè meritos, ac Regiis obsequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam suis affectibus talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipsorum servitia fructuosa, efficiantur imposterùm promptiores.

Nos igitur,

Ad grata & utilia Obsequia, per, dilectos & fideles nostros, Consules & Universitates Villarum, Bastidarum, & locorum Rupispine, Balli, Regardi, Sancti Bartholomei de Goyrans, in Petragoricinio; Montis Falconis, de Casalibus, de Conquoreto & de Anero, in Caturcinio; ac Podii de Gontaldo, in Agennesio; in Ducatu prædicto, frequenter & utiliter nobis impensa, nostræ considerationis intuitum dirigentes,

Concessimus eis, pro nobis & Hæredibus nostris, per has nostras Patentes Litteras, perpetuò duraturas, quòd Villas nostras, Bastidas, & loca prædicta, per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus (hoc tantummodo excepto, quòd Villæ, Bastidæ, & loca prædicta, per nos, Hæredes, & Successores nostros, nostro, & ipsorum Hæredum & Successorum nostrorum Primogenitis, ut futuris Hæredibus Regni Angliæ, & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeant & concedi) ut Villæ illæ, Bastidæ, & loca, per donationem hujusmodi, Coronæ Regni Angliæ specialiter conjunctæ remaneant & annexæ. A.D. 1318.

In cujus, &c.

Dat. apud Wyndesoram, secundo die Januarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

A.D. 1318. Edw. 2. A.D. 1318. Edw. 2.

Ad Papam, super Oppressionibus in Curia Franciæ.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nostra tenet pro firmo fiducia Filialis, quod nostra & nostrorum jura, ubicunque consistentia, ab Oppressionibus, & injuriis quibuscunque inviolabilia conservari, ex gratitudine vobis innatâ, vestra velit & desideret benivolentia Paternalis; &, super hujusmodi Oppressionibus & Gravaminibus, si quæ fuerint, corrigendis, efficaciter apponere Concilium & Auxilium oportuna.

Cùm itàque, sicut ad nostram audientiam jàm pervenit, per Curiam Franciæ nuper fuerit Ordinatum, quòd Nobilis Mulier, Margareta Comitissa Fuxi, & Vicecomitissa Bearnii & Marceanii, super aliquibus (quæ ipsa contra Garsiam Arnaldi, quondam Dominum de Navalliis, juxta Foros & Consuetudines dictarum partium, fecisse dicitur) per Gentes Domini Regis Franciæ (ad nostram inmediatam jurisdictionem, considerationem debitam non habendo) præfato Garsiæ emendas facere per armatam potentiam distringatur, & etiam compellatur; quódque Terra ipsius Comitissæ de Bearnio (quam de nobis inmediatè tenere dinoscitur) occasione prædictâ in manum dicti Regis Franciæ capiatur, undè plurimum admiramur; maximè cùm super facto prædicto cognitio judicialis & correxio ad nos debeant principaliter pertinere: A.D. 1318.

Vestræ Sanctitatis Clementiam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus eidem Regi Franciæ, ut dictam Ordinationem (quæ tàm nobis, quam præfatæ Comitissæ non modicùm præjudicialis esse censetur) velit, sine dilatione dampnosâ, penitùs revocare, vestras dirigere dignemini Litteras speciales.

Nos etenim semper parati sumus, & erimus præfato Garsiæ, & aliis quibuscunque, de prædictâ Comitissâ conqueri volentibus, in Curiâ nostrâ Ducatûs prædicti, prout ad nos pertinet, plenam & celerem justitiam exhibere, secundum Foros & Consuetudines partium earum.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 8. die Januarii.

Ad Regem Franciæ, super dictis Gravaminibus.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12.

SErenissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & felices, semper ad vota, successus.

Nobilis Mulier, Margareta Comitissa Fuxi, & Vicecomitissa Bearnii & Marceanii, nobis scripsit, intimando quòd ipsa contra Garsiam Arnaldi, quondam Dominum de Navalliis, tunc subditum suum, ratione quorumdam locorum, quæ idem Garsias de dictâ Comitissâ tenebat, fecit aliqua, prout potuit, ut asserit, secundum Foros & Consuetudines partium illarum: a quibus dictus Garsias, si se indè sensisset Gravatum, ad nos primò, & non ad alium appellâsse debuisset, nec ad nos appellavit:

Et quod eadem Comitissa, eâ occasione, per potentiam Armorum, sibi per vos & Curiam vestram inferendam, ut refertur, timet indebitè prægravari; supplicans, ut sibi in hac parte, prout tenemur, remedium faceremus. A.D. 1318.

Verùm quia hujusmodi, si procederent, in nostri præjudicium & exhæredationem cederent manifestè, nos, confidentes quòd Jura nostra velitis illæsa servare, prout decet, Excellentiam vestram Regiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus hujusmodi nobis præjudicialia, & subditis nostris dampnosa, de vestrâ Curiâ procedere minimè permittatis; &, si forte talia emanaverint, tunc talis & tantæ moderationis temperiem adhibere dignetur vestra Regalis providentia super illis, quod nobis, aut nostris præjudicium non afferant aut gravamen.

Dat. apud Westmonasterium, 8. die Januarii.

Contra

A.D. 1318. Edw. 2. A.D. 1318. Edw. 2.

Contra Constitutionem Papalem, de Pluralitatibus tollendis, & Apostolicæ dispositioni reservandis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 1. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Circumspecta Sedis Apostolicæ providentia, justæ moderationis tenens ubique temperiem, sic a suis subditis, Christi fidelibus, in divini cultûs exercitio, promptitudinem devotionis sinceræ requirit, ut & ipsos, in exhibitione justitiæ, profugatis Injuriarum Procellis, & Tumultuum Fluctibus, ex quibus præcipuè scandalum poterit suboriri, jugiter foveat, &, more piæ Matris, caritativè dilectionis & tranquilitatis consoletur amplexu.

Nos equidem, Regnum nostrum, & Regnicolæ, quanto devotiùs ipsam Sanctam Matrem nostram, dignis in Christo laudibus, indesinenter attollimus, tanto propensiùs ipsius fulcimentum, contra adversantia nobis jacula, firmâ spe assecutionis Justitiæ, Favoris, & Gratiæ, præstolamur.

Nuper siquidem, rumore, priùs inaudito, in Regno nostro perlato, quandam Constitutionem a vestrâ Sanctitate emanâsse, per quam Pluralitatum Dispensationes tolluntur quodammodo: & vacatura, per eandem Constitutionem, Pluralium Beneficia, vestræ & Sedis Apostolicæ dispositioni reservantur; quod etiam, transmissæ nobis, vestræ Beatitudinis Litteræ pleniùs exprimebant:

Commota erant nostra, & Magnatum, & Procerum Regni nostri præcordia: intollerabilia oriebantur in Populo ejusdem Regni Scandalum & tumultus; asserentium Coronæ nostræ, & ipsorum exhæredationem manifestam nobis & ipsis exinde iminere: ac statum Sublimium & Nobilium, tàm nostri, quàm sui Generis, Litteratarúmque personatum, & aliorum Virorum Prudentum, nostris & ipsorum Obsequiis intendentium (cum quibus, per Prædecessores vestros, super Pluralitate hujusmodi Beneficiorum, fuerat legitimè dispensatum) deprimi: Decorem Ecclesiæ & Regni (quæ Magnatum & Potentum nonunquam egent Suffragiis) quamplurimùm eclipsari; aliáque ex dictæ Constitutionis, si procederet, editione prompta pericula (quæ ad præsens certis considerationibus subticemus) posse verisimilitet formidari. A.D. 1318.

Verùm, Pater Sancte, quia, propter turbationem Regni nostri ex aliis causis, & magis hiis diebus; ob præmissa non valemus, propter brevitatem temporis, in dictâ Constitutione limitati, super præmissis, cum dictis Magnatibus & Proceribus deliberationem habere tàm celeriter, ut deceret: & vestram Clementiam indè, pro adhibendo remedio, ut præmissa sedentur Scandala, & Pericula declinentur, seriosiùs informare;

Vestræ Sanctitati devotis Precibus humiliter supplicamus quatinus, præmissis clementi meditatione pensatis, dignemini, piæ Paternitatis affectione, remedium competens in præmissis adhibere; sic, de benignitate vestrâ, gratiosiùs permittendo, ut optinentes nunc in Regno nostro plura Beneficia, ex Dispensatione legitimâ, possint ea suis temporibus licitè retinere; dictæ Constitutionis effectu & executione, quantum ad præmissa, suspensis, dùm Sanctitas vestra ea, quæ petimus, deliberaverit ordinanda.

Nos verò, sub firmâ spe & fiduciâ vestræ Sanctitatis, per Magnates Regni nostri excitati, Clericis ipsis mandari fecimus, quòd securè sua teneant beneficia, donec a vestræ Sanctitate Responsum acceperimus; quod in hac parte speramus optatum.

Conservet vos, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 10. die Januarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Ad Cardinales, contra Constitutionem prædictam.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13.

VEnerabili in Christo Patri, Domino W. Dei gratiâ, titulli Sancti Martini in Montibus, Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm, ad instantiam Magnatum & Procerum Regni nostri, multipliciter deplangentium se & suos (per Apostolicæ Sedis privilegia, super optentis suis Beneficiis, sufficienter munitos) per rigorem Constitutionis, contra Pluralitates, A.D. 1318.

tates,

A.D. 1318. Edw. 2. tates, ut dicitur, editæ, si procederet ex inopinato oppressos, & Juribus suis sine culpâ privatos (in grave scandalum exinde subortum) pro remedio optinendo, Patri nostro in Christo, & Domino reverendo, Summo Pontifici nostras jam Litteras dirigamus:

Paternitatem vestram omni, quâ possumus, affectione requirimus & rogamus quatinus,

Ponderatis incommodis, quæ sequentur, dùm illos, quos Ecclesia exaltavit, dejiciat sine culpâ, Patronos privet nullatenus Delinquentes, & personas reddat Inhabiles, quas aliàs Sedes Apostolica habiles approbavit,

Preces nostras in hac parte velitis apud eundem Dominum Summum Pontificem, per Rogamina vestra (incommoda quæ occurrunt exprimentia) tam efficaci instantiâ adjuvare, ac etiam promovere, ut quòd sic petimus, vestris mediantibus etiam precibus & auxilio, faciliùs impetremus; pro certo scituri quòd, secundum firmam assertionem dictorum Magnatum & Procerum, frequentiùs repetitam, modernis temporibus, aut præteritis, de quibus recolat quispiam modò vivens, talis tantusque rigor ita subitò & improvisò (in quo Ordo, Status, Ætas, vel Conditio quasi nullo gauderet Privilegio) ab Apostolicâ Sedis Clementiâ non processit.

Unde, si perseveret, ut per eosdem Magnates & Proceres est comuniter dictum nobis, quod etiam ad ipsius Summi Pontificis volunt, ut dicunt, notitiam pervenire, Nobiles Clericali Militiæ ascribi deinceps recusabunt;

Et inferiores, licet in Ecclesiâ Dei essent fructus uberes allaturi, ipsâ contemptâ, ad seculum se convertent;

Contempturi unà cum Laicis, ad hoc ex præmissis jam plurimùm excitatis, Ecclesiam; a quâ dicuntur comuniter jam contemptu.

Modicáque, vel nulla, ut dicunt, Privilegiis & Indulgentiis Romanæ Ecclesiæ adhibebitur exnunc fides; cum visa fuerint, sine culpâ, vel præmunitione quacunque, cum tanto scandalo, tàm subitò vacillare; A.D. 1318. Edw. 2.

Dum depressus quilibet in hac parte contra Ecclesiam clamaverit, ita dicens, Quare elevans allicisti me! dicamusque, ex hiis attoniti, & non mediocriter stupefacti, de sic oppressis consimiliter conquerentes, Ecclesiæ supradictæ, immo dejecisti eos, dum allevarentur! quod, in quantum possemus, contingere in nostro Regno aliqualiter non vellemus, quin potius dictæ Ecclesiæ procurare totis, ut tenemur, viribus Reverentiam & Honorem.

Dat. apud Wyndesoram decimo die Januarii.

Eodem modo mandatum subscriptis; videlicet,

Domino N. Ostiensi & Velletrensi, *Domino A. Albanensi,*	Episcopis.
Domino N. tituli Sancti Eusebii, *Domino W. tituli Sancti Martini in Montibus,* *Domino G. Petri tituli Sanctæ Ceciliæ,* *Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,* *Domino B. de Poicto tituli Sancti Marcelli,*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino Neapolio, Sancti Adriani, *Domino G. Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,* *Domino J. de Columpna, Sancti Angeli,* *Domino A. de Pelagrua in Porticu.* *Domino B. de Monte Favencio, Sanctæ Mariæ in Aquiro,* *Domino A. de Via, Nepoti Papæ.*	Diaconis Cardinalibus.

De Canonizatione Thomæ de Cantilupo, in Curia Romana diutius protelata.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

A Prælatis & Proceribus inferiorum desideria eo potiùs sunt advertenda, quo perfectiùs ad gloriam Omnipotentis, ipsiusque cultûs augmentum, ac bonorum honorem tendere dinoscantur.

Sanè cùm, pretiosissima Altissimi Margarita, Reverentissimæ ac Recolendæ memoriæ, Beatus Thomas de Cantilupo, quondam Ecclesiæ Herefordiensis Antistes, pro quo omnium Artifex ineffabilia in diversis mundi partibus, tàm in Terrâ, quàm in Mari, operatur magnalia gloriosa, nimis diu, sub expectatione A.D. 1318.

A.D. 1318 Edw. 2. pectatione gratiæ Sedis Apostolicæ, jaceat Terrâ oppressus, ipsiusque Canonizationis negotium in Romanâ Curiâ per magna tempora fuerit ventilatum, & adhuc ibidem pendeat in præsenti.

Nos, TANTAM LUCERNAM, SUB MODIO ADHUC POSITAM, SUPRA CANDELABRUM COLLOCARI, UT INGREDIENTIBUS ET LUMEN APPETENTIBUS MAGIS LUCEAT, DIGNUM IN DOMINO RECENSENTES, & id omni festinatione desideratâ fieri eo ferventiùs desiderantes, quo totum Regnum honorari, & Regnicolarum Fidelium nostrum exindè magis devotionem augmentari speramus;

A.D. 1318. Edw. 2. Sanctitati vestræ devotis precibus humiliter supplicamus, quatinus Procuratores negotii prædicti, in prosecutione ejusdem, dignemini specialiter commendatos habere, & idem Negotium, ad laudem Dei, & Fidei Ortodoxæ exaltationem, nostrique & Regni nostri honorem, fideliter expedire.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram vicesimo primo die Januarii.

Litera Regis Franciæ, super Mercaturis detentis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Orig. in Tur. MAgnifico Principi, carissimo Fratri, Edvardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, ac Duci Acquitaniæ, fideli nostro, Philippus, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, salutem, & prosperos ad vota successus.

Decet Magnificentiam Regalis Justitiæ sic de subditis exhibere Justitiam, ut ejus Regimen Deo sit placidum, & Regnicolis, ac aliis fructuosum.

Sanè Petri de Vaqueriis, & Johannis Peytene, Mercatorum Montispessulani, in Regno nostro degentium, grandem Querelam accepimus, continentem quòd, cum ipsi, tamquam Mercatores, per se, seu per alios, & tàm suo, quàm quorumdam aliorum Consociorum ipsorum nomine, diversas Mercaturas in Regno nostro, usque ad valorem Decem Milium Librarum Parisius, Jacobo Boin, Guirando de Rossignato, & Guirando de Byolhes, in Regno vestro apud Londoniam degentibus, causâ Mercandi, tamquam eorum Fautoribus tradidissent; A.D. 1318. ipsi Fautores eas iniquè, & contra dictorum Mercatorum voluntatem, detinent, & reddere contradicunt.

Quocircà, de Serenitatis vestræ liberali Justitiâ plenam gerentes fiduciam, vos affectuosè rogamus pro Justitiâ, requirentes quatenus, tàm pro cultu Justitiæ, quàm nostrorum precaminum efficaciâ, super hiis, per vestram liberalem Justitiam, nostrorum Subditorum indempnitatibus succurratis, & taliter tradita, mediante Justitiâ, restitui faciatis eisdem; sic, si placet, nostris rogatibus, super hiis, nostris subditis providentes, quod vestræ liberalitatis justitiam sibi sentiant subvenisse; & nos, pro vestris subditis, reddamur, si casus contingeret, promptiores.

Datum Parisius vicesimo octavo die Januarii.

De Treuga, inter Cives Baionæ, & Normannos.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 13. d. REX, dilectis & fidelibus suis, Majori, Juratis, Civibus, & toti Communitati Civitatis suæ Baionæ, salutem.

Super Treugis & Sufferentiis, inter vos & Normannos, super dissensionibus & discordiis quibuscumque, inter vos & ipsos suscitatis, usque ad aliquod diffusum & prolixum tempus capiendis, quibus sine nostrâ licentiâ & assensu consentire, vel eos affirmare, ut accepimus, distulistis;

Vobis significamus, & innotescimus per præsentes, nostris beneplacitis inhærere quod vos, pro vobis, Marinariis, & Subditis vestris quibuscumque, Treugam, sive sufferentiam cum Normannis, & eis adhærentibus, ac Fautoribus eorumdem, super omnibus Dis- A.D. 1318. sensionibus atque Discordiis, inter vos & ipsos, ex quâcunque causâ hactenus suscitatis, ineatis & firmetis, usque ad quinquaginta annos futuros, vel ulteriùs, si bono modo fieri poterit, duraturam, sub Pœnis, & Conditionibus, aliisque viis & modis, quibus meliùs & securiùs videritis faciendam:

Et quòd primæ Treugæ & Ordinationes, in ipsis expressæ, adnullentur, & penitus revocentur;

Advertentes quòd, per hujusmodi Sufferentiam, sive Treugam, jam de novo inter vos & ipsos ineundam, nobis & Hæredibus nostris præjudicium aliquod minime generetur.

A. D. 1318. Edw. 2. Volumus autem & concedimus quod omnes pœnæ, quas inter vos & dictos Normannos, contra illos, qui contra hujusmodi Sufferentiam, sive Treugam, inter vos capiendam, venire præsumpserint, de communi assensu vestro duxeritis ordinandas, inviolabiliter observentur: & quòd pœnæ illæ ad personas Delinquentes tantummodo se extendant; ita quod nobis, aut Civitati nostræ prædictæ, seu aliis, qui non fuerint Transgressores, prætextu dictarum pœnarum, præjudicium aut gravamen aliquod nullatenus irrogetur.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die Januarii.

ET mandatum est Magistris Navium, & omnibus & singulis Marinariis Flotæ Navium Civitatis Regis Baionæ, in Portu del Swyne in Flandriâ existentium, quòd, sub forisfacturâ omnium, quæ Regi forisfacere poterint, firmiter Rex inhibet, nè prædictis Normannis, aut eorum alicui, per Terram, vel per Mare, Injuriam, Molestiam, Dampnum aliquod, seu Gravamen, occasione Dissensionum, seu Discordiarum, aliàs inter ipsos, ex quacumque causâ suscitatarum, inferre aliqualiter præsumant. A. D. 1318. Edw. 2.

Rex rogavit autem Dominum Regem Franciæ, per suas Literas speciales, quòd consimilem Inhibitionem Normannis faceret indilatè, ne ipsi, videlicet, eis, aut alicui eorum Injuriam, vel Molestiam, seu Dampnum aliquod inferant, aut Gravamen.

Dat. ut supra.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ, super dicta Treuga.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 13. d. EXcellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Attendentes Dampna, quæ per Dissensiones & Discordias, inter Homines de Civitate nostrâ Baionæ & Normannos dudum suscitatas, in Mari evenire poterunt; volentes etiam ipsis, quatenus poterimus, obviare,

Placuit nobis quòd, super Dissensionibus prædictis, inter partes prædictas, Treuga, seu Sufferentia, ad tempus diffusum, ineatur & firmetur:

Et, super hoc, scripsimus illis de Baionâ voluntatem nostram, injungendo eisdem, sub gravi forisfacturâ nostrâ, ne ipsis de Normanniâ dampnum inferant, seu Gravamen: A. D. 1318.

Placeat igitur vestræ Magnificentiæ, quo ad illos de Normanniâ, similiter ordinare, ut sic, durante Treugâ, seu Sufferentiâ tempore diffuso, subdiri prædicti, ad utilitatem ipsorum, hinc & inde communicent, & Dissensiones supradictæ, priùs subortæ, deliberato Consilio meliùs cessent & sedentur.

Dat. apud Wyndesoram quarto die Februarii.

Contra Nuncium Papæ, Prohibitio.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 11. d. REX, Magistro Rigando de Asserio, Canonico Aurelianensi, salutem.

Clamosâ & tumultuosâ Incolarum Regni nostri insinuatione accepimus, quòd vos tàm contra Religiosos, aliasque Personas Ecclesiasticas, quàm Laicos varia exercetis incommoda, in eodem Regno nova, inconsueta, & inaudita, in oppressionem & depauperationem plurimorum, ac nostri, & Coronæ nostræ læsionem & exhæredationem (ex quibus, si tolerarentur, majora processu temporis poterunt, quod absit, pericula evenire) unde, non immeritò, turbamur & movemur. A. D. 1318.

Vobis igitur prohibemus, nè contra Religiosos, seu alias Personas quascunque Ecclesiasticas, vel Laicos quicquam in dicto Regno nostro, quod in nostri, seu Coronæ nostræ præjudicium quoquo modo cedere poterit, exerceatis, seu præsumatis aliqualiter attemptare.

Teste Rege apud Wyndesoram sexto die Februarii.

Per Concilium.

Ad

Ad Regem Franciæ, super Excessibus Officialium.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12.

EGregio Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Francorum & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & felices.

Cùm jamdudum, felicis recordationis, Dominus Philippus, Rex Francorum, Progenitor vester, per suas Patentes Litteras, inter cætera, de sui speciali gratiâ, remiserit omnem forisfacturam Terrarum & Bonorum, & Pœnam corporum, Bannimenta, & quamcunque aliam Pœnam, in quam Senescalli, Majores, Bajuli, Officiales, Servientes quoque, ac Villarum Comnnitates, seu Subditi nostri, vel Progenitoris nostri, in ipso Ducatu Aquitaniæ, nostro, vel ejusdem Progenitoris nostri tempore, poterant aliqualiter incidisse ex Bannimento, vel aliàs, pro quibuscunque Inobedientiis, Gravaminibus, Injuriis, Violentiis, Dampnis, Excessibus, Homicidiis, Rapinis, Incendiis, ac Maleficiis quibuscunque, vel aliàs quoquomodo, usque ad tempus, in dictis Litteris contentum, in dicto Ducatu commissis:

Ac jam, ex gravi Querelâ, dilectorum & fidelium Subditorum nostrorum, Consulum & Universitatis Villæ nostræ Bellimontis, in Petragoricinio, & Ducatu nostro prædicto, nonnullorumque aliorum nostrorum in eodem Ducatu Subditorum, graviter conquerentium, accepērimus quod nonnulli Officiales & Ministri vestri, & specialiter Senescallus vester Petragoricinii, ac regius Procurator in eâdem Senescalciâ,

Hujusmodi Remissionem infringere, violare, interumpere, ac calumpniare, in nostri contemptum & vilipendium, ac Officialium & Subditorum nostrorum, in dicto Ducatu, Dispendium & Gravamen, temerè præsumentes,

Aliquos Officiales, seu Subditos nostros, & specialiter Geraldum Forest, Servientem & Subditum nostrum in ipso Ducatu, contra formam Remissionis prædictæ, prosecuntur de Delictis, seu Excessibus, quæ ante tempus Remissionis prædictæ asseruntur commissa fuisse:

Et, in Ducatu eodem, ipsum Geraldum Forest, calumpniatum eâdem gratiâ, ad ultimum Supplicium non timuerunt perperàm condempnare:

Et, non contenti de præmissis, set potius mala malis accumulare studentes, Consules eosdem de receptatione ejusdem Geraldi occasionantes, ipsos Dampnis, Expensis, & Laboribus multipliciter fatigando; quòd, nec immeritò, grave gerimus & molestum.

Nos, volentes, ut decet, ad vos recursum habere, de vestrorum transgressionibus Subditorum eo magis affectuosè, quo de vestrâ speciali benivolentiâ fiducialiùs consolamur, vos requirimus, & affectu cariori rogamus, quatinus Senescallo, Procuratoribus, Ballivis, & quibuscunque aliis Ministris vestris, per vestras Litteras, efficaciter inhibere velitis, nè ad hujusmodi Injurias, Violentias, seu quascunque Calumpnias se, de cætero, quoquomodo præsumant extendere, in ejusdem gratiæ præjudicium ac etiam læsionem; quódque condempnationem hujusmodi & processus, contra ipsum Servientem nostrum, & dictos Consules, factos ex præmissis, studeant celeriter revocare, & ab eorum Executione & Insecutione cessent penitus & desistant, Difficultatibus & Dilationibus cessantibus quibuscunque.

Si verò, ex adverso, quod non credimus, posset apponi etiam verisimiliter justa causa, executionem & insecutionem debere fieri supradictas; hæc nobis concedi & remitti ex nunc liberè, pro uberiori gratiâ, & ex vestrâ certâ scientiâ postulamus;

Decernentes, optentu uberioris gratiæ, nullum, irritum, & inane, quicquid contra ipsos, nostros, Servientem & Consules, per dictum Senescallum vestrum, seu ejus Curiam, aut quoscunque alios Officiales vestros actum fuerit, seu processum.

Dat. apud Wyndes. octavo die Februarii.

Ne aliquid attemptetur contra Coronam, in Congregatione Prælatorum.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 37.

REX, venerabilibus in Christo Patribus, eâdem gratiâ, W. Archiepiscopo Cantuariensi, totius Angliæ Primati, & omnibus Episcopis Cantuariæ Provinciæ, ac aliis Prælatis, & Cleri absentis Procuratoribus,

A. D. 1318. An. 11. E. 2. ribus, ejusdem Provinciæ, apud Londonias in proximo conventuris, salutem.

Mandamus vobis firmiter inhibentes, nè, in instanti Congregatione, apud Londonias convocatâ, aliquid contra Coronam, seu Dignitatem nostram, vel statum Regni nostri statuere, seu attemptare aliqualiter præsumatis.

Si quæ autem, statum Ecclesiæ, aut vestrum tangentia, seu aliàs, erga nos habueritis prosequenda,

Ea in proximo Parliamento nostro, apud Lincolniam jam convocato,

Ad quod vos Prælati summoniti estis, & ad quod, quantum bono modo poterimus, festinamus, in quo etiam interesse debetis, A. D. 1318. Edw. 2.

Tractari volumus, & super eisdem tunc ibidem fieri, quod de communi Consilio, ad honorem Dei & Ecclesiæ suæ, salvis Statu & Dignitate nostris, fuerit faciendum.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Shene decimo die Februarii.

Per ipsum Regem.

Ad Nuncium Papæ, contra indebitas Impositiones in exigendo Beati Petri Denarium.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 7. dor. REX, Magistro Rigando de Asserio, Canonico Aurelianensi, salutem.

Ad aures nostras jam pervenit, quòd vos Denarium Beati Petri, in Regno nostro, sub aliis modis & formis, quàm Denarius prædictus, temporibus Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, exigi seu levari consuevit, jam exigitis, & levare intenditis, Graves Censuras Ecclesiasticas exercendo, in Populi Regni nostri Dampnum non modicum; super quo, ex parte Populi nostri, nobis est supplicatum, ut indè curaremus Remedium adhibere.

Et quia dictus Denarius Beati Petri, de Terris & Tenementis, in dicto Regno, sub certâ formâ, hactenus consuevit colligi & levari; nos, nolentes super Terras, seu Tenementa aliquorum, infra idem Regnum, indebitam Impositionem fieri quovis modo, vobis prohibemus, sub gravi forisfacturâ nostrâ, firmiter injungentes, nè dictum Denarium Beati Petri, sub aliis Formis, seu Modis, quàm temporibus Progenitorum nostrorum prædictorum, seu nostro hactenus colligi & levari consuevit, exigere, colligere, seu levare quomodolibet præsumatis, quousque inde in Parliamento nostro, de Consilio Magnatum & Procerum dicti Regni, fiat quod, sine præjudicio Coronæ nostræ, & Populi nostri dispendio, fieri poterit bono modo. A. D. 1318.

Teste Rege apud Westmonasterium primo die Martii.

Per ipsum Regem & Concilium.

EOdem modo scribitur Archiepiscopis, Episcopis, Decanis, Archidiaconis, & omnibus aliis Ecclesiæ Prælatis Regni; prout patet in Rotulo Patentium infra sub eâdem datâ.

De Protectione, & salvo conductu, pro Comite de Lancastria, & sibi adhærentibus.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 31. EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlande, & Ducs d'Aquitaigne, as Baillifs, Ministres, & toutz ses feaux & leaux, as queux cestes presentes lettres vendront, saluz.

Sachez qui, Come le vintisme jour de September drein passe, pro grosés bosoignes, touchauntes nous & nostre Roialme, eussoms ordine nostre Parlement a tenir a Nicole a la quinzeine de Seint Hillarie drein passe, por aver y conseil & avisement de noz Prelatz, & de nostre chere Cosyn, le Counte le Lancastre, & de noz autres grantz, sur le bon estat & governement de nostre Roialme, & sur acunes monstraunces, a nous faites par, noz chiers & foials, Monsieur Aymer de Valence Counte de Pembrok, & Monsieur Humfrei de Bohun Counte de Hereford & d'Essex, por bien de pees & bone acord norir: A. D. 1318.

Et

A.D. 1318. Edw. 2. Et eussoms grauntez a totes les gentz le dit Counte de Lancastre, & tous ceux de sa meisne, & de sa retenance, & ses allietz, & lur genz, ove lur biens, puissent sauvement & seurement, par tot nostre Roialme, & nostre poer, queu part q'il vousiflet, aler, & demorer:

Et qui nul arest, par nule cause, faite avant le viusitme jour de Septembre avant dit, sur eux, ne sur lur biens, terres, ne tenementz, par nous, ne par nul de nous Ministres, fuissent faites, tanque a la quinzeine avantdite, n'en tot le temps durant le dit Parlement:

Et qui totes choses, eux tochauntes, eu dementers remagnissent en pees; mes qui les choses, qui devient estre redresces, en Parlement a dunque fuissent redresces, & les choses, touchantes la comune lei, par lei du Roialme feussent aillors redresces:

Et, si par aventure aveignisse qui ascun, ou ascunes de enx, ou lur biens, par enchesou de nule cause, sicome est sufdit, feussent arestez, empeschez, molestez, ou grevez par nous, ou nul de noz Ministres, voississoms qui tieux arestz, & attachementz, & empeschementz, & grevances, par les ditz Countes de Pembrok & de Hereford, ou par l'un de eux, ou par ceux, ou celi, as queux, ou a qi les ditz Countes, ou L'un de eux, eussent, ou eust a ce done poer par lur Lettres, ou par les Lettres L'un de eux Patentes:

A les queux, sur ce, aviomis done noz Lettres Patentes, jointement & severalment, a desarester & sanz delai eux, & lur biens, & lur terres deliverer; issint qui, dedeinz le sufdit tenps, nuls de gens le dit Counte de Lancastre, ne genz de sa meisne, ne de sa retenance, ne nul de sez alliez feussent empeschez, arestuz, ne querelez, molestez, ne grevez, durant le dit temps encountre la fourme sufdite; sicome en noz Lettres Patentes, de ce faites, plus plenement est contenuz:

Et puis, par certeines enchesons, eussoms eloignez le dit Parlement, a tenir a mesme le lieu le primer Dimaign de quaresme prochein avenir; & ja, a la requeste des Prelatz & del Cleregie de nostre Roialme, eoms esloignez uncore le dit Parlement, a tenir a mesme le lieu, a lendemain de la Trinite prochein avenir:

Grantoms qui totes les gentz le dit Counte de Lancastre, & touz ceux de sa meisne, & de sa retenance, & ses alliez, & lur gens, oue lur biens, puissent sauvement, & seurement par tot nostre Roialme, & nostre poer, queu part qil voillent, aler, & demorer, & qui nul arest, par nule cause, faite avant le dit vinsitme jour de Septembre, sur eux, ne sur lur biens, terres, ne tenemenz, par nous, ne par nul de noz Ministres, soient faites, tanque le dit jour lendemain de la Trinite, n'en tot le temps durant le dit Parlement:

Et qui tutes choses, eux tochantes, faites avant le dit vinsitme jour de Septembre, en demettres remaignent en pees; mes qui les choses, qui devient estre redresces, en Parlement adonqs soint redresces; & les choses, tochantes la comune lei, par la lei du Roialme seient aillors redresces:

Et, si par aventure, aveigne qul ascun, ou ascunes de eus, ou lur biens, par enchesou, de nule cause, sicome est sufdit, soient arestuz, empeschez, molestez, ou grevez par nous, ou nul de noz Ministres;

Voloms qui tieux arestz, & atatchemenz, empechemenz, & grevances, par les ditz Countes de Pembrok & de Hereford, ou par l'un de eux, ou par ceux, ou celi, as queux, ou a qui les ditz Countes, ou l'un de eux, averont, ou avera a ce done poer, par lur Lettres, ou par les Lettres l'un de eux, Patentes, a les queux sur ce avoms done noz Lettres Patentes, jointement & severalment, a desarester, & sanz delai eux, & lur biens, & lur terres deliverer, issint qui, dedeinz le sufdit tenps, nuls des gentz le dit Counte de Lancastre, ne gentz de sa meisne, ne de sa retenance, ne nul de ses allitz, soient empeschez, arestuz, n'en quereles, molestez, ne grevez, durant le dit temps, encontre la forme sufdite.

En tesmoignance de quele chose nous avoms fait faire cestes noz Lettres overtes.

Done a Westmonster, le quart jour pe Marz.

Per ipsum Regem.

Pro Albanense Episcopo, Cardinale.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Liberat. 11. E. 2. m. 2.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, Venerabili Patri, A. Albanensi Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Catdinali, Centum & Quinquaginta libras; videlicet,

8 P De

A. D. 1318. Edw. 2.

De Anno Regni nostri Octavo Quinquaginta Marcas:

Et de Anno Regni nostri Nono Quinquaginta Marcas;

Et de Anno Regni nostri Decimo, Quinquaginta Marcas;

Quæ ei a retrò sunt, de illâ annuâ Pensione, quam ei, per Literas nostras Patentes, concessimus de nobis percipiendam. A. D. 1318. Edw. 2.

Teste Rege apud Westmonasterium, 6. die Martii.

Ad Papam pro Universitate Cantebrigiæ perpetuanda, & Privilegiis augmentanda.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanto illa sublimis sapientialis studii dignitas,

Quæ in Universitate nostrâ Cantebrigiæ continuatis viget successibus, & floruit ab antiquo, tanquam Mater fœcunda,

Plures produxerit, & producat cotidiè, tam in Sacrâ Theologiâ, quam in aliis scientiis, Filios Eruditos, quorum scientialis Claritas cæteros, in multitudine numerosâ, Irradiat & Illustrat,

Tanto Universitas memorata majori mereretur attolli Præconio, & favoris præcipui Præsidio insigniri:

Cùm igitur Universitas prædicta (cujus statum prosperari cupimus & firmari) Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ gratiosâ Munificentiâ muniri jam indigeat & fulciri, A. D. 1318.

Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus quatinus dictam Universitatem perpetuare, & privilegia,

Quibus Cancellarius & Scolares Universitatis illius, ac eorum Prædecessores usi sunt hactenus & gavisi, cum augmentatione novorum Privilegiorum, ipsis adhuc, si placet, concedendorum,

Ex vestræ plenitudine potestatis, nostri consideratione, dignemini confirmare.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 18. die Martii.

De Potestate, ad Treugam cum Roberto de Brus firmandam.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Scot. 11. E. 2. m. 14.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De Fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, Venerabilis Patris,

W. Archiepiscopi Eborum, Angliæ Primatis: &, dilectorum & fidelium nostrorum,

Magistri Roberti de Pykering, Decani Ecclesiæ Beati Petri Eborum;

Roberti Umframvill, Comitis de Anegos;

Willielmi de Ros de Hamelak,

Magistrorum,

Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richmundiæ in dicta Ecclesia Eborum;

Roberti de Baldok, Archidiaconi Midlesex in Ecclesiâ Sancti Pauli London.

Johannis de Insula, &

Johannis de Benestede, Militum;

Plenam fiduciam reportantes,

Ad Treugam seu Sufferentiam Guerræ, per Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Johannem, Summum Pontificem, auctoritate suâ & Ecclesiæ Romanæ, inter nos & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores, contra nos de Guerra existentes, ordinatam & impositam, modis & viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam, A. D. 1318.

Præfatis, Archiepiscopo, Decano, Comiti, Willielmo, Archidiaconis, Johanni,& Johanni,Omnibus,Septem,Sex, Quinque, & Quatuor eorum, plenam, tenore præsentium, Committimus Potestatem;

Ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Archiepiscopum, Decanum, Comitem, Willielmum, Archidiaconos, Johannem, & Johannem, Omnes, Septem, Sex, Quinque, vel Quatuor eorum, Vallatum & Firmatum fuerit, nostro nomine, in hac parte.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 18. die Martii.

Per ipsum Regem & Concilium.

De

A.D. 1318. Edw. 2. A.D. 1318. Edw. 2.

De Castris, & Villis, Coronæ annexis.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Fideles, & benè meritos, ac Regiis obsequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam suis affectibus talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad opportunitates Regias, per ipsorum servitia fructuosa, efficiantur imposterùm promptiores.

Nos igitur ad grata & utilia obsequia, per dilectos & fideles nostros, probos homines Universitatis Castri & Villæ de Podio Lorman, in Ducatu prædicto, frequenter & utiliter nobis impensa, nostræ considerationis intuitum dirigentes,

Concessimus eis, pro nobis & Hæredibus nostris, per has nostras Patentes Litteras, perpetuò duraturas, quòd prædictum Castrum, aut Villam prædictam, seu aliquas Bastidas, ad dicta Castrum & Villam pertinentes, per Donationem, Permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus: A.D. 1318.

Hoc tantummodo excepto quod prædicta, Castrum, Villa & Bastidæ, cum omnibus pertinentiis suis, per nos, & Hæredes, & Successores nostros, nostro, & ipsorum Hæredum & Successorum nostrorum Primogenitis, tanquàm futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeant & concedi; & quod eo nichilominùs Coronæ Angliæ specialiter conjuncta remaneant & annexa.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 18. die Martii.

Consimiles Litteras habet Villa de Herbefaure.

Pro Jacobo de Berkele, Consanguineo Regis, commendatoria.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Provida circumspectio Regiæ Majestatis, considerans & discernens, ut convenit, merita personarum, illos non immeritò prosequi tenetur prærogativâ favoris & gratiæ specialis, quos generis nobilitas, Litterarum scientia, ac alia virtutum & meritorum insignia multipliciter recommendant.

Cùm igitur, dilectus Consanguineus noster, Magister Jacobus de Berkele, Sacræ Theologiæ Doctor (quem, præter nobilitatem generis, & Litterarum scientiam, multiplicia virtutum gratiosa merita comitantur) quædam habeat negotia in vestræ Sanctitatis præsentiâ expedire, A.D. 1318.

Eundem Consanguineum nostrum, & ejus negotia memorata, vestræ Clementiæ pleno recommendamus affectu; devotis precibus supplicantes quatinus petitiones ipsius Consanguinei nostri, vestræ Beatitudini porrigendas, ad exauditionis optatæ gratiam, precum nostrarum & ejusdem Jacobi meritorum intuitu, admittere dignetur vestra paternitas Sacrosancta.

Conservet, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Martii.

De Intendendo circa collectionem Procurationum Cardinalium, in Hybernia.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 8.

REX, dilecto sibi in Christo Abbati Sancti Thomæ Martiris, juxta Dubliniam, salutem.

Ex insinuatione, Venerabilium Patrum, Dominorum, Gaucelini Johannis, tituli Sanctorum Marcelli & Petri, Presbiteri, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in in Viâ latâ Diaconi, Cardinalium, qui ad partes Angliæ nuper venerunt, accepimus quod,

Licet ipsi vobis nuper, auctoritate Sedis Apostolicæ, eis commissâ, dedissent in mandatis, quòd Procurationes suas, in partibus Hiberniæ, certâ formâ Colligi & Levari faceretis, A.D. 1318.

Vos autem eisdem Cardinalibus rescripsistis quòd, sine licentiâ nostrâ, vos intromittere de Negotio illo nullatenus potuistis; sicque, eâ occasione, Negotium illud, non absque eorum incommodo,

A. D. 1318. Edw. 2. modo, remansit hactenus imperfectum:

Nos igitur, præfatos Cardinales favore benivolo prosequentes, ac nolentes exactionem Procurationum suarum prædictarum, præmissâ occasione, retardari;

Vobis mandamus quòd, circa Collectionem & Levationem Procurationum A. D. 1318. Edw. 2. prædictarum, in formâ vobis ab eisdem demandatâ, cum diligentiâ intendatis.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Martii.

De Pardonatione, super Morte hominis inter Burdeandum lethaliter percusso.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 25. REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, per singulos Comitatus Regni nostri, publicè proclamari, & sub gravi forisfacturâ fecerimus firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, infra Regnum nostrum Turneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia facta Armorum excercere præsumeret, sine nostrâ licentia speciali:

Ac, licet Willielmus Melksop & Willielmus de Ponton, postmodùm Justas fecerint apud Lutoniam, in Comitatu Bedeford, contra Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi; per quas quidem Justas dictus Willielmus Melksop, dictum Willielmum de Ponton interfecit:

Volentes tamen eidem Willielmo Melksop,

Ad requisitionem, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, per quem A. D. 1318. intelleximus quòd dictus Willielmus de Ponton per infortunium, & non per Feloniam, aut Malitiam dicti Willielmi Melksop præcogitatam, mortem sic sustinuit,

Gratiam in hac parte facere specialem, pardonavimus eidem Willielmo Melksop transgressionem, quam fecit Justas faciendo contra Proclamationem & Inhibitionem prædictas, & Sectam pacis nostræ, quæ ad nos pertinet, per mortem prædictam; ita tamen quòd stet Recto in Curiâ nostrâ, si quis versus eum loqui voluerit de morte supradictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Martii.

Per ipsum Regem Nunciante Willielmo de Monte Acuto.

Ad Regem Franciæ, de attemptatis in Aquitania emendandis.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 10. dor. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos & fælices.

Quædam nobis, super statu Ducatûs nostri prædicti, Præjudicialia, & hactenus Inaudita, nostris auribus indies inculcantur, quòd licet immediata jurisdictio, de omnibus & singulis, Subditos nostros Ducatûs prædicti in eodem Ducatu contingentibus, ad Ministros nostros ejusdem Ducatûs, nomine nostro, excercenda pertineat:

Nec debeant hujusmodi ad Curiam vestram devolvi, nec in eadem tractari, nisi per viam resorti;

Nichilominus Senescallus vester, ex parte vestrâ, in Petragoricinio, & alii Ministri, aliquando, ut asserunt, sub colore Officiorum suorum, & aliquando auctoritate Literarum vestrarum, eis A. D. 1318. directarum, dictum Ducatum nostrum ingrediuntur, & in eodem Jurisdictionem immediatam, ad nos & Ministros nostros ejusdem Ducatûs pertinentem, satagunt excercere:

Insuper Arnaldum Calculi, Senescallum nostrum Xanctoniæ, & Civem nostrum Burdel. (nostræque & Ministrorum Ducatûs prædicti Jurisdictioni immediatè subjectum) de veniendo ad Parliamentum vestrum Parisius, ad persecutionem Eliæ Souziprada, super diversis responsorum, ut intelleximus, jam citârunt.

Nos igitur, advertentes præmissa, si sub conniventiâ permitterentur transire, in nostri præjudicium, & exhæredationem cedere manifestè, non valentésque tam Præjudicialia, Injuriosa, & Dampnosa Nobis, & Subditis nostris dicti Ducatûs, æquanimiter tolerare,

Regiam

A.D. 1318. Edw. 2. Regiam benivolentiam vestram (de quâ plenè confidimus) quanto cariùs & affectuosiùs possumus, deprecamur, quatinus ad præmissa (quæ, præter conscientiam vestram, fore credimus improvidè attemptata) intuitum debitum convertentes, velitis, pro Nobis & præfato Arnaldo, de competenti & Festino Remedio providere; & ab hujusmodi Præjudicialibus, Dampnosis, & Injuriosis, per præfatum Seneschallum, & alios Ministros vestros, prorsus, si placet, desistere; & Processus, si qui per ipsos, vel eorum aliquem facti fuerint in præmissis, facientes totaliter revocari. A.D. 1318. Edw. 2.

Dat. apud Haddele, 30. die Martii.

De generali Inhibitione Torneamenti.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 8. d.

REX Vicecomiti Hereford, salutem.

Cùm nuper, per singulos Comitatus Regni nostri, publicè proclamari, & ex parte nostrâ fecerimus firmiter inhiberi, ne quis, cujuscumque statûs seu conditionis existeret, sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere posset, Turneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, aut alia facta Armorum alicubi, infra Regnum nostrum, nisi pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, excercere præsumeret, sine nostra Licentia speciali:

Et quòd, si qui, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, inventi essent in hac parte Delinquentes, tunc Corpora eorum, cum Equis & Hernesiis suis, arestarentur.

Nos, nolentes aliqua facta Armorum, infra Regnum nostrum, nisi ex causâ prædictâ, quomodolibet excerceri, tibi Præcipimus, firmiter Injungentes, quòd statim, visis præsentibus, in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publice proclamari, & ex parte nostrâ firmiter facias inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu quivis alius Homo ad Arma, cujuscùmque statûs aut conditionis existat, sub forisfacturâ prædictâ, alicubi, infra Regnum nostrum, Turneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliqua facta Armorum excercere præsumat, sine Licentiâ nostrâ speciali: A.D. 1318.

Et si quos, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, inveneris in hac parte Delinquentes, tunc eos, per eorum Corpora, unà cum Equis, Armis, & Hernesiis, ac omnibus aliis Bonis & Catallis suis, ubicumque, & in quorumcumque manibus, in Ballivâ tuâ, inveniri contigerit, arestes, & sub aresto hujusmodi salvò custodias, donec aliud a nobis indè habueris in mandatis; assumpto ad hoc, si necesse fuerit, posse Comitatûs tui.

Et de nominibus illorum, quos sic arestaveris, ac de valore Bonorum & Catallorum ipsorum, sic arestandorum, nobis scire facias indilatè.

Miramur autem quòd, super executione mandati nostri, tibi prius indè directi, nos hactenus certiorare distulisti.

Teste Rege apud Mortelak, 7. die Aprilis.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De Sufferentia, inter Cives Baionæ, & Normannos.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 10.

REX, dilectis & fidelibus suis, Antonio Pessaigne de Januâ, Senescallo suo Vasconiæ, Amaneno de Fossato, Magistro Thomæ de la Grave, & Majori suo Baionæ, salutem.

Sciatis quòd, cùm ex Dissensionibus, inter, dilectos & fideles nostros, Majorem, Juratos, Cives & Communitatem Civitatis nostræ Baionæ ex parte unâ, & Normannos ex alterâ, suscitatis, Dampna, & Pericula, ac Mala quamplurima, per Terram, & per Mare, evenerint hinc & indè; & multa majora exindè formidentur evenire, nisi hujusmodi Dampnis & Periculis citius obvietur:

Nos, mutuam Communionem dictorum Subditorum nostrorum, Baionensium & Normannorum, ad communem utilitatem, hinc & indè, confoveri affectantes; at de fidelitate vestrâ & circumspectione providâ confidentes; A.D. 1318.

Ad tractandum de Treugâ seu Sufferentiâ super Dissensionibus & Discordiis prædictis, ad Quinquaginta Annos, vel amplius:

Seu super finali pace & concordiâ, inter ipsos, Majorem, Juratos, Cives, & Communitatem Baioniæ, & dictos Normannos, ineundâ:

Et ad Treugam & Sufferentiam illam, seu Pacem finalem & Concordiam,

A.D. 1318. Edw. 2. diam, sub Pœnis & Conditionibus, modisque & viis aliis, quibus juxta discretiones vestras expedire videbitur, vallandum & firmandum,

Vobis omnibus, tribus, & duobus vestrûm, tenore præsentium committimus potestatem; ratum habituri & gratum, quicquid per vos omnes, tres, vel duos vestrûm, Tractatum, Vallatum, seu firmatum fuerit in præmissis. A.D. 1318. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Mortelak octavo die Aprilis.

Ad Papam, de Fundatione Domus Sororum Ordinis Prædicatorum.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quia proponimus, Divinâ disponente Clementiâ, quandam Domum Sororum, Ordinis Fratrum Prædicatorum, in Regno nostro, fundare; quâ mediante Elemosina nostra, quam annis singulis facimus, pro salute Progenitorum & Successorum nostrorum, ac nostrâ, Fratribus Ordinis antedicti, qui apud Langeleye Lincolniensi Diocese commorantur, continuetur imposterùm; super quo diffusiùs per nostras Litteras vestræ scribimus Sanctitati. A.D. 1318.

Vestra Paternitati dignissimæ humiliter supplicamus quatinus, dilectos nobis in Christo, Fratres, Richardum de Birton, & Andream de Aslakeby, memorati Ordinis Professores, recommendatos habere dignemini; quos ad vestram Beatitudinem misimus, ut dictum Negotium exequantur; quibus, in ejusdem promotione Negotii, vestræ placeat Pietati gratiam impendere, benignitatem & favorem.

Conservet, &c.

Pro Domino Amaneno de Lebreto de Pensione sua debite solvenda.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 10. REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, aut eorum loca tenentibus, salutem.

Cùm nuper, per Literas nostras Patentes,

Pro bono & laudabili servitio, quod dilectus & fidelis noster, Amanenus Dominus de Lebreto, celebris memoriæ, Domino Edwardo, quondam Regi Angliæ, Patri nostro, & nobis impendit,

Concesserimus ei, pro nobis & Hæredibus nostris, quòd ipse, a Festo Sancti Andreæ Apostoli, anno Regni nostri primo, singulis annis, ad totam vitam suam, perciperet duo milia Librarum Burdegalensium, de Pedagio de Sancto Machario, per manus suas, vel per manus illius, quem ad hoc, per Literas suas Patentes, deputaverit loco sui, & per visum Constabularii nostri Burdegaliæ, qui pro tempore fuerit, vel ejus Locum Tenentis; ita videlicet quod totum residuum dicti Pedagii, de anno in annum, postquam idem Amanenus dicta Duo Milia Librarum Burdegalensium, de eodem Pedagio sic perceperit, & habuerit, in manibus prædicti Constabularii remaneat, ut nobis & Hæredibus nostris indè valeat respondere, prout in Literis nostris prædictis pleniùs continetur: A.D. 1318.

Ac jam acceperimus quòd exitus Pedagii prædicti aliquo anno summam Duorum Milium Librarum Burdegalensium excedunt: & aliquo anno summam illam in multum non attingunt; per quod præfatus Amanenus prædicta duo Milia Librarum Burdegalensium de dicto Pedagio recipere non potest, ut deberet.

Nos, volentes quod eidem Amaneno, de dictis Duobus Milibus Libris Burdegalensibus, de Pedagio prædicto, quolibet anno satisfiat,

Vobis mandamus quòd (si exitus Pedagii prædicti, aliquo anno, summam prædictam non attingebant: & aliquo anno summam illam excedebant) tunc, computato uno anno in alium, Amaneno dicta duo milia Librarum Burdegalensium, quolibet anno, de Exitibus prædictis, de tempore præterito, & exnunc, solvi faciatis; proviso quod de Residuo nobis respondeatur, juxta tenorem Literarum nostrarum prædictarum.

Dat. apud Mortilak nono die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Dic-

A. D. 1318. Edw. 2. A. D. 1318. Edw. 2.

De Homagio, pro Ducatu Aquitaniæ, præstando.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 3. d.

PHilippus, Dei gratiâ, Francorum & Navarræ Rex, universis, præsentes Literas inspecturis, salutem.

Notum facimus quòd, accedentibus ad præsentiam nostram prudentibus viris, Johanne Abel Milite, & Magistro Richardo de Burton Legum Professore, Embassatoribus seu Nuntiis ex parte, carissimi Fratris, Edwardi Regis Angliæ, Ducis Aquitaniæ, fidelis nostri, ad nos missis, auditis in præsentiâ nostrâ;

Necnon excusationibus ex parte ipsius Ducis, nobis per eos expositis, super eo quòd ad nos, ad mandatum nostrum, causâ præstandi nobis Homagium pro dicto Ducatu, & aliis, quæ a nobis in Regno nostro Franciæ tenet in Feodum, ad præsens se conferre non poterat, nec hactenus potuerat certis causis;

Quas Excusationes (cùm dicti Regis Fratris nostri aliqua impedimenta sentiant) licet nobis, tàm causâ dictorum Impedimentorum, quàm non adventûs, ipsius Fratris nostri, non modicùm displiceant, admisimus tamen easdem.

Et ideò nos, ad ipsius Ducis supplicationem, per ipsos Nuntios nobis expositam, dilationem & respectum veniendi ad nostram præsentiam, pro dicto Homagio, nobis præstando, & aliis, quæ, causâ hujusmodi, tenetur nobis facere, faciendis, dicto Duci hiis præsentibus concedimus, usque ad nostræ super hoc beneplacitum voluntatis. A. D. 1318.

Volumus tamen quòd, infra Festum proximum Nativitatis Beati Johannis Baptistæ, certos & speciales Nuntios ad nos mittat, cum auctoritate & plenariâ potestate præstandi nobis, ex parte ipsius Ducis, & pro ipso, fidelitatis debitum Juramentum pro Ducatu, & aliis prædictis; necnon cum Literis ipsius Ducis, per quas confiteatur nos, ad ipsius supplicationem, dictum Homagium, & alia prædicta nobis præstandi sibi concessisse dilationem prædictam.

In cujus rei testimonium præsentibus Literis nostrum fecimus apponi sigillum.

Actum Parisius die decimo quinto Aprilis, Anno Domini milesimo, trecentesimo, septimo decimo.

Pro Fratribus Regis, & Coexecutoribus Testamenti Margaretæ, nuper Reginæ Angliæ.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 17.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, de gratiâ nostrâ speciali, concessimus Thomæ, Comiti Norffolciæ, & Marescallo Angliæ, & Edmundo de Wodestok, Fratribus nostris carissimis, Executoribus Testamenti, bonæ memoriæ, Margaretæ, nuper Reginæ Angliæ, Matris nostræ, & Executoribus suis Testamenti prædicti,

Quòd ipsi, ad executionem Testamenti prædicti faciendam, habeant omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt ejusdem Reginæ, quarto decimo die Februarii, ultimò præterito (quo die obiit) tàm, videlicet, Blada in Terris, quas tenuit in Dotem, crescentia, quam Blada, & alia Bona, & Catalla quæcumque in Maneriis, quæ similiter tenuit in Dotem, tunc existentia:

Ac omnes Exitus Terrarum, Tenementorum, & Maneriorum eorumdem, tàm illorum ad firmam dimissorum, quàm aliorum, in manum dictæ Reginæ, die prædicto obitûs sui, existentium: A. D. 1318.

Necnon totam pecuniam, per ipsam non levatam de viridi cerâ, & Libertatibus quibuscumque, sibi concessis, qualitercumque provenientibus, de toto tempore ipsius Reginæ, usque ad diem prædictum:

Quæ quidem Bona & Catalla, post mortem ejusdem Reginæ, certis de causis, capi fecimus in manum nostram.

Et insuper concessimus eisdem Executoribus, quòd omnia & singula Debita, quæ præfatæ Reginæ, in Regno & Dominio nostro, die prædicto, qualitercumque debebantur, cum omni festinatione, & eodem modo, quo Debita nostra propria levari facimus, leventur.

Concessimus etiam eisdem Executoribus, pro nobis & Hæredibus nostris, quòd ipsi, de omnimodis Exactionibus & Demandis (quas erga prædictam Reginam, ex quâcumque causâ, ante diem prædictum, habuimus) totaliter sint Quieti,

A. D. 1318. Edw. 2. Quieti, & quod super hiis exnunc non occasionentur in aliquo, seu graventur; salvâ tamen nobis Actione ad præstita, eidem Reginæ in Garderobâ nostrâ facta, siqua in eadem contigerit inveniri.

In cujus, &c. A. D. 1318. Edw. 2.

Teste Rege apud Wyndesore decimo octavo die Aprilis.

Per breve de privato Sigillo.

De Domo, pro Sororibus Ordinis Prædicatorum, fundanda.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 13. VEnerabili Viro, Domino Nicholao, Hostiensi & Velletrensi Episcopo Cardinali, Edwardus, &c. salutem.

Quia decrevimus, ex deliberato Consilio, quendam locum in Regno nostro fundare pro Inhabitatione Sororum, Ordinis Fratrum Prædicatorum: & eundem Redditibus sic dotare, quod, Dote hujusmodi mediante, Elemosina nostra, quam Fratribus ejusdem Ordinis, apud Langeleye commorantibus, conferimus annuatim in vitæ subsidium, continuari possit competentius in futuro; super quo diffusiùs scribimus Sanctissimo Patri nostro, Domino Summo Pontifici.

Dilectionem vestram affectuosè rogamus, quatinus erga Patrem & Dominum Summum Pontificem memoratum instare velitis, ut promoveatur Negotium prætaxatum, & pro expeditione illius dare operam efficacem. A. D. 1318.

Dat. apud Walyngford vicesimo secundo die Aprilis.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Nicholao, Tituli Sancti Eusebii Presbitero Cardinali,

Domino G. Sabinensi Episcopo Cardinali.

Ad Magistrum prædicti Ordinis, de præfatis Sororibus.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Ibid. REX, approbatæ Religionis Viro, Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum, salutem.

Quia intendimus, Domino disponente, Domum quandam Sororum, Ordinis vestri, in Regno nostro fundare, in loco decenti, pro salute Progenitorum, & Successorum nostrorum, & nostrâ;

Dilectionem vestram attentè rogamus, quatinus ordinare curetis de septem Sororibus, ad nos in brevi mittendis (quæ sint vitæ probatæ, & conversationis honestæ) ut sint paratæ venire cum fuerit oportunum. A. D. 1318.

Dat. ut supra.

De Castris, & Villis, Coronæ Regni Angliæ annexis.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 11. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Fideles, & benè meritos, ac Regiis obsequiis utiles atque promptos, Regiam decet providentiam suis affectibus, talibus annectere vinculis & unire, ut, de promptis, ad oportunitates Regias, per ipsorum servitia fructuosa, efficiantur imposterùm promptiores.

Nos igitur ad grata & utilia obsequia, per, dilectos & fideles nostros, Consules & Universitatem Villæ Vianne, in Senescalciâ Agenni, frequenter & utiliter nobis impensa, nostræ considerationis intuitum dirigentes;

Concessimus eis, pro nobis & Hæredibus nostris, per has nostras Patentes Litteras, perpetuo duraturas, quod prædictam Villam, sive jura, aut pertinentias ejusdem, per donationem, permutationem, vel quovis alio modo, extra manum Regiam non ponemus; hoc tantummodo excepto, quod Villa prædicta, cum suis juribus & pertinentiis prædictis, per nos, Hæredes, & Successores nostros, nostro, & ipsorum Hæredum & Successorum nostrorum Primogenitis, tanquam futuris Hæredibus Regni Angliæ, & Ducatûs Aquitaniæ, dari valeat, & concedi; & quod eo nichilominus Coronæ Regni Angliæ specialiter A. D. 1318.

A. D. 1318. Edw. 2. cialiter conjuncta remaneat, & annexa.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Wyndesoram vicesimo octavo die Aprilis. A. D. 1318. Edw. 2.

Per ipsum Regem & Concilium.

Consimiles Literæ habent subscripti; videlicet,

Consules & Universitas Castri & Villæ Marmand,
Consules & Universitas Villæ Novæ,
Consules & Universitas Villæ Castilhonensi,
Consules & Universitas Villæ Ponne,
Consules & Universitas Villæ Miri Montis,
Consules & Universitas Villæ Sanctæ Fidis,
Consules & Universitas Villæ de Grato Lupo,
Consules & Universitas Civitatis Condomii,
Consules & Universitas Villæ Florenciæ,
Consules & Universitas Villæ & Motæ Paolbati,
Consules & Universitas Villæ de Romeno,
Consules & Universitas Villæ de Francescano,
Consules & Universitas Villæ Boloniæ,
Consules & Universitas Villæ Castri Sacrati,
Consules & Universitas Villæ Montis Falquini,
Consules & Universitas Villæ de Valentiâ,
Consules & Universitas Villæ Montis Gardii,
Consules & Universitas Villæ Guidi Occastri,
Consules & Universitas Villæ Castri Novi de Sancto Pastore,
Consules & Universitas Villæ de Altis Vineis,
Consules & Universitas Villæ Castri Senborii,
Consules & Universitas Villæ Regalis Montis,
Consules & Universitas Castri & Villæ Summi Podii,
Consules & Universitas Villæ Salvitatis,
Consules & Universitas Villæ Viannæ,
Consules & Universitas Villæ Franchæ Villæ,
Consules & Universitas Villæ Castri Countall,
Consules & Universitas Villæ Salvitatis de Saberiis,
Consules & Universitas Castri & Villæ Turonensis,
Consules & Universitas Castri & Villæ Salus Terræ,
Consules & Universitas Villæ Regalis cum Parochiis Sanctæ Sabinæ,
Consules & Universitas Villæ Montis Clari,
Consules & Universitas Villæ Nicolæ,
Consules & Universitas Villæ Aculci & Sancti Edwardi,
Consules & Universitas Villæ Portûs Sanctæ Mariæ,
Consules & Universitas Villæ Montis Regalis,
Consules & Universitas Villæ de Medicino,
Consules & Universitas Villæ de la Mont Joye,
Consules & Universitas Villæ Castri Annorosii,
Consules & Universitas Villæ Sancti Juliani de Caporbisa.

De Nuncio Papæ, in Vasconia, male tractato.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Orig.

Johannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Frequenter, fili carissime, ante tuæ considerationis oculos statum miserabilem Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum, consistentium in Regno & Terris, tuæ ditioni subjectis, Apostolicarum Litterarum inculcatione posuimus:

Frequenter Injustitias atque Gravamina (quæ pro libito committantur in Regno & Terris eisdem, & specialiter in Vasconiæ partibus; ubi, perindè Justitia exulat, quasi sine Lege & sine Rege vivatur) tibi deteximus saltem in genere: A. D. 1318.

Frequenter apud te Paternis institimus monitis, ut, circa reformationem debitam prædictorum, de oportuno velles remedio providere, ut Regem Regum, tibi pro hiis fortassis offensum, placatum efficeres, ejusque Propitiationem benivolam impetrares.

Sed etiam, per impunitatis licentiam, crevit, in subjectâ tibi Vasconiâ, insolens audacia perversorum, sic omne consilium rationis abjecit, ut quod in arido (id est, in cæteras Ecclesias, Ecclesiasticasve, aut privatas quascunque Perso-

A.D. 1318. Edw. 2. nas) fuerant aſſueti committere, nunc in viridi (hoc eſt, in Romanam Eccleſiam, ſponſam noſtram; quæ Domino diſponente, caput eſt Eccleſiarum omnium & Magiſtra) nou expaverint perpetrare.

Nuper etenim cum nos, volentes gravibus obviare periculis, quæ diſcordia inter, dilectam in Chriſto Filiam, Nobilem Mulierem Matam Comitiſſam, &, dilectum Filium, Nobilem Virum, Bernardum Comitem Arminiaci ex unâ parte, & dilectam in Chriſto Filiam, Nobilem Mulierem, Margaritam Comitiſſam Fuxenſem ex alterâ, ab olim exortâ, ———— in promptu, dilectum Filium, Fratrem Iſarnum de Monte Alto, Gardianum Fratrum Minorum de Agenno, noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis Nuncium, tanquam pacis Angelum, miſiſſemus ad Diſſidentes eoſdem:

Ipſeque Gardianus, ad nos *rediens*, relationem de negotio hujuſmodi, ſibi commiſſo, facturus, cum Socio & Familiâ ſuis, per Villam Valentiæ, Dioceſe Agennen. tranſitum *faciens*, in Capellanum Eccleſiæ dictæ Villæ, ac Locum ejus Tenentem, Procurationem, ſibi debitam, ad mandatum noſtrum ſolvere contumaciter recuſantem, Excommunicationis, & in Eccleſiam interdicti, ſententiis auctoritate Apoſtolicâ promulgatis,

Bajulus dictæ Villæ, ac Capellanus cum Clerico ſuo, indignatione forſam exindè conceptâ, dictum Gardianum extra Villam, quaſi per mediam leucam inſequentes, in eum, & Socium ejus, atque Familiam, cum nonnullis Complicibus, Clericis & Laicis, furibundis auſibus irruerunt: & Famulo dicti Gardiani percuſſo quaſi letaliter: ac ipſo Gardiano & Socio, probris & conviciis turpiter laceſſitis; tandem in eos manus ſacrilegas injecerunt, ac ipſos, de Equis, quibus inſidebant, viliter impulſos ad terram, captos, ad modum Latronum, cum clamoſis vociferationibus, ad Villam reduxerunt eandem, & in illius plateâ communi, ut Malefactores publicos, ſtatuerunt, Apoſtolicis Litteris, Equis, & Rebus eorum, pro libito direptis in prædam:

Ipſoſque, ſic captos, ad quendam, vocatum Petrum, de Galeciano, tuum, ut fertur, Theſaurarium in Agenneſio, cujus nomine ſe iſta facere aſſerebant, non abſque vinculis adduxiſſent, niſi, dilectus Filius, Nobilis Vir, Amanenus de Foſſaco, Miles, Locum tenens tui in Vaſconiâ Seneſcalli, ſuperveniens, Domino, ut credimus, diſponente, eorum iniquis contemptibus obviaſſet.

Ipſe namque; tanquam benedictionis Filius, injurias, nobis, & Apoſtolicæ Sedi, in prædicti Nuncii noſtri perſonâ, ut præfertur, illatas, abhorrens, prædictos, Capellanum & Bajulum, in exceſſu quaſi fragranti repertos, cæteris ſe committentibus fugæ præſidio, perſonaliter arreſtavit: &, faciens ablata per eos dicto Gardiano reſtitui, dictum Bajulum præfato Seneſcallo, ac Capellanum præfatum ad forum, venerabilis Fratris noſtri Epiſcopi Agennen. ſui Dioceſani, remiſit. A.D. 1318. Edw. 2.

Et in hiis ſe geſſiſſet idem Locum Tenens, ut creditur, acriùs, ſi non Vicecomitis Leomaniæ, tunc per Villam tranſeuntis eandem, & prædictos diſſimulantis exceſſus, nutus reprehenſibilis obſtitiſſet.

Hæc, cariſſime Fili, ſic Enormia, ſic plectenda, ſub tuo ſunt commiſſa Dominio: talibus ſe immiſcent, pro voluntatis arbitrio, tui in Vaſconiâ Subditi; nec eſt qui errata corrigat, non qui pro cultu juſtitiæ ſe murum opponat; propter compaternitates & amicitias juſtificatur Impius, & Innocens interdum ſine causâ dampnatur.

Hæc, Fili, te diſſimulare non expedit, ne in te culpa populi, vel Officialium deſidioſa malignitas transfundatur; ſed talem debes inibi Rectorem ſtatuere loco tui, qui Deum timeat: Juſtitiam diligat: nullam in ejus executione formidet favoris dexteram: aut ſiniſtram odii neſciat; qui polleat munditiâ manuum, & in perſonarum acceptione non erret.

Quia igitur Exceſſus prædictos (circa quorum correctionem, quantum ad Laicos pertinet, tui nondum audivimus diligentiam Seneſcalli) relinqui non convenir incorrectos, ne deriventur in alios per impunitæ tranſgreſſionis exemplare, propter quod & nos in Capellanum prædictum & alios Clericos animadvertere pro modo culpæ diſponimus,

Excellentiam Regiam requirimus, & rogamus attentè, & in illo, qui, per Prophetarum eximium, illos beatos aſſerit, qui Juſtitiam & Judicium in omni tempore faciunt, obſecramus quatinus,

Prudenter attento quod Exceſſus prædicti, nedum in Regis æterni, & Romanæ Eccleſiæ Matris tuæ, noſtramque contumeliam, ſed & in Celſitudinis tuæ (ſub cujus Dominio Perſonis Eccleſiaſticis, & ſpecialiter Apoſtolicis Nunciis eſſe deberet liber tranſitus & ſecurus) injuriam & contemptum apertè redundant, proindè non ſunt conniventibus oculis tranſeundi,

Sic

A.D. 1318. Edw. 2. Sic circa illorum castigationem debitam, quantum ad te pertinuerit, provideri mandes & facias, quod evidenter appareat quòd ea, quæ in nos & Apostolicam Sedem, per tuos præfatos Subditos, committuntur indignè, tuis infesta cedunt affectibus, & ipsorum excessuum Laici, Patratores, Regium, in hiis, timorem se doleant babuisse contemptui, & cæteri a similibus arceantur. A.D. 1318. Edw. 2.

Dat. Avinion, sexto Kalendas Julii, Pontificatûs nostri anno secundo.

Pro Margareta Comitissa Fuxi.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Vasc. 11. E. 2. m. 9. d. REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, salutem.

Supplicavit nobis Margareta, Comitissa Fuxi, & Vicecomitissa Bearnni, Executrix Testamenti Gullielmi de Garland, quòd,

Cùm, bonæ memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noster, eidem Gullielmo, per diversas Literas suas Obligatorias, in diversis peceuniarum summis tenebatur, de quibus eidem Gullielmo, dum vixit, aut præfatæ Margaretæ, tanquam Executrici Testamenti prædicti, per prædictum Patrem nostrum, aut nos nondum extitit satisfactum,

Velimus eidem indè satisfactionem debitam facere exhiberi, pro executione Testamenti prædicti inde faciendâ;

Nos, Supplicationi ejusdem Comitissæ volentes annuere in hac parte, vobis mandamus quòd, visis & diligenter examinatis dictis Literis obligatoriis, habitáque informatione de solutionibus, per dictum Patrem nostrum, aut nos, præfato Gullielmo, seu eidem Comitissæ hactenus factis, de summis supradictis eidem Comitissæ, de eo quod adhuc de dictis Debitis de claro deberi constiterit, de illâ pecuniæ summâ, quam, pro Ministris nostris, & supportandis oneribus Ducatûs prædicti, retinuimus in assignatione, factâ, bonæ memoriæ, Domino Clementi, nuper Papæ Quinto, super dicti Ducatûs Exitibus, satisfactionem debitam cum celeritate, quâ poteritis, fieri faciatis; ita tamen quod Negotia nostra, in partibus illis, exindè non retardentur, seu depereant quovis modo; & nos vobis indè, præfate Constabularie, debitam allocationem habere faciemus. A.D. 1318.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die Maii.

Per ipsum Regem.

Bulla, de Berewico, post publicationem Treugarum occupato: de Literis Papæ laceratis; & de Roberto Brus excommunicando.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Ex. Rot. infra Tur. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, dilectis Filiis, Gaucelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, Apostolicæ Sedis Nunciis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Crescit facilè in inmensum impunita temeritas, cum unius impunitas ausum in aliis parere soleat, & ausus excessivos persæpe producant.

Quantæ autem temeritatis fuerit, hiis diebus, Roberti de Brus, Regnum Scotiæ nunc Regentis, suorumque in hac parte Complicum, effrænata præsumptio, non expedit nobis longo Sermone retexere, ne doctos instruere videamur, aut certiorare scientes.

Nôstis etenim, sicut illi quos evidentia palpatæ veritatis instruxit, qualiter a nostræ promotionis auspiciis, A.D. 1318.

Piis attendentes affectibus Animarum & corporum pericula gravia, & inmensa dispendia facultatum, quæ molesta nimis & damnposa dissensio, inter, carissimum in Christo Filium nostrum, Edwardum Regem Angliæ illustrem, ex unâ parte, & prædictum Robertum ex alterâ, prætextu occupationis injustæ dicti Regni Scotiæ, in quâ Rex ipse Robertum eundem injuriare sibi conqueritur, procurante cunctorum incentore Malorum, abolim exorta, Mundo produxerat, & quæ, nisi prospiceretur ex alto, producere graviora verisimiliter timebatur: Considerantes etiam impedimenta non levia, quæ pia Dei Negotia (& præcipue illius Terræ necessitas, in quâ Redemptor noster nasci, & pati, pro salute nostrâ dignatus est) propterea

A. D. 1318. Edw. 2. tera subierunt, & quæ poterant ex ipsius dissensionis continuatione subire:

Ut tantis Discriminibus, Deo propitio, possimus occurrere, totque obviare Præpediis atque Dampnis, ad ponendum in tranquilitate dissidentes eosdem, ac solitæ caritatis unanimitate conjungendum, vota nostra, Domino inspirante, direximus, vosque, quos ad id elegimus Ministros idoneos, de Fratrum nostrorum Consilio, in partes illas, tanquam Pacis Angelos, propter hæc providimus destinandos:

Et, ut eo habiliùs via pateret, ad pacificandum dissidentes eosdem, quo minoribus Guerrarum flatibus quaterentur, inter eos & adhærentes eisdem certi temporis Treugas indiximus: quas a die publicationis earum a nobis, per nos, vel alium, seu alios faciendæ, suum volumus obtinere vigorem; extunc in personas non servantium, seu infringentium Treugas hujusmodi, Excommunicationis sententiâ promulgatâ.

Vos autem injunctum vobis Officium tàm humiliter, quàm utiliter, exequi cupientes, directis versus Dunelmiam gressibus, ad Robertum ipsum, venerabilem Fratrem nostrum Episcopum Carbanensem, & dilectum Filium, Magistrum Aymericum Girardi, Archidiaconum Eluensem, Familiares vestros, & Nuncios mittere curavistis; qui & sibi pacificum vestrum pronunciarent adventum, & Literas nostras directas eidem (salutaria super prædictis continentes monita) præsentarent.

Ipse verò intelligere nolens ut bene ageret, sed aures suas, more aspidis surdæ, ne audiret vocem Patris sapienter exhortantis, obturans; quasi de impensâ a nobis super hiis benignitate, superbiæ concepisse videatur audaciam, iniquitatem, de exhibita sibi per Apostolicam Sedem mansuetudine, non absque ingratitudinis vitio, parturivit, contempnens ipsas nostras recipere Literas, per Nuncios ipsos eidem oblatas,

Et, ut contemptus contemptui adderetur, Literæ nostræ, super Treugarum ipsarum publicationem confectæ, quas per duos Fratres Minores in Scotiam mittebatis, in ingressu Scotiæ, non absque ipsius conniventiâ, violenter ipsis ablatæ fratribus, &, dictæ sedis calcatâ reverentiâ, totaliter laceratæ fuerunt; Fratribus ipsis nichilominus inhumaniter spoliatis:

Ne non fore posset ambiguum, quicquid malignitatis in hâc parte conceperit, licet Treugæ prædictæ per vos, vel alium, seu alios de mandato nostro per Angliam solempniter publicatæ fuissent, ita quod verisimiliter potuerat ad ejus notitiam hujusmodi publicatio pervenisse: ne lateret eum comminùs positum, quod aliis eminùs constitutis, non credebatur occultum; ipse tamen Treugas ipsas, non absque multæ insolentiæ temeritate & plectibili nostro & Sedis prædictæ contemptu, spretâque sententiâ autedictâ, observare contempsit.

A. D. 1318. Edw. 2.

Villam Berewici (quam præfatus Rex Angliæ possidebat, & in quâ, ad ipsius Roberti instantiam, de pace, inter Regem, ipsum, & Robertum eundem, per tractatores communes, tractari debebat) post publicationem Treugarum ipsarum, & Conventionem Tractatûs ipsius, nequiter invadens, & eo liberius occupans, quo nunquam eidem Regi poterat super hoc inesse suspicio, Tractatu pendente prædicto, ac cædem crudelem & magnam in Gentem Regiam sistentem inibi, ac Incolas dictæ Villæ perperam & inique committens; per quod non est dubium Robertum ipsum, & in hiis adhærentes eidem, prædictam sententiam incurrisse.

Hæc & alia, quæ ad præsens in silentio præterimus, fecerant dicti, Robertus & Complices, prout nobis intimare curâstis, & tacuimus usque modo; sperantes ut eorum corda, tangente Domino, post tantorum culpam excessuum, alicujus humiliationis signa prætenderent, filialis devotionis exolverent debitum, & ad ea, quæ pacis sunt, animos inclinarent.

Ipsi verò, velut vitiis malleatoris pertinaciâ solidatâ constructi, patientiâ nostræ longanimitatis dampnabiliter abutentes, in elationis obstinatæ vitium corruerunt.

Nos igitur illatam nobis, & Apostolicæ Sedi, & vobis in præmissis injuriam, &, in hiis adhærentium sibi, detestandos & enormes excessus, nec volentes, nec valentes conniventibus oculis pertransire, cum ad eos compescendos, ne periculosa in alios exempla alveo diriventur, excercendus sit potiùs Ecclesiasticæ Gladius Ultionis, Discretioni vestræ, de qua, in hiis, & aliis, plenam in Domino fiduciam obtinemus, præsentium tenore, committimus & mandamus, quatinus, per vos, vel alium, seu alios, prædictum Robertum & Adhærentes eidem, prædictam incurrisse sententiam, in Ecclesiis & in locis insignibus, de quibus expedire videbitis, prout justum & æquum fuerit, nuncietis solempniter & publice singulis diebus, Dominicis & Festivis; contra eos nichilominus ad Pœnas alias Spirituales & Temporales, prout vobis videbitur, juxta prædictorum qualitatem excessuum, autoritate Apostolicâ processuri.

Et

A.D. 1318. Edw. 2. Et si, quod absit, in suâ nequitiâ ulterius perseverare præsumpserint, indurantes instar lapidis corda sua, vos, juxta contumaciam ac excessuum exigentiam, nostros in eos curetis exaggerare processus.

Nos enim præmissa omnia & singula faciendi & exequendi, necnon prædictos, & quoscunque alios prædictæ Pacis & Concordiæ Turbatores seu Impeditores,

Sive Incolæ dictorum Regnorum, sive quicunque alii, & undecunque fuerint, & omnes & singulos Complices, Adjutores, Valitores, Consiliarios, Fautores, & Sequaces eorum, ac in hoc Adhærentes eisdem, publicè vel occultè, etiam si inter eos personæ aliquæ Ecclesiasticæ fuerint, cujuscunque sint hii vel illi Conditionis, Dignitatis, Ordinis sive status, Ecclesiastici vel Mundani, quamvis Archiepiscopali, vel Episcopali præfulgeant Dignitate,

Ut ab hujusmodi turbatione sine impedimento, necnon ab omni Favore, Consilio, Auxilio, Sequelâ, & Adhærentiâ circa id impendendis, omnino desistant; & Excommunicationis in Personas, & interdicti sententias in Terras & Ecclesias eorum, ac per privationem Feudorum, Locationum, Officiorum, & quorumcunque Beneficiorum Spiritualium, citra Archiepiscopalem & Episcopalem Dignitatem, aut etiam Temporalium, quæ a quibuscunque Ecclesiis obtinebunt, ut sic libere illa ad ipsas Ecclesias revertantur, quod Prælati & Rectores eorum aut alii, ad quos id pertinebit, de illis pro suâ voluntate disponant, ac per inhabilitationem etiam tam Personarum ipsarum Ecclesiasticarum (Archiepiscopis & Episcopis A.D. 1318. duntaxat exceptis) quam filiorum, Ne- Edw. 2. potum & aliorum descendentium ab ipsis Turbatoribus & Impeditoribus Laicis, usque ad secundum gradum ad quævis Ecclesiastica Beneficia obtinendum, & per alia juris remedia, de quibus, & prout expedire videritis, appellatione remotâ, debite compescendi:

Omnes quoque ac singulos, qui eisdem Turbatoribus seu Impeditoribus Laicis, aut eorum alicui Juramento fidelitatis tenentur astricti, ab ipso Juramento, quamdiu ipsi pacis hujusmodi extiterint absolvendi:

Et alia faciendi, quæ circa præmissa, vel aliqua de præmissis fuerint oportuna,

Non obstante si eis, aut eorum aliquibus, vel alicui a Sede Apostolicâ sit indultum, sub quacumque formâ vel conceptione verborum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari, aut eorum Terræ vel Ecclesiæ Ecclesiastico interdicto supponi quâvis auctoritate non possint, & qualibet aliâ dictæ Sedis Indulgentiâ, generali vel speciali, cujuscunque tenoris existat, per quam, præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus eorum impediri valeat quomodolibet vel differri,

Vobis & vestrûm cuilibet plenam & liberam concedimus, tenore præsentium, facultatem:

Per hæc autem non intendimus in aliquo derogare Commissionibus, super hiis, vel aliis quibuslibet, vobis aliàs per nos factis; set eas nichilominus in suo volumus remanere vigore.

Dat. Avinion. quarto Kal. Julii, Pontificatûs nostri anno secundo.

Ad Papam Gratulatoria, super negotio Canonizationis Thomæ de Cantilupo resuscitato.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 11. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Rumor jocosus, nostris auribus nuper delatus, quòd negotium Canonizationis desideratæ, pretiosissimæ Margaritæ, beati Thomæ de Cantilupo, nuper Antistitis Herefordensis, terrâ oppressi, in vestræ Sanctitatis Curiâ aliquamdiu ventilatum, receptis nostris Litteris deprecatoriis, resumi fecistis, nostrum animum in gaudium vehementer exaltavit.

De quo, vestræ Beatitudini ad gratiarum actiones multiplices assurgentes, humiliter supplicamus, quatinus Negotium prædictum, nostris precibus, dignemini maturare, & tàm pretiosam Lu- A. D. 1318. cernam, modio adhuc suppositam, super dignum & debitum Candelabrum,

Ut lumen appetentibus magis lucear, ad nostri & totius Regni nostri honorem & utilitatem, & Ortodoxæ Fidei augmentationem & consolidationem, ut speramus, Divino favente præsidio,

Collocare; Procuratoresque ejusdem Negotii, in prosecutione ac expeditione felici ejusdem, habere specialiter commendatos.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium tricesimo die Maii

A. D. 1318. Edw. 2. A. D. 1318. Edw. 2.

Consimiles Literæ, ad Cardinalem S. Ciriaci in Thermis.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Rex salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Ex testimonio dato nobis intelligi fidedigno, quod negotium Canonizationis, *&c. ut supra usque* oppressi, in Sanctâ Romanâ Curiâ, aliquamdiu ventilatum, receptis Litteris nostris Deprecatoriis, resumi procurâstis, nostrum animum in gaudium vehementer exaltavit.

De quo, vobis grates referentes speciales, Paternitatem vestram affectuosis A. D. 1318. precibus rogamus quatinus, ut dictum Negotium debitum & desideratum sortiatur effectum, erga Sanctissimum in Christo Patrem Dominum Summum Pontificem (cui pro maturatione & expeditione felici ejusdem scribimus) velitis efficaciter interponere partes vestras; ita quod vobis exindè meritò teneamur ad gratiarum multiplices actiones.

Dat. &c. ut supra.

Ad Papam, contra W. Episcopum Sancti Andreæ.

A. D. 1318 An. 11. E. 2. Rym. & Fr. 11. E 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quoniam cùm quidam, Willielmus de Lamberton, Episcopus Sancti Andreæ in Scotiâ,

Diabolico Furore exagitatus, Famæ suæ prodigus, & proprii persecutor Honoris, Pacem & Tranquilitatem, Illustris memoriæ, Edwardi Regis Angliæ, Patris nostri, totiúsque Regni Anglicani, hostiliter irruens, & feraliter invadens, perturbans, infringens, perturbari, infringi procurans per se, & per suos, quatenus scivit & potuit, nequitèr perturbavit, in ipsius Regni & pacis ejusdem Dampnum non modicum, Ecclesiæ, & totius Cleri Opprobrium, & perniciosum Exemplum aliorum,

Fuisset (quia idem Episcopus per prædictum Illustrem Regem, eo quòd pacem suam, ipsiúsque Regni supradicti, ut præmittitur, impedivit, manu Armatâ in Bello publico, penitus sibi illicito, morte quamplurium indè secutâ) Deprehensus, ac super impedimentis prædictis Convictus, per eundem Illustrem Regem Condempnatus extitit, in Carcere perpetuo detrudendus.

Super quo Sanctissimus Pater, bonæ memoriæ, Clemens, providentiâ divinâ, Papa Quintus, Pontificatûs sui Anno Quinto, Mensis Februarii die tertio, Regni Angliæ multiplicem utilitatem considerans, & affectans, ad majorem nostram, ipsiúsque Regni nostri pacis stabilitatem, securitatem, & hostilis incursûs expulsionem, nè idem Episcopatus nimis diù Pastoris solatio esset destitutus, religioso viro Fratri Thomæ de Riveris, Ordinis Minorum, A. D. 1318. ex illustri prosapiâ Regni nostri Angliæ Nobilium clariùs exorto, moribus, vitâ, doctrinâ, ac conversatione honestâ multipliciter commendato, Pictaviæ, die prædicto, dedit, concessit, ac eidem contulit Episcopatum prædictum cum effectu; præmissas, Donationem, Concessionem, Collationem, per veram Bullam confirmando: quæ omnia & singula in Sacrosanctâ Curiâ prædictâ extiterant notoria, ac etiam in Regno Angliæ puplicata.

Hiis igitur præmissis, ut prærangitur, expeditis, post decessum sæpedicti, illustris memoriæ, Regis Angliæ, Patris nostri, super incarceratione præmissâ, pietate ac visceribus nimiùm commoti, non obstante Papali Collatione prædictâ, præfatum Episcopum a Carcere liberavimus, eidem pacem nostram, quantum in nobis fuit, concedentes & donantes: præstito ab eodem Episcopo Juramento voluntario, tactis Evangeliis Sacris, quod extunc Consensum, Assensum, Auxilium, nec Consilium, Operam, seu Favorem, clam vel palam, per se, vel per alios, impenderet, vel quicquam aliud attemptaret, vel faceret attemptari, quo tranquilitas nostræ pacis, seu Regni nostri quovis modo, posset impediri.

Cùm tamen idem Episcopus, sic per nos gratiose liberatus (beneficii inmemor) præmissis suis malitiis non contentus, set Injurias Injuriis accumulans, Roberto de Brus, nephandissimo nostro, Regnique nostri Proditori, die & nocte pro viribus suis adhæreat, eundem Proditorem, ad pacis nostræ, & tranquilitatis, Regnique nostri impugnationem,

A.D. 1318 Edw. 2. nationem, Excitando, Favendo & Fovendo, sic novissima pejora prioribus dampnabiliter perpetrando, continuando, & declarando, in animæ suæ periculum, contra Juramentum suum prædictum voluntariè veniendo, ac religionem hujusmodi juramenti temerè violando, in nostrum ac Regni nostri, ut prædicitur, præjudicium non modicum, intolerabile Dampnum pariter & Gravamen.

Super quibus, pacem nostram Regnique nostri graviùs multipliciter infringentibus & perturbantibus, Sanctissimam Paternitatem vestram obnixiùs Imploramus, Rogamus, & Obsecramus, ut sæpedicti Episcopi Willielmi meritò Depositionem, ac, dilecti & cari nostri, Fratris Thomæ supradicti ipsius Episcopatûs Restitutionem, per gratiosam vestram Collationem, pro communi pace nostrâ Regnique nostri, ordinare dignemini celeriùs cum effectu. A.D. 1318. Edw. 2.

Vestram Sanctitatem reverendam, per prospera dierum augmenta, ad Ecclesiæ honorem & fidelium salutem, dignetur Altissimus in prosperis conservare.

Dat. London. apud Westmonasterium, primo die Junii.

De Pardonatione, super Morte hominis interfecti per Justas.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 10.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, per singulos Comitatus Regni nostri, publicè proclamari, & sub gravi forisfacturâ fecerimus firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, infra Regnum nostrum Turneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia facta Armorum excercere præsumeret, sine nostrâ licentiâ speciali :

Ac, licet Johannes Manduyt & Rogerus de Chedele, Milites, postmodùm Justas fecerint apud Cirencestriam, in Comitatu Gloucestriæ, contra Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi; per quas quidem Justas dictus Johannes prædictum Rogerum interfecit.

Volentes tamen eidem Johanni, Ad requisitionem, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, per quem intelleximus quòd dictus Rogerus, per infortunium, & non per Feloniam, aut Malitiam prædicti Johannis præcogitatam, mortem sic sustinuit, A.D. 1318.

Gratiam in hac parte facere specialem; pardonavimus eidem Johanni transgressionem, quam fecit Justas faciendo contra Proclamationem & Inhibitionem prædictas, & Sectam pacis nostræ, quæ ad nos pertinet, pro morte prædictâ; ita tamen quòd stet Rectò in Curiâ nostrâ, si quis versus eum loqui voluerit de morte supradictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 5. die Junii.

Per breve de privato Sigillo.

Bulla, contra Robertum de Brus, super Literis Laceratis, Nunciis spoliatis, & Treugis violatis.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Ecce! Fili carissime, nè contemptus, per Robertum de Brus, Regnum Scotiæ detinentem, in nos, & Apostolicam Sedem, ac Nuncios nostros, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, perniciosè commissus, per impunitatem transeat aliis In Exemplum;

Super eo præcipuè quòd Litteras nostras, salutaria monita continentes, missas ei per Cardinales eosdem, recipere recusavit :

Quódque ipsorum Cardinalium Literæ, super Treugarum, inter te & ipsum, per nos, auctoritate Apostolicâ, in dictarum publicatione, confectæ, quæ per duas Fratres Minores in Scotiâ mittebantur, in introitu Scotiæ, non absque ipsius Conniventiâ, laceratæ fuerunt, Fratribus ipsis immaniter spoliatis : A.D. 1318.

Quòd etiam Treugas ipsas, quarum publicationem, quæ per totam Angliam facta fuit, verisimiliter ignoràsse non creditur, Ausibus temerariis violavit, Villam Berruychi, quasi proditoriè;

A.D.1318. Edv. 2. torie, occupando, & in illa Cædem committendo crudelem:

Quòd, prætereà, alia nonnulla, nobis per ipsos Cardinales intimata, commisit, quæ silentio præterimus;

Scire te facimus quòd per alias certi tenoris Litteras Cardinalibus scripsimus antedictis, ut Robertum ipsum, & omnes ejus Complices in hac parte, nuncient, & nunciari faciant publicè, prout justum viderint, Excommunicationis sententiam, propter violationem Treugarum hujusmodi, incurrisse, suos nichilominus contra illos, prout eis videbitur, aggravaturi Processus; & insuper contra eos, & quoslibet alios, Clericos & Laicos, cujuscunque Dignitatis, Ordinis, seu statûs, Impeditores seu Turbatores pacis Angliæ, ad Pœnas Spirituales & Temporales acriter processuri; prout in prædictis Litteris plenius continetur. A.D.1318. Edv. 2.

Quæ omnia tibi providimus intimanda, ut evidenter agnoscas quantum devotionem & obedientiam amamus Humilium, dùm Contumacium atque Rebellium sic mandamus puniri contemptum.

Dat Avinion. 8. die Junii Pontificatûs nostri Anno secundo.

De Benificiis, pro Cancellarii Clericis, providendis.

A.D.1318. An.11. E.2. Rom. & Fr. 11. E.2. m 11. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cogit affectio, quam ad personam, Venerabilis Patris, Johannis Wyntoniensis Episcopi Cancellarii nostri, gerimus in visceribus caritatis, & ipsius desiderata prosperitas nos inducit, ut ea, circa ejus personam, a vestrâ Beatitudine solicitè procuremus, per quæ incumbentium sibi diversimodè laborum gravedinem faciliùs supportare valeat, & agenda quælibet commodiùs expedire.

Cùm itaque eundem Episcopum, tàm ratione Pastoralis regiminis, quàm Officii Cancellariæ nostræ, multorum Litteratorum & Prudentium virorum oporteat habere obsequia, quorum suffragiis iminentia negotia discuti valeant & etiam expediri: nec facultas ei suppetit eorum singulis de Beneficiis competentibus, juxta eorum merita, providere; præsertim cùm plures solito ex causis præmissis habeat Clericos: &, in Beneficiorum Collatione, per Provisiones varias Sedis Apostolicæ, ejus potestas sit restricta:

Vestræ Clementiæ devotis precibus supplicamus, quatinus præfato Episcopo, præmissorum intuitu, nostrique Rogaminis interventu, concedere dignemini gratiosè, ut Beneficia, coram ipso dimissa, ratione constitutionis vestræ, contra pluralitates nuper editæ, tàm in Episcopatu suo, quàm alieno (quæ de Episcoporum Patronatu non existant) conferre possit suis Clericis, eisque providere de eisdem, ex concessâ sibi a vestrâ Sanctitate super hoc potestate; A.D.1318.

Vel, si vestræ placuerit benivolentiæ, dicta beneficia certis personis, de ipsius Cancellarii nostri Clericis, per, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Andream de Brugges, vestræ benignitati, si libeat, nominandis, conferre velit vestra Apostolica circumspectio gratiosa; in hoc enim ipsorum providebitur indigentiæ Clericorum, & dicti Episcopi accrescet honor, continuique laboris sarcina, per oportunæ subventionis Suffragia, minuetur.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 7. die Junii.

De revocatione Parliamenti.

A.D.1318. An.11. E.2. Claus. 11. E. 2. m. 3. d. REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Licet nuper, pro diversis Negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, Parliamentum nostrum apud Lincolniam in crastino Sanctæ Trinitatis proximò futuro, proposuerамus tenere, & vobis mandaverimus quod, ad certos diem & locum, personaliter interessetis ad tractandum nobiscum, & cum Prælatis, & cæteris Proceribus de Regno nostro prædicto, super Negotiis memoratis. A.D.1318.

Quia tamen Scoti, Inimici & Rebelles nostri, cum multitudine Armatorum, Manu Hostili, Terram nostram Angliæ, usque in Comitatum Eborum, sunt ingressi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna quamplurima perpetrantes:

Per

A.D. 1318. Edw. 2. Per quod, pro defensione & salvatione Terræ nostræ prædictæ, ac repulsione dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, esse proponimus in brevi apud Eborum, cum Equis & Armis, ad resistendum malitiæ dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, & ad proficiscendum exindè contra eos, cum Dei auxilio, viriliter & potenter:

Cujus prætextu Parliamentum prædictum, dictis die & loco, tenere non poterimus, ut vellemus;

Vobis significamus quòd vos, usque Lincolniam, ad dictum Crastinum, ratione Parliamenti prædicti, venire nullatenus oportebit. A.D. 1318. Edw. 2.

Teste Rege apud Westmonasterium, 8. die Junii.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literæ dirignntur Comitibus & Majoribus, Baronibus & Prælatis, mutatis mutandis.

De Notificando Militibus, Civibus, & Burgensibus Revocationem prædictam.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 3. dor. REX Vicecomiti Surriæ & Essex, salutem.

Licet nuper, pro diversis Negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, Parliamentum nostrum apud Lincolniam, in crastino Sancti Trinitatis proximò futuro, proposueramus tenere:

Et tibi præceperimus quòd, de utroque Comitatu prædicto, duos Milites: &, de qualibet Civitate Comitatuum prædictorum, duos Cives: &, de quolibet Burgo, duos Burgenses; de discretioribus, & ad Laborandum Potentioribus, eligi, & eos ad dictos locum & diem, in crastino prædicto, venire facias, ad faciendum & consentiendum hiis, quæ tunc ibidem, de communi Consilio, ordinari contingeret: A.D. 1318. Quia tamen Scoti, *&c. ut supra usque hæc verba, viz.*

Tibi præcipimus quòd in Civitatibus, Burgis, & Villis Mercatoriis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, ex parte nostrâ publicè Proclamari facias, quod præfatos Milites, Cives, & Burgenses, ad diem & locum prædictos, ratione Parliamenti prædicti, venire nullatenus oportebit.

Teste Rege apud Westmonasterium, 8. die Junii.

Per ipsum Regem.

De Treugis violatis, & de Servitio Regis contra Scotos.

A.D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 23. dor. REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Nuper Sanctissimus in Christo Pater, Dominus J. Summus Pontifex, desiderans inter Christianos discordes pacis & concordiæ Fœdera reformare, & Guerrarum turbines pacificare pro viribus & Sedare, super Guerrâ, quam Scoti contra nos moverunt, sub spe pacis ineundæ & firmandæ, Treugas ad Biennium indixit, & eas fecit, sub certis Pœnis Spiritualibus, solempniter publicari:

Et licet nos, ut Filius obedientiæ, indictioni Treugarum hujusmodi paruissemus, ab aggressibus quibuslibet erga dictos Scotos abstinentes;

Dum tamen Scoti, in eorum obstinatâ maliriâ perdurantes, ac Ordinationi Sanctæ Ecclesiæ obedire contemptibiliter recusantes, Villam nostram de Berewico super Twedam, post publicationem Treugarum prædictarum, & A.D. 1318. quædam Castra nostra, & aliorum Fidelium nostrorum, infra Angliam, in Marchiâ Scotiæ, proditionaliter occupârunt; &, hiis non contenti, in multitudine Armatorum, Regnum nostrum invaserunt, &, usque in Comitatum Eborum venientes, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera perpetrârunt, & adhuc non desistunt indies perpetrare.

Cum igitur Indictio Treugarum prædictarum nos ligare non debeat, ipsis Scotis eas obstinatis animis non curantibus observare, propter quod Ordinavimus, & esse proponimus, Domino concedente, in Crastino Sancti Jacobi Apostoli proximò futuro, apud Eborum, cum Equis, & Armis, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiscendum exindè contra prædictos Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Rebellionem & nequitiam viriliter

8 T

A.D. 1318. Edw. 2. liter & potenter, cum Dei adjutorio, reprimendum;

Vobis mandamus, in fide & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter Injungentes, quòd, ad prædictos diem & locum, sitis ad nos cum Equis, & Armis, & toto Servitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiscendum exindè nobiscum, & cum aliis fidelibus nostris contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum induritiam, malitiam, & proterviam viriliter & potenter, Divino favente Præsidio, reprimendum; & hoc, sicut nos, & honorem nostrum, & vestrum, ac Regni nostri Salvationem & commodum diligitis, nullatenus omittatis. A.D. 1318. Edw. 2.

Teste Rege apud Westmonasterium, 10. die Junii.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ, super Dilatione homagii.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Rom. & Fr. 11. E. 2. m. 12. Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus, venerabilem Patrem, A. Herefordensem Episcopum, &, dilectos & fideles nostros, Johannem Abel Militem, & Magistrum Richardum de Burton Clericum, ad vestram præsentiam duximus destinandos:

Vestræ Serenitati affectuosius supplicantes, quatinus præfatos, Episcopum, Militem, & Clericum, conjunctim & divisim, velitis gratiosè admittere, & eis, ac duobus eorum, in hiis, quæ vobis, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, fidem credulam adhibere. A. D. 1318.

Ad hæc, de eo quòd Excusationem non adventûs nostri nuper ad vos, super exactione Homagii, & aliorum vobis faciendorum pro Ducatu prædicto, & aliis Terris, quas de vobis tenere debemus in partibus transmarinis, vobis ex certis causis tunc expositis, gratanter admisistis, & dilationem super hiis concessistis, vestræ excellentiæ grates referimus speciales.

Dat. apud Westmonasterium, 16. die Junii.

De Potestate, ad Fidelitatis Sacramentum, pro Ducatu Aquitaniæ, faciendum.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Pa. 11. E. 2. p. 2. m. 5. Rex omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, Venerabilis Patris, A. Herefordensis Episcopi, &, dilectorum & Fidelium nostrorum, Johannis Abel Militis, Magistri Ricardi de Burton Clerici, plenariè fiduciam reportantes,

Faciendi & præstandi, pro nobis, & nomine nostro, Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ illustri, debitum Fidelitatis Sacramentum, pro Ducatu nostro Aquitaniæ, & aliis Terris, quas de ipso tenemus in partibus transmarinis, præfatis, Episcopo, Militi, & Clerico, & eorum cuilibet, plenam Potestatem, & speciale Mandatum concedimus per præsentes; Ratum habituri & firmum id, quod per prædictos, Episcopum, Militem, & Clericum, vel unum eorum, nostro nomine, factum fuerit in hac parte. A.D. 1318.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 16. die Junii.

De Intendendo Provisoribus Cardinalis.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 6. Rex Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm, Venerabilis Pater, Gaucelinus, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbiter Cardinalis, mittat Bernardum Beneyt & Thomam de Sancto Claro, Servientes suos, pro Bladis & aliis diversis Victualibus, pro expensis Hospitii sui, pro Denariis suis, in diversis locis emendis & providendis: A. D. 1318.

Vobis mandamus quod eisdem, Bernardo & Thomæ, & eorum alteri, in

dictis

A. D. 1318. Edw. 2. dictis providentiis, pro Denariis suis faciendis, sicut prædictum est, sitis consulentes & Auxiliantes; & eis Cariagium, pro dictis Victualibus, suis sumptibus, habere faciatis, quotiens & quando per ipsos, vel eorum alterum, super hoc fueritis requisiti. A. D. 1318. Edw. 2.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Fulmere, 16. die Junii.

De Conductu, pro Cardinalibus.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Pat. 11. E. 2. p. 2. m. 3.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Ministris, & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Cùm, Venerabilis Pater, Dominus Lucas de Flisco, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis, infra Regnum nostrum Angliæ jam existens, versus partes de Northamptoniâ, pro Negotiis dictæ Ecclesiæ, se divertat:

Nos, volentes ipsum Dominum Cardinalem, dum infra Regnum nostrum fuerit, debitè venerari, & suam Familiam Curialiter pertractari, assignavimus, dilectos Servientes nostros, Amaldum Guilliam de Bynoles, & Johannem de Enefeld, conjunctim & divisim, ad eundum, cum dicto Domino Cardinali, versus partes prædictas, & ad conductum sibi & Familiæ suæ versus easdem partes faciendum.

Et ideò vobis mandamus quòd ipsum Dominum Cardinalem, in eundo versus partes prædictas, infra Regnum nostrum prædictum morando, & de partibus illis redeundo, cum ipsos per vos transitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debitè venerantes, ac Familiam suam Curialiter in omnibus pertractantes, ipsis, in Personis, aut Rebus suis, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Molestiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, seu Gravamen: A. D. 1318.

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis sine dilatione faciatis emendari:

Et nichilominus præfatis Servientibus nostris, & alteri eorum, sufficiens Cariagium, pro necessariis prædicti Domini Cardinalis, & familiæ suæ, in eundo, & redeundo, sicut prædictum est, cariandis, sumptibus suis, unà cum salvo & securo conductu, habere faciatis, quotiens per ipsos Servientes nostros, vel eorum alterum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.

In cujus &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Wodestok, 22. die Junii.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literas habet Dominus Gaucelinus Johannis, tituli Sancti Marcellini & Petri, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbiter Cardinalis, sub nominibus Simonis de Friskenade & Guillielmi Rexmundi de Clanery, Servientum Regis, duraturas *ut supra*.

Teste ut supra.

Super Areragiis, Amadeo Comiti Sabaudiæ solvendis.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Claus. 11. E. 2. m. 3.

REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Cùm nuper, ad Requisitionem, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Amadei Comitis Sabaudiæ, promiserimus solvere eidem Comiti Duo Milia Marcarum, quæ sibi a retro fuerunt, de tempore nostro, de feodo Ducentarum Marcarum Annuarum, quod, celebris memoriæ, Dominus E. nuper Rex Angliæ, Pater noster, concessit eidem Comiti pro Homagio, quod præfatus Comes, pro quodam Castro suo in Sabaudia, dicto Patri nostro fecit:

Ita quòd idem Comes Nunciis nostris, quos Domino Summo Pontifici tunc in proximo transmitteremus, fidelitatem facere nomine nostro; & quod ad nos personaliter venire, pro Homagio suo nobis, pro dicto Castro, faciendo, cum omni celeritate, qua posset, bono modo: A. D. 1318.

Ac, dilectus & fidelis noster, Antonius Pessaign de Janua, manuceperit satisfacere, pro nobis, præfato Comiti de dictis Duobus Milibus Marcarum, quamcitò idem Comes fidelitatem suam fecerit antedictam:

Nosque, securitati ipsius Antonii Providere volentes, prout Justum fuerit, iri

A. D. 1318. Edv. 2.

in hâc parte, assignaverimus ei omnes Exitus Comitatûs Cornubiæ, tàm de Cuneo, quàm aliundè provenientes, & ad nos in eodem Comitatu pertinentes, recipiendos & habendos quousque sibi de dictis duobus milibus Marcarum ad plenum fuerit satisfactum; ut idem Antonius præfato Comiti, post fidelitatem suam, ut præmittitur, nobis factam, de dictis duobus milibus Marcarum satisfaceret, & Litteras Acquietantiæ sufficientes nobis inde deferret, sicut deceret; prout in Litteris Patentibus, inde confectis, pleniùs continetur:

Ac mandaverimus, dilecto & fideli nostro, Henrico de Wylington, Senescallo nostro Cornubiæ, quòd eidem Antonio, vel Roberto Usus-Maris, Attornato suo in hâc parte, dicta duo milia Marcarum, de Exitibus Comitatûs prædicti, tàm de Cuneo, quàm aliunde provenientibus, & ad nos in eodem Comitatu pertinentibus, habere faceret juxta tenorem Litterarum nostrarum prædictarum; idemque Senescallus prædicto Attornato dicta duo milia Marcarum, virtute mandati nostri prædicti, solveret sicut decet;

Vobis mandamus quòd eidem Senescallo, dicta duo milia Marcarum, in compoto suo, ad Scaccarium prædictum, allocetis; recipientes ab eo breve nostrum de Præcepto, per quod pecuniam prædictam liberavit, necnon Litteras ipsius Attornati Acquietantiæ, Receptionem dictæ pecuniæ testificantes.

Teste Rege apud Wodestok vicesimo quarto die Junii.

Contra Excessus Senescalli Vasconiæ.

A. D. 1318. An. 11. E. 2. Ex Orig.

Johannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Insusum a Deo tuis esse præcordiis ——— promptum tibi sit ——— quantum ad te pertinuerit, justitiam ministrare; sed ubi præsertim de injustis gravaminibus, per Officiales tuos nostris illatis Familiaribus, agitur ——— de tua filiali devotione fiducia, quod ad justam reformationem illorum Regia Celsitudo promptius inclinetur.

Sanè, dilectus Filius, Nobilis Vir, — Senescallus tuus, in Vasconiæ partibus, dilectum filium, Nobilem Virum, Jordanum de Insulâ, Domicellum & Familiarem nostrum, in multis jam injustè, sicut accepimus, gravavit, & gravare non cessat; cumque de persona fecit capi pro libito, & adhuc detinet Carceri mancipatum, in juris injuriam, & grandem ipsius Jordani jacturam.

Et, licet jam, binis vicibus, Jordanum eundem, in suâ justitiâ, Senescallo prædicto commendaverimus, confidenter sperantes Jordanum ipsum apud Senescallum eundem, ipsius nostræ recommendationis intuitu, aliquid reperire favoris;

Ipse tamen Senescallus, factus ex nostræ Intercessionis adjectione severior, Jordanum ipsum gravaminibus pluribus, in intercedentis, ut videtur, contemptum, affecit.

Quia igitur, fili carissime, hæc tuis affectibus placitura non credimus, Celsitudinem tuam attentè requirimus & rogamus, quatinus, prudenter attento quòd, in illis præcipuè partibus, tuâ plurimùm interest, in justitiâ & lenitate gubernare subjectos, ut ipsi, sub tuo fælici Regimine, absque inculcatione gravaminum, vitam fælicem *degentes*, ad tua reddantur, si necesse fuerit, exequenda servitia promptiores.

Circa prædictorum Reformationem gravaminum, ac debitam liberationem Jordani prædicti, necnon circa correctionem injustè gravantis, oportunum mandes, ac facias adhiberi remedium, per quod etiam via præcludatur, quantum honestè fieri poterit, subditorum gravaminibus in futurum; sic te, fili charissime, in hiis habiturus, quòd justo Judici placeas, & nobis, qui ad Jordanum ipsum considerationibus certis afficimur, cum gratiarum actionibus, commendandus occurras.

Dat. Avinion. ——— Kalendas Julii, Pontificatûs nostri anno secundo.

Dorf.

Charissimo in Christo filio Edwardo Regi Angliæ.

Sigillo avulso.

De

A.D. 1318. *Edw.* 2. A.D. 1318. *Edw.* 2.

De intendendo Provisoribus Cardinalis.

A.D. 1318. *An.* 11. *E.* 2. *Pa.* 11. *E.* 2. *p.* 2. *m.* 3.

REX omnibus Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm, venerabilis Pater, Dominus Lucas de Flisco, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis, in Regno nostro existens, dilectum Servientem suum, Franciscum de Florentiâ, ad diversas partes ejusdem Regni, pro victualibus & aliis, quæ pro Botelariâ ejusdem Patris necessaria fuerint, pro Denariis suis, emendis & providendis, duxerit transmittendum:

Vobis mandamus quod eidem Francisco, cum ad partes vestras venit, pro hujusmodi providentiis, pro Denariis dicti Patris, faciendis, ut est dictum, sitis consulentes & auxiliantes in hac parte, prout idem Franciscus super hoc pleniùs vos requiret.

In cujus, &c. per unum annum duraturas.

Teste Rege apud Norhampton quarto die Julii. A.D. 1318.

Per ipsum Regem, nunciante Thoma de Cherleton.

Consimiles Literas habet idem Cardinalis sub nominibus subscriptis; videlicet,

Jaconii de Mutina & Albertini de Parma, ad ea quæ pro Marescalciâ dicti Patris, &c.

Bosmi de Duaco, & Philippi de Janua, ad victualia & alia, quæ pro Botelariâ dicti Patris, &c.

Guateri Passelegne, ad Carnes pro ipsius Patris & Familiæ suæ sustentatione.

De Proclamatione contra Conventicula, & facta Armorum.

A.D. 1318. *An.* 12. *E.* 2. *Claus.* 12. *E.* 2. *m.* 31. *d.*

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Inter cætera, curis nostris incumbentia, illud præcipuè volumus providere, prout ad id astringimur vinculo juramenti, quòd pax firma, sine quâ nihil boni esse potest, Populo Regni nostri observetur illæsa, & quod illorum conatus, qui pacem hujusmodi satagunt perturbare, oportuni appositione remedii refrænentur.

Cùm itáque intellexerimus quòd quidam de Ballivâ tuâ Congregationes hominum ad arma, ac alia Conventicula, non pro defensione partium illarum contra Scotos, set aliis occasionibus exquisitis, faciunt hiis diebus; ipsosque Homines, tàm liberos, quàm alios, non solùm ad certa loca infra Ballivam tuam, set ad diversa loca extra eandem Ballivam trahunt invitos:

De quo pax nostra in illis partibus læditur, populusque terretur; undè non immeritò conturbamur; præsertim cùm ad facta Armorum excercenda, absque Mandato nostro speciali, aliqui infra Regnum prædictum compelli non debeant, nec ad hoc trahi inviti quoquo modo.

Nos periculis, quæ de præmissis, si tolerarentur, evenire poterunt, obviare volentes, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, in Ballivâ tuâ, publice proclamari, & ex parte nostrâ districtè inhiberi facias, ne quis, cujuscumque statûs, seu conditionis existat, sub forisfacturâ omnium quæ forisfacere poterit, hujusmodi Congregationes, seu Conventicula illicita facere; aut aliquos homines, liberos seu alios, occasionibus quæsitis, ad aliquâ loca, infra Ballivam tuam, seu extra, trahere præsumat, sine Mandato nostro speciali: A.D. 1318.

Et omnibus & singulis, de Ballivâ tuâ, similiter inhibeas, sub forisfacturâ prædictâ, ne alicui, absque mandato nostro, in hujusmodi Congregationibus intendant, seu obediant quoquo modo.

Et, si quos, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, inveneris infra Ballivam tuam, contrarium facientes, tunc de nominibus eorum, distinctè ac apertè, nobis sub sigillo tuo constare facias.

Teste Rege apud Northampton undecimo die Julii.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

A. D. 1318. Edw. 2. A. D. 1318. Edw. 2.

Ad Comitem Flandriæ de Pace, reformanda.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 31. d.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, Amico suo carissimo, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Redeuntes ad nos, dilecti nobis, Alexander le Coumes Clericus noster, & Egidius de Hertobergh,

Quos nuper ad vos destinavimus pro quibusdam Negotiis, amicabilem Reformationem inter nostros & vestros Subditos, super damnis, hinc inde datis & illatis, nos etiam aliàs tangentibus, vobis ex parte nostrâ exponendis,

Inter cætera, nobis seriosius retulerunt quòd hujusmodi Reformationem amicabilem affectatis; adicientes quod infra Regnum nostrum certos fideles vestros, cum sufficienti potestate, ad tractandum super Reformatione hujusmodi, ad certos diem & locum, per nos super hoc præfigendos, videlicet, in instanti Festo Beatæ Mariæ Magdalenæ, mittere voluistis.

Et licet nos præmissa effectui desiderato mancipari, &, quantum bono modo fieri poterit, maturari affectemus; quia tamèn, quando prædicti, Alexander & Egidius, ad nos usque Northampton venerunt, fuimus in procinctu itineris nostri versus partes Boriales, ad Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, refrænandas:

Quo prætextu ad tractaudum super Negotiis prædictis, ad diem illum, fideles nostros, quorum præsentiâ commodè carere nequivimus, non potuimus destinare, & instat jam tempus autumpnale, sicut scitis, in quo non expedit hujusmodi Negotia pertractari, propter quod crastinum Sancti Michaelis proximò futurum, ad præmissa inchoanda Londoniis, terminum competentem & utilem arbitramur. A. D. 1318.

Quocirca amicitiam vestram affectuosè deprecamur, quatinus terminum & locum prædictos velitis similiter acceptare, & ad eosdem, de fidelibus vestris tales, videlicet, quos Pacis & Concordiæ inter nostros & vestros Subditos noveritis zelatores, cum potestate sufficienti mittere curetis; nos enim, ad dictos diem & locum, certos fideles nostros mittemus, cum sufficienti potestate, ad tractandum cum ipsis, & perficiendum quod de communi assensu contigerit ordinari.

Mandavimus autem singulis Vicecomitibus & Ballivis, per totum Regnum nostrum, quòd quilibet eorum, per Ballivam suam, publicè faciat proclamari, quòd Homines & Mercatores, de Dominio vestro, infra Regnum nostrum securè veniant, morentur, & recedant, & Negotia sua excerceant absque Arestatione Corporum, seu Bonorum suorum, usque ad Festum Natalis Domini proximò futurum;

Et nichilominus Litteras nostras Patentes de salvo & securo conductu pro cis fieri fecimus, & eas vobis mittimus per præsentium portitorem:

Vos rogantes, quatinus consimiles Proclamationem & Litteras de conductu, pro Hominibus & Mercatoribus Regni nostri, per loca Dominii & Potestatis vestræ, fieri faciatis.

Dat. apud Northampton, decimo tertio die Julii.

De Flandrensibus, non molestandis.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 31. d.

REX Vicecomitibus Londoniarum, salutem.

Cùm, occasione diversorum Dampnorum, per Flandrenses Subditis nostris, & per nostros Subditos Flandrensibus, ut refertur, ante hæc tempora illatorum, nostri Subditi & dicti Flandrenses a mutuâ Communione jam, per aliquod tempus, se abstinuerint, ad dampnum non modicum hinc & indè:

Ac jam, super Restitutione seu Satisfactione, de hujusmodi dampnis datis, amicabili Compositione facienda, de nostrâ, &, Nobilis Viri, Domini Roberti Comitis Flandriæ voluntate & consensu, infra Regnum nostrum Tractatus fieri debeat & teneri: A. D. 1318.

Nos, nolentes Homines & Mercatores dicti Comitis Flandriæ, infra Regnum nostrum, occasione aliquorum hujusmodi Dampnorum, per Homines de potestate dicti Comitis Subditis nostris datorum seu illatorum, arestari, inquietari, seu quoquo modo gravari, citra Festum Natalis Domini proximò jam venturum;

Vobis præcipimus quòd in Civitate prædictâ publice proclamari faciatis, quod omnes & singuli Mercatores, ac alii

A.D. 1318. Edw. 2. alii de potestate dicti Comitis, in Regnum nostrum cum Bonis & Mercimoniis suis, vel aliàs pro negotiis suis faciendis, salvo & securè veniant, ibidem morentur, & Mercimonia sua excerceant, ac alia negotia sua prosequantur, & exindè recedant, absque Arestatione Corporum, Bonorum, seu Mercimoniorum suorum, vel aliâ inquietatione, occasione Dampnorum datorum, usque ad dictum Festum Natalis Domini, sicut prædictum est;

Inhibentes districtiùs, ex parte nostrâ, omnibus & singulis de Ballivâ vestrâ, ne Hominibus, Mercatoribus, seu aliis de Flandriâ, contra formam Proclamationis prædictæ, dampnum inferant aliquod seu gravamen. A.D. 1318. Edw. 2.

Teste Rege apud Northamptoniam decimo tertio die Julii.

Eodem modo scribitur Custodi Quinque Portuum, & Vicecomitibus Eborum, Lincolniæ, Norffolciæ, Suffolciæ, Essexiæ, Surriæ, Sussexiæ, Suthamptoniæ, Somersetiæ, Dorsetiæ, Devoniæ & Cornubiæ.

De Conductu, pro Nunciis præfati Comitis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Pa. 12. E. 2. p. 1. m. 31. Sciatis quòd,

Cùm, occasione diversorum Dampnorum, per Flandrenses Subditis nostris, & per nostros Subditos Flandrensibus, ut refertur, ante hæc tempora illatorum, nostri Subditi & dicti Flandrenses, a mutuâ Communione jam, per aliquod tempus, se abstinuerint, ad dampnum non modicum hinc & inde:

Ac jam, super Restitutione seu Satisfactione, de hujusmodi dampnis, amicabili Compositione, faciendâ, de nostrâ, &c, Nobilis Viri, Domini R. Comitis Flandriæ voluntate & consensu, infra Regnum nostrum, Tractatus fieri debeat, & haberi:

Cujus prætextu idem Comes quosdam, de fidelibus suis, infra Regnum nostrum, ut intelleximus, est missurus;

Suscepimus in salvum & securum Conductum nostrum illos, quos idem Comes infra Regnum nostrum eâ occasione destinabit, ac eorum Famillas, in veniendo infra idem Regnum nostrum, ibidem morando, ac exinde redeundo: A.D. 1318.

Et ideò vobis mandamus quòd Hominibus, quos idem Comes, infra Regnum nostrum missurus est, aut eorum Familiis, in veniendo infra Regnum nostrum, ibidem morando, aut exindè redeundo, in Personis aut Rebus eorum, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set eis potius salvum & securum Conductum habere faciatis, quotiens & quando per ipsos, vel eorum aliquem, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis requisiti: Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c. usque ad Festum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Northamptoniam decimo tertio die Julii.

Pro Magistro Reymundo Subirani.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11. d. Adeò, dilectus & carus Clericus, & Consiliarius noster, Magister Reymundus Subirani, Decretorum Doctor, in nostris, & Regni nostri Negotiis fideliter, devotè, & utiliter laboravit, quòd meritò volumus ipsius Honores & Commoda promovere.

Et idcircò, eum cupientes favore prosequi gratioso, ipsum Magistrum Sanctitati vestræ pleno recommendamus affectu;

Supplicantes quatinus sic honori personæ ipsius (cujus Mores, Conversationem, Scientiam, Originem & merita hactenus plenè nôstis) dignemini, nostris precibus, juxta Statum ejus & Merita providere, quòd Preces nostras, quas Beatitudini vestræ ex intimo corde porrigimus, sibi per effectum sentire valeat fructuosas. A.D. 1318.

Conservet, &c.

Dat. apud Northamptoniam decimo quinto die Julii.

A. D. 1318. Edv. 2. A. D. 1318. Edv. 2.

Ad Papæ Nepotem, pro eodem.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Ibid.

REX, Nobili Viro, Domino de Osia, Domini Papæ Nepoti, salutem.

Sciatis quòd summè gratiosa, fructuosa, & continuata servitia, quæ, dilectus, &, pro meritis, totus carus Clericus, & Consiliarius noster, Magister Raymundus Subirani, Decretorum Doctor, nobis in nostris, & Regni nostri magnis & arduis negotiis, promptè, fideliter, & utiliter impendit, meritò nos inducunt, ut ad ipsius promotionem honoris, & comoda pro viribus procuranda totis desideriis intendamus.

Hinc est quòd, cùm dicto Domino Summo Pontifici supplicando scripserimus pro eodem, ut, nostri contemplatione, eidem velit, juxta Statum & Meritum, providere; vos ex corde rogamus, quatinus apud eundem Dominum Summum Pontificem sic velitis affectuosè interponere partes vestras, eidem voli- A. D. 1318. tum nostri animi exponendo, quòd, vestrâ diligentiâ & auxilio mediantibus, preces nostras, quas ex corde porrigimus pro eodem Magistro Raymundo, ad optatum effectum perducere dignetur; idemque Magister Raymundus vobis, ex hoc, remanere debeat meritò perpetuò obligatus, & nos vobis teneamur ad grates.

Dat. ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino Arnaldo Tirandi, Nepoti Papæ,
Domino Bernardo Jordani, Domino Insulæ,
Domino Petro de Viâ, Nepoti Papæ.

De Flandrensibus protegendis.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 31.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod, *&c. prout supra de 13. usque hæc verba, viz.*

Suscepimus in Protectionem & Defensionem nostram, necnon in salvum & securum conductum nostrum, omnes & singulos Mercatores, ac alios de potestate dicti Comitis in veniendo in Regnum nostrum, cum Bonis & Mercimoniis suis, vel aliàs pro Negotiis suis faciendo, ibidem morando, Mercimonia sua excercendo, ac alia Negotia sua prosequendo, necnon exindè redeundo:

Et ideo vobis mandamus quòd omnes & singulos Mercatores prædictos, A. D. 1318. ac alios de potestatte ejusdem Comitis, in Regnum nostrum ex causis hujusmodi venientes, manuteneatis, protegatis, & defendatis; non inferentes eis, vel inferri permittentes Injuriam, Molestiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, seu Gravamen: Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

In cujus, &c. usque ad Festum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Northamptoniam decimo sexto die Julii.

Ad Ducem Britanniæ, de Concordia inter utriusque Subditos.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 30. d.

REX, Nobili Viro, Domino J. Duci Britanniæ & Pictaviæ, Consanguineo suo carissimo, salutem, cum sinceræ dilectionis augmento.

Quanto majori desiderio, inter nostros & vestros Subditos, Unionis & Amicitiæ appetimus firmitatem, tanto turbamur anxiùs dùm inter ipsos Contentionis & Discordiæ materiam conspicimus suboriri.

Cùm itáque nobis datum sit intelligi per aliquos fidedignos, quod Mercato- A. D. 1318. res & Marinarii, de potestate vestrâ, quamplures Naves guerrinas præparari, & eas Hominibus ad Arma munirijam fecerunt, ut Mercatoribus de Regno nostro, qui ad partes ultramarinas, pro Mercimoniis suis ibidem excercendis, nuper Navigio transierunt, & aliis etiam, qui ad easdem partes se transferre proponunt obvient hostiliter supra Mare, ad ipsos deprædandum pro viribus & etiam destruendum; unde Populus

A. D. 1318. Edw. 2. Populus partium Maritimarum terretur plurimùm, & dampna quamplurima evenire verisimiliter formidantur.

Nos, hujusmodi malis desiderantes oportuni appositione remedii obviare, Amicitiam vestram rogamus & requirimus ex affectu, quatinus Hominibus & Mercatoribus vestris, tàm Marinariis, quàm aliis, districtè velitis facere inhiberi, ne Homines & Mercatores nostros prædictos, in eundo versus dictas partes, seu exindè redeundo, aggrediantur hostiliter, seu eis malum aut molestiam, clàm vel palàm, faciant, seu fieri procurent.

Nos enim, consimili modo, Hominibus & Mercatoribus nostris, sub forisfacturâ Corporum & Bonorum, faciemus inhiberi, nè ipsi Homines & Mercatores vestros prædictos persequantur, seu aggrediantur hostiliter, aut eis inferant malum, molestiam, aut injuriam quovis modo. A. D. 1318. Edw. 2.

Super Dampnis autem & Injuriis, si quæ illatæ fuerint Hominibus vestris per nostros, parati sumus omnibus & singulis, conqueri volentibus, exhibere celeris justitiæ complementum; rescribentes nobis, si placet, per latorem præsentium, quid super hiis duxeritis faciendum.

Dat. apud Northamptoniam vicesimo die Julii.

Pro Jacobo de Berkele, Consanguineo Regis, iteratæ preces.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Virtutum & Meritorum insignia, quibus, dilectus Consanguineus noster, Magister Jacobus de Berkele, multipliciter decoratur, nos excitant & inducunt ut ea, quæ ipsius respiciunt Commodum & Honorem, effectualiter procuremus; & eo ferventiùs, quo in gradu Consanguinitatis nos attingit.

Icciro vestræ Sanctitati pro eodem Jacobo (pro quo aliàs vobis scripsimus) iteramus preces nostras; humiliter supplicantes, quatinus Petitiones ipsius Consanguinei nostri, vestræ Beatitudini porrigendas, ad exauditionis optatæ gratiam, precum nostrarum & ejusdem Jacobi meritorum intuitu, admittere dignetur vestra Paternitas Sacrosancta. A. D. 1318.

Conservet &c.

Dat. apud Norhampton vicesimo nono die Julii.

Ad Regem Siciliæ pro præfato Jacobo.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Ibid. MAgnifico Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Ciciliæ Regi illustri, Consanguineo suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & prosperos ad vota successus.

Pro, dilecto Consanguineo nostro, Magistro Jacobo de Berkele, affectuosè vos rogamus, quatinus ipsum Jacobum habentes nostri Rogaminis interventu propensiùs commendatum, ut ipsius negotia, quæ penes Dominum Summum Pontificem habet expediri, optatum effectum sortiantur, erga eundem Dominum Summum Pontificem (cui pro eodem dirigimus preces nostras) interponere velitis partes vestras, ut has Preces nostras sibi sentiat fructuosas. A. D. 1318.

Dat. ut supra.

Ad Papam, Super enormi Exactione Curiæ Romanæ.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Preces, effusas vestræ Beatitudini, eo fidentiùs iteramus, quo id, quod petitur, honestum arbitramur, & sic a vestrâ Benignitate speramus gratiosius exaudiri.

Nuper, Pater Sancte, pro, dilecto nobis in Christo, Willielmo, nunc Abbate Westmonasteriensi, Capellano nostro, ut super exactione Sex Milium Parvorum Florenorum de Florenciâ, In quibus Richardus, quondam Abbas dicti loci, Prædecessor suus, felicis recordationis, Domini C. tunc Summi Pontificis, Prædecessoris vestri, Cameræ pro secreto servitio ejusdem fuerat obligatus; & quæ idem Prædecessor vester, ante mortem suam, totaliter remisit, ut audivimus, prout vestræ Clementiæ per legitima documenta clarescere poterit: A. D. 1318.

Quam quidem Exactionem Magister Rigandus, Clericus & Nuncius vester,

A. D. 1318. in Regno nostro, a prædicto Willielmo, nunc Abbate, ad opus vestrum nichilominus exigit:
Edw. 2.

Cum eodem Abbate gratiosè ageretur, ut, Remissio prædicta a vestrâ Benignitate acceptata, eadem Exactio omnino cessaret, Preces nostras direximus speciales;

Verùm, quia idem Capellanus noster fructum dictarum Precum nostrarum, quem speravit, nondum sensit effectualiter; set coherciones contra eundem, super eadem Exactione, in ipsius & Domûs suæ prædictæ depressionem gravissimam, indies agravantur:

Pro eodem Capellano nostro, quem in sinceris caritatis visceribus gerimus, A. D. 1318. pro dictâ Domo Westmonasteriensi, quæ de Progenitorum nostrorum & nostris Edw. 2. Elemosinis fundatur, ad vestram mansuetudinem recurrentes, iteratis precibus humiliter supplicamus, quatinus, ut Exactio & Coherciones præfatæ omnino cessent, memorato Clerico & Nuncio vestro dignemini, nostris precibus, juxta nostri desiderium, præcipere & mandare.

Conservet &c.

Dat. apud Norhampton. tertio die Augusti.

Ad eundem, super Exactione hujusmodi.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, referente, nobis in Christo dilecto, Fratre Willielmo Abbate Westmonasteriensi, Capellano nostro, intelleximus quòd Richardus, quondam Abbas loci illius, proximus Prædecessor suus, Duo Milia Parvorum Florenorum de Florencia solverat Magistro Guillielmo de Balaeto, tunc in Regno nostro Nuncio Ecclesiæ Romanæ, Sede ejusdem vacante, venerando Cœtui Cardinalium, nomine dicti Richardi Abbatis, ulteriùs persolvenda:

Et quod idem Magister Guillielmus dicta Duo Milia Florenorum vestræ Cameræ postmodum solvit, dictum Abbatem erga prædictos Cardinales inde in nullo exonerando; prout hæc vestræ Clementiæ per Instrumentum publicum apparere dicuntur:

Ut dicta Duo Milia Florenorum, in vestrâ Camerâ sic per errorem soluta, præfatis Cardinalibus, ad exonerationem dicti Capellani nostri, liberarentur, vestræ Beatitudini preces nostras direximus speciales: A. D. 1318.

Et, quia dictus Capellanus noster fructum dictarum Precum nostratum, quem speravit, effectualiter nondum sensit; set, ad instantiam dictorum Cardinalium, occasione dictorum Florenorum, eis nondum solutorum, multipliciter fatigatur:

Pro eodem, quem in sinceris caritatis visceribus gerimus, & pro dictâ Domo Westmonasteriensi, quæ de Progenitorum nostrorum & nostris Elemosinis fundatur, vestræ Sanctitati humiliter supplicamus Precibus iteratis, quatinus, ut dicta Duo Milia Florenorum dictis Cardinalibus solvantur, vel aliàs quòd dictus Capellanus inde erga eos exoneretur, nostris Precibus, pro eodem providere dignetur vestra Paternitas Sacrosancta.

Conservet &c.

Dat. apud Norhampton. tertio die Augusti.

De Confirmatione eorum, quæ Comitem Lancastriæ spectant, solenniter facta in Parliamento.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 22. d.

FAIT A REMEMBRER, qui Come, n'adgaires, certeins Prelatz, Countes, & Barouns, de la volunte nostre Seigneur le Roy, & assent des plusours grantz du Roialme, & autres du conseil le Roi, lors esteaunts a Norhampton, fuissent alos devers le Counte de Lancastre, de parler & treter ovesque lui sur le profit & l'onur nostre Seigneur le Roi, & de son Roialme:

Et en la parlaunce, & tretiz, entre A. D. 1318. les ditz Prelatz, Countes & Barouns, & le dit Counte de Lancastre, parle & trete fust qui Evesqes, Countes, & Barouns fuissent demoraauntz devers nostre Seigneur le Roi, por lui conseiller es bosoignes qui touchererent le profit nostre Seignur le Roy & Roialme, tauntque en son prochein Parlement:

Et de ceo, & d'antres choses Endenture faite en la forme, qui s'ensuit;

Cest

A. D. 1318.
Edw. 2.

Cest Endenture tesmoigne, Coment les honurables Pieres, l'Ercevesqe de Dyvelyn, & les Evesqes de Norwitz, Ely & Cicestre, & les Countes de Pembroch & Arundel, Monsieur Roger de Mortimer, Monsieur Johan Somery, Sire Bartholomie de Badlesmere, Monsieur Rauf Basset, & Monsieur Johan Botecourt; de la volente & l'assent nostre dit Seigneur le Roi, uunt parle od le Counte de Lancastre sur les choses, touchauntes le profit nostre Segneur le Roi, & du Roialme, en la forme qui s'ensuit; cest asavet,

Qe le Evesqes de Norwitz, Cicestre, Ely, Salisbury, Seint David, Kardoil, Hereford, & Wircestre: les Countes de Pembrok, Richemund, Hereford & Arundel: Sire Hugh de Courteny, Sire Roger de Mortimer, Sire Johan de Segrave, Sire Johan de Grey, & un dez Banretz le Counte de Lancastre, q'il vodra nomer, pot un quartier, demoergent pres de nostre Seigneur le Roi, tauntque a prechein Parlement; issint qui deux des Evesqes, un des Countes, un des Barouns, & un des Banretz le dit Counte de Lancastre, au meins, demoergent pres du Roi adesseement:

Et qui tutes choses, qe a charger facent, qe se porrount & deverount faire sanz Parlement, se facent par lour assent; &, si autrement soient fait, soit tenuz pot nient, & adresce en Parlement par agard des Piers, & totes choses covenables soient redresseez par eux:

Et au Parlement soient esluz de eux, & des autres, qi devient demorer pres de nostre Seigneur le Roi, par quarters, solonc ce q'il serrount esluz & assigne en Parlement, a faire & conseiller nostre Seigneur le Roi en la fourme avauntdite.

Et les susditz, Prelatz, Countes, & Barouns, de la volente & l'assent nostre Seigneur le Roi, unt en pris qi le Roi fra au dit Counte de Lancastre, & a ses gentz, & ses meignees, Reles & Acquitaunces de totes maneres de felonies & trespas, faitz countre sa pees, tauntque au jour de Seint Jak cest an:

Et qe les chartres de Reles & Acquitaunces soient simples, & sanz condicion; &, si Meillur seurte pust estre trove pot eux, au dit prechein Parlement, soit fait a eux, & illuqes afferme devant nostre Signeur le Roi, & son Barnage.

Et le avauntdit Counte de Lancastre, ad grante qil fra Relees & Acquitaunces a touz ceaux, qi devers nostre Seigneur le Roi sount, qi demaundet le vodrount, de ce qui a lui apent, de trespas, fait a sa parsone, a ce si tost Come cestes choses avant dites soient afermees, & ne fra seute de felonie vers nul d'eux, del houre q'il aurount ses Lettres;

Sauve au Counte de Lancastre totes les quereles, actions, & sutes, qil ad vers le Counte de Garenner, & a toutz yceux qi furent assentauntz, & aidauntz as felonies & trespas, qui le dit Counte de Garenner lui ad fact, Countre la pees nostre Seigneur le Roi:

Et qi les Ordinances soient tenuz & gardees, solonc ce qe eles sount contenues souz le grant seal nostre Seigneur le Roy:

Et qe cestes choses sutzdites se frount & tendront en toutz pointz, come avant est dit, unt leaument en pris, de la volente & l'assent nostre dit Seigneur le Roi:

Les honurables Pieres en Dieu, l'Ercevesqs de Cauntrebur. & de Dyvelyn;
Et les Evesqes de Norwitz, Ely, Cicestre, Salesbure, Cestre, Wincestre, Hereford, & Wircestre;
Et les Countes Mareschal, Edmund son frere;
Et les Countes de Pembrok, Richemund, Hereford, Ulvestre, Arundel & Anegos;
Sire Roger de Mortimer;
Sire Johan de Somery;
Sire Johan de Hastingg;
Sire Johan de Segrave;
Sire Henr. de Beaumount;
Sire Hugh le Despenser le fiuz;
Sire Johan de Grey;
Sire Richard de Grey;
Sire Bartholmie de Badlesmere;
Sire Robert de Mohaut;
Sire Rauf Basset;
Sire Wauter de Norwitz;

En tesmoignance de queu chose, les Prelatz, Countes, & Barouns avantditz, unt mys lour seals al une partie de ceste Endenture, & le dit Counte de Lancastre al autre partie ad mis son seal.

Escritz a Leek le 9. jour d'Augst, l'an du Regne du dit Roi Edward duzisme.

Et ore, a comencement de cesty Parlement, la dite Endenture eit este lette

A.D. 1318 Edw. 2. lewe en presence de touz assembleez, a meisme le Parlement, & totes choses, contenues en mesme l'Endenture, par eux diligeamnent regardeez, les Prælatz, Countes, Barouns se assenterent, por le honur du Roi, & profit du lui, & de son Roialme, de lui priere & requerer qe, pur les grosses busoignes, qe lui touchent, en avenent de jour en autre,

Lui pleise, d'assenter qui deux Evesques, un Counte, un Baroun, &, a ceux, un Baroun, ou Banret du Mesnage le dit Counte de Lancastre, por mesme le Counte, en noun de lui, par les quartiers, soient adessement pres du Roi, entendantz a deliberer & conseiller, en due manere, sur totes busoignes chargeauntz, qe le Roi avera a faire, & qi se purrount, ou deverount deliberer sanz Parlement, tauntque autre foitz en Parlement soit autrement ordeine;

Issint qi riens, de teux choses, ne soit delibers saunz le conseil & l'assent des Prelatz, Countes, & autres, qi ensi demorreynt pres du Roi, solonc la fourme de la dite Endenture: &, si teles choses autrement se feissent, fuissent tenuz por nules; sicome en mesme l'Eudenture est contenu: Et, de cestes choses requistrent nostre Seigneur le Roi:

Nostre Seigneur le Roi entendue cele requeste, desiraunt estre conseille per totes les maneres, qi pount, & deyuent tourner al honur, & a profit de lui, & de son Roialme, & eaunt regard a ce, qe au temps, q'il resceut le governement de son Roialm, il trova sa terre d'Escoce de guerre contre lui; laquele guerre se ad puis encea contenue, & fait uncore: Et, estre ce, puis son temps, ad guerre este muè contre lui en sa terre d'Irland, & plusurs autres enpeschementz avenuz la, & aillurs en s'eveignie, & concore avenent; d'unt il lui semble qil ad bien busoigne, par celes enchesons, de avoir pres du liu plus grant, & plus suffissaunt conseil:

Se acord, & voet aver pres du lui Prelatz, Countes, & Barouns de lui conseiller en la fourme avantdite, issint, totes foitz, qi ses Ministres ja le meius facent lur Offices, solonc ce qi faire devarount, solonc la lei & les usages du Roialme.

Et come, en la dite Endenture, soit contenue, qi les Prelatz, Countes, & Barouns, en cele Endenture nomez, de la volente & l'assent nostre Seignenr le Roi, averent en pris, qi le Roi freit al dit Counte de Lancastre, & a ses gentz, & a ses meignees, Relees & Acquitaunces de totes maneres de felonies & trespas, fait contre sa pees, tauntque al jour de Seint Jak cest an:

Et qi les chartres de Reles & Acquietauuces fuissenr simples & saunz condicion; &, si meillur seurte purreit estre trove por eux al precheiu Parlement, soit fait a eux, & illuqes aferme devant nostre Seigneur le Roi, & son Barnage:

Nostre Seigneur le Roi, par assent des Prelatz, Countes, & Barouns, & Communautez de son Roialme, en son dit Parlement, granta de pardoner au dit Counte, & a ses meignees, la suite de sa pees, & quantque a lui apendeit, par reson de sa sute, de totes maneres de felonies, & de trespas, faitz contre sa pees, jesqes a septisme jour d'August drein passe, & de pardoun de utlagarie a ceux, qui le demaundrerent, si nule fust pronuncie en eux avant la faceon de lour Chartres: & comaunda al avauntdit Evesqes de Ely, adunqes son Chaunceller, qil de ce feist Chartres, souutz son grant Seal, simples & sanz condicion, pur le dit Counte de Lancastre, & por ceux qi le dit Counte par les Lettres nomereit al dit Chaunceller.

Item, Come en mesme l'Endenture soit contenue, qi les Ordinaunces soient tenuz & gardez, solonc ce qi eles sount contenues sout le grant Seal nostre Seigneur le Roi,

Meisme nostre Seigneur le Roi voet, & graunt qi eles soient tenues, & gardees en la fourme avantdite, & qi tutes les choses susescrites soient enroullez en roulle de Parlement, & de illoesqes envoie en sa Chauncellerie, & illuesqes enroullez: & de illusqes, par bref de son grant Seal, envoiz a les places del Escheker, & de l'un Baunk, & de l'autre, od commandement de enrouller les illoeqes, & a tenir les, & a garder en la fourme avandite.

De Conductu pro Abbate de Menros.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 28.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Domus Holmcoltran, ordinis Cisterciensis, quæ est Domus Filialis Domûs de Menros in Scotiâ,

A.D. 1318. Edw. 2. tiâ, per mortem Fratris Roberti, nuper Abbatis ejusdem Domûs de Holmcoltran, Pastoris solatio sit destituta, ac Conventus ejusdem Domus de Holmcoltran ad electionem futuri Abbatis sui, absque praesentiâ Abbatis dictae Domus de Menros, Matticis Domûs ejusdem Domus de Holmcoltran, canonicè procedere non valeat, prout ex parte dicti conventûs de Holmcoltram nobis est suggestum:

Nos, indempnitati dictae Domûs de Holmcoltran prospicere volentes in hac parte, suscepimus in salvum & securum Conductum nostrum, nec non in Protectionem & Defensionem nostram, Abbatem dictae Domus de Menros, cum Duobus sociis Monachis, & Duobus valettis, ac Gardiatoribus, pro eis necessariis, ad dictam Domum de Holmcoltran ex causâ praemissâ veniendo, ibidem morando, & exindè ad propria redeundo. A.D. 1318. Edw. 2.

Et ideo vobis mandamus, *&c. prout in similibus Literis de Conductu.*

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Notyngham. 12. die Augusti.

Per ipsum Regem Nunciante Rogero de Northburgh.

Ad Regem Franciae, super Homagio faciendo.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. in Cedula. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciae & Navarrae illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, &c. ad vota, successus prosperos & felices.

Venerabilem in Christo Patrem, A. Herefordiensem Episcopum, &, dilectos & fideles nostros, Johannem Abel Militem, & Magistrum Richardum de Burton Clericum, nuper ad vestram praesentiam destinavimus, cum sufficienti potestate faciendi, & praestandi, pro nobis & nomine nostro, vobis debitum Fidelitatis Juramentum pro Terris, quas de vobis tenemus in partibus transmarinis, cum gratiarum actionibus quòd excusationem non adventûs nostri ad vos, super exactione homagii, & aliorum vobis faciendorum, pro Terris praedictis, vobis priùs expositam gratanter admisistis, & dilationem super hiis concessistis:

Et dicti, Miles & Clericus, ad nos redeuntes, nobis exposuerunt vivâ voce, quòd pro eo, quod Litteras nostras Parentes, dilationem homagii praedicti, juxta tenorem Litterarum vestrarum, dudùm indè factarum, continentes, vobis non portârunt, Fidelitatis Juramentum recipere distulistis; adicientes quòd hujusmodi Litteras nostras vobis, citra instans Festum Nativitatis beatae Mariae Virginis, reportarent. A.D. 1318.

Verùm, quia jam sumus itinerando versus partes Boriales, ad malitiam Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, qui Regnum nostrum hostiliter invaserunt, cum Dei adjutorio, repellendam; propter quod absentibus a nobis Jurisperitis in praesenti, de quorum consilio hujusmodi Litteras, hactenus non consuetas, indeliberatè facere non possemus, set Parliamentum in tribus Septimanis Sancti Michaelis ordinavimus convocare, & tunc ibidem de praemissis habere Tractatum pleniorem, ac postmodùm cum festinatione debitâ vestrae Serenitati facere quod debemus.

Quapropter Excellentiam vestram, quam semper invenimus gratiosam, affectuose requirimus & rogamus, quatinus dilationem hujusmodi velitis acceptare, & nobis rescribere quid inde facere vestrae placuerit voluntati.

Teste Rege apud Notyngham duodecimo die Augusti.

De Januensi, Pecunias nomine Cardinalis extorquente, arestando.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 28. REX Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & omnibus fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Quia accepimus quòd Castellus de Januâ,

Qui se falsò & malitiosè vocari facit Gullielmum, familiarem Domini Lucae, beatae Mariae in Viâ latâ Diaconi Cardinalis, infra Regnum nostrum, pro quibusdam Negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, existentis, & cum ipso Cardinali se esse dicit, cùm non sit; A.D. 1318.

Nomine ejusdem Cardinalis, in diversis locis, in Regno nostro, tàm, videlicet,

A.D. 1318. Edw. 2. delicet, in domibus Religiosorum, personarum Ecclesiasticarum, quàm aliorum, pro voluntate suâ vagatur & discurrit;

Ipsos Religiosos & alios, ut ab eis Pecuniam extorqueat, per ipsum Cardinalem graviter minando, & a quibusdam eorum, prætextu minarum prædictarum, nomine ejusdem Cardinalis, diversas Pecunias recipiendo; & alia mala ibidem perpetrando in nostri contemptum, & ipsius Cardinalis Scandalum manifestum:

Nos, ipsius falsitati & malitiæ in hac parte obviare volentes, vobis mandamus, firmiter Injungentes, quòd ipsum Castellum, sic se per nomen Guillielmi vocari facientem, ubicumque eum in Ballivis vestris, extra Loca Sancta, invenire poteritis, capiatis, & in Prisonâ nostrâ salvò & securè custodiatis, quousque aliud a nobis indè habueritis in mandatis. A.D. 1318. Edw. 2.

Et, cùm eum ceperitis, nos indè, sub sigillis vestris, per quos eum capi contigerit, sine dilatione, reddatis certiores.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Notyngham. 12. die Augusti.

Per ipsum Regem.

Pro Nunciis Cardinalium, in Hiberniam profecturis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 29.

REX omnibus Ballivis, & fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm, dilecti nobis, Jacobus Basset, Nuntius Venerabilis Patris Gaucelini, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbiteri Cardinalis, & Johannes de Auriliano, Nuntius venerabilis Patris, Lucæ, tituli Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diaconi Cardinalis, pro diversis Negotiis ipsorum Cardinalium ad partes Hiberniæ se divertant:

Vobis mandamus quod eisdem, Jacobo & Johanni, in eundo versus partes prædictas, pro negotiis antedictis, ibidem morando, & exinde redeundo non inferatis, *&c. pro in Literis Consimilibus.* A.D. 1318.

In cujus, &c. usque ad Festum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Clipston, 18. die Augusti.

Contra Horrendos Abusus in Curia Romana.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad nostram notitiam noviter est delatum, referentibus fidedignis, quod nonnulli, iniquitate calumpniæ, quam faciunt, quasi notoriè diffamati, ut se de iniquitatis mercede locupletent, falsa crimina scienter apponunt Electoribus, & Electis, accedentibus pro confirmatione suarum Electionum, ad vestræ Curiam Sanctitatis; ita quod plurimi, cupientes moras superfluas & mendosa litigia declinare, silentia talium frequenter magno pretio redimere compelluntur.

Quare, cùm vestræ Sanctæ Curiæ puritatem deceret tales a suis limitibus elongare, vestram Beatitudinem humiliter exoramus, quatinus cùm vestra Sanctitas, per, reverendum Patrem, Dominum Guillielmum de Testa, & alios fidedignos Regni nostri, in Curiâ vestrâ commorantes, de nominibus talium fuerit informata, tunc contra ipsos de salubri remedio dignetur vestra Beatitudo taliter ordinare, quod hujusmodi Scandala cessent, &, dictis Iniquitatis Filiis, juxta eorum demerita, punitis, & a vestra Sacra Curia expulsis, Electi ibidem quietiùs accedant, & feliciùs valeant expediri. A.D. 1318.

Conservet, &c.

Dat. apud Notingham. 24. die Augusti.

Pro Aymerico Quirardi, commendatoria.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11. dors.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Labores indefessi quos, discretus Vir, & nobis dilectus, Magister Aymericus Quirardi, Archidiaconus Eluensis, & vestri Sacri Palatii Auditor, in negotiis, sibi per venerabiles Patres, Gaucelinum Johannis, A.D. 1318.

tituli

A.D. 1318. Edw. 2. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiterum, & Lucam, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconum, Cardinales, in Regno nostro Angliæ, & terrâ nostrâ Scotiæ prosequendis sibi commissis, gratanter subivit: & diligentia perutilis, quam in eisdem apposuit; nos inducunt ut, de hoc verum testimonium perhibentes, ipsius honores, prout sic meruit, procuremus.

Quocircà Sanctitati vestræ affectuosis precibus supplicamus, quatinus memoratum Magistrum Aymericum, rationibus præmissis, nostrisque precibus, babere dignemini specialiùs commendatum. A.D. 1318. Edw. 2.

Dat. apud Notingham. 24. die Augusti.

Ad Papam, super Missione Cardinalium: super Duritie Scotorum; & pluribus Negotiis per Cardinales tractatis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12: E. 2. m. 11. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Exultamus in Domino, & summâ jocunditate lætamur, dùm affectionem peculiarem (quâ nos, & Regnum nostrum, ac Terras, nostræ Ditioni subjectas, vestra Beatitudo amplexatur) in mente revolvimus, & exinde commoda multiplicata,

Ac præcipuè ex Missione, venerabilium in Christo Patrum, Dominorum, Gaucelini, tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiteri, ac Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconi, Cardinalium, vestræ Benignitatis Nunciorum, ad Regnum prædictum, & Terram nostram Scotiæ,

Sentimus & fide conspicimus oculatâ.

Sanè, Pater Sanctissime, memorati Cardinales, Regnum prædictum ingressi, Ministerium, sibi a vestrâ mansuetudine creditum, cum omni diligentiâ exequentes, ut Angeli pacis de excelso venientes, & concordiæ fervidi Zelatores, pro pace inter nos, & Robertum de Brus, & Complices suos, & Fautores Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, super guerrarum Turbinibus (per ipsos, contra Homagiorum suorum & fidelitatum vincula) nobis commotarum, reformandâ, & scissuris intrinsecis, quibus Regnum illud languebat, amovendis, diligentiam utilem apponebant;

Ita quòd, ipsorum Consilio & instantiâ mediantibus, ipsum Regnum, benedicto Altissimo, in statum prosperum reformatur, & plures de eodem Magnates, amaritudine discordiæ prius fatigati, jam concordes facti, ad nostri & Regni nostri honorem & commodum, in caritate non fictâ, ut credimus, adunantur: quæ forsan, absque eorum præsentiâ, minimè contigissent:

Set Inimici nostri memorati, in induratâ Rebellione perseverantes, dictorum Patrum, immò veriùs Apostolatûs vestri mandatis seu moniiis, super præmissis factis, parere contempserunt, & Treugas, a vestræ Sanctitatis beneplacitis indictas, quibus, ut Filius devotus, obidivimus, fregerunt post publicationem earumdem: A.D. 1318.

Villam nostram Berewici, in quâ, ad Ipsius Roberti instantiam, de pace inter nos, per Tractatores communes, tractari debebat, & Castra, infra Regnum nostrum prædictum, eo liberiùs occupantes, quo minor nobis poterat super hoc inesse suspitio, publicatis dictis Treugis & pendente Tractatu prædicto;

Et, in ingenti multitudine Armatorum, idem Regnum pluribus vicibus ingressi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, tàm Ecclesiarum, quàm cæterorum locorum, inibi, ac alia Dampna innumera perpetrârunt.

Super quibus ultra ea, quæ, per prædictos Venerabiles Patres, contra dictos Dei, & Ecclesiæ Romanæ Sacrosanctæ, ac nostros Rebelles, est laudabiliter inchoatum, vestræ Benignitati placeat ordinare, quòd ad Dei, & Ecclesiæ, suæ sponsæ, Honorem & Laudem, dictorúmque Iniquitatis & Inobedientiæ Filiorum correptionem, noverit salubriter facienda.

Ad hæc, Pater Piissime, reverendi Patres memorati super Arreragiis annui Censûs, & solutione ejusdem in futurum: ac super Gravaminibus, Ecclesiæ & Ecclesiasticis personis infra Regnum nostrum, ut refertur, illatis: de bonis etiam quondam Templariorum: necnon de Injuriis & Gravaminibus, irrogatis Populo Terræ nostræ Hiberniæ, ut suggeritur, per Ministros nostros ibidem corrigendis; & aliis negotiis, Ecclesiam Sanctam, & ipsius Ministros, in Regno nostro prædicto tangentibus, juxta quod injunctum fuit eis a vestra mansuetudine, & litteratoriè similiter demandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandemandeman-

A.D. 1318 demandatum, nos sollicitârunt diligenter.
Edw. 2.

Super quibus Sanctitati vestræ duximus significandum, quòd Guerræ & alia Negotia ardua, quorum expeditio infinitam sitit Pecuniam, nos ita artant impræsentiarum, quòd Arreragia dicti Censûs, absque gravi dispendio, ad præsens solvere non valemus; set, cessantitibus hujusmodi Impedimentis, de Arreragiis illis, & solutione dicti Censûs taliter curabimus ordinare, quod & vestra Clementia, & Dominorum Cardinalium Cœtus venerandus debeant, dante Domino, contentari.

Quoad Gravamina prædicta, Petitiones, per prædictos Dominos Cardinales nobis super hiis nuperimè liberatas, certis Judicibus commisimus audiendas, & fine debito terminandas; easque volumus & faciemus cum debitâ maturitate & favore quercelantium, quatinus sine juris offensâ, & nostri præjudicio fieri poterit, diffiniri.

De Bonis quondam Templariorum manus nostras exuimus jam est diu, & de illis, quæ indè per Magnates & Subditos nostros, præter nostram conscientiam, occupantur, quicquam facere non possemus, nisi prout secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri prædicti fieri posset; super quo etiam dicti Domini Cardinales omiserunt procedere, propter aliquas Turbationes, in Regno nostro prædicto tunc existentes, & propter majora Scandala, quæ ex ipsorum excessibus, si incepissent, verisimiliter præsumebantur, evitanda: de quibus, ex causis aliis hic omissis, vestræ Beatitudini placeat ipsos Dominos Cardinales habere excusatos.

Veruntamen, in proximo Parliamento nostro, indè tractare curabimus, & ulterius facere quod, de comuni Concilio ejusdem Regni, absque nostro & Regni prædicti præjudicio, fuerit faciendum. A.D. 1318. Edw. 2.

Cætera quæcumque, Ecclesiam Sanctam, ac Ministros illius infra Regnum prædictum, & Terras, nostræ Ditioni subjectas, contingentia, favoris Regii brachiis amplectantes, ea, ut nostris affectibus peculialiter conjuncta, volumus defensare.

Populo Terræ nostræ Hiberniæ si Injuriæ, seu Gravamina, per Ministros ibidem, tempore nostro fuerint irrogata, illa extra, & præter nostram voluntatem processerunt, ipsúmque Populum in omni justitiâ faciemus, quantum poterimus, pertractari; & eo libentius, quo super hoc, ex parte Beatitudinis vestræ, sic sumus salutaribus monitis excitati.

Cum itaque, Pater clementissime, memorati Nuncii salutis, ardore caritatis Paternæ succensi, post multos Labores & Angustias, quos pro negotiis, sibi commissis, perpessi sunt, ad vestræ Mansuetudinis pedes, de nostrâ voluntate plenâ & liberâ, revertantur super nostris affectione desideriis in præmissis plenius informati; Sanctitati vestræ omni devotione, quâ possumus, humiliter Supplicamus, quatinus, dictos Dominos Cardinales, nostri contemplatione, ac intuitu Laborum, quos pro Honore Dei & Ecclesiæ suæ, ac nostro & Regni nostri Commodo subierunt, & laudabiliter sustinuerunt, benigniùs admittentes, eis in præmissis exponendis dignemini fidem credulam adhibere, nósque in eisdem habere propensiùs excusatum, &, ut Filium, vestræ Beatitudini humilem & devotum, ac nostra, & Regni, Terrarúmque nostrarum Negotia specialiter commendata.

Conservet, &c.

Dat. apud Notyngham. 25. die Augusti.

De Conductu pro Cardinalibus, ad Curiam Romanam Redeuntibus.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 27.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Ministris, & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Cùm, Venerabilis Pater, Dominus Gaucelinus Johannis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbiter Cardinalis, infra Regnum nostrum Angliæ, pro Negotiis dictæ Ecclesiæ, nuper accedens, de nostrâ voluntate & consensu ad partes transmarinas jam revertatur; A.D. 1318.

Nos, volentes ipsum Cardinalem, dum infra Regnum nostrum fuerit, debitè venerari, & suam familiam Curialiter pertractari, Assignavimus, dilectos Servientes nostros, Simonem de Friskenade, & Guillielmum Reymundi de Clavery, conjunctim & divisim, ad eundum cum dicto Domino Cardinali, & ad conductum sibi & Familiæ suæ usque Mare faciendum.

Et

A. D. 1318. Edw. 2.

Et ideo vobis mandamus quòd ipsum Dominum Cardinalem, in eundo versus partes prædictas, infra Regnum nostrum prædictum morando, cum ipsum per vos transitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debitè venerantes, ac Familiam suam curialiter in omnibus pertractantes, ipsis, in Personis, aut Rebus suis, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Molestiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, seu Gravamen; &, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

Et nihilominus præfatis servientibus nostris, ac alteri eorum, sufficiens cariagium, pro necessariis prædicti Domini Cardinalis, & Familiæ suæ, in eundo versus partes prædictas, sicut prædictum est, cariandis, sumptibus suis, unà cum salvo & securo Conductu, habere faciatis, quotiens per ipsos Servientes nostros, vel eorum alterum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c. usque ad Festum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Notyngham, vicesimo quinto die Augusti.

CONsimiles Litteras habet, venerabilis Pater, Dominus Lucas de Flisco, Sanctæ Mariæ in Via latâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis, sub nominibus Arnaldi Guilliam de Bynoles, & Johannis de Enefeld, Servientium Regis.

De Excessibus, per Officiales Regis Franciæ in Aquitaniâ.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. in Cedul.

REX, Venerabili in Christo Patri, A. eâdem gratiâ, Herefordensi Episcopo, salutem.

Quidam Nuncii, ex parte Senescalli & Concilii nostri Ducatûs Aquitaniæ, cum diversis arduis negotiis, nos & statum dicti Ducatûs, & præcipuè gravamina intollerabilia, per Ministros & Officiales Domini Regis Franciæ in eodem Ducatu multipliciter irrogata (super quibus Nuncios nostros speciales ad præfatum Dominum Regem Franciæ cum omni festinatione expediret mittere) ad nos jam venerunt:

Nosque de vestrâ, &c. dilectorum & fidelium nostrorum, Johannis Abel Militis, & Magistri Richardi de Burton Clerici, circumspectione providâ, super Negotiis, in Curiâ dicti Domini Regis Franciæ prosequendis, præ cæteris confidentes, vos, & præfatos, Militem & Clericum, ad præsentiam dicti Domini Regis, cum litteris nostris de Credentiâ, pro negotiis prædictis, destinandos duximus; eosdemque, Militem & Clericum, de eisdem Negotiis fecimus plenius informari.

Quocirca vobis mandamus, affectuose deprecantes, quatinus laborem hujusmodi pro nostro commodo ad præsens gratanter assumatis, &, acceptâ informatione Negotiorum prædictorum a præfatis, Milite & Clerico, vel eorum altero, pro expeditione Negotiorum illorum, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, laboretis; in hâc parte taliter vos habentes, quòd & diligentiam utilem, & circumspectionem providam, in eisdem per vos appositas, debeamus meritò commendare.

Teste Rege apud Notyngham, vicesimo quinto die Augusti.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ, super Excessibus memoratis.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. in Cedul.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & ad vota successus prosperos & felices.

Quædam Negotia, nos & statum Ducatûs nostri prædicti, præcipue super gravaminibus, per Ministros & Officiales vestros, aliosque in eodem Ducatu, nobis, & Ministris, ac Subditis nostris, ibidem multipliciter illatis, injunximus, Venerabili Patri, A. Herefordiensi Episcopo, &, dilectis & fidelibus nostris, Johanni Abel Militi, & Magistro Richardo de Burton Clerico (quos pro eisdem ad vestram præsentiam destinamus) vobis per eosdem, vel duos eorum seriosiùs exponenda:

Vestræ Serenitati affectione quâ possumus supplicantes, quatinus præfatis, Episcopo, Militi, & Clerico, ac duobus eorum,

A. D. 1318. Edw. 2. corum, in hiis, quæ ipsi, vel duo eorum vobis, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere, & super gravaminibus prædictis debitum apponere remedium & festinum. A. D. 1318. Edw. 2.

Dat. apud Notingham, vicesimo sexto die Augusti.

Ad Regem Franciæ, de promissis observandis, & emendis faciendis.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 30. d. Ced. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Dudùm subscripti Mercatores, de Regno nostro, quandam Navem Johannis Priour, vocatam la Petite Edward de Londoniis, Lanis & aliis Mercimoniis suis in Portu Londoniarum cariari fecerunt, exindè usque Andwerpiam in Brabantiâ ducendam ad negotiandum inde ibidem, & commodum dictorum Mercatorum faciendum; videlicet,

Simon de Abyndon, de duodecim Sarplariis Lanæ, pretii centum & viginti Librarum Sterlingorum:

Stephanus de Fullere, de quatuor Sarplariis Lanæ, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum:

Radulphus de Walcote, de duodecim Sarplar. Lanæ, pretii centum & viginti Librarum Sterlingorum:

Johannes Priour, de duodecim Sarplar. Lanæ, pretii centum & viginti Librarum Sterlingorum:

Thomas Prentiz, de tribus Sarplar. Lanæ, pretii triginta Librarum Sterlingorum:

Johannes de Sandale, de sex Sarplar Lanæ, pretii sexaginta Librarum Sterlingorum:

Willielmus de Coumbmartyn, de quatuor Sarplar. Lanæ, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum:

Johannes Atte Vine, de quinque Sarplar. Lanæ, pretii quinquaginta Librarum Sterlingorum:

Thomas de Abyndon, de tribus Sarplar. Lanæ, pretii triginta Librarum Sterlingorum:

Thomas Beauflour, de Septem Sarplar. Lanæ, pretii sexaginta & decem Librarum Sterlingorum:

Willielmus Panyfadre, de uno Sarplar. Lanæ, pretii decem Librarum Sterlingorum:

Willielmus Byddik, de quinque Sarplar. Lanæ, pretii quinquaginta Librarum Sterlingorum:

Robertus Elys de Thame, de sexdecim Sarplar. Lanæ, pretii centum & sexaginta Librarum Sterlingorum:

Adam Puff de Berkhamstede, de viginti & uno Sarplar. Lanæ, pretii ducentarum & decem Librarum Sterlingorum: A. D. 1318.

Ricardus de Warewyk, de quinque Sarplar. Lanæ, pretii quinquaginta Librarum Sterlingorum:

Et Nicholaus Alisaunder, de quatuor Sarplar. Lanæ, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum:

Ac Amirallus de Caleys, & quidam homines de Comitivâ suâ, armati in Navibus, Navem prædictam, cum attilio ejusdem, pretii quadraginta Librarum Sterlingorum, in eundo per mare versus dictas partes Brabantiæ, in costera Maris, in Insula de Thaneto, infra Regnum nostrum, ac homines, in eadem navi existentes, hostiliter agressi fuerunt:

Ipsisque hominibus, in dictâ Navi existentibus, cum eâdem Navi ad terram præ timore fugientibus, & Velum ac Gubernaculum ejusdem Navis usque ad Villam de Mergate, in Insulâ prædictâ, pro salvatione Navis & Lanarum prædictarum, deportantibus, prædicti, Admirallus, & cæteri de Comitivâ suâ, vi armata usque ad dictam Villam de Mergate accedentes, prædicta, Velum & Gubernaculum, ad dictam Navem reportari fecerunt, & postmodum Navem illam, cum Lanis prædictis, quo volebant, abduxerunt, & voluntatem suam inde fecerunt; Navem & Lanas prædictas dictis Mercatoribus & Marinario detinentes, ad Dampnum ipsorum Mercatorum duarum milium Marcarum & amplius, & statûs eorumdem depressionem manifestam.

Quæ omnia, in partibus ubi commissa fuerunt, ità notoria extiterunt, quod non poterunt aliquâ tergiversatione celari; & nihilominus, super hoc, per, dilectos & fideles nostros, Majorem, Aldermannos, & Communitatem Civitatis nostræ prædictæ, de negotio prædicto plene informatos & instructos, est nobis facta plena fides.

Per quod, pluries rogavimus Dominum W. de Castellion, tunc Constabularium Franciæ, quòd præfatis Mercatoribus & Marinario, vel uni eorum,

seu

A. D. 1318 Edw. 2. seu ipsorum Attornatis in hâc parte, de Nave & Lanis prædictis debitam Restitutionem seu Satisfactionem: ac de Dampnis, quæ occasione prædictâ incurrerunt & sustinuerunt, ut est dictum, competentes emendas fieri faceret; prout ad ipsum, ratione superioris custodiæ Admiralli, & Sociorum suorum prædictorum, per Dominum L. tunc Regem Franciæ & Navarræ, Fratrem nostrum carissimum sibi commissæ, pertinuit in hâc parte.

Tandemque dictus Constabularius, vocatis partibus, & habitâ super negotio prædicto discussione diligenti, sententialiter decrevit Navem, Bona, & Mercimonia prædicta, præfatis Mercatoribus nostris & Marinario fore restituenda.

Quam sententiam idem Constabularius executioni debitæ non demandavit;

Per quod ipsum iteratò rogavimus quod de valore Navis, Lanarum, & aliorum Bonorum prædictorum; necnon de Dampnis & Expensis, quæ prædicti Mercatores occasione prædictâ sustinuerunt, ut est dictum, eisdem Mercatoribus satisfaceret competenter:

Et idem Constabularius vos, dicta Regna Franciæ & Navarræ tunc regentem, super modo & formâ decreti sui certificavit; rogans quod ipsum erga nos excusaretis de præmissis.

Vosque, eo prætextu, nobis tunc scripsistis quòd Mercatoribus nostris prædictis, dictam Navem, per Gentes vestras sic captam, prosequentibus faceretis responderi; quòd in Octabis, tunc instantis Festi Natalis Domini, jam diu est præteriti, ad vos venirent, vel mitterent, & quòd tunc super satisfactione ipsorum in hâc parte taliter ordinaretis, quòd indè deberent contentari.

Super quo vobis, iu Regem Franciæ & Navarræ ante dictas Octabas coronato, rescripsimus supplicando, quatinus id, quod sic promiseratis, faceretis in dictis Octabis effectualiter adimpleri.

Vosque Attornato dictorum Mercatorum nostrorum, prædictum Negotium penes vos prosequenti, inde quamplures dies assignâstis & præfixistis; set dicti Mercatores nostri nihil in hâc parte consequi poterànt in effectu, sicut nos per sufficiens testimonium informârunt.

Et, licet tunc, super tali facto, infra Regnum nostrum perpetrato, processu præmisso inde habito, debuissemus dictis Mercatoribus nostris de festino remedio providisse;

Ad Requisitionem tamen, virorum discretorum, Domini Johannis Roberd Militis, & Magistri Johannis Pastyn Clerici, Nunciorum vestrorum, ex aliâ A. D. 1318. Edw. 2. causâ tunc in nostrâ præsentiâ constitutorum, hujusmodi remedio pro dictis Mercatoribus nostris, nos super hoc oportunè & importunè pulsantibus, faciendo supersedimus:

Et vos requisivimus precibus iteratis, ut, præmissis ponderatis, præfatis Mercatoribus nostris de Nave, Lanis, & Bonis prædictis, debitam Restitutionem seu Satisfactionem; ac de Dampnis, quæ occasione præmissâ incurrerunt & sustinuerunt, competentes emendas, nostris precibus, fieri facere curareris.

Quas quidem preces nostras gratanter recepistis, & in præsentia, dilectorum & fidelium nostrorum, Johannis Abel Militis, & Ricardi de Burton Clerici, Nunciorum nostrorum, ad vos pro negotiis nostris missorum, præmissa facere promisistis.

Verumtamen, non subsecutâ Executione inde, dicti Mercatores nostri ad nos redierunt, cum omni instantiâ supplicantes eis justitiam fieri in præmissis.

Nosque, ulteriùs supersedere non volentes, Bona & Mercimonia Hominum & Mercatorum de Regno, & Potestate vestrâ, infra Regnum nostrum, mandavimus arestari; cujus prætextu, quædam Bona & Mercimonia Mercatorum Civitatis Ambianiensis infra Regnum nostrum arestata fuerunt.

Cúmque, non est diu, per vestras literas nobis significaveritis, quòd Cives & Mercatores Ambianienses, quorum Bona & Mercimonia infra Regnum nostrum occasione præmissâ arestata fuerunt, ad vos accesserunt, inde remedium supplicantes.

Contento in dictis Literis vestris, quòd, per Officialium & Ministrorum vestrorum negligentiam, dictis Mercatoribus nostris non fuit Restitutio facta debita de præmissis.

Nosque, per easdem vestras Literas, rogaveritis cum effectu, ut a Contraprisiis hujusmodi desisti, & Bona & Mercimonia dictorum Mercatorum Ambianiensium apud nos eâ occasione arestata, dearrestari, & ipsis liberari facere curaremus.

Promisistis siquidem, per dictas Literas vestras, præfatis Mercatoribus nostris, quòd, super Deprædatione prædictâ, sic debitam, infra instans Festum Omnium Sanctorum, satisfactionem fieri faceretis, quòd indè deberemus contentari.

Et nos, vestris precibus, non sine gravi dampno dictorum Mercatorum nostrorum, ut mutua Communio vestrorum & nostrorum Subditorum uberiùs

A. D. 1318. Edw. 2. rius continuetur, condescendere volentes, executioni mandati nostri, contra Mercatores de potestate vestrâ directi, supersederi,& Bona & Mercimonia dictorum Mercatorum Ambianiensium, eâ occasione apud nos arrestata, dearrestari,& eis liberari mandavimus ut rogâstis.

Quocirca Serenitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Mercatoribus nostris, vel Willielmo Beddyk, Willielmo de Merden, & Stephano de Fullere, ipsorum Mercatorum Attornatis in hâc parte, vel uni ipsorum Attornato, debitam Satisfactionem in præmissis, citra dictum Festum Omnium Sanctorum, nostris precibus, curetis facere, ut scripsistis; & nos super eo, quod inde factum fuerit, saltim in dicto Festo, per vestras Litteras reddere certiores. A. D. 1318. Edw. 2.

Si quid enim dicti Mercatores nostri receperint in partem Satisfactionis præmissorum, id eis pro parte illâ, prout justum fuerit, cedere volumus in solutionem.

Dat. apud Clipston decimo die Septembris.

De Episcopo Sancti Andreæ.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Ex Orig. Johannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Per tuas, fili charissime, Litteras intimâsti, qualiter, Gulielmo, Episcopo Sancti Andreæ in Scotiâ, Regni Angliæ, sicut asseris, Proditore, ad perpetuum Carcerem condempnato, fælicis recordationis, Clemens, Papa Quintus, Prædecessor noster, pro pace & securitate dicti Regni, Fratri Thomæ de Riveriis, Ordinis Fratrum Minorum, Episcopatum Sancti Andreæ, per Apostolicas Literas, ut tuis verbis utamur, contulit & concessit; quod in nostrâ notum fore Curiâ posuisti.

Et, licet præfatus Gulielmus Episcopus, postmodùm a Carcere liberatus, præstiterit Juramentum quòd extunc contra tuam, tuique Regni pacem non machinaretur aliquid, vel quomodolibet attemptaret; ipse tamen, ut ponis, spreto hujusmodi Juramento, Roberto de Brus, hosti tuo, incessanter adhæsit, & patenter adhæret, quæcunque tibi adversa perversis conatibus moliendo.

Propter quod instantiùs supplicâsti ut, & depositionem illius, ac dicti Fratris Thomæ Restitutionem ad Episcopatum eundem, ordinare vellemus.

Sanè, Fili, quòd dictus Prædecessor noster præfatum Episcopatum ipsi Fratri Thomæ contulerit, nullam audimus assertionem fidedignam in Curiâ; nec in Registris nostris, quantumvis sollicitè perquisitis, Litteras aliquas invenimus, super hujusmodi Collatione confectas; nec certe ad Collationem, seu Provisionem hujusmodi procedi licitè potuit, si contra prædictum Episcopum, processu legitimo, in talibus consueto, præhabito, Sententia non processit; de quibus tamen hucusque non liquet. A. D. 1318.

Quamvis itaque, Amantissime Fili, ad tuam & dicti Regni tui tranquilitatem afficiamur ex intimis: quamvis omnes, illam iniquis Ausibus perturbantes, quantum justè licebit, persequi disponamus; ad ipsius tamen Episcopi Depositionem (de cujus demeritis nondum nobis, pœnam exigens, innotuit veritas) procedere, absque justitiæ offensâ, non possumus, ne inordinatè nimis probationem, vel Cognitionem prævenire Sententiâ videamur.

Ipsum etiam Fratrem Thomam non debemus ad Episcopatum restituere, quem eum habuisse, aut licenter habere potuisse non constat.

Si verò processum aliquem, vel Apostolicas Litteras forsitan habeas, per quæ ipsa tua Supplicatio juvari debitè valeat, mittere nobis illa non differas; sciturus quòd, ubi de prædictis nobis debito modo constiterit, vel, ut constet, patebit, ut legitima prosecutio justitiæ, immo Executio prompta non deerit, quæ tuum circa hoc animum contentare debebit.

Dat. Avinion. decimo quarto Kalendas Octobris, Pontificatûs nostri anno tertio.

Dorf.

Carissimo in Christo Filio, Edwardo Regi Angliæ illustri, super Negotio Episcopatûs Sancti Andreæ in Scotiâ, & statu Fratris Thomæ de Ryvers, de Ordine Minorum.

Sigillo avulso.

Pro

A.D. 1318. Edv. 2. A.D. 1318. Edv. 2.

Pro Rogero de Northburgh, commendatoria.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Catholicorum Regum, ac Principum præteritorum, qui Clericos ac alios Familiares suos gratiarum muneribus ditari procurârunt, gesta circa id laudabilia ad memoriam reducentes in præsenti, circa Clericorum nostrorum Honores & Commoda eo ferventiùs insistimus, quo ipsorum meritis, & gratis obsequiis perpensiùs excitamur.

Cùm itaque, providæ discretionis Vir, Magister Rogerus de Northburgh, Clericus noster specialis, velut probatæ fidelitatis & industriæ, Virtutibus multipliciter insignitus, quo Majestas Regia commodè carere nequit, circa Latus nostrum jugiter resideat laudabiliter obsequendo, personam ejusdem Beatitudini vestræ specialiter duximus recommendandam:

Affectuosis precibus supplicantes quatinus, consideratis præmissis, eundem Clericum nostrum, ac ea quæ in Honoris sui augmentum vertere poterunt, specialiter dignemini habere recommendata; ac Magistro Roberto de Luffenham in hiis, quæ Sanctitati vestræ, pro parte Clerici nostri prædicti, exposuerit vivâ voce, fidem indubiam adhibere.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum quinto die Octobris.

Ad Bertrandum Cardinalem, pro Rogero antedicto.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 11.

VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Aquiro, Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Personam laudabilem, providæ discretionis Viri, Magistri Rogeri de Northburgh, Clerici nostri specialis, velut probatæ fidelitatis & industriæ Virtutibus insigniti, juxta Latus Regium laudabiliter obsequendo continuè residentis, & ipsius Negotia vobis specialiter recommendamus:

Affectuosis precibus deprecantes, quatinus erga Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum J. Summum Pontificem (cui super hoc scribimus) pro ipsius Clerici nostri Honore & Commodo, partes vestras adjurrices, nostris precibus, interponere velitis; & Magistro Roberto de Luffenham super hiis, quæ vobis, pro parte ipsius Clerici nostri, exposuerit vivâ voce, fidem credulam præbere.

Dat. apud Eborum quinto die Octobris.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali,

Domino B. Sancti Marcelli, } Diaconis Cardinalibus.
Domino A. Sancti Eustachii,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,

Domino Petro de Via, } Militibus.
Domino Petro de la Heuse
Fratri Papæ,

Magistro Petro Fabri.

De Pardonatione pro Comite Lancastriæ.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 17.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, in præsenti Parliamento nostro, apud Eborum convocato, de gratiâ nostrâ speciali, consentientibus Prælatis, Proceribus, & Communitate Regni nostri, ibidem congregatis, pardonavimus, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Thomæ Comiti Lancastriæ Sectam Pacis nostræ, & quicquid, ratione Sectæ nostræ, ad nos pertinet de omnimodis Feloniis & Transgressionibus, per ipsum, in Regno nostro, usque ad septimum diem Augusti proximò præteritum, contra pacem nostram quomodolibet perpetratis, & firmam pacem nostram ei inde concedimus:

Nolentes quòd prædictus Comes pro eo, quod ad nos, ratione Sectæ nostræ, pertinet de Feloniis & Transgressionibus prædictis, per nos, vel Hæredes nostros, Justiciarios, Vicecomites, aut alios Ballivos, seu Ministros nostros

A.D. 1318. Edw. 2. quoscumque, occasionetur, molestetur in aliquo, seu gravetur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo secundo die Octobris. A.D. 1318. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

De Pardonatione, pro Adhærentibus præfati Comitis, & ejus Familiaribus.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 17.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, in præsenti Parliamento nostro, apud Eborum convocato, de gratiâ nostrâ speciali, consentientibus Prælatis, Proceribus, & Communitate Regni nostri ibidem congregatis, pardonavimus Davidi de Strabolgy Comiti Athol, Familiari, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Thomæ Comitis Lancastriæ, Sectam pacis nostræ, & quicquid, *&c. ut supra usque hæc verba.* A.D. 1318.

Nolentes quòd prædictus Comes Athol pro eo, quod ad nos, *&c. ut supra.*

Teste Rege ut supra.

Consimiles Literæ fiunt pro subscriptis, sub eâdem datâ; videlicet,

Pro Nicholao de Segrave,
Pro Roberto de Holand,
Pro Stephano de Segrave,
Pro Willielmo le Latimer,
Pro Fulcone Extraneo,
Pro Willielmo Tuchet,
Pro Fulcone Filio Warini,
Pro Johanne Beek, } Militibus.
Pro Michaele de Meldon,
Pro Johanne de Kynordeseye, } Clericis.
Pro Rogero Beler,
Pro Thoma Owayn,
Pro Adam Tywe,
Pro Gilberto Owayn,
Pro Hugone le Harper,
Pro Henrico Owayn,
Pro Johanne de Lynton,
Pro Stephano le Parker de Bretteby,
Pro Magistro Rogero le Cu,
Pro Johanne Bole,
Pro Gilberto Scot,
Pro Rogero Page,
Pro Willielmo Baddesley,
Pro Johanne Owayn,
Pro Willielmo le Trompour,
Pro Roberto de Mere de Burton,
Pro Ingelardo de Lynton,
Pro Roberto Filio Matild de Lynton,
Pro Adam le Trompour de Burton,
Pro Johanne de Migners,
Pro Johanne de Verney,
Pro Willielmo de Cheddele,
Pro Johanne Chopcok,
Pro Richardo Filio Willielmi de Holand,
Pro Rogero la Souche,
Pro Roberto Filio Thomæ le Chaumberleyn,
Pro Roberto de Bulkeley,
Pro Adam de Radeclyf,
Pro Rogero de Radeclyf,
Pro Roberto de Walleden,
Pro Henrico de Counstall,
Pro Johanne de Raddeclyf,

Ad Papam, pro Sororibus Ordinis Fratrum Prædicatorum, apud Gildeford.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Sanctitati vestræ aliàs diffusius meminimus nos scripsisse qualiter, favente Domino, quandam Domum Sororum Ordinis Fratrum Prædicatorum apud Gildeford in Diocese Wintoniensi de Novo fundare, & certis Possessionibus dotare proponimus; in loco, videlicet, ubi Fratres illius Ordinis hactenus habitârunt:

Vestræ Clementiæ humiliter supplicando quatinus hujusmodi nostro desiderio Benignum præbere auditum, & illud dignaremini effectui mancipare. A.D. 1318.

Verùm quia jam eisdem Sororibus, in subventionem sustentationis suæ, Ecclesiam de Kingeschere, nostri Patronatûs, donare volumus in proprios usus Canonice possidendam, ut pro nostrâ, & Progenitorum, & Successorum nostrorum salute, juges effundant preces summo Deo;

Beatitudini vestræ devotâ precum instantiâ supplicamus, quatinus præfatam Ecclesiam dictis Sororibus apropriare velitis,

A. D. 1318. Edw. 2. velitis, ad suam & Successorum suorum sustentationem, divinæ intuitu Pietatis.

Conservet &c. A. D. 1318. Edw. 2.

Dat. apud Eborum vicesimo sexto die Octobris.

Ad Papæ Notarium pro eisdem Sororibus.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

REX, discreto Viro, Magistro Petro Fabrii, Domini Papæ Notario, salutem, cum sinceræ dilectionis affectu.

Quia, ex deliberato Consilio, ordinavimus quandam Domum Sororum, Ordinis Fratrum Prædicatorum, in Regno nostro fundare, & eam Redditibus sic dotare quòd, Dote hujusmodi mediante, Elemosina nostra, quam Fratribus Ordinis memorati, in vitæ subsidium, conferimus annuatim, continuetur imposterùm; super quo diffusiùs scripsimus Sanctissimo Patri nostro, Domino Summo Pontifici;

Dilectionem vestram affectuosè rogamus, quatinus erga dictum Patrem, pro promotione præfati Negotii, instare velitis, & pro expeditione illius dare operam efficacem; A. D. 1318.

Recommendatos habentes, nostri intuitu, Fratres, Richardum de Burton, & Andream de Aslakeby, dicti Ordinis Professores, qui ad dictum negotium exequendum transmittuntur, eis Auxilium & Consilium efficaciter impendendo.

Dat. apud Eborum vicesimo sexto die Octobris.

De Libertatibus Comitis Lancastriæ illæsis servandis.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 25.

REX Edwardo, Comiti Cestriæ, Filio suo carissimo, vel ejus Justiciario ibidem, salutem.

Quia, dilectus Consanguineus & fidelis noster, Thomas Comes Lancastriæ intelligi nobis dedit, quod plures Homines ipsius Comitis, & alii, tàm pro dissensionibus inter Communitatem Civitatis Cestriæ, & alios suscitatis, & Dampnis hinc inde datis, quam ex aliis causis, per vos indictati, Arestati, & Carceri mancipati,

Qui, secundum Legem & Consuetudinem partium illarum, a prisonâ, quâ sic detinentur, ad petitionem Ballivorum ipsius Comitis Lancastriæ, in partibus illis, per plevinam, sub certâ formâ, deliberari debuissent,

In eâdem prisonâ, contra Legem & Consuetudinem prædictas, detinentur:

Nos, volentes super Negotio prædicto quod justum fuerit fieri, & cum deliberatione maturâ in eodem procedi;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd de hiis, quæ Homines præfati Comitis Lancastriæ, & alios, qui, ad petitionem Ballivorum ejusdem Comitis, a Carcere deliberari deberent in formâ supradictâ, tangunt, coram vobis, usque ad Comitatum vestrum hac instanti die Martis tenendum, & extunc, ad sex septimanas proximas sequentes completas, supersedeatis; vos indè interim in nullo intromittentes. A. D. 1318.

Nos enim, dilectos & fideles nostros, Rogerum de Mortuo Mari de Chirk, Justiciarium nostrum in Walliâ, Johannem de Grey, & Johannem de Somery, ad partes vestras in brevi proponimus destinare; sine quibus per vos nihil interim fieri volumus de præmissis.

Præterea vobis firmiter injungimus & mandamus, quod præfatum Comitem Lancastriæ libertatibus, quibus ipse uti debet, & ipse, & Antecessores Alesiæ, Uxoris suæ, in partibus illis uti & gaudere consueverunt, absque impedimento, uti & gaudere permittatis.

Teste Rege apud Eborum secundo die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

736

Ad Cardinales, super pardonatione Comitis Lancastriæ.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

REX, Venerabili in Christo Patri, Domino L. Tituli Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diacono Cardinali, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Pater Reverende, post recessum vestrum de Notynghamiâ, ad Requisitionem Magnatum, & aliorum de Concilio nostro, nobis tunc assistentium, pro malis, prius in Regno nostro radicatis, extirpandis, & bono votivæ caritatis & dilectionis consovendo, concessimus A. D. 1318.

A. D. 1318. Edw. 2. cessimus pro, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Thomâ Comite Lancastriæ, & Hominibus suis (quos nobis duceret nominandos) de omnimodis Feloniis & Transgressionibus, per ipsos perpetratis in Regno nostro, usque ad septimum diem Augusti proximò præteritum (quo die nos & dictus Comes, in vestrâ præsentiâ, sicut scitis, nos mutuò videbamus) nostras Litteras Pardonationis, sine Conditione, Speciales.

Protestabamus tamen quòd intentionis nostræ non erat, quod quis de prædatione (vobis, & venerabili Patri Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, seu vestris, aut ipsius Cardinalis familiaribus nuper factâ) occasione hujusmodi Pardonationis, immunis existeret quovismodo.

Paternitatem igitur vestram affectuosis precibus Deprecamur quòd, si contingat aliquem, cum hujusmodi Litteris nostris simplicibus de Pardonatione ad Curiam Romanam accedere, & illas exhibere, tunc nos & Cancellarium nostrum, super confectione illarum Litterarum, velitis juxta vestrum arbitrium excusare, & Litteras illas pro nullis reputare; & hoc tàm Sanctissimo in Christo Patri, Domino Summo Pontifici, si necesse fuerit, quàm aliis intimare. A. D. 1318. Edw. 2.

Dat. apud Eborum, 11. die Novembris.

Consimiles Litteræ diriguntur Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali.

Pro Johanne de Britannia Comite Richemundiæ.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Fin. 12. E. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, dilectus Consanguineus & Fidelis noster, Johannes de Britanniâ Comes Richemundiæ, TENUERIT, ad Feodi formam, Wapentachia de Gillynghang & Halikeld, pro Triginta & Sex Libris, nobis annuatim ad Scaccarium nostrum reddendis, absque aliquâ Cartâ, a nobis, seu Progenitoribus nostris indè optentâ:

Nos, volentes securitati ipsius Comitis in hac parte providere, Concessimus ei, pro Nobis & Hæredibus nostris, quod ipse Wapentachia prædicta HABEAT, & TENEAT, ad totam vitam suam, de Nobis & Hæredibus nostris; Reddendo indè nobis, per annum, ad Scaccarium nostrum, Triginta & Sex Libras supradictas. A. D. 1318.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 12. die Novembris.

Per ipsum Regem, Nunciante Magistro Johanne Walewayn.

Eodem modo mandatum est Camerario Suthwalliæ, de verbo ad verbum.

Pro eodem Comite.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 18.

REX, de Gratiâ suâ Speciali, Pardonavit, dilecto Consanguineo & Fideli suo, Johanni de Britanniâ Comiti Richemundiæ, Arreragia, Annuæ Firmæ, Triginta & Sex Librarum, in quibus Regi tenebatur pro Wapentachiis de Gillinghang & Halikeld: & ipsum Comitem, de Arreragiis prædictis, usque ad diem confectionis præsentium, tenore præsentium Rex quietat. A. D. 1318.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 12. die Novembris.

Per ipsum Regem.

De non molestando Clericum Regis.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Quantò Laudabilia Obsequia, prædilecti Clerici nostri, Magistri Willielmi de Aremynne, Nobis, & Reipublicæ in Regno nostro prompta sensimus & utilia reputamus, tantò ipsius Honores & Commoda ferventiùs appetimus, A. D. 1318.

&,

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Edw. 2. &c. ut nostris Obsequiis incessanter assistat, intimiùs affectamus.

Cum itaque, ut refertur, in quodam Negotio,

Moto in Curiâ Romanâ contra dictum Clericum nostrum, super Praebendâ, quam habet in Ecclesiâ Sancti Pauli London. ex Collatione nostrâ,

Quidam nitantur dictum Williel-mum, non sine nostri praejudicio, indebitis laboribus fatigare;

Paternitatem vestram reverendam affectuosis precibus Deprecamur, quarinus memoratum Clericum nostrum in dicto Negotio, & aliis, in dictâ Curiâ contingentibus eundem, habere velitis, nostris precibus, specialiter commendatum, & tam pro conservatione Juris, super Collatione Prebendae praedictae, quam pro Immunitate praedicti Clerici nostri, sicut de vobis specialiter confidimus, manus extendere adjutrices; pro quo vobis teneri Volumus ad specialium munera Gratiarum. A.D. 1318. Edw. 2.

Dat. apud Eborum, 15. die Novembris.

Declaratio Regis, super Treuga inter Baionenses, & Normannos, indicta.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5. d.

REX Universis & singulis, ad quos, &c. salutem.

Noverit Universitas vestra quòd,

Cùm nuper, super quibusdam Dissensionibus & Discordiis Guerrinis, inter, dilectos & fideles nostros, Cives & Communitatem Civitatis nostrae Baionae ex parte unâ, & Homines de Normanniâ ex alterâ suscitatis & exortis, Treugam indixerimus, ad Quinquaginta annos duraturam,

Cui quidem indictioni Treugarum partes praedictae adquieverunt & consenserunt, interveniente, ut intelleximus, Magnifici Principis, Domini Philippi, Regis Franciae & Navarrae illustris, Fratris nostri carissimi, pro praedictis Normanniis, voluntate & consensu,

Nos, nè fortè pendente Treugâ praedictâ, si super Dampnis, quorum occasione ipsa Treuga sic indicta & confirmata fuit, quaestio moveretur, Dissensiones & Discordiae Graviores suscitarentur inter partes praedictas, A.D. 1318.

Volentes Dampnis & Periculis hujusmodi, quatenus poterimus, obviare, & mutuae paci & tranquilitati dictorum Subditorum nostrorum, & illorum de Normanniâ, ad commune commodum utrorumque, providere,

Intentionem nostram, super indictione Treugarum praedictarum habitam, tenore praesentium declaramus; videlicet,

Quòd, durante Treugâ praedictâ, super Dampnis, quorum occasione Treuga ipsa sic indicta fuit, hinc vel indè illatis, quaestio nullatenus moveretur, nec aliquis ea occasione interim inquietaretur seu gravaretur:

Et haec omnibus, quorum interest, vel interesse poterit, volumus esse nota.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Immunitate, pro Civibus Baionae.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5. dor.

REX Senescallis, Castellanis, Officialibus, Ballivis, & omnibus aliis Ministris, & Fidelibus suis, in Ducatu Aquitaniae Constitutis, ad quos &c. salutem.

Supplicârunt nobis Cives nostri de Baionâ, per Petitionem, coram nobis & Concilio nostro exhibitam, ut eis concedere dignaremur quòd ipsi, cum Bonis & Mercandisis suis, incedere possint, per totum Ducatum praedictum, absque impedimento seu Arestatione Bonorum & Mercandisarum eorumdem: A. D. 1318.

Nos, ipsos Cives, praetextu grati & laudabilis Servitii, Nobis & Progenitoribus nostris per ipsos hactenus impensi, volentes favore prosequi gratioso;

Vobis mandamus quòd ipsos Cives, cum per Ducatum praedictum, cum Bonis & Mercandisis suis hujusmodi, transitum fecerint, cum omni gratiâ & favore, quatenus sine juris offensâ poteritis,

A.D. 1318. Edw. 2. ritis, pertractetis ipsos; contra Foros & Consuetudines partium prædictarum, non molestantes in aliquo seu gravantes.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris. A.D. 1318. Edw. 2.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Pardonatione Undecimæ & Decimæ, pro illis, qui in Guerra Vasconiæ extiterunt.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 23.

REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Sciatis quòd, de Gratiâ Nostrâ Speciali, Pardonavimus Comitibus, Baronibus, & omnibus aliis,

Nuper in Guerrâ Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, inter ipsum Patrem nostrum & Regem Franciæ in Ducatu Vasconiæ tunc motâ, existentibus,

Undecimam & Decimam (eidem Patri nostro per Communitatem Regni sui tunc concessas) ipsos, sic in Guerrâ suâ prædictâ existentes, de propriis Bonis suis contingentes. A.D. 1318.

Et ideò vobis mandamus, quòd omnes illos, quos in obsequium ejusdem Patris nostri, in Guerrâ supradictâ, vobis constare poterit extitisse, de dictis, Undecimâ & Decimâ, ipsos de propriis Bonis suis contingentibus, ad dictum Scaccarium exonerari & quietos esse faciatis.

Teste Rege apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Pro Willielmo de Monte Acuto, Senescallo Aquitaniæ constituto.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5.

REX Universis & singulis Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus & Libere Tenentibus: Senescallis, Maioribus, Juratis, Consulibus, Universitatibus, Collegiis & Communitatibus: Constabulariis, Castellanis, Præpositis, Receptoribus redditiuum & Ballivis; & Fidelibus suis Ducatûs Vasconiæ, ac aliis, ad quos præsentes Litteræ pervenerint, salutem.

Sciatis quod Commisimus, dilecto & fideli nostro, Willielmo de Monte-acuto Militi Officium & Regimen Senescalciæ prædicti Ducatûs, cum omnibus ad dictum Officium pertinentibus, quamdiu nobis placuerit. A.D. 1318.

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Willielmo, quamdiu eum tenuerimus in dicto Officio, in omnibus, tanquam Senescallo nostro, pareatis, respondeatis, & fideliter intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium

De Potestatibus ejusdem Senescalli.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd Damus, per has nostras Litteras speciales, Potestatem, dilecto & fideli nostro, Willielmo de Monte-acuto Militi, Senescallo nostro Ducatûs Vasconiæ, Senescallos, seu Locum Tenentes, Judices, Castellanos, Advocatos, Promotores, Procuratores, Defensores, Consiliarios, & alios Servitores, quibus indiguerit, vel pro nobis haberi crediderit expedire,

Tàm in Curiâ Franciæ, & coram Senescallis, & aliis Inquisitoribus, ac Commissariis, per ipsam Curiam deputandis, quam alibi, A.D. 1318.

Ad dictum Ducatum nostrum Custodiendum & Regendum,

Retinendi, Ponendi, sive Substituendi: Eos ac alios quoscumque, priùs in dictis Officiis Institutos (etiam si prædicti, Senescalli, Castellani, Receptores, & alii Officiarii prædicti Litteras Progenitorum nostrorum, seu nostras habeant de suis Officiis supradictis) destituendi & mutandi: eisdémque Salaria, Feuda, seu Vadia competentia, & certas Expensas & alias Rationabiles Assignandi, Augendi, & Muniendi: & Restaurum Equorum, quos prædicti servi-

A.D. 1318. An. 12. Edw. 2. servitores in servitio nostro perdiderint, juxta ipsorum equorum valorem seu praecium, rationabiliter faciendi: &, qualiter inde satisfiat, per Constabularium nostrum Burdegaliae, eidem Constabulario, vel ejus Locum Tenenti Nunciandi, sivè Mandandi Literatoriè & Patentibus;

Et, quòd per dictum Willielmum, Senescallum nostrum, Factum seu Ordinatum fuerit in hac parte, Gratum Habebimus & Habemus. A.D. 1318. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium

De Vadiis pro Senescallo praedicto, & de Expensis ultra Vadia exhibendis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5. REX Constabulario suo Burdegaliae, salutem.

Cùm concesserimus, dilecto & fideli nostro, Willielmo de Montetacuto Militi (cui commisimus Officium Senescalciae Ducatûs Vasconiae, custodiendum quamdiù nobis placuerit) quòd, quamdiu in dicto Officio fuerit, ut praedictum est, Habeat, & Percipiat pro vadiis suis, per manum Constabularii nostri Burdegaliae, qui pro tempore fuerit, vel ejus Mandati, apud Burdegallam, per annum Duo Milia Librarum bonorum parvorum Turonensium (quorum Quatuor valeant Unum Sterlingum) vel eorum valorem competentem.

Et quod Habeat, & Percipiat, ultra Vadia sua praedicta, rationabiles Expensas suas, per manum dicti Constabularii, vel ejus Mandati, quandocumque ipsum Willielmum, Senescallum nostrum, ad Parliamenta, seu ad Curiam Domini Regis Franciae, vel alibi, pro nostris agendis, extra dictam Senescalciam contigerit proficisci; & quas, in factis Armorum, & aliis extraordinariis causis, seu Negotiis, pro Jure seu Honore nostri habendis vel conservandis, vaderit faciendas: A.D. 1318.

Ita tamen quod idem Willielmus, dum extra ipsam Senescalciam fuerit, de dictis Vadiis suis Duarum Milium Librarum, illis, qui Locum suum Tenuerint in eadem Senescalciâ, teneatur providere, seu Vadia competentia assignare.

Vobis Mandamus quòd eidem Willielmo Vadia & Expensas hujusmodi solvatis: &, prout per suas Patentes Litteras vos indè requisierit, Ministretis; & nos vobis inde, in Compoto vestro ad Scaccarium nostrum, debitam allocationem habere faciemus.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Dono, ultra Vadia & Expensas, pro praefato Senescallo.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5. REX Constabulario suo Burdegaliae, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Cùm Constituerimus, Dilectum & Fidelem nostrum, Willielmum de Monte-Acuto, Senescallum nostrum Ducatûs Vasconiae quamdiù nobis placuerit: & velimus quod ipse, in Officio illo, percipiat Feodum, Senescallis ejusdem Ducatûs Antiquitûs assignatum; videlicet, Duo Milia Librarum Turonensium:

Nos, pro Misis & Expensis, quas ipsum Senescallum nostrum, in Negotiis nostris ibidem uberiùs reformandis, apponere oportebit, Concessimus ei Quinque Milia Librarum Turonensium de dono nostro.

Et ideò vobis Mandamus, quod eidem, Senescallo nostro, dicta Quinque Milia Librarum Turonensium, ultra Feodum supradictum, de Exitibus Ducatûs praedicti, solvatis; Recipientes ab eodem, Senescallo nostro, Litteras suas Patentes, receptionem dictorum Quinque Milium Librarum Testificantes; & nos vobis indè debitam allocationem habere faciemus. A.D. 1318.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

ET Memorandum quòd postmodùm concessum fuit per ipsum Regem, de assensu Magnatum & Procerum Regni, in Parliamento, apud Eborum Convocato, quòd praedictus Willielmus Habeat, & Percipiat dicta Quinque Milia Librarum,

de

A.D. 1318. An. 12. E. 2. *de dono Regis, istâ Vice, ex causis contentis in Litteris, sibi inde factis; & quòd tantum Percipiat, & Habeat Feodum Senescalciæ prædictæ Antiquitùs, ante tempus Johannis de Haveryng, nuper Senescalli ibidem, consuetum; quodque exnunc Feodum Senescalli Vasconiæ, nullatenus augmentetur.* A.D. 1318. Edw. 2.

De Potestate, super Appellationibus renunciandis, eidem Senescallo concessa.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5.

REX, Universis & singulis, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ & circumspectione providâ, Dilecti & Fidelis nostri, Willielmi de Monte Acuto, Senescalli nostri Vasconiæ, plenariè confidentes,

Componendi cum omnibus & singulis, de Ducatu nostro Vasconiæ, in Appellatione ad Curiam Franciæ jam existentibus, ad hoc quòd iidem, sic Appellantes, Appellationibus suis renuncient, & Jurisdictioni nostræ redeant,

Præfato Senescallo nostro plenam, tenore Præsentium, Committimus Potestatem; Ratum habituri & Firmum quicquid, per ipsum Senescallum nostrum, nomine nostro, factum fuerit in Præmissis. A.D. 1318.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem.

De Regimine Insulæ Oleronis, Sæpefato Willielmo, commisso.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Vasc. 12. E. 2. m. 5.

REX, Universis & singulis Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & Liberè Tenentibus; ac omnibus aliis Insulæ nostræ Oleronis, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Sciatis quòd Commisimus, dilecto & fideli nostro, Willielmo de Monte Acuto Militi, Senescallo nostro Ducatûs Vasconiæ, Custodiam & Regimen Insulæ nostræ prædictæ, Habendam, cum omnibus ad Custodiam & Regimen Insulæ illius pertinentibus, quamdiu nobis placuerit: A.D. 1318.

Et ideò vobis Mandamus, quod eidem Willielmo, tanquam Custodi nostro ejusdem Insulæ, Pareatis, Respondeatis, & Fideliter Intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 22. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De veniendo ad Tractandum, super Stapula, in partibus Flandriæ tenenda.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 23. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Quia volumus super Stapulâ Lanarum, in partibus Flandriæ tenendâ, juxta formam Cartæ nostræ inde confectæ, nec non & super aliis diversis, statum Mercatorum Regni nostri tangentibus, per Mercatores discretos & providos, de eodem Regno nostro, apud Londonias, in Octabis Sancti Hillarii proximò futuris, habere Colloquium & Tractatum:

Per quod Injunximus, dilecto Mercatori & Civi nostro Londoniarum, Johanni de Cherleton, Majori Mercatorum dicti Regni nostri (qui de Negotiis prædictis est per Concilium nostrum pleniùs informatus) quòd ipse sit, in Octabis prædictis, ad dictum Locum, prædictos Mercatores super dictis Negotiis informaturus, & cum eisdem inde Tractaturus: A.D. 1318.

Tibi Præcipimus, firmiter Injungentes, quòd, de qualibet Civitate dicti Comitatûs tui, Duos Cives; & de quolibet Burgo, duos Burgenses, Mercatores providos & discretos, venire facias ad dictum Locum, in Octabis prædictis, cum prædicto Majore, & aliis super dictis Negotiis Tractaturos, ipsorumque Consilium in præmissis impensuros: & hoc nullatenus omittas: & habeas ibi nomina

A.D. 1318. nomina dictorum Civium, Burgensium, & hoc breve.
Edw. 2.
Teste Rege apud Eborum 22. die Novembris. *Per Concilium.*

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam. A.D. 1318. Edw. 2.

De Damnis, propter Tractatum amicabilem, mox habendam, Flandrensibus non inferendis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12 E. 2. m. 23. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cùm, super amicabili Reformatione Dampnorum, per Flandrenses Subditis nostris, & per Subditos nostros Flandrensibus hinc & indè illatorum, faciendâ inter nos, &, Nobilem Virum, Dominum Robertum Comitem Flandriæ, Tractatus habeatur:

Nos, volentes quòd nostri & ipsius Comitis Subditi ad invicem communicent, ad communem utilitatem eorumdem, absque inquietatione, occasione dictorum Dampnorum, interim sustinenda,

Pro quo suscepimus in protectionem & defensionem nostram, necnon in salvum & securum conductum nostrum, omnes & singulos Mercatores, ac alios de potestate dicti Comitis, in veniendo in Regnum nostrum, cum Bonis & Mercimoniis suis, vel aliis, pro Negotiis suis faciendis, ibidem morando, Mercimonia sua excercendo, ac alia negotia sua prosequendo, necnon exinde redeundo,

Et eis Literas nostras fieri fecimus patentes, usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas,

Tibi præcipimus quòd in singulis locis, in Ballivâ tuâ ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostrâ A.D. 1318. firmiter inhiberi facias, ne quis Hominibus, Mercatoribus, seu aliis, de dictis partibus Flandriæ, in Regno nostro venientibus, dampnum inferat aliquod seu gravamen; aut ipsos, per arestationem Bonorum suorum, vel alio quovis modo, non gravet, seu inquietet, citra Festum Assumpsionis Beatæ Mariæ supradictum: Et hoc nullatenus omittas.

Teste Rege apud Eborum vicesimo terrio die Novembris.

Consimiles Literæ diriguntur Vicecomitibus subscriptis; videlicet,

Vicecomiti Northumbriæ,
Vicecomiti Cumbriæ,
Vicecomiti Lancastriæ,
Vicecomiti Lincolniæ,
Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ,
Vicecomiti Essex & Hertfordiæ,
Vicecomitibus Londoniarum,
Vicecomiti Kantiæ,
Vicecomiti Suffexiæ & Surriæ,
Vicecomiti Suthamtoniæ,
Vicecomiti Somersetiæ & Dorsetiæ,
Vicecomiti Cornubiæ,
Vicecomiti Devoniæ,
Vicecomiti Glouceftriæ,

Super Ecclesia de Horncastre, Episcopatui Carliolensi annectanda, ut ad eam, furente rabie Scotorum, Episcopi possint confugere.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm ad mentem reducimus quæ & quanta pertulit incommoda, venerabilis Pater, Johannes Carliolensis Episcopus, ex Scotorum assiduis Insidiis & Aggressibus repentinis, & nostris occurrit obtutibus qualiter sua, & Ecclesiæ, cui præsidet (quæ juxta fines constituta est pestiferæ Nationis) vastata sunt Prædia, Combusta Ædificia, & Animalia, ac quæque Bona cætera deprædata (Colonis quoque, per ipsorum nephandas dexteras aliis necatis crudeliter, aliis & suis Mansionibus exulatis) tur- A.D. 1318. bamur in intimis, & graves anxietatis aculeos in nostris præcordiis tolleramus; tantóque anxius dicto Patri compatimur, quantò ipsius fidelitatis constantiam, devotionis vigorem, & longanimitatem patientiæ intuemur.

Desiderantes igitur ipsius mederi languoribus, & necessitatibus provideri, ne, destructis Possessionibus & Proventibus, undè sustentari deberet, egeri cogarur, in opprobrium Episcopalis Ordinis, & dedecus totius Ecclesiæ Anglicanæ, ad vestræ Sanctitatis Providentiam (quæ

9 C moestis

A. D. 1318. Edv. 2. mœstis compatitur, & adversa patientibus libenter consolationis præsidia impertitur) recurrimus,

Totis desideriis exorantes quatinus, ad depressionem status dicti Episcopi, & Ecclesiæ suæ, Paternæ considerationis oculos convertentes, concedere dignemini eidem Ecclesiam Parochialem de Horncastre Lincolniensi Diocese, cum Capellis eidem annexis, quæ de suo existit Patronatu, in proprios usus perpetuò possidendam, ipsamque suo Episcopatui annectere & unire: ut tàm ipse, quàm ejus Successores (saltem furente rabie Gentis prædictæ Nationis) ad ipsam confugere, & suæ indigentiæ valeant, ex ejus proventibus, providere: ac, sedatis Guerrarum turbinibus, dictæ Ecclesiæ suæ dampna & deperdita Dominia, divinâ favente Clementiâ, commodiùs restaurare. A. D. 1318. Edv. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum vicesimo quarto die Novembris.

De Vinis, Hominibus Northumbriæ, damna passis per Incursus Scotorum, liberandis.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 12. REX, dilectis & fidelibus suis, Willielmo Rydel, Ricardo de Emeldon, & Stephano le Blound, salutem.

Quia plures Milites, & alii, de Comitatu Northumbriæ, pro eo quòd se ad fidem nostram tenuerunt & tenent, per incursus Scotorum, Inimicorum nostrorum, in tantum sunt destructi, quòd vitæ necessaria non habent; per quod eis concessimus quadraginta Dolia Vini, in auxilium sustentationis suæ, de dono nostro.

Nos, de circumspectione vestrâ pleniùs confidentes, assignavimus vos ad dicta quadraginta Dolia Vini, inter Milites & alios de Comitatu prædicto, qui ex causâ prædictâ sic sunt destructi, juxta ipsorum Status Exigentiam, & eorum Demerita, necnon & quantitatem dampnorum, quæ hoc prætextu incurrerunt, & secundum discretionem vestram, participanda & distribuenda. A. D. 1318.

Et ideò vobis mandamus, quòd participationem & distributionem Vinorum prædictorum ita circumspectè faciatis, quod diligentiam vestram providam debeamus meritò commendare.

Mandavimus enim Receptori Victualium nostrorum apud Novum Castrum super Tynam, quòd prædicta quadraginta Dolia Vini vobis liberari faciet ex causâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo quarto die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Subsidio, per Cives Londonienses Regi facto, in Consequentiam non trahendo.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 14. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Major, Aldermanni, & Communitas Civitatis nostræ Londoniæ, anno præsenti, ad nostros requisitionem & rogatum, certum numerum Hominum peditum in Civitate illâ elegerint, ipsosque Pedites, Aketonis, Haubergettis, Bacinettis, & Cirotecis ferreis Armatos, ad nos, usque Civitatem nostram Eborum, venire fecerint; exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, per quadraginta dies, sumptibus eorumdem, Majoris, Aldermannorum, & Communitatis, progressuros: qui quidem pedites nobiscum moram fecerunt, per tempus non modicum, de mandato nostro:

Nos, indempnitati Majoris, Aldermannorum, & Communitatis prædictorum prospicere volentes in hâc parte, concedimus, pro nobis, & Hæredibus nostris, quod Subsidium per ipsos, de peditibus prædictis, nobis, ut præmittitur, factum, eis, vel Hæredibus, aut Successoribus suis non cedat in præjudicium aliquod, nec trahatur in Consequentiam, in futurum. A. D. 1318.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo quarto die Novembris.

Per ipsum Regem.

Pro

A.D. 1318. Edw. 2. — A.D. 1318. Edw. 2.

Pro Simone de Monte-Acuto, Consanguineo Regis, Universitatis Oxoniensis Alumno.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

REX, venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Multiformis rei eventus, in promovendis nostri cordis desideriis, præclaræ dilectionis vestræ erga nos manifestum deprompsit indicium, & ad ulteriora promovenda fidem nobis indubiam repromittit.

Cùm itaque, dilectus Consangnineus noster, Simon de Monte Acuto, Oxoniæ Studio Literarum insistens (cui, secundum consuetudinem Regni nostri, quâ Primogeniti Parentibus in totâ Hæreditate succedunt, tanquam postnato, in Temporalium successione minime providetur) gratiâ Sedis Apostolicæ, super optinendo Beneficio Ecclesiastico curato (utpote qui ætatis, in eâ parte requisitæ, defectum patitur) indigeat in præsenti: pro cujus etiam obtentu gratiæ, Domino Summo Pontifici preces nostras dirigimus speciales; A.D. 1318.

Amicitiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dicti Consanguinei nostri Negotia memorata, cum super ipsis ex parte suâ fueritis informati, consuetæ benignitatis more contemplantes, ea penes dictum Summum Pontificem promovere, &c, ut exaudiri gratiosè valeant, partes vestras interponere velitis, nostris precibus mediantibus, efficaces.

Dat. apud Eborum vicesimo octavo die Novembris.

Consimiles Litteras habent subscripti; videlicet,

Dominus A. Sancti Eusebii Diaconus Cardinalis,
Dominus L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis.

Super Dispensatione pro dicto Simone.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

REX, dilecto Clerico suo, Magistro Petro Fabri, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanta fuerit semper hactenus, in beneplacitis & mandatis per vos adhibita diligentia, & solicitudo continua, ex argumentis non quærimus, cùm ipsa operis efficacia id per rei evidentiam manifestet; & idcirco ea, quæ specialiùs in votis gerimus, discretioni vestræ frequentiùs aperimus.

Cùm itaque *ut supra, usque hæc verba, viz.* Indigeat in præsenti, *tunc sic,* vos affectuosè requirimus, quatinus dicti Consanguinei nostri Negotia memorata consuetæ promptitudinis contemplantes affectu, ea penes Dominum Summum Pontificem (cui pro optentu Dispensationis gratiosæ preces nostras dirigimus speciales) promovere velitis, & circa votivam eorum expeditionem, cum super hiis ex parte dicti Simonis fueritis informati, partes vestras interponere, nostris precibus mediantibus, efficaces. A.D. 1318.

Dat. apud Eborum vicesimo octavo die Novembris.

Eodem modo mandatum est Magistro Andreæ Sapiti.

Ad Papam, pro Dispensatione prælibata.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Grata Sedis Apostolicæ circumspectio generis nobilitate præditis, virtutum & morum claritate fulgentibus, sinum gratiæ consuevit ut plurimùm benigniùs aperire.

Quamobrem pro, dilecto Consanguineo nostro, Simone de Monte Acuto, Oxoniæ Litterarum Studio insistente, A.D. 1318.

Cui bonorum omnium Distributor materiam virtutis decenter infudit, dùm in Disciplinâ Philosophicâ Coætaneos suos transcendere disposuit, sicut nobis Fama ipsius redolens nunciavit: cuique successionem hæreditariam ac jus Primogenituræ fortuna præcurrens denegavit,

Sanctitati

A.D. 1318. Edw. 2. Sanctitati vestræ sinceris affectibus duximus supplicandum, quatinus, eo non obstante quòd quintum decimum suæ ætatis animum nondum pertegerit (quem defectum, ut credimus, supplet in eo morum gravitas ordinata) ut Dignitatem Ecclesiasticam cum Curâ, seu aliud Beneficium Ecclesiasticum curatum, licitè recipere valeat & tenere, dispensare cum eo velitis de vestræ plenitudine potestatis. A.D. 1318. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum vicesimo nono die Novembris.

Ad Regem Franciæ, de Credentia, pro Willielmo de Monte-Acuto Senescallo Vasconiæ.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. 11 Cedul. Excellentissimo Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, ejusdem, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Dilectum & fidelem nostrum, Willielmum de Monte Acuto (cujus Fidelitatem & Circumspectionem providam in diversis, & arduis, negotiis, sibi per nos commissis, hactenus sensimus, & quem, jam in certâ confidentiâ Senescallum nostrum Ducatûs Aquitaniæ constituimus) vestræ Magnificentiæ plenis affectibus commendamus: A.D. 1318.

Deprecantes quatinus ipsum Senescallum nostrum specialiter recommendatum velitis habere, ac eidem super hiis, quæ vobis ex parte nostrâ, tàm de statu dicti Ducatûs, quàm aliis, vivâ voce exposuerit, fidem credulam adhibere.

Dat. apud Eborum quarto die Decembris.

De tractando super Amicitia, inter Comitem Flandriæ & Comitem Hollandiæ.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 15. d. Rex, Nobili Viro, Domino Roberto Comiti Flandriæ, Amico suo karissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto inter vos & Nobilem Virum Dominum W. Comitem Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ, ac Dominum Frisiæ, & vestros ac ipsius Subditos, mutuam dilectionem ferventiùs appetimus; tanto pro Guerris & Discordiis, hinc & indè suscitatis, pacificandis, & sedandis, ad communem utilitatem vestrorum & ipsius Comitis Subditorum,

Et eo præcipue quo Mercatores, de Regno, & Potestate nostrâ, ad vestras & prædicti Comitis Terras declinantes, occasione Guerrarum & Discordiarum illarum Dampna quamplurima patiuntur,

Anxietate graviori internis perforamur.

Cùm itaque, ad tractandum super hujusmodi Guerris & Discordiis submovendis, & Amicitiâ perpetuâ inter vos & dictum Comitem, Domino dante, perpetuò valiturâ, reformandâ, venerabilem Patrem, W. Oxoniensem Episcopum: &, dilectum & fidelem nostrum, Humfredum de Bohun Comitem Herefordiæ & Essex, ac Constabularium Angliæ; &, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Johannem Walewayn, Juris Civilis Professorem, ad vestram, & prædicti Comitis præsentiam, duximus transmittendos: A.D. 1318.

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ipsos, Episcopum, Comitem Herefordiæ, & Clericum, recommendatos habentes, eis, & duobus eorum, super hiis, quæ in præmissis vobis ex parte nostrâ duxerint exponenda, velitis fidem indubiam adhibere; & reformationi Pacis prædictæ, juxta nostri desiderium, vestrum animum inclinare.

Dat. apud Eborum septimo die Decembris.

Eodem modo scribitur dicto Comiti Hanoniæ, excepto quod, ubi dicitur eis, & duobus eorum, super hiis, quæ in præmissis, &c. *ibi dicitur*, in præmissis, & aliis, &c.

Super

Super dicto Tractatu.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Ibid.

REX, Consanguineo & fideli suo, Johanni de Fienles, salutem.

Cùm mittamus, venerabilem Patrem, W. Oxoniensem Episcopum, &, dilectos & fideles nostros, Humfredum de Bohun, Comitem Herefordiæ & Essex, ac Constabularium Angliæ, & Magistrum Johannem Walewayn, Juris Civilis Professorem, ad partes Flandriæ & Hanoniæ, pro quibusdam, per nos eis injunctis, ibidem expediendis:

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eisdem, Episcopo, Comiti, & Magistro, & duobus eorum, in hiis, quæ vobis, super præmissis, ex parte nostrâ, exponenda duxerint vivâ voce, fidem credulam adhibere; & super expeditione eorumdem, nostris precibus, velitis efficaciter interponere partes vestras.

Dat. apud Eborum septimo die Decembris.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Nobili Viro, Domino Henrico de Flandriâ, Amico suo carissimo,
Nobili Viro, Domino Roberto, Nobilis Viri Domini Comitis Flandriæ Filio.
Nobili Viro, Domino Johanni, Comiti de Namuer & de Rotheis, Amico, &c.
Nobili Viro, Domino Lodovico, Comiti de Nivers.

De plenipotentia, super Tractatu prælibato.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Affectantes inter, Nobiles Viros, Dominum Robertum Comitem Flandriæ, & Dominum W. Comitem Hanoniæ, Holandiæ, & Sclandiæ, ac Dominum Frisiæ, ac eorum Subditos, super Guerris, Dissensionibus & Discordiis, hinc indè motis, Pacis tranquilitatem, & Amicitiæ Fœdera, ad honorem utriusque, dictorum Comitum, & communem utilitatem Subditorum suorum, uniri & firmari, perpetuo valituras,

Et eo præcipuè quòd Mercatores, de Regno, & Potestate nostrâ, ad dictorum Comitum Terras, causâ Mercimonia exercendi, continue declinant, & occasione Guerrarum Dissensionum & Discordiarum prædictarum, in Corporibus & Rebus eorum, Dampna quamplurima patiuntur,

Ac de circumspectione providâ, & fidelitate probatâ, venerabilis Patris, W. Oxoniensis Episcopi: &, dilecti & fidelis nostri, Humfredi de Bohun, Comitis Herefordiæ & Essex, ac Constabularii Angliæ; &, dilecti Clerici nostri, Magistri Johannis Wallewayn, Juris Civilis Professoris, plenam fiduciam reportantes, ad alliciendum animos dictorum Comitum ad Pacem & Amicitiam prædictas tractandas & firmandas: necnon ad procurandum cum effectu quòd prædicti Comites ad præmissa se inclinent, & eo libentiùs quo nos illa desideramus: ac etiam ad tractandum cum eisdem, nomine nostro, amicabiliter, si eis placuerit, de præmissis ineundis & firmandis, prædictos, Episcopum, Comitem, & Clericum, ad dictos Comites duximus transmittendos.

Dantes eisdem, Episcopo, Comiti Herefordiæ, & Clerico, & duobus eorum præmissa & eorum quodlibet cum omni diligentiâ procurandi, necnon & tractandi de eisdem, in formâ prædictâ, plenariam potestatem; ratum & gratum habituri quicquid per dictos, Episcopum, Comitem Herefordiæ, & Clericum, vel duos eorum, factum fuerit in præmissis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum septimo die Decembris.

De Torneantibus arestandis.

A. D. 1318. [illegible]

REX Vicecomiti Somersetiæ & Dorsetiæ, salutem.

Cùm pluries, ante hæc tem[illegible] singulos Comitatus Regni [illegible] fecerimus publicè proclamari, & firmiter inhiberi, ne quis, cujuscumque status seu conditionis existeret, sub forisfacturâ omnium, quæ versus nos forisfacere posset, torneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, aut ali-

A. D. 1318. Edw. 2.

qua alia facta Armorum, infra Regnum nostrum, nisi pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, excercere præsumerer, sine nostrâ licentiâ speciali:

Ac jam intellexerimus quòd plures, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, diversa facta Armorum excercuerunt; taliter, in nostri contemptum, facere minus verentes pro eo forsitan, quod non fuit certa pœna imposita in præmissis:

Nos hujusmodi contemptus, nobis factos, nobis reservantes puniendos:

Ac pro futuro volentes super hoc remedium apponere oportunum:

Præcipimus, firmiter injungentes, quod in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & aliis Locis, in Ballivâ tuâ, ubi videris expedire, publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi facias, ne quis, cujuscumque status existat, sub pœna prisonæ unius anni, & gravis redemptionis tunc ab eâdem, turneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, aut aliqua alia facta Armorum alicubi, infra idem Regnum nostrum, nisi pro Expeditione Guerræ nostræ prædictæ, excercere præsumar, sine nostrâ licentiâ speciali.

Et si quos, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, in Ballivâ tuâ inveneris contraria facientes, tunc eos arestes, & in prisonâ nostrâ salvò custodiri facias; ita quòd a prisonâ illâ nullo modo deliberentur, sine mandato nostro speciali.

Teste Rege apud Eborum septimo die Decembris.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Pro Dispensatione, super Maritagio inter Edwardum Filium Regis, & Margaretam Filiam Comitis Holandiæ, obtinenda.

A. D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter multas Sollicitudines, quibus ex suscepti gravitate regiminis assiduè coartamur, dùm nostræ considerationis occurrit obtutibus, quæ & quanta, tàm Progenitorum nostrorum, quàm nostris temporibus, populo intulit Anglicano nota dispendia circumpositarum undique contentio Nationum; ea libenter exequamur, & solerti diligentiâ procuramus, per quæ ruptæ pacis Fœdera reformari, ac firmæ tranquilitatis amœnitas mutuæ dilectionis vinculo poterunt solidari.

Cùm itaque super Matrimonio, inter Edwardum Filium nostrum Primogenitum, & Margaretam Filiam, Nobilis Viri, Domini Willielmi Comitis Holandiæ, Selandiæ, & Domini Frisiæ, contrahendo, inter nos & Nuncios ejusdem Nobilis, pro sedandis discordiis, & Guerrarum turbinibus inter Gentes nostras, & Gentes ipsius, ante hæc tempora diversimode exortis, & nondum sedatis ad plenum, jam aliqualis habitus sit tractatus; &, maturâ super hoc deliberatione habitâ, videatur expediens inter ipsos Matrimonialis Conjunctio, ad stabilimentum Pacis perpetuæ, Unionis, ac Dilectionis mutuæ inter Mercatores & Incolas alterutrius Nationis.

Verùm quia, in tertio Consanguinitatis gradu, iidem, Filius & Filia, se attingunt, & idcirco nequeunt, absque vestræ Dispensationis gratiâ, adinvicem copulari;

Ad vestræ Sanctitatis Benivolentiam humiliter duximus recurrendum, devotâ precum instantiâ exorantes, quatinus (præmissis meditatione solicitâ ponderatis, &, ut perversorum, qui ex contumeliis prædam quærunt, reprimatur malitia, & pacem sectantium tranquilitas augeatur) dispensare dignemini, de Apostolicæ plenitudine potestatis, quòd, inter dictum Filium nostrum & Filiam præfati Nobilis, Matrimonium licitè valeat celebrari, prædictâ Attinentiâ non obstante.

Speramus etenim, ex conjunctione pratactâ, si vestræ placita fuerit Benignitati, Inimicorum nostrorum duritiam, divino assistente præsidio, posse conteri, & tàm nostris, quàm ipsius Nobilis Gentibus, mutuæ Dilectionis commoda futuris temporibus præparari.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum decimo die Decembris.

Ad

A.D. 1318. Edw. 2.

A.D. 1318. Edw. 2.

Ad Cardinales, quod partes suas, pro dicta Dispensatione interponent.

A. D. 1318 An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Amico suo karissimo, Rex, &c. & sincerae dilectionis affectum.

Quanto Pacis Auctor & Amator, inter homines conversatus, Dei Filius, ad Patrem rediens, Pacem, velut summum Bonum & optimum, praelegerit suis fidelibus relinquere, tanto humani generis Inimicus, ejusdem Auctoris re & nomine Adversarius, Pacis vinculum inter homines, suâ originali pravitate, callidiùs molitur infringere.

Ideoque totis desideriis decet nos in hiis, quae ad pacem sunt, vigilanter intendere, ipsiusque versuti Hostis jacula congruis remediorum obstaculis praevenire.

Attendentes itaque Guerrarum discrimina, Depraedationes, & Homicidia, & alia Dampna innumera, quae, in partibus Hollandiae & Frisiae, indigenis Regni nostri, ad partes illas pro communione Mercimoniorum necessariâ venientibus, ab Incolis partium illarum, & saepiùs hinc indè, dicto Inimico procurante, in terrâ marique commissa sunt & illata; & multo pejora, quae verisimiliter timentur in posterum inferenda;

Super quibus sedandis, & futuris temporibus, perpetuâ firmitate, tollendis, per Nuncios, Viri Magnifici, Domini Willielmi Comitis Hanoniae, Holandiae, & Selandiae, & Domini Frisiae, per viam matrimonii, inter Edwardum filium nostrum Primogenitum, & Margaretam Filiam ipsius Comitis contrahendi, cum instantiâ frequentiùs excitati;

Habitâque per nos, & Optimates Regni nostri (quorum Consilio & Praesidio Jura nostra, Pax, & Tranquilitas fulciuntur) deliberatione maturâ,

Utile & expediens, quinimmo necessarium arbitramur viam illam, pro soliditate pacis consequendâ, prae caeteris eligendam; ac Vinculum Conjugale, tam gratanter oblatum, Dei providentiâ, quae disponit omnia, vestroque Consilio & Auxilio mediantibus, cum tempus se obtulerit, celebrandum.

Verùm quia dicti, Filius & Filia, in tertio Consanguinitatis gradu se adinvicem attinent, & idcirco nequeunt, absque Sedis Apostolicae gratia, Matrimonio copulari, Amicitiae vestrae gratuitae (quam novimus pro nostrâ & Regni nostri tranquilitate, nedum corde & voce, set potius mentis & corporis expositione effectualiter hactenus laborâsse) duximus supplicandum, quatinus, pro dictâ dispensationis gratiâ optinendâ, penes Dominum Summum Pontificem (cui super hoc preces nostras dirigimus) partes vestras interponere velitis cum instantiâ efficaci.

A.D. 1318.

Dat. apud Eborum decimo die Decembris.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Episcopis:
- *Domino A. Sabinensi,*
- *Domino N. Ostiensi & Welletrensi,*
- *Domino A. Albanensi,*
- *Domino G. Penestrensi,*
- *Domino B. Tusculano,*

Presbiteris Cardinalibus:
- *Domino W. tituli Sancti Martini in Montibus,*
- *Domino N. tituli Sancti Eusebii,*
- *Domino G. Petri tituli Sanctae Ceciliae,*
- *Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,*
- *Domino W. de Poicto tituli Sancti Marcelli,*
- *Domino Vitali Tituli Sancti Martini in Montibus,*
- *Domino N. Tituli Sancti Egidii,*
- *Domino M. Tituli Sancti Stephani de Celio Monte,*

Diaconis Cardinalibus:
- *Domino Neapolioni, Sancti Adriani,*
- *Domino Jacobo de Columpna,*
- *Domino A. Sanctae Mariae in Porticu.*
- *Domino B. de Monte Flaventio, Sanctae Mariae in Aquiro,*
- *Domino A. de Via, Nepoti Papae.*
- *Domino L. Sanctae Mariae in Viâ latâ,*
- *Domino Johanni Sancti Theodori,*

Domino

A.D.1318. Edw. 2.

Domino Bernardo Sanctæ Agathæ,
Domino Petro de Columpna,
Domino Guillielmo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano,
Domino Arnaldo Sancti Eustachii,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino Petro de Ossa, Fratri Domini Papæ,
Domino Arnaldo Tirandi, Domini Papæ Nepoti,
Domino Bernardo Jordani, Domino Insulæ,
Domino Petro de Viâ, Domini Papæ Nepoti,

De Hominibus levandis contra Scotos.

A.D.1318. An.12. E.2. Scot.12. E.2. m.10.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, salutem.

Dùm Dampna innumera, Strages, & Incendia, quæ Scoti, Inimici & Rebelles nostri, non solùm in Marchiâ Scotiæ, set etiam infra Regnum nostrum, usque in Comitatu Eborum, hactenus, pluribus vicibus, multipliciter perpetrârunt, in mente revolvimus, anxietati gravi ex hiis internis perforamur.

Cùm itaque, pro salvatione populi nostri, & defensione ejusdem contra hostiles aggressus dictorum Inimicorum nostrorum, in præsenti seisona hiemali, in partibus Borialibus moram facere proponamus;

Nos, de vestrâ fidelitate probatâ plenariè confidentes, assignavimus vos ad levandum per vos, cum ad hoc vacare poteritis, & per alios, de quibus plenam fiduciam habeatis, cùm vacare non poteritis; omnes & singulos Homines & Tenentes vestros, citra Trentam, in quibuscumque Comitatibus existant, tàm infra libertates, quàm extra, inter ætates viginti & sexaginta annorum; & ad supervidendum quòd Homines & Tenentes vestri prædicti, tàm Equites, quàm Pedites, Armis competentibus muniantur.

Et quod Pedites illi in Vintenis & Centenis, ipsique, & dicti Equites in Constabulariâ modo debito ponantur; & quòd prompti sint & parati ad proficiscendum nobiscum, in Comitivâ vestrâ, infra Triduum, a tempore præmunitionis, per nos super hoc faciendæ, contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, si dictum Regnum nostrum ingrediantur, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendum; & ad puniendum omnes illos, quos de Hominibus & Tenentibus vestris prædictis, in hâc parte, Contrarios inveneritis & Rebelles. A.D.1318.

Et ideò vobis mandamus, quòd ad præmissa omnia & singula, in formâ prædictâ, facienda, aliis prætermissis, modis omnibus intendatis: &, cùm vacare non poteritis, per alios, de quibus plenam fiduciam habeatis, fieri faciatis; ita quod vos indè debeamus meritò commendare.

Damus autem, tenore præsentium, in mandatis, omnibus & singulis Hominibus & Tenentibus vestris prædictis, ut vobis, & aliis, quos per vestras patentes literas ad hoc deputaveritis loco vestri, in præmissis sint intendentes & respondentes:

Præcipientes omnibus & singulis Vicecomitibus, Ballivis, Ministris, & Fidelibus nostris, tàm infra libertates, quàm extra, quod vobis & aliis, sic per vos ad hæc deputandis, in eisdem assistant, consulendo & auxiliando, cum super hoc, ex parte nostrâ, fuerint requisiti.

In cujus, &c. usque ad Festum Sanctæ Trinitatis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Eborum decimo sexto die Decembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Thomæ Comiti Lancastriæ,
Johanni de Moubray,
Willielmo de Ros,
Thomæ Wake,
Petro de Malo Lacu,
Willielmo Latimer,
Waltero de Faucumbergh,
Nicholao de Mennill,
Johanni de Malebys,
Gilberto de Ayton,
Radulpho de Bulmere,
Ranulpho de Nevill,
Marmeduco de Twenge,
Herberto de Sancto Quintino,
Johanni de Sutton,
Rogero de Somervill,

Waltero

A.D. 1318. Edw. 2.

Waltero de Taye,	*Willielmo Clarel,*
Roberto Tubolf,	*Adæ de Swylington,*
Roberto le Conestable,	*Ricardo de Goldusburgh,*
Roberto le Colemle,	*Mangerio le Vavasour,*
Thomæ le Colemle,	*Ricardo de Bernynghem,*
Johanni de Eure,	*Henrico Filio Hugonis,*
Gerardo Salvayn,	*Johanni de Thornhull,*
Simoni Bard,	*Roberto Hastank,*
Ricardo Walleys,	*Roberto de Rither,*
Thome de Furnvall,	*Johanni Deyvill,*
Willielmo Filio Willielmi,	*Willielmo de Wyvill,*
Thomæ de Burgo,	*Johanni de Barton de Fritton,*
Nicholao de Stapelton,	*Johanni de Heselarton,*
Edwardo Hasteings,	

Et, sub eâdem formâ, scribitur subscriptis; videlicet,

Archiepiscopo Eborum,
Episcopo Dunolmiæ,
Abbati de Whiteby,
Priori de Gisburn,
Priori de Kirkham,
Abbati de Rievall,
Abbati de Biland,
Priori de Newburgh.
Priori de Malton,
Priori de Brydlington,
Abbati Beatæ Mariæ Eborum,
Abbati de Seleby,
Abbati de Fontibus,
Abbati de Jeronall,
Abbati de Salleye,
Priori de Sancto Oswaldo,
Priori de Bolton. in Craven.
Dominæ de Nevill de Farneby.

Sub istâ tamen formâ scribitur Episcopis, & religiosis, assignavimus vos ad levandum per alios, de quibus plenam fiduciam habeatis, omnes & singulos, &c.

Item Abbatibus, & Prioribus, cum eâdem clausulâ; ita, &c.

Quódque expeditio Negotii prædicti, per vestri defectum, dilationem non capiat aliqualem, per quod ad vos graviter capere debeamus ex hâc causâ.

Damus autem, &c.

Pro A. Dublinensi, & W. Cassalensi Archiepiscopis, de absentia, a Romana Curia, excusanda.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ipsorum Excusationes gratiosè ac favorabiliter fore speramus in vestræ Sanctitatis præsentiâ admittendas, qui non voluntariè, seu excogitatis fictivis, verùm etiam per urgentem necessitatem & impotentiam se excusant.

Cùm itaque, Venerabiles Patres, A. Dublinensis, Justitiarius noster Hiberniæ, &, W. Cassalensis, Cancellarius noster Terræ illius, Archiepiscopi (per vos iu dictis Dignitatibus creati) commune servitium suum, in vestrâ Sacrâ Curiâ debitum, Terminis, eis super hoc statutis, solvere nequiverunt:

Tùm pro eo, quòd Terra nostra Hiberniæ, ante creationem dictorum Archiepiscoporum, & postmodum continuè de Guerrâ fuit, ac Temporalia, & alia Bona, Archiepiscoporum ipsorum in Terrâ illâ multipliciter devastantur; ita quòd ipsi, de Terris illis, pro se & Familiâ suâ, vitæ Alimenta vix percipere potuerunt:

Tùm etiam pro eo, quòd Mare Hibernicum adeo periculosum est, & tempestuosum, tempore Yemali, quòd vix audeat aliquis in dictum Mare, durante dicto tempore, Navim conscendere; quod veraciter sentimus, cùm de arduis Negotiis, nos iu Terrâ illâ in præsentiarum contingentibus, scire certitudinem aliquam non valemus, A.D. 1318.

Vestræ Sanctitatis Clementiam affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatis Archiepiscopis, super dilatione solutionis Servitii prænotati, ex causis prædictis, dignemini, nostris precibus, excusatos habere; & solutionem dicti Servitii, usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum, prorogare; processus quoscunque, contra eos hiis occasionibus habitos, interim suspendentes.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum vicesimo die Decembris.

A.D. 1318. Edw. 2. A.D. 1318. Edw. 2.

Ad Cardinales, pro dictis Archiepiscopis excusandis.

A.D. 1318. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 13. d.

VEnerabilium in Christo Patrum, Dominorum, Dei gratiâ, Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ Cardinalium Cœtui venerando, Rex, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Illorum Negotia debet, non immeritò, Regalis providentia cum efficaciâ promovere, qui se in Obsequiis Regiis reddunt eum efficacia utiles & fideles.

Cum itaque Venerabiles Patres, *&c. usque ibi* Qui per Sanctissimum Patrem, Dominum Summum Pontificem, in dictis dignitatibus sunt creati, comune Servitium suum, in Curiâ Romanâ debitum, terminis super hoc statutis, *&c. usque ibi* non valemus,

Nos, de Paternitatum vestrarum expertâ Benivolentiâ pleniùs Confidentes, Devotionem vestram affectuosis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus erga dictum Dominum Summum Pontificem (cui super hoc preces dirigimus speciales) ut præfatos Archiepiscopos, super dilatione solutionis Servitii prænotati, quod vos in parte contingit, ut intelleximus, ex causis prædictis, dignetur, nostris precibus, excusatos habere; & ut solutio dicti Servitii, usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum, prorogetur: & processus quicunque contra eos, hiis occasionibus, interim suspendantur; apponere velitis Consilium efficax, & Juvamen; & ad hoc, quatenus ad vos attinet, amore nostri consentire. A.D. 1319.

Dat. apud Eborum, 20. die Decembris.

De Torneantibus Arestandis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 16. d.

REX Vicecomiti Buckinghamiæ & Bedfordiæ, salutem.

Cùm pluries, per singulos Comitatus Regni nostri, fecerimus publicè proclamari & firmiter inhiberi, ne Quis, cujuscumque statûs seu conditionis existeret, sub Forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere posset, Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, aut aliqua alia facta Armorum, infra Regnum nostrum, nisi pro Expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, excercere præsumeret, sine nostrâ Licentiâ speciali:

Ac postmodùm, dato nobis intelligi quòd plures, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, diversa facta Armorum excercuerunt; taliter, in nostri contemptum, facere minùs verentes, pro eo forsitan quod non fuit certa Pœna imposita in præmissis;

Per dictos Comitatus publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter fecerimus inhiberi, ne Quis, cujuscumque statûs seu conditionis existeret, sub Pœnâ Prisonæ Unius Anni, & gravis Redemptionis tunc ab eadem, Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, aut aliqua alia facta Armorum alicubi, infra dictum Regnum nostrum, nisi pro expeditione Guerræ nostræ prædictæ, excercere præsumeret, sine nostrâ Licentiâ speciali:

Ac jam intellexerimus quòd plures eo nichilominus diversa facta Armorum excercuerunt, & indies excercent, in nostri Contemptum manifestum; undè non immeritò conturbamur. A.D. 1319.

Nos, hujusmodi Contemptum nolentes ulteriùs dissimulare, tibi præcipimus, sub forisfactura omnium, quæ nobis forisfacere poteris, firmiter Injungentes, quod Omnes & Singulos, qui aliqua facta Armorum, post dictas Proclamationes & Inhibitiones, infra Ballivam tuam excercuerunt, vel ex nunc excercuerint sine Licentiâ nostrâ speciali, sine dilatione Arestes, & in Prisonâ nostrâ salvò custodiri facias; donec aliud inde a nobis habueris in Mandatis, sumpto ad hoc, si necesse fuerit, sufficienti posse Comitatûs tui.

Et de eo, quod indè feceris, nec non de nominibus eorum, quos sic arestaveris, nos sub sigillo tuo, distinctè & apertè, per Vices reddas certiores; & hoc, sicut te ipsum indempnem servare volueris, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Beverlacum, primo die Januarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur singulis Vicecomitibus per Angliam.

De

A.D. 1319. Edw. 2. A.D. 1319. Edw. 2.

De assignatis, ad Torneantes apud Dunstaple arestandum.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 1. m. 7.

REX, Vicecomitibus & omnibus Ballivis, Ministris, & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm pluries, per singulos Comitatus Regni nostri, fecerimus publicè proclamari, & firmiter inhiberi, nè Quis, cujuscúmque statûs seu conditionis existeret, sub Forisfacturâ omnium quæ Nobis forisfacere posset, Torneare, *&c. prout supra usque hac verba, viz.*

Nos, volentes hujusmodi contemptum punire, juxta formam Proclamationum nostrarum, indè factarum, assignavimus, dilectos Servientes nostros ad Arma, Johannem de Enefeld, & Simonem de Frisbenade, ad omnes & singulos, ad Turneandum, Burdeandum, Justas faciendum, Aventuras quærendum, seu aliqua alia facta Armorum excercendum, apud dictam Villam de Dunstaple seu alibi, infra Regnum nostrum, Conventuros, Arestandos, & Vicecomitibus nostris, in quorum Ballivis ipsos Arestari contigerit, committendos, in Prisonis nostris custodiendos, quousque aliud indè duxerimus Ordinandum. A.D. 1319.

Et ideò vobis Omnibus & singulis Mandamus, firmiter Injungentes, quòd præfatis, Johanni & Simoni, & eorum cuilibet, in præmissis, Omnibus & singulis, sitis Intendentes, Consulentes, & Auxiliantes; quotiens & quando per ipsos, vel eorum alterum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti:

Et hoc, sicut Nos & Honorem nostrum diligitis, & vos ipsos Indempnes servare volueritis, modis omnibus, faciatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Beverlacum, 1. die Januarii.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, de Credentia.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dilectos & fideles nostros, Venerabilem in Christo Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Herefordensem Episcopum, Fratrem Robertum de Wyrsop, Ordinis Sancti Augustini, Sacræ Theologiæ Doctorem, Johannem de Benstede, & Johannem de Nevill, Milites, pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus (vestræ Beatitudini per, Episcopum, Fratrem, & Milites, prædictos, Tres, vel Duos eorum, ex parte nostrâ feriosius exponendis) ad vestræ Sanctitatis præsentiam duximus destinandos: A.D. 1319.

Humiliter supplicantes quatinus, Episcopo, Fratri, & Militibus, memoratis, Tribus, & Duobus eorum, in hiis, quæ vestræ Clementiæ, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, dignemini Fidem indubiam adhibere, & ipsos super exponendis, & requirendis, ex parte nostrâ, gratiosius exaudire.

Conservet &c.

Dat. apud Beverlacum, primo die Januarii.

De quibusdam Secretis, per Hugonem le Despenser, exponendis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam Negotia, dilecto & fideli nostro, Hugoni le Despenser Seniori, quem, unà cum aliis Fidelibus nostris, ad vestræ Sanctitatis præsentiam destinamus, injunximus vestræ Beatitudini, ex parte nostrâ, secretiùs exponenda:

Humiliter supplicantes quatinus eidem Hugoni, in hiis, quæ vestræ Clementiæ, nomine nostro, exposuerit vivâ voce, dignemini Fidem indubiam adhibere. A.D. 1319.

Dat. apud Beverlacum, primo die Januarii.

De

De Credentia, ad Cardinales.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10.

Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, amico suo kariffimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm nos, dilectos & fideles nostros, Venerabilem Patrem Dominum A. Dei gratiâ, Herefordensem Episcopum, *&c. prout supra, ad Papam, usque hæc verba; viz.*

Et, ut ea votivo effectui mancipentur, versus præfatum Summum Pontificem interponere efficaciter partes vestras; pro quo vobis ad grates teneri volumus speciales. A.D. 1319.

Dat. apud Berverlacum, primo die Januarii.

Consimiles Litteræ diriguntur omnibus Cardinalibus.

De Fulminatione contra Scotos nec revocanda, nec mitiganda.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. dor.

Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, amico suo cariffimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Audivimus quòd Scoti, Inimici & Rebelles nostri, versus Sanctam Romanam Curiam memoratam, quosdam miserunt, vel in eâdem Curiâ habent, pro absolutione à sententiâ, auctoritate Curiæ prædictæ (per vos & Collegam vestrum) contra ipsos nuper latâ, si poterunt, optinendâ, vel pro ipsâ revocandâ, seu mitigandâ.

Cùm itaque dicti Inimici nostri, & præfatæ Ecclesiæ Rebelles, post publicationem Sententiæ prædictæ, eidem non parentes, infra Regnum nostrum, Mala quamplurima perpetraverint, cujus prætextu, non beneficio Absolutionis, vel Mitigationis Sententiæ prædictæ recreari, set aggravatione ejusdem meruerunt potius suffocari:

Paternitatem vestram reverendam omni affectione, quâ possumus, Deprecamur quatinus, pro repulsione sic instantium pro dictis Inimicis, velitis erga Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem, & alios, juxta discretionem vestram, instare, prout pro vestro ac nostro honore noveritis expedire. A.D. 1319.

Nos enim, Dilectos & Fideles nostros, Venerabilem Patrem, A. Herefordensem Episcopum, & Hugonem le Despenser Seniorem, ac alios Nuncios nostros solempnes, ad dictam Curiam in brevi missuri sumus, qui dictum Sanctum Patrem, & vos, ac alios Amicos nostros ibidem, de dictis Negotiis, & aliis, nos tangentibus, plenius informabunt.

Dat. apud Eborum, 9. die Januarii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino A. Albanensi Episcopo,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, } Diaconis Cardinalibus.
Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. de Columpna,

De Litteris, ad Scotos interceptis, Papæ transmissis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quasdam Litteras, per quosdam, in vestrâ Sacrâ Curiâ commorantes, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, postquam ipsi Sententiâ Excommunicationis, auctoritate vestrâ, in ipsos latâ, fuerant involuti, missas (Quæ, una cum Latore earumdem ad nos casualiter devenerunt) vestræ Sanctitati, per, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Nevill, Militem, duximus transmittendas: A.D. 1319.

Ut, Litteris illis inspectis, & hiis, quæ in eis continentur, ponderatis, ulteriùs fieri jubeatis contra sic scribentes, & Inimicis nostris, ac Sanctitatis vestræ Rebellibus, in eorum rebellione faventes, quod vestræ beatitudini, pro vestro, & Ecclesiæ Romanæ, ac nostro bonore, fore noveritis faciendum.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

Ad

Ad Cardinales, de Literis praedictis.

A.D. 1319. *An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. d.*

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, & Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quasdam Litteras, per quosdam, in Curiâ Romanâ commorantes, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, *&c. prout supra, mutatis competenter mutandis, usque hæc verba; viz.*

Paternitatem vestram Requirimus & Rogamus quatinus, ut sic scribentes & faventes, juxta eorum demerita, puniantur, velitis erga dictum Dominum Summum Pontificem, cum omni efficacia, interponere partes vestras. A.D. 1319.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali,
Magistro Petro Fabri, Domini Summi Pontificis Notario.

Pro Sororibus, de Ordine Prædicatorum de Langele.

A.D. 1319. *An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.*

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, illius instinctu Spiritûs, qui ubi vult, & quando vult, & in quo vult spirat desideria, desideravimus Domum quandam, pro Congregatione Sororum, de Ordine Prædicatorum, ad honorem ejus, qui nonnunquam jocundatur in devoto Fœmineo sexu, infra Regnum nostrum, vestrâ interveniente auctoritate, fundare:

Et Elemosinas, quas pro salute animarum Antecessorum, & Successorum nostrorum, & nostrâ, Fratribus dicti Ordinis, apud locum qui dicitur Langeleye, Lincolniensi Diocese (per nos eisdem collatum, &, per, felicis recordationis, Clementem, nuper Papam Quintum, Prædecessorem vestrum, ipsis & eorum Ordini confirmatum) commorantibus, singulis annis temporaliter conferimus, una cum loco illo de Langeleye, in usum dictarum Sororum perpetuâ commutatione transferre;

Super quo mentis nostræ affectum alias Sanctitati vestræ nos aperuisse meminimus, vosque, ut Translationi hujusmodi faciendæ auctoritatem præberetis, precum instantiâ requisisse. A.D. 1319.

Verùm, quia preces nostræ (fortassis ut probetis si Spiritus ille sit ex Deo) hucusque manent sub gratiæ exspectatione suspensæ,

Clementiam vestram nostris pulsamus precibus iteratis, quatinus dictum cordis nostri desiderium optato effectui mancipare dignemini; &, Dilectos nobis in Christo Fratres, Richardum de Burton, & Andream de Aslakeby, dicti Ordinis Professores, qui in prosecutione memorati negotii vos pleniùs informabunt, vestra, si placet, Beatitudo suscipiat, nostri contemplatione, propensiùs commendatos.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

De Negotio, Canonizationis Thomæ de Cantilupo, adimplendo.

A.D. 1319. *An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.*

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Æstuantibus desideramus affectibus, illam pretiosam Margaritam, Sanctæ memoriæ, Thomam, scilicet, dictum de Cantilupo, quondam Ecclesiæ Herefordensis Antistitem, in corde Terræ, tanquam Lucernam sub Modio absconsam, adhuc existentem, super Candelabrum, ut Lumen fidelibus majus præstet, ad fidei Catholicæ augmentationem, plebis, tàm Angliæ, quàm Walliæ, Nationum (in quarum confinibus corpus ipsius requiescit) devotionem Majorem, nostris temporibus collocari. A.D. 1319.

Vestræ igitur Sanctitati humilimis Precibus Supplicamus, quatinus in negotio Canonizationis præfati Thomæ, per, Dilectos & Fideles nostros, Venerabilem Patrem, Dominum A. dictæ Ecclesiæ Antistitem, Fratrem Robertum

A. D. 1319. Edw. 2. tum de Wirsop, Sacræ Theologiæ Doctorem, Johannem de Benstede, & Johannem de Nevill, Milites, Nuncios nostros ad vestram præsentiam destinatos, Tres, vel Duos eorum (post expositionem negotiorum nostrorum) vestræ Benignitati exponendo, dignemini, nostris precibus, gratiosum auditum præbere, & Negotium illud, juxta nostri desiderium, effectualiter adimplere. A. D. 1319. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 17. die Januarii.

Pro finali expeditione, sæpefatæ Canonizationis, ad Cardinales.

A. D. 1319. *An. 12. E. 2.* *Rom. & Fr. 12. E. 2. m 9.* Venerabili in Christo Patri, Domino N. Dei gratiâ, Ostiensi & Velletrensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm inter cætera,

Dilectis & Fidelibus nostris, Venerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Herefordensi Episcopo, Fratri Roberto de Wirkesop, Ordinis Sancti Augustini, Sacræ Theologiæ Doctori, Johanni de Benstede, & Johanni de Nevill, Militibus (pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus, Domino Summo Pontifici destinatis) per nos injuncta,

Quædam, Canonizationem, Sanctæ memoriæ, Thomæ, dicti de Cantilupo, quondam Ecclesiæ Herefordensis Antistitis, tangentia, præfatis, Episcopo, Fratri, & Militibus, Injunxerimus promovenda;

Paternitatem vestram affectuosis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus in hiis, quæ iidem, Episcopus, Frater, & Milites, Tres, vel Duo eorum, super Canonizatione prædictâ, quæ multùm insidet nobis cordi, vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, velitis Fidem indubiam adhibere; &, ut Negotium illud ad Finalem & optatam expeditionem deducatur, nostris precibus, effectualiter interponere partes vestras. A. D. 1319.

Dat. apud Eborum, 17. die Januarii.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino B. Tusculano,
Domino G. Sabinensi,
Domino G. Penestrensi,
Domino B. Portuensi & Sanctæ Rufinæ,
} Episcopis Cardinalibus.

Domino N. tituli Sancti Eusebii,
Domino V. tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino J. Sancti Georgii ad velum aureum,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
} Diaconis Cardinalibus.

De Orando pro Rege.

A. D. 1319. *An. 12. E. 2.* *Claus. 12. E. 2. m. 15. d.* REX, Religiosis Viris, & in Christo sibi Dilectis, Ministro Generali, ac cæteris Ministris Provincialibus, Gardianis, Custodibus, & aliis Diffinitoribus Capituli Generalis Fratrum de ordine Minorum, apud Marsill. in proximò conventuris, salutem.

Dùm conditionem Humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni Creaturæ, tàm sublimi, quàm humili, prætereuntibus suo cursu diebus, præsentis vitæ finis apropiat, & præsentia, quasi subitò, irruunt ad non esse, tantummodò in Omnipotentis Dei misericordiâ, *&c. prout de A. 10. dat. 4. Apr.* A. D. 1319.

Dat. apud Eborum, 27. die Januarii.

De Protectione, pro Hugone le Despenser.

A. D. 1319. *An. 12. E. 2.* *Ex Schedula in Tur.* EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, Omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos præsentes Litteræ pervenerint, salutem. A. D. 1319.

Sciatis quod suscepimus in Protectionem

A.D. 1319. Edw. 2. nem & Defensionem nostram, dilectum & fidelem nostrum, Hugonem le Despenser Seniorem (qui in obsequium nostrum, per Præceptum nostrum, profecturus est ad partes transmarinas) Homines, Terras, Res, Redditus, & omnes Possessiones suas.

Et ideò vobis mandamus quòd ipsum Hugonem, Homines, Terras, Res, Redditus, & omnes Possessiones suas Manuteneatis, Protegatis, & Defendatis; non inferentes eis, vel inferri permittentes Injuriam, Molestiam Dampnum, aut Gravamen: Et, si quid Eis forisfactum fuerit, id Eis sine dilatione faciatis emendari.

In cujus testimonium has Litteras nostras fieri fecimus Patentes, usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Volumus etiam quod idem Hugo interim sit quietus de omnibus Placitis & Querelis:

Exceptis Placitis de Dote, Unde nichil habet, & Quare Impedit; & Assisis novæ Disseisinæ, & ultimæ Præsentationis; & exceptis Loquelis, quas coram Justiciariis nostris Itinerantibus, si in Itineribus suis summoneri contigerit. A.D. 1319. Edw. 2.

Præsentibus minime valituris, si contingat ipsum Hugonem iter illud non arripere, vel postquam, citra Terminum illum, in Angliam redierit a partibus supradictis.

Teste me ipso apud Eborum, primo die Februarii, Anno Regni nostri duodecimo.

Dorf.

Carta Edwardi Regis Domino Spencer, existenti in partibus transmarinis.

Super Prioratu de Pritlewell, ad Serenationem Conscientiæ Papalis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ut nostrum prodeat de vultu Dei judicium, ipsius sequendo vistigia, qui ad hoc venit in Mundum, ut veritati Testimonium perhiberet, ad supplicationem, dilecti nobis in Christo, Fratris Jacobi de Cusancia, Prioris Prioratûs de Priterwell, Ordinis Cluniacensis, Londonensi Diocese, qui est de Advocatione nostrâ, subscripta vestræ Clementiæ duximus intimanda.

Nuper siquidem, motâ lite inter Fratrem Willielmum de Anervaz, & præfatum Jacobum, dicti Ordinis Commonachos, super Prioratu prædicto, & aliquamdiu ventilatâ; tandem dictus Frater Willielmus, coram Nobis & Concilio nostro apud Notingham personaliter constitutus, omni juri, si quod ei competebat in Prioratu illo, seu quoquo modo competere posset, purè, spontè, & absolutè Renunciavit:

Insuper quædam Rescripta Apostolica, super quibusdam Appellationibus, ad quosdam Judices per ipsum impetrata, ut dicebatur, ibidem tunc in præsentiâ nostrâ, Religioso Viro, Fratri Johanni, Priori de Lewes, Superiori suo, tradidit; illis, & eorum usui, purè & expressè Renunciando. A.D. 1319.

Per quod dictum Jacobum, tanquam Priorem dictæ Domûs acceptavimus, & Temporalia ejusdem Prioratûs, prout moris est in Regno nostro, quæ ei priùs restituimus, & quæ, occasione dissensionis, inter ipsos commotæ, in manum nostram capta fuerunt, eidem Jacobo mandavimus liberari:

Ad serenationem itaque conscientiæ vestræ hæc vestræ Sanctitati insinuare curavimus, si fortè, ad suggestionem dicti Willielmi, tacitâ veritate, Litem, per prædictam Redditionem, & Renunciationem Rescriptorum prædictorum, sopitam, iterùm suscitari contingat, ac innocentis simplicitatem temerè fatigari.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, tertio die Februarii.

Super arduis Negotiis, inter Regem, & Papam; ac Nunciis hinc inde transmissis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Rediens ad nos, Religiosus Vir, & Nobis in Christo Dilectus, Frater Nicholaus de Wysebech, de Ordine Prædicatorum, A.D. 1319.

Cum

A.D. 1319. Edw. 2.

Cum Litteris vestræ Beatitudinis de Credentiâ, nobis directis, super quibusdam arduis, nos tangentibus; in quibus Apostolicæ providentiæ deliberationem, per Fratrem Nicholaum prædictum, ad vos ex hac causâ destinatum, nobis emitti supplicavimus,

Plura, per vos sibi injuncta, nobis exponenda, ut asseruit, vivâ voce, detexit; quæ per eundem in præsentiâ, Venerabilium in Christo Patrum, Dominorum, Dei gratiâ, J. Eliensis, Cancellarii nostri, J. Norwicensis, & R. Sarum, Episcoporum, in scriptis fecimus redigi, & sigillis eorumdem Episcoporum sigillari.

Verùm, Pater pie, quia ad tam ardua, hactenus inaudita, impetuosam manum extendere non deceret, pro eisdem, vestræ Mansuetudini ostendenda & exponenda, Dilectos & Fideles nostros, Venerabilem in Christo Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Herefordensem Episcopum, & Magistros, Robertum de Worth, Subdecanum Ecclesiæ Cathedralis beatæ Mariæ Sarum, & Simonem de Claxeby, Rectorem Ecclesiæ de Masfyngham, Norwicensis Diocesis, ad vestræ Sanctitatis præsentiam duximus destinandos;

Humiliter supplicantes quatinus Episcopum Herefordensem, & Clericos prædictos, & duos eorum, super præmissis dignemini benignè audire, & eis, ac duobus eorum, super eisdem fidem indubiam adhibere;

Quid etiam indè fieri decrevit vestra Beatitudo, nobis per Episcopum Herefordensem, & Clericos præfatos, vel eorum aliquem, ac Litteras Apostolatûs vestri Bullatas, cum celeritate commodâ rescribere, & plenè demandare.

Ad hæc, Pater Sanctissime, moram Fratris Nicholai prænotati pro aliquibus, dicta Negotia contingentibus, in Angliâ interim contrahendam, molestam non ferat, quæsumus, vestra Clementia quàm beata.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 6. die Februarii.

Ad Episcopum Sabinensem, de Credentia.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sabinensi Episcopo, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quædam negotia injunximus, dilectis & fidelibus nostris, Venerabili in Christo Patri, A. Herefordensi Episcopo, & Magistris, Roberto de Worth, Subdecano Ecclesiæ Cathedralis beatæ Mariæ Sarum, & Simoni de Claxeby Rectori Ecclesiæ de Masfyngham, Norwicensis Diocesis, vobis ex parte nostrâ seriosiùs exponenda.

Quocirca Paternitatem vestram reverendam affectuose Requirimus & Rogamus, quatinus in hiis, quæ præfati, Episcopus & Clerici, vel duo eorum, vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere.

Dat. ut supra.

De finali Responsione, super prædictis Negotiis, a Papa impetranda.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid.

REX, Venerabili in Christo Patri, A. eadem gratiâ, Herefordensi Episcopo, salutem.

Quia ardua negotia, nos contingentia, per vos, &, dilectos Clericos nostros, Magistros, Robertum de Worth Subdecanum Ecclesiæ beatæ Mariæ Sarum, & Simonem de Claxeby Rectorem Ecclesiæ de Masfyngham, Domino Summo Pontifici ostendenda, & exponenda, eisdem, Roberto & Simoni, injunximus vobis pleniùs exponenda.

Quocirca vobis Mandamus, firmiter Injungentes, quatinus, recepta informatione, per dictos Clericos nostros de præmissis vobis faciendâ, ulterius in eisdem tàm circumspectè & providè laboretis, quòd diligentiam vestram & circumspectionem (de quibus ad plenum confidimus) debeamus meritò commendare; à Curiâ Romanâ nullo modo recedentes, quousque, super dictis Negotiis, a dicto Domino Summo Pontifice habueritis responsionem finalem.

Teste ut supra.

De

A.D. 1319. Edw. 2. A.D. 1319. Edw. 2.

De Maritagio inter Thomam Filium Comitis Warrenæ & Filiam Rogeri de Mortuo Mari.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Qualiter Dissensiones & Discordiæ, inter Magnates & Proceres suscitatæ, ex quibus Regni perturbatio poterit formidari, melius pacificari valeant perpetuis temporibus & sedari, Regiæ Solicitudini, non immeritò, convenit providere.

Cùm igitur, inter Guidonem de Bello Campo, nuper Comitem Warenæ defunctum, &, Nobilem Virum, Rogerum de Mortuo Mari, Dominum de Wygemor, occasione quarumdam Terrarum suarum, in partibus Marchiæ Walliæ, diversæ Contentiones & Discordiæ, in terrorem Populi nostri partium earumdem, pluries hucusque suscitatæ fuerint, & exortæ:

Nos, Contentiones & Contumelias hujusmodi exnunc ad perpetuam Concordiam adducere cupientes, ordinavimus, de Concilio nostro, quòd inter Thomam, Filium & Hæredem prædicti Comitis, adhuc infra ætatem, & in Custodiâ nostrâ existentem, & unam de Filiabus prædicti Rogeri Matrimonium contrahatur. A.D. 1319.

Verùm quia, sine Dispensatione Sedis Apostolicæ, eo quod in quarto & tertio gradu prohibito se contingunt, Matrimonium inter eos non poterit celebrari,

Vestræ Sanctitatis Clementiam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus, ut dictus Thomas cum unâ de Filiabus prædicti Rogeri, impedimento prædicto non obstante, Matrimoniali Vinculo valeat copulari, de vestræ potestatis plenitudine gratiose dignemini dispensare; super isto verò Negotio, venerabilis Pater, A. Herefordensis Episcopus, vestram Benivolentiam novit pleniùs informare; quem, nostris precibus, super hoc quæsumus exaudire.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum septimo die Februarii.

De Summonitione Exercitus, non interveniente assensu Procerum, in Hibernia revocanda.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 14.

REX, Venerabili in Christo Patri, A. eâdem gratiâ, Dublinensi Archiepiscopo, Justiciario suo Hiberniæ, salutem.

Datum est nobis intelligi quòd vos, non interveniente communi assensu Procerum Terræ prædictæ, summonitionem Exercitûs ejusdem Terræ, dilecto & fideli nostro, Ricardo de Burgo, Comiti Ultoniæ, pro Terrâ Ultoniæ, concessistis; undè plurimum admiramur.

Et quia hujusmodi Concessio, & Servitium, si procederent, in nostri præjudicium redundarent, & corda dictorum Procerum, hujusmodi Summonitioni non consentientium, a nostris obsequiis, quod nollemus, forsitan elongarent:

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd, si hujusmodi Summonitionem fieri fecistis, tunc eam faciatis, sine dilatione aliquâ revocari. A.D. 1319.

Teste Rege apud Eborum nono die Februarii.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est, Venerabili Patri, W. Archiepiscopo Cassalensi, Cancellario Hiberniæ, quòd, si hujusmodi Summonitionem, per brevia, sub Sigillo Regis, fieri fecit, tunc eam faciat, per brevia, de eodem Sigillo, sine dilatione aliquâ revocari.

Teste ut suprà.

Per ipsum Regem.

A. D. 1319. Edw. 2. Rebellium, communicare non volumus ullo modo:

Speramus etiam quòd, redeuntibus ad pacem nostram aliquibus de dictis Inimicis, personis gravibus, alii in se dividentur, & graviùs turbabuntur, sicque ad Ecclesiæ Sanctæ, & nostram Obedientiam faciliùs revertentur;

Sanctitati vestræ humiliter supplicamus quatinus tractandi, per nos, & fideles nostros, ac componendi cum illis de Scotiâ, qui hactenus contra nos in Rebellione perstiterunt, super præmissis, dictâ Excommunicationis sententiâ non obstante, licentiam nobis concedere dignemini, Litterasque vestræ Beatitudinis Bullatas inde nobis, per, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Nevill Militem, cum festinatione commodâ, si libeat, destinare. A. D. 1319. Edw. 2.

Conservet, &c.

Teste Rege apud Eborum octavo die Martii.

Litera Obligatoria super Pecunia mutuata, infallibiliter Papæ restituenda.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 18.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Noveritis nos, per manus Thesaurarii & Camerariorum de Scaccario nostro, recepisse, & habuisse a venerabili Patre J. Lincolniensi Episcopo,

Nomine Sanctissimi in Christo Patris, J. Divinâ Providentiâ, Papæ vicesimi secundi, & Ecclesiæ Romanæ, ex causâ mutui, solvente,

Triginta & septem Libras, decem & novem solidos, & novem Denarios; videlicet, vicesimo quarto die Februarii proximò præterito, de decimâ sexannali per, felicis recordationis, Clementem, nuper Papam Quintum, pro subsidio Passagii generalis, per universas Mundi partes impositas, in Concilio Viennæ, in Diocese Lincolniensi, per manus, dilecti nobis in Christo, Prioris Sanctæ Katerinæ extra Lincolniam, ante hæc tempora Collectos:

Quos quidem triginta & septem Libras, decem & novem solidos, & novem Denarios, restituere & solvere tenemur infallibiliter Romano Pontifici, seu cui, vel quibus ipse mandaverit, infra Quinquennium, a quarto Kalend. Aprilis, anno Regni nostri decimo, numerandum: A. D. 1319.

Quam solutionem facere Romano Pontifici, vel cui, seu quibus ipse mandaverit, infra terminum prædictum, absque diminutione qualibet, solempniter & bonâ fide promittimus; &, ad id faciendum, hiis nostris Literis Patentibus nos, & Hæredes nostros firmiter obligamus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo die Martii.

Per Billam de recepta.

Consimilis Obligatio eidem Papæ, pro Pecunia mutuata.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 18.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Noveritis nos, per manus Thesaurarii & Camerariorum de Scaccario nostro, recepisse & habuisse a venerabili Patre J. Karliolensi Episcopo,

Nomine Sanctissimi in Christo Patris, J. Divinâ Providentiâ, Papæ vicesimi secundi, & Ecclesiæ Romanæ, ex causâ mutui, solvente, A. D. 1319.

Triginta & sex Solidos, portionem Ecclesiæ de Wygeton contingente; videlicet, vicesimo tertio die Junii, anno Regni nostri undecimo, de Decimâ sexannali, *&c. prout supra mutatis competenter mutandis.*

Ad Robertum Comitem, ne Scoti in Flandria receptentur, aut inde quomodolibet confortentur.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2 m. 8.

REX, Nobili Viro, Domino Roberto, Comiti Flandriæ, Amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum. A. D. 1319.

Quantâ perversitatis audaciâ Robertus Brus, suorumque Complicum & Fautorum,

A. D. 1319. Edw. 2. torum, Inimicorum nostrorum de Scotiâ, contra, claræ memoriæ, Dominum Edwardum, Regem Angliæ, Genitorem nostrum, spreto homagii & fidelitatis suæ Sacramento, seditiosa & elata Rebellio insurrexit:

Et quæ, & quanta, tàm ejusdem Genitoris, quàm nostris, etiam temporibus, non solùm in Terrâ nostrâ Scotiæ, set etiam in Regno nostro Angliæ, iidem Inimici, per hostiles & repentinos aggressus, Homicidia, Sacrilegia, Deprædationes, Incendia, & horrendas Devastationes hactenus feritate barbaricâ perpettârunt, & adhuc obstinatis animis satagunt perpetrare:

Ad roborandum suæ iniquitatis devium mendicata undique circumpositarum Nationum suffragia callidè exquirentes; vestra, ut credimus, circumspectio non ignorat, cum sit nbilibet publicè divulgatum.

Cùm itaque quamplures, de dictis Inimicis nostris (sicut nobis frequentibus fidedignorum assertionibus est relatum) infra Dominium & Potestatem vestram per vestros Subditos receptentur, & fuerunt hactenus receptati: & exinde habuerint Subsidia de Hominibus ad Arma, Victualibus, & etiam Armaturis: & quamplures etiam, de eisdem Subditis vestris, Victualia, Armaturas, & diversas res alias, ad ipsos per Mare adduxerint, & adhuc adduci faciant sæpius hiis diebus; ad ipsos in suâ malitiâ confortandos, & etiam roborandos.

Nos, inter nos & vos, & nostros & vestros subditos desiderantes ex intimis firmæ Pacis ac sinceræ dilectionis Fœdera, remotâ cujuslibet contentionis materiâ, permanere,

Vos, quantâ possumus affectione, exoramus quatinus, amore nostri, & pro concordiâ hujusmodi, inter nostros & vestros Subditos uberiùs nutriendâ, districtè, &c, sub forisfacturâ gravi, inhibere velitis universis & singulis vestris Subditis, nè ipsi, vel eorum aliquis, aliquos, de dictis Inimicis nostris, infra Dominium & Potestatem vestram receptent: nec eis, de Hominibus, Victualibus, Armaturis, seu quibuslibet Rebus aliis, subsidium faciant, seu succursum: nec aliàs cum ipsis communicent clàm vel palàm;

Præsertim cum dicti Scoti, in suâ Rebellione persistentes, ac omnes eis adhærentes, vel præstantes sibi consilium, auxilium, vel favorem, palàm vel occultè, per Sanctissimum Patrem, Dominum Johannem, divinâ providentiâ, Papam 22. majoris sint Excommunicationis sententiâ involuti, ipsorumque loca Ecclesiastico supposita interdicto, præter alias pœnas gravissimas, in factis inde processibus comprehensas:

A. D. 1319. Edw. 2.

Et sic, absque metu incursionis dictæ Sententiæ, non poterit quivis Catholicus cum aliquo, de dictis Rebellibus & Excommunicatis, communicare quomodolibet, maximè in casibus supradictis.

Advertat insuper, quæsumus, vestra Dilectio, qualiter, ante hæc tempora, sæpiùs, vestri contemplatione, quamplures de Gentibus vestris, qui, in ducendo per Mare Armaturas & Victualia ad dictos Inimicos nostros, & exindè redeundo, capti fuerant, & arestati infra potestatem nostram (quos potuissemus, ut Fautores dictorum Inimicorum, justo judicio punivisse) illæsos abire permisimus de nostrâ gratiâ speciali: ut nostram, ex hoc, erga vos, & Gentes vestras, cognosceretis limpidius benevolentiam, & compesceretur exindè forsitan aviditas cæterorum.

Jam tamen, cernentes ex hujusmodi nostrâ mansuetudine non compesci, set amplius insolescere temeritatem aliorum, de Concilio Magnatum & Procerum nostrorum, ordinavimus Custodes supra Mare, cum certo numero Navium Guerrinarum, Hominibus armatis sufficienter munitarum, ad arestandum, quos invenire poterunt, ad dictos Excommunicatos & Rebelles, cum Victualibus, seu Rebus aliis, transeuntes, seu redeuntes ab eisdem; &c, si aliquos de vestris Gentibus, cum ipsis contigerit amodò comprehendi, non poterunt esse ab illis in pœna dispares, quibus erant in defensione & communione adjutores:

Undè, profectò, gravis dissensionis occasio, inter nostros & vestros Subjectos oriri, & dampna irrecuperabilia evenire poterunt forsitan hinc & indè;

Hæc autem idcircò vestræ Amicitiæ sincero intimamus affectu, ut Gentes vestræ à tàm dampnata & periculosa communione cum dictis Rebellibus prorsus abstineant, ne eos involvant pericula prælibata; & nè inter nos & vos, & Gentes nostras & vestras, ex eorum stultitiis, turbetur, quod absit, desideratæ pacis amænitas; aut mutua impediatur communio, commodifera plurimùm sicut nôstis.

Quæ tanto velitis, quæsumus, intimiùs & curiosiùs ponderare, ac in hiis, quæ ad vos pertinent, effectualiter adimplere, quanto nobis magis cordi insident, & purioris dilectionis & amicitiæ soliditatem, inter nos & vos, exindè posse conspicitis imposterùm pervenire.

Et

A.D. 1319. Edw. 2. Et quid, ad hanc nostram Requisitionem, facere volueritis in effectu, rescribatis nobis, si placet, per praesentium delatorem.

Dat. apud Eborum vicesimo quinto die Martii.

Eodem modo scribitur *Duci Brabantiae.*

Et, sub eadem forma, scribitur, mutatis competenter mutandis, Gubernatoribus, Custodibus, Scabinis, Burgimagistris, ac toti Communitati *Villae Bruges.* A.D. 1319. Edw. 2.

Item Custodibus Villarum subscriptarum per se; videlicet,

De Daan, *De Ipre,*
De Newport, *De Malyns.*
De Dunkerk,

De Scotis, in Curia Romana inventis, propter Literas interceptas, Carcerali Custodiae, Papae jussu, mancipatis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Scripsit nobis, dilectus & fidelis noster, Johannes de Nevill Miles (quem cum quibusdam Litteris famosis, Scotos, Excommunicatos, & Rebelles, & nostros Inimicos, tangentibus, quas Fautores ipsorum, in vestra Sacra Curia commorantes, non sine gravi scandalo, & animarum periculis, destinaverant ad ipsos in sua Rebellione confovendos, ad vestrae Sanctitatis praesentiam nuper transmisimus) qualiter ipsum gratiosè & favorabilitèr recepistis, & ei, in exponendis dictis Negotiis, benignum praebuistis auditum: ipsos Scotos, & eorum Fautores, in dictâ vestrâ Curiâ tunc inventos, jubendo carcerali custodiae mancipari; undè vestrae Clementiae grates & gratias referimus quas valemus; sperantes quod, ex artatione praedictâ, ipsorum excommunicatorum eo citiùs conteretur elatio, quo pauciores invenerint in suis erroribus defensores. A.D. 1319.

Vestrae igitur Sanctitati devotis precibus supplicamus, quatinus contra Sedis memoratae, & vestros, ac nostros Rebelles, & eorum Fautores, sic rigorem aggravare dignemini debitae ultionis, quod metus punitionis hujusmodi, timorem incutiat caeteris contra Sacrosanctam Romanam Ecclesiam rebellandi, & ut, poenâ decente, in quantis offenderint, connoscere valeant tantorum perpetratores scelerum, ipsorumque temerarii defensores.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum vicesimo sexto die Martii.

Ad Regem Franciae, super Homagio, & aliis Negotiis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. in Cedul. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciae & Navarrae illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Venientes ad nos, Nobiles Viri, Guido Turpini & Johannes Morell Milites, Nuncii & Consiliarii vestri, cum Litteris vestris de Credentia nobis directis, quaedam negotia,

Tangentia Flandrenses: & Homagia pro Terris, quas de vobis in partibus transmarinis tenere debemus, vobis facienda; necnon & summam duorum milium Marcarum, quibusdam Mercatoribus, de Regno nostro, occasione facti Berengarii Blank, debitam,

Eis, per vos injuncta, ut asseruerunt, nobis ex parte vestrâ seriosiùs referanda, Nobis providè exposuerunt. A.D. 1319.

Super quibus eisdem Nunciis vestris aliquales fecimus responsiones: & in Parllamento nostro, in mense Paschae proximò futuro, apud Eborum convocato, deliberationem indè diligentem habere proponimus; & vobis per solempnes Nuncios nostros imposterùm, plenam potestatem super hoc a nobis habentes, cum festinatione commodâ sic curabimus respondere, quod indè vestra Magnificentia debeat meritò contentari.

Dat. apud Eborum decimo octavo die Martii.

A.D. 1318. Edw. 2. A.D. 1319. Edw. 2.

Ad Papam, de Negotio, Rogeri de Northburgh, expediendo.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dilectum Clericum & Familiarem nostrum, Magistrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ, vestræ Sanctitati plenis affectibus commendantes;

Humiliter supplicamus quatinus negotium, dictum Clericum nostrum contingens, pro quo vestram Clementiam, per Magistrum Robertum de Luffenham, nuper interpellavimus, & quod specialiter insidet nobis cordi, dignemini, si placet, gratiosè, nostris precibus, expedire. A.D. 1319.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum primo die Aprilis.

Ad Papam, contra Scotos.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanto, ex induratâ Rebellione Scotorum Excommunicatorum, Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ, & vestri Apostolatûs Rebellium, nostrorumque Inimicorum, pensantes dampna & scandala, quæ inde multipliciter proveniunt, anxiùs perforamur; tanto, pro ipsorum & eorum Fautorum obstinatâ elatione conterendâ, vestram Clementiam precibus sæpiùs excitamus.

Vestræ igitur Sanctitati devotis precibus, quanto humiliùs possumus, supplicamus, quatinus Canonicæ severitatis rigorem, quem contra prædictos, Rebelles, & Excommunicatos, ac eorum Fautores, ad Ecclesiæ prædictæ, & vestræ Mansuetudinis, nostrique honorem, vestra Beatitudo provide inchoavit (unde vobis grates & gratias referimus quas valemus) sic dignemini zelo Rectitudinis, nostris precibus, aggravare, quòd ipsorum Rebellium gravis punitio, aliis timorem incutiat rebellandi, & obedientes sperato humilitatis merito lætari valeant, & ad obedientiæ bonum ex hoc ampliùs inclinentur. A.D. 1319.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum quarto die Aprilis.

De dictis Scotis, autoritate Papali, conterendis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. dor.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De vestræ Amicitiæ fidelitate, plenam fiduciam reportantes, vos super negotio, Scotos Excommunicatos, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Rebelles, & nostros Inimicos, contingente, eo sæpiùs excitamus, quo in Negotio prædicto, pro dictorum Rebellium & Inimicorum insolentiâ refrænandâ, vestrum auxilium, ad nostri rogatum, aliàs ferventer impendistis; unde vobis grates referimus speciales.

Vestram igitur Paternitatem reverendam affectuosis precibus deprecamur, quatinus, ut id, quod contra dictos Scotos, auctoritate Sedis Apostolicæ, est inchoatum, viis & modis omnibus, quibus pro ipsius Sedis, & nostri Honore, ac commodo fieri poterit, aggravetur, velitis erga Dominum Summum Pontificem (cui super hoc preces nostras dirigimus) cum omni efficaciâ interponere partes vestras; ita quod vobis exinde ad grates teneamur meritò speciales. A.D. 1319.

Dat. apud Eborum quarto die Aprilis.

Pro Andrea de Hartcla, de intendendo.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2. m. 9.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ & Westmorland. tàm infra libertates, quàm extra, salutem.

Volentes salvationi, & tuitioni, vestris, & partium Marchiæ vestræ, contra hostiles aggressus Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, quatenus poterimus, providere: A.D. 1319.

Ac

A.D. 1319. Edw. 2. Ac de fidelitate & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Andreæ de Hartcla, Vicecomitis nostri Cumbriæ, plenariè confidentes;

Assignavimus ipsum Andream Custodem dictorum Comitatuum & Partium adjacentium, tàm infra libertates, quàm extra, ad facienda ea, quæ ad Tuitionem & Salvationem prædictorum Comitatuum & Partium, ac Populi eorumdem, & ad repulsionem, & confusionem dictorum Inimicorum nostrorum poterunt pertinere.

Et idcò vobis, omnibus & singulis, mandamus, firmiter injungentes, quod præfato Andreæ in hiis, quæ ad Salvationem & Tuitionem dictorum Comitatuum & Partium, & Repulsionem & Gravamen dictorum Inimicorum nostrorum pertinere poterunt, intendentes sitis, consulentes & auxiliantes; facientesque, cum Equis & Armis, & toto posse vestro, ea quæ præfatus Andreas vobis in præmissis, & eorum quolibet injunget, ex parte nostrâ. A.D. 1319. Edw. 2.

Et hoc, sicut nos & honorem nostrum diligitis, & vos ipsos indempnes conservare volueritis, modis omnibus faciatis.

Damus autem præfato Andreæ, tenore præsentium, plenariam potestatem distringendi omnes illos Homines de Comitatibus prædictis, tàm infra libertates, quàm extra, tàm Equites, quàm Pedites, quos in defensione dictorum Comitatuum & Partium, contra dictos Inimicos; necnon & puniendi illos, quos salvationi eorumdem Comitatuum, partium, & populi contrarios invenerit & Rebelles, & prout prædicto Negotio melius, & utilius, fuerit faciendum.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Kirkham decimo nono die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, de Jure Regio, sub velamine Apostolicæ Potestatis, violato.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. 4. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter cæteros studii nostri labores, quibus, ex suscepti Regiminis curâ, assidue coartamur, ille intimior insidet nobis cordi, ut Coronæ nostræ Jura, & Consuetudines rationabiles, temporibus Progenitorum nostrorum usitatas (ad quorum observationem juramenti vinculo obligamur) illibata permaneant, & conserventur illæsa.

Proindè de vestræ Benignitatis providentiâ præcipuè confidentes, ad ejus imploranda præsidia confidenter recurrimus, quotiens Jura & Consuetudines prælibata animadvertimus, subdolis impetrantium machinationibus, posse periclitari sub velamine Apostolicæ Potestatis.

Sane, Pater Sancte, intellecto dudum Collationem Præbendæ de Northneubald in Ecclesiâ beati Petri Eborum, ad nos, de jure nostro Regio, pertinere, eandem Præbendam, dilecto Clerico, & Consanguineo nostro, Richardo de Cornubiâ (cujus promotionem, suis exigentibus meritis, optabamus) duximus conferendam.

Ac pro eo quòd quidam, Pandulphus de Sabell (qui eandem Præbendam, in juris nostri præjudicium, asserebatur occupâsse) se executioni Collationis nostræ prædictæ opponebat, in Curiâ nostrâ discuti fecimus super jure nostro in præmissis, secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri; dicto Pandulpho ad interessendum, & proponendum, si quid rationabile dicere, vel ostendere vellet, quod effectum Collationis nostræ prædictæ deberet impedire, legittimè præmunito. A.D. 1319.

Et tandem, jure nostro in eâdem Curiâ, per judicium, indè ritè redditum, declarato, sicuti Progenitorum nostrorum temporibus, in consimilibus casibus, fieri hactenus consuevit; idem Clericus noster subsequenter, per loci Ordinarium, ad dictam Præbendam canonicè admissus fuit, & inductus in possessionem ejusdem, virtute Collationis nostræ prælibatæ.

Verùm præfatus Pandulphus, ut nobis relatum est, Jura Coronæ nostræ, in hâc parte, satagens pro viribus impugnare, dictum Clericum nostrum ad respondendum sibi, extra Regnum nostrum, super præmissis, citari peremptorie procuravit; ac certos a vestrâ Sanctitate, super hoc, sibi dari optinuit Auditores, qui processus varios, ad instantiam dicti Pandulphi, faciunt, ut accepimus, præjudiciales Regio juri nostro, contra eundem Clericum nostrum, aliàs ipsum expensis & laboribus multipliciter fatigando.

A.D. 1318. Edw. 2. Nos igitur, considerantes quòd in nostri præjudicium, & Coronæ nostræ exhæredationem cederet manifestum, si dictus Clericus noster jus nostrum in præmissis, maximè extra Regnum nostrum, in judicium deduceret, vel super hoc aliqualiter litigaret: Sperantesque quòd vestra Clementia, velud Mater avida, detrimentum juris seu honoris filii fieri nullatenus patietur,

Eidem Clementiæ votivis affectibus supplicamus quatinus, præmissis benignâ meditatione pensatis, ad jus nostrum Regium, in hâc parte, si placet, intuitum convertentes, sic dignemini super A.D. 1319. Edw. 2. præmissis paternâ solitudine ordinare, quod nil depereat juri nostro, & quod præfatus Clericus noster (quem favoris & gratiæ ubertatem penes vestram Benivolentiam cupimus invenire, cujusque defensioni in Negotio prælibato nos decet adesse) non inquietetur indebite, nec nostra liberalitas sibi in dispendium convertatur.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum decimo quinto die Aprilis.

Contra Abusus, in Curia Romana.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m 9. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Apostolicæ Sedis provida circumspectio, actibus semper intenta salubribus, & operibus exposita pietatis, etsi se exhibeat piâ consideratione petentibus liberalem, prudenter tamen circumspicit nè, quod uni concedit per gratiam, in detrimentum cedat alteri, seu jacturam.

Cùm itaque, Pater Sancte, ut nobis relatum est, quidam, Frater Willielmus de Somerton, Monachus Abbatiæ de Sancto Albano,

Quem, dilectus nobis in Christo Abbas loci illius nuper præfecerat in Priorem Domûs de Bynbam; quæ est Cella Abbatiæ prædictæ, & in quâ Priores, pro voluntate ipsius Abbatis, præfici & amoveri consueverunt temporibus retroactis,

Jam Cervicem contra dictum Abbatem suum erigens, & ejus monitis, secundum Ordinis sui Regulam, parere contempnens, Bona quæcumque dicti Prioratûs, quæ sub Custodiâ suâ extiterunt, temerariè distraxit: ac de hiis non modicam collegit pecuniæ quantitatem; cum quâ, se transtulit clam & latenter ad vestræ Sanctitatis Curiam; ut, si quos, mediante pecuniâ, invenire valeat in suâ nequitiâ adjutores, per A.D. 1319. quorum suffragia sperat, ut dicitur, se posse a subjectione dicti Abbatis prorsus eximi, & statum ipsius & Successôrum suorum, ne per ipsum Abbatem amoveantur, taliter speciali privilegio communiri:

Nos, attendentes nostrum etiam in præmissis versari interesse,

Præsertim cùm dicta Abbatia, cum Cellis suis, de nostro existat Patronatu, & ejus Custodia, tempore vacationis ejusdem, ad nos pertineat, & pertinuerit ab antiquo,

Vestræ Clementiæ votivis affectibus supplicamus, quatinus, si per præfatum Fratrem Willielmum, seu alios, ejus nomine, supplicationes aliquæ super præmissis porrigantur, tunc eas, ex causis prævis, repellere dignemini ut indignas; non sinentes, si placet, per suggestiones hujusmodi, subdolas & importunas, quicquam in nostri, & statûs Abbatiæ prædictæ, quæ vestræ immediatè in spiritualibus subicitur Sanctitati, præjudicium fieri, seu concedi.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum decimo octavo die Aprilis.

Bulla, de licentia tractandi de pace cum excommunicatis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Attendentes, fili carissime, incommoda grandia, & discrimina varia, non facile numeranda, quæ ex Guerrarum turbinibus, & Bellicis congressibus sunt solita provenire, intenso desideramus affectu, & ingenti desiderio affectamus, inter dissidentes per vias pacificas, & A.D. 1319. tractatus amicabiles, pacis Fœdera reformari.

Hinc est quod votivum est nobis plurimum, & acceptum, tuæque Magnificentiæ, tenore præsentium, indulgemus, ut quosvis Hostes tuos, Æmulos, & Rebelles, ac eis adhærentes, ad tractandum, ordinandum, & firmandum, per se, vel alios, tecum, vel cum illis, quos ad

A. D. 1319. Edw. 2. ad hoc duxeris deputandos, quæ ad pacem sunt, vel pertinere aliquatenus possunt, impunè possis admittere, quanquam sint innodati Sententiis a Canone, vel Homine, quâvis auctoritate, etiam Apostolicâ promulgatis; ipsosque ad hoc, cum expedire videris, invitare. A. D. 1319. Edw. 2.

Dat. Avinion. 8. Kal. Maii, Pontificatûs nostri Anno Tertio.

Sub filis canabeis.

Pro Episcopo Dunolmensi, ad Papam, & Cardinales, de excusando tarditatem in Solutionibus.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Venerabilem in Christo Patrem, Dominum Lodowicum, Episcopum Dunolmensem, Consanguineum nostrum carissimum, vestræ Sanctitati plenis affectibus commendamus;

Humiliter supplicantes quatinus ipsum Episcopum (quem, ob suorum Prærogativam meritorum, ad dignitatem Episcopalem prædictam, & nostri etiam consideratione, vestra nuper præfecit Benignitas) dignemini favoribus Apostolicis confovere, & sibi in agendis suis, pro se & Ecclesiâ suâ Dunelmensi, nostri contemplatione, sinum aperire Gratiæ liberalis. A. D. 1319.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora prospera & longæva.

Dat. apud Ebnrum, 24. die Aprilis.

Ad Cardinalium Cœtum.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. REverendorum in Christo Patrum, Dominorum Dei gratiâ, Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ Cardinalium Cœtui venerando, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Quanto, Venerabilem in Christo Patrem, Dominum Lodowicum, Episcopum Dunolmensem, Consanguineum nostrum carissimum, variis & multiplicibus Devastationibus Bonorum suorum Episcopatûs prædicti, per Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, Angustatum novimus & Attritum; tanto ipsius necessitates, apud vestram Reverendam discretionem, cupimus veriùs excusari. A. D. 1319.

Vestram itaque devotionem, affectuosis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus memoratum Episcopum, super retardatione solutionis cujusdam pecuniæ summæ, in quâ vobis, ex certâ causâ, tenebatur, contractâ, velitis ex causis prædictis, nostris precibus, habere propensius excusatum; quum inevitabilis necessitas ipsum compulit solutionem tamdiu tardare supradictam.

Dat. ut supra.

Ad Regem Siciliæ, de interponendo, pro dicto Episcopo.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. MAgnifico Principi, Domino R. Dei gratiâ, Regi Jerusalem & Siciliæ, Ducatus Apuliæ, & Principatus Capuæ, Provinciæ, Fortalquerii, ac Pedimontis Comiti, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Venerabilem in Christo Patrem, Dominum Lodowicum, Episcopum Dunelmensem, Consanguineum nostrum carissimum, vestræ Serenitati plenis affectibus commendamus:

Affectuosis precibus deprecantes quatinus, super felici expeditione quorumdam Negotiorum ipsius Episcopi, in Curiâ Romanâ expediendorum, & vobis per, dilectos nobis, Magistrum Andream Sapiti, & Almaricum de Triewe, vel eorum alterum, exponendorum, velitis, si placet, nostris precibus, erga Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem, & Reverendorum in Christo Patrum, Dominorum Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ Cardinalium Cœtum venerandum (quibus super hiis preces nostras dirigimus) effectualiter interponere partes vestras. A. D. 1319.

Dat. ut supra.

A. D. 1319. Edw. 2. A. D. 1319. Edw. 2.

Quod Machlinenses, non præstant Scotis Auxilium, aut favorem.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Autogr. EXcellentissimo & Potentissimo Principi, Domino suo dilectissimo, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitanniæ, Magistri, Communitates, Scabini, Jurati, Concilium, ac tota Communitas Villæ Machlinensis, quicquid possunt sinceri & devoti in beneplacitis famulatûs, cum omnimodâ Subjectione, Reverentiâ, & Honore.

Excellentiæ vestræ Litteris, per harum Latorem destinatis, debitâ receptis reverentiâ, & diligenter ac Seduliter intellectis, de Auxilio, & Subsidio, Scotis & eorum Complicibus præstitis & impensis, contra vestram Regiam Majestatem, per quosdam de eorum citrapositis Nationibus, facientibus mentionem:

Potentiæ vestræ significamus, humiliter Respondentes, quòd de dictorum Scotorum Transgressionibus & delictis, contra vestram Excellentiam factis, ut intelleximus, nobis & nostris semper displicuit, & doluimus puro Corde, nec unquam sustinuimus eos, seu eorum aliquem in Villâ nostrâ sustentari, seu receptari.

Nec Mirum! quoniam, & si hoc, ob vestræ Potentiæ reverentiam, non fecissemus, quam semper revereri tenemur & volumus, facere tamen non debuimus propter gravia dampna innumerabilia, nostris Gentibus, & Conburgensibus pluries irrationabiliter illata per dictos Scotos, & eorum Complices in Mari, & extra. A. D. 1319.

Quamobrem noscere affectamus vestram Majestatem, quod intentionis nostræ non extiterit, neque extet, per nos, Scotos Relevatos, seu sustentatos, aut promotos fuisse, nec fore aliquo modo Subsidii vel Favoris, immo volumus, & cordialiter affectamus Regni vestri prosperitatem in omnibus elevari, per nos & nostros coli, ac vestros de posse nostro sinceræ Caritatis affectione pertractari, & præ cæteris excolis confoveri, & eis facere, sicut nostris fieri vellemus.

Excellentiam vestram ea propter affectuosissimè Implorantes, quatinus cùm nostros Conburgenses versus Scotiam non expediat transmeare, nec ibidem consueverint suas Merchandisias exercere, immò in Regno vestro, eos, in vestris districtibus vadentes, & irruentes, favore Regio & condigno prosequi dignemini ut amicos, prout hactenus consuevistis.

Non enim Scotia per eos adibitur, nec ab eis aliquod ei subsidium præstabitur, nisi, quod Altissimus prohibeat, eos Invitos illuc procella duceret tempestatis.

Valeat & vigeat in omnibus vestra Excellentia, nobis suis humilibus præcipiens, paratis per omnia, prout decet.

Datum Anno Domini Millesimo trecentesimo decimo nono, Feria quinta post Marchi Evangelistæ.

Litera Ducis Brabantiæ, quod Scoti in ejus Terra non Receptentur nec Foveantur.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Autogr. ATreshaut & tres Noble Prince, Monsieur Edward, par la Grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irelande, & Duc d'Aquitain, nostre treschier & Ame Oncl, Jehans, per icele mesmes grace, Duc de Lothr. de Brabant, & de Lembourgh salus, avoet plaunceit d'amour.

Treschieres Oncles, nous avons bien entendues vos Lettres, que vous nous aveis envoies d'endrett de Robert le Brus, e de ses Aidans & Conpaignons, de griefs qil ont fait a vous, Monsieur le Roi, vostre Pere, & nostre Tayon (cui Dius fache merchi) es Escoce, & ausi en vostre Roiame d'Engleterre, a vous; de queil griefs, damage, despit, & Outrages, q'il vous ont fait & font, il nous amuue & poise de tout no cuer, ensi que drois est. A. D. 1319.

D'autre part de ceo, que vous dites, que vostre Anemis des Escoce compairent en nostre pais en Brabant, & sont recheu de per aucunes Gens de nostre pais; Tres cheres Oncles, de ceo ne savoms nous nient.

D'autre part de ceo, que vous dittes, que nos Gens les aident & confortent contre vous & les vostres; & ausi q'il les perveiont d'armures, de vittailles, & d'autres choses, & permi leur Marchandises; tres cheres Oncles, de ceo

fait

A.D.1319. Edw. 2. fait nous ne savoms tiens; &, se il le feisoient, coe nous pesoint de bon cuer.

Et Sachies que nous avons fait Commandeir sur ceo, & sur avoir, per le Conseil communement de nostre pais, & des bones Villes, que nul ne soit si hardis, en nostre pais, qui receive ceaus des Escoce, ne qui voise en Escoce, ne maine, ne fache meneit denrees ne Marchandises, pot eaus reconforteir contre vous, ne contre vos Gens.

D'autre part Sachies que, cil d'Escoce ont fait trop grant en nostre pais, il en feroient aresteit & pris.

Et certeinement nous ne desirons avoir a vous, ne a vostres, fors que bon amour, & vous servir; quare nous en somes tenut & ore, & tousdis voloms nous estre apparaillet de faire vostre plaisir, a nostre poer.

A.D.1319. Edw. 2. Et vous prioms que vous ne voillegnue croir ceaus, que vous dient que vostre Anemis devantdit soient per nos Gens reconforteit; quare vous ne le trouvereis mie en viteretz.

Cheres Oncles, & ore & tousdis nous voilles mandeit & comandeir vostre volenteit; le quele nous commes apparillete de emplit a nostre pooir, que droit est; & Dius vous Wart.

Donn. a Tonamg. la nuit Seint Phillipe & Seint Jake.

Memorandum, Quod Litterae Originales missae fuerunt ad Curiam Romanam, per Dominum J. de Nevill, Mense Junii Anno 12.

Ad Papam, pro Henrico de Burghberghs.

A.D.1319. An.12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 9. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Multipharie, multisque modis vestrae Munificentiae Janua, ad desideria nostra complenda, hactenus aperta, fiduciam nobis praestat indubiam, ut ea, quae ferventer in votis gerimus, vestrae Mansuetudini frequentius offeramus.

Intellecto itaque quod Archidiaconatus Cantuariensis, quem Filius, dilecti & Fidelis nostri, Amaneni Domini de Lebreto, nuper habuit, & jam, ut refertur, Uxorem duxit, hac de causâ in vestrâ Sacrâ Curiâ jam vacavit; ipsius Ecclesiae Cantuariensis honorem totis desideriis affectantes, sperantésque circumspectionem & industriam, dilecti Clerici nostri, Magistri Henrici de Burghberghs, A.D.1319. ejusdem onera posse feliciter supportari, ipsamque in suis necessitatibus aliundè multipliciter adjuvari,

Vestrae Sanctitatis Providentiam (quae virtutum plantaria in orto Militantis Ecclesiae plantare continuis vigiliis elaborat) affectuosè duximus exorandam, quatinus eidem Clerico nostro de Archidiaconatu praedicto providere dignemini, contemplatione nostri, more consueto, gratiosè.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum. 10. die Maii.

Pro Johanne de Bermyngeham, propter Servitium in Conflictu, contra Edvardum de Brus, in Comitem de Loueth Praefecto.

A.D.1319. An.12. E. 2. Pat.12. E. 2. p. 2. m. 11.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd cùm nos, pro bono & laudabili Servitio, quod, Dilectus & Fidelis noster, Johannes de Bermyngeham nobis nuper, in partibus Hiberniae, impendit in quodam Conflictu, inter ipsum Johannem, & quosdam Fideles nostros partium illarum (de quibus idem Johannes Capitaneus fuit) ac Edwardum de Brus, Inimicum & Rebellem nostrum (qui se in Regem Hiberniae, in nostri Exhaeredationem fecerat Coronari) & Complices ac Fautores suos, inito; in quo quidem Conflictu dictus Edwardus, & plures de Complicibus suis, prout Domino placuit, ceciderunt; A.D.1319.

Nec non & pro bono Servitio, quod idem Johannis nobis & Haeredibus nostris impendet in futurum;

In praesenti Parliamento nostro, apud Eborum Convocato, de assensu Praelatorum, Comitum, Baronum, & aliorum procerum Regni nostri, in eodem Parliamento existentium,

Dederimus, Concesserimus, & Cartâ nostrâ Confirmaverimus praefato Johanni viginti Libras annui Redditûs, de Exitibus Comitatûs nostri de Loveth, in Terra praedicta, sub Nomine & Honore Comitis de Loveth; ipsumque

A. D. 1319. Edw. 2. que Johannem in Comitem dicti Comitatûs de Loveth præfecerimus:

Habendas, Percipiendas, & Tenendas, eidem Johanni, & Hæredibus suis Masculis, de corpore suo legitime procreatis, de Nobis, & Hæredibus nostris, per Servitium Quartæ partis Feodi Unius Militis, Imperpetuum.

Et, si idem Johannes obierit sine Hærede Masculo, de corpore suo legitime procreato, tunc Viginti Libræ annui Redditûs prædictæ ad Nos & Hæredes nostros integrè revertantur; prout in Cartâ nostrâ, præfato Johanni indè factâ, pleniùs continetur.

Nos, intuitu dicti Obsequii, impensi & impendendi, & ut præfatus Johannes Nobis & Hæredibus nostris Honorificentiùs servire, & Honorem ac Nomen Comitis Manutenere valeat in futurum, volentes ipsum Johannem uberius respicere Munere gratioso, in eodem Parliamento, de assensu Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum prædictorum,

Dedimus ei & Concessimus, pro Nobis & Hæredibus nostris, residuum exituum dicti Comitatûs de Loveth, & totum Comitatum illum, ac Officium Vicecomitis Comitatûs illius, & omnia quæ ad Officium Vicecomitis ibidem pertinent, necnon & Libertatem Comitatûs prædicti,

Habenda & Tenenda eidem Johanni de Bermyngeham, ad totam vitam suam, de Nobis & Hæredibus nostris, cum Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, Capellarum, Abbatiarum, Prioratuum, Hospitalium, & aliarum Domorum Religiosarum in dicto Comitatu de Loveth, Libertatibus, Liberis Consuetudinibus, & omnibus aliis ad Comitatum prædictum Pertinentibus, adeò plenè & integrè sicut, dilectus & fidelis noster, Thomas, Filius Johannis Comitis de Kildare, Comitatum de Kildare Tenet;

Exceptis tantummodo Quatuor Placitis; videlicet, de Raptu, Forstallo, Incendio, & Thesauro Invento, & Villâ nostrâ de Drogbda, cum pertinentiis, in eodem Comitatu de Loveth: A. D. 1319. Edw. 2.

Et exceptis Homagiis, & Servitiis Nepotum nostrorum, & Neptium, si quæ sint; que Nobis specialiter Reservamus; Nolentes quòd dictis Nepotibus, aut Neptibus nostris, per Donationem & Concessionem nostras, præjudicetur quovis modo:

Salvis etiam & Reservatis Nobis & Hæredibus nostris Croceis in dicto Comitatu de Loveth, sicut in aliis Comitatibus Libertatum, in Terrâ nostrâ Hiberniæ, Nobis Reservantur;

Ita tamen quod dictum Residuum Exituum dicti Comitatûs de Loveth, & idem Comitatus, ac Officium Vicecomitis Comitatûs illius, & alia supradicta præfato Johanni de Bermyngeham, ad vitam suam Habenda, per Nos sic Concessa, post Decessum ejusdem, ad Nos & Hæredes nostros integrè Revertantur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 12. die Maii.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

ET Mandatum est Comitibus, Baronibus, Militibus, Liberis Hominibus, & omnibus aliis Tenentibus de Comitatu de Loveth in Hibernia, quod præfato Johanni, Comiti de Loveth, de Homagiis, Fidelitatibus, & aliis Servitiis suis, ratione prædicti Comitatûs & Libertatis debitis (exceptis Homagiis & Servitiis Nepotum Regis & Neptium prædictorum, si quæ sint, ac prædictâ Villâ Regis de Dogbdâ, & aliis supradictis Regi, ut præmittitur, reservatis) de cætero intendentes sint & respondentes, juxta tenorem Literarum Regis prædictarum.

Teste ut supra.

Ad Papam, contra Juris Regii Impugnatores.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Sedis Apostolicæ Providentia, Juris & Justitiæ distributiva, illam, ut firmiter credimus, in suis Actibus tenet semper & ubique Temperiem, ut juris Præcepta, quæ ab omnibus mandat illibata servari, nullâ necessitate velit infringere, aut eis ultronea contraire. A. D. 1319.

Cùm igitur ad Ecclesiam de Rutherfeld, Cicestrensi Diocese, nuper Vacantem, & ad nostram Donationem, ratione Terrarum & Tenementorum Gilberti de Clare, Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ defuncti, tunc in Manu nostrâ

A.D. 1319. Edw. 2. nostrâ Existentium, eâ vice spectantem, dilectum Clericum nostrum, Willielmum de Shotesham præsentaverimus Regio jure nostro:

Idémque Clericus, ad Præsentationem nostram, per, Venerabilem Patrem, Cicestrensem Episcopum, in dicta Ecclesia Institutus & Inductus, eam hucusque pacificè possederit & quietè:

Quidam, ipsius Æmuli, quin potiùs Juris nostri, & Coronæ nostræ Impugnatores manifesti, tacitâ veritate, Suggerentes ipsam Ecclesiam, nuper in vestrâ Sacrâ Curiâ, per Consecrationem, Venerabilis Patris, Thomæ Wygorniensis Episcopi, vacantem, ad vestræ Provisionem Clementiæ pertinere, venerabilem Patrem, Dominum Vitalem, Dei gratiâ, tituli Sancti Martini in Montibus Presbiterum Cardinalem, suis Suggestionibus Machinatis, ut eandem Ecclesiam, tanquam ad Provisionem vestram eâ vice spectantem, optentu vestræ Provisionis, acceptaret, minus veraciter induxerunt: cujus prætextu idem Dominus Cardinalis, super Possessione Ecclesiæ prædictæ, virtute Provisionis prædictæ, nanciscendâ (necmirum) impeditus, dictum Clericum nostrum ad Curiam vestram optinuit, ut audivimus, personaliter Evocari. A.D. 1319. Edw. 2.

Verùm, quia firmiter tenemus quòd, super Ecclesiâ prædictâ, tunc ad nostram Præsentationem sic spectante, a vestrâ Mansuetudine Provisio non processit, si veritas vobis expressa fuisset; nimisque anxium Nobis foret, & vos incunctanter credimus, nec Velle, nec permittere in tantum detrahi Juri nostro,

Clementiæ vestræ, quam Nobis & Regno nostro propitiam semper habuimus, devotis precibus Supplicamus, quatinus penes Filium devotum, si placet, in hac parte sic protectio Paterna procedat, ut memoratum Jus Filii in nullo depereat vel lædatur; & dictum Clericum nostrum, quoad comparitionem istam coram vobis, excusatum habere dignemini; cum Mandatis, in hac parte factis, parere non possit absque offensâ manifestâ Regiæ Majestatis.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 14. die Maii.

Ad Cardinalem Judicem, Quod supersedeat Processibus Coronæ Regis præjudicialibus.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. Venerabili in Christo Patri, Domino W. Dei gratiâ, Sabinensi Episcopo, amico suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm nuper Ecclesiam de Rutherfeld, Cicestrensi Diocese, vacantem, & ad nostram Præsentationem, ratione Terrarum & Tenementorum Gilberti de Clare, Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ defuncti, in Manu nostra Existentium, eâ vice spectantem, dilecto Clerico nostro, Willielmo de Shotesham contulerimus Regio Jure nostro:

Idémque Clericus, ad Præsentationem nostram, per, Venerabilem Patrem, Cicestrensem Episcopum, in dicta Ecclesiâ Institutus & Inductus, eam hucusque pacificè possederit & quietè;

Venerabilis Pater, Dominus Vitalis, Dei gratiâ, tituli Sancti Martini in Montibus Presbiter Cardinalis, quorumdam Suasionibus, minùs veracibus, forsitan more Mortalium allectus, credens ipsam Ecclesiam ad Provisionem Domini Summi Pontificis eâ vice spectare, ipsam, virtute Provisionis Apostolicæ, sibi factæ, acceptavit: dictumque Clericum nostrum, super jure, quod habet in Ecclesiâ memoratâ ex Donatione nostrâ, ad Curiam Romanam, coram vobis, Judice unico a Sede Apostolica, ut dicitur, in hac parte Delegato obtinuit, ut audivimus, peremptoriè & personaliter evocari: A.D. 1319.

Prudentiam vestram,

Quam nusquam Velle credimus, vel permittere in tantum detrahi Juri nostro (quo nos, & Progenitores nostri, Reges Angliæ, semper hactenus usi sumus, & ad quod astringimur Vinculo Juramenti) ut Jus Collationis, seu Patronatûs nostri alibi, quàm in Curiâ nostrâ, infra Regnum nostrum, tractetur,

Totis visceribus duxerimus deprecandum quatinus, ad memoratum Jus nostrum, tàm justam, quàm benignam, Considerationem habentes, quibuslibet Processibus, Nobis & Coronæ nostræ prejudicialibus, per vos, quoad præmissa, inchoatis, Supersedeatis omnino, si placet; dictum Patrem, ut a vexatione dicti Clerici nostri desistat, quatenus poteritis,

A.D. 1319. Edw. 2. teritis, inducentes, ut eo in suis agendis penes Nos, cum casus emerserit, promptiores Nos inveniat, quo ipsum in præsentiarum senserimus nostro Juri humiliùs detulisse.

Dat. ut supra.

Ad Cardinalem, Quod desistat ab impugnatione Juris Regii, ne alind Rex cogatur Remedium adhibere.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8. VEnerabili in Christo Patri, Domino Vitali, Dei gratiâ, tituli Sancti Martini in Montibus Presbitero Cardinali, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Ortus in mundo Sol justitiæ, Modum & Ordinem exequendæ Justitiæ fidelibus suis insinuans, primitùs eam cepit Facere, deindè Docere.

Vos igitur, ad Universalis Domûs Dei, Ecclesiæ (videlicet) Militantis, Regimen supernâ Dispensatione vocatos, instar Cardinis, cui, totius Ædificium nititur, & Hostium, per quod habetur introitus ad vitam, volvitur & regitur, dictos a cardine Cardinales arbitramur; præ cæteris ipsius claritate fulgere in rectitudine rationis, nemini lædere, set Unicuique, quod suum est, tribuere peroptantes.

Cùm itaque Ecclesiam de Rutherfeld, Cicestrensi Diocese, nuper vacantem, & ad nostram Donationem, ratione Terrarum & Tenementorum Gilberti de Clare, Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ defuncti, in Manu nostrâ Existentium, eâ vice spectantem, dilecto Clerico nostro, Willielmo de Shotesham contulerimus Regio Jure nostro:

Vósque, quorumdam Suasionibus, minus veracibus, more Mortalium allecti, credentes ipsam ad provisionem Domini Summi Pontificis eâ vice spectare, ipsam, virtute cujusdam Provisionis Apostolicæ, vobis factæ, duxeritis acceptandum; dictúmque Clericum nostrum, super Jure, quod habet in dictâ Ecclesiâ ex Donatione nostrâ, ad Curiam Romanam responsurum personaliter, ut audivimus, feceritis evocari:

Providentiam vestram non credimus Velle in tantum detrahi Juri nostro (quo Nos, & Progenitores nostri, Reges Angliæ, semper hactenus usi fumus, & ad quod manutenendum astringimur Vinculo Juramenti) ut jus Collationis, seu Patronatûs nostri alibi, quam in Curiâ nostrâ, infra Regnum nostrum, tractaretur, si vobis in præmissis fuisset veritas patefacta:

Ideòque Amicitiam vestram obnixè Requirimus & Rogamus, quatinus ab eo, quod cœptum est in hac parte, si placet, penitus desistentes, quicquam, quod in nostri Juris, & Coronæ nostræ præjudicium quovis modo cedere possit, nullatenus aut prosequamini, vel attemptare permittatis.

Licet enim possemus aliud Remedium in hoc casu, secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri apponere; ob Reverentiam tamen vestri, præelegimus vos nostris justis & rationabilibus precibus prævenire.

Dat. apud Eborum, 14. die Maii.

Ad Literas Regis, de Scotis non receptandis, Respondetur, Quod Terra Flandriæ communis est Universis; ubi Robertus de Brus Rex Scotiæ Intitulatur.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Autogr. MAgnifico & potenti Principi, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ, Robertus Comes Flandriæ, salutem, & paratam ad ejus Beneplacita voluntatem.

Litteras vestras noviter, cum omni, quâ decuit, reverentiâ, recepimus; continentes plures Excessus & Gravamina, quos & quæ, per manifestam Rebellionem, Rex ad præsens Scotorum contra vos, & populum vestrum, Majestatem vestram offendendo, indebitè perpetravit; prout hæc & alia vestris Litteris pleniùs continentur.

Asserentes etiam ipsum & suos sententiâ excommunicationis innodatos, ac Terram ipsius Ecclesiastico suppositam interdicto; &, quasi conquerendo, referentes quod nos, & nostri homines, præmissa præ oculis non habentes, in animarum nostrarum periculum, cum prædicto Rege Scotorum & suis comitavimus & comitamus, in Mercaturis, & aliis Actibus humanis, operam & Consilium præstando.

Undè

A.D. 1319. Edw. 2. Undè vestram Magnificentiam volumus non latere, quòd Terra nostra Flandriæ universis, cujuscumque Regionis, est communis, & cuique Liber in eâdem patet ingressus: nec possumus Mercatoribus, suas excercentibus Mercaturas, ingressum, prout hactenus consueverunt, denegare, quin ista cederent in desolationem nostræ Terræ & Ruinam.

Et, si Scoti ad nostros Portus declinant, & nostri Homines ad Scotiæ Portus similiter declinaverint, intentionis nostræ & nostrorum non est eos propter hoc in errore fovere, nec in crimine cum eis participando comitare; set solum Mercaturas excercendo partem minimè facientes.

Set potius antiquorum memores Fœderum, Pacis, & Concordiarum, & affectionum, habitarum inter vos & Prædecessores vestros ex parte unâ, & nos & nostros ex aliâ, vobis & vestris, pro nostrâ possibilitate, vellemus affectibus inclinare, novos affectus veteribus cumulantes. A.D. 1319. Edw. 2.

Quare vestram Magnificentiam antedictam requirimus & rogamus attente, quatenus super præmissis, & aliis quibuscumque, de viis non incertis, nos velitis excusare; præmissa in nostram excusationem, si vestræ placuerit Majestati, recipientes.

Vos & statum vestrum conservare & augmentare dignetur Rex æternus.

Script. Brug. die Festi Ascensionis Domini.

Ejusmodi Responsum, per Burgenses de Bruges.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Orig. in Turri. Excellenti Principi, & potenti Domino, Domino E. Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Aquitaniæ, Burgimagistri, Scabini, Consules, totaque Communitas Villæ Brugensis, cum recommendatione, promptum animum serviendi. A.D. 1319.

Litteras vestras nuper, cum omni, quâ decuit, reverentiâ, recepimus, *&c. prout supra mutatis competenter mutandis.*

Burgenses de Ypra respondent, super receptatione Scotorum.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Ex Orig. in Tur. Illustrissimo, Potentissimo, ac Excellentissimo Principi, & Domino, Domino Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ, Domino Hiberniæ, & Duci Acquitaniæ, sui humiles, Advocatus, Scabini, Consules, totaque Communitas Villæ Ypren in Flandriâ, quicquid possunt reverentiæ, servitii, & honoris.

Litteras nobis, ab Excellenti vestra Majestate directas, suscepimus reverenter, contentaque in eisdem diligenter inspeximus; ex quarum tenore percepimus quod Robertus de Brus, suique Complices & Fautores, suorum perversitatis audaciâ, tàm in Terra vestra Scotiæ, quàm Angliæ hostiliter, seditiosè, & elatè insurrexerunt, & adhuc insurgunt in contemptum vestræ Majestatis Regiæ; de quo, & aliis eorum factis, vobis displicentibus, quamplurimum condolemus.

Percepimus & ex tenore prædicto, quod vestræ Excellentiæ datum est intelligi, quod nonnulli, de Districtu nostro, ad præfatos vestros Inimicos comfortandos, Armaturas, Victualia, & res alias eis per Mare adduxerunt, eosque receptârunt, Excommunicationis & interdicti Sententias, in præfatos vestros Inimicos, eosque comfortantes, ac Terram eorumdem, a Summo Pontifice latas, nullatenus formidantes. A.D. 1319.

Inspectis etiam cæteris, contentis diligenter in Litteris supradictis, Regiæ vestræ Majestati, tenore præsentium, innotescat quod nos, nec aliquis nostrûm, prædictos vestros Inimicos, Armis, Victualibus, vel aliàs quomodolibet, contra vestram Majestatem, confortare vellemus, nec unquam voluimus, nec ab aliquo nostrûm confortari permitteremus, nobis scientibus: nec vestros Inimicos in Villâ nostrâ recepimus, nec etiam bona aliqua, per præfatos vestros Inimicos, a vestris Gentibus rapta, in dictam nostram Villam adduci permisimus, nec etiam permittemus.

Verùmque Conburgenses nostri, Mercatores sunt generales, de suis Mercaturis viventes, & nos Auctoritatem, & Jurisdictionem, aliquam Inhibitionem faciendi non habeamus; immo hoc spectat ad Dominum Comitem nostrum.

Nos, favorem vestrum & gratiam conservare intimè affectantes, quantum in nobis est, diligentissimè & cordialiter nostris Conburgensibus suadebimus, & etiam consulemus, ne ipsi Terram Scotiæ visitent, nec cum eisdem Scotis ullo modo communicent, ne, ob hoc, offensam

A. D. 1319. Edv. 2. offensam vestræ potentiæ incurrant; ac de aliis periculis quampluribus, tàm Spiritualibus, quàm Temporalibus, iis, si contrarium agerint, imminentibus, eosdem plenarie informantes;

In hiis necnon & in aliis omnibus, quæ vobis meritò possent complacere, aut in Honorem, aut Proficuum vestræ Majestatis Regiæ redundare, parati sumus, semper fuimus, & erimus, pro A. D. 1319. Edv. 2. nostris viribus adimplere.

Vigeat vestra Majestas Regia per tempora longiora.

Data anno Domini millesimo, trecentesimo, decimo nono, die Martis post Ascensionem Domini.

Diversæ Potestates, & Literæ, super Homagio Regi Franciæ faciendo.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 10. in Cedula. REX universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem.

De fidelitate probatâ & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Venerabilium Patrum, W. Exoniensis, & A. Hereford. Episcoporum, ac Magistrorum, Roberti de Baldok Archidiaconi Middlesexiæ, & Richardi de Burton Clerici, plenam fiduciam reportantes;

Recognoscendi pro nobis, & nomine nostro, Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ illustri, Homagium pro Ducatu nostro Aquitaniæ, juxta formam Pacum, inter ipsius Domini Regis & nostros Antecessores factarum, per nos faciendum,

Præfatis, Episcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præsentium, concedimus potestatem.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum vicesimo quarto die Maii.

Ibid. REX universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem.

De fidelitate probatâ, *&c. ut supra*, A. D. 1319. *usque ibi*, & nostros Antecessores factarum, quatenus per easdem paces ad hoc artamur, per nos faciendum: præfatis, Episcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præsentium, concedimus potestatem.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Ibid. REX Universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem.

De fidelitate probata, *&c. ut supra usque ibi* recognoscendi pro nobis, tanquam pro Pari Regni Franciæ, Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ illustri, pro Ducatu nostro Aquitaniæ, Homagium simplex, & sine conditione, juxta formam pacum, inter ipsius Domini Regis & nostros Antecessores factarum, per nos faciendum:

Præfatis, Episcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

Ad Regem Franciæ, Recognitio Homagii pro Ducatu Aquitaniæ.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Homagium pro Ducatu nostro Aquitaniæ, juxta formam Pacum, inter vestros & nostros Antecessores factarum, per nos vobis faciendum, recognoscimus per præsentes Litteras, sigilli nostri munimine roboratas.

Dat. ut supra.

A. D. 1319. MAgnifico Principi, Domino Philippo, *&c. ut supra usque ibi* factarum.

Quatinus per easdem Paces ad hoc artamur, per nos vobis faciendum recognoscimus per præsentes litteras, sigilli nostri, *&c. ut supra.*

Dat. ut supra.

Ibid. MAgnifico, *&c. ut supra*, salutem, *&c.*

Pro Ducatu nostro Aquitaniæ Homagium

A. D. 1319. Edw. 2. gium simplex & sine conditione, juxta formam Pacum, inter vestros & nostros Antecessores factarum, per nos vobis faciendum, tanquam Par Regni Franciæ, de dicto Ducatu recognoscimus per præsentes Litteras, sigilli nostri munimine roboratas. A. D. 1319. Edw. 2.

Dat. ut supra.

De Homagio, Regi Franciæ nondum facto, excusando.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. REX universis, præsentes Litteras inspecturis, salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Venerabilium Patrum, *&c. ut supra in Potestatibus*, reportantes.

Excusandi nos de eo, quòd ad Excellentissimum Principem, Dominum Philippum, Regem Franciæ illustrem, pro Homagio, quod sibi facere debemus, pro Terris & Tenementis, quæ de ipso tenere debemus, in partibus transmarinis, faciendo personaliter, ante hæc tempora non accessimus, nec adhuc accedere valemus: necnon ad causas pro nobis in hac parte proponendum, &, si necesse fuerit, probandum, A. D. 1319.

Prætatis, Episcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præsentium, concedimus potestatem.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

REX universis, *&c. ut supra usque ibi*, pro Homagio, quod a nobis petit pro Terris & Tenementis, *&c. ut supra.* Ibid.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

De Homagio, pro Comitatu Pontivi.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. REX universis, *&c. ut supra usque ibi* reportantes,

Recognoscendi pro nobis & nomine nostro Magnifico Principi, Domino Philippo, Regi Franciæ Illustri, pro Comitatu Pontivi, & Montis Troll, Homagium per nos faciendum, prout ante hæc tempora fieri consuevit, præfatis, Episcopis, Archidiacono, & Clerico, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præsentium, concedimus, potestatem. A. D. 1319.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

Ad Regem Franciæ, Literæ de Credentia.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos & felices.

Pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus, dilectos & fideles nostros, Venerabiles Patres, W. Exoniensem, & A. Herefordensem, Episcopos, ac Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middelsex, & Magistrum Richardum de Burton Clericum, ad vos duximus destinandos: A. D. 1319.

Serenitatem vestram affectuosis precibus deprecantes, quatinus præfatis, Episcopis, Archidiacono, & Clerico, tribus, & duobus eorum, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, velitis fidem indubiam adhibere.

Dat. ut supra.

De Die & Loco, ad Homagium faciendum, præfigendis.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid. REX universis, &c. salutem.

De fidelitate probatâ, &c. plenariè confidentes,

Acceptandi dilationem Homagiorum, quæ Magnifico Principi Domino Philippo, Regi Franciæ illustri, facere debemus, pro Terris & Tenementis, quæ de ipso in partibus transmarinis tenere debemus, a præfato Domino Rege nobis concedendam; ac A. D. 1319.

A.D. 1318. Edw. 2.

etiam diem & locum, ad quos, ad dictum Dominum Regem, pro dictis Homagiis, sicut ea facere tenemur, cessante impedimento legitimo, faciendis, accedere valeamus, præfatis, Episcopis, Archidiacono, & Clerico, Omnibus, Tribus, &c.

A.D. 1319. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. ut supra.

De Inquirendo, super Adhærentibus Edvardo de Brus, in Hybernia.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 10. dor.

REX, dilectis & fidelibus suis, Thomæ Filio Johannis Comitis de Kildare, Johanni de Birmyngham Comiti de Lovethe, Arnaldo le Poer, & Johanni Wogan, salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper Edwardus de Brus, & sui Complices & Fautores, Inimici & Rebelles nostri, Terram nostram Hiberniæ hostiliter fuissent ingressi, in eâdem Terrâ Homicidia, deprædationes, incendia, & alia dampna innumera perpetrantes: dictusque Edwardus se in Regem Terræ nostræ prædictæ, ad nostri exhæredationem, fecisset coronari; quæ, absque consensu, auxilio & assensu hominum de Terrâ prædictâ evenisse verisimiliter non præsumuntur:

Et nihilominus datum est nobis intelligi quod plures, de dictâ Terrâ nostrâ, contra ipsorum fidelitates & ligiantias, præfatis Inimicis nostris, ad hoc, quòd in dictam Terram nostram sic venirent, & dùm in eâdem Terrâ morabantur, mala prædicta perpetrantes, consilium, auxilium, & assensum præbuerunt, in populi nostri, Terræ prædictæ, destructionem, nostrique exhæredationem, contemptumque, dampnum gravissimum, & contra pacem nostram; undè plurimum movemur, non immeritò, & turbamur:

Nos, nolentes tantas seditiones, dampna, & facinora, si perpetrata sint, impunita transire, assignavimus vos omnes, tres, & duos vestrûm, Justitiarios nostros; ad inquirendum, per Sacramentum proborum & legalium Hominum de Terrâ prædictâ, non suspectorum, per quos rei veritas meliùs sciri poterit, qui de eâdem Terrâ, sub nostris fidelitate seu ligiantia constituti, dictis Inimicis nostris, ad hoc quòd in dictam Terram nostram venirent, vel, dùm in eadem Terra fuerunt, consilium, vel auxilium, seu consensum præbuerunt; necnon ad seditiones dampna & facinora prædicta audienda & terminanda, secundum Leges & Consuetudinem Terræ prædictæ:

A.D. 1319.

Et ideò vobis mandamus quòd, ad certos dies & loca, quos vos omnes, tres, vel duo vestrûm ad hoc provideritis, inquisitiones illas faciatis: & seditiones, dampna & facinora prædicta audiatis & terminetis in formâ prædictâ: facturi indè quod, &c. secundum Legem & Consuetudinem Terræ prædictæ, salvis, &c.

Mandavimus enim omnibus & singulis Vicecomitibus, & Ballivis, & Fidelibus nostris Terræ prædictæ, tàm infra libertates, quàm extra, quòd vobis omnibus, tribus, & duobus vestrûm, in præmissis, sint intendentes, consulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per vos omnes, tres, vel duos vestrûm, super hoc, ex parte nostrâ, fuerint præmuniti; & quod iidem Vicecomites, ad certos dies & loca, quos vos omnes, tres, aut duo vestrûm eis scire faciatis, venire faciant coram vobis omnibus, tribus, vel duobus vestrûm, tot & tales, &c. de Ballivis suis, non suspectos, per quos, &c.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum tricesimo die Maii.

Per ipsum Regem.

De Wallensibus levandis, contra Scotos.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2. m. 7.

REX, dilecto & fideli suo, Humfredo de Bohun, Comiti Herefordiæ & Essex, vel ejus Ballivis, in Terris suis de Breghennok, Penkelthy, & Cantredselif, salutem.

Cùm, ad refrænandum Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, obstinatam nequitiam, de communi Consilio Regni nostri, ordinavimus & esse proponimus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, cum excercitu nostro, quanto potentiùs poterimus, a die Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futuro, in unum mensem, ad proficiscendum exindè contra dictos Inimicos & Rebelles,

A.D. 1319.

nostros,

A. D. 1319. Edw. 2. nostros, ad ipsorum malitiam viriliter & potenter, cum Dei adjutorio, extirpandam:

Et, in subsidium expeditionis nostræ prædictæ, Homines pedites, ad arma potentes, expedit nos habere;

Nos, expeditionem nostram prædictam cordi specialiter habentes, vos requirimus & rogamus quatinus, de Terris vestris prædictis, ducentos Homines Pedites, de Validioribus & Potentioribus Terrarum vestrarum prædictarum, eligi faciatis per quosdam fideles nostros, quos ad hoc assignabimus, ad nos, ad locum prædictum, ducendos; ita quod sint ibidem, in mense prædicto ad ultimum, prompti, & parati, ac armis competentibus bene muniri, ad proficiscendum exindè nobiscum, ad vadia nostra, contra Inimicos nostros supradictos.

Et hoc, sicut nos, & honorem nostrum ac vestrum, & commodum Regni nostri diligitis, modis omnibus faciatis.

Mittemus autem ad partes illas quendam Clericum nostrum, ad vadia dictis Hominibus, a die quo se moverint a partibus illis, quousque ad nos venerint ad locum prædictum, solvenda.

Teste Rege apud Eborum quarto die Junii.

Per ipsum Regem.

A. D. 1319. Edw. 2. Consimiles Literæ diriguntur subscriptis, de Peditibus subscriptis, in Terris suis subscriptis eligendis; videlicet,

Hugoni le Despenser Juniori, de 500 Hominibus Peditibus, in Terris suis de Glomorgan & Morgannou in Walliâ eligendis, &c.

Eidem Hugoni de 300 Hominibus Peditibus, in Terris de Cantredemaur in Walliâ, quæ sunt in Custodiâ suâ ex Commissione Regis, eligendis, &c.

Edwardo Comiti Cestriæ, vel ejus Justiciario Cestriæ de 200 Hominibus Peditibus, in Terris de Englefeld & Maylourseyssnet eligendis, &c.

Edmundo Comiti Arundell de 200 Hominibus Peditibus, in Terris suis de Colne & Albo Monasterio in Walliâ eligendis, &c.

Johanni de Cherleton de 500 Hominibus Peditibus, in Terris suis de Powys in Walliâ eligendis, &c.

Johanni de Hastyng de 200 Hominibus Peditibus, in Terris suis de Bergeveney in Walliâ eligendis, &c.

Johanni Giffard de Brymesfeld de 200 Hominibus Peditibus, in Terris suis de Cantremaghan in Walliâ eligendis.

Pro Comite Lancastriæ, super Portione Comitatus Provinciæ, sibi concessa.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 7.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, bonæ memoriæ, Alienora, quondam Regina Angliæ, Avia nostra, portionem Terræ seu Comitatûs Provinciæ,

Quæ jure hæreditario ipsam Aviam nostram contingebat, & quicquid eidem competiit ex successione Patris, & Matris ejusdem Aviæ nostræ, cum mero ac mixto Imperio, ac etiam Jurisdictione, & omnibus Juribus, omnibusque pertinentiis Portionis ejusdem, seu Jus, vel Jura, Actionem, seu etiam Actiones, eidem Aviæ nostræ competentia, in hac parte, ad petendam & assequendam hujus portionem,

De suâ liberalitate donâsset & concessisset, dilectis Consanguineis & fidelibus nostris, Thomæ nunc Comiti Lancastriæ, & Henrico Fratri ejusdem Thomæ, Filiis Edmundi quondam Comitis Leicestriæ, & Nepotibus dictæ Aviæ nostræ: ac, titulo Donationis, transtulisset in eosdem, & eorum Hæredes, pro æquis Portionibus dividendis; ita quod si contingeret alterum dictorum Nepotum, absque liberis legitimis, de corpore suo procreatis, viam carnis ingredi universæ, accresceret Nepoti superstiti eo ipso Portio taliter decedentis: A. D. 1319.

Ordinâssetque præfata Avia nostra quod si liberi prædicti Edmundi, tunc nati, & extunc nascituri, decederent sine liberis de ipsorum corporibus procreatis, tunc tota Hæreditas sua prædicta, cum omnibus suis pertinentiis, ad Hæredes ipsius Aviæ nostræ, Reges Angliæ, reverteretur:

Quas quidem Donationem & Concessionem, celebris memoriæ, Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, Pater noster,

A. D. 1319. Edv. 2. noster, per Literas suas patentes, pro se & Hæredibus suis, postmodum confirmavit;

Nos, præfato Comiti uberiorem gratiam facere volentes in hâc parte, concessimus ei, pro nobis & Hæredibus nostris, quantum in nobis est, dictam Portionem Terræ suæ Comitatûs prædicti, cum mero ac mixto Imperio, & etiam Jurisdictione, & omnibus Juribus, omnibusque pertinentiis Portionis ejusdem, & quicquid ad nos, vel Hæredes nostros, de Hæreditate prædictâ, aliquo Jure, reverti seu descendere posset, A. D. 1319. Edv. 2. Habendam & Tenendam eidem Comiti, Hæredibus, & Assignatis suis, Imperpetuum, sine occasione aut calumpnia nostri, vel Hæredum nostrorum quorumcumque.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum quinto die Junii.

Per ipsum Regem.

Pro Magistro Rogero de Notbburgh, ad Conscientiæ Papalis puritatem serenandam.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8. d. Papæ Rex devota pedum oscula beatorum.

Apostolicæ Benignitatis provida Circumspectio, cunctis se offerens in exhibitione justitiæ debitorem, nostræ considerationis obtutibus grandem fiduciam administrat, pro conservandis ac tuendis Regiæ Dignitatis nostræ juribus (ad quorum observationem juramenti religione coartamur) eo frequentiùs vestræ Paternitati præsidia implorandi, quo firmiori supportamur fiduciâ, quòd vestra consueta Benignitas ea velit illibata persistere, &, ne diminuantur indebitè, opem apponere remedii oportuni.

Quamobrem, ad serenandam vestræ Conscientiæ puritatem, Sanctitati vestræ intimamus, quòd,

Vacante nuper Archiepiscopatu Eborum, per obitum, bonæ memoriæ, Willielmi de Grenefeld, nuper Archiepiscopi loci illius, & ejus custodiâ in manu nostrâ existente,

Nos Præbendam de Wistowe (in Ecclesiâ beati Petri Eborum, tunc vacantem per mortem Magistri Petri de Sabaudiâ, & ad nostram Collationem spectantem) dilecto Clerico nostro, Magistro Rogero de Northburgh contulimus pleno jure Regio, quo nos, & Progenitores nostri, Reges Angliæ, usi fumus hactenus inconcusse:

Qui, virtute Collationis hujusmodi, ad Præbendam illam canonicè admissus fuit, ipsamque pacificè hactenus tenuit & quietè.

Verùm, quia jam nobis relatum est quod vos, prætextu cujusdam Reservationis, factæ, ut asseritur, per, felicis memoriæ, Dominum Clementem, Papam Quintum, de Beneficiis Capellanorum ipsius Domini Papæ, ubicumque decedentium, de dictâ Præbendâ A. D. 1319. jam noviter, Venerabili Patri, Domino Bernardo, Sanctæ Mariæ in Aquario Diacono Cardinali, providistis; suspensâ tamen ex vestrâ Benivolentiâ executione Provisionis hujusmodi, quousque de jure nostro Regio in eâ parte essetis pleniùs informati; de quo vestræ Clementiæ grates referimus speciales.

Nos tàm nostræ, quàm ejusdem Clerici nostri indempnitati,

Nè contingat, quod absit, prætextu Provisionis prætactæ, aliquid, super Præbendâ prædictâ, præjudiciale Regio juri nostro, seu ipsi etiam Clerico, attemptari,

Desiderantes oportuni appositione remedii provideri,

Sanctitati vestræ sinceris affectibus supplicamus, quatinus ad jus nostrum Regium (cujus vos speramus indubiè præcipuos defensores) Paternæ considerationis intuitum convertentes, prædictam Provisionem, præfato Patri factam, ut præmittitur, de Præbendâ supradictâ (jure nostro Regio vestræ Beatitudini tunc non detecto) dignemini revocare:

Non permittentes, si placet, præfatum Clericum nostrum, qui eandem Præbendam (quam vacantem & ad nostram collationem spectantem comperimus) ex nostrâ Collatione canonicè est assecutus, super ejus possessione indebitè perturbari, seu expensis & laboribus inaniter fatigari.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum quinto die Julii.

Ad

Ad Papam, contra Scotos, & de Dissentionibus, in Regno sublatis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm beneficia multimoda & consueta, quibus innata vestra benignitas, inter tot varias pressa solicitudines, nos & Regnum nostrum amplectitur, interna mente revolvimus, id nobis præcipuæ jocunditatis materiam tribuit, & Paternæ dilectionis infallibiliter experimenta confirmat, quod, circa status nostri Reformationem, & Regni nostri Exaltationem, curis continuis invigilat, & ad Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, condignam depressionem, qui in nos, & Incolas Regni nostri, indesinenter cum suâ injuriâ, desævire conantur, justâ animadversione laborat;

De quo nimirùm tota simul ad Patrem in gratiarum actionibus assurgit Dilectio filialis, humiliter postulans ut id, quod, tàm piâ consideratione, circa prædictos obstinatos, jam incipit penes Filium Pater pius, felicibus imposterùm continuet incrementis.

Speramus enim, divinâ nos protegente Clementiâ, vestrâque directione, in Chamo & Frœno, Maxillas eorum constringente, ipsos, opertos velud disploide, confusione suâ, sicut ad metas fore reducendos, quòd nedùm perversitatis transactæ pœnitere cogentur, set potiùs dolebunt tanti facinoris materiam cogitâsse.

A.D. 1319. Ad hæc, Pater Sancte, cùm de statu nostri prosperitate vos lætos efficere possit veritas nunciata, prout per, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Nevill nobis innotuit, pro constanti vestræ significamus Sanctitati, quòd, in confectione Præsentium, nos, Consors nostra, & Liberi nostri, benedictus Altissimus, plenâ viguimus corporis sospitate, quod de vobis scire libentiùs, quàm audire veraciter peroptamus.

Dissensionum insuper & scismatum incommoda nuper in Regno nostro, Satore zizaniæ procurante, suborta, qui temporat rerum vices, Rector potens jam prorsus abstulit, & pristinæ dilectionis Fœdera reformavit.

Cæterùm quædam ex parte vestrâ, vos & vestros concernentia, per dictum Johannem nobis exposita, ad plenum concepimus; cui super eisdem & aliis, quæ multùm insident cordi nostro, aperuimus vota nostra, Sanctitati vestræ per, venerabilem Patrem, Dominum A. Dei gratiâ, Herefordensem Episcopum, & eundem Johannem, seriosiùs exponenda; in quibus dignemini, si placet, fidem eis credulam adbibere, velut organo nostræ vocis.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum sexto die Junii.

Pro Edmundo de Bermengeham, de Servitio in Conflictu, contra Scotos in Hybernia.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd pro bono servitio, quod, dilectus & fidelis noster, Edmundus de Bermengeham, in quodam Conflictu, nuper in Terrâ nostrâ Hiberniæ, inter quosdam fideles nostros partium illarum ex parte unâ, & Edwardum le Brus, qui se in Regem Hiberniæ fecerat coronari, ac ipsius Complices ex alterâ, habito (in quo quidem Conflictu prædictus Edwardus, & plures de Complicibus suis, disponente Domino, ceciderunt) nobis impendit, & impendet in futurum,

Concessimus, pro nobis & Hæredibus nostris, eidem Edmundo viginti Libratas Terræ per annum, juxta verum valorem earumdem, de Terris & Tenementis Hominum ejusdem Terræ, qui cum Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, nuper contra nos ibidem de Guerra surrexerunt, nunc in manibus nostris, tanquam nobis ex causa prædicta forisfactis, existentibus; vel de illis, quæ exnunc ad manus nostras, eâ de causâ, primitùs contigerit devenire; A.D. 1319.

HABENDAS eidem Edmundo & Hæredibus suis IMPERPETUUM.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum septimo die Junii.

Per ipsum Regem.

Dupl.

A.D. 1319. Edw. 2. A.D. 1319. Edw. 2.

De Jure Regio Manutenendo, contra Raymundum Cardinalem.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter multas Sollicitudines, quibus ex suscepti Regalis Officii debito assiduè coartamur, illa nostris præfertur Obtutibus, & constringit fortiùs mentem nostram, ut Jura Coronæ nostræ, & Consuetudines rationabiles, in Regno nostro, Progenitorum nostrorum temporibus usuatas (ad quorum Observationem & Defensionem Juramenti vinculo Obligamur) diligenti studio tueamur; & ad implorandum vestræ Sanctitatis Præsidium, velud ad tutissimi Portûs Sinum, confidenter recurrimus, cum ipsa, Malivolorum incessabili impulsu, periclitari conspicimus, sub velamine Apostolicæ Potestatis.

Dùm siquidem, Pater Sancte, intelligentes Collationem Præbendæ de Korene, in Ecclesia Beatæ Mariæ Lincolniæ, ad Nos de jure nostro Regio pertinere (utpote quæ vacare inceperat, per mortem cujusdam Willielmi de la Gare, tempore quo Temporalia Episcopatûs Lincolniensis erant in Custodiâ, claræ memoriæ Genitoris nostri) eandem Prabendam, dilecto Clerico, Roberto de Wodehous contulimus jure Coronæ nostræ, quo Progenitores nostri usi sunt inconcussè totis temporibus retroactis:

Ac, pro eo quòd Procurator, Venerabilis Patris, Domini Reymundi de Farges, Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis, qui dictam Præbendam, in nostri Juris præjudicium, asserebatur occupâsse, opponebat se executioni Collationis nostræ supradictæ, eundem Reymundum, secundum Legem & Consuetudinem dicti Regni, fecimus legitimè Summoneri ad Respondendum Nobis in Curiâ nostrâ super præmissis, sicuti est in consimilibus casibus fieri consuetum:

Qui tandem, per Attornatum suum comparens in eâdem Curiâ, & Jus suum defendens, asseruit dictum Willielmum, quondam Præbendarium dictæ Præbendæ, non decessisse tempore quo Temporalia dicti Episcopatûs in Custodia dicti Patris nostri extiterunt, prout supra narravimus; & super hoc spontè in Inquisitionem se posuit:

Per quam tandem compertum fuit, quod idem Willielmus decesserat existentibus dictis Temporalibus in custodiâ dicti Patris nostri, & quòd ad Nos pertinuit eâ ratione Collatio Præbendæ supradictæ; sicque, jure nostro per Judicium legitime delarato, præfatus Robertus ad eandem Præbendam admissus fuit per loci Ordinarium, & inductus in ejus Possessionem corporalem virtute Collationis nostræ supradictæ.

Verùm præfatus Pater, jam, ut Nobis relatum est, præmissâ Discussione non contentus, set Lites, sopitas in Curiâ nostrâ, non absque gravi nostro præjudicio, satagens suscitare, & dictum Clericum nostrum sumptibus & laboribus farigare; eundem Clericum nostrum ad Respondendum sibi, super Præmissis, extra Regnum nostrum Citari peremptoriè procuravit; certosque sibi dari super hoc a vestrâ Clementiâ optinuit Auditores.

Nos igitur,

Considerantes quòd in Nostri & Coronæ nostræ intollerabile præjudicium, immò manifestam Exhæredationem cederet, si dictus Clericus noster Jus nostrum Regium, & Judicia in Curiâ nostrâ pro Nobis ritè reddita, & præcipuè extra Regnum nostrum, ubi Legum & Jurium Regni nostri notitia forsitan non habetur, in causam deduceret, vel super hiis aliqualiter litigaret,

Ac sperantes indubiè, quòd vestræ Benignitatis circumspectio tantum juris nostri præjudicium, & detrimentum honoris fieri nullatenus patietur,

Vestræ Beatitudini votivis affectibus Supplicamus, quatinus ad Præmissa consuetæ Benivolentiæ intuitum convertentes, taliter dignemini, pro conservatione Jurium nostrorum, & Indempnitate dilecti Clerici nostri (cujus defensioni adesse Nos decet in hac parte, cùm de jure nostro præcipuè conquiratur) Paternâ sollicitudine ordinare, quod Nobis, ad Prosecutionem dicti Patris, in præmissis nullatenus pareatur præjudicium, nec idem Clericus noster (quem ubertatem favoris & gratiæ apud vestram Clementiam cupimus invenire) inaniter fatigetur: & quod dictus Pater (cui de Beneficiis aliis, infra Regnum nostrum, provisum est condecenter) sic contentetur propriis, ut non nimis desideret Aliena.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 7. die Junii.

Pro

A. D. 1319. Edw. 2. — A. D. 1319. Edw. 2.

Pro Rigando de Asserio, Nuncio Papæ super Debitis Antonii nuper Episcopi Dunolmensis.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 5.

REX, Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Cùm nuper, ad prosecutionem Magistri Rigandi de Asserio, Domini Papæ in Anglia Nuncii, per Petitionem suam coram Nobis & Concilio nostro porrectam, Nobis suggerentis quòd, cùm Ipse contra Executores Testamenti Antonii, quondam Episcopi Dunolmensis & Patriarchæ Jerusalem,

Super exactione Mille Marcarum, quas dictus Episcopus in Testamento suo, in Subsidium Terræ Sanctæ, ut asserit, Legavit:

Et Mille & Sexcentarum Marcarum, quas dictus Episcopus in Diocese suâ Dunolmensi de Decimâ, per Dominum Nicholaum Papam impositâ:

Et Mille & Ducentarum Marcarum, quas de Decimâ, per Dominum Bonifacium Papam in dicta Diocese suâ:

Et Mille & Octingentarum Marcarum, quas de Decimâ per Dominum Clementem Papam Quintum, in dicta Diocese Dunolmensi, penes se retinuit:

Et Quingentarum Marcarum, de Arreragiis Procurationum Legatorum, Sedis Apostolicæ in Angliam Missorum, per ipsum Episcopum in Diocese suâ receptarum:

Et aliarum Quingentarum Marcarum de Arreragiis procurationum Dominorum, Geraldi & Simonis Penestrini, quondam Legatorum dictæ Sedis in Regnum prædictum, per dictum Episcopum in prædicta Diocese sua receptarum;

Coram eodem Magistro Rigando, prout ad ipsum pertinuit, ut afferit, in causam evocâsset pro prædictis Pecuniarum Summis, ad Opus Sanctissimi Patris, Domini Summi Pontificis, Levandis:

Prædicti Executores, Jurisdictionem præfati Rigandi in hac parte declinare nitentes, & ipsum in præmissis impedire, Prohibitionem nostram sibi super hiis porrigi procurârunt, continentem quod præmissa Nos, ex diversis causis, in dictâ Prohibitione contentis, ita tangebant, quod in eisdem non procederet Nobis inconsultis;

Et Nobis supplicantis sibi indè a Nobis Remedium adhiberi,

Vobis mandamus quòd, vocatis Executoribus prædictis, receptâque informatione, vobis per prædictum Rigandum super præmissis faciendâ, vos de dictis Negotiis plenius informaretis: &, si inveneretis quòd Negotia prædicta Nos ita non tangebant, quod prædicti Executores super exactione, contra eos per prædictum Magistrum Rigandum, nomine dicti Domini Summi Pontificis, sic factâ, per Nos non deberent defendi; tunc impedimentum, si quod contra dictum Magistrum Rigandum per vos appositum esset in Negotio prædicto, amoveri faceretis:

Et, si forsitan dictum Negotium Nos tangebat, per quod coram dicto Magistro Rigando in eodem deberet supersederi, tunc Nos indè in proximo Parliamento nostro, sub Sigillo dicti Scaccarii, redderetis distinctè & apertè certiores; de quo nihil actum est:

Ac jam, in præsenti Parliamento nostro, Nobis per dictum Magistrum Rigandum extiterit supplicatum, ut super dicto Negotio curaremus de Remedio providere;

Nos, volentes ejus supplicationi condescendere, quatenus poterimus bono modo, vobis Mandamus quod venire faciatis coram vobis, in Scaccario prædicto, in Octabis Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futuris, dilectos & fideles nostros, Johannem de Foyle, & Thomam de Wylughby (quos assignavimus ad omnia Bona & Catalla, quæ fuerunt præfati Patriarchæ & Episcopi, die quo obiit, pro debitis, in quibus idem Patriarcha Nobis die prædicto tenebatur, in manum nostram capienda) & ulterius totum negotium prædictum, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, examinetis, & præfato Rigando de Summis, quæ præfato Domino Summo Pontifici, per prædictum Patriarcham debebantur, sicut prædictum est, de dictis Bonis & Catallis, quæ ad manus nostras sic devenerunt (postquam Nobis de dictis debitis nostris satisfactum fuerit) respondeti faciatis:

Ipsum Rigandum, super Executione illorum, quæ ad ipsum de jure pertinent, contra dictos Executores faciendâ, impedimentum aliquod imposterùm nullatenus facientes.

Teste Rege apud Eborum, 8. die Junii.

Per ipsum Regem & Concilium.

A.D. 1319. Edw. 2. A.D. 1319. Edw. 2.

De Attornatis pro dicto Rigando.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 6.

REX Justiciariis suis de utroque Banco, salutem.

Sciatis quòd, ob reverentiam, Sanctissimi in Christo Patris, Domini Johannis, Divinâ Providentiâ, Summi Pontificis, & Ecclesiæ Romanæ, de gratiâ nostrâ speciali, concessimus, dilecto nobis, Magistro Rigando de Asserio, Canonico Aurelianensi, ipsius Domini Summi Pontificis & Ecclesiæ prædictæ in Angliâ, Nuncio speciali,

Quem negotiis ipsius Domini Summi Pontificis & Ecclesiæ prædictæ cum tantâ diligentiâ intendere oportebit, quod Prosecutioni & Defensioni Placitorum, ipsum Rigandum tangentium, personaliter faciendis vacare non potest,

Quod Magister Willielmus de Borton, & Magister Willielmus de Brampton, sint Attornati ipsius Magistri Rigandi, & eorum alter, quotiens ambo interesse non poterunt, ad lucrandum vel perdendum in omnibus placitis, tàm de Attachiamentis Prohibitionum, contra ipsum Rigandum impetratarum, seu etiam impetrandarum, quàm aliis Placitis, querelis, & loquelis quibuscumque, pro ipso Rigando, vel contra ipsum, in Curiis nostris, coram vobis motis, vel movendis:

Et quod dicti Attornati, & eorum alter, quem præsentem esse contigerit, facere possint, vel possit, Attornatos, vel Attornatum, loco ipsius Rigandi, ad lucrandum vel perdendum in omnibus placitis, querelis, & loquelis supradictis: & Attornatum, vel Attornatos illos amovere, & alium, vel alios, loco ipsius, vel ipsorum, qui sic amotus fuerit, vel amoti, substituere valeant, vel valeat in præmissis, quandocumque viderint, vel viderit expedire. A.D. 1319.

Et ideo vobis mandamus quòd præfatos, Willielmum & Willielmum, & eorum alterum, & Attornatum, vel Attornatos, per ipsos, Willielmum & Willielmum, vel eorum alterum, loco prædicti Rigandi, factum, vel factos, & substitutum, vel substitutos, loco illorum, quos iidem, Willielmus & Willielmus, vel eorum alter amoverit, vel amoverint, ut est dictum, in omnibus placitis, querelis, & loquelis supradictis, sine difficultate quâlibet admittatis, sicut prædictum est.

In cujus, &c. per triennium duraturas.

Teste Rege apud Eborum octavo die Junii.

Per ipsum Regem.

Duppl.

Consimiles Litteras de Attornamento habet idem Magister Rigandus, sub nominibus Magistri Henrici de Rillyngton, & Thomæ de Evesham, duraturas ut supra.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

Duppl.

Ad Papam, super annuo censu.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Et si ardua & urgentia negotia, tàm pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, quàm aliundè, multis modis (pro quibus infinitam pecuniam effundere nos oportet) nobis in præsentia occurrant; intellectâ tamen, inter cætera, credentiâ per, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Nevill, Militem, ad nos de Sacrâ Romanâ Curiâ redeuntem, super solutione mille Marcarum annuarum de anno præsenti, & duobus annis præcedentibus, proximis jam transactis, per nos faciendâ, pro dictis duobus annis præteritis, discreto viro, Magistro Rigando de Asserio, Canonico Aurelianensi, Clerico, & Nuncio vestro in Angliâ speciali, satisfecimus competenter. A.D. 1319.

Vestræ Sanctitati humiliter supplicantes quatinus, dilationem solutionis residuarum mille Marcarum, pro anno præsenti (quam ex causis prædictis ad præsens commode non poterimus facere, set usque ad aliquod temporis intervallum oportuit nos differre) molestam non ferentes, nos indè velitis habere propensiùs excusatos; & apud, venerabilium Patrum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium cœtum venerandum indè similiter excusare.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum octavo die Junii.

Consimiles

A. D. 1318. Edv. 2. A. D. 1319. Edv. 2.

Consimiles Literæ ad Cardinalium Cœtum.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid.

VEnerabilium in Christo Patrum, Dei gratiâ, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Cœtui venerando, Edwardus, &c. salutem, & ad beneplacita singulorum & omnium paratissimam voluntatem.

Et si ardua, *&c. ut supra usque ibi*, discreto Viro, Magistro Rigando de Asserio, Canonico Aurelianensi, satisfecimus competenter, A. D. 1319.

Vestram Universitatem reverendam in Domino deprecantes, quatinus dilationem, *&c. usque ibi* propensiùs excusatos.

Dat. ut supra.

Ad Regem Siciliæ, super Negotiis in Curia Romana.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Ibid.

SErenissimo Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Regi Siciliæ Illustri, Edwardus, &c. salutem, & felices semper ad vota successus.

Cùm jam in præsentiarum versentur in Curiâ Romanâ quædam negotia, nos & statum Regni nostri specialiter tangentia, quæ, vestro interveniente præsidio, posse credimus prosperari, & quæ vestræ Excellentiæ per venerabilem Patrem, A. Herefordensem Episcopum, &c. dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Nevill Militem, conjunctim & divisim, committimus exponenda, A. D. 1319.

Amicitiam vestram affectione, qua possumus, duximus deprecandam, quatinus penes Dominum Summum Pontificem, & Venerabilem Cœtum Cardinalium, in promotione dictorum negotiorum, Nunciis nostris assistere dignetur vestra Serenitas Regia, interventibus & favoribus gratiosis.

Dat. ut supra.

De Finibus, pro servitio non facto, in Scaccario faciendis.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2. m. 7. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cùm nuper summoneri fecissemus excercitum nostrum, & totum Servitium nobis debitum, usque Eborum, ita quod esset ibidem in Crastino Sancti Jacobi Apostoli proximò præterito, ad proficiscendum exindè nobiscum contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum malitiam & proterviam, cum Dei adjutorio, reprimendas:

Qui quidem dies postmodum prorogatus fuit ad alios dies sequentes ex certis causis; ac plures, qui servitium suum nobis tunc temporis fecisse debuerunt, illud nobis non fecissent;

Tibi præcipimus quod in singulis locis in Balliva tua, ubi expedire videris, ex parte nostra facias publice proclamari, quod illi, qui servitium, nobis debitum, tunc non fecerunt, ad Scaccarium nostrum accedant, citra Festum Sancti Petri ad vincula proximò futurum, pro dicto servitio suo fines nobiscum facturi. A. D. 1319.

Injunximus autem Thesaurario & Baronibus nostris de eodem Scaccario, quod ipsi ab illis, qui fines hujusmodi facere voluerint, viginti Libras pro Feodo, & pro minori parte Feodi minus de fine capiant, ad opus nostrum:

Et, factâ Proclamatione prædictâ, dictis Thesaurario & Baronibus hoc breve mittas indilatè.

Teste Rege apud Eborum octavo die Junii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Papam, pro Johanne de Wrotham.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8. d.

PAPÆ Rex.

Rem honestam agere credimus, dùm circa Promotiones illorum, ac honoris augmentum, quibus merita laudabilia suffragantur, operam apponimus efficacem.

Dilectum igitur nobis Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum, A. D. 1319.

Virum utique vitæ honestatæ, Litterarum scientiâ, cæterisque moribus & virtutibus

A. D. 1319. Edw. 2. virtutibus gratiosis multipliciter insignitum, sicut longo experimento didicimus; utpote qui cum, claræ memoriæ, Domino Edwardo, nuper Rege Angliæ, Genitore nostro, ut socius quondam Fratris Walteri de Wynterburn, tunc ipsius Genitoris nostri Confessoris, & subsequenter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, diutinam moram traxit: & deindè per plures annos Londoniæ, & alibi, in Regno nostro, Prioris Officium in dicto Ordine gessit, semper laudabiliter conversando, quique tàm per dictum Patrem nostrum, quàm per nos, pro negotiis ipsius Patris nostri & nostris, pluries ad Romanam Curiam missus fuit,

Vestræ Benignitatis dulcedini totis desideriis commendamus; affectione, quâ possumus, supplicantes quatinus, præmissa Paternâ benivolentiâ ponderantes, prædictum Fratrem Johannem in Officio Pœnitentiarum, in Sacrâ Curiâ vestrâ, loco Fratris Nicholai de Wysebech, Ordinis prædicti (cui nuper dictum Officium nostri commisit intuitu vestra affectio Paternalis, quique ad dictum Officium ulterius exequendum jam multipliciter, ut relatu fidedigno didicimus, reddidit se indignum) considerationе Precum nostrarum, (quæ cordis nostri intimâ prodeunt puritate) gratiosè dignemini subrogare.

Has autem Preces nostras eo affectuosiùs cupimus exaudiri, quo, per ipsius Fratris J. præsentiam in Curiâ vestrâ, nostra & Regni nostri negotia speramus in eâdem Curiâ posse feliciùs & gratiosiùs prosperari.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum 8. die Junii.

Super Collatione Præbendæ, ad Conscientiam Papæ serenandam.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Prædilectum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariæ nostræ Secretarium, vestræ Beatitudini plenis affectibus commendamus; votivis precibus supplicantes quatinus ipsum Clericum nostrum,

Quem vitæ laudabilis conversatio, Litterarum scientia, & alia laudabilia decorant merita, obsequiaque fructuosa Regiis specialiter conjunxerunt affectibus, ac nobis & Reipublicæ tàm utilem, quàm necessarium, cum famâ commendabili repræsentant,

Dignetur vestra Clementia, nostris precibus, dignis attollere gratiis, & Apostolicis favoribus communire.

Ad hoc, Pater pie, ut super negotio cujusdam Præbendæ, in Ecclesiâ Lincolniensi, quam memoratus Clericus noster, præcedente Collatione nostrâ, jure nostro Regio factâ, canonicè possidet, per Magistrum Guillielmum de Brixia, contra dictum Clericum nostrum, ut refertur, in vestra Sacra Curia moto, jus nostrum prædictum, ipsiusque Clerici nostri innocentia vestræ luceant Sanctitati, subscripta, pro vestra conscientia sacra serenanda, vobis duximus intimanda; videlicet,

Quòd, vacante nuper Ecclesia Lincolniensi prædicta, per mortem, bonæ memoriæ, Oliveri, dudum pastoris ibidem, & Temporalibus ejusdem Episcopatûs existentibus in manu, felicis recordationis, Domini E. Genitoris nostri, vacavit Præbenda prædicta; & in processu, quem dictus Magister Guillielmus de Brixia, super possessione Præbendæ prædictæ occupanda, dum Temporalia prædicta in manu dicti Genitoris nostri fuerunt, absque consensu ejusdem, non sine sui præjudicio fieri procuravit; jus ejusdem Genitoris nostri sibi, ratione Episcopatûs prædicti, tunc vacantis, & in manu sua existentis, expressè fuerat præservatum. A. D. 1319.

Propter quod nos, præmissa postmodùm advertentes, nec ea sine nostri præjudicio silere valentes, jus nostrum Regium, in dicto negotio, in Curia nostra, secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri, quibus nos & Progenitores nostri totis temporibus retroactis usi sumus, fecimus declarari:

Quo evicto, præfatus Clericus noster, virtute Collationis nostræ, sibi jure nostro Regio factæ, ut superius dictum est, præmisso processu debito per Ordinarium loci illius, ad Præbendam prædictam admissus, & canonicè institutus fuit in eadem;

Vestræ igitur Sanctitati devote supplicamus, precibus iteratis, quatinus, ad jus nostrum Regium, in hac parte, benivolentiæ paternalis intuitum convertentes, memoratum Clericum nostrum (quem in dicto negotio nec ambitionis malum obcæcavit, nec aliud denigravit vitium; set solummodo juris nostri prosecutio debita, ad hoc, prout sibi per nos districtiùs injunctum fuerat, coartavit) in præmissis dignemini propensiùs excusatum habere; & inquietationes (si nobis super jure nostro

A. D. 1319. Edw. 2. stro prædicto, & dicto Clerico nostro, super possessione suâ Præbendæ prædictæ, irrogari contingeret) juxta conceptam animi nostri fiduciam propulsare, &, dilecto & fideli nostro, Johanni de Nevill, inter cætera Negotia nostra, vestræ Clementiæ exponenda, super Negotio prædicto Fidem Credulam adhibere. A. D. 1319. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 9. die Junii.

De Pensionibus, in Romanâ Curiâ, concedendis.

A.D. 1319. An. 12. E. 2. Pat. 12. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & industriâ circumspectâ, Dilectorum & Fidelium nostrorum, Venerabilis Patris, A. Herefordensis Episcopi, & Johannis de Nevill Militis, plenarie confidentes,

Dandi, Concedendi, & Assignandi, Nomine nostro, alicui Homini discreto, in Romanâ Curiâ commoranti, pro uberiore expeditione Negotiorum nostrorum ibidem per ipsum procurandâ, Pensionem annuam Viginti & Quinque Marcarum Sterlingorum, de Nobis percipiendam, A. D. 1319.

Præfatis, Episcopo & Militi, plenam, tenore præsentium, concedimus Potestatem; ratum habituri & gratum id, quod per præfatos, Episcopum & Militem, factum fuerit in præmissis.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 9. die Junii.

Per ipsum Regem.

Ad Haquinum Regem Norwegiæ, pro satisfactione habendâ. A. D. 1319.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Claus. 12. E. 2. m. 3. d.

MAgnifico Principi, Domino Haquino, Dei gratiâ, Regi Norwagiæ illustri, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, cum dilectione sincerâ.

Suggesserunt Nobis Galfredus Dreu, Adam le Clerk, Ino de Massingham, Johannes de Deneby, Robertus de Hecham, Gullielmus de Gonshull, & Simon de Lincoln, Mercatores nostri de Lenn,

Quod Botulphus Bix, nuper Thesaurarius vester in Villa de Northberg, Sex annis & amplius jam elapsis, de Pannis, Piscibus, & aliis Mercimoniis diversis dictorum Mercatorum, usque ad magnam Summam Pecuniæ, cepit ad Opus vestrum; videlicet,

De Pannis & aliis Bonis prædicti Galfridi, usque ad Summam Trescentarum, Sexaginta, & Quinque Librarum, & Novem Solidorum:

Et de Bonis prædicti Adæ, ad valentiam Centum, Quater viginti, & Undecim Librarum:

Et prædicti Inonis, ad valentiam Centum, Sexaginta, & Quatuordecim Librarum:

Præfati Johannis, ad valentiam Trescentarum Librarum, Septuaginta, & Sex Solidorum:

Dictique Roberti, ad valentiam Ducentarum Librarum;

Ac etiam de Bonis & Mercimoniis prædictorum, Willielmi & Simonis, ad valentiam Ducentarum, & Sexaginta Librarum Sterlingorum;

De quibus, præfatis Mercatoribus nostris, vel eorum Attornatis, aut alicui ipsorum nondum extitit, ut accepimus, in aliquo satisfactum, quamvis super hoc, ex parte dictorum Mercatorum, pluries fueritis Requisiti:

Super quo sibi supplicârunt per Nos congruum Remedium adhiberi.

Et, quia eisdem Mercatoribus nostris subvenire volumus, in hac parte, Viis & Modis, quibus honestè poterimus, ut tenemur,

Vestram amicitiam affectuosè Requirimus & Rogamus, quatinus præfatis Mercatoribus nostris, vel eorum Attornatis, ipsorum nomine, de summis prædictis, prout justum fuerit, satisfactionem debitam fieri Jubeatis; Tantum in hac parte, si placeat, facientes, quod Mercatores ipsos ad Nos, cum iteratâ Querelâ, redire non oporteat pro defectu Exhibitionis justitiæ in hac parte.

Et quid, ad hunc Rogatum nostrum, pro præfatis Mercatoribus nostris, super præmissis, duxeritis faciendum, nobis rescribere velitis per præsentium portitorem.

Dat. apud Eborum, duodecimo die Junii.

Rex

A. D. 1319. Edw. 2. A. D. 1319. Edw. 2.

Rex Regratiatur Papæ, super Canonizatione Thomæ de Cantalupo.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Rom. & Fr. 12. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula bearorum.

Cœlestis Lenitudo Consilii certis terminis cuncta concludens, ac convenientibus successibus singulorum determinans curricula temporum, vestris etiam temporibus dulcedinis venas aperuit, dùm, prætiosum illud Dei Talentum, Corpus Sanctissimi Confessoris, Thomæ Herefordensis dudum Præsulis, diurius in Petrâ reclusum, per vos revelari, & ad Locum Eminentiorem, a Christi Fidelibus venerandum, transferri disposuit; vestroque felici interveniente Ministerio, velud ipsius Dei in Terra Vicarii, ipsum ascribere dignata est Cathalago Sanctorum venerando:

Undè meritò in Laudem & Gloriam Redemptori nostro assurgimus, qui tanti muneris Beneficio Nos & Regnum nostrum visitavit; vobisque, ad Gratiarum actiones exsolvendas, intima cordis nostri dissolvimus; qui, nostræ Mortalitatis incommoda piè considerantes, de tanti Patroni suffragiis, nostris interventibus, Nos respicere laborâstis; per quæ, in nostris & Regni nostri oportunitatibus, speramus quòd humanæ salutis Amator suæ gratiæ Laticem effluentem aperiet, & Nobis annuet ejus Beneficiis gratulari. A. D. 1319.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 26. die Junii.

De Hominibus, per Comitem Lancastriæ ducendis, contra Scotos.

A. D. 1319. An. 12. E. 2. Scot. 12. E. 2. m. 6.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Cùm ad refrænandum Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, obstinatam Nequitiam, de communi Concilio Regni nostri, Ordinaverimus, & esse proponamus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, cum Exercitu nostro, quanto potentius poterimus, a die Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximo præterito, in unum Mensem, ad proficiscendum exindè contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum Maliriam Viriliter & Potenter, cum Dei adjutorio, extirpandam:

Et, in Subsidium Expeditionis nostræ prædictæ, Homines Pedites, ad Arma potentes, expedit Nos habere;

Assignavimus vos ad eligendum in Terris & Feodis vestris, per vos seu alios, quos ad hoc deputare volueritis, Duo Milia Hominum Peditum (quorum Mille sint Aketonis, Bacinetis, & Cirotecis ferreis, ac aliis Armis competentibus Armati: & Mille sint Sagittarii Armis competentibus similiter muniti) de validioribus & potentioribus Terrarum & Feodorum vestrorum prædictorum: & ad eosdem Homines ad Nos, usque dictam Villam de Novo Castro, ducendum; ita quod sint ibidem, in Mense prædicto ad ultimum, prompti & parati, & Armis, ut præmittitur, Muniti, ad proficiscendum exinde nobiscum, ad vadia nostra, contra Inimicos nostros supradictos, ad eorum Malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendum. A. D. 1319.

Et ideò vobis Mandamus, quòd prædictos Homines Pedites eligi faciatis, & eos ad Nos, ad Diem & Locum prædictos, ducatis in formâ prædictâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, primo die Julii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Contra Usurpationes Papales.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica, m. 44.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacristis, Officialibus, & omnibus aliis personis Ecclesiasticis, in qualicumque dignitate Constitutis, salutem. A. D. 1319.

Ad Jura nostra Regia, ne depereant, seu

A.D. 1319. Edw. 2. sen per aliquorum Usurpationes indebitas aliqualiter subtrahantur, quatenus justè poterimus, maturenenda: subtractáque & occupata, si quæ fuerint, ad Statum debitum revocanda; necnon ad impugnatorum eorumdem Jurium nostrorum Conatus illicitos refrænandos, eo studiosiùs Nos decet operam adhibere, & soliciriùs extendere Manum nostram, quo ad hoc vinculo astringimur juramenti.

Cùm itaque Collationem nostram ad Præbendam de Grimston & Matominster, in Ecclesiâ beatæ Mariæ Sarum, nuper vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, ratione Episcopatûs Sarum, tunc vacantis, & In Manu Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, Patris nostri, existentis, recuperavimus in Curiâ nostrâ, coram Nobis, versus Gabrielem de Camilla, per considerationem ejusdem Curiæ:

Et Præbendam illam, dilecto Clerico nostro, Thomæ de Stanton, contulerimus Regio Jure nostro:

Et intellexerimus jam de novo, quòd quidam, Jus nostrum prædictum impugnare, dictúmque Judicium in Curiâ nostrâ, ut præmittitur, ritè redditum, pro viribus enervare nitentes, quasdam personas in possessionem ejusdem Præbendæ induci, & Citationes ad Comparendum extra Regnum nostrum, ac alia Impedimenta diversa fieri procurant; per quæ utique, si procederent, dictum Judicium enervari, Nobisque & Coronæ nostræ aliàs, super Jure nostro prædicto, præjudicium indebitè poterunt generari. A.D. 1319. Edw. 2.

Nos, volentes hujusmodi dispendio & præjudicio, Remedio, quo poterimus, obviare; omniúmque, Jura Coronæ nostræ impugnantium, Conatus illicitos Refrænare, vobis districtè inhibemus, nè aliquam personam in possessionem Præbendæ prædictæ, Nobis inconsultis, Inducatis; seu quicquam, quod in derogationem Juris nostri, aut enervationem Judicii, in Curiâ nostrâ, ut præmittitur, ritè redditi, cedere valeat, indebitè attemptare præsumatis, seu per alios attemptari aliqualiter faciatis; per quod ad vos, tanquam ad violatores Regii Juris nostri, ob vestri demerita, in hac parte graviter capere debeamus.

Teste Rege apud Eborum, 22. die Julii.

De Præbendis, & Beneficiis in Scotiâ, per Regem, concessis.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Pa. 13. E. 2. p. 1. m. 40. REX Dedit & Concessit, Dilecto Clerico suo, Willielmo de Aremynne Præbendam de Stubebon, in Ecclesia Glasguensi vacantem, & ad Donationem Regis spectantem, ratione Episcopatûs Glasguensis vacantis, & in Manu Regis existentis, Habendam cum suis Juribus & Pertinentiis quibuscumque.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 19. die Julii.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literas habent subscipti de Præbendis subscriptis; videlicet,

Robertus de Clyff, de Præbenda de Cadybon; *Edwardus de London, de Præbenda de Askirk*; *Johannes de Merton, de Præbenda de Rutheglen*; — In Ecclesiâ Glasguensi.

Willielmus de Herlaston, de Præbenda de Carnwath; *Robertus de Hemmyngburgh, de Præbenda de Reynfru*; *Willielmus de Clyff, de Præbenda de Kilbryde*; *Johannes de Lund, de Præbenda de Govan*; *Thomas de Brayton, de Præbenda de Eynglas*; — In Ecclesiâ Glasguensi. A.D. 1319.

ROBERTUS de Coucy Clericus, habet Consimiles Literas Regis de Decanatu in Ecclesiâ Glasguensi vacante, *&c. ut supra.*

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum est J. Glasguensi Episcopo, quod eidem Roberto Stallum in Choro, & Locum in Capitulo

A. D. 1319. Edw. 2. pitulo, ratione Decanatûs prædicti, ac Corporalem possessionem Decanatûs prædicti, cum suis Juribus & Pertinentiis quibuscumque, prout moris est, habere faciat.

Teste ut supra.

Robertus de Haliell Clericus, habet Literas Regis de Præsentatione ad Ecclesiam de Sondum, Glasguensi Diocese vacante, & ad Donationem Regis spectantem;
Et diriguntur Literæ J. Glasguensi Episcopo.

Teste Rege apud Eborum, 19. die Julii.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literas de Præsentatione habent subscripti, ad Ecclesias subscriptas; videlicet,

Elias de Grymesby, ad Ecclesiam de Alincrumbe ejusdem Diocesis;
Johannes de Briggewater, ad Ecclesiam de Lillescline ejusdem Diocesis;
Thomas de Cotyngham, ad Ecclesiam de Wygeton, Candidæ Casæ Diocesis;

Et diriguntur Literæ Episcopo Candidæ Casæ.

Johannes de Lincolniâ, ad Ecclesiam de Comlongam ejusdem Diocesis;
Johannes de Donecastriâ, ad Ecclesiam de Middebby ejusdem Diocesis;
Johannes de Anlaghby, ad Ecclesiam de Dalswynton ejusdem Diocesis;
Willielmus de Mikelagte, ad Ecclesiam de Botil ejusdem Diocesis;
Johannes de Takken, ad Ecclesiam de Crosmyghell ejusdem Diocesis;
Johannes de Wottenhill, ad Ecclesiam de Twyngham ejusdem Diocesis;
Thomas de Gairgrave, ad Ecclesiam de Carnesmola ejusdem Diocesis.

Rex Dedit & Concessit Johanni de Oxon. Custodiam Hospitii Regis Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Rokesburgh, vacantis & ad Donationem Regis spectantis, Habendam, cum omnibus ad Custodiam illam qualitercumque spectantibus, ad totam vitam ipsius Johannis. A. D. 1319. Edw. 2.

In cujus &c.

Teste Rege apud Eborum, 19. die Julii.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literas habent subscripti; videlicet,

Thomas de Egglesfeld, de Custodiâ Hospitii de Lanark vacantis, &c. ut supra.

Per ipsum Regem.

Willielmus de Houk, de Custodiâ Hospitii Sancti Johannis de Polmadde in Cliddesdale.

Johannis de Cerve, de Custodiâ Hospitii Sanctæ Mariæ Magdalenæ juxta Berewycum.

Thomas de Gayregrave, de Custodiâ Hospitalis Beatæ Mariæ de Hadyngton in Scotiâ.

Per Breve de privato Sigillo.

Rogerus de Croyton Clericus, habet Literas Regis de Præsentatione ad Ecclesiam de Kirketon super Stryvelyn, vacantem & ad Donationem Regis spectantem.
Et diriguntur Literæ Episcopo Sancti Andreæ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 20. die Julii.

Per ipsum Regem.

De Orando pro Rege, Proficiscente contra Scotos.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 19. d. Rex, Venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Cantuariensi, totius Angliæ Primati, salutem.

Utriusque Testamenti Salutaribus Exemplis informati, omnium Operationum humanarum directum Principium, ac contra Hostium, visibilium & invisibilium, Insidias devotam orationum instantiam esse didicimus Firmamentum. A. D. 1319.

Ideóque vestram toto Cordis ac Mentis affectu deposcimus Caritatem, quatinus pro nostrâ, & nostrorum Profectione, jam contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, Dei dexterâ Nos in

A. D. 1319. Edw. 2. in nostrâ Justitiâ dirigente, effectualiter arreptâ, apud Altissimum (sine quo nihil est validum, & qui precum perseverantiâ se asserit devincendum) preces continuas & devotas effundere Laboretis; & in Diocese vestrâ, cum Congregatione Cleri & Populi devoti, ipsum Judicem Precibus placari mandetis, qui Jura singulorum pro suo libramine respicit & tuetur; sicque, vobis, more Moisi, continuè orantibus, contingat Nos continuè de Hostibus Triumphare:

Et idem Judex, Fortis, Patiens, & Benignus, nostrum Progressum, suâ interveniente Gratiâ, sibi placidum: Aggressum nostrum, ipso cooperante, Fœlicem & prosperum; & Regressum nostrum efficiat, Ipso consummante, Gloriosum.

Teste Rege apud Eborum, 20. die Julii.

Eodem modo mandatum est Prælatis subscriptis; videlicet, A. D. 1319. Edw. 2.

S. Londonensi,
J. Cicestrensi,
J. Wyntonensi,
Th. Wygornensi,
J. Bathon. & Wallensi,
R. Sarum,
W. Coventry & Lichfeld,
J. Eliensi,
W. Oxoniensi,
A. Herefordensi,
A. Bangorensi,
D. Menevensi,
J. Landavensi,
Assavensi,
J. Lincolniensi,
J. Norwicensi,
} Episcopis.

W. Eborum Archiepiscopo Angliæ Primati.

L. Dunelmensi,
J. Karliolensi,
} Episcopis.

Pro Rege de mutuo habendo a Clero.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 20. d.

REX, venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Cantuariensi, totius Angliæ Primati, salutem.

Ad Regnorum, & aliarum Terrarum Jura subtracta, & indebitè occupata, non solùm Reges & Principes, Regnis & Terris ipsis Præsidentes; quin etiam eorum subditi, unà cum ipsis, juxta statuum suorum exigentiam, & Fidelitatis eorum debitum, recuperanda impendere tenentur, quotiens casus exigerit, Consilium & Auxilium, pro viribus oportuna.

Cùm itaque, per Rebellionem Roberti de Brus, & suorum Complicum de Scotiâ,

Qui Fidelitatis suæ debito, quo Coronæ Angliæ tenebantur, enormiter derelicto, se, suósque conatus, undique aggregatos, in Nostri & nostrorum Fidelium inimicitiam dampnabiliter pervertentes, post Castra nostra in dictâ Terrâ Scotiæ diruta, & nostras, aliásque Fidelium nostrorum Terras ibidem hostiliter occupatas, & mobilia dissipata, interiores partes Regni nostri prædicti sæpiùs sunt ingressi, Deprædationes tàm rerum Ecclesiasticarum, quàm Secularium, Homicidia, Incendia, & alia Facinora detestanda perpetrando,

Per multos jam annos Guerrarum passi simus Discrimina; quæ nostrum Thesaurum (nec mirum) plus creditur inevitabiliter exhauserunt:

Ac nuper, in Parliamento nostro, apud Eborum Summonito, per vestrum, cæterorúmque Prælatorum, & Procerum dicti Regni Consilium & Assensum, de nostro exercitu, in æstate præsenti, ad dictas partes Scotiæ ad Debellationem, & Repressionem dictorum Rebellium, victoriosè, favente Domino, dirigendo, seriosiùs tractaretur: & quod Nos, sine Pecuniâ copiosiùs Effundendâ, tantum Negotium commodè aggredi, nec ex causis probabilibus, sine grandi Subsidio, illud Onus subire possemus; A. D. 1319.

Decima Cleri in Provinciâ Eborum:

Decima octava Bonorum Mobilium Communitatis dicti Regni nostri:

Et Duodecima in Civitatibus, Burgis, & Dominicis nostris; Nobis, in expeditionem ejusdem Negotii, fuerunt Concessæ.

Sanctissimus quoque in Christo Pater, Dominus Summus Pontifex, perpendens necessitatem maximam iminere, Decimam, Clero Provinciæ Cantuariensis per ipsum impositam, per Unum Annum Nobis Concessit, in Expeditionem eandem.

Verùm quia de dictis, Decimâ Octavâ, & Decimâ, citra Festum Sancti Michaelis proximò futurum, nulla levetur Pecunia, sicut scitis; & dictum Negotium necessariò non modicam Summam effundi festinè requirit, vestra & aliorum Fidelium nostrorum in hac

A.D. 1319. Edw. 2. hac parte Auxilium & Favorem necessariò cogimur implorare:

Super quo vobis in Fide & Dilectione, quibus Nobis tenemini, & in Affectione, quam ad Tuitionem Personarum & Rerum Ecclesiasticarum & Popularium dicti Regni geritis & habetis, Rogando, Mandamus quatenus, prudentius Advertentes quanta Bona ex Prosperatione dicti Negotii, Deo propitio, poterunt evenire, quantaque Dampna, si secus contingat, quod absit, debeant meritò fœcundari, velitis quantamcumque Summam Pecuniæ poteritis, vel saltem usque ad Ratam, vos de dictâ Decimâ contingentem, Nobis mutuo Liberare, & Deferre ad Scaccarium nostrum apud Westmonasterium, citra Festum Assumptionis beatæ Mariæ, vel tunc ad ultimum, Thesaurario & Camerariis nostris ibidem Liberandam; recipiendo inde Literas nostras Patentes, sub Sigillo de Scaccario competentes, quòd in Solutione per Vos de dictâ Decimâ, secundum Ratam, sic per Vos mutuò Liberatam, Compensatio debita; & de Residuo, quantumcumque fuerit, de aliis Denariis de eâdem Decimâ, & de dictis Decimâ octavâ, & Duodecimâ, proximiùs proventuris, vobis Solutio plena fiet.

Et Abbates, & Priores, Prælatos Ecclesiarum Collegiatarum, vestræ Diocesis, & eorum Conventus, quod Ipsi A.D. 1319. Edw. 2. consimili modo Nobis subveniant, Modis & Viis, quibus melius expedire decreveritis, cum pro Salvatione Ecclesiæ & Regni id utilitas exposcat, inducere studeatis; constare facientes ibidem quos sic induxeritis, remittentesque hoc Breve.

In hoc tàm arduo Necessitatis Articulo, qui vos tangit specialiter, quatenus Fidelitatem erga Nos gerere vel habere prætenditis, seu Reipublicæ Commodum affectatis, taliter vos habentes, quod in vestris, erga Nos agendis, Nos reddatis meritò promptiores.

Teste Rege apud Eborum, 20. die Julii.

Eodem modo mandatum est Episcopis subscriptis, &c.

Eodem modo mandatum est Abbatibus, Prioribus, & eorum Conventibus, ac Decanis, & Capitulis subscriptis, &c.

Pro Rege de mutuo habendo de Civibus & Burgensibus, &c.

Pro Nicholao Hostiensi Episcopo.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Vasc. 13. E. 2. m. 16. d.

REX Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, salutem.

Cùm, ob laudabilia Merita, quibus, Venerabilis Pater, Nicholaus Hostiensis Episcopus noscitur fulciri; nec non ob Locum præcipuum, quem Nobis in nostris Agendis, in Curiâ Romanâ, & alibi tenet, & tenere poterit in futurum,

Concesserimus ei quandam Pensionem Quinquaginta Marcarum Sterlingorum, de Nobis, singulis annis, in Festo Paschæ percipiendam, prout in Literis nostris Patentibus, præfato Episcopo indè confectis, pleniùs continetur:

Et vobis Mandaverimus quod dictas Quinquaginta Marcas Sterlingorum, vel valorem earumdem in aliâ Monetâ, Annuatim eidem Episcopo, vel ejus Procuratori, seu Attornato in hac parte, in Festo prædicto solveretis:

De quo nihil hactenus fecistis, ut A.D. 1319. accepimus; undè admiramur.

Vobis Mandamus, sicut aliàs Mandavimus, firmiter Injungentes, quod præfato Episcopo id, quod ei a Retro est de Pensione prædictâ, a tempore Concessionis nostræ, sibi inde factæ, & etiam Pensionem illam singulis Annis extunc, de Exitibus Ballivæ vestræ Solvatis, juxta tenorem Mandati nostri prædicti, aliàs vobis indè directi:

Recipientes ab eo, cui dictam pecuniam sic solveritis, Literas suas Patentes, Receptionem Pecuniæ, sic solutæ, Testificantes.

Et Nos vobis, in Compoto vestro, debitam Allocationem habere faciemus.

Dat. apud Eborum, 20. die Julii.

Per ipsum Regem.

Pro

A.D. 1319. Edw. 2. — A.D. 1319. Edw. 2.

Pro Radulpho de Montehermerii de Pardonatione.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Pa. 13. E. 2. p. unica. m. 37.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, per Finem Mille Marcarum, quem, Dilectus & Fidelis noster, Radulphus de Montehermerii fecit Nobiscum, Pardonavimus ei Transgressionem, quam fecit ducendo in Uxorem Isabellam, quæ fuit Uxor Johannis de Hastinges defuncti (qui de Nobis Tenuit in Capite) & eidem Isabellæ Transgressionem, quam fecit se præfato Radnlpho Maritando, Licentiâ nostrâ super hoc non Optentâ.

Nolentes quòd prædicti, Radulphus & Isabella, ratione Præmissorum, per Nos, seu Ministros nostros quoscumque, Occasionentur, Molestentur In aliquo, seu Graventur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Gosesford in Northumbriâ, 12. die Augusti.

Per Breve de privato Sigillo.

ET mandatum est Willielmo de Stoweford quod præfatis, Radulpho & Isabellæ, Terras, Tenementa, Bona & Catalla sua, quæ occasione Transgressionum prædictarum in Manum Regis Capta fuerunt, & in custodiâ suâ ex Commissione Regis existunt, sine dilatione aliquâ Restituat:

Vult enim Rex Ipsum indè, erga Regem, ad Scaccarium Regis, exnunc exonerari.

Teste ut supra.

Ad Papam, pro Antonio Pessaign de Janua.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dilectum & Fidelem nostrum, Antonium Pessaign de Janua, vestræ Beatitudini plenis Affectibus Recommendamus, Precibus iteratis; instantiùs Supplicantes quatinus Negotia ipsius, pro quorum exauditione preces nostras vestræ Clementiæ aliàs emisimus cordiales, & præcipuè super quadam pecuniæ summâ, quæ per Magistrum & Fratres Hospitalis Sancti Johannis Jerosolomitani eidem Antonio refertur deberi, eo beningniùs memoriæ commendare, & gratiosiùs prosequi, quo pro eodem preces iteramus, dignetur vestra Paternitas Sacrosancta. A.D. 1319.

Conservet, &c.

Dat. apnd Anebell, 18. die Augusti.

Pro præfato Antonio.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid.

REX, Nobili Viro, Domino Petro de Via, Domini Papæ Nepoti, amico suo carissimo, salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Nogotia, Dilectum & Fidelem nostrum, Antonium Pessaign de Janua, in Sanctâ Romanâ Curiâ tangentia, & præcipuè, *&c. ut supra usque hæc verba, viz.* Vobis plenis Affectibus Recommendamus;

Iteratò Rogantes quatinus erga Sanctissimum Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui super hoc scrihimus) ut Negotia prædicta felicem, nostris precibus, sortiantur effectum, partes vestras interponere velitis Adjutrices; ita quod vobis exindè teneamur ad munera gratiarum. A.D. 1319.

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur Domino B. de Monte Flaventio Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali *scilicet dicetur* vestræ Paternitati, *ubi dicitur* vobis plenis, &c.

Super prædicto Antonio, de quibusdam Angustiis, Liberato.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Consanguineo suo karissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum. A.D. 1319.

Fragilitatis hnmanæ compago tantis discurrit Vagitibus, & Varietatibus temporum

A. D. 1319. Edw. 2. porum quatitur, tot etiam Anxietates multipharia interveniunt, quòd, variante Fortunâ Vices suas, non potest quisquam stabilis permanere.

Hinc est quòd cùm, Dilectus & Fidelis noster, Antonius Pessaigne de Januâ, Affinis vester, de quibusdam Angustiis, quibus nuper angariatus exti-terat, jam cognitâ innocentiâ suâ, pro- A. D. 1319. Edw. 2. ut justum est, immunis reperitur; præmissa vobis duximus intimanda, ut de statu ipsius non dosoletur animus vester, set potiùs in gaudium exaltetur.

Dat. ut supra.

De Gladiis & Masuellis in Civitate Londonensi non portandis.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica, m. 29. REX Majori & Vicecomiti Londoniarum, salutem.

Quia, ut intelleximus, plures, tàm de Civitate nostrâ Londonensi, quàm Alii, ad eandem Confluentes, cum Gladiis, Masuellis, & aliis Armis, plùs Contumelias, quàm pacem denotantibus, in eadem Civitate Nocte Dieque vagantur:

Et Alii, hujusmodi Malitiis inhærentes, Balistas & Arcus, & aliis nocivis Fundendis, per Civitatem prædictam deferunt; & Lapides, ac Pelotes Terreas ad hoc aptas, & alia nociva emittunt, per Balistas & Arcus supradictos, per Vicos & Venellas, in Civitate prædictâ:

Ex quibus hominibus, Pacis, Quietis, & Honestatis, in Civitate prædictâ Degentibus, & Aliis, ad eandem Confluentibus, non solùm Timor gravis incutitur, set etiam Dampna quamplurima irrogantur, in pacis nostræ Læsionem manifestam; undè, non immeritò, commovemur.

Nos, volentes hujusmodi Malitias refrænare, vobis præcipimus, firmiter Injungentes, quòd in Civitate prædictâ, in locis ubi expedire videritis, faciatis publicè proclamari, & ex parte nostrâ A. D. 1319. firmiter inhiberi, quotiens fore videritis faciendum, ne Quis, per Civitatem prædictam vagans, aut in eadem Moram faciens, Gladium, Masuellam, vel alia Arma, ex quibus Contumelias præsumatur oriri posse, aut alias Suspitiones mali habere debeat: vel Balistam, seu Arcum, pro Lapidibus, seu Pelotis Terreis, aut aliis nocivis Fundendis, deferet in Civitate prædictâ.

Et, si quos, post Proclamationem & Inhibitionem prædictas, inveneritis contrarium facientes, tunc eos sine dilatione Arestetis, & in Prisonâ nostrâ custodiatis, quousque aliud a Nobis habueritis in Mandatis:

Nostris, & Isabellæ Reginæ Angliæ, Consortis nostræ carissimæ, Servientibus ad Arma; & Valettis Comitum, & Baronum de Regno nostro, videlicet, pro quolibet Comite, vel Barone, suo Valetto, Gladium Domini sui in ejus præsentiâ deferente, DUMTAXAT EXCEPTIS.

Teste Rege apud Eborum, 16. die Octobris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Inhibitione Torneamenti apud Eggesfeld.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Claus. 13 E. 2. m. 16. d. REX Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ, salutem.

Præcipimus tibi, firmiter Injungentes, quòd in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, & Locis aliis, in Ballivâ tuâ, tàm infra Libertates, quàm extra, ubi videris expedire, publicè proclamari, & ex parte nostra facias firmiter Inhiberi,

Ne Quis, Comes, Baro, Miles, seu alius quicumque Homo ad Arma, cujuscumque statûs seu conditionis existat, sub Forisfacturâ omnium quæ Nobis forisfacere poterit, Turneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliud Factum Armorum apud A. D. 1319. Eggesfeld in Ballivâ tuâ, seu alibi infra Regnum nostrum, nisi pro Expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, excercere præsumat, sine Licentiâ nostrâ speciali:

Et, si Quos, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, inveneris contrarium facientes, tunc Eos, cum Equis & Hernesiis, ac aliis Bonis suis, attachies, & sub Aresto salvo Custodias, donec aliud indè a Nobis habueris in Mandatis.

Et hoc, sicut te ipsum Indempnem servare, & Nobis inde ad Mandatum nostrum

A. D. 1319. nostrum respondere volueris, nullo modo omittas.
Edw. 2.
Teste Rege apud Eborum, 20. die Octobris.

Per ipsum Regem Nunciante Ricardo de Aremynne.

A. D. 1319. Edw. 2.
EOdem modo Mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam; excepto quod non scribitur eis apud Eggefeld.

Ad Comites & Barones, de Inhibitione praetacta.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 30.
REX, Dilectis & Fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Hominibus ad Arma, ad Torneandum apud Eggesfeld in proximo Conventuris, salutem.

Mandavimus vobis, sub Forisfactura omnium quae nobis forisfacere poteritis, firmiter Inhibentes, ne apud dictam Villam de Eggefeld, seu alibi in Regno nostro Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quaerere, seu aliquod aliud Factum Armorum excercere praesumatis, nisi pro Expeditione Guerrae nostrae Scotiae, sine Licentiâ nostrâ speciali.

Et, ad Inhibitionem hujusmodi vobis plenius faciendam, Dilectum Servientem nostrum ad Arma, Latorem Praesentium, ad vos duximus destinandum; A. D. 1319.

Cui Damus plenam, tenore Praesentium, Potestatem Arestandi, & Prisonae nostrae sub Custodia Vicecomitis nostri Comitatûs Norffolciae Committendi, omnes Illos, Quos, post Inhibitionem nostram praedictam, contrarios invenerit aut Rebelles.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 20. die Octobris.

Per ipsum Regem, Nunciante Ricardo de Ayremynn.

De Conductu, pro Scotis, super Pace, sive Treugis, ineundis.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Scot. 13. E. 2. m. 2.
REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad Quos, &c. salutem.

Sciatis quòd suscepimus in Salvum & Securum Conductum nostrum Duodecim Personas de Scotiâ, cujuscumque status fuerint, in veniendo usque Villam nostram Novi Castri super Tynam, ad Tractandum cum quibusdam Fidelibus nostris, Quos ibidem missuri sumus, ad Festum Sancti Nicholai proximò futurum, super Pace, Treugis, sive Sufferentiis, inter Nos, & Homines de Scotiâ ineundis, seu reformandis.

Et ideò vobis mandamus quòd ipsis Duodecim Personis, in veniendo usque ad praedictam Villam Novi Castri ex causâ praedictâ, ibidem morando, & exindè redeundo, cum Familiâ & Herneliis suis necessariis, in Rebus aut Personis suis non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, &c. A. D. 1319.

In cujus &c. usque ad Festum Sancti Hillarii proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Eborum, 24. die Octobris.

Per breve de privato sigillo.

Pro Willielmo de Monte Acuto, super Expensis in Vasconia.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Vasc. 13. E. 2. m. 16.
REX, Dilecto Clerico suo, Richardo de Ellesfeld, Constabulario suo Burdegaliae, vel ejus Locum Tenenti, salutem.

Cùm, de Gratiâ nostrâ speciali, Concesserimus, Dilecto & Fideli nostro, Willielmo de Monte acuto, Senescallo nostro Vasconiae, in auxilium Misarum & Expensarum, Quas idem Senescallus noster circa Regimen Ducatûs nostri praedicti apponit, tantum de Dono nostro istâ Vice, ultra Feodum Senescalciae praedictae consuetum, quantum eidem Senescallo aliàs Concessimus ex causâ supradictâ; A. D. 1319.

Vobis mandamus quòd eidem Senescallo nostro tantum, quantum ei aliàs Concessimus ex causâ praedictâ, ultra Feodum praedictum, de Exitibus Ducatûs praedicti solvatis; Recipientes ab eodem

A. D. 1319. Edv. 2. eodem Senescallo nostro Literas suas Patentes, quæ pro Nobis & vobis sufficientes fuerint in hac parte: Et Nos vobis indè, in Compoto vestro, debitam Allocationem habere faciemus. A. D. 1319. Edv. 2.

Teste Rege apud Eborum, 25. die Octobris.

Per Breve de privato sigillo.

Super Cancellario, & Magno Sigillo Regis.

A. D. 1319. *An.* 13. *E.* 2. *Claus.* 13. *E.* 2. *m.* 16. *d.*

MEMORANDUM *quòd Dominus Rex, 26. die Octobris, Anno, &c. 13. apud Eborum Præcepit, Venerabili Patri, Johanni de Hothum, Eliensi Episcopo, Cancellario suo, quod ad Denunciationem alicujus, cujuscunque status fuerit, ad ipsum Cancellarium ex parte Regis venientis, non faciat Executionem alicujus mandati sub Magno Sigillo ipsius Regis, nisi idem Dominus Rex ore-tenus eidem Cancellario volantatem suam indè dixerit, vel sibi Literas miserit sub Privato Sigillo suo.*

MEMORANDUM *de magno Sigillo Regis, liberando Roberto de Bardelby Clerico, super Cancellario eundo ad Novum Castrum super Tynam in Negotio Regis.* A. D. 1319. *Ibid. m.* 13. *d.*

MEMORANDUM *de magno Sigillo Regis, liberando J. Norwicensi Episcopo, quem Rex in pleno Parliamento Cancellarium suum nominavit.* *Ibid. m.* 9 *d.*

Pro Dispensatione, super Matrimonio, inter Regis Primogenitum, & Filiam Willielmi Comitis Hollandiæ.

A. D. 1319. *An.* 13. *E.* 2. *Rom. & Fr.* 13. *E.* 2. *m* 7.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper variis Utilibus & Necessariis Causis, Nos & Proceres Regni nostri, quorum Consiliis & Auxiliis dicti Regni Negotia diriguntur, rationabiliter moventibus, oblato Nobis, ex parte Nobilis Viri, R. Hanoniæ & Selandiæ Comitis, ac Domini Frisiæ, Matrimonio, inter Edwardum Primogenitum nostrum, & Sibillam Filiam ipsius Comitis contrahendo, Communicato & Deliberato Consilio disposuimus consentire; sperantes ex hujusmodi Conjunctione Tranquillitati & Paci, non solùm Regni nostri, set etiam Circumpositarum Nationum, futuris temporibus, Divino favente Præsidio, provideri.

Et pro eo, quòd iidem, Filius & Filia, in Tertio Consanguinitatis Gradu se adinvicem attinere noscuntur, vestræ devotè Supplicamus Sanctitati quatinus eum eisdem, ut Matrimonialiter possint adinvicem Copulari, dignaremini ex causis præviis de Apostolicæ Potestatis plenitudine dispensare.

Verùm, quia, Nobilis Vir, Karolus de Franciâ, antequam ad vos nostræ Preces hujusmodi devenirent, Dispensationis Gratiam optinuit pro filiâ suâ, præfato Primogenito Matrimonialiter Conjungendâ, extitit hucusque suspensus nostræ Petitionis effectus, sicut præfatus Comes Nobis jam noviter nunciavit; de quo profectò eo vehementius mirari cogimur, quo inter Nos & præfatum Karolum, super Matrimoniali Contractu ineundo, sicut nec causa subsuit ineundi, non fuit hactenus aliquid prælocutum. A. D. 1319.

Nos itaque desiderantes ea, quæ cum præfato Comite, nomine nostro, certitudinaliter Tractata & Concordata fuerant pro comuni utilitate Regni nostri, juxta præconceptum nostrum Propositum, adimpleri;

Vestræ Sanctitati iteratis Precibus humiliter Supplicamus quatinus,

Guerrarum Discrimina, quæ Regni nostri Incolas, per longa tempora, sicut vestra Benignitas benè novit, plurimùm conturbârunt, & quomodo, ex Conjunctione prædictâ, hujusmodi Guerrarum turbines sedari, & ruptæ Pacis Fœdera reformari posse creduntur veresimiliter, Paternâ solicitudine ponderantes,

Ut Prælocutum Matrimonium, inter dictum Primogenitum nostrum, & Filiam prædicti Comitis, perfici valeat, dignemini, juxta formam Prioris nostri Rogaminis, misericorditer dispensare; non obstante impetratione præfati Karoli, cui nequaquam assentire proponimus, eo quòd de nostrâ voluntate seu Conscientiâ non processit.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum, secundo die Novembris.

Ad

A. D. 1319. Edw. 2. A. D. 1319. Edw. 2.

Ad Cardinales, pro dicta Dispensatione.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid. REX, Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Nuper, de Consilio magnatum, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Paternitatem vestram affectuosè Requirimus & Rogamus, quatinus penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui pro dictâ Dispensationis gratiâ impetrandâ Preces dirigimus iteratas) ut votis nostris annuat in hac parte (non obstante impetratione ipsius Karoli, cui nequaquam assentire proponimus, eo quòd de nostræ voluntatis conscientiâ non processit) Opem velitis & Operam apponere efficaces. A. D. 1319

Dat. ut supra.

Eodem modo mandatum est N. Sanctæ Adrianæ Diacono Cardinali,
Et A. Albanensi, Episcopo.

Ad Regem Siciliæ, super Dispensatione antedicta.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. n. 7. SERenissimo Principi, Domino R. Dei gratiâ, Regi Siciliæ illustri, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & successus, semper ad vota, prosperos & felices.

Efficit prægrandis fiducia, quam de vestræ dilectionis & amicitiæ sinceritate optinemus, ut, quæ in votis gerimus, eo Regiæ magnificentiæ confidentiùs exponamus, quo, pro nostris complendis desideriis, speramus certiùs vos velle Regii favoris præsidia, gratâ benivolentiâ, in oportunitatibus impertiri.

Proindè, cum inter Nos, & Nobilem virum, *Robertum* Hanoniæ & Selandiæ Comitem, ac Dominum Frisiæ, super Matrimonio, inter Edwardum Primogenitum nostrum, & Filiam ipsius Comitis Contrahendo, interventu solempnium nunciorum, habitus sit Tractatus; ac Nos, de Consilio Magnatum & Procerum Regni nostri, cernentes quòd, ex Conjunctione hujusmodi, Tranquilitati & Quieti dicti Regni, & circumpositarum etiam Nationum, posse, Divino favente Præsidio, imposterùm provideri, quantum in Nobis erat, Assensum præbuimus, Deliberato Consilio, Tractatui memorato.

Et, pro eo, quòd idem Filius & Filia in Tertio Consanguinitatis gradu se attinent, Sanctissimo in Christo Patri, Domino Summo Pontifici, direximus Preces nostras, quatinus cum eisdem, ut, non obstante dictâ Attinentiâ, possint adinvicem Copulari, Dispensare ex causis præviis dignaretur. A. D. 1319.

Verùm, quia jam nobis relatum est quod aliqui hujusmodi Dispensationis Gratiam impedire nituntur, volentes forsitan quod dictus Primogenitus noster Matrimoniali Consortio alibi Jungeretur (de quo, non inmeritò, commovemur) vestræ Celsitudini votivis affectibus Supplicamus, quatinus præfatum Dominum Summum Pontificem (cui etiam iteratâ vice, pro dictâ Dispensationis gratiâ impetrandâ, nostras Litteras Supplicatorias destinamus) ut votis nostris, pro Comuni Utilitate & Quiete dicti Regni, & Guerrarum sedandisTurbinibus, dignetur annuere, velitis, amore nostri, inducere Consiliis oportunis, prout pro celeriori Expeditione dicti Negotii Regia circumspectio fore prospexerit faciendum; Nos exindè in hiis, quæ vobis placitura fuerint, gratâ vicissitudine fortius obligantes.

Dat. apud Eborum, secundo die Novembris.

Pro Magistro Henrico de Burghash, in Episcopum Wintoniæ, Præficiendo.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. n. 7. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dilecti Clerici nostri, Magistri Henrici de Burghash, Nepotis, Nobilis Viri & Fidelis nostri, Bartholomei de Badelesmere, Senescalli Hospitii nostri, suis exigentibus Meritis virtuosis, Honoris & Profectuum incrementa corditer affectantes, pro ipsius promotione eo libentiùs vestræ Clementiæ effundimus A. D. 131

A. D. 1319. Edw. 2. mus Preces nostras, quo eas speramus a vestrâ Beatitudine gratiosiùs exaudiri.

Cùm itaque intellexerimus a nonnullis, quòd vos provisionem Ecclesiæ Cathedralis Sancti Swythini Wyntoniensis, cum ipsam tunc proximò vacare contingeret, vestræ ac Sedis Apostolicæ Dispositioni specialiter duxeritis reservandam: & jam dicta Ecclesia, per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis de Sandale, nuper Episcopi loci illius, Pastorali sit Regimine destituta;

Nos, Desiderantes eidem Ecclesiæ de Personâ idoneâ provideri, quæ Nobis & Regno nostro Utilis existeret & fidelis, Sanctitati vestræ devotis Precibus Supplicamus, quatinus, præfatum Magistrum, Henricum (quem Litterarum Scientia, & alia Virtutum Donaria Condecorant) habentes, si placet, nostri consideratione, Paternis affectibus commendatum, ipsum præficere dignemini Regimini Ecclesiæ prælibatæ; suplentes, de plenitudine potestatis, defectum, si quem in ætate forsitan patiatur. A. D. 1319. Edw. 2.

Et, si fortassis vestra provida Circumspectio ad ipsius Præfectionem aliquâ consideratione non duxerit procedendum, tunc uni alteri de nostris, Quem Vobis aliàs curabimus Nominare, & Qui ad Dignitatem hujusmodi erit idoneus Scientiâ, Moribus, & Ætate, de Episcopatu prædicto velitis auctoritate Apostolicâ providere; ac interim de Ordinatione ejusdem alibi faciendâ, Nostri consideratione, æquanimiter sustinere.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum, secundo die Novembris.

Pro Thoma de Rivariis, in Episcopum Sancti Andreæ, Promovendo.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, pro Religioso Viro, Fratre Thoma de Rivariis, de Ordine Fratrum Minorum (de cujus Circumspectionis & Industriæ probitate, ac Dilectionis puritate plenam Fiduciam optinemus) per nostras Litteras vestræ supplicavimus Sanctitati, quatinus eundem Fratrem Thomam, Quem, ut Nobis dabatur intelligi, Felicis Memoriæ, Clemens Papa Quintus, Prædecessor vester, præfecit in Episcopum Sancti Andreæ in Scotia (Willielmo, tunc Episcopo dicti loci, Claræ Memoriæ, Genitoris nostri, Proditore, Amoto finaliter a Regimine Episcopatûs illius, & ad Perpetuum Carcerem Condempnato) sperantes Præmissa, per Registrum dicti Prædecessoris vestri posse luculentiùs edoceri:

Super quo vestra Nobis rescripsit Benignitas, quòd vobis constare non potuit, nec per assertionem aliquam fidedignam, nec per Registra prædicta, quamvis solicitè perquisita, quòd præfatus Prædecessor vester præfatum Episcopatum dicto Fratri Thomæ contulit, seu quod dictus Willielmus Amotus fuerit ab eodem.

Et idcirco (quamvis nostri & Regni nostri Tranquilitatem Paterno zelantis affectu, & omnes illam iniquis ausibus perturbantes velitis prosequi, quatenus fieri poterit, justitiâ mediante) ad prædicti tamen Willielmi Episcopi Depositionem (de cujus demeritis, pœnam exigens, nondùm innotuit veritas) absque justitiæ offensâ procedere nequivistis; nec præfatum Fratrem Thomam ad Episcopatum, quem eum habuisse, aut licenter potuisse habere non constat, restituere quoquomodo: adicientes quod, si Processum aliquem, vel Litteras Apostolicas haberemus, per quæ dicta nostra Supplicatio juvari posset, ea vestræ Clementiæ mitteremus, sub Fiduciâ, quæ postulamus, promptâ pro executione Justitiæ, consequendi: undè vestræ Beatitudini, ex cordis intimis, Grates & Gratias referimus quas valemus. A. D. 1319.

Verùm, quia de Litteris Apostolicis, de Præfectione præfati Fratris Thomæ ad Episcopatum prædictum, ad præsens certitudinem non habemus; & veraciter audivimus quòd præfatus Willielmus Episcopus, Roberto de Bruis, Hosti nostro, in obstinatâ Rebellione, contra Sacrosanctam Romanam Ecclesiam, persistenti, spreto fidelitatis suæ Sacramento, Adhæsit ab initio, & adhuc incessanter Adhæret, quæque Nobis & Regno nostro Incommoda procurando; sicque, tanquam Fautor ipsius Roberti, non solùm majoris Excommunicationis, set etiam Privationis & Depositionis sententias, Auctoritate vestrâ rite prolatas, dinoscitur incurrisse; ac, persistens notoriè in eisdem, Interdictum, in eadem Terrâ Scotiæ generaliter eadem Auctoritate prolatum,

A. D. 1319. Edw. 2. prolatum, non metuit violare, Divina Celebrando, immo veriùs Prophanando, Officia, & faciendo per alios Celebrari, in contemptum Sanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ, & perniciosum exemplum plurimorum:

Nè igitur, si tantæ ipsius Episcopi perversitatis Audacia, & Inobedientia tam elata, diutiùs impunitæ remaneant, incentivum cæteris tribuant Rebellandi; placeat, quæsumus, vestræ Beatitudini præfatum Episcopum, super Præmissis Responsurum, ad vestram præsentiam personaliter evocare, ac ulterius, circa Ipsius Amotionem a Regimine dictæ Ecclesiæ, quo se reddidit tàm indignum, exequi, quod Canonicis convenit Institutis; ac præfatum Fratrem Thomam, quem Mores & Merita virtuosa multipliciter recomendant, præficere in loci illius Antistitem, de Apostolicæ plenitudine Potestatis. A. D. 1319. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 5. die Novembris.

Ne Quis trahatur in Placitum, extra Regnum.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 27.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacristis, Officialibus, & omnibus aliis personis Ecclesiasticis, in qualicumque dignitate Constitutis, salutem.

Cùm, secundum Consuetudinem, in Regno nostro optentam, & hactenus approbatam, nullus, de eodem Regno, super hiis, quorum cognitio ad nos pertinet, trahi debeat in Placitum extra idem Regnum:

Ac quidam, Jura Coronæ nostræ infringere Molientes, dilectum Clericum nostrum, Willielmum de Shotesham, Personam Ecclesiæ de Rutherfeld Cicestriensi Diocese, quam, virtute Præsentationis nostræ, Ratione Terrarum & Tenementorum, quæ fuerunt de Hæreditate Gilberti de Clare Comitis Gloucestriæ & Hertfordiæ defuncti, nuper in in Manu nostrâ existentium, sibi factæ, Canonicè est assecutus:

Nec non, Dilectum & Fidelem nostrum, Rogerum Damory, nunc dictæ Ecclesiæ Patronum, ratione Propartis suæ, sibi, & Elizabethæ Uxori suæ, uni Cohæredum & Participum dictæ Hæreditatis, factæ, super jure Advocationis Ecclesiæ prædictæ, cujus Cognitionem ad Nos non est dubium pertinere, trahere nitantur in Placitum extra idem Regnum, in læsionem Coronæ & Dignitatis nostræ, & contra Consuetudinem prædictam, sicut ex Relatu accepimus plurimorum: A. D. 1319.

Vobis & singulis vestrûm districtè prohibemus, ne præfatos, Willielmum & Rogerum, Citetis, vel Citari faciatis ad comparandos, coram aliquo Judice, extra idem Regnum, super hujusmodi jure Advocationis & Præsentationis nostræ responsuros, vel aliquid contra ipsos attemptetis, vel attemptari faciatis, quod in derogationem Regiæ Dignitatis nostræ, seu in læsionem Consuetudinis prædictæ cedere valeat quoquo modo;

Maximè cùm prædicti, Willielmus & Rogerus, parati sint, infra idem Regnum, in omnibus, quorum Cognitio ad Nos pertinet, stare Juri:

Et, si quid per vos contra eos, quod in derogationem Regiæ Dignitatis nostræ, seu in læsionem Consuetudinis prædictæ cedere valeat, attemptatum fuerit in hac parte, id revocari faciatis indilate.

Teste Rege apud Eborum, 6. die Novembris.

Senescallo Vasconiæ Mortuo, de Regimine commisso.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Vasc. 13. E. 2. m. 16.

REX Universis & singulis Prælatis, Baronibus, Militibus, & liberè Tenentibus: Majoribus, Juratis, Consulibus, Communitatibus, Castellanis, Præpositis, Ballivis, & Fidelibus suis Ducatûs Vasconiæ; ac Aliis, ad Quos præsentes Litteræ pervenerint, salutem.

Sciatis quòd, cùm, Bonæ Memoriæ, Willielmus de Monte Acuto, nuper Senescallus noster Vasconiæ, jam diem suum clauserit extremum, ut accepimus, A. D. 1319.

Nos, volentes de Regimine Senescalciæ prædictæ, quousque de Concilio nostro Senescallum ejusdem Ducatûs constituere valeamus, providere, Regimen ejusdem Ducatûs, dilecto & fideli nostro, Amaneno de Fossato, Commisimus custodiendum, quousque aliud

A. D. 1319. Edw. 2. aliud inde duxerimus demandandum.

Et ideò vobis Mandamus quòd eidem Amaneno, tanquam Regenti Officium Senescalciæ prædictæ, Pareatis, Respondeatis, & fideliter Intendatis in formâ prædictâ. A. D. 1319. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. apud Eborum, 6. die Novemb.

Ad Papam, Iteratæ Preces pro Henrico de Burghasſh.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Attendentes virtutum insignia, quibus, dilectus Clericus noster, Magister Henricus de Burghasshe, Nobilis Viri & Fidelis nostri, Bartholomei de Baddelesmere, Senescalli Hospitii nostri, Nepos, noscitur insigniri; ac ipsius Promotionem, suis exigentibus Meritis gratiosis, contemplatione etiam præfati Senescalli nostri, cordìter affectantes: vestræ nuper devotè Supplicavimus Sanctitati, quatinus præfatum Magistrum Henricum Wyntoniensis Ecclesiæ, nunc per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis de Sandale, olim Episcopi loci illius, Pastoris solatio destitutæ (cujus Provisionem, ut audivimus, vestræ Sedis Apostolicæ dispositioni specialiter reservâstis) præficere dignaremini in Pastorem; &, si fortassis idem Henricus in ætate defectum pateretur, illum supplere velletis de Apostolicæ plenitudine Potestatis. A. D. 1319.

Jam verò, Morum & Conversationis ejusdem Henrici merita, super quibus ab omnibus laudabile sibi Testimonium perhibetur, non immeritò ponderantes; ac desiderantes preces nostras prædictas favorabiliter exaudiri,

Vestræ Clementiæ totis affectibus Supplicamus, quatinus præfatum Henricum, utique Litterarum Scientiâ præditum, Moribus insignem, & in agendis quibuscunque Circumspectum, Regimini præficere dignemini Ecclesiæ prælibatæ.

Speramus etenim quod, si vestra Beatitudo votis nostris clementer annuerit in hac parte, ex ipsius promotione non solùm Ecclesiæ prædictæ, set totius Regni nostri utilitati ex hoc providebitur & quieti, Domini sibi præsidio assistente.

Dat. apud Gaynesburgh, 9. die Novembris.

Ad Cardinales, pro Henrico prælibato.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid.

REX, Venerabili in Christo Patri, Domino L. eâdem gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quæ in votis gerimus & amplius insident nobis cordi, eo vestræ dilectioni confidentiùs intimamus, quo speramus certiùs vos velle, pro nostris complendis desideriis, curiosiùs laborare.

Cùm itaque, promotionem, dilecti Clerici nostri, Magistri Henrici de Burghasshe, Nobilis Viri & Fidelis nostri, Bartholomei de Baddelesmere, Senescalli Hospitii nostri, Nepotis, suis exigentibus Meritis Virtuosis, corditer affectantes, Domino Summo Pontifici Supplicaverimus, per Litteras nostras speciales, quatinus eundem Henricum (quem Generis Nobilitas, Litterarum Scientia, Morum & Conversationis Honestas, ac alta Virtutum Insignia Condecorant) Regimini Wyntoniensis Ecclesiæ, jam per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis de Sandale, nuper Episcopi Loci illius, Pastoris solatio destitutæ (cujus Provisionem idem Summus Pontifex, ut nobis relatum est, suæ Dispositioni specialiter reservavit) dignetur præficere de Apostolicæ plenitudine Potestatis. A. D. 1319.

Paternitatem vestram, quantâ possumus affectione, Requirimus & Rogamus, quatinus dictas preces nostras, erga præfatum Summum Pontificem, modis & viis, quibus expedire videritis, velitis, amore nostri, efficaciter promovere; &, ut ad Exauditionis Gratiam, juxta cordis nostri Desiderium, favorabiliter admittantur, Opem & Consilium, sicut de vestrâ Dilectione confidimus, apponere quæ potestis; nos exinde in hiis, quæ vobis placitura fuerint, fortius in oportunitatibus Obligantes.

Dat. &c. ut supra.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino A. Sabinensi,	Episcopis.
Domino N. Hostiensi & Velletrensi,	
Domino A. Albanensi,	
Domino G. Penestrensi,	
Domino B. Tusculanensi,	

Domino

A. D. 1318. Edw. 2.

Domino G. Petri, tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino W. de Poietto, tituli Sancti Marcelli,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
} Presbiteris Cardinalibus.

A. D. 1319. Edw. 2.

Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali.

Domino Petro de Vià, Nepoti Papæ.

Ad Nuncios in Curia Romana, super dicto Negotio.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid.

REX, Venerabili in Christo Patri, A. eàdem gratiâ, Herefordensi Episcopo, salutem.

Cum nos, promotionem, dilecti Cleriei nostri, Magistri Henrici de Burgbasshe, *&c. fere prout supra usque hec verba; viz.*

Et diversis Cardinalibus amicis nostris, pro promotione dicti Negotii erga ipsum Summum Pontificem, consimiliter transmisimus preces nostras:

Et, quia Expeditio dicti Negotii plurimùm insidet nobis cordi, vos affectuosè Requirimus & Rogamus, quatinus dictas Litteras præfato Summo Pontifici, & cæteris Cardinalibus, quibus diriguntur, liberetis cum oportunum videritis; & circa promotionem & expeditionem dicti Negotii, sicut de vobis confidimus, omnem diligentiam & sollicitudinem, quas poteritis, efficaciter apponatis.

Dat. apud Gaynesburgh, 9. die Novembris.

Consimilis Littera dirigitur Magistro Andreæ Sapiti, mutatis competententer mutandis.

Bulla, de Potestate, Fulminandi contra Robertum de Brus, perpetuata.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, dilectis Filiis, Gancelino tituli Sancti Marcellini & Petri, Presbitero, & Lucæ Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dudùm, post nostræ Promotionis auspicia ad statum Apostolicæ Dignitatis, Antiquatam abolim inter, earissimum in Christo Filium nostrum, Edvardum Regem Angliæ Illustrem, & Robertum de Brus, tunc Regnum Scotiæ Gubernantem, Dissentionis Odiosæ Materiam in animo Revolventes, & Animarum deflenda pericula, dolendas Fidelium strages innumeras, multiplicia Dispendia Facultatum, & Nocumenta gravissima, quæ multis Regnorum ipsorum Ecclesiis, & personis Ecclesiasticis, ipsius protractio Dissentionis intulerat, ac dispendiosa, quæ paraverat, obstacula Negotio Terræ Sanctæ: & verisimiliter poterat formidari nè similia forsan obiceret in futurum; vias & modos, quibus circa præmissa, Domino propitiante, salubria abhibere possemus Remedia, cum multâ diligentiâ duximus exquirendum.

Et tandem, ad personas vestras nostræ dirigentes Considerationis Intuitum, vos ad Angliæ & Scotiæ Regna, ac Iberniæ & Walliæ partes, pro Reformatione pacis hujusmodi, plenâ vobis super hoc per nostras Litteras potestate concessâ, duximus destinandos.

Et nichilominus, ut via facilior ad hujusmodi Reformationem pacis Domino Dirigente, pateret, inter eosdem, Regem & Robertum, Treugas, per certi temporis spatium duraturas, duximus Indicendas; volentes illas, a die Notificationis seu Publicationis earum, per vos, vel alium, seu alios faciendæ, suum obtinere vigorem.

Et ex tunc in personas, non servantinm vel infringentium illas, Excommunicationis Sententiam proferentes; quas per vos, vel per alium, seu alios, Regi ac Roberto prædictis, & aliis, de quibus vobis videretur expediens, Notificari mandavimus, seu etiam publicari:

Cùmque vos postmodùm, sicut Apostolatui nostro per vestras Litteras intimâstis, ad Executionem permissorum vobis Negotiorum hujusmodi volentes, servatâ debitâ maturitate, procedere, quia de facili ad dictum Regnum Scotiæ tunc, nonnullis interjectis ob-

A.D. 1219. Edw. 2. ftaculis, vobis non patebat Acceffus, claufas Litteras veftras dicto Roberto, veftri caufam nunciantes adventûs, per Curfores proprios deftinâftis; fed idem Robertus, feu Gentes fuæ, nedum quòd ipfi Roberto permififfent eafdem Litteras præfentari, immo Nuncios ipfos nequaquam Regnum intrare Scotiæ permiferunt.

Propter quod, Venerabilem Fratrem noftrum, Petrum Epifcopum Corbavienfem, & dilectum Filium, Magiftrum Aymericum Gerardi, Archidiaconum Eluenfem, Capellanum noftrum, Nuncios & Familiares veftros, ad dictum Robertum, cum ipfo, fuper hiis, quæ Apoftolicæ vobis directæ Litteræ continebant, habituros tractatum, ac ordinaturos, inter cætera, cum eodem de tempore & loco, vobis tuto, quibus, fuper Commiffis vobis, pofletis habere cum ipfo Tractatum & Colloquium, deftinâftis.

Qui demum Nuncii, non fine periculis & difficultate multiplici, prius ab eodem Roberto Litteris habitis de Conductu, ad Caftrum de Rokesbour, in ingreffu Scotiæ conftitutum, finaliter applicârunt.

Et, cùm ipfos Gentes ejufdem Roberti præfentiam ipfius Roberti nequaquam adire permitterent, & ab eodem Roberto, ut ad eum poffent accedere, per fpeciales eorum Litteras poftulâffent; Jacobus Danglars, & Alexander, Milites ac Familiares ejufdem Roberti, cum quibufdam aliis, ad eofdem Nuncios accedentes, ab eifdem Nunciis Litteras, fi quas oftendendas dicto Roberto portabant, exhibere fibi, deferendas per eos ad dictum Robertum, cum inftantiâ poftulârunt; comminantes eifdem, quòd eos aliter Regnum nequaquam intrare permitterent antedictum:

Quibus iidem Nuntii Apoftolicas Litteras, eidem Roberto directas, per quas ad pacem caritativis affatibus hortabamur, ejufdem dictis Militibus tradiderunt, dicto Roberto per eofdem Milites affignandas.

Poftmodùm autem, quodam ipfius Roberti Clerico, ad conducendum dictos Nuncios ad ipfius Roberti præfentiam accedente,

Tandem, cùm dicti Nuncii ad locum, ubi dictus Robertus morabatur tunc temporis, applicâffent, eidem Roberto caufam Miffionis & Adventûs eorum oretenus exponere curaverunt; ipfum rogantes inftanter quòd eafdem Apoftolicas, Exhortationes hujufmodi continentes, aliáfque veftras claufas Litteras, directas eidem, quas ei præfentialiter affignârunt, aperiret, & infpiceret diligenter, & ad contenta in eis, tanquam Obedientiæ Filius, refponderet. A.D. 1219. Edw. 2.

Sed idem Robertus, Literas ipfas præfatis Nunciis, non abfque Mentis Indignatione, reftituens, illas legere, quibufdam Confictis Excufationibus Frivolis, recufavit: & nichilominus (fe, aliquibus nolle tractatibus Pacis vel Treugarum intendere, non verens dampnabiliter affirmare) Vos & Nuncios ipfos ad hujufmodi Tractatum admittere Denegavit, eifdem Nunciis, ac Propofitis per eofdem, refponfum dare, ductus vefaniæ Spiritu, denegando; quamvis Nunciis dixiffet eifdem, quòd, fuper præmiffis deliberatione cum fuis Confiliariis habitâ pleniori, infra Feftum Beati Michaelis, tunc proximò fecuturum, eis per fuas Litteras pleniùs refponderet:

Qui, dampnabiliter in contumaciâ fuæ inobedientiæ perfeverans, longè poft dictum Terminum, per fuas Litteras Nunciis refpondit eifdem, quòd in Refponfione, quam Comites & Barones eifdem Nunciis per Litteras ipforum fecerant fpeciales, inter alia continentes, quòd, NISI DICTUS ROBERTUS NOMINARETUR REX SCOTIÆ, TRACTATUM ALIQUEM SUPER PRÆMISSIS VOBISCUM, VEL CUM DICTIS NUNCIIS, NON HABERET, eum perfiftere oportebat.

Et quia, ex hiis, poterat colligi manifeftè, veriûmilibus Conjecturis, quod dictus Robertus nequaquam Apoftolicis, ac veftris Monitis, & Exhortationibus in hac parte acquiefcere, Datus in fenfum Reprobum, intendebat; vos, ut ad Tractatum Pacis hujufmodi profequendum liberior Aditus haberetur, ac volentes futuris Periculis obviare, Treugas prædictas, juxta formam ipfarum, in Literis Apoftolicis, fuper Treugis eifdem confectis, annotatam, Londoniæ, ubi tunc degebatis, præfentialiter publicâftis; & in nonnullis aliis Angliæ & Scotiæ, Regnorum prædictorum, locis infignibus, & confinibus eorumdem, mandâftis, ac feciftis per alios publicari.

Et deindè, volentes Treugas eafdem, & Indictionem ac Publicationem ipfarum, ad Roberti, ac Sequacium, Fautorum, & Complicum fuorum, & aliarum Perfonarum dicti Regni Scotiæ, notitiam pervenire, Dilectum Filium, Fratrem Adam, Guardianum Fratrum Ordinis Minorum de Berwico, Nuncium veftrum, cum eifdem Apoftolicis, In-

A.D. 1319. Edw. 2. Indictionem Treugarum continentibus earumdem, & diversis aliis Literis, ac Processibus vestris, ad eosdem Robertum & Regnum Scotiæ destinatis.

Qui demùm, versus partes illas accedens, & obtentis ab eodem Roberto, ut ad ipsum proficisci posset, Litteris de Conductu, dictúmque Regnum Scotiæ jam intrâsset, Quidam, Alexander nomine, se ipsius Roberti asserens Senescallum, præfato Guardiano occurrens in viam, prædictas, tàm Apostolicas, quàm vestas, Litteras & Processus de manibus dicti Guardiani, pro viribus euntradicentis, eripuit; Dicens illas se dicto Roberto, qui per modicum ab indè distabat spatium, delaturum.

Qui tandem Alexander, post brevis temporis intervallum, vadens ad dictum Robertum, ut dicebat, ac rediens, Literas, & Processus eosdem Guardiano sæpedicto restituit; ei, sub pœnâ Capitis, districtè præcipiens quòd statim Scotiæ Terram & Regnum exiret; eidem Litteris de securo Conductu, quas petebat cum instantiâ, denegatis.

Sed idem Guardianus, mandatum ve trum hujusmodi, nequaquam propter hoc negligens, ut potuit adimplere, Treugas ipsas & Indictionem earum, in vulgari suo, sonoro Præconio, pluribus ibidem Scotis astantibus, publicavit; & subsequenter, de loco ipso recedens, & iter suum prosequens festinanter, eum ab eodem Alexandro elongatus per modicum spatium extitisset, Quidam, dicti Roberti Satellites, ipsum Sacrilegis Ausibus aggredientes in viâ, cum Literis & Processibus antedictis, Habitúque suo, ac vestibus paupertatis, & rebus aliis, quas portabat, immaniter spoliarunt.

Et insuper dictus Robertus, tantam Inobedientiam & Contemptum satagens sub rectæ Intentionis palliare velamine, & fraudulenter confingens ad Pacis aspirare Tractatum, eidem Regi Angliæ Literas destinavit; & per alias Litteras vobis scripsit quòd, ab eodem Rege Literis obtentis de securo Conductu, ad Vos sex vel plures mitteret Tractatores.

Ad quod ei per vestras Literas respondentes, illas cuidam Nuncio, qui easdem suas ad vos detulerat Literas, ad eum deferendas, specialiter tradidistis; qui cùm usque ad ingressum Scotiæ cum eisdem Literis accessisset, dicti Roberti Gentes Nuncium ipsum ad eundem Robertum dictas portare Literas minimè permiserunt; quas ad vos postmodùm idem Nuncius clausas, sicut prius, & integras reportavit. A.D. 1319. Edw. 2.

Deindè verò præfatus Robertus,

Suæ Currum Elationis ascendens, & eligens perire potius quàm salvari, nedùm quòd, se convertens ad Dominum, a suæ Obstinationis duritiâ propositum revocaret, sed in illâ potiùs dampnabiliter perseverans, & pejora prioribus in suæ dampnationis cumulum coacervans, per se, vel Comites, ac Barones, & Nobiles, & Alios, de præfato Regno Scotiæ, Indictionis & Publicationis Treugarum hujusmodi non ignaros, Monitis, Exhortationibus, ac Pœnis, & Sententiis Apostolicis, non sine notâ Rebellionis detestabilis, vilipensis, & Apostolicæ Sedis reverentiâ, temerariâ præsumptione calcatâ,

Villam & Castrum de Berwico,

Quæ diù dictus Rex Angliæ, &c, Claræ Memoriæ, Edvardus Rex Angliæ, Genitor suus, dùm viveret, quietè possederunt, & ante tempus, ac etiam tempore Indictionis Trugarum ipsarum, idem Rex possidebat, ac postea per se, & suos in pace possedit,

Necnon & quædam alia Castra, Terras, & Loca dicti Regis, & ipsius Regni Angliæ Incolarum, consistentia intra illud, nequiter & fraudulenter invadens, crudelem in magnam Gentem Regis ipsius, dictæque Villæ de Berwico Incolas, cædem dampnabili temeritate commisit; ad aliarum ejusdem Regis occupationem Terrarum se processurum detestabiliter comminando: propter quæ dictus Robertus, & alii, in præmissis Adhærentes eidem, Excommunicationis Sententiam incurrerant supradictam.

Nos verò, dicti Roberti tàm Enormem Contemptum, támque Graves & Detestandos Excessus, non valentes conniventibus oculis pertransire, vobis per alias nostras dedimus Literas in mandatis, ut per vos, vel alium, seu alios, dictum Robertum, & Adhærentes eidem, præfatam Excommunicationis Sententiam incurrisse, in Ecclesiis & Locis insignibus, de quibus vobis videretur expediens, prout esset justum, & æquum, nuntiaretis solenniter ac publicè, singulis diebus Dominicis & Festivis; contra Eos ad alias Spirituales & Temporales Pœnas, prout vobis visum foret, juxta prædictorum qualitatem excessuum, processuri.

Quòd, si forsan eos in suâ nequitiâ perdurare contingeret, vos, juxta exigentiam Contumaciæ & Excessuum eorumdem,

A. D. 1319. Edw. 2. rumdem, vestros curaretis in Eos exagerare Processus;

Nec non & ipsos, & quosvis alios, dictæ pacis & Concordiæ Turbatores, sive Incolæ dictorum Regnorum, sive quicunque alii, & undecunque forent, & omnes & singulos Complices, Adjutores, Valitores, Consiliarios, Fautores, & Sequaces eorum, ac in hiis Adhærentes eisdem, publicè vel occultè, etiam si Personæ Ecclesiasticæ forent, cujuscumque Conditionis, Dignitatis, Ordinis, sive Status, Ecclesiastici vel Mundani, forsan existerent, etiam si Archiepiscopali vel Episcopali Dignitate fulgerent, ut ab hujusmodi Turbarione, seu Impedimento, Favore, Consilio, Auxilio, Sequela, & Adhærentiâ Prædictorum omnino desisterent, per Excommunicationis in Personas, & Interdicti Sententias in Terras & Ecclesias eorum, ac Privationem Feudorum, Officiorum, Locationum, & quorumcunque Beneficiorum Spiritualium (cirra tamen Archiepiscopalem & Episcopalem Dignitatem) & Temporalium etiam, quæ a quibuscunque Ecclesiis obtinerent, ut illa sic liberè ad Ecclesias reverterentur easdem, quod Prælati & Rectores earum, aut alii, ad quos pertinerent, pro suâ disponerent voluntate; nec non & per inhabilitationem, tàm ipsarum Ecclesiasticarum Personarum (Archiepiscopis & Episcopis dumtaxat Exceptis) quam Filiorum, Nepotum, & Aliorum, ab ipsis Turbatoribus & Impeditoribus Laicis, usque ad secundum Gradum Descendentium, ad quævis Ecclesiastica Beneficia obtinenda, & alia etiam Juris Remedia, de quibus & prout videretur expediens, Appellatione postpositâ, debitè compescendi:

Omnes quoque & singulos, qui dictis Turbatoribus seu Impeditoribus Laicis, vel ipsorum alicui Juramento Fidelitatis tenerentur astricti, quandiu ipsi Pacis hujusmodi Turbatores seu Impeditores existerent, absolvendi:

Et alia omnia faciendi, Quæ circa Præmissa, & Prædictorum quodlibet *for*ent oportuna, plenam contulimus, per alias nostras Literas, Potestatem.

Et quamvis, post Receptionem hujusmodi Literarum nostrarum, præfatus Robertus, ut, ad cor rediens, a suâ Malignitate cessaret, a vobis expectatus fuisset; quia tamen Ipse, instar Lapidis Obduratus, ac de nostrâ & dictæ Sedis Benignitate, sibi *lib*enter exhibitâ, non absque Ingratitudinis notâ, Spiritum Elationis assumens, nedum quod, se convertens ad Dominum, a suæ Obstinationis duritiâ propositum revocaret, sed in illâ potius elatâ Mente persistens, tanquam in profundum malorum demersus, quædam ipsius Regis, unà cum Sequacibus, Complicibus, Adjutoribus, Valitoribus, & Fautoribus suis, obsidere per violenriam præsumebat, & alia quorumdam Incolarum ipsius Regni Angliæ Castra, Terras, & Jura invadere nitebatur. A. D. 1319. Edw. 2.

Vos autem, considerantes attentiùs quod idem Robertus ex Præmissis, de quibus vobis per sufficientia documenta constabat, quæve aliàs erant adeò publica & notoria, quòd nullâ poterant tergiversatione celari, Nobis & Ecclesiæ Romanæ inobedientem, notoriè & manifestè Rebellem, ac nostrorum & ejusdem Ecclesiæ Mandatorum Contemptorem publicum se reddiderat, & reddebat: quódque Pacis ejusdem Tractatus impeditus extiterat, & impediebatur tunc etiam ex præmissis; &, quod impediretur imposterùm, erat verisimiliter præsumendum;

Et propterea, tam enormes excessus & Injurias dissimulare salvâ conscientiâ nequeuntes (nè tantorum Malorum pernities ad similia concitaret Iniquorum animos per Exemplum) pronuntiâstis, & Declarâstis dictum Robertum ejusdem Ecclesiæ Inobedientem Notorium & Rebellem, ac suis, & Apostolicæ Sedis, & nostris Jussionibus Renitentem; Decernentes contra eum, sicut contra Rebellem, & Inobedientem nostrum, & ejusdem Ecclesiæ manifestum, ac Nostris & ipsius Ecclesiæ Mandatis Renitentem, notabiliter procedendum:

Et eum nichilominùs, dictósque Sequaces, Adjutores, Valitores, Complices, & Fautores, & etiam Adhærentes, denuntiantes prædictam Excommunicationis Sententiam (contra Infringentes seu non Servantes Treugas easdem, ut præmittitur, Promulgatam) tanquam violatores Treugarum ipsarum, & alias Pœnas & Sententias, per nos latas in dictis Literis, incurrisse; Quos demùm Excommunicatos, Pulsatis Campanis, & Candelis Accensis, publicè Nunciâstis, & Fecistis, in diversis Cathedralibus, & aliis Ecclesiis solennibus, nunciari; eisdem Prædicentes apertè quod, si eos in hujusmodi pertinaciâ persistere fortè contingeret, ad alias Spirituales & Temporales Pœnas procederetis, sicut videretis expediens contra eos.

Postremò autem ut hujusmodi Processus vester ad Communem omnium deduceretur Notitiam pleniorem, Membranas, Processum continentes eundem, in

A.D. 1319. Edw. 2. in prædictarum Ecclesiarum appendi vel affigi Ostiis sive Superliminaribus mandavistis; quæ processus ipsos, suo quasi Sonoro Præconio & patulo indicio, publicarent.

Ita quòd hii, quos processus ipse contingebat, nullam ignorantiam postea prætendere possent, quòd processus ipse non pervenisset ad notitiam eorumdem; cum non esset verisimile Remanere quoad ipsos Incognitum vel Occultum, quod publicabatur tam Patenter & Solenniter Universis.

Nos igitur, nolentes tàm præsumptuosam Inobedientiam & Contemptum, tantæque Rebellionis Audaciam, contra Nos & Romanam Ecclesiam attemptatos, prout non possumus, nec debemus, conniventibus oculis præterire;

Vósque, quos postmodum ad Sedem Apostolicam duximus revocandos, non potueritis, post Revocationem hujusmodi, ulteriùs procedere in præmissis, nec de illis, absque novo Mandato, vos intromittere quomodolibet valeatis:

Discretioni vestræ, per Apostolica Scripta, Committimus & Mandamus, quantinus vos, vel alter vestrum, per vos, vel per alium, seu alios, tàm in Curiâ Romanâ, quàm per eadem Angliæ & Scotiæ, nec non & Franciæ Regna, & Iberniæ, Walliæ & Flandriæ, & alias Partes, Terras, & Loca, de quibus vobis videbitur, prædictam Excommunicationis Sententiam perindè facere valeatis inviolabiliter observari; & denuntiari solenniter Robertum, Impeditores, Turbatores, Complices, Adjutores, Valitores, Consiliarios, Fautores, Sequaces, & Adhærentes prædictos, & ipsorum quemlibet, nominibus eorum expressis, quotiens & quando videritis expedire, præfatas Pœnas & Sententias incurrisse, ipsísque Omnibus & Singulis subjacere, ac si Jurisdictio vestra, vobis in Præmissis Commissa, plenè duraret, & nequaquam a Nobis hujusmodi Revocatio processisset. A.D. 1319. Edw. 2.

Cæterùm volumus, & Apostolicâ Auctoritate Decernimus, quod quilibet vestrûm prosequi valeat Articulum, etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento Canonico impeditus; quódque, a Datâ Præsentium, sit vobis, & unicuique vestrûm, in præmissis omnibus, & eorum singulis, cœptis & non cœptis, Præsentibus & Futuris, perpetuata Potestas & Jurisdictio attributa, ut eo Vigore, eâque Firmitate possitis in præmissis omnibus, cœptis & non cœptis, Præsentibus & Futuris, & pro prædictis procedere, ac si prædicta omnia & singula coram vobis cæpta fuissent, & Jurisdictio vestra, & cujuslibet vestrûm, in prædictis omnibus & singulis, per Citationem vel modum alium perpetuata legitimum extitisset, qualibet Constitutione contrariâ non obstente.

Dat. Avinion. 15. Kal. Decembris, Pontificatûs nostri Anno Quarto.

Sub Filis canabeis.

Ad Cives Bayonæ, de Fidelitate continuanda.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Vasc. 13. E. 2. m. 15. d.

REX, dilectis & fidelibus suis, Majori, Centum Paribus, & toti Communitati Civitatis suæ Baionæ, salutem.

Etsi de fidelitatis vestræ constantiâ, gratis operibus vestris, & Obsequiis fructuosis, Nobis & Progenitoribus nostris, Regibus Angliæ, laudabiliter impensis, id deposcentibus, ad plenum confidat Regia Celsitudo:

Ut tamen subditos in fidelitate suâ ferventiùs reddant interpellationes frequentes, ipsorum constantiam decet successivis vicibus gratiosis Literis solidare. A.D. 1319.

Vos igitur affectuosis Precibus Requirimus & Rogamus, quatinus fidelitatis vestræ constantiam velitis tàm utiliter, quàm laudabiliter, continuare; ita quod exindè debeatis apud Regiam Majestatem specialiter commendari: ipsámque vestris Utilitatibus promptiorem allicere, temporibus oportunis.

Dat. apud Eborum, 23. die Novemb.
Per ipsum Regem.

De Villis per Scotos Combustis, & Taxatione non Levanda.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 13.

REX Taxatoribus & Collectoribus Decimæ octavæ in Westrithingo in Comitatu Eborum, salutem.

Quia Alianora, quæ fuit Uxor Henrici de Percy, Nobis dedit intelligi, pro se, Hominibus, & Tenentibus Villarum de Sposford, Wetherby, Lynton, Lechelay, A.D. 1319.

A.D. 1319. Edw. 2. Leebelay, Kerby, Gisburn in Cravene, Setil, Gikelswik, Ickelay, Westby, Staynford, Langclif, & Routhewell, quòd prædictæ Villæ per Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, sunt combustæ; & Bona & Catalla Hominum, de prædictis Villis, per eosdem Inimicos in parte destructa, & in parte deprædata, per quod iidem, Alianora, Homines, & Tenentes Villarum prædictarum, de Bonis illis Taxationem dictæ Decimæ octavæ Nobis solvere non possunt:

Nos, ad eorum Destructionem considerationem habentes, vobis Mandamus quod, factâ Taxatione Decimæ octavæ prædictæ de Bonis suis, ibidem remanentibus, juxta formam Commissionis, vobis nuper indè factæ, Levationi ejusdem Supersedeatis omnino, quousque aliud a Nobis indè habueritis in mandatis.

Teste Rege apud Eborum, 25. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo mandatum est Taxatoribus & Collectoribus dictæ Decimæ octavæ, in Northtrithingo in Comitatu Eborum, pro dicta Alianora, Hominibus, & Tenentibus Villarum de Topclif, Newby, Carleton, Cristwayt, Astenby, Kirkelenyngton, Difford, & Renyngton.

Item, Eisdem Taxatoribus & Collectoribus dictæ Decimæ octavæ in Northtrithingo, &c. pro Johanne de Merkingfeld, Ricardo de Kirkebryde, pro se, Hominibus, & Tenentibus Villæ de Eryuin, &c.

Item, Eisdem Taxatoribus, &c. pro Andrea de Merkingfeld, & Hominibus Villæ de Scurveton.

Teste ut supra.

Item, Eisdem Taxatotibus, &c. pro Johanne de Kilnyngton, & Hominibus Villarum de Sutbkilnyngton, & Suthorington.

Teste ut supra, cum illâ adjectione, quod si ita est, tunc facta, &c.

Item, Eisdem Taxatoribus, &c. pro Abbate de Fontibus, Hominibus & Tenentibus Villarum de Kirkebywisk, Neusum, Melmotby, Raynyngton, Disford, Aynderby, Rukeby, Pikal.

Teste ut supra.

Item, Taxatoribus, &c. in Westrithingo, &c. pro dicto Abbate, Hominibus & Tenentibus Villarum de Riggeton, Staynburgh, & Rippelay, &c.

Item, Eisdem Taxatoribus, &c. pro Hominibus Villarum de Sedbergh in Lonesdale, Burton, Thornton, Twysilton, Ingelton, Glapham, Austewik, & Bentham, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in Northtrithingo, &c. pro Hugone de Miton, & Hominibus Villarum de Maunby, Solbergh, Neuby super Wysk, & Kirthington, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in eodem Trithingo, pro Johanne de Haneby, & Hominibus Villarum de Northalnerton, Broumpton, Romundeby, Thornton in Vinar, Nanyngton, Berghby, Sourby, Northkilnyngton, Thornton in Thestrede, Northorington, Bretteby, Sigston, Thymelby, Hoton parva, Smytheton, Hornby, & Grisby, & Osmunderlare, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in Northtrithingo pro Abbate de Fontibus, pro se, & Tenentibus suis Villarum de North Couton, Kirkebywisk, Neuson, Melmorby, Disford, Raynyngton, Sutton Hougrave, Sandboton, Skipton super Swale, Neuton super Swale, Rokeby, Pikal, Aynderby & Thornton super More, &c.

Item, Taxatoribus, &c. in Westrithingo pro eodem Abbate, & Tenentibus suis Villarum de Riggeton, Staynburn, Rippeleye, & Grafton.

Litera Regis Franciæ, super Querimonia Mercatorum.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Ex Origi. in Tur.

Magnifico Principi Edwardo, Dei gratiâ, Regi Angliæ Illustri, Fratri nostro Carissimo, Philippus, eâdem gratiâ, Franciæ & Navarræ Rex, salutem, & prosperos ad vota successus.

A.D. 1319. Querimoniam quorumdam Civium nostrorum Ambianæ Recepimus, continentem quod,

Occasione

A. D. 1319. Edv. 2. Occasione cujusdam Debiti, in quo certis Mercatoribus Angliæ teneri dicimur, quanquam de ipso, Dilectus noster, Toco Guidi, vel Alius, ejus nomine, satisfactionem dictis Mercatoribus pro Nobis impendi voluerit, & consenserit de hiis, in quibus certis & legitimis de Causis sibi teneri dicimini,

Cujusmodi satisfationi vos, seu Gentes vestræ noluistis, ut intelleximus, consentire,

Officiales vestri dictorum Regnicolarum nostrorum Mercaturas & Bona, per ipsos capta, & detenta ratione dicti Debiti nostri, reddere & deliberare præfatis Conquerentibus totaliter recusarunt, in magnum Dampnum & Gravamen ipsorum.

Quare Celsitudinem vestram affectuose Rogamus, quatinus de hiis, in quibus dicto Toco Guidi Tenemini, Mercatoribus vestris satisfacere, usque ad summam, a Nobis Eis debitam, sine difficultate velitis: Mercaturásque & Bona dictorum Regnicolarum nostrorum, Reddi & Deliberari sine difficultate qualibet faciatis eisdem; ita quòd ad Nos ulterius super hoc non recurrant. A. D. 1319. Edv. 2.

Scitis enim quòd præfatis Conquerentibus, Regnicolis nostris, in justitiâ deesse non possemus, quin super prædictis apponeremus Remedium oportunum.

Super hiis itáque vos taliter habere velitis, quod Nobis debeat esse gratum, & inter Subditos Nostros & Vestros cessare debeat omnis materia quæstionis; Nobisque rescribere velitis quid super prædictis duxeritis faciendum.

Datum apud Vicenn. die 27. Novembris, Anno Domini 1319.

Per Dominum Regem Franciæ.

De Potestate tractandi, super Treuga, cum Scotis.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pa. 13. E. 2. m. 21. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

De Fidelitate probatâ & Circumspectione providâ, venerabilis Patris, J. Eliensis Episcopi, Cancellarii nostri, &, Dilectorum & Fidelium nostrorum, Adomari de Valencia, Comitis Pembrociæ, Consanguinei nostri carissimi, Hugoni le Despenser Junioris, & Bartholomæi de Badelesmere, plenam fiduciam reportantes,

Ad Tractandum super Sufferentiâ, seu Treugâ inter Nos, & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ existentes, ineundâ: & ad Sufferentiam illam, seu Treugam Modis & Viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam; præfatis, Episcopo, Comiri, Hugoni, & Bartholomæo, Omnibus, Tribus, & Duobus eorumdem, Plenam, tenore præsentium, Committimus Potestatem; Ratum habituri & & Firmum quicquid per dictos, Episcopum, Comirem, Hugonem, & Bartholomæum, Omnes, Tres, & Duos eorum, Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, Nostro Nomine, in Præmissis. A. D. 1319.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 1. die Decembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De dicta Treuga, per Juramentum, firmanda.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Ibid. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm per Litteras nostras Patentes, venerabili Patri, *&c. ut supra*, Tractandi de Sufferentia seu Treuga inter Nos & Robertum de Brus, &c. *usque hæc verba, viz.*

Plenam Commiserimus potestatem ad Vallandum & Firmandum per Juramentum, in animam nostram, præstandum, &c. quod per præfatos Episcopum, *&c. ut supra.* A. D. 1319.

Per ipsum Regem & Concilium.

De

De Potestate Tractandi, super Pace, cum Scotis.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De Fidelitate probatâ, & Circumspectione providâ, venerabilis Patris, J. Eliensis Episcopi, Cancellarii nostri, &c, Dilectorum & Fidelium nostrorum, Adomari de Valencia, Comitis Pembrociæ, Consanguinei nostri carissimi, Hugonis le Despenser Junioris, & Bartholomæi de Badelesmere, Plenam Fiduciam Reportantes, ad Tractandum super Finali Pace & Concordiâ inter Nos, & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ existentes, ineundâ: & ad eandem Pacem & Concordiam, Modis & Viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam; præfatis, Episcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Episcopum, Comitem, Hugonem, & Bartholomæum, omnes, tres, & duos eorum Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, nostro nomine, in præmissis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 5. die Decembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Pace prædicta, per Juramentum, Vallanda.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, per Literas nostras Patentes, venerabili Patri, J. Eliensi Episcopo, Cancellario nostro, &c, dilectis & fidelibus nostris, Adomaro de Valencia, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo nostro carissimo, Hugoni le Despenser Juniori, & Bartholomæo de Badelesmere, omnibus, tribus, aut duobus eorum, Tractandi de Finali pace & Concordiâ, inter nos & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, contra nos de Guerra existentes, ineundâ, plenam Commiserimus potestatem:

Ad vallandum & firmandum per Juramentum, in animam nostram prætandum, ad quod per præfatos, Episcopum, Hugonem, & Bartholomæum, omnes, tres, & duos eorum, nostro nomine, Tractatum fuerit in præmissis, cuilibet dictorum, Episcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, plenam potestatem, & Mandatum speciale damus, & concedimus per præsentes.

In cujus &c.

Teste Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Custodibus, pro Treuga antedicta, assignandis.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cum Commiserimus plenam potestatem, venerabili Patri, J. Eliensi Episcopo, &c, dilectis & fidelibus nostris, Adomaro de Valencia, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo nostro carissimo, Hugoni le Despenser Juniori, & Bartholomæo de Badelesmere, omnibus, tribus, & duobus eorum, Tractandi de Sufferentiâ, seu Treugâ inter Nos, & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, contra Nos de Guerra existentes, ineundâ: & ad Treugam, seu sufferentiam illam vallandam & firmandam; prout in Literis nostris Patentibus, inde confectis, pleniùs continetur.

Nos, volentes, Sufferentiam, seu Treugam hujusmodi, si eam iniri contingat, in omnibus observari, assignandi Custodes Sufferentiæ, seu Treugæ illius, cùm eam iniri & firmari contigerit, in Comitatu Northumbriæ, & Marchiis illis, certos Fideles per se, ac in Comitatu Cumbriæ & Marchiis illis alios Fideles nostros per se, juxta discretionem prædictorum, Episcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, omnium, trium, & duorum ipsorum, eisdem, Episcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus,

A.D. 1319. Edw. 2. bus, & duobus eorum plenam potestatem, & Mandatum speciale Damus, & Concedimus per præsentes.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

ET mandatum est omnibus & singulis Castellanis, Constabulariis, Custodibus Villarum & aliorum Locorum, ac aliis Ministris & Fidelibus Regis, tàm infra Libertates, quàm extra, ubicumque Locorum Constitutis; quod, si contingat Sufferentiam seu Treugam, nomine Regis, iniri seu firmari, tunc eam, quantum in eis erit, teneant & observent in omnibus; prout per Literas prædictorum, Episcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, omnium, trium, & duorum eorum, eis Constiterit in hac parte: & hoc nullo modo omittant. A.D. 1319. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Salvo Conductu, pro Nunciis Scotiæ.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Commisimus plenam potestatem, venerabili Patri, J. Eliensi Episcopo, Cancellario nostro, &, dilectis & fidelibus nostris, Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo nostro carissimo, Hugoni le Despenser Juniori, & & Bartholomæo de Badelesmere, omnibus, tribus, & duobus eorum, Tractandi de Finali Pace & Concordiâ inter nos, & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, contra nos de Guerra existentes, ineundâ: & ad Finalem Pacem & Concordiam illam vallandam & firmandam, prout in Litteris nostris Patentibus, indè confectis, plenius continetur:

Dandi & Concedendi, nostro nomine, salvum & securum Conductum illis de Scotiâ, pro se & Familiis suis, qui usque Villam de Novo Castro super Tynam, seu alibi pro Tractatu hujusmodi venturi sunt, præfatis, Episcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem;

Volentes quòd Litteræ dictorum, Episcopi, Comitis, Hugonis, & Bartholomæi, omnium, trium, & duorum eorum, de Conductu prædicto faciendæ nostro nomine, ac si sigillo nostro sigillatæ fuissent, roboris optineant firmitatem, & per Ministros & Subditos nostros quoscumque Teneantur, & in omnibus observentur. A.D. 1319.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

CONsimiles Literæ fiunt præfatis, Episcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum, de potestate Dandi & Concedendi, nomine Regis, salvum & securum Conductum illis de Scotiâ, pro se, &c. qui usque Villam Novi Castri super Tynam, seu alibi venturi sunt pro Tractatu de Treugâ seu Sufferentiâ inter Regem, & Robertum de Brus, suósque complices & fautores.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem & Concilium.

Pro iisdem Nunciis, de assecurando.

A.D. 1319. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 21. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, venerabilis Patris, J. Eliensis Episcopi, Cancellarii nostri, &, dilectorum & fidelium nostrorum, Adomari de Valentia, Comitis Pembrochiæ, Consanguinei nostri carissimi, Hugonis le Despenser Junioris, & Bartholomæi de Badelesmere, plenam fiduciam repottantes, A.D. 1319

Ad Tractandum cum quibusdam Hominibus, de Scotiâ, usque ad Villam de Novo Castro super Tynam, in proxim Conventuris, sub Conductu nostro, super securitate, salvo & securo

A. D. 1319. Edw. 2. securo Conductu præparando, pro Hominibus dictæ Scotiæ, qui infra Regnum nostrum postmodùm venient ad Tractandum super Sufferentiâ seu Treugâ, vel aliàs Finali Pace & Concordiâ inter Nos, & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ existentes, ineundâ:

Nec non assecurandi eosdem modis & viis quibus melius videbitur expedire:

Et ad eandem securitatem vallandam & firmandam modis congruis:

Præfatis, Episcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, omnibus, tribus, & duobus eorum plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Episcopum, Comitem, Hugonem, & Bartholomæum, omnes, tres, & duos eorum, Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, nostro nomine, in præmissis. A. D. 1319. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, primo die Decembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

Ad Papam, super Negotiis prælibatis.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7. dor. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm nostræ considerationis assiduè repræsentatur obtutibus, quæ & quanta justi Favoris & Gratiæ oportuna Præsidia, ad Hostium nostrorum de Scotiâ refrænandam Malitiam, studiose Nobis exhibuit vestra Providentia Paternalis, digna Laudum Præconia vestræ semper Clementiæ & Gratiarum uberes exsolvimus Actiones: tantóque ea, quæ super dicto aguntur Negotio, curiosiùs in Vestram deproperamus deferre Notitiam, quo certiùs confidimus vestris salutaribus dirigi Consiliis, & fulciri subventionibus in agendis.

Nuper siquidem, Pater Sancte, ex parte Roberti de Brus, Hostis nostri, & sibi Adhærentium, Nos & quidam alii Magnates, Nobis Assistentes, eramus diversimodè, & cum instantiâ requisiti, ut, pro evitandâ effusione Sanguinis Christiani, & cæteris Guerrarum Dispendiis declinandis, vellemus annuere quod, ad certos Diem & Locum, securum infra Regnum nostrum, per Solempnes Nuncios hincindè mittendos, super Pace, aut Treugis, seu Guerræ sufferentiâ inter Nos, & Ipsos ineundâ, Tractatus habeatur:

Ac Nos, de Consilio ipsorum Magnatum, nè videremur Pacis devitare Consilia, aut nolle hujusmodi Incommodis obviare, Concessimus quòd Tractatus hujusmodi apud Villam Novi Castri super Tynam, in instanti Festo Sancti Nicholai, teneatur; præsertim contemplatione Licentiæ, Nobis à vestrâ Sanctitate super hoc attributæ. A. D. 1319.

Ac eâ de causâ, venerabilem Patrem, J. Eliensem Episcopum, Cancellarium nostrum, &c, dilectos & fideles nostros, Adomarum de Valentia, Comitem Pembrochiæ, Hugonem le Despenser Juniorem, & Bartholomæum de Badelesmere, cum sufficienti Potestate Tractandi de Pace & Treugis cum illis, qui ex parte dictorum Scottorum ad Villam prædictam, sub Conductu nostro, sunt venturi, jam ad eandem Villam curavimus destinare; prout, dilectus Clericus noster, Magister Jacobus de Florentia, Archidiaconus Wyntoniensis (quem ex hac causâ cum præsentibus Litteris ad vestram præsentiam transmittimus) vestræ, si libeat, Benignitati referre poterit pleniùs ore tenus; Cui, si placet, in dicendis fidem dignemini Credulam adhibere.

Completo autem Tractatu prædicto, quæ Gesta erunt, vestræ Beatitudini celeriter insinuare curabimus; vestræ Directionis desiderata subsidia, prout Eventus poposcerit, juxta speratam fiduciam, humiliter petituri.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum, quarto die Decembris.

De interessendo Parliamentis Franciæ, pro defensione Jurium Regis.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Vasc. 13. E. 2. m. 14. d. REX Senescallo suo Vasconiæ, qui pro tempore fuerit, salutem.

Advertentes, ex deliberato Consilio, pro nostrâ ac Subditorum nostrorum Ducatûs prædicti Utilitate fore expediens, A. D. 1319

A. D. 1319. Edw. 2. diens, quod in Parliamentis Franciæ Senescallus noster Vasconiæ, qui pro tempore fuerit, Personaliter intersit; cum, per ejus Industriam & Potentiam, Negotia, Nos & Status Ducatûs prædicti tangentia, consultiùs Dirigi poterunt, & meliùs Defensari:

Vobis Injungimus & Mandamus, quatinus ad Parliamenta prædicta, cessante impedimento, Personaliter accedatis, pro Defensione nostrorum Jurium ibidem, apposituri Curam & Diligentiam, quas potestis: A. D. 1319. Edw. 2.

Et, si forsan, ex aliquâ causâ legitimâ, id facere non possitis, tunc Tales, & tam Sufficientes Personas ad Parliamenta illa, Loco vestri, transmittatis, quod, per ipsorum Insufficientiam, non contingat Jura nostra periclitari quoquomodo.

Dat. apud Eborum, 4. die Decembris.

Ad Papam iterum, pro Henrico de Burghasb.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad decorem & utilitatem Wyntoniensis Ecclesiæ, Pastoris solatio destitutæ, Regiæ considerationis intuitum meditatione solicitâ dirigentes: ac Desiderantes, ex intimis, ut talis, per Apostolicæ circumspectionis providentiam, dictæ Ecclesiæ Regimini præponatur, qui (Morum Gravitate præclarus, & Scientiâ præditus Litterarum, Amicorum etiam Nobilium suffultus potentiâ) possit non solùm dictæ Ecclesiæ (quæ una de Nobilibus Regni nostri meritò nuncupatur) Jura defendere, & deperdita restaurare, set Nobis etiam, in directione Subditarum Nobis Nationum, Consiliis & Auxiliis assistere oportunis;

Vestræ nuper supplicavimus Sanctitati quatinus, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Henricum de Burghersh, Canonicum Eborum, Nobilis Viri & nostri fidelis, Bartholomæi de Badelesmere, Senescalli Hospitii nostri, Nepotem (de cujus tunc ætate aliquantulùm hæsitavimus) præficere dignaremini in Pastorem Ecclesiæ prælibatæ; supplendo, de Apostolicæ plenitudine Potestatis, ætatis Defectum, si quem forsitan pateretur:

Vel quòd saltem sustinere velletis de Ordinatione dictæ Ecclesiæ alibi faciendâ, quousque vobis personam, Nobis & Regno utilem & fidelem, possemus, habitâ deliberatione, nominare.

Verùm Nos, subsequenter, Conditiones & Statum dicti Magistri Henrici (qui in Studio Andegavensi commoratur) subtiliter indagantes, veraciter didicimus quòd idem Henricus Tricesimum ætatis suæ peregit Annum: post Liberalium Artium Rudimenta, in quibus honorem Magisterii adquisivit, efficaciter studuit in scientiâ Juris Canonici & Civilis: adeò quòd, perlectis aliquibus Civilis sapientiæ voluminibus, intendit nunc Lecturæ utiliter aliorum; quódque sic honestè & laudabiliter se gessit, & hactenus gerit in dicto studio, inhærendo virtutibus, & vitia quælibet propulsando, ut ab omnibus Amabilis & Honorabilis habeatur. A. D. 1319.

Quamobrem dictas Preces, quas priùs vestræ Clementiæ, quasi leviter palpando, transmisimus, jam, Præmissorum veritate compertâ, accenso Desiderio, avidè iteramus quantâ possumus affectione, & toto cordis desiderio;

Supplicando quatinus, ad statum Regni nostri, tot & tantis Guerrarum Turbinibus lacerati, Paternæ consolationis intuitum convertentes, præfatum Magistrum Henricum (Virum utique ex Nobili genere procreatum, ac Parentum & Amicorum Divitiis & Potentiâ suffultum, Morum honestate præclarum, Litterarum Scientiâ præditum, Devotione conspicuum, & in agendis quibuslibet Circumspectum) pro augmentatione Cultûs Divini Nominis, ac Ecclesiæ, & Regni tranquilitate, præficere dignemini in Antistitem & Pastorem Ecclesiæ supradictæ.

Firmâ etenim Fiduciâ in Domino supportamur, quòd, si vestra Paternalis providentia in hac parte clementer votis nostris duxerit annuendum, non solùm dictæ Ecclesiæ, set totius Regni nostri Utilitati exindè providebitur & Quieti; nec occurrit Nobis profecto, consideratis Circumstantiis universis, de quo eidem Ecclesiæ in præsentiarum posset consultiùs provideri.

Ut autem super hiis (quæ in votis gerimus) & quanto desiderio dilecti Clerici nostri Præfectionem, ex causis præmissis, & aliis etiam affectamus, apertius vestræ Beatitudini, quàm Litteris possemus exprimere, vivæ vocis Oraculis declarentur;

Mittimus ad vos, dilectos Clericos nostros, Magistros, Jacobum de Florentia Archidiaconum dictæ Wyntoniensis Ecclesiæ, & Richardum de Wodelok

A. D. 1319. Edw. 2. Wodelok Canonicum Sancti Pauli London. ad dictum Negotium penes vestram Beatitudinem prosequendum; Quibus, si placet, ac eorum alteri in hiis, quæ vobis super Præmissis exposuerint, vel exposuerit ore tenus, Fidem velitis Indubiam adhibere. A. D. 1319. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum, 5. die Decemb.

Iterum ad Cardinales, pro eodem.

A. D. 1319. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 7. d. VEnerabili in Christo Patri, L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem cum sinceræ Dilectionis augmento.

Vestræ Paternitatis Præsidia in Negotiis, quæ magis insident Nobis cordi, eo frequentius imploramus, quo vos, veluti honoris Regii zelatores præcipuos, velle confidimus, pro nostris complendis Desideriis, Opem & Operam efficaciter impertiri.

Cùm itaque,

Desiderantes, ex intimis, quod Wyntoniensis Ecclesiæ, nunc Pastorali Regimine destitutæ, præponatur Regimini, per Providentiam Apostolicæ Sanctitatis (cum multorum, non solùm Secularium, set etiam Regularium, modernis diebus in tantum refrigescat Caritas, quod, laxatis Cupiditatis Habenis, de facili in unum nequeant convenire) qui Morum Gravitate præclarus sit, parentum & amicorum potentiâ fulciatur; ut non solum dictæ Ecclesiæ Jura protegere, set Nobis etiam, in directione Negotiorum Regni nostri, Consiliis possit assistere & Auxiliis oportunis,

Domino Summo Pontifici iteratis vicibus duxerimus supplicandum quatinus, Dilectum Clericum nostrum, Magistrum Henricum de Burghersh, Canonicum Eborum, Dilecti & Fidelis nostri, Bartholomæi de Badelesmere Nepotem (quem virum novimus in Ætate Legitimâ constitutum, de Nobili Genere Procreatum, ac Parentum & Amicorum Divitiis & Potentiâ suffultum, Morum & Conversationis honestate præclarum, Litterarum Scientiâ præditum, & in agendis quibuslibet circumspectum) per viam Reservationis dignetur Præficere Regimini Ecclesiæ supradictæ: A. D. 1319.

Sperantes ex ipsius Præfectione, Divinâ sibi Clementiâ suffragante, non solùm dictæ Ecclesiæ, set etiam totius Regni nostri Utilitati & Quieti posse consultiùs provideri;

Paternitatem vestram, quantâ possumus Affectione, Imploramus, quatinus, circa Promotionem dicti Negotii (quod aliàs etiam vestræ Benivolentiæ Nos meminimus Commendâsse) ac ipsius Expeditionem, juxta cordis nostri desiderium, celerem & felicem, penes dictum Dominum Summum Pontificem Opem & Consilium, Amore Nostri, velitis apponere cum effectu; inducentes eum, si placet, omnibus modis & viis, quibus videritis expedire, ut, Præmissorum consideratione, clementer dignetur annuere votis Nostris:

Ita quòd, vestro mediante Præsidio, dictum Negotium effectum sortiri valeat quem optamus, & Nos, ex hoc, vobis & vestris, in oportunitatibus, fortiùs astringamur.

Mittimus autem ad vos, Dilectos Clericos nostros, Magistros, Jacobum de Florentia, Archidiaconum Wyntoniensem, & Richardum de Wodelok, Canonicum Sancti Pauli London. ad dictum Negotium, penes Dominum Summum Pontificem, & vos, ac alios Amicos nostros, prosequendum, & modis, quibus poterunt, promovendum; quibus, si placet, & eorum alteri, solitâ Benivolentiâ velitis assistere; & in hiis, quæ Ipsi, vel eorum Alter vobis dicent, vel dicet ex parte nostrâ, Fidem Credulam adhibere.

Dat. apud Eborum, 5. die Decembris.

De Inhibitione Torneamenti, apud Dunstaple.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 9. d. REX Vicecomiti Buckinghamiæ, salutem.

Cùm pluries, ante hæc tempora, ex certis causis, nondum cessantibus, per singulos Comitatus Regni nostri fecerimus publicè proclamari & firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, cujuscumque Conditionis seu Status existeret, sub Forisfacturâ omnium quæ Nobis forisfacere posset, infra Regnum nostrum Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia Facta Armo- A. D. 1320.

A.D. 1320. Edw. 2. Armorum excercere præsumeret, sine nostrâ Licentiâ Speciali; ac jam intellexerimus quòd Quidam ad Torneandum apud Dunstaple in proximo sunt venturi; undè, non immeritò, conturbamur:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quòd in dictâ Villâ de Dunstapel, & alibi in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, facias publicè proclamari, & ex parte Nostrâ firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, cujuscúmque Status, seu Conditionis existat, sub Forisfacturâ prædictâ, apud dictam Villam de Dunstapel, seu Alibi infra Regnum nostrum Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia Facta Armorum excercere præsumat, sine Licentiâ nostrâ Speciali. A.D. 1320. Edw. 2.

Mittimus autem, Dilectos Servientes nostros ad Arma, Ranulphum de Charroun, & Gullielmum Raymundi de Claveri, ad Partes prædictas, ad Arestandum & attachiandum omnes illos, quos in Præmissis invenerint Contrarios seu Rebelles; Quibus quidem Servientibus nostris, & eorum alteri in præmissis, sis Intendens, Consulens, & Auxilians; prout ipsi, & eorum alter tibi sciri facient ex parte nostra: & hoc nullo modo omittas.

Teste Rege apud Eborum, 6. die Januarii.

De intendendo Servientibus Regis, ad Arestandum Præsumentes Torneare.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pa. 13. E. 2. p. unica. m. 23.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm pluries, ante hæc tempora, ex certis Causis, nondum Cessantibus, per singulos Comitatus Regni nostri fecerimus publice proclamari, & firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, *&c. de verbo ad verbum, prout supra.* A.D. 1320.

De Salvo Conductu, pro Gentibus Roberti de Brus, durante Treuga.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pa. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

EDward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaunde, & Ducs d'Aquitaine, a touz ses Baillifs, foiaux & loiaux, as queux cestes presentes Lettres vendrouut, saluz.

Sachez qui, Come sur les guerres, mues entre nous d'une part, & Sire Robert de Brus, & ses aerdauntz d'autre part, Soesfraunce de guerre & triewe soient accordees, a durer del Noel darrein passe par deux aunz, precheins suaunz, pleinement accompliz:

Et le dit Sire Robert eit requis, qui nous voussissons grantier conduit ac Gentz d'Escoce, de venir a noz, pur les busoignes, touchantes le dit Sire Robert, suire:

Et sur ceo soient nomez,
Sire William de Soules,
Sire Robert de Keth,
Sire Rogier de Kirkpatrick,
Sire Alisaundre de Seton,
Sire William de Mount Fichet, Chivalers:

Mestre William de Yctham, A.D. 1320.
Mestre Johan de Moundevill,
Mestre Jakes Benne,
Wautier de Ganwaye, Cleres:

Robert de Lawedre,
William de Prendregest, &
William de Strabrok, Vadlets:

De venir a nous pot ses dites busoignez;

Vous Mandoms qui as ditz, William, Robert de Keth, Rogier, Alisaundre, William, William, Johan, Jakes, Wautier, Robert de Laveder, William, & William, ne a nul de eux, ne a lour Menees mesurables, en venent a nous, demurraunt, ne en retournant, en lour parsones, chivaux, herneys, ne autres biens, ne facetz, ne, tanc que en vous est, soesfrez estre fait male, moleste, grevance, ne disturbance.

Et, si rien lour soit forfait, ceo lour facez amender, saunz delai, & les facez avoir sauf a seur conduit, a lour cou-

9 U

A. D. 1320. An. 13. Edw. 2. coustages, qant vous serrez requis par eux, ou par nul de eux:

En tesmoignance de queu chose, nous avons fait faire cestes noz Lettres overtes, a durer taunt Come la dit trewe durra.

Don. a Everwyk, le 7. jour de Janeuoir, l'an de nostre Regne Treszime.

Bulla contra Robertum de Brus excommunicatum, super Morte Johannis de Comins.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Eboracensi, & Londoniensi, ac Karleolensi, Episcopis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Significavit nobis, carissimus in Christo Filius noster, Edvardus, Rex Angliæ illustris, quod dudum Robertus, Comes Karek, sceleстis actibus datâ licentiâ, quondam Johannem, & quondam Robertum de Caymin Milites, Glasguensis Diocesis, claræ memoriæ Edvardi Regis Angliæ Genitoris sui Fideles, quia perversis ipsius suasionibus Comitis, contrà eundem Genitorem acquiescere, prout nec tenebantur etiam, noluerunt, alterum eorum, videlicet, in Claustro, alterum verò in Ecclesiâ Fratrum Minorum de Dynises, dictæ Diocesis, juxta majus Altare ipsius Ecclesiæ, omni prorsus mansuetudine Humanitatis exutâ, crudeliter Gladio trucidavit:

Propter quod idem Comes Excommunicationis Sententiam, auctoritate privilegiorum Apostolicæ Sedis eisdem Ordini & Fratribus concessorum per quæ indultum existit eisdem, quòd omnes, Ecclesias, aut Loca infringentes ipsorum, vel in eis violentiam dampnabilem inferentes, incurrunt Excommunicationis Sententiam ipso facto, dicitur incurrisse.

Et demum tu Frater Londoniensis Episcope, Conservator privilegiorum ipsorum per dictæ Sedis Litteras in illis partibus Deputatus, Comitem supradictum, prout in dictorum privilegiorum virtute poteris, Excommunicatum fecisti publicè nuntiari.

Quare præfatus Rex Nobis supplicavit humiliter, ut, cùm idem Comes incorrigibilis sit effectus, dictamque Sententiam dampnabiliter vilipendens eam sustinuerit per Tres Annos & ampliùs, & adhuc sustineat in contemptum Clavium animo indurato, nec ad Ecclesiæ Unitatem, in animæ suæ periculum & plurimorum Scandalum, redire procuret, dictam sententiam faceremus Firmitatis Robur debitum obtinere.

Quocirca Fraternitati vestræ per Apostolica Scripta Mandamus, quatinus, si est ita, vos, vel Duo, aut Unus vestrûm, per vos, vel Alium, seu Alios, eandem Sententiam observari inviolabiliter facientes, prædictum Comitem Excommunicatum solempniter, & publice, in locis, de quibus expedire videritis, singulis diebus Dominicis & Festivis, pulsatis Campanis, & Candelis accensis, donec super præmissis congruè satisfecerit, nuncietis, & faciatis ab omnibus artiùs evitari.

Dat. Avinion. 6. Id. Januar. Pontificatûs nostri Anno Quarto.

Sigillum desideratur.

Bulla Excommunicationis, contra Invasores Hyberniæ.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, &c. Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis & Episcopis, per Regnum Angliæ constitutis, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Dudùm personam, carissimi in Christo Filii nostri Edvardi, Regis Angliæ illustris, suique Regni Statum, a Guerrarum fluctibus liberos, & discriminibus turbationis reddere cupientes immunes, ac procurandum ejusdem Regni Quietem, Tranquillitatem & Pacem, ut Rex ipse, securitate sibi ab æmulorum insidiis acquisitâ, utilitatibus propriis posset vacare commodiùs, seque ad intendendum circa Negotium Terræ Sanctæ, nostris præcordiis non mediocriter insidens, ad quod, ut asserit, ferventer anelat, idque viriliùs prosequendum habiliùs præparare, oportunum Apostolicæ Sedis favorem, quantum cum Deo potuimus, studuimus adhibere.

Propter quod, tunc fidedignâ relatione percepto quòd nonnulli Nobiles & Magnates Regem ipsum, & Regnum, ac Terram suam Iberniæ invadere ausu temerario & illicito nitebantur; nos corun-

A.D. 1320. Edw. 2. eorundem Invasorum in hac parte congnatibus oportunis obviare Remediis intendentes, & ad id expedire noscentes Gladium exeri Spiritualem, in Omnes & Singulos, cujuscunque forent Praeminentiae, Dignitatis aut Statûs, qui Regem ipsum, Regnum, & Terram praedictam invadere, aut eadem, Regnum & Terram, contra Regem eundem cum Armis, vel sine Armis intrare praesumerent, vel aliàs turbarent, aut Turbatoribus, seu Invasoribus in Pecuniâ, Equis, Armis, vel Aliis praestarent Auxilium, Consilium, vel Favorem Publicum, vel Occultum, Excommunicationis Sententiam duximus promulgandam, a quâ eos, sine Speciali Mandato Sedis Apostolicae, nisi forsan in Mortis Articulo, Prohibuimus Absolvi, in quo si Absoluti fuissent, & ipsos convaluisset Sanitati restitui, nisi, post recuperatam Sanitatem hujusmodi, satisfacerent infra mensem, eâdem sententiâ ligari voluimus eo ipso.

Dantes, Dilectis Filiis nostris, Gaucelmo, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbytero, ac Lucae Sanctae Mariae in Viâ Latâ Diacono, Cardinalibus, nostris Literis in mandatis, ut Ipsi, vel Alter eorum, per Se, vel Alium, seu Alios, hujusmodi Excommunicationis Sententiam, ubicunque expedire viderent, & praecipuè in locis maritimis, seu mari vicinis sollenniter publicarent.

Non obstante si alicui, vel aliquibus, sub quacunque formâ, vel conceptione verborum, a Sede Apostolicâ esset Indultum, quod Excommunicari non possent per Literas Sedis ejusdem, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, prout in Litteris nostris, inde confectis, pleniùs, & seriosiùs continetur.

Cum autem praefatae Litterae, in praedictis, & aliis locis illarum Partium solempniter, sicut ex praedicti Lucae Cardinalis relatione percepimus, fuerint publicatae, & demùm, post publicationem ipsarum, prout, Famâ publicâ referente, & multorum fidedignorum relatione percepimus, nonnulli Magnates & Nobiles Regni Scotiae, & Adhaerentes eisdem, Regnum & Terram praedicta Manu Armatâ ingredientes hostiliter, illa invadere nequiter & illicitè perturbare, & sceleftis Actibus laxatis Habenis, in multos ipsorum Regni & Terrae fidelium saevam Caedem committere Manibus Cruentatis, innumera Dampna per Spolia, Incendia & Rapinas inferre: Nonnullos de Fidelibus ipsis, eorumque Animalia, & alia Bona in praedam abducere: & alia Gravia Nocumenta eisdem, Regno ac Terrae irrogare Temerariis Ausibus praesumpserunt; quae, ut asseritur per Evidentiam Facti, adeò palpabiliter se cunctorum Partium illarum oculis ingerunt, quod nullâ possunt tergiversatione celari, sed se omnibus exhibent non ignota, sicque tam Invasores praedictos, quam Duces & Praeceptores, Adjutores, Valitores, Fautores, Adhaerentes & Sequaces eorum, ac Praebentes eisdem, ut praedicitur, Auxilium, Consilium, vel Favorem, certum existat praedictam Excommunicationis Sententiam incurrisse; A.D. 1320. Edw. 2.

Fraternitati vestrae per Apostolica Scripta Mandamus quatinus vos, & quilibet vestrûm per vos, vel Alium, seu Alios, Magnates & Nobiles, Duces, Praeceptores, Adhaerentes, Sequaces, Valitores, & Fautores eorum praedictos, quocunque nomine censeantur, cujuscunque Dignitatis, Statûs, vel Conditionis existant, qui Regnum ipsum hostiliter, & Terram invadere, & intrare illicitè, ut praemittitur, praesumpserunt: vel per alios invadi fecerunt, mandaverunt, seu etiam procurarunt; vel aliàs turbare, aut turbantibus, seu invadentibus in Pecuniâ, Equis, Armis, vel Aliis praestiterunt Auxilium, Consilium, vel Favorem Publicum vel Occultum, tandin per omnia loca, in quibus expedire videritis, & praesertim in locis Maritimis, & Mari Vicinis, & aliis, in quibus ad ipsorum Excommunicatorum, & ad participantium cum eisdem notitiam id valeat pervenire, singulis diebus Dominicis & Festivis, pulsatis Campanis, & Candelis accensis, Excommunicatos publicè nuntietis, & faciatis ab aliis nuntiari, ac ab omnibus artiùs evitari, donec praefati Excommunicati per Satisfactionis debitum ad Ecclesiae mandatum redierint, & Absolutionis beneficium meruerunt obtinere.

Dat. Avinion. 6. Id. Januar. Pontific. nostri Anno Quarto.

Sub Filis canabeis.

Ad

A. D. 1320. Edw. 2.

Ad Papam, super Redemptione Rogeri de Stanegrave.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Statum, Dilecti nobis in Christo, Fratris Rogeri de Stangrave, Militis de Ordine Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem, inter Saracenos Triginta annis & amplius Captivati, Vinculis carceralibus & squalioribus Astricti; & jam, Fortunâ sibi favente, per Redemptionem Decem Milium Florenorum de Florentiâ, ab Hostibus tedeuntis, piis Oculis intuentes;

Mærore concutimur, Pietate movemur, & vestram Providentiam, necessitatibus singulorum semper intentam, pulsare compellimur pro eodem; ut, cum dicta Redemptio Suarum & Amicorum suorum Vires excedat Facultatum, velitis, per Allectiva Indulgentiarum Munera, cunctis, eidem ad Redemptionem prædictam subsidium facientibus, concedenda, Fideles Populos excitare, seu aliàs pro Redemptione illâ de Bonis dicti Hospitalis ordinare; sibique in hiis, quæ vestræ Sanctitati, pro Concaptivis Fratribus suis, in vinculis ibidem adhuc detentis, vobis exponet vivâ voce, Pium & Paternum adhibere Favorem. A. D. 1320.

Ad hæc, Pater Sancte, placeat vestræ Sanctitati, præfato Rogero, pro tàm diutinæ afflictionis refrigerio, de custodiâ Hospitalis, in Episcopatu Lincolniensi, aut alibi infra Regnum nostrum, pro tali Aporto reddendo, quale hactenus inde reddi consuevit, ad terminum vitæ suæ Tenendâ, providere; ut, natalis soli inmutatione Recreatus, Vires resumere Naturales, & commodiùs sibi prospicere valeat de Redemptione memoratâ.

Conservet, &c.

Dat. apud Eboram, 10. die Januarii.

Ad Cardinales, pro Rogero Memorato.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Negotia, Dilecti nobis in Christo, Fratris Rogeri de Stangrave, de Ordine Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem, inter Saracenos Triginta Annis & amplius, pro Christi nomine, captivati, Amicitiæ vestræ specialitati Recomendamus;

Affectu Rogantes quatinus, Ipsius intuitu (pro cujus Nominis Confessione plurima Dira & Aspera perpessus est) nostrique Rogaminis interventu (qui eidem visceraliter, velut indigenæ Regni nostri, compatimur) dicta Negotia penes Dominum Summum Pontificem (cui pro eisdem scribimus) Promovere velitis cum omni Diligentiâ & Favore. A. D. 1320.

Dat. ut supra.

De Privilegiis, præfato Rogero, concedendis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6. d.

REX Summo Magistro Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem salutem.

Vestram non credimus latere Prudentiam, Quæ & Quanta, Dilectus nobis in Christo, Confrater vester, Rogerus de Stangrave, pro Confessione Nominis Christi, inter Saracenos, a multo tempore transacto, Dira & Aspera perpessus sit; unde à cunctis Christi Fidelibus, pro tam Perseveranti Fide, meritò sibi laudis titulum adquisivit, & favoribus amplioribus attolli promeruit, & Donis potioribus insigniri.

Cùm itaque Frater Fulco de Vilareto, Prædecessor vester inmediatus, hujusmodi ipsius Rogeri Merita laudabilia considerans, quædam sibi Privilegia Spiritualia per suas Litteras Speciales concessisset; & de Statu suo, ad Rogatum nostrum, honorificè disponere affectâsset; dictæque Dispositionis effectus, casu fortuito, hactenus extiterit impeditus, A. D. 1320.

Vestram Devotionem Requirimus & Rogamus, quatinus dicto Rogero consimilia Privilegia, quatenus jure permittente possibilia fuerint, nostris Precibus, annuatis; ac de Statu ejusdem, consideratis qualitate Personæ & Tribulationis

A. D. 1320. Edw. 2. bulationis magnitudine, disponere laboretis.

Nos enim Humanitatis Solatia, eidem impensa, tanquam ad nostri honoris Titulum exhibita, reputabimus; & vobis exindè Speciales Gratias referemus. A. D. 1320. Edw. 2.

Dat. apud Eborum, 10. die Januarii.

Ad Regem Franciæ Responsoria.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Litteras vestras recepimus, per quas Nos rogâstis ut quibusdam Mercatoribus de Regno nostro, de quadam Pecuniæ Summâ, in quâ eis Tenemini, satisfaceremus pro vobis: adjecto, in dictis Litteris vestris, quod nos Totto Guidi in tantâ, vel Majori Summâ Tenebamur;

Et quod idem Totto voluit, & concessit quòd de eo, quod sic per nos sibi asseruit deberi, satisfactio pro vobis fieret annotata; de quibus cogimur admirari: A. D. 1320.

Præsertim cum præfatus Totto de quadam Pecuniæ Summâ, in quâ nuper sibi Tenebamur, se ad, Dilectum & Fidelem nostrum, Antonium Pessaigne de Janua cepisset, & Litteras nostras Obligatorias, quas inde habuit, nobis tunc restituisset:

Nec nos postmodum eidem Totto suimus, nec simus in aliquibus Obligati; undè de eo, quòd Mercatoribus nostris pro vobis, juxta Rogatum vestrum, non satisfacimus, prout nec Tenemur, vestra Serenitas non miretur.

Dat. apud Eborum, 11. die Januarii.

Pro Cassellensi Archiepiscopo, de non Gravando, pro Debitis in Curia Romana.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cunta per Orbem subditorum discrimina adeò vos credimus Paternâ pietate respicere, ut ad ipsorum indigentiam relevandam, qui, nullâ culpâ suâ præcedente, set solius infortunii necessitate, deprimuntur, compassionis, gratiæ, & favoris munera protendatis.

Quamobrem,

Cùm, Venerabilis Pater, Willielmus Cassalensis Archiepiscopus, Cancellarius noster Hiberniæ (quem nuper, vestri Gratiâ, de Ecclesiâ Ossoriensi, ad dictam Metropolim, ad nostri instantiam, transtulistis) per Hostiles & Inopinatos aggressus Scotorum, partes illas, in quibus Temporalia dicti Archiepiscopatûs existunt, crudeliter Invadentium, & Devastantium, tot & tanta Dampna perpessus sit, quod de Temporalibus suis prædictis, a tempore quo ea de Nobis recepit, nulla sensit Emolumenta vel Commoda, quin potius pro Statu, & Honore nostro, ac Terræ nostræ Hiberniæ manutenendis, oneribúsque dictæ Ecclesiæ Cassalensis debitè supportandis, diversis Creditoribus oneratus existit; insuper Propinquis & Amicis, pro suis necessariis, onerosus, sub spe Uberioris Fortunæ, vivit hiis diebus: A. D. 1320.

Clementiæ vestræ devotè duximus supplicandum, quatinus, cùm, pro Debitis, in quibus Prædecessores ipsius Archiepiscopi Cassalensis in Curiâ Romanâ tenebantur, graves fiant Exactiones, & Executiones formidabiles contra ipsum, talem, si placet, in hac parte Providentiam adhibere dignemini, ut Debita prædicta, talibus & tam tolerabilibus attemminentur induciis, quòd prædictus Pater irreperabilibus dampnis non subjaceat, & a nostris Obsequiis, quibus tàm diligenter oportunè & gratanter insistit, nusquam se subtrahere compellatur.

Conservet, &c.

Dat. apud Eborum, 12. die Januarii.

A. D. 1320. Edw. 2.

A. D. 1320. Edw. 2.

Pro Magistro Henrico de Burghersh, in Episcopum Lincolniensem, Præficiendo.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pensantes meditatione solicitâ, quàm sint Nobis, in assumpto Regimine, necessaria, pro directione subditarum nostro Dominio Nationum, talium suffragia Prælatorum, qui, Potentes in Opere & Sermone, in hiis quæ Dei sunt plebes instruere, & Nobis, in incumbentibus, præ solito biis diebus, multipliciter Oneribus, nostram supportando Inbecillitatem, Consiliis velint & valeant assistere & Auxiliis oportunis;

Certis & necessariis causis Nos moventibus, nuper vestræ devotè Supplicavimus Sanctitati, ut, Discretum Virum, & nostrum Clericum prædilectum, Magistrum Henricum de Burghersh, Canonicum Eborum, Nobilis Viri & Fidelis nostri, Bartholomæi de Baddelesmere, Senescalli Hospitii nostri, Nepotem (de cujus Vitâ, Ætate & Moribus cranius veraciter informari) dignarentini Præficere Regimini Wyntoniensis Ecclesiæ; cujus Provisionem vestræ Sedis Apostolicæ Dispositioni dicebamini specialiter Reservasse.

Verùm, quia dictæ Preces nostræ non fuerunt, forsitam ob causas aliquas, prout desideravimus, exauditæ (quod utique, non sine cordis anxietate, cogimur recenseri) & jam Ecclesia Lincolniensis (cujus Provisio consimiliter, ut refertur, vestræ, & dictæ Sedis Dispositioni, seu Ordinationi est specialiter Reservata) per mortem, bonæ memoriæ, Johannis, nuper Episcopi loci illius, sit Pastoris solatio destituta:

Nos, intentâ consideratione ad memoriam reducentes dictas preces nostras, & quibus Idem Magister Henricus,

Qui, ut veraciter didicimus, Ætatis suæ Annum peregit Tricesimum, &, sicuti aliàs vobis scripsimus, post Liberalium Artium Rudimenta, in quibus honorem Magisterii adquisivit, sic jam in Scientiâ Juris Canonici & Civilis efficaciter studuit, quòd, perlectis pluribus illius Scientiæ Voluminibus, nunc Lecturæ intendit utiliter aliorum,

Virtutibus, & morum prærogativâ præpollet, non inmeritò, ponderantes; vestræ Sanctitati, quantâ possumus cordis affectione, supplicamus quatinus, quæ prædiximus Paterna circumspectione pensantes, præfatum Magistrum Henricum, A. D. 1320.

Virum utique ex Nobili Genere Procreatum, & Parentum ac Propinquorum potentiâ Roboratum, Moribus temperatum, Devotione sincerum, Vitæ & Conversationis decore præclarum, & in agendis quibuslibet Circumspectum,

Dictæ Lincolniensi Ecclesiæ præficere dignemini in Episcopum & Pastorem;

Cujus profectò Promotio, suis exigentibus meritis virtuosis, non solùm a Nobis appetitur, sed ab omnibus Magnaribus & Proceribus Regni nostri etiam, propter dicti Senescalli nostri, Avunculi sui, eximiam probitatem, ardenter desideratur, & votivis affectibus flagitatur, sperantes exindè, Divini Favoris Præsidio affluente, tàm dictæ Lincolniensis Ecclesiæ, quàm totius Regni nostri utilitati & tranquillitati ex ipsius promotione posse uberius provideri.

Et licet, ante hæc tempora, pro aliquibus aliis Personis forsan vestræ Beatitudini direxerimus preces nostras, scire tamen velit vestra Benignitas, quòd nostri existit Desiderii, ut præfatus Magister Henricus, pro Comuni Utilitate dicti Regni, in assecutione dictæ Promotionis, cæteris omnibus præferatur.

Ceterùm, ut nostræ intentionis affectus in hac parte pleniùs, quam Litteris, possemus exprimere vivæ vocis Oraculis, vestræ Mansuetudini, si libeat, patefiat, Dilectos Clericos nostros, Magistrum Jacobum de Florentia, Archidiaconum Wintoniæ, & Magistrum Richardum de Wodelok, Canonicum Londoniæ, ad vestræ Sanctitatis Præsentiam destinamus; Quibus, & eorum Alteri, si placet, in dicendis ex parte nostrâ, in præmissis Fidem velitis Credulam adhibere.

Conservet, &c.

Dat. apud Knaresburgh, 15. die Januarii.

Ad

A.D. 1320. Edw. 2.

A.D. 1320. Edw. 2.

Ad Cardinales, pro Eodem Henrico.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis augmentum.

Considerantes propensius Mores, & Actus strenuos, ac virtutum dona eximia, quibus, discretus vir, & noster Clericus prædilectus, Magister Henricus de Burghersh, Canonicus Eborum, noscitur insigniri, ipsum nuper Regimini Wyntoniensis Ecclesiæ præfici optabamus, & super hoc Domino Summo Pontifici (qui Provisionem illius Ecclesiæ dicebatur suæ Dispositioni reservâsse) transmisimus preces nostras; & vestræ insuper Paternitati Supplicavimus, ut, circa Promotionem dicti Magistri Henrici, nostri contemplatione, efficaciter insistere curaretis.

Verùm, quia hujusmodi preces nostræ non fuerunt, prout desideravimus, exauditæ (quod utique, non sine Cordis Amaritudine, cogitur recenseri) & jam Ecclesia Lyncolniensis, per mortem, bonæ memoriæ, Johannis, nuper Episcopi loci illius, Pastorali sit Regimine desolata (cujus Provisio similiter per dictum Dominum Summum Pontificem est, ut refertur, specialiter reservata) nos, dictas preces nostras ad memoriam reducentes, ac eundem Henricum,

Quem, sicuti aliàs vobis scripsimus, novimus de Nobili Genere procreatum, in Ætate Legitimâ constitutum, Litterarum Scientiâ præditum, Moribus temperatum, Devotione sincerum, Conversationis decore venustum, & in agendis quibuslibet Circumspectum,

Dictæ Lincolniensis Ecclesiæ Regimini, per dicti Summi Pontificis Providentiam, præponi toto desiderio affectantes, vestram Benivolentiam (de quâ plenè confidimus) votivis Affectibus exoramus, quatinus præfatum Dominum Summum Pontificem (cui, ob præmissum Negotium, nostras Litteras Supplicatorias per nostros Nuncios, præsentium Bajulos, destinamus) modis convenientibus velitis inducere, ut præfatum Magistrum Henricum, ob suorum Prærogativam Meritorum, & pro Utilitate, ut credimus, & Quiete totius Regni nostri, præficere dignetur dictæ Lincolniensi Ecclesiæ in Episcopum & Pastorem. A.D. 1320.

Et, licet forsan, ante hæc tempora, pro aliquibus aliis personis, super Provisione ejusdem Ecclesiæ, eidem Domino Summo Pontifici, aut vobis delatæ fuerint Litteratoriè preces nostræ, Noverit tamen vestra Dilectio (& quod eidem Summo Pontifici, si placet, exponatis) quòd nostri existit desiderii, certis & necessariis Causis Nos ad hoc moventibus, quod idem Magister Henricus, in assecutione Promotionis prædictæ, cæteris omnibus præferatur.

Non solùm autem ipsius, hac vice, Promotio a nobis appetitur, ob suorum exuberantiam Meritorum, set a Magnatibus & Proceribus Regni nostri, ob ejusdem Regni commodum, &, Nobilis Viri, Bartholomæi de Baddelesmere, Senescalli Hospitii nostri, Avunculi sui, eximiam probitatem, ardenter & desiderabiliter flagitatur.

Cæterùm, ut vobis pleniùs, quàm Litteris possemus exprimere, nostri desiderii votum vocis Oraculis exponatur, Dilectos Clericos nostros, Magistrum Jacobum de Florentia, Archidiaconum Wyntoniæ, & Magistrum Richardum Wodelok, Canonicum Sancti Pauli Londoniæ, ad prosequendum & promovendum dictum Negotium destinamus; Quibus, si placet, & eorum Alteri, in hiis, quæ vobis dicent super eodem Negotio ex parte nostrâ, Fidem velitis Credulam adhibere.

Dat. apud Knaresbugh, 15. die Januarii.

Ad Nuncios Regis in Curia Romana, super dicto Negotio.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6. d.

REX, Venerabili in Christo Patri, A. eâdem gratiâ, Episcopo Herefordensi, salutem.

Cùm Nobis datum sit intelligi a quibusdam, quòd, Sanctissimus Pater, Dominus Summus Pontifex provisionem Lincolniensis Ecclesiæ, nunc vacantis, suæ Dispositioni Reservaverit: A.D. 1320.

Et licet Nos, ante hæc tempora, pro aliquibus certis Personis, eundem Summum Pontificem Rogaverimus per nostras Litteras Speciales, ut earum aliquem

A. D. 1320. Edw. 2. quem Regimini dictæ Ecclesiæ, cum ipsam vacare contingeret, præficere dignaretur:

Et Nobis relatum fit quòd vos aliqui, circa Promotionem alicujus, de eisdem Personis, ad dictam Ecclesiam, penes dictum Summum Pontificem insistatis sedulò, optentu precum nostrarum prædictarum;

Nos tamen, certis & legitimis Causis Nos ad hoc moventibus, Nolentes quod aliqui dictarum personarum præponatur Regimini dictæ Ecclesiæ istâ vice, set toto Desiderio affectantes quod, discretus vir, & noster Clericus prædilectus, Magister Henricus de Burghersh (cujus Promotionem nuper ad Wyntoniensem Ecclesiam optabamus, sicut vestra prudentia benè novit) dictæ Lincolniensi Ecclesiæ per Apostolicæ Sedis providentiam præficiatur in Episcopum & Pastorem, & super hoc præfato Summo Pontifici, & aliis Amicis nostris Cardinalibus, nostros Nuncios & Litteras celeriter disposuimus destinare,

Prudentiam vestram Requirimus & Rogamus, in Fide & Dilectione, quibus Nobis tenemini, districtè Injungentes, quatinus præfato Domino Summo Pontifici, & cæteris Amicis nostris in Curiâ, desiderium & affectionem, quæ A. D. 1320. habemus ad Promotionem dicti Magistri Henrici ad dictam Lincolniensem Edw. 2. Ecclesiam, cum oportunum videritis, efficaciter, & cum eâ celeritate, quâ poteritis, exponatis.

Et, si Quos, pro aliis Personis, pro quibus aliàs Supplicavimus, preces hujusmodi prosequentes inveneritis, tunc eis, ex parte nostrâ, districtè Inhibeatis ne se, clam vel palam, indè in aliquo intromittant:

Cùm nostræ Intentionis & Desiderii prorsus existat, quod idem Magister Henricus, tùm propter Prærogativam Meritorum, tùm propter intensum Desiderium Magnatum & Procerum Regni nostri, & nullus alius, hac vice, Regimini dictæ Lincolniensi Ecclesiæ Præponatur.

Dat. apud Eborum 15. die Januarii.

Consimiles Litteræ diriguntur subscriptis; videlicet,

Magistro Thomæ de Cherleton,
Johanni de Haustede,
Johanni de Nevill.

De Custodibus Treugarum Assignatis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 20.

REX, Dilectis & Fidelibus suis, Andreæ de Harcla, Vicecomiti suo Comitatûs Cumbriæ, & Custodi Castri, & Villæ suæ Karliolensis, & Antonio de Lucy, salutem.

Sciatis quòd, cùm Treuga & Sufferentia Guerræ inter nos ex parte unâ, & Robertum de Brus ac Complices suos ex alterâ, super Guerris, quas contra nos moverunt, in Festo Beati Thomæ Apostoli ultimò præterito initæ fuissent, & Firmatæ ab eodem Festo usque ad Festum Natalis Domini proximò tunc sequens, & ab eodem Festo Natalis Domini per duos Annos proximos sequentes completos duraturis:

Quas quidem Treugam et Sufferentiam, Venerabilis Pater, J. Eliensis Episcopus, &, Dilecti & Fideles nostri, Adomarus de Valencia Comes Pembrochiæ Consanguineus noster carissimus, Hugo le Despenser Junior, & Bartholomæus de Badelesmere (qui Treugam & Sufferentiam illas nostro nomine Inierunt & Firmarunt per Literas suas Patentes) vobis transmiserunt observandas, cum potestate vobis, per alias ipsorum Litteras Patentes, auctoritate A. D. 1320. nostrâ super hoc attributâ:

Nos,

Volentes Treugam et Sufferentiam prædictas eo firmiùs observari, & Transgressores earumdem graviùs puniri, Quæ Treuga & Sufferentia illæ, per Juramentum, in Animam nostram præstitum, de mandato nostro sunt Vallatæ,

Assignavimus vos Custodes Treugæ & Sufferentiæ prædictarum, in Comitatibus Cumbriæ & Westmorland, juxta Modos & Conditiones, quibus Iniuntur & Firmantur: & ad audiendum querelas Omnium & Singulorum, de Dampnis eis datis, seu Transgressionibus factis, contra Treugam seu Sufferentiam prædictas, conqueri volentium: necnon ad inquirendum indè, per Sacramentum Proborum & Legalium Hominum de Comitatibus prædictis, tàm infra Libertates, quàm extra, non suspectorum, plenius veritatem: Et ad Justitiam indè faciendam, juxta Tenorem Treugæ & Sufferentiæ prædictarum.

Volentes quod, si aliqui, cujuscumque status seu conditionis existant, Treugam

A. D. 1320. Edw. 2. Treugam & Sufferentiam prædictas in locis, per nos vobis sic commissis, violaverint, vi Armatâ tunc illos Capiatis, & in prisonâ nostrâ salvò custodiri faciatis, quousque aliud inde præceperimus; super quo vobis, tenore præsentium, plenam committimus potestatem.

Et ideò vobis Mandamus, quòd Treugam & Sufferentiam prædictas custodiatis, & præmissa omnia alia & singula faciatis in formâ supradictâ; & hoc nullo modo omittatis.

Mandavimus enim omnibus & singulis Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatibus prædictis, tàm infra Libertates, quàm extra, & Vicecomitibus nostris dictorum Comitatuum, ac aliis Ballivis & Ministris Locorum illorum, quod vobis in Præmissis sint Intendentes, Consulentes, & Auxiliantes, Quotiens & Quando per vos, super Hoc, ex parte nostrâ, fuerint præmuniti.

Et quod iidem Vicecomites, ad certos Dies & Loca, quos eis scire faciatis, venire faciant, coram vobis, Tot & Tales Probos & Legales Homines, de Ballivis suis, tàm infra Libertates, quàm extra, non suspectos, per quos rei veritas in præmissis meliùs sciri poterit & inquiri. A. D. 1320. Edw. 2.

In cujus &c.

Teste Rege apud Eborum, 24. die Januarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo assignatur Willielmus Ridel, Gilbertus de Burwedon, Johannes de Penreth, & Rogerus de Horsle, in Comitatu Northumbriæ, tàm infra Libertates, quàm extra, &c.

Super dictis Treugis, de Castro Commisso.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pa. 13. E. 2. p. unica. m. 20.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, inter cætera, contenta in Treugâ,

Inter nos ex parte unâ, & Robertum de Brus ac Complices suos ex alterâ, super Guerris, quas contra nos moverunt, in Festo Beati Thomæ Apostoli ultimò præterito Initâ, ab eodem Festo usque ad Festum Natalis Domini proximò tunc sequens, & ab eodem Festo Natalis Domini per duos Annos proximò sequentes completos duraturâ,

Contineatur quod dictus Robertus Castrum de Herbotel, quod infra Regnum nostrum, tempore dictæ Treugæ Initæ, Tenuit, venerabili Patri, Johanni Eliensi Episcopo, &, Dilectis & Fidelibus nostris, Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo nostro carissimo, Hugoni le Despenser Juniori, & Bartholomæo de Badelesmere, tanquam Personis privatis, redderet Tenendum sub Conditionibus infrascriptis; videlicet,

Quòd, si Pax Finalis, ante Festum Sancti Michaelis, proximum ante finem dictæ Treugæ, inter nos, & dictum Robertum & suos Complices, non Reformetur, tunc dicti, Episcopus, Comes, Hugo, & Bartholomæus, Castrum prædictum, in dicto Festo Sancti Michaelis, præfato Roberto, vel ejus Mandato Liberabunt, vel idem Castrum de toto Dirruent ante idem Festum, sine Fraude vel aliâ Excusatione; quod quidem Castrum eisdem, Episcopo, Comiti, Hugoni, & Bartholomæo, sub Conditionibus illis, liberatum Ipsi Tenent in præsenti: A. D. 1320.

Volumus & Concedimus, pro Nobis & Hæredibus nostris, quòd prædicti, Episcopus, Comes, Hugo, & Bartholomæus, Castrum prædictum Teneant, & Illud, si, ante dictum Festum, inter nos, & prædictum Robertum, Pax Finalis non Reformetur, eidem Roberto in dicto Festo Liberent, vel, ante dictum Festum, de toto Dirruant, sicut prædictum est, sine Occasione vel Impedimento Nostri, vel Hæredum nostrorum, seu Aliorum quorumcumque.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, 24. die Januarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Conductu, pro Comitissa de Fyff.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pa. 13. E. 2. p. unica. m. 21.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm Comitissa de Fyff, Neptis nostra carissima, quæ in Angliâ jam existit, ad partes Scotiæ, pro Delibera- A. D. 1320.

A. D. 1320. Edw. 2. tione Elenæ, quæ fuit Uxor Roberti de Nevill, per Scotos ibidem detentæ, se divertat de voluntate nostrâ:

Vobis Mandamus quòd eidem Comitissæ, aut Ductoribus, vel Hominibus de Familiâ suâ, in Comitivâ suâ existentibus, in veniendo ad partes istas, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Molestiam, seu Gravamen; set eis potius Salvum & Securum Conductum, A. D. 1320. Edw. 2. Sumptibus suis, habere faciatis, cùm ex parte prædictæ Comitissæ, aut præfatæ Elenæ super hoc fueritis Requisiti.

In cujus, &c. usque ad Festum Pentecostes proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Eborum, 28. die Januarii.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ, de mutua Visione, & Homagio.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Litteras Serenitatis vestræ, nobis directas, recepimus, continentes quòd pro mutuâ visione vestri & nostri, & pro Homagio nostro recipiendo, dimissis aliis Negotiis, vos & Regnum vestrum tangentibus, usque Ambian. circa instantem mediam Quadradisimæ,

Juxta quandam Requisitionem, vobis per, Dilectos & Fideles nostros, Johannem Abel, Militem, & Magistrum Richardum de Burton, Clericum, Nuncios nostros, ex parte nostrâ vobis factam,

Curabitis declinare; addito, in dictis Litteris vestris, quod vos redderemus certiores si tunc, vel paulo post ad Locum prædictum accederemus ex causis prænotatis;

Super quibus, ex tantâ Dilectionis affluentiâ procedentibus, vobis ad Gra- A. D. 1320. tes assurgimus Speciales;

Vestræ Magnificentiæ significantes quòd, die Mercurii, proximo ante dictam mediam Quadragesimæ, erimus apud Dovorriam ad transfretandum versus vos parati: & die Mercurii, proximo post dictam mediam Quadragisimæ, apud dictam Civitatem Ambianensem (nisi Impedimentum aliquod interveniat, quod Deus avertat) esse proponimus, dante Deo.

Placeat igitur Excellentiæ vestræ Litteras vestras de Conductu, sufficientes pro nobis & aliis, qui Nobiscum in Regnum vestrum tunc erunt venturi, jubere fieri; sic ut eas, sine quibus nos venire non convenit, dictâ primâ die Mercurii, antequam Navem ascendamus, apud dictum Locum Dovorriæ habeamus.

Dat. apud Westmonasterium, 19. die Februarii.

De Hospitiis Providendis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 18.

REX omnibus Amicis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm, pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus, simus ad Partes Transmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, Dilectum & Fidelem nostrum, Johannem de Weston, ad Hospitia pro Nobis & Fidelibus nostris, qui Nobiscum ad easdem partes sunt venturi, in eisdem partibus capienda;

Vos amicos Rogamus, vobis Fidelibus Mandantes, quod eidem Johanni A. D. 1320. in Præmissis sitis Consulentes, & Auxiliantes, Quoriens & Quando per ipsum Johannem, super Hoc, ex parte Nostrâ, fueritis Requisiti.

In cujus &c. usque ad Festum Pentecostes proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Februarii.

Consimiles Litteras habent, Ricardus Lovel, & Johannes de la Beche, Milites.

Ad Regem Franciæ, super dictis Hospitiis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. A. D. 1320. salutem, & ad vota successus prosperos & felices.

Cùm,

A. D. 1320. Edw. 2. Cùm, pro Mutuâ Visione Vestri & Nostri, ac quibusdam Negotiis, Nos tangentibus, simus infra Regnum vestrum noviter venturi: & præmittamus quosdam, Fideles & Ministros nostros, ad Hospitia apud Civitatem Ambianensem (in qua vos videre, & dicta Negotia expedire proponimus) recipienda;

Vos affectuosè Requirimus & Rogamus quatenus Competentia liberari faciant, & Eisdem, Ministris & Fidelibus nostris, in dicto Negotio assistant Consilio & Auxilio oportunis. A. D. 1320. Edw. 2.

Dat. apud Westmonasterium, 25. die Februarii.

De Regimine Vasconiæ Commisso.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Vasc. 13. E. 2. m. 12. REX, Universis & Singulis, Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & Liberè Tenentibus: Senescallis, Majoribus, Juratis, Consulibus, Universitatibus, Collegiis, & Communitatibus: Constabulariis, Castellanis, Præpositis, Receptoribus reddituum, & Ballivis & Fidelibus suis Ducatûs Vasconiæ; ac aliis, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Sciatis quòd Commisimus, dilecto Consanguineo & Fideli nostro, Mauritio de Berkeleye, Militi, Officium & Regimen Senescalciæ prædicti Ducatûs, cùm omnibus, ad dictum Officium pertinentibus, quamdiu nobis placuerit. A. D. 1320.

Et ideò vobis Mandamus quòd eidem Mauritio, quamdiù eum tenuerimus in dicto Officio, in omnibus, tanquam Senescallo Pareatis, Respondeatis, & Fideliter Intendatis.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 28. die Februarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Excessibus in Vasconia Reformandis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Vasc. 13. E. 2. m. 11. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Cùm, pro Reformatione Statûs Ducatûs nostri Aquitaniæ, dilectos & fideles nostros, Hugonem le Despenser Seniorem, & Bartholomæum de Badelesmere, ad partes Ducatûs illius destinemus:

Et, ante hæc tempora, plures & graves Querelæ,

Super Excessibus Senescallorum, & Aliorum Ministrorum, & Officialium nostrorum, in partibus Ducatûs prædicti, tàm in nostri Dampnum & Præjudicium, quàm in subditorum nostrorum dicti Ducatûs, & aliorum, ad eundem Ducatum confluentium, Dampnum similiter & Gravamen, perpetratis,

Nobis delatæ fuissent;

Nos, volentes Excessus hujusmodi, si qui sint, prout decet, puniri, & dampna passis indè emendas debitas fieri, prout decet:

De Fidelitate approbatâ, & Circumspectione providâ dictorum, Hugonis & Bartholomæi, plenam fidem reportantes; ad querelas omnium & singulorum, de Excessibus hujusmodi, Senescallorum, Ministrorum, & Officialium nostrorum prædictorum, conqueri volentium audiendas: & ad Inquirendum indè, si necesse fuerit, per Sacramentum Proborum & Legalium Hominum, non suspectorum, plenius veritatem: & ad debitum inde Justitiæ Complementum, secundum Foros & Consuetudines partium illarum, faciendum; præfatis, Hugoni & Bartholomæo, plenam potestatem ac vices nostras Committimus per præsentes: A. D. 1320.

Dantes eisdem, Hugoni & Bartholomæo, similiter potestatem & speciale Mandatum alios, de quorum Circumspectione & Fidelitate confiderint, quotiens ipsi ad hoc vacare non poterint, ad præmissa substituendi, & substitutos revocandi.

Mandamus etiam omnibus & singulis Senescallis, Constabulariis, Castellanis, Receptoribus, Thesaurariis, Ballivis, ac cæteris Custodibus, & Administratoribus nostris, qui in dicto Ducatu, ante hæc tempora, fuerunt, & adhuc sunt, ac aliis, quorum interest, vel interesse poterit, quod præfatis, Hugoni & Bartholomæo, ac eorum Subdelegatis præmissis fint Intendentes & Respondentes, & in omnibus Pareant & Intendant, prout decet.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 28. die Februarii.

De

A. D. 1320. Edv. 2. A. D. 1320. Edv. 2.

De Inhibitione Torneamenti.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 7. d.

REX Vicecomitibus Londoniæ, salutem.

Cùm pluries, ante hæc tempora, ex certis causis, nondum cessantibus, per singulos Comitatus Regni nostri fecerimus publicè proclamari & firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, cujuscumque Conditionis seu Status existeret, sub Forisfacturâ omnium quæ Nobis forisfacere posset, infra Regnum nostrum Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia Facta Armorum excercere præsumeret, sine nostrâ Licentiâ Speciali:

Ac nos, ex Causis prædictis, volentes Inhibitionem hujusmodi in omnibus observari; & intellexerimus quòd Quidam ad Torneandum & Justas faciendum, in diversis Locis, infra Regnum nostrum, se parant; undè, non inmeritò, conturbamur:

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd in Civitate prædictâ, & alibi in Ballivâ vestrâ, ubi videritis expedire, faciatis publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, cujuscúmque Status, seu Condirionis existat, sub Forisfacturâ prædictâ, infra Regnum nostrum Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu alia Facta Armorum excercere præsumat, sine Licentiâ nostrâ Speciali. A. D. 1320.

Faciatis etiam in Locis prædictis publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter Inhiberi, ne Quis Armorarius, infra Ballivam vestram, sub gravi Forisfacturâ nostrâ, Arma aliqua, pro hujusmodi factis armorum excercendis, aliquibus paret, perficiat, seu vendat, vel ad aliquem Locum ducat, seu duci faciat, quousque aliud indè duxerimus ordinandum.

Teste Rege apud Westmonasterium, 28. die Februarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur singulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Papam iteratæ Preces, pro Henrico de Burghash.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Sic Ecclesiæ Lincolniensi, jam vacanti, & Apostolicæ Dispositioni Reservatæ, ut refertur, cupimus provideri, quòd exindè, præter ea quæ ipsi Ecclesiæ profutura sperantur, nostra & Regni nostri Commoda similiter procurentur.

Cùm itaque, Pater Sanctissime,

Ob Utilitates & Commoda multimoda, quæ, per Assumptionem, carissimi Clerici nostri, Magistri Henrici de Burghersh, in Episcopum & Pastorem Ecclesiæ prædictæ, nobis, & Regno prædicto, necnon & incrementa memoratæ Ecclesiæ, in Spiritualibus & Temporalibus, dubietate submotâ, multipliciter evenire speramus,

Pro præfato Clerico nostro, ut Ecclesiæ prælibatæ, de vestri Apostolatûs Benignitate, Præficeretur, vestræ Clementiæ Preces nostras aliàs optulimus pleno corde:

Verùm, Pater Clementissime, quia ex fusis Precibus nondum reportavimus quod optamus, fervor desiderii intimus, quem ad Expeditionem felicem Negotii illius, ex causis Utilitatis nostræ & Regni nostri prædicti pensatis, gerimus & habemus, vestræ Sanctitati nos excitat Preces multiplicare Cordiales; quanto devotiùs poterimus Supplicantes, quatinus, ad nostra & Regni nostri prædicti Commoda (quorum zelatorem præcipuum vos, utili rerum experientiâ, sensimus) Paternalis Benivolentiæ intuitum convertentes, velitis dictum Clericum nostrum (quem Generis Nobilitas, Litterarum Scientia, Vitæ & Conversationis laudabilis Honestas exornant, Favor extollit bonæ Famæ, & alia virtutum Insignia Condecorant) in Ecclesiæ Lincolniensis prælibatæ, caritatis intuitu, precúmque nostrarum interventu, Episcopum præficere & Pastorem. A. D. 1320.

Quæsumus etiam vestram Benignitatem indubitanter tenere, quòd in votis gerimus summopere quòd Clericus noster memoratus, non obstantibus Precibus per nos pro aliis super dicto Negotio

A. D. 1320. Edw. 2. gotio dudum fusis, ad regimen Ecclesiæ prænotatæ, nostris Precibus, de vestrâ gratiosâ Benignitatis affluentiâ, cunctis aliis Præferatur.

Conservet &c.

Dat. apud Cantuar. 6. die Martii. A. D. 1320. Edw. 2.

Ad Cardinales, pro Eodem.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem & sinceræ Dilectionis affectum.

Ob Commoda multimoda,

Quæ ex Assumptione, carissimi Clerici nostri, Magistri Henrici de Burghersh, in Episcopum & Pastorem Lincolniensis Ecclesiæ, jam vacantis, & Apostolicæ Dispositioni, ut dicitur, Reservatæ, Nobis, & Regno nostro, & dictæ Ecclesiæ multipliciter proventura speramus,

Domino Summo Pontifici devotas preces nostras frequentavimus; &, eisdem precibus optatum effectum nondum consecutis, intima desiderii nostri, precum multiplicatione, pandimus iteratò.

Amicitiam itaque vestram, in votis nostris consueto more solicitam, duximus deprecandam quatinus, circa complectionem desiderii nostri, ut memoratum Clericum nostrum (quem Generis Nobilitas, Litterarum Scientia, Vitæ & Conversationis laudabilis honestas, favor extollet Bonæ Famæ, & alia Virtutum Insignia multipliciter commendant) dictus Sanctus Pater Regimini dicto Ecclesiæ Lincolniensis hac vice, nostris Precibus, dignetur Præficere, velitis erga eundem Sanctum Patrem, cum omni Efficaciâ, interponere Partes vestras; ita quòd, vestris Mediantibus Discretione providâ, Consiliis, & Auxiliis oportunis, quod pro nostro Honore, & Commodo Regni nostri sic ferventer desideramus, efficaciter Consequamur. A. D. 1320.

Dat. apud Cantuariam, 6. die Martii.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino G. Sabinensi,
Domino N. Ostiensi & Velletrensi,
Domino A. Albanensi,
Domino G. Penestrensi,
Domino B. Tusculanensi,
} Episcopis.

Domino G. Petri tituli Sanctæ Ceciliæ,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino W. de Poieto tituli Sancti Marcelli,
Domino Vitali Tituli Sancti Martini in Montibus,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu, Diacono Cardinali.

Ad Cardinalem, de non molestando Præbendarium Regis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4. dor.

VEnerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Cùm super Jure nostro Regio (quo, Dilectus Clericus noster, Robertus de Wodehous Præbendam de Ketene, in Ecclesiâ Beatæ Mariæ Lincolniæ, adeptus est) quo nos & Progenitores nostri, in Collationibus hujusmodi Præbendarum, usi sumus totis temporibus retroactis, prudentiam vestram curaverimus informare:

Rogaverimúsque ut a prosecutione, quam contra dictum Clericum nostrum, occasione dictæ Præbendæ, inchoastis, velitis amore nostri desistere; quicquam contra ipsum, qui jura Coronæ nostræ in judicium deducere non valebat, in nostri præjudicium attemptari nullatenus permittendo; A. D. 1320.

Promittentes quòd, ea Consideratione gratanter facta, in Æquivalenti Beneficio Ecclesiastico, vel Majori, infra Regnum nostrum, quàm citius Facultas se offerret, Recompensationem gratiosam faceremus:

Ac vos per, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Nevill, Litteras vestras de Credentiâ nobis deferentem, significaveritis Curialiter & Benignè, quod voluntatis vestræ nequaquam extitit quicquam præjudiciale nobis, aut Coronæ nostræ, seu quod nobis displiceat, attemptare; dum tamen considerationem seu respectum habeamus ad promissionem nostram supradictam.

A.D. 1320. Edw. 2. Amantissimæ Paternitati vestræ duximus intimandum, quòd dicta promissio, de certa nostra scientia processit, &, quamcitius Facultas se offeret, adeo occurret nostræ memoriæ, quod contentabimini rationabiliter in hac parte.

Et nichilominus cætera Beneficia, quæ infra Regnum nostrum obtinetis, sub nostra Protectione speciali suscipimus: & universa, quæ vos contingunt, oportuni favoris Præsidiis Defendi & Tueri Præcipimus; & eo favorabilius, quo nostro Juri & Honori vos jam percipimus humiliùs detulisse.

Quocirca Amicitiam vestram affectuosè Requirimus & Rogamus, quatinus ab Inquietationibus quibuslibet, dicto Clerico nostro, super Præbendâ memoratâ, faciendis, supersedere veliis omnino; ipsumque possessione suâ hujusmodi pacificè gaudere permittatis. A.D. 1320. Edw. 2.

Dicto Fideli nostro, Johanni de Nevill, Latori præsentium, in hiis, quæ in præmissis pleniùs vobis dicet, Fidem, si placet, Credulam adhibentes.

Dat. apud Sturreye, 13. die Martii.

De Pardonatione pro Justis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 11. REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad Quos &c. salutem.

Sciatis quòd, de gratiâ nostrâ speciali, pardonavimus Willielmo Baud, Militi, Forisfacturam, & Quicquid ad Nos pertinet de Transgressione, quam fecit, nuper Justas faciendo in Regno nostro, contra Inhibitionem nostram.

Nolentes quod prædictus Willielmus, occasione Transgressionis prædictæ, per Nos, vel Hæredes nostros, Ballivos seu Ministros nostros quoscumque, Occasionetur, Molestetur in aliquo, seu Gravetur. A.D. 1320.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Stureye, 14. die Martii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Nunciis super Mutua Visione antedicta.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5. REX Universis & singulis, ad Quos &c. salutem.

Ad Concordandum cum Magnifico Principe, Domino Philippo, Rege Franciæ & Navarræ Illustri, Fratre nostro carissimo, de Die & Loco, quibus dictus Dominus Rex & Nos adinvicem Nos videre, & sibi facere valeamus ea, quæ pro Terris, quas de ipso in partibus transmarinis tenere debemus, facere tenemur,

Dilectis & Fidelibus nostris, venerabili Patri A. Herefordensi Episcopo, Hugoni le Despenser Seniori, & Bartholomæi de Badelesmere, & duobus eorum, plenam tenore præsentium concedimus potestatem, ratum habituri & gratum id, quod per prædictos, Episcopum, Hugonem, & Bartholomæum, aut duos eorum, nostro nomine, factum fuerit in præmissis. A.D. 1320.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Sturreye, 15. die Martii.

Ad Regem Franciæ, pro dictis Nunciis, de Credentia.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & felices semper ad vota successus.

Quædam injunximus, dilectis & fidelibus nostris, venerabili Patri, A. Herefordensi Episcopo, Edmundo de Wodestok Fratri nostro carissimo, Hugoni le Despenser Seniori, & Bartholomæo de Badelesmere, vobis per ipsos, tres, vel duos eorum ex parte nostrâ seriosiùs exponenda: A.D. 1320.

Vestram Serenitatem affectuosis precibus deprecantes, quatinus præfatis, Episcopo, Edmundo, Hugoni, & Bartholomæo, tribus, vel duobus eorum, in hiis, quæ ipsi, tres, vel duo eorum, vobis ex parte nostrâ expofuerint vivâ voce, fidem velitis indubiam adhibere.

Dat. apud Sturreye, 15. die Martii.

Ad

A.D. 1320. Edv. 2.

Ad Papam, de Credentia.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 6.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pro multiformi & continuâ vestræ Benignitatis habundantiâ,

Penes Nos, & Regni nostri Negotia, quæ, Venerabilis Pater, A. Herefordensis Episcopus in Sanctitatis vestræ præsentiâ prosecutus est, crebris effectibus demonstratâ, prout experimentis didicimus, & idem Episcopus, ad nos rediens, retulit vivâ voce,

Ad Grates & Gratias vestræ Sanctitatis persolvendas assurgimus quas valemus:

Eundem Episcopum, ac, dilectos & fideles nostros, Edmundum de Wodestock, Fratrem nostrum carissimum, Hugonem le Despenser Seniorem, & Bartholomæum de Badelesmere, ad vos, pro quibusdam arduis & necessariis nostris Negotiis, cum consuetâ fiduciâ destinantes;

Vestræ Beatitudini humiliter supplicando quatinus ipsis, tribus, vel duobus eorum, veluti Nunciis nostris specialibus, & secreti nostri præcipuè Consciis, in hiis, quæ vobis sunt ex parte nostrâ relaturi, fidem dignemini plenam & credulam adhibere; dictáque Negotia specialiter, si placet, recommendata suscipere, &, prout in votis gerimus, effectualiter exaudire.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 15. die Martii.

Ad Cardinales, Fratrem, & Nepotes Papæ.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, N. Dei gratiâ, Hostiensi & Velletrensi Episcopo, amico suo karissimo, Edwardus, &c. salutem.

De multiplici & recensitâ vestræ Gratitudinis laboriosâ promptitudine,

Circa Cordis nostri Desideria promovenda, & maxime quæ nuper in præsentiâ Domini Summi Pontificis, Venerabilis Pater, A. Herefordensis Episcopus prosecutus est, prout idem Episcopus, ad Nos rediens, nunciavit,

Paternitati vestræ innumera referimus munera Gratiarum:

Dictum Episcopum, ac, dilectos & fideles nostros, Edmundum de Wodestok, Fratrem nostrum carissimum, Hugonem le Despenser Seniorem, & Bartholomæum de Badelesmere, pro quibusdam arduis & necessariis nostris Negotiis, ad præsentiam dicti Domini Summi Pontificis specialiter destinantes;

Et vestram dilectionem, penes nos multipliciter expertam, cum consuetâ fiduciâ deprecantes, quatinus eisdem Nunciis nostris, tribus, & duobus eorum, in dictis Negotiis, per ipsos, tres, vel duos eorum, seriosius exponendis, velitis fidem Credulam adhibere, &, super felici expeditione eorumdem, eisdem, tribus, & duobus eorum, assistere Consiliis & Auxiliis oportunis.

Dat. apud Westmonasterium, 15. die Martii.

A.D. 1320.

Eodem modo mandatum est Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino Berengario Tusculani Episcopo,
Domino Guillielmo Penestrini,
Domino Arnaldo Albanensi,
Domino Berengario Portuensi & Sanctæ Rufinæ,
Domino Guillielmo Sabinensi,
} Episcopis Cardinalibus.

Domino Nicholao tituli Sancti Eusebii,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino Guillielmo, tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino Gaufelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino Petro, tituli Sanctæ Susannæ,
Domino Bertrando, tituli Sancti Marcelli,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino Neapolio, Sancti Adriani,
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
Domino Arnaldo Sanctæ Mariæ in Porticu,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino

A. D. 1320. Edw. 2.

Domino Reymundo Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Bernardo Sanctæ Agathæ,
Domino Petro de Columpno, Sancti Angeli,
Domino Arnaldo Sancti Eustachii,
Domino Bertrando, Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino Gaillardo, Sanctæ Luciæ in Silice,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino P. Abbati Sancti Saturnini, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario;
Domino Johanni de Verulis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Notario;
Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;
Domino Arnaldo Tirandi, Domini Summi Pontificis Nepoti;
Domino Bernardo Jordoni, Domino Insulæ;
Domino Petro de Via, Domini Summi Pontificis Nepoti.

A. D. 1320. Edw. 2.

Pro Antonio Pessaigne, ad Regem Franciæ, commendatoria.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & successus ad vota prosperos & felices.

Cùm, dilectus & fidelis noster, Antonius Pessaign de Janua, Miles (cujus Honoris & Utilitatis augmentum, prætextu grati & laudabilis Servitii quod Nobis hactenus impendit, & adhuc jugiter impendere non desistit, cordîter affectamus) quædam habeat Negotia penes vestram Serenitatem prosequenda;

Nos, desiderantes eundem Antonium, in votivâ expeditione eorumdem Negotiorum, ubertatem Favoris & Gratiæ penes Regiam Benevolentiam, nostri intuitu, invenire;

Magnificentiam vestram affectuose Requirimus & Rogamus, quatinus eundem Antonium, & Negotia sua prædicta habere velitis, nostri interventu Rogaminis, specialiter recommendata; & sic ei, in dictis Negotiis, Regii Favoris Præsidia, juxta speratam Fiduciam, impertiri, quòd desiderii sui effectum, Regio suffultus Munimine, faciliùs consequi valeat super Negotiis antedictis.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

A. D. 1320.

Ad Papam, pro dicto Antonio.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dilecti & Fidelis nostri, Antonii Pessaign de Janua, Militis, considerantes Industriæ probitatem, & fructuosa Obsequia, quæ Nobis hactenus impendit, & adhuc jugiter impendere non desistit, ea frequentius pro ipsius augendis profectibus vestræ Clementiæ preces effundimus, quo ipsum fœcundioti dilectione prosequimur, & ejus Negotia avidiùs appetimus felicibus successibus prosperari.

Quamobrem de eo, quòd vestra Benitas eundem Antonium, in suis agendis, hactenus, nostri contemplatione, sicut ex ejusdem Antonii relatione audivimus, habuistis oportmis Favoribus commendatum, vestræ Beatitudini Grates & Gratias referimus multiformes;

Quantâ possumus affectione Supplicantes, quatinus in Negotiis, quæ jam penes vestram Beatitudinem habuerit prosequenda, & præcipuè circa Recuperationem Debiti, in quo Magister & Fratres Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem eidem obligantur (sicuti aliàs Nos vestræ scripsisse meminimus Sanctitati) Favoris & Gratiæ sic impertiri dignemini ubertatem, quòd, Paternæ subventionis suffultus Munimine, intentionis suæ efficaciam, super dictis Negotiis, consequi valeat; prout desiderabiliter affectamus.

Conservet, &c.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

A. D. 1320.

Ad Cardinales, pro Eodem.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

A. D. 1320.

Nuper,

A. D. 1320. Edw. 2. Nuper, pro, dilecto & fideli nostro, Autonio Pessaign de Janua, Milite (cujus Honoris & Profectuum incrementa, prætextu grati & landabilis Obsequii, quod Nobis impendit, & indies impendere non desistit, desiderabiliter affectamus) Paternitatem vestram affectuosè meminimus Nos rogâsse, ut circa Promotionem & Expeditionem Negotiorum, eundem Antonium tangentium, penes Dominum Summum Pontificem, & præcipuè circa Recuperationem cujusdam Debiti, in quo Magister & Fratres Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem ei, ut intellexerimus, Obligantur, vestræ sibi Paternitatis Præsidia velletis favorabiliter impertiri.

Et licet vos, hujusmodi preces nostras benivolè ponderantes, sicut idem Antonius Nobis retulit, circa Expeditionem dictorum Negotiorum apposueritis cum efficaciâ partes vestras (de quo vobis Grates & Gratias referimus multiformes) quia tamen Negotia illa nondum deducta fuerant ad effectum; A. D. 1320. Edw. 2.

Dilectionem vestram iteratis precibus corditer exoramus, quatinus eundem Antonium, & Negotia sua prædicta, habentes, si placet, ex hac nostrâ Intercessione specialiùs comendata, circa ipsorum Negotiorum Expeditionem votivam, juxta informationem ejusdem Antonii, Opem velitis & Consilium apponere oportuna; ita quòd, vestro mediante Præsidio, effectum sortiri valeant quem optamus.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

Ad Regem Siciliæ, pro memorato Antonio.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4. MAgnifico Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jerusalem & Siciliæ Regi illustri, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & successus ad vota prosperos & felices.

Attendentes Industriæ probitatem, dilecti & fidelis nostri, Antonii Pessaign de Janua, Militis, ac fructuosa Obsequia, Nobis per ipsum hactenus impensa, & quæ indies jugiter impendere non desistit, meritò ponderantes, eo libentius pro eo effundimus preces nostras, quo speramus eas a vestrâ Serenitate benigniùs exaudiri.

Quapropter pro eodem Antonio, quem aliàs, nostri contemplatione, habuistis in suis agendis, prout Nobis relatum est, oportunis Favoribus commendatum, Magnificentiam vestram iteratis precibus Requirimus & Rogamus, quatinus in Negotiis, quæ penes vos habuerit proseqnenda, & præcipuè circa Recuperationem cujusdam Debiti, in quo ei Magister & Fratres Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem sunt astricti, Regii favoris Præsidia velitis, nostrorum optentu Rogaminum, impertiri; Nos exindè in hiis, quæ vobis placitura fuerint, fortiùs in oportunitatibus Obligantes. A. D. 1320.

Dat. apud Sturrey, 19. die Martii.

De Pensione Concessa Cardinali.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 13. REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Attendentes Laudabilia Merita, quibus, venerabilis Pater, Bertrandus, Sanctæ Mariæ in Aquiro, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis, noscitur insigniri: nec non & Locum præcipuum, quem Nobis, in Nostris Agendis, in Curiâ Romanâ, & alibi tenet, & tenere poterit in futurum, intimè Considerantes; A. D. 1320.

Quandam Pensionem annuam, Quinquaginta Marcarum Sterlingorum, de nobis percipiendam, sibi ex Causis præviis duximus concedendam.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Stureye, 25. die Martii.

Per ipsum Regem.

Regis Franciæ Literæ de Conductu.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 7. d. PHilippe, par la grace de Dieu, Roys de France & de Navarre, a Touz noz Justiciers & subgiez, salut.

Comme, nostre Trescheres Freres Edward, Roys d'Engleterre, Dux d'Aquitein, entende a venir vers nous, ficome il nous a fet assavoir, pour certainn chose, qui desirent sa presence; A. D. 1320.

Savoir fasouns que nous au dit Roy dounons & ottroyons ceste foiz, de certeinne science & de grace especiale,

A.D. 1320. Edw. 2. sauf & seur conduit, pour luy, pour ses Gens, pour sa mesnie, & pour sa compaigne, pour leur hernoys & leur biens touz; & en alant, venant, & demorant parmi nostre Reaume, & en retournant arriere, tant que il serrount en nostre dit Royaume, avons pris, prenons le dit Roy, ses Gens, mesnie, & compaignie, leur hernoys, & leur biens touz, en nostre sauve garde & protection special.

Et voulons que, nostre dit Conduit durant, il ne soient, ne peussent estre pris, chalongie, greve, molestie, ou empesche en personne, ou en biens, pour guerre, rebellioun, disobeissaunce, ou pur autre messait, quel que il soit, que il aient fait en temps passe; ne pour fraude, ne pour guerre, que il, ou aucun de eux, en leur personnes, aient vers autruy: ne pour debte, ou obligation, quele qe ele soit, pour Seigneur, pour Cours de Vile, ou pour personne singulere, soit de Foire, de Chaump, de Brie, ou d'autre, ou pour autre cause, quele qe ele soit, aucune desques au jour de huy.

Et, se il avenoit, que ja n'aviegne, que, cest Conduit durant, ly Roys, ou ses Genz dessusditz, ou aucuns de eux, ou leur chivaux, ou leur biens, feussent empeschie par maladie, ou autrement, par quoy il ne peussent, lour dites busoignes faites, retoutner en leur pays, & ysser de nostre dit Royaume: A.D. 1320. Edw. 2.

Nous voulons que eus, einsi empeschiez, cis conduit vaille jusques a tant, quil puissent bonnement, senz fraude, estre en leur lieus; & que luy diz Roys d'Engleterre, soit de tout ce creuz par sa simple assertion.

Si mandons & commandons estroitement a vous, & a chescun de vous, que, durant le terme de cest conduit, au dit Roy, ses Genz, mesgnie, & compaignie, hernoys, & biens ne faciez, ne soeffrez a faire Gries, Injures, molestes, ne violences, ancoys les laissez paisiblement, saunz arest, & senz empeschement, aler, venir, demorer, & retourner en leur pais, en la manere desusdite.

Et lour ostez touz empeschemenz qui, countre la tenour de cest Conduit, leur serroient fait, non contretant autiles lettres empetrees au contraire.

En tesmoign de quele chose nous avons fait mettre, en ces presentes Lettres, nostre Seel.

Donne apar landemain a Pasques Flories, l'an de grace Mil, Trois Cenz, dis & Neuf.

Ista Litera irrotulata, liberata fuerunt in Thesaurariam, ibidem custodienda, &c.

De Orando pro Rege.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 6. d. Ced. REX, Religiosis Viris, & in Christo sibi Dilectis, Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & Fratribus universis, in Generali Capitulo suo, apud Rothomagum in Normanniâ proximò congregandis, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in Agendis.

Dùm conditionem Humanæ Fragilitatis attendimus, qualiter omni Creaturæ, tàm Sublimi, quàm Humili, prætereuntibus suo cursu diebus, præsentis vitæ finis apropriat, *&c. de verbo ad verbum, prout supra, A. 12. de Dat. 27. Jan.* A.D. 1320.

Dat. apud Westmonasterium, 8. die Aprilis.

De Pardonatione in Facto Justarum.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 11. REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, de Gratiâ nostrâ Speciali, Pardonavimus Johanni de Flete Forisfacturam, & quicquid ad Nos pertinet, de Transgressione, quam fecit, nuper Burdeando, *&c. prout supra de Dat. 14. Mart.* A.D. 1320.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 11. die Aprilis.

Per Breve de privato Sigillo.

Instrumentum

A. D. 1320. Edw. 2.

Instrumentum de Protestatione Regis, quam fecit quando admisit Magistrum Rigandum de Asserio ad Episcopatum Wintoniensem, & de Renunciatione Magistri Rigandi, facta de Temporalitate dicti Episcopatus.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pell.

IN DEI NOMINE, AMEN.

Per præsens Instrumentum publicum cunctis Manifestum existat, quòd,

Anno Domini Millesimo, Trecentesimo, Vicesimo, Indictione Tertiâ, Pontificatûs Sanctissimi in Christo Patris & Domini, Domini Johannis, divinâ Providentiâ, Papæ Vicesimi Secundi, Anno Quarto, die Sextâ Decimâ Mensis Aprilis,

Constitutus personaliter in quadam Camerâ Palatii, venerabilis Patris, Domini Walteri, Dei gratiâ, Cantuariensis Archiepiscopi, apud Lambeth, Wintoniensi Diocese, Excellentissimus Princeps, Dominus Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, In Mei Notarii infrascripti, & Testium Subscriptorum, Præsentiâ, ad hoc specialiter Vocatorum & Rogatorum, quandam Potestationem, in Scriptum redactum, per nostrum Magistrum Robertum de Baldok Clericum suum (quem Idem Rex ad hoc constituit Organum suæ vocis) coram Magistro Rigando de Asserio (de quo Dominus Papa prædictus Episcopatum Wintoniensem, ut asserebat, providerat) & legi fecit, ac eciam interponi; cujus Potestationis Tenor talis est:

IN DEI NOMINE, AMEN.

Nos, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, coram te, Notario publico, Protestamus, palàm & expressè, quòd, cùm ab antiquo, & a tempore fundationis Ecclesiarum Cathedralium, Archiepiscopalium & Episcopalium, totius Regni nostri Angliæ, Provisio seu Præfectio Archiepiscoporum & Episcoporum ad Progenitores nostros, qui pro tempore fuerint earundem Ecclesiarum Fundatores & Patroni, jure Regio Coronæ suæ plenè spectâsset & pertinuisset,

Donec, Bonæ Memoriæ, Johannes, quondam Rex Angliæ, Proavus noster, de Consilio & Assensu Baronum Regni ejusdem, Prælatis Regni sui concessisset quòd eorum Ecclesiæ extunc Liberam, sub certâ formâ, haberent elegendi Facultatem (Salvâ sibi & Successoribus suis, Regibus Angliæ Custodiâ hujusmodi Ecclesiarum vacantium, A. D. 1320. toto tempore vacationis earundem) ità etiam quòd, antequam ad Electionem procederent, Electores Licentiam eligendi a prædicto Rege, & suis Successoribus petere tenerentur:

Quódque, Electione celebratâ, iidem Electores tenerentur suum Electum dicto Regi præsentare, & petere hujus Electioni adhiberi consensum, quem, ex causâ rationabili, ipse & Successores sui possent denegare:

Et, hujusmodi consensu adhibito, & Electione in eventu confirmatâ, teneantur dicti Electi Temporalia Episcopatuum suorum ab ipso Rege, & Successoribus suis petere, & ea recipere de manu suâ, & ea aliàs nullatenus recepturi:

A quibus quidem Juribus, vel eorum aliquo, per Gratiam, quam tibi, Magistro Rigando de Asserio, ob reverentiam, Sanctissimi in Christo Patris, Domini Johannis, Divinâ Providentiâ, Papæ XXII. & potissimè ob affectionem specialem, quam idem Dominus Papa, sui Gratiâ, gerit erga Personam nostram, ad præsens facimus, recedere non intendimus quovismodo, sed ea futuris temporibus firmiter observare, nec præsentem Gratiam, quam tibi facimus, ad consequentiam trahi volumus in futurum.

Quâ quidem Potestatione, sic, ut præmittitur, nomine Regis interposito, præfatus Magister Rigandus omnium Juri, quod sibi, virtute dictæ Provisionis, Administrationi Temporalitatis ejusdem Episcopatûs, in manu Domini Regis existentis, absque consensu Regio, competerit, seu competere poterit, ac omnibus & singulis, contentis in Literis Apostolicis, super Provisione prædictâ, dicto Domino Regi aut Juri Coronæ suæ præjudicialibus, quatenus Temporalitatem dicti Episcopatûs contingebant, palàm, simpliciter, & expressè Renunciavit, & Petiit eandem Temporalitatem per ipsum Regem, & de ipsius Gratiâ speciali, sibi liberari:

Fatebatur etiam & recognovit se Velle Temporalitatem prædictam de manu ipsius Regis, si sibi placeret, de Gratia

A. D. 1320. Edw. 2. Gratia Regis, recipere, & non de manu alterius cujuscunque:

Et idem Dominus Rex, post Renunciationem, Petitionem, Confessionem, & Recognitionem prædictis, Temporalitatem ejusdem Episcopatûs, tunc in manu suâ existentem, dicto Magistro Rigando reddidit sub dictâ Protestatione, ut asseruit, de suâ Gratiâ especiali, & ab ipso, incontinenti posteà, Juramentum fidelitatis recepit.

Acta fuerunt hæc Anno, Indictione, Pontificatûs, Die, Mense, & Loco prædictis,

Præsentibus Venerabilibus Patribus, Dominis, Dei gratiâ,

Johanne Norwicensi,
Waltero Exoniensi, &
Stephano Londoniensi, Episcopis:

Ac etiam Nobilibus Viris, Dominis,
Adomaro de Valentiâ, Comite de Pembrok,
Hugone le Despencer Juniori,
Johanne de Hastinges,
Rogero Cameri,
Waltero de Norwico,
Radulpho de Camoys, Militibus:

Et Magistris, A. D. 1320. Edw. 2.
Gilberto de Middleton Archidiacono Northamptoniæ,
Andrea de Brugis Canonico Cicestriæ:

Dominis,
Rogero de Northburgh,
Arthuro Richec,
Willielmo de Ayremynne:

Testibus ad Præmissa vocat. & Rogat.

ET ego Richardus, Natus Philippi Lovecok de Twynerton, Clericus Exoniensis Diocesis Autboritate Apostolicâ Notarius publicus, omnibus & singulis præmissis, prout per me supra scribuntur, Actis & Gestis, unà cum prædictis Testibus, præsens interfui, & ea omnia & singula, sic, ut præmittitur, fieri vidi & audivi, & ea in hanc publicam Formam redegi, & meo signo consueto Rogatus signavi, in fidem & Testimonium Præmissorum.

MEmorandum quòd in prædictâ formâ sint Tria Instrumenta, de quibus unum remanet in Cancellariâ: Alterum in Garderoba: & tertium in Thesaurariâ, in Custodiâ Camerariorum.

De Restitutione Temporalium Episcopatus Wyntoniensis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 9.

REX, Dilectis & Fidelibus suis, Johanni de Foyle, & Johanni de Sconore, Custodibus Episcopatûs Wyntoniensis vacantis, & in Manu nostrâ existentis, salutem.

Cùm Dominus J. Summus Pontifex Provisionem Ecclesiæ Wyntoniensis, per mortem, Bonæ Memoriæ, Johannis, nuper Episcopi ibidem, qui obiit in Angliâ, Dispositioni suæ illa vice Reservâsset:

Et postmodùm, discretum Virum, Magistrum Rigandum de Asserio, Scolasticum Aurelianensem, in Episcopum Loci prædicti præfecerit & Pastorem; Curam & Administrationem dictæ Ecclesiæ, in Spiritualibus & Temporalibus sibi committendo; sicut, per Litteras Patentes ipsius Summi Pontificis Bullatas, Nobis indè directas, Nobis constat:

Ac dictus Magister Rigandus, omnibus & singulis verbis, in dictis Litteris contentis, Nobis & Juri Coronæ nostræ præjudicialibus, spontè, palàm, & expressè Renunciavit, & super hoc nostræ Gratiæ se Submisit, & Recognovit ac Fatebatur se velle Temporalia Episcopatûs prædicti recipere ex nostra Liberatione & Gratiâ Speciali: A. D. 1320.

Nos, ob Reverentiam dicti Domini Summi Pontificis, nec non ob Affectionem Specialem, quam idem Dominus Summus Pontifex gerit erga personam nostram, volentes præfato Magistro Rigando in hac parte Gratiam facere Specialem, Præfectionem illam acceptavimus, & cepimus fidelitatem ipsius præfecti, & Temporalia Episcopatûs prædicti Restituimus eidem:

Et ideo vobis Mandamus, quòd eidem Præfecto Temporalia Episcopatûs illius Liberetis in formâ prædictâ.

Teste Rege apud Lambethe, 17. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

De

A.D. 1320. Edw. 2.

De Speciali Gratia, pro Cardinalibus in Anglia Beneficiatis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 5.

REX Thesaurario & Baronibus suis de Scaccario, salutem.

Volentes, Venerabili Patri, Bertrando, tituli Sancti Marcelli Præsbitero Cardinali, Gratiam facere Specialem:

Vobis Mandamus quòd Exactioni Decimæ, ad Opus nostrum, de Beneficiis Ecclesiasticis ipsius Cardinalis, infra Regnum nostrum, Supersederi faciatis, quousque aliud super hoc duxerimus Ordinandum.

Teste Rege apud Lambheth, 17. die Aprilis.

Eodem modo Mandatum est præfatis Thesaurario & Baronibus, pro Reymundo de Farges, Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali. A.D. 1320.

Teste ut supra.

Et eodem modo Mandatum est eisdem Thesaurario & Baronibus, pro Gauselino Johannis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali.

Teste ut supra.

De Conducendo Scotos per Regnum.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 10.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm concesserimus Jacobo de Conyngham, & Reginaldo de More, Hominibus de Scotiâ, quòd ipsi, cum Competenti Familiâ suâ, per Regnum nostrum ad Partes Transmarinas peregrè poterunt proficisci:

Assignavimus, Dilectum Nobis, Ricardum Trot, ad Conducendum prædictos Jacobum & Reginaldum, infra dictum Regnum, versus partes prædictas Transmarinas; ita tamen quod per altum iter in eodem Regno accedant, & exinde alicubi ad partes alias non declinent: A.D. 1320.

Et ideo vobis Mandamus, quòd præfato Ricardo, in hac parte, sitis Consulentes & Auxiliantes, quotiens & quando per ipsum Ricardum super hoc fueritis præmuniti.

In cujus &c. usque ad Festum Sancti Martini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 25. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

De Notariis Imperialibus non Admittendis.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 6. d. Cedul.

REX, Venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Cantuariensi, totius Angliæ Primati, salutem.

Ex parte Cleri & Populi Regni nostri gravis Relatio nostris auribus insonuit & Tumultus, quod,

Licet Regnum nostrum Angliæ ab omni Subjectione Imperiali sit Immune, & ab Origine Mundi extiterit Alienum,

Tanta tamen multitudo Notariorum, Autoritate Imperiali, Officium publicum in Regno nostro prædicto, tàm de Hiis quorum cognitio ad Nos, & non ad Alium pertinet, quàm de aliis excercentium, crevit, quod Nobis & Juri Coronæ nostræ grave Exhæredationis periculum, & Incolis & Habitatoribus dicti Regni nostri Dampnum Irrecuperabile præsumitur evenire, nisi Remedium apponeretur in hac parte: A.D. 1320.

Nos igitur, volentes hujusmodi dampnis & periculis, prout Juramenti vinculo astringimur, pro viribus obviare, & dictum Regnum nostrum inde exuere, prout decet,

Vobis Mandamus, in Fide & Dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter Inhibentes, nè aliquem Notarium, Autoritate Imperiali, Officium hujusmodi excercentem, in aliquibus Causis seu Negotiis admittatis: nec Instrumentis hujusmodi Notariorum, exnunc faciendis, Fidem aliquam præbeatis: nec per Commissarios vestros quoscumque adhiberi permittatis; in hac

A. D. 1320. Edv. 2. hac parte talitet vos habentes, quod ad vos, tanquam violatoribus Jurium Coronæ nostræ prædictæ Adhærentes, nullatenus capiamus.

Teste Rege apud Westmonasterium, 26. die Aprilis. A. D. 1320. Edv. 2.

Per ipsum Regem & Concilium.

Contra dictos Notarios.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 6. d. Cedula.

REX Vicecomitibus Londoniæ, salutem.

Ex parte Cleri & populi Regni nostri gravis Relatio nostris auribus insonuit & Tumultus, quod, licet Regnum nostrum Angliæ ab omni Subjectione Imperiali sit Immune, & ab Origine Mundi extiterit Alienum, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Vobis præcipimus, quòd in singulis Locis infra Ballivam vestram, ubi expedire videritis, publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi faciatis, ne quis hujusmodi Notarius, sub pœnâ quæ incumbit, in Causis, Contractibus, seu aliis Negotiis, Officium Notarii exerceat quoquomodo. A. D. 1320.

Faciatis autem in dictis locis publicari, & districtè inhiberi ne qui, Archiepiscopi, Episcopi, seu alii Prælati, vel eorum Ministri, Instrumentis, hujusmodi Notariorum exnunc faciendis, fidem aliquam Præbeant ullo modo.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem & Concilium.

Ad Regem Franciæ, Responsoria.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Nuper per Litteras vestras nos Rogâstis, ut quibusdam Mercatoribus de Regno nostro, de quadam Pecuniæ Summâ, in qua eis tenemini, satisfaceremus pro vobis: adjecto, in dictis Litteris vestris, quòd nos Totto Guidi in tantâ, vel majori Summâ tenebamur: & quod idem Tottus voluit & concessit ut de eo, quod sic per nos asseruit sibi deberi, satisfactio pro vobis fieret annotata;

Super quibus vobis tunc duximus respondendum, quod præfato Totto non fuimus in aliquo Obligati.

Jamque, dilecti & fideles nostri, Hugo le Despenser, & Bartholomæus de Badelesmere, qui in Nuncium nostrum nuper eundo ad Curiam Romanam pro aliquibus, nos contingentibus, se vestro præsentârunt Conspectui, de vestrâ Conscientiâ, ut eorum Litteræ continebant, nobis scripserunt, supplicando ut præfato Totto de quadam non modicâ Summâ Pecuniæ, in quâ asseruit nos sibi teneri, satisfacere curaremus: A. D. 1320.

Super quo vestræ Magnificentiæ duximus intimandum, quod, rimatis Memorandis Curiæ nostræ, compertum est quod præfato Totto, diu est, in quadam Pecuniæ Summâ Tenebamur, & quod postmodùm idem Tottus se indè ad, dilectum & fidelem nostrum, Antonium Pessaigne cepir, & Litteras nostras, quas indè habuit, nobis restituit cancellandas, & nichilominus ex habundanti Litteras Acquietantiæ nobis fecit:

Nósque præfato Antonio, super exitibus Ducatûs nostri Aquitaniæ, dùm Senescallus noster ibidem fuit, Assignationem fecimus Competentem; in quo Ducatu idem Antonius tempore illo, ultra dictam Pecuniæ Summam, quasi infinitam Pecuniam de Exitibus dicti Ducatûs recepit, de quibus nondum Computavit.

Set, si per Computationem faciendam, quam festinari cupimus, appareat nos sibi in aliquo teneri, nos indè præfato Totto pro prædicto Antonio cum festinatione commoda satisfieri faciemus.

Dat. apud Westmonasterium, 28. die Aprilis.

De Plenipotentia, super Mutua Visione.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

REX Universis & singulis, ad quos &c. salutem.

Ad Concordandum cum Magnifico Principe, Domino Philippo, Rege Franciæ & Navarræ illustri, Fratre nostro carissimo, de die & Loco, quibus A. D. 1320.

A. D. 1320. Edw. 2. bus dictus Dominus Rex & Nos adinvicem, pro quibusdam Negotiis, ipsum Dominum Regem & Nos tangentibus, videre valeamus,

Dilectis & Fidelibus nostris, Roberto de Kendale Militi, & Magistro Andreæ de Bruges Clerico, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; Ratum habituri & Gratum id, quod per A. D. 1320. prædictos, Militem & Clericum, nostro nomine, factum fuerit in præmissis. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 28. die Aprilis.

Ad Regem Franciæ de Credentia, super Secretis Negotiis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Cùm mittamus, dilectos & fideles nostros, Robertum de Kendale Militem, & Magistrum Andream de Bruges Clericum, familiares nostros, ad vestram præsentiam, pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus,

Serenitatem vestram affectuosis precibus deprecamur, quatinus præfatis, Militi & Clerico, in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerint vivâ voce, A. D. 1320. fidem velitis indubiam adhibere:

Quos etiam dictos, Militem & Clericum (quos pro expeditione dictorum Negotiorum, quæ Nuncios forsitan Solempniores requirerent ad vestram Magnificentiam, pro Pleniori & Secretiori Informatione motuum Cordis nostri, vobis faciendâ, sub speciali Confidentiâ transmittimus) in Negotio illo gratiosius exandiri.

Dat. apud Westmonasterium, 28. die Aprilis.

Pro Johanne de Wrotham, ad Officium Pœnitentiariæ, Præficiendo.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Scimus, Pater Sanctissime, quod apud vestram Clementiam nostris votivis precibus pauca verba sufficiunt, cum ea vestra consueta Benignitas, formata pro benemeritis, ad exauditionis gratiam introducat.

Hinc est quòd, cùm aliàs vestræ Paternitatis Clementiæ scripserimus, supplicando ut, carum Nobis in Christo, Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum (cujus Conversatio placida, & magnæ probitatis experientia, se, claræ memoriæ, Genitori nostro, dum vixerat, nobis, & aliis Regni nostri Optimatibus, reddidit gratiosum) ad Officium Pœnitentiariæ, in Sacrâ vestrâ Curiâ, vestra gratiosa Bonitas Præficere dignaretur:

Quia tamen sub effectûs executioue in hoc adhuc desiderium nostrum pendet, ut affectum nostrum in hoc intercessio iterata testetur, vestræ Beatitudinis Clementiam plenis votis suppliciter Exoramus, quatinus, cùm Divinâ sit vobis Dispensatione concessum Devotos in Prosperis erigere, & Benemeritos prosequi Honore condigno, præfa- A. D. 1320. tum Fratrem Johannem (pro quo virtus probata perorat) ad dictum Pœnitentiariæ Officium, loco Fratris Nicholai de Wysebeche (quem vestra Paternia Gratia dudum, nostri favoris intuitu, instituir in eodem: Quique, ut Famâ, immo Infamiâ, discurrente didicimus, quædam fecit quæ de tali levis non admitteret Conjectura; ex quo ad idem Officium, sicut relatione veridicâ multorum accepimus, reddidit se indignum) vestræ Beatitudini dignanter placeat subrogare.

Ad hoc, utique carum ipsum Fratrem Johannem fiducialiùs vestræ gratiæ commendamus, quo efficaciùs per eundem (quem virum magni Consilii & probatæ Fidei novimus) suâ præsentiâ in Sanctâ Romanâ Curiâ vigilante, nostra posse speramus profectuum majora suscipere Incrementa.

Conservet &c.

Dat. apud Londonias, 28. die Aprilis.

Pro

A.D. 1320. Edw. 2. A.D. 1320. Edw. 2.

Pro eodem Johanne, ad Lucam de Flisco Cardinalem.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

VEnerabili in Christo Patri, Domino Lucæ, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Via Lata Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum,

Quàm serenis affectibus vestræ Gratitudinis inmensitas (quæ indesinenter ad actus, nobis placidos & benivolos, se inclinat) carum nobis, Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum, hiis diebus in Sacrâ Romanâ Curiâ commorantem, nostri favoris intuitu, communierit fructuosi Patrocinii fulcimento, Precum adjectione penes Dominum Summum Pontificem vota nostra studiose promovens, circa eum (quem nostris, ipsi Domino formatis, Litteris ad Officium Pænitentiariæ, in ipsâ Curiâ, loco Fratris Nicholai de Wysebech, petimus subrogari) nobis Litterarum explicatio scire dedit; ex quo vestram Sinceritatem plenis prosequimur actionibus gratiarum. A.D. 1320.

Internis desideriis rogantes quatinus, ut hujusmodi nostræ Petitionis effectum, circa Fratrem Johannem prædictum, citius consequamur, vestra Intercessio continuatis vicibus mediare placeat penes Dominum ipsum Papam; cui pro eodem nostra priora Rogamina secundamus; quæ, vobis tradenda, per vos dicto Domino petimus præsentari.

Et, quia Frater Nicholaus prædictus nonnulla illicita dicitur commisisse, quæ boni viri arbitrium non sentiret (per quæ se non leviter maculavit) ipsum a Romana Curia nostro judicio deicere expediret; igitur, ut id fiat, vestra vigilantia iteratò quæsumus elaboret.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die Aprilis.

De Protectione, pro Raymundo Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 10.

VEnerabilis Pater, Dominus Reymundus, Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis, Decanus Beatæ Mariæ Sarum, & Archidiaconus Leycestriæ, habet Litteras Regis de Protectione, cum Clausulâ, *volumus quod de Bladis*, per Biennium duraturas. A.D. 1320.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo octavo die Aprilis.

Ad Regem Franciæ, super Dissentionibus Abbatis Villæ in Pontivo.

A.D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & felices semper ad vota successus.

Vestra novit Regalis Magnificentia quòd nec Juri consonum, nec Rationi conveniens esse dinoscitur, ut quis cuiquam, præsertim Domino suo Ligio, litem movere, seu ejus Jura, Jurisdictiones, aut Honores sumptibus impugnate compellatur invitus.

Ideóque, cùm inter illos, qui se gerunt pro Majore, & Scabinis Villæ nostræ de Abevilla, in Comitatu nostro Pontivi, & Communitatem Villæ ejusdem, gravis dissensio, & nobis præjudicialis, mota fuerit super eo, quod dicti, Major & Scabini, Communitatem prædictam nituntur inducere, ut contra Statum, Jurisdictionem, & Honorem nostrum, & Consortis nostræ, in Comitatu prædicto, litem persequantur: A.D. 1320.

Et ob hoc Gubernatorem dictæ Villæ, qui pro tempore ibidem existit, induxerint ut redditus, qui ad communem utilitatem dictæ Communitatis deputantur, ipsis, Majori & Scabinis, liberaret ad ipsorum Malitiam & Rebellionem contra nos confovendam;

Vestram Excellentiam requirimus & rogamus, quatinus Gubernatori prædicto demandare velitis, ut quicquam, de dictis Redditibus dictæ Communitatis, seu aliis facultatibus suis, dictis Rebellibus, contra voluntatem dictæ Communitatis

A. D. 1320. An. 13. E. 2. munitatis, durante tempore suo, nullatenus liberet, aut faciat liberari.

Ad hæc, cum dicta Communitas a præfatis, Majore & Scabinis, Compotum exegerint de Redditibus & Bonis suis Communibus, per eosdem, Majorem & Scabinos, per Quadriennium præteritum jam receptis;

Placeat vestræ Celsitudini exactiones debitorum, in quibus dicti, Major & Scabini, dictam Communitatem obligârunt, in respectum ponere, donec per finalem Compotum dictorum, Majoris & Scabinorum, appareat evidenter, utrum ipsi, Major & Scabini, an præfata Communitas, de solutione dictorum debitorum debeant onerari; vel saltim, donec nos & Consors nostra ad partes illas personaliter veniamus; tunc enim speramus quòd, vestro & nostro Communicato Consilio in præmissis, per Dei gratiam, finem inponemus celerem & felicem.

Dat. apud Fulmere octavo die Maii.

Super Dissensionibus prædictis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 5.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Roberto de Funes, Senescallo suo Pontivi, salutem.

Cùm gravis dissensio, & nobis præjudicialis, inter quosdam Majores Villæ nostræ de Abevilla, & Communitatem ejusdem Villæ, super eo quòd dicti Majores dictam Communitatem inducere nitebantur, & adhuc nitantur, ad divertendum se a nostrâ fidelitate & ligentiâ, sit suborta; & quidam ipsorum Majorum, ad tractandum nobiscum, & cum Communitate prædictâ de Pace, jam parati sint, ut accepimus;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quatinus aliquem eorum, quem, juxta informationem ipsorum de Concilio nostro ibidem, dictæ dissensioni occasionem præstitisse, seu aliàs nobis suspectum fuisse inveneritis, ad tractandum cum aliis de Concilio nostro de Pace inter nos & Communitatem prædictam, & dictos Majores, seu ad interessendum Tractatui, ubi de profectu nostro agitur, nullatenus admittatis, nisi de communi assensu vestro, & aliorum de Concilio nostro, & nobis fideliter adhærentium, ad Honorem nostrum & Consortis nostræ id expediens videatur.

Dat. apud Fulmere octavo die Maii.

Pro Rege, de providentiis, in partibus Transmarinis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 6.

REX omnibus Amicis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm, pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus, simus ad Partes Transmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, Dilectum Servientem nostrum, Stephanum de Abindon, Pincernam nostrum, pro vinis ad opus nostrum, in dictis partibus providendis, pro Nobis & Fidelibus nostris, qui nobiscum ad easdem partes sint venturi:

Vos Amicos rogamus, vobis Fidelibus Mandantes, quod eidem Stephano in Præmissis sitis Consulentes, & Auxiliantes, Quotiens & Quando per ipsum Stephanum, super hoc, ex parte Nostrâ, fueritis Requisiti

In cujus &c. usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Odiham vicesimo tertio die Maii.

Per ipsum Regem.

Bulla super præfectione Henrici de Burghash, in Episcopum Lincolniensem.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Ex Orig.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio. Edwardo. Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Divinæ gratia Majestatis acquiritur, si Ministris ejus, & hiis præcipuè qui Pontificali sunt prædiri Dignitate, pro ipsius reverentiâ *condignus honor impenditur*, & favor necessarius exhibetur.

Dudùm siquidem, bonæ memoriæ, Johanne Lincolniensi Episcopo, Regi-

A. D. 1320. Edw. 2. mini Lincolniensis Ecclesiæ præsidente, nos, cupientes eidem Ecclesiæ, cùm per ipsius *obitum, aut alio* quocunque modo eam vacare contigeret, nostræ Operationis Ministerio, personam utilem præsidere; Provisionem Ipsius Ecclesiæ, cùm eam, ut præmittitur, vacare contingeret, Dispositioni *nostræ, ac Sedis* Apostolicæ duximus specialiter reservandam; decernentes extunc irritum & inane, si secus, per quoscumque, super hiis, scienter vel ignoranter, quavis auctoritate contingeret attemptari.

Postmodum verò, eâdem Ecclesiâ, per obitum ipsius Johannis, solatio destitutâ Pastoris, dilecti Filii, Capitulum ejusdem Ecclesiæ, forsan hujusmodi nostræ reservationis ignari, dilectum Filium Henricum de Mo Decanum ejusdem Ecclesiæ, de facto, in Lincolniensem Episcopum elegerunt.

Et, quia idem Decanus hujusmodi Electioni, de ipso factæ, non consensit, iidem, Capitulum, dilectum Filium R. Cancellarium ipsius Ecclesiæ, in Lincolniensem Episcopum, de facto, etiam elegerunt: Idemque Cancellarius, hujusmodi Electioni, de se factæ, consentiens, Electionem ipsam petiit a venerabili Fratre Cantuariensi Archiepiscopo, loci Metropolitano, Auctoritate Metropoliticâ confirmari: Idemque Archiepiscopus certis in hac parte Commissariis eadem Auctoritate commisit, ut, si Electionem ipsam invenirent de personâ ydoneâ canonicè celebratam, eam Auctoritate suâ confirmare curarent.

Et quia, interim, hujusmodi Reservatio ad Archiepiscopi & Commissariorum prædictorum pervenit notitiam: Et tàm iidem, Commissarii, quàm Archiepiscopus noluerunt, prout nec debuerunt, Electionem hujusmodi confirmare, prædictus Cancellarius ad Sedem Apostolicam appellavit.

Et, pro hujusmodi Appellationis suæ negotio prosequendo, personaliter ad eandem Sedem accedens, Negotium ipsum in Consistorio proposuit coram nobis.

Nosque Electionem ipsam, quia eam invenimus post & contra Reservationem nostram hujusmodi attemptatam, irritam decrevimus & inanem.

Ac postmodùm, de ipsius Ecclesiæ Ordinatione, nè prolixæ vacationis exponeretur incommodis, solicitè cogitantes, post diligentiam, quam, ad præficiendum eidem Lincolniensi Ecclesiæ ydoneam & approbatam personam, cùm Fratribus nostris habuimus vigilanter, demùm ad, dilectum Filium, Henricum, Electum Lincolniensem, Canonicum Eboracensem (in Sacerdotio constitutum, litterali scientiâ præditum, Generis Nobilitate præclarum, morum & vitæ honestate decorum, & aliis multiplicibus meritis insignitum) direximus Aciem mentis nostræ.

Licet enim patiatur in ætate defectum, cum in vicesimo nono ætatis suæ anno, vel circa illum, constitutus esse dicatur, hujusmodi tamen defectum supplet suorum probitas meritorum, quæ sibi contulit divina Bonitas affluenter.

Præmissis omnibus debitâ meditatione pensatis, sperantes quòd eadem Ecclesia, per dictum Electum, in Spiritualibus & Temporalibus poterit salubriter gubernari, de personâ suâ, nobis & prædictis Fratribus nostris, ob suorum prædictorum exigentiam meritorum, acceptâ, ipsi Lincolniensi Ecclesiæ, defectu prædicto seu quacunque constitutione contrariâ nequaquam obstantibus (super quibus secum ex certâ scientiâ de Auctoritate Apostolicâ dispensavimus) de dictorum Fratrum nostrorum Consilio, & Apostolicæ Potestatis plenitudine, providimus, ipsumque illi præfecimus in Episcopum & Pastorem; curam & Administrationem ipsius Lincolniensis Ecclesiæ sibi plenariè committendo.

In illo, qui dat Gratias & largitur Præmia, confidentes, quòd eadem Lincolniensis Ecclesia, per suæ circumspectionis industriam & providentiam circumspectam, non solùm præservabitur ab adversis, verùm etiam salubria in Spiritualibus & Temporalibus, divinâ favente Clementiâ, suscipiet incrementa.

Quocirca Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attentè, quatinus eundem Electum, & Ecclesiam, sibi commissam, habens, ob reverentiam Apostolicæ Sedis & nostram, propensiùs commendatos, te sibi reddas in Regio favore munificum, & in cunctis oportunitatibus gratiosum; ità quod idem Electus, tuæ Celsitudinis fultus auxilio, in commissâ sibi Curâ Pastoralis Officii possit assiduè, Deo propitio, prosperare, ac tibi exinde a Deo pervenire vitæ præmium, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. sexto Kalendas Junii, Pontificatûs nostri anno quarto.

Pro

Pro Rege, de Hospitiis providendis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 6.

REX omnibus Amicis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem. Cùm, pro quibusdam negotiis, nos tangentibus, simus ad partes transmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, dilectum & fidelem nostrum, Johannem de Weston. Militem, ad Hospitia, *&c. ut supra de dat.* 20. *Febr.*

In cujus &c. usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas. A. D. 1320.

Teste Rege apud Westmonasterium tertio die Junii.

Per ipsum Regem.

De Custode Regni constituto.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 4.

REX Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberè Tenentibus: Communitatibus, Vicecomitibus; & omnibus aliis Ministris, Ballivis, & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd,

Cùm nos, pro quibusdam Negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, simus ad partes transmarinas, favente Domino, in proximo profecturi,

Nos, de circumspectione, industriâ, & fidelitate, dilecti Consanguinei & Fidelis nostri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, specialiter confidentes, ipsum Comitem Custodem nostrum dicti Regni, ac Locum nostrum in eodem Regno tenentem, pro Pace & Tranquilitate Populi dicti Regni nostri melius conservandis, constituimus per præsentes, quamdiu in dictis partibus transmarinis moram fecerimus, vel allud indè duxerimus ordinandum. A. D. 1320.

Et ideo vobis mandamus, quòd eidem Comiti, tanquam Custodi nostro dicti Regni, & locum nostrum tenenti in eodem, in hiis, quæ ad dictam Custodiam pertinent, intendentes sitis & respondeutes.

In cujus &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium quarto die Junii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Pro Rege, de Vinis providendis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica m. 6.

REX omnibus Amicis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem. Cùm, pro quibusdam Negotiis, nos tangentibus, simus ad partes transmarinas, dante Domino, in proximo profecturi: & præmittamus, dilectum servientem nostrum, Ricardum de Notton, pro Vinis, ad opus nostrum, *&c. prout supra de dat.* 23. *Maii.*

In cujus &c. usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ proximò futurum duraturas.

A. D. 1320.

Teste Rege apud Westmonasterium quinto die Junii.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literas habent subscripti; videlicet,

Adam Cocus,
Petrus de Lescuser.

De Inhibitione Torneamenti apud Leycestriam.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 4 dor.

REX Vicecomiti Leicestriæ, salutem.

Quia pluries, ante hæc tempora, per singulos Comitatus Regni nostri fecerimus publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, cujuscumque statûs seu conditionis existeret, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere posset, infra Regnum nostrum, turneare, burdeare, justas facere, aventuras A. D. 1320.

turas

A. D. 1320. An. 13. E. 2. turas quærete, seu alia facta Armorum excercere præsumeret, sine nostrâ licentiâ speciali:

Ac jam intellexerimus quod quidam ad torneandum, apud Leycestriam, hac instanti die Lunæ, vel cito postmodum, sunt venturi; unde, non immeritò, conturbamur:

Tibi præcipimus, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteris, firmiter injungentes, quòd in dictâ Villâ de Leycestriâ, & alibi in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, facias publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, cujuscumque statûs seu conditionis existat, sub forisfacturâ prædictâ, apud dictam Villam de Leycestria, seu alibi infra Regnum nostrum turneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta Armorum excercere præsumat, sine licentiâ nostrâ speciali.

Et, si qui, post Proclamationem, & Inhibitionem hujusmodi, apud dictam Villam, seu alibi in Ballivâ tuâ, aliqua facta Armorum excercere præsumpserint, tunc omnes illos, & singulos eorum, sine dilatione, per eorum Corpora, Equos, & Hernesia arestes, & ipsos in Prisonâ nostrâ salvò custodiri facias, quousque aliud indè a nobis habueris in mandatis; sumpto ad hoc, si necesse fuerit, sufficienti posse Comitatûs tui: A. D. 1320. Edw. 2.

Et de eo, quòd indè feceris, necnon de nominibus eorum, quos sic arestaveris, nos sub sigillo tuo distinctè & aperte reddas certiores: Et hoc, sicut teipsum indempnem servare volueris, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Westmonasterium septimo die Junii.

Per ipsum Regem.

Renovatio Conductus pro Rege, in Franciam profecturo.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 7. dor.

PHilip, par la grace de Dieu, Rois de France, & de Navarre, a touz nos Justies & Subgez, aus quels ces presentes lettres venront, salur.

Come nostre Treschier frere Edewart, Rois d'Engleterre, & Duc de Aquitaine, entenat a venir a nous, *&c. prout supra de dat. 1. April. usque hæc verba, &c.*

En tesmoign de la quelle chose, nous avons fait metre nostre seel a ces presentes lettres. A. D. 1320.

Donn. en l'Abby de nostre Dame la Roial de les ponroise, le 11. jour de Juing, l'an de grace mil, trois cens, & vint.

Par le Roi en son grant Conseil.

Duppl.

De attachiando, & procedendo, contra Torneantes.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 2. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cum pluries, ante hæc tempora, per singulos Comitatus Regni nostri, fecerimus publicè proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma quicumque, cujuscumque statûs seu conditionis existeret sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere posset, infra Regnum nostrum turneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, seu alia facta Armorum excercere præsumeret, sine licentiâ nostrâ speciali:

Ac jam simus ad partes transmarinas, pro quibusdam negotiis, nobis incumbentibus, profecturi;

Nos hujusmodi facta Armorum, contra Proclamationes & Inhibitiones nostras prædictas in Regno nostro prædicto, & præcipuè dum ad præsens, ex causâ prædictâ, a Regno nostro nos absentari contigerit, fieri eo interiùs abhorrentes, quo per hujusmodi facta, si tunc fierent, Pax nostra & Quies Populi Regni nostri possent, quod absit, verisimiliter perturbari; volentes etiam hujusmodi dampnis obviare, & delinquentes, juxta eorum demerita, puniri; A. D. 1320.

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in singulis Locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publice proclamari, & ex parte nostrâ firmiter inhiberi facias, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo quicumque, cujuscumque statûs seu conditionis existat, sub forisfacturâ prædictâ, infra dictum Regnum nostrum, & præcipue ad præsens, dum ab eodem sic absentes fuerimus, turneare, burdeare, justas facere, aventuras quærere, aut Congregationes, seu Conventicula aliqua, in læsionem Pacis nostræ, facere præsumat quoquomodo.

Et

A. D. 1320. Edv. 2. Et si quos, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, inveneris in Balliva tua contraria facientes, tunc eos per corpora seu attachies, ita quod eos habeas, coram nobis, a die Sancti Michaelis proximò futuri, in quindecim dies, ubicumque tunc fuerimus in Anglia, ad respondendum nobis de contemptibus & inobedientiis hujusmodi, & ad faciendum & recipiendum quod Curia nostra considerabit in hac parte; & de Nominibus illorum, quos sic attachiaveris, necnon de facto, & de causa quare ipsos attachiaveris, nos tunc distinctè & apertè per Litteras tuas reddas certiores.

Et hoc, sicut nos & honorem nostrum diligis, & te & tua indempnem servare voluerisl, nullo modo omittas. A. D. 1320. Edv. 2.

Mandavimus enim Justitiariis nostris, ad placita coram nobis tenenda assignandis, quod ipsi, juxta certificationes tuas, contra sic attachiandos ulterius procedant, & ipsos puniant secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri.

Teste Rege apud Dovorriam decimo octavo die Junii.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Proclamatione ne quis armatus accedat coram Justiciariis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 2. REX, dilectis & fidelibus suis, Justiciariis suis, ad Assisas, Juratas, & Certificationes in Comitatu Eborum capiendas assignatis, salutem.

Regiam decet Majestatem Pacem, cujus conservatores & executores praecipui, Regimini Provinciarum Praesidentes, prae caeteris eis incumbentibus, sunt a Domino constituti, sic in suis Ministris & Subditis conservare, quod ipsorum tranquilitas & requies uberiùs vigeat, & honor regius, delinquentibus, juxta eorum demerita, punitis, exaltetur.

Cùm itaque, ante haec tempora, ex relatu plurium, ad aures nostras pervenerit, quod plures, de Regno nostro, coram Justiciariis nostris, diversa Officia eis per nos commissa excercentibus, armati venire praesumentes, Ministris nostris, partibus justitiam prosequentibus, Juratoribus, & aliis, coram dictis Justiciariis nostris pro negotiis suis accedentibus, tàm in praesentiâ dictorum Justiciariorum, quàm alibi versus loca, pro Sessione dictorum Justiciariorum nostrorum tenendâ ordinata, tot, tales, & tantas minas intulerunt, quod Partes, Juratores, & alii, Negotia sua coram hujusmodi Ministris nostris prosequentes, a prosecutione Negotiorum suorum, & ipsi Justiciarii ab executione Officiorum suorum, & exhibitione Justitiae, prout eis incubuit, faciendâ, praetextu Minarum praedictarum, desistebant: quae non solùm in dampnum & depressionem Populi nostri, verùm etiam in inobedientiam nostri & contemptum, dicuntur manifestiùs redundare; unde commovemur, nec immeritò, & turbamur.

Nos, volentes Paci & Tranquilitati Populi nostri, & praecipue Ministrorum nostrorum, ac aliorum, Negotia sua in Curiis nostris prosequentium, non solum sicut ex honore debito, set etiam ex vinculo Juramenti astringimur, providere, & hujusmodi Malefactores & nobis inobedientes, juxta eorum demerita, punire prout decet; A. D. 1320.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod in singulis Sessionibus vestris publice proclamari, & ex parte nostra firmiter inhiberi faciatis, ne quis, cujuscumque statûs existat, sub forisfacturâ omnium, quae nobis forisfacere poterit, coram vobis armatus accedere praesumat, vel Partibus, Juratoribus, seu aliis ibidem existentibus, vel versus loca Sessionum vestrarum venientibus, seu exinde recedentibus, dampnum seu impedimentum, in corporibus, aut rebus suis, inferat quovis modo:

Et, si quos postmodùm in praesentiâ vestrâ (sub quâ loca Sessionum vestrarum includuntur, & ea intelligi volumus) inveneritis contraria facientes, tunc eos, prout ad vos pertinet, castigetis, & graviter puniatis.

Et hoc, sicut nos & honorem nostrum diligitis, & indignationem nostram vitare volueritis, modis omnibus faciatis.

Mandavimus enim Vicecomiti nostro Comitatûs praedicti, quòd vobis in praemissis sit intendens & respondens, quotiens & quando per vos inde fuerit praemunitus.

Et quod nihilominus in singulis locis, in Balliva sua, ubi expedire viderit, consimiles Proclamationem & Inhibitionem faciat, forisfacturam praedictam continentes.

Et quod, si quos, post Proclamationem & Inhibitionem hujusmodi, invenerit extra praesentiam vestram in prae-

A. D. 1320. Edw. 2. missis contraria facientes, tunc ipsos per corpora sua attachiet; ita quod eos habeat coram nobis a die Sancti Michaelis proximò futuri, in quindecim dies, ubicumque tunc fuerimus in Anglia, puniendos secundum legem & consuetudinem Regni nostri.

Volumus etiam quod, in singulis Sessionibus vestris, primò exploreris, & a dicto Vicecomite inquitatis si præmissa fecerit in formâ supradictâ; & quòd eidem Vicecomiti nihilominus, super eisdem, vestrum Consilium, si indigerit, impendatis. A. D. 1320. Edw. 2.

Teste me ipso apud Dovorriam, 18. die Junii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Contra Juris Regii Impugnatores.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Pat. 13. E. 2. p. unica. m. 2.

Rex Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Cancellariis, Sacristis, Præbendariis, in Ecclesiis Cathedralibus seu Collegiatis, & omnibus aliis Personis Ecclesiasticis, in quacumque Dignitate vel Officio constitutis, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Ad Jura nostra Regia, nè depereant, seu per aliquorum Usurpationes indebitas aliqualiter subtrahantur, quatenus justè poterimus, manutenenda: subtractáque & occupata, si quæ fuerit, revocanda: nec non ad impugnatorum eorumdem Jurium nostrorum Conatus illicitos Refrænandos; & ad ipsos impugnatores, juxta eorum demerita, puniendos, eo studiosiùs nos decet operam adhibere, & soliciriùs extendere manum nostram, quo ad hoc vinculo astringimur Juramenti, pluresque conspicimus indies Jura illa pro viribus impugnare.

Cùm itaque Archidiaconatum Bedeford, in Ecclesiâ Beatæ Mariæ Lincolniæ, vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, ratione Episcopatûs Lincolniensis vacantis, & in manu nostra existentis, dilecto Clerico nostro, Magistro Edmundo de London. contulerimus Regio Jure nostro: idémque Clericus noster possessionem dicti Archidiaconatûs, cum suis Juribus & pertinentiis, virtute Collationis nostræ prædictæ, Canonicè sit assecutus, & eum pacificè possideat in præsenti:

Ac jam, ex relatu plurium, accepemus quod quidam, Jura nostra & Coronæ nostræ pro viribus impugnare nitentes, quasdam Commissiones,

Per quas utique, si procederent, effectus Collationis nostræ prædictæ de facili posset enervari, nobis & Coronæ nostræ aliàs præjudicium & exhæredatio multipliciter generari, ac dictus Clericus noster super possessione Archidiaconatûs prædicti molestari, A. D. 1320.

Alicui vestrûm fieri procurârunt:

Nos, volentes hujusmodi præjudicio & Exhæredationi, modis & viis omnibus, quibus poterimus, prout ad hoc diversimodè tenemur & astringimur, obviate; & conatus illicitos omnium & singulorum, Jura nostra Regia impugnare volentium, Refrænare:

Vobis, omnibus, & singulis vestrûm mandamus, firmiter inhibentes nè, prætextu alicujus Commissionis aut Mandati, vobis vel alicui vestrûm per quemcumque facti, seu faciendi, occasiones, provocationes, appellationes, inductiones, aut aliquos processus seu impedimenta, quæ in derogationem Juris nostri, aut Coronæ, seu Dignitatis nostræ Regiæ præjudicium vel Exhæredationem cedere valeat, seu per quæ dictus Clericus noster, super possessione suâ prædictâ, indebitè molestari poterit quoquo modo, nobis inconsultis, facere præsumatis.

Et, si occasiones seu processus aliquos, prætextu alicujus Commissionis hujusmodi, super dicto Negotio, feceritis, eos facietis sine dilatione aliquâ revocari; scituri pro certo quod, si secus feceritis, ad vos, tanquam ad Violatores Juris nostri Regii, non immeritò, graviter capiemus.

Teste Rege apud Dovorriam, 18. die Junii.

Per ipsum Regem.

Duplicat.

De Transfretatione Regis.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 13. E. 2. m. 4. d.

Memorandum quòd Dominus Rex, Quarto die Junii, Anno Regni sui Tertio decimo, in Viridi Camerâ suâ, in Palatio suo Westmonasterii, In præsentiâ, Venerabilium Patrum, W. Archiepiscopi Cantuariensis totius Angliæ Primatis, A. D. 1320.

A. D. 1320. Edw. 2.

Primatis, J. Norwicensis Episcopi Cancellarii, W. Oxoniensis Episcopi Thesaurarii ipsius Domini Regis, S. Londoniensis Episcopi: Et Dominorum, Adomari de Valentiâ Pembrochiæ, Humfredi de Bohun Herefordiæ & Essex, Comitum: Hugonis le Despenser Junioris; ac plurimorum Baronum de Scaccario, & Justiciariorum de utroque Banco,

Fecit portari coram ipso Duo Sigilla Parva: unum, videlicet, de tempore, bonæ memoriæ, Domini Edwardi Genitoris sui, quo utebatur in Angliâ, dum dictus Dominus Pater suus fuit in Flandriâ: Et aliud, quo utebatur in Angliâ, dùm dictus Dominus Rex nuper fuit in Franciâ:

Et ibi dictum Parvum Sigillum, de tempore Patris sui, in præsentiâ suâ fecit Frangere, & Pecias argenti indè Domino J. Norwicensi Episcopo Cancellario suo, tanquam Feodum ipsius Cancellarii, liberavit:

Et Dimisit aliud Sigillum parvum, de tempore suo, in quadam Bursâ sub Sigillo ejusdem Cancellarii inclusum,

Et ibidem tunc Ordinavit dictus Dominus Rex,

Qui ad Partes Transmarinas, pro Homagio suo Domino Regi Franciæ, pro Ducatu Aquitaniæ, & aliis Terris, quas de ipso Domino Rege Franciæ Tenet in Partibus Transmarinis, faciendo, fuit Transfretaturus,

Quòd Magnum Sigillum suum remaneret clausum in aliquo loco securo, dum esset in Partibus Transmarinis; & quòd dictum Parvum Sigillum interim serviret pro Regimine Regni sui.

In crastino, videlicet, die Jovis proximo ante Festum Sancti Barnabæ Apostoli, dictus Dominus Rex arripuit iter suum versus Mare:

Die Lunæ sequente, videlicet, 9. die Junii, prædictus Dominus Cancellarius, qui cum dicto Domino Rege ad dictas Partes Transmarinas iturus fuit, venit ad Hospitium Domini W. Oxoniensis Episcopi Thesaurarii Angliæ, & ibi cum dicto Magno Sigillo Brevia consignavit: & illud Sigillum in Bursam postmodum posuit; & Bursam illam Sigillo suo Consignavit, statim ad Dominum Regem deferendam. A. D. 1320. Edw. 2.

Et ibidem statim posteà, in præsentiâ dicti Domini Thesaurarii, & Dominorum, Walteri de Norwico Capitalis Baronis de Scaccario, Willielmi de Bereford Capitalis Justiciarii de Banco communi, & Magistri Roberti de Baldok Custodis privati Sigilli Domini Regis, dictum Parvum Sigillum, in quadam Bursâ sub Sigillo suo clausum, ex parte Domini Regis liberavit Willielmo de Ayremynne, Custodi Rotulorum Cancellariæ Domini Regis, & Roberto de Bardelby, & Willielmo de Clif, Clericis de eadem Cancellariâ, Custodiendum pro Regimine dicti Regni.

Et dixit quod dictum Sigillum in Custodiâ ipsius Willielmi de Ayremynne, sub Sigillis dictorum, Roberti & Willielmi de Clif, remaneret:

Et dictus Willielmus de Aremynne, dictum Sigillum a manibus præfati Domini Cancellarii recepit:

Et ibidem Concordatum fuit quòd; quamdiù Dominus Rex esset in Regno suo, Brevia, sub dicto Sigillo consignanda, fierent sub Testimonio proprio dicti Domini Regis: &, in absentiâ suâ, sub Testimonio Domini Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, Custodis Regni illius.

Eodem die, apud Westmonasterium, ante Prandium, dicti, Willielmus de Ayremynne, Robertus, & Willielmus de Clif, dictum Sigillum aperuerunt, & inde Brevia Consignârunt; &, post Consignationem, dicti, Robertus & Willielmus de Clif, Sigilla sua prædicto Sigillo, in Custodiâ prædicti Willielmi de Ayremynne remanenti, apposuerunt.

Posteà idem Dominus Rex sub Sigillo suo Privato, scripsit præfatis Custodibus, quod ipse 19. die Junii posuerat se in Mari, & præcepit eis quòd extunc Brevia consignanda fieri facerent sub Testimonio præfati Custodis, quousque Dominus Rex rediret a Partibus supradictis.

Ad Papam, de promovendo ad Episcopatum Dumblanensem.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Rom. & Fr. 13. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pro, dilecto nobis in Christo, Fratre Richardo de Pontefracto, de Ordine Prædicatorum (quem Litterarum scientia, Religionis observantia, pluráque alia virtutum merita condecorant) ut eidem Fratri Richardo, de aliquo Episcopatu in Terra Scotiæ, cum ad hoc Facultas se offeret, providere dignaretur vestra providentia Paternalis, vestræ Clementiæ pluries nos direxisse meminimus nostras Litteras speciales. A. D. 1320.

Et, quia Promotio ipsius Fratris Richardi, suis exigentibus meritis, non medio-

A. D. 1320. Edv. 2. mediocriter insidet Cordi nostro, & certâ fide didicimus, quod jam vacat Episcopatus Dumblanensis, per mortem sui Episcopi & Pastoris, preces nostras prædictas, ex cordis intimis, frequentiùs iteramus:

Vestræ Sanctitati votivis affectibus obnixiùs Supplicantes, quatinus ipsas preces nostras, Dei intuitu, nostrique contemplatione, de vestræ Apostolicæ Potestatis plenitudine optato effectui dignemini mancipare.

Firmam etenim Fiduciam in Domino reportamus, quod idem Frater Richardus, divinâ sibi Clementiâ suffragante, in Curâ, sibi committendâ, ad honorem Dei & Ecclesiæ, fructuosa producet & salutaria incrementa, & fideliter laborabit ut, ad humilitatis Gratiam, corda convertat Rebellium, & Ruptæ Tranquillitatis Fœdera reformentur. A. D. 1320. Edv. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 25. die Junii.

De Reditu Regis, a partibus Transmarinis.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 26. d.

Edward, par la grace de Dieu, &c. a, noz cheres Cleres, William de Ayremynne, Robert de Bardelby, & William de Clyf, Gardeins de nostre Seal, saluz.

Nous vous fesoms Saver que y ce Mardy, le 22. jour de Juyl, sumes arrivez a Doure Seines & hettez, Dieu merci:

Per quoi vous mandoms que vous ne usez plus nostre dit Seal.

Et vous mandoms que vous facez garnir & charger, de par nous, ceux de nostre Conseil a Londres, que porront bonement demorer, sanz damage de nous, qil ne se esloignent nulle part tan que a nostre venue illoeques; que serra procheinement ad l'eide de Dieu. A. D. 1320.

Don. souz nostre Prive Seal a Doure le 22. jour de Juyl, l'an de nostre Regne 14.

Super Cessione Episcopatus, & Subrogatione.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Piis & Justis desideriis aures vestræ Mansuetudinis novimus inclinatas; Ideóque cùm, venerabilis Pater, Johannes, Dolens Episcopus, tantâ se sentiat corporis debilitate depressum, tantâque Senectute Confractum, quòd jam impotens redditur ad Exequendum Officium Pastorale; per quod a Curâ Pastorali exui & cedendi desideret Facultatem:

Ac, dilectum Consanguinem nostrum, Magistrum Guidonem de Valle, Canonicum Agennensem, Rectorem Ecclesiæ de Maydenstane, Cantuariensi Diocese (quem dictæ Ecclesiæ utilem, præ cæteris, & necessarium reputat) sibi cupit in dictâ Ecclesiâ subrogari;

Nos, ad dicti Patris intentionem devotam, necnon dicti Consanguinei nostri Promotionem & Honorem, gratum & purum respectum habentes, Clementiæ vestræ humiliter Supplicamus, quatinus Cessioni dicti Patris assensum præbere: ac, ejus impotentiam advertendo, alicui de vicinis Episcopis, ut dictam Cessionem nomine vestro admittat committere: ipsamque admissam acceptare. A. D. 1320.

Et, eâ demùm acceptatâ, dictum Consanguineum nostrum (quem bonæ Famæ suavitas, & varia virtutum insignia recommendant) eidem Ecclesiæ in Episcopum & Pastorem præficere dignemini gratiosè.

Conservet, &c.

Dat. apud Dovorriam, 22. die Julii, Anno, &c. 14.

De Licentia data Comiti Sabaudiæ.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 25.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Johannes de Greillie, defunctus, in Testamento suo, ut accepimus, ordinâsset, & præcepisset quod Petrus de Greillie, Filius suus (quem Hæredem suum instituit) nihil de Hæreditate, quam eidem Petro, post mortem suam, relinquebat, alienaret: A. D. 1320.

Et, si contrarium faceret, aliquam partem ejusdem Hæreditatis alienando, extunc

A. D. 1320. Edw. 2. extunc ipsum de totâ Residuâ parte illius Hæreditatis perpetuò Exhæredavit:

Et nos & Hæredes nostros indè Hæredes instituit; sicut in Testamento illo asseritur plenius contineri:

Ac præfatus Petrus quandam partem Hæreditatis prædictæ habeat in Comitatu Sabaudiæ, quam Tenet de Feodo, Nobilis Viri, Amadæi Comitis Sabaudiæ:

Quam quidem partem idem Comes a præfato Petro emere desiderat; & super hoc certus, ut dicitur, inter ipsos habitus sit Tractatus.

Nos, ob specialem affectionem, quam ad personam dicti Comitis optinemus, volentes ei Gratiam facere in hac parte, concessimus & licentiam dedimus, pro nobis & Hæredibus nostris, quantum in nobis est, præfato Petro, quòd ipse dictam partem Hæreditatis suæ, quæ est de Feodo dicti Comitis, in Comitatu prædicto, vendere, seu Donare possit præfato Comiti: A. D. 1320. Edw. 2.

HABENDAM sibi & Hæredibus suis IMPERPETUUM, dictâ Ordinatione non obstante; eâdem tamen Ordinatione, quoad residuam partem dictæ Hæreditatis, in suo robore permanente.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Haddele, 26. die Julii.

Per ipsum Regem.

Assignatio Diei ad Tractandum inter Subditos Regis Angliæ & R. Comitis Flandriæ.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 23. d.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Literas vestras, nobis nuper missas per manus Michaelis Belle, Burgensis, & Magistri Johannis de Burlegh, Clerici, Villæ Iprensis, recepimus:

Per quas ipsi, inter alia, ex parte vestrâ, virtute cujusdam vestri Procuratorii, quod penes nos retinemus, nobis supplicârunt ut Diei, ad tractandum super amicabili pace, concordiâ & dilectione, inter vestros & nostros subditos & Mercatores, super dampnis & Transgressionibus, illatis hinc & inde, vellemus assentire. A. D. 1320.

Super quo vobis significamus, quòd eis diem, apud Westmonasterium, ad quindenam Sancti Michaelis proximò futuram, ad Tractandum inter vestros & nostros subditos de præmissis, assignavimus; quem diem, quantum ad nos attinet, volumus observare.

Dat. apud Westmonasterium, 6. die Augusti.

De Conductu, pro Nunciis dicti Comitis.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 21.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos præsentes &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, ad requisitionem, nobilis viri, Domini R. Comitis Flandriæ, concesserimus Tractare super amicabili Reformatione dampnorum, per nostros subditos & suos, postquam Regimen Regni nostri suscepimus, hinc inde datorum:

Et super hoc quindenam Sancti Michaelis proximò futuram Nunciis præfati Comitis, ad nos ex causâ illâ missis, apud Westmonasterium duxerimus assignandum: ad quam quidem quindenam præfatus Comes quosdam Nuncios suos, ut credimus, est missurus;

Nos Nuncios ipsius Comitis, usque ad octo personas, qui ex causâ prædictâ tunc in Regnum nostrum sunt venturi, ac eorum Familiam, suscepimus in protectionem & defensionem nostram.

Et ideo vobis Mandamus quòd præfatis octo personis, aut eorum Familiæ, in veniendo in dictum Regnum nostrum, morando, aut exindè recedendo, in personis, aut rebus suis, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis, injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen: &, si quid eis Forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari; & eis ac eorum cuilibet salvum & securum Conductum, quotiens opus fuerit, & per ipsos, vel eorum aliquem super hoc fueritis requisiti, habere faciatis. A. D. 1320.

In cujus, &c. usque ad Festum Purificationis Beatæ Mariæ Virginis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, sexto die Augusti.

Per ipsum Regem.

10 E Pro

A. D. 1320. Edw. 2.

Pro Archiepiscopo Rothomagensi.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 25.

REX, dilecto Clerico suo, Gilberto de Stapelton, Escaetori suo ultra Trentam, salutem.

Quia cepimus Fidelitatem, Venerabilis Patris, Archiepiscopi Rotomagensis pro Terris & Tenementis, quæ de nobis Tenet in Anglia;

Vobis Mandamus quòd omnes Terras & Tenementa, quæ idem Archiepiscopus Tenet in Ballivâ vestrâ, & quæ, ratione vacationis Archiepiscopatûs Rotomagensis, nuper cepistis in manum nostram, & adhuc in manu nostrâ detinetis, eidem Archiepiscopo liberetis. A. D. 1320.

Teste Rege apud Westmonasterium, sexto die Augusti.

Per Breve de privato Sigillo.

Eodem modo Mandatum est Richardo de Rodeneye, Escaetori Regis citra Trentam.

Teste ut supra.

De Nova Genua Construenda, & sub quibus Conditionibus.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Vasc. 14. E. 2. m. 4.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Universis innotescat, per præsentes, quòd, cum nuper inter, dilectum & fidelem nostrum, Antonium de Pessaigne, tunc Senescallum nostrum Ducatûs Aquitaniæ, pro nobis ex unâ parte, & Petrum Dominum de Castro Novo pro se ex alterâ, quoddam Pariagium factum fuisset, & concordatum sub modis & conditionibus infra scriptis; videlicet,

Quòd in Territorio ejusdem Petri, vocato Apantaba, in Parochia Sancti Johannis de Pantanhano, fieret, construeretur, & Ædificaretur Nova Bastida (quæ Janua perpetuò ab omnibus appellaretur) nobis, & nostris; & dicto Petro, & suis Successoribus remanens perpetuò pro indiviso:

Undè præfatus Petrus dedit, & assignavit, de suis Terris propriis, quatuor Milia Airialium, ad faciendum Domos & Ædificia pro venientibus, & Habitare volentibus in dictâ Bastidâ: & duo Milia Jornalia Terræ suæ, contigua Bastidæ prædictæ, prout dicto Senescallo visum esset utilius faciendum.

Et quod nos, & nostri Successores, in dictis quatuor Milibus Airialium, & duobus Milibus Jornalium, ut in possessione, proprietate, & omni Jure, haberemus perpetuò medietatem pro indiviso: & ipse Petrus, & sui Successores haberent aliam medietatem.

Et quod prædicta Airialia & Jornalia Terræ traderentur, in Feudum, vicinis & Habitantibus dictæ Bastidæ, sub certis Annuis Denariis, nobis & præfato Petro communiter solvendis; ita quod nos medietatem omnium emolumentorum, inde provenientium, recipiamus & habeamus: A. D. 1320.

Et dictus Petrus, & sui Successores aliam medietatem integrè, & sine fraude recipiant, & sibi habeant; & Feodarii prædicti Tenentes sibi, & suis, de dictâ medietate, respondere Teneantur.

Et quòd, nisi prædicta Airialia & Jornalia Terræ, in prædictâ Parochiâ, possent compleri, de aliis certis Terris & Locis ipsius Petri complerentur.

Quòdque omnes Furni, & omnia Molendina & singula, de Novo Construenda in dictâ Bastidâ, & Locis & Territoriis prædictis, essent Communia & pro indiviso inter nos & præfatum Petrum; & nostris expensis communibus construerentur.

Molendina tamen, tunc ibidem ædificata, unà cum decimis, quas idem Petrus habuit in Territoriis & Locis prædictis, propria & in solidum sint prædicti Petri, & suorum Successorum.

Et quòd merum & mixtum imperium, & alta & Bassa Justicia, ac omnimoda Jurisdictio, quæ idem Petrus habuit in dicto Castro de Castro Novo, & ejusdem Jurisdictione, Territorio, & pertinentiis universis; necnon merum & mixtum imperium, & alta & Bassa Justicia, ac omnimoda Jurisdictio in Bastidâ prædictâ, & suis pertinentiis, quæ dictus Petrus prius habuit in Locis & Territoriis, ubi eadem Bastida jam ædificatur; & omnia & singula emolumenta, ipsorum occasione provenientia, in dicto Castro, & ejusdem Jurisdictione, Bastidâ, Locis & Territoriis prædictis,

Fori,

A. D. 1320. Edw. 2. Fori, Nundinæ, Pedagia, Leudæ, Mercata, Leges, Incursa & Veta, & omnia alia, quæcumque sint, & esse possint obventiones & emolumenta, remaneant perpetuo coram pro indiviso, inter nos & nostros, & ipsius Petri & ejus Successores, æquis Portionibus dividantur: exceptis Furnis & Molendinis, quæ sunt, & remanebunt propria, in Jurisdictione & Territorio dicti Castri Novi, & prædicti Petri & suorum; & exceptis omnibus & singulis Feodis, & Deveriis Feodorum, debitis & debendis dicto Petro; quæ Feoda (exceptis superiùs nominatis) propria remanent, & remaneant in futuro, prædicto Petro, unà cum decimis sibi pertinentibus in prædictis.

Et quod idem Pettus daret, & assignaret nobis, in Loco decenti, in dicto loco Castri Novi, solum & placeam sufficientem foras, & propè clausuram ejusdem Castri, ad Ædificandum nobis Castrum, sive Domum.

Quódque in dictis, Castro, Loco, & Bastida, & eorum pertinentium, sint duo tantun Bajuli, unus pro parte nostrâ, & alter pro parte dicti Petri; qui, anno quolibet, adinvicem Jurati, quod alter alteri fideliter, de omnibus exitibus & proventibus præmissorum, respondebunt: & quod unus, sine alio, judicare, cognoscere, condempnare, punire, vel absolvere non possint in locis prædictis, nisi de voluntate alterius eorumdem.

Quódque simul ponent Notarios in Curiâ suâ, & Servientes eligent, Jurisdictionem omnimodam Communiter excerceant in Locis supradictis; &, si aliter actum esset vel fieret, illud esset irritum & inane.

Et quòd in dictâ Bastidâ Carcer Communis fieret, & teneretur per Custodem, electum per Bajulos supradictos; & quod quilibet Bajulorum eorumdem unam Clavem habeat dicti Carceris.

Quódque idem observetur, in futuro, in loco Castri Novi supradicti.

Et quòd dictus Petrus Terras & Possessiones, quas habuit in Territoriis & Jurisdictionibus prædictis (præter illa quæ sunt inter nos & ipsum Communia) traderet in Feudum Habitantibus in dicta Bastida; videlicet, quodlibet Jornale pro quatuor Denariis Morlanorum annui censûs, & duobus solidis, ejusdem monetæ, de intragiis;

Et quòd habitantes in loco de Castro Novo & Bastida prædictis, & eorum pertinentiis, habeant pro animalibus suis paodenta liberè in omnibus & singulis Territoriis incultis, infra Jurisdictionem Loci & Bastidæ prædictorum; exceptis prædiis cultis vel colendis, & viridariis, ortis, & vineis. A. D. 1320. Edw. 2.

Quódque Bajulus noster prædictus, qui pro tempore fuerit in Bastidâ & locis prædictis, nullam Jurisdictionem vel cohercionem habeat in personam dicti Petri & Successorum suorum, vel Familiæ ipsorum, continuè cum eis Residentis, vel etiam Fratrum vel Liberorum eorumdem, nisi de Mandato speciali superiorum Bajuli supradicti; Jure resorti & superioritatis nichilominus nobis, & Ministris nostris, Superioribus suis, in omnibus semper salvo.

Et quòd nos, vel Successores nostri, partem nostram dictæ Bastidæ, & loci Castri Novi, & Jurisdictionis Territorii, & pertinentiarum earumdem, perpetuò habeamus & retineamus in Patrimonio; ita quòd nulli partem prædictam possimus dare, vendere, assignare, vel alienare; hoc tantummodo excepto, quòd pars nostra prædicta, cum suis pertinentiis, per nos, Hæredes, seu Successores nostros, nostro, & ipsorum Hæredum, & Successorum Primogenitis (tanquam futuris Hæredibus Regni Angliæ & Ducatûs Aquitaniæ) dari valeat & concedi.

Quódque quilibet Senescallus novus Ducatûs prædicti, in adventu suo, ad requisitionem dicti Petri vel suorum, Jurare Teneatur, Tenere, Complere, & observare omnia & singula, in Pariagio prædicto contenta: dictusque Petrus, & sui Successores Senescallo prædicto illud idem similiter facere Teneantur; prout in quodam Instrumento publico, super dicto Pariagio confecto, & coram nobis & Concilio nostro exhibito, vidimus plenius contineri.

Nos, dictum Paragium, sub Modis & Conditionibus prædictis, ut superiùs exprimuntur, acceptantes, illud pro nobis & Hæredibus nostris ratificamus, aprobamus, & confirmamus, præsentium per tenorem.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium, sexto die Augusti.

Per Petitionem de Concilio.

Ordinatio,

Ordinatio, de Cuſtodiis Caſtrorum in Vaſconia.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Vaſc. 14. E. 2. m. 5.

REX Seneſcallo ſuo Vaſconiæ, & Conſtabulario ſuo Burdegaliæ, qui nunc ſunt, vel qui pro tempore erunt, ſalutem.

Quia, pro emendatione & ſecuritate ſtatûs Ducatûs prædicti, & tranquillitate & quiete Subditorum noſtrorum in partibus illis, ordinavimus de Cuſtodiâ Caſtrorum noſtrorum, in eodem Ducatu, in formâ ſubſcriptâ; videlicet,

Quod Caſtrum noſtrum de Xanctoniâ Seneſcallo noſtro Xanctoniæ, pro Feodo, antiquitùs dari conſueto, abſque aliis Gagiis:

Et Caſtrum noſtrum Blaviæ alicui, bono Viro & potenti, juxta diſcretionem veſtram, non tamen Seneſcallo Xantoniæ, ad vadia decem Solidorum Turonenſium, ad plus:

Et Caſtrum noſtrum de Regula Seneſcallo noſtro Vaſconiæ, qui pro tempore fuerit, ſuper Feodo ſuo pro morâ ſuâ:

Et Caſtrum noſtrum de Sancto Machario alicui, probo & ſufficienti Viro, ad hoc per dictum Seneſcallum Vaſconiæ, qui pro tempore fuerit, & Concilium noſtrum in partibus illis, eligendo:

Et Caſtrum de Marmande illi, qui ad Pedagium noſtrum ibidem colligendum & recipiendum fuerit deputatus:

Et Caſtrum noſtrum de Ponne Seneſcallo noſtro Agenni, ad morandum ibidem ſuper Feodo ſuo ejuſdem Seneſcalciæ: A. D. 1320.

Et Caſtrum noſtrum de Turnoniâ Theſaurario noſtro Agenni, ſuper Feodo ſuo abſque aliis Gagiis;

Committantur cuſtodienda, quamdiu noſtræ placuerit voluntati:

Et quod Caſtra noſtra de Senpuy, & de Salva terra, per aviſamentum veſtrum, & aliorum de Concilio noſtro, aliis perſonis, quàm illis qui ea cuſtodiunt in præſenti, & ad minora Gagia, quibus fieri poterit, bono modo ſimiliter committantur; Caſtro noſtro de Maulion in ejus cuſtodiâ, cujus nunc exiſtit, ad Gagia competentia remanente ſecundum aviſamentum veſtrum, & aliorum de Concilio noſtro; ita quod de exitibus, inde provenientibus, reſpondeat Conſtabulario noſtro Burdegaliæ ad opus noſtrum:

Vobis committimus & mandamus, quatinus cuſtodias dictorum Caſtrorum Perſonis, ſuperiùs nominatis, & aliis Viris idoneis, per Literas noſtras, ſigillo noſtro Vaſconiæ ſignatas, ad voluntatem noſtram committatis, ſeu committi faciatis in formâ ſuperiùs annotatâ.

Dat. apud Weſtmonaſterium ſeptimo die Auguſti.

Per ipſum Regem & Concilium.

Conceſſio, ad inſtantiam Regis Franciæ, pro Hominibus Ambiani.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Par. 14. E. 2. p. 1. m. 21.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Miniſtris, & Fidelibus ſuis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. ſalutem.

Sciatis quòd, ad requiſitionem Magnifici Principis, Domini Philippi, Regis Franciæ & Navarræ illuſtris, Fratris noſtri cariſſimi, conceſſimus Hominibus & Mercatoribus Villæ Ambiani, quod ipſi, cum Bonis & Mercimoniis ſuis, in Regnum noſtrum ſalvò & ſecurè venire poſſint; & de eiſdem in eodem Regno negotiari, & commodum ſuum facere (dum tamen Legales exerceant Mercandiſas, & inde faciant Conſuetudines debitas, & uſitatas in eodem Regno) & quod Bona, ſeu Mercimonia illa, occaſione aliquorum debitorum, in quibus idem Dominus Rex aliquibus Mercatoribus de Regno noſtro tenetur, nullatenus areſtentur. A. D. 1320.

Et ideo vobis mandamus quòd præfatis, Hominibus & Mercatoribus de Villâ Ambiani prædictâ, aut eorum Servientibus, in veniendo in Regnum noſtrum prædictum, cum Bonis & Mercimoniis ſuis prædictis, ibidem morando, & de eiſdem negotiando, ac commodum ſuum faciendo, non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, moleſtiam, dampnum, impedimentum aliquod ſeu gravamen: Nec eorum Bona ſeu Mercimonia eorumdem, Hominum & Mercatorum Ambianenſium, ad Sectam alicujus, occaſione debitorum prædictorum, areſtetis quoquomodo: Et, ſi quid eis

A. D. 1320. Edw. 2. cis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

In cujus &c. usque ad Festum Natalis Domini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, A. D. 1320. Edw. 2. septimo die Augusti.

Per Breve de privato Sigillo.

Dupl.

De inquirendo, super Miraculis Thomæ Herefordensis Episcopi.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 4. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ne pravorum protervitas, bonis semper infesta moribus, circumveniat innocentiæ puritatem, aut sermonibus odii veritatem obnubilet rei gestæ, vestræ Sanctæ Paternitati (quæ in odore Bonæ Famæ Fratrum & Subditorum suorum delectatur) fideli Testimonio nunciamus, quòd, venerabilis Pater, Guillielmus Munatensis Episcopus (qui, ad inquirendum de Vitâ & Miraculis, felicis memoriæ, Beati Thomæ, quondam Herefordensis Episcopi, a Sede Apostolicâ destinatus, in Angliam nuper venit) dùm, circa commissum sibi tantum & tàm salutare negotium, tanquam fidelissimus Executor, in Regno nostro jugiter intendebat, prudenter & laudabiliter omni tempore se habuit, &, ab omnibus vitâ & gestu honestissimo meritò collaudatus, expleto, quod A. D. 1320. ei injunctum fuerat, ad propria remeavit.

Quamobrem eundem Episcopum (virum utique alti Consilii, famâ pollentem, & in agendis quibuslibet circumspectum) vestræ Clementiæ sinceris affectibus commendamus; attentius exortantes quatinus Negotia, ipsum penes vestram Mansuetudinem contingentia, præmissorum consideratione, nostri etiam Rogaminis interventu, favoris ubertate vestra Benignitas jubere dignetur amplecti; ut eo Paternis affectibus intimiùs conjungatur, quo majoribus pollere virtutibus fuerit comprobatus.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium septimo die Augusti.

Pro Rolando Archiepiscopo Ardmacatano, de non gravando pro Debitis.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 4. dor.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cuncta per Orbem Subditorum discrimina adeò vos credimus Paternâ pietate respicere, ut ad ipsorum indigentiam relevandam, qui nullâ culpâ suâ præcedente, set solius infortunii necessitate deprimuntur, Compassionis, Gratiæ, & Favoris munera prætendatis.

Quamobrem cùm, Venerabilis Pater, Frater Rolandus, Archiepiscopus Armacatanus, totius Hiberniæ Primas, per Hostiles & inopinatos aggressus Scotorum, partes illas, in quibus Temporalia dicti Archiepiscopatûs existunt, crudeliter invadentium, & devastantium, tot & tanta Dampna perpessus sit, quòd de Temporalibus suis prædictis, a tempore quo ea de nobis recepit, vix sui sumptûs recepit necessaria, gravique A. D. 1320 Ære alieno, pro statu dictæ Ecclesiæ supportando, cogitur onerari,

Clementiæ vestræ devotè duximus supplicandum, quatinus exactionem debitorum, in quibus idem Pater pro Ecclesiâ suâ Curiæ vestræ obligatur, ad terminum sex, vel saltem quinque annorum, pio intuitu differre velitis; & sententias Excommunicationis seu Interdicti, si quæ in ipsum auctoritate vestrâ latæ sint occasione supradictâ, si placet, benignitate solitâ relaxetis.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora prospera & longæva.

Dat. apud Westmonasterium septimo die Augusti.

Pro Albanensi Episcopo Cardinale.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Liberat. 14. E. 2. m. 3.

REX Thesaurario & Camerariis suis, salutem.

Liberate, de Thesauro nostro, Venerabili Patri, A. Albanensi Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, centum & quinquaginta Marcas, videlicet, A. D. 1320.

A. D. 1320. An. 14. E. 2.

De anno Regni nostri undecimo quinquaginta Marcas:

Et de anno Regni nostri duodecimo quinquaginta Marcas:

Et de anno Regni nostri tertiodecimo quinquaginta Marcas;

Quæ ei a retro sunt de annuâ Pensione Quinquaginta Marcatum, quam ei, per Literas nostras patentes, concessimus de nobis percipiendam.

Teste Rege apud Westmonasterium octavo die Augusti.

Pro Rogero de Northburgh, commendatoria.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 4.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Urget affectio intimæ caritatis, quâ personam, prædilecti Clerici & Secretarii nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Rychemundiæ, prosequimur, suis exigentibus moribus & meritis virtuosis, ut, quæ statûs ipsius prosperitatem fulciunt, augent honorem, & concernunt profectuum incrementa, multiplicatis precibus, vestræ Clementiæ ferventis desiderii studio suggeramus; firmam de vestrâ benignitate fiduciam reportantes quòd, oportunitate oblatâ, innata vestra Benivolentia nostrorum Rogaminum memor erit.

Quamobrem be benignâ & gratiosâ responsione, quam vestra Mansuetudo facere dignabatur, carissimo Fratri & Fideli nostro, Edmundo de Wodestoke, & cæteris Ambassiatoribus nostris, nuper ad vestram præsentiam per nos destinatis, super requisitione, per ipsos ex parte nostrâ vobis factâ, pro eodem, sicuti ipsi nobis seriosiùs retulerunt, vestræ Beatitudini, quas valemus, gratiarum referimus actiones;

Totis affectibus supplicantes, quatinus præfatum Clericum nostrum, qui, tam Genitoris nostri, quàm nostris, a longis retro temporibus, fideliter inhærendo obsequiis, utiliter & laudabiliter laboravit omni tempore (& quem morum probitas, Litterarum scientia, fidelitaris constantia, provida circumspectio, & alia virtutum insignia multipliciter condecorant) habere dignemini, nostri consideratione, paternis affectibus commendatum.

Et eo, si placet, expositum fiducialiter vestræ Serenitati nostri cordis desiderium pro eodem, cum facultas optulerit, celeriùs optato effectui mancipare, quo id & nostra multiplicata intercessio, & nostrorum fida relatio Nunciorum, vestris beatis auribus ferventiùs intimârunt.

Conservet &c.

Dat. apud Stratfordiam atte Bogh nono die Augusti.

Pro dicto Rogero.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, Domino B. de Monte Faventio, Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali, Amico nostro carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Efficit sincera Dilectio, quâ personam, dilecti Clerici & Secretarii nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Rychemundiæ, amplectimur ob multiplicia ipsius merita virtuosa, ut, quæ ipsius augent profectuum incrementa, intenso desiderii studio procuremus, & ad id etiam nostros Benivolos & Amicos sedulis Precibus excitemus.

Quapropter eundem Rogerum (virum utique Litterarum Scientiâ prædictum, moribus temperatum, omnique honore dignum) vestræ Dilectioni sincero recommendamus affectu,

Attentiùs exorando quatinus, cùm super aliquibus Negotiis, ipsius Promotionem & Honorem tangentibus, penes Dominum Summum Pontificem tractari contigerit, velitis, amore nostri, modis, quibus decere & expedire videritis, ipsa Negotia benevole promovere, &, ut juxta cordis nostri desiderium effectui mancipentur, Opem & Consilium apponere oportuna.

Dat. ut supra.

Bulla, ad Pacem cum Scotis, hortatoria.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Si dispendia, fili carissime, considerantur

A.D. 1320. Edw. 2. rantur attenderes, quæ Belli Calamitas introducere consuevit: Si comoda considerares attentius, quæ Pacis lenitas repromittit; profectò credimus quòd ad Pacis Fœdera, inter Regnum tuum & Regnum Scotiæ, solidè reformanda, tuum promptè animum inclinares, opem studiosè inpenderes, & solerter efficacem operam adhiberes.

Ideoque, cùm ad hæc portractanda, inter Te & Regentem Regnum Scotiæ certus terminus, ut intelleximus, sit præfixus, Serenitatem Regiam paterno rogamus & comonemus affectu, quatinus,

Præambulâ & attentâ meditatione discutiens quàm incertus sit Guerrarum eventus: quàm multis Guerra prædicta sit onusta periculis, magnis quoque plena dispendiis; quantum Dei obsistat serviciis: quot animarum exitia, exidia corporum, vastitates rerum, & alia, non facilè numeranda, incomoda secum trahat; necnon & circumspectè considerans quòd, Pacis in tempore, colitur congruentius Actor Pacis, operibus Pietatis vacatur liberius, & saluti efficacius intenditur animarum: A.D. 1320. Edw. 2.

Ad Pacem ipsam, non solùm Tibi expedientem & Regenti prædicto, set necessariam toti mundo, & specialiter Subsidio Terræ sanctæ, quæ tuum Subsidium anxiè præstolatur; cui non potes intendere sicut appetere diceris, præfatâ Guerrâ durante,

Ob Regis pacifici reverentiam & dictæ Terræ sanctæ Subsidium, animum tuum habilites & inclines.

Dat. Avinion. quarto Idus Augusti, Pontificatûs nostri anno quarto.

Sigillo avulso.

Ad Comitem Hollandiæ, pro justitia habenda.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 22. d. REX, Nobili Viro, Domino W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comiti, ac Domino Frisiæ, Amico suo carissimo, salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Pro, dilectis nobis, Petro de Weleywyk, & Johanne Trenchem, & Johanne Slater de Ravens, necnon Executoribus Testamenti Petri Atte See, & Ricardi Trouk, defunctorum;

Ut eis, super recuperatione quorumdam Bonorum and Mercimoniorum, ad valentiam quingentarum, & viginti, & unius Librarum, & quatuordecim Solidorum, Sterlingorum, a præfatis, Petro, Johanne, Johanne, Petro & Ricardo, dudum per quosdam Malefactores, de Potestate vestrâ, apud Floregatenesse, in Costera Maris, prope Terram nostram Angliæ, hostiliter deprædatorum, ut dicitur:

Vel Pretii Bonorum eorumdem, plenam & celerem justitiam fieri faceretis,

Per nostras Literas speciales meminimus pluries vos rogâsse.

Verùm quia, ad primos rogatus nostros, nobis per Literas vestras rescripsistis quod prædictis, Petro, Johanni, & Johanni, & Executoribus, parati fuistis in præmissis justitiam exhibere:

Et jam per Literas vestras, ultimò nobis missas, nobis significâstis quod, propter ardua negotia vos tangentia, prædictam Terram vestram Zelandiæ, diu est, adire commode nequivistis: A.D. 1320.

Er per easdem specialiter nos rogâstis, ut vos, de dicto negotio, quo ad tunc, habere vellemus excusatos;

Promittentes vos eandem Terram vestram post instantis Augusti exitum intrare, & Bona prædicta (dum tamen per vestros Subjectos fuissent spoliata) restituere, & eis exhibere justitiæ complementum.

Nos, de vestris in hac parte responsionibus, reputantes nos contentos (dum tamen præmissa, juxta promissa, effectui debito mancipari faciatis) Amicitiam vestram iteratis Precibus duximus requirendam,

Quatinus præfatis, Petro, Johanni, & Johanni, & Executoribus, vel eorum Attornatis in hac parte, super præmissis, ad tempus prædictum, absque ulterioris dilationis incommodo, fieri faciatis celeris justitiæ complementum, juxta dictarum vestrarum continentiam Litterarum;

Ita, si placet, quod non oporteat nos amplius solicitari ex hac causa, seu prædictis, Petro, Johanni, & Johanni, & Executoribus, de alio remedio providere.

Dat. apud Langele decimo quarto die Augusti.

Super

A. D. 1320. Edw. 2. A. D. 1320. Edw. 2.

Super processu, & transactis inter Nuncios Roberti de Brus & Papam, notificatoria.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Ut eorum, quæ in Negotio processuum, contra Nobilem Virum Robertum, dictum Brus, qui pro Scotiæ Rege se gerit, hactenus habitorum, post Nunciorum suorum ad Apostolicam Sedem adventum, sunt acta, plenam habeat tua Celsitudo notitiam; scire te volumus, quod nuper, dilecti filii, Odardus de Mambuisson, & Adam de Gondon, dicti Roberti Milites, & Nuncii speciales, ad nostram præsentiam venientes, nobis ejusdem Roberti Litteras præsentârunt, inter cætera continentes,

Quòd per nos, duobus Viris Nobilibus, quos Litterarum Scientia, morum honestas, & vitæ munditia commendabant, electis ad Regimen Ecclesiæ Glasguensis, ab Electionibus expulsis ipsorum, de quodam Anglico, Ordinis Prædicatorum, suo, Regnique sui Inimico Capitali, in suum dispendium fuerat Apostolicâ auctoritate provisum.

Adiciens in Littetis supradictis, quòd quidam Clerici de Terrâ suâ, qui, nullis exigentibus culpis, nisi quòd, allecti instinctu naturali, quædam statum suum, & Nationis suæ contingentia, fidelitatem suam eidem Nationi servare volentes, sibi scripserant, digni veniâ videbantur;

Ac supplicans per Nuncios & Litteras supradictos, quod processus & sententias, siqui per nos contra eum fuissent habiti, & prolatæ, relaxare de Benignitate Apostolicâ dignaremur.

Ad quæ sibi duximus respondendum quod nos ducum, attendentes multarum dona virtutum, quibus Glasguensis Episcopus dinoscitur insignitus, ipsumque multipliciter utilem ad ejusdem Ecclesiæ Regimen extimantes, de illo eidem Ecclesiæ Glasguensi duximus providendum.

Propter quod non decebat Sedis Apostolicæ gravitatem, ad ipsius amotionem Episcopi procedere sine culpâ: sed processu temporis, cum locus adesset, Negotiorum & Temporum qualitate pensatâ, libenter super hoc, quantum cum Deo fieri posset, curaremus, honore servato dicti Episcopi, providere.

Ad id verò, quod dicebat, quòd dicti Clerici digni veniâ videbantur, respondimus; quòd processus, habitos contra Clericos supradictos, ipsorumque Confessores, ut sibi, & eisdem Nunciis, de ipsorum Clericorum excessibus plenè constaret, legi fecimus coram eis: quibus auditis seriosè per eos, nobis expressè dixerunt, quòd nunquam ipse pro Clericis scripsisset eisdem, si scivisset eosdem tàm detestandorum excessuum patratores.

Super relaxatione autem processuum, & sententiarum prædictorum, sibi duximus respondendum; quòd olim, dilecti filii nostri, Gaucelinus, Tituli Sancti Marcellini & Petri, Presbyterus, & Lucas, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ, Diaconus, Cardinales, Apostolicæ Sedis Nuntii, ad partes ipsas transmissi, dictum Robertum, omnesque adhærentes eidem, tanquam violatores Treuguarum inter te, dictumque Robertum, auctoritate Apostolicâ indictarum, denuntiarunt Excommunicationis sententiam, contra Treugas infringentes easdem, seu etiam non servantes, prolatam, auctoritate eadem incurrisse; quam demum Cardinales ipsi contra præfatum Robertum, ipsosque adhærentes fecerunt solenniter publicari:

Et deinde, quia dictus Robertus præfatam sententiam contempnebat, Regni Scotiæ, quæ idem Robertus tunc temporis gubernabat, & alias Terras adhærentium eorundem, per ipsorum Sententiam Interdicto Ecclesiastico subjecerunt:

Quas idem Robertus, Claves Ecclesiæ contempnendo, sustinuerat per annum, & ampliùs, & tunc etiam mala malis, sicut nobis extiterat assertione fidedignâ revelatum, coacervando continuè, sustinebat animo indurato.

Nos, licet contra præfatum Robertum fuisset meritò graviùs procedendum, tamen ex mansuetudine dictæ Sedis deferre volentes eidem, ipsum, auctoritate prædictâ, fidelium astante multitudine copiosâ, citavimus, ut usque ad Kal. Maii tunc proxime venturas, quas ei pro peremptorio termino duximus præfigendas, per se, vel Procuratorem ydoneum, Apostolico se conspectui præsentaret, super præmissis legitimè processurus, ac facturus, & recepturus quod justitia suaderet.

Et quia in dicto termino, vel post ipsum diutiùs expectatus, per se, vel Procura-

A.D. 1320. Edw. 2. Procuratorem suum, coram nobis comparere contumaciter non curârat, ipsum de Fratrum nostrorum Consilio contumacem meritò reputantes, in eum Excommunicationis sententiam duximus proferendam, Regnum Scotiæ prædictum subicientes Ecclesiastico Interdicto.

Et nichilominus, super præmissis, nos Inquisitionem contra eum quibusdam ex Fratribus nostris duximus committendam.

Verùm quia præfati Nuncii, ad petendum relaxationem hujusmodi, & alia faciendum, quæ natura Negotii requirebat, mandatum aliquod non habebant, ad relaxationem prædictam, de jure procedi non poterat, nec debebat.

Propterea Nuncii memorati, iteratâ Precum instantiâ, supplicârunt, ut processum, & Inquisitionem hujusmodi, jam inceptam, suspendere, ac publicationi, & aggravationi sententiarum ipsarum, usque ad Kal. Aprilis proximò venturas, supersedere de Benignitate Apostolicâ dignaremur. A.D. 1320. Edw. 2

Nos igitur, volentes ut idem Robertus mansuetudinem dictæ Sedis sibi reperiret propitiam, & benignam, de omnium & singulorum prædictorum Fratrum Consilio, supplicationi prædictæ, de speciali gratiâ, duximus annuendum.

Dat. Avinion. 15. Kal. Septembris, Pontificatûs nostri anno quarto.

Sub filis canabeis.

Pro Rogero de Northburgh, ad Cardinalatum sublimando.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quàm benignè & gratiosè vestra innata Clementia, carissimum Fratrem nostrum, Edmundum de Wodestok, cæterosque Ambassiatores nostros, quos nuper ad vestram præsentiam destinavimus, admisit, & in exponendis nostris Negotiis exaudivit, non cessant iidem Ambassiatores nostris auribus intimare, nec nostræ potest considerationi in memoriam non venire;

Quamobrem, per experimenta infallibilia, cognoscentes qualiter nostra & nostrorum negotia, peculiaris Favoris & Gratiæ ubertate, vestra Benignitas semper hactenus habuit commendata, digna laudum præconia, & gratiarum uberes actiones, vestræ incessanter exsolvimus Sanctitati, & Nos, Negotia nostra, ac Regnum nostrum vestræ Beatitudini votivo recommendamus affectu;

Totis Desideriis supplicantes ut ad ea, quæ salutem respiciunt, tranquilitatem fulciunt, incommodaque propellunt Nostri, & Subditarum nobis Nationum, consuetæ Benivolentiæ affectum continuare semper dignemini, & intimæ caritatis amplexibus adaugere.

Verùm, Pater Sancte, cùm, sicut vestra novit Sinceritas, jam, Sanctâ Romanâ Curiâ, majora Negotia solito nos & Regnum nostrum intimiùs contingant promovenda, & ob hoc, ut frequentiùs ad vestræ Sanctitatis memoriam deducantur, summis desideriis affectamus ut, de Natione nostrâ, & Linguâ Anglicanâ, Cardinalis existeret, qui vestro continuè assistens lateri, nostrorumque existens Cognitor Desiderii & Secretorum, ea vestræ circumspectioni posset suggerere, & assertione veridicâ demonstrare, quæ ad ipsorum Negotiorum Declarationem, & veritatis denudationem pertinerent; super quo etiam præfati Ambassiatores nostri aperuerunt, pro parte nostrâ, vestræ Serenitati votum nostrum. A.D. 1320.

Ac, dirigentes in circuitu occulos mentis nostræ, personam, dilecti Clerici nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ,

Quem novimus Litterarum Scientiâ præditum, moribus ornatum, in Spiritualibus & Temporalibus circumspectum, vitâ decorum, Consilio providum, aliisque innumeris virtutum præconiis insignitum, & quem ad omnem Honorem Dignum & Sufficientem reputamus; sicut aliàs vobis meminimus nos scripsisse; de quo etiam, veluti secretorum nostrorum cognitore, pleniorem fiduciam, sinceræ dilectionis amplexibus, reportamus:

Ad hujusmodi Cardinalatûs Officium desideremus assumi;

Sanctitati vestræ, quantâ possumus affectione, supplicamus quatinus hujusmodi nostrum desiderium, Regnique nostri utilitatem providâ deliberatione pensantes, præfatum Magistrum Rogerum ad Cardinalatûs Officium assumere dignemini, intuitu caritatis.

Speramus etenim quòd, si vestra Benignitas in hac parte votis nostris duxerit annuendum, per ipsius Rogeri circumspectam probitatem, dicta nostra Negotia ab adversitatibus tueri poterunt, & felici fulcimento in prosperis adaugeri.

Dat. apud Odyham 27. die Augusti.

Ad Cardinales, pro Eodem.

A.D. 1320. m. 14. E. 2. *Ibid.*

VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sabinensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de vestræ dilectionis & amicitiæ puritate pleniorem fiduciam optinemus, tanto confidentiùs, quæ in votis gerimus, vestræ Sinceritati aperimus, & pro eorum Expeditione vestrum Patrocinium studiosiùs imploramus.

Cùm itaque Domino Summo Pontifici, per nostras Litteras, duxerimus supplicandum, quatinus, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ,

Quem virum novimus Litterarum Scientiâ præditum, Moribus ornatum, in Spiritualibus & Temporalibus Circumspectum, vitâ decorum, Consilio providum, aliisque innumeris virtutum præconiis insignitum; & quem ad omnem Honorem dignum & sufficienrem reputamus, A.D. 1320.

Ad Cardinalatûs Honorem dignetur nostri intuitu promovere;

Paternitarem vestram, quanto possumus affectu, requirimus & rogamus, quatinus, penes eundem Dominum Summum Pontificem, ut votis nostris gratiosè annuat in hac parte, Opem & Consilium, sicut de vestrâ dilectione confidimus, amore nostri, velitis apponere quæ potestis.

Speramus etenim quòd, per ipsius Rogeri industriam, qui Nostri & Regni nostri statum, & secreta cognoscit, si vestro Collegio aggeretur, Negotia, quæ in Romanâ Curiâ majora solito habemus ad præsens prosequenda, tueri poterunt ab adversis eventibus, & felicibus successibus prosperari.

Dat. ut supra.

Eodem modo mandatum est Cardinalibus, & aliis subscriptis; videlicet,

Domino Berengario, Tusculanensi Episcopo,
Domino Guillielmo, Penestrensi Episcopo,
Domino Arnaldo, Albanensi,
Domino Berengario, Portuensi & Sanctæ Rufinæ,
} Episcopis Cardinalibus.

Domino Guillielmo, tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino Nicholao, tituli Sancti Eusebii,
Domino Vitali, tituli Sancti Martini in Montibus,
Domino Gancelino, tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino Petro, tituli Sanctæ Susannæ,
Domino Bertrando, tituli Sancti Marcelli,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino Neapolio, Sancti Adriani,
Domino Jacobo, Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino Lucæ, Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
Domino Arnaldo, Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino Reymundo, Sanctæ Mariæ Novæ,
Domino Bernardo, Sanctæ Agathæ,
Domino Petro de Columpna, Sancti Angeli,
Domino Arnaldo, Sancti Eustachii,
Domino Bertrando, Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino Gaillardo, Sanctæ Luciæ in Silice,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino P. Abbati Saturnini, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario;
Domino Johanni de Verulis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Notario;
Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;
Domino Arnaldo Tirandi, Domini Summi Pontificis Nepoti;
Domino Bernardo Jordani, Domino Insulæ;
Domino Petro de Viâ, Domini Summi Pontificis Nepoti.

Ad

A. D. 1320. Edv. 2.

Ad Regem Cypri, super Prædicando Saracenis.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 22. d.

Magnifico Principi, Domino Dei gratiâ, Regi Cipriæ illustri, Edwardus, &c. salutem, &c, ad vota, successus prosperos ac felices.

Cùm, dilecti nobis in Christo, Fratres, Robertus de Braibrok, Johannes de Scone, & Robertus de Hattecoumbe, de Ordine Prædicatorum, ex dispositione Magistri sui Ordinis, ad prædicandum fidem Catholicam Sarracenis, zelo devotionis accensi, divertere se proponant; non parcentes Laboribus Corporum, ut Lucra faciant Animarum;

Serenitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus præfatos Fratres, & eorum quemlibet, cùm ipsos ad partes vestras contigerit declinare, habere velitis, divinæ Pietatis intuitu, nostrique rogaminis interventu, favorabiliter recommendatos; & eis, in suis necessitatibus, sic Regiæ Benevolentiæ gratiam impertiri, quod a Deo, cujus præcipuè negotium agere desiderant, dignæ retributionis præmia assequi valeatis.

Dat. apud Odiham, 27. die Augusti.

De Orando pro Rego.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 22. dor.

REX, dilectis sibi in Christo, Priori Provinciali Ordinis Fratrum Prædicatorum, & Fratribus ejusdem Ordinis, in Capitulo suo Provinciali apud Staunford in proximo conventuris, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Quoniam, in transitoriis hujus seculi, divinâ opitulante Clementiâ, securiùs transcurrendum, preces devotas apud Altissimum quamplurimùm prodesse speramus; & quod quanto fundentes viciniùs junguntur, tanto ipsorum Orationes ociùs audiuntur:

Diffidentes itaque de nostrâ Fragilitate, ac de vestris instanriis apud Deum (qui sibi in hac vitâ majori meritò contemplatione, ut credimus, Famulatis) specialiter confidentes,

Devotionem vestram in Domino humilirer deprecamur, quatinus nos, Isabellam Reginam Angliæ, Consorsem nostram carissimam, ac Liberos nostros, in Missarum Solempniis, ac aliis Orationibus vestris devotis, Domino specialiter commendetis; & per cæteros Fratres Ordinis vestri faciatis similiter commendari. A. D. 1320.

Ut ipse, qui est omnium Gubernator & Rector, Nos, & Consortem, ac Liberos nostros prædictos, nostrosque & ipsorum Actus dirigat in viam salutis Æternæ.

Nobisque concedat Regnum, Terras, & Populum, nostræ Ditioni subjecta, sic Regere in præsenti, quod in futuro, cum suis Electis, gaudere perhenniter valeamus:

Memoratámque Consortem nostram in bonis continuet;

Et prælibatos Liberos nostros, in Honoris & Operum Bonorum utilitate, suâ faciat crescere Pietate.

Universitatem vestram Religiosam Altissimus conservet in caritate continuâ & votivâ.

Teste Rege apud Polhampton, 28. die Augusti.

Per breve de privato sigillo.

De Tractatu habendo cum Scotis.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Pa. 14. E. 2. p. 1. m. 17.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De Fidelitate probatâ & Circumspectione providâ, Dilectorum & Fidelium nostrorum,

Venerabilium Patrum, W. Archiepiscopi Eborum, Angliæ Primatis, J. Karliolensis Episcopi, Magistri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middlesexiæ in Ecclesiâ Sancti Pauli Londoniæ, & Galfredi le Scrop, plenam Fiduciam Reportantes: A. D. 1320.

Ad Tractandum super Finali Pace & Concordiâ, inter nos, & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, contra nos de Guerra existentes, ineundâ: & ad eandem Pacem & Concordiam, modis & viis quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam:

Præfatis, Archiepiscopo, Episcopo, Archi-

A. D. 1320. Edw. 2. Archidiacono, & Galfredo, tribus, & duobus eorum, plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Archiepiscopum, Episcopum, Archidiaconum, & Galfredum, tres, aut duos eorum, tractatum, vallatum, & firmatum fuerit, nostro nomine, in præmissis. A. D. 1320. Edw. 2.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Clarindon, 15. die Septembris.

Forma, inter Concilium Regis & Nuncios Comitis Flandriæ, super Discordiis sedandis, Concordata.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 12. dor. Fait a temembre, qui Comme, fut damages, donez par les Gentz du poer le Counte de Flaundres as Engleis, & par les Engles as Gentz de Flaundres, depuis qui le Roi d'Engleterre receut le governement de son Roialme, divers Tretiz fuissent tenuz entre le Conseil le dit Roi, & plusours Messages, a lui envoiez plusours foetz par le Conte de Flandres, pur les ditz damages adrescer amiablement:

Les queux Tretis ne vindront point a final espleit, pot divers empes, cheniens adrein, a la journe de la quinzeyne de la Seint Michel, l'an-de grace 1320, & du Regne le dit Roi quatorzisme:

La quele journe le dit Roi, a la requeste du dit Conte, avoit otree & acorde de treter sur meismes les bosoignes:

Le dit Conte envoia ses Messages, Monsieur Eustasse Lanwart Chevalier: William de Deyen, Eschevin de la Ville de Bruges: Nichase le Sage, Michel Belle, Conseils & Jurez; & Mestre Johan Boureke, Clerk de la Ville d'Ypre:

Les queux, ove Lettres de procuracie del dit Conte (dont la tenur est escript a desoucz) vendrent a Wemoster a la dite quinzeine; a quen temps l'avant dit Roi y tint sont Parlement:

Et entre le Conseil le dit Roi, & les avantditz Messages de Flandres, sur la dite busoigne, trete fut & acorde en la fourme qui s'enseut; c'est asavoir,

Qui Comme les ditz Messages & autres Messages du dit Conte, envoiez au dit Roi sur meismes les bosoignes, entre autres choses, qil requistrent, Monstrerunt qui asquns, Marchaundz de Flaundres, en venanz des divers parties de dela, ove lour vins & autres Marchaundises, sur la mere d'Engleterre, denier les parties de Crauder, furent desrobbes de lour vins & Marchaundises, a grant value, par Mesesouts d'Engleterre: & qui meismes ceux biens, ensi desrobez, furent amenez a terre en Engleterre; A. D. 1320.

Et prierent qnl le Roi, de sa Seignure & poer real, fait sente dreit & punisement del dit fait, de si Comme il est Seigneur de la Mer, & la dite roberie fut fait sur la mer denz son poer, si Comme desus est dit:

Acorde fut, par le dit Roi & son Conseil, en dit Parlement, par Assent des grands, pur Pees norir entre les Deus Terres, qui le Roi assignerct ses Justices d'enquere sur la dite robiere, & de terminer meisme ce fait par sa seute, solonc lei & reson, &, sicomme est acorde en dit Parlement, avant la Seint Michel prechein avenir:

Et, s'il aviegne q'il ne peut pleinement estre termine avant le dit terme de la Seint Michel, adonqs serra le dit Conte garni par le dit Roi, avant meisme le terme, & certein jour assigne, dedens se quel il purra avoir respouns final sur le dit fait.

Et est l'entencion le dit Roi & de son Conseil, qui les Seigneurs de Nefs, qui furent a cel toberie, ou autres, qui, Sachaunz cele roberie, recetterent les robbeours, & les bienes de robez, touz ou partie, ent seient charge & puniz reddement, sicomme affiert, par la lei, & solonc lacord avant dit.

Et est acorde qui les bienes de ceux, qui serront atteinz de la dite roberie, ou del recet, sicome est desusdit, soient Livrez a ceux de Flandres, qui furent damagez au dit lieu devers Crauder, de la grace le dit Roi, a la mountante de lour bienes, qui serront trove suit derobbez & menez en Engleterre, si avant Comme ceux biens deveroient demorir au Roi.

Et qui des choses, d'un part & d'autre, qui Homme entend estre cleres, & contre queles, quaunt as proces, de ce faitz, Homme purra par cas aver chalenge par reson, qui touz ceux, qui tieu proces ont fui, d'unpart & d'autre, soient a Westmoster, a la quinzeine de pasche prechein avenir,

par

A. D. 1320. Edw. 2. par eux, ou par lour Attornez, tesmoigner, par Comnn Seal des Villes, devant le Conseil le Roi, a meintener lour proces:

Et ces, qui le voudremt empugner par reson, y soient, a meisme le jour, a dire, contre meismes les proces, ce qil saveront par reson; e adonq soit fait outre, ce qi reson vodra:

Et qui, entre si & adonques, les fugirz, d'un par ou d'autre, pussent entrecomuner, sanz empeschement d'aret par encheson des damages, donez par les Soumiz, d'unpart & d'autre, pus le temps avant dit, compris denz ceo Tretiz, & des semblables du ceus avant; tutnemoient contenu en ce Tretiz.

Et qui des choses, non cleres, dunpart & d'autre, les Pleintifs suient lour pleintes, en duie Manere, entre ci & la dite quinzeine de Pasche; c'est a saver, les Engleis en Flandres, les Flemenges en Engleterre; issint qui, si adonqs rien soit en debat, acorde soit a meisme la quinzeine, coment ce debat serra esclari; si qni, au jour, qui responsus serra fait del fet devers les parties de Cranden, a plus tard fin, put estre fait de totes les choses avantdites.

Er est acorde qui des dites choses, qui touchent la seute, de somouns, d'un part & d'autre, crie se face de par les ditz Roi & Counte, si qni lour Sugiz en pussent estre garniz.

Et, quaunt al fait de la Rie (ou proces est comence, & pend devant les Justices le Roi) le Roi voet qui cele bosoigne soit haste, tant Comme purra estre par reson:

Et qni, en cele bosoign, soit fait tote la grace & favour, qui purront estre fairz fantz offense de lei.

La tenure de la dire Procuracie s'ensuit en ceste fourme;

A toutz ceaus, as quels ces presentes Lettres parveneront, Robert Coems de Flandres, salut en nostre Seigneur.

Savoir vous faisons qni nous, pur nous, & nos boiens Gentz, de nos Comes, Villes & pais de Flaundres, avons fait, mis, & estahli, faissons, mettons, & estahlisseons, nos chiers & amoz, Monsieur Eustasse L'anwart Chevalier, Williamne de Doyen, Eschevyn de no Ville de Bruges, Nichase de Sage, Michel Belle, Conselz & Jurez & Maistre Johan Burlike, Clerc de no Ville d'Ypre; nos urais & loiaus Procureours, & Messages especians, pur comparoir pardevant treschaut & tres Noble Prince, Monsieur Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engteterre, & son noble Conseil. A. D. 1320. Edw. 2.

Et donnons a nos ditz Procurours, & al un de eux, avoec no dit Chevalier, plein poair & especial Mandement, de traiter, ordener, & compoſer auveqs le dessus dir Prince, ou avoec ceus, qi de par lui a ceo sont, ou serront depute, sur tous les debas, descors, trespas, & mespresurs fais: & avoms, dusqes amour de hui, entre les Genz d'Engleterre d'unpart, & nos Genz de Flaundres d'autre, par quoi pais acord & dilection soient, & demeurent entre les Gens d'Engleterre & les nostres, & de faire toutes Manieris de damages & de responses, qi as choses desusdites, & a cascune d'yceles pueent, ou devient aperptenir:

Et de acorder, pacifier, & confermer tout ce, qui, par noz ditz Procurours, ou par l'un de eus, avoec no dit Chevalier, avoec les desus ditz Prince, ou ces deputes, serra Traitee, compose, & acorde, es choses desusdites & cascune d'ycelles:

Et avons done, & donons Mandement especial, a noz dits Procurours & Messages, de jurer, en l'ame de nous, & de faire toures Manere de serementz, qui mestiers serront a faire as choses desusdites, & as appurtentances d'ycelles:

Et de faire tont ceo qui nous i feriemes, ou faire i porriemes, si present i estiemes:

Et promettoms a avoir, & tenir serm & estable tout ce, qi par nos ditz Procureours, ou l'un de eux, aovec no dit Chevalier, serra fait, traitie, ordene, composet, accordet, pacificet, & confermet es choses dessusdites, & cascune d'ycelles, par le tesmoing de ces Lettres, Sealle de no Seal, faites & donneos, a Courtray, l'an de grace Mil, trois centz, & vint, le premier jour dou Mois de Octobre.

A. D. 1320. *Ad Regem Franciæ, super Tractatu cum Roberto de Brus.*

An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedula.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salurem, & ad vota successus prosperos ac felices. A. D. 1320.

10 H Veni-

A.D. 1320. Edw. 2. Venientes ad nos nuper, discreti Viri, Magister Bertrandus Bonifacii, utriusque Juris Professor, Clericus, & Johannes Dominus de Vareins Miles, Nuncii vestri, cum Litteris vestris de Credentiâ, nobis, virtute hujusmodi Credentiæ, exponere curaverunt qualiter eos, pro Negotio, nos & Robertum de Brus contingente, miseratis:

Ut, videlicet, Tractatui super Finali Pace & Concordiâ, inter nos & dictum Robertum & suos Complices reformando, modis, quibus cautiùs & utiliùs pro nostro Honore & Commodo fieri posset, interessent;

Super quo vestræ Serenitati Grates referimus quas valemus, cognoscentes ex hoc evidenter quod Negotia nostra insident vobis cordi.

Verùm, quia Parliamentum nostrum apud Westmonasterium, in instantibus Octabis Sancti Michaelis, jam summoneri fecimus (in quo convenire debent omnes Magnates de Regno nostro) & expediens arbitramur quod aliqui ex eis, quorum præsentiâ in dicto Parliamento carere commodè non possemus, dicto Tractatui personaliter interessent: A.D. 1320. Edw. 2.

Propter quod quosdam alios, de Fidelibus nostris, ad Marchiam Karliolæ, ad diem Sancti Michaelis jam præteritum, misimus pro Tractatu hujusmodi Inchoando; & ad ulteriorem Diem, prout eis expedire videbitur, Concordando:

Quibus Die & Loco dicti Nuncii vestri nequiverunt commodè interesse:

Noluimus quòd, ad præsens, ad partes illas inaniter se transferrent;

Set, cùm super hiis, quæ per dictos fideles nostros, in dicto termino, super ulteriori Tractatu habendo, sic missos, Concordata fuerint, fuerimus informati, ea vestræ dilectioni, ad plenum, cum festinatione commodâ curabimus intimare; firmâ conceptâ Fiduciâ quòd, per vestræ Benevolentiam Magnificentiæ, ubicunque, & in omnibus, nostra debebunt, & poterunt Negotia uberiùs prosperari.

Dat. apud Shene, quinto die Octobris.

Super Tractatu prælibato.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedul. SErenissimo Principi, &c. Edwardus, &c. salutem, & successus, semper ad vota, prosperos & felices.

De eo, quod vestræ placuit Magnificentiæ vestros Nuncios ad partes Scotiæ, ad interessendos Tractatui Pacis & Concordiæ inter nos & Scotos Rebelles nostros, destinare, pro nostri & Regni nostri Utilitate & Honore opem & operam impensuros, vestræ Serenitati Grates referimus multiformes; cognoscentes ex hoc liquidò, quòd nostra Negotia specialiter insident vobis cordi.

Verùm, quia propter aliqua Negotia (quæ vestræ Excellentiæ nuper Ambianis nos exposuisse meminimus) Venerabilem Patrem, A. Herefordensem Episcopum, Dilectum & Fidelem nostrum, Almaricum de Credonio, Senescallum nostrum Vasconiæ, &, Dilectum Clericum nostrum, Magistrum Richardum de Burton, ad vestram præsentiam destinamus (quibus super dictis Negotiis votum exposuimus mentis nostræ, vobis per ipsos, vel Duos eorum seriosiùs exponendis) Magnificentiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus eisdem, Episcopo, Almarico, & Richardo, seu duobus ex ipsis, in hiis, quæ vobis dicent ex parte nostrâ super Negotiis antedictis, fidem velitis indubiam adhibere, & ea, juxta attributam aliàs nobis à vestrâ Benignitate Fiduciam, optato effectui mancipare. A.D. 1320.

Ad Papam, contra Usurpationes Papales.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ardentis desiderii,

Quo succendimur ut usus Jurisdictionis Ecclesiasticæ, in liberâ Capellâ nostrâ de Boseham (quæ, non absque Honoris nostri Regii diminutione, jam, per aliquod tempus, sub incerto vacillavit regimine) secundum materiam Petitionis, intercluſæ præsentibus (quam vestræ Sanctitati aliàs præsentari fecimus) amputatis Jurgiorum materiis, sub certo reponatur tramite, A.D. 1320.

Ingruente fervore, nos non possumus cohibere, quin Apostolici culminis Magnificentiam repetitis precibus excitemus.

Quamobrem,

Confidentes quòd Apostolica Celsitudo patienter, & absque molestiâ sustinebit, si, donec aperiatur Hostium pulsanti in Licitis & Honestis, & receperit

A.D. 1320. Edw. 2. perit quod affectat, ab instantia supplicandi nostræ sollicitudinis studium non desistat,

Ante conspectum excelsæ Sanctitatis vestræ has nostras Preces, jam tertio, cordiales effundimus; suppliciter implorantes quatinus affectione, quam in hac parte gerimus, ponderatâ, pro lucro animarum & honoris nostri cumulo, memoratæ nostræ Petitioni annuere sic dignetur vestra Sanctitas veneranda, ut Oves Dominicæ, quæ, Regiminis destitutæ solatio, aliquamdiu dampnabiliter erraverunt per Devia, certo eis, secundum effectum Petitionis nostræ hujusmodi, assignato Pastore, ad Caulam Domini salubriter reducantur, & Dignitas nostra Regia in suis Honoribus reddatur, & de cætero conservetur, illæsa, A.D. 1320. Edw. 2.

Pro hujusmodi verò negotio prosequendo, & Sanctitatis vestræ super hoc recipiendo responso, Magistrum Johannem de Launceston, Clericum nostrum, Canonicum Sancti Karentoci, in hujusmodi facto pleniùs informatum, ad Apostolicæ Sedis apicem specialiter duximus destinandum.

Ad cautelam & Regimen universalis Ecclesiæ suæ Sanctæ, Sanctitatem vestram per tempora diuturna conservet Omnipotentia Salvatoris.

Dat. apud Westmonasterium septimo die Octobris.

Ad Cardinales super dicto Negotio.

Ad Cardinalem de Monte Faventio.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid. Venerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, de Monte Faventio Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem & sinceræ dilectionis affectum.

Ut liberam Capellam nostram de Bosham, infra Cicestrencem Diocesim situatam, ab omni Potestate Episcopi & Archidiaconi Cicestrensis, qui in diminutionem Honoris nostri Regii, & contra antiquam Consuetudinem, tàm ibi, quàm alibi, in Capellis nostris Regiis hactenus usitatam, ordinariam Jurisdictionem inibi excercere nituntur, eximere dignaretur, Sanctissimo in Christo Patri, Summo Pontifici, supplicationem quandam nuper tradi fecimus, in formâ præsentibus interclusâ; cujus Supplicationis expeditionem felicem & celerem summo opere cupientes, grave gerimus & miramur quod hactenus retardatur.

Verùm quia, ut audivimus, tanto in hiis & aliis, per ipsum Sanctissimum Patrem expediendis, vestræ Paternitatis circumspectio poterit subvenire, quanto idem Pater, vestris meritis exigentibus, vos recollegit specialiùs in amorem; de vestrâ Benivolentiâ confidentes, ipsum negotium, quod multum insidet cordi nostro, vestræ Paternitati reverendæ, tenore præsentium, recommendamus: A.D. 1320.

Suppliciter implorantes, quatinus hujusmodi Negotium (de quo Magister Johannes de Lanceston, Clericus noster, propter hoc ad Sedem Apostolicam specialiter destinatus, vestram prudentiam novit pleniùs informare) favore prosequentes benivolo, ipsum apud Sanctissimum Patrem memoratum adeò promovere dignemini, quòd effectu votivo, quem in hac parte, cum omni fiduciâ, diu expectavimus, non frustremur; vos autem præ cæteris in hoc Negotio ex magna confidentia, quam de vestrâ amicitiâ gerimus, specialiùs providimus onerandum.

Dat. ut supra.

Ad Cardinalem S. Ciriaci in Thermis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid. Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Ut liberam Capellam nostram, *&c. ut supra usque ibi*, verum quia.

De vestræ igitur Paternitatis Benivolentiâ plenam fiduciam optinentes, quòd in nos contingentibus vestræ Sollicitudinis studium tanto ferventiùs exardescet, quanto vobis, dum in Regno nostro ageretis, in vestris agendis Regiæ Dignitatis nostræ Munificentiam, non meminimus defuisse, A.D. 1320.

Ipsam Paternitatem vestram sinceris affectibus rogitamus, quatinus hujusmodi

A. D. 1320. Edw. 2. modi Negotium, quod insidet quampluriмùm cordi nostro (de quo Magister Johan. de Lanceston, Clericus noster, quem propter hoc ad Sedem Apostolicam specialiter destinamus, vestram prudentiam novit pleniùs informare) favore prosequentes benivolo, pro ipsius expeditione, quam visceraliter adoptamus, apud memoratum Sanctissimum Patrem apponere velitis opem & operam efficaces. A. D. 1320. Edw. 2.

Dat. ut supra.

Ad Cardinalem Sanctorum Marcellini & Petri.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid. Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Pro expeditione votivâ Petitionis nostræ, quam super usu Jurisdictionis Ecclesiasticæ in Capellâ nostrâ de Boseham, Sanctissimo in Christo Patri Summo Pontifici aliàs exhiberi fecimus, Paternitati vestræ, tàm per Litteras, quàm vivæ vocis oraculo Preces multiplices meminimus effudisse.

Verùm, quia nondum recepimus, quod optamus, ut zelum, quo hujusmodi Negotium prosequimur, quod nostrum reputamus præcipuum, Preces totiens repetitæ testentur, Paternitatem vestram reverendam corditer deprecamur, quatinus, ut nostrum in hac parte desiderium exauditionem valeat invenire, apud memoratum Sanctissimum Patrem Summum Pontificem velitis efficaciter interponere partes vestras. A. D. 1320.

Dat. ut supra.

Ad Cardinalem Sanctæ Mariæ in Via Lata.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid. Venerabili in Christo Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Expeditionem celerem & felicem Petitionis nostræ, quam, super usu Jurisdictionis Ecclesiasticæ, in Capella nostra de Boseham, sub certitudinis limite reponendo, Sanctissimo in Christo Patri Summo Pontifici nuper præsentari fecimus; &, pro quâ, tàm per Litteras, quàm vivæ vocis oraculo, pluries vos rogâsse meminimus, totis desideriis affectantes vestram Paternitatem reverendam (de quâ, eò confidimus specialiùs, quò nos attinentia parentelæ conjungit) adhuc, ut pluries, ex cordis intimis imploramus, quatinus apud memoratum Summum Pontificem intercedere, si libeat, sic velitis, ut quod, in hac parte votis gerimus, efficaciter consequamur. A. D. 1320.

Dat. ut supra.

Pro Subditis Ducis Britaniæ, de Treuga proclamanda.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 19. d. Rex, dilecto & fideli suo, Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovorriæ, & Custodi Quinque Portuum suorum, salutem.

Cùm super Dissentionibus & Discordiis (nuper inter Mercatores, Marinarios, & alios de Regno nostro, & Mercatores, Marinarios, & alios de Dominio & Potestate, Nobilis Viri, Ducis Britanniæ, subortis) de nostrâ & ipsius Ducis voluntate, Treuga inita sit usque ad Festum Omnium Sanctorum proximò futurum, & ab eodem Festo proximò sequenti completum duratura;

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quod in singulis locis Portuum prædictorum, ubi expedire videritis, Treugam illam publicè proclamari, & firmiter teneri faciatis: A. D. 1320.

Inhibentes omnibus & singulis Mercatoribus, Marinariis, & aliis de Regno nostro, nè Mercatoribus, Marinariis, seu aliis de Potestate dicti Ducis (durante dictâ Treugâ) dampnum aliquod, seu gravamen, occasione Dissensionum prædictarum, inferant quoquo modo.

Teste Rege apud Westmonasterium octavo die Octobris.

Eodem modo mandatum est Vicecomitibus subscriptis, &c.

Ad

A. D. 1320. Edw. 2. A. D. 1320. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ, de Antonio Pessaigne, & Totto Guidi.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedul.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Super facto, nos, & Antonium de Janua, ac Tottum Guidi tangente (super quo nos pluries rogavistis) scire vos volumus quòd placet nobis,

Quòd præfatus Antonius (qui nuper Senescallus noster Vasconiæ extitit, & alia Officia sub nostro Dominio diversis temporibus gerebat) diversas pecuniarum Summas ad opus nostrum recipiendo, de quibus Compotum nondum reddidit, ut deceret, infra Regnum nostrum securè accedat ad Compotum illum finaliter reddendum.

Et, si, per exitum Compoti illius, inveniri contigerit præfato Antonio pecuniam aliquam per nos deberi, tunc præfato Totto, ipsius Antonii nomine, juxta vestros rogatus, inde satisfieri faciemus: A. D. 1320.

Decet etiam quòd præfatus Antonius, si per Compotum illum nobis in aliquo teneatur, inde nobis satisfaciat, ut debebit.

Ut autem prædictus Antonius infra dictum Regnum nostrum securiùs accedere valeat pro præmissis, sibi mittimus, per latorem præsentium, nostras Litteras de conductu.

Dat. apud Westmonasterium undecimo die Octobris.

Ad præfatum Regem, super dicto Negotio.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Ibid.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & ad vota successus prosperos ac felices.

Intelleximus quòd Antonius Pessaigne de Janua, super solutione cujusdam debiti (in quo Totto Guidi tenetur) faciendâ, se excusat; asserens nos in diversis pecuniarum summis sibi teneri; quæ in nostri scandalum cedere dinoscuntur.

Et licet, ut creditur, quòd dictus Antonius in non modicâ pecuniâ nobis teneatur, de tempore quo fuit Senescallus noster Vasconiæ, & alia Officia sub nostro Dominio diversis temporibus gerebat, diversas pecuniarum summas ad opus nostrum recipiendo, de quibus Compotum nondum reddidit ut deceret; A. D. 1320.

Placet tamen nobis quòd in Regnum nostrum securè accedat, ad Compotum, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Præmissa verò vestræ Magnificentiæ duximus intimanda, ut hujusmodi suggestionibus suis non credatur, nec per fictas excusationes contra prædictum Tottum valeat excusari.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Octobris.

De Conductu pro Johanna, Uxore Alexandri de Comyn.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 13.

REX Omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, dilecta nobis Johanna, quæ fuit Uxor Alexandri Comyn, sit ad partes Scotiæ, de licentiâ nostrâ, cum uno Milite, sex Armigeris, sex Hominibus de Officio, & decem Garcionibus, profectura, ad tractandum cum Scotis super restitutione Terræ ipsius Johannæ in Scotia sibi faciendâ:

Ipsaque Johanna, de sex Armigeris prædictis, præmittat ad dictos Scotos Gilbertum de Ros, Thomam Anaunt, & Robertum de Mountros, tractaturos super hoc cum eisdem Scotis, & ad ipsam in Angliam reversuros; A. D. 1320.

Suscepimus in salvum & securum conductum nostrum præfatam Johannam, & Familiam suam prædictam.

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Johannæ, vel Familiæ suæ prædictæ, aut præfatis, Gilberto, Thomæ, & Roberto, in eundo ad partes prædictas, vel exinde redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum impedimentum aliquod seu gravamen;

A. D. 1320. Edw. 2. vameu; set potius eis salvum & securum conductum, suis sumptibus, habere faciatis, quotiens ex parte præfatæ Johannæ, aut prædictorum, Gilberti, Thomæ, & Roberti, fueritis requisiti.

In cujus &c. usque ad Festum Sancti Petri ad vincula proximò futurum duraturas. A. D. 1320.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo quarto die Octobris.

Per ipsum Regem.

De Villa de Rypon, ne Scoti concremarent, per Finem mille Marcarum, redempta.

A. D. 1320. An. 13. E. 2. Claus. 14 E. 2. m. 16. REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cùm nuper, ex gravi querela Ricardi Aldrede de Rypon, Ricardi Barry, & Nicholai Byndelowys, acceperimus quòd, cùm Scoti, Inimici & Rebelles nostri, jam duobus annis elapsis, usque Villam de Rypun hostiliter accessissent, & Villam illam combussisse voluissent, Homines ejusdem Villæ, pro salvatione eorum, & Villæ prædictæ, & Bonorum & Catallorum suorum, ibidem existentium, Finem & Redemptionem cum prædictis Inimicis, per mille Marcas, fecerunt:

De quibus mille Marcis, prædicti Homines ducentas & quadraginta Marcas tunc solverunt:

Et pro residuo prædictos, Ricardum, Ricardum, & Nicholaum, & alios tres Homines ejusdem Villæ, qui a manibus dictorum Inimicorum postmodùm evaserunt, in obsidium, posuerunt sub tali Provisione; quòd residuum dictarum mille Marcarum inter se colligerent & levarent, & ipsos Obsides a prisonâ, ante Festum Sancti Petri ad vincula, tunc proximò sequens, modis omnibus facerent deliberari:

Quodque prædicti Homines, de Villâ prædictâ, residuum dictarum mille Marcarum inter se colligere & levare, juxta promissionem suam prædictam, quamquam pluries super hoc fuerant requisiti, hactenus recusârunt &, prædictos Obsides in prisonâ morari, non absque gravi oppressione & dampno maximo, permiserunt:

Per quod dicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus (qui jam a prisonâ de licentiâ venerunt, &, loco eorum, Uxores & Pueros suos, usque ad certum tempus, dimiserunt) nobis supplicârunt ut eis, super præmissis, de remedio congruo vellemus providere:

Considerantes igitur non esse consonum rationi, quod prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, qui per Homines Villæ prædictæ, pro communi utilitate & salvatione, taliter in Obsidium A. D. 1320. positi fuerunt, ibidem, absque deliberatione & communi auxilio omnium illorum, qui per illorum Obsidium salvationem habuerunt, morarentur:

Ac volentes, eâ de causâ, super toto facto prædicto pleniùs informari, & ulteriùs inde fieri quod de Concilio nostro fore viderimus faciendum;

Assignaverimus, dilectos & fideles nostros, Ricardum de Bernyngham, Galfredum le Scrop, & Ricardum de Aldeburgh, & duos eorum, ad inquirendum, per Sacramentum proborum & legalium Hominum, de Comitatu tuo, per quos rei veritas meliùs sciri posset, de veritate totius facti supradicti, & de dampnis quæ prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, incurrerunt de eorum detentione in Obsidio prædicto, contra promissionem supradictam:

Et qui & quot salvationem per eorum obsidium habuerint, & ad eorum deliberationem contribuere deberent, & auxiliari:

Ac jam, per inquisitionem illam, sic captam, & in Cancellariâ nostrâ retornatam, *patet* quòd prædicti, Ricardus, Aldered, Ricardus, & Nicholaus, simul cum aliis tribus qui evaserunt, positi fuerunt in Obsidium per Homines Villæ de Rypon, pro salvatione ejusdem Villæ, pro septingentis & sexagintis Marcis de mille Marcis prædictis:

Et quod prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, morabantur ibidem Obsides pro defectu dictæ pecuniæ non solutæ, juxta promissionem factam per Homines Villæ prædictæ;

Per quod prædicti, Ricardus, Ricardus, & Nicholaus, finem fecerunt pro se cum Scotis prædictis pro deliberatione suâ habendâ:

Tibi præcipimus quòd de omnibus Hominibus, prædictam Villam de Rypon inhabitantibus, & Domos in eadem Villa habentibus, prædictas septingentas & sexaginta Marcas, residuas de mille Marcis prædictis, sine dilatione levari;

A. D. 1320. Edw. 2. levari; & præfatis, Ricardo, Ricardo, & Nicholao, pro deliberatione dictorum Obsidum, ut præmittitur, habendâ facias liberari.

Teste Rege apud Westmonasterium primo die Novembris. A. D. 1320. Edw. 2.

Super Dispensatione, Matrimonii cum Filia Comitis Holandiæ, expedienda.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Intuentibus nobis nuper nota Dispendia, Homicidia, Deprædationes, & Incendia, in partibus Holandiæ, Selandiæ, & Frisiæ, Regni nostri indigenis, illuc pro communione necessariâ venientibus, per Incolas partium illarum, & sæpius hinc indè contingentia;

Quantaque commoda, subditis nostris & ipsius Comitis, ex pacificâ eorum mutuâ communione, provenire possent, mente folicitâ cogitantibus;

Pro Pacis stabilimento futuris temporibus providendo Contractui matrimoniali,

Inter Edwardum Filium nostrum Primogenitum, & Margaretam Filiam, Viri Magnifici. Domini W. Hanoniæ, Holandiæ, & Selandiæ Comitis, ac Domini Frisiæ, sæpius nobis oblato, tanquam amoris vinculo præcipuo, ad exclusionem prædictorum Malorum,

Nostrum præbuimus assensum.

Beatitudini vestræ devotiùs supplicantes, quatinus, cùm iidem, Filius & Filia, in gradu Consanguinitatis prohibito, videlicet, hinc indè tertio, se adinvicem attinentes, absque Dispensationis vestræ gratiâ, conjungi matrimonialiter non valebant, hujusmodi gratiam impendere in hac parte dignaremini intuitu præmissorum.

Verùm, quia dictus Contractus tamdiu mansit sub vestræ gratiæ expectatione suspensus, Clementiam vestram frequentatis precibus & votivis duximus requirendam, quatinus, inspectâ utilitate multimodâ, quæ per Contractum memoratum, variis modis, contingere poterit, & speratur, votis nostris in hac parte (quibus constanter innitimur, nec ab ipsis recessimus post primum consensum, nec quantum in nobis est avelli proponimus in futuro) si placet, condescendere dignemini cum favore, & exhibitores præsentium, cum desideratâ & festinâ dicti Negotii expeditione, gratiosiùs exaudire.

Inter cætera enim, quæ a vestrâ mirificâ Sanctitate magnifica suscepimus, & indies suscipimus, quasi indesinenter, hoc nobis est desiderabile, Regnoque nostro credimus non modicum profuturum, quòd, vestrâ favente Gratiâ (quæ infirma roborat, & fortia conservat) dictum Matrimonium, aptis ad hoc temporibus, maturius compleatur.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium nono die Novembris.

Super Facto Cardinalium, in Marchia Scotiæ, Spoliatorum, de Restitutione facienda.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3. d.

VEnerabilibus in Christo Patribus, Dei gratiâ, Dominis, G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero, & L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, Diacono, Cardinalibus, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis augmentum.

Litteras vestras nobis, ac Prælatis, & Baronibus Regni nostri, in præsenti Parliamento nostro apud Westmonasterium congregatis, directas, nos recepisse noveritis: & cum eisdem, super hiis, quæ continebantur in eisdem, deliberationem, prout decuit, habuisse;

Sinceritati vestræ intimantes, quòd, de nefandis excessibus, in vobis & vestris, per quosdam Iniquitatis Filios, dùm nuper eratis in partibus Marchiæ Angliæ pro reformandâ pace inter Nos & Illos de Scotiâ, inhumaniter perpetratis, acriter condolentes, sicut vestra novit prudentia, ad ipsos Malefactores capiendos, & debite puniendos, & ut vobis & vestris plena facta fuisset restitutio de ablatis, laboravimus quantum nobis erat possibile; ita quòd plures ex ipsis Malefactoribus dignam pro demeritis, secundum Legem Regni nostri, perpessi sunt ultionem: Et hoc idem A. D. 1320.

de

A. D. 1320. Edw. 2. de cæteris hominibus libenti animo fieri fecissemus, & adhuc faceremus, si eorum nomina nobis fuissent cognita, aut potuissent infra nostrum Dominium comprehendi.

Verùm quia, ut asseritis, bona, a vobis & vestris tunc ablata, adhuc pro Majori parte in Regno nostro remanere dicuntur; & nulla, vel modica dictorum bonorum restitutio vobis hucusque facta fuerit, quamvis diversæ Sententiæ contra Raptores, Fautores, & Adjutores eorumdem, fuerint promulgatæ, sicuti in dictis Litteris vestris pleniùs expressistis: super quo postulastis ut vestræ indempnitati providere taliter curaremus, quod rehabere possitis celeriter deperdita memorata;

Vestræ significamus dilectioni, quòd illud ardenti desiderio fieri faceremus, si nobis constaret qui bona detineant supradicta, vel qui ea rapuerunt; de quibus, sine prosecutione, nobis fieri non potest plena fides: A. D. 1320. Edw. 2.

Si aliquos de vestris mittere volueritis ad partes istas, qui uos de nominibus illorum, ad quos dicta bona vestra pervenisse dicuntur, scirent informare; nos ipsos, quos inde culpabiles contigerit inveniri, prompto juris Remedio compelli faciemus ad restitutionem debitam faciendam; & ulterius etiam contra illos tales processus fieri faciemus, quod illorum punitio a cæteris auferret audaciam consimilia perpetrandi.

Dat. apud Westmonasterium, 10. die Novembris.

Ad Papam, super Tractatu Pacis, cum Roberto de Brus.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanta fuerit, & quàm sollicita de salute Filiorum procurandâ pii Patris intentio, dùm pacem (quam pacis Auctor & Amator, velut Summum Bonum & Ultimum, suis reliquit Fidelibus) ipsius in Terris vicem Gerens Nobis suadet, & prædicat, &, ut eam consequamur, exquisitè laborat, manifestis docemur judiciis & evidentissimis probatur Argumentis.

Audito namque quòd certus Terminus præfixus erat ad habendum inter nos & Robertum de Brus, & Complices suos, de pace Tractatum, placuit vestræ Clementiæ nos vestris gratiosis Litteris Movere, & rogare ut ad pacem nostrum animum inclinemus.

Et, ut ex relatione, Venerabilis Patris, Rigandi, Electi Wyntoniensis, Confirmati, didicimus, affectatis scire si Nobis gratum foret quòd, ad dictam pacem efficaciùs procurandam, vestros Nuncios mitteretis, & de Conditione mittendorum: ex quo nobis resultat immensa Consolationis materia, quòd, in Opportunitatibus nostris, adesse prospicimus Consilium & Auxilium tàm salubriter dirigentis; vestræ Beatitudini, ex innumeris Gratiis & Honoribus, in personis Nunciorum nostrorum, ad vestræ benignitatis præsentiam missorum, & aliàs multipliciter impensis, vobis grates & gratias exsolvimus quas valemus: A. D. 1320.

Humiliter Supplicantes, quatinus tàm gratam Benivolentiam erga Nos, Regnum nostrum, ac Terras nostræ ditioni Subjectas, sic gratiose conceptam (de quâ, post Deum, supprernum subsidium in futurum speramus) dignemini continuare.

Placeret etiam Nobis quòd præfatum Electum (de cujus maturitate Consilii confidimus) associato sibi aliquo, quem ad hoc vestra Benignitas oportunum decreverit (qui etiam in Festo Purificationis beatæ Mariæ Virginis proximò futuro, pro dicto Tractatu, in Marchia Scotiæ tenendo, concordando, eidem interesse possit) vestra Sanctitas destinaret; qui videre, audire, & scire possint quæ ibidem tunc fient, & vestræ Clementiæ nunciare.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 15. die Novembris.

Pro Fratre Papæ, & Nepotibus.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Vasc. 14. E. 2. m. 3.

REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, aut eorum Loca Tenentibus, salutem.

Cùm, undecimo die Novembris, anno Regni nostri undecimo, pro bono & laudabili servitio, quod, Nobilis Vir, & Fidelis noster, Petrus Doze, Frater Domini Summi Pontificis, Miles, Nobis A. D. 1320.

A.D. 1320. Nobis impendit, & impendet in futurum,
Edw. 2.

Concesserimus eidem Petro Sexcentas Libras Turonenses parvorum, percipiendas singulis Annis, in Festo Paschæ, per manus Constabularii nostri Burdegalæ, qui pro tempore fuerit, quousque præfato Petro, de Sexcentis Libratis Terræ Turonensibus per Annum, HABENDIS sibi & Hæredibus suis IMPERPETUUM, duxerimus providendum; prout in Literis nostris Patentibus, præfato Petro indè confectis, pleniùs continetur:

Vobis Mandamus, sicut aliàs Mandavimus, quod eidem Petro id, quod ei à retro est de prædictis sexcentis Libratis, a prædicto undecimo die; & etiam easdem sexcentas Libratas Turonenses Annuas, ex nunc de exitibus Ducatûs prædicti, solvi & habere faciatis, juxta tenorem Literarum nostrarum prædictarum, & Mandatorum nostrorum A.D. 1320. aliàs vobis indè directorum: *Edw. 2.*

Taliter vos habentes in hac parte, quòd, pro defectu solutionis pecuniæ prædictæ, querela ad nos non perveniat ullo modo; & nos vobis indè, præfato Constabulario, in Compoto vestro, debitam Allocationem habere faciemus.

Dat. apud Westmonasterium, 16. die Novembris.

Consimiles Literas habent subscripti de summis subscriptis; videlicet,

Arnaldus de Trian, Nepos Summi Pontificis, de Trescentis Libris Turonensibus;

Petrus de Vià, Nepos ejusdem, de Trescentis Libris Turonensibus.

De Assensu Parliamenti non obtento, ad Perpetuitates, pro Annuitatibus, Concedendas.

A.D. 1320. *An. 14. E. 2.* *Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3. dors.*

REX, Nobilibus Viris, Dominis, Petro de Osa, Domini Summi Pontificis Fratri, Petro de Vià, & Arnaldo de Tiran, ejusdem Nepotibus, amicis suis carissimis, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Petitionem, ex parte vestrâ nobis exhibitam, grataniter recepimus, sequentia continentem; videlicet, cùm dudùm concessissemus vobis, Petro de Osa, sexcentas Libras: & vobis, Petro de Vià, & Arnaldo, utrique vestrûm, trescentas Libras Turonenses annuæ Pensionis, per manus Constabularii Burdegalæ percipiendas, donec vobis, in certis Terris, eas assideri faceremus,

Vellemus prædictas Summas in perpetuis redditibus, juxta situm Patriæ, cum omnimodâ Jurisdictione, Altâ & Bassâ, mero & mixto Imperio, in locis, vobis acomodis & vicinis, assignare: A.D. 1320.

Nos, super Præmissis, in pleno Parliamento nostro, in Octabis Sancti Michaelis proximò præteritis Convocato, cum Proceribus & Magnatibus Regni nostri, prout decuit & oportuit, habitâ deliberatione diligenti, assensum ipsorum super hujusmodi Assignationibus perpetuis nondum ad præsens optinere poteramus:

De eo autem, quod vobis debetur de Pensionibus memoratis, de tempore jam transacto, Senescallo nostro Vasconiæ, & Constabulario Burdegalæ, Dedimus in Mandatis, quòd vobis plenariè satisfiat.

Dat. apud Westmonasterium, 16. die Novembris.

De Conductu, pro Scotis in Angliam venturis.

A.D. 1320. *An. 14. E. 2.* *Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 5.*

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd,

Cùm inter, dilectos & fideles nostros, Venerabilem Patrem, Johannem Episcopum Karliolensem, Rogerum de Northburgh Archidiaconum Richemundiæ, & Galfredum le Scrop, pro A.D. 1320. nobis ex parte unâ,

Et quosdam Homines de Scotiâ, pro Roberto de Brus ex alterâ,

Nuper, in partibus Marchiæ Karlioli, cum potestate ad Tractandum de finali pace & Concordia, inter nos, & prædictum Robertum, & suos Complices, super Guerris, quas contra nos

A.D. 1320. Edw. 2.

moverunt, Reformandis existentes, Concordatum fuisset,

Quòd nos Nuncios nostros mittemus usque ad Novum Castrum super Tynam, cum plenâ potestate Tractandi, & firmandi finalem pacem super Guerris prædictis; ita quod dicti Nuncii nostri sint ibidem in Festo Purificationis beatæ Mariæ Virginis proximò futuro:

Et quòd similiter mittemus usque Twedmuuth Literas nostras de Conductu, & Conductores sufficientes; ita quod sint ibidem die Jovis proximò ante dictum Festum Orâ primâ, ad Cunducendum, usque ad dictam Villam de Novo Castro, certas personas, quæ ibidem venient ex parte dicti Roberti, ad Tractandum & Concordandum, unà cum dictis Nunciis nostris, de certis Securitatibus, & Loco Competenti, ubi Tractatus haberi poterit, de pace finali, infra Comitatum Northumbriæ, vel Berewyci; prout dicti Nuncii, ex utraque parte, bono modo poterunt concordare:

Nos, volentes ea, quæ sic tractata sunt, quatenus ad nos pertinent, adimplere, suscepimus in salvum & securum Conductum nostrum illas personas de Scotiâ, quæ usque ad dictam Villam de Novo Castro, pro Tractatu prædicto, venturæ sunt, ibidem morando, ac exinde in Scotiam redeundo; & earumdem personarum Conductores. dilectos & fideles nostros, Johannem de Penreth, Gilbertum de Burghdon, & Rogerum de Horsle, ac eorum quemlibet, tenore præsentium, deputamus:

Et ideò vobis, & cuilibet vestrûm, mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatis personis de Scotiâ, aut Hominibus de Familiâ suâ, in veniendo usque ad dictam Villam de Novo Castro, ibidem morando, ac exindè in Scotiam redeundo, in Personis, Equis, Hernesiis, aut aliis Rebus, vel Bonis suis, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen.

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione aliquâ, faciatis emendari: ac eis salvum & securum Conductum habere faciatis, cùm per præfatos, Johannem, Gilbertum, & Rogerum, vel eorum aliquem, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.

In cujus, &c. per unum mensem post dictum Festum Purificationis duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 17. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Hominibus de Scotia, ad Pacem recipiendis.

A.D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 1. m. 5.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, ut intelleximus, aliqui de Scotiâ, qui contra nos de Guerrâ extiterunt, tàm occasione Sententiæ Excommunicationis, quâ, Auctoritate Apostolicâ, involvuntur, quàm aliis causis multiplicibus, Conscientias suas læsas habentes, ad voluntatem nostram venire desiderant & pacem:

Nos, de Fidelitate probatâ, & Circumspectione providâ, Dilectorum & Fidelium nostrorum, Johannis de Penreth, & Rogeri de Horsle, plenariè confidentes, recipiendi ad pacem & voluntatem nostram illos de Scotiâ, qui sic venire voluerint, præfatis, Johanni, & Rogero, & eorum alteri, plenam, tenore præsentium, concedimus potestatem;

Ita tamen quod illi, qui sic ad pacem & voluntatem nostram venerint, per Obsides, vel alio modo sufficienti, Securitatem facient, quòd contra Treugas, inter nos, & Robertum de Brus, suósque Complices & Fautores, initas, quicquam nullatenus attemptabunt.

In cujus &c. ad voluntatem nostram duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 17. die Novembris.

Per ipsum Regem & Concilium.

Consimiles Literas habent subscripti; videlicet,

Andreas de Hartcla,
David Comes Athol,
Willielmus Rydell, } Quilibet pro se.

Ad

A. D. 1320. Edw. 2.

Ad L. de Flisco Cardinalem, super negotio Præbendæ.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 3. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quasdam Litteras, nobis ac Proceribus, & Magnatibus Regni nostri, Parliamentum nostrum tenentibus, directas, non facientes de mittentis nomine aliquam mentionem, nos recepisse noveritis; inter alia continentes,

Quamplures mirari & obloqui quòd Prebendam Saresburiensem, Innocentii Nepotis vestri, taliter, contra Deum & Justitiam permittimus occupari: videntes præterea quòd preces vestræ, nobis super hoc porrectæ singulariter, minime profecerunt: æstimantes eas, plurium in conspectu receptas, obtentu justitiæ liberaliter exaudiri; eos nobis & Magnatibus prædictis duxistis iterandas; ut iidem Magnates viderent, & manifeste cognoscerent si vobis, pro amore intrinseco & fideli, quo nos, & Regnum, ac Regnicolas, in visceribus amplectimini, congrue respondetur; qui, in tàm injustâ, tamque violentâ subtractione Præbendæ Nepotis vestri tàm nequiter, prægravamini, promulgatis jam Sententiis vilipensis:

Rogantes insuper quatinus, pro justitiæ & honoris nostri zelo, Præbendam ipsam non permitteremus tàm celeriter per Potentum violentiam occupari; quinimmo Occupatoribus silentium imponere dignaremur imperpetuum.

Super quibus cum dictis Proceribus & Magnatibus deliberationem habuimus pleniorem; &, licet, ex litterarum ipsarum tenore, informatio fieri non potuit de quâ Præbendâ sensistis, cum tantum de Salesburiensi Præbendâ Nepotis vestri mentionem faceretis; desiderantes tamen in quantum, sine juris Coronæ nostræ Offensâ, poterimus vestri Desideriis complacere, A. D. 1320.

Dilectioni vestræ duximus intimandum, & quòd nos, elapsis pluribus Annis, quandam Præbendam, tunc vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, contulimus cuidam Clerico nostro in Ecclesiâ supradictâ, qui ad eam Canonicè admissus fuit, & jam per plures Annos tenuit pacificè & quietè; non credentes in hoc cuiquam Injuriam irrogâsse.

Set, utrum vos illam eandem Præbendam prætendatis ad dictum Nepotem vestrum pertinere, nobis incertum est, nec constare potuit per Litteras supradictas; de quo etiam, si constaret, non possemus, sine nostri & ipsius Ecclesiæ nostri præjudicio, ipsum a possessione ejusdem amovere, vel ei super hoc imponere silentium, ut petistis.

Placeat igitur vestræ Sinceritati nos super hoc habere propensius excusatos; quoniam, sicut vestra benè novit Prudentia, libenti animo exequeremur quæ vestri & vestrorum Commoda cernunt & Honores.

Dat. apud Westmonasterium, 18. die Novembris.

De Subsidio procurando, ad Feretrum Sancti Thomæ Herefordensis.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Pa. 14. E. 2. p. 1. m. 7.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Cùm, Venerabilis Pater, A. Herefordensis Episcopus, &, Dilecti nobis in Christo, Decanus & Capitulum Ecclesiæ suæ Herefordensis, discretum virum, Magistrum Jacobum de Berkele, ejusdem Ecclesiæ Canonicum, Procuratorem & Nuncium specialem deputaverint super negotio Subsidii, procurandi in Angliâ & Walliâ, ad Feretrum & Ecclesiam Sancti Thomæ Herefordensis: A. D. 1320.

Nos, ob Devotionem, quem ad præfatum Sanctum Thomam, Gloriosum Christi Confessorem, & ob Affectionem, quam ad præfatum Episcopum & Ecclesiam suam prædictam gerimus & habemus, præfatum Magistrum Jacobum, & substitutos, & substituendos ab eo, in Negotio prædicto, habentes specialiter Commendatos;

Vobis Mandamus, firmiter Injungentes, quòd ipsos, substitutos & substituendos, cum ad partes vestras declinaverint,

A. D. 1320. Edw. 2. naverint, habentes similiter commendatos, ipsos favorabiliter pertractetis, & ab aliis, quantum in vobis est, procuretis pertractari.

Et quia forsitan aliqui, propriæ honestatis immemores, tanquam substituti a præfato Magistro Jacobo, per partes prædictas discurrant, pecuniam, animalia, & alia bona, ex causis prædictis, petant, & recipiant, & ea in alios usus convertant illicitè & inhonestè,

Volentes hujusmodi Malitiis, modis, quibus convenit, obviare, vobis Mandamus, firmiter Injungentes, quòd, ubicumque Tales in Balliviis vestris, Literas Testimoniales dicti Magistri Jacobi non habentes, inveneritis, ipsos arestari, & detineri faciatis, donec de statu & conversatione ipsorum vobis, per præfatum Magistrum Jacobum, constiterit:

Proviso quòd hujusmodi pecunia, animalia, & alia bona, apud eos inventa, vel penes alios nomine suo deposita, prædicto Magistro Jacobo, vel ejus certo Nuncio, Literas suas super hoc exhibenti, totaliter assignentur. A. D. 1320. Edw. 2.

In cujus &c. per Quadriennium duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Consimiles Literas habent singuli subscripti per se, Procuratores & Nuncii speciales, per præfatum Episcopum deputati, super Negotio subsidii prædicti, &c. videlicet,

Magister Johannes de la Felde, Canonicus Ecclesiæ Herefordensis,
Magister Robertus de Skelesham, Canonicus Ecclesiæ prædictæ,
Magister Ricardus de Dunre, Canonicus Ecclesiæ prædictæ,
Magister Thomas de Boulee,
Magister Walterus de Birmyngeham,
Magister Thomas de Gynes.

Ad Ducem Britaniæ, super Concordia Reformata.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 13. d.

REX, Nobili Viro, Domino J. Duci Britanniæ, Consanguineo suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Vestra bene novit Circumspectio qualiter,

Interventu Nunciorum vestrorum, super Reformatione Concordiæ, inter Mercatores, Marinarios, & Subditos nostros, ac Mercatores, Marinarios, & Subditos vestros, super diversis Dampnis & Transgressionibus, hinc inde illatis, faciendæ, aliàs Tractatum extitit & Concessum.

Et, quia quæ per nos taliter concessa fuerant, quantum ad nos attinet, volumus effectui mancipari, partem cujusdam Indenturæ, de avisamento Concilii nostri concordatæ, sub formâ dictæ Concordiæ reformandæ, Sigillo nostro Signatam: & aliam partem ejusdem Indenturæ, Sigillo vestro Consignandam, vobis mittimus per, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Johannem de Hildesle, præsentium Exhibitorem, quam, si placet, Sigillo vestro Consignatam Nobis remittere velitis per eundem. A. D. 1320.

Cui etiam, per nostras Patentes Litteras, potestatem dedimus eligendi, pro Nobis, & Mercatoribus, Marinariis, & Subditis nostris prædictis, Duos probos Homines; & Nominandi aliorum Duorum Hominum, pro vobis, & Mercatoribus, Marinariis, & Subditis vestris, per vos faciendæ, Consentiendi, pro dicto Negotio in partibus Britanniæ inchoando, & justitiâ dictis partibus, certis Diebus & Locis, super præmissis, similiter Concordandâ, exhibendâ, secundum formam & effectum Indenturæ prædictæ.

Dat. apud Westmonasterium, 24. die Novembris.

De Forisfacturis Scotis Pardonandis.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 26.

REX omnibus, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm, ut intelleximus, aliqui de Scotis, qui contra Nos de Guerrâ extiterunt, ex causis multiplicibus Conscientias suas læsas habentes, ad voluntatem nostram venire desiderent, & pacem: A. D. 1320.

Per quod de Fidelitate probatâ, & Circumspectione providâ, Dilectorum & Fidelium nostrorum, David Comitis Atholiæ, Roberti de Umframvill Comitis

A. D. 1320. Edw. 2. Comitis d'Anegos, Willielmi Rydel, Johannis de Penreth, & Rogeri de Horlle, plenarie Confidentes,

Recipiendi ad pacem & voluntatem nostram omnes illos de Scotia, qui sic venire voluerint, præfatis, David, Roberto, Willielmo, Johanni, & Rogero, quatuor, & tribus eorum, plenam dedimus potestatem; prout in Literis nostris Patentibus, indè confectis, pleniùs continetur:

Nos, volentes illis, qui se sic reddiderint ad pacem & voluntatem nostram, uberiorem gratiam facere in hac parte, dedimus, per præsentes, plenam potestatem & speciale Mandatum præfatis, Comitibus, Willielmo, Johanni, & Rogero, quatuor, & tribus eorum, pardonandi, vice & nomine nostro, illis de Scotia, qui ad pacem & voluntatem nostram venerint, sicut prædictum est, Forisfacturam vitæ, & Membrorum, ac Terrarum, & Catallorum; necnon omnimodas Felonias & transgressiones, per ipsos factas contra pacem nostram, usque ad diem quo se reddiderint ad pacem & voluntatem nostram, sicut prædictum est; A. D. 1320. Edw. 2.

Illis de Regno nostro Angliæ, qui contra nos hostiliter extiterunt, & aliis, qui Terras infra dictum Regnum nostrum clamant habere, omnino exceptis; quibus, sine alio speciali Mandato nostro, gratiam prædictam extendi nolimus ullo modo.

In cujus, &c. quamdiu Nobis placuerit duraturarum.

Teste Rege apud Wyndesoram, 11. die Decembris.

Per Breve de privato Sigillo.

Dupplicat.

Pro Societate Bardorum, contra Hospitalarios.

A. D. 1320. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14 E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex, &c.

Efficit dilectio specialis, quam ad dilectos Mercatores nostros, de Societate Bardorum, de Florencia, gerimus, & gessimus à jam diu, ut ipsis, in eorum Necessitatibus, congruis favoribus assistamus, vestræque Clementiæ, singulorum Necessitatibus semper intentæ, preces nostras pro eisdem specialiter dirigamus.

Cùm itaque Magister Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem, ac quidam alii Confratres sui, dictis Mercatoribus, in quibusdam magnis pecuniæ summis (ab eisdem, pro magnis & arduis Ordinis eorum Negotiis mutuatis) Teneantur; prout per quædam Instrumenta publica, indè confecta, & proprio Juramento ipsorum Fratrum Vallata, ut asserunt iidem Mercatores, liquet manifestè; &, terminis Solutionis Summarum prædictarum jam transactis, dictis Mercatoribus in nullo sit satisfactum: A. D. 1320.

Sanctitati vestræ duximus Supplicandum, quatinus, dictis Mercatoribus piè Compatientes, præfatos, Magistrum & Fratres, ad observationem promissi, debitique solutionem, Paternis Monitionibus, justisque Increpationibus meritò præcedentibus, compellere dignemini, si placet, Justitiæ intuitu, nostrique rogaminis interventu.

Conservet, &c.

Dat. apud Wyndesoram, 12. die Decembris.

Pro Monacho de Cupre, ex parte Roberti de Brus, in Angliam, misso.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Pa. 14. E. 2. p. 2. m. 26.

LE Roi a, ses Feals & Leals, William Rydell, Gilbert de Bourgbdon, Johan de Penreth, & Rogier de Horlle, salutz.

Sachez qui, Come n'adgers, sur les guerres, mues entre nous d'une part, & Sire Robert de Bruys, & ses aerdaunz, d'autre part, Sufferaunce de Guerre & Triwe fuissent acordez, a durir tanque Noil a ore procheiu avenir:

Et le dit Sire Robert suire, & sur ceo eusoms adonq faites noz Lettres overtes, a durer durant les dites triwes, pur dozze parsones, adonq nomez, & es noz dites Lettres contenuz: A. D. 1321.

Et ea eoms entendu, qui le dit Sire Robert desire de envoir a nous, en Engleterre, Dan Johan de Pilmor, Moigne de Coupre (le quel fust nul de ditz doze) pur parler as, noz fealx & lealx, Monsieur Hugh le Despenser le fiuz, & Monsieur Bartholomeu de Badelesmete, pur bosoignes tochantes le dit Sire Robert:

A.D. 1321. Edw. 2. Nous, fiantz del avisement de vous, donoms a vous touz, trois, & deux de vous, plenier poer, per cestes noz presentes Lettres, de granter & doner, en noun de nous, par voz Lettres Patentes, a durer tanque a Quaresme parvant prochein avenir, au dit Dan Johan, pur Lui, & pur un homme a chival, & quatre Garcons, de venir a nous, queu part qui nous seoms en Engleterre, de parler, oue les ditz Monsieur Hugh, & Monsieur Bartholmeu, sur les bosoignes tochantes le dit Sire Robert, en venant, demurant, A.D. 1321. Edw. 2. & retornant;

Issint qui vous assignez ascuns un, ou deux de vous, des queux vous fiez, pur eux conduir sauement & surement a nous, & reconduir en manere qui vous semblera seur e covenable.

En tesmoignance, &c. a durer tanq a Quaresme parvant prochein avenir.

Don. a Yeshampsted le 12. jour de Jan.

Per bref de Prive Seal.

Super Negotiis Comitissæ de Fyfe.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 20. REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Cùm Robertus de Compton, pro quibusdam Negotiis, Comitissam de Fyfe tangentibus, ad partes Berewyci super Twedam, de nostrâ Licentiâ, se divertat:

Vobis Mandamus quod eidem Roberto, in eundo versus partes prædictas, ibidem morando, seu exindè redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permit- A.D. 1321. mitatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum, aliquod seu gravamen, set ei potius, &c.

In cujus, &c. usque ad Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum duraturum.

Teste Rege apud Yeshampstede, 13. die Januarii.

Per breve de privato sigillo.

Super Confœderationibus, in Civitate Londoniæ.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 12. REX Justitiariis suis Itinerantibus apud Turrim Londoniæ, salutem.

Quia, intellexerimus, plures, de Civitate nostrâ Londoniæ, Colligationes & Confœderationes, per Conventiones, Juramenta, ac alios modos illicitos, inter se inierunt & Firmârunt, contra iter prædictum:

Ad hoc, videlicet, quòd quilibet eorum alium, in suis querelis, & Negotiis, Injustis & Justis, ac etiam in aliis Negotiis, per aliquem eorum assumptis, juvabit, manutenebit, & sustentabit;

Quæ, si Tolerarentur, in Retardationem & Impedimentum Exhibitionis Justitiæ, & Occultationem veritatis inquirendæ, manifestiùs redundarent:

Nos, volentes hujusmodi malis obviare, & ea, quæ in retardationem exhibitionis Justitiæ, subditis nostris faciendæ (ad quam astricti sumus vinculo Juramenti) redundare poterunt, A.D. 1321. punire prout decet;

Vobis Mandamus, firmiter Injungentes, quòd de hujusmodi Colligationibus & Confœderationibus, ante omnia, per Sacramentum proborum & legalium Hominum, non suspectorum, inquiratis plenius veritatem:

Et omnes & singulos, quos de hujusmodi Colligationibus & Confœderationibus culpabiles inveneritis, cujuscumque Statûs seu Conditionis existant, taliter puniatis, quod punitio illa timorem præbeat aliis in Civitate prædictâ, seu alibi in Regno nostro, mala hujusmodi perpetrandi.

Et hoc, sicut Nos & Honorem nostrum diligitis, modis omnibus faciatis.

Teste Rege apud Wyndesoram, 14. die Januarii.

Per Breve de privato sigillo.

Commissio ad Tractandum de Pace, cum Roberto de Brus.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Ex Orig. in Turr. EDwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, & Dux Aquitaniæ, omnibus, ad quos præsentes Literæ pervenerint, sa- A.D. 1321. lutem.

De Fidelitate probatâ, & Circumspectione

A.D. 1321. Edw. 2. ſpectione providâ, Dilectorum & Fidelium noſtrorum,

Venerabilium Patrum, W. Archiepiſcopi Eborum Angliæ Primatis;
J. Karliolenſis,
Thomæ Wygornienſis, &
R. Wyntonienſis, Epiſcoporum;
Adomari de Valencia, Comitis Pembrochiæ Conſanguinei noſtri cariſſimi;
Humfridi de Bohoun, Comitis Herefordiæ & Eſſexiæ;
Bartholomei de Badeleſmere, Seneſcalli Hoſpitii noſtri;
Johannis de Claveryng,
Nicholai de Segrave,
Fulconis le Straunge,
Stephani de Segrave,
Magiſtri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middleſexiæ, &
Willielmi Aremynne, Canonici Eborum.

Plenam fiduciam reportantes,

Ad Tractandum ſuper Finali Pace & Concordiâ, inter Nos, & Robertum de Brus, ſuóſque Complices & Fautores, contra Nos de Guerrâ exiſtentes, ineundâ:

Et ad eandem Pacem & Concordiam modis & viis, quibus expedire videbitur, vallandam & firmandam; A.D. 1321. Edw. 2.

Præfatis, Archiepiſcopo, Epiſcopis, Comitibus, Bartholomæo, Johanni Nicholao, Fulconi, Stephano, Roberto, & Willielmo, omnibus, duodecim, undecim, decem, novem, octo, ſeptem, ſex, quinque, & quatuor eorum, plenam, tenore præſentium, committimus poteſtatem:

Ratum habituri & firmum quicquid per prædictos, Archiepiſcopum, Epiſcopos, Comites, Bartholomæum, Johannem, Nicholaum, Fulconem, Stephanum, Robertum, & Willielmum, omnes, duodecim, undecim, decem, novem, octo, ſeptem, ſex, quinque, aut quatuor eorum, Tractatum, Vallatum, & Firmatum fuerit, noſtro nomine, in præmiſſis.

In cujus rei teſtimonium has Literas noſtras fieri fecimus Patentes.

Teſte meipſo apud Weſtmonaſterium 19. die Januarii, Anno Regni noſtri quarto decimo.

Per ipſum Regem & Concilium.

Pro Curſore Regis Franciæ, ad Partes Scotiæ, de Conductu.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 25.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus ſuis, ad quos &c. ſalutem.

Cùm Sereniſſimus Princeps Philippus, Franciæ & Navarræ Rex illuſtris, mittat Reginaldum Petipas, Curſorem ſuum, ad partes Scotiæ, pro quibuſdam Negotiis ibidem expediendis:

Nos, ad requiſitionem ejuſdem Regis, ſuſcepimus in protectionem & defenſionem noſtram, nec non & ſalvum & ſecurum conductum noſtrum, præfatum Reginaldum, in eundo verſus partes prædictas, & exindè redeundo:

Et ideò vobis mandamus quòd eidem Reginaldo non inferatis, ſeu, quantum in vobis eſt, ab aliis inferri permittatis injuriam, &c. ſet eis potius ſalvum & ſecurum Conductum, ſi neceſſe fuerit, habere faciatis, cum ſuper hoc per ipſum, ex parte noſtrâ, fueritis requiſiti. A.D. 1321.

In cujus &c. uſque ad Feſtum Nativitatis Sancti Johannis Baptiſtæ proximò futurum duraturas.

Teſte Rege apud Weſtmonaſterium, 24. die Januarii.

Per ipſum Regem.

Mandatum Regis, de Congregationibus non faciendis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Clauſ. 14. E. 2. m. 10. d.

REX, dilecto & fideli ſuo, Humfredo de Bohun Comiti Herefordiæ & Eſſexiæ, ſalutem.

Cùm, de Conſenſu & Aviſamento Prælatorum, Magnatum, & Procerum Regni noſtri, pro Tranquilitate & Quiete Populi ejuſdem Regni, & Conſervatione Pacis noſtræ, ante hæc tempora, per totum Regnum noſtrum, fecerimus publicè inhiberi, nè qui, cujuſcumque Status vel Conditionis exiſterent, infra idem Regnum, Congregationes, ſeu Conventicula aliqua facere præſumerent, ſine Mandato noſtro Speciali: A.D. 1321.

Ac jam, ex relatu plurium, accepimus quod vos, unà cum quibuſdam aliis, dictâ inhibitione noſtrâ non obſtante, Congregationem facere proponitis; cauſam aſſignantes Congregationis

A. D. 1321. Edw. 2. nis hujusmodi, videlicet, ad tractandum super diversis, statum Coronæ nostræ tangentibus:

Et super tractatu illo, in proximo habendo, in ordinando existitis, a nobis super hoc licentiâ non optentâ; de quo miramur plurimùm, & meritò commovemur: præsertim cum hujusmodi Congregationes, sine auctoritate nostrâ, nec tractatus hujusmodi, sine nostrâ præsentiâ, vel eorum de Concillo nostro quos ad hoc duxerimus assignandos, fieri non debeant, seu teneri:

Nos advertentes Congregationes hujusmodi & tractatus si procedant in nostri & Juris nostri Regii præjudicium, ac Pacis nostræ perturbationem, terroremque Populi nostri manifestiùs redundare:

Vobis mandamus, in fide & homagio, quibus nobis tenemini, & sub forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, ne hujusmodi Congregationibus, seu Tractatibus faciendis consensum, clam vel palam, præbeatis, nec eis, per vos, vel per alios, interfitis quoquomodo: A. D. 1321. Edw. 2.

Et, si fortè penes aliquos, de aliquibus, nobis & Coronæ nostræ præjudicialibus, colloquium habere noveritis seu tractatum, tunc nos indè, sicut ex debito fidelitatis & ligeantiæ vestræ tenemini, curetis reddere certiores; ut, de vestro, aliorumque Procerum Regni nostri communi Consilio, super hiis remedium apponere valeamus.

Teste Rege apud Westmonasterium 30. die Januarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Edmundo Comiti Arundel,
Johanni de Warenna Comiti Surriæ,
Johanni de Segrave,
Johanni de Mowbray,
Willielmo de Ros,
Edmundo de Deyncurt,
Johanni de Gray,
Rogero de Clifford,
Petro de Mauley,
Henrico de Fiz Hugh,
Thomæ de Furnival,
Ricardo de Grey,
Roberto de Mohaut,
Johanni de Claveryng,
Henrico de Bello Monte,
Radulpho de Crastok,
Radulpho Basset,
Willielmo le Botyller de Wemme,
Willielmo la Zousche de Harynworth,
Willielmo Filio Willielmi,
Radulpho de Nevill,
Philippo de Kyme,
Johanni de Mohun,
Radulpho de Gorges,
Gilberto Lovell,
Olivero Deycourt,
Thomæ Bardolf.

Pro Nunciis Regis Franciæ, ad partes Boreales, de conductu.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 22.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm, venerabilis Pater, Episcopus Munatensis, & Collegæ sui, Nuncii Excellentissimi Principis Domini Philippi, Regis Franciæ & Navarræ illustris, Fratris nostri carissimi, infra Regnum nostrum Angliæ jam existentes, versus partes boriales, pro quibusdam Negotiis ibidem expediendis, se divertant:

Nos, volentes ipsum Episcopum & Collegas suos prædictos, dum infra Regnum nostrum fuerint, debitè venerari, & eorum Familiam curialiter pertractari,

Assignavimus, dilectum & fidelem nostrum, Willielmum Fraunceys Militem, ac, dilectos Servientes nostros ad Arma, Simonem de Friskenade, & Radulphum Conners, conjunctim & divisim, ad eundum cum dicto Domino Episcopo & Collegis suis prædictis versus partes prædictas, & ad conductum sibi & eorum Familiæ versus easdem partes faciendum: A. D. 1321.

Et ideò vobis mandamus, quòd ipsum Episcopum & Collegas suos prædictos, in eundo versus partes prædictas, infra Regnum nostrum prædictum morando, & de partibus illis redeundo, cum ipsos per vos transitum facere contigerit, honorificè admittentes, & debitè venerantes, ac eorum Familiam curialiter in omnibus pertractantes, ipsis, in Personis, aut Rebus suis, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; set eis potius salvum

A.D. 1321. Edw. 2. vum & securum Conductum habere faciatis, quotiens per ipsum Militem, ac Servientes nostros prædictos, aut eorum aliquem, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.
In cujus &c.

Teste Rege apud Haveryng Atte Boure undecimo die Februarii. A.D. 1321. Edw. 2.

Per Breve de privato Sigillo.

De Conductu pro Nuncio Papæ, ad partes Boreales.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 22. REX omnibus Ballivis, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm, dilectus nobis in Christo, Frater Gullielmus de Legduna, de Ordine Fratrum Prædicatorum, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Palatii Lector, Nuncius Domini Summi Pontificis, infra Regnum nostrum Angliæ jam existens, versus partes Boriales, pro quibusdam Negotiis ibidem expediendis, se divertat:

Vobis mandamus, quòd eidem Fratri Gullielmo, aut Sociis suis, Fratribus dicti Ordinis, seu eorum Familiæ, secum versus dictas partes profecturæ, cum ipsos per vos transitum facere contigerit versus partes prædictas, ibidem morando, ac exinde redeundo, &c. A.D. 1321.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo sexto die Februarii.

Per ipsum Regem.

Super Discordiis, inter Subditos Regis, & Subditos Ducis Britanniæ, reformandis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 10. d. REX Vicecomiti Kantii, salutem.

Quia inter nos, & Nobilem Virum, Johannem Ducem Britanniæ, Consanguineum nostrum carissimum,

Super quibusdam Discordiis, occasione diversorum dampnorum, Mercatoribus, Marinariis, & Subditis nostris, per Mercatores, Marinarios, & Subditos dicti Ducis: ac Mercatoribus, Marinariis, & Subditis ipsius Ducis, per Mercatores, Marinarios, & Subditos nostros, a principio anni Regni nostri sexti, & citra, datis & illatis,

Treugæ initæ sunt, usque ad certum tempus duraturæ:

Et certa forma Tractatûs Pacis, super omnibus discordiarum hujusmodi materiis, & dampnis prædictis, prælocuta existit:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, in pleno Comitatu tuo, & in Civitatibus, Burgis, Villis Mercatoriis, Portubus Maris, & Locis aliis in Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, ubi videris expedire, publicè proclamari facias,

Quod omnes & singuli Mercatores, Marinarii, & Subditi nostri,

Qui a principio dicti anni sexti, & citra, per dictum Ducem, Mercatores, Marinarios, & Subditos suos, in Terrâ, vel in Mari, dampna aliqua passi sunt, & pro emendis inde habendis prosequi voluerint, A.D. 1321.

Necnon & illi, quibus imponitur dampna aliqua Mercatoribus, Marinariis, & Subditis dicti Ducis, infra tempus prædictum, intulisse,

Sint apud Westmonasterium per se, vel per alios, super dampnis, hinc inde datis, sufficienter informatos, coram Cancellario & Thesaurario nostris, vel aliis de Concilio nostro, quos ad hoc duxerimus assignandos, in Quindenâ Paschæ proximò futurâ, super Reformatione Pacis in hac parte faciendâ, tractaturos, facturos, & recepturos quod tunc ibidem, de Concilio nostro, contigerit ordinari.

Et de eo, quod indè feceris, sub sigillo tuo, in Concilium nostrum, dictis die & loco, certifices distinctè & apertè; & habeas ibi hoc breve.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo die Februarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur singulis Vicecomitibus per Angliam.

Item Rogero de Mortuo Mari, Justiciario Walliæ, mutatis mutandis.
Teste ut supra.

A.D. 1321. Edw. 2. A.D. 1321. Edw. 2.

De Translatione Thomæ quondam Herefordensis Episcopi, celebranda.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Efficit interna Devotio, quam habemus ad gloriosum Confessorem, Beatum Thomam, quondam Herefordensem Antistitem,

Quem vestra Benignitas Sanctorum Cathologo, providâ deliberatione, nuper decrevit ascribi: de quo digna laudum præconia vestræ exsolvimus Sanctitati; & cujus etiam Translationi, in dictâ Herefordensi Ecclesiâ, in proximo solempniter celebrandæ, proponimus, favente Domino, personaliter interesse:

Ad hoc etiam specialis affectio, quam ad personam, Venerabilis Patris, A. nunc Episcopi dicti loci, gerimus, nos inducit, ut quæ dictæ Herefordensis Ecclesiæ propellunt incommoda, & augent profectuum incrementa, vigilanti studio penes vestram Clementiam procuremus.

Cùm itaque præfatus Episcopus, pro quibusdam Negotiis, ipsum & Ecclesiam suam prædictam tangentibus, Rogerum de Breinton, Capellanum & Commensalem suum, ad vestræ Sanctitatis præsentiam duxerit destinandum, nos, desiderantes ferventer dicta Negotia a vestrâ Beatitudine favorabiliter exaudiri, A.D. 1321.

Paternitati vestræ devotâ Precum instantiâ supplicamus, quatinus Negotia prælibata, vobis, si libeat, per præfatum Capellanum seriosiùs exponenda, contemplatione dicti Sancti, nostrique interventu Rogaminis, habere dignemini paternis affectibus commendata, & in optatâ expeditione eorumdem sic vestræ Munificentiæ januam aperire, quòd prædictus Episcopus sui desiderii efficaciam assequi valeat super Negotiis antedictis.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo octavo die Februarii.

Ad Papam, pro Licentia audiendi Leges Civiles.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Habet hoc præcipuum Regalis nostræ Clementia dignitatis, quòd Apostolico culmini, pro illorum commodo & honore, cum certa spe expeditionis, Preces porrigat assiduas, per quos, & id, quod petitur, Ecclesiæ, nobis, & Regni nostri credimus utilitatibus providendum.

Attendentes igitur, quantæ prudentiæ studio, nostra Negotia, in diversis Mundi partibus emergentia, Juris Civilis dirigunt Professores: Ac propter hoc ipsorum numerum cupientes augeri; confisi de vestræ solitæ Benignitatis affluentiâ, quæ nostris, & nostrorum Petitionibus consuevit adquiescere gratiosè,

Vestram Sanctitatem ex nostri cordis intimis imploramus, quatinus cum, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto Hareward, Archidiacono Tanton, in Ecclesiâ Wellensi, & Ecclesiâ Exoniensi Canonico, Magistro Artium, in Diaconatûs Ordine constituto (qui Legalis scientiæ studium excercere desiderat, &, pro sui ingenii, quo viget, acumine, ipsius, ut speratur, inæstimabilem Margaritam inveniet) ut, non obstante constitutione, quæ sibi, & omnibus Archidiaconis audire Leges Civiles, ut dicitur, interdicit, Leges hujusmodi per Septennium audire licenter, & interim legere valeat, misericorditer dispensare dignetur Sacrosanctæ Potestatis Apostolicæ plenitudo. A.D. 1321.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium primo die Martii.

Ad Papam, super Excessibus Roberti de Brus, & de censuris aggravandis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm, inter nostræ mentis excubias, jugi meditatione revolvimus, quantæ solicitudinis vigilantiâ circa nostros, & Regiæ nostræ Dignitatis commodum A.D. 1321.

A. D. 1321. Edw. 2. modum & honorem, vestra Sanctitas elaborat, hoc unum, de multis, quia etiam infinitis, occurrit præcipuè laude dignum; quòd, videlicet, Paternæ Pietatis affectu, Sacrosancta vestra Paternitas,

Filiorum compatiens miseriis & ærumpnis, ac volens illos Pacis & Tranquillitatis solatio focillare, quos dira Guerrarum asperitas diu terruit & afflixit,

Robertum de Brus (variæ Tribulationis & Dissensionis, quas per multa tempora, jam transacta, cum Scotis habuimus & habemus, Auctorem) a suæ Protervitatis infamiâ, quâ, præsumptione dampnabili, & contra fidelitatis & homagii a se præstitum Juramentum, Terram nostram Scotiæ per violentiam non solùm detinet occupatam, set in partibus Angliæ mala sparsit innumera, & Bona consumpsit, nunc Precum lenitate, nunc Judiciorum & Processuum vigore, mero motu compescere nititur, & a suis temerariis ausibus refrænare:

Propter quod Apostolicæ Celsitudini reverenter assurgimus, sibique gratias, quas valemus, incurvati referimus, set Beneficiis impares, & meritis inæquales.

Et cùm super aggravatione vel relaxatione censurarum (quas, pro suis Contumaciis notoriis, & offensis, in eundem Robertum, Complicesque suos, ac Terram, quam, ut præmittitur, detinet, Apostolica canonicè fulminavit Auctoritas) ad comparendum, &, quod Canonicum fuerit, faciendum coram vestræ Sanctitatis Excellentiâ, eidem Roberto, suisque Complicibus, Kalend. jam instantis Aprilis, terminus sit statutus;

Nos ad vestræ Sanctitatis apicem discretos aliquos, de nostris, & nobis assistentibus, mandâsse proposuimus; qui, in præfato termino, vestram, &, reverendorum Patrum, Dominorum Cardinalium, de ipsius Roberti suorumque Complicum Rebellione Tirannicâ conscientias informâssent.

Set audito, & etiam intellecto, quòd Apostolicæ Sedis Benignitas, vicaria Regis pacifici Domini nostri Jesu Christi, universorum Pacem sitiens & quietem, solempnem ad partes nostras Nuncium, Venerabili Patri Wyntoniensi Episcopo per vos Collegam deputatum, jam noviter destinare curavit, ut ad ea, quæ sunt Pacis & Concordiæ, præfati Roberti, Complicumque suorum animi (more Pharaonis hactenus indurati) utriusque ipsorum mediante prudentiâ, inclinentur faciliùs & pareant Veritati. A. D. 1321. Edw. 2.

Et, propter hoc, verisimiliter opinantes quod, pendente Tractatu, quem super hoc faciunt cum eisdem, in memorato Negotio nichil fieret novitatis, de Consilio Procerum nostrorum Propositum nostrum mutavimus antedictum, hanc nostram excusationis & gratiarum actionis paginam, & quandam aliam Litteram nostram, per, Religiosum Virum, Fratrem Johannem de Wrotham, Ordinis Prædicatorum (quem, nostrarum Precum interventu, Pœnitentiariorum vestrorum numero noviter aggregâstis; pro quo vobis similiter regratiarum inmensè: Quem, &, si placet, recommendatum habeotes, sibi aperire dignemini in posterum sinum gratiæ specialis) Apostolico conspectui, si placeat, præsentandas, ad præsens tantummodum dirigentes,

Et si, antequam dictus Tractatus Pacis (inter Nos, & dictum Robertum de Brus, in vestrorum Nunciorum præsentiâ, jam, ut credimus, inchoatus) finiatur, super aliquibus, dictum Processum contingentibus, vestra decreverit Benignitas pleniorem informationem accipere; per Magistrum Andream Sapiti Clericum nostrum, & per alios Consiliarios, & Clericos nostros, in Sacrosanctâ Romanâ Curiâ existentes, cum vobis placuerit, interim vestra, nobis propitia, informari poterit Sanctitas reverenda.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Martii.

De Negotiis antedictis, & de Tractatu Pacis.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedul. REX, dilecto Clerico suo, Magistro Andreæ Sapiti, salutem.

Ex decreto, Sanctissimi Patris nostri, Domini Johannis, Divinâ Providentiâ, Papæ vicesimi secundi, dies statuitur Roberto de Brus, & suis Complicibus, in Sacrosanctâ Romanâ Curiâ (videlicet, Kalendis Aprilis proximò futuris) legitimè comparendi, prout nostis, ad audiendum, & recipiendum, pro suis Contumaciis pariter & Offensis, multipliciter contractis, juxta tenorem processuum, super hiis habitorum, quod consonum fuerit rationi. A. D. 1321.

Cujus Decreti prætextu, speciales Ambassatores & Nuncios nostros ad præsentiam

A. D. 1321. Edw. 2. sentiam Sanctissimi Patris nostri prælibati, in termino intrascripto, mittere disposuimus istâ vice.

Verùm quia, ad rogatum, & instantiametiam importunam præfati Roberti, certos diem & locum concessimus ad secum tractandum, mediante Concilio nostro, de Pace, si Altissimus eam cordibus Malignantium infundere voluerit, gratiosè; cui quidem Tractatui intererunt Nuncii solempnes ex parte Sanctissimi Patris nostri supradicti, hac occasione ad partes nostras missi hiis diebus; ac, ex eventu Tractatûs hujusmodi, pendet Sors Decisionis nostri hujus Negotii, finaliter terminandæ;

Vobis mandamus quatinus, si Sanctissimus Pater antedictus, super hujusmodi Processibus, & Processu reverendi Patris Domini Johannis Gaucelini, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbiteri Cardinalis, Apostolicâ sibi auctoritate commissâ, contra dictum Robertum, suosque Complices & Fautores, in partibus transmarinis dudum habito (quem vobis per, dilectum nostrum, Fratrem Johannem de Wrotham, Domini Papæ Pœnitentiarium, unà cum aliis Litteris nostris, præfato Sanctissimo Patri, ex hiis, & aliis causis, directis, transmittimus) vel super aliis Articulis, Negotium Scotiæ contingentibus, interim aliquotiens certiorari voluerit;

Ipsum, unà cum aliis Instrumentis, hujusmodi Negotium contingentibus, penes vos existentibus, si expediat, juxta peritorum, de nostro Concilio in dictâ Curiâ existentium, arbitrium, eidem Patri nostro exhibere, vel aliàs, juxta tenorem eorumdem Processuum, verbo tenus informare curetis:

Proviso tamen quòd Processum dicti Domini Cardinalis, expeditis expediendis, nobis, absque dilatione qualicunque, per certum Nuncium, sub fidâ custodiâ, remittere non tardetis; Procurantes, si placet, quod præfato Fratri Johanni, ipso Curiam ingresso, liber Aditus tribuatur se Sanctissimo Patri nostro præsentandi.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Martii.

De orando pro Rege.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14 E. 2. m. 8. d.

REX, Religiosis Viris, & in Christo sibi dilectis, Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac Diffinitoribus, & Fratribus universis, in Generali Capitulo suo, apud Florentiam proximò congregandis, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dùm conditionem humanæ fragilitatis attendimus, qualiter omni creaturæ, tàm sublimi, quàm humili, prætereuntibus suo cursu diebus, præsentis vitæ finis apropiat, *&c. prout de dat. 4 Apr. An.* 10.

Dat. apud Fulmere septimo die Martii.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Episcopo Dunolmensi super exoneratione Debitorum.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Urget affectio intimæ Caritatis, quam ad personam, venerabilis Patris, Consanguinei nostri carissimi, Lodewici Dunolmensis Episcopi, optinemus, ejusque, ac commissæ sibi Ecclesiæ desiderata Prosperitas nos induceit, ut ea penes vestram Clementiam solerti studio procuremus, quæ ipsius tranquilitatem respiciunt, honorem fulciunt, & augent profectuum incrementa.

Sanè dudum vestra Benignitas pia, considerans quanta præfatus Episcopus in Bonis suis, & Ecclesiæ suæ prædictæ, quæ prope Fines situata est Pestiferæ Nationis, per hostiles aggressus, perpessus fuerat incommoda & jacturas; aliquas sibi gratias, pro relevatione statûs sui, & exoneratione debitorum, quæ, agente malitiâ temporis, contrahere est coactus, dinoscitur concessisse.

Verùm, quia dictæ Gratiæ, supervenientibus aliquibus impedimentis, speratum Subsidium ei afferre minime potuerunt, sicuti, dilectus nobis, Almaricus de Trewe, Consanguineus dicti Episcopi (quem idem Episcopus, cum aliquibus Supplicationibus suis, ad vestræ transmittit præsentiam Sanctitatis) vobis, si libeat, referre poterit pleniùs ore tenus:

Cui, si placet, super hiis fidem velitis credulam adhibere;

Vestræ

A. D. 1321. Edw. 2. Vestræ Beatitudini affectione, quantâ possumus, supplicamus quatinus, præfatum Episcopum (quem nostri consideratione Regimini dictæ Ecclesiæ prætulistis; de quo grates & gratias vestræ semper exsolvimus Sanctitati) babentes, si placet, Paternis affectibus commendatum, supplicationes ipsius, per præfatum Almaricum vestræ Clementiæ porrigendas, solitâ benignitate recipere, &, juxta speratam fiduciam, ad exauditionis gratiam admittere dignemini, pro relevatione Status sui, & Ecclesiæ suæ, & incumbentibus oneribus decentius supportandis; ita quòd, exutus, Paternâ Providentiâ, a Sarcinâ Debitorum, quæ decent Pontificalem modestiam erga superiores & subditos gratanter & liberè excercere valeat sicut optat. A. D. 1321. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Wyndesoram decimo die Martii.

Ad L. de Flisco Cardinalem, super dicta exoneratione.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. VEnerabili in Christo Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de vestræ dilectionis sinceritate pleniorem fiduciam reportamus, tanto libentiùs, quæ nobis insident cordi, Negotia Benivolentiæ vestræ committimus exequenda.

Cùm itaque, Venerabilis Pater, Lodowycus Dunolmensis Episcopus, Consanguineus noster carissimus, quædam habeat Negotia, statum suum specialiter tangentia, penes Dominum Summum Pontificem prosequenda; pro quibus, dilectum nobis, Almaricum de Trew specialiter ad vos mittit:

Nos, desiderantes Negotia illa, pro relevatione Statûs ejusdem Episcopi, qui ex Guerrarum turbinibus (quod dolenter referimus) depressus est plurimùm, sicut nôstis, favorabiliter expediri; Paternitatem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dicta negotia, vobis per præfatum Almaricum, si placet, exponenda, beningnè audire: &, pro ipsorum expeditione celeri & votivâ, penes dictum Dominum Summum Pontificem (cui etiam scribimus pro eisdem) omnibus modis & viis, quibus expedire videritis, efficaciter velitis insistere, nostris Precibus & Amore; ita, si placet, quòd, vestro mediante præsidio, dictus Episcopus intentionis suæ efficaciam, ut desideranter appetimus, assequi valeat super Negotiis antedictis. A. D. 1321.

Dat. apud Henle duodecimo die Martii.

Eodem modo scribitur subscriptis, videlicet,

Domino G. Tituli Sancti Cyriaci in Termis, } Presbiteris Cardinalibus:
Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri, }

Ad Regem Siciliæ, super Debitis prædictis.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. MAgnifico Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jerusalem & Giciliæ Regi illustri, Amico suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & successus, ad vota, prosperos & felices.

Quæ in votis gerimus & magis insident nobis cordi, Serenitati Regiæ confidentiùs aperimus, quo speramus firmiùs vos velle nostra desideria, in opportunitatibus, gratiosiùs adimplere.

Quamobrem, desiderantes Negotia, quæ, Venerabilis Pater, Lodowycus de Bello Monte, Episcopus Dunelmensis, Consanguineus noster carissimus, penes Dominum Summum Pontificem habet prosequenda, favorabiliter exaudiri; Magnificentiam vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatinus dicta Negotia, vobis, si placet, per, dilectum nobis, Almaricum de Trew (quem idem Episcopus ad vos mittit pro Negotiis illis seriosiùs exponendis) dicto Domino Pontifici, nostri consideratione, specialiter recommendare velitis, & pro ipsorum expeditione gratiosa insistere cum effectu; ita quòd vestris exindè beneplacitis in hiis, quæ penes nos vobis placitura fuerint, inveniamur, non immeritò, promtiores. A. D. 1321.

Dat. apud Henle duodecimo die Martii.

Per breve de privato Sigillo.

A. D. 1321. Edw. 2.

Ad Regem Aragonum, de Credentia.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 8. d.

Magnifico Principi, Jacobo, Dei gratiâ, Aragoniæ Regi illustri, amico suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & successus, ad vota, prosperos & felices.

Literas Magnificentiæ vestræ, nobis per, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Petrum Galicien. delatas, recepimus; & quæ idem Magister Petrus, juxta Commissam sibi a vobis in eisdem Literis Credentiam, Nobis exposuit, audivimus & intelleximus diligenter.

Celsitudini vestræ intimantes quòd, habito super his cum Magnatibus, qui Nobis tunc assistebant, deliberatione & Tractatu, eidem Clerico nostro, quæ super his in votis gerimus, & debere videmur, nostram aperuimus voluntatem, Serenitati vestræ per eundem ore tenus exprimendam; ei, si placet, in his, quæ vobis indè dicet ex parte nostrâ, fidem velitis Credulam adhibere.

Cæterùm de felici incolumitate status vestri (de quâ Nos, vestri gratiâ, Literatoriè certificare voluistis) plurimùm exultantes, ac intenso semper affectantes desiderio ut continuis prosperitatis Successibus augeatur; vestræ Benevolentiæ ad solatium duximus rescribendum, quod, tempore confectionis præsentium, Divinâ Clementiâ providente, penes & nostros omnia prospere se habeant.

Dat. apud Gloucestriam, 28. die Martii.

Ad Papam, pro Dispensatione Matrimonii inter Comitem Pembrochiæ, & Mariam de Sancto Paulo.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. R. m. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

Papæ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ut desideratæ pacis prosperitas, unitas Concordiæ, & fœdus amicitiæ inter nostros, & illustris Regis Franciæ subditos, firmâ soliditate perseverent, & votivis successibus augeantur, vestræ nuper, per Litteras, sub secreto Sigillo nostro, supplicavimus Sanctitati, quatinus, præmissorum consideratione, de Apostolicæ potestatis plenitudine, dignaremini Dispensare, ut inter, Nobilem Virum, Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ, Consanguineum nostrum carissimum, &, dilectam Consanguineam nostram, Mariam Filiam Comitissæ de Sancto Paulo (qui se invicem quarto Consanguinitatis gradu attingere noscuntur) possit licitè Matrimoniale Consortium celebrari, Constitutione contrariâ non obstante:

Super quo etiam præfatus Rex Franciæ (cujus interventu Tractatus erat præhabitus super hujusmodi Matrimonio conjungendo), eo quòd ipsorum ambo, tàm de ipsius Regis, quàm nostrâ etiam prosapiâ traxerunt Originem, vestram Beatitudinem, ut audivimus, cum instantiâ similiter requisivit:

A. D. 1321.

Verùm, quia, sub spe Dispensationis hujusmodi optinendæ, dictum Negotium adhuc remanet in suspenso;

Desiderantes pro Tranquillitate & Quiete Regnorum prædictorum, quæ Prælocuta sunt & Concordata in tanti Regis præsentiâ, celeri & optato effectui mancipari, ne, quod absit, ex dilatione nimiâ, vota mutari contingat, vel aliud insperatum Impedimentum interponi,

Ut nostri Cordis desiderium in hac parte iterata intercessio pleniùs attestetur;

Paternitatem vestram obnixè requirimus & rogamus, quatinus, præfati Regis, & nostris desideriis, in præmissis, solitâ Benignitate annuere, & dictam dispensationis gratiam concedere dignemini, ipsorum Regnorum utilitate pensatâ, ut, videlicet, inter eorundem incolas cujuslibet dissidii tollatur occasio, & Amoris integritas solidetur, perpetuis temporibus, Deo propitio, exindè uberiùs duratura.

Conservet, &c.

Dat. apud Gloucestriam, 29. die Martii.

Super

A. D. 1321. Edv. 2. A. D. 1321. Edv. 2.

Super dicta Dispensatione.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

VEnerabili in Christo Patri, Domino S. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Vestra Circumspectio, ut credimus, benè novit qualiter, interventu Serenissimi Principis, Francorum Regis illustris, super Matrimonio,

Contrahendo inter, Nobilem Virum, Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ, Consanguineum nostrum carissimum, & dilectam Consanguineam nostram, Mariam Filiam Comitissæ de Sancto Paulo,

Tractatum extitit, & etiam Concordatum:

Ac, pro eo quod iidem Contrahentes quarto Consanguinitatis gradu se mutuò attingebant, tàm per præfatum Regem, quàm per Nos, Domino Summo Pontifici litteratoriè extitit supplicatum pro Dispensationis gratiâ, super præmisso Articulo optinendâ,

Verùm, quia dictum Negotium, prætextu Dispensationis hujusmodi, non optentæ, adhuc remanet in suspenso, A. D. 1321.

Nos, illud desiderantes optato effectui celeriter mancipari, ne ex dilatione nimiâ vota mutari contingat, aut aliud insperatum impedimentum interponi; præsertim cùm, ex hujusmodi Matrimoniali Fœdere, inter nostros & præfati Regis subditos firmæ pacis stabilitas, & Concordiæ unitas solidari credantur imposterùm, Deo propitio, & augeri;

Paternitatem vestram iteratis precibus requirimus & rogamus, quatinus circa impetrandam gratiam Dispensationis prætactæ a dicto Domino Summo Pontifice (cui super hoc etiam scribimus iteratè) velitis cum efficaciâ, amore nostri, interponere partes vestras; ita, si placet, quod, vestræ diligentiæ studio mediante, præfati Regis, & nostris desideriis in hac parte favorabiliter annuatur; de quo vobis ad gratiarum mûnera teneri meritò debeamus.

Dat. apud Gloucestriam, 29. die Martii.

Ad Comitem Hollandiæ, super Dispensatione pro Regis Primogenito, & Filia Comitis.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 7. dor.

REX, Nobili Viro, Domino W. Hanoniæ, Hollandiæ, & Selandiæ Comiti, ac Domino Frisiæ, amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis augmentum.

A memoriâ vestrâ non excidit, ut speramus, qualiter, interventu Nunciorum vestrorum, quos ad nos cum sufficienti potestate destinâstis, super Contrahendo Matrimonio inter Edwardum Filium nostrum Primogenitum, & Filiam vestram tractatum extitit, &, inter alia, Concordatum,

Quod vos, pro eo quod iidem, Filius & Filia, in gradu consanguinitatis prohibito se attingunt, dispensationem a Sede Apostolicâ, quòd, eo non obstante, licitè conjungi possent Matrimoniali Fœdere, impetrare cum celeritate commodâ deberetis:

Et Nos, ut Tractata hujusmodi celeriùs possent effectui mancipari, Domino Summo Pontifici, super hujusmodi dispensatione impetrandâ, instanter & pluries supplicavimus, sicut nôstis. A. D. 1321.

Verùm quia, elapso jam longo tempore post tempus Tractatûs supradicti, certus rumor nobis, non diù est, delatus fuit, si optenta esset dicta dispensatio, aut negata; nec nos aliquam certitudinem nobis fecistis super hoc intimari, de quo, non immeritò, admiramur.

Nos, volentes per vos indè effici certiores, præsertim cùm simus, tàm per Magnificum Principem Regem Arragoniæ, quàm alios diversos Magnates, super maritando dicto Filio nostro, cum magnâ instantiâ requisiti; quibus tamen super hoc certitudinaliter recusavimus respondere, ne videremur quæ inter nos, ut præmittitur, velle in aliquo violare,

Dilectionem vestram affectuosè requirimus & rogamus, quatenus Conventiones præhabitas ponderantes, nos, citra quindenam Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futuram, ad plenum certificare curetis, tàm de impettatione

A. D. 1321. Edw. 2. petratione dispensationis prætactæ, quàm de vestrâ intentione in præmissis.

Nos enim, ultra quindenam prædictam, expectare, seu deferre non intendimus, quin de ipsius Maritagio, prout decere & expedire videbimus, disponamus. A. D. 1321. Edw. 2.

Teste Rege apud Gloucestriam, 30. die Martii.

Ad Reginam Franciæ, super Principissa Achaiæ Rapta.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedul. Serenissimæ Dominæ Clementiæ, Dominæ, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Reginæ, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Vobis, ut credimus, incognitum non existit, qualiter, dilecta nobis Matillis, Acayæ Principissa,

Cum nuper, pro complendo Contractu Matrimonii, inito in facie Ecclesiæ, per verba de præsenti, inter ipsam Principissam, &, dilectum nobis, Hugonem de Palicia Militem, versus Bellicardum dirigeret iter suum, & transitum faceret per terram Provenciæ,

Per, Nobilem Virum, Johannem, Germanum Magnifici Principis, Domini R. Jerusalem & Ciciliæ Regis illustris, violenter Capta fuit, & adhuc per eundem detenta, ut refertur. A. D. 1321.

Et, quia præmissa, si ita se habeant, non solùm indecentia, set contraria Ecclesiasticæ Libertati fore noscuntur,

Dilectionem vestram requirimus & rogamus, quatinus præfatum Johannem, ab hujusmodi injuriosâ detentione præfatæ Principissæ, quæ honori suo detrahere videtur, prorsus desistat, & ipsam pristinæ restituat Libertati, ut Matrimonium complere valeat quod contraxit, inducere velitis modis & viis quibus decet.

Dat. apud Gloucestriam, 30. die Martii.

Ad Regem Siciliæ, super Raptu prælibato.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 7. d. Magnifico Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jerusalem & Ciciliæ Regi illustri, amico suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, &c. salutem, & successus, ad vota, prosperos & felices.

Vestræ Serenitati, ut credimus, incognitum non existit qualiter dilecta nobis Matillis, Acayæ Principissa, cum nuper pro complendo Contractu Matrimonii, *&c. prout supra mutatis competenter mutandis.* A. D. 1321.

Ad Papam, super Raptu memorato.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Relatum est nobis a quibusdam, quòd,

Cùm nuper, dilecta nobis Matillis, Principissa Acayæ,

Pro complendo Contractu Matrimonii, inito in facie Ecclesiæ, per verba de præsenti, inter ipsam, &, dilectum nobis, Hugonem de Palicia Militem, versus Bellicardum dirigeret iter suum,

Nobilis Vir, Johannes, Germanus Magnifici Principis, Jerusalem & Ciciliæ Regis illustris, Associatis sibi pluribus Armatis, præfatam Principissam, dùm transitum faceret per Terram Provinciæ, quæ est de Dominio ipsius Regis Ciciliæ, cepit violenter, & adhuc detineri fecit invitam: A. D. 1321.

Et, quia illud, indecens valdè, videtur in offensam Sacrosanctæ Ecclesiæ cedere manifestè, Paternitatem vestram requirimus & rogamus, quatinus (ne Res, tàm perniciosa exemplo, remaneat impunita) de tali, & tàm salubri remedio super hoc dignemini providere, quòd Ecclesiæ Libertas, in tanti completione Sacramenti, nullatenus violetur; set præfata Principissa, restituta pristinæ Libertati, complere valeat liberè quod promisit.

Conservet, &c.

Dat. apud Gloucestriam, 30. die Martii.

Contra

Contra Usurpationes Papales.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Apostolici Culminis non putamus offendere Clementissimam Majestatem, licet ab instantiâ supplicando nostræ Solicitudinis studium non quiescat, donec consequatur efficacitet quod pro Regiæ nostræ Dignitatis honore, per Apostolicæ potestatis plenitudinem, sibi postulat indulgeri;

Attendentes igitur, quantum ex eo nostro Juri Regio detrahitur & Honori, quod Ecclesia Collegiata de Bosehain, Cicestrensi Diocese (quam nostrorum Progenitorum fundavit Devotio pariter & dotavit) nostra Capella Libera communiter reputata, quorumdam præsumptione dampnabili, cum animarum, sibi subjectarum, discrimine, in suis Privilegiis multipliciter est turbata:

Totisque desideriis affectantes quòd, super hoc, per Apostolicæ Sedis Providentiam, remedium congruum apponatur (urgente zelo, quo afficimur in hac parte) pro Petitionis nostræ (quam super præmissis vestræ Sacro Celsitudinis Apostolatui nuper præsentari fecimus) expeditione celeri & votivâ, multiplicatis precibus, vestram cogimur requirere Sanctitatem. A. D. 1321.

Quamobrem nunc, ut pluries, precatu supplici vos rogamus, quatinus larga manus vestræ bonitatis largifluæ, quæ nunquam se nobis claudere consuevit, favorabiliter aperire se dignetur; etiam, in hoc casu, petitionem nostram hujusmodi ei, quem optamus, effectui committendo, de speciali gratiâ & plenitudine potestatis.

Et, ne vanis laboribus fatigemur, ulterius preces circa idem frustratorias totiens repetendo, placeat, quæsumus, Apostolicæ mansuetudini, alicui Dominorum Cardinalium, vestræ, quantum ad hoc, voluntatis beneplacitum intimare, qui nos de eâ velit, & valeat efficere certiores.

Conservet, &c.

Dat. apud Gloucestriam, 30. die Martii.

De Excessibus Episcopi Condomii.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

De variis & nephandis excessibus, per Reimundum, Episcopum Condonii, & Gentes suas, in Officiales, Ministros, ac Subditos nostros multipliciter Commissis,

Et quæ, & quanta Contentiones, & Scandala inter ipsum Episcopum, ac Consules, & Universitatem Civitatis Condonii, propter ipsius demerita, sunt exorta,

De quibus non solùm Corporum, set pericula etiam imminent Animarum,

Et, quod leniter ferre non possumus, quomodo ipse & sui ad suscitandam gravem discordiam inter, Magnificum Principem, Regem Franciæ, Fratrem nostrum carissimum, & nos, totis Conatibus elaborant,

Plurium Fidedignorum, & Fidelium nostrorum, nostris sæpius est auribus intimatum.

Ut igitur ipsius Episcopi refrænetur malitia, & excessus Canonicè puniantur, vestræ Sanctitati totis desideriis duximus Supplicandum, quatinus Articulos, quos Procuratores Consulum, & Universitatis Civitatis prædictæ, contra præfatum Episcopum, vestræ Clementiæ duxerit porrigendos, benignè audire, & eundem Episcopum, ad respondendum eisdem Articulis, ad vestram præsentiam dignemini evocare; A. D. 1321.

Talitérque, si placet, de Statu ejusdem Episcopi Paternâ Solicitudine Ordinare, quod tantorum malorum tollatur occasio, puniantur qui culpabiles fuerint, & honor Ecclesiæ conservetur illæsus.

Conservet, &c.

Dat. apud Gloucestriam, 30. die Martii.

A.D. 1321. Edw. 2.

A.D. 1321. Edw. 2.

De Pace Conservanda, & Falsis Rumoribus non Audiendis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 7. d. Cedula.

REX, dilecto & fideli suo, Thomæ de Berkeleye, salutem.

Quia, ex frequentibus Relationibus diversorum, nostris quotidie auribus inculcatur, quòd quidam Malivoli, non solùm nostram & nostrorum, set etiam populi nostri quietem inquietare diversimodè satagentes, incedunt per diversas Patrias Regni nostri, & Nova, Falsa, & Indecentia Mendacia Invenire, & publicare præsumunt, grave scandalum & tumultum in populo suscitantes:

Nonnulli etiam Congregationes, faciunt, & Confœderationes, ac Retentiones de Hominibus ad Arma; undè populus noster Terretur, Pax nostra lædi, Riotæ suscitari, & alia Mala pejora, quod absit, poterunt de facili evenire, nisi ipsorum Conatibus celeriori Remedio occurratur:

Vos Requirimus attentè, ac in Fide & Amore, quibus nobis Tenemini, districtè Oneramus, quatinus ad Ligiantiam, quâ nobis astricti estis, debitum habentes respectum, Relatibus Inventorum Novorum hujusmodi auditum nullatenus præbeatis; set per vos & vestros, ad sedanda prædicta Scandala, omnibus modis & viis, quibus poteritis, sicut de vobis confidimus, laboretis:

A.D. 1321.

Et, si hujusmodi Congregationes, Confœderationes, seu Retentiones fiant, per aliquos, versus partes vestras, ipsis interesse, aut eis consentire non velitis; set potius, ne fiant, omne Consilium & Auxilium, quæ poteritis, apponatis;

Nobis, in conservatione pacis ac tranquillitatis populi nostri, tanquam ligius & fidelis noster, potenter & providè assistentes, ut præmissa mala, vestro præsidio, valeant evitari: Et nos fidelem gestum vestrum experiri possimus in effectu, vestris exindè profectibus, in oportunitatibus, uberiùs prospecturi.

Teste Rege apud Bristoll. 21. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Thomæ de Brotherton, Comiti Norffolciæ & Suffolciæ, & Marescallo Angliæ, Fratri Regis,
Johanni de Warenna, Comiti Surriæ,
Adomaro de Valencia, Comiti Pembrochiæ, Consanguineo Regis,
Humfredo de Bohun, Comiti Herefordiæ & Essexiæ,
Edmundo Comiti Arundel,
Roberto de Ver, Comiti Oxoniæ,
Roberto de Umfraumvill, Comiti de Angos,
Johanni de Britannia, Comiti Richemundiæ, Consanguineo Regis,
Hugoni le Despenser, Seniori,
Hugoni le Despenser, Juniori,
Rogero de Mortuo Mari de Chirk,
Johanni de Claveryng,
Bartholomæo de Badelesmere,
Roberto de Insula,
Roberto Banent,
Rogero de Clifford,
Fulconi le Strange,
Ricardo de Gray,
Roberto de Holland,
Johanni de Hastyng,
Willielmo de Ros de Hamelek,
Ingelramo de Gynes,
Willielmo de Brewosa,
Nicholao de Menill,
Thomæ de Furnivall, Seniori,
Nicholao de Segrave,
Rogero Dammory,
Thomæ Bardolf,
Johanni de Sancto Johanne,
Willielmo de Ferrariis,
Marmaduco de Twenge,
Henrico de Bello Monte,
Roberto de Scales,
Willielmo de Grandissono,
Hugoni de Courteny,
Johanni de Grey,
Mauricio de Berkely,
Johanni de Sancto Amando,
Johanni de Clerton,
Johanni de Somery,
Radulpho de Monte Hermerii,
Johanni de Moubray,
Thomæ de Furnivall, Juniori,
Willielmo le Latymer,
Petro Corbet,
Radulpho de Camoys,
Johanni de Bello Campo de Somerset,
Petro de Columbariis,
Edmundo Deyncourt,
Johanni de Segrave,
Willielmo de Ethingham,
Galfredo de Say,
Willielmo Martyn,
Henrico Tregoz,

Johanni

A.D. 1321. Edw. 2. *Johanni Gifford de Brumefeld,*
Roberto de Morle,
Radulpho de Gorges,
Henrico Teyeys,
Johanni Bottecurt,
Radulpho Basset de Drayton,
Ancbero Filio Henrici,
Willielmo la Zousche,
Hugoni de Nevill,
Henrico de Cobeham,
Thomæ de Multon,
Mauricio le Brun,
Roberto de Monte Alto,
Johanni de Sudleye,
Roberto Filio Walteri,
Henrico Huse. A.D. 1321. Edw. 2.

De Inventoribus Rumorum, per censuram Ecclesiasticam Compescendis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 7. d.

REX, venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Cantuariensi Archiepiscopo, totius Angliæ Primati, salutem.

Quia, ex frequentibus Relatibus diversorum, nostris cotidie auribus inculcatur, quod *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Nos, Considerantes quòd vestro specialiter incumbit Officio Pastorali, Mendaciorum hujusmodi Fabricatores, & Scandala in populo Suscitantes, cohercione severitatis Ecclesiasticæ cohibere,

Vobis Mandamus, in Fide & Dilectione, quibus Nobis Tenemini, nichilominus firmiter Injungendo, quatinus, habito super præmissis Consilio provido, sicut ex debito astricti estis, dicto Malivolos, & Mendaciorum Inventores a conceptis Nequitiis, Censuris gravibus, A.D. 1321. necnon omnes, pacem & tranquillitatem populi Regni nostri Perturbantes, prout decere & expedire, pro tantis evitandis Periculis, prospexeritis, compescatis.

Et taliter in hac parte vos habeatis, quòd, vestræ Circumspectionis moderamine adjuvante, tantus sedetur tumultus in populo, malignantium refrænetur audacia, & inviolatæ pacis tranquilitas conservetur.

Teste Rege apud Bristoll. 21. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis competenter mutandis, &c.

De Scotis, juxta tenorem Treugæ, Dearestandis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 7.

REX Ballivis suis de Ranenesrodde, salutem.

Cùm in Treugâ, inter nos, & Scotos nuper initâ & firmatâ, contineatur quòd,

Si Naves de Scotiâ, infra Regnum seu potestatem nostram per tempestatem Maris sint Fugatæ, vel Fractæ; & hujusmodi Naves seu Bona inventa in eisdem, ad nos, vel ad alium de Regno, seu potestate nostrâ, tanquam Wreccum Maris non pertineant; tunc Naves illæ, cum omnibus Bonis inventis in eisdem, deliberentur hominibus de Scotiâ, quibus erunt, sine impetitione ponendâ in Corporibus Hominum illorum, vel in Navibus, seu Bonis antedictis:

Insuper, si aliqua Navis, alia quàm de Scotiâ, in quâ sint Homines de Scotiâ, cujuscumque Conditionis existant; aut si aliquis de Scotiâ habeat in hujusmodi Navi Bona vel Merchandisas; & Navis illa infra Regnum vel potestatem nostram Fugata fuerit vel Fracta, A.D. 1321. seu etiam per subditos nostros capta supra Mare, Homines & Bona in tali Nave inventa, si rationabiliter probari poterunt ea fore de Scotiâ, sine dilatione deliberentur; dùm tamen dicta Bona ad Nos, vel ad alium de Regno, seu potestate nostrâ, tanquam Wreccum Maris, ut est dictum, non pertineant;

Vobis præcipimus quòd Ivonem de Hadyngton, & alios Homines Scotos, nuper in quadam Navi, cum Bonis & Merchandisis suis, per Costeram Maris transeuntes, & ad Terram per ejusdem Maris Intemperiem apud Ranenesrodd Agitatos, & per vos Arestatos, unà cum Bonis & Merchandisis suis, in Navi prædicta inventis,

Si ipsum Ivonem, & alios Homines, Bona & Merchandisas prædicta, fore de Scotiâ, & per Maris Intemperiem in dictam partem Agitatos, ut est dictum, vobis constare poterit,

Sine

A.D. 1321. An. 14. Edw. 2. Sine dilatione deliberari & dearestari faciatis, juxta tenorem Treugæ supradictæ.

Teste Rege apud Walyngford, tertio die Maii. A.D. 1321. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ, super Navibus Captis, durante Treuga cum Scotis.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 2. in Cedul. Magnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & prosperos ad vota successus.

Litteras vestras, pro Magistro Johanne Donnys & Clemente Odonis de Diepa, Mercatoribus vestris, Nobis directas Recepimus; continentes quod iidem, Johannes & Clemens, unam Navem, oneratam pluribus Merchandisis, ad Regnum Scotorum, vendendis; & pro aliis Mercaturis emendis in eodem; Treugis inter Nos ex unâ parte, & Scotis ex Alterâ durantibus, destinâssent:

Quæ quidem Navis, in eodem Regno evacuata, & postmodum ibidem aliis Mercaturis onerata, dùm de partibus illis ad Regnum nostrum reduceretur, quendam Portum nostrum de Ravenserodde, infra dictum Regnum nostrum, per Tempestatis infortunium, ut dicitur, applicuit;

Quæ quidem Navis, Mercaturæ, nec non & Homines, in eâdem Navi existentes, eâ de causâ solummodò quòd de prædicto Regno Scotiæ veniebant, A.D. 1321. arestati fuerunt, & adhuc sub aresto detinentur:

Super quo nos Rogâstis quatinus Mercatores prædictos, cum Navi & Mercaturis suis antedictis, dearestari facere, & ipsos indempnes observare vellemus.

Super quo sciat vestra Excellentia reverenda, quod, in dictis Treugis, interdicta est Communio Subditorum nostrorum & illorum de Scotiâ, durantibus dictis Treugis.

Set, licet præfatos, Johannem & Clementem, tanquam dictis Inimicis nostris Adhærentes, punire possemus, ut deceret, Ad Requisitionem tamen vestram, dictos, Johannem & Clementem, unà cum Navi, Bonis & Merchandisis suis, istâ vice, dearestari, & eis Bona sua Mandavimus Liberari;

Vestram Serenitatem attentiùs deprecantes, quatenus Subditis vestris, nè cum dictis Inimicis nostris communicent, velitis, si placet, facere Inhiberi.

Dat. apud Walyngfordiam, 4. die Maii.

Super venditione Domus facta G. Cardinali, quæ Lupanar vilium Mulierum existebat.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 11. Rex omnibus, ad quos &c. salutem.

Inspeximus quasdam Literas Patentes, Sigillo nostro Senescalciæ Ducatûs prædicti Signatas, in hæc verba,

Noverint Universi quòd, Nobilis Vir, Dominus Almaricus, Dominus de Credonio, Locum Tenens & Senescallus Ducatûs Aquitaniæ, pro Illustri Principe, Domino Rege Angliæ, Duce Aquitaniæ, quandam venditionem,

Factam per, discretum Virum, Gullielmum de Theloza, Thesaurarium olim Agenni, pro dicto Domino nostro Rege & Duce, & nomine ipsius Domini nostri Regis, de quadam Domo, seu Ædificio, sito apud Condomium, quæ erat dicti Domini nostri Regis, quæ vocatur Aula Comitis, quæ ruinam & præcipitium minabatur, & A.D. 1321. Lupanar vilium Mulierum existebat, ut dicebatur, Reverendo Patri in Christo, Domino Gullielmo, miseratione divinâ tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, seu Petro de Testâ, ejus Nomine, pro pretio & summâ trescentarum Librarum Burdegalæ, prout in quodam publico Instrumento, indè confecto per manum Magistri Reymundi Guabarra de Condomio, Notarii Ducatûs Aquitaniæ, ibidem ostenso, plenius continetur:

Item quandam aliam venditionem seu in emphiotesim Donationem,

Factam dicto Domino Cardinali, seu alii ejus nomine, per Magistrum Reymundum Durandi, Locum Tenentem dicti Gullielmi de Theloza, tunc Thesaurarii Agenni, nomine dicti Domini nostri Regis, de Solo ipsius domus, cum Terrâ

A.D. 1321. Edw. 2. Terrâ circumquaque positâ, & Furno ibidem existente, & Jure, & Deverio, & Pertinentiis suis, quæ & quas dictus Dominus noster Rex habeat, vel habere poterat ibidem aliquâ Ratione vel Causâ, pro pretio & summâ ducentarum Librarum Burdegalensium, & duodecim Morlanorum Obliarum, annuatim solvendorum dicto Domino nostro Regi, seu alii ejus Nomine, in Festo Omnium Sanctorum, apud Condonium; prout hæc in quodam Publico Instrumento, indè confecto per manum Magistri Arnaldi de Malo Leone, Notario Condonii quondam, ibidem ostenso, pleniùs continetur:

Habito diligenter Tractatu, ut dixit, cum Domino Petro de Marmanda Milite, Senescallo Agenni, & Domino Nicholao Bardelli, Legum Doctore, Judice Ordinario ultra Guaronam, & Gullielmo de Theoloza, nunc Senescallo Petragoricinii, pro dicto Domino nostro Rege & Duce, Domino Bernardo de Cassanea Legum Doctore, & Domino Reymundo de Caretis Rectore Ecclesiæ de Salviaco, & Reymundo Marquesii, & Discretis Viris, Magistris, Hostencio Jordani, Gualhardo de Barrera, & Bertrando Parator, Procuratore dicti Domini nostri Regis, & aliis Consiliariis dicti Domini nostri Regis & Ducis, & nostris in ipso Ducatu; videlicet,

Quod dicta venditio, seu venditiones dictorum Bonorum expediebant dicto Domino nostro Regi, & quod non erant dicto Domino nostro Regi & Duci in aliquo dampnosæ, immo magis fructuosæ,

Approbavit, confirmavit, & ratificavit easdem, nomine dicti Domini nostri Regis & Ducis, prout in dictis Instrumentis, indè confectis, pleniùs continetur;

Et prædicta Bona eidem Domino Cardinali amortizavit; ita quod amodo, de dicto Loco, Locum Sacrum, vel Deo dedicatum faciet, prout sibi videbitur faciendum:

Et dictos duodecim Morlanos Obliarum, quos annuatim debebat facere idem Dominus Cardinalis, ratione prædictâ, in dicto Festo, vendidit, tradidit & quitavit, nomine dicti Domini nostri Regis & Ducis, idem Dominus Senescallus eidem Domino Cardinali, pro pretio & summâ quinquaginta Librarum Turonensium, quas idem Dominus Senescallus, nomine dicti Domini nostri Regis & Ducis, recognovit se habuisse a dicto Domino Cardinale, seu alio ejus Nomine, in bonâ Pecuniâ numeratâ; retentis tantummodo, de dictis A.D. 1321. Edw. 2. Obliis, duobus Denariis Morlanorum, super Anlâ, Terrâ, & Furno prædictis, annuatim solvendis dicto Domino nostro Regi & Duci, seu Bajulo Condomii, qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, apud Condomium, in dicto Festo Omnium Sanctorum:

Dictum verò Dominum Cardinalem verum Dominum & Procuratorem, in Rem suam, in prædictis Bonis constituit & fecit, & pactum expressum idem Dominus Senescallus & Locum Tenens fecit dicto Domino Cardinali de ulterius non petendo Bona prædicta; acto tamen expresso quod, occasione prædictarum Rerum, respondeat idem Cardinalis, & Jus faciat coram Senescallo Agenni.

Actum fuit hoc apud Marmandam, in Capitulo Domûs Fratrum Minorum, duodecima die Mensis Julii, anno Domini milesimo, trescentesimo, quintodecimo.

Testes sunt,

Dominus Arnaldus de Duro Forti,
Dominus Gullielmus Reymundi de Gensaco, Milites:
Dominus Nicholaus Bardelli, Legum Doctor Judex Ordinarius ultra Guaronam,
Dominus Petrus de Marmanda Miles, Senescallus Agenni,
Dominus Bernardus de Cassanea, Legum Doctor,
Reymundus Marquesii:
Magister Hostencius Jordani,
Magister Gualhardus de Barrera,
Bertrandus Parator Bacalarius in Leglbus, Procurator dicti Domini nostri Regis & Ducis,
Magistri, Geraldus Rissidoms,
Lucas Leneshulli, Jurisperiti.

Et ego, Johannes de Bessa Communis Notarius Agenni, qui, ad mandatum dicti Domini Senescallii Vasconiæ, de prædictis recepi tria Publica Instrumenta ejusdem tenoris, duo dicto Domino Cardinali tradenda, & unum dicto Domino nostro Regi & Duci, vel ejus Procuratori tradendum;

Regnantibus Dominis,

Ludovico Rege Franciæ,
Edwardo Rege Angliæ & Duce Aquitaniæ, &
A. Agenni Episcopo,

A.D. 1321. Edw. 2. In cujus rei testimonium, & ad majorem Robotis firmitatem, Nos, Senescallus & Locum Tenens prædictus, Sigillum Curiæ Vasconiæ huic præsenti Publico Instrumento duximus apponendum.

Nos autem, Venditiones, Approbationem, Confirmationem, & Ratificationem prædictas acceptantes, eas, pro nobis & Hæredibus nostris, quantum in nobis est, concedimus, & ex certâ scientiâ confirmamus, sicut Literæ prædictæ testantur. A.D. 1321. Edw. 2.

In cujus, &c.

Dat. apud Westmonasterium duodecimo die Maii.

Per ipsum Regem, nunciante Magistro Roberto de Baldok.

Contra Raymundum in Cosmedin Cardinalem, ad serenandam Papæ Conscientiam.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nè perversorum Ambitio, nullis conclusa limitibus, dùm intentionis suæ lucra sectatur, vestræ Sanctitatis, & Confratrum vestrorum, puritatem circumveniat, & Jura nostra, exquisitis suggestionibus, interrumpat; vestram in eâ parte conscientiam, quotiens oportuerit, cogimur serenare.

Ecce! Pater Sancte, Venerabili Patri, Domino Raymundo, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diacono Cardinali, quorumdam adulantium commentis persuasum est, Ecclesiam de Ufford, Lincolniensi Diocese, quam, dilectus Clericus noster, Johannes de Fontenay, virtute Præsentationis nostræ optinet in præsenti (quæ semper hactenus de Progenitorum nostrorum & nostro extitit Patronatu) per Constitutionem Novellam nuper vacâsse, & ad vos ipsius Collationem pertinere: A.D. 1321.

Cujus Persuasionis occasione, Collationi vestræ, de dictâ Ecclesiâ sibi factæ, idem Pater innititur; dictum Clericum nostrum super eadem multipliciter molestando.

Quocirca Clementiæ vestræ duximus supplicandum, quatinus, attento jure nostro prædicto (cujus vos hactenus invenimus, & in futurum speramus præcipuum Defensorem) dicto Patri suadere dignemini, ut ab inquietatione dicti Clerici nostri desistere velit, & permittere ut Jura nostra nobis illibata serventur; præsertim cùm Progenitores nostri, & nos, totis retroactis temporibus, ad dictam Ecclesiam præsentaverimus successivè.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium duodecimo die Maii.

Litera Regis, ad Cardinalem prætaxatum.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1. VEnerabili in Christo Patri, Domino Raymundo, Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Mira quorumdam adulatio, ut audivimus, sic excrevit, quòd, dùm in suis affectibus promovendis vestræ Paternitatis Gratiam quærunt, confusis Mendaciis, vestram non verentur deludere puritatem.

Ecce! Pater Reverende, persuasum est vobis Ecclesiam de Ufford, Lincolniensi Diocese, quam, Dilectus Clericus noster, Johannes de Fontenay, virtute Præsentationis nostræ, optinet in præsenti (quæ semper hactenus de Progenitorum nostrorum & nostro extitit Patronatu) per Constitutionem Novellam nuper vacâsse, & ad Collationem Domini Summi Pontificis pertinere: A.D. 1321.

Cujus Persuasionis occasione, Collationi dicti Domini Summi Pontificis, de dictâ Ecclesiâ vobis factæ, innitimini, dictum Clericum nostrum in eâ parte multipliciter molestando.

Quod quidem pro eo, quod ad aures vestras non a Cœtu fidelium, set a Conventu Malignantium novimus pervenisse; Amicitiam vestram requirimus & rogamus, quatinus, attento Jure nostro prædicto, ab inquietatione dicto Clerico nostro, eâ de causâ, de cætero faciendâ, desistere velitis nostris Precibus & Amore.

Dat. apud Westmonasterium duodecimo die Maii.

Pro

A. D. 1321. Edw. 2. — A. D. 1321. Edw. 2.

Pro Nuncio Regis Franciæ, super Servitio in Tractatu, cum Roberto de Brus, impenso, commendatoria.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Virtutum insignia, quibus, dilectus Clericus noster, Magister Bertrandus Bonifacii, Juris utriusque Professor, pollere dinoscitur, Labor insuper vehemens, & Diligentia exquisita, in nostris Negotiis, in partibus Marchiæ Scotiæ (pro quibus fuit nunc, & aliàs per, carissimum Fratrem nostrum, Dominum Philippum, Franciæ & Navarræ Regem Illustrem, destinatus) per eundem gratanter impensi, ad ipsius honores & profectus appetendos, & omni laude prosequendos, Regiam Benevolentiam nostram efficiunt, non immeritò, Debitricem.

Ipsius itaque personam vestræ mansuetudini pleníssimo recommendamus affectu; devotissime supplicantes, quatinus eundem Clericum nostrum, cum omni favore & gratiâ commendatum, si placet, suscipiat, nostri Rogaminis interventu, Apostolici culminis Benignitas consueta, providendo eidem juxtà ipsius merita probiraris.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Maii.

Ejusmodi pro eodem, ad Cardinales.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

VEnerabili in Christo Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Consuetam vestræ Dilectionis promptitudinem, nobis & nostris gratanter exhibitam, pro, dilecto Clerico nostro, Magistro Bertrando Bonifacii, Juris utriusque Professore (qui se in Negotiis nostris Marchiis Scotiæ fideliter exposuit) duximus deprecandum:

Quatinus ipsum & ipsius Negotia (pro quibus Domino Summo Pontifici specialiter scribimus) favore propitio habere velitis, nostri contemplatione, commendata; eadem Negotia, Litteris nostris, dicto Domino Summo Pontifici præsentando, ut felicem effectum sortiri valeant, diligenter in eisdem interponere partes vestras.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Maii.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali,
Domino Petro de Viâ Nepoti Domini Summi Pontificis,
Domino R. Tituli Sanctorum Neri & Achillei Presbitero Cardinali.

Pro Episcopo Munatensi, super Laboribus suis, in Tractatu antedicto.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Etsi Sedis Apostolicæ deliberatio provida, Confratrum & Coepiscoporum Negotia, favoris & gratiæ prærogativâ, consueto more, prosequatur; ut tamen venerabili Patri, G. Munatensi Episcopo (qui pro nostris Negotiis, in partibus Angliæ & Scotiæ, laboribus plurimis se exposuit) Regius favor, quem promeruit, impendatur,

Beatitudini vestræ dictum Patrem specialissimo recommendamus affectu; devotissime supplicantes, quatinus in Negotiis suis, vestræ Clementiæ porrigendis, gratiæ plenitudinem, nostris, si placet, interventubus, impendere, finemque eisdem imponere dignemini celerem, honorabilem, & optatum.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Maii.

Ejusmodi

Ejusmodi Litera ad Cardinales.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1. VEnerabili in Christo Patri, Domino Berengario, Dei gratiâ, Tusculauensi Episcopo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Scimus, & certissimis probavimus indiciis, quòd ea, quæ pro nobis aut nostris votivè appetimus, effectuali diligentiâ promovenda suscipietis.

Quocirca, venerabilem Patrem, Dominum G. Dei gratiâ, Munatensem Episcopum, fide & circumspectione,

Prout Labor ipsius, tàm tempore Domini Genitoris, circa Negotium Inquisitionis de vitâ, & Miraculis Beati Thomæ Herefordensis, eidem Patri, unà cum aliis per Sedem Apostolicam commissum, quàm circa Negotia nostra in partibus Marchiæ Scotiæ testatur,

Multipliciter approbatum, Paternitati vestræ speciali recommendamus affectu:

Totis desideriis deprecantes, quatinus dicto Patri, in Negotiis suis, penes Dominum Summum Pontificem prosequendis (pro quibus etiam eidem Domino Summo Pontifici specialiter scribimus) cum omni favore & honore, A. D. 1321. consiliis & auxiliis assistere velitis, nostris Precibus & Amore; præfatas Litteras, ex parte nostrâ, Domino Summo Pontifici præsentantes.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Maii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino L. Sanctæ Mariæ in Via Lato, } Diaconis Cardinalibus.
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro, }
Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali,
Domino Petro Doza Fratri Domini Summi Pontificis,
Domino Arnaldo Tirandi Nepoti Domini Summi Pontificis,
Domino Bernardo Jordan Domino Insulæ,
Domino Petro de Via Nepoti Domini Summi Pontificis.

Super Tractatu memorato, & Literis Papæ ad Robertum de Brus non exhibitis.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Rom. & Fr. 14. E. 2. m. 1. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quanta fuit in, Venerabilibus Patribus, R. Wyntoniensi Episcopo, & Fratre Willielmo Electo Vienensi, fides firma, labor continuus, & exacta diligentia, in Negotiis nostris (pro quibus innata Benignitas eosdem Patres ad partes Marchiæ Scotiæ, pro Tractatu ibidem ineundo, destinavit) crebrò comperimus, nostrorum fidelium Testimonia, ac ipsius operis efficacia manifestant.

Undè, non immeritò, ipsos, veros Israelitas, in quibus dolus non est, reputantes, & missos & mittentis affectum plenâ mentis affectione magnificamus, & vobis persolvimus grates & gratias, quas valemus, totis affectibus supplicantes, quatinus dictos Patres (quos Virtus multiplex & Fama gratissima recommendant) habere velitis, si placet, nostri contemplatione propensiùs commendatos.

Cæterùm, Pater Sancte, de eo quod Litteræ vestræ, Roberto de Brus per A. D. 1321. eosdem Patres destinatæ, eidem Roberto exhibitæ non fuerunt, vestra Celsitudo non miretur, set potius eosdem habeat in eâ parte, si placet, totaliter excusatos.

Inito enim Consilio, & habitâ super eisdem Litteris deliberatione pleniori, omnibus, ibidem tunc ex parte vestrâ & nostrâ præsentibus, propter aliqua verba, in dictis Litteris inserta, sanum videbatur eas non esse dicto Roberto porrigendas.

De dicti vero Electi fide & industriâ, jam probatis, plenariè confidentes, quædam Negotia, nos & nostros specialiter tangentia, vestræ Beatitudini seriosiùs exponenda, eidem injunximus; cui, si placet, in eisdem adhibere dignemini plenam fidem.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium decimo quarto die Maii.

A.D. 1321. Edw. 2. A.D. 1321. Edw. 2.

De Officio Majoratus Londoniæ replegiato.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14 E. 2. m. 6.

REX, dilecto & fideli suo, Roberto de Kendale, salutem.

Quia, de gratiâ nostrâ speciali, replegiavimus, dilectis nobis, Aldermannis & Civibus Civitatis nostræ Londoniæ Officium Majoritatis Civitatis illius, usque ad Quindenam Sancti Michaelis proximò futuram, quod idem Officium, nuper, coram Justitiariis nostris itinerantibus, apud Turrim Londoniæ, quibusdam de causis, captum fuit in manum nostram; & nominationem, per prædictos Aldermannos & Cives, nobis factam de Hamone de Chiggewell, Cive Civitatis prædictæ, pro dicto Officio, per tempus prædictum regendo, acceptavimus, Sacramentumque recepimus ab eodem nobis debitum in hac parte. A.D. 1321.

Vobis mandamus quòd eidem Hamoni Custodiam Civitatis prædictæ, quam vobis nuper commisimus regendam, liberetis habendam & regendam in formâ supradictâ.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo primo die Maii.

Per ipsum Regem.

Pro Comitissa de Fyfe.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Fr. 14. E. 2. p. 2. m. 9.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm, dilecta Neptis nostra, Maria Comitissa de Fyfe, quæ moratur in Scotiâ, mittat Robertum de Cumpton, & quosdam alios Servientes suos de Scotiâ, usque Civitatem nostram Londoniæ, ad Pannos, Jocalia, & alia, quæ pro Camerâ ipsius Comitissæ necessaria existunt, ad opus ejusdem Comitissæ, ibidem emenda & providenda:

Vobis mandamus quod eidem Roberto, aut Servientibus prædictis, in eundo versus Civitatem prædictam, ibidem morando, & exinde usque Scotiam redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; &, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione faciatis emendari. A.D. 1321.

In cujus &c. usque ad Festum Sancti Martini proximò futurum duraturas:

Proviso quod idem Robertus, aut Servientes prædicti, Equos ad Arma, seu Armaturas aliquas, usque ad prædictam Terram Scotiæ secum non ducant, sed duci faciant quovismodo.

In cujus &c.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo quarto die Maii.

Per ipsum Regem, nunciante Magistro Roberto de Baldok.

De Treuga cum Duce Britanniæ proroganda.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Claus. 14. E. 2. m. 4. d.

REX, Senescallo suo Vasconiæ, qui nunc est, vel qui pro tempore erit, salutem.

Cùm nos Treugam,

Quæ inter nos pro Hominibus, Mercatoribus, & Subditis nostris, Marinariis, & aliis, tàm de Regno nostro Angliæ, quàm de Terris nostris Hiberniæ & Walliæ, ex parte unâ, & Nobilem Virum, Johannem Ducem Britanniæ, Consanguineum nostrum carissimum, pro Hominibus, Mercatoribus, & Subditis suis, Marinariis, & aliis, de Ducatu suo Britanniæ ex alterâ, super quibusdam Dissensionibus & Discordiis, occasione diversorum dampnorum, hinc indè, datorum, usque ad Festum Omnium Sanctorum, jam proximò futurum, capta fuit & inita, A.D. 1321.

Ab eodem Festo Omnium Sanctorum, per unum annum proximò sequentem completum, duxerimus prorogandam,

Ac, volentes Dissensiones & Discordiarum materias hujusmodi sedari, & Pacem super Dissensionibus & Discordiis illis, modis & viis, quibus commodiùs poterimus, amicabiliter reformari,

Per totum Regnum nostrum, ac Terras nostras supradictas, publicè fecerimus proclamari, quod omnes & singuli, Subditi nostri, Mercatores, Marinarii, & alii de Regno & Terris nostris eisdem, qui per dictum Ducem, Mercatores, Ma-

10 Q rinarios,

A. D. 1321. Edw. 2. rinarios, & Subditos suos, in Terrâ, vel in Mari, dampna aliqua passi sunt, & pro emendis indè habendis prosequi voluerint,

Necnon & illi, quibus imponitur dampna aliqua Mercatoribus, Marinariis, & Subditis dicti Ducis intulisse,

Sint apud Burdegaliam in Festo Sancti Andreæ Apostoli proximò futuro, super dampnis hujusmodi sufficienter informati, ad tractandum ibidem, coram vobis & aliis de Concilio nostro in partibus illis, super amicabili Pace in hac parte reformandâ, & ad faciendum ulterius quod, de communi assensu & consilio, ibidem contigerit ordinari;

Vobis mandamus quòd, receptis Literis nostris de prorogatione Treugarum prædictarum, præfatum Ducem, ut eandem Treugam similiter proroget A. D. 1321. Edw. 2. & observet, pro parte suâ, inducatis;

Et, si idem Dux eam duxerit acceptandam, tunc illos, de Concilio nostro, in partibus Vasconiæ prædictis, apud dictum locum Burdegaliæ, in dicto Festo Sancti Andreæ, congregari faciatis, ac super præmissis, unà cum illis de dicto Concilio, Tractatum illum teneatis, & perficiatis tunc ibidem in formâ supradictâ.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo quarto die Maii.

Istæ Literæ erant patentes.

Per ipsum Regem.

De Juribus Regiis conservandis.

A. D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 1. REX, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacristis, Officialibus, & omnibus Personis Ecclesiasticis, in quacumque Dignitate constitutis, necnon Notariis Publicis, salutem.

Ad Jura nostra Regia, ne depereant, seu per aliquorum Usurpationes indebitas aliqualiter subtrahantur, quatenus justè poterimus, manutenenda: subtractaque & occupata, si quæ fuerint, ad Statum debitum revocanda: necnon ad impugnatorum eorumdem Jurium nostrorum conatus illicitos refrænandos; eo studiosiùs nos decet operam adhibere & solicitiùs extendere manum nostram, quo ad hoc vinculo astringimur Juramenti;

Cùm itaque Collationem nostram ad Præbendam de Aylesbury, in Ecclesiâ Beatæ Mariæ Lincolniæ nuper vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, versus Henricum, Episcopum Lincolniensem, recuperavimus per considerationem Curiæ nostræ; &, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Baldok Præbendam illam contulerimus Regio Jure nostro: Idemque Clericus noster possessionem dictæ Præbendæ, virtute Collationis nostræ prædictæ, canonicè sit assecutus, & eam pacificè possideat in præsenti;

Et intellexerimus, jam de novo, quod quidam, Jus nostrum prædictum impugnare, dictumque Judicium, in Curiâ nostrâ, ut præmittitur, ritè redditum, pro viribus enervare nitentes, quasdam Provocationes, Appellationes, Inductiones, A. D. 1321. Commissiones ad citandum præfatum Clericum nostrum, ad comparendum extra Regnum nostrum, super præmissis responsurum, vobis demandari, ac alia diversa per vos in hac parte fieri procurant;

Per quæ utique, si procederent, effectus Collationis nostræ prædictæ de facili posset enervari, nobisque & Coronæ nostræ præjudicium & exhæredationem multipliciter generari; ac dictus Clericus noster super possessione suâ dictæ Præbendæ molestari ac perturbari:

Nos, volentes hujusmodi præjudicio & exhæredationi, modis & viis omnibus, quibus poterimus, prout ad hoo diversimode astringimur, obviare, & hujusmodi Conatus illicitos refrænare:

Vobis omnibus, & singulis vestrûm, mandamus, firmiter inhibentes, nè, prætextu alicujus Commissionis aut mandati, vobis, vel alicui vestrûm, per quemcumque facti, seu faciendi, Citationes, Provocationes, Appellationes, Inductiones, aut alios Processus, seu Impedimenta, quæ in præjudicium nostri, seu derogationem Juris Coronæ nostræ seu Dignitatis nostræ Regiæ, vel Judicii, Curiâ nostrâ redditi, enervationem cedere valeant, seu per quæ dictus Clericus noster, super possessione suâ prædictâ, indebitè molestari poterit, nobis inconsultis, facere præsumatis.

Et, si Citationes, seu Processus aliquos præjudiciales, prætextu alicujus Commissionis hujusmodi, super dicto Negotio,

A.D. 1321. Edw. 2. Negotio, fieri feceritis, eos faciatis sine dilatione aliquâ revocari; scituri pro certo quòd, si secus feceritis, ad vos, tanquam Violatores Juris nostri Regii, non immeritò, graviter capiemus.

Teste Rege apud Westmonasterium quarto die Julii. A.D. 1321. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

Pro Cancellario & Magistris Universitatis Cantebrigiæ, de Domibus, fundandis pro sustentatione Scolarium, in Theologia & Arte Dialectica studentium.

A.D. 1321. An. 14. E. 2. Pat. 14. E. 2. p. 2. m. 1. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, ad requisitionem, dilecti Clerici nostri, Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, concessimus, & licentiam dedimus, pro nobis & Hæredibus nostris, quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo, Cancellario & Magistris Universitatis Cantebrigiæ, quòd ipsi Advocationes Ecclesiarum, usque ad Valentiam Quadraginta Librarum per Annum, juxta Taxationem Norwycensem, de cujuscumque Feodo Advocitiones illæ fuerint (exceptis Advocationibus Ecclesiarum, quæ de nobis tenentur in Capite) adquirere possint:

HABENDA sibi & Successoribus suis, Cancellario & Magistris Universitatis prædictæ, de Capitalibus Dominis Feodi illius, per servitia indè debita & consueta, IMPERPETUUM;

Ita quod prædicti, Cancellarius & Magistri, Ecclesias ipsas, usque ad valorem prædictum, quarum Advocationes sic adquisiêrint quibusdam Domibus, quas fundare intendunt in eadem Universitate, pro sustentatione Scolarium, in Sacra Theologiâ & Arte Dialecticâ studentium, prout eis meliùs fore videbitur faciendum, dare possint & assignare. A.D. 1321.

Et quod Magistri, vel Custodes earumdem Domorum, qui pro tempore fuerint, Ecclesias illas apropriare: & eas, apropriatas, in proprios usus tenere possint sibi & Successoribus suis, Magistris vel Custodibus Domorum illarum, pro sustentatione Scolarium prædictorum, de Capitalibus Dominis Feodi illius, per servitia prædicta, IMPERPETUUM.

STATUTO, DE TERRIS ET TENEMENTIS, AD MANUM MORTUAM NON PONENDIS EDITO, NON OBSTANTE.

Dùm tamen per Inquisitiones, indè in formâ debitâ faciendas, & in Cancellariâ nostrâ, vel Hæredum nostrorum ritè retornandas, compertum sit quod id fieri poterit absque dampno & præjudicio nostro, & Hæredum nostrorum, & alterius cujuscumque.

In cujus &c.

Teste Rege apud Westmonasterium quinto die Julii.

Per Breve de privato Sigillo.

Pro Rogero de Northburgh ad Cardinalatum elevando.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 14. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm mentis cogitatu revolvimus, quantis gratiarum muneribus Sacrosancta Sedes Apostolica Regnum & Regiam Domum nostram, fœcundæ dilectionis amplexibus, hactenus honoravit, se, ob ipsorum ferventem devotionem, quam ad ipsam Sanctam Sedem habuisse noscuntur, semper favorabilem & propitiam exhibendo;

Magnæ nobis admirationis materia ministratur de eo, quod Preces nostras, quas pro Promotione, dilecti & Familiaris Clerici nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, vestræ porreximus Sanctitati vicibus repetitis, nec dum potuerunt a vestrâ Clementiâ, non absque Honoris Regii aliquali dedecore, exaudiri; præsertim cùm cæteri Reges & Principes & quidam in dignitate minores, reportaverint in consimilibus sua vota. A.D. 1321.

Quamobrem, pie Pater, affluentis vestræ Bonitatis aurem pulsamus adhuc Precibus iteratis, quatinus ad Honorem Regium, in votivâ exauditione Precum hujusmodi, benignitate solitâ, paternæ considerationis intuitum convertentes, sic votum nostrum in hac parte dignemini adimplere, quod filialis devotio, quæ hucusque erga Sanctam Matrem

A. D. 1321. Edw. 2. Matrem Ecclesiam, & ejus Membra promptam se præbuit, exindè efficiatur promptior, & felicibus semper successibus augeatur.

Conservet &c.

A. D. 1321. Edw. 2. Dat. apud Westmonasterium vicesimo quarto die Julii.

Ad Cardinales, pro dicto Rogero.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 14. VEnerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tusculano Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Talem de vestræ Paternitatis sinceritate fiduciam reportamus, quod ad ea promovenda, quæ nostris firmiter inhærent præcordiis, Regnique non mediocriter contingunt honorem, opem & operam velitis, solicitis studiis, impendere efficaces.

Sanè, considerantes quòd, pro nostris & Regni nostri negotiis, plus solito in Romanâ Curiâ emergentibus, nobis esset perquàm utile & honestum, quòd Persona idonea, de nostris Linguâ & Natione, sacro Cardinalium Collegio, sicut Progenitorum nostrorum temporibus hactenus visum est, jungeretur,

Sanctissimum Patrem Dominum J. divinâ providentiâ, Summum Pontificem, per nostros Nuncios & Literas, vicibus iteratis, ac jam denuò cum instantiâ, requisivimus, quatinus, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ (quem mores & merita multipliciter recommendant) ad Cardinalatûs apicem assumere dignaretur. A. D. 1321.

Pro cujus Negotii votivâ expeditione, sic erga præfatum Dominum Summum Pontificem velitis, si placet, nostri honoris optentu, interponere partes vestras, quòd nobis in personâ prædicti Clerici nostri non negetur, quod cæteris Regibus, & aliis inferioribus, in personis diversorum, noscitur fuisse concessum.

Nos enim, non absque rubore, perferimus tantam dilationem Negotii memorati; maximè cùm, inter Sanctam Sedem Apostolicam, & Regiam Domum nostram, exuberaverit hucusque fœcundæ dilectionis amœnitas; quam nostris temporibus fervent desiderio cupimus adaugeri.

Dat. apud Westmonasterium nono die Augusti.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino R. Hostiensi,
Domino W. Penestrensi,
Domino W. Albanensi,
Domino W. Portuensi,
Domino G. Sabinensi,
Domino B. Tusculani,
— Episcopis Cardinalibus.

Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
— Diaconis Cardinalibus.

Domino N. tituli Sancti Eusebii,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
— Presbiteris Cardinalibus.

Domino P. tituli Sanctæ Susannæ,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
— Presbiteris Cardinalibus.

Domino B. Sanctæ Agathæ,
Domino P. Sancti Angeli,
Domino A. Sancti Eustachii,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice,
— Diaconis Cardinalibus.

Domino S. tituli Sanctæ Priscæ,
Domino B. Tituli Sancti Vitalis,
Domino P. tituli Sanctæ Potenciane,
Domino P. tituli Sanctæ Anastasiæ,
Domino P. tituli Sanctorum Stephani & Clementis.
— Presbiteris Cardinalibus.

Ad

Ad Regem Siciliæ, pro Rogero memorato.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 14. EXcellentissimo Principi, Domino R. Dei gratiâ, Jerusalem & Siciliæ Regi, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & prosperos ad vota successus.

Tantam de vestræ Dilectionis constantiâ fiduciam reportamus, quod ad ea promovenda, quæ nostris firmiter inhærent præcordiis, *&c. prout supra ad Cardinales; tunc sic,*

Pro cujus Negotii votiva expeditione, sic erga præfatum Dominum Summum Pontificem velitis, si placet, nostri Honoris optentu (pro quo vos zelare non ambiguimus) interponere partes vestras, quod nobis, in personâ prædicti Clerici nostri, non negetur, quod cæteris Regibus, & aliis inferioribus, in personis annuitur diversorum; Scientes quòd, non absque rubore, perferimus, post tot precum nostrarum instantiam, dilationem Negotii memorati. A. D. 1321.

Dat. apud Westmonasterium, 9. die Augusti.

Pro Archiepiscopo Rothomagensi.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Fin. 15. E. 2. m. 24. REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cùm, sexto die Augusti, Anno Regni nostri quartodecimo, ceperimus Fidelitatem, Venerabilis Patris, Archiepiscopi Rothomagensis, pro Terris & Tenementis, quæ de nobis tenuit in Anglia:

Et mandaverimus Gilberto de Stapelton, tunc Escaetori nostro ultra Trentam, quòd omnes Terras & Tenementa (quæ idem Archiepiscopus tenuit in Ballivâ suâ, & quæ ratione vacationis Archiepiscopatûs Rothomagensis dudùm ceperat in manum nostram, & in manu nostrâ detinuit) eidem Archiepiscopo liberaret; sicut per inspectionem Rotulorum Cancellariæ nostræ nobis constat:

Ac præfatus Escaetor noster Manerium de Kilhum, cum pertinentiis, in Comitatu Eborum (cujus quidem Manerii una Medietas fuit præfati Archiepiscopi, & altera Medietas Decani & Capituli Rothomagensis) pro eo quòd tunc primò sibi constabat de vacatione Archiepiscopatûs Rothomagensis, in manum nostram seisivit, unà cum Bladis, & aliis Bonis & Catallis, in eodem Manerio inventis:

Et Manerium illud postmodùm, usque ad diem Obitûs præfati Escaetoris, in manu nostrâ retinuit; exitus, indè provenientes, ad opus nostrum percipiendo:

Cujus quidem prætextu prædictum Manerium, unà cum Bladis, & aliis Bonis, & Catallis prædictis, in manu nostra detinetur;

Propter quod, ex parte præfati Archiepiscopi, & dictorum Decani & Capituli, nobis est supplicatum, ut Manerium prædictum (videlicet, unam Medietatem præfato Archiepiscopo, & alteram Medietatem prædictis Decano & Capitulo) unà cum Bladis, & aliis Bonis, & Catallis prædictis, restituere curaremus; adjecto quòd, præfatus Escaetor noster, dum vixit, de Exitibus Manerii prædicti ad opus nostrum plus recepit, quàm ad nos pertineret habendum, pro vacatione Archiepiscopatûs prædicti proximò præcedente, sicut prædictum est: A. D. 1321.

Ac Alanus de Kilhum, & Edmundus de Boynton, de dicto Comitatu Eborum, manuceperint, coram nobis, in Cancellariâ nostrâ, de satisfaciendo nobis de eo, quod ad nos pertinet de dictâ vacatione prædicti Archiepiscopatûs, ultra id quod per præfatum Escaetorem nostrum receptum fuit; necnon & de Bladis, & aliis Bonis, & Catallis, in dicto Manerio existentibus, si ad nos debeant pertinere;

Tibi præcipimus quòd præfatis, Archiepiscopo, Decano & Capitulo, vel eorum Attornatis in hac parte, Manerium prædictum, unà cum Bladis, & aliis Bonis, & Catallis, in eodem Manerio existentibus, liberes per manucaptionem supradictam.

Teste Rege apud Westmonasterium, 12. die Augusti.

Per Concilium.

Pro Burgensibus de Sancto Omero.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 19. REX Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm per Cartas Progenitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, quas Confirmavimus, Concessum sit Burgensibus de Sancto Omero, quod ipsi, per totam Terram & potestatem nostram, hanc habeant Libertatem,

Quod ipsi, vel eorum bona, quorumcumque Locorum, in Terrâ & potestate prædictis inventa, non arestentur pro aliquo debito, de quo Fidejussores, aut principales Debitores non extiterint:

Nisi forte ipsi Debitores de eorum sint Communia & potestate, habentes unde de debitis suis in toto, vel in parte satisfacere possint, & dicti Burgenses illis, qui de Terrâ & potestate prædictis existerent, in justitiâ defuerint, & de hoc rationabiliter constare possit;

Nos, ad requisitionem Magnifici Principis, Philippi Franciæ & Navarræ Regis illustris, Fratris nostri carissimi, volentes præfatis Burgensibus gratiam facere ampliorem, A. D. 1321.

Concessimus eis quod ipsi, vel eorum Bona, seu Mercimonia, infra Regnum nostrum, pro Transgressione aliorum, quàm ipsorum Burgensium, nullatenus arestentur.

Et ideò vobis Mandamus quòd eisdem Burgensibus, aut eorum Servientibus, in veniendo in Regnum nostrum prædictum, cum Bonis & Mercimoniis ipsorum Burgensium, ibidem morando, & de eisdem negotiando, ac commodum suum faciendo, seu exinde redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Molestiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, seu Gravamen:

Nec ipsos Burgenses, vel eorum Bona, seu Mercimonia, pro Transgressione aliorum, quàm ipsorum Burgensium, non arestetis quoquo modo.

In cujus, &c. per unum Annum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, 20. die Augusti.

Per ipsum Regem.

Pro Bartholomæo de Badelesmere, de remissione Pœnarum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 16. LE Roi a toutz ceux, as queux cestes presentes Lettres vendront, salutz.

Sachez nous,

En ce presente nostre Parlement, tenu a Westmestre, as treis semenes de la Nativite Seint Johan le Baptistre, prechein passe, par assent des Prelatz, Countes, Barons, & la Commune de nostre Roialme, ilocqes a nostre Mandement assemblez,

Aver relesse a, nostre chier & foial, Bartholomeu de Badelesmere, checune Manere de action, chalenge, ou demaunde, qui nous avoms, ou aver purroms vers le dit Bartholomeu, par reson d'un Escrit qui n'adgaires fist a nous;

Par le quel il obliga a nous son Corps, ses Terres, Tenements Biens, & Chateux, en plusurs & diverses peines & forfetures, si'l ne faist plusurs choses, contenues en dit escrit, ou s'il mespreit contre nous:

Et ausi d'un autre escrit, lequel A. D. 1321. il nous fist de encoure les peines & forfetures, contenues en le dit primer escrit, s'il descomersit a nubi celes choses;

Et voloms & grantoms, por nous & pur nos heires, qui le dit Bartholomeu, ses terres, & tenements, biens, & chateux, soint quit & descharge de tutes les peines & forfetures, contenues en le dit primer escrit, & qui les ditz escritz desore soient de nule force & anenti, que la partie, ou quant qils soient trouez.

En tesmoignance des queles choses, nous avoms fait faire cestes noz Lettres Patentes.

Don. a Westmestre., le 20. jour d'Augost.

Per ipsum Regem & Concilium.

Tripl.

A. D. 1321. Edw. 2.

A. D. 1321. Edw. 2.

Ne quis occasionetur, pro Excessibus in Prosecutione Hugonis de Despencer.

A. D. 1321. An. 15. E. 2.

EDwarde, par la grace de Dieu, Roy d'Engliterre, Seignor d'Irelande, & Duke d'Aquitayn, a toutz ses Baylyffes & Foilalx, as queux cestes presentz Lettres vendront, salutz.

Saches que Come,

En cest nostre present Parlement tenus a Westmestre, a trois Semaignes de la Nativite de Saint John le Baptist, prochein passe, par nous, & par Prelates, Countz, Barons, & la Common de nostre Royalme illonques par nostre Mandement assemblez,

Accorde soit & Assentu, qe nul,

De quel estate ou condicion que il soit, pur Alliance, quel temps que il soit fait, par serement, escripte, ou in autre maner, ne pur prise, occupacion, ou detinue des Chateux, Villes, Manoirs, Terres, Tenementz, Biens, ou Chateux, Prise, Emprisonment, ou Ranceones des Genres de nostre Ligeaunce, ou d'autres Homicides, Robberies, Felonies, ou autres choses, que purront estre notes as Trespasses ou as Felonies, faites contre nostre peax par plusors Graundes de nostre Royalme, lour Allies, & lour Adherentes en un pursuite, que n'adgaire fesoint par certeynes enchesons countre Syre Hugh le Despenser le Fitz, & Syre Hugh le Despenser le Piere, puis ce primer jour de Marche darrein passe, jusque a Mescuredie prochein apres la Feaste de l'Assumptione de nostre Dame, cest a Scavoir le 19. jour d'August prochein ensuant,

Soit appelle, ne challenge, pris, n'emprisone, empesche, moleste, ne greve, ne en judgment mesne par nous, ne par autre a nostre suite, ne la suite d'autry, qne quil soit en nostre Courte, ne nul parte aillours; mes que de toutes tielx Trespasses & Felonies soient quites par cel accorde & assent:

A. D. 1321.

Sauve, toutes jours, attoutz forspris les dits Hugh & Hugh, action & reason d'avoir & Recoverer lour Chateux, Villes, Manoires, Terres, Tenementes, Gardes & Marriages solone les Leis & les Usages ceo en arrere Usees:

Sans punishment devers nous, ou damage recoverer vestres parte du Temps avant dit, sicome en les dites accorde & assent pluis pleyn est contenus:

Nous, voillantz mesmes ceux accord & assent estre tenus, & gardes en toutz choses, volons que, nostre foial & loyal, H. de B. Countе de Hereford & de Essex, un des ditz Grandes, pur Alliance, que temps que ceo soit, par serement, escript, ou en autre maner, ne pur chose fait en la dist pursuite, dedeins le dit temps, ne soit appelle, ne challenge, pris, n'enprisone, empeche, moleste, ne greve, n'en Judgment Mesne par nous, ne par autre a nostre sute, n'a suite d'autry, que quil soit, en nostre Courte, ne nul part aillours, contre la forme de les accorde & assent avantditz.

En tesmoignance des quels choses, nous avons fait faire cestes nous Letters Patentes.

Done a Westmestre, le 20. jour d'August, l'an de nostre Reigne 15.

De Processibus contra Scotos.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 14.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Qualiter Paternæ pietatis provida circumspectio tribulationi piè compatiens filiorum, ad refrænandum Scotorum protervias,

Qui, post flagitia innumera, & populorum strages in Terrâ nostrâ Scotiæ, contra Fidelitatis & Homagii sui Juramentum, præsumptione dampnabili perpetrata, partes Angliæ pluries manu hostili, ante hæc tempora, sunt ingressi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia mala quamplurima inhumaniter perpetrando,

Tàm Sacris Exortationibus, quàm etiam judiciarii vigore Processûs, hactenus piâ mansuetudine laboravit, jugiter occurrit obtutibus nostræ mentis; & exindè vestræ Clementiæ grates semper & gratias referimus quas valemus.

A. D. 1321.

Verùm, quia dicti Scoti coram Sanctitate vestrâ, ex præfixione, diem habent, videlicet, Kalendis Septembris, super Negotio supradicto:

Ad quem diem nos solempnes Nuncios, ad informandum vos super Excessibus & Rebellionibus ipsorum Scotorum, proposueramus ad vestræ Sanctitatis præsentiam destinâsse;

Set,

A.D.1321. Edw. 2. Set, procurante humani generis Inimico, subitò inter quosdam Magnates de Regno nostro tanta Turbatio nuper exorta fuit (quæ tamen jam, annuente Domino, pro parte sedata est) quod hujusmodi Nuncios ad præsens nequivimus, prout disposueramus, destinare.

Quamombrem Sanctitati vestræ devotis affectibus supplicamus, quatinus, nos super hoc, solitâ benignitate, si placet, Excusatos habentes, ad ipsorum Scotorum Rebellionem tirannicam, & inobedientias contra Sedem Apostolicam, & ejus Nuncios, multipliciter commissas, aliósque ipsorum nephandos Excessus Paternæ consiberationis intuitum dirigentes, sic, ad ipsorum obstinatam Elationem, & Rebellionem elatam, salubriter reprimendas, Apostolicæ indignationis aculeos dignemini relaxare, quod ultionis severitas eò contra ipsos ampliùs extendatur, quò proterviùs sua flagitia multiplicare conati sunt, & adhuc, induratis animis, in eodem proposito perseverant. A.D.1321. Edw. 2.

Cæterùm injunximus Magistro Andreæ Sapiti, & quibusdam aliis Clericis nostris, in Romanâ Curiâ existentibus, quod super diversis, Processus prædictos concernentibus, Benignitatem vestram ad plenum studeant informare; quos, si placet, benignè audire, & dicenda per eos, juxta speratam fiduciam, commendare dignetur memoriæ vestra Sanctitas reverenda.

Nos enim, cessantibus impedimentis prædictis, Offerente etiam oportunitate, ad vestri Apostolatûs apicem solempnes Nuncios, pro dicto Negotio, cum celeritate commodâ, propitiante Domino, transmittemus.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium, 25. die Augusti.

Ad Cardinales, super Processibus memoratis.

A.D.1321. An.15. E.2. Rom.15. E.2 m.14. Venerabili in Christo Patri, Domino B. Dei gratiâ, Tusculanensi Episcopo, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de vestræ dilectionis puritate intimiùs confidimus, tanto pro hiis, quæ nostris desideriis ardentiùs inhærent, vestram amicitiam confidentiùs excitamus.

Cùm itaque Scoti, Ecclesiæ Romanæ Rebelles, & nostri Inimici, coram Sanctissimo in Christo Patre, Domino J. divinâ Providentiâ, Ecclesiæ prædictæ Summo Pontifice, super Rebellione prædictâ, diem habeant, videlicet, instantes Kalendas Septembris;

Ad quem diem, ad informandum ipsum Dominum Summum Pontificem, super Excessibus & Rebellionibus ipsorum Scotorum, ad ipsius præsentiam proposueramus nostros Nuncios destinâsse;

Set, procurante humani generis Inimico, subitò inter quosdam Magnates de Regno nostro tanta Turbatio nuper exorta fuit (quæ tamen jam, annuente Domino, pro parte sedata est) quod hujusmodi Nuncios ad præsens nequivimus destinare,

Paternitatem vestram reverendam affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinus erga dictum Sanctissimum Patrem (cui super hoc scribimus) ut Nos in hac parte excusatos habere velit; & ut, ad dictorum Scotorum Rebellionem tirannicam & Inobedientias, contra Sedem Apostolicam & ejus Nuncios multipliciter commissas, aliósque ipsorum nephandos Excessus reprimendum & puniendum, Processus, ex Officio suo salubriter inchoatos, continuet & aggravet, velitis Opem & Operam efficaciter adhibere; & in præmissis similiter vestrum Auxilium & Consilium apponere cum effectu; sic, si placet, quod, vobis mediantibus, dicti Scoti, prout demeruerint, a suis Excessibus reprimantur, nósque vobis ex hoc ad specialia gratiarum munera teneamus: A.D.1321.

Cæterùm Injunximus Magistro Andreæ Sapiti, & quibusdam aliis Clericis nostris, in dictâ Romanâ Curiâ existentibus, quod super diversis, Processus prædictos concernentibus, vos ad plenum studeant informare; quos, si placet, benignè audire, & dicenda per eos, juxta speratam fiduciam, vestræ memoriæ velitis effectualiter commendare.

Dat. apud Westmonasterium, 25. Augusti.

Eodem modo scribitur Cardinalibus suprascriptis, & Dominis subscriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;

Domino

A. D. 1321. Edw. 2.

Domino Arnaldo Tyrandj, Nepoti Domini Summi Pontificis;
Domino Bern. Jordan, Domino Insulæ;
Domino Petro de Vià, Nepoti Domini Summi Pontificis.

A. D. 1321. Edw. 2.

De Castro de Herbotel Diruendo.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 16.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Pennereth, Constabulario Castri de Herbotel, salutem.

Cùm in Tractatu,

Nuper habito inter quosdam certos Nuncios nostros pro parte nostrâ, & Robertum de Bruys pro se, & Scotis, sibi adhærentibus, contra Nos de guerrâ existentibus, ex alterâ,

Super Sufferentiâ & Treugâ, inter Nos & dictos Scotos ineundis; inter cætera Castrum prædictum, tunc in manibus dictorum Scotorum existens, præfatis Nunciis nostris, tanquam personis privatis, Liberatum fuisset, sub Conditionibus infra scriptis; videlicet,

Quod si inter Nos & dictos Scotos Pax finalis, ante Festum Sancti Michaelis, proximò jam futurum, non repararetur, quod tunc dicti Nuncii nostri Castrum illud, in dicto Festo Sancti Michaelis prædicto, Roberto, vel ejus mandato Liberarent; vel, ante idem Festum, Castrum prædictum omninò Diruerent sine fraude, aut aliâ excusatione:

Quæ præfati Nuncii nostri bonâ fide promiserunt facere; & quidam eorum hæc juraverunt: A. D. 1321.

Ac Castrum prædictum vobis, per dictos Nuncios nostros, commissum fuisset custodiendum sub Conditionibus supradictis;

Nos, volentes ea, quæ in dicto Tractatu, sic per eosdem Nuncios nostros concordata & assumpta sunt facienda, teneri & in omnibus observari, de consensu dictorum Nunciorum nostrorum,

Vobis Mandamus quòd Castrum prædictum, citra Festum prædictum, juxta formam Tractatûs prædicti, dirui faciatis.

Mandavimus enim Vicecomiti nostro Northumbriæ quòd, ad dictum Castrum, sic diruendum, unà cum Posse & Hominibus Comitatûs illius, tàm infra Libertates, quàm extra, vobis sit Auxilians & intendens, prout & quando ei scire facietis ex parte nostrâ; & præmissa modis omnibus faciatis.

Teste Rege apud Westmonasterium, 25. die Augusti.

Per ipsum Regem & Concilium.

De Auxilio, ad dictum Castrum diruendum.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 16.

REX Vicecomiti Northumbriæ, salutem.

Cùm in Tractatu, nuper habito inter quosdam certos Nuncios nostros pro parte nostrâ, & Robertum de Bruys, *&c. prout supra usque hæc verba; viz.*

Ac Castrum prædictum, dilecto & fideli nostro, Johanni de Pennereth, per dictos Nuncios nostros, commissum fuisset custodiendum sub conditionibus supradictis:

Nósque, *&c. prout supra.*

Mandaverimus præfato Johanni quod Castrum prædictum, citra Festum prædictum, juxta formam Tractatus prædicti dirui faciat;

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod ad dictum Castrum, sic diruendum, unà cum posse & Hominibus Comitatûs tui, tàm infra Libertates, quàm extra, præfato Johanni sis Auxilians & intendens, prout & quando tibi scire faciet ex parte nostra; & hoc, sicut Teipsum indempnem servare volueris, nullo modo omittas. A. D. 1321.

Teste Rege apud Westmonasterium, 25. die Augusti.

Per ipsum Regem & Concilium.

Et Mandatum est præfato Vicecomiti, firmiter injungendo, quod ad idem Castrum se personaliter transferat, & eidem Johanni, ad idem Castrum sic diruendum, in propriâ personâ suâ, pro viribus assistat; & taliter se habeat in hac parte, nè, per sui defectum seu negligentiam, quicquam sibi impingi possit, per quod ad ipsum, Regem graviter capere debeat.

Teste ut supra.

A. D. 1321. Edw. 2. Et Mandatum est Rogero de Horsele, firmiter injungendo, quod eidem Johanni, ad dictum Castrum sic diruendum, Consulens sit & Auxilians; ita quod dictum negotium modis omnibus fiat, citra Festum supradictum; &, ut idem Castrum meliori modo & Secretiori, quo fieri poterit, diruatur, interponat efficaciter partes suas; & hoc nullatenus omittat. A. D. 1321. Edw. 2.

Eodem modo Mandatum est Gilberto de Burghdon, & Ricardo de Emeldon, separatim.

Ad Regem Franciæ, super Captione Dromondæ de Janua.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 31. d. MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, & Fratri suo kariſſimo, Edwardus, &c. salutem, & prosperos ad vota successus.

Veniente nuper, nostri contemplatione, de partibus Januæ, propter Insolitam Caristiam Bladorum & aliorum victualium, quæ tunc temporis in Regno nostro habebatur, sub nostris Protectione & Salvo Conductu, apud les Dunes, juxta Portum de Sandwyco, infra Regnum nostrum, Jakemino de Reco Mercatore de Januâ, cum quadam Magnâ Nave, vulgariter DROMONDA nuncupatâ, undè idem Jakeminus Patronus erat & Dominus, Frumento, Oleo, Melle, & aliis Victualibus, & Mercandisis, ad opus nostrum, & aliorum, in dicto Regno nostro degentium, venditioni exponendis, oneratâ:

Quidam Berengarius, Custos quarumdam Navium Domini L. nuper Regis Franciæ, Fratris vestri, super Mare in partibus Calesii, & alii Malefactores de Comitivâ suâ, Navem prædictam, cum toto apparatu, & victualibus, ac aliis Merchandisis, in eâ existentibus, quæ ad valorem quinque Milium, septingentarum, sexdecim Librarum, & duodecim solidorum Sterlingorum, per quandam Inquisitionem, per, dilectum & fidelem nostrum, Robertum de Kendale, nuper Constabularium Castri nostri Dovorriæ, & Custodem quinque Portuum nostrorum, de mandato nostro indè factam, & coram Nobis postmodum retornatam, fuerant æstimata, apud les Dounes vi armatâ ceperunt, & usque Villam de Calesiâ abduxerunt; & plures, de Malefactoribus illis, diversos Mercatores & Marinarios Navis illius, in captione ejusdem verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt.

Super quo tàm dictum Fratrem vestrum, dum vixit, & præfatum Berengarium, per Litteras nostras, quàm postmodùm vos ipsos, per Nuncios nostros & Litteras plutes rogavimus speciales, ut eidem Jakemino, super restitutione Navis, Victualium, & Mercandisarum prædictorum, sic captorum, & abductorum, si extarent; vel saltem, si non extarent, super satisfactione valoris eorumdem; necnon dampnorum, quæ dictus Jakeminus docere se posset eâ occasione incurrisse, fieri faceritis celeris justitiæ complementum. A. D. 1321.

Et licet vos nuper Constabulario vestro Franciæ, tunc Locum vestrum tenenti in partibus Calesiis, sicut nobis nuper rescripsistis, dedissetis per vestras Litteras in mandatis, quòd præfato Mercatori dictam Navem, cum Apparatu, & Victualia, ac alia Bona prædicta, extantia, plenariè restitui faceret indilatè: & quod de aliis Bonis & Victualibus, captis in Navi prædictâ, non extantibus; necnon de dampnis, quæ dictus Mercator sustinuit occasione prædictâ, cum festinâ diligentiâ se informaret, & vobis informationem hujusmodi remitteret, ut, eâ visâ, Indempnitati ipsius Mercatoris in hac parte providere, &, super restitutione plenariâ præmissorum, eidem faciendâ, facere possetis, undè deberemus meritò contentari.

Idem tamen Mercator, qui, penes vos & præfatum Constabularium, pro Justitiâ in hac parte consequendâ, non sine laboribus & expensis onerosis, jamdiu est, in sui statûs Depauperationem & Depressionem manifestas, eum omni diligentiâ est Prosecutus, fructum aliquem non est hactenus assecutus, sicut idem Mercator, ad nos veniens, nobis pleniùs demonstravit:

Undè idem Mercator nobis eum instantiâ supplicavit, ut sibi, super præmissis dignaremur Remedium adhibere;

Nos igitur,

Tùm pro eo quod idem Mercator eum dictâ Navi, ac Victualibus, & Bonis prædictis, ad dictum Regnum nostrum, pro nostrâ, & populi nostri utilitate, sub fiduciâ Protectionis & Salvi Conductûs nostrorum prædictorum, sic accessit, tùm quia Transgressio prædicta infra idem Regnum nostrum facta fuit, Vo-

A.D. 1321. Edv. 2.

Volentes præfato Mercatori subvenire in hac parte, ut tenemur,

Magnificentiam vestram Regiam rogamus attentè precibus repetitis, quatinus, considerată, si placeat, negotii prædicti qualitate, & ad tot rogatus nostros, vobis in hac parte factos, necnon ad prosecutionem dicti Mercatoris, tàm laboriosam, intuitum Reginm dirigentes, eidem Mercatori restitutionem Navis cum Apparatu, & Victualium, & Mercandisarum prædictorum, si extent: vel condignam Satisfactionem valoris eorumdem, si non extent; necnon & Dampnorum, quæ sustinuit in hac parte, absque ulterioris dilationis incommodo, fieri faciatis nostrorum rogaminum interventu; alioquin ulteriùs dissimulare non poterimus, quin eidem Mercatori, juxta Leges & Consuetudines, infra Regnum nostrum, in hujusmodi casu, hactenus usitatas, provideamus de Remedio oportuno.

Quid autem faciendum duxeritis in hac parte, nobis per Portitorem præsentium, si placeat, rescribatis.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo quinto die Augusti.

Pro Ecclesia Enachdunensi, contra Archiepiscopum Tuamensem.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ut, constitutæ per orbem a Sanctis Patribus Ecclesiæ Cathedrales, inconcussæ permaneant, & unaquæque suo gubernetur Antistite, nec cujusquam præsumptione dampnabili occupetur contra Canonicas Sanctiones, eò decet Sedis Apostolicæ providentiam (quæ dispositione incommutabili omnium Ecclesiarum Mater est & Magistra) vigilantiùs præcavere, & præsumptores hujusmodi severiùs cohibere, quò magis talia in exempli tendunt pernitiem, pariuntque pericula graviora.

Dudùm siquidem, Ecclesiæ Enachdunensi (quæ ab antiquo fuit, & adhuc existit Carhedralis) Pastore carente, Decanus & Capitulum ejusdem Ecclesiæ, convenientes in unum, Venerabilem Patrem, Fratrem Gilbertum, de Ordine Fratrum Minorum, nunc Episcopum loci illius, in suum Pontificem elegerunt.

Ac, pro eo quòd, Venerabilis Pater, Archiepiscopus Tuamensis, loci Metropolitanus, Electionem illam renuit confirmare (falsò prætendens dictam Ecclesiam Parochialem esse, & non Cathedralem, ac Archiepiscopatui suo annexam) fuit per ipsos Decanum & Capitulum ad Curiam, Venerabilis Patris, Archiepiscopi Ardmachani, totius Hiberniæ Primatis, appellatum.

Qui quidem Archiepiscopus, causâ Electionis hujusmodi examinatâ, ipsam, tanquam canonicè factam, confirmavit: & tandem præfatum Gilbertum in Episcopum dictæ Enachdunensis Ecclesiæ consecravit; nosque, per Literas suas patentes, prout moris est, requisivit ut eidem Episcopo Temporalia Episcopatûs illius restituere dignaremur.

A.D. 1321.

Et, licet dicti, Decanus & Capitulum, a nobis eligendi licentiam, ut consuetum est fieri, nullatenus postulâssent, nec Electum suum nobis præsentâssent pro assensu Regio optinendo; nos tamen,

Ad diutinam vacationem ejusdem Ecclesiæ & tenuitatem ejusdem Considerationem habentes: ac, pro eo, quod per Registra Antecessorum nostrorum, & alias plenas Informationes, nobis constabat evidenter quòd dicta Ecclesia ab antiquo fuerat Cathedralis: & tàm eligendi licentia, quàm assensus Regius pluries ab ipsis Progenitoribus nostris successivè petiti fuerant, & optenti: ac præstita etiam ab ipsis Electis fidelitatis Sacramenta, pro Temporalibus Episcopatûs ejusdem;

Cepimus fidelitatem ejusdem Episcopi, & Temporalia Episcopatûs illius restituimus eidem.

Qui subsequenter, cum Literis nostris, ad dictam Ecclesiam suam se transferens, ibidem, jam per plures annos, in Pastorali Officio laudabiliter ministravit.

Verùm, quia jam nobis relatum est, quòd, Venerabilis Pater, Malachias, nunc Archiepiscopus Tuamensis (cujusdam Prædecessoris sui, qui dictam Cathedralem Ecclesiam, per aliqua tempora, absque auctoritate legitimâ, sibi usurpavit, ut dicitur, præsumptuosâ cupiditate, succedens) quasdam Literas Apostolicas, veritate tacitâ, ac falsitate suggestâ, ad quosdam Judices, de Affinitate seu Familiaritate suâ, ut asseritur, existentes, impetravit; qui quietem præfati Episcopi multipliciter inquietare, ac statum Ecclesiæ suæ immutare,

A. D. 1321. Edw. 2. tate, Bonaque ejusdem Ecclesiæ usibus ipsius Archiepiscopi applicare satagunt, per processus erroneos & injustos:

Nos, advertentes nobis & Regio Juri nostro ex præmissis, si procederent, posse præjudicium generari,

Sanctitati vestræ (cui incumbit præcipuè, contra tantam temeritatis audaciam, remedium apponere oportunum) votivis affectibus supplicamus, quatinus pro conservatione status dictæ Enachdunensis Ecclesiæ (quæ etiam in Registris Romanæ Curiæ, ut accepimus, Cathedralis, & Suffraganea Ecclesiæ Tuamensis annotatur) taliter dignemini ordinare, quòd per surreptitios processus dictorum Judicum nihil, in nostri, aut ipsius Episcopi, & Ecclesiæ suæ præjudicium, attemptetur; set potius præsumptuosorum hujusmodi effrænata cupiditas (qui Ecclesias taliter surripere non verentur) sic Apostolicæ indignationis rigore compescatur, quòd temeraria eorum præsumptio eo minùs inveniat Successorem, quo severioris coercionis acumine fuerit reprehensa. A. D. 1321. Edw. 2.

Conservet, &c.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo sexto die Septembris.

De Narratoribus aut Inventoribus Rumorum capiendis.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 27. d.

REX Majori & Vicecomitibus Londoniæ, salutem.

Cùm, celebris memoriæ, Dominus E. quondam Rex Angliæ, Pater noster, inter cætera, quæ in Parliamento suo apud Westmonasterium, Anno Regni sui tertio, statuit, propter dampna, quæ ex contrariis & sinistris Narrationibus Rumorum prius contigerant in Regno suo, & quæ extunc imposterùm sequi possent, de communi Concilio ejusdem Regni STATUISSET ET INHIBUISSET,

Nè extunc aliquis audax esset dicendi seu narrandi, ac etiam inveniendi aliquem FALSUM RUMOREM, undè Discordia, seu materia Discordiæ, inter Regem & Populum suum, aut Proceres dicti Regni, suscitari, seu Scandalum exoriri posset:

Et insuper præcepisset quòd quilibet, qui contra Statutum & Inhibitionem hujusmodi deliquisset, caperetur, & in Prisona detineretur, quousque inventus fuisset ille, de quo primitùs & principaliter Rumor hujusmodi emanâsset; prout in Statuto prædicto pleniùs continetur. A. D. 1321.

Nos, quia hujusmodi sinistri Rumores a nonnullis de Regno nostro referuntur, ut intelleximus, plus solito his diebus, undè plurimùm conturbamur, STATUTUM ET INHIBITIONEM hujusmodi inviolabiliter observari volentes, vobis præcipimus, firmiter injungentes, quod omnes illos, quos hujusmodi FALSORUM RUMORUM Narratores aut Inventores, unde Discordia, seu materia Discordiæ, inter Nos & Populum nostrum, seu Proceres Regni nostri, suscitari, seu etiam Scandalum oriri poterit quovismodo, infra Ballivam vestram inveniri contigerit, sine dilatione capiatis, & in Prisonâ nostrâ salvò & securè custodiatis juxta formam Statuti prædicti.

Teste Rege apud Turrim Londoniæ primo die Octobris.

Per ipsum Regem.

Ad Papam pro licentia loquendi.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cùm, dilectus nobis in Christo, Confessor ac Familiaris noster, Frater Robertus de Duffeld, de Ordine Prædicatorum, propter Communionem, quam habet cum aliis, dum nostro assistit lateri, Silentium usquequaque, juxta dicti Ordinis exigentiam, nequeat observare,

Clementiæ vestræ supplicamus, quatinus eidem indulgere dignemini, ut in mensa loqui valeat, ac aliis suis Confratribus, vestra fretus Auctoritate, loquendi in mensâ, ubicumque dictus Confessor noster præsens erit, licentiam tribuat; sui Ordinis observantiâ non obstante. A. D. 1321.

Conservet &c.

Dat. apud Porcestriam octavo die Octobris.

De

A.D. 1321. Edw. 2. A.D. 1321. Edw. 2.

De veniendo ad Regem, pro Contemptu Bartholomæi de Badlesmere puniendo.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 26. d.

REX Vicecomiti Essexiæ, salutem.

Cùm pro Inobedientiâ & Contemptu,

Quos aliqui Familiares Bartholomei de Badlesmere, & alii ex ejus præcepto, in Castro de Ledes, in Comitatu Kantiæ, se tenentes, Isabellæ Reginæ Angliæ Consorti nostræ carissimæ fecerunt, ingressum ejusdem Castri prædictæ Consorti nostræ negando, & ipsam, quo minus dictum Castrum ingredi potuit, vi armatâ impediendo; quod idem Bartholomeus, per Literas suas, præfatæ Consorti nostræ postmodùm directas, ex suâ scientiâ fuisse factum manifestè approbavit:

Qui quidem Familiares dicti Bartholomei posteà quosdam Homines, de Familiâ ejusdem Consortis nostræ, nequiter interfecerunt ibidem, & alia, in nostri & dictæ Consortis nostræ contemptum, & læsionem Pacis nostræ manifestam, multipliciter perpetrârunt;

Corrigendis, prout decet, & puniendis, ad Castrum illud nos personaliter, unà cum, dilectis Consanguineis & Fidelibus nostris, Adomaro de Valentiâ Pembrochiæ, & Johanne de Britanniâ Richemundiæ, Comitibus, ac pluribus Comitibus, & aliis Magnatibus Regni nostri transferri proponamus:

Tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod statim, visis præsentibus, omni excusatione remotâ, præmuniri facias omnes & singulos, tàm Milites, quàm Armigeros, de Ballivâ tuâ, tàm infra Libertates, quàm extra, quòd sint ad nos, ad dictum Castrum de Ledes, die Veneris proximo post Festum Sancti Lucæ Evangelistæ proximò futurum, cum Equis & Armis, quanto potentiùs & decentiùs poterunt, ad faciendum quod tunc per nos eis injungetur;

Scire faciens eisdem, quòd nos quemlibet ipsorum, secundum Statûs sui exigentiam, tàm gratiosè respiciemus, quod meritò reputabunt se contentos.

Et de nominibus eorum, quos sic præmuniri feceris, nobis distinctè & apertè constare facies tunc ibidem.

Præcipimus etiam tibi, quòd infra eandem Ballivam tuam, tàm infra libertates, quàm extra, eligi facias mille homines pedites, armis competentibus benè munitos, de validioribus & potentioribus ejusdem Comitatûs, & eos ad nos, in propriâ personâ tuâ, usque ad dictum Castrum, ad vadia nostra, te-cum ducas; ita quod tu & ipsi modis omnibus sitis ibidem dictâ die Veneris, ad faciendum quod tunc duxerimus ordinandum.

Facias insuper, ex parte nostrâ, per totam Ballivam tuam, in locis ubi videris expedire, publicè proclamari quod nos, non causâ Guerræ, seu turbationis in Regno nostro movendæ, set pro prædictis Inobedientiâ, Contemptu, & aliis Excessibus corrigendis & puniendis, prout decet, versus dictum Castrum dirigimus Gressus nostros;

Inhibendo districtè, ex parte nostrâ, ne quis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in læsionem Pacis nostræ, aut terrorem seu commotionem Populi Regni nostri, quicquam attemptare præsumat quoquo modo; set quod quilibet, cujuscumque Statûs existat, pro conservatione pacis nostræ, ac tranquilitate & quiete Regni & Populi prædictorum, omnem diligentiam, quam poterit, apponat, & easdem, pacem & tranquilitatem, pro viribus manuteneat & conservet.

Volumus insuper quòd proclamari facias publicè, ex parte nostrâ, quòd omnes illi de Ballivâ tuâ, tàm infra libertates, quàm extra, qui sunt inter ætates sexdecim & sexaginta annorum, armis competentibus, secundum statum cujuslibet eorum, sine dilatione, faciant se muniri, & sint prompti & parati ad veniendum ad nos, in obsequium nostrum, cùm super hoc ipsos fecerimus præmuniri.

Præmissa autem omnia & singula cum omni diligentiâ, quâ poteris, sicut nos & honorem nostrum diligis, & te indempnem conservare volueris, exequaris.

Teste Rege apud Turrim Londoniæ decimo sexto die Octobris.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo præceptum est Vicecomitibus subscriptis; videlicet,

Vicecomiti Suthamptoniæ;
Vicecomiti Surriæ & Sussexiæ.

Quòd omnes & singuli, tàm Milites, quàm Armigeri, & alii Pedites de Comitatu Essexiæ ad Regem, ad Castrum prædictum, cum omni festinatione ducantur.

A. D. 1321. Edw. 2. A. D. 1321 Edw. 2.

De Proclamatione facienda quòd non causa Guerræ Rex ad Castrum de Ledes se transfert.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 26. d.

REX Vicecomitibus Londoniæ, salutem.

Cùm, pro Inobedientiâ & Contemptu, quos aliqui Familiares Bartholomæi de Badelesmere, & alii, ex ejus præcepto, in Castro de Ledes, in Comitatu Kantiæ, se tenentes, Isabellæ Reginæ Angliæ Consorti, *&c. prout supra.* A. D. 1321.

Eodem modo præceptum est singulis Vicecomitibus per Angliam, exceptis dictis Vicecomitibus Essexiæ, Suthamptoniæ, Surriæ & Sussexiæ.

De intendendo super Obsidione Castri de Ledes.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 12.

REX, dilectis & fidelibus suis, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatu Kantiæ, tàm infra libertates, quàm extra, salutem.

Sciatis quòd, cùm pro Inobedientiâ & Contemptu, quos aliqui Familiares Bartholomæi de Badelesmere, & alii, ex ejus præcepto, in Castro de Ledes, in Comitatu prædicto, se tenentes, Isabellæ Reginæ Angliæ Consorti nostræ carissimæ fecerunt, *&c. prout supra usque hæc verba, viz.*

Ac de fidelitate, dilectorum & fidelium nostrorum, Davidis Comitis Atholiæ, & Johannis de Weston locum, dilecti & fidelis nostri, Thomæ Comitis Norffolciæ & Marescalli Angliæ, Fratris nostri carissimi, in Hospitio nostro tenentis, confidentes, ipsos præmittamus ad Castrum prædictum ad aliqua, usque adventum nostrum ibidem, facienda, prout eis per nos est injunctum:

Vobis omnibus & singulis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungimus, & mandamus quod præfatis, Comiti & Johanni, ac eorum alteri, in dicto Negotio, intendatis, & cum Equis & Armis, & toto posse vestro, unà cum eisdem, Comite & Johanne, & eorum altero, usque ad dictum Castrum, omni dilatione & excusatione cessantibus, accedatis, ibidem ad vadia nostra moraturi, & facturi ea quæ per prædictos, Comitem & Johannem, vel eorum alterum, vobis ex parte nostrâ injungentur; & hoc, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, nullo modo omittatis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Turrim Londoniæ decimo septimo die Octobris.

Per ipsum Regem.

ET præceptum est Vicecomiti Kantiæ, firmiter injungentes, quod, omni dilatione & excusatione postpositis, præmuniri faciet universos & singulos, tàm Equites, quàm Pedites, de Ballivâ suâ, tàm infra libertates, quàm extra, quòd sint apud dictum Castrum, Armis competentibus muniti, hoc instanti die Martis proximo post Festum Sancti Lucæ Evangelistæ proximò futurum, facturi quod per prædictos, Comitem Atholiæ, & Johannem de Weston, vel eorum alterum, eis ex parte Regis injungetur, ibidem, ad vadia Regis, moraturi. A. D. 1321.

Præmuniri etiam faciet omnes illos, de Ballivâ suâ, tàm Equites, quàm Pedites, qui, ad dictum diem præpediti, usque ad Castrum prædictum accedere non valebunt, quòd sint ibidem die Veneris proximo sequente (quo die ibidem personaliter interesse Rex intendit, Domino concedente, similiter) ad vadia Regis moraturi, & facturi quod eis per Regem plenius injungetur.

Et de Nominibus illorum, quos sic præmuniri fecerit, Regi ad diem Veneris prædictum distinctè & apertè constare faciet ibidem; & hoc, sicut se, & sua indempnes conservare voluerit, nullo modo omittat.

Teste Rege ut supra.

De

A. D. 1321. Edv. 2. | A. D. 1321. Edv. 2.

De Castro Warwicæ, contra Regem tento, obsidendo.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 27. dor.

REX Vicecomiti Warwicæ, salutem.

Quia intelleximus quod Thomas Blaunfrounte, & quidam alii Malefactores, & Pacis nostræ Perturbatores, nuper Castrum de Warrewyk, quod fuit Guidonis de Bello Campo, quondam Comitis Warwyk defuncti, qui de nobis tenuit in Capite, & quod, ratione minoris ætatis Thomæ, Filii & Hæredis prædicti Comitis, in manu nostrâ extitit, & in Custodiâ tuâ de Mandato nostro, vi & armis ingredientes, te & alios, nomine nostro in eodem Castro existentes, a Custodiâ ejusdem Castri expulerunt; nos de Custodiâ illâ sic spoliando, ac Castrum illud contra nos adhuc detinendo, in nostri & Regiæ Dignitatis nostræ præjudicium & contemptum manifestum, & contra Pacem nostram, unde, non immeritò, conturbamur.

Nos, nolentes hujusmodi Transgressionem, contemptum, & Inobedientiam, nobis sic factos, relinquere impunitos,

Tibi præcipimus, firmiter Injungentes, quòd, assumptis tecum, dilecto & fideli nostro, Johanne Pecche, seu aliis Fidelibus nostris Comitatûs tui, ad Castrum prædictum, sine dilatione accedas, & Castrum illud ab hiis, qui se in dicto Castro tenent, ad opus nostrum petas, & recipias; & omnes & singulos hujusmodi Malefactores, in dicto Castro inventos, capias, & in Prisonâ nostrâ salvò custodias, quousque aliud inde duxerimus ordinandum. A. D. 1321.

Et, si forsitan Castrum illud tibi noluerint liberare, tunc, assumpto tecum toto posse Comitatûs tui, & alio posse quod habere poteris, dictos Malefactores in Castro prædicto obsideas, ipsosque capias, si possis, vel saltem in eodem Castro per Obsidionem diligentem custodias, usque adventum nostrum ibidem.

Nos enim ad Castrum illud, si illud tibi non liberaverint, ex causâ prædictâ, in manu potenti, divinâ opitulante Clementiâ, non tardabimus festinare.

Teste Rege apud Westmonasterium undecimo die Novembris.

Per ipsum Regem.

De Conventu apud Doncastriam, per Comitem Lancastriæ, ordinato.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 25. d.

REX, dilecto & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Cùm, de consensu & avisamento Prælatorum, Magnatum, & Procerum Regni nostri, pro tranquilitate & quiete Populi ejusdem Regni, & conservatione Pacis nostræ, ante hæc tempora, per totum Regnum nostrum, fecerimus publice inhiberi, ne qui, cujuscumque Status vel Conditionis existerent, infra idem Regnum, Congregationes seu Conventicula aliqua facere præsumerent sine Mandato nostro speciali:

Ac vos jam,

Asserentes gravia Pericula, Oppressiones, & Dampna in Regno nostro prædicto existere per Conciliarios nostros quos asseritis esse malos, & nobis consulere, & instigare ad diversa, contra voluntatem Dei, ad nostri dedecus, dampnum Regni nostri prædicti & destructionem Populi nostri, indebite facienda, necnon & ad ducendum in idem Regnum Alienigenas & Rebelles nostros de Scotiâ, A. D. 1321.

Ad tractandum super hujusmodi malis reformandis, diem Dominicam, proximam post Quindenam Sancti Martini proximò jam futuram, apud Donecastriam ordinâstis; & Literas vestras pluribus fidelibus nostris, de interessendo Tractatui prædicto, dictâ Inhibitione nostrâ non obstante, direxistis, prout in aliquibus de dictis Literis vestris (in quibus inseritur, vos, sub formâ illâ, omnibus bonis Paribus vestris Regni prædicti scribere) vidimus contineri; jurisdictionem nostram Regiam vobis in hac parte usurpantes; de quo miramur plurimùm, & meritò commovemur; præsertim cum Reformatio hujusmodi malorum & dampnorum, si in dicto Regno existerent, quod absit, & Tractatus inde habendi, ac Convocationes quæcumque super hiis, quæ nos & statum Regni nostri contingunt, faciendæ

A. D. 1321. Edw. 2. ciendæ ad nos, ratione Regiæ Dignitatis nostræ, & non ad alium, pertineant in eodem Regno.

Nos, volentes hujusmodi nobis præjudicialibus obviare, vobis mandamus in Fide & Homagio, quibus nobis tenemini, &, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter inhibentes, ac etiam injungentes, ne ad diem & locum prædictos, seu alios, hujusmodi Convocationibus, absque auctoritate nostrâ, super hiis, quæ nos vel A. D. 1321. Edw. 2. statum Regni nostri quomodolibet contingunt, faciendis, intersitis, nec de cætero hujusmodi Mandata seu Requisitiones, absque licentiâ nostrâ speciali, quomodolibet faciatis.

Teste Rege apud Westmonasterium undecimo die Novembris.

Per ipsum Regem.

De non interessendo Conventui prædicto.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 25. dor.

REX, dilecto & fideli suo, Humfrido de Boboun, Comiti Herefordiæ & Essexiæ, salutem.

Cùm, de consensu & avisamento *&c. ut supra usque ibi, viz.* mandato nostro speciali.

Ac, dilectus Consanguineus & fidelis noster, Thomas Comes Lancastriæ, jam asserens gravia pericula, *&c. ut supra usque ibi, viz.* apud Donecastriam ordinaverit, & Litteras suas, vobis & aliis pluribus Fidelibus nostris, de interessendo Tractatui prædicto, dictâ Inhibitione nostrâ non obstante, direxerit, prout in aliquibus de dictis Litteris suis (in quibus inseritur ipsum Comitem, sub for- A. D. 1321. mâ illâ, omnibus bonis Paribus suis Regni prædicti scribere) vidimus contineri, jurisdictionem nostram Regiam sibi in hac parte usurpans; de quo miramur, *&c. ut supra de verbo ad verbum usque ibi, viz.* intersitis, *tunc sic,* nec de cætero hujusmodi Mandatis, seu Requisitionibus aliorum, quàm nostris, obediatis, seu quovis modo pareatis.

Teste Rege apud Westmonasterium duodecimo die Novembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Edmundo Comiti Arundell,
Johanni de Warennâ Comiti Surriæ,
Thomæ Comiti Norffolciæ & Marescallo Angliæ,
Thomæ de Veer,
Johanni de Segrave,
Johanni de Moubray,
Edmundo Deyncourt,
Nicholao de Segrave,
Johanni de Grey,
Rogero de Clifford,
Roberto de Monte Alto,
Henrico de Bello Monte,
Radulpho de Greystok,
Johanni Giffarde de Brymmesfeld,
Petro de Malo Lacu,
Henrico de Percy,
Roberto Conestable,
Waltero de Teye,
Thomæ de Furnivall Seniori,
Johanni Marmyoun,
Johanni Peiche,
Henrico Huse,
Rogero de Bavent,
Galfrido de Say,
Willielmo de Ferrariis,
L. Dunolmensi Episcopo,
Johanni de Somery,
Radulpho Basset de Drayton,
Willielmo le Botiller de Wemme,
Willielmo la Zousche de Haryngworth,
Philippo de Kyme,
Willielmo de Kyme,
Johanni de Mohoun,
Radulpho de Gorges,
Thomæ Bardolf,
Rogero Damery,
Hugoni Dandele Juniori,
Hugoni Dandele Seniori,
Rogero de Mortuo Mari de Wygemor,
Rogero de Mortuo Mari de Chirk,
Willielmo de Ros de Hamelak,
Willielmo Filio Willielmi,
Roberto de Pirpount,
Richardo de Grey,
Willielmo de Brewosa,
Roberto Filio Walteri,
Roberto de Holand,
Mauricio le Brun,
Roberto de Insula,
Johanni de Sancto Amando,
Johanni de Sudle,
Henrico de Cobbeham,
Magistro Reso ap Howel,
Mauricio de Berkeleye,
Johanni de Wylyngton,
Johanni de Bello Campo,
Willielmo Marcy,

Anchero

A.D. 1321. Edw. 2.

Auchero Filio Henrici,
Johanni Engayne,
Willielmo de Grandissono,
Gilberto Peiche,
Fulconi Filio Warini,
Richardo de Plaicz,
Hugoni Ponyntz,
Johanni de Thorp,
Roberto de Morleye,
Willielmo de Ethyngham,
Thomæ Lercedekne,
Petro Corbet,
Johanni de Buttecourte,
Johanni de Crumwell,
Radulpho de Cammoys,
Thomæ de Furnivall Juniori,
Radulpho de Monte Hermerii,
Hugoni de Courteneye,
Philippo de Columbariis,
Henrico Tyes,
Roberto de Scales,
Willielmo de Sancto Mauro,
Richardo Waleys,
Willielmo le Botiller de Weryngton,
Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos,
Johanni de Claveryng,
Thomæ de Multon de Egermund,
Ranulpho de Dacre,
Antonio de Lucy,
Johanni de Haverington,
Michaeli de Haverington,
Andreæ de Harcla,
Ranulpho de Nevill,
Henrico Filio Hugonis,
Nicholao de Menill,
Marmaduco de Tweng,
Willielmo le Latymer,
Thomæ Wake,
Johanni Fancumberge,
Johanni de Cherleton,
Fulconi le Straunge,
Willielmo la Zouche de Dysbely,
Hugoni de Nevill,
Johanni de Sancto Johanne de Basyng,
Johanni de Sancto Johanne de Legham,
Johanni de Hastynges,
Willielmo Touchet,
David Comiti Atholiæ,
Stephano de Segrave.

De Pace conservanda.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 25. dor.

REX Vicecomitibus Londoniæ, salutem.

Cùm, diversæ querelæ pluries, ante hæc tempora, ad nos delatæ fuerint, quòd Transgressiones, Dampna, Excessus, & Gravamina diversa, per diversos Malefactores, & Pacis nostræ Perturbatores, Populo nostro in diversis Comitatibus Regni nostri hactenus sunt illata, per quæ Populus noster terrebatur, & Pax nostra infringebatur manifestè:

Et nos, de Consilio Comitum, Baronum, & aliorum Fidelium nostrorum, juxta nos existentium, ordinaverimus ad diversas partes Regni nostri dirigere Gressus nostros, ad justitiam & remedium super præmissis facienda, & ad illos, quos super hujusmodi culpabiles inveniri contigerit, prout decet, puniendos:

Nos, nè sinistra suspicio ex hac causâ habeatur volentes providere,

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quod statim, visis præsentibus, ex parte nostrâ per totam Ballivam vestram, in locis ubi videritis expedire, publicè proclamari faciatis, quod nos non causâ Guerræ, seu Turbationis in Regno nostro movendæ, set ad justitiam & remedium super hujusmodi facienda, & Malefactores illos puniendos, prout decet, per partes illas dirigimus Gressus nostros;

A.D. 1321.

Inhibendo districtè, ex parte nostrâ, ne quis, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poterit, in læsionem Pacis nostræ, aut terrorem, seu commotionem Populi Regni nostri, quicquam attemptare præsumat quoquo modo; set quod quilibet, cujuscumque Statûs existat, pro conservatione Pacis nostræ, ac tranquilitate, & quiete Regni & Populi prædictorum, omnem diligentiam, quam poterit, apponat, & easdem Pacem & Tranquilitatem pro viribus manuteneat & conservet.

Faciatis insuper, ex parte nostrâ, per totam Ballivam vestram, publicè proclamari nè quis, cujuscumque Statûs seu Conditionis existat, sub gravi forisfacturâ nostrâ, Victualia, Bona, seu Catalla alicujus capiat, vel asportet, absque solutione debitâ inde faciendâ:

Et præmissa, sicut vos indempnes conservare volueritis, nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo quinto die Novembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

A. D. 1321. Edw. 2. A. D. 1321. Edw. 2.

De arestando Publicatores Rumorum.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 25. d.

REX Majori & Vicecomitibus Londoniæ, salutem.

Ad nostrum jam pervenit auditum, quòd quidam Subditi nostri, suæ Fidelitatis & Ligeantiæ inmemores, nuper plura, in nostri, & Status nostri dedecus & obprobrium, fabricârunt, & ea per Scripturas diversas in Regno nostro miserunt publicanda; ex quibus, si tolerarentur, non solùm de nobis apud aliquos, rei veritatem ignorantes, & alios, honori Regio detrahere non verentes, Scandalum, verùm etiam Turbatio Pacis & Populi nostri (quod absit) possent forsitan evenire.

Nos, volentes hujusmodi malis obviare, & Auctores & Publicatores præmissorum punire, prout decet,

Vobis præcipimus, firmiter injungentes, quòd omnes & singulos, quos infra Ballivam vestram inveneritis aliqua, quæ in nostri dedecus vel obprobrium cedere poterunt, deferentes, seu per Scripturam, vel alio modo publicantes, sine dilatione aliquâ arestetis, & eos, unà cum causâ Arestationis eorumdem, ad nos salvò & securè mittatis, juxta eorum demerita puniendos: A. D. 1321.

Et hoc, sicut vos & vestra indempnes servare volueritis, modis omnibus faciatis.

Teste Rege apud Rumfordiam decimo octavo die Novembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De Conductu, pro Servientibus Comitissæ de Fyfe.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 9.

REX omnibus Ballivis & fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm, dilecta Neptis nostra, Maria Comitissa de Fyfe, quæ moratur in Scotiâ, mittat Robertum Romayn, & quosdam alios Servientes suos de Scotiâ, usque Civitatem nostram Londoniæ, ad Pannos, Jocalia, & alia, quæ pro Camerâ ipsius Comitissæ necessaria existunt, ad opus ejusdem Comitissæ, ibidem ementa & providenda:

Vobis mandamus quòd eidem Roberto, aut Servientibus prædictis, in eundo versus Civitatem prædictam, ibidem morando, & exinde usque Scotiam redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen; &, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari. A. D. 1321.

In cujus &c. usque ad Festum Paschæ proximò futurum duraturas:

Proviso quod idem Robertus, aut Servientes prædicti, Equos ad Arma, seu Armaturas aliquas usque prædictam Terram Scotiæ secum non ducant, seu duci faciant quovis modo.

Teste Rege apud Illesford vicesimo quinto die Novembris.

Per ipsum Regem, nunciante Ricardo de Ayremynne.

De Jure Regio manutenendo.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Vestræ Sanctitatis Apices, nobis, pro Venerabili Patre, Domino Galhardo, Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Scilice Diacono Cardinali, nuper directos, reverenter ac læto vultu recepimus, inter cætera continentes quòd, cùm idem Cardinalis Præbendam de Milton (quæ aliquando, tanquam Capella, pertinens erat ad Ecclesiam Præbendalem de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, & postmodùm, auctoritate, felicis recordationis, Nicholai Papæ Quarti, Prædecessoris vestri, ab eadem divisâ, tanquam Præbenda separata) ut sic separatam & divisam optinuerit a jam diu: A. D. 1321.

Nosque dictam Præbendam de Aylesbury, cum eâ integritate, quam habuit ante Divisionem prædictam, tanquam unam, & quasi nunquam divisa fuisset, contulerimus jam de novo, dictam divisionem ob reverentiam vestram impedire vel infringere nullatenus laboremus.

Ut

A.D. 1321. Edw. 2.

Ut itaque cum Reverentiâ vestrâ loquamur, non miretur, si placet, vestra Beatitudo, Pater Sancte, si Præbendam de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, cum ea integritate, quâ conferri solet, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Baldok contulerimus Regio jure nostro.

Delatâ namque auribus nostris Divisione quadam, factâ de dictâ Præbendâ, auctoritate Regiâ, quæ in eâ parte requiritur, penitùs prætermissâ, nè, per tolerantiam, seu dissimulationem, videri posset imposterùm nobis afferri præjudicium, superveniente vacatione Episcopatûs Lincolniensis, per quam conferrendi dictam Præbendam facultas nobis accrevit, inruentes personam præfati Clerici nostri,

Quam venustat multiplex Litterarum scientia, utilem reddit & approbat Consilii Providentia, Morum Honestas & Fama gratissima, insuper Labor indefessus, & exquisita Diligentia in nostris Obsequiis, grataanter impensi multipharie recommendant,

Eidem Clerico absenti, & motum animi nostri totaliter ignoranti, Præbendam contulimus memoratam, ipsi, que invito, & reclamanti prosecutionem injunximus dicti juris nostri:

A quo quidem Jure, ad prosecutionem dicti Clerici, in Curiâ nostrâ deducto, & tandem, per Processum legitimum, & secutum inde Judicium, pro parte nostrâ, secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri, declarato, nos resilire posse non credimus, absque offensâ Juramenti, quo astringimur Coronæ nostræ & Juribus Regni nostri.

Non igitur displiceat Clementiæ vestræ, quæsumus, sic præsumptæ Divisionis hac vice impugnatio, ne aliàs consimiliter præsumendi præbeatur occasio, & vilescat Auctoritas Regia, in talibus necessariò requirenda.

In cæteris verò, quæ licita & nobis possibilia fuerint, ob reverentiam vestri, & specialem affectionem, quam ad personam dicti Patris gerimus, sentiat nos idem Pater, suis meritis exigentibus, cum omni promptitudine gratiosos.

Conservet &c.

Dat. apud Illeford vicesimo sexto die Novembris.

Ad Cardinales super præfato Jure.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Ibid.

Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Dilectæ Paternitatis vestræ Literas, nobis ex parte vestrâ nuper exhibitas, benignè recepimus, inter cætera continentes ut, quod de injuriosâ molestatione, vobis in Præbendâ de Milton, quam in Ecclesiâ Lincolniensi optinetis, illatâ, exigente justitiâ, revocandâ, diutiùs expectâstis, adimplere velimus effectum gratiose.

Verùm, Reverende Pater, prudentiam vestram turbari non credimus, si in hac parte rescribendo differamus seriem rei gestæ;

Delatâ nobis Divisione quadam factâ, *&c. ut supra, mutatis mutandis, usque ibi, viz.* totaliter ignoranti, *tunc sic*, cum eâ integritate, quâ conferri solet, Præbendam contulimus memoratam, *&c. ut supra usque ibi, viz.* Regni nostri *tunc sic.*

Dilectionem itaque vestram gratuitam non tædeat, petimus, si præsumptæ Divisionis hac vice impugnatio, ne forte *&c. ut supra usque ibi, viz.*

In cæteris verò *&c. ut supra, mutatis competenter mutandis.*

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. Testa tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino Bertrando Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali.

De veniendo ad Regem personaliter.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2 m. 25. d.

Rex, dilecto & fideli suo, Rogero de Mortuo Mari de Chirk, Justiciario suo Walliæ, salutem.

Propter aliqua ardua Negotia, nos & Statum Terræ nostræ Walliæ contingentia, vobis mandamus, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd sitis ad nos personaliter apud Cirencestriam,

A. D. 1321. Edw. 2. ſtriam, die Dominicâ in Feſto Sanctæ Luciæ Virginis proximò futuro, Nos & Concilium noſtrum ſuper Statu Terræ noſtræ prædictæ informaturi, facturique ulteriùs quod inde per Nos, & dictum Concilium noſtrum contigerit ordinari; & hoc nullo modo omittatis. A. D. 1321. Edw. 2.

Teſte Rege apud Pountefreit ſuper Thamiſe viceſimo octavo die Novembris.

Per ipſum Regem.

Ad Epiſcopos in Conventione, de Credentia.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 24. REX, Venerabilibus in Chriſto Patribus, eâdem gratiâ, W. Archiepiſcopo Cantuarienſi, totius Angliæ Primati, ac cæteris Prælatis Cantuarienſis Provinciæ, ad Concilium Provinciale apud Londonias in proximo conventuris, ſalutem.

Quædam, nos, & Statum Coronæ noſtræ, & Regni noſtri tangentia, quæ ſpecialiter inſident nobis cordi, injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, Johanni de Britannia, Richemundiæ, & Edmundo, Arundellæ, Comitibus, Conſanguineis noſtris cariſſimis: &, dilecto Clerico noſtro, Magiſtro Roberto de Baldok, Archidiacono Middleſexiæ; vobis per ipſos, Comites & Archidiaconum, vel duos eorum, ex parte noſtrâ ſerioſiùs exponenda:

Vobis igitur mandamus, rogantes A. D. 1321. quatinus præfatis, Comitibus, & Archidiacono, ac duobus eorum in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, fidem indubiam præbeatis; & in Negotiis illis, pro nobis, & Statu noſtro, & Coronæ noſtræ, taliter vos habeatis, quòd diligentiam veſtram commendare, & fidelitatis veſtræ conſtantiam, affectionemque, quam ad nos, ac Regni noſtri commodum & honorem, Populique ejuſdem Regni Pacem & Tranquilitatem geritis & habetis, experiri effectualiter valeamus.

Teſte Rege apud Pountfreyt ſuper Thamiſe triceſimo die Novembris.

Per ipſum Regem.

De non permittendo Regi ſuſpectos ingredi Civitatem Londoniæ durante Concilio Provinciali.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15 E. 2. m. 25. d. REX Majori Civitatis ſuæ Londoniæ, ſalutem.

Cùm Concilium Provinciale apud Londoniam, per Prælatos Cantuarienſis Provinciæ, in proximo ſit celebrandum: ac intellexerimus quod quidam, nobis ſuſpecti, durante dicto Concilio, quæſitis coloribus, prædictam Civitatem ingredi proponunt, in noſtri præjudicium manifeſtum;

Vobis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus quòd Civitatem prædictam, durante prædicto Concilio, diligentiùs cuſtodiatis:

Ita quòd nullus, nobis ſuſpectus, cujuſcumque Statûs fuerit ſeu Conditionis, A. D. 1321. dictam Civitatem, dicto durante Concilio, ingrediatur.

Advertentes quòd ſi quis, nobis ſuſpectus, per dictum tempus, eandem Civitatem ingrediatur, tunc de eo punitionem faciatis, prout aliàs a nobis habuiſtis in mandatis; & hoc nullatenus omittatis.

Teſte Rege apud Pontem fractum ſuper Thamiſe triceſimo die Novembris.

Per ipſum Regem.

De Pace conſervanda.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 24. REX Vicecomiti Kantii, ſalutem.

Cùm nuper,

Pro eo quòd diverſæ Querelæ ad nos delatæ fuerant, quòd Tranſgreſſiones, Dampna, Exceſſus & Gravamina diverſa, per Malefactores & Pacis noſtræ Perturbatores Populo noſtro in Regno noſtro fuerant illata, per quæ Populus noſter terrebatur & Pax noſtra infringebatur manifeſtò, A. D. 1321.

Per totum Regnum noſtrum diſtrictè feeerimus, ex parte noſtrâ, inhiberi, nè quis, ſub foriſfacturâ omnium, quæ nobis foriſfacere poſſet, in læſionem Pacis noſtræ, aut terrorem, ſeu commotionem Populi Regni noſtri quicquam attemptare præſumeret quoquo modo; ſet quod

A. D. 1321. Edw. 2. quod quilibet, cujuscumque statûs existeret, pro Conservatione pacis nostræ, ac tranquilitate & quiete Regni & populi prædictorum, omnem diligentiam, quam posset, apponeret, & easdem pacem & tranquilitatem pro viribus manuteneret & conservaret:

Fecerimus insuper per totum Regnum prædictum, ex causis prædictis, publicè proclamari, nè quis, cujuscumque statûs seu conditionis existeret, sub Forisfacturâ prædictâ, Victualia, Bona, seu Catalla alicujus caperet, vel asportaret, absque Solutione debitâ inde faciendâ:

Ac jam, non solùm ex clamore populi nostri, acceperimus quod hujusmodi mala in populo nostro indies perpetrantur, verùm etiam per Litteras quorumdem de dicto Regno, nobis directas, qui se asserunt Magnates, & qui Turbationes hujusmodi faciunt, ut ex eisdem lucrum quærant, nobis constat quod illi, & alii, de eorum consensu & præsumptione existentes, populum nostrum commovere, & Bona & Catalla ejusdem populi eâ occasione capere & devastare intendunt, in Nostri & Inhibitionum nostrarum prædictarum contemptum, & destructionem populi nostri prædicti manifestam:

Nos, volentes hujusmodi malis obviare, & salvationi ac tranquilitati populi prædicti providere, prout tenemur vinculo Juramenti, tibi præcipimus, firmiter injungentes, quod in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari, & ex parte nostra firmiter inhiberi facias, ne quis, sub Forisfacturâ prædictâ in læsionem pacis nostræ, aut terrorem, seu commotionem populi nostri prædicti quicquam attemptare præsumat quovis modo; set quod quilibet, pro Conservatione pacis nostræ, & tranquilitate & quiete populi & Regni prædictorum, omnem diligentiam, quam poterit, apponat, & easdem pacem & tranquilitatem pro viribus manuteneat & conservet:

Facies etiam districtè inhiberi nè quis, cujuscumque statûs seu conditionis existat, sub Forisfacturâ prædictâ, Victualia, Bona, seu Catalla alicujus caperet, vel asportet, absque Solutione debitâ inde faciendâ.

Et, si forsitan aliquem vel aliquos, cujuscumque statûs vel conditionis exstiterit vel extiterint, inveneris in Ballivâ tuâ contrarium facientes, tunc eos, sine dilatione aliquâ (assumpto roto ad hoc, si necesse fuerit, posse dicti Comitatûs) arestes, & eos in prisonâ nostrâ salvò & securè custodiri facies, donec a nobis aliud indè habueris in Mandatis.

Et de Nominibus illorum, quos occasione præmissâ arestaveris, necnon & de Causâ arestationis eorumdem nobis, sub Sigillo tuo, sine dilatione aliquâ, constare facias;

Et hoc, sicut Nos, & honorem nostrum diligis, & te, & tua, indempnes conservare volueris, nullo modo omittas.

Teste Rege apud Pontemfractum, 30. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

De aggrediendo Insurgentes contra Regem.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 25. dor.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Bello Campo de Somersetiâ, salutem.

Cùm Nos,

Volentes honori & securitati nostræ, ac quieti Populi, nobis Subditi, quarenus bono modo poterimus, providere, & in eventu, si forsitan aliqui Subditi nostri, vel alii contra nos insurgere, vel Nos (quod absit) aggredi attemptarent, eorum malitiæ obviare,

Assignaverimus vos, &, dilectum & fidelem nostrum, Johannem Meriet, ad colligendum, & adunandum, si necesse fuerit, omnes & singulos Homines, tàm Equites, quàm Pedites, de Comitatibus Somersetiæ & Dorsetiæ, tàm infra Libertates, quàm extra, ad eundum, unà vobiscum, in obsequium nostrum, contra hujusmodi Insurgentes, vel nos (quod absit) aggredientes, prout pro honore nostro, & majori securitate meliùs videbitur faciendum, prout in Litteris nostris Patentibus, indè confectis, pleniùs continetur,

Vobis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, Mandamus quòd, si aliqui Subditi nostri, aut alii contra nos insurgere, vel Nos (quod absit) aggredi voluerint, tunc, quamcito vobis indè constiterit, hujusmodi Subditos nostros, aut alios quoscunque, contra nos Insurgentes, vel nos (quod absit) aggredi volentes, viriliter,

A. D. 1321. Edv. 2. viriliter, & cum toto Posse Comitatuum prædictorum, sine dilatione aliquâ, aggrediamini, adeò quòd, per vestri aggressus, hujusmodi Insurgentium, vel Nos aggredientium præsumptio, Deo propitio, valeat aboleri, & punitio eorum aliis terrorem incutiat talia perpetrandi:

Et ulteriùs, cum Equitibus & Peditibus prædictis, ubicumque tunc fuerimus, ad nos accedatis; A. D. 1321. Edv. 2.

Et hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Pountefreit super Thamise, 30. die Novembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est subscriptis, separatim sic assignatis, in Comitatibus subscriptis, mutatis mutandis; videlicet,

Præfato Johanni de Meriet, assignato cum præfato;

Johanne de Bello Campo, in Comitatibus prædictis;

Andreæ de Harcla, in Comitatibus Northumbriæ, Cumbriæ, & Westmerlandiæ;

Simoni Warde, in Comitatu Eborum;

Thomæ Bardolf, Johanni de Thorp, Johanni Hauward, } in Comitatibus Norfolciæ & Suffolciæ.

Hugoni de Courteny, Willielmo Martyn, } in Comitatibus Cornubiæ & Devoniæ.

Willielmo de Kyme, Petro le Bretton, } in Partibus de Lyndeseye, in Comitatu Lincolniensi.

Johanni de Somery, Johanni de Segrave, Seniori, Radulpho Basset, Petro de Monteforti, } in Comitatibus Warwicensi, Leycestriensi & Staffordiensi.

Olivero de Ingham, Roberto Lewer, } in Comitatibus Wiltoniensi & Berks.

Willielmo Rydel, Constabulario Castri Bernardi;

Reso ap Griffith, de Libertatibus & Terris Westwalliæ & Suthwalliæ;

Griffino ap Res, Militi, de Partibus Northwalliæ.

Teste ut supra.

Pro Roberto de Baldok in Episcopum Lichfeldensem præficiendo.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Cùm de stabilimento Regni nostri, quod variis Turbationibus concutitur hiis diebus, meditatione solicitâ pertractamus, id nobis potissimum, pro fulcimento quietis & pacis, occurrit, ut tales, in Ecclesiis dicti Regni, præficiantur Regimini Pastorali, in quorum Fide & Doctrinâ, Consilio & Prudentiâ, noster animus, ac status dicti Regni valeant quietari.

Indè est, Pater Sancte, quòd, cùm Coventrensis & Lichefeldensis Ecclesia Cathedralis jam sit Pastoris solatio destituta, nósque, Personarum conditiones, Locorum & Temporum qualitates, pro eorumdem varietate, distinguentes, personam, dilecti Clerici nostri, Magistri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middlesexiæ, in Ecclesia Londoniensi, ac Canonici Ecclesiæ Lychefeldensis, ad onus & honorem Pastoralis Officii dictæ Ecclesiæ præcipuè idoneum reputantes, ipsum vestræ Beatitudini plenissimo recommendamus affectu; A. D. 1321.

Ampliori, quâ possumus, devotione supplicantes, quatinus, si Episcopatum illum per vos Reservari contigerit, dictum Clericum nostrum Ecclesiæ prædictæ præficere velitis in Episcopum & Pastorem.

Spem námque tenemus indubiam, quòd ipsius fidei constantiâ, & rectitudine, mansuetudine, & lenitate, tàm dicti Regni Negotia, quàm Populus, suo Regimini committendus, per pacis & quietis prospera dirigentur.

Conservet &c.

Dat. apud Pountfrait super Thamise, 30. die Novembris.

De

A. D. 1321. Edw. 2 A. D. 1321.

De Continuatione Treugæ, cum Brytannia, publicanda.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 23. d.

REX, dilecto Fratri & fideli suo Edmundo Comiti Kantii, & Constabulario Castri sui Dovorriæ, & Custodi quinque Portuum suorum, vel ejus Locum tenenti, salutem.

Cùm nuper, super dissensionibus & discordiis, inter Mercatores, Marinarios, & alios de Regno nostro, & Mercatores, & Marinarios, & alios de Dominio & Potestate, Nobilis viri, Ducis Brytanniæ, tunc habitis, de nostrâ & ipsius Ducis voluntate, Treuga inita fuisset, usque ad Festum omnium Sanctorum proximò jam præteritum duratura:

Ac jam eadem Treuga, per Nos & dictum Ducem, a dicto Festo omnium Sanctorum, usque ad idem Festum proximò jam futurum continuata sit & prorogata;

Vobis Mandamus, firmiter injungentes, quòd in singulis locis Portuum prædictorum, ubi expedire videritis, Continuationem & Prorogationem Treugæ illius publicari, & firmiter teneri faciatis:

A. D. 1321. Inhibentes omnibus & singulis Marinariis & aliis de Regno nostro, ne Mercatoribus, Marinariis, seu aliis de Potestate & Dominio dicti Ducis, durantibus continuatione & prorogatione, Dampnum aliquod, seu Gravamen, occasione dissensionum & discordiarum prædictarum, inferant quovismodo.

Teste Rege apud Westmonasterium, 6. die Decembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est subscriptis; videlicet,

Vicecomit. Lincolniæ,
Vicecomit. Kantii,
Vicecomit. Suthhamptoniæ,
Vicecomit. Gloucestriæ,
Vicecomit. Norffolciæ & Suffolciæ,
Vicecomit. Surriæ & Sussexiæ,
Vicecomit. Somersetiæ & Dorsetiæ,
Vicecomit. Essexiæ & Hertfordiæ,
Vicecomit. Londoniæ,
Vicecomit. Eborum.

Litera Jacobi Domini de Douglas de Conductu, pro Nuncio ab adhærentibus Comitis Lancastriæ.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 18. d.

A Touz ceux, que ceste Lettre verront ou orront, James Seigneur de Duglas, salut.

Sachetz moi aver done, & grante seure & sauf Conduyt a Richard de Topclif, & un Campaignoun od lui, & lour garsons, sauvement de venir deinz les parties d'Escoce, a sauvement venir, demorer, & repairer:

Par qi j'ai prie a touz mes amys, & comaund a touz mes Gens, q'il ne facent mal, moleste, ne desturbance au dit Richard, ne a son Compalgnon, ne a lour biens, en venant, demouraunt, ne repairant, ne soeffrant estre fait a lour poer. A. D. 1321.

En tesmoignance de qele chose a ceste presente Lettre ai mys mon Seal; dura tant come la Feste Seint Hiller, Procheyn apres la fesout de cestes.

Escript a Etlebredehelys de dimaigne en la Feste Seint Nicholas, l'An de grace 1321.

Pro Hugone le Despenser, de Magna Charta observanda.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 1. m. 4.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos, &c. salutem.

Sciatis quod,

Cùm Hugo le Despenser Junior nuper, ad prosecutionem quorumdam Magnatum, de Regno nostro, per quamdam Considerationem, per ipsos factam, ab eodem Regno exulatus fuisset & exhæredatus,

Ac idem Hugo postmodùm, per Petitionem suam, nobis porrectam, nobis suggesserit, quod in consideratione prædictâ plures errores intervenerunt, quorum prætextu dicta Consideratio revocari & adnullari de jure debet, A. D. 1321.

Et nobis cum instantiâ supplicaverit, ut sibi in hac parte Justitiam faciamus, prout ad hoc tenemur vinculo Juramenti,

A.D. 1321. Edw. 2. menti, per Nos præstiti tempore Coronationis nostræ,

Nos,

Ad dictum Juramentum nostrum, necnon ad tenorem MAGNÆ CARTÆ DE LIBERTATIBUS ANGLIÆ (quæ sententiâ Excomunicationis confirmatur, & in quâ continetur quod Nulli negavimus aut differemus Rectum aut Justitiam) nec non ad Ordinationes, nuper per Prælatos & Proceres dicti Regni factas, & per nos approbatas, ac de voluntate & mandato nostro juratas (in quibus etiam continetur quod dicta MAGNA CARTA in singulis suis Articulis teneatur & observetur) debitam considerationem habentes,

Dictum Hugonem (qui se reddidit Prisonæ nostræ, Justitiam in præmissis prosecuturum, & quem in Custodiâ certâ Commisimus, quousque super Petitione suâ prædictâ fieri fecerimus quod de jure fore viderimus faciendum) suscepimus in salvum & securum Conductum nostrum, necnon Protectionem nostram specialem:

Et ideo vobis omnibus & singulis Mandamus, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod præfato Hugoni, in eundo, & morando per Regnum & potestatem nostram, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, Molestiam, Dampnum, Impedimentum aliquod, seu Gravamen;

Set ipsum nobis, sic redditum, & in Conductu, pace & protectione nostra existentem, & in Custodiâ per nos Commissum, ab omni Violentiâ, Dampno, & Inquietatione pro viribus defendatis; &, si quid ei forisfactum fuerit, id ei, sine dilatione aliquâ, emendari faciatis. A.D. 1321. Edw. 2.

In cujus, &c. per unum Annum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium, octavo die Decembris.

Per ipsum Regem.

CONsimiles Literas habet Hugo le Despenser Senior, per unum Annum duraturas.

Teste Rege apud Cirencestriam, 26. die Decembris.

Per ipsum Regem.

ET Mandatum est Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & fidelibus Regis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. firmiter injungendo, quod præmissa, pro dictis Hugone & Hugone, omnia & singula, in singulis locis, infra Ballivas suas, ubi necesse fuerit, publicent ac observent, &, quantum poterunt, faciant similiter observari ab aliis.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, de Credentia.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam Negotia, Nos, & statum Regni nostri specialiter contingentia, quæ nostris desideriis obnixiùs inhærent, injunximus, dilectis & fidelibus nostris, Magistro Johanni de Stratford, Archidiacono Londoniæ, Magistro Willielmo de Weston, Juris Civilis Professoribus, & Willielmo de Deen, Militi, & Fratri Johanni de Wrotham Pœnitentiario (de quorum fidelitate probatâ & circumspectione providâ ad plenum confidimus) vestræ Beatitudini seriosiùs exponenda.

Vestræ igitur Sanctitati devotis precibus supplicamus, quatinus præfatis, Johanni, Willielmo & Willielmo, & duobus eorum, in hiis, quæ ipsi, vel duo eorum vestræ Clementiæ, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, dignemini fidem indubiam adhibere, & exponenda gratiosiùs exaudire. A.D. 1321.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium, 8. die Decembris.

CONsimiles Literæ fiunt sub nominibus, Venerabilis Patris, R. Wyntoniensis Episcopi, & dictorum, Archidiaconi, & Willielmi de Weston, Juris Civilis Professorum, Willielmi, & Fratris Johannis de Wrotham, Domini Papæ Pœnitentiarii, quatuor, trium, & duorum ipsorum; quorum, alter dictorum, Archidiaconi & Willielmi de Weston, sit unus.

De

A. D. 1321. Edw. 2. A. D. 1321. Edw. 2.

De Negotiis, cum Papa, tractandis.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Etsi vestræ Sanctissimæ Paternitati Negotia, Nos, & Statum Terræ nostræ Scotiæ tangentia, per Nuncios, quos, veluti honoris nostri Regii fervidos Zelatores, ad partes illas aliàs destinâstis, seriosè exposita extiterint, ut speramus; pro ipsorum tamen informatione pleniori, quosdam de Nostris ad vestram præsentiam disposuimus, ante hæc tempora, direxisse; set, quibusdam Turbationibus infra Regnum nostrum ex inopinato emergentibus, non potuimus, quod proposueramus, citiùs effectui mancipare.

Eisdem, disponente Domino, incipientibus jam sedari, pro dictorum Negotiorum Declaratione pleniori faciendâ, & ipsorum expeditione felici (quam vestram Sanctitatem zelare speramus) ac pro quibusdam Gravaminibus & Injuriis, nostris temporibus, Nobis & Coronæ nostræ, solito Majoribus, & aliter quàm Progenitorum nostrorum temporibus fieri consuevit, præcipuè coram Auditoribus Sacri Palatii vestri, & per mandata eorumdem, absque Conscientiâ vestrâ, ut fiducialiter tenemus, illatis, vestræ Clementiæ seriosiùs exponendis: nec non pro Subsidiis aliquibus, pro Statu nostro & Regni nostri conservando, a vestrâ Sanctitate impetrandis; ac aliis Negotiis, Nos, & dictum Regnum nostrum tangentibus, penes eandem prosequendis,

Dilectos & fideles nostros, Magistrum Johannem de Stretford Archidiaconum Lincolniæ, Juris Civilis Professorem, Willielmum de Deen Militem, & Magistrum Willielmum de Weston, Juris Civilis Professorem (de quorum fidelitate probatâ & circumspectione providâ ad plenum confidimus) ad vestram præsentiam Nuncios nostros mittimus speciales;

A. D. 1321.

Vestræ Beatitudini devotis precibus supplicantes, quatinus præfatis, Johanni, Willielmo, & Willielmo, & duobus eorum, in his, quæ ipsi, vel duo eorum, in præmissis, vobis exposuerint vivâ voce, dignemini fidem indubiam adhibere, & exponenda gratiosiùs exaudire.

Conservet &c.

Dat. apud Westmonasterium, 8. die Decembris.

CONsimiles Literæ fiunt, sub nominibus dictorum, Archidiaconi, Willielmi de Weston Juris Civilis Professoris, Willielmi, & Fratris Johannis de Wrotham, Domini Papæ Pœnitentiarii, Trium, & Duorum eorum; quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weston, sit unus.

CONsimiles Literæ fiunt, sub eadem data, sub nominibus, Venerabilis Patris R. Wyntoniensis Episcopi, & dictorum, Archidiaconi, Willielmi, Willielmi, & Johannis, Quatuor, & Trium eorum, quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Westou, sit unus.

Contra Episcopum Lincolniensem.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Turbamur, & meritò, cum cernimus, ad nostri instantiam, quicquam fieri quod, Errore detecto, meritò debeat reprobari; set, ut medela correctionis debita apponatur, id, quod ignorantèr erravimus, vestræ præcipue Sanctitati non erubescimus confiteri.

Sanè, Pater Sanctissime, nuper Suggestionibus fraudulentis & dolosis aliquorum, de quibus tunc confidere credebamus, decepti, ignorantes Ætatem, Mores, & Merita, ac Inhabilitatem multiplicem Henrici de Burghersh, tunc in partibus transmarinis degentis, pro Promotione ipsius ad Episcopatum Lincolniensem, nuper vacantem, vestram Beatitudinem nostris intercessionibus interpellavimus incessanter: A. D. 1321.

Vósque, nostris precibus inclinari, quod rogavimus peregistis; de quo vestræ Clementiæ non minùs grates exsolvimus, quàm si in facto illo, ut sperabamus, honor Dei, ac vestri, & dictæ Ecclesiæ Lincolniensis, & nostri, ac Regni nostri commoda veraciter evenissent.

Set cùm jam dictæ personæ, in dignitate prædictâ sic præfectæ, inhabilitas, per Facti notorietatem, Nobis, & Regni nostri incolis sic innotescat, quòd con-

A.D. 1321. Edw. 2. conſcientiam noſtram, ex dicto Facto, in immeculum oneratam reputamus & læſam.

Et, præter hæc, dictus Præfectus, de quo Conſilium & Auxilium in noſtris Negotiis ſperabamus, de Bonis Eccleſiæ Lincolnienſis, per Progenitores noſtros & nos ad pios uſus deputatis & ordinatis, contra nos Armatos parat & ſuſtentat; Bona illa ſic indebite conſumendo, & alias contra nos Adverſitates excercendo, ac pro viribus procurando.

Quocirca Sanctitati veſtræ, ad preces noſtras, de quo dolemus, in Facto hujuſmodi circumventæ, ex toto corde, quanto humiliùs poterimus, ſupplicamus quatinus dictam Plantulam, non Fructiferam & humoribus naturalibus deſtituram, in tam ſolempni Dignitate ſic præfectam, quæ præ cæteris Epiſcopatibus Regni noſtri viro perfecto, & præcipuè in Spiritualibus circumſpecto, noſcitur indigere (ſi Radices habere dici debeat) ab eodem loco eradicare, & de Statu ſuo, juxta ſui demerita, aliàs ordinare;

Et in hiis, quæ, dilecti & fideles noſtri, Magiſtri, Johannes de Stratford Archidiaconus Lincolnienſis, Willielmus de Weſton, Juris Civilis Profeſſores, & Willielmus de Deen Miles, & Frater Johannes de Wrotham veſter Pœnitentiarius, tres, aut duo eorum, ſuper præmiſſis, veſtræ Beatitudini ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, eiſdem fidem credulam adhibere dignetur veſtra Paternitas Sacroſancta.

Conſervet &c.

Dat. apud Weſtmonaſterium, octavo die Decembris.

Conſimiles Literæ fiunt, ſub eâdem datâ, ſub nominibus, Venerabilis Patris, R. Wyntonienſis Epiſcopi, & dictorum, Archidiaconi, Willielmi, Willielmi, & Johannis, quatuor, & trium eorum, quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi, de Weſton ſit unus.

Ad Cardinales, de Credentia.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12.

Venerabili in Chriſto Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sabienenſi Epiſcopo, amico ſuo cariſſimo. Edwardus, &c. ſalutem, & ſinceræ dilectionis affectum.

Quædam Negotia, Nos & Statum Regni noſtri ſpecialiter contingentia, quæ noſtris deſideriis obnixiùs inhærent, Injunximus, dilectis & fidelibus noſtris, Magiſtris, Johanni de Stretford Archidiacono Lincolnienſi, Willielmo de Weſton, Juris Civilis Profeſſoribus, Willielmo de Deen Militi, & Fratri Johanni de Wrotham, Domini Papæ Pœnitentiario (de quorum fidelitate probatâ, & circumſpectione providâ ad plenum confidimus) vobis ſerioſiùs exponenda.

Veſtram igitur Paternitatem affectuoſis precibus deprecamur, quatinus præfatis, Johanni, Willielmo, Willielmo, & Johanni, tribus, & duobus eorum (quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus) in hiis, quæ vobis ex parte noſtrâ expoſuerint vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere; &, ut ſic exponenda deſideratum effectum ſortiantur, apud Dominum Summum Pontificem (cui ſuper hiis ſimiliter ſcribimus) & aliàs, juxta veſtræ diſcretionis arbitrium, cum omni efficaciâ, interponere partes veſtras.

Dat. apud Reddyng. 11. die Decembris.

A.D. 1321. Conſimiles Literæ fiunt, ſub eâdem datâ, ſub nominibus, venerabilis Patris, R. Wyntonienſis Epiſcopi, & dictorum, Archidiaconi, Willielmi, Willielmi, & Johannis, quatuor, & trium eorum, quorum alter, dictorum Archidiaconi & Willielmi de Weſton, ſit unus.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino R. Hoſtienſi, *Domino W. Peneſtrenſi,* *Domino W. Albanenſi,* *Domino B. Portuenſi,* *Domino G. Sabinenſi,* *Domino B. Tuſculano,*	Epiſcopis Cardinalibus.
Domino N. Sancti Adriani, *Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,* *Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,* *Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,* *Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,*	Diaconis Cardinalibus.

Domino

A.D. 1321. Edw. 2.

Domino N. tituli Sancti Eusebii,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino P. tituli Sanctæ Susannæ,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino B. Sanctæ Agathæ,
Domino P. Sancti Angeli,
Domino A. Sancti Eustachii,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice,
} Diaconis Cardinalibus.

A.D. 1321. Edw. 2.

Domino S. tituli Sanctæ Priscæ,
Domino B. Tituli Sancti Vitalis,
Domino P. tituli Sanctæ Anastasiæ,
Domino P. tituli Sancti Stephani in Celio Monte,
Domino P. tituli Sanctæ Potencianæ,
} Presbiteris Cardinalibus.

Eodem modo scribitur subscriptis, mutatis competenter mutandis; videlicet,

Domino R. Jerusalem & Ciciliæ Regi; Consanguineo Regis;
Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis;
Domino Arnaldo Tirandi,
Domino Petro de Via,
} Domini Summi Pontificis Nepotibus.
Domino Bernar. Jordani, Domino Insulæ.

Ad Regem Franciæ, pro Civitate Condomiæ, contra Episcopum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Quanto quietem & commoda, dilectorum & fidelium nostrorum, Consulum & Universitatis Civitatis nostræ Condomiæ, suis exigentibus meritis, affectamus, tanto ex Injuriis & Gravaminibus, eis illatis, anxiùs conturbamur.

Cùm itáque, venerabilis Pater, Episcopus Civitatis prædictæ dictos Consules & Universitatem, nec non & Officiales nostros partium illarum, quæsitis coloribus, in Curiâ vestrâ inquietet multipliciter & fatiget, ratione quarumdam Dissensionum inter ipsum Episcopum, & præfatos, Consules, Universitatem, & Officiales nostros, super aliquibus, Nos, Jus, & Jurisdictionem nostram in partibus illis contingentibus;

De quibus idem Episcopus, per quosdam Ministros vestros, quandam Inquestam, sivè Informationem, Nobis, & Juri, ac Jurisdictioni nostræ, & dictis, Consulibus, & Universitati, ac Officialibus nostris multipliciter suspectam, fieri, & in dictâ vestrâ Curia remitti procuravit; per Inquestam, seu Informationem hujusmodi, suspectam, Nobis, in dictâ Curiâ vestrâ, præjudicium, & dictis, Consulibus, & Universitati, ac Officialibus nostris, dampna & gravamina procurando:

A.D. 1321.

Nos, de Excellentiâ vestrâ plenam fiduciam reportantes, sperantes etiam quod Jura nostra illæsa conservare velitis, & super Excessibus, si emerserint, quod absit, agere gratiosè,

Serenitatem vestram affectuosis precibus imploramus, quatenus Nostros, & dictorum Consulum, & Universitatis, ac Officialium nostrorum Procuratores, Sindicos, ad proponendum & probandum Defensiones, Excusationes, & Objectiones in dicto Facto, benignè, & præcipuè nullitatem dictæ Inquestæ, seu Informationis, velitis admittere & audire, antequam ad dictam Inquestam, seu Informationem judicandam procedat.

Et, si forsitan quicquam in eodem, in vestri Offensam appareat attemptatum, id, pro nostro Honore, pro nostrâ, & dictorum, Consulum, & Universitatis, ac singulorum parte, remittere gratiosè.

Dat. apud Radyng. 12. die Decembris.

A.D. 1321. Edw. 2. | A.D. 1321. Edw. 2.

Ad Comitem Boloniæ, contra dictum Episcopum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

REX, Nobili Viro, Domino Comiti de Bononiâ, Amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Negotia,

Nos & Officiales nostros Ducatûs nostri Aquitaniæ, ac, dilectos & fideles nostros, Consules & Universitatem Civitatis nostræ Condomiæ, in Curiâ Magnifici Principis, Domini Philippi, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regis illustris, contra Episcopum ejusdem Civitatis, ad ejus instantiam, contingentia,

Vestræ Amicitiæ pleno commendamus affectu; instantiùs deprecantes quatinus, circa desideratam expeditionem Negotiorum prædictorum, in Curiâ prædictâ, vestrum Consilium & Auxilium exhibere velitis pro nostro honore, & dictorum Officialium nostrorum, Consulum, & Universitatis indempnitate, prout ex parte nostrâ, & per Procuratores nostros, seu alios quoscumque ibidem fueritis informati. A.D. 1321.

Et hoc, sicut de vestræ Sinceritatis dilectione confidimus, velitis experimento operis adimplere.

Dat. apud Radyng duodecimo die Decembris.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Johanni de Corchamont, Cancellario Curiæ Franciæ,
Domino Alfonso de Ispanniâ,
Domino R. Episcopo de Lao.

Ad Papam, contra Episcopum Condoniensem.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. d.

PAPÆ, Rex devota pedum oscula beatorum.

Turbat acerbè nostra præcordia gravis Dissensio, quæ inter Reymundum Episcopum Condomiensem, ac Procuratores nostros, Consulesque, & Universitatem Civitatis nostræ Condomiæ, dudum exorta, adhuc indies, instigante Diabolo, accensis odiis adaugetur.

Et licet nos, ante hæc tempora, cum nobis innotuisset de nephandis excessibus ejusdem Episcopi, desiderantes, pro evitando pericula, quæ ex Contentione præmissa poterant evenire, Concordiam inter præfatum Episcopum & dictos Procuratores, Consules, & Universitatem reformari, dilecto & fideli nostro, Almarico de Credonio, Senescallo nostro Vasconiæ (quem utriusque partis tranquilitatem & quietem cognovimus affectare) per nostras Literas duxerimus injungendum, quod, super præmissis veritate subtiliùs indagatâ, vires apponeret ad tantam Discordiam sopiendam:

Idem tamen Episcopus, ex hoc amplius in tumorem elatus, Consilio ejusdem Senescalli nostri acquiescere non curavit, set tàm Ministris nostris, quàm ipsis, Consulibus & Universitati, majora incommoda inferre conatus est, & adhuc ipsos, quæsitis Coloribus, expensis & laboribus multipliciter non desinit fatigare, Civitatemque nostram prædictam voluntariè, & absque causâ rationabili, jam per annum & dimidium, & ampliùs, tenuit suppositam interdicto. A.D. 1321.

Et, hiis non contentus, ad suscitandam Discordiam inter Excellentissimum Principem, Dominum Regem Franciæ Illustrem, & Gentes suas, ac nos, & Gentes nostras, in partibus illis callidis Machinationibus pro viribus elaborat.

Ut igitur tanta ipsius Episcopi refrænetur malitia, auferatur Scandalum, & animarum saluti Paternâ providentiâ consulatur; vestræ Sanctitati totis affectibus supplicamus, quatinus eundem Episcopum ad aliquem alium locum, vel sedem, ubi non tantum erit nociva Subditis ejus Præsidentia, transferre dignemini de vestrâ speciali gratiâ & plenitudine potestatis.

Non enim credimus quòd, dùm in loco illo ut Pontifex administrat, Subditi sui, quibus excessus sui nepharii, quod dolendum est, sunt aperti, per ejus monita in viam salutis dirigi poterunt; set timendum est potiùs ne, per exempli perniciem, ad excedendum periculosiùs incitentur.

Et, ne hæc ex levitate Benignitati vestræ suggesta fore credantur, placeat, quæsumus, vestræ Clementiæ secretam informationem, de Actubus & Gestu ipsius Episcopi, per aliquos de vestris jubere

A. D. 1321. Edw. 2. bere fieri; &, nisi fallamur, invenietur quòd indignè in Pontificali Officio administrat.

Cæterùm quia interdictum, per eundem Episcopum in Civitatem nostram prædictam voluntariè promulgatum, adhuc ibidem observatur, unde multorum crescit indevotio, pullulant scelera, & prompta inveniuntur pericula animarum, illud interdictum, si placet, velitis relaxare pro tantis dispendiis evitandis. A. D. 1321. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Radyng duodecimo die Decembris.

Ad Cardinalem, contra præfatum Episcopum.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rot. 15. E. 2. m. 13. d. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Cùm, propter varios & enormes excessus, quos Reymundus, Episcopus Condomiæ, contra Officiales nostros, ac Consules, & Universitatem Civitatis nostræ Condomiæ, noscitur commisisse, ipsos nihilominus in Curiâ Regis Franciæ fatigando multipliciter laboribus & expensis, dictamque Civitatem supponendo, absque causâ rationabili, Ecclesiastico interdicto:

Super quibus eundem Episcopum, per Senescallum nostrum Vasconiæ, requiri fecimus, ut usurpata indebitè faceret emendari, ita quod inter ipsum & Gentes nostras prædictas posset concordiæ & Amoris Tranquilitas reformari:

Qui tamen, ex hoc altiùs in Tumorem elatus, dictum Senescallum nostrum audire renuens, dictis Gentibus nostris majora visus est incommoda procurare, & adhuc indies ad hoc pro viribus elaborat;

Sanctissimum Patrem, Dominum Summum Pontificem duxerimus literatorie requirendum, quatinus, pro tantâ ipsius Episcopi refrænandâ malitiâ, removendo Scandalo, & animarum salute procurandâ, eundem Episcopum ad aliquem alium Locum vel Sedem, ubi ipsius Actus nepharii non adeò aperti fuerint, nec erit forsitan ejus Præsidentia tam nociva, transferre dignetur de suâ speciali gratiâ & plenitudine potestatis; A. D. 1321.

Paternitatem vestram, quantâ possumus affectione, requirimus & rogamus, quatinus, auditâ informatione Latoris præsentium super præmissis, præfatum Dominum Summum Pontificem, ut super hoc annuat votis nostris, sicut de vestrâ sinceritate confidimus, movere & inducere velitis modis & viis quibus decet.

Valdè enim timendum est ne, per ejus Exempli perniciem, si Populus, sibi subditus, ad excedendum diversimode excitetur, nec creditur quod possit, de facili, inter ipsum & Subditos nostros, veluti inter Patrem & Filios, plena Dilectio reformari.

Dat. apud Radyng duodecimo die Decembris.

Ad Papam, super Expeditione, & super Qualitate Nunciorum.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rot. 15. E. 2. m. 12. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ante hæc tempora, pro Negotiis nostris, sub spe uberioris expeditionis eorundem, Nuncios solempnes, & in expensis nobis graves, ad vestram præsentiam destinavimus: quorum aliqui, circa expeditionem Negotiorum nostrorum, omnem diligentiam, quam poterant, adhibuerunt; & quidam eorum, neglectis nostris Negotiis, sua propria procurârunt;

Unde, hujusmodi dampna & pericula in futuro præcavere, per vestræ Clementiæ Literas, non sine magnæ Paternæ sollicitudinis affluentiâ, ad plenum edocti (de quo vestræ Beatitudini grates, quas valemus, exsolvimus) eisdem occurrere, juxta vestram Doctrinam Paternam, volentes, & quatenus poterimus, non immeritò, cupientes, A. D. 1321.

Dilectos & fideles nostros, Magistros, Johannem de Stratford Archidiaconum Lincolniensem, & Willielmum de Weston, Juris Civilis Professores, Willielmum de Deen Militem, & Fratrem Johannem de Wrotham, de Ordine Prædicatorum, vestrum Pœnitentiarium (de quorum fidelitate probatâ, & circumspectione providâ ad plenum confidi-

A. D. 1321. Edw. 2. mus) pro Negotiis, nos contingentibus, & eis injunctis, & vestræ Clementiæ exponendis, ad vestræ Sanctitatis Clementiam duximus destinandos;

Humiliter supplicantes, quatinus dictos Nuncios nostros habere dignemini, destinantis intuitu, commendatos: & ipsos, juxta tenorem Literarum nostrarum de Credentiâ, vobis per eosdem directarum, in expositione Negotiorum nostrorum prompto accessu ad vestræ Sanctitatis præsentiam, & expeditione dictorum Negotiorum nostrorum, sic gratiosè admittere & audire, quod Pompa onerosa prædicta nobis ad præsens non noceat, aut Nuncios nostros præsentes, quos apud nos (quemlibet, videlicet, in statu suo) honor commendabilis decorat, quorum etiam experientiam & discretionem acceptabilem vestræ Sanctitati speramus, minime vilipendat; sed, quòd Monita & Doctrinam vestram sequentes in missione talium Nunciorum, a vestrâ benignitate, tàm in prompto accessu ipsorum ad vestræ Sanctitatis præsentiam, quàm in celeriore expeditione Negotiorum nostrorum, majores gratias consequamur. A. D. 1321. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Radyng duodecimo die Decembris.

Pro Willielmo Ayremin, de Jure Regio manutenendo.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Dùm variis multorum conatibus, Jura Coronæ nostræ penes Clementiam vestram multipliciter impugnantium, incessanter affligimur, ipsorumque dolosis turbamur Insidiis, erigit nos ex adverso firma de vestrâ Sinceritate fiducia, non argumentis conjecturata vel Signis, sed potiùs Experimentis manifestata dilucidis, ut Jura nostra & Coronæ nostræ protegere velitis propitiùs & fovere ac quorumlibet, eisdem Adversantium, Impetum effectuali præsidio propulsare.

Ecce! Pater Sancte, vacante nuper Episcopatu Lincolniensi, vacavit & Præbenda de Leyghton Busard in dictâ Lincolniensi Ecclesiâ, per liberam Resignationem Magistri Jacobi de Berkeleye, Præbendarii & Possessoris ejusdem; quam contulimus, dilecto Clerico nostro, Magistro Willielmo de Ayremin Regio Jure nostro, nemini, ut credimus, dubio vel ignoto.

Qui quidem Clericus, ad dictam Præbendam per loci Ordinarium canonice admissus, ipsam possedit diutiùs pacificè & quietè:

Verùm quidam, Magister Johannes de Podio Bersaco, occasione cujusdam Provisionis Apostolicæ, in dictâ Lincolniensi Ecclesiâ sibi factæ, dictam Præbendam, vivente loci Episcopo, se asserit acceptâsse, eoque prætextu nos & dictum Clericum nostrum multipliciter inquietat, ipsumque Clericum nostrum ad Sanctitatis vestræ præsentiam, ut dicitur, personaliter evocari procuravit.

Cujusmodi Provisio, siqua fuerat, Jus nostrum superveniens, & per dictam vacationem dicti Episcopatûs accrescens, Collationem nostram impedire non potuit; præsertim cum idem Johannes possessionem dictæ Præbendæ assecutus non esset, priusquam nostra Collatio suum optinuisset effectum. A. D. 1321.

Quocirca justissimæ moderationis vestræ libram devotis precibus excitamus, quatenus ad præmissa, necnon ad dicti Clerici nostri personam, quam nobis & Regno nostro adeò necessariam reputamus, quòd ipsius personali præsentiâ, absque intollerabili detrimento, carere non possumus, benignam, si placet, considerationem habentes; dictum Johannem, ut ab inquietatione nostrâ, & ipsius Clerici nostri omnino desistat, inducere dignemini providentiâ Paternali; quoad Comparitionem Personalem præfato Clerico nostro parcendo; revocantes & adnullantes omnia, in hac parte in præjudicium Juris nostri Regii sic attemptata.

Non enim a Jure prædicto resilire poterimus quovismodo, nec idem Clericus noster Jus nostrum prædictum alibi, quàm coram nobis in Curiâ nostrâ, deducere poterit secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri.

Super Negotio prædicto injunximus, dilectis Clericis & Fidelibus nostris, Magistris, Johanni de Stratford Archidiacono Lincolniensi, & Willielmo de Weston, Juris Civilis Professoribus, aliqua vestræ Beatitudini seriosiùs exponenda; quibus in hujusmodi exponendis adhibere dignemini fidem plenam.

Conservet, &c.

Dat. apud Radyng duodecimo die Decembris.

A. D. 1321. Edw. 2. — A. D. 1321. Edw. 2.

Ejusdem Argumenti, ad Cardinales.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15 E. 2. m. 12.

Venerabili in Christo Patri, Domino P. Dei gratiâ, Tituli Sanctæ Susannæ Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De vestræ Benivolentiæ expertâ fiduciâ eò sincerius confidit Regia Celsitudo, quò circa Libertates Regias ac Jura Regalia tuenda solicitiùs laborâstis: speramus etiam, pro constanti, quòd contra nobis & nostris Juribus Adversantes Clipeum defensalem, futuris temporibus, vos exhibere velitis.

Cùm itaque, vacante nuper Episcopatu Lincolniensi, & Temporalibus ejusdem in manu nostrâ existentibus, Præbendam de Leghton Busard in Ecclesiâ Lincolniensi, tunc vacantem, per resignationem Magistri Jacobi de Berkeleye, Præbendarii & Possessoris Præbendæ memoratæ, & ad nostram Donationem spectantem, dilecto Clerico nostro, Magistro Willielmo de Ayremynn contulerimus Regio Jure nostro; idemque Clericus noster in Præbendæ prædictæ Possessionem Corporalem, cum suis Juribus & Pertinentiis universis, per loci Ordinarium canonicè fuerit inductus, & eandem per non modica tempora tenuerit pacificè & quietè,

Nostris auribus est jam delatum quòd quidam Johannes de Podio Bersaco, occasione cujusdam Provisionis Apostolicæ, in dictâ Lincolniensi Ecclesiâ sibi factæ, asserens se dictam Præbendam, vivente loci Episcopo, acceptâsse, nos & dictum Clericum nostrum in Romanâ Curiâ multipliciter molestat & inquietat, ipsumque Clericum nostrum ad dictam Curiam Romanam, ut dicitur, personaliter evocari procuravit; de quo turbamur plurimùm, &, meritò, cogimur admirari; præsertim cum Jura Coronæ nostræ (quibus Progenitores nostri, quondam Reges Angliæ, & nos usi sumus, alibi quàm in Regno nostro, secundum Legem & Consuetudinem ejusdem Regni, tractari non debent) in dicta Romana Curia sic tractantur.

A. D. 1321.

Vestram igitur Paternitatem affectuosis precibus deprecamur, quatinus, ut Commissio, de Negotio prædicto sic facta, ut refertur, & Citatio prædicta revocentur, & quod ab hujusmodi nobis præjudicialibus in dictâ Curiâ de cætero desistatur, velitis, nostris precibus, erga, Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui super hoc similiter scribimus) & aliàs, juxta vestræ discretionis arbitrium, cum omni efficaciâ interponere preces vestras.

Non debet enim quisquam admirari, si, circa defensionem Jurium Coronæ nostræ, nisi per viam requisitam Remedium apponatur, Remedium, quod poterimus, apponamus.

In hiis autem quæ, dilecti Clerici & Fideles nostri, Magistri, Johannes de Stratford Archidiaconus Lincolniensis, & Willielmus de Weston, Juris Civilis Professores, vobis super dicto Negotio, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, velitis eisdem fidem credulam adhibere.

Dat. apud Radyng duodecimo die Decembris.

Eodem modo scribitur Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali.

Item Domino W. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Diacono Cardinali.

De Juribus Regiis conservandis.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Pa. 15. E. 2. p. 1. m. 6.

Rex Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præcentoribus, Sacristis, Officialibus, & omnibus aliis Personis, in Dignitate Ecclesiasticâ constitutis, ac eorum Commissariis, salutem.

Ad jura nostra Regia, ne depereant, seu per aliquorum Usurpationes indebitas aliqualiter subtrahantur, quatenus justè poterimus, manutenenda: Subtractaque & occupata, si quæ fuerint, ad Statum debitum revocanda; necnon ad impugnatores eorumdem Jurium nostrorum refrænandum, &, prout convenit, juxta eorum demerita, puniendum, eò studiosiùs nos decet operam adhibere, & solicitiùs extendere manum nostram, quò ad hoc vinculo astringimur Juramenti, pluresque conspicimus indies Jura illa pro viribus impugnare.

A. D. 1321.

Cùm itaque Præsentationem nostram ad Ecclesiam de Crundi vacantem, & ad nostram Donationem, ratione Episcopatûs

A.D. 1321. Edw. 2. copatûs Wyntoniensis, nuper vacantis, & in manu nostrâ existentis, spectantem, in Curiâ nostrâ coram nobis, per considerationem ejusdem Curiæ, recuperaverimus, &, dilectum Clericum nostrum, Thomam de Staunton ad Ecclesiam illam præsentaverimus Regio Jure nostro:

Et jam intellexerimus quòd quidam Jus nostrum in hac parte impugnare, & Judicium prædictum pro viribus enervare nituntur, Provocationes, Appellationes, Citationes, ut idem Clericus noster extra Regnum nostrum se divertat, super dicto Jure nostro responsurus, ac alia diversa impedimenta pro viribus interponere proponunt:

Per quæ utique, si procederent, effectus Præsentationis aut Considerationis prædictarum de facili enervari, nobisque super Jure nostro in hac parte aliàs præjudicium generari, ac dictus Clericus noster, super prosecutione Juris nostri prædicti, poterunt indebite impediri;

Nos, volentes hujusmodi dispendio & præjudicio remedio, quo poterimus, obviare, omniumque Jura Coronæ nostræ impugnantium conatus illicitos refrænare,

Vobis, omnibus & singulis, districtè inhibemus, firmiter injungendo, ne, prætextu Provocationis, Appellationis, Citationis, aut Commissionis cujuscumque, quicquam, quod nobis super Jure nostro in hac parte præjudicari, executio Judicii prædicti retardari, seu effectus Præsentationis nostræ prædictæ impediri valeat, quovis modo attemptetis, seu per Subditos vestros attemptare aliqualiter præsumatis.

Et, si quid per vos, seu Subditos vestros, in Juris nostri prædicti præjudicium, seu Judicii prædicti enervationem, aut effectûs Præsentationis nostræ prædictæ retardationem, attemptatum fuerit, id, sine dilatione qualibet, revocari facietis; ita quod ad vos, tanquam ad Impugnatores Regii Juris nostri, graviter capere minimè debeamus.

Teste Rege apud Neubury decimo tertio die Decembris.

Per ipsum Regem.

Civitatibus Aquitaniæ, pro Subsidio contra Scotos.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Vasc. 15. E. 2. m. 16.

REX, dilectis & fidelibus suis, Consulibus & Universitatibus Civitatum Agenni & Condomii, Villarum Marmandiæ, Villæ Novæ, & aliarum Villarum, Castrorum & Locorum Senescalciæ Agenensis, salutem.

Ingruentibus nobis urgentibus Negotiis, ad illos Subditos, quos Regia Celsitudo favoribus prosequitur, & quos in necessitatibus aliàs promptos & pronos invenit, sub spe Subsidii consequendi, eo libentiùs dirigit mentem suam, quo de ipsis Subditis, ex præteritis, ad futura gerit fiduciam specialem.

Cùm itaque vestra & Antecessorum vestrorum grata & laudabilia obsequia, &, imminentibus necessitatibus, utilia Subsidia, & cum hiis semper fidelitatis constantiam, & gratæ voluntatis affluentiam senserimus in effectu:

Ac jam, finientibus Treugis, inter Nos & Scotos dudum captis, pro expeditione Guerræ nostræ contra eosdem, & aliis Negotiis arduis & sumptuosis, nobis ad præsens incumbentibus, quasi infinitam pecuniam nos effundere oportebit,

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus, ad tanta & tam gravia Onera, nobis sic incumbentia, intuitum debitum convertentes, pro parte relevationis eorumdem velitis nobis, juxta nostram speratam fiduciam, & vestra beneplacita, utiliter suffragari; A.D. 1321.

Ac, dilecto Consanguineo & fideli nostro, Almarico de Credonio, Senescallo nostro Vasconiæ, vel deputando, aut deputandis ab ipso, in hiis, quæ vobis super dicto Negotio, ex parte nostrâ, exposuerit, vel exposuerint, vivâ voce, fidem credulam adhibere; & exponenda ita exaudire, quòd vos exinde debeamus meritò commendare, & vestris honoribus & utilitatibus in futuris artiùs obligari.

Volumus enim & concedimus, pro nobis, Hæredibus, & Successoribus nostris, quòd Subsidium, si quod nobis ex hâc causâ duxeritis concedendum, quod etiam ex vestrâ liberalitate & gratiâ procedere fatemur, vobis, Hæredibus, & Successoribus vestris non cedat in præjudicium, nec trahatur in consequentiam in futuro: Et quòd indè Litteræ nostræ Patentes, sub Sigillo nostro Vasconiæ, vobis fiant: quódque Litteræ illæ tanti sint valoris & effectûs, ac si essent Magno Sigillo nostro consignatæ.

In cujus, &c.

Dat. apud Okebourn 17. die Decembris.

Per ipsum Regem.

Eodem

A. D. 1321. Edw. 2.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

A. D. 1321. Edw. 2.

Majori, Juratis, & Communitati Civitatis Burdegaliæ:

Majori, centum Paribus, & Communitati Sancti Emilani:

Majori, Juratis, & Communitati de Leborniâ:

Juratis & Communitati de Sancto Macario; & aliis Majoribus, Juratis, & Communitatibus, Consulibus, & aliis Subditis Villarum & Locorum de Burdegalia.

Probis Hominibus, & Universitati Civitatis Regis de Vasaco, ac cæteris, omnibus & singulis, Subditis Regis in Præpositurâ Vasatensi constitutis:

Juratis & Universitati de Regola, & aliis Subditis Præpositura de Regula, & aliarum Villarum, & Præpositurarum, Castellaniarum, & Locorum de Vasatesio.

Majori, Juratis, centum Paribus, & Communiæ Civitatis Regis Baionæ:

Majori, Juratis, & Communiæ Civitatis Regis Aquensis:

Juratis, Consulibus, Communitatibus, & Universitatibus, & aliis Subditis Baionæ & Aquen. de Sancto Severo, de la Burdo, & aliarum Præpositurarum Villarum & Locorum Senescalciæ Laudarum.

Consulibus & Universitatibus Villarum & Bastidarum Senescalciæ Petragoricensis, Lemovicensis, & Caturcensis, & omnibus, aliis & singulis, Subditis Regis in eâdem Senescalciâ constitutis.

Consulibus & Universitatibus Villarum & Bastidarum Senescalciæ Xantoniæ, & omnibus aliis & singulis Subditis Regis in eâdem Senescalciâ constitutis.

Episcopis, Abbatibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Vasallis, & omnibus aliis Nobilibus Senescalciæ Agenni.

Archiepiscopo Burdegaliæ, Abbatibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, Vasallis, & omnibus aliis Nobilibus de Burdegalesio.

Episcopo Vasatensi, Abbatibus, Baronibus, Militibus, Vassallis, & omnibus aliis Nobilibus de Vasadesio.

Prælatis, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Nobilibus Senescalciæ Petragoricensis, Leomovicensis, & Caturcensis, in Terris Ducatûs prædicti.

Prælatis, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Nobilibus Senescalciæ Xantoniæ, in Terris Ducatûs prædicti.

Prælatis, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Nobilibus Senescalciæ Laudarum.

De Negotio, contra Episcopum Condomiæ prosequendo.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 13. dor.

REX, dilecto Clerico suo, Magistro Andreæ Sapiti, salutem.

Cùm, pro quibusdam Excessibus, Injuriis, & Gravaminibus, nobis & Officialibus nostris, in Ducatu Aquitaniæ, ac, dilectis & fidelibus nostris, Consulibus & Universitati Civitatis nostræ Condomiæ, per Episcopum ejusdem Civitatis, nuper multipliciter illatis, & postmodùm malitiosè aggregatis, scribamus Domino Summo Pontifici, & quibusdam Amicis nostris in Curiâ Romanâ, pro Translatione ipsius Episcopi a loco prædicto, vel aliàs opportuno Remedio indè apponendo: A. D. 1321.

Vobis mandamus, rogantes quatinus Literas nostras, dicto Domino Summo Pontifici, ac Amicis nostris prædictis super hoc directas, cum omni diligentiâ & instantiâ, quibus poteritis, nostro nomine prosequamini: Et, ut officium desideratum consequamur, de Negotio illo, interponatis effectualiter partes vestras; ita quod vos exindè meritò commendare debeamus.

Teste Rege apud Cyrencestriam vicesimo die Decembris.

A. D. 1321. Edw. 2. A. D. 1321. Edw. 2.

Pro Magistro Roberto de Baldok, commendatoria.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Pater Sancte, de stabilimento Regni nostri sollicitè cogitantes, advertentesque quod ad hoc potissimum operaretur, ut in Ecclesiis Cathedralibus dicti Regni tales Pontificali fulgerent Dignitate, in quorum Fide, Doctrinâ, Consilio & Prudentiâ, noster animus quiesceret, & Status Regni nostri uberiùs tractaretur:

Intuentes etiam merita laudabilia, & virtutum insignia, quibus personam, dilecti Clerici nostri, Magistri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middlesexiæ, in Ecclesiâ Londoniæ, & Canonici in Ecclesiâ Lychefeldensis, Altissimus mirificè decoravit;

Vestram Sanctitatem rogavimus precibus affectuosis, quatinus, si Episcopatum Coventriæ & Lychefeldiæ, vacantem, per vos contingeret reservari, vel aliàs ad vestram Provisionem devolvi, tunc dictum Clericum nostrum (quem ad onus & honorem Pastoralis Officii ipsius laudabilia merita idoneum repræsentant) dictis Ecclesiis Coventriensi & Lychefeldensi velletis præficere in Episcopum, & Pastorem; &, ut felicem expeditionem dicti Negotii, quam cordi-ter affectamus, attestetur nostra supplicatio iterata, Clericum nostrum memoratum vestræ Sanctitati affectione, qua possumus, commendamus; A. D. 1321.

Humiliter supplicantes, quatinus, ad affectionem nostram prædictam, necnon ad commoda non modica, quæ ex præfectione ipsius (si Ecclesiis prædictis præfideret) nobis & Regno nostro prædicto, per ipsius maturitatem Consilii, & alia opera fructuosa, multipliciter evenire speramus, Paternum intuitum convertentes, preces nostras, aliàs pro dicto Negotio vestræ Beatitudini, & in præsenti effusas, dignemini, si placet, juxta nostri desiderium, gratiosiùs exaudire: &, dilectis & fidelibus nostris, venerabili Patri, R. Wyntoniensi Episcopo, Magistris, Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniensi, & Willielmo de Weston, Juris Civilis Professoribus, ac duobus eorum, in hiis, quæ vobis, super Negotio prædicto, ex parte nostrâ, exposuerint vivâ voce, fidem indubiam adhibere.

Conservet &c.

Dat. apud Chrencestriam vicesimo secundo die Decembris.

Pro eodem Roberto, ad Jura Coronæ manutenenda, contra Galhardum Cardinalem.

A. D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter cætera, nostris curis incumbentia, ex quibus, aliquando bullientibus adversitatibus, conturbamur, ex eo quod quidam Jura Coronæ nostræ in vestrâ Sacrâ Curiâ, ad nostri, & Coronæ nostræ exhæredationem, absque conscientiâ vestrâ, ut speramus, pro viribus impugnant, affligimur incessanter; sed, offerente se de vestrâ Benignitate firmâ fiduciâ concepti, vobis, tanquam Jurium Coronæ nostræ præcipuo Defensori, adversantia nobis sic irrogata, sub spe Relevationis consequendæ, cogimur intimare.

Nuper siquidem, Pater Sanctissime, pro venerabili Patre, Domino Galhardo, Dei gratia, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, nobis scripsit vestra Paternitas reverenda, ut divisionem, dudùm factam, de Præbendâ Milton ab Ecclesiâ Præbendali de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, post cujus Divisionem præfatus Dominus Cardinalis dictam Ecclesiam de Milton assecutus est, non laboraremus infringere, vel turbare: A. D. 1321.

Nosque, receptis Sanctitatis vestræ Literis cum reverentiâ quâ decebat, vestræ Clementiæ duximus rescribendum, quod, delatâ nuper auribus nostris Divisione hujusmodi de Præbendâ de Aylesbury prædictâ, prius integrâ, absque Auctoritate Regiâ, quæ in eâ parte necessariò requiritur, ne per tolerantiam seu dissimulationem nobis præjudicium fieret in futuro, vacante Episcopatu Lincolniensi, & in manu nostrâ existente, dictam Præbendam de Aylesbury, cum eâ integritate, quâ ante Divisionem prædictam conferri consuevit, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Baldok, tunc absenti, & illud penitùs ignoranti, contulimus Regio Jure nostro; quod quidem Jus in Curiâ nostrâ, secundum

A.D. 1321. Edw. 2. cundum Legem & Consuetudinem Regni nostri, fuit postmodum declaratum: Supplicantes quod vestræ Beatitudini non displiceret, si a dicto Jure nostro Regio (ad cujus conservationem vinculo Juramenti astringimur) recedere non possemus:

Quasi incontinenti posteà Clericus noster memoratus, ut certo die compareat personaliter, coram quodam Auditore Sacri Palatii vestri, in quâdam causâ, quæ asseritur ibi ventilata, inter dictum Dominum Cardinalem & Clericum nostrum prædictum, de Ecclesiâ de Milton præfatâ, quæ est de Præbendâ prædictâ, ut prædicitur, processurus; non obstante quod Subditi nostri, de Regno nostro, in hujusmodi causis, trahi non debeant extra idem Regnum:

Quæ quidem Citatio & ejus effectus, si procederent, in nostri & Juris nostri Regii præjudicium, ac exhæredationem Coronæ nostræ cederent manifestè:

Propter quæ dicto Clerico nostro inhibuimus districtè, sub suâ Ligeantiâ, & Forisfacturâ omnium, quæ erga nos forisfacere poterit, ne Causam aliquam de dictâ Præbendâ, quam sic ex Collatione nostrâ habet, per se, vel Procuratorem quovismodo seu colore, extra dictum Regnum nostrum, agat vel deducat; nec, prætextu dictæ Citationis, exeat idem Regnum; set quod Servitio nostro, in præsentiâ nostrâ, ad quod illum, suis meritis laudabilibus exigentibus, diu est vocavimus, continuè & personaliter insistat; ipsúmque nihilominus ex habundanti arestavimus, & Marescallo nostro Liberavimus sic in nostro obsequio detinendum.

Cùm itaque, Pater piissime, Sancta Ecclesia Romana, Mater nostra, &, bonæ memoriæ, Prædecessores vestri, Leges & Consuetudines nostras Paternas, ac Jura nostra, temporibus Progenitorum nostrorum, Regum Angliæ, benigne toleraverint, & vos senserimus hactenus, & adhuc reputemus præcipuum Defensorem: Nósque Leges, Consuetudines, ac Jura prædicta Auctoritate nostrâ, sine consensu populi nostri, immutare non possimus, nec a defensione eorumdem, sine offensâ Juramenti nostri, super hoc præstiti, resilire; A.D. 1321. Edw. 2.

Sanctitati vestræ affectuosis precibus, quanto humiliùs poterimus, supplicamus, quatinùs, ad nos, & Regnum nostrum prædictum, quod Legibus & Consuetudinibus hactenus se rexit, Paternalem affectionem intimè convertentes, Commissionem, si quæ de dicto Negotio per vos facta fuerit, necnon & Citationem prædictam, ac alia Nobis & Regno nostro præjudicialia, in vestrâ Sacrâ Curiâ, hiis diebus, plus quàm temporibus Progenitorum nostrorum, tractata, revocentur: & quod ibidem ab hujusmodi, si placeat, desistatur; ut sic Nostra, & Subditorum nostrorum Devotio erga Sanctam Matrem nostram, & vos uberiùs vigeat & crescat: & nè, si contrarium fieret, quod absit, inde gravia Scandala oriantur.

Super hiis etiam quæ, dilecti & fideles nostri, venerabilis Pater, R. Wyntoniensis Episcopus, Magistri, Johannes de Stratford, Archidiaconus Lincolniæ, & Willielmus de Weston, Juris Civilis Professores, & Willielmus de Deen Miles, Tres, & Duo eorum, vestræ Benignitati, ex parte nostrâ, in præmissis, exposuerint vivâ voce, eisdem, Tribus, & Duobus eorum, per vos, quæsumus, fidem indubiam adhiberi.

Conservet &c.

Dat. apud Cirencestriam, 24. die Decembris.

Pro dicto Roberto, contra Cardinalem prætaxatum.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De vestrâ Sinceritate, non argumentis conjecturatâ, set experimento utili potius manifestatâ, nos erigit fiducia specialis, ut nobis adversantia, si occurrant, ea vestræ prudentiæ intimemus; sperantes quod in hiis velitis nobis assistere Consiliis & Auxiliis opportunis.

Cùm itaque, delatâ nuper auribus nostris Divisione Præbendæ de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, factâ tempore Progenitorum nostrorum, sine ipsorum Assensu, qui in eâ parte necessariò requirendus fuit, Episcopatu Lincolniensi vacante, & in manu nostrâ existente, dictam Præbendam de Aylesbury cum Integritate suâ, quâ ante Divisionem prædictam conferri consuevit, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Baldok, *&c. prout supra usque hac verba, viz.* A.D. 1321.

Vestram

A. D. 1321. Edw. 2.

Vestram igitur Paternitatem affectuosis precibus deprecamur, quatenus,

Ut Commissiones, si quæ in dicto Negotio, per Dominum Summum Pontificem (cui super hoc similiter scribimus) factæ sint, & attemptata per easdem, cum celeritate commodâ revocentur;

Et quòd ab hujusmodi, Nobis & Coronæ nostræ præjudicialibus, in dictâ Romanâ Curiâ, modo temporibus Progenitorum nostrorum incognito, & apud nos hactenus inaudito, tractandis omnino desistatur,

Velitis erga eundem Sanctum Patrem, & aliàs, juxta vestram prudentiam, de quâ ad plenum confidimus, sic effectualiter interponere partes vestras, quod Jura nostra Nobis illæsa conserventur:

Nostráque, ac Procerum Regni nostri (qui unà nobiscum ad Tuitionem & Defensionem dictorum Jurium nostrorum, & Legum, & Consuetudinum vinculo Juramenti tenentur) devotio erga Sanctam Romanam Ecclesiam, Matrem nostram, uberius vigeat & crescat:

Et quòd Scandala etiam non modica, quæ ex hiis, si continuarentur, quod absit, evenirent, inde non oriantur;

Et quod de alio Remedio (de quo, ob reverentiam dicti Domini Summi Pontificis, & Ecclesiæ Romanæ prædictæ, licet super hoc per Magnates & Proceres prædictos pluries fuerimus requisiti, hactenus supersedimus) nos, quasi invitos, set pro hujusmodi exhæredatione nostrâ evitandâ ad hoc compulsos, oporteat providere.

Dat. apud Cirencestriam 24. die Decembris.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, Presbitero Cardinali;

Domino Neapoleo, Sancti Adriani,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Diaconis Cardinalibus.

Pro Rogero de Northburgh in Episcopum Lichfeldensem præfecto, & de Briga inter Regem & Galhardum Cardinalem.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Per Literas, venerabilis Patris, Domini L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diaconi Cardinalis, de voluntate vestrâ nobis, ut credimus, directas, didicimus quòd, ad nostri instantiam, necnon & ob honorem nostrum, & Regni nostri utilitatem, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ, in Episcopum & Pastorem Ecclesiarum Coventriensis & Lichefeldensis, jam vacantium, Præfecistis; de quo vestræ Beatitudini ad grates assurgimus quas valemus, & speramus, per Præfectionem ipsam, nostra & Regni nostri prædicti utilitates & commoda veraciter evenire.

Et, quia prædictus Rogerus Officio Thesaurarii Garderobæ nostræ continuè est intendens, nec ipsius obsequio præsentiali nobis, pro Excessibus quorumdam Subditorum nostrorum corrigendis, & puniendis, prout decet, per Regnum nostrum transeuntibus, & in partibus prædicti Episcopatûs jam existentibus, carere possumus bono modo;

A. D. 1322.

Sanctitati vestræ devotis precibus supplicamus, quatinus eidem Electo, ut à quibuscumque Episcopis Catholicis, infra Regnum nostrum, in loco competenti, quem eligerit, Consecrari valeat, dignemini nostris precibus gratiosè impendere; & sibi super aliquibus favoribus Apostolicis, & utilitatibus condignis, quibus vestra Benignitas hujusmodi Præfectos ditare consuevit, sinum aperire gratiæ Liberalis.

Ad hæc, Pater piissime, cùm una Præbenda in Ecclesiâ Lincolniensi, & alia in Ecclesiâ Beati Johannis Beverlaci, inter cætera Beneficia Ecclesiastica, quæ præfatus Electus adhuc tenet, per Consecrationem ipsius fuerunt vacaturæ;

Vestræ Benignitati duximus supplicandum, quatinus de dictâ Præbendâ in Ecclesiâ Lincolniensi, venerabili Patri, Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, ut sic cesset Briga, mota inter ipsum Dominum Cardinalem & Nos, super Ecclesiâ de Milton, quæ est Portio Præbendæ de Aylesbury, in dictâ Ecclesiâ Lincolniensi,

Quam

A.D. 1322. Edw. 2. Quam quidem Præbendam, cum integritate suâ, quâ ante Divisionem, indè factam, irrequisito Assensu Regio, conferri consuevit, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Baldok contulimus nostro Jure Regio, a quo nullo modo, sine offensâ Juramenti nostri, quo tenemur ad defensionem Jurium nostrorum, poterimus resilire,

Et de dictâ Præbendâ in Ecclesiâ Beverlacensi eidem Magistro Roberto (cujus honorem & utilitatem, suis exigentibus meritis Laudabilibus, corditer affectamus) in augmentum sustentationis suæ, providere nostris precibus dignetur vestra Paternitas quàm benigna. A.D. 1322. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

Ad Cardinales, super dicto Præfecto.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. VEnerabili in Christo Patri, Domino L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De exactissimâ diligentiâ, quam circa Præfectionem, dilecti Clerici nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Rychemundiæ, in Episcopum & Pastorem Ecclesiarum Coventriensis & Lychefeldensis, jam vacantium, penes Dominum Summum Pontificem, nostrorum rogaminum interventu, apposuistis (quod quidem Negotium, mediante vestrâ instantiâ, juxta nostri desiderium est expeditum) vobis grates referimus speciales.

Paternitatem vestram affectuosis precibus deprecantes, quatenus diligentiam, in Negotio prædicto sic inchoatam, velitis, usque ad finalem Expeditionem ejusdem Negotii, continuare, & circa eandem, ac exauditionem quarumdam precum nostrarum, dicto Domino Summo Pontifici pro eodem Electo jam directarum (de quarum tenore per Latorem præsentium pleniùs poteritis informari) cum omni efficaciâ interponere partes vestras. A.D. 1322.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratia, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De exactissima diligentia, quam circa Præfectionem, *&c. ut supra usque ibi,* apposuistis *tunc sic* vobis grates referimus speciales, *&c. ut supra.*

Teste Rege ut supra.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali;

Domino P. tituli Sanctæ Susannæ Presbitero Cardinali;

Domino S. tituli Sanctæ Priscæ Presbitero Cardinali;

Domino P. tituli Sancti Stephani in Cælio Monte, Vicecancellario Summi Pontificis, Presbitero Cardinali.

Ad Regem Siciliæ Cirtificatoria, Vannum Fortigair non esse de Gibellinis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. dor. MAgnifico Principi, Domino R. Dei gratia, Cesiliæ & Jerusalem Regi Illustri, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, ac prosperè & feliciter Regnare.

Accedens ad Nos, dilectus nobis, Vannus Fortigair, Mercator, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Adomari de Valentiâ Comitis Pembrochiæ, nobis retulit, quòd, ad procurationem quorumdam æmulorum ejusdem Vanni, vestræ Excellentiæ Regiæ suggerentium dictum Vannum fore de Gibelinis (quos vos velut Inimicos vestros insequimini) quædam Lanæ Agninæ ipsius Vanni, in Villâ de Nieca, in Provinciâ, de mandato vestro fuerant arestatæ, tanquam bona Inimici vestri, prætextu Suggestionis prædictæ: A.D. 1322.

Et quia idem Vannus, per quindecim Annos proximò præteritos, in Regno nostro moram fecerit, & se de hujusmodi inimicitiâ, modis & viis Legitimis, erga vos paratus est excusare;

Vestram Magnificentiam affectuosis precibus imploramus, quatinus, admissâ Excusatione prædictâ & probatâ,

A. D. 1322. Edw. 2. dictas Lanas Dearestari, & eidem Vanno, ad commodum suum inde faciendum, Liberari Mandetis, nostris precibus & amore.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii. A. D. 1322. Edw. 2.

Ad Papam, pro dicto Vanno.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Rot. 15 E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Referente nobis, dilecto nobis, Vanno Fortigair, Mercatore, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Adomari de Valentia Comitis Pembrochiæ, quòd, ad procurationem quorumdam æmulorum ejusdem Vanni, Excellentissimo Principi, Domino Roberto, Ceciliæ & Jerusalem Regi illustri, Consanguineo nostro carissimo, suggerentium dictum Vannum fore de Gibelinis (quos idem Rex velut inimicos suos insequitur) quædam Lanæ Agninæ ipsius Vanni, in Villa de Nicea, in Provincia, de mandato dicti Regis fuerant arestatæ, tanquam bona Inimici dicti Regis, prætextu Suggestionis prædictæ:

Eundem Regem per nostras Literas rogaverimus speciales, quòd, cùm idem Vannus, per quindecim Annos proximò præteritos, in Regno nostro moram fecerit, ac se de hujusmodi inimicitia, modis & viis Legitimis, erga Regem prædictum paratus sit excusare, dictas Lanas Dearestari, & eidem Vanno, ad commodum suum indè faciendum, Liberari mandaret, nostris precibus & amore; A. D. 1322.

Vestræ itaque Sanctitati votivis precibus supplicamus, quatenus, ut idem Rex, admissâ Excusatione dicti Vanni in hac parte, nostris precibus, eidem pro dicto Vanno porrectis, adquiescat, in Domino exortari, & Regem ipsum, per Literas Beatitudinis vestræ Bullatas, inducere dignetur vestra Paternitas Sacrosancta.

Conservet &c.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

Adhuc pro Vanno supradicto.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

VEnerabili in Christo Patri, Domino S. Dei gratiâ, tituli Sanctæ Priscæ PresbiteroCardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Referente Nobis, *&c. ut suprà usque ibi* nostris precibus & amore *tunc sic* Domino similiter Summo Pontifici, per nostras Literas, supplicaverimus, quatenus ut idem Rex, admissâ Excusatione dicti Vanni in hac parte, nostris precibus, sibi pro dicto Vanno porrectis, adquiescat, in Domino exortari, & Regem ipsum per Literas Beatitudinis suæ Bullatas inducere dignaretur: A. D. 1322.

Vestram itaque amicitiam affectuosè rogamus, quatinus dictas nostras Literas eidem Domino Summo Pontifici præsentare, & erga ipsum, pro felici Expeditione Petitorum in nostris Literis prædictis, instare velitis cum effectu.

Dat. ut suprà.

Eodem modo scribitur Magistro Andreæ Sapiti.

Dat. ut supra.

Pro Episcopo Wyntoniensi.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Rot. 15. E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Etsi merita Laudabilia, quibus, venerabilis Pater, R. Wyntoniensis Episcopus insignitur, vestræ Clementiæ nota, ipsum Commendabilem satis reddant; prætextu tamen Laudabilis gestûs ipsius apud Nos, & suorum Obsequiorum Nobis utiliter impensorum, eundem, quasi ex habundanti, vestræ Sanctitati duximus specialiter commendandum; A. D. 1322.

Affectuosiùs supplicantes, quatinus Episcopum memoratum, nostris precibus, habere dignemini specialiùs commendatum.

Conservet &c.

Dat. apud Wygorniam, quarto die Januarii.

Ad

A. D. 1322. Edw. 2.

A. D. 1322. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ, pro Episcopo memorato.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 12. d.

MAgnifico Principi, Domino Philippo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Venerabilem Patrem, R. Wyntoniensem Episcopum, quem ad Curiam Romanam, pro quibusdam Negotiis nostris ibidem expediendis, destinamus, vestræ Serenitati sincero recommendamus affectu:

Attentiùs vos rogantes, quatinus eidem Episcopo, pro se & familiâ suâ, Literas vestras de Conductu, dùm ipsum infra Dominium & potestatem vestram transitum facere contigerit, versus Curiam prædictam, & infra dicta Dominium & potestatem morando, & per eadem a dictâ Curiâ recedendo, nostris precibus concedatis. A. D. 1322.

Dat. apud Wygorniam, 5. die Januatii.

A Karolum Comitem Valesii, pro Præfato.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX, Nobili viro, Domino Karolo, Comiti Valesii, amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Venerabilem Patrem, R. Wyntoniensem Episcopum, quem ad Curiam Romanam, pro quibusdam Negotiis nostris ibidem expediendis, destinamus, vestræ dilectioni pleno commendamus affectu; A. D. 1322.

Vos affectuosiùs deprecantes, quatinus eidem Episcopo in hiis, quæ penes vos habuerit facienda, vos exhibere velitis, nostri intuitu, gratiosos ac benivolos.

Dat. ut supra.

Pro Rege, de capiendo illos, qui Villam de Bruggenorth combusserunt.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 22. d.

REX, dilecto & fideli suo, Ricardo Lovel, Constabulario Castri sui Bristoll, vel ejus Locum tenenti, salutem.

Quia,

Humfridus de Bohun, Comes Herefordiæ & Essexiæ,
Rogerus de Mortuo Mari de Wyggemor,
Rogerus de Mortuo Mari de Chirk,
Rogerus Damory,
Hugo Daudele, Senior,
Hugo Daudele, Junior,
Bartholomæus de Badlesmere,
Johannes Giffard de Brymmesfeld,
Mauritius de Berkeleye, Senior,
Rogerus de Clyfford,
Johannes de Wylyngton,
Johannes Mautravers, Junior,
Henricus de Wylyngton,
Robertus de Wattevill,
Gilbertus de Ellesfeld,
Gilbertus Talebot, &
Ricardus Talebot.

Villam nostram de Briggenorth (ad quam quosdam servientes nostros, pro providentiis nostris ibidem faciendis, miseramus) hostiliter de nocte ceperunt, & combusserunt; & in ipsos Homines & Servientes nostros insultum fecerunt, & quosdam ex illis verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt, & quosdam ex illis hostiliter interfecerunt: A. D. 1322.

Et postmodùm Castra de Elmele & Henle, in manu nostra existentia, hostiliter similiter invaserunt; & Homines & Ministros nostros, in eisdem Castris existentes, verberaverunt, vulneraverunt, & malè tractaverunt, & quosdam ex illis ceperunt, & secum abduxerunt, & quosdam interfecerunt: ac Portas & Domos Castrorum prædictorum nequiter combusserunt:

Villam & Castra prædicta contra nos taliter detinendo, ac vestes, jocalia, Animalia, & alia Bona & Catalla, Hominum & Subditorum nostrorum, in partibus circumjacentibus, & aliis diversis locis Regni prædicti, quæcumque invenire potuerunt, deprædati fuerunt; quosdam eorumdem hominum interficiendo, & quosdam capiendo, & in Prisona detinendo quousque graves Redemptiones

A. D. 1322. Edw. 2. nes cum eisdem fecerunt, in nostri contemptum, & pacis nostræ læsionem, populi nostri terrorem, & perturbationem, ac commotionem manifestam;

Undè, non immeritò commovemur;

Nos, hujusmodi Transgressiones, Felonias, Contemptus, & inobedientias nolentes transire impunitos,

Vobis Mandamus quòd prædictos,

Comitem, Rogerum, Rogerum, Rogerum, Hugonem, Hugonem, Bartholomæum, Johannem, Mauritium, Henricum, Rogerum, Johannem, Johannem, Henricum, Robertum, Gilbertum, Gilbertum, ac Ricardum;

Ac omnes & singulos in eorum Comitivis existentes, quos infra Ballivam vestram invenire contigerit, capiatis, & in Prisonâ nostrâ salvò custodiri faciatis, quousque aliud indè à nobis habueritis in mandatis; & hoc nullatenus omittatis.

Teste meipso apud Salopiam, 15. die Januarii.

Eodem modo mandatum est Majori & Ballivis Regis Villæ prædictæ.

Teste ut suprà.

Litera Thomæ Randolf, de Conductu pro Nuncio ex parte adhærentium Comitis Lancastriæ.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15 E. 2. m. 18. d.

THomas Randolf, Counte de Morref, Seignur de Wau, de Anand, e de Mane, Lieutenant nostre Seignur le Roi d'Escoce, a touz ceaux, que ceste Lettre verrount ou orrent, salutz.

Sachetz nous aver done & grante seur & sauf Conduyt a Sire Richard, le Chapeleyn de Toppeclif, & a un Compaignon od lui, od lour garsons, sauvement de venir parler od nous, en quel lieu que nous seims, sauvement venir, demorer, & repairer:

Par qi nous commandoms a touz ceaux, que sont a la foi nostre Seignur le Roi d'Escoce avantdit, q'il ne se facent mal, moleste, ne desturbance au dit Sire Richard, ne son Compaignon, ne a lour biens, en venant, demorant, ne repairant, ne soeffrant estre fair a lour poer.

En testimoignance de quele chose, a ceste presente Lettre avoms mys nostre Seal, a durer a l'Assumption nostre Dame, proscheyn apres la fesoune de cestes Escrits, a Corbrigg le Vendredi proscheyn apres la Feste Seint Hiller, l'An de grace 1321.

De non adhærendo Regi Contrariantibus.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 20. d.

REX, dilecto Consanguineo & fideli suo, Thomæ Comiti Lancastriæ, salutem.

Cùm pluriès, tàm per Literas, quàm per Nuncios, vobis significaverimus graves Oppressiones & Duritias, quas aliqui Magnates, subditi nostri, contrariantes palàm fecerant,

Tàm super Nos manu armatâ venientes, & modo guerrino Armati nuper in Parliamento nostro apud Westmonasterium accedentes, per hujusmodi vim indebitam injurias fieri compulerunt, & postea in Maneriis nostris, Villis & Castris apud Kingeston, & alibi Bona nostra deprædantes,

Quàm super populum Regni nostri sic currentes, ac quosdam destruentes, & aliquos capientes, & Imprisonantes, & quosdam Captivantes,

Et postmodùm super, dilectum Fratrem & fidelem nostrum, Edmundum Comitem Kantiæ Castrum suum & Villam de Gloucestriâ modo, guerrino occupârunt, & plures Homines & Subditos nostros apud Cirencestriam de mandato nostro existentes, exindè vi & armis, vexillis displicatis, effugârunt,

Et alia mala innumera perpetrârunt in nostri contemptum & scandalum manifestum;

Propter quod, pro hujusmodi dampnis, Nobis, & oppressionibus populo dicti Regni nostri, sic factis, corrigendis & emendandis, nos in manu potenti per Regnum nostrum transferre oportet;

Et vos requisiverimus ut, ad correctionem & emendationem hujusmodi Excessuum, Nos, prout multipliciter tenemini, juvaretis, & quod dictos nobis Contrariantes non foveretis quovismodo,

Tactis

A. D. 1322. Edw. 2. Tactis in Literis nostris prædictis quibusdam specialibus, Inter nos & vos prius prælocutis, per quæ Affectionem, quam erga vos, a jam diu est, gessimus prout nostis, continuari & augmentari volebamus:

Cùmque nobis, imposterùm ex causâ prædictâ iter facientibus, in Marchiâ Walliæ, dicti nobis contrariantes, apud Villam nostram de Brugenorth, & Castra de Henle & Elmeleye, in manu nostrâ existentia, & alibi in partibus Marchiæ illius, tàm super nos, quàm super Populum nostrum Dampna quampluríma fecerint; &, inter cætera, Portas Villæ & Castrorum prædictorum, ac quasdam Domos in eisdem, igne comburentes; &, a dicto loco de Gloucestriâ in gravi multitudine Malefactorum recedentes, versus partes Boriales Populum nostrum per itinera depopulârunt; ac palàm & publicè se jactârunt quòd ad vos se transferrent, & quòd vos ad ipsos in prædictis Excessibus & Oppressionibus attraherent, quodque de hoc fuerunt;

Quod credere non valemus, pro eo quòd, si hujusmodi factum per vos fieret, quod absit, non solùm in læsionem Pacis nostræ, & turbationem, ac commotionem forsitan Populi nostri redundaret, verùm etiam contra Homagii & Fidelitatis debitum, & Ligeantiæ, ac Consanguinitatis vinculum, quibus nobis tenemini, vos reos redderet criminis Læsæ Majestatis: A. D. 1322. Edw. 2.

Vobis igitur mandamus, in fide & homagio prædictis, & sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, districtiùs inhibentes, ne dictis nobis Contrariantibus in aliquo adhæreatis, nec ipsos foveatis, seu receptetis quovis modo; sed eos, & quemlibet eorum, si ad vos declinaverint, arestetis, & sub aresto salvò & securè custodiatis, quousque de eis fiat, quod secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri demeruerint in præmissis:

In hac parte taliter vos habentes, quòd fidelitatis vestræ constantiam debeamus meritò commendare, & quòd de contrario, si fieret, quod absit, redargui non possitis; pro certo tenentes quòd, nisi per vos steterit, per nos non stabit quin benivolentiam, erga vos conceptam, continuemus.

Teste Rege apud Gloucestriam octavo die Februarii.

Per ipsum Regem.

De Officio Majoritatis Londoniæ replegiato.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 31.

REX, dilectis sibi, Aldermannis, Vicecomitibus, Civibus, Communitati Civitatis suæ Londoniæ, salutem.

Cùm nuper, de gratiâ nostrâ speciali, replegiaverimus vobis, præfati Aldermanni & Cives, Officium Majoritatis Civitatis illius, usque ad Quindenam Sancti Michaelis proximò præteritam:

Quod quidem Officium priùs, coram Justiciariis nostris itinerantibus, apud Turrim Londoniæ, quibusdam de causis, captum fuit in manum nostram:

Et Nominationem, per vos, prædicti Aldermanni & Cives, nobis factam, de Hamone de Chigwell Civis Civitatis prædictæ, pro dicto Officio, per tempus prædictum, regendo, acceptaverimus: Sacramentumque receperimus ab eodem, ut decebat; & ei custodiam Civitatis prædictæ habendam & tenendam, in formâ prædictâ fecerimus liberari.

Et postmodùm concesserimus vobis, quòd aliquem Civem, de vobis, sufficientem & utilem, pro nobis & Populo nostro Civitatis ejusdem, ad Custodiam & Regimen ejusdem Civitatis nominare possetis, ad voluntatem nostram habendum, & ipsum nobis ad Scaccarium nostrum præsentare, ad Sacramentum, nobis in eâ parte debitum, ibidem faciendum; A. D. 1322.

Nos, volentes vobis uberiorem gratiam facere in hac parte, concedimus quòd Officium Majoritatis prædictæ, vobis sic replegiatum, in eodem statu, quo nunc est, habeatis usque ad Quindenam Paschæ, proximò futuram, de gratiâ nostrâ speciali.

Teste Rege apud Gloucestriam octavo die Februarii.

Per ipsum Regem, nunciante Magistro R. de Baldok.

A. D. 1322. Edw. 2.

A. D. 1322. Edw. 2.

De Potestate ad Tractandum super Pace vel Treuga cum Scotis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 29.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probata & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Andreæ de Hartcla, plenariè confidentes,

Ad tractandum super aliquâ formâ finalis Pacis vel Concordiæ, inter nos & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores, de Scotiâ, contra nos de Guerrâ existentes, ineundæ; & ad certiorandum nos de hiis, quæ inde tractata fuerint, præfato Andreæ plenam, tenore præsentium, committimus Potestatem.

In cujus &c.

Teste Rege apud Gloucestriam nono die Februarii. A. D. 1322.

Per ipsum Regem.

CONsimilem Potestatem habet idem Andreas ad tractandum, super aliquâ formâ Treugæ seu Sufferentiæ, inter Regem & Robertum de Brus, *&c. ut supra* ineundæ, & ad certiorandum Regem, *&c.*

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

De Conductu, & de Tractatis hinc inde inter Scotos & Regi Contrariantes.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 18. dor.

A Touz ceux, que ceste lettre orront ou verrunt, Thomas Randolf, Counte de Morref, Seignur de Wau, de Anand, & de Man, & Lieutenant nostre Seignur le Roi d'Escoce, salutz en Dieu.

Sachetz nous aver done & grante sauf & seur conduyt a Monsire Johan de Moubray, & Monsire Roger de Clifford, & a 40 hommes a Chyval, de queke condicion q'il seient, & a lour Chivaux, & lur harneis, & a lour Garsons, de venir a nous en Roiaume d'Escoce, sauvement venir, sauvement demorer, & sauvement returner.

Par qi nous mandons & comandons a touz ceaux, que sount a la foi nostre Seignur le Roi, que au dit Monsire Johan, ne a Monsire Roger, ne a ceaux avant nomes, mal, molestie, desturbance, ne grevance, ne fesant, ne soffrent estre fait a lour poier, sur tant qil poient forfaire devers nostre Seignur le Roi, & nous.

En tesmoignance de queke chose, nous les avoms done cestes nos Lettres Patentes, durant tantque a la 14. jour de Marce.

Don. a Caveris le 16. jour de Febr. l'an du Regne nostre Seignur le Roi 16.

Le Tanscript d'une Lettre close, enseale du Seal Sire James de Duglas, entitle, en la cue, au Roi Arthur Salutz, cum a lui mesmes. A. D. 1322.

SIRE, sachetz que le Portour de cestes vint la, ou il nous quida aver trove le 7. jour de Feverer; mes il nous troua mie illoques; par qi il ne purra mie estre respondu de ses bosoignes, avant le 17. jour du dit Mois, par certeyn reson, la quele il purra dire. *Ibid.*

Et nous vous envoioms la lettre du conduyt par lui.

Et en droit de Lieu, ou la Parlance se purra meux faire, a ceo que nous semble, le Portour de cestes vous purra dire.

Et, si vous plest de vener au dit lieu, ou aillours, ou il vous semble, nous certefietz 6. jours devant.

A dieu, que il vous garde.

Le Transcript d'une Lettre close, enseale du Seal James de Duglas, entitle, en la Cene, a Monsire Rauf de Nevill salutz.

SIRE, pur acunes bosoignes, que nous touchunt, vous pri, que vous *Ibid.*

me

A.D. 1322. Edw. 2. me maundetz Richard de Thurle Wall auxi en haste com vous poietz qil ad Conduyt; &, s'il ne poet venir, maundetz moi aucun autre certeyn homme, que vous poet, a certer de ceo que ferra fait des choses que nous touchunt.

Sire a Dieu.

Ibid. SIRE, sachetz que la parlaunce, que ad este entre nous, est ore a la fin a parfourner;

Qar *le Counte de Her.*
Monsire Roger Dammery,
Monsire Hugh Daudele,
Monsire Barthol. de Badelesmere,
Monsire Roger de Clifford,
Monsire Johan Giffard,
Monsire Henr. Tyeys,
Monsire Thomas Manduyt,
Monsire Johan de Wylyngton,

A.D. 1322. Edw. 2. Et Moi, & touz les autres sount venuz a Pountfreyt, & prest sount a faire seurte devers vous, si que vous parfacetz les choses entreparletz; cest a savoir,

De vener en aide de nous, & de aler ovesqe nous en Engleterre & Gales.

D'autre parr, vous prioms que vous nous assigneiz jour & lieu, la ou nous vous purroms encountrer, & les choses fiablement parfourner, & vivre & morer ovesque nous en nostre querele;

Et nous vous prioms que vous nous facetz aver Conduyt pur 30. hommes a Chyval, de sauvement venir en vos parties.

Pro Rege, profecturo contra Obsidentes Castrum de Tykhull, de Subsidio habendo.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 10. in Cedul. dor. REX, venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Cantuariensi Archiepiscopo, totius Angliæ Primati, salutem.

Quia Scoti, Inimici & Rebelles nostri,

Qui tempore Domini E. quondam R. Angliæ, Patris nostri (contra quem in Rebellionem proruperunt) & nostro postmodùm, infra Regnum nostrum, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera multipliciter perpetrârunt,

Finitâ Treugâ, inter nos & ipsos nuper initâ, dictum Regnum nostrum in magna multitudine ingressi, in eodem consimilia facinora perpetrantes, Ætati, vel Sexui, seu loco, Sacro vel Religioso, non parcentes:

Ac quidam Magnates de Regno nostro, nobis Subditi, a jamdiu, nobis Inobedientes & Rebelles, se in magna multitudine ad partes Boriales transtulerunt, populum nostrum destruentes, ac Castrum nostrum de Tykhull Armatâ potentiâ Obsedentes;

Per quod ordinavimus & esse proponimus, Domino concedente, apud Coventre, primâ Dominicâ Quadragesimæ, proximò futurâ, cum Equis & Armis, quanto decentiùs & potentiùs poterimus, ad proficiscendum exindè contra dictos Inimicos, Inobedientes & Rebelles nostros, ad eorum malitiam & protervlam, cum Dei adjutorio, refrænandas:

A.D. 1322. Nos, de vestra fidelitate ad plenum confidentes, sperantes etiam quòd, in tanto & tam arduo Negotio, nos, & Statum, ac Salvationem Regni nostri prædicti specialiter tangente, manum porrigere velitis adjutricem,

Vobis, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, mandamus; vos etiam specialiter requirimus & rogamus, quatinus de Hominibus ad Arma, Equitibus & Peditibus, quanto decentiùs poteritis, consideratâ diligenter qualitate Negotii prædicti, nos juvetis; & eosdem Homines, Armis competentibus benè munitos, habeatis ad nos, ad diem & locum prædictos, ad proficiscendum exindè nobiscum in Obsequium nostrum supradictum; vel de alio Subsidio competenti nos, ad eosdem diem & locum, ita curialiter respiciatis & gratanter, quòd, vestro mediante Subsidio, negotia nostra prædicta, ad nostrum & vestrum honorem & commodum, & Populi Regni nostri tranquilitatem & quietem perpetuam, feliciter valeant expediri, & quòd vobis exindè in futurum artiùs teneamur.

Et, si forsitan, ad eosdem diem & locum, obstante aliquo impedimento, quod absit, præmissa facere non possitis, tunc ea posteà ita festinanter compleatis, quod ex hoc perpendere possimus qualem Affectionem ad nostram expeditionem optatam geritis & habeatis; pensantes intimè quòd, in prædicto Negotio,

A. D. 1322 gotio, statûs totius Regni nostri, tàm Ecclesiæ, quàm Populi, versatur.

Edw. 2.

Et de eo, quòd indè facere volueritis, nos, sine dilatione aliquâ, reddatis per vestras Litteras certiores.

Teste Rege apud Gloucestriam decimo sexto die Februarii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur W. Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati; & singulis Episcopis per Angliam & Walliam; A. D. 1322. Edw. 2.

Exceptis H. Lincolniensi, & A. Herefordensi, quibusdam de causis:

Et R. Wyntoniensi, in Obsequio Regis in partibus transmarinis agente:

Episcopo Cestriensi non scribitur, quia Sedes vacat.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Abbati Sancti Augustini Cantuariæ,
Abbati de Bardeneye,
Abbati de Barlingg,
Abbati de Hida juxta Wyntoniam,
Abbati de Waltham,
Abbati Sanctæ Radegundæ,
Abbati de Burgo Sancti Petri,
Abbati de Thorneye,
Abbati de Malmesbury,
Abbati de Westmonasterio,
Abbati de Seleby,
Abbati de Sancto Albano,
Abbati de Croyland,
Abbati de Sancto Edmundo,
Abbati Sancti Jacobi extra Norhamptoniam,
Abbati de Colecestriâ,
Abbati de Redyng,
Abbati de Burton super Trent,
Abbati de Oseneye,
Abbati de Leycestriâ,
Abbati de Shireburn,
Abbati de Thornton,
Abbati de Lesnes,
Abbati de Grymesby,
Abbati de Evesham,
Abbati de Cerceseye,
Abbati Sancti Benedicti de Hulmo,
Abbati de Abbotesbury,
Abbati de Whiteby,
Abbati de Tavystok,
Abbati de Middleton,
Abbati de Keynesham,
Abbati Sancti Augustini Bristoll,
Abbati Sanctæ Mariæ Eborum,
Abbati de Feversham,
Abbati de Sanctâ Osith,
Abbati de Bello,
Abbati de Bello loco Regis,
Abbati de Farneys,
Abbati de Wellebek,
Abbati de Tupholme,
Abbati de Melsa,
Abbati de Rivall,
Abbati de Coumbe,
Abbati de Mira Valle,
Abbati de Kirksted,
Abbati de Renesby,
Abbati de Buklond,
Abbati de Gerwedon,
Abbati de Derfordia,
Abbati de Valle Dei,
Abbati de Leiceleye,
Abbati de Waverleye,
Abbati de Ford,
Abbati de Swyneshened,
Abbati de Soleby,
Abbati de Launceneton,
Abbati de Hayles,
Abbati de Ruffordiâ,
Abbati de Stratfordiâ,
Abbati de Croxton,
Abbati de Welbon,
Abbati de Neuhous,
Abbati de Neubo,
Abbati de Sautre,
Abbati de Barlyng,
Abbati de Terre,
Abbati de Fontibus,
Abbati de Stanlegh,
Abbati de Coggeshale,
Abbati de Rupe.

Priori Sancti Johannis Jerusalem,
Magistro Ordinis de Sempringham,
Priori Ecclesiæ Christi Cantuariæ,
Priori de Ely,
Priori Sancti Swithini Wyntoniæ,
Priori Sanctæ Trinitatis Norwicæ,
Priori de Roffense,
Priori Bathon,
Priori de Lewes,
Priori de Bridlyngton,
Priori de Torkeseye,
Priori de Thurgarton,
Priori de Spaldyng,
Priori de Thornholm,
Priori de Muttesfont,
Priori Sanctæ Katerinæ Lincolniæ,
Priori de Suthewyk,
Priori Sanctæ Fredeswyde,
Priori de Wilmenton,
Priori de Tykefordia,
Priori de Monte Acuto,
Priori de Bernewelle,
Priori de Angelseye,
Priori de Westacre,
Priori de Wirksop,
Priori de Walsyngham,

Priori

A. D. 1322. An. 16. Edw. 2.

Priori de la Launde,
Priori de Bromholmes,
Priori de Stoke,
Priori de Shelfordia,
Priori de Lentonia,
Priori Sancti Bartholomei de Smythfeld,
Priori de Merton,
Priori de Silchurn,
Priori de Okeburn,
Priori de Ormesby,
Priori de Sancto Necto,
Priori de Castelacre,
Priori Christi Ecclesiæ de Twynham,
Priori Sanctæ Trinitatis Londoniæ,
Priori de Coventre,
Priori Sancti Andreæ Norhamptoniæ,
Priori Sanctæ Oswaldæ de Nostel,
Priori de Giseburn,
Priori de Blida,
Priori de Dunstable.

Abbatissæ Wylton,
Abbatissæ de Wherewell,
Abbatissæ Beatæ Mariæ Wytoniæ,
Abbatissæ de Romeseye,
Abbatissæ de Goudestowe,
Abbatissæ de Berkyng.

Ad Karolum Franciæ Regem, & ad alios Principes pro auxilio præstando.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 19. d. in Cedula.

EXcellentissimo Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quanto de vestræ sinceræ dilectionis puritate specialiùs confidimus, tanto ea, quæ nos, & statum nostrum, ac Regiam Dignitatem nostram specialiter contingunt, vobis confidentiùs intimamus; sperantes quòd, de prosperis, cum acciderint, lætiores effecti, in adversis occurrentibus velitis manus extendere adjutrices.

Cùm itaque quidam Magnates de Regno nostro, nostri Subditi, a jamdiu, nobis contrariantes, Castra, Civitates, Villas & Maneria nostra modo guerrino occupaverint; & quasdam Domos in eisdem igne combusserint; ac Bona nostra consumpserint; & Populum nostrum destruxerint; & jam se ad partes Boriales transtulerint, & cum Thomâ Comite Lancastriæ fœdus inierint contra nos; in partibus illis Castrum nostrum de Tykhull obsederint, Populum nostrum ibidem inhumaniter destruendo:

Quæ omnia non solùm in nostri & Populi nostri prædicti dampnum, verùm etiam in nostri & Nepotum vestrorum, Liberorum nostrorum, exhæredationem (quod absit) fieri dinoscuntur;

Magnificentiam vestram attentè requirimus & rogamus, quatinus in tàm arduo Negotio, nos & statum Regni nostri sic contingente, velitis de Hominibus ad Arma, Equitibus & Peditibus, juxta vestræ voluntatis beneplacitum, cum festinatione commodâ, nos juvare; & de numero hominum, quos vestræ Serenitati placuerit ad nos mittere ex hac causâ, nobis per vestras Litteras reddere certiores.

Dat. apud Gloucestriam decimo sexto die Februarii.

REX, Nobili Viro, Domino W. Haroniæ, Holandiæ, & Selandiæ, Comiti, ac Domino Frisiæ, Consanguineo suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De vestrâ dilectione specialiter confidentes, adversa, nobis occurrentia, sub spe consolationis optinendæ, vobis duximus intimanda.

Cùm itaque *&c. ut supra mutatis mutandis.*

Dat. ut supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Roberto de Artoys, Comiti de Bello Monte, | *Domino Comiti de Sancto Paulo,* | *Domino Johanni de Pountif Comiti Albemarliæ,* } Consanguineis Regis.

Domino J. Duci Brabantiæ, | *Domino J. Comiti Bar.* | *Domino Comiti de Eu,* } Nepotibus Regis.

Domino Carolo Comiti de Valoys, Avunculo Regis.

A.D. 1322. Feb. 2. | A.D. 1322. Edw. 2.

Ad Gentes Aquitaniæ, de Auxilio promisso festinanter destinando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Vasc. 15. E. 2. m. 16.

REX, dilectis & fidelibus suis, Consulibus & Universitatibus Civitatum Agenni & Condomii, Villarum Marmandiæ, Villæ Novæ, & aliarum Villarum, Castrorum & Locorum Senescalciæ Agenni, salutem.

Intelleximus ex Litteris, dilectorum & fidelium nostrorum, Almarici de Credonio, Consanguinei nostri carissimi & Senescalli nostri Ducatûs prædicti, & Magistri Johannis de Hildesle, quòd, expositis vobis nuper per ipsos arduis Negotiis, Nos super Guerrâ contra Scoros, Inimicos & Rebelles nostros, tangentibus, quòd, in subventionem Expeditionis nostræ Guerræ prædictæ, de Hominibus ad Arma nos juvare velletis; undè grates referimus speciales.

Et quandoquidem Inimici & Rebelles nostri, finitâ Treugâ, inter nos & ipsos nuper captâ, Regnum nostrum sunt ingressi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia dampna innumera perpetrantes:

Per quod iter nostrum assumpsimus, cum Equis & Armis, quanto decentiùs poterimus, versus dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, refrænandam; A.D. 1322.

Vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinus auxilium, nobis per vos sic promissum, velitis ad nos cum omni festinatione, quâ poteritis, destinare; ita quòd, mediante auxilio vestro prædicto, Negotia nostra contra dictos Inimicos nostros uberiùs valeant expediri; per quod vobis in futurum artiùs teneamur.

Volumus enim & concedimus, pro nobis, Hæredibus, & Successoribus nostris, quòd Subsidium, quod nobis ex hâc causâ facietis (quod etiam ex vestrâ liberalitate & gratiâ procedere fatemur) vobis, Hæredibus, vel Successoribus vestris, non cedat in præjudicium, nec trahatur in consequentiam in futuro: Et quòd indè Litteræ nostræ Patentes, sub Sigillo nostro Vasconiæ, vobis fiant: quódque Litteræ illæ tanti sint valoris & effectûs, ac si essent Magno Sigillo nostro consignatæ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Gloucestriam decimo octavo die Februarii.

Per ipsum Regem.

Ad Regem Franciæ, super Conductu pro Hominibus ad Arma de Ducatu Aquitaniæ.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 19. d.

EXcellentissimo Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Cùm, pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, Homines ad Arma, tàm Equites, quàm Pedites, de Ducatu Aquitaniæ ad nos, per Regnum & Potestatem, infra Regnum nostrum Angliæ sunt venturi;

Magnificentiam vestram requirimus & rogamus, quatinos pro hujusmodi Hominibus, Equitibus & Peditibus, pro tempore, quo per Regnum & Potestatem vestram ipsos transire & morari contigerit, Literas vestras de Conductu, sub speciali formâ conceptas, velitis fieri facere, quotiens super hoc ex parte nostrâ fueritis requisiti. A.D. 1322.

Dat. apud Chiltenham decimo nono die Februarii.

Ad Papam de Rebellione Magnatum, & de Scotorum Invasione.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. d.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ad hæc Principes, in Orbe Terrarum, Altissimus præposuit Plebi suæ, ut, præ omnibus, in Subditis suis Pacem servarent, Obedientes in tranquilitate regerent, & Rebelles corriperent, & ad obedientiæ debitum revocarent. A.D. 1322.

Sane,

A. D. 1321. Edw. 2. Sane, Pater Sancte, Statum Regni nostri, & quarumdam Turbationum, per quosdam Magnates de eodem, a jamdiu, nobis Contrarios & Rebelles (conspirante ad hoc & procurante Bartholomæo de Badelesmere, tunc Senescallo nostro, de quo ad plenum confidebamus) subortarum, per, dilectos & fideles nostros, venerabilem Patrem, R. Wyntoniensem Episcopum, Magistros, Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, & Willielmum de Weston, Juris Civilis Professores, ac alios Nuncios nostros (ad vestræ Sanctitatis præsentiam pro nostris Negotiis destinatos) vestræ Clementiæ volumus seriosius intimari.

Subsequenter verò dicti Rebelles nostri se ad partes Marchiæ Walliæ transtulerunt, & ibidem super Nos & Populum nostrum Dampna quamplurima perpetrârunt;

At, nobis, in manu potenti, per diversas partes Regni nostri, pro Pace & Tranquillitate Populi nostri conservandâ, & Excessibus dictorum Magnatum corrigendis, iter facientibus, & ad partes Marchiæ prædictæ ex causâ prædictâ venientibus,

Quidam de dictis Rebellibus, necessitate compulsi, colla declinantes, se nostræ voluntati reddiderunt,

Et quidam eorum, vi deprehensi, juxta eorum demerita, ultimum supplicium subierunt,

Reliqui verò, pauci in fugam conversi, se in Angulum Borialem Regni nostri transtulerunt, & cum Thomâ Comite Lancastriæ (qui eis adhæret) Fœdus contra nos inierunt, Castrumque nostrum de Tykbull in partibus illis obsederunt, Populum nostrum ibidem totaliter destruendo.

Et, præter hæc, Scoti, Inimici, & Rebelles nostri, finitâ Treugâ, inter nos & ipsos nuper initâ, Regnum nostrum in dictis partibus Borialibus sunt ingressi, ibidem Homicidia, Deprædationes, Incendia (Ætati, Sexui, vel loco, Sacro seu Religioso, non parcendo) perpetrantes.

Ex quibus, nec inmeritò, internis angustiati, Exercitum collegimus, & Stabilitâ in Pace dictâ Marchiâ Walliæ, Benedictus Deus, versus dictas partes Boriales Iter nostrum assumpsimus, ad Malitiam & Proterviam dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum (& sperantes, Divinâ opitulante Clementiâ, feliciter expedire) cum Dei adjutorio refrænandas:

In quo quidèm facto oportuit refundere Decimam Annalem, a vestrâ Benignitate, pro Expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, nobis nuper concessam, & quam Collectam integram ad Opus illud fecimus custodiri: A. D. 1321. Edw. 2.

Quæ omnia vestræ Beatitudini sic duximus scribenda, ut ex hiis, quæ nobis in hac parte prosperè acciderunt, quæ soli Altissimo ascribimus, animus vester in gloriam exaltetur, & pro futuro vestrum sanum Consilium & Adjutorii fulcimentum, juxta probatam Paternalis Affectionis Benivolentiam, & nostram fiduciam, nos sublevet, & prospèrius dirigat in agendo.

Ad vestræ igitur affluentis Bonitatis habundantiam fiducialiter recurrentes, quanto affectuosiùs poterimus humiliter supplicantes, quatinus, ad præmissa Paternalem affectionem convertentes, nobis dignemini salubriter consulere: & nos in tanto Negotio sic utiliter juvare; Nunciosque nostros memoratos, super Negotiis, nos contingentibus, & vobis, ut speramus, expositis per eosdem, ad nos cum festinatione remittere feliciter expeditos:

Ut, annuente Divinâ gratiâ, & vestro mediante Consilio & Auxilio, venenum, quod, diu in Regno nostro latitans sub Pacis fictæ dissimulatione, nos & idem Regnum turbavit, ad præsens extinguere, & Malitiam ac Proterviam Inimicorum & Rebellium nostrorum prædictorum reprimere valeamus;

Quòdque Jura, Leges, & Consuetudines Regni nostri (ad quorum conservationem Juramenti vinculo sumus astricti, & quæ, ad Procurationem aliquorum, more Progenitorum nostrorum non solito, in vestrâ Sacrâ Curiâ hactenus impetita fuerunt) nobis illæsa remaneant:

Ut sic, cessantibus scandalis, honor Ecclesiæ Romanæ, Matris nostræ, in Maternâ dulcedine Filium amplectentis, uberiùs vigeat, & ex hoc Filialis Devotio similiter augmentetur.

Quæsumus etiam ut de statu H. Lincolniensis Episcopi (qui dicto Bartholomæo, nostro Rebelli, totis viribus adhæret, & nobis contrariatur) juxta rogatum nostrum, literatoriè per Nuncios nostros prædictos factum, ordinare velit vestra Paternitas quàm benigna; quoniam, ipso in Regno nostro in tantâ Dignitate remanente, idem Regnum non credimus tranquillari.

Ad hæc, Pater Sancte, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ (qui nostro lateri continuè assistit, nobis sic utilitèr, fidelitèr, & laudabilitèr indies famulatur, quòd ipsius Obsequiis &

Pro Rogero de Northburgh, in Episcopum Lichfeldensem promoto.

A.D. 1322 An. 15. E. 2. Rot. 15. E. 2. m. 11.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper ex Literis, Venerabilis Patris, Domini L. Dei gratiâ, Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ Diaconi Cardinalis, de voluntate vestrâ nobis directis, intelleximus, quòd, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Rogerum de Northburgh, Archidiaconum Richemundiæ, in Episcopum Ecclesiarum Coventrensis & Lychefeldensis vacantium præfecistis.

Nunc autem Literæ Sanctitatis vestræ Bullatæ, per manus, dilecti nobis in Christo, Fratris Roberti de Wyrkesop, de Ordine Sancti Augustini, nobis præsentatæ, omnem certitudinem Præfectionis prædictæ nobis expresserunt; de quo, læti facti, vestræ Clementiæ grates & gratias referimus quas valemus: A.D. 1322.

Humiliter supplicantes quatinus, ut a quibuscumque Episcopis Catholicis, infra Regnum nostrum, in loco competenti, quem elegerit, consecrari valeat, Electo prædicto (qui Officio Thesaurarii Garderobæ nostræ ita continuè est intendens, quòd ab eodem se absentare non potest) gratiam facere; & super favoribus & utilitatibus, sibi concedendis, juxta rogatum nostrum aliàs vobis indè factum, liberalem se exhibere dignetur vestra Sanctitas quàm benigna.

Conservet &c.

Dat. apud Coventriam vicesimo octavo die Februarii.

De Orando pro Rege.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 18. d.

REX, dilectis in Christo, Fratri Herneo, Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum, Prioribus & Fratribus ejusdem Ordinis, ad Generale Capitulum suum, apud Viennam, in Ducatu Austriæ, in Festo Pentecostes proximò futuro, celebrandum, conventuris, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in agendis.

Dùm Fragilitatem humanæ conditionis ad memoriam reducimus, occulatâ fide conspicimus humana singula corruptibilia fore, & transire de facili ad non esse.

Confidentes igitur de misericordiâ Omnipotentis Dei (cujus voluntati omnia subiciuntur) & quod ad eandem consequendam devotorum Preces multùm poterunt suffragari,

Devotionem vestram in Domino affectuosè requirimus & rogamus, quatinus nos, & Isabellam Reginam Angliæ Consortem nostram carissimam, ac Liberos nostros, in Missarum solempniis, per vos celebrandis, & aliis Orationibus vestris devotis, specialiter commendatos velitis habere; &, per Confratres vestros, in Domibus Ordinis illius, in Missarum solempniis, & aliis Precibus suis devotis, Deo facere similiter commendari. A.D. 1322.

Ipsius misericordiam pro nobis jugiter implorantes, ut nobis concedat Regnum & Terras, nostræ ditioni subjecta, ac Populum, nostro Regimini commissum, sic regere in præsenti, quòd cum Electis suis regnare possimus perhenniter in futuro.

Dat. apud Abbatiam de Mira Valle tertio die Martii.

Per ipsum Regem.

De Comite Lancastriæ, & sibi adhærentibus, arestandis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 25.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos præsentes Literæ pervenerint, salutem.

Sciatis quòd,

Cùm, pro diversis Facinoribus, super Populum Regni nostri, & Rebellionibus, nobis per Thomam Comitem Lancastriæ factis, assignavimus, dilectos & fideles nostros, Edmundum Comitem Kantii, Fratrem nostrum, & Johannem de Warennâ Comitem Surriæ, Consanguineum nostrum, carissimos, conjunctim & divisim, ad insequendum, arestandum, & capiendum dictum Comitem A.D. 1322.

A. D. 1322. Edw. 2. Lancastriæ, Humfredum de Bohun Comitem Herefordiæ & Essexiæ, Hugonem Daudele Juniorem, Johannem de Moubray, Bartholomæum de Badelesmere, Rogerum de Clifford, Johannem Giffard de Brymesfeld, Henricum Tyes, Johannem de Wylyngton, & Henricum de Wylyngton, & omnes & singulos, in ipsorum Commitivâ existentes, necnon ad Castrum Comitis Lancastriæ de Ponte fracto Obsidendum, & ad Castrum illud, unà cùm omnibus Hominibus, & Bonis, & Catallis, in eo jam existentibus, in manum nostrum capiendum, prout eisdem Comitibus injunximus Ore tenus:

Et ideò vobis, omnibus & singulis, Mandamus, sub Forisfacturâ omnium quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quod præfatis, Comitibus, & eorum alteri, in præmissis, sitis A. D. 1322. Edw. 2. intendentes, respondentes, consulentes, & auxiliantes, facientésque, cum toto posse vestro, ea quæ præfati Comites, vel eorum alter vobis injungent, vel injunget super hoc ex parte nostrâ.

Damus autem præfatis, Comitibus, & eorum alteri, plenam potestatem omnes illos, quos in hac parte invenerint Contrarios aut Rebelles, per Captionem & Incarcerationem Corporum suorum, & per captionem Terrarum & Tenementorum, Bonorum, & Catallorum suorum in manum nostram, puniendi.

In cujus &c.

Teste Rege apud Tottebury, 11. die Martii.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, super Rebellione Comitis Lancastriæ, & Successibus Regis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Placuit Sanctitati vestræ per Literas vestras, nobis per, dilectum nobis in Christo, Fratrem Robertum de Wirksop, de Ordine Sancti Augustini, Sacræ Theologiæ Doctorem, delatas, nos excitare salubritèr & monere, ut, aliquali turbatione jam subortâ in Regno nostro, consideratis commodis quæ ex Unione, & incommodis quæ ex Dissentione proveniunt, ad ea, quæ pacis & unitatis sunt, nostrum animum inclinaremus; de quo vestræ Beatitudini devotionis grates exsolvimus; ex hoc, & aliis, experimentaliter discentes, quòd fragilitatem Filialem cura pervigil non obliviscitur Paternalis.

Sane, Pater Sanctissime, vestro Apostolatui cupimus esse notum, quòd, a tempore suscepti regiminis Regni nostri, Consilium quorumdam Magnatum de Regno nostro, in quibus spes nostra requievit, jam nobis Rebellium, sequentes erga singulos, & præcipue penes Comitem Lancastriæ, modis & viis omnibus, quibus potuimus, & ultra illud quod deceret, inquisivimus & prosecuti fuimus dilectionis dulcedinem & unionis Summum bonum.

Set ipsi, non solùm ingratitudinis vitium non verentes, set in contemptum Regiæ Majestatis prorumpentes, de bono opere Nos Lapidare non formidârunt, & super nos & populum nostrum mala innumera perpetrârunt; pacem A. D. 1322. Dei & Ecclesiæ, ac nostram, & populi nostri prædicti, quietem multipliciter perturbando.

Propter quod nos, considerantes quòd, per vias illas inquisitâ pace, venit turbatio, de Consilio fidelium nostrorum, nobis assistentium, deliberavimus rigorem excercere pro pacis dulcedine adquirendâ; & dictos Rebelles nostros, in manu potenti, nec laboribus nec sumptibus parcendo, pro eorum Excessibus corrigendis & puniendis, sic sumus insecuti, quòd, opitulante Divinâ Clementiâ (cui totum, quod nobis prosperè accidit, attribuimus) dicti Inimici & Rebelles nostri sunt ab ipsorum malitiâ refrænati; prout, ante hæc tempora, per Nuncios nostros & Literas præmissa, pro parte, vestræ Beatitudini intimavimus.

Et residuum, nec non & alia Negotia, Nos specialiter tangentia, Commisimus præfato Fratri Roberto, vestræ Clementiæ ex parte nostrâ seriosiùs exponenda.

Quocirca vestræ Sanctitati, quantò devotiùs poterimus, supplicamus, quatinus eidem Fratri Roberto (quem vestræ Beatitudini specialiter commendamus) in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, dignemini sibi fidem credulam adhibere, & gratiosè exaudire; ac Nuncios nostros, ad vestram præsentiam aliàs destinatos, super Negotiis nostris, eis commissis, &

apud

A.D. 1322. Edw. 2. apud vestram Clementiam prosequendis, ad Nos, cum festinatione commodâ, remittere feliciter expeditos.

Conservet &c. A.D. 1322. Edw. 2.

Dat. apud Doncastriam, 18. die Martii.

Ad Cardinales de Credentia.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sincerae dilectionis affectum.

De praeteritis Auxiliis, in nostris Negotiis per vos gratanter impensis, vobis grates referimus speciales; & nostra Negotia, pro futuro, vestrae Amicitiae duximus specialiter commendanda;

Attentiùs deprecantes quatinus, dilecto nobis in Christo, Fratri Roberto de Wirksop, Sacrae Theologiae Doctori, in hiis, quae vobis ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, velitis fidem credulam adhibere;

Et, ut juxta votum nostrum exaudiantur, & Nuncii nostri, aliàs ad Curiam Romanam pro nostris Negotiis destinati, cum felici expeditione eorundem, ad Nos festinanter remittantur, A.D. 1322. erga, Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui super hoc similiter scribimus) cum omni efficaciâ interponere partes vestras.

Dat. apud Donecastriam, 18. die Martii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali;
Domino L. Sanctae Mariae in Viâ Latâ, Diacono Cardinali;
Domino P. tituli Sanctae Susannae, Presbitero Cardinali;
Domino N. Sancti Adriani, Diacono Cardinali;
Domino B. Sanctae Mariae in Aquiro.

Ad Papam, super Praebenda, de non molestando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. d. PAPAE Rex devota pedum oscula beatorum.

Sic, dilecti Clerici nostri, Magistri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middlesexiae, fructuosa obsequia, nobis indies impensa (quibus etiam carere commode non possumus) Nos alliciunt ad ipsius Honores procurandum, quòd pro eisdem vestri Apostolatûs apicem interpellare non cessamus.

Vestrae Sanctitati, quanto devotiùs poterimus, supplicantes, quatinus de Episcopatu, infra Regnum nostrum, proximò vacaturo, & ad vestram Provisionem seu Dispositionem spectante, eidem Clerico nostro, nostris precibus, dignemini providere:

Et de Brigâ, contra ipsum motâ in vestrâ Sacrâ Curiâ, de Praebendâ de A.D. 1322. Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, quam habet, ex Collatione nostrâ, Jure nostro Regio (in quo quidem Negotio Jus nostrum specialiter versatur) quietem sibi, juxta rogamina nostra, vestrae Beatitudini aliàs indè facta, praeparare:

Ac super hiis, quae, dilectus nobis in Christo, Frater Robertus de Wirksop, de Ordine Sancti Augustini, Sacrae Theologiae Doctor, in praemissis, vobis ex parte nostrâ exposuerit vivâ voce, fidem sibi credulam adhibere.

Conservet &c.

Teste Rege apud Pontem fractum, 19. die Martii.

Pro Willielmo de Ayremynne, ad Papam.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 11. dor. PAPAE Rex devota pedum oscula beatorum.

Dilectum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariae nostrae Secretarium (pro quo vestram Benignitatem precibus nostris aliàs solicitavimus) vestrae Sanctitati duximus specialiter commendandum; A.D. 1322.

Affectuosiùs supplicantes, quatinus Brigam, contra dictum Clericum nostrum, de Praebendâ de Leghton Bussard, in Ecclesiâ Lincolniensi (quam habet, ex Collatione nostrâ, Jure nostro

A. D. 1322. *Edw. 2.* ftro Regio) non fine noftri gravi præjudicio, motam & continuatam, ceffare facere, & fuper Promotione ejufdem Clerici noftri ad Archidiaconatum Richemundiæ, in Ecclefiâ Eborum, juxta preces noftras fupradictas, fibi finum Gremii aperire:

Et, dilecto nobis in Christo, Fratri Roberto de Wirkfop, de Ordine Sancti Auguftini, Sacræ Theologiæ Doctori, in hiis, quæ vobis ex parte noftrâ, in præmiffis, expofuerit vivâ voce, fidem adhibere credulam, dignetur veftra Sanctitas Deo grata;

Ut Clericus nofter memoratus (qui a juventute fuâ, claræ memoriæ, Domino E. Genitori noftro, & Nobis poftmodum, obfequia Laudabilia exhibuir, & nobis indies fic utiliter defervit, quòd ipfius famulatu carere commode non poffumus) a veftrâ Clementiâ, noftris precibus, honoris & utilitatis percipiat incrementum. A. D. 1322. *Edw. 2.*

Confervet &c.

Dat. apud Caftrum de Pontefracto, 20. die Martii.

Ad Cardinales pro Eodem.

A. D. 1322. *An. 15. E. 2. Ibid.* VEnerabili in Chrifto Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Edwardus, ejufdem gratiâ, &c. falutem, & finceræ dilectionis affectum.

Dilectum Clericum noftrum, Magiftrum Willielmum de Ayremynne, Cancellariæ noftræ Secretarium, veftræ amicitiæ plenis affectibus commendamus;

Attentiùs deprecantes, quatinus, circa felicem expeditionem Negotiorum, ipfum Willielmum in Sacrâ Romanâ Curiâ contingentium, & pro quibus vobis aliàs direximus preces noftras, velitis, noftris precibus, cum omni efficaciâ interponere partes veftras. A. D. 1322.

Dat. ut fupra.

Eodem modo fcribitur Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis.

De Portibus Cuftodiendis, ne quis exeat Regnum.

A. D. 1322. *An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 15. d.* REX, dilecto & fideli fuo, Edmundo Comiti Kantiæ, Conftabulario Caftri Dovorriæ, & Cuftodi quinque Portuum fuorum, vel ejus Locumtenenti, falutem.

Quia Thomas Comes Lancaftriæ, & alii, Inimici & Rebelles noftri, nuper apud Burton fuper Trentam devicti, & a Nobis & Comitivâ noftrâ fugientes, jam per quofdam fideles noftros iteratò funt devicti, & quidam eorum, fub Habitu Regulari, & aliis Habitibus fictis, in diverfis partibus Regni noftri, latitant, & Regnum noftrum exire nituntur:

Vobis Mandamus quod Portus maris in Ballivâ veftrâ, & alios Diftrictus ejufdem Ballivæ veftræ ita arctè & diligenter faciatis cuftodiri, quòd in aliquo Portuum prædictorum, fub Habitu regulari, vel alio, ullus, de quo non habeatis notitiam bonam, Regnum noftrum non exeat quovis modo. A. D. 1322.

Et, fi aliqui de dictis Inimicis & Rebellibus noftris, vel aliquis eis adhærens, infra Ballivam veftram inveniantur, tunc eos areftetis, & capiatis, & in Prifonâ noftrâ falvò cuftodiatis, quoufque aliud indè a nobis habueritis in mandatis:

Et hoc, ficut Nos & honorem noftrum diligitis, modis omnibus faciatis.

Tefte Rege apud Pontem fractum, 22. die Martii.

Per ipfum Regem.

De Proceffu contra Comitem Lancaftriæ, & Adhærentes.

A. D. 1322. *An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 14.* PLacita Coronæ, coram Domino Edwardo Rege, Filio Domini Regis Edwardi, tenta in præfentiâ ipfius Domini Regis, apud Pontem fractum, die Lunæ, proximo ante Feftum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, Anno Regni fui quintodecimo. A. D. 1322.

Cum Thomas, Comes Lancaftriæ, captus pro Proditionibus, Homicidiis, Incendiis, Deprædationibus, & aliis diverfis Feloniis, ductus effet coram ipfo Domino

A. D. 1322. Edw. 2. Domino Rege, præsentibus, Edmundo Comite Kantii, Johanne Comite Richemundiæ, Adomaro de Valentia Comite Pembrochiæ, Johanne de Warenna Comite Surriæ, Edmundo Comite Arundel, David Comite Atholiæ, Roberto Comite d'Anegos, Baronibus, & aliis Magnatibus Regni, Dominus Rex recordatur quòd idem Thomas, homo Ligius ipsius Domini Regis, venit apud Birton super Trentam,

Simul cum Humfredo de Bohun nuper Comite Herefordiæ, Proditore Regis & Regni, invento cum Vexillis explicatis, apud Pontem Burgi, in Bello contra Dominum Regem, & ibidem interfecto, & Rogero Damory, Proditore adjudicato, & quibusdam aliis Proditoribus & Inimicis Regis & Regni,

Cum Vexillis explicatis, ut de Guerrâ, hostiliter resistebat, & impedivit ipsum Dominum Regem, Homines & Familiares suos, per tres dies continuos, quo minus Pontem dictæ Villæ de Birton transire potuerunt, prout debuerunt; & quosdam Homines ipsius Domini Regis ibidem Felonicè interfecit:

Ob quod dictus Rex, propter prædictam malitiam & resistentiam prædicti Comitis & aliorum reprimendam, & pro tranquilitate & pace Regni & Populi, & Jure Coronæ suæ Regiæ manutenendo, & ad repellendum & amovendum, vim prædictam, seditione taliter congregatam, quæsivit transitum aliundè ultra aquam de Trente, & potenter exindè equitavit versus prædictos Comitem & alios:

Et prædictus Thomas Comes, hoc perpendens, simul cum aliis prædictis Proditoribus, ut Proditor & Inimicus Regis & Regni, posuit ignem in Villâ de Birton prædictâ, & partem Domorum & Bonorum ejusdem Villæ felonicè combussit; & extunc prædictus Comes, simul cum aliis prædictis Proditoribus, exiit Villam prædictam, usque in Campum ibidem Vexillis explicatis, & Acies suas bellicosas direxit hostiliter ad Debellandum ipsum Dominum Regem, contra Homagium, Fidelitatem & Ligeantiam suam, quibus eidem Domino Regi erat astrictus, expectando adventum Domini Regis in eodem Campo:

Et super hoc, cùm dictus Thomas Comes perpendisset ipsum Dominum Regem venire, & ipsis appropinquare cum magnâ potentiâ, idem Thomas Comes, simul cum aliis Comproditoribus suis prædictis, confusus posuit se in fugam, & fugit:

Et, sic fugiendo, Domino Rege ipsos potentèr prosequente, fecit diversas Deprædationes & Roberias, quousque idem Thomas Comes, simul cum prædictis Proditoribus, cum Equis & Armis, ac Vexillis explicatis, venit ad Pontem Burgi; ubi quidam fideles Domini Regis, plenam potestatem a Domino habentes ad resistendum Inimicis & Proditoribus Domini Regis, modis & viis omnibus quibus possent, pro Domino Rege interfuerunt:

Et prædictus Thomas Comes, simul cum aliis Proditoribus, cum Equis & Armis, & Vexillis explicatis, insultum fecit hostiliter in prædictos fideles Domini Regis, ibidem existentes; & quosdam de ipsis fidelibus Domini Regis felonicè interfecit, & eos debellavit, quousque idem Thomas Comes, simul cum aliis Proditoribus prædictis, ibidem confusus, captus fuit, & quidam ex illis Proditoribus capti, & quidam interfecti fuerunt, & quidam fugam fecerunt; & sic non remansit in prædicto Thoma Comite, quin ipse, simul cum aliis Proditoribus suis, ipsum Dominum Regem superâsset & devicisset:

Quæ quidam Proditiones, homicidia, combustiones, deprædationes, debellationes hostiles, cum Equis & Armis, & Vexillis explicatis, manifestæ sunt & notoriæ, & notæ Comitibus, Baronibus, & aliis Magnatibus, & populo Regni:

Et ideò consideratum est quod prædictus Thomas Comes, pro prædictâ proditione, trahatur: & pro prædictis Homicidiis, Deprædationibus, Incendiis, & Roberiis suspendatur; & pro prædictâ Fugâ in hac parte Decapitetur:

Et super hoc, licet prædictus Thomas Comes, temporibus retroactis, nequiter & malitiosè, contra Homagium, Fidelitatem & Ligeantiam suam, pluriès malè se gesserit, & habuerit versus ipsum Dominum Regem; scilicet,

Cùm Dominus Rex habuisset apud Novum Castrum super Tynam Victualia, Equos, & Armaturas, Jocalia, & alia diversa bona, ad magnam summam & quantitatem; quæ quidem Bona prædictus Thomas Comes, cum Equis & Armis, & magnâ multitudine Armatorum, cepit, deprædavit, & asportavit: quam quidem Deprædationem & transgressionem ejusdem dictus Rex de gratiâ suâ speciali remisit, & pardonavit prædicto Thomæ Comiti, & aliis Malefactoribus ejusdem Deprædationis, ad attrahendum propositum ipsius Thomæ Comitis in melius:

A.D. 1322. Edw. 2. Ac, Insuper, prædictus Thomas Comes, colligatis sibi diversis hominibus, vi Armatâ venit ad diversa Parliamenta Domini Regis, & pluriès impedivit ipsum Dominum Regem tenere Parliamenta sua, prout ad Ipsum & Coronam suam tenere pertinebat; & pluriès ad hujusmodi Parliamenta juxta mandata Domini Regis, venire non curavit; set inobedienter contempsit, ac etiam diversas Congregationes, & Conventiculas illicitas, contra Dominum Regem, sæpiùs fecit per loca diversa, & contra prohibitionem Domini Regis:

Item, Cùm plures Malefactores, & pacis Domini Regis Perturbatores, quos dictus Thomas Comes sibi attraxerat & colligaverat, Homicidia, deprædationes, & alias diversas felonias fecissent, per quod Judicium mortis subiisse meruerunt: & idem Thomas Comes, pro manutenentiâ & receptamento eorumdem Malefactorum, consimile judicium subiisse meruit, secundum Legem & consuetudinem Regni; idem tamen Thomas Comes, postea veniens ad Parliamentum Domini Regis, tentum apud Eborum, cum magnâ multitudine Armatorum, induxit Dominum Regem ad pardonandum Sectam pacis suæ versus Ipsum, & Malefactores prædictos in præmissis, usque circiter numerum Mille personarum, quamvis idem Thomas Comes prius juraverit, de quibusdam Ordinationibus tenendis, ne Dominus Rex Sectam pacis suæ remitteret, in hujusmodi casibus emergentibus, de morte Hominis:

Item, Cùm dictus Rex, pro attrahendo ipsum Comitem in bonum, ut prædicitur, ei toto posse suo contrariantem, diversa Dona magna de Terris, Dominiis, & Libertatibus optulisset per plures vices, & quædam Dona, diversas Gratias & Pardonationes, per Cartas suas, eidem Thomæ Comiti fecisset; idem tamen Comes, totis viribus, contra Dominum Regem Rebellis extitit & inobediens, semper in malitiâ suâ faciendâ perseverans:

Item, Idem Thomas Comes misit quosdam Milites, de familiâ suâ, apud Civitatem Eborum, ad attrahendum Communitatem ejusdem Civitatis & custodiam ejusdem in manus ipsius Comitis; ac etiam idem Thomas Comes Regalem potestatem diversimodè sibi usurpavit, & usurpare nitebatur, ad exhæredandum, pro posse suo, ipsum Dominum Regem in hac parte:

Item, Cùm Dominus Rex, nuper existens apud Eborum, mandâsset diversis Magnatibus, & aliis Regni, cum quibus consilium habuisse voluit, quòd venissent apud Eborum, ad tractandum de profectione ipsius Domini Regis ad partes Scotiæ; dictus Thomas Comes, tunc existens in Castro suo apud Pontem fractum, cum magnâ multitudine Armatorum, misit Homines suos ad impediendum transitum juxta Pontem fractum, tàm per vias, quàm per Pontes, quominus Consiliarii Domini Regis, ad dictum mandatum Domini Regis, venire potuerunt apud Eborum, ad approximandum ipsum Dominum Regem: Et cùm dictus Rex à partibus Eborum se divertisset versus partes Australes, & venisset cum familiâ suâ, transeundo juxta Pontem fractum, dictus Thomas Comes & homines sui exièrunt Castrum prædictum, &, ad despiciendum Dominum Regem, acclamaverunt in ipsum Regem vilissimè & contemptibiliter cum magno tumultu, in maximum contemptum ipsius Domini Regis, ac si dictus Rex fuisset eorum Inimicus, & non Rex, neque eorum Dominus: A.D. 1322. Edw. 2.

Item, Dictus Thomas Comes, simul cum prædictis, Comite Herefordiæ, & aliis Comproditoribus suis, nitebatur habuisse, & fecisse Confœderationem & Alligationem cum Roberto de Brus, Thoma Randolf, & Jacobo Duglas, & aliis Scotis, Inimicis Domini Regis & Regni; &, de modo & formâ illius Confœderationis & Alligationis, inventa fuit quædam Indentura penes dictum Comitem Herefordiæ, quando occisus fuit, ut prædicitur, in hæc verba;

La creaunce qui Johan de Denum deit dire a Roberd Roi d'Escoce, & a Monsieur Thomas Randolf Counte de Morif, Seneschal d'Escoce, & a Monsieur James Duglas, ou a quel deorux a plus tost serra troue, de par le Counte de Lancastre, & le Counte de Hereford, & lour Allietz; cest asavoir,

Qe le dit Roi d'Escoce, & les dita Counte de Morif le Seneschal, & Monsieur James, ovè lour poer, vendrent as dita Countes de Lancastre & de Hereford, & a lour Allieta, quel houre qil seient garnia, an certeyn lieu, ou il puissent entreassembler:

Et damagèront a toua ceaux, qui les ditz Countes, de Lancastre & de Hereford, & lour Allietz voillent aver damages; & sauverent touz ceux de damage, q'il voillent aver sauvetz, a lour poer:

Et,

A. D. 1322. Edw. 2. Et, ensement, vendrent as ditz Countes de Lancastre & de Hereford, en touz lieus, ou il voillent queux vignent, en Engleterre, en Gales, & en Irlande, & ovesque eux vivre & morir en meintenaunce de lour querele, sauns clamer conqueste, ou Seignurie, en les dites terres d'Engleterre, de Gales, & d'Irland:

Et le dit Roi d'Escoce, & les ditz Countes de Morif le Seneschal, & Monsieur James, pur eux, & pur lour pouer, voillent ceste chose aseurer, & faire; ou, si le dit Roi d'Escoce feit desturbe mesmes par maladie, ou par autre enchesson graunde, par qi qil ne puisse en propre parsone venir, qui les avantdit, Counte de Morif le Seneschal, & Monsieur James, ove lour poer avant dit, asseurent & facent ceo qui desus est dit:

Les dit Countes de Lancastre & de Hereford, & lour Allietz, eient lour querele finie, il mettrent loial peine, qui bone Pees se terra entre les deux terres, d'Engleterre & d'Escoce a lour poer; issi q'il tendrent lour terre d'Escoce auxi peissiblement, Come eux la lour en Engleterre:

Et demùm cùm prædicti Proditores, ipsius Thomæ Comitis Adhærentes, Castrum & Villam Domini Regis Gloucestriæ, cum Exercitu suo, Vis & Armis, nuper ingressi fuissent; & eadem Castrum & Villam contra voluntatem Domini Regis occupâssent; & ibidem, & apud Villam de Brugge North Deprædationes, incendia, & homicidia, & alia facinora perpetrâssent; ac iidem Proditores, timentes apropinquantem adventum Domini Regis super ipsos, dicta Castrum & Villam de Gloucestriâ reliquerunt:

Et, exinde divertentes se in fugam, ad prædictum Thomam Comitem festinanter, tanquam ad principale Refugium suum & Capitaneum manutentorem, accesserunt; qui quidem Thomas Comes, proditionem suam, & manutenentiam suam in hac parte notoriè manifestans, ipsos Comproditores suos receptavit, & eis se junxit, ad debellandum contra Dominum Regem, & ad Guerram movendam in Regno ut prædicitur:

Et misit homines suos, unà cum prædictis Comproditoribus suis, ad Obsidendum Castrum Domini Regis de Tikhull; & quædam Ingenia, ad projiciendum Petras grossas super Castrum prædictum, & Homines, in eodem Castro ex parte Domini Regis existentes; qui quidem Proditores Castrum illud, per tres septimanas continuè insultando & debellando, obsederunt, & quosdam Homines Regis ibidem interfecerunt: A. D. 1322. Edw. 2.

Et postmodùm prædictus Thomas Comes, præfatis iniquitatibus, sceleribus, & criminibus, sicut prædictum est, perpetratis, prædictam Fugam fecit, iter arripiendo versus dictos Scotos, Inimicos Domini Regis & Regni, quousque pervenit ad prædictum Pontem Burgi, ubi captus fuit, sicut prædictum est:

Undè, Dominus Rex (habito respectu ad tanta dicti Thomæ Comitis Facinora & iniquitates, & ejus maximam ingratitudinem), nullam habet causam, ad aliquam gratiam eidem Thomæ Comiti, de pœnis prædictis, super ipsum adjudicatis, pordonandis, In præmissis faciendam:

Quia tamen idem Thomas Comes de Parentelâ Excellenti & Nobilissimâ procreatus est, Dominus Rex, ob reverentiam dictæ Parentelæ, remisit, de gratiâ suâ speciali, prædicto Thomæ Comiti executionem duarum pœnarum adjudicatarum, sicut prædictum est; scilicet,

Quòd idem Thomas Comes non trahatur, neque suspendatur, sed quod Executio tantummodo fiat super ipsum Thomam Comitem, quòd decapitetur:

ITEM, Cum Warinus de Insula, Willielmus Tochet, Thomas Manduyt, Henricus de Bradeburn, Willielmus Filius Willielmi, & Willielmus Cheyny, similiter capti pro Proditionibus, homicidiis, incendiis, deprædationibus, & aliis diversis feloniis, per Marescallum ducti fuissent coram ipso Domino Rege (præsentibus Comitibus prædictis, Baronibus, & aliis Magnatibus Regni) Dominus Rex recordatur quòd prædictus Warinus, & alii prædicti venerunt cum prædicto Thomâ, & aliis Proditoribus & Inimicis Regis & Regni, apud Birton super Trentam, cum Vexillis explicatis, ut de Guerrâ, & hostiliter resistebant; & impediverunt ipsum Dominum Regem, Homines, & Familiares suos, per tres dies continuos, quo minus Pontem dictæ Villæ de Birton transire potuerunt; & quosdam Homines dicti Regis ibidem vulneraverunt, & quosdam felonicè interfecerunt; &, cùm vidissent ipsum Dominum Regem transire, ultra Aquam de Trente, versus eos, cum magnâ Potentiâ, ipsi Proditores, & Inimici Regis & Regni, ignem in prædictâ Villâ de Birton posuerunt, & partem Domorum & Bonorum ibidem felonicè combusserunt; & in

A.D. 1322. Edw. 2. Commitivâ prædicti Thomæ, & aliorum Proditorum, ad campum se traxerunt; & ibidem, cum Vexillis explicatis, in Aciebus ejusdem Thomæ, & aliorum proditorum, & Inimicorum Regis & Regni, se posuerunt, ad expectandum adventum Domini Regis, ad ipsum hostiliter debellandum, contra Homagia, Fidelitates, & Ligeantias suas; & exinde fugerunt, cum prædicto Thomâ & aliis Proditoribus, & Inimicis Regis & Regni, usque ad Pontem Burgi, Homines Ligios Domini Regis, & Patriam ante eos felonicè deprædando:

Et, ad Pontem Burgi prædictum, in Homines Ligeos ipsius Domini Regis, habentes potestatem a Domino Rege ad resistendum Proditoribus, & Inimicis Regis & Regni, cum Equis & Armis, Vexillis explicatis, hostiliter insultum fecerunt, & quosdam vulneraverunt, & quosdam felonicè interfecerunt, contra Homagia, Fidelitates, & Ligeantias suas: A.D. 1322. Edw. 2.

Et sic non remansit in prædictis Warino & aliis, quin ipsi, simul cum prædicto Thomâ, & aliis Comproditoribus suis, ipsum Dominum Regem superâssent & devicissent:

Quæ quidem Proditiones, homicidia, combustiones, deprædationes, debellationes hostiles, cum Equis & Armis, ac Vexillis explicatis, manifestæ sunt & notoriæ, & notæ Comitibus, Baronibus, & aliis Magnatibus, & populo Regni;

Ideò consideratum est quòd prædicti, Warinus & alii, pro prædictis Proditionibus, homicidiis, deprædationibus, & roberiis, trahantur & suspendantur.

In cujus &c.

Teste Rege apud Eborum, 2. die Maii.

De Terris, nuper Comitis Lancastriæ, Datis Comiti Pembrochiæ.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rot. in Tur.

REX, vicesimo tertio die Martii, pro bono & laudabili servitio, quod, dilectus Consanguineus & fidelis Regis, Adomarus de Valentia Comes Pembrochiæ, Regi hactenus impendit, & impendet in futurum,

Dedit & concessit, & Cartâ Regis confirmavit eidem Comiti, Mansum & Messuagium, quæ vocantur Novum Templum in Suburbiâ Londoniæ, cum Domibus, Redditibus, & omnibus aliis ad prædicta Mansum & Messuagium pertinentibus, quæ quondam fuerunt Templariorum, & postmodum Thomæ Comitis Lancastriæ, Inimici & Rebellis Regis, & quæ per forisfacturam ipsius Thomæ ad Manum Regis, tanquam Escaeta Regis, devenerunt:

Habenda & Tenenda eidem Adomaro, & Hæredibus suis, de Corpore suo Legitimè procreatis, de Rege & Hæredibus Regis, & aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per eadem Servitia, per quæ prædicta, Mansum & Messuagium, tenebantur, antequam ad manus Regis sic devenerunt, A.D. 1322.

Inperpetuum;

Et, si idem Adomarus obierit sine Hærede, de corpore suo legitime procreato, tunc prædicta, Mansum & Messuagium, cum Domibus, Redditibus, & omnibus aliis, ad eadem, Mansum & Messuagium, pertinentibus, ad Regem & Hæredes Regis integrè revertantur.

Per ipsum Regem.

De Terris, nuper Rogeri de Clifford, Johannis de Moubray, & Rogeri Damori datis Comiti Richmundiæ.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX, vicessimo tertio die Martii, pro bono & laudabili Servitio, quod Johannes de Britanniâ Comes Richmundiæ Regi hactenus impendit, & impendet in futurum, dedit, & concessit, *ut supra*, eidem Comiti Manerium de Hert & Villam de Hertelpol, cum pertinentiis, in Episcopatu Dunolmensi, quæ fuerunt Rogeri de Clifford, Inimici & Rebellis Regis: Manerium de la Wodhall, & Villam de Tresk, cum pertinentiis, in Comitatu Eborum, quæ fuerunt Johannis de Moubray, Inimici & Rebellis Regis: Manerium de Catthorp, cum pertinentiis, in Comitatu Lincolniæ, quod fuit Rogeri Damory, Inimici & Rebellis Regis: A.D. 1322.

Quæ

A.D. 1322. Edw. 2. Quæ quidem Maneria & Villæ, cum Pertinentiis, per forisfacturam eorundem, Rogeri, Johannis & Rogeri, tanquam Escaeta Regis, ad manus Regis devenerunt:

HABENDA & TENENDA præfato Comiti & Hæredibus suis, de Corpore suo legitimè procreatis, de Rege & Hæredibus Regis, & aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per eadem Servitia, per quæ prædicta, Maneria & Villæ, tenebantur, antequam ad manus Regis sic devenerunt, IMPERPETUUM; A.D. 1322. Edw. 2.

Et, si idem Comes obierit, *&c. ut supra*, tunc prædicta, Maneria & Villæ, cum Pertinentiis, ad Regem, & Hæredes Regis integrè revertantur.

Per ipsum Regem.

De Castris, Terris, & Tenementis, quæ fuerunt Thomæ, nuper Comitis Lancastriæ, & aliorum Inimicorum Regis, in diversis Comitatibus, custodiendis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Fin. 15. E. 2. m. 10. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd commisimus, dilecto nobis, Richardo de Emeldon, Custodiam omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt Thomæ Comitis Lancastriæ, & aliorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, necnon & aliorum, in Comitatu Northumbriæ, & in Episcopatu Dunolmensi; & quæ, per forisfacturam dictorum Inimicorum nostrorum, & quibusdam aliis de causis, in manu nostrâ existunt, vel quæ ad manus nostras devenire contigerint (unà cum omnibus Bonis & Catallis nostris, existentibus in eisdem) habendam quamdiu nobis placuerit:

Ita quòd, in Custodiâ Castrorum, Terrarum, & Tenementorum prædictorum, alios sub se deputet, pro quibus, si non sufficiant, respondeat;

Et quòd de Exitibus, indè provenientibus, per certum Receptorem, per nos ad hoc deputandum, & per præfatum Richardum inde onerandum, nobis respondeatur in Camerâ nostrâ.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Pontemfractum vicesimo quarto die Martii.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Vicecomiti Northumbriæ, quòd præfato Richardo Castra, Terras, & Tenementa prædicta, cum Pertinentiis, unà cum Bonis & Catallis Regis prædicti, quæ in Custodiâ suâ existunt, per Indenturam, de Bonis & Catallis prædictis modo debito conficiendam, sine dilatione liberet custodienda, juxta tenorem Commissionis Regis supradictæ:

Vult enim Rex ipsum Vicecomitem indè erga Regem exnunc exonerari. A.D. 1322.

Teste Rege ut supra.

EOdem modo mandatum est Gregorio de Thornton, de Castris, Terris, & Tenementis prædictis, cum Pertinentiis, in dicto Episcopatu, *&c.*

Eodem modo mandatum est Rogero de Horsele, de Castro de Dunstanburgh, quod fuit prædicti Comitis, *&c.*

Consimiles Commissiones habent subscripti, de Custodiis Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, cum Pertinentiis, unà cum Bonis & Catallis, quæ fuerunt dictorum Inimicorum Regis, in locis subscriptis; videlicet,

Johannes de Kilvynton, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, & aliorum Inimicorum & Rebellium Regis, necnon & aliorum, inter aquas Thesæ & Usæ in Comitatu Eborum, *&c.*

Et mandatum est Vicecomiti Eborum de Castris, Terris, & Tenementis, cum Pertinentiis, unà cum Bonis & Catallis Regis prædictis, quæ in Custodiâ suâ existunt, præfato Johanni liberandis, *&c.*

Eodem modo mandatum est Thomæ de Burgh, Escaetori citra Trentam, de Castris, Terris, & Tenementis prædictis, *&c.*

Thomas Deynill, de Custodiâ Castri & Honoris de Pontefracto, ac omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, cum Pertinentiis, quæ fuerunt prædicti Comitis, *&c.*

A. D. 1322. Edw. 2.

Et mandatum est Simoni de Dryby, quod eidem Thomæ dictum Castrum & Honorem de Pontefracto, &c. liberet custodienda, &c.

Eodem modo mandatum est Vicecomiti Eborum, de omnibus Castris, Terris, & Tenementis, &c.

Eodem modo mandatum est Simoni de Wodeham, Valletto Regis, de Castro de Konynsburgh, quod fuit prædicti Comitis, &c.

Eodem modo mandatum est Willielmo de la Beche, de Castro de Sandale, quod fuit præfati Comitis, &c.

Eodem modo mandatum est Rogero Atte Water, de Terris & Tenementis quæ fuerunt Nicholai de Stapelton, &c.

Et mandatum est Thomæ de Burgh Escaetori citra Trentam de omnibus Castris, Terris & Tenementis &c. præfato Thomæ liberet.

Eodem modo mandatum est Johanni le Blake, &c.

Henricus de Malton, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt præfati Comitis in Comitatibus Westmerlandiæ, Cumbriæ, ac Castri & Maneriorum de Skipton in Cravene, & Burton in Londesdale, &c.

Et mandatum est Andreæ de Harcla, quod eidem Henrico hujusmodi Castra, Terras, & Tenementa, &c. liberet custodienda &c.

Eodem modo mandatum est, separatim, Vicecomitibus Westmerlandiæ & Cumbriæ, de Castris, Terris & Tenementis, &c.

Eodem modo mandatum est Vicecomiti Eborum de omnibus Castris, Terris, & Tenementis prædictis, &c.

Johannes Travers, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis in Comitatu Lancastriæ, Blakebourneshire, & Halton in Comitatu Cestriæ, &c.

Et mandatum est Vicecomiti Lancastriæ, quod eidem Johanni hujusmodi Castra, Terras, & Tenementa &c. liberet.

Eodem modo mandatum est, separatim, Roberto de Leybourn Vicecomiti Cestriæ, & Olivero de Ingham.

Rogerus Beler, de Custodiâ Castri & Honoris de Tuttebury, & omnium aliorum Castrorum, Terrarum, & Tenementorum quæ fuerunt prædicti Comitis in Comitatibus Staffordiæ, Derbiæ, & Leycestriæ, &c.

Et mandatum est Radulpho Basset de Drayton, quod eidem Rogero dicta Castrum & Honorem de Tuttebury, ac omnia Castra, Terras, & Tenementa prædicta &c. liberet custodienda &c. A. D. 1322. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus Comitatuum eorumdem de Castris, Terris & Tenementis hujusmodi &c. liberandis, &c.

Eodem modo mandatum est Roaldo de Richemundiâ, de Forestâ de Duffeld-Frith liberandâ, &c.

Alanus de Cubbeldyk, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis in Comitatu Lincolniæ, &c.

Et mandatum est Vicecomiti Lincolniæ, quod Castra de Bolyngbrok & Lincolniæ, & omnia Castra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. præfato Alano liberet custodienda &c.

Robertus de Stok de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c. in Comitatibus Warwicæ, Oxoniæ, Bedfordiæ, & Bucks, &c.

Et mandatum est singulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, separatim, quod Castra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. præfato Roberto liberent custodienda &c.

Eodem modo mandatum est Ranulpho Charroun, de Castro de Kenylworth præfato Roberto liberando.

Robertus de Hungerford, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis &c. in Civitate Londoniæ, & Comitatibus Middlesexiæ, Wiltoniæ, Berks & Suthamptoniæ, &c.

Et mandatum est Vicecomitibus Civitatis & Comitatuum prædictorum, separatim, quod Castra, Terras, & Tenementa prædicta &c. præfato Roberto liberent custodienda &c.

Robertus de Aston, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis &c. in Comitatibus Somersetæ, Dorsetæ, & Gloucestriæ, &c.

Et mandatum est Simoni de Dreby quod Castra, Terras, & Tenementa prædicta, &c. præfato Roberto liberet custodienda &c.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, separatim, de Castris, Terris, & Tenementis prædictis &c. præfato Roberto liberandis, &c.

Eodem

A. D. 1322. Edw. 2. Eodem modo mandatum est Richardo Lovel de Castris, Terris, & Tenementis prædictis &c. præfato Roberto liberandis &c.

Eodem modo mandatum est Johanni de Lortye, & Johanni de Say, de Castris, Terris, & Tenementis prædictis, &c. præfato Roberto liberandis &c.

Eodem modo mandatum est Johanni le Botiller de Lanultut, de Castro & Honore de Craneboum &c. præfato Roberto liberandis &c.

Richardus de Rodeneye, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis &c. in Comitatibus Devoniæ, & Cornubiæ, &c.

Et mandatum est Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, seperatim, quod Castra, Terras, & Tenementa prædicta &c. præfato Richardo liberent &c.

Rogerus Carles, de Custodiâ omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis &c. in Comitatibus Herefordiæ, Wygorniæ, & Salopiæ, &c.

Et mandatum est singulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, quòd Castra, Terras, & Tenementa prædicta &c. præfato Rogero liberent &c.

Eodem modo mandatum est Johanni de Felton, quod eidem Rogero Manerium de Hodinet, &c. liberet &c.

Eodem modo mandatum est Rogero Corbet de Tasseie, quod Castra, Maneria, Terras, & Tenementa, &c. præfato Rogero liberet &c. A. D. 1322. Edw. 2.

Eodem modo mandatum est Johanni de Felton, de Castro Rubio &c. præfato Rogero liberando &c.

Eodem modo mandatum est Willielmo de Bello Campo, Willielmo de Bradenell, & Alexandro de Besseford, de Castris, Terris & Tenementis prædictis &c. præfato Rogero liberandis &c.

Richardus de Whatton de Custodiâ Manerii de Knesthale, ac omnium Castrorum, Terrarum, & Tenementorum, quæ fuerunt prædicti Comitis, &c. in Comitatibus Notynghamiæ, Norhamptoniæ, & Rotelandiæ, ac Feodorum, & de Ferrariis in Comitatibus prædictis, & Comitatibus Lincolniæ & Notynghamiæ, & Retro-Vicecom. Lincolniæ, ita &c.

In cujus, &c.

Teste &c. ut supra.

Et mandatum est singulis Vicecomitibus Comitatuum prædictorum, de Castris, Terris, & Tenementis, &c. Lincolniæ, & Notynghamiæ prædictis, de dictis Feodis & Retro-Vicecom. prædicto, &c. præfato Richardo liberandis &c.

Pro Andrea de Hartcla, in Comitem Karlioli, exaltato.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 22. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, pro bono & laudabili Servitio, quod, dilectus & fidelis noster, Andreas de Harcla, nobis impendit, Thomam, tunc Comitem Lancastriæ, & alios ipsius Fautores, nobis Subditos, Inimicos & Rebelles nostros, debellando, &, divinâ opitulante Clementiâ, devictos nobis reddendo,

Dedimus & concessimus pro nobis, & Hæredibus nostris, viginti Libras de Exitibus Comitatûs nostri Cumbriæ, per manus Vicecomitis Comitatûs illius, qui pro tempore fuerit, percipiendas, & habendas sibi & Hæredibus suis Masculis, de corpore suo legitimè procreatis, sub honore & nomine Comitis Karlioli:

Ipsumque Andream Gladio cinximus in Comitem dicti loci:

Et, pro statu hujusmodi uberiùs manutenendo, concessimus, pro nobis & Hæredibus nostris, providere eidem Andreæ, & assignare mille Mercatas Terræ & Redditûs per Annum; videlicet, A. D. 1322.

Quingentas Mercatas in Comitatu Cumbriæ & Westmerlandiæ, & Libertatibus adjacentibus:

Et quingentas Marcatas in Marchiâ Walliæ;

Habendas & Tenendas eidem Andreæ, & Hæredibus suis Masculis, sicut prædictum est.

Concessimus, insuper, eidem Andreæ mille Marcas, singulis annis ad Scaccarium nostrum, ad quatuor anni terminos; videlicet,

In tribus Septimanis Paschæ,

In Quindena Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ:

In Quindena Sancti Michaelis;

Et in Octabis Sancti Hillarii:

Percipiendas, quousque nos, vel Hæredes nostri, dictas mille Marcatas Terræ, vel Redditûs per Annum, sibi fecerimus assignari;

Ita tamen quòd cum portio aliqua, de dictis mille Marcatis Terræ vel Redditûs,

A.D. 1322. Edw. 2. ditûs, sibi fuerit assignata, extunc tantum sibi decidat de dictis mille Marcis, ad Scaccarium nostrum sibi assignatis, sicut prædictum est.
In cujus &c.

Teste Rege apud Pontem fractum vicesimo quinto die Martii. A.D. 1322. Edw. 2.

Per ipsum Regem, nunciante Magistro Roberto de Baldok.

Ad Papam, de Rebellione extincta, de Invasione per Scotos, & de Processibus aggravandis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Finitis Treugis, inter nos & Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, nuper initis, sic eorum superbia ascendebat, & excrevit malitia, quòd Regnum nostrum ingressi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia dampna innumera (Ætati, vel Sexui, loco, Sacro seu Religioso, non parcentes) inhumanitèr perpetrârunt; &, quod magis exosum est, Thomas, quondam Comes Lancastriæ, & alii, tunc Magnates de Regno nostro, qui contra nos in Rebellionem proruperunt, ejicientes venenum proditionis, quod, diu est, ad nostram exhæredationem subdolè fabricârunt, cum dictis Scotis, Inimicis nostris, Confœderationes contra nos nequiter inierunt.

Quarum quidèm Iniquitatum aculeis excitati, & interim volventes pericula quæ exindè verisimiliter evenire præsumebantur, ex ipsorum iniquitate coacti manum Armorum fortem assumpsimus, & contra dictos, nobis Subditos, Inimicos & Rebelles, eam sic exercebamus, quòd, divinâ opitulante Clementiâ (cui totum, quod nobis prosperè accidit, cum gratiarum actione, attribuimus) dicto Comiti, & aliis, Majoribus dicti Sceleris Auctoribus, juxta eorum demerita, ultimo supplicio punitis, aliis etiam, Inferioribus, carcere reclusis, & detentis, dicta malitia est extincta, & Regno nostro Pax reddita peroptata.

Ulteriùs etiam induratas malitias dictorum Scotorum sustinere dolentes, de unanimi consensu omnium Procerum Regni nostri, extinctâ dicti Comitis Lancastriæ, & suorum Fautorum iniquitate, nos ad hoc excitantium, Exercitum congregamus, & illum apud Novum Castrum super Tynam, in instanti Festo Sanctæ Trinitatis, uniri mandavimus, ad progrediendum contra dictos Scotos, Inimicos nostros, ad eorum malitiam obstinatam, cum Dei adjutorio, refrænandam; prout hæc & alia per, dilectum nobis in Christo, Fratrem Robertum de Wyrksop, de Ordine Sancti Augustini, Sacræ Theologiæ Doctorem, in brevi vestræ Beatitudini latiùs conscribemus. A.D. 1322.

Quamobrem Sanctitati vestræ, quam citiùs de præmissis volumus aliqualiter informari, omni devotione, quâ poterimus, supplicamus, quatinus contra dictos Scotos, vobis & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ inobedientes, ac nostros Inimicos, Processus, aliàs auctoritate Apostolatûs vestri & Officio inchoatos, dignemini modis & viis, quibus vestra Beatitudo decreverit, aggravare; & Nuncios nostros, pro nostris Negotiis ad vestram præsentiam nuper destinatos, ad nos festinanter remittere feliciter expeditos;

Nec super Treugâ aliquâ, inter nos & dictos Scotos indicendâ, de quâ pro bono forsitan cogitaret vestra Clementia, cui etiam, moventibus nos tunc aliquibus occasionibus, jam cessantibus, benedictus Deus, ad præsens acquievissemus, se fatiget; quia contra eosdem, qui Treugam, per vos aliàs indictam, omninò contempserunt, nec postmodùm ad Pacis bonum rationabile se inclinare curârunt, pro pace perpetuâ adquirendâ, cum Dei auxilio, Guerram cogimur excercere.

Dat. apud Pontem-fractum vicesimo quinto die Martii.

De Servitio, per illos de Comitatu Cornubiæ contra Rebelles, non præstito.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 20.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis de Comitatu Cornubiæ, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem. A.D. 1322.

Cùm nuper, Thomâ Comite Lancastriæ, & aliis pluribus Subditis nostris, Inimicis

A.D. 1322. Edw. 2. Inimicis & Rebellibus nostris, eidem Thomæ adhærentibus, contra nos de Guerrâ prorumpentibus, vos, sicut & cæteros de aliis Comitatibus Regni nostri, præmuniri fecerimus, ut contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum malitiam & proterviam refrænandas, nobis Subsidium faceretis; de quo tunc vos non oneràtis:

Ac jam, malitiâ & rebellione dictorum Inimicorum nostrorum, Benedictus Altissimus, refrænatis, de Consilio & Assensu, dilectorum & fidelium nostrorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni nostri, nobiscum existentium, ordinaverimus, & esse proponamus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis, proximò futuris, cum Equis & Armis, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiscendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum obstinatam malitiam, cum Dei adjutorio, reprimendam;

Et assignaverimus, dilectos & fideles nostros, Thomam Lercedekne, & Reginaldum de Botereux, ad eligendum in Comitatu prædicto, tàm infra libertates, quàm extra, quingentos Homines Pedites, & ad ordinandum quod iidem Pedites certis Armis muniantur, & unâ Sectâ vestiantur, & ad ducendum eos ad nos in Expeditione nostrâ prædictâ, prout in Literis nostris Patentibus, eis indè confectis, pleniùs continetur: A.D. 1322. Edw. 2.

Nos, advertentes quòd vos contra dictos Subditos nostros, Inimicos & Rebelles nostros, nobis Subsidium non fecistis, & quòd ad vos, ex hàc causâ, graviter capere possemus, volentes nihilominus mitiùs agere vobiscum, injunximus præfatis, Thomæ & Reginaldo, aliqua vobis, pro benivolentiâ nostrâ in hac parte habendâ, per vos in præsenti expeditione nostrâ, contra dictos Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, facienda & vobis exponenda:

Et ideo vobis, omnibus & singulis, mandamus, firmiter injungentes, quòd in hiis, quæ prædicti, Thomas & Reginaldus, vel eorum alter, vobis in præmissis, ex parte nostrâ, exposuerint, vel exposuerit vivâ voce, fidem credulam præbeatis, & ea, si expedire videritis, faciatis, nè forsitan, in defectum prædictum, in hac parte, manum apponamus graviorem.

In cujus &c.

Teste Rege apud Pontemfractum vicesimo sexto die Martii.

Per ipsum Regem.

Ad Gentes Aquitaniæ, pro Auxilio, & de Credentia.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Vasc. 15. E. 2. m. 16.

REX, dilectis & fidelibus suis, Consulibus & Universitatibus Civitatum Agenni & Condomii, Villarum Marmandiæ, Villæ Novæ, & aliarum Villarum, Castrorum & Locorum Senescalciæ Agenni, salutem.

De vestræ fidelitatis constantiâ, sub spe Subsidii in nostris Negotiis de vobis optinendi, eò fidentiùs recurrimus, quo vos, & Antecessores vestros, Progenitoribus nostris, quondam Regibus Angliæ, & nobis, ad nostras utilitates, hactenus invenimus præparatos.

Sedatâ igitur Turbatione, nuper in Regno nostro motâ per quosdam Subditos nobis, nostros Inimicos & Rebelles, jam sic, non sine magnis laboribus & expensis, punitos & refrænatos, Benedictus Deus, quòd Pax & Tranquilitas exindè in dicto Regno nostro viget hiis diebus, de communi consensu Comitum, Baronum, & aliorum Procerum ejusdem Regni nostri, ordinavimus & esse proponimus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, cum Excercitu nostro, quanto potentiùs poterimus, ad proficiscendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum obstinatam malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam; in quo quidem facto magnam habundantiam tàm Victualium, quàm Denariorum, oportet nos habere. A. D. 1322.

Quocirca vos affectuosiùs requirimus & rogamus, quatinus, ad expensas, quas in dictâ Turbatione in Regno nostro sedandâ nos oportuit facere, necnon ad dictum Negotium Guerræ nostræ Scotiæ, jam assumptum, quod quasi infinitam pecuniam requirit, animum benivolum convertentes, in hiis, quæ, dilectus & fidelis noster, Almaricus de Credonio, Senescallus noster Vasconiæ, vel deputandus ab ipso, & Magister Johannes de Hildesle, & Constabularius noster Burdegalæ, aut duo eorum, super dictis Negotiis & Auxilio, a vobis ad opus nostrum requirendis, ex parte nostra exposuerint vivâ voce, eis, & duobus eorum fidem credulam præbeatis, & exponenda sic gratanter exaudiatis, quòd affectionem gratam, quam

A. D. 1322. Edw. 2. quam Progenitoribus nostris prædictis, & nobis laudabiliter hactenus exhibuistis, ad præsens sentiamus utiliter continuatam; quodque vobis, ex hac causa, artius teneamur.

Volumus enim & concedimus, pro nobis, Hæredibus, & Successoribus nostris, quòd Subsidium, si quod nobis ex hâc causâ duxeritis concedendum, quod etiam ex vestrâ liberalitate & gratiâ procedere fatemur, vobis, Hæredibus, vel Successoribus vestris, non cedat in præjudicium, nec trahatur in consequentiam in futuro:

Et quòd inde Litteræ nostræ Patentes, sub Sigillo nostro Vasconiæ, vobis fiant: quódque Litteræ illæ tanti sint valoris & effectûs, ac si essent Magno Sigillo nostro consignatæ.

In cujus &c.

Teste Rege apud Altostes secundo die Aprilis. A. D. 1322. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur singulis Majoribus, Consulibus, & aliis *&c. prout in capite istius Peciæ Rotuli plenius continetur.*

ET postea, decimo tertio die Aprilis proximo sequente, Innovatæ fuerunt Litteræ prædictæ singulæ, sub nominibus Fulconis l'Estraunge, quem Rex constituit Senescallum suum Vasconiæ, & prædicti Magistri Johannis, & Johannis de Felton, & duorum eorum, Rege apud Pontem Fractum existente.

De Balistariis & Hominibus ad Lanceas de Ducatu Aquitaniæ contra Scotos ducendis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, aut eorum Loca tenentibus, salutem.

Quia ordinavimus & esse proponimus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, cum Excercitu nostro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiscendum exinde contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum obstinatam malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam,

Vobis mandamus quod ducentos Balistarios, & ducentos Homines ad Lanceas, Pedites, de Ducatu prædicto, de Validioribus & Potentioribus, quos habere poteritis, eligi, & eos ad nos duci faciatis; ita quòd sint ad nos, apud dictam Villam Novi Castri super Tynam, in Octabis prædictis, ad ultimum, ad proficiscendum exindè nobiscum contra dictos Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Protervium, cum Dei auxilio, repellendum; A. D. 1322.

Et Custus, quos in ductione Hominum prædictorum ad nos, & vadiis eorundem posueritis, cum illos sciverimus, vobis, præfate Constabularie, in Compoto vestro allocari faciemus:

Mittimus autem vobis Litteras nostras de Conductu ad nos pro Hominibus supradictis.

Dat. ut supra.

Per ipsum Regem.

PRædicti Homines habent Litteras Regis de Conductu ad Regem, usque ad Octabas Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ, proximò futuras, duraturas.

In cujus, &c.

Teste ut supra.

De Capitale Ductore præfatorum Balistariorum & Hominum ad Lanceas assignato.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Vasc. 15. E. 2. m. 16.

REX, Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, aut eorum Loca tenentibus, salutem.

Sciatis quòd, cùm vobis mandaverimus quòd Ducentos Balistarios, & Ducentos Homines ad Lanceas, Pedites, de Ducatu prædicto, de Validioribus & Potentioribus, quos habere poteritis, eligi, & ad Nos duci faciatis; ita quod sint ad nos, apud Villam Novi Castri super Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, ad proficiscendum exindè Nobiscum, & cum Excercitu nostro, contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Protervium, A. D. 1322.

A. D. 1322. Edw. 2. viam, cum Dei adjutorio, refraenandam;

Volumus quòd, dilectus nobis, Reymundus de Mille Sanctis, sit Capitalis Ductor Balistariorum & hominum ad Lanceas praedictorum, & quòd idem Reymundus, & dicti Balistarii, ac Homines ad Lanceas, ad Nos, a partibus dicti Ducatûs, usque dictam Villam Novi Castri navatim veniant:

Et ideò vobis Mandamus quòd ipsum Reymundum, & praedictos Balistarios, & Homines ad Lanceas, ad Nos, a partibus Ducatûs praedicti, usque dictam Villam Novi Castri, navatim venire faciatis in formâ praedictâ; Ita quod sint ibidem, in dictis Octabis, ad ultimum, ad proficiscendum exindè Nobiscum, in obsequium nostrum supradictum.

Et Custus, quos in praemissis posueritis, vobis, praeter Constabulariae, in Compoto vestro allocari faciemus.

Dat. apud Altofites vi. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

De Tractatu, super Concordia inter subditos Regis, & Gentes Comitis Flandriae, renovando.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 13. d. REX, Nobili viro, Domino R. Comiti Flandriae, Amico suo karissimo, salutem, & sincerae Dilectionis affectum.

Super Dampnis, per nostros & vestros subditos hinc inde datis & illatis, ad vestram Requisitionem, plures Tractatus inter Concilium nostrum, de mandato nostro, & vestros Nuncios, ad hoc in Regnum nostrum specialiter destinatos, habebantur, ut praemissa viâ Amicabili reformarentur.

Et tandem Nuncii vestri ex hac causâ usque Westmonasterium accesserunt, & cum Concilio nostro ibidem super praemissis tractârunt, & tactis certis viis Concordiae eas nobis retulerunt; quas zelo Dilectionis, inter Nos & Vos, ac nostros & vestros subditos confovendas (licet Nobis graves forent) acceptavimus, & mandavimus confirmari.

Set vestri Nuncii praedicti, quo spiritu ducti nescimus, suspicamur tamen quòd, propter Turbationem quandam in Regno nostro, tunc motam contra Nos, dicti Nuncii vestri, id, quod pro mutuâ Concordiâ Regni nostri & Terrae vestrae priùs optaverant & concordaverant, tunc contempserunt, & sic ad propria redierunt.

Verùm,

Cùm Rebelles nostri Subditi pro tunc temporis jam justificati sint, Benedictus Deus, sic quod Error, per ipsos priùs ebulliens, jam quievit, & in Regno nostro inter nostros Pax viget & Tranquilitas ubicumque,

Nos,

Affectantes inter nos & vos, ac nostros & vestros Subditos, Pacis & Concordiae bonum continuari, considerantes etiam quòd ex mutuâ communione Subditorum, nostrorum & vestrorum, pacificâ, dictorum Regni nostri & Terrae vestrae hinc inde multa Commoda provenirent, & quòd ex contrario, si quodammodo fieret, quod absit, dampna plurima orirentur,

Praemissa vobis significamus, ut, consideratis commodis & periculis praedictis, ea faciatis, quae ad mutuam Pacem & Concordiam dictorum, Regni & Terrae, noveritis pertinere.

Et, licet dicti Nuncii vestri, ad nos ultimò venientes, quae priùs optaverant, contempserint, sicut praedictum est, nichilominus ad ea, quae ad mutuam Pacem & Concordiam dictorum, Regni & Terrae, pertinent, si Requisitiones, per vos priùs factas, continuare velitis, erimus semper parati.

Et ex causâ dicti boni sic fovendi, inhibuimus, per totum Regnum nostrum, ne super Mercatores, seu Subditos vestros, vel eorum Bona, per viam Aresti, molestatio quaeque fiat.

Et, ut praemissa gratiosiùs fiant, expedire quòd Inimici nostri & Rebelles de Scotiâ per vos, seu Subditos vestros non foveantur: nec quod de Terrâ vestrâ, seu per vestros Subditos Armaturae, Victualia, seu Subsidia aliqua ad ipsos Inimicos nostros deferentur, nec eis ministrentur; quod pro nostro & vestro Honore, & mutuâ Dilectione, & Commodo dictorum, Regni & Terrae, fieri quaesumus; &, quid indè facere volueritis, per vos nobis rescribi praesentium per latorem.

Dat. apud Pontemfractum duodecimo die Aprilis.

Super Consecratione Episcopi Lichfeldensis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Ex Præfectione, dilecti Clerici nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, in Episcopum Coventriensem & Lychefeldensem, nostri contemplatione, per vestri Apostolatûs Apicem factâ, vestræ Beatitudini grates & gratias, ex nostri cordis intimis, duximus exsolvendas; & speramus, per ipsius circumspectionem providam, & fidelitatem probatam, nobis, & Regno nostro commoda plurima provenire.

Verùm, Pater Pie, quia ipsius Clerici nostri præsentiali Obsequio & Consilii maturitate (de quâ ad plenum confidimus) pro uberiote expeditione Negotiorum arduorum, nobis hiis diebus incumbentium, plurimùm indigemus,

Sanctitati vestræ devotis Precibus supplicamus, quatinùs, ut a quibuscumque Episcopis Catholicis, infra Regnum nostrum, in loco competenti, quem elegerit, consecrari valeat, eidem Electo gratiam facere, & super favoribus & utilitatibus, sibi concedendis, vos liberales dignemini, nostris Precibus, exhibere.

Conservet &c.

Teste Rege apud Pontem-fractum decimo tertio die Aprilis.

Ad Cardinales, super dicta Consecratione.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Rom. 15. E. 2. m. 10.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De gratâ Diligentiâ, quam, ad nostras Preces, circa Præfectionem, dilecti Clerici nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, Archidiaconi Richemundiæ, in Episcopum Coventriensem & Lichefeldensem apposuistis, vestræ Amicitiæ grates speciales referentes,

Paternitatem vestram affectuosis Precibus deprecamur, quatinùs, ut dictus Electus, infra Regnum nostrum, consecrari valeat; & ut, Sanctissimus in Christo Pater, Dominus Summus Pontifex, super favoribus & utilitatibus, Electo prædicto concedendis, se liberalem exhibeat, velitis, nostris Precibus, erga eundem Dominum Summum Pontificem (cui super hiis Preces nostras dirigimus) cum omni efficaciâ interponere partes vestras.

Dat. apud Pontem-fractum decimo tertio die Aprilis.

Eodem modo scribitur subscriptis, videlicet,

Domino G. Tituli Sancti Ciriaci in Termis, *Domino B. Tituli Sanctæ Susannæ,* *Domino G. Tituli Sanctæ Priscæ,*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino Neapolioni Sancti Adriani, *Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,* *Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,* *Domino B. Sanctæ Mariæ in Porticu.*	Diaconis Cardinalibus.

De Fœdere cum Rege Aragonum.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Fr. & Pont. 15. E. 2. m. 10.

MAgnifico Principi, Domino Dei gratiâ, Regi Aragoniæ illustri, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratia, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Ex tenore Literarum Serenitatis vestræ, nobis nuper directarum, intelleximus Nuncios vestros, super speciali Fœderis vinculo, inter vos & nos ineundo, ad nos fore venturos; qui ad nos, tempore confectionis præsentium, non venerunt.

Propter quod vestræ Serenitati duximus intimandum, quòd, super Tractatu de hujusmodi Fœdere, vestros Ambassatores, cum ad nos venerint, gratiosè admittemus, & libenter audiemus; vobisque per eosdem sic curabimus providere, quòd inde debeat vestra Magnificentia meritò contentari.

Dat. apud Pontemfractum decimo quarto die Aprilis.

A. D. 1322. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ, de Excessibus in Aquitania reformandis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

EXcellentissimo Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices,

Solicitavit nos, dilectus Consanguineus & fidelis noster, Almaricus de Credonio (qui onus regendi Senescalciam Ducatûs nostri Aquitaniæ nuper ad nostri instantiam susceperit) Precibus & Nunciis, vicibus successivis, ut ipsum ab onere illo exuere curaremus:

Nosque, ipsius tantâ instantiâ excitati, quasi inviti suis Precibus annuimus, & Regimen Senescalciæ prædictæ, dilecto & fideli nostro, Fulconi l'Estraunge duximus committendum:

Quocirca Magnificentiam vestam affectuosis Precibus deprecamur, quatinùs, ipsum Senescallum nostrum babentes, si placet, nostri contemplatione, specialiter commendatum, sibi Majestatis vestræ Regiæ favorem propitium velitis exhibere, & Excessus & Injurias multiplices, nobis, & nostris Ministris, & Subditis, in dicto Ducatu, per Officiales & Ministros vestros, versus Marchias illas, præter conscientiam vestram, irrogatas, ut intelleximus, revocari, & exnunc cessare jubere; ut sic, juxta speratam fiduciam, quam ex vestra Serenitate intimè gerimus, Jura nostra illæsa nobis remaneant, & Ministri, ac Subditi nostri Ducatûs prædicti, indempnes ab hujusmodi Injuriis reserventur.

Dat. apud Pontemfractum decimo quarto die Aprilis.

Ad Comitem Valesii, de Excessibus præfatis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Ibid.

REX, Nobili Viro, Domino K. Comiti Valesii, Consanguineo suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Solicitavit *&c. ut supra usque ibi* commendatum,

Sibi in nostris Negotiis velitis assistere Consiliis & Auxiliis opportunis:

Et, ut Excessus *&c. ut supra mutatis mutandis* revocentur, & exnunc cessent omnino, velitis eum omni efficaciâ interponere partes vestras; ut sic, vestro mediante Auxilio, Jura nostra illæsa nobis remaneant, & Ministri *&c.*

Dat. ut supra.

De Malitiis, Flandrensium, refrænandis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 13. dor.

REX, dilectis sibi, Ballivis, & probis Hominibus Villæ suæ de Magnâ Jernemutâ, salutem.

Intelleximus quòd Flandrenses & alii, Navali Potentiâ congregatâ, circa Costeram Maris Terræ nostræ Angliæ, Hominibus Regni nostri prædicti multipliciter insidiantes, ac Naves eorum modo Guerrino insequentes, eosdem Bonis & Rebus suis indies spoliant; &, quod deterius est, innoxios & omnis sceleris immunes, nulli prorsus Hominum Terræ nostræ prædictæ parcentes, sine discrimine, ultimo tradere supplicio non verentur; victualia, pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ ordinata, ad Terram nostram prædictam duci nullatenus permittentes; ex quo verisimiliter poterit conjiceri, quòd, nobis circa expeditionem Guerræ nostræ prædictæ existentibus, tanquam Scotorum Inimicorum nostrorum Fautores, a tergo Guerram movere contra nos subdole machinentur.

Nos igitur, volentes hujusmodi Malitiis & Insidiis, quantum possumus, obviare; vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd vos, unà cum aliis omnibus de Portubus Maris Norffolciæ & Suffolciæ, ac de cæteris Portubus partium vestrarum, habito super hoc inter vos & ipsos diligenti Tractatu, Navali Subsidio, & Hominibus ad Arma, quanto potentiùs poteritis & securiùs, vos paretis; ita quod prompti sitis, cùm per nos super hoc fueritis præmuniri, ad eorum, ac aliorum Inimicorum nostrorum malitiam & dolum,

A. D. 1322. Edv. 2. cum Dei adjutorio, refrænandum, ad proficiscendum sine morâ:

Et hoc, sicut Nos, & honorem nostrum, & vestrum, ac commodum Populi Regni nostri diligitis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Rotbewell, 20. die Aprilis. A. D. 1322. Edv. 2.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur Baronibus, & probis hominibus quinque Portuum.

Bulla, de Perturbatoribus pacis Excommunicandis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Cantuariensi, & Wintoniensi, ac Eliensi, Episcopis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Personam, carissimi in Christo Filii nostri, Edvardi Regis Angliæ illustris, ejúsque Regnum inclitum eâ dilectionis sinceritate prosequimur, ut suum, dictique Regni statum, a Guerrarum fluctibus liberum, & à discriminibus Turbationum immunem Paternis desideriis affectantes, ad procurandum tranquilitatem & quietem illius, opportunum Apostolicæ Sedis favorem, quantum cum Deo possumus, liberaliter impendamus, quatinùs Rex ipse, securitate sibi ab insidiis Æmulorum indultâ, utilitatibus propriis liberiùs possit intendere, séque ad assumendum negotium Terræ Sanctæ, nostris præcordiis non mediocriter insistens, ad quod idem Rex, ut asserit, ferventer anelat, habiliùs valeat præparare.

Cùm itáque, sicut displicenter audivimus, nonnulli Nobiles & Magnates Regem ipsum, & Regnum Angliæ, ac terram suam Iberniæ invadere ausu nitantur illicito, Nos, eorum in hac parte conatibus opportunis obviare remediis cupientes, & ad id expedire censentes Spiritualem Gladium exerceri, in omnes & singulos, cujuscumque sint Præminentiæ, dignitatis, aut statûs, qui Regem ipsum, Regnum, & Terram prædicta, ut præmittitur, cum Armis, vel sine Armis, invadere præsumpserint, vel aliàs Invasoribus ipsis, ut præmittitur, in Pecuniâ, Equis, Armis, vel aliis, illicito modo præstiterint auxilium, consilium, vel favorem, publicum vel occultum, Excommunicationis Sententiam promulgamus; quam, a die publicationis ejus, suum effectum volumus obtinere, & a quâ eos, sine speciali mandato Sedis Apostolicæ, nisi forsan in mortis articulo, prohibemus obsolvi; in quo, si fuerint absoluti, & ipsos contigerit Sanitati restitui, nisi satisfecerint infra mensem, eâdem sententiâ ligari volumus eo ipso. A. D. 1322.

Quocirca Fraternitati vestræ per Apostolica scripta Mandamus, quatinùs vos, vel duo, aut unus vestrûm, per vos, vel per alium, seu alios, hujusmodi Excommunicationis Sententiam, ubicumque expedire videritis, & præcipuè in locis Maritimis, seu Mari vicinis, sic frequenter & solenniter publicetis, quòd verisimile sit quòd Sententia hujusmodi ad Nobiles, & Magnates, & alios pervenerit supradictos, nec ipsi possint ignorantiam vel excusationem prætendere, quòd Sententia ipsa non pervenerit ad eosdem, cum taliter extiterit publicata.

Non obstantibus si alicui, vel aliquibus, sub quacumque formâ vel conceptione verborum, a Sede Apostolicâ sit indúltum, quòd excommunicari non possint per Litteras Sedis ejusdem, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem; & qualibet aliâ dictæ Sedis Indulgentiâ, generali vel speciali, cujuscúmque tenoris vel expressionis existat, per quam effectus præsentium impediri possit, vel quomodolibet retardati.

Dat. Avinion. 3. Non. Maii, Pontificatûs nostri Anno sexto.

Sub Filis canabeis.

De relaxatione Juramenti Conspirationis contra Hugonem le Despenser, Patrem & Filium.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, &c. venerabilibus Fratribus Cantuariensi, & Eboracensi, Archiepiscopis: ac, Dilecto Filio, Rogero Electo Conventrensi & Likefeldensi, salutem, & Apostolicam Benedictionem. A. D. 1322.

Significavit nobis, carissimus in Christo Filius noster, Edvardus Rex Angliæ illustris,

A.D. 1322. Edw. 2. illustris, quod nonnulli de Regno suo Angliæ, in destructionem, Dilectorum Filiorum, Nobilium virorum, Hugonis le Despenser senioris, & Hugonis le Despenser Filii ejus, indebitè conspirantes, se ad destructionem hujusmodi processuros Juramentis corporaliter præstitis firmaverunt; ex quibus in eodem Regno multa & gravia provenerunt Pericula, & innumera, & dispendiosa Scandala sunt secuta, &, nisi celeriter occurratur, possent fortè subsequi graviora.

Nos igitur, considerantes attentiùs, quòd hujusmodi Juramenta, nedum temeraria, sed etiam illicita fuisse noscuntur; cùm in divinæ Majestatis redundent offensam, & in dicti Regis contemptum (ad quem dictorum, Hugonis Patris, & Hugonis Filii ejus, Correctio & Punitio, si sic conspirantes in aliquo offenderant, pertinet) fuerint attemptata; ac, volentes Periculis & Scandalis, Dispendiis & Jacturis hujusmodi Paternæ diligentiæ studiis obviare, dicti Regis supplicationibus inclinati, A.D. 1322. Edw. 2.

Discretioni vestræ per Apostolica scripta Mandamus, quatinùs vos, & quilibet vestrûm per vos, vel per alium, seu alios, Juramenta hujusmodi, quatenùs processerunt de facto, Relaxare, ac nichilominus irrita nunciare nostrâ auctoritate curetis; Injuncto eis, qui Juramenta talia præstiterunt, quòd de Jure fuerit injungendum.

Dat. Avinion. 3. Non. Maii, Pontificatûs nostri Anno sexto.

Sub filis canabeis.

De Tractatu, cum Flandriæ Comite, resumendo.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 11. d.

REX, Nobili Viro, Domino R. Comiti Flandriæ, amico suo karissimo, salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Super dampnis, per nostros & vestros Subditos hinc indè datis & illatis, ad vestram Requisitionem, plures Tractatus inter Concilium nostrum, de Mandato nostro, & vestros Nuncios, ad hoc in Regnum nostrum specialiter destinatos, habebantur, *&c. prout supra, de Dat. 12. Apr. usque hæc verba; viz.*

Et clamor frequens & assiduus apud Nos reportaverit vos in Terrâ vestrâ prædictâ primò publicè fecisse proclamari, quòd omnes Anglici, in eadem existentes, sub pœnâ amissionis Corporum, & Membrorum, ac Bonorum, & Catallorum suorum, infra certum tempus, a vobis ad hoc præstitutum, Terram vestram prædictam exirent: & nichilominus postmodùm omnium Subditorum nostrorum, in Terrâ prædictâ, Corpora capta, & Bona arestata, detineri demandâsse; ex quibus grave scandalum & obloquium apud Nos pullulârunt, & dissensionis materia inter nostros (qui, ex præmissis se gravatos sentientes, ad resistendum hujusmodi gravaminibus se parant) ac vestros suscitatur, & infinita pericula præsumuntur evenire, nisi remedium in præmissis celeriùs apponatur. A.D. 1322.

Nos, affectantes inter Nos & Vos, ac nostros & vestros Subditos, pacis & concordiæ Bonum continuari, *&c. prout de Dat. supradictâ usque ad finem.*

Dat. apud Eborum, 6. die Maii.

Per ipsum Regem.

De Navigio, contra Flandrenses, parando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 16.

REX, dilectis sibi, Baronibus, & probis Hominibus quinque Portuum suorum, salutem.

Intelleximus quòd Flandrenses & alii, Navali Potentiâ congregatâ, circa costeram Maris Terræ nostræ Angliæ, hominibus Regni nostri prædicti multipliciter insidiantes, ac Naves eorum modo Guerrino insequentes, eosdem Bonis & Rebus suis indies spoliant, *&c. prout supra de 20. April. usque hæc verba; viz.*

Scripsimus autem Comiti Flandriæ, quòd ipse Homines & Subditos suos ab hujusmodi gravaminibus, Hominibus, & Subditis nostris inferendis, desisti, & Nobis, quid super hoc facere voluerit, rescribi faciat indilatè; cujus quidem Responsione receptâ, vos indè certificabimus, quid per vos fieri volumus in Negotio supradicto. A.D. 1322.

Teste Rege apud Eborum, 7. die Maii.

Per ipsum Regem.

Forma

A.D. 1322. Edw. 2. A.D. 1322. Edw. 2.

Forma Prorogandi servitium Regis, apud Novum Castrum super Tynam summonitum.

Ad Prælatos.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 7. d.

REX, Venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, salutem.

Cùm nuper ordinaverimus esse, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis, proximò futuris, cum Excercitu nostro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum obstinatam Malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandum:

Et vobis mandaverimus quòd, in dictis Octabis, haberetis totum Servitium, quod Nobis debetis, apud dictam Villam de Novo Castro, promptum & paratum ad proficiscendum exindè nobiscum contra Inimicos & Rebelles nostros supradictos:

Ac jam in præsenti Parliamento nostro, apud Eborum, a die Paschæ proximò præterito, in tres septimanas Convocato, ad instantem requisitionem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni nostri, nobiscum ibidem existentium, consideratis multis commodis, quæ nobis & Magnatibus Regni nostri, qui nobiscum ad partes prædictas in obsequium nostrum sunt venturi, provenire poterunt ex Prorogatione dicti termini aliquali;

Dictum terminum Octabarum, usque ad vigiliam Beati Jacobi Apostoli, proximò futuram, duxerimus Prorogandum;

A.D. 1322. Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd in dictâ Vigiliâ habeatis totum Servitium, quod Nobis debetis, apud dictam Villam de Novo Castro, promptum & paratum ad proficiscendum exindè Nobiscum contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, ut prædicitur, refrænandum; & hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Eborum, 11. die Maii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

W. Exoniensi,
A. Herefordensi,
J. Bathonensi & Wellensi,
J. Cicestrensi,
J. Karliolensi,
J. Eliensi,
J. Norwycensi,
H. Roffensi, } Episcopis.
Th. Wygorniensi,
R. Sarum,
L. Dunolmensi,
H. Lincolniensi,
S. Londoniensi,
D. Assavensi,
Menevensi,
A. Bangorensi,

Ad Magnates.

A.D. 1321. An. 15. E. 2. Ibid.

REX, dilecto & fideli suo, Edwardo Comiti Cestriæ, Filio suo carissimo, salutem.

Cùm nuper ordinaverimus, *&c. ut supra usque ibi*, cum Dei adjutorio refrænandum, *tunc sic*,

Et vobis Mandaverimus quod, in dictis Octabis, essetis ad Nos, in propriâ personâ vestrâ, apud dictam Villam de Novo Castro, cum Equis & Armis, & toto Servitio, quod nobis debetis, prompti & parati ad proficiscendum exindè nobiscum contra Inimicos & Rebelles nostros supradictos:

Et, præter hæc, de vestrâ fidelitate probatâ specialiter confidentes, & sperantes quod ad proterviam dictorum Inimicorum nostrorum finaliter, cum Dei adjutorio, reprimendum, & nostram, ac vestram, & populi Regni nostri quietem, & tranquillitatem perpetuam in hac parte providendum, Auxilium, quod potestis, apponere velletis; A.D. 1322.

Vos affectuosè duxerimus requirendum, quatinùs, ultra Servitium vestrum, Nobis debitum, cum Equis & Armis, quantò potentiùs & decentiùs possetis, ad Nos, ad diem & locum prædictos, accederetis; exindè nobiscum

A.D. 1322. Edw. 2. cum contra dictos Inimicos nostros profecturi:

Ac jam, in praesenti Parliamento nostro, apud Eborum, *&c. ut suprà usque ibi* duxerimus prorogandum *tunc sic,*

Vobis Mandamus, in Fide & Homagio quibus Nobis tenemini, firmiter injungentes, quod, in dictâ Vigiliâ, sitis ad Nos, in propriâ personâ vestrâ, apud dictam Villam de Novo Castro, cum Equis & Armis, & toto Servitio, quod Nobis debetis, prompti & parati ad proficiscendum exinde nobiscum contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, ut praedicitur, refraenandum.

Ad haec vos affectuosè requirimus & rogamus, quatinùs, ultra servitium vestrum praedictum, cum Equis & Armis, quantò potentiùs & decentiùs poteritis, ad Nos, in dictâ Vigiliâ, usque dictam Villam de Novo Castro accedatis; exindè nobiscum profecturi, sicut praedictum est. A.D. 1322. Edw. 2.

Et hoc, sicut Nos, & Honorem nostrum, & vestrum, ac Regni, & Populi nostri commodum, tranquillitatem, & quietem diligitis, modis omnibus faciatis.

In hac parte taliter vos habentes, quòd, vestro mediante Auxilio, Negotia nostra praedicta expeditionem felicem sortiantur & effectum; per quod, praeter commoda, inde proventura, Nobis, & vobis, ac caeteris fidelibus nostris, honor accrescat & laudis praeconium in futurum.

Teste Rege apud Eborum, 11. die Maii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Thomae Comiti Norffolciae, & Marescallo Angliae Fratri Regis,
Edmundo Comiti Kantii Fratri Regis,
Johanni de Britannia, Comiti Richemundiae,
Adomaro de Valentia, Comiti Pembrochiae,
Edmundo Comiti Arundell,
Johanni de Warenna, Comiti Surriae,
Roberto de Umframvill, Comiti de Anegos,
Andreae de Hartcla, Comiti Karlioli,
Roberto de Veer, Comiti Oxoniae,
Hugoni le Despenser, Seniori,
Hugoni le Despenser, Juniori,
Hugoni de Courteney,
Thomae Wake,
Henrico de Lancastria,
Willielmo de Roos de Hamelak,
Henrico de Percy,
Henrico de Bello Monte,
Radulpho de Nevill,
Willielmo Martyn,
Henrico Filio Hugonis,
Henrico Husee,
Willielmo le Botiller de Wemme,
Thomae Filio Bernardi,
Willielmo de Ferrariis,
Johanni de Thorp,
Fulconi Filio Warini,
Hugoni de Nevill,
Radulpho de Gorges,
Anchero Filio Henrici,
Petro de Malo Lacu,
Nicholao de Menill,
Johanni de Cherleton,
Fulconi Lestraunge,
Ingelramo de Gynes,
Radulpho Basset de Drayton,
Roberto de Insula,
Johanni de Sancto Amando,
Roberto Filio Walteri,
Thomae de Furnivall, Juniori,
Henrico Tregoz,
Radulpho de Monte Hermerii,
Willielmo de Sancto Mauro,
Philippo de Columbario,
Edmundo Deyncourt,
Hugoni Poyniz,
Johanni Engayn,
Henrico de Cobham,
Johanni Marmion,
Johanni Pecche,
Willielmo de Brewosa,
Johanni de Somery,
Radulpho de Crayftok,
Willielmo de Echyngham,
Roberto de Morle,
Richardo de Pleytz,
Johanni de Segrave,
Marmaduco de Twenge,
Johanni de Sancto Johanne de Lagham,
Thomae de Furnivall, Seniori,
Duco de Lucy,
Willielmo la Zousche,
Roberto de Monte Alto,
Johanni de Sancto Johanne de Basyng,
Thomae Lercedekne,
Ranulpho de Dacre,
Johanni de Mohoun,
Johanni de Sudle,
Roberto de Scales,
Johanni de Bello Campo de Somersetâ,
Willielmo le Latymer,
Radulpho de Cammoys,
Johanni de Hastynges,
Willielmo de Grandissono,

11 K *Rogero*

A.D. 1322. Edw. 2.

Rogero de Banent,
Gilberto Pecche,
Johanni de Claveryng,
Johanni de Crumbwell,
Johanni de Grey,
Mauricio le Brun,
Richardo de Grey,
Petro Corbet,
Johanni Botecourt,
Willielmo le Botiller de Werynton,
Johanni de Grey de Rotherfeld.

De prædicta Prorogatione publicanda.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. *Ibid.*

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Cùm nuper ordinaverimus esse, *&c. ut supra usque ibi* cum Dei adjutorio refrænandum *tunc sic,*

Tibi Præceperimus quod in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videres, publicè faceres Proclamari, quod omnes & singuli, cujuscúmque statûs vel conditionis existerent, qui Servitium Nobis debent, haberent Servitium suum, ad dictos diem & locum, promptum & paratum ad proficiscendum nobiscum contra dictos Inimicos & Rebelles nostros:

Ac jam, in præsenti Parliamento nostro, apud Eborum, *&c. ut supra usque ibi* duxerimus Prorogandum *tunc sic,*

Tibi Præcipimus, firmiter injungentes, quod in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè facias Proclamari, quòd omnes & singuli, cujuscúmque statûs vel conditionis existant, qui Servitium nobis debent, habeant Servitium suum, apud dictam Villam de Novo Castro, in Vigiliâ prædictâ, promptum & paratum ad proficiscendum exindè nobiscum in obsequium nostrum supradictum; & hoc nullo modo omittas.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo scribitur singulis Vicecomitibus per Angliam.

Ad Magnates Vasconiæ, de Prorogatione prædicta, & de Subsidio præstando.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. *Vasc. 15. E. 2. m. 15.*

REX Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario Burdegaliæ, aut eorum Loca tenentibus, salutem.

Licet terminum Octabarum Sanctæ Trinitatis, proximò futurarum,

Ad quem cum Excercitu nostro, & toto Servitio, nobis debito, esse proposueramus apud Novum Castrum super Tynam, ad proficiscendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, viriliter refrænandum,

Ad instantem requisitionem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni nostri, nobiscum in præsenti Parliamento nostro, ad tres septimanas Paschæ, apud Eborum convocato, existentium, consideratis multis Commodis, quæ Nobis & Magnaribus Regni nostri, qui ad partes illas nobiscum, in obsequium nostrum, sunt venturi, provenire poterunt ex Prorogatione termini prædicti aliquali,

Usque ad Vigiliam beati Jacobi Apostoli proximò futuram duxerimus prorogandum;

Vobis, & cuilibet vestrûm nichilominus Injungimus & Mandamus, quod illos Duceutos Balistarios, & Ducentos Homines ad Lanceas, Pedites (quos nuper per vos ibidem eligi, & ad Nos duci Mandavimus, ita quòd essent ad Nos, in Octabis prædictis, ad ultimum, ad proficiscendum nobiscum in obsequium nostrum supradictum) in eodem Ducatu, de Validioribus & Potentioribus, quos habere poteritis, sine dilatione eligi, & ad dictam Villam de Novo Castro, prout aliàs Mandavimus, navatim venire facietis; ita quod sint ibidem, in Octabis prædictis, ad faciendum ea, quæ, pro securiori custodiâ Marchiæ illius, contra dictos Inimicos nostros, eis interim injungetur ex parte nostrâ.

Et hoc, sicut Nos & Honorem nostrum, ac Expeditionem nostram prædictam diligitis, modis omnibus facietis.

Et Custus, quos in præmissis posueritis, vobis, præfate Constabularie, in compoto vestro allocari faciemus.

Dat. apud Eborum, 15. die Maii.

Per ipsum Regem.

REX

A. D. 1322. Edw. 2.

REX eisdem, salutem.

Licet terminum Octabarum, *&c. ut supra usque ibi* duxerimus prorogandum,

Ibid.

Vobis & cuilibet vestrûm nichilominus injungimus & Mandamus, quatinùs, in Ducatu nostro prædicto, illa duo Milia quarteria Frumenti, & Mille Dolia Vini (quæ nuper per vos ibidem emi & provideri, & ad dictam Villam de Novo Castro destinari Mandavimus, ita quòd essent ibidem citra dictas Octabas, Receptori Instauri nostri ibidem liberanda) de Subsidio, in subventionem expeditionis dictæ Guerræ nostræ, in dicto Ducatu requirendo, & nobis faciendo, ut speramus; vel aliàs, de Exitibus ejusdem Ducatûs, sine dilatione emi & provideri, & ea ad dictum locum de Novo Castro destinari faciatis indilatè; ita quòd sint ibidem, in Octabis prædictis ad ultimum, dicto Receptori nostro ibidem liberanda.

Et hoc sicut Nos, *&c. ut supra.*

Et Custus, *&c. ut supra.*

Quin, pro uberiori expeditione Negotii prædicti, utile reputamus quòd Victualia prædicta in dicto loco existant, antequam cum dictis Fidelibus nostris ibidem veniamus.

Dat. ut supra.

Ibid.

REX dilecto & fideli suo Bernardo de Umfort Domicello, salutem.

Cum nuper ordinaverimus, & esse proposuerimus apud Novum Castrum super Tynam, in Octabis Sanctæ Trinitatis proximò futuris, cum Excercitu nostro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiscendum exindè contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros:

Ac de vestræ fidelitatis constantiâ plurimùm confidentes, sperantes etiam, quòd pro dictorum Inimicorum nostrorum Malitiis refrænandis, ac Pace & tranquilitate Nobis, ac Populo dictorum Regni & Terræ, contra dictorum Inimicorum jacula, providendis, velitis vires extendere, & Auxilium apponere quod potestis;

Vos requisiverimus & rogaverimus quatinùs, in Auxilium expeditionis nostræ prædictæ, de competenti Subsidio velitis Nos juvare. A. D. 1322. Edw. 2.

Ac jam,

In præsenti Parliamento nostro apud Eborum, a die Paschæ, proximò preterito, in tres septimanas Convocato, ad instantem requisitionem Prælatorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni nostri, nobiscum ibidem existentium, consideratis multis Commodis quæ Nobis & Magnatibus Regni nostri, qui nobiscum ad partes prædictas, in obsequium nostrum, sunt venturi, provenire poterunt ex Prorogatione dicti termini aliquali,

Dictum terminum Octabarum prædictarum, usque ad vigiliam Beati Jacobi Apostoli proximò futuram, duxerimus prorogandum;

Vos requirimus & rogamus quatinùs, in Auxilium Expeditionis nostræ, contra dictam Vigiliam Beati Jacobi, de ita competenti Subsidio velitis Nos juvare, quòd, Dei & vestro mediante Auxilio, dicta Negotia nostra, ad nostri, & vestri, ac totius Populi, nobis Subditi, Honorem & Commodum, finalem & optatum sortiantur effectum, & quòd vobis in futurum exindè strictiùs teneamur.

Et, quid indè facere decreveritis, Nobis cum festinatione commodâ per vestras Litteras rescribatis.

Dat. apud Eborum, 15. die Maii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Amaneno de la Breto,
Jordano de Insula,
Bernardo de Romayn Domicello,
Domino de Cano Monte,
Sanxerio de Penubus,
Amaneno de Fossato,
Bernardo de Umford de Flemeryng,
Bernardo de Guto, Vicecomiti Leomaniæ & Altivillaris,
Bernardo Treukelionis Domicello,
Vicecomiti de Benoges.

De Scotis, ad voluntatem Regis, recipiendis, & Capitaneo Flotæ constituto.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 12.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilecti & fidelis nostri, Roberti de Leyburn Militis, A. D. 1322.

Quem Constituimus Capitaneum & Ad-

A.D. 1322. Edw. 2.

Admirallum Flotæ plurium Navium,

De quibusdam partibus Regni nostri, & de Terris nostris Hiberniæ & Walliæ, in Obsequium nostrum, contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, supra Mare Occidentale in proximo venturarum,

Plenariè confidentes,

Recipiendi ad voluntatem nostram omnes illos de Scotiâ, & de Insulis adjacentibus, qui contra nos de Guerrâ existunt, & qui ad voluntatem nostram sic venire voluerint, eidem Roberto plenam, tenore præsentium, concedimus potestatem.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Eborum vicesimo die Maii.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est omnibus & singulis Ballivis, Ministris, & Fidelibus Regis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. quod eidem Roberto, tanquam Capitaneo & Admirallo Regis Flotæ prædictæ, in omnibus, quæ pro uberiore expeditione Negotii illius poterunt pertinere, intendentes sint consulentes, & auxiliantes; facientesque in præmissis, quæ idem Robertus eis injunget pleniùs ex parte Regis.

In cujus, &c.

Teste Rege ut supra.

Eodem modo mandatum est subscriptis, de intendendo præfato Roberto; videlicet,

Johanni de Bermyngham, Comiti de Loveth, Justiciario Regis in Hiberniâ, } Et erant clausæ.

Magistro Waltero de Islep, Thesaurario Regis in Hiberniâ, } Et erant clausæ.

A.D. 1322. Edw. 2.

ET mandatum est Johanni de Athy, nuper Capitaneo & Admirallo Flotæ quarumdam Navium, super Mare Occidentale, in obsequium Regis existentium, quod eidem Roberto omnes Naves & Bargeas, ac res alias quascunque, ratione Officii illius, in Custodiâ suâ existentes, liberet pro uberiori expeditione Negotii supradicti; hoc observato quòd Naves, si quæ aliàs, pro Custodiâ Castri de Crakfergus, in Custodiâ suâ existentes, ordinatæ fuerunt, si illis indigeat, penes se retineat pro Custodiâ ejusdem Castri.

Teste Rege, ut supra.

ET mandatum est Ricardo de Preston, & Willielmo Fratri ejus de Droghda, firmiter injungendo, quòd eidem Roberto, tanquam Capitaneo & Admirallo Regis Flotæ prædictæ, in omnibus, quæ pro uberiori expeditione Negotii illius utilia fuerint & oportuna, intendentes sint, consulentes, & auxiliantes; facientesque, cum Navibus suis, & toto posse suo, id quod Robertus, in præmissis, eis injunget pleniùs ex parte Regis; & hoc, sicut Regem & Honorem Regis diligunt, modis omnibus faciant.

Teste Rege ut supra.

Eodem modo mandatum est Majori & probis Hominibus Villæ Dubliniæ.

Eodem modo mandatum est Majori & probis Hominibus Villæ de Droghda.

Bulla per quam Papa concessit Literas & Possessiones Templariorum Fratribus de Hospitali Sancti Johannis Jerusalem in Anglia.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Dudùm, post sublatum quondam Ordinem Militiæ Templi Jerosolimitani, in generali Concilio Viennensi, felicis recordationis, Clemens Papa Quintus, Prædecessor noster (sicut ad communem omnium notitiam credimus pervenisse) volens de Bonis ipsius Ordinis salubriter ordinare;

A.D. 1322.

Eodem approbante Concilio, Domum ejusdem Militiæ Templi, cæterasque Domos, Ecclesias, Capellas, Oratoria, Civitates, Castra, Villas, Terras, Grangias, Loca, Possessiones, Jurisdictiones, Redditus, atque Jura, omniaque alia Bona, Mobilia & Immobilia, vel se moventia,

A. D. 1322. Edw. 2.

ventia, cum omnibus Membris, Juribus, & Pertinentiis suis, ultra & citra Mare, ac in universis, & quibuslibet Mundi partibus consistentia:

Quæ Ordo ipse, ac Magister, & Fratres ejusdem Ordinis Militiæ Templi, tempore quo idem Magister, & nonnulli ex eisdem Fratribus communiter capti fuerant, per se, vel quoscunque alios habebant, tenebant, & possidebant, vel ad eosdem, Domum & Ordinem, & ad dictos, Magistrum & Fratres ipsius Ordinis Militiæ Templi, quomodolibet pertinebant:

Nec non & Actiones ac Jura, quæ dictis, Domui, Ordini, vel Personis ipsius, quomodolibet competebant, vel competere poterant, contra quoscunque, cujuscunque Dignitatis, Status, vel Conditionis existerent;

Cum omnibus Indulgentiis, Privilegiis, Immunitatibus, & Libertatibus, quibus præfatus Magister, & Fratres dictorum, Domus & Ordinis, ac ipsi, Domus & Ordo, per Sedem Apostolicam, vel Catholicos Imperatores, Reges, ac Principes, & Fideles alios, vel quocunque modo erant legitimè communiti; Ordini ejusdem Hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani, & ipsi Hospitali;

Quibusdam tamen, ex dictis Bonis, in certis locis consistentibus, tunc per Prædecessorem eundem exceptis; quæ nos postmodùm, ad apicem summi Apostolatûs assumpti, præter quædam ex eis, de quibus aliter duximus ordinandum, eisdem, Magistro & Fratribus ac Hospitali Sancti Johannis Jerosolimitani, de Fratrum nostrorum Consilio, modo simili duximus concedenda:

Donavit, concessit, univit, incorporavit, applicavit, & annexuit imperpetuùm, de Apostolicæ plenitudine potestatis.

Qualitèr etiam idem Prædecessor Occupatores dictorum Bonorum, ac illicitos Detentores, cujuscumque Status, Conditionis, Excellentiæ, vel Dignitatis existerent; etiam si Pontificali, vel Regali Dignitate fulgerent, nisi, infra unius Mensis spatium, postquam per eosdem Magistrum & Fratres, vel ipsorum quemlibet, aut Procuratores eorum, ipsorum nomine, requisiti fuissent, dicta Bona plenè, liberè, & expeditè dimitterent ipsis, in quibuscumque partibus & pertinentiis constitutis, & eorum singulis, vel Procuratoribus eorumdem, nomine Hospitalis & Ordinis prædictorum:

Nec non & omnes, qui scientèr Occupatoribus & Detentoribus prælibatis, in occupatione vel detentione hujusmodi, darent consilium, auxilium, vel favorem, publice vel occulte, Excommunicationis;

A. D. 1322. Edw. 2.

Capitula verò, Collegia, seu Conventus Ecclesiarum & Monasteriorum, necnon & Universitates Civitatum, Castrorum, Villarum, & aliorum Locorum; & ipsa, Civitates, Castra, Villas, & Loca, quæ in hiis culpabilia existerent; & etiam Civitates, Castra, & Loca, in quibus Detentores & Occupatores hujusmodi obtinerent Dominium temporale, si iidem Domini temporales, in dimittendo Bona prædicta, & restituendo illa Magistro & Fratribus Ordinis Hospitalis ejusdem, nomine Hospitalis ipsius, obstaculum exhiberent, & infra dictum Mensem ab hujusmodi præmissis non desisterent, postquam super hoc, ut præmittitur, requisiti forent, interdicti;

Sententiis ipso facto subjacere decrevit; a quibus absolvi non possent, donec super hiis plenam & debitam Satisfactionem exhibere curarent.

Et nichilominus Occupatores & Detentores hujusmodi, vel præstantes eisdem, ut præmittitur, auxilium, consilium, vel favorem, sive singulares Personæ, sive Capitula, Collegia, seu Conventus Ecclesiarum & Monasteriorum, ac Universitates Civitatum, Castrorum, Terrarum, vel aliorum Locorum existerent, præter Pœnas præscriptas, omnibus, quæ a Romanâ, vel aliis Ecclesiis quibuscunque tenerent in feudum, esse privatos, seu privata ipso facto decrevit; ita quod ad Ecclesias, ad quas illa spectabant, reverterentur liberè, & sine contradictione quâcunque; ipsarumque Ecclesiarum Prælati, sive Rectores, de ipsis, pro suâ voluntate, disponerent, sicut utilitati ipsarum Ecclesiarum cognoscerent expedire.

Et licet tu, Progenitorum tuorum succedens virtutibus, qui Ecclesiæ Romanæ Ordinationibus & Mandatis semper humiliter paruerunt, ad requisitionem ipsorum, Magistri & Fratrum, factâ tibi de Concessione hujusmodi & aliis præmissis fide plenariâ, omnia præfata Bona dicti quondam Ordinis Templi, in Regno & Terris tuis consistentia, tanquam devotus Ecclesiæ filius, Magistro & Fratribus ac Hospitali prædictis Obeditione purâ & liberâ, dimisisses; eaque omnia expedita per alios Regni tui dimitti mandâsses;

Nonnulli tamen Comites, et Barones, Nobiles, Milites, Universitates Civitatum, Castrorum, & Alii Laici, &, quod graviùs mentem nostram amaricat, Altæ

A.D. 1322. Edw. 2. PERSONÆ ECCLESIASTICÆ, quæ se debeRent pro Fratribus ipsis murum Defensionis opponere, præfatas Sententias non verentes, ad dicta Bona, concessa, ut prædicitur, pro tàm salubri Negotio, Magistro & Fratribus supradictis, extendentes rapaciter manus suas, ea, sicut ex ipsorum Magistri & Fratrum dolorosis audiveramus relatibus, occupârant hactenus violenter, & detinebant violentiùs occupata, sicut adhuc detinere noscuntur in animarum suarum pernitiem, grave Dampnum Hospitalis ejusdem, ac Terræ sanctæ præcipuè (ad cujus Subsidium deputata, ut prædicitur, fore noscuntur) non modicum Detrimentum; nonnullis Executoribus, eisdem Magistro & Fratribus, super eisdem Bonis & Sententiis supradictis, per Prædecessorem deputatis eundem, &, quod deterius est, per eosdem Magistrom & Fratres requisitis frequenter, in ipsorum manifestam injuriam, & Apostolicæ Sedis contemptum, procedere non curantibus in præmissis.

Propter quod, cùm nostrâ interesset, sicut & interest, in prædictis auxiliatrices manus apponere, quibus specialiter inest ipsius Terræ sanctæ cura præcipua (cujus Oppressiones, Deo teste, nos opprimunt, & ad Recuperationem ipsius intentis desidetiis aspiramus) ac de tali, super Occupationibus ipsis, volentes Remedio subvenire, quòd tàm salubris Negotii, videlicet, Terræ prædictæ Subsidii, tolleretur cujuslibet causa præpedii, & concessio dictorum Bonorum, facta per Sedem eandem, debitum sortiretur effectum, & Occupatores hujusmodi a suis illicitis resipiscerent actibus, ipsosque sequeretur Pœna condigna,

Venerabilibus Fratribus nostris Cantuariensi, & Eboracensi, Archiepiscopis, ipsorumque Suffraganeis, in virtute obedientiæ, & sub Pœna Suspensionis (quam eos & quemlibet eorum, postquam hujusmodi Mandatum nostrum pervenisset ad eos, incurrere voluimus ipso facto, si mandatis Apostolicis in hac parte negligerent obedire) per diversas dedimus Litteras in mandatis, ut omnes & singulos, in eorum Civitatibus & Diocesibus constitutos, cujuscumque Statûs vel Conditionis existerent, quos invenirent Bona occupâsse, vel occupata tenere prædicta, per se, vel per alios, publice vel occulte, peremptorie monere curarent, ut, infra unius Mensis spatium, post Monitionem ipsorum, ea omnia & singula, in quibuscunque consisterent, & quocunque nomine censerentur, cum fructibus inde perceptis, & qui medio tempore percipi potuerunt, Magistro & Fratribus ac Hospitali restituerent supradictis; alioquin, si, infra dictum terminum, hujusmodi monitioni humiliter & effectualiter non parerent, occupata per eos, vel ipsorum nomine, cum fructibus inde perceptis, ut prædicitur, non dimittendo libere Magistro & Fratribus antedictis, ipsos omnes & singulos, cujuscunque Statûs, Ordinis, vel Conditionis existerent, quaotacunque Dignitate fulgerent, extunc auctoritate nostrâ Excommunicationis;

Capitula verò, Collegia, seu Conventus Ecclesiarum & Monasteriorum, necnon & Universitates Civitatum, Castrorum, Villarum, & aliorum Locorum; & ipsa, Civitates, Castra, Villas & Loca, quæ in hiis culpabilia forent, vel in quibus Occupatores hujusmodi obtinerent Dominium temporale, si, infra dictum terminum, post monitionem hujusmodi, Bona non restituerent, ut præmittitur, antedicta, ipso facto decernerent interdicti;

Sententiis subjacere.

Et, ad majorem ignominiam eorumdem, dictas Sententias, & alias Pœnas, per Prædecessorem eundem, ut prædicitur, promulgatas, denunciarent incurrisse, & facerent ab aliis nunciari, & ab omnibus artiùs evitari, donec restituerent, cum integritate, præmissa, & mererentur Absolutionis beneficium obtinere.

Et licet postmodùm dictum mandatum nostrum Archiepiscopi & Suffraganei memorati diligenter fuerint executi, nonnulli tamen, sicut ex conquestione Magistri & Fratrum prædictorum accepimus, prætextu quarumdum Appellationum, ad Sedem interjectarum frivolè supradictam, & Inhibitionum, quas injustè super hiis fieri procurârunt, præfata Bona injustè & indebitè retinebant, illaque dictis, Magistro & Fratribus, quamvis dictæ Ordinationi Celsitudo Regia paruisset, dictisque Magistro & Fratribus Bona dimisisses, eadem reddere non curabant.

Propter quod Archiepiscopi & Suffraganei memorati denunciarunt eosdem, juxta prædicti Mandati nostri tenorem, dictas Pœnas & Sententias incurrisse, quas diu sustinuerunt, sicut & adhuc sustinent animis induratis, in propriæ salutis dispendium, & scandalum plurimorum.

Postmodum autem nos, volentes detentorum ipsorum malitiis obviare, Archiepiscopis & Suffraganeis supradictis, sub eisdem Pœnis, per alias diversas nostras dedimus Litteras in mandatis, ut

A. D. 1322. Edw. 2. ut omnes & singulos Domorum & aliorum prædictorum Bonorum Detentores, in eorum Civitatibus & Diocesibus consistentes, quibusvis affectu favore & timore sepositis, ad restitutionem Domorum & Bonorum ipsorum, per aggravationem Pœnarum & Sententiarum earumdem, Appellationibus & Inhibitionibus memoratis nequaquam obstantibus, compellere procurarent.

Cum igitur, dilectissime fili, hujusmodi Restitutionis nondùm fuerit debitus subsecutus effectus, nosque illam pro Terræ sanctæ commodis (ad quæ desideranter aspirare te novimus) intentis desideriis affectemus,

Magnificentiam Regiam Paterno rogamus & hortamur affectu, & per misericordiam ejus, qui Terram ipsam aspersione sui pretiosissimi Sanguinis, pro humani salute generis, consecravit, instantiùs obsecramus, quatinus Domos & Bona prædicta præfatis, Magistro & Fratribus, sic plenè, sic integrè, pro divinâ, & Apostolicæ Sedis, ac nostrâ reverentiâ restitui facias cum effectu, Detentores ipsorum Laicos, videlicet, ad restitutionem eorum integram, prout expediens fuerit, compellendo; &, super hiis, Archiepiscopis, & Suffraganeis memoratis, favoribus & auxiliis oportunis, necnon & per potentiam Brachii Secularis, si opus fuerit, assistendo, quod dicti Magister & Fratres eorum in hac parte Jura pleniùs assequantur; tibi proinde apud eum, qui pro minimis grandia recompensat, augeatur cumulus meritorum, humanæ laudis crescant præconia, & a nobis condigna proveniat actio gratiarum, nosque, pro restitutione Bonorum hujusmodi, non oporteat ampliùs laborare.

Dat. Avinion. decimo Kal. Junii, Pontificatûs nostri anno sexto.

Sigillo avulso.

Ad Regem Franciæ, de attemptatis per Ministros emendandis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Fr. & Pont. 15. E. 2. m. 10.

Excellentissimo Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & prosperis successibus jocundari.

Multiplicata Gravamina & injuriæ per Senescallos vestros, Petragoricensem, Caturcensem, & Tolosanum, nobis, & nostris Ministris, ac Subditis, in Ducatu Aquitaniæ, indies irrogata, nos silere non permittunt, pro hujusmodi Gravaminibus & Injuriis submovendis, vestram Magnificentiam & Nunciis & Literis onerare.

Cùm itaque, jam de novo, ad nostrum auditum pervenit, quod Senescalli vestri prædicti, plus solito, & contra Ordinationes & Aresta Progenitorum vestrorum, quondam Franciæ Regum, nobis, & nostris Officialibus, & Ministris ibidem, Injurias & Gravamina indies inferre non desistant,

Serenitatem vestram affectuosis Precibus deprecamur, quatinùs dictos Senescallos vestros, & eorum Officiales, Notarios, ac alios, ab hujusmodi Gravaminibus, & Injuriis, nobis & nostris inferendis, cohibere velitis;

Advertentes, si placet, quanta laudum præconia, ex exhibitione Justitiæ, Principibus proveniunt; &, de contrario, quando fit, scandala multipliciter oriuntur.

Dat. apud Rothewell quarto die Junii.

Pro Andrea de Harcla, de resistendo Scotis Regnum ingressis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Claus. 15. E. 2. m. 5. d.

Rex, dilecto & fideli suo, Andreæ de Harcla, Custodi Marchiæ Scotiæ, in Comitatibus Westmerlandiæ & Cumbriæ, salutem.

Quia intelleximus quòd Scoti, Inimici & Rebelles nostri, in multitudine non modicâ, Regnum nostrum Angliæ jam noviter sunt ingressi, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera perpetrando:

Ac nos, ad refrænandam ipsorum malitiam, quanto potentius poterimus, nos paramus;

Vobis, in Fide & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungendo, mandamus, quatinus ad ipsorum Inimicorum repulsionem, omnibus modis & viis, quibus poteritis, laboretis cum toto posse vestro:

Congregantes omnes Homines partium illarum, tàm Equites, quàm Pedites, inter ætates sexdecim & sexaginta annorum; ita quod prompti sint, & parati, Armis,

A.D. 1322. Edw. 2. Armis competentibus bene muniti, ad resistendum dictis Inimicis nostris, unà vobiscum, ipsosque insequendum viriliter & gravandum.

Et hoc, sicut de vestrâ fidelitate & industriâ confidimus, cum tantâ diligentiâ & solicitudine faciatis, quòd non possitis de aliquâ negligentiâ seu tepiditate reprehendi, ut vestram possimus probitatem potius commendare.

Teste Rege apud Hathelsaye decimo tertio die Junii. A.D. 1322. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est Johanni de Penereth, Custodi partium Marchiæ Scotiæ, in partibus Northumbriæ.

Teste Rege ut supra.

Per ipsum Regem.

De Novitatibus, per Ministros Regis Franciæ, in Insula Oleronis, attemptatis.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Fr. & Pont. 15. E. 2. m. 10. SErenissimo Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, eâdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, &c. ad vota semper, successus prosperos & felices.

Quanto de vestræ Sinceritatis & Amicitiæ puritate pleniorem fiduciam optinemus, & desideramus obnixiùs inter vos & nos, vestrosque & nostros Subditos stabilitatem perpetuæ Pacis & indissolubilis unionis indeficienter perdurare, eo turbamur acerbiùs dùm nobis aliqua certitudinaliter nunciantur, per quæ inter vos & nos materia posset cujuslibet oriri dissidii, seu mutuæ Dilectionis fæcunditas quomodolibet obfuscari.

Cum itáque intellexerimus quod quidam, Ministri vestri, ad inquirendum cujus Resorti & Guardiæ sit Monasterium Beatæ Mariæ Xanctoniæ, & de quibusdam aliis Articulis, per Curiam A.D. 1322. vestram deputati, ad Insulam nostram, quæ Insula Oleronis vulgariter nuncupatur, potestatem suam indebite extendentes, aliquas in nostri præjudicium ibidem introducere nituntur Novitates, quæ Progenitorum nostrorum, aut nostris temporibus, hucusque fieri non solebant.

Quamobrem Magnificentiam vestram votivis affectibus exoramus, quatinus præfatis Ministris vestris, ut ab hujusmodi nobis præjudicialibus prorsus desistant, & quod aliquas Novitates, contra nos, aut Insulanos nostros dictæ Insulæ, quæ hactenus fieri non consueverint, non attemptent, per vestras Literas velitis præcipere prout decet.

Dat. apud Eborum vicesimo die Junii.

Pro Andrea de Harcla, de Hominibus inter Ætates congregandis pro repulsione Scotorum.

A.D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 4. REX, dilecto & fideli suo, Andreæ de Harcla, Custodi suo partium Marchiæ Scotiæ, salutem.

Quia intelleximus quòd Scoti, Inimici & Rebelles nostri, partes Marchiæ prædictæ, in multitudine non modicâ, celeriter proponunt ingredi, ad Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia mala, quæ poterunt, perpetranda; per quod nos, de vestrâ probitate, & industriâ plenarie confidentes, ordinavimus quod tàm Homines Pedites,

De singulis Villis Comitatuum Cumbriæ, Westmerlandiæ, & Lancastriæ,

Qui juxta Concessionem, nobis per Prælatos, Comites, Barones, & Proceres Regni nostri, in Parliamento nostro, nuper apud Eborum convocato, factam, sumptibus Villarum illarum armari, & A.D. 1322. ad Villam Novi Castri super Tynam duci debuissent,

Quàm omnes alios eorumdem Comitatuum,

Vobis in omnibus, quæ ad salvam & securam Custodiam dictarum partium, & repulsionem dictorum Inimicorum poterunt pertinere, pareant & intendant:

Et Electoribus eorumdem Peditum, per nos ad hoc deputatis, dedimus in mandatis, tàm super Electione & Ductione ipsorum Peditum, quàm aliis, salvationem dictarum partium tangentibus, quòd faciant & exequantur quod eis duxeritis injungendum:

Nolentes quod dicti Pedites veniant, seu ducantur usque ad dictam Villam,

A. D. 1322. Edw. 2. Villam de Novo Castro ex causâ prædictâ;

Vobis mandamus in Fide & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd tàm dictos Pedites, quàm omnes alios & singulos Homines dictorum Comitatuum, inter Ætates sexaginta & sexdecim annorum, prout expedire videritis, sine dilatione, congregari & araiari facias, ad resistendum dictis Inimicis nostris, quantò potentiùs & robustiùs poteritis, si ingrediantur partes supradictas, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, viriliter reprimendam:

Præmuniri etiam facies omnes Homines partium Marchiæ prædictæ, quòd omnia Animalia sua versus partes Richemundiæ, Clyvelandiæ, seu alia loca, in Comitatu Eborum, cum celeritate, quâ poterunt, duci & fugari faciant; nè ab ipsis Inimicis occupentur & abducantur, seu iidem Inimici indè confortentur, aut aliqualiter sustententur. A. D. 1322. Edw. 2.

Nos enim, per Literas nostras patentes, universis & singulis Hominibus, de dictis partibus Richemundiæ & Clyvelandiæ, & aliis partibus, ad quas dicti Homines cum Animalibus suis declinaverint, dedimus in mandatis, quod eosdem Homines, cum Animalibus suis, benignè recipiant, & eis non inferant injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen.

Teste Rege apud Eborum secundo die Julii.

Per ipsum Regem.

De intendendo Henrico de Bello Monte, pro salvatione Marchiæ Scotiæ.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 4.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm ordinaverimus & esse proponamus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, in Vigiliâ Beati Jacobi Apostoli proximò futurâ, cum Exercitu nostro, & toto Servitio, nobis debito, ad proficiscendum exinde contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam,

Ac intellexerimus quòd dicti Inimici nostri Regnum nostrum jam sunt ingressi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia dampna innumera perpetrando;

Nos, salvationi Populi dicti Regni nostri interim providere, & ipsorum Inimicorum nostrorum malitiis, quatenus bono modo poterimus, obviare volentes, & de fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilecti Consanguinei & fidelis nostri, Henrici de Bello Monte, pleniùs confidentes,

Assignavimus ipsum Henricum ad ea, quæ ad quietem & salvationem Populi nostri prædicti, & repulsionem dictorum Inimicorum nostrorum poterunt pertinere, facienda:

Et ideo vobis omnibus & singulis mandamus, firmiter injungentes, quod præfato Henrico in præmissis, cum Equis & Armis, & toto posse vestro, sitis intendentes, respondentes, consulentes, & auxiliantes, facientesque ea, quæ idem Henricus vobis, & cuilibet vestrûm injunget ex parte nostrâ, quotiens & quando per ipsum Henricum, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti: A. D. 1322.

Et hoc, sicut nos, & Honorem nostrum, ac quietem, & Salvationem Populi nostri prædicti diligitis, modis omnibus faciatis.

Damus autem eidem Henrico, tenore præsentium, potestatem puniendi illos, quos in hac parte invenerit Contrarios aut Rebelles, prout pro expeditione Negotii prædicti melius videbitur faciendum.

Intentionis tamen nostræ existit, quòd, dilecto & fideli nostro, Andreæ de Harcla, Comiti Karleoli (cui in Negotio prædicto Commissionem similiter fecimus) in eodem intendatis, juxta formam Commissionis nostræ, sibi indè factæ.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Eborum secundo die Julii.

Per ipsum Regem.

A. D. 1322. Edw. 2. A. D. 1322. Edw. 2.

De Animalibus, ad Comitatum Eborum præ timore Scotorum, ducendis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Pat. 15. E. 2. p. 2. m. 4.

REX, Vicecomiti Eborum, & omnibus Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, in eodem Comitatu, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cum diversi Homines Comitatûs Cumbriæ, Westmorlandiæ, & aliarum partium adjacentium,

Præ timore Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, qui partes Marchiæ Scotiæ, ante hæc tempora, frequentiùs hostiliter sunt ingressi, & Deprædationes, Incendia, & alia mala quamplutima inhumanitèr perpetrârunt,

Ducant Animalia & alia Bona sua ad partes Clyvelandiæ, Richemundiæ, & alia Loca in dicto Comitatu Eborum, pro habendo ibidem Refugium contra Inimicos nostros supradictos;

Vobis, & cuilibet vestrûm, firmiter injungendo, mandamus, quatenus dictis Hominibus, cum ipsos ad vos, seu loca vestra, cum Animalibus, & Rebus suis, contigerit declinare, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, &c. set ipsos, benignè suscipientes, favorabiliter pertractetis. A. D. 1322.

Et, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, &c.

Nolumus quod de Animalibus seu aliis Bonis suis prædictis, contra voluntatem eorumdem Hominum, ad opus nostrum, aut aliorum, per Ballivos, seu Ministros nostros, aut alterius cujuscumque, quicquam capiatur.

In cujus &c. quamdiu Regi placuerit duraturas.

Teste Rege apud Eborum tertio die Julii.

Per ipsum Regem.

De Terris & Tenementis, quæ fuerunt Inimicorum Regis, ad firmam dimittendis.

A. D. 1322. An. 15. E. 2. Fin. 15. E. 2. m. 1.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd assignavimus, dilectos & fideles nostros, Johannem Everard, & Johannem de Trezagn, ad omnia Maneria, Terras, & Tenementa, cum Pertinentiis, quæ fuerunt Inimicorum & Rebellium nostrorum, & alia in Comitatu Cornubiæ, & quæ per forisfacturam dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, & quibusdam aliis de causis, in manu nostrâ existunt, arentandum; & certis Hominibus, eadem Maneria, Terras, & Tenementa, a nobis recipere volentibus, ad firmam dimittendum;

Habenda, a Festo Sancti Michaelis proximò futuro, per tres annos proximò sequentes completos, pro certâ Firmâ, nobis indè in Cameram nostram annuatim reddendâ:

Necnon ad Blada, Fœna, Instaurum, & alia Bona & Catalla nostra, in dictis Maneriis, Terris, & Tenementis, sic dimittenda, existentia, vendendum, vel aliàs nostrum proficuum inde fieri faciendum; A. D. 1322.

Ita quòd, de valore & pretio eorumdem, dictus Johannes Everard, Custos Maneriorum, Terrarum, & Tenementorum prædictorum, per Testimonium dicti Johannis Trezagn, Supervisoris præmissorum, nobis respondeat in Cameram nostram; & ad certificandum nos in dictam Cameram nostram distinctè & apertè, sub Sigillis suis, de eo quod fecerint in præmissis.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum quarto die Julii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo assignantur subscripti, in Comitatibus subscriptis; videlicet,

Devoniæ,
Johannes Everard Custos,
Matheus de Crowethorn Supervisor;

Somersetæ,
Robertus Dafton Custos,
Richardus Lovein Supervisor,

Dorsetæ,

A.D. 1322. Edw. 2.

Dorsetæ,
Robertus Daston Custos,
Willielmus de Blaneford Supervisor;

Wiltoniæ,
Robertus de Hungerford Custos,
Adam Walraund Supervisor;

Gloucestriæ,
Robertus Daston Custos,
Richardus de Rodeney Supervisor;

Suthamptoniæ,
Robertus de Hungerford Custos,
Johannes de Tichebourn Supervisor;

Essexiæ,
Johannes le Porter Custos,
Humfridus de Waleden Supervisor;

Londoniæ, Middlesexiæ,
Gilbertus de Rishton, } Custodes,
Richardus de Potesgrave, }
Hamo de Chiggewell Supervisor;

Cantii, Huntingtoniæ,
Emericus la Zouche Custos,
Willielmus le Bursclare Supervisor;

Norhamptoniæ, Rotelandiæ,
Richardus de Whatton Custos,
Johannes de Wyleby Supervisor;

Suffolciæ,
Robertus de Bures Custos,
Edmundus de Hemgrave Supervisor;

Norffolciæ,
Robertus de Bures Custos,
Galfridus de Wyn Supervisor;

Warrwicæ,
Robertus de Stoke Custos,
Rogerus Belers Supervisor;

Leycestriæ,
Robertus de Gattesby Custos,
Willielmus Brabazon Miles Supervisor;

Eborum,
Johannes de Kilvynton Custos,
Adam de Hoperton Supervisor, } *Inter aquas de Those & Use, excepto Castro de Pykering.*

Thomas Deyvill Custos,
Adam de Hoperton Supervisor, } *De Castro & Honore de Pontefracto, ultra aquam de Use.*

Thomas de Ughtred Custos,
Adam de Hoperton Supervisor, } *De Castro & Honore de Pikering.*

Et postmodum, vicesimo quinto die Julii proximò sequente, mandatum fuit præfatis, Thomæ & Adæ, quòd associant sibi Richardum de Museleye, Receptorem Regis Exituum de Terris & prædictis Proventibus, per visum ejusdem Richardi, præmissa omnia & singula faciant in formâ prædictâ; Ita quod idem Receptor Regis, inde ad plenum valeat respondere.

Lancastriæ,
Johannes Travers Custos,
Robertus de Notingham Supervisor, } *In Comitatu Lancastriæ Blakeburneshire, & Halton in Comitatu Cestriæ.*

Cumbriæ,
Henricus de Malton Custos,
Alexander de Bastenthwayt Supervisor, } *In Comitatu Cumbriæ, & Castro & Maneriis de Skipton in Cravene, & Burton in Lounesdale in Comitatu Eborum.*

Lincolniæ,
In Lindeseye, { *Alanus de Cubbeldyk Custos,* *Dominicus de Bukton Supervisor;*

In Kestevene, { *Alanus de Cubbeldyk Custos,* *Matheus Broun Supervisor;*

In Holand. { *Alanus de Cubbeldyk Custos,* *Johannes de la Gotere de Sancto Botulpho Supervisor;*

Berks,
Robertus de Hungerford Custos,
Johannes de Ildesle Supervisor;

Oxoniæ,
Robertus de Stoke Custos,
Johannes de Brumpton Supervisor;

Wygorniæ,
Rogerus Carles Custos,
Alexander de Berford Supervisor;

Buks, Bedfordiæ,
Robertus de Stoke Custos,
Rogerus de Tyringham Supervisor;

Salopiæ,
Rogerus Carles Custos,
Willielmus de Weston Supervisor;

Staffordiæ,
Rogerus de Waltham Custos,
Walterus de Waldeshef Supervisor;

Herefordiæ,
Rogerus Carles Custos,
Johannes de Barewe Miles Supervisor;

Notinghamiæ,
Richardus de Whatton Custos,
Johannes del Ker Supervisor;

Derbiæ,
Robertus Tok Custos,
Rogerus Beler Supervisor;

Hertfordiæ,

A. D. 1322. Edw. 2.

Hertfordiæ,	Westmerlandiæ,
Willielmus de Pothey Custos,	*Henricus de Malton Custos,*
Willielmus de la Leye Supervisor;	*Henricus de Wardecop Supervisor.*

A. D. 1322. Edw. 2.

De Terris J. de Moubray, & B. de Badelsmere, datis Alianoræ le Despenser, Nepti Regis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rot. de Terris forisfactis.

REX, nono die Julii,

Ob affectionem, quam ad Promotionem, dilecti Nepotis Regis, Gilberti Filii Hugonis le Despenser junioris, gerit & habet,

Dedit, concessit, & Cartâ suâ confirmavit, dilectæ Nepti suæ, Alianoræ, Uxori ejusdem Hugonis, Manerium de Melton Moubray, cum Pertinentiis in Comitatu Leycestriæ, quod fuit Johannis de Moubray, nuper Inimici & Rebellis Regis; & Manerium de Sonyngdon, cum Pertinentiis, in Comitatu Bedfordiæ, quod fuit Bartholomæi de Badelsmere, similiter Inimici & Rebellis Regis; & quæ, per forisfacturam eorundem, Johannis & Bartholomæi, ad manus Regis, tanquam Escaeta sua, devenerunt,

Habenda & Tenenda eidem Alianoræ, ad totam vitam suam,

Unà cum Hameletis & Membris suis quibuscumque, ac Feodis Militum, Advocationibus Ecclesiarum, Capellarum, Domorum Religiosarum, ac Hospitalium: & cum Hundredis, Visibus Franci Plegii, Mercatis, Feriis, Chaceis, Warrennis liberis, Piscariis, Libertatibus, liberis Consuetudinibus, & omnibus aliis, ad prædicta Maneria qualitercunque & ubicunque spectantibus,

A. D. 1322.

A Rege, & Hæredibus Regis, ac aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per Servitia, quæ de eisdem Maneriis debebantur, antequam ad manus Regis sic devenerunt;

Ita quòd, post mortem ejusdem Alianoræ, Maneria prædicta, cum Pertinentiis, unà cum Feodis Militum, *&c. ut supra* spectantibus, præfato Gilberto & Hæredibus suis remaneant, Tenenda de Rege, & Hæredibus Regis, ac aliis Capitalibus Dominis Feodorum illorum, per servitia supradicta, Imperpetuum.

Per ipsum Regem.

De providendo immunitati Ecclesiæ & Libertatis Dunolmiæ.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 23.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm pluries mandaverimus, Venerabili Patri, L. Dunolmensi Episcopo, quòd ipse omnes & singulos Homines, tàm Equites, quàm Pedites, inter Ætates sexdecim & sexaginta Annorum existentes, de Episcopatu Dunolmensi, ac Libertate ejusdem Episcopatûs, in Obsequium nostrum, contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros (qui Regnum nostrum ingressi fuerunt, in eodem Mala innumera perpetrantes) extra eosdem Episcopatum & Libertatem mitteret;

Idemque Episcopus hujusmodi Homines, prætextu Mandati nostri prædicti, in Obsequium nostrum prædictum miserit;

Nos, volentes ipsius Episcopi, Ecclesiæ suæ Dunolmensis, ac Libertatis suæ prædictæ Immunitati providere in hac parte, concessimus eidem Episcopo, pro nobis, & Hæredibus nostris, quòd Missio & Adventus Hominum prædictorum in Obsequium nostrum prædictum, extra Episcopatum & Libertatem prædictos, sibi, aut Successoribus suis, Episcopis Loci prædicti, vel Ecclesiæ Dunolmensi, aut Libertati prædictæ, non cedant in præjudicium, nec trahantur in Consequentiam in futurum.

A. D. 1322.

In cujus &c.

Teste Rege apud Eborum vicesimo secundo die Julii.

Per ipsum Regem.

Ad

A. D. 1322. Edw. 2. A. D. 1322. Edw. 2.

Ad Papam, de Rebellione in Anglia refrænata, & super Gravaminibus in Curia Romana non tolerandis.

A. D. 1322 An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quantâ amaritudine tristitiæ, & doloris aculeo, Rebellium nostrorum præsumptuosa Elatio vestræ Beatitudinis intima perturbavit: quantâ etiam, ex eorumdem Rebellione (non hominis facto, set divinâ Clementiâ refrænatâ) ex quo nobis adversantium spes frustrata, & Regno nostro Pax & tranquilitas, per ipsos Rebelles priùs turbata, immò veriùs sublata, restituta jam existit, cor vestrum lætitiâ adimplevit; quámque sincerè nos & nostros fideles in prosperis dirigi, & Regnum ac Terras, nostræ Ditioni subjectas, salubriter gubernari, Jura nostra Regia turbare seu impedire non intendens, immò Turbationes, si quæ ab aliis inferrentur, amovere curans, vestræ Benignitatis affluens bonitas desiderat & affectat, non solùm vestræ gratiosæ Literæ Bullatæ, nobis super hoc directæ, attestantur, verùm etiam Nunciorum nostrorum, ad vestri Apostolatûs apicem nuper transmissorum, & ad Nos redeuntium, fida relatio patefecit; ex quibus, & innumeris Donis & Beneficiis (a vestrâ nobis habundante Clementiâ ante hæc tempora, & in præsentiarum collatis) nec non & de dictorum Nunciorum nostrorum gratiosâ admissione, & felici expeditione eorumdem, vestræ Beatitudini ad grates & gratiarum munera assurgimus; &, utinam! vices gratas & debitas, prout desideramus corditer, rependere valeamus.

Set, ecce! Pater Sancte, post Consolationem, a dictis vestris Literis, & relatione dictorum Nunciorum nostrorum intellectâ, angustiæ diræ nostra præcordia sauciârunt ex hoc, quòd contra, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ,

Cui nuper, tunc absenti, & penitùs ignoranti, contulimus Præbendam de Aylesbury integram, in Ecclesiâ Lincolniensi vacantem, & ad nostram Donationem spectantem ratione Episcopatûs Lincolniensis nuper vacantis, & in manu nostrâ existentis; dictæque Præbendæ Advocatione, ad nos tunc pertinente, discussôque primitùs in Curiâ nostrâ plenarie, secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri (in quâ, & non alibi, Beneficiorum hujusmodi Jura Patronatûs debent terminari) Regio Jure nostro,

A. D. 1322.

Et contra, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Ayremynne,

Cui Præbendam de Leghton Busard, in Ecclesiâ prædictâ nuper vacantem, & ad nostram Donationem spectantem ratione vacationis Episcopatûs prædicti (simili Jure nostro, ut præmittitur, in Curiâ nostrâ plenariè discusso) contulimus,

Nimis voluntariè, præter vestram Conscientiam, est Processum.

Dicti namque Clerici nostri; videlicet,

Præfatus Robertus, ad Prosecutionem, venerabilis Patris, Domini G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diaconi Cardinalis;

Et Willielmus memoratus, ad Prosecutionem Johannis de Podio Bersaco,

Pro eo quòd in vestrâ Sacrâ Curiâ personaliter non comparuerunt, super Jure nostro Advocationum prædictarum ex obliquo saltem responsuri,

Prout nec potuerunt, nostro Lateri assistentes, ac etiam, a diu ante, postmodùm, & adhuc, utiliter & laudabiliter nobis obsequentes; ita quòd ipsorum Obsequio præsentiali carere commode non possumus, & nihilominus per Nos eâ occasione actualiter impediti,

Rejectísque excusationibus eorumdem (non fictione frivolâ fabricatis, set omni veritate suffultis) Literísque nostris, pro eisdem in hac parte directis, instrumentísque publicis, ad nostri rogatum super hoc confectis, aliísque probationibus Legitimis non attentis, & totaliter spretis, contumaces reputati (ubi tamen nulla Contumacia fuit) non sine Juris injuriâ, nostríque præjudicio gravi, indebitis Processibus mirabiliter prægravantur.

Quo quidem Negotio, coram Nobis, & Concilio nostro, & pluribus Magnatibus de Regno nostro, ibidem existentibus, nec non & Jure nostro, in casibus prædictis, plenius recitatis, asserebant singuli factum hujusmodi in nostri & Coronæ nostræ exhæredationem, & subversionem Juris nostri Regii (ad quod manutenendum vinculo Juramenti sumus astricti) & Legum ac Consue-

A.D. 1322. Edw. 2. tudinum Regni nostri (quibus Progenitores nostri & Populus Anglicanus totis temporibus retroactis usi sunt) manifestius redundare.

Cùm itaque, Pater piissime, in facto prædicto Jus nostrum, Leges & Consuetudines ejusdem Regni, specialiter vertentur, & hujusmodi Processus, ut præmittitur, nimis voluntariè fabricati, Honorem Regium deforment, & Juri nostro Regio præjudicent; eo præcipuè quòd Literæ Progenitorum nostrorum prædictorum, in vocationibus personalibus Clericorum suorum (licet in casu, a Jure permisso, processissent, & Jura sua Regia non contigissent) pro excusatione eorumdem, maxime in tantâ necessitate, circumscriptis aliis Probationibus, sufficere consueverunt; quod etiam Principibus Tetrarum satis dinoscitur hactenus fore permissum;

Clementiæ vestræ omni affectione, quâ possumus, humiliter supplicamus, quatinus, ad Statum & Honorem regium (quorum Defensorem præcipuum vos hactenus sensimus, & confidenter adhuc tenemus) Paternalis affectionis consuetam benivolentiam convertentes, id, quod contra Nos & dictos Clericos nostros est sic, minus ritè, præter conscientiam vestram, ut credimus, attemptatum, vestræ justæ & circumspectæ providentiæ examini jubere offerri, & cum festinatione desideratâ, prout hoc Jura requirunt, ut speramus, facere revocari; & super hujusmodi, præjudicialibus Nobis & Juri Coronæ nostræ, desisti facere dignetur vestra Paternitas quàm benigna.

Advertentes, si placet, quòd, etsi dicti Clerici nostri a Jure, sibi in hac parte quæsito, seu Prosecutione ejusdem desistere vellent, nihilominus Jus nostrum prædictum, in personis aliorum (vinculo Juramenti prædicti Nos artante, & Magnatum Regni nostri Consilio perurgente, qui, etiam Nobis dissimulantibus, toto Nisu contradicerent) prosequi cogeremur.

Verùm, Reverentissime Pater, vestram, & Sedis Apostolicæ reverentiam, ac Cardinalatûs honorem, dicti Clerici nostri, Magistri Roberti, suis meritis exigentibus, specialem affectionem, ac bonum quietis & pacis modis omnibus exquirentes, Præbendam de Stoke, in eâdem Ecclesiâ, per Consecrationem, venerabilis Patris, R. de Northburgh, in Coventriæ & Lychefeldiæ Episcopum, vacantem, & ad Donationem nostram nunc spectantem ratione Temporalium Episcopatûs Lincolniensis, in manu nostrâ, propter Crimina notoria H. Episcopi Loci ejusdem, in Nos perpetrata, existentium, jam de novo contulimus Regio Jure nostro; pro quâ etiam, eidem Cardinali conferendâ, nuper, ante captionem Temporalium prædictorum, vestræ scripsimus Sanctitati.

Super præmissis autem, & aliis, Nos & statum Regni nostri tangentibus, dilectis & fidelibus nostris, venerabili Patri, R. Dei gratiâ, Wyntoniensi Episcopo, & Magistro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, & eorum alteri, dignetur vestra Clementia fidem credulam & indubiam adhibere.

Conservet &c.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, tertio die Augusti.

Ad Cardinales pro Auxilio, contra Gravamina antedicta.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

Venerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Etsi, pro conservatione Jurium nostrorum, & injuriis propulsandis, nostros amicos precibus excitemus, illos tamen, quos majoris sinceritatis affectio Regiis beneplacitis obnixiùs conjungit, de eisdem confidentiùs oneramus.

Dùm itaque Laudabilia obsequia, per Antecessores vestros Progenitoribus nostris, & Nobis, in Ducatu nostro Aquitaniæ, & alibi, & per vos in Romanâ Curiâ Nobis multipliciter impensa, memoriter recensemus, ad vestræ Amicitiæ probatæ constantiam cum fiduciâ recurrimus,

Instantiùs deprecantes quatinùs, ut, venerabilis in Christo Pater, Dominus G. de Mota, Sanctæ Luciæ in Silice Diaconus Cardinalis, ab inquietatione contra, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ,

Super Ecclesiâ de Milton, quæ est portio Præbendæ de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi; quam quidem Præbendam Clerico nostro prædicto, penitùs ignoranti, Regio Jure nostro contulimus,

Et ut Johannes de Podio Borsaco ab infesta-

A. D. 1322. Edw. 2. infestatione consimili, contra, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Willielmum de Ayremynne,

Super Præbendâ de Leghton Busard, quam idem Willielmus habet, in Ecclesiâ Lincolniensi prædictâ, ex Collatione nostrâ, Jure nostro Regio,

Omnino desistant: ac ut gravamina, contra Clericos nostros prædictos, hiis occasionibus, in Romanâ Curiâ, non sine Juris injuriâ, & nostri Juris præjudico, irrogata, revocentur (super quibus etiam vobis, per alias nostras Literas, latiùs scribimus) velitis, si placet, nostris precibus, sic effectualiter interponere partes vestras, quòd, vestro mediante Consilio & Auxilio, Jus nostrum illæsum conservetur: & quod ad scandala, quæ ex contrario, si fieret, quod absit, orirentur, non procedatur; quódque vobis exindè ad grates & speciales gratias teneamur.

Super hiis etiam, quæ, dilecti & fideles nostri, venerabilis Pater, R. Wyntoniensis Episcopus, & Magister Johannes de Stratford, Archidiaconus Lincolniæ, vel eorum alter, vobis in præmissis expresserint, vel expresserit vivâ voce, velitis eisdem, & eorum alteri fidem credulam adhibere. A. D. 1322. Edw. 2.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, quarto die Augusti.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. Sabinensi, *Episcopo Cardinali*,

Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri, *Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis*, *Domino B. Tituli Sanctæ Marcelli*, — Presbiteris Cardinalibus.

Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ, *Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu*, *Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro*, *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ*, — Diaconis Cardinalibus.

De Sententiis contra Scotos aggravandis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 10. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quantò Scotorum, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Rebellium, ac Nostrorum Inimicorum & Proditorum, effrænata Rabies & obstinata Malitia in nos & nostros fideles indies non desinit desævire, tantò ipsorum insolentiam, ad honorem vestrum & Ecclesiæ Sacræ, nostrumque & Regni nostri quietem & commodum, per vestri Apostolatûs Apicem cupimus cohiberi.

Vestræ igitur Sanctitati, quanto devotiùs poterimus, humiliter supplicamus, quatinùs Sententias & Processus, de vestro motu proprio & Officio, contra dictos Scotos aliàs inchoatos, dignemini modis & viis, quibus melius fieri poterit, Aggravare. A. D. 1322.

Et super hiis, dilectis & fidelibus nostris, venerabili Patri R. Dei gratiâ, Wyntoniensi Episcopo, & Magistro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, ac eorum alteri, ex parte nostrâ, fidem indubiam adhibere.

Conservet &c.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam, quarto die Augusti.

Pro Gaucelino Cardinali, de Dono Mille Marcarum.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 13. REX, Senescallo suo Vasconiæ, & Constabulario suo Burdegaliæ, qui nunc sunt, vel qui pro tempore erunt, seu eorum Loca tenentibus, salutem.

Cùm nuper,

Volentes, venerabili Patri, Gaucelino Johannis, tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, in Regnum nostrum, pro nostris & ejusdem Regni negotiis, tunc venienti, de Mille Marcis Sterlingorum (quas ei concessimus de Dono nostro) satisfieri; A. D. 1322.

Senescallo nostro dicti Ducatûs, & Constabulario nostro Burdegaliæ, per nostras dederimus Litteras in mandatis, quòd eidem Cardinali, vel suo Attornato, seu Procuratori in hac parte, de dictis Mille Marcis Sterlingorum, vel valore earumdem in aliâ monetâ, de Exitibus Ducatûs prædicti, solutionem facerent competentem:

Dict-

A. D. 1322. Edw. 2.

Dictique, Senescallus & Constabularius, prætextu Litterarum nostrarum earumdem (pro eo quòd tunc temporis Pecuniam promptam non habebant, pro Solutione prædictâ faciendâ) Thesaurario Petragoricensi, Caturcensi, & Lemonensi, mandaverint, quòd Bernardo Benedicti, Procuratori præfati Cardinalis, Paxeriam nostram de Lindiâ, unà cum Magno & parvo Communi Ducatûs, pro tanto pretio, quantum aliquis alius pro dictis, Paxeriâ & Communi, ad Firmam dare vellet per Annum, quousque eidem Bernardo, nomine dicti Cardinalis, de dictâ Pecuniæ Summâ fuisset integrè satisfactum, liberari faceret & assignari:

Ac jam intellexerimus quòd prædictæ, Paxeria & Communis, vice & nomine dicti Cardinalis, sub certo annuo Censu, nimis excessivo (ad quem Exitus dictarum Paxeriæ & Communis se annuatim non extendunt) in solutionem dictarum Mille Marcarum nuper assignatæ fuerunt:

Et, præter hoc, in hujusmodi Assignatione, in Monetâ Turonensi, & computatione, subtractio veri valoris Sterlingorum, per Ministros nostros ibidem, dicto Domino Cardinali, & Procuratori suo prædicto in hac parte, facta est; sic quod idem Dominus Cardinalis, de Dono nostro prædicto, in magnâ parte, se reputat defraudatum; unde, nec immeritò, conturbamur;

A. D. 1322. Edw. 2.

Nos, volentes Donum nostrum prædictum effectui debito mancipari, vobis, & cuilibet vestrûm Injungimus & Mandamus, quatinùs dicto Domino Cardinali, vel ejus Procuratori, seu Attornato in hac parte, id, quod de dictâ Summâ Mille Marcarum Sterlingorum a retro est, in Sterlingis, vel aliâ Monetâ ad verum valorem Sterlingorum, temporibus, quibus Solutiones vel Allocationes hujusmodi fieri contigerit, sine dilatione aliquâ persolvatis, vel super Paxeriâ & Communi prædictis, seu Ballivis aliis (si quæ Ei ex hac causâ assignatæ fuerint) debitam & rationabilem Allocationem habere faciatis:

In hac parte taliter vos habentes, quòd querela indè ad Nos non perveniat iterata.

Et recipiatis a præfato Domino Cardinali, vel ejus in hac parte Attornato, seu Procuratore, Litteras Acquietantiæ, quæ pro Nobis & vobis sufficientes fuerint in hac parte; & nos vobis indè (præfate Constabularie) in Compoto vestro, debitam Allocationem habere faciemus.

Teste Rege apud Goseford, 7. die Augusti.

De die Truncationis Capitis Thomæ Comitis Lancastriæ.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 25.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Volentes veritati testimonium perhibere, Universis & singulis, quorum interest, vel interesse poterit, Innotescimus per præsentes,

Quòd Thomas, nuper Comes Lancastriæ, die Lunæ, proximo ante Festum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, Anno Regni nostri quintodecimo, propter Seditiones diversas, nobis factas, & Felonias, in Regno nostro, contra pacem nostram perpetratas, per considerationem Curiæ nostræ, apud Villam de Pontefracto, Capite fuit Truncatus:

Et quòd Advocatio Ecclesiæ de Bradeford, Eborum Diocese, per forisfacturam præfati Thomæ, ut de jure Alesiæ, tunc Uxoris suæ, Filiæ & Hæredis Henrici de Lacy, quondam Comitis Lincolniæ, ad manus nostras devenit, & semper hactenus in manu nostrâ extitit; & nunc, ut Jus nostrum, per remissionem & quietam clamantiam, quas eadem Alesia, pro se & Hæredibus suis, fecit, Nobis & Hæredibus nostris, de Advocatione Ecclesiæ prædictæ, & de quibusdam aliis Terris & Tenementis, in manu nostrâ existit.

A. D. 1322.

In cujus &c.

Teste Rege apud Felton, octavo die Augusti.

Ad Galhardum Cardinalem, ut tandem desistat a Gravaminibus sæpedictis inferendis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 10. d.

VEnerabili in Christo Patri Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

A. D. 1322.

Cùm

A.D. 1322. Edw. 2. Cùm ab universis Christi fidelibus illud juris præceptum, quo TRIBUITUR UNICUIQUE QUOD SUUM EST, deceat observari, id a Sedis Apostolicæ rectitudine, quæ Juris & Justitiæ distributiva est, amplius & securius expectamus.

Undè cùm nuper, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Baldok, Archidiacono Middlesexiæ, Præbendam de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi tunc vacantem, cum integritate Jurium & pertinentium suorum, contulerimus jure nostro Regio, ut novistis; mirari non sufficimus quòd vos (quem, præ cæteris, nedum Natale Solum Coronæ Anglicanæ naturali inclinatione reddit obnoxium, quin potiùs Beneficiorum adeptio infra dictum Regnum efficit obligatum) occasione Ecclesiæ de Milton, quæ portio dictæ Præbendæ esse dinoscitur, Collationi nostræ prædictæ restitistis a jamdiu, Gravamina varia dicto Clerico nostro, non sine Juris injuriâ, & Coronæ & Dignitatis nostræ Læsione manifestâ, prout vobis aliàs latiùs scripsimus, irrogari multipliciter procuravistis.

Super quo scire vos volumus, quòd, etsi dictus Clericus noster a Jure, sibi in hac parte quæsito, seu Prosecutione ejusdem, desistere vellet, nichilominus Jus nostrum prædictum, in personâ alterius, vinculo Juramenti, quo Coronæ nostræ astringimur, Nos artante, & Magnatum Regni nostri Consilio perurgente, qui, etiam Nobis dissimulantibus, toto nisu contradicerent, prosequi cogeremur.

Intuentes igitur solicitè quæ, processu temporis, possent ex præmisso Negotio Scandala suscitari, propter Sedis Apostolicæ Reverentiam, ac Cardinalatûs Honorem, dicti Clerici nostri, A.D. 1322. Edw. 2. suis meritis exigentibus, affectum specialem, ac bonum quietis & pacis, modis omnibus exquirentes, Præbendam de Stoke, in dictâ Lincolniensi Ecclesiâ, per Consecrationem, venerabilis Patris, Rogeri de Northburgh in Coventriæ & Lychefeldiæ Episcopum, jam vacantem, & ad nostram Donationem, ratione Temporalium Episcopatûs Lincolniensis, in manu nostrâ, propter Crimina Notoria H. Episcopi Loci ejusdem in Nos perpetrata, existentium, nunc spectantem, quæ in duplo valorem excedit Ecclesiæ de Milton supradictæ, vobis contulimus Regio Jure nostro; & Collationem nostram hujusmodi per, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, transmittimus; cui in hiis, quæ vobis ex parte nostrâ exponet vivâ voce, fidem velitis indubiam adhibere.

Quocirca dilectionem vestram requirimus specialiter & rogamus, quatinùs, ad Jus nostrum Regium, pluriès vobis per Literas nostras patefactum, rectæ considerationis intuitum dirigentes, Collationi nostræ prædictæ, dicto Magistro Roberto factæ, prout justum & honestum fuerit, deferatis; & Gravamina, eidem, ad Procurationem vestram, illata, cum eâ celeritate, quâ fieri poterit, revocari procuretis; & Nobis, si placet, quid super præmissis fore decreveritis faciendum, per dictum Archidiaconum Lincolniæ rescribatis.

Dat. apud Goseford, octavo die Augusti.

Ad Cardinales, super Gravaminibus memoratis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9. VEnerabili in Christo Patri, Domino A. Dei gratiâ, Albanensi Episcopo, amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

De solicitâ mentis & corporis expositione vestrâ, in promovendis nostris, & Regni nostri Negotiis, nedum Nunciorum nostrorum, nuper a Sede Apostolicâ redeuntium, relatione patefactâ, quin potiùs experimentis dilucidis, multiplicique rei evidentiâ, in effectu & fructu, optentâ semper hactenus & probatâ: nec non de Nunciorum nostrorum admissione gratiosâ, & cum eisdem communicatione gratissimâ, totâ cordis amplitudine, grates vobis & gra- A.D. 1322. tiarum referimus actiones:

Vestræ intimantes Paternitati carissimæ, sub certâ Remedii & Consolationis fiduciâ, in facto subscripto, Juris nostri Regii, Coronæ & Dignitatis nostræ læsionem manifestam.

Cùm itaque nuper contulerimus, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Baldok, Archidiacono Middlesexiæ, Præbendam de Aylesbury, vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, ratione Episcopatûs Lincolniensis, vacantis & in manu nostra existentis,

Et, dilecto Clerico nostro, Magistro Willielmo de Ayremynne Præbendam

A.D 1322 Edw. 2.

de Leghton Buſard, in eâdem Eccleſiâ vacantem, & ad noſtram Donationem ſimiliter ſpectantem, ratione vacationis Epiſcopatûs prædicti;

Jure noſtro Regio, ſuper Advocatione Præbendarum prædictarum, eâ vice Nemini, ut ſperamus, dubio vel ignoto, ſet plenarie in Curiâ noſtrâ, ſecundum Legem & Conſuetudinem Regni noſtri, priùs diſcuſſo & declarato:

Ac, venerabilis Pater, G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diaconus Cardinalis, præfatum Robertum,

Et Johannes de Podio Barſaco prædictum Willielmum,

Pro eo quòd ipſi in Curiâ Romanâ non comparuerunt, ſuper Jure noſtro Advocationum prædictarum, ſaltem ex obliquo reſponſuri; quamquam iidem Clerici, noſtro Lateri aſſiſtentes, inter Familiares noſtros, adeò Nobis & Regno noſtro fuerint neceſſarii, quòd eorum præſentiâ corporali carere non poſſemus, & quos tunc actualiter impedivimus, nec ipſos ex causâ prædictâ aliqualiter ſe transferre permittemus, prout Literæ noſtræ excuſatoriæ, pro eiſdem, in eâ parte, Domino Summo Pontifici nunc, & aliàs, pluriès directæ, teſtantur:

Quæ & cujuſmodi Literæ, in caſu conſimili, & multo difficiliori, temporibus Anteceſſorum noſtrorum, ſufficere conſueverant:

In dictâ Curiâ comparere non poſſent, Contumaces pronunciari, & in ipſos Sententiam Excommunicationis promulgari procuravetit, ut intelleximus, de quo non mediocriter anxiamur;

Paternitatem veſtram quàm dilectam omni affectione, quâ poſſimus, requirimus & rogamus, quatinùs, ad Statum & Honorem, Jus & Dignitatem Coronæ noſtræ (quorum vos indeſinenter Defenſores præcipuos arbitramur) veſtræ conſiderationis aciem convertentes, pro revocatione Gravaminis hujuſmodi, & reformatione Statûs noſtri, & dictorum Clericorum noſtrorum, ſi placet, totis conatibus (prout de vobis confidimus) Laboretis.

Advertentes quòd, etſi dicti Clerici noſtri a Jure, ſibi in hac parte quæſito, ſeu proſecutione ejuſdem, deſiſtere vellent, nihilominus Jus noſtrum prædictum, in perſonis aliorum, vinculo Juramenti, quo Coronæ noſtræ aſtringimur, Nos artante, & Magnatum Regni noſtri conſilio perurgente, qui, etiam Nobis diſſimulantibus, toto Niſu contradicerent, proſequi cogeremur.

A.D. 1322. Edw. 2.

Ad hæc placeat, quæſumus, veſtræ ſinceræ amicitiæ, ut contra Scotos, Eccleſiæ Sanctæ Rebelles, & noſtros Inimicos, Proceſſus & Sententiæ, aliàs inchoati, modis & viis, quibus fieri poterit, aggraventur, efficaciter interponere partes veſtras:

Super præmiſſis & aliis, Nos contingentibus, & vobis per, dilectos & fideles noſtros, venerabilem Patrem R. Wyntonienſem Epiſcopum, & Magiſtrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, ac eorum alterum, ex parte noſtrâ, pleniùs exponendis, eiſdem & eorum alteri fidem indubiam adhibentes.

Dat. apud Goſeford, octavo die Auguſti.

Eodem modo ſcribitur ſubſcriptis; videlicet,

Domino R. Oſtienſi,
Domino W. Peneſtrino,
Domino B. Portuenſi,
Domino G. Sabinenſi,
Domino B. Tuſculano,
} Epiſcopis Cardinalibus.

Domino N. tituli Sancti Euſebii,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino P. tituli Sanctæ Suſannæ,
Domino B. tituli Sancti Marcelli,
Domino S. tituli Sanctæ Priſcæ,
Domino B. Tituli Sancti Vitalis,
Domino P. tituli Sanctæ Anaſtaſiæ,
Domino P. tituli Sancti Stephani in Cælio Monte,
Domino P. tituli Sanctæ Potenciane,
} Presbiteris Cardinalibus.

Domino N. Sancti Adriani,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ latâ,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Coſmedyn,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu.
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,
} Diaconis Cardinalibus.

Domino

A. D. 1322. Edw. 2.

Domino B. Sanctæ Agathæ, Domino P. Sancti Angeli, Diaconis Cardinalibus.

Domino A. Sancti Eustachii, Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro, Diaconis Cardinalibus.

A. D. 1322. Edw. 2.

Ad Cardinalium Cœtum, super Annui Census Solutione, super Sententiis contra Scotos aggravandis & super Gravaminibus in Curia Romana.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

SAnctorum in Christo Patrum, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Cœtui venerando, Edwardus, Dei gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Quàm benigna fuerit penes nos Sacri Collegii vestri & singulorum vestrûm affectio, multiformis præcedens rei eventus, ac Nunciorum nostrorum, nuper ad nos de Curiâ Romanâ redeuntium, admissio grata, & familiaris communicatio cum eisdem, luce clarius manifestant; undè vobis, simul omnibus, & singulariter singulis, grates exsolvimus ex intimo cordis nostri.

Vos, & singulos vestrûm affectuosis Precibus exorantes, quatinùs, quoad solutionem Census annui mille Marcarum, aliquamdiu dilatam, habeat nos vestra provida deliberatio excusatos.

Post Turbationem enim, in Regno nostro nuper motam, in quâ pecuniam plurimam effudimus, jam urget nos Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, fremitus, & Guerra continuè in nos sæviens; in quâ exponimus, & exponere cogimur pecuniam quasi infinitam.

Set, cessantibus impedimentis hujusmodi, taliter de ipsius Census solutione, Domino concedente, disponemus, quòd vobis cedet ad gratum, & vestra unanimis Affectio indè debeat meritò contentari.

Ad hæc, ut Sententiæ & Processus, inchoati contra Scotos, Ecclesiæ Romanæ Rebelles, & nostros Inimicos, modis & viis, quibus commodè fieri poterit, aggraventur, velitis, unà cum Sanctissimo in Christo Patre, Domino Summo Pontifice (cui super hoc Preces nostras dirigimus) vestrum præbere consensum. A. D. 1322.

Cæterùm, etsi querelantium impetus, qui ea, quæ placita sunt in oculis suis, tantummodo sapiunt, de injuriis super Beneficiis, quæ infra Regnum nostrum vendicant, aut optinent, sibi factis, prout supradicti Nuncii nostri nobis dederunt intelligi, Cœtum vestrum suis clamoribus excitaverint, non credat vestra Puritas quòd contra quemquam aliud egerimus, quàm quod secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri hactenus fieri consuevit.

Affectamus enim omnibus & singulis, de Gravaminibus hujusmodi, quatenùs ad nos & cognitionem nostram pertineant, querelam deponere volentibus, fieri justitiæ complementum.

Super præmissis autem & aliis Negotiis, nos & statum Regni nostri tangentibus, vobis per, dilectos & fideles nostros, Venerabilem Patrem, R. Wyntoniensem Episcopum, & Magistrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, vel alterum ipsorum, seriosius exponendis, eisdem, vel eorum alteri fidem, quæsumus, indubiam adhiberi.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam octavo die Augusti.

De Terris assignandis Fratri, & Nepotibus Papæ.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 10. d.

REX, Nobili Viro & fideli suo, Domino Petro Doza, Fratri Domini Summi Pontificis, Militi, Amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Nuper attendentes bona & laudabilia Servitia, quæ nobis impendistis, & impenderetis, in futurum, concessimus vobis sexcentas Libras Turonensium Parvorum, percipiendas singulis Annis, in Festo Paschæ, per manus Constabularii nostri Burdegalliæ, qui pro tempore fuerit, quousque vobis de sexcentis Libratis Terræ Turonensis per Annum, habendis vobis & Hæredibus vestris imperpetuum, duxerimus providendum. A. D. 1322.

Et postmodùm pluriès, ac jam ultimò per Nuncios nostros, ad Curiam Romanam destinatos, de dictis Terris, vobis assidendis, fuimus excitati; nos, quanto Amicitiæ vestræ Sinceritatem interiùs affectamus, tanto Terras illas in locis

A. D. 1322. Edw. 2.

locis competentibus, videlicet, infra Regnum nostrum Angliæ, vobis ordinavimus assignandas.

Vobis igitur mandamus rogantes, quatinùs aliquem, de quo confiditis, ad nos destinetis, pro dictis Terris & Cartis, vobis inde conficiendis, a nobis recipiendis:

Nos enim Terras illas in loco competenti vobis sic curabimus assignare, quòd inde debeatis meritò contentari.

Circa Expeditionem Negotiorum nostrorum in Romanâ Curiâ, & præcipue ut inquietationes, nobis in eâdem Curiâ, in Personis, dilectorum Clericorum nostrorum, Magistri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middlesexiæ, & Magistri Willielmi de Ayremynne, & aliorum Clericorum nostrorum, multipliciter irrogatæ, cessent, & gravamina revocentur (de quibus Domino Summo Pontifici, & Dominis Cardinalibus latiùs scribimus) velitis sic viriliter & efficaciter interponere partes vestras, quòd Jura nostra Regia, Leges & Consuetudines Regni nostri (ad quorum Conservationem vinculo Juramenti astringimur, quorum etiam ex nunc vos Defensores & Conservatores, unà nobiscum, reputamus) illæsa remaneant, & nobis integra conserventur:

A. D. 1322. Edw. 2.

Super præmissis & aliis, nos contingentibus, vobis per, dilectos & fideles nostros, Venerabilem Patrem, R. Wyntoniensem Episcopum, & Magistrum J. de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, vel eorum alterum, exponendis, eisdem, & eorum alteri fidem indubiam adhibentes.

Dat. apud Gosefotd octavo die Augusti.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Arnaldo de Tryanno, Nepoti Summi Pontificis, de trescentis Libris Turonensibus,

Petro de Viâ, Nepoti Summi Pontificis, de trescentis Libris Turonensibus.

De Archidiaconatu Richmundiæ, Collatio Papalis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Ex Autogr.

JOhannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edvardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Promptitudo Regiæ devotionis, & fervor fidei, quibus erga Deum & Romanam fulges Ecclesiam, nobis fiduciam repræsentant, quòd libenter animum præpares Regium ad ea, quæ nobis grata fore cognoveris, favorabiliter adimplenda.

Cùm itaque nos dudum, dilecto Filio, Heliæ Talairandi, Germano, dilecti Filii, Nobilis Viri, Archambaudi Conmitis Petragoricensis, juxta suorum meritorum exigentiam, volentes gratiam facere specialem, Archidiaconatum Richemundiæ, in Ecclesiâ Eboracensi, tunc vacantem per Consecrationem, venerabilis Fratris nostri, Rotgeri Episcopi Conventrensis & Lichefeldensis, & ad Dispositionem nostram ex præcedenti reservatione spectantem, præfato Heliæ duxerimus conferendum;

A. D. 1322.

Serenitatem Regiam rogamus attentiùs & hortamur, quatinùs eundem Heliam, Archidiaconum Archidiaconatûs prædicti, habens pro nostrâ & Apostolicæ Sedis reverentiâ propensiùs commendatum, super dicto Archidiaconatu, universisque ipsius Juribus, habendis, & pacificè retinendis, eum, vel Procuratorem suum, sic velit benigno favore prosequi Regia Celsitudo, quod nos eam exindè debeamus cum gratiarum actionibus meritò commendare.

Dat. Avinion. decimo septimo Kal. Septembris, Pontificatûs nostri anno sexto.

Sub Filis canabeis.

Super Promotione Episcopi Lichfeldensis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 10.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Exhibuit se nobis & Regno nostro, Pater Sancte, multiphatiæ vestræ Benignitatis habundantia gratiosum; & in Præfectione. carissimi Clerici nostri, Magistri Rogeri de Northburgh, in Coventriæ & Lichefeldiæ Episcopum, de cujus Fidei puritate confidimus, jam recentis lætitiæ materiam ministravit; de quo, non immeritò, necnon de gratiâ, nobis in personâ suâ, quoad

A. D. 1322.

A. D. 1322. quoad Consecrationem suam in Angliâ, factam, grates & gratias vobis referimus quas valemus.
Edw. 2.

Sanctitatem vestram quàm benignam suppliciter exorantes, ut, quantò immediatiùs ipsius Præfectio a Sede Magnitudinis vestræ procedit, tantò, si placet, in Petitionibus suis, vestræ Sanctitati porrigendis, & gratiis consequendis, quibus Præfectos hujusmodi dicta Sedes ditare solet, efficiatur idem Præfectus capacior & acceptior in futurum. A. D. 1322. Edw. 2.

Conservet &c.

Dat. apud Novum Castrum super Tynam secundo die Septembris.

De intendendo Andreæ de Hartcla, super Custodia Marchiarum.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Pa. 16. E. 2. p. 1. m. 22.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, & omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ & Westmerlandiæ, tàm infra libertates, quàm extra; necnon Constabulariis tàm Castrorum nostrorum, quàm aliorum in eisdem Comitatibus, & omnibus aliis, pro munitione eorumdem Castrorum tàm per nos, quàm alios deputatis, & in eisdem Castris existentibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd nos, de circumspectione providâ & fidelitate probatâ, dilecti & fidelis nostri, Andreæ de Hartcla, Comitis Karlioli, pleniùs confidentes, assignavimus ipsum Comitem Capitalem Custodem Comitatuum prædictorum & Marchiarum nostrarum adjacentium, & superiorem Arraiatorem & Ducem, tàm Hominum ad Arma, quàm Peditum, eorumdem Comitatuum & Marchiarum, quamdiu nobis placuerit:

Et ideò vobis, omnibus & singulis, firmiter injungendo, mandamus, quatinùs præfato Comiti, tanquam Capitali Custodi Comitatuum & Marchiarum prædictorum, & Superiori Arraiatori, & Duci Hominum hujusmodi, in omnibus & singulis, quæ præmissa contingunt, sitis intendentes, obedientes, consulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipsum Comitem, super hoc, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti.

Vobis insuper, præfate Constabularie, & cuilibet vestrûm damus, tenore præsentium, in mandatis quòd præfatum Comitem in Castris prædictis, cùm ad ea, vel aliquod eorum declinare voluerit, ingressum habere permittatis; &, dimisso sufficienti posse pro Custodiâ Castrorum eorumdem, cum eodem Comite ad gravandum Inimicos nostros, quantò potentiùs poteritis, proficiscamini, prout vobis injunget ex parte nostrâ.

In cujus &c.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam decimo quinto die Septembris. A. D. 1322.

Per Breve de privato sigillo.

Eodem modo assignantur subscripti, in Comitatibus & locis subscriptis; viz.

David Comes Atholiæ in Comitatu Northumbriæ & Marchiis adjacentibus, &c. ut supra.

Per ipsum Regem.

ET mandatum est Henrico de Percy, quòd præfato Comiti Atholiæ, tanquam Capitali Custodi dictorum Comitatûs & Marchiarum, & Superiori Arraiatori, & Duci Hominum hujusmodi, in omnibus & singulis, quæ præmissa contingunt, sit intendens, obediens, consulens & auxilians, faciensque, cum toto posse suo, ea quæ dictus Comes ei injunget ex parte Regis, quotiens & quando per ipsum fuerit præmunitus; dimissâ semper in Castro suo de Alnewyk sufficienti Custodiâ pro eodem: Et præmissa, sicut Regis & Honorem Regis diligit, modis omnibus faciat.

Teste Rege ut supra.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est subscriptis, de intendendo eidem Comiti, viz.

Radulpho de Nevill, Constabulario Castri de Werkworth,
Rogero de Horsle, Constabulario Castri de Baumburgh,
Johanni de Lilleburn, & Rogero Mauduyt, Constabulariis Castri de Dunstanburgh,
Constabulario Castri de Prudhon,
Ricardo de Emeldon Superiori Custodi Villæ Regis Novi Castri super Tynam.

A.D. 1322. Edw. 2. JOhanni de Bermyngham Comiti de Loveth, Justiciario Hiberniæ, quòd cum Hominibus de Hiberniâ, & aliis, quos habere poterit, pro salvâ & securâ Custodiâ dictorum Comitatuum & Marchiarum, & repulsione a gravamine dictorum Inimicorum nostrorum, unà cum præfato Comite Atholiæ, prout inter se & ipsum meliùs viderit faciendum, viriliter intendat; & hoc, sicut de se A.D. 1322. confidit Rex, & Regem, & Honorem Edw. 2. suum, ac Salvationem Regni Regis diligit, curiosè & circumspectè facere studeat, quòd suam probitatem debeat Rex meritò commendare.

Teste Rege &c.

De Elongatione Treugæ, cum Duce Britanniæ proclamanda.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 27. d. REX Custodi Quinque Portuum suorum, vel ejus Locum tenenti, salutem.

Cùm nos Treugam,

Nuper captam inter nos, pro Mercatoribus, Marinariis, & aliis de Regno nostro Angliæ, & Terris nostris Walliæ & Hiberniæ, ex parte unâ, &, dilectum Consanguineum nostrum, Ducem Britanniæ, pro Mercatoribus, Marinariis, & aliis de Ducatu Britanniæ, ex parte alterâ,

Super Dissentionibus inter dictos Mercatores, Marinarios, & alios, hinc indè subortis, usque ad Festum Omnium Sanctorum proximò jam præteritum, prius captam, & usque ad Festum Omnium Sanctorum proximò venturum postmodùm elongatam, ab eodem instanti Festo Omnium Sanctorum, per duos Annos proximò sequentes plenariè completos, duxerimus prorogandam; A.D. 1322.

Vobis mandamus quòd istam ultimam Prorogationem Treugæ in singulis locis, in Ballivâ vestrâ, ubi expedire videritis, publicè proclamari faciatis; inhibentes omnibus & singulis de Regno seu Potestate nostrâ, ne alicui, de Potestate & Dominio dicti Ducis, occasione Dissensionum prædictarum, dampnum inferant aut gravamen, durante Prorogatione Treugæ supradictæ: Et hoc nullo modo omittatis.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam decimo octavo die Septembris.

Eodem modo scribitur Vicecomitibus subscriptis, &c.

De Magno Concilio tenendo apud Rippon.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. in dorso m. 26. REX, venerabili in Christo Patri, W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Eboracensi, Angliæ Primati, salutem.

Cùm jam regressi sumus de partibus Scotiæ, & in partibus Novi Castri super Tynam, ad refrænandum Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, obstinantem malitiam, si forsan partes Regni nostri hostiliter ingredi attemptaverint, isto tempore hiemali, cum manu potente, moram facere:

Et, in instanti Seisonâ Æstivali, ad easdem partes Scotiæ, ad ipsorum Inimicorum nostrorum Protervîam (cum Deo adjutorio) finaliter conterendum, proficisci proponamus:

Ac super hiis & aliis arduis Negotiis, nos & statum dicti Regni nostri, ac dictam Terram Scotiæ specialiter tangentibus, vobiscum, & cum cæteris Prælatis, Magnatibus, & Proceribus dicti Regni nostri, apud Rippon, die Dominico proximo post Festum Sancti Martini proximo futuro, ordinaverimus habere Colloquium & Tractatum; A.D. 1322.

Vobis mandamus, in fide & dilectione, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermissis, dictis die & loco personaliter intersitis ibidem, nobiscum, & cum cæteris Prælatis, Magnatibus, & Proceribus prædictis, super dictis Negotiis Tractaturi, vestrumque Consilium impensuri; & hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam decimo octavo die Septembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis, &c.

A. D. 1322. Edw. 2.

Super Invasione, per Scotos, de festinando ad Regem.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 26. dor.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Britanniâ, Comiti Richemundiæ, salutem.

Cum Scoti, Inimici & Rebelles nostri, jam Regnum nostrum sunt ingressi, in eodem Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera perpetrantes, & Castrum de Norham, infra idem Regnum nostrum, hostiliter obsederint, & Fideles ac Subditos nostros, in Custodiâ ejusdem Castri de mandato nostro existentes, diversis Ingeniis & Machinis impugnare indies non desistant;

Per quod, de Consilio, dilectorum & fidelium nostrorum, Comitum, Baronum, & aliorum Procerum Regni nostri, nobis assistentium, ordinavimus, & moram facere proponimus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam (ubi jam sumus) usque ad diem Dominicum in Vigiliâ Sancti Lucæ Evangelistæ proximò futurum, & tunc manu potenti proficisci exindè contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum malitiam repellendum, & ad eosdem gravandum, prout Dominus ministrabit:

Vobis mandamus, in Fide & Homagio, quibus nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd cum Equis & Armis, ac Hominibus Peditibus, quantò potentiùs poteritis, sitis ad nos apud dictam Villam de Novo Castro, in Vigiliâ prædictâ, ad proficiscendum exindè nobiscum contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum malitiam, cum Dei adjutorio, repellendum, & ad eosdem Inimicos nostros gravandum, sicut superiùs est expressum.

Et hoc, sicut nos & Honorem nostrum, & vestrûm, ac Salvationem Regni nostri diligitis, modis omnibus faciatis.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam vicesimo die Septembris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est subscriptis, &c.

Super Motibus, & Brigis, in Vasconia.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 13.

REX, dilecto & fideli suo, Fulconi l'Estraunge, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Nuper Litteras vestras recepimus, continentes quòd super Guerris, motis in Ducatu prædicto, inter, dilectum & fidelem nostrum, Amanenum Dominum de Lebreto, & sibi adhærentes, ex unâ parte, & quosdam Nobiles ejusdem Ducatûs, & alios eis adhærentes ex alterâ, Inhibitiones debitas partibus prædictis ex parte nostrâ fecistis; & quosdam, qui se Justiciari permiserunt, in Aresto, ut decebat, posuistis; contra alios, nobis non obedientes, ut deberent, vias, per quas ad obediendum compellerentur, ordinantes.

Subsequenter verò nobis per alios fuit intimatum, quòd, ad Instantiam quorumdam de Nobilibus prædictis, imponentium præfato Amaneno Crimen Proditionis, contra eundem Amanenum, ut ad certos diem & locum compareret, indè Justitiam facturus & recepturus, Citatio emanavit; quódque dictus Amanenus, reputans locum prædictum sibi suspectum, de veniendo ad eundem, die sibi præfixo, se excusavit, petens alium locum ex causâ prædictâ assignari.

A. D. 1322.

Super quibus volumus, & vobis injungimus & mandamus, quatinus in Negotiis prædictis, de avisamento Consilii nostri Ducatûs prædicti, cum rigore debito & justitiâ ulteriùs procedatis, prout secundùm Foros & Consuetudines partium illarum fuerit faciendum; Statum nostrum & Honorem in omnibus & per omnia pro viribus conservantes.

Et, ut in eisdem consultiùs procedere valeatis, transcriptum Litterarum nostrarum, dicto Domino Amaneno, super quibusdam excusationibus suis, de præmissis nobis factis, directarum, vobis mittimus sub Privato Sigillo nostro.

Præterea, ne inobedientiæ in Ducatu prædicto, secundùm diversitatem temporum, contra Progenitores nostros & nos excercitatæ, aliquando in nostri damptum & dedecus continuentur, volumus, & vobis injungimus & mandamus, quòd inobedientias quascumque, si fortè aliquas in dicto Ducatu contra nos oriri contingat, de avisamento Consilii nostri ibidem, sic cohiberi & puniri faciatis, quòd Honor noster conservetur illæsus.

Ad hæc, considerantes dampna,

Quæ

A.D. 1322. Edw. 2.

Quæ per minùs providam Concessionem Privilegiorum, Libertatum, & aliorum arduorum, in dicto Ducatu, per Prædecessores vestros in Officio Senescalciæ ibidem, necnon & per minùs idoneam Custodiam Sigilli nostri Ducatûs prædicti, & aliorum Sigillorum ad Officia in eodem Ducatu Deputatorum, ut intelleximus, hactenus evenerunt,

Volentes malis hujusmodi obviare, vobis mandamus quòd Sigilla nostra prædicta sic providè & circumspectè custodiri faciatis, quòd, per defectum, seu negligentiam Custodiæ, pericula aliqua non eveniant; Concessiones aliquas, Privilegiorum, Libertatum, seu aliorum arduorum, sine Consilio & Avisamento, dilecti Clerici nostri, Adæ de Limbergh, Constabularii nostri Burdegaliæ, & aliorum, quos inter vos & dictum Constabularium ad hoc vocandos noveritis, nullatenus facientes.

Insuper diversis Gravaminibus, Progenitoribus nostris, & nobis, per Ministros Domini Regis Franciæ, in dicto Ducatu, contra Justitiam illatis, de Avisamento & Ordinatione Concilii nostri Ducatûs prædicti, quasdam Petitiones fieri fecimus; quas, simul & quasdam requisitiones gratiarum quarumdam ab Excellentissimo Principe Domino Carolo, nunc Rege Franciæ illustri, juxta tenorem earumdem, sperabamus optinuisse concessas, & per dictum Dominum Regem ad dictas Petitiones & Requisitiones responsa certa facta sunt, quæ per aliquos, de Concilio dicti Domini Regis, asseruntur ad plenum nobis sufficere debere, nostræque voluntati & intentioni super eisdem esse similiter satisfactum; cujus contrarium nobis & Concilio nostro videtur esse verum.

Et, quia super hiis, de quibus Petitiones & Requisitiones prædictæ mentionem faciunt, diversæ Dissensiones & Brigæ hactenus evenerunt, ad deliberandum cum Concilio nostro, super responsis prædictis, diem Dominicam, proximam post instans Festum Sancti Martini, ordinavimus; & Transcripta Petitionum & Requisitionum prædictarum, ac Responsorum nobis factorum, vobis mittimus sub dicto Sigillo nostro privato; mandantes quòd super præmissis, unà cum Concilio nostro Ducatûs prædicti, ad plenum deliberetis, utrum, videlicet, responsa prædicta sufficiant juxta intentionem nostram, necne.

Et deliberationem hujusmodi, in scriptis distinctè & apertè factam, nobis mittatis, ita quod eam habeamus apud Rypon dicto die Dominico.

Et nichilominus aliquem de Concilio nostro partium prædictarum, super præmissis pleniùs instructum & informatum, ad diem & locum prædictos similiter destinetis; quem, si ibidem tunc, propter brevitatem temporis, venire non poterit, faciemus, post diem illum, per tempus aliquod, pro dictis Negotiis expectari.

In Negotiis suprascriptis vos ita diligenter habeatis, quòd diligentiam vestram debeamus meritò commendare.

Teste Rege apud Dunolmiam vicesimo octavo die Septembris.

De Fide, Literis sub Privato Sigillo Regis, casualiter amisso, non adhibenda.

A. D. 1322. *An. 16. E. 2.* *Claus. 16. E. 2. m. 24. d.*

REX Vicecomiti Sutbamptoniæ, salutem.

Quia Sigillum nostrum privatum (quo nuper utebamur) casualiter est amissum, tibi præcipimus quòd aliquibus Literis, tibi sub Sigillo prædicto de cætero deferendis, fidem nullatenus præbeas; & hoc idem in singulis Locis Ballivæ tuæ, ubi expedire videris, publicè facias proclamari: Et hoc nullatenus omittas.

Teste Rege apud Bridlynton decimo quinto die Octobris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam, & Constabulariis Castrorum subscriptorum; videlicet,

Constabulario Castri de Knaresburgh,
Constabulario Castri de Scardeburgh,
Constabulario Castri de Dunstanburgh,
Constabulario Castri de Alnewyk,
Constabulario Castri de Norham,
Constabulario Castri de Bern.

} Excepto quòd non scribitur ipsis de Proclamatione faciendâ.

A. D. 1322. Edw. 2. A. D. 1322. Edw. 2.

De elongatione Treugæ inter Marinarios Angliæ, & Marinarios Ducis Britanniæ.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. 16 E. 2. m. 19. d.

JOhan, Duc de Bretaigne, Viconte de Limeges, a touz ceus, qui ces presentes letres verront ou orront, salut.

Sachez que,

Comme le 24. jour de Novembre, l'an de grace mill troiz cenz & viut, fust acorde,

Pour bien de Paiz, entre nous, pour touz les Marcheanz, Mareauz, & Sougez de nostre Duche, d'une part, & nostre Sire le Roi d'Angleterre, Sire d'Illande & de Gales, & Duc d'Aquitaine, les Marcheanz, les Mareanz, & les Souges de son Roiaume, des Terres d'Illande & de Gales, d'autre,

Que nuef Trieues furent pries & affermes entre les dites parties, se tiensist plainement, selonc la forme acordee, taut que a la Feste de toux Sainz ja darreine passe, sur aucunes condicions, expressement pallees es dites trieues,

Et, pour ce que celles choses ne furent pas fourniz, pour aucunes achoisons, les dites trieues, einsi prises & affermees, eussons elloigne oultre la dite Feste de touz Sainz par un An preschein ensuiant plenierement accompli, & meismement les condicions feient encore a fournir:

Nous, veuillanz que les choses acordees se facent si avant, come a nous & a noz Sougez apertient, les dites Trieus, ensi prises & affermes, & puis par nous elloignees, si comme desus est dit, elloignons, oultre la feste de touz Sainz preschine a venir, par deus Anz ensuivanz pleneremeut acompliz.

A. D. 1322.

Et voulons que les choses, pallees & motees autresoiz es dites trieues, se facent & fournissent plainement en covenable maniere, dedenz l'Elloignance de ces Trieues, si par cas dedenz meismes la temps, amiable compocicion, ou reformacion d'acort ne puisse estre procuree, ou faite entre les parties sur les descors, meuz d'une part & d'autre:

Et nous est aparu, par les letres nostre treschier Seigneur le Roi d'Angleterre, saillees de son grant Saiel, de l'Elloignance de la dite Trieue, pour quoi l'avons fait publier par nostre Duche, & commande que elle soit gardee.

En tesmoignance de queles choses a cestes presentes letres avons mis nostre Saille.

Done a nostre Chastieu don Gaunte, le jeudi ampres la Feste Saint Lucas Evangel, l'an mil, trois cenz, vint & deus.

De Fide, Literis sub Privato Sigillo reperto, adhibenda.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Licet nuper, credentes Sigillum nostrum privatum (quo utimur) casualiter fuisse amissum, tibi præceperimus quòd aliquibus Literis, tibi sub Sigillo prædicto extunc deferendis, fidem nullatenus præberes, & quòd hoc in singulis locis Ballivæ tuæ, ubi expedire videres, publicè faceres proclamari:

Quia tamen Sigillum nostrum prædictum jam ad manus nostras devenit, & toto tempore prædicto in securâ custodiâ extitit, ita quòd inde nulla suspitio sinistra haberi potuit;

Tibi præcipimus quòd Literis nostris, tibi sub Sigillo prædicto delatis, & exnunc deferendis, fidem præbeas; & hoc etiam in singulis locis Ballivæ tuæ, ubi expedire videris, publice facias proclamari; mandato nostro prædicto, tibi in contrarium directo, non obstante.

A. D. 1322.

Teste Rege apud Eborum vicesimo septimo die Octobris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo mandatum est singulis Vicecomitibus per Angliam.

Et eodem modo mandatum est singulis Constabulariis Castrorum suprascriptorum; excepto quod non scribitur ipsis de Proclamatione faciendâ.

A.D. 1322. Edw. 2. A.D. 1322. Edw. 2.

Pro Comite Richemundiæ per Scotos capto.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 19.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm, dilectus Consanguineus & Fidelis noster, Johannes de Britanniâ Comes Richemundiæ, nuper in Obsequio nostro per Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, captus, penes ipsos adhuc existat:

Nos, volentes hiis, quæ ad ipsius Comitis Consolationem pertinere poterunt, annuere, prout decet, & volumus & concedimus quòd idem Comes, dùm apud dictos Inimicos nostros moram fecerit, usque ad septem personas de Familiâ suâ, vel aliundè, quas nominare voluerit, pro Recreatione & Obsequiis suis secum valeat retinere. A.D. 1322.

In cujus &c. usque ad Festum Pentecostes proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Eborum vicesimo septimo die Octobris.

Per ipsum Regem.

De Domibus, per Roi Brunaund forisfactis, datis Roi de North, Ministrallo Regis.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. Ter. forisf. 16. E. 2.

REX, vicesimo octavo die Octobris, dedit & concessit Willielmo de Morle, dicto Roi de North, Ministrallo Regis, illas Domos, cum Pertinentibus, quæ fuerunt Johannis le Boteler, dicti Roi Brunaund, nuper Inimici Regis, in Villâ de Pontrefracto: & quæ, per forisfacturam ejusdem Johannis, ad Manus Regis devenerunt, Habendas eidem Willielmo, ad totam vitam suam, faciendo, &c. A.D. 1322.

Per ipsum Regem.

De Parliamento, nuper ad Rippon summonito, apud Eborum tenendo.

A.D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 24. d.

REX Vicecomiti Eborum, salutem.

Licet nuper, super quibusdam arduis Negotiis, nos, & Statum Regni nostri, ac Terram nostram Scotiæ specialiter tangentibus, cum Prælatis, Magnatibus, & Proceribus Regni nostri apud Rippon, die Dominico proximo post Festum Sancti Martini proximò futurum, ordinâssemus habuisse Colloquium & Tractatum;

Quibusdam tamen de causis tibi præcipimus quòd in Civitatibus, Burgis, & locis aliis in Balliva tuâ, ubi videris expedire, publicè ex parte nostrâ facias proclamari, quòd omnes & singuli Prælati, Comites, Barones, Magnates, & Proceres, ac Milites, pro Comitatu tuo, Cives pro Civitatibus, & Burgenses pro Burgis ejusdem Comitatûs, qui ad interessendum dictis diei & loco, occasione prædictâ, per Brevia nostra, vel alio modo summoniti vel præmuniti extiterunt, omnibus aliis prætermissis, dicto die Dominico sint apud Eborum, nobiscum super dictis Negotiis tractaturi, suumque Consilium impensuri; & hoc nullo modo omittas. A.D. 1322.

Teste Rege apud Eborum tricesimo die Octobris.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur Vicecomitibus subscriptis; videlicet,

Notynghamiæ & Derbiæ,
Lincolniæ,
Lancastriæ,
Westmerlandiæ,
Cumbriæ,
Northumbriæ.

Ad

A. D. 1322. Edw. 2. A. D. 1322. Edw. 2.

Ad Papam, de attemptatis contra Jura Regia Reformandis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Angit nos interiùs quòd, pro defensione Juris nostri Regii contra conatus illicitos, nos super eodem infestare non desinentium, vestri Apostolatûs apicem, quasi sine intermissione, pulsare compellimur;

Set, artante nos Juramento, in Coronatione nostrâ super hoc præstito, vestram Clementiam eo prætextu confidentiùs precibus oneramus, quo vos Juris nostri prædicti Defensorem præcipuum hactenus invenimus, & Turbationes, Nobis in hac parte irrogatas, amovere, per vestras gratiosas Literas, nuperimè promisistis.

Hinc, Pater Sanctissime, dilectos Clericos nostros, Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ, & Magistrum Willielmum de Ayremynne, qui Nobis sic utiliter deserviunt, quòd ipsorum præsentiali Obsequio commodè carere non possumus, vestræ Beatitudini plenis affectibus commendamus; quantò devotius poterimus supplicantes,

Quatenus ea, quæ contra dictum Robertum super Præbendâ de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, quam habet ex Collatione nostrâ,

Et contra præfatum Willielmum, super Præbendâ de Leghton Busard, quam idem Willielmus habet similiter, in dictâ Ecclesiâ Lincolniensi, ex Collatione nostrâ, A. D. 1322.

Non sine gravi præjudicio Juris nostri Regii, & Honoris deformitate, præter vestram conscientiam, ut credimus, attemptantur, dignemini, si placet, zelo Justiciæ, quæ Jus cujuslibet sibi tribui discernit, & pro nostro Honore & Jure conservandis, prout Jura dictant, vel aliàs, de gratiæ vestræ plenitudine facere revocari.

Id etenim, quod in dictis factis sic versatur, non solùm nos & Jura nostra, verùm etiam Magnates de Regno nostro Jura, Leges, & Consuetudines ejusdem contingit, prout in Literis dictorum Magnatum, vestræ Beatitudini indè directis, credimus contineri.

Propter quod in præmissis per vestram Clementiam sic fieri supplicamus, ne Scandala, quod absit, exindè valeant suboriri.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum, 31. die Octobris.

Pro Archiepiscopo Cantuar. super Bajulatione Crucis infra Provinciam Eborum.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 23. d. REX, venerabili in Christo Patri, Domino W. eâdem gratiâ, Archiepiscopo Eborum, Angliæ Primati, salutem.

Cùm, venerabilis Pater, W. Cantuarensis Archiepiscopus, totius Angliæ Primas, de Mandato nostro, usque Eborum, ad tractandum ibidem nobiscum, & cum cæteris Prælatis & Magnatibus Regni nostri, super diversis & arduis Negotiis, nos & Statum ejusdem Regni tangentibus, in proximo sit venturus;

Nos, considerantes quòd super Bajulatione Crucis dicti Archiepiscopi in vestrâ Provinciâ, & crucis vestræ in suâ Provinciâ, dissensiones & Discordiæ hactenus evenerunt; volentésque periculis hujusmodi & impedimentis, quæ Negotiis nostris per absentiam præfati Cantuariensis Archiepiscopi, si eisdem tractandis non interesset, evenire possent, obviare;

Vobis Mandamus, firmiter injungentes, quòd præfato Archiepiscopo Cantuariensi, aut Hominibus de familiâ suâ, quo minus idem Archiepiscopus, usque ad dictam Civitatem Eborum, pro Negotiis nostris, sic venire, & ibidem morari, ac exindè redire ad propria possit, Dampna, Gravamina, Impedimenta aliqua non inferatis, seu per alios fieri Procuretis. A. D. 1322.

Scientes quòd, si secus feceritis, ad vos graviter capiemus.

Volumus enim vos, ad hujusmodi Tractatus, in Provinciâ Cantuariensi, pro Negotiis nostris, absque impedimento vobis, seu vestris, per prædictum Archiepiscopum & suos inferendo, accedere in futurum.

Teste Rege apud Eborum, 4. die Novembris.

Per ipsum Regem, nunciante Magistro R. Baldock.

REX

A. D. 1322. Edw. 2. REX Vicecomiti Eborum, &c. ut supra, tibi præcipimus quòd dicto Archiepiscopo, cum ad Ballivam tuam accesserit, occurras, & ipsum usque Civitatem Eborum prædictam salvo & securè conducas; non permittens sibi, aut alicui de familiâ suâ, dum ibidem fuerint, Injuriam fieri aut Gravamen; & hoc nullo modo omittas. A. D. 1322. Edw. 2.

Teste ut supra.

Eodem modo scribitur Vicecomiti Notingbamiæ, mutatis mutandis.

Super Collatione Præbendæ Galhardo Cardinali.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Illam de vestrâ Sanctitate fiduciam semper gerimus, quòd Jura nostra Regia illæsa velit vestra Benignitas conservare, &c, si quæ contra eadem Jura attemptata fuerint, ea defensione præcipuâ submovere.

Cùm igitur Collationes Præbendarum, in Ecclesiis Cathedralibus Regni nostri, ratione Temporalium, vacantibus Sedibus, vel eisdem plenis, Legitimis de causis, in manu nostra existentium, Jure nostro Regio ad Nos pertineant; quo Jure Nos, & Progenitores nostri, totis retroactis temporibus, usi sumus:

Ac Nos Præbendam de Stok, in Ecclesiâ Lincolniensi, vacantem & ad nostram Donationem spectantem, ratione Temporalium Episcopatûs Lincolniensis, exigentibus notoriis Criminibus Henrici Episcopi loci ejusdem, in manu nostrâ existentium, contulerimus, venerabili Patri, Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice Diaconi Cardinali:

De quâ quidem Præbendâ, ad nostram Collationem sic spectante, Jure nostro in hac parte vobis non detecto, ut accepimus, alii providistis; A. D. 1322.

Nos, de vestræ bonitatis affluentiâ specialiter confidentes, Sanctitati vestræ affectione, quâ possumus, humiliter supplicamus, quatinùs, Collatione nostrâ prædictâ, vobis acceptâ, remanente dicto Domino Cardinali, ut eandem, ex causis, quas aliàs vestræ Clementiæ scripsimus, acceptet, dignemini injungere, & Nuncios nostros, in vestra Sacra Curia, pro negotio prædicto & aliis, Nos, & Honorem nostrum, ac Jura nostra contingentibus, expectantes, super eisdem feliciter expedire, & ad Nos cum vestris beneplacitis, ad quæ parati sumus & erimus, cum festinatione desiderata remittere taliter expeditos.

Conservet &c.

Dat. apud Eborum, quarto die Decembris.

Super dicti Cardinalis Præbenda, Præcentoria, & Archidiaconatu.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Pa. 16. E. 2. p. 1. m. 14. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Volentes, venerabili Patri, Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali gratiam facere specialem, concessimus eidem Cardinali quòd ipse,

Super Archidiaconatu Oxoniæ, in Ecclesia Lincolniensi, aut Præcentoria & Præbenda in Ecclesia Cicestrensi, quas in præsenti noscitur optinere, ac super Jure, seu Possessione eorumdem, Archidiaconatûs, Præcentoriæ, & Præbendæ,

Ratione alicujus Juris, quod nobis aliquo tempore competit, aut competere poterit in futurum, occasione alicujus vacationis prædictorum Episcopatuum, Lincolniæ & Cicestriæ, in manu nostra, seu Progenitorum nostrorum aliquo tempore existentium, A. D. 1322.

Per Nos seu Ministros nostros nullatenus occasionetur, molestetur in aliquo, seu gravetur.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Eborum, quarto die Decembris.

Per ipsum Regem.

Ad

A. D. 1322. Edw. 2.

Ad Cardinalem prædictum, super Negotiis Regis expediendis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

VEnerabili in Christo Patri Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Rex salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

De eo, quòd Nunciis nostris, in Sancta Romana Curia, super expeditione Negotiorum nostrorum ibidem, & maximè super hiis, quæ vos, & Nos, ac, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Robertum de Baldok contingunt, gratiosos vos reddidistis (prout ex Literis dictorum Nunciorum, Nobis directis, intelleximus) vobis grates referimus speciales;

Paternitatem vestram attentiùs deprecantes, quatinùs erga Nos, & nostros, hujusmodi Benivolentiam sic continuare velitis, quòd vos & vestra, infra potestatem nostram, specialiter commendata habere, & pro eisdem debeamus Regiam Benivolentiam excercere.

Dat. apud Eborum, quarto die Decembris.

Ad Comitem Flandriæ, super Treuga ineunda.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 18. d.

REX, Nobili viro, Domino Ludewyco, Comiti Flandriæ, salutem.

Ex Literarum vestrarum, nobis transmissarum, tenore didicimus, qualiter, pro evitandis periculis, quæ ex Dissentionibus, inter nostros & vestros Subditos nuper exortis, provenìunt, & provenire formidantur, Treugam, inter dictos nostros & vestros subditos, super dictis Dissentionibus, affectatis iniri, eámque petivistis a Nobis concedi.

Super quo vobis duximus intimandum, quòd Dominus Robertus, quondam Comes Flandriæ, Avus vester, & sui subditi, dictarum Dissentionum materiam & occasionem præbuerunt;

Verumptamen,

Si per vos, ac vestros Subditos, effectualiter velitis facere desisti a quocumque Subsidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, impendendo, ac a Communione cum eisdem faciendâ, dummodo nobis Rebelles extiterint,

Placet nobis, pro bono pacis, inter nostros & vestros Subditos mutuò confovendæ, quod aliquos de vestris in Regnum nostrum mittatis, super dicto articulo, & aliis, pro Treugâ hujusmodi ineundâ necessariis, tractaturos; de quorum nominibus cum, Nobis innotuerit, salvum & securum Conductum pro eisdem, per nostras Literas, extunc concedemus, ad terminum satis competentem duraturum.

Quid autem super hiis facere decreveritis, Nobis per vestras Literas rescribere curetis.

Dat. apud Eborum, 4. die Decembris.

A. D. 1322.

Ad Regem Franciæ, super quodam Aresto.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rot. Fr. 16. E. 2. m. 8.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & ad vota Successus prosperos ac felices.

Ad vestræ Serenitatis magnificentiam eo specialius in nostris Negotiis recurrimus, quo de eadem fiduciam gerimus pleniorem.

Cùm itaque, ut intelleximus, in Curia vestra, ad Profecutionem Prioris Sancti Eustropii, quoddam Arestum contra nos factum existat;

Excellentiam vestram affectuosis precibus deprecamur, quatinus dicendi contra Arestum prædictum velitis Nobis gratiam concedere, & aliquem, de Concilio partium illarum, super Negotio illo, penes vos prosequiturum, super hoc admittere gratiosè.

Dat. apud Hachelseye, 10. die Decembris.

A. D. 1322. Edw. 2.

A. D. 1322. Edw. 2.

De Intendendo Reginæ.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 11.

REX Vicecomitibus, & omnibus aliis, Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm Isabella, Regina Angliæ, Consors nostra carissima, de licentiâ & voluntate nostrâ, causâ Peregrinationis, ad diversa loca infra Regnum nostrum se divertat;

Vobis omnibus & singulis Mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatæ Consorti nostræ, cùm ipsam per loca vestra transitum facere contigerit, eundo, & versus Nos redeundo, pro Rebus & Hernesiis suis, Cariagium, ac, pro Hospitio suo, alia necessaria, pro Denariis ipsius Consortis nostræ, habere faciatis, cùm ex parte ipsius Consortis nostræ super hoc fueritis requisiti.

A. D. 1322.

In cujus &c. usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Eborum, 23. die Decembris.

Per ipsum Regem.

De Conductu pro Hominibus Domini de Sulliaco, per Scotos Capti.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 11.

REX Vicecomitibus, & omnibus Ballivis & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cùm, Nobilis Vir, Henricus Dominus de Sully, nuper per Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, infra Regnum nostrum captus, & penes ipsos adhuc existens, mittat quosdam Homines suos in Regnum nostrum, pro quibusdam Negotiis suis faciendis & prosequendis:

Vobis Mandamus quòd Hominibus ipsius Henrici, usque ad numerum octo vel decem, quos per Literas suas Patentes deputare, & nominare voluerit ad Negotia sua faciendum & prosequendum, in Regnum nostrum veniendo, ibidem morando, & exindè in Scotiam redeundo, non inferatis, seu, quantùm in vobis est, ab aliis inferri &c. seu gravamen; set eis potiùs salvum & securum Conductum habere faciatis, cum super hoc ex parte nostrâ fueritis requisiti.

A. D. 1322.

In cujus &c. usque ad Festum Paschæ proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Eborum, 28. die Decembris.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

De Torneantibus apud Neuport attachiandis.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 8.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis Hominibus ad Arma, apud Neuport in Comitatu Staffordiæ ad Justas faciendas in proximo Conventuris, ut dicitur, salutem.

Cùm, ante hæc tempora, per singulos Comitatus Regni nostri fecerimus publicè Proclamari, & sub gravi Forisfacturâ firmiter Inhiberi, ne quis, Comes, Baro, Miles, seu alius Homo ad Arma, cujuscumque statûs seu conditionis existeret, durante Guerrâ nostrâ Scotiæ, infra Regnum nostrum Torneare, Burdeare, Justas facere, Aventuras quærere, seu aliqua alia facta Armorum præsumeret excercere, sine nostrâ Licentiâ speciali:

A. D. 1322.

Ac jam intellexerimus quòd Scoti, Inimici & Rebelles nostri, se parant, quantò fortiùs poterunt, ad ingrediendum Regnum nostrum, in instanti Festo Purificationis Beatæ Virginis;

Per quod summoneri fecimus omnes & singulos Proceres, Magnates, & alios Homines ad Arma, de eodem Regno, quòd sint ad Nos, apud Eborum, in dicto Festo, Armis competentibus benè muniti, ac prompti & parati ad proficiscendum exindè nobiscum contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, si Regnum nostrum ingrediantur:

Nos, considerantes hujusmodi Proclamationes

A. D. 1322. Edw. 2. clamationes factorum Armorum, sine Licentiâ nostrâ factas, non solùm in retardationem expeditionis Negotiorum nostrorum prædictorum, contra dictos Inimicos nostros sic sumptorum, verùm etiam in Turbationem & læsionem pacis nostræ, ac subversionem Regni nostri (quantum est in facientibus hujusmodi Proclamationes) posse verisimiliter redundare;

Vobis omnibus & singulis, sub Forisfacturâ omnium, quæ Nobis forisfacere poteritis, Mandamus, firmiter inhibentes, nè ad dictum locum de Neuport, seu alibi, infra Regnum nostrum, Justas facere, Turneare, Burdeare, Aventuras quærere, seu aliqua alia facta Armorum excercere præsumatis, sine nostrâ Licentiâ speciali.

Scientes, pro certo, quòd contrarium facientes ita graviter puniemus, quòd punitio illa aliis cedet in timorem taliter delinquendi.

Assignavimus nihilominus, dilectos nobis, Henricum de Thrapston Clericum, & Bertrandum de la More servientem nostrum ad Arma, ad Attachiandum omnes & singulos Homines ad Arma, cujuscumque statûs seu conditionis existant, quos invenerint aliqua facta Armorum infra dictum Comitatum Staffordiæ excercentes: nec ad capiendum, in manum nostram Equos & Hernesia omnium & singulorum Hominum, facta Armorum excercentium, ut est dictum; A. D. 1322. Edw. 2.

Mandantes omnibus & singulis Vicecomitibus, Ballivis, & aliis Ministris, & Fidelibus nostris, tàm infra Libertates, quàm extra, quòd præfatis, Henrico & Bertrando, & eorum alteri, in præmissis, sint Intendentes, Respondentes, Consulentes, & Auxiliantes, quotiens & quando per Ipsos, Henricum & Bertrandum, vel eorum alterum, super hoc, ex parte nostrâ, fuerint præmuniti.

Et vos, præfati Vicecomites, omnes & singulos, quos iidem, Henricus & Bertrandus, vel eorum alter, eâ occasione, attachiaverint, vel attachiaverit, ab eis, vel eorum altero per Indenturam, indè faciendam, recipiatis, & in Prisonâ nostrâ salvò & securè custodiatis, quousque aliud indè a nobis habueritis in Mandatis.

In cujus &c.

Teste Rege apud Eborum, 30. die Decembris.

Per ipsum Regem.

De Tractatu super Treuga cum Scotis, Regem inconsulto, non habendo.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 8.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, & omnibus aliis de Comitatibus Cumbriæ, Westmerlandiæ, & Northumbriæ, tàm infra Libertates, quàm extra, & de aliis locis in Marchiis Scotiæ, salutem.

Datum est nobis intelligi quòd inter vos & Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, super Treugâ, per ipsos vobis ad certum tempus concedendâ, Tractatus plures habentur; de quibus vehementer admiramur, & eo præcipuè quòd de talibus, nobis inconsultis, tractare voluistis.

Et quia præmissa, si, nobis inconsultis, firmarentur, in nostri dedecus cederent manifestè;

Vobis omnibus & singulis Inhibemus, sub gravi Forisfacturâ nostrâ, firmiter injungentes, ne Tractatus aliquos super Treugâ hujusmodi cum dictis Inimicis nostris quomodolibet teneatis; nec quicquam, si Tractatum sit, firmetis, quousque de Conditionibus Treugæ tractatæ fuerimus informati, & ulterius præceperimus velle nostrum. A. D. 1323.

Mandamus enim, dilecto & fideli nostro, Andreæ de Harcla, Comiti Karlioli, quòd de Conditionibus Treugæ prædictæ Nos informet indilatè; quâ quidem Informatione receptâ, non tardabimus ulterius ordinare, quod nostro & vestro honore & commodo noverimus faciendum.

Teste Rege apud Conwyk, 8. die Januarii.

Per ipsum Regem.

Et Memorandum quod Breve, præfato Comiti Karlioli inde directum, irrotulatur dorso Claus. sub eâdem datâ.

Ad

A. D. 1323. Edw. 2. A. D. 1323. Edw. 2.

Ad Andream de Harcla, super Tractatu prælibato.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 16. dor.

REX, dilecto & fideli suo, Andreæ de Harcla, Comiti Karlioli, salutem.

Datum est nobis intelligi, quòd inter homines Subditos nostros, & Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, super Treugâ, per ipsos Scotos dictis Subditis nostris ad certum tempus concedendâ, Tractatus plures, vobis scientibus, & non contradicentibus, habentur; unde vehementer cogimur admirari, præcipuè quòd, Nobis inconsultis, Tractatus hujusmodi fieri permisistis.

Et quia præmissa, si, Nobis inconsultis, firmarentur, in nostri Dedecus cederent manifestè, per quod Inhibuimus omnibus & singulis Comitibus, Baronibus, Militibus, & aliis de Marchiis prædictis, sub gravi Forisfacturâ nostrâ, firmiter injungentes, nè Tractatus aliquos super Treugâ hujusmodi cum dictis Inimicis nostris teneant; nec quicquam, si tractatum sit, firmarent, quousque de Conditionibus Treugæ, sic tractatæ, fuerimus informati, & ulteriùs præceperimus velle nostrum; A. D. 1323.

Vobis Mandamus, firmiter injungentes, quòd, habitâ inde Informatione, & aliis prætermissis, dimissâque in Castro nostro Karlioli & Villâ nostrâ ibidem sufficienti Custodiâ pro eisdem, ad Nos, ubicumque fuerimus, personaliter accedatis, nos super dictis Tractatibus informaturi; ut, habitâ informatione vestrâ, indè ulteriùs faciamus quod, de vestro & aliorum Fidelium nostrorum Consilio, pro nostro & Regni nostri commodo & honore fuerit faciendum; & hoc, sicut Nos & Honorem nostrum diligitis, modis omnibus faciatis.

Teste Rege apud Cowyk, 8. die Januarii.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, pro nonnullis Dispensationibus.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Pro illorum augendis Profectibus, quos nostris Obsequiis utiliter & providè novimus laborâsse, & quibus præcipuè mores strenui & virtutum merita suffragantur, eo confidentiùs vestræ Clementiæ preces effundimus, quo a solitâ Benignitate vestrâ, quæ se gratiosam exhibet virtuosis, speramus eas favorabiliùs exaudiri.

Quamobrem, dilecti Clerici nostri, Willielmi de Culpho, qui in commissis sibi a nobis frequenter Negotiis, ut experimento probavimus, circumspectè & fideliter se gerebat, suis exigentibus meritis, Promotionem corditer affectantes,

Sanctitati vestræ votivis affectibus supplicamus, quatinùs eidem Willielmo, de Medietate Ecclesiæ de Walpol,

Pro Portione Lewens, quæ per Constitutionem vestram, olim contra Pluralitates editam, vacavit, & adhuc vacare dinoscitur, & ad Dispositionem vestram pertinet virtute Reservationis, per eandem Constitutionem indè factæ,

Providere dignemini caritaris intuitu, nostrorumque rogaminum interventu.

Firmam etenim fiduciam in Domino optinemus, quòd eadem Ecclesia, A. D. 1323. quæ jam per longa vacavit tempora (quod a vestrâ memoriâ credimus excidisse) per ipsius W. industriam, si vestra Benignitas votis nostris in hac parte duxerit annuendum, miserante Domino, salutaria suscipiet incrementa.

Verùm, quia idem Willielmus propter defectum natalium, quam patitur, de soluto genitus & solutâ, super quo aliàs (nec non & super Retentione Ecclesiarum de Alfleton & de Stucton) per Sedem Apostolicam secum fuerat Dispensatum (quarum alteram dimisit ex artatione Constitutionis supradictæ) jam de dictâ Ecclesiâ de Stucton, quam modo tenet, migrare non potest, ut Nobis relatum est, absque Dispensatione vestra & Licentia speciali, placeat, quæsumus, vestræ Beatitudini eidem Willielmo, etiam super hoc, gratiam facere, quam vestra circumspectio fore decreverit oportunam.

Conservet &c.

Dat. apud Parcum de Stowe, 18. die Januarii.

Ad

A.D. 1323. Edw. 2.

Ad Carolum Franciæ Regem, super captione Dromondæ antedictæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 17. dor.

MAgnifico Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & successus, ad vota, semper prosperos & felices.

Cùm olim Jakeminus de Recto, Mercator de Janua, nobis dedisset intelligi,

Qualiter ipse cum quadam Magnâ Nave, quæ vulgariter Dromunda nuncupatur, undè idem Jakeminus Patronus & Dominus erat, Frumento, Oleo, Melle & aliis Victualibus & Mercandisis oneratâ, propter nimiam & insolitam caristiam Bladorum, & aliorum Victualium, quæ tunc in Regno nostro habebatur, nostri contemplatione, & sub nostris Protectione & salvo Conductu, apud les Dunes, juxta Portum Villæ nostræ de Sandwico, declinaverat, & eadem Victualia ibidem, ad opus nostrum, & aliorum, in dicto Regno nostro degentium, venditioni exposuerat:

Et qualiter quidam Berengarius Blancus, Custus seu Admirallus quarumdam Navium, bonæ memoriæ, Domini Lodovici, nuper Regis Franciæ, Fratris vestri, super Mare, in partibus Calesiæ, cum pluribus aliis de Comitivâ suâ, in Navibus Guerrinis existentibus, ad dictum locum de les Dunes accessit, & dictam Magnam Navem, ibidem Ancoratam, cum toto Apparatu, & aliis Victualibus & Mercandisis, in eâ existentibus (quæ per Inquisitionem & sufficientem informationem, indè factas de mandato nostro, ad valorem quinque milium, septingentarum, sexdecim Librarum, & duodecim Solidorum Sterlingorum fuerant æstimata) Armatâ Potentiâ cepit; &, interfectis quibusdam Marinariis ejusdem Navis, & quibusdam aliis vulneratis, eam usque Villam vestram de Caleys secum abduxit, eandem Navem, cum Bonis supradictis, taliter detinendo:

Et nos, ad lacrimosam querimoniam ejusdem Jakemini, petentis a nobis cum instantiâ Restitutionem sibi fieri de Navè & Bonis prædictis, pro eo quòd sub nostris Protectione & Conductu, & infra Potestatem nostram fuerat indè taliter deprædatus;

Præfatum Regem, Fratrem vestrum, dum vixit, necnon & prædictum Berengarium, dictoque Fratre vestro ab hac luce subtracto, claræ memoriæ, Dominum Philippum, Regem Fratrem & Prædecessorem vestrum, postmodùm diversis vicibus, per Litteras nostras & Nuncios speciales, pluries rogavimus, ut eidem Jakemino de Nave & Bonis suis prædictis debitam Restitutionem (si extarent) aut (si non extarent) Satisfactionem congruam; necnon de Dampnis, quæ præmissâ occasione docere se poterat incurrisse, congruam Recompensationem facerent exhiberi:

A.D. 1323.

Et licet præfatus Dominus Philippus nobis rescripsisset, quòd Constabulario Franciæ, nostri consideratione, dederat in mandatis, ut præfato Mercatori dictam Navem & Bona, tunc extantia, plenariè restitui faceret, & de aliis Bonis & Victualibus, sic captis, & tunc non extantibus; necnon de Dampnis, eâ occasione illatis, cum festinâ diligentiâ se informaret, & eandem Informationem eidem Regi remitteret, ut, eâ visâ, super præmissis, indempnitati ipsius Mercatoris posset debitè providere:

Et, ut intelleximus, dictus Constabularius, recepto hujusmodi Mandato Regio, cum se de captione injuriosâ Navis prædictæ & Bonorum prædictorum diligentiùs informâsset, & sibi constaret Navem & Bona prædicta absque causâ suisse taliter occupata, per Litteras suas mandâsset tunc Capitaneo de Caleys seu Admirallo, quod Navem prædictam, cum Apparatu præfato, Mercatori restitueret indilatè, ac de Bonis, captis in eadem, & ad quorum manus devenerunt, & quomodo fuerant distributa, se cum diligentia informaret, & ipsum Constabularium inde certificaret:

Dictus tamen Jakeminus, qui hujusmodi mandata, cum omni diligentiâ, quâ potuit, fuisset prosecutus, nullam tamen adhuc Restitutionem seu Satisfactionem de præmissis extitit assecutus; set graves eâ occasione labores pertulit, & sub spe consequendæ Justitiæ ultra vires sumptus fecit, in ipsius Jakemini Depauperationem, & status sui Depressionem manifestam;

Undè ei compatimur ex affectu f quo nobis supplicavit, vicibus iteratis, ut ei de Nave & Bonis suis prædictis satisfacere, contemplatione præmisso-

A. D. 1323. Edw. 2. rum, aut saltem ei, de usitato juris remedio, in casu hujusmodi, providere, sine ulterioris dilationis incommodo, curaremus.

Nos itaque ad Dampna & diutinam Prosecutionem ejusdem Jakemini, necnon ad Conductum & Protectionem, quos ei feceramus de veniendo salvò & securè infra Regnum nostrum, debitæ considerationis intuitum dirigentes, ac dissimulare sanâ conscientiâ non valentes qnin ei in hac parte faciamus Justitiæ complementum,

Magnificentiam vestram obnixè requirimus & rogamus, quatinùs, præmissis providâ deliberatione pensatis, præfato Jakemino, super Restitutione Navis, & Bonorum prædictorum, ac dampnorum, quæ occasione Captionis injuriosæ & detentionis eorumdem docere se poterit incurrisse, zelo Justitiæ, nostrorumque interventu rogaminum, jubere velitis fieri, sine ulterioris dilationis incommodo, debitum & festinum Justitiæ complementum; ita si placet quod non oporteat nos solicitari amplius per præfatum Mercatorem, ex causâ supradictâ; alioquin dissimulare ulteriùs non poterimus, quin præfato Mercatori de Remedio, in casu hujusmodi usitato, provideri, ut convenit, faciamus.

Et quid, ad hujusmodi rogatum nostrum, in hac parte, duxeritis faciendum, nobis, si placet, rescribere velitis per præsentium Portitorem.

Dat. apud Eborum vicesimo die Januarii.

De Credentia, super Reformatione Status Vasconiæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 11.

REX, dilectis & fidelibus suis, Venerabilibus in Christo Patribus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & cæteris Prælatis Ecclesiasticis, ac Comitibus, Vicecomitibus, Majoribus, Juratis, Consnlibus, Comunitatibus Civitatum, Burgornm, & Villarum, Constabulariis, Castellan, Ballivis Villatum & Locorum, ac cæteris Subditis nostris, in dicto Ducatu constitntis, salutem.

Angustamur interiùs, & diris aculeis perforamur, ex eo quòd, procurante Pacis Inimico & Zizaniorum Seminatore, inter Fideles nostros Nobiles dicti Ducatûs, a jam diu, suscitatæ sunt Guerræ & Dissensiones graves; per quas Homicidia, Raptus, Sacrilegia, Combustiones, & Destructiones Castrorum, Villarum, & Locorum, & alia dampna innumera contigerunt.

Desiderantes itaque, inter dictos Nobiles & cæteros Subditos nostros discordes, Pacem & Concordiam reformari, & quietam Communionem, ad nostrum & ipsorum Snbditorum honorem & commodum confoveri, dilectos & fideles nostros, Venerabilem Patrem, Johannem Eliensem Episcopum, & Almaricum de Credonio Consanguineum nostrum carissimum (de quorum fidelitate probatâ, & circumspectione providâ plenam fiduciam reportamus) ad partes dicti Ducatûs, pro Reformatione Pacis, super Guerris & Dissensionibus prædictis, annuente Domino, faciendâ duximus destinandos;

A. D. 1323.

Vobis igitur mandamus, vos, & quemlibet vestrûm affectuosis Precibus nichilominus deprecantes, quatinùs præfatis, Episcopo & Almarico, ac eorum alteri, & deputando, vel deputandis ab ipsis, Episcopo & Almarico, vel eorum altero, in hiis, quæ ipsi, vel eorum aliquis vobis, & cuilibet vestrûm, super Reformatione Pacis prædictæ faciendâ, ex parte nostrâ, vivâ voce exposuerint, vel exposuerit, fidem credulam præbeatis; &, circa Reformationem eandem, cum omni diligentiâ, quâ poteritis, laboretis; ita quòd Reformatio prædicta, ad communem utilitatem & quietem Subditorum nostrorum Ducatûs prædicti, fieri valeat, ut optamus.

Volumus etiam, & omnibus & singulis Subditis nostris dicti Ducatûs, tenore præsentium, damus in mandatis, ut præfatis, Episcopo & Almarico, ac eorum alteri, necnon depntando vel deputandis ab ipsis, vel eorum altero, in præmissis, & ea contingentibus, pareant & intendant.

In cujus &c.

Teste Rege apud Newerk tricesimo die Januarii.

Per ipsum Regem.

De

De intendendo, in Reformatione memorata.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

REX, dilectis & fidelibus suis, Venerabilibus in Christo Patribus, Archiepiscopis, *&c. ut supra*, salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Venerabilis Patris Johannis Eliensis Episcopi, & Almarici de Credonio Consanguinei nostri karissimi, plenariè confidentes, ipsos, Episcopum & Almaricum, pro Reformatione Status & Regiminis Ducatûs nostri prædicti, ac Rerum nostrarum in eodem faciendâ, ad partes Ducatûs prædicti duximus destinandos;

Vobis igitur, omnibus & singulis, mandantes, quatinùs eisdem, Episcopo & Almarico, in hiis, quæ pro Reformatione Statûs & Regiminis dicti Ducatûs, ac Rerum nostrarum, in eodem faciendâ, contingere poterunt, intendentes sitis, consulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipsos, Episcopum & Almaricum, super hoc ex parte nostrâ fueritis requisiti. A. D. 1323.

Damus autem omnibus & singulis Subditis nostris dicti Ducatûs, tenore præsentium, in mandatis, quòd præfatis, Episcopo & Almarico, in præmissis, & ea tangentibus, pareant & intendant.

In cujus &c.

Dat. ut supra.

Per ipsum Regem.

Ad Prælatos Vasconiæ, de Subsidio pro Guerra Scotiæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 11.

REX, Venerabili in Christo Patri, Domino eâdem gratiâ, Archiepiscopo Burdegaliæ, salutem.

Etsi Prælatos, & alias Ecclesiasticas Personas, nostræ Ditioni subjectos, in tranquillitate & quiete confoveri, ipsorumque laboribus & oneribus parcere cupiamus, occurrentibus tamen nobis urgentibus & arduis, illorum Præsidia implorare compellimur, de quorum fidelitate probatâ, & affectione sincerâ fiduciam gerimus pleniorem.

Cùm itaque, in instanti seisonâ Æstivali, ad partes Scotiæ,

Pro obstinatâ Rebellione Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, qui tàm infra Regnum nostrum Angliæ, quàm in Terrâ nostrâ Scotiæ prædictâ, Homicidia, Deprædationes, Incendia, & alia Dampna innumera hactenus perpetrârunt, & adhuc perpetrare non desistunt, cum Dei adjutorio, finaliter reprimendâ,

Cum Equis & Armis, quanto potentiùs poterimus, proficisci proponamus ad quod Negotium, & ad alia, nobis incumbentia hiis diebus, feliciter, cum Dei adjutorio, expedienda, infinitam Pecuniam nos effundere oportebit,

Nos, de vobis specialiter confidentes, sperantes etiam quòd in tàm arduis, pro Honore nostro & commodo manus velitis extendere adjutrices, Paternitatem vestram reverendam affectuosis Precibus requirimus & rogamus, quatinùs in partem relevationis Onerum, nobis in præmissis sic incumbentium, Subsidium decens & competens velitis nobis exhibere, &, dilectis & fidelibus nostris, Venerabili Patri J. Eliensi Episcopo, & Almarico de Credonio Consanguineo nostro carissimo (quibus secreta cordis nostri super hoc specialiter aperuimus, & quos, pro Negotiis prædictis & aliis, ad dictum Ducatum transmittimus) vel eorum alteri, seu deputandis, vel deputando ab eis, vel eorum altero, in hiis, quæ ipsi, vel eorum aliquis, vobis, ex parte nostrâ, vivâ voce exposuerint, vel exposuerit in præmissis, fidem credulam præbeatis. A. D. 1323.

In præmissis, si placet, taliter vos habentes, quod apud Regiam Benivolentiam debeatis meritò commendari.

Volumus enim & concedimus, pro nobis, Hæredibus, & Successoribus nostris, quòd Subsidium, quod nobis ex hac causâ duxeritis faciendum (quod etiam ex vestrâ merâ Liberalitate & Gratiâ procedere fatemur) vobis, aut Successoribus vestris, seu Ecclesiæ vestræ, non cedat in præjudicium, nec trahatur in Consequentiam in futuro:

Et quòd indè Litteræ nostræ Patentes, sub Sigillo nostro Vasconiæ, vobis fiant: quódque Litteræ illæ tanti sint valoris & effectûs, ac si essent Magno Sigillo nostro consignatæ; & nichilominus hujusmodi Litteras, sub dicto Magno Sigillo nostro, cum eas requisiveritis, fieri faciemus.

Dat. apud Newerk tricesimo die Januarii.

Per ipsum Regem.

Eodem

A.D. 1323. Edw. 2.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Archiepiscopo Axicen.
Episcopo Agenn.
Episcopo Condonnensi,
Episcopo Vasaten.
Episcopo Aquen.
Episcopo Bayonen.
Episcopo Oleren.
Episcopo Delescar.
Episcopo Addmen.
Episcopo Xancton.
Episcopo Petragoricen.
Episcopo Sarlacen.
Episcopo Lectoren.

Ibid.

REX, dilecto sibi in Christo Abbati Sanctæ Crucis Burdegaliæ, salutem.

Etsi Prælatos *&c. ut supra usque ibi* adjutrices *tunc sic* vos affectuosis Precibus requirimus *&c. ut supra.*

Teste ut supra.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Abbati de Blani Monte,
Abbati Sancti Firmi,
Abbati Sancti Romani de Blania,
Abbati Sancti Salvatoris de Blania,
Abbati Monasterii Novi,
Abbati de Burgo,
Abbati Sancti Emiliani,
Abbati de Aquistris,
Abbati Fontis Guillielmi,
Abbati de Luco,
Abbati de Silva Majori,
Abbati de Clayraco,
Abbati Sancti Maurini,
Abbati de Fiens,
Abbati de Permbaco,
Abbati de Silva lata,
Abbati de Sancto Ascorio,
Abbati de Codonio,
Abbati de Sancto Severo,
Abbati de Arcosio,
Abbati de Silva Plana,
Abbati de Cameta,
Abbati Dessordua,
Abbati de Ponton,
Abbati de Dio Villa,
Abbati Sancti Johannis de Castella,
Abbati Sancti Leborii,
Abbati Sancti Florentii,
Abbati Sancti Bloncellis,
Priori Sanctæ Fidis,
Priori de Sadiraco,
Priori de Layraco,
Priori de Mauraco,
Priori de Bynbaco,
Priori Montis Sompronii,
Priori Sancti Frontis,
Priori Montis Alti,
Priori Regula.

A.D. 1323. Edw. 2.

De Andrea de Hartcla arestando & capiendo.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 1.

REX, dilectis & fidelibus suis, Comitibus, Baronibus, Militibus, liberis Hominibus, Vicecomitibus, & omnibus aliis, Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Quia Andreas de Hartcla, quem in Comitem Karlioli Gladio cinximus, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, adhæsit, & cum eisdem Confœderationes palam fecit, in ipsius Ligeantiæ & Homagii læsionem, & nostri contemptum, Populi nostri commotionem & turbationem manifestam; undè plurimùm conturbamur:

Nos, ipsius Malitiam & Rebellionem punire volentes, prout decet, assignavimus, dilectum & fidelem nostrum, Henricum Filium Hugonis, ad ipsum Andream, ubicunque ipsum inveniri contigerit, sive infra libertates, sive extra, insequendum, arestandum, & capiendum, & ipsum ad nos, ubicumque tunc fuerimus, ducendum; prout ei ex parte nostrâ pleniùs est injunctum:

A.D. 1323.

Et ideo vobis, omnibus & singulis, mandamus, sub forisfacturâ omnium, quæ nobis forisfacere poteritis, firmiter injungentes, quòd eidem Henrico in præmissis sitis intendentes, respondentes, & auxiliantes, facientesque toto posse vestro ea quæ idem Henricus vobis injunget, seu scire faciet ex parte nostrâ.

Et hoc, sicut nos, & Honorem nostrum, ac tranquillitatem & quietem Populi Regni nostri diligitis, modis omnibus faciatis,

In cujus &c.

Teste Rege apud Newerk primo die Februarii.

Per ipsum Regem.

A.D. 132[illegible] An. 16. E. Ibid. 16. E. 2. m. 9.

Ad

A. D. 1323. Edw. 2. A. D. 1323. Edw. 2.

Ad Papam, contra Episcopos Rebellibus adhærentes.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Misimus ad Pedes Beatitudinis vestræ, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ, pro certis exponendis Negotiis, & Gratiis nostro nomine optinendis, quas credimus, ante confectionem præsentium, fore concessas; pensantes Sanctitatem vestram nobis, ut Filio devoto, fore in omnibus gratiosam.

Verùm quia dubitamus ne, inter cætera, quæ dicto Archidiacono injunximus, vestræ Clementiæ referenda & exponenda, ea, quæ tangunt Lincolniensem, & Bathonensem & Wellensem, Episcopos (quos Comitibus & Baronibus Laicis, nobis nuper in Regno nostro Contrariantibus & Rebellibus, adhærentes comperimus, & eorum Fautores extitisse) apud vestram Clementiam subticeantur, motum animi nostri, secundum rei veritatem, vestræ Sanctitati duximus explanandum; intimantes quòd dicti Episcopi, & præcipue Dominus Lincolniensis, in Turbatione, nùper motâ in Regno nostro contra nos, dictis Rebellibus nostris sic se exhibuerunt adhærentes, quòd ipsos, & potissimè dictum Lincolniensem (pessimum venenum, de genere Proditorum procedens) in Regno nostro, absque gravi scandalo & periculo, non poterimus sustinere.

Dictum siquidem Lincolniensem, fidelitatis suæ, nobis præstitæ, notoriè Violatorem, & nostri ac Regni nostri Status Impugnatorem, per Temporalium suorum (quorum prætextu fidelitatem nobis præstitit) Confiscationem, prout de Jure Regni nostri nobis licuit, ad modum punivimus, aliterque idem Episcopus, Inimicis & Rebellibus nostris, ut præmittitur, adhærens, in personâ suâ non immeritò puniri potuisset, nisi, ob vestri, & Sanctæ Sedis Apostolicæ reverentiam, detulissemus eidem.

Quocirca Benignitati vestræ, quantò humiliùs & devotiùs poterimus, iteratis Precibus ac multiplicatis supplicamus, quatinùs de statu dictorum Episcoporum, & maximè Lincolniensis, dignemini sic ordinare, quòd ipsis, pro eorum demeritis, in hac parte legitimè punitis, & extra Regnum nostrum ad alia loca translatis; &, loco ipsorum, aliis Personis idoneis, nobis gratiosis, si placet, subrogatis, Regnum & Sacerdotium, in eodem Regno, in licitis & honestis, mutuò se juvent, & quod cessent hujusmodi Scandala in futurum. A. D. 1323.

Ad hæc, Pater Sancte, ut nobis est relatum, quidam, tàm de Curiâ Romanâ, quàm de Regno nostro (quorum nomina adhuc scire nequivimus) erga Magnificum Principem, Dominum Karolum Regem Franciæ Illustrem, Fratrem nostrum karissimum, adeò institerunt, quòd, ut idem Episcopus Lincolniensis in Episcopatu illo moraretur, vestram Beatitudinem præfatus Frater noster per Literas suas rogavit speciales; undè, si idem Frater noster hoc fecerit, vehementer admiramur; pro firmo tenentes quòd præfatus Frater noster, si motus animi nostri contra dictum Lincolniensem Episcopum, ex justis & legitimis causis, ut est dictum, conceptos, præscivisset, rogatus hujusmodi pro eo nullatenùs fecisset; quibus, si placet, rogatibus (præsertim cum præter conscientiam scribentis verisimiliter concedi præsumuntur) quæsumus, vestra Sanctitas nequaquam adquiescat.

Præterea, Pater pie, pro Episcopo Lincolniensi præfato (quem ad vestram præsentiam evocandum duxistis) & ipsius Episcopi Familiaribus, & Rebus suis, secum deferendis, Literas nostras de Conductu fieri fecimus speciales.

Super præmissis omnibus & singulis, ac aliis Negotiis nostris, Venerabilem Patrem, R. Wyntoniensem Episcopum, & præfatum Archidiaconum, apud vestram Sanctitatem gratiosè exaudiri, & cum felici & festinatâ expeditione ad nos remitti, quæsumus, piâ prece.

Conservet &c.

Dat. apud Newerk secundo die Februarii.

Ad Cardinales, contra dictos Episcopos.

A. D. 1322. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9.

VEnerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sancti Ciriaci in Termis, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum. A. D. 1321.

11 T Pater-

A. D. 1323. An. 16. Edw. 2.

Paternitatem vestram latere non credimus, quæ & quanta passi sumus, præteritis temporibus, propter Iniquitates & Proditiones, manifestè repertas, de quibusdam, de Regno nostro, Comitibus & Baronibus, quos (divinâ opitulante gratiâ) pœnâ debitâ punivimus:

Et Prælatos, de eodem Regno, dictis Comitibus & Baronibus, in eorum nequitiâ, contra nos adhærentes, in Personis similiter punivissemus, nisi, ob reverentiam Domini nostri Summi Pontificis, & Sacrosanctæ Ecclesiæ Romanæ, Matris nostræ, dimisissemus sub spe, quòd iidem Prælati, per præfatum Dominum Summum Pontificem, & Sedem Apostolicam, ita debitè punirentur, quòd Pœna, ipsis inferenda, futuris temporibus, aliis cederet in Exemplum, & quòd Prælati hujusmodi Scandala, in Regno prædicto, si non zelo Justitiæ, timore tamen Pœnæ prædictæ, metuerent seminare.

Quæ omnia injunximus, dilecto Clerico nostro, Magistro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ (quem ad Sanctam Romanam Curiam, pro Negotiis istis, & aliis, nos contingentibus, nuper destinavimus) dicto Domino Summo Pontifici, & vobis, seriosiùs exponenda.

Set, ut affectionem, quam in Negotio prædicto gerimus, attestentur Preces iteratæ, Paternitatem vestram affectuosis Precibus deprecamur, quatinùs ut Lincolniensis, & Bathoniensis & Wellensis, Episcopi (quos, & præcipuè dictum Lincolniensem, de præmissis Reos comperimus) juxta ipsorum demerita puniantur, & extra Regnum nostrum ad loca alia (in Ecclesiis, Lincolniensi, Bathoniensi & Wellensi, prædictis, aliis Personis idoneis, nobis gratiosis, loco dictorum Episcoporum subrogatis) transferantur (ut, in futurum, Scandala hujusmodi cessent) velitis erga dictum Dominum Summum Pontificem (cui super hoc similiter scribimus) cum omni efficaciâ interponere partes vestras; sic quòd, vestris mediantibus juvamine & consilio oportunis, quod in votis sic gerimus, consequamur, per quod vobis teneamur ad grates & specialium munera gratiarum.

Dat. apud Newerk secundo die Februarii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino Berengario Tusculano, *Domino B. Portuensi,* *Domino Vitali Albanensi,* *Domino Petro Penestrensi,*	Episcopis Cardinalibus.
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro, *Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,* *Domino A. Sancti Eustachii,* *Domino N. Sancti Adriani,* *Domino J. Sancti Theodori,* *Domino P. Sancti Angeli,* *Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice,* *Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ,* *Domino B. tituli Sancti Ciriaci in Termis,* *Domino P. tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte,* *Domino S. tituli Sanctæ Priscæ,* *Domino B. Tituli Sancti Vitalis,*	Presbiteris Cardinalibus.
Domino A. Sanctæ Mariæ in Portica, *Domino B. Sanctæ Agathæ,* *Domino R. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,* *Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,*	Diaconis Cardinalibus.

Ad Regem Franciæ, super Excessibus in Vasconia.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8

Magnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ Illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Angit nos interiùs Turbatio per Officiales & Ministros vestros, nobis & Subditis nostris Ducatûs prædicti irrogata; angustamur etiam ex eo, quòd Magnificentiam vestram, hujusmodi occasionibus, Nunciis, & Precibus sæpiùs oneramus; set, multiplicantibus Officialibus & Ministris vestris Injurias & Gravamina hujusmodi, ad vos, pro Correctione & Reformatione eorumdem,

A.D. 1323. Edw. 2. dem, tantò fidentiùs recurrimus, quantò ea, præter vestram Conscientiam, credimus irrogari.

Cùm igitur ad aures nostras jam pervenerit, quòd, præter Gravamina & Injurias hujusmodi, nobis & Subditis nostris, in dictis partibus, sic illata (pro quibus submovendis Preces nostras priùs vobis direximus speciales) dicti Ministri vestri alia, prioribus graviora, jam in dicto Ducatu nobis & Subditis nostris, præter vestram Conscientiam, ut præmittitur, inferre non desistunt;

Excellentiam vestram affectuosis Precibus requirimus & rogamus, quatinùs, in præmissis, pro nostro Jure conservando, & quiete Subditorum nostrorum prædictorum, jubere velitis festinum & competens Remedium adhiberi; A.D. 1323. Edw. 2.

Et, dilectis & Fidelibus nostris, Venerabili Patri, J. Eliensi Episcopo, & Almarico de Credonio Consanguineo nostro carissimo, ac eorum alteri, in hiis, quæ vos ex parte nostrâ requisierint, vel requisierit, fidem indubiam adhibere, & requirenda per ipsos, vel eorum alterum, gratiosiùs exaudire.

Dat. apud Newerk secundo die Februarii.

Consimiles Literæ fiunt, sub nomine præfati Episcopi, pro se.

Dat. ut supra.

Pro Rege de Confessore habendo.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Olim vestræ Benignitatis affluentia, nostris Precibus inclinata, nobis gratiosè concessit, quòd aliquem discretum Presbiterum in Confessorem nobis possemus eligere, qui, usque ad sex Annos, auditâ Confessione nostrâ, quotiens opus esset, nobis, de Commissis, Pænitentiam injungeret salutarem, ac beneficium Absolutionis impenderet; etiam si (quod absit) talia committeremus, propter quæ esset Sedes Apostolica consulenda.

Verùm, quia tempus prædictum jamque majori parte est elapsum, nos, saluti animæ nostræ providere cupientes, Sanctitati vestræ supplicamus humiliter & devotè, quatinus hujusmodi gratiam velitis in tempus longius, pro vestræ Dispositionis arbitrio, prolongare; & nobis inde vestras Apostolicas Literas concedere, &, si placet, transmittere per præsentium Portitorem. A.D. 1323.

Conservet &c.

Dat. apud Pontemfractum octavo die Februarii.

Ordinationes super Statu & Regimine Vasconiæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 10.

LE Roi a touz ceux, que cestes presentes lettres verront ou orront, saluz.

Sachez que,

Come plusours foitz eussoms fait debatre, par nostre Consail, aucuns pointz, tochant l'estat & l'amendement du Guyenne de nostre Duchie de Guyenne, au darreine a Everwyk, as Oytaves de la Seint Martyn, l'an de nostre Regne seszime,

Forent les pointz susescritz debatuz & assentuz, a fin que eux soient tenuz & ferment gardez:

PRIMEREMENT, que les Ordenances, que n'adgaires feismes a Ambiens, touchant la State de la dite Duschie, & de noz Ministres illoeqes (la tenour des queles est annexez a cestes) soient ferment gardes & tenues, en tant come eles ne sont pas contraires a les points susescritz.

ITEM, que deshore les Seneschalx d'Ageneys, & de Xancton, & de Peregortz, de Laundes, & le Meir de Burdeux, eient lour Commissions desutz le Seal de Gascoine. A.D. 1323.

ITEM, pur ceo, que le Constable de Burdeux rent, en chief, a tour, a nous de totes les issues de la Duchie: pur plus overtement Sauer la value de la Duchie permie sa respounce; &, pur eschuir les damages & dispens, que vienent pur ceo, que plusours sont, a ore, Treroriers & Receivoirs de la dite Duchie; ACCORDEZ est que, deshore, nul Tresorer ne Receivour ne soient en Agent, Peregortz, ne aillours en la Duchie, fors ceux que le Constable de Burdeux voldra mettre a son peril: & ceux, que ore sont, soient ostez, & per le dit Conestable tieux mis, pur queux il vodra respoundre a son peril.

ITEM, pur ceo, que le Guyement de la Duchie, & les busoignes, touchant nous & nostre Poeple illoeqes, s'amen-

A. D. 1323. Edw. 2. s'amendront molt, si un Clerc suffisant fust Chancellier & Gardein du Seel de la Duchie; Accordez est que un suffisant home, sages en ley escrit, soit Chauncelleir & Gardein du dit Seal: & que face regifter les Proces & les Remembrantz, que touchant cele gardez come nostre Tresor por nous & pur nostre poeple: & que le dit Chauncelier & Gardein, por sa sustenance, preignie le profit surdant du dit Seal & de l'escripture d'ycel, saunz prendre autres gages de nous; & soit un tyel mys per l'avisement du Seneschal, Conestable, & les autres du Conseil pardela.

Item, por ceo que le People se tient mult eesez per le Seel, que est deputez a Burdeux a Contraitz, par la raison que l'execution se fait ankes, come de chose de record, saunz plait; Accordez est que au tiens Seals soient mys, & deputez as Contraitz, a Blaynez, a Leyburne, a Seint Makaire, & a la Bastide de Croon; & que les Noteires, que receivent les Obligacions, seient estroitement chargez per serment de faire les Obligations sutz les ditz Seals, & de Registrer les duement, & de respondre a nouz plenement de touz profitz surdantz des ditz Seals; & que mesurable Tax soit au commencement par acun temps sur celes Obligacions, tanque le Poeple soit bien accustumetz, & eit sentu le profit des Obligations faire desuts les ditz Seals; & adonqs peut hom enchancer la dite taxe, solonc ceo que homme vorra a faire pur le profit de nous: Et, pur ceo que nous avoms donez a Mestre Joban Guichard la garde du dit Seel a Burdeux, & la moit du Profit: & a Pieres d'Oscorce l'execution de mesme le Seal: a terme de lour vies; hom doit parler a eux d'aver lour Gre sur meismes les choses, si que nous puissoms, desoeremes, estre respoundoz du profit des dits Seals entiermenr.

Item, pur ceo, que, avant ces beures, & uncore, est grant multitude des Officiaux, Conseilers, & d'autres Ministres, que pernent grant empensions de nous per an, & grant gages par jornees, & autres profitz, por eux, & pur lour Amis, a charge de nous, & por de profit; Accordez est que, desbore, la dite Duchie soit gardee & guyer per les Ministrez susezcrits & nomez: & en les Offices, ou Ministres ne sont pas nomeez, seient mis covenables persones:

Et que les Ministres nomez preignent les fees suseſcritz, & nient plus: & ceux, que sont a mettre, preignent feetz covenables: & que nient plus des Ministres y soyent, sauns especial commandement de noz meismes: & que ceux, que ore sont plus, seient ostez: &, apres remuement ou change des Ministres a ore nomes, seient mys en lour lieu autres covenables sur feetz covenables. A. D. 1323. Edw. 2.

Por ceo que les feetz, Assigneez, a ore, u auncuns de eux, sont accrutz entre les aunciens feetz per certeines causes de graces, les nouns de Ministres, & lour feetz aprendre, en Mone Turnes Petres, s'ensuient;

Le Seneschal de Gascoigne, al auncien fee:

Le Conestable de Burdeux, as gages accustumetz:

Le Contrerouler, as gages accustumetz:

Mestre Guilliam Gauselyn, Official de Burdeux, Conseiler, 100 *l.*

Mestre Austente Jourdan, Procureur, 100 *l.*

Mestre Alberd Mege, Conseiler & Contrerouler de la Escriveyn del Noumbrer, 50 *l.*

Juge des Appenx, 150 *l.*

Chauncellier de Gascoigne, le molument du Seel & del Escripture:

Maistre Arnald de la Moler, Conseiler & Procurour, sur fee covenable:

Un autre Procurer & Conseiler, sur fee covenable:

Maistre Joban de Clauynon, Advocat en la Curt del Eglise, 20 *l.*

Maistre Arnold de Gresse, Procurour en la dite Curt, 10 *l.*

Item, en la Seneschalcie des Laundes, le Seneschal, 700 *l.*

Maystre Menald de Caresse, Official de Ayre, Conseiler, 50 *l.*

Johan de Gysted de Baione, Conseiler, 20 *l.*

Un Procureur & Conseiller sur fee covenable:

Item, en la Seneschalcie de Ageneys, le Seneschal, pour lui, & pur un prod home, en lieu de Juge Mayour, 600 *l.* & le molument de son Seel:

Monsieur Guilliam de Cases, Juge Ordener decea Garone, & Conseiler 250 *l.*

Un Juge de outre Garone, a la part de condicion, 100 *l.*

Monsieur Arnauld Martyn, Conseiler, 100 *l.*

Maistre Guilliam Cost, Procurour General, 100 *l.*

Un autre Procureur, sur fee covenable:

Item, en la Seneschalcie de Peregortz, le Seneschall, pur lui, & pur un prod home,

A.D. 1323. Edw. 2. home, Affessour en lieu de Juge, 500 *l.* & le molument de son Seal:

L'Abbe de Cadoigne, le Provost de Ponnac, que sont sages & riches, seient Conseilers sauns gages;

Maistre Sygyn de Luneva, Procurour en la Court de France, 50 *l.*

Un Procurour, sur fee covenable:

Item, En la Seneschalcie de Xantonge, le Seneschal, 400 *l.* & le molument de son Seal:

Un Juge Ordeiner, 100 *l.*

Mestre Emery de Seint Sir, Conseileir, 30 *l.* A.D. 1323. Edw. 2.

Maistre Constans Chaundery Conseiler, 30 *l.*

Un Procurour & Conseiler sur fee covenable.

En tesmoignance de queu chose nous avons fait faire cestes nos Lettres Overtes.

Don. au Pountfreynt le Octisme jour de Feverer.

Per ipsum Regem & Concilium.

De intendendo Ordinationibus supradictis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 11. REX, dilectis & fidelibus suis, Venerabili in Christo Patri, J. eadem gratiâ, Eliensi Episcopo, & Almarico de Credonio Consanguineo suo carissimo, salutem.

Sciatis quòd,

Cùm mittamus vos ad partes Ducatûs prædicti, pro Reformatione status ejusdem, ac rerum nostrarum in eodem faciendâ,

Nos, de fidelitate vestra probata, & circumspectione provida plenariè confidentes, quosdam Articulos, per Nos & Concilium nostrum, pro emendatione Regiminis dicti Ducatûs, de novo factos, unà cum quibusdam Ordinationibus, per Nos nuper Ambiani indè factis, vobis, sub Sigillo nostro, duximus transmittendos; vobis Mandantes quòd Articulos prædictos, juxta vim & effectum eorumdem (prout expressiùs distinguntur) & dictas Ordinationes, quatenus dictis Articulis non sunt contrariæ, in dicto Ducatu Teneri & Observari faciatis: Ministros, amovendos, amoventes, &c, constituendos, Idoneos Constituentes; ac omnia alia & singula, in dictis Articulis & Ordinationibus contenta, ut est dictum, effectualiter Exequentes. A.D. 1323.

Damus autem universis, & singulis Subditis nostris, dicti Ducatûs, tenore præsentium, in mandatis, quòd vobis, in præmissis, & ea tangentibus, pareant & intendant.

In cujus &c.

Teste Rege apud Pontemfractum, 8. die Februarii.

Per ipsum Regem.

De Comite Kantiæ, Locum tenente Regis in Marchia Scotiæ constituto.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 4. REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De, dilecto & fideli nostro, Edmundo Comite Kantiæ, Fratre nostro carissimo, plenariè confidentes, ipsum Fratrem nostrum Locum nostrum tenentem in Marchia Scotiæ,

In hiis, quæ Salvationem & Defensionem partium illarum, contra Hostiles Aggressus Scotorum, Inimicorum & Rebellium nostrorum, & eis adhærentium, nec non & Repulsionem eorumdem, si Regnum nostrum ingrediantur, contingunt,

Quamdiu nobis placuerit, duximus constituendum;

Dantes omnibus & singulis Custodibus Villarum, Constabulariis Castrorum, ac aliis Ministris & fidelibus nostris partium illarum, tàm infra Libertates, quàm extra, tenore præsentium, in Mandatis, quòd præfato Fratri nostro, tanquam Locum nostrum tenenti ibidem, in præmissis sint Intendentes, Respondentes, Consulentes, & Auxiliantes cum toto posse suo, quotiens & quando per ipsum Fratrem nostrum, super hoc, ex parte nostra, fuerint præmuniti. A.D. 1323.

In cujus &c.

Teste Rege apud Pontemfractum, 9. die Februarii.

Per ipsum Regem.

A.D. 1323. Edw. 2. | A.D. 1323. Edw. 2.

Super negligentia Episcopi Dunolmensis, Increpitoria.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 14. d.

REX, Venerabili in Christo Patri, L. eâdem gratiâ, Episcopo Dunolmensi, salutem.

Recolimus quòd, vivente, bonæ memoriæ, Richardo, Prædecessore vestro, eidem per, dilectum Consanguineum & Fidelem nostrum, Henricum de Bello Monte, Fratrem vestrum, & alios Amicos & Parentes vestros, improperando, sæpiùs dicebatur, quòd, per ipsius, Prædecessoris vestri, Necligentiam & Tepeditatem, per Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, partes Episcopatûs vestri multipliciter destructæ erant; & quòd, si Regimini Ecclesiæ Dunolmensis vos, vel alius, de Nobili genere procedens, præfecti essetis, velud MURUS LAPIDEUS, tuta Defensio partibus illis, contra dictorum Inimicorum nostrorum Aggressus, per vestri, vel alterius, sic nobilis, Præsidentiam, & vestrorum Amicorum & Parentum Nobilium potentiam pareretur.

Set, ecce! jam actualiter cognovimus quòd, per vestri Defectum, Necligentiam, & Tepeditatem, in partibus Episcopatûs vestri, & aliis locis vicinis, majora Dampna, quàm tempore Prædecessoris vestri prædicti, contigerunt, & adhuc indies (vobis, vel Parentibus, & Amicis vestris, ad hoc, juxta Promissiones hujusmodi, Consilium vel Auxilium non præstantibus) A.D. 1323. evenire formidantur.

Et, quia præmissa (quæ anxiè referimus) ulteriùs erga vos dissimulare non valemus, vobis Mandamus, in fide & dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd, omnibus aliis prætermissis, Auxilio Amicorum & Parentum vestrorum, Equis & Armis, quanto potentiùs poteritis, vos paretis, & ad partes Episcopatûs vestri, Hominibus ad Arma sic potentèr & decentèr Munitis, sine dilatione aliquâ vos transferatis, quòd in Defensione Episcopatûs vestri prædicti, & partium adjacentium, contra Aggressus dictorum Inimicorum & Rebellium nostrorum, Auxilium competens facere valeatis: in partibus illis, pro Defensione earumdem, cum dictis Armatis, moram continuam, quousque aliud indè ordinari contigerit, facientes.

In hac parte taliter vos habentes, quòd, in vestri defectum, non oporteat Nos ad hoc manum apponere graviorem.

Et, quid inde duxeritis faciendum, Nobis, per Latorem præsentium, rescribatis; hoc Breve nobis remittentes.

Teste Rege apud Pontemfractum, 10. die Februarii.

Per ipsum Regem.

Super Andreæ de Harcla Confœderatione cum Scotis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 4.

REX, dilectis & fidelibus suis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus: Comitibus, Militibus, Liberis hominibus; & omnibus Fidelibus suis, de Comitatibus Cumbriæ, Westmorlandiæ, Lancastriæ, Eborum, & Northumbriæ, ac de Episcopatu Dunelmiæ, tàm infra Libertates, quàm extra, salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper assignaverimus Andream de Hartcla Custodem Marchiæ Scotiæ, & Comitatuum & partium prædictorum, & ad arraiandum populum nostrum in partibus prædictis, Mandantes Subditis nostris quòd præfato Andreæ intenderent in præmissis:

Ac jam intellexerimus quòd idem Andreas cum Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, plures Tractatus tenuerit, & cum eisdem Confœderationes fecerit, A.D. 1323.

Publicaveritque in populo quòd præmissa fecit de nostro Consensu, Mandato, & Voluntate, &, virtute Commissionum prædictarum, easdem exhibens;

Unde plurimùm admiramur; præsertim cùm talia nunquam de nostro Consensu seu Voluntate processerint; nec idem Andreas a nobis super his quicquam habuerit in Mandatis;

Nos, volentes periculis, quæ, ex hujusmodi, Nobis & Populo nostro verisimiliter poterunt evenire, modis & viis, quibus poterimus, obviare, Commissiones nostras quascunque, eidem Andreæ in præmissis per Nos factas, tenore præsentium, totaliter revocamus:

Vobis omnibus & singulis firmiter Inhibentes,

A.D. 1323. Edw. 2. hibentes, ne præfato Andreæ, seu alicui, vel aliquibus, ab eodem in hac parte Deputatis, exnunc quomodolibet intendatis;

Set vobis, omnibus & singulis, firmiter injungendo, Mandamus quod, Dilecto & Fideli nostro, Edmundo Comiti Kantiæ, Fratri nostro carissimo (quem Locum nostrum tenentem in partibus Marchiæ Scotiæ, & Comitatibus prædictis Constituimus) in hiis, quæ vobis, seu cuiquam vestrûm ex parte nostrâ injunxerit, juxta formam Commissionum nostrarum, eidem Comiti in hac parte factarum, pareatis & intendatis, quotiens & quando per ipsum, super hiis, ex parte nostrâ, fueritis præmuniti. A.D. 1323. Edw. 2.

In cujus &c.

Teste Rege apud Pontemfractum, 12. die Februarii.

Per ipsum Regem.

Ad Papam, super Jure Regis ad Portiones Provinciæ & Forcalquerii.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quia, in nostris dirigendis Negotiis, & Honore Regio ampliando, Apostolicæ benignitatis providentiam, innatâ benivolentiâ, invenimus promptiorem, eò confidentiùs in hiis, quæ familiariùs Nos contingunt, & magis insident nobis cordi, ad vestram Beatitudinem recurrimus; oportuna præsidia implorando.

Sanè vestra, ut credimus, Circumspectio non ignorat, qualiter, bonæ memoriæ, Berengarius, quondam Comes Provinciæ & Folcacarii, Quatuor habuit Filias; quarum Unam, claræ recordationis, Domino Henrico, quondam Regi Angliæ, Avo nostro: & Aliam, inclitæ memoriæ, Ricardo, Regi Romanorum, ac Comiti Cornubiæ, Fratri ejusdem Regis (cui etiam Jure Hæreditario successimus) Matrimonialiter copulavit:

Dictoque Comite Provinciæ postmodùm, absque aliis Liberis, decedente, dictas Quatuor Filias, seu Progenitos ex eisdem, ab intestato, ut refertur, reliquit Hæredes.

Verùm quia, ex Successione Hæreditariâ, certæ Portiones Comitatuum prædictorum, Provinciæ & Folcacarii, Jure Hæreditario, ad Nos pertinere noscuntur; quas illustris Princeps Dominus Robertus, Siciliæ Rex, Consanguineus noster carissimus (qui de Quartâ Filiarum prædictarum, videlicet, Beatrice, quondam Uxore Karoli primi, Regis Siciliæ, noscitur descendisse) detinet occupatas; A.D. 1323.

Nos, Jus nostrum in hac parte advertentes, ac desiderantes nobis indè amicabiliter fieri, quod Lex & Consuetudo Patriæ dictant rationabiliter faciendum,

Sanctitati vestræ votivis precibus supplicamus, quatinùs, pensato, si placeet, in præmissis Jure nostro, præfatum Regem alloqui velitis, super dicto Jure nostro, ex parte nostrâ; &, juxta speratam fiduciam, Consiliis & Exortationibus salubribus inducere, prout decet,

Ut Portiones dictorum Comitatuum, ad Nos Jure hæreditario pertinentes (attentâ Consanguinitatis Lineâ inter nos tam propinquâ) absque rigore Processûs Judiciarii, Nobis velit restituere, pro amplioris dilectionis fœdere, inter ipsum & Nos uberiùs confovendo.

Super hiis autem, Dilectis & Fidelibus nostris, Venerabili Patri, R. Wyntoniensi Episcopo, & Magistro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniensi, dignetur vestra Clementia fidem credulam adhibere; & Nobis vestræ Sanctitatis beneplacita, in hac parte, rescribere, si Libear, per eosdem.

Conservet &c.

Dat. apud Pontemfractum, duodecimo die Februarii.

Super Comite Richmundiæ, & Domino de Suliaco per Scotos Captis, Liberandis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, Servus Servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Insonuit nuper auribus nostris, Fili Carissime, Rumor implacidus & infestus, quod dudum, in quodam Conflictu, quem Scotorum, Hostium tuorum & Rebellium, præsumpsit superbia, Di- A.D. 1323.

lecti

A.D. 1323. Edw. 2. lecti Filii, Nobiles Viri, Johannes de Britannia, Comes Richemundiæ, & Henricus Dominus de Suliaco, Buticularius Franciæ, pro Tuo & Regni tui honore se strenuè & fideliter exponentes, Capti, Deo permittente, fuerunt.

Cùm autem honoris intersit Regii pro Liberatione tantorum Virorum, Tibique & eidem Regno Constantiâ invictâ fidelium, vias exquirere, per quas celeriùs a Captivitate hujusmodi liberentur;

Serenitatem tuam rogamus attentiùs & hortamur, quatinùs, circa Liberationem eandem, sic velit adhibere Regia providentia opem & operam efficaces, quòd inde tuæ Sublimitati honoris accrescat cumulus, aliique, tui & Regni prædicti Fideles, hujusmodi rei invitati exemplo, accendantur ferventiùs ad tui Devotionem & Obsequia, spretis periculis, & laboribus non vitatis.

Pro prædictis autem, Dilectus Filius, Aymo de Jovenzano, Canonicus Augustensis, prædicti Comitis Clericus, ad tuam præsentiam cum præsentibus dirigit Gressus suos, quem patienter audire & recommendatum habere velit Regia Celsitudo.

Dat. Avinion. 15. Kal. Martii, Pontificatûs nostri Anno septimo.

Sigillo avulso.

De Jure Regio manutenendo, contra Brigas in Romana Curia.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 9. d. Venerabili in Christo Patri Domino G. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Cum nuper,

Affectantes Brigam, inter vos, &, Dilectum Clericum nostrum, Magistrum Robertum de Baldok, motam super Ecclesiâ de Milton (quæ est portio Præbendæ de Aylesbury) in Ecclesiâ Lincolniensi eidem Clerico nostro Collatæ, sedari,

Præbendam de Stoke,

In Ecclesiâ Lincolniensi prædictâ vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, ratione Temporalium Episcopatûs Lincolniensis, in manu nostrâ existentium,

Vobis contulerimus:

Vosque, inter cætera, rogaverimus quòd (revocatis Gravaminibus, eidem Clerico nostro ad procurationem vestram illatis) si Collationem nostram, de dictâ Præbendâ de Stoke vobis factam, acceptare velletis, tunc Nobis super hoc rescriberetis velle vestrum:

Et, quia Nobis nondum significastis utrum Collationem nostram hujusmodi, vobis factam, acceptare volueritis necne, vos affectuose requirimus & rogamus, quatinus, per vestras Literas, & Latorem præsentium, nobis, super hoc, voluntatem vestram significare velitis:

Quoniam, si eam acceptare nolueritis, Præbendam ipsam de Stoke alii conferre proponimus, & servare Jus nostrum Regium illibatum in hac parte.

Dat. apud Pontemfractum, 16. die Februarii.

Ad Regem Siciliæ, super Portionibus Provinciæ & Forcalquerii restituendis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 14. d. Magnifico Principi, Domino Roberto, Dei gratiâ, Regi Jerusalem & Siciliæ illustri, Consanguineo suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, Successus prosperos & felices.

Sicut decet Regiam Celsitudinem Deveria & Jura sua Regalia illæsa in omnibus conservare, sic profectò ejus Honori congruit promptâ benivolentiâ restituere quod cognoverit alienum.

Sanè vestra, ut credimus, Serenitas benè novit qualiter, bonæ memoriæ, Berengarius, quondam Comes Provinciæ & Folcacarii, Quatuor habuit Filias; quarum Unam, claræ recordationis, Henrico, quondam Regi Angliæ, Avo nostro: & Aliam, inclitæ memoriæ, Richardo Regi Romanorum, Comitique Cornubiæ, Fratri ejusdem Regis (cui etiam Jure Hæreditario Successimus) Matrimonialiter copulavit:

Dicto

A. D. 1323. Edw. 2.

Dicto Comitéque Provinciæ & Folcacarii, absque aliis Liberis Decedente, de Comitatibus prædictis Portiones, Hæreditario Jure, Nos contingunt, quas occupatas noscimini detinere:

Nos, de puritate conscientiæ vestræ Regiæ, & maximè ob Consanguinitatis Lineam tàm propinquam, interimè confidentes, ac sperantes quòd Jus nostrum (quod vobis est liquidum, sicut credimus) amicabiliter velitis Nobis restituere, potiùs quàm ipsam Restitutionem faciendam de rigore (quem evitare vellemus quatenùs bono modo poterimus) expectare;

Magnificentiam vestram affectuosis precibus requirimus & rogamus, quatinùs, ad Jus nostrum hujusmodi debitè considerationis intuitum dirigentes, dictas Portiones prædictorum Comitatuum, ad Nos, Hæreditario Jure, ut prædicitur, pertinentes, bonâ fide Nobis restituere velit vestra Regia Nobilitas circumspecta.

A. D. 1323. Edw. 2.

Ac super hiis, Dilectis & Fidelibus nostris, venerabili Patri, R. Wyntoniensi Episcopo, & Magistro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, Ambassatoribus nostris, in Romanâ Curiâ existentibus, fidem credulam adhibere; per eosdem, si libeat, velle vestrum de præmissis Nobis rescribentes.

Dat. apud Pontemfractum, 18. die Februarii.

Super Treuga cum Flandrensibus, & Auxilio Scotis n n impendendo.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 14. d.

REX, Nobilibus Viris, Guidoni de Flandriâ, Domino de Rykenburgh, & Octobono de Carecto, Præposito Ecclesiæ Sancti Donati Brugensis, Cancellario Flandriæ, Nobilis viri Lodowici, Comitis Flandriæ & Niverniæ, vices gerentibus in Flandriâ, ac Scabinis, Conciliariis, & Universitatibus, Gaudensi, Brugensi, & Yprensi, salutem, cum sinceræ Dilectionis affectu.

Nos, ad Requisitionem præfati Comitis,

Nobis per suas Literas significantis qualiter, pro evitandis periculis, quæ ex Dissensionibus, inter nostros & suos Subditos dudum exortis, provenerunt, & indies proveniunt, Treugam, inter dictos nostros & suos Subditos iniri, & a Nobis concedi affectabat,

Eidem Comiti per Litteras nostras meminimus Nos scripsisse, quòd,

Licet Dominus Robertus, quondam Comes Flandriæ, Avus suus, & sui Subditi, dictarum Dissensionum materiam præbuissent,

Nobis tamen placuit, pro bono Pacis & Concordiæ, inter dictos nostros & suos Subditos confovendo,

Dummodo ipse dictos suos Subditos effectualiter facere vellet desistere a quocumque Subsidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, impendendo, & a Communione, cum eisdem faciendâ, dùm nobis extiterint sic Rebelles,

Quòd aliquos de suis in Regnum nostrum mitteret super dicto Articulo, & aliis, pro Treugâ hujusmodi ineundâ necessariis, tractaturos:

A. D. 1323.

Et quòd Nos, cum nobis de ipsorum nominibus constitisset, eis Litteras nostras de salvo & securo Conductu facere volebamus;

Dictóque Comite jam in partibus Franciæ, ut refertur, moram faciente, vos, de ejus Mandato, ut asseritis, & Consensu, ac de Consilio & Assensu totius Patriæ Flandriæ, per vestras Litteras Nos rogâstis, ut inter Nos & nostros Subditos, & præfatum Comitem & suos Subditos Flandriæ Treugam concedere, per certum terminum, pro nostro libito duraturam, dignaremur:

Et, infra dictum Terminum, certos & convenientes diem & locum assignare, ad quos idem Comes, pro se & Patriâ suâ Flandriæ, certos Nuncios, cum sufficienti Potestate de Pace & Concordia tractaturos, poterit destinare; supplicando etiam ut nostras Litteras de Conductu, in illo eventu, dictis Procuratoribus ac Venturis fieri faciamus;

Asserentes & promittentes, ex parte dicti Domini vestri, quòd, si Nos hujusmodi Requisitioni vestræ duxerimus annuendum, Vos, hujusmodi Treugâ vel Pace durantibus, ab omni Subsidio, dictis Scotis, nobis Rebellibus, impendendo, & a Communicatione, cum eisdem faciendâ, quamdiu nobis Rebelles fuerint, omnino desistetis.

Nos igitur, hujusmodi Requisitione vestrâ pleniùs intellectâ, ac desiderantes inter Nos & dictum Comitem & nostros & ipsius Subditos mutui amoris integritatem reformare, Treugam, inter nostros & suos Subditos prædictos, usque ad Festum Sancti Michaelis proximo futurum,

11 X

A.D. 1323. Edw. 2. rum, duximus concedendam; dum tamen præfatus Comes eandem Treugam (quam Procurator vester, cum adjectione Conditionis prædictæ, firmare, seu acceptare tenuebat) citra Festum Paschæ proximò futurum acceptet, & eam in terra Flandriæ publicari, & dictos Subditos suos a quocunque Subsidio, dictis Scotis faciendo, & a Communicatione, cum eisdem, sicut prædictum est, faciendâ, omnino desistere faciat, juxta Promissionem vestram supradictam.

Nos enim exnunc Constabulario Castri nostri Dovorriæ, & Custodi Quinque Portuum nostrorum, vel ejus Locum tenenti ibidem, per nostras Litteras (quas præfato Procuratori vestro liberavimus) dedimus in Mandatis, quòd statim (cùm sibi constiterit Treugam prædictam fore in dictis partibus Flandriæ publicatam, & Inhibitionem factam de Subsidio, & Communicatione hujusmodi, cum Scotis prædictis faciendâ, in formâ supradictâ) eandem Treugam in singulis Portubus & locis Ballivæ suæ publicari faciat & teneri, & Nos similiter id idem alibi in Regno nostro fieri faciemus. A.D. 1323. Edw. 2.

Volumus insuper quòd, citra Festum Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futurum, certæ personæ, sufficientem Potestatem ab ipso Comite & Communitatibus bonarum Villarum Flandriæ habentes, ad hujusmodi Treugam, & alia eam tangentia, firmandum, necnon & tempus hujusmodi Treugæ prorogandum, ad Nos usque Eborum transmittantur; pro quibus Litteras nostras de salvo & securo Conductu jam fieri, & dicto Procuratori vestro Mandavimus liberari.

Dat. apud Knaresburgh, 26. die Februarii.

De Treuga cum Flandrensibus Proclamanda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 14. dor.

ET Mandatum est Edmundo, Comiti Kantiæ, Constabulario Castri Regis Dovorriæ, & Custodi Quinque Portuum Regis, Fratri Regis karissimo, vel ejus Locum tenenti, quòd,

Si citra dictum Festum Paschæ sibi constiterit dictum Comitem, vel ejus Vices gerentes prædictos, Inhibitionem & Publicationem prædictas in dictâ terrâ Flandriæ fecisse in formâ supradictâ,

Tunc Treugam, per Regem concessam, usque ad dictum Festum Sancti Michaelis duraturam, in singulis locis, in Ballivâ suâ, ubi expedire viderit, publicè proclamari & teneri faciat;

Inhibens omnibus & singulis, de eâdem Ballivâ suâ, quòd Hominibus, aut Mercatoribus, de potestate dicti Comitis Flandriæ, in personis aut Rebus suis, durante Treugâ prædictâ, Dampnum non inferant seu gravamen: A.D. 1323.

Et, cùm hujusmodi Publicationem fecerit, Regi indè, sub Sigillo suo, distinctè & apertè constare faciat; ut Rex, indè certioratus, Treugam illam alibi in Regno suo publicari faciat.

Teste Rege apud Knaresburgh, 26. die Februarii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Eodem modo mandatum est subscriptis, seperatim; videlicet,

Vicecom. Norff. & Suff.
Majori & Ballivis Villæ de Lenne,
Ballivis Villæ de Magna Jernemuth.

De Orando pro Rege.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 14. dor.

REX, Dilectis sibi in Christo, Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum, Prioribus & Fratribus ejusdem Ordinis, ad Generale Capitulum suum, apud Barchinonam in Ispanum, in Festo Pentecostes proximò futuro, Celebrandum, conventuris, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in Agendis.

Dùm fragilitatem Humanæ Conditionis ad memoriam reducimus, oculatâ fide conspicimus Humana singula corruptibilia fore, & transire de facili ad non esse. A.D. 1323.

Confidentes igitur de misericordiâ Omnipotentis Dei (cujus voluntati omnia subiciuntur) & quòd ad eandem consequendum Devotorum preces multum poterunt suffragari;

Devotionem vestram in Domino affectuosè requirimus & rogamus, quatinùs Nos, & Isabellam, Reginam Angliæ, Consortem nostram Carissimam, ac Liberos nostros, in Missarum solempniis

(per

A.D. 1323. Edw. 2. (per vos celebrandis) & aliis Orationibus vestris devotis, specialiter commendatos velitis habere, & per Confratres vestros, in Domibus Ordinis illius, in Missarum solempniis, & aliis Precibus suis devotis, Deo facere similiter commendari;

Ipsius Misericordiam pro nobis jugiter implorantes, ut nobis concedat Regnum & Terras, nostræ Ditioni subjecta, ac Populum, nostro Regimini Commissum, sic regere in præsenti, quòd cum Electis suis regnare possimus perhenniter in futuro. A.D. 1323. Edw. 2.

Dat. apud Knaresburgh vicesimo sexto die Februarii.

Per Breve de privato Sigillo.

De Judicio super Andrea de Hartcla pronunciando.

A.D. 1323. Pat. 16. E. 2. p. 1. m. 2. dor. REX, dilectis & fidelibus suis, Edmundo Comiti Kantiæ, Fratri nostro carissimo, Johanni de Hastynges, Consanguineo nostro carissimo, Radulpho Basset, Johanni Pecche, Johanni de Wysham, Militibus, & Galfredo le Scrop, salutem.

Sciatis quòd assignavimus vos, quinque, quatuor, tres, & duos vestrûm, Justiciarios nostros ad degradandum Andream de Hartcla, Comitem Karlioli, Inimicum & Proditorem nostrum & Regni nostri (quem nuper in Comitem Gladio cinximus) & ad Judicium de ipso, super Degradatione, Inimicitiâ, & Seditione, prædictis, pronunciandum, & reddendum, juxta tenorem cujusdam Cedulæ, quam vobis, quinque, quatuor, tribus, & duobus vestrûm mittimus sub pede Sigilli nostri.

Et ideo vobis mandamus quòd, ad certum diem, quem vos, quinque, quatuor, tres, vel duo vestrûm, ad hæc provideritis, conveniatis apud Karliolum, & Judicium prædictum pronuncietis, & reddatis in formâ prædictâ. A.D. 1323.

Mandavimus enim Vicecomiti nostro Cumbriæ, quòd ad certum diem, quem vos, quinque, quatuor, tres, vel duo vestrûm, ei scire facietis, pro Degradatione prædictâ, & Executione Judicii prædicti faciendis, vobis, quinque, quatuor, tribus, & duobus vestrûm, in præmissis sit intendens & respondens, prout vos, quinque, quatuor, tres, vel duo vestrûm, ei injungetis ex parte nostrâ.

In cujus &c.

Teste Rege apud Knaresburgh vicesimo septimo die Februarii.

Per breve de privato sigillo.

Tenor Cedulæ, de qua supra fit mentio.

Plac. coram Rege 18. E. 2. m. 34. Rex. PUR ceo que nostre Seignur le Roi,

Pur le grant bien & loialte, qu'il intendit d'avoir troue en vous Andreu de Harcla, pur aider & meyntener ses Dreytoures, & les Droitz de sa Coronne, & de soun Poeple, countre ses Enemys de toutes partz, & nomement countre Robert de Brus, & ses autres Enemys d'Escoce,

Vous fist Counte de Cardoil, & de sa meyn vous ceynt d'Espee, & vous dona Fee de les Counte, Chasteux, Villes, Terres, & Tenementz, pur vestre estat meyntener come Counte:

Et apres ceo, que vous aviez tiel honour & bienfait resceu de nostre dit Seignur, si estes alez au dit Robert de Brus treitrousement, fausement, & malueisement, par escrit & par ferement, pur meyntener le dit Robert d'estre Roi d'Escoce proprement, en la reverse de la entencion le Roi pur quele il vous fit Counte:

Par quei agarde ceste Court que vous soietz degradee: & que vous pardetz nonn de Counte, pur vous & pur vos heires, a toutz jours: & que vous soietz deceynt de l'Espye; & que vos esperouns d'orre soient coupes de talouns.

Et pur ceo que vous Andreu, homme lige nostre Seignur le Roi, countre vestre homage, foi & ligeaunce, encountre vestre Seignur lige, estes alee tretrousement, fausement, & malueisement a Robert de Brus, Enemy mortel a nostre Seignour le Roi, & de soun Realme ja soun Poeple, par ferement, & par escrit por meyntener au dit Robert, & a ses heires le Roialme d'Escoce enterement, a tut vestre force & power, countre toutes gentz:

Et que vous nomeretz sis hommes, & le dit Robert autre sis, les q'ueux dusze ordey-

A. D. 1323. Edw. 2. ordeynereint de toutes les grosses besoignes de Roialme d'Engleterre & d'Escoce, & que lour ordeinement se tendroit en touz poynz:

Et, si nul, de quel estat ou condition quil feust, vousit countredire le dit Ordeynement en nul poynt, que vous, oue toute vestre force & power, cutriez seur, & en taunt enpreistes treitrousement, faucement, & malueisement d'enprendre Roial power, countre vestre Seignur lige, les Piers, & le Poeple du Roialme, put eux mettre en subjeccioun, & al Ordinaunce de vous, & du dit Robert, qe est comun Enemy au Roy & au Roialme:

Et, a ceste tresoun, fausine, malueiste, & treitrouse Aliaunce meyntenir, feistes le Poeple nostre Seignour le Roi jurer, en attreaunt le dit Poeple a vuis, taunt come en vous feust, por meyntener la dite treson, fausine, malueiste, & treitrouse Aliaunce susdites;

Les queux sount notories, & conuz en le Roialme, & nostre Seignour le Roi le recorde:

Par quei agarde ceste Court qe, por la dite trosoun, soiet treynez, & pendudtz, & qe vestre quer, bouels, & entrayles (dount les treitrouses pensez vindrent) soient araceez, ars en poudre, & le poudre ventee; & que vestre corps soit coupee en quatre quarters;

Dount l'un quarter fount pendu, a mount, de la Tour de Cardoil:

Un autre quarter, a mount, de la Tour de Novel Chastel:

Le trece seur le pount de Everwyk:

Et le quarte a Solopp;

Et vestre Teste sour le Pount de Loundres, por ensample qe autres n'enpreignent a faire tieux tresons a lour Seignour lige.

Pronunciatio & Redditio Judicii super Andream de Harcla, in Prisona Domini Regis, apud Carliolum facta per Radulphum Basset, Johannem Peeche, Johannem de Wisham, Milites, & Galfridum le Scrop, Justiciarios Domini Regis, ad hoc assignatos, & ex hac de causâ de Mandato ipsius Domini Regis congregatos apud Carliolum, die Jovis proximò post Festum Sancti Ceddæ Episcopi, Anno Regni Regis Edwardi Filii Regis Edwardi sextodecimo.

Dominus Rex misit præfatis Justiciariis quasdam Literas suas Patentes in hæc verba;

Edwardus, Dei gratiâ, *&c. ut supra de dat. 27. Febr.*

Præterea idem Dominus Rex misit eisdem Justiciariis quandam Cedulam, sub Pede Sigilli sui signatam, continentem formam Judicii, super præfatum Andream pronunciandi, & reddendi in hæc verba;

Por ceo que nostre Seignur *&c. prout supra de 27. Febr.*

Et, prætextu Mandati Domini Regis supradicti, Radulphus Basset, Johannes Peeche, Johannes de Wysham, & Galfridus le Scrop, Justiciarii, mandaverunt, ex parte Domini Regis, Antonio de Lucy, Vicecomiti Cumbriæ, quòd duceret hic, coram ipsis Justiciariis, Corpus prædicti Andreæ, Judicium suum recepturi super præmissis.

Et prædictus Vicecomes venit, & duxit hic præfatum Andream Prisonem; quo præsente, coram præfatis Justiciariis, pronunciatum & redditum est Judicium super ipsum Andream in hiis verbis; viz.

Pur ceo que *&c. ut supra de 27. Febr.*

Et dictum est præfato Vicecomiti quod faciat indè Executionem.

De Terris, quæ fuerunt Andreæ de Harcla, concessis.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. Ter. fa rus. 16. E. 2. REX, quarto die Martii, dedit & concessit Henrico le Scrope omnia Terras & Tenementa, cum Pertinentiis, quæ fuerunt Andreæ de Hartcla, Inimici Regis, in Caldeswell & Occurby, in partibus Ricemondshire: necnon omnes Terras & Tenementa, cum Pertinentiis, quæ fuerunt Magistri Michaelis de Hartcla, similiter Inimici Regis in Horneby; & quæ per forisfacturam eorumdem, &c. Habenda, ad totam vitam ipsius Henrici, de Rege &c.

Per ipsum Regem.

Ad

A. D. 1323. Edw. 2.

Ad Papam, de Credentia.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quædam, Statum Johannis, Bathoniensis & Wellensis Episcopi, tangentia, dilecto Clerico nostro, Magistro Roberto de Cautur. (quem ad Sanctitatis vestræ præsentiam destinamus) injunximus vestræ Clementiæ, ex parte nostrâ, seriosiùs explicanda,

Votivis Precibus supplicantes, quatenùs ipsum Clericum nostrum, & dicta Negotia, dignemini, si placet, specialiter habere recommendata; eundemque Clericum in hiis, quæ super dictis Negotiis vestræ Beatitudini, ex parte nostrâ, exposuerit oraculo vivæ vocis, benignè exaudire; sibique super hiis Gratiam & Favorem, nostri contemplatione Rogatûs, favorabiliter impertiri.

Conservet &c.

Dat. apud Knaresburgh quarto die Martii.

Ad Ambassatorem, in Curia Romana existentem, de Credentia.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

REX, dilecto Clerico suo, Magistro Johanni de Stratford, Archidiacono Lincolniæ, salutem.

Cùm nos quædam, Statum Johannis, Bathoniensis & Wellensis Episcopi, *&c. ut supra usque ibi* impertiri.

Vobis mandamus quòd eidem Roberto similiter in exponendis vobis in hac parte fidem præbeatis, & circa felicem Expeditionem eorumdem omnem, quam poteritis, diligentiam apponatis.

Dat. ut supra.

De Sufferentia, in ordine tractandum de Pace cum Scotis.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 23.

LE Roi a toutz ceux, as queux cestes presentes lettres vendront, salutz.

Sachez qui,

Per plus covenable & seure voie purveer, de tretiz de Pees finale tenir oue Sire Robert de Brus, & ses Adherdantz, gentz d'Escoce, qui sont de guerre contre nous, sur les guerres mues entre nous & eux,

Si avioms ottreiez, & acordez sumes a Soffraunce de guerre, entre nous & noz souzmis d'une part, & les ditz Robert, & ses Adherdantz, & lour souzmis d'autre part, entre ci & la Feste de la Trinite precheine avenir, le jour de la dite Feste enclos dedeinz Soffrance de guerre;

Issint qui nous, ne nul de noz souzmis, ne les curroms sur, ne greveroms de guerre, durante la dite Sofferaunce;

Et, si rien fust mesprís par nous, ou par noz souzmis, contre cest Acord, nous le feroms amender, & remettre en estat dieu, par nous, ou par noz Ministres, si tost come nous en serrioms duement requis.

Et est nostre entention qui, par ceste Soffraunce, nul de noz souzmis ne Commune as ditz Robert, & ses Adherdantz, gentz d'Escoce, ne entre le leur; ne qui nul de eux, ne de leur souzmis, Commune a nul de noz souzmis, ne entre le nostre, durante la dite Soffraunce, s'il ne seit par nostre Conduit especial.

En tesmoignance de queu chose nous avoms fait faire cestes noz lettres overtes.

Don. a Knaresburgh le 14. jour de Martz.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

ET maunde est a Viscounte de Cumbre, fermement enioignanc, qui a plus toust, q'il orra de certein qui ceste Soeffraunce soit crie & publie en les parties d'Escoce, & comande a tenir en droit de eux & de lour souzmis, adonqs meisme la Soeffrance, dedeinz sa Baillie, es lieux ou il verra q'il sait a faire, face crier, garder, & tenir en la fourme avaundite; & ce ne lesse en nule manere.

Done come desus.

En meisme la manere maunde est a Viscounte de Northumbr.

De prædicta Treuga conservanda.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a, son foial & loial, Monseiur Antoyn de Lucy, saluz.

Sachez qui come, por plus covenable & seure voie *&c. come desus tantque la* par nostre Conduit especial:

Nous, affiaunz de vestre loialte & avisement, vous assignoms a garder la dite Soffraunce en le Counte de Cumbre, dedeinz fraunchise & dehors, solonc les condicions avantdites; & a chastier & punir touz noz souzmis, qui vendront contre la dite Soffraunce.

Et por ceo vous mandoms & chargeoms, ferment enjoignantz, qui la dite Soffraunce gardez, & les ditz trespasours de noz somins, si nul y soit, punisse, sicome est avantdit; & ce en nule manere ne lesser.

Et nos mandoms & commandoms, par cestes presentes lettres, a touz noz souzmis, qui a vous en les choses avantdites, feient entendantz, responantz, & obeissantz en la fourme avantdite.

En tesmoignance de queu chose, *come desus.*

Per ipsum Regem.

En meisme la manere sont assignez les suthescritz, en Countez suthescritz;

Monseiur Rauf de Nevil, *Monseur Roger de Horsle,*	Jointement, & severalment en le Counte de Northumbr. dedeins fraunche & dehors.

De præfata Treuga, per Juramentum assecuranda.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a touz ceux, as queux cestes presentes lettres vendront, saluz.

Sachez qui, come por plus covenable & seure voie *&c. come desus tantque la* par nostre conduyt especial:

Nous, fiaunz de la loiaute & l'avisement, nostre chere & foial, Monseur William de Herle, li donoms, par cestes presentes lettres, plein poer & especial mandement, de affermer la dite Soffraunce, en noun de nous, par ferment a faire en nostre alme.

En tesmoignaunce de queu chose, *come desus.*

Don. *come desus.*

Duppur.

Ad Regem Franciæ, de Credentia.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rot. Fr. 16. E. 2. m. 8.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, & ad vota Successus prosperos ac felices.

Quædam Negotia, nos & Statum Ducatûs nostri prædicti tangentia, injunximus, Venerabili Patri, J. Eliensi Episcopo, vestræ Serenitati ex parte nostrâ seriosiùs exponenda;

Vos attentiùs deprecantes quatinùs eidem Episcopo, in exponendis per ipsum, ex parte nostrâ, fidem credulam præbere, & exposita velitis gratiosiùs exaudire.

Dat. apud Knaresburgh decimo quinto die Martii.

Ad præfatum Regem, contra Episcopum Lincolniensem.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rot. Fr. 16. E. 2. m. 8.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Regi Franciæ & Navarræ illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, Rex Angliæ, &c. salutem, &, ad vota, successus prosperos ac felices.

Karissime Frater, sicut benè novistis, certi de Regno nostro, Maledictionis & Iniquitatis Filii, Comites, Barones, & alii Laici, necnon Prælati quidam sequaces, de Conjuratione ipsorum (inter quos Prælatos, Henricus Episcopus Lincolniensis) Honorem nostrum, & Regni nostri statum pacificum perturbabant, & perturbare Nisi fuerunt.

Propter

A. D. 1323. *Edw.* 2.

Propter quod, volente & permittente Altissimo, dictos Comites, & Barones, aliosque Laicos puniri fecimus, tanquam nostros pessimos Proditores:

Prælatos insuper prædictos, per Dominum Summum Pontificem, petivimus & rogavimus, de Regno nostro penitùs amoveri, & Pœnâ debitâ puniri pro Commissis, volentes dicto Summo Pontifici, & Apostolicæ Sedi deferre, ob ipsorum Reverentiam & Honorem; & speramus, in brevi, nostras Supplicationes hujusmodi per eundem proculdubio exaudiri.

Verùm,

Quia a nostris, fidedignis de Curiâ Romanâ, recepimus, quòd dictus Henricus, Episcopus Lincolniensis, impetravit Favorem suum, & sui Statûs Conservationem, a Majestate vestrâ, per certas deprecatorias Literas ad Dominum Summum Pontificem (quorumdam mediante juvamine) necnon ad Dominos, Ostiensem & Penestriensem Presbiteros Cardinales, præsentandas, mirati sumus, nec admirari cessare valemus, quomodo, vel quâ fronte dictus Episcopus, qui dictis nobis Contrariantibus totâ malitiâ pro viribus adhæsit, vel alii pro eo, quicumque sint, ausi fuerunt petere a Majestate vestrâ, tàm nobis karissimâ & fraternâ, Literas ipsas, seu Preces, in sui Honorem vel Statum faventes; maximè cùm ipsæ Preces & Literæ in nostrum Vituperium & Displicentiam, ac Coronæ dispendium videantur graviter redundare,

A. D. 1323. *Edw.* 2.

Majestatem vestram Excellentissimam rogamus attentè, quatinùs Literas similes ipsi Episcopo, nec alteri pro eo, nullo modo concedere velitis; immò Preces, jam pro eo porrectas dictis, Domino Papæ, & Cardinalibus, si placet, revocare, scribendo eidem Domino Papæ, quòd contra dictum Episcopum, sic maleficum, juxta Supplicationem nostram, in hac parte factam, & sine morâ, dignetur, & velit procedere sua Sanctitas circumspecta.

Dat. apud Knatesburgh decimo quinto die Martii.

Litera R. Brus ad H. de Suliaco, super Tractatu cum Rege Angliæ.

A. D. 1323. *An.* 16. *E.* 2. *Ex Orig. infra Tur.*

ROBERT, par la grace Dieu, Roi d'Escoce, a tresnoble hom & son bien amez, Henry Signur de Senly, Chivaler, saluz & bone amour.

Assez, Sire, vous doit remembrer, coment estoit contenuz en noz lettres, Envoiees au Roi d'Engleterre, & coment aussi nous vous chargeasmes de bouche, que nous covoitiens & covoitoms touz jours treter, ovesque le Roi d'Engleterre avantdit, sur forme de Paes final entre lui & nous; sauve touz jours a nous, & a noz heirs, nostre Roiaume fraunk & quit, & sauf l'estat de noz Aliez.

Et, a vestre departir, nous promeismes vous, qe, si vous trouvissez le dit Roi en bone volunte, come vous l'aviez leissez, sicome vous nous feistes entendaunt, a se faire, nous voliens voluntes que soeffrance de guerre se feist entre lui & nous, tantque a la Trinite; & que celle Soeffraunce ferriens garder si tost, come nous ferriens garniz par vous, & que le Roi d'Engleterre averoit fait ce quil apartenroit.

Sur ce, Sire, avoms lettres rescuez de vous, & transcritz des lettres le dit Roi, contenauntz q'il ad grauntez as gentz d'Escoce. Qui de guerre encountre lui sont, une Soeffraunce,

A. D. 1323.

La quele maniere de Parler nous est auques estrange; car es autres Triowes, que ount este prises entre lui & nous, avoms est nomez Principal d'une part, come il ad este d'autre; coment q'il ne nous digna Rois appeller; & si ount este affermee par serment en l'alme de li & de nous; & en autte manere qe ceste, qe n'est forsque si simple come elle poet estre.

Et, de prendre ore Soeffraunce, nu mencion n'est mye faite de nous, plus du meindre de nostre Roiaume; ou si elle feust en freimte du tot, ou en partie, que nous ni porriens nyent plus demaunder que un autre, ne fumes nous pas avisez.

Et, pur ce, ne vous merveillez pas, que nous ne nous fumes pas acordez a cele Soeffraunce; mais, si elle fut venue en droite manere, voluntes l'eussiens accoritez, sicome nous vous promeismes.

Noun pour quant, Sire, a jour du Tretiz, nous tenoms nous, s'il ne voellent.

Et, pour ce, que vous savez bien, que ordeinez fu, que aucuns des nous deussent

A.D. 1323. Edv. 2. deussent aler devant, pur resceivre le ferment en l'alme le Roi, & aver seurte pur noz Messages, voillez nous envoier lettres de Conduyt dublees pur ceux qi y iront; c'est a saver, Alissaundre de Seton, & William de Mountfichet, Chivalers: Mestre Wauter de Twynham clerc; ou deux de eux, a lour hernois, & chevaux, & gentz.

Et nous vous enveoms le transescrit de la lettre le Roi; car nous n'entendoms pas qe vous l'eiez veue;

Et, si vous la veistes, il nous semble qe vous vous en passastes trep legierement. A.D. 1323. Edv. 2.

Et sachez qe nous ne demorroms pas a Berewik, forque tant que a meskerdi en la sepmeme de Pasque; & pur ce nous voillez hastivement vestre volunte remander.

Escrit a Berewyk le 21. jour de Marz, a houre de tierce, & le voz nous vindrent la nuyt devant.

Bulla, super Mercatore spoliato.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ex Autogr. Johannes Episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Ad illa libenter, Fili carissime, Regiam providentiam precibus invitamus, per quæ Deo placere te credimus, ac tuæ saluti prospicere & honori.

Habet siquidem, dilecti Filii, Bernardi Brachifortis, Civis & Mercatoris Placentinæ, nostri & Ecclesiæ Romanæ devoti, non vacua compassione Relatio, quòd dudùm per Nautas, & Navigia, ac Homines tuos, in Mari Flandriæ multis suis Bonis & Mercationibus extitit, absque causâ rationabili, spoliatus.

Cùmque, pro Restitutione Bonorum, & Mercationum hujusmodi obtinendâ, sit tuæ Celsitudinis præsentiam aditurus; A.D. 1323.

Excellentiam Regiam attentiùs deprecamur, quatinùs, ipsum habens propensiùs super hiis commendatum, adeò velis sibi providere de celeri & favorabili Justitiâ, consideratione rogantis, quòd humanæ laudis merearis attolli præconiis, & ab æterno & justo Judice meritò præmiari.

Dat. Avinion. nono Kal. Aprilis, Pontificatûs nostri anno septimo.

Sigillo avulso.

De tractando cum Scotis super finali Pace.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 17. REX Vicecomitibus, & omnibus aliis, Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd,

Cùm Thomas Randolf, Comes de Murref, ad tractandum super finali Pace & Concordiâ, inter nos & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores, contra nos de Guerrâ existentes, ineundâ, in Regnum nostrum, usque ad Villam nostram de Novo Castro super Tynam, in proximo sit venturus,

Nos ipsum Comitem, ac Homines de Familiâ suâ, usque ad numerum quinquaginta Equitum, & eorum Equos, Hernesia, & alia Bona quæcumque suscepimus in Protectionem & Defensionem nostram specialem, necnon in salvum & securum Conductum nostrum, in veniendo, in Regnum nostrum prædictum, usque ad Villam prædictam, ibidem morando, & exindè in Scotiam redeundo: A.D. 1323.

Et ideò vobis mandamus, omnibus & singulis, sub gravi forisfacturâ nostrâ, firmiter injungendo, quòd præfato Comiti, vel alicui de Comitivâ, seu Familiâ suâ, usque ad dictum numerum Equitum, in Personis, Equis, Hernesiis, seu aliis Bonis, vel Catallis suis, in veniendo in Regnum nostrum prædictum, usque ad Villam prædictam, ibidem morando, & exindè in Scotiam redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, &c. Et hoc, sicut nos & Honorem nostrum diligitis, & vos ipsos indempnes conservare volueritis, modis omnibus faciatis.

In cujus &c. usque ad Festum Sanctæ Trinitatis proximò futurum duraturas.

Teste

A. D. 1323. Edw. 2. Teste Rege apud Westmonasterium primo die Aprilis.

Per ipsum Regem.
Dupplicat.

Consimiles Literæ de Conductu fiunt A. D. 1323. Edw. 2. pro prædicto Comite, veniente in Regnum.

Per ipsum Regem.
Dupplicat.

De Conductu pro Nunciis, super Tractatu prælibato.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 23.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus suis, tàm infra libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm,

Pro competentiori viâ & securiori providendâ de Tractatu, habendo super finali Pace & Concordiâ, inter nos, & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores, contra nos de Guerrâ, existentes, ineundâ,

Sufferentiæ Guerræ, inter nos & prædictum Robertum, ipsiusque Complices & Fautores, usque ad Festum Sanctæ Trinitatis proximò futurum, die ejusdem Festi incluso, duraturæ, annuerimus;

Ipsamque sufferentiam, sub certâ formâ, in Literis nostris patentibus, indè confectis, contentâ, mandaverimus observari:

Ac Alexander de Seton, & Willielmus de Mountfichet, Milites, & Magister Walterus de Twynham Clericus, usque ad Villam nostram Novi Castri super Tynam, pro præfato Roberto & suis Complicibus & Fautoribus prædictis, in proximo sint venturi, ad tractandum & concordandum, unà cum Hominibus nostris, quos ibidem ex hac A. D. 1323. causâ missuri sumus, super Securitate & Conductu pro Prælatis, Comitibus, Baronibus, Militibus, Clericis, & aliis, quas dictus Robertus usque ad dictam Villam de Novo Castro, pro Tractatu habendo, unà cum deputandis a nobis, super finali Pace & Concordiâ, sicut prædicitur, est missurus:

Vobis mandamus, sub gravi forisfacturâ nostrâ, firmiter injungentes, quòd præfatis, Alexandro, Willielmo, & Waltero, vel alicui eorum, seu Hominibus de Familiis suis, in Personis, Equis, Hernesiis, seu aliis Bonis, vel Catallis suis, in veniendo in Regnum nostrum, morando, & exinde redeundo, non inferatis, seu ab aliis inferri permittatis injuriam, &c.

In cujus &c. usque ad Festum Ascensionis Domini proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium primo die Aprilis.

Per ipsum Regem.
Dupplicat.

Ad Regem Franciæ, super injuste attemptatis in Vasconia reformandis.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 10.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & ad vota, successus prosperos ac felices.

Ex gravi querelâ, dilecti Vassalli nostri, Bernardi Treucaleonis, Domini Terræ Feudi Marconis, accepimus quòd,

Licet ipse, toto tempore suo, tenuerit, ipsiusque Progenitores, Domini Terræ Feudi prædicti, a tempore cujus contrarii memoria non existit, tenuerint Terram prædictam Feudi Marconis, & Castrum de Corrensano, & quartam partem Villæ de Vico, de nobis, & Progenitoribus nostris, quondam Regibus Angliæ, & Ducibus Aquitaniæ,

Senescallus tamen vester de Tolosano, quærens adversus dictum Bernardum A. D. 1323. Occasiones, fictas & minus veraces, animo nobis & eidem Bernardo injuriandi, super Tenurâ Terræ Feudi prædicti, ipsum Bernardum ad Judicium & Examen in Curiâ vestrâ de Tholosano, voluntariè & absque causâ rationabili, fecit evocari, & ibidem (quanquam ad Curiam vestram fuisset appellatum, eidem Appellationi non deferens) quosdam Processus, qui de Jure non deberent fieri, contra ipsum Bernardum fecit: ipsum Bernardum ad importabilem summam Pecuniæ, nedùm sub Pœnis illicitis, condempnavit, verùm etiam ipsum Carcerali Custodiæ fecit mancipari; Feudum illud ad manus vestras ponendo, in nostri Juris læsionem & exhæredationem manifestam, ac ipsius

A.D. 1323. Edw. 2. Bernardi præjudicium non modicum & jacturam.

Nos igitur, Juris nostri, in hac parte, ac ipsius Vassalli nostri indempnitati, modis & viis, quibus poterimus, volentes providere, Regiam Excellentiam affectuosis Precibus imploramus, quatinus nostri, si placet, intuitu, & ne Juri nostro præjudicetur, dicto vestro Senescallo de Tholosano dare dignemini in mandatis, quòd ea, quæ contra Jus nostrum, & in præjudicium dicti Vassalli nostri minus ritè attemptavit, ut est dictum, cautè & sollicitè studeat revocare, eundemque nostrum Vassallum a Custodiâ Carcerali, quâ præmissâ occasione detinetur, faciat liberari, ut sic Jus nostrum ad statum pristinum reponatur. A.D. 1323. Edw. 2.

Dat. apud Westmonasterium quarto die Aprilis.

Super Gravaminibus antedictis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid. REX, dilecto & fideli suo, Fulconi l'Estraunge, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Ex gravi querela, dilecti *&c. ut supra, mutatis mutandis, usque ibi* volentes providere *tunc sic*,

Dictum Regem Franciæ per nostras Litteras rogavimus speciales, quatinus dicto suo Senescallo de Tholosano dare dignetur in mandatis, quòd ea, quæ idem Senescallus de Tholosano contra Jus nostrum, & in præjudicium dicti Vassalli nostri minus ritè attemptavit, ut est dictum, cautè & sollicitè studeat revocare: eundemque nostrum Vassallum a Custodiâ Carcerali, quâ præmissâ occasione detinetur, faciat liberari, ut sic Jus nostrum, ad statum pristinum reponatur: A.D. 1323.

Vobis mandamus, firmiter injungentes, quòd, vocatis illis de Concilio nostro dicti Ducatûs, de ipsorum & vestro avisamento, in præmissis fieri faciatis, quod pro Jure nostro, & dicti Vassalli nostri indempnitate fore videritis faciendum; in præmissis talem diligentiam apponentes, quòd Juri nostro in hac parte nullatenus detrahatur, & quòd vos exindè debeamus meritò commendare.

Teste Rege, ut supra.

Consimiles Litteræ diriguntur Episcopo Eliensi pro præfato Bernardo.

De Treuga, inter Subditos Regis & Subditos Comitis Flandriæ concessa, proclamanda.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 10. dor. REX Vicecomiti Norffolciæ & Suffolciæ, salutem.

Cum nuper, Ad Requisitionem, Nobilis Viri, Lodowici Comitis Flandriæ & Niverniæ, nobis supplicantis ut super Dissensionibus, inter nostros & suos Subditos exortis, Treugam iniri & concordari dignaremur,

Treugæ ineundæ annuerimus, & concesserimus Treugam illam, usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturam; dùm tamen præfatus Comes eandem Treugam in Terrâ Flandriæ publicari & observari, & dictos Subditos suos a quocumque Subsidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, faciendo, & a Communicatione, cum eisdem faciendâ, omnino desistere faceret:

Jamque intellexerimus quòd præfatus Comes dictam Treugam in dictâ Terrâ Flandriæ publicari fecit, eamque in eadem inviolabiliter observari: ac Scotos, in dictâ Terrâ Flandriæ existentes, ab eadem, infra certum terminum, amoveri: & dictos Subditos suos a Subsidio, ipsis Inimicis nostris faciendo, desistere, & a Communicatione, cum eisdem faciendâ, sub gravi forisfacturâ, abstinere mandavit; A.D. 1323.

Tibi præcipimus quòd Treugam, per nos sic concessam, usque ad dictum Festum Sancti Michaelis duraturam, in singulis locis, in Ballivâ tuâ, ubi expedire videris, publicè proclamari & teneri facias; inhibens omnibus & singulis Subditis nostris, nè Hominibus, aut Mercatoribus, de Potestate dicti Comitis Flandriæ, in Personis, aut Rebus suis, dictâ Treugâ sic durante, dampnum inferant seu gravamen.

Volumus etiam quòd omnes & singuli, tam Mercatores, quàm alii, de Potestate dicti Comitis, cum Bonis & Mercandisis suis, infra Regnum nostrum salvò & securè incedant, eo quòd non pro Transgressionibus aliorum, vel pro aliquibus Debitis (de quibus Principales Debitores, seu Fidejussores non existant) nec occasione Transgressionum, ante hæc

A. D. 1323. Edw. 2. hæc tempora factarum, contra tenorem Cartæ nostræ de Stapulâ Lanarum & Pellium lanutarum, Bona seu Mercimonia eorum infra Regnum nostrum arestentur, dictâ Treugâ sic durante;

Dum tamen exnunc, contra formam ejusdem Stapulæ, quicquam non attemptent, set eidem Stapulæ in omnibus obediant & intendant; quæ omnia similiter facies publicari.

Teste Rege apud Westmonasterium, 5. die Aprilis. A. D. 1323. Edw. 2.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis, &c.

De Flandrensibus non molestandis.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 23.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm Treugæ, inter Homines & Subditos nostros, ac Homines & Subditos Comitis Flandriæ, super Dissensionibus, inter ipsos subortis, jam initæ sint & firmatæ, usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturæ:

Easdémque Treugas per diversos Comitatus Regni nostri Proclamari Mandaverimus & Teneri; dum tamen præfatus Comes dictos Subditos suos a quocumque Subsidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, faciendo, & a Communicatione, cum eisdem faciendâ, omnino desistere faciat:

Vobis Mandamus quòd Hominibus & Subditis, de potestate dicti Comitis Flandriæ, jam in Scotiâ existentibus, in redeundo ab eisdem partibus Scotiæ versus Regnum nostrum Angliæ, vel partes Flandriæ, citra Festum Sanctæ Trinitatis proximò futurum, in personis, aut Rebus suis, non inferatis, seu quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis Injuriam, &c. seu Gravamen; set ipsos, a dictis partibus Scotiæ, versus dictum Regnum nostrum, & dictas partes Flandriæ, absque inquietatione, citra dictum Festum Sanctæ Trinitatis, redire permittatis. A. D. 1323.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, sexto die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Pro Henrico de Suliaco, de Potestate Treugas cum Scotis prorogandi.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 23.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm Sufferentiæ Guerræ, inter Nos & Subditos nostros ex parte Unâ, & Robertum de Brus, & sibi Adhærentes, ac eorum Subditos ex parte alterâ motæ,

Usque ad Festum Sanctæ Trinitatis proximò futurum (die ejusdem Festi intra Sufferentiam incluso) sub certis Formis & Conditionibus, in Literis nostris Patentibus, inde confectis, contentis, duraturæ,

Consenserimus, eámque Approbaverimus, & Mandaverimus firmiter Observari:

Nos, de providæ circumspectionis industriâ, Nobilis Viri, Henrici Domini Soliaci plenius confidentes, ad dictam Sufferentiam, ultra dictum Festum Sanctæ Trinitatis, usque ad aliquem Terminum sequentem, prout sibi melius videbitur expedire, prorogandum, & continuandum sub Formis & Conditionibus, in Literis nostris Patentibus prædictis, indè expressis; &, ad Prorogationem & Continuationem hujusmodi, modis competentibus, nostro nomine, vallandum & firmandum, præfato Henrico plenam, tenore præsentium, committimus potestatem; Ratum habituri & Firmum id, quod, per prædictum Henricum, sic Prorogatum & Continuatum fuerit, nostro nomine, in hac parte. A. D. 1323.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Turrim Londoniæ, sexto die Aprilis.

Per ipsum Regem.

De

De Orando pro Rege.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 10. d.

REX Religiosis viris, & sibi in Christo dilectis, Abbati Cistercensi, Diffinitoribus, ac Universis & singulis Abbatibus, in Capitulo Generali, apud Cisterc. in proximo Celebrando, Congregandis, salutem, & Spiritu Sancto dirigi in Agendis.

Dùm conditionem Humanæ fragilitatis attendimus, & qualiter omni Creaturæ, tàm sublimi, quàm humili, prætereuntibus suo cursu diebus, præsentis vitæ finis appropiat, attentâ consideratione pensamus, sic prævenire cupimus, quantum nobis alto permittitur, diem Mortis, ut Æterni Clementia Judicis dignetur nostri, de suæ gratiæ plenitudine, Misereri.

Verùm cùm devotarum Orationum suffragia, inter alia pietatis Opera, multùm prosint ad Divinam Misericordiam impetrandam, de Vobis (quorum Ordinem benivolentiæ specialis favore prosequimur) ut salutem nostram Zelemini, & pro Nobis, Isabellâ, Reginâ Angliæ, Consorte nostrâ Carissimâ, Edwardo Comite Cestriæ Primogenito nostro, & cæteris Liberis nostris, ac Statu prospero Regni nostri, Preces devotas Domino offeratis, plenam fiduciam optinentes,

A. D. 1323.

Devotionem vestram requirimus & rogamus, quatinus nunc, & in futurum, dignam sollicitudinem impendatis: & instatis assiduis Supplicationibus & Intercessionibus apud Deum, ut hic suâ pietate Nos dirigat per suorum Semitam Mandatorum: &, post diem Extremum, Salvationis locum Nobis dignetur misericorditer indulgere; Statumque prædicti Regni nostri conservare prosperum & tranquillum;

Universitatem vestram Religiosam diu conservet Altissimus in Caritate continuâ & perfectâ.

Dat. apud Westmonast. 7. die Aprilis.

Johannis de Insula Relaxatio, pro Communitate Venetiarum.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 15. d.

A Toux ceux, qi cestes Lettres verront ou orront, Johan de Isle de Wight Chevaler, saluz en Dieu.

Sachez qe, come n'adgaires Cink Galeis, de la Ville de Venyse, feussent menez en Port de Suthampton, chargeez de divers Marchandises; & a teu temps entre les Patrones, Marchantz, Mestres, & Mariners des dites Galeies d'une part, & mes gentz, servantz, tenantz franks, & autres d'utre part, contekes sourdissent, en le queu contek gentz estoient mortz d'une part & d'autre; & mes biens, & des mes gentz, servantz, & tenantz avanditz feussent prises, emportez, desulez, & pardnz en diverses maners; dont a moi, & mes servantz, & tenantz avantditz, estoir, & est accion accreu de felonie & de trespas.

Jeo, avantdit Johan, pur une summe d'avoir, que j'ai receu des Marchantz de Venyse, ai relesse a la Communalte de la Ville de Venyse, & a chescun Marchant & Habitatour de meisme la Ville, a touz lour soiaux & souzmis, quele part qils soient, chescune manere d'Accion, Seute, Querele, & Demand, la quel j'ai avoi, ou aver purroi de felonie, ou de trespas, vers la Communalte de la Ville de Venyse, Marchaunt, ou Habitatour de meisme la Ville, & a chescun lour soiaux & souzmis, quele part qile soient, si qe la dite Communalte, ne nul Marchant, ne Habitatour, ne Soial, ne Souzmis a meisme la Ville, par Moi, mes Heirs, ou mes Executours, en lour parsones, biens, ou Marchaundises, ne soient arestuz, empechez, ne molestez en nul manere.

A. D. 1323.

Estre ce, jeo emprenk, pur touz mes servantz, & tenantz avantditz, & pur les Heirs & Executours de ceux, qi furent Touz, au dit temps, de mes servantz, ou tenauntz, & pur touz qi Seute, ou Appel purront aver devers eux, par enchešon de la mort, des roberie, ou prise, ou degastez, ou emportez de lour biens & chateux, qe nul de eux, ni pur eux, ne ferra Seute, ne movera Action, Querele, ne Demaund vers la dite Communalte, ne nul Marchant, ne Habitatour, ne Soial, ne Souzmis de meisme la Ville, de la mort, ne de rien des choses avandites; & agarder la dite Communalte de Venise, & chescun Marchant & habitatour de meisme la Ville, & touz lour soiaux & souzmises, des damages en ceste partie, vers les ditz servantz & tenantz, les Heirs, & les Executours de mes Tenantz, qi furent

A. D. 1323. Edw. 2. rent tuez, & pur touz qi Seute, ou Apel purront aver devers la dite Communalte, Marchauntz, Habitatours, Foiaux, ou Souzmises a la dite Communalte, par enchesson des choses avantdites; &, a ceo faire, jeo oblige Moi, mes Heirs, & mes Executours, & touz mes biens, quele part q'eles soient trouez.

En tesmoignance de quele chose a cest escrit j'ai mis mon Seal, Ices tesmoignes,

Sire William D'Ayremynne,
Mestre Henri de Clif,
Sire William de Herlaston,
Gardeins du Grant Seal nostre Seignur le Roi;
Elis de Cherleton,
Wautier le Noreys, &
Richer Seles, & autres. A. D. 1323. Edw. 2.

Don. a Londres le disme jour d'April, l'An de grace Mille, & trois Centz, vint, & tierce, & du Regne nostre Seignur le Roi Edward fuiz au Roi Edward Sezisme.

MEMORANDUM, Quòd dictus Johannes venit in Cancellariam Regis, apud Domum Conversorum Londoniæ, die & Anno supradictis, & Recognovit Scriptum prædictum, & omnia contenta in eodem in formâ prædictâ.

Papa ad Regem, pro Abbate Cluniacensi.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Ex Autogr. JOhannes Episcopus, Servus Servorum Dei, carissimo in Christo Filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Verisimiliter credimus, Fili carissime, semper gratas tibi accedere preces nostras, quotiens maximè te ad debita Justitiæ munera, & accepta Domino pietatis Opera invitamus, quæ indubitanter, oblata divinis obtutibus, gloriam tibi æternæ Salutis insinuant, & apud Homines famam Regiæ Serenitatis exaltant.

Sanè cum quondam Abbati Cluniacensi duplex Vicesima, & Procurationes in pecuniâ, a Subditis ejus Ordinis exigendæ, pro solvendis sui Monasterii Debitis, quibus idem Monasterium multipliciter gravabatur, olim fuerint in Generali Capitulo Cluniacensi concessa, nostrâ indè Confirmatione secutâ; ipséque Abbas priùs obierit, quàm ipsum contingerit dictam pecuniam exegisse,

Excellentiam tuam rogamus, monemus, & hortamur attente, quatinùs, Dilectum Filium, Petrum, nunc Abbatem Cluniacensem, exigere, percipere, ac levare a Subditis ejus Ordinis memorati, & de Regno tuo extrahere liberè, Vicesimæ duplicis, & Procurationum pecuniam prædictarum; ac Processus, factos & faciendos inde, inibi publicari (sublatis præpediis per Te, tuósque Officiales & Subditos) patiaris.

Cæterùm, quia pro locis, Maneriis, aliisque Bonis, sitis in dicto Regno tuo, quæ idem Abbas obtiuere dinoscitur, tibi ad debitæ Fidelitatis astringi dicitur Juramentum (pro cujus præstatione dictus Abbas, nunc aliorum negotiorum urgenti necessitate constrictus, nequit ad tuam Præsentiam personaliter se conferre) subjungimus confidenter, ut Parisius, vel alibi, infra Regnum Franciæ scilicet, digneris alicui Personæ committere, quòd a præfato Abbate, nomine tuo, recipiat Fidelitatis hujusmodi Juramentum; vel saltem, ad illud, tua velit admittere Magnitudo Procuratorem ejus ydoneum, propterea ordinandum: A. D. 1323.

Daturus opem & operam efficaces quòd memoratus Abbas, & Procuratores ejusdem, Locis, Maneriis & aliis Bonis hujusmodi, liberè atque pacificè, remoto impedimenti obstaculo, potiatur;

Ac denique habiturus eum & ejus Ordinem antedictum, pro Divinâ, nostrâ, & Apostolicæ Sedis Reverentiâ, in hiis & aliis, propensiùs commendatos;

Ita ut ex hiis, quæ cultum Justitiæ sapiunt, & Æquitatis continent pietatem, præter Præmium Retributionis Æternæ, quod indè mereberis, dignæ Laudis præconio attollaris.

Dat. Avinion. 3. Id. Aprilis Pontificatûs nostri Anno septimo.

Sub filis canabeis.

A.D. 1323. Edw. 2. A.D. 1323. Edw. 2.

Super Gravaminibus, per Ministros Regis Franciæ in Vasconia, illatis.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 8. dors.

MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo Carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, Successus prosperos & felices.

Dùm in mente revolvimus Oppressiones injuriosas, & indebitas Novitates, aliásque Gravamina multiplicia, quæ Nobis, Officialibus, Ministris, & Subditis nostris dicti Ducatûs, per Officiales vestros & Ministros, præter conscientiam vestram, ut credimus, illata fuisse cognovimus, & adhuc indies inferentur; & quotiens Serenitatem vestram pro reformatione præmissorum interpellavimus, de quo nullum subsequebatur Remedium, set infesta successit persecutio, & multiplicatio gravaminis inundavit, intentâ consideratione pensamus, gravis anxietatis aculeos interiùs toleramus.

Cùm itaque nuperimè Feodum de Fengeriaco, in Ducatu nostro prædicto, quod Abbas de Cherros, & Prædecessores sui, Abbates ejusdem loci, de Nobis, & Progenitoribus nostris, a tempore, cujus contrarii Memoria non exstitit, immediatè tenuerunt, per eundem Abbatem excogitatâ malitiâ, & instigantibus Officialibus vestris, Vobis venditum fuerit, contra formam Pacum, inter Progenitores vestros & nostros pro pacis amœnitate initarum:

Ac in negotio, inter Nos, & Abbatissam Xantoniæ, in Curiâ vestrâ diu agitato, per quosdam vestræ Curiæ Commissarios, super examinatione Testium in dicto negotio deputatos, minus justè hactenus, ut didicimus, sit Processum:

Nonnulli etiam Officiales vestri & Ministri Novitates indebitas, Oppressiones, & Injurias, violenter in Insulâ nostrâ Oleronis, perpetrârunt sine causâ, & inferre cotidie non desistunt, in nostri grande præjudicium, & exhæredationis periculum manifestum;

Vestræ Regiæ Majestati intimis præcordiis supplicamus, quatinus, ad præmissa intuitum debitum convertentes, injuriosas occupationes hujusmodi, & Novitates indebitas, aliásque Gravamina, ut præmittitur, Nobis, Officialibus, Ministris, & Subditis nostris dicti Ducatûs, præter conscientiam vestram, illata, congrue reformari, & ad Statum debitum reduci faciat, si placet, vestra Regia Celsitudo;

Super hiis & aliis, Nos, & Statum Ducatûs nostri tangentibus, dilecto & fideli nostro, Venerabili in Christo Patri, J. Eliensi Episcopo, fidem credulam, si libeat, adhibentes.

Dat apud Turrim Londoniæ, 12. die Aprilis.

Ad Papam contra, Lincolniensem, & Bathoniensem, Episcopos.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper ad vestræ Sanctitatis præsentiam, ad informandum vos super gravibus Excessibus, per Lincolniensem, & Bathoniensem & Wellensem, Episcopos, contra Nos perpetratis, Dilectum Clericum nostrum, Magistrum Johannem de Stratford, Archidiaconum Lincolniæ (cui, super hiis, desiderium nostrum exposuimus, vestræ Clementiæ seriosiùs exponendum) curavimus destinare:

Et, quia gravis anxietatis aculeos interiùs toleramus ex eo, quòd nondum Processus inchoatus est contra dictos Episcopos, super Excessibus antedictis;

Paternitati vestræ sinceris affectibus supplicamus, quatinùs, ad requisitiones & excitationes nostras, totiens factas vestræ Benignitati ob præmissa, contra dictos Episcopos sic procedere dignemini rigorosè, quòd Pœnâ decente cognoscant quantum excesserint in præmissis, & ut cæteri, eorum exemplo perterriti, a perpetratione Excessuum consimilium contra nos, futuris temporibus, arceantur.

Conservet &c.

Dat. apud Turrim Londoniæ, 13. die Aprilis.

A.D. 1323.

Ad

A. D. 1323. Edw. 2.

Ad Papam, super Excessibus Abbatissæ Monasterii Xantoniensis.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

In desideriis nostris potissimè gerirur, & instantiâ multæ Solicitudinis excitamur, ut, pro Juribus nostris observandis illæsis, juxta susceptum Regiminis debitum, nedùm per Nos ipsos curâ pervigili Laboremus, verùm etiam vestri optari Præsidii munificentiam (quam semper comperimus gratiosam) affectu sincero, totis desideriis imploremus.

Cùm itaque Abbitissa Monasterii Xanctoniensis, & Prædecessores suæ, Abbatissæ ejusdem Monasterii, omnes suas Temporalitates, in Ducatu nostro prædicto existentes, & ad dictam suam Abbatiam spectantes, de Nobis, & Progenitoribus nostris, Ducibus Aquitaniæ, immediatè tenuerint, a tempore, cujus contrarii Memoria non existit;

Eadémque Abbatissa, jam de novo, Machinatione subdolâ, absque Capituli sui consensu, &c, ut credimus, vestrâ Licentiâ speciali super hoc non optentâ, contra Statuta Sacrorum Canonum, a Rege Franciæ, Fratre nostro carissimo, dictas Temporalitates tenere advocaverit, & illas Tenere recognoverit ab eodem, in elusionem Juris nostri, & exhæredationem nostram manifestam;

Vestræ Clementiæ (quæ, velut Mater avida, detrimentum Juris seu Honoris Filii sui fieri nullatenus, ut confidimus, patietur) totis affectibus supplicamus, quatinus, præmissis benignâ meditatione pensatis, contra dictam Abbatissam, super tam gravi Excessu, Spiritualiter sic procedere velit vestra Paternitas rigorosè, quòd, occasione Pœnæ, eidem Abbatissæ, per vestram Sanctitatem, infligendæ pro suis demeritis, in hoc casu Jus nostrum faciliùs assequamur, & demum, vindictâ ex æquo Excessui respondente, alii deinceps a talibus abstineant, diræ formidine Ultionis.

Conservet &c.

Dat. apud Turrim Londoniæ, 13. die Aprilis.

Regis Pardonatio, pro Communitate Venetiarum.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 19.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper Quinque Galeæ de Villâ Venisi, diversis Mercimoniis Carcatæ, usque in Portum Villæ nostræ Surhamptoniæ venissent: &, inter Patronos, Mercatores, Magistros, & Marinarios dictarum Galearum ex parte unâ, & Homines de partibus Suthamptoniæ & Insulæ Vectæ ex alterâ, Discordiæ & Dissensiones subortæ, & in eisdem Discordiis quidam Homines hinc inde Interfecti fuissent; quorum prætextu Mercatores, & alii, de Villâ & partibus de Venise, in Regnum nostrum accidere formidant;

Nos, volentes eisdem Mercatoribus & aliis, de Villâ & partibus de Venise, gratiam facere specialem, Pardonavimus omnibus & singulis Patronis, Mercatoribus, Magistris, & Marinariis dictarum Galearum, ac aliis, de Villâ & partibus de Venise, qui Discordiis & Interfectionibus prædictis interfuerunt, sectam pacis nostræ, quæ ad Nos pertinet pro Homicidiis, in dictis Dissensionibus & Discordiis perpetratis, & firmam pacem nostram eis inde Concedimus.

Pardonavimus etiam prædictis, Patronis, Mercatoribus, Magistris, & Marinariis Galearum prædictarum, ac aliis, de dictis Villâ & partibus de Venise, quicquid ad Nos pertinet de Transgressionibus, in dictis Dissensionibus & Discordiis perpetratis.

Volenres & Concedentes, pro Nobis & Hæredibus nostris, omnibus & singulis, de Villâ & partibus de Venise prædictis, quòd ipsi, cum Galeis, & Bonis, & Mercimoniis suis, in Regnum & potestatem nostram salvò & securè venire possint, & in eisdem Morari, ac Negotiari, & Commoda sua facere (Merchandisas Legales exercendo, & Consuetudines debitas faciendo) & quòd de eisdem, Regno & Potestate nostrâ, ad propria similiter redire possint liberè & absque impedimento: & quòd ipsi, vel eorum aliquis, seu eorum Bona aut Mercimonia, pro Homicidiis

A. D. 1323. Edw. 2. cidiis prædictis, aut pro aliquibus, ad Nos pertinentibus, occasione Dissensionum & Discordiarum prædictarum, infra Regnum & Potestatem nostram non arestentur, nec inquietentur in aliquo, seu graventur; ita tamen quòd stent Rectò in Curiâ nostrâ, si quis alius versus eos loqui voluerit de præmissis. A. D. 1323. Edw. 2.

In cujus &c.

Teste Rege apud Westmonasterium, 16. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Summonitio Servitii Navium Quinque Portuum.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 9. d.

REX, dilectis & fidelibus suis, Majori, Baronibus, & Ballivis Portûs sui Dovorriæ, salutem.

Cùm ordinaverimus, & esse proponamus, Domino concedente, apud Novum Castrum super Tynam, in Octabis Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ proximò futuris, cum Equis & Armis, & toto Servitio Nobis debito, ad proficiscendum contra Scotos, Inimicos & Rebelles nostros, ad ipsorum obstinatam malitiam, cum Dei adjutorio, refrænandam:

Ad quod perficiendum, vestro, & Combaronum vestrorum Quinque Portuum, Navali Subsidio necessariò indigemus;

Vobis Mandamus, in fide & dilectione, quibus Nobis tenemini, firmiter injungentes, quòd totum Servitium Navium, quod Nobis debetis, habeatis apud Dalkeye, juxta Dublin, primo die Junii proximò futuro ad ultimum, Paratum, & Promptum, ac bene Munitum, ad carcandum exindè Homines, tàm Equites, quàm Pedites, & Victualia usque Skymburnesse; & ad Proficiscendum, ab eodem loco de Skymburnesse, contra dictos Inimicos & Rebelles nostros, ad eorum Proterviam, cum Dei adjutorio, ut prædicitur, refrænandam.

Et quia, in quantum poterimus bono modo, vobis parcere volumus & deferre, gratum habemus, & etiam Placet nobis, quòd illud Servitium Quinquaginta & septem Navium, quod vos, & alii Combarones vestri prædicti, Nobis in universo debetis, ut scitis, cum viginti & septem Navibus nobis fiat ad præsens; A. D. 1323.

Dùm tamen Naves illæ totidem sint Munitæ personis, ut in Nautis, & Hominibus aliis defensabilibus, quot prædictæ Quinquaginta & septem Naves haberent, si Servitium prædictum nobis fieret de eisdem, idemque etiam contineant Skipiamentum prædictum, ut prædicitur, in numero personarum;

Et hoc nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Westmonasterium, 17. die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur Majori, Baronibus, & Ballivis Portuum subscriptorum; videlicet,

De la Rye,	*De Romenhale,*
De Winchelse,	*De Pevenese,*
De Hastinges,	*De Faversham,*
De Sandwyco,	*De Hethe.*

De non molestando Flandrenses, contra formam Stapulæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 18.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, cùm nuper, Ad Requisitionem, Nobilis Viri, Lodovici Comitis Flandriæ & Niverniæ, Nobis supplicantis ut, super Dissensionibus, inter nostros & suos Subditos exortis, Treugam iniri & concedi dignaremur,

Treugæ ineundæ annuerimus, & Concesserimus Treugam illam, usque ad Festum Sancti Michaelis proximò futurum duraturam,

Dùm tamen præfatus Comes eandem Treugam in Terrâ Flandriæ publicari & observari, & dictos Subditos suos a quocumque Subsidio, Scotis, Inimicis & Rebellibus nostris, faciendo, & a communicatione, cum eisdem faciendâ, omnino desistere faceret, A. D. 1323.

Jamque intellexerimus quòd præfatus Comes dictam Treugam in dictâ Terrâ Flandriæ publicari fecit, eámque in eadem inviolabiliter observari, ac Scotos, in dictâ Terrâ Flandriæ existentes, ab eadem infra certum terminum amoveri, & dictos Subditos suos a Subsidio, ipsis Inimicis nostris faciendo, desistere, & a Communicatione, cum eisdem

A. D. 1323. Edw. 2. eisdem faciendâ, sub gravi forisfacturâ, abstinere mandavit;

Ac nos Treugam, per nos sic concessam, usque ad dictum Festum Sancti Michaelis duraturam, in singulis Portubus Regni nostri publicari mandaverimus & firmiter observari:

Nos, volentes Treugam illam in omnibus observari, suscepimus in salvum & securum Conductum omnes & singulos Mercatores, & alios, de dictâ Terrâ Flandriæ, in veniendo in Regnum nostrum, cum Bonis & Mercandisis suis, in eodem morando & negotiando, & commodum suum faciendo, ac exinde ad propria redeundo:

Nolentes quòd, pro Transgressionibus aliorum, vel pro aliquibus Debitis (de quibus Principales Debitores, seu Fidejussores non existant) nec, occasione Transgressionum, ante hæc tempora factarum, contra tenorem Cartæ nostræ de Stapulâ Lanarum & Pellium lanutarum, Bona seu Mercimonia eorum infra Regnum nostrum arestentur dictâ Treugâ sic durante; dùm tamen exnunc, contra formam ejusdem Stapulæ, quicquam non attemptent, set eidem Stapulæ in omnibus obediant & intendant.

Et ideò vobis mandamus, quòd Hominibus, Mercatoribus, & aliis, de dictâ Terrâ Flandriæ, in veniendo in Regnum nostrum cum Bonis & Mercandisis suis, in eodem morando & negotiando, & commodum suum faciendo, ac exinde ad propria redeundo, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod, seu gravamen; &, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari, A. D. 1323. Edw. 2.

Et pro Transgressionibus aliorum, vel pro aliquibus Debitis (de quibus Principales Debitores, seu Fidejussores non existant) aut, occasione Transgressionum, ante hæc tempora factarum, contra tenorem Cartæ nostræ de Stapulâ Lanarum & Pellium lanutarum, Bona seu Mercimonia eorum infra Regnum nostrum nullatenus arestetis; nec ipsos, hiis occasionibus, molestetis in aliquo seu gravetis; dum tamen exnunc, contra formam ejusdem Stapulæ, quicquam non attemptent, set eidem Stapulæ in omnibus obediant & intendant, sicut prædictum est.

In cujus &c. usque ad dictum Festum Sancti Michaelis duraturas.

Teste Rege apud Westmonasterium decimo octavo die Aprilis.

Per ipsum Regem.

Dupplicat.

Ad Regem Franciæ, super Dilationibus in Pecunia solvenda.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 8. d. MAgnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi illustri, Fratri suo karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, ad vota, Successus prosperos ac felices.

Scripsit nobis vestra Magnificentia, requirendo quòd,

Cùm, occasione cujusdam Navis, Lanis Carcatæ, per Berengarium Blaunk, Admirallum vestrum, super Mare olim captæ (quas quidem Navem & Lanas quidam Mercatores, de Regno nostro, suas esse asserebant) bonæ memoriæ, Philippus, quondam Rex Franciæ, Frater vester, se in duobus milibus Marcarum Sterlingorum eisdem Mercatoribus, pro Nave & Lanis prædictis solvendarum, obligâsset,

Dictaque Obligatio olim prætendatur fuisse invalida, pro eo quòd Navis & Lanæ prædictæ non fuerunt dictorum Mercatorum nostrorum, set Hominum de Flandriâ, contra dictum Fratrem vestrum tunc de Guerrâ existentium, sicut Gentes Compotorum vestrorum, inquisito de hoc, vobis reportârunt: A. D. 1323.

Ac Mercatores nostri prædicti, ex causâ prædictâ, arestari fecerint atque vendi Bona Mercatorum Ambianensium, usque ad summam centum, & sexaginta, & quatuordecim Librarum, & octo Solidorum, Sterlingorum, ad ipsorum Mercatorum vestrorum grave dampnum, sicut dicunt,

Velimus eisdem Mercatoribus vestris dicta Bona sua facere restaurari: asserentes nec vos, nec ipsos, virtute Obligationis prædictæ, in aliquo teneri nostris Mercatoribus supradictis; &, si iidem Mercatores nostri velint contrarium affirmare, quod de hoc sciatur veritas, & Justitia partibus inde fiat;

Super quo Serenitati vestræ duximus intimandum, quòd, priusquam dictus Rex, Frater vester, se in dictâ summâ præfatis Mercatoribus nostris, ut præmittitur, obligâsset, fuit per tunc Constabularium Franciæ, de Mandato ipsius Regis, super captione Navis & Lanarum prædictarum, apud Villam Calesii solempniter inquisitum, & declaratum,

A. D. 1323. Edw. 2.

per Sententiam, eundem Dominum Regem (ad cujus manus Navis & Lanæ prædictæ devenerunt) teneri ad Restitutionem indè præfatis Mercatoribus nostris faciendam;

Cui quidem Sententiæ idem Rex adquiescens, solutionem dictæ Summæ præfatis Mercatoribus nostris se, ut prædicitur, facere promisit, & super solutione dictæ Pecuniæ Summæ, de termino in terminum differendâ, nos pluries, & per Litteras, & per Nuncios, sollicitavit;

Nosque, ad ipsius Requisitiones, Dilationes hujusmodi, aliquando de consensu dictorum Mercatorum nostrorum, aliquando ex motu proprio (licet ad grave dampnum ipsorum Mercatorum nostrorum) duximus concedendas:

Vosque, postquam Regimen Regni vestri recepistis, nos, super Dilatione hujusmodi, similiter per vestras Litteras excitâstis:

Nosque, ad vestri rogatum, Dilationem petitam concessimus, ut decebat.

Postremò verò, dilectus Consanguineus & Fidelis noster, Adomarus de Valentia, Comes Pembrochiæ, ad vestras, ut intelleximus, & aliorum Magnatum, de Concilio vestro, instantias, dilationem solutionis pecuniæ prædictæ, primo usque ad Festum Omnium Sanctorum nuper præteritum, & postmodùm usque ad Festum Paschæ jam transactum, a nobis imperavit tali Conditione (videlicet) adjectâ;

Quòd, nisi dictis Mercatoribus nostris de eâdem Pecuniâ, ante dictum Festum Paschæ, esset satisfactum, idem Consanguineus noster inde erga nos & dictos Mercatores nostros remaneret Obligatus:

Vestram igitur Serenitatem affectuosis Precibus deprecamur, quatinùs,

Cùm id (quod sic fuit auctoritate dicti Fratris vestri legitimè sententiatum, & in rem transivit judicatam, ac per eundem Fratrem vestrum, & vos, petitis Dilationibus solutionis illius, & concessis, emologatum) non deceat jam in dubium revocare,

Molestè non feratis quòd Requisitionibus vestris, in hâc parte, nobis directis, adquiescere non valeamus.

Dat. apud Westmonasterium decimo nono die Aprilis.

Ad eundem, super Custumarum Exactione.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 8. d.

Magnifico Principi, Domino K. Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illustri, Fratri suo Karissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, &, successus ad vota, semper prosperos ac felices.

Delatas nobis vestræ Celsitudinis Litteras nuper recepimus, inter alia, continentes qualiter Mercatores Civitatis de Ambiano, Regnum nostrum Angliæ frequentantes, vobis pluries sunt Conquesti, quòd,

Contra formam cujusdam Articuli Pacum, inter Progenitores vestros & nostros initam, continentis quod Homines & Mercatores unius Regni ire possint liberè & sine impedimento, & mercandisare, & ducere omnia Bona, & Mercandisas suas salvò & securè in Regno alterius, debitas Custumas solvendo,

Quædam Custumæ, tempore Pacum prædictarum initarum, non consuetæ infra Regnum nostrum, a dictis Mercatoribus exiguntur:

Quas Custumas, sic non consuetas, postulâstis per nos revocari:

Super quo Magnificentiæ vestræ duximus intimandum, quòd quædam de Custumis hujusmodi, in Litteris vestris prædictis expressatis, tempore, claræ memoriæ, Domini E. Genitoris nostri, ad instantem requisitionem Mercatorum Alienigenarum, pro quibusdam Libertatibus & Immunitatibus (quas idem Genitor noster, pro se & Hæredibus suis, infra Regnum suum, dictis Mercatoribus concessit) perpetuò optinendis, per eosdem Mercatores Genitori nostro prædicto, & Hæredibus suis, concessæ fuerunt: & quædam, ex dictis Custumis, nobis, ad modicum tempus, jam ferè lapsum, pro quibusdam Oneribus, nobis incumbentibus, faciliùs supportandis, concedebantur;

A. D. 1323.

Cum itaque Regiam Majestatem, de consensu Subditorum suorum, & aliorum (qui in potestate præsidentium Regnis & Terris conversantur) commoda sua deceat augmentare, & suas ac Reipublicæ Necessitates supportare, nec in offensam Pacum prædictarum sic facta poterint annotari,

Vestram Magnificentiam deprecamur, quatinùs hujusmodi querelis dictorum Mercatorum Ambianensium, contra nos delatis, fidem nullatenus præbeatis.

Teste Rege apud Westmonasterium vicesimo die Aprilis.

Ad

A. D. 1323. Edw. 2.

Ad Papam, pro Roberto Baldok in Episcopum Wintoniensem præficiendo.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Inter multas solicitudines, quibus ex suscepti Regiminis curâ assiduè coartamur, dùm considerationis nostræ occurrit optutibus, quanta nobis & Regno nostro quorumdam Præsidentium indiscreta Regimina nota discrimina pertulerunt, nostris præcipue insistit præcordiis, ut in Terris, nostræ suppositis Ditioni, tales Populorum Regimini præponantur, qui, virtutum donis præmuniti, subjectos in humilitate dirigere, & incumbentia etiam nobis onera noverint in oportunitatibus supportare:

Cùm itaque Wyntoniensis Ecclesia, per mortem, bonæ memoriæ, Rigandi, nuper Episcopi loci illius, jam sit, ut nobis relatum est, Pastoris solatio destituta, Nos, desiderantes talem ad ipsius Ecclesiæ (quæ una de Nobilioribus Regni nostri fore dinoscitur) assumi Regimen, qui, devotione conspicuus, & virtutum insigniis Decoratus, subjectum sibi Populum verbo sciat instruere pariter & exemplo, & nos etiam, in Regni nostri Negotiis disponendis, in prosperis dirigere maturitate Consilii, & munire suffragiis in adversis:

Ac ad personam, discreti Viri & nostri Clerici Familiaris, Magistri Roberti de Baldok, Archidiaconi Middlesexiæ,

Quem Virum novimus Moribus insignem, Literarum scientiâ præditum, in Consilio providum, vitæ honestate præclarum, & in agendis quibuslibet circumspectum; cujus etiam obsequiosam promptitudinem, nobis & Regno nostro perutilem probavimus & in effectu multipliciter fructuosam, A. D. 1323.

Nostræ considerationis intuitum dirigentes; sperantesque quòd, per ipsius Industriæ probitatem (si Regimini dictæ Ecclesiæ, providente vestrâ Clementiâ, assumatur) honor accrescet ex hoc dictæ Ecclesiæ, & totius Regni nostri tranquillitati providebitur & quieti;

Sanctitati vestræ (quæ in nostris & Regni nostri augendis Profectibus, piis semper affectibus inclinatur) toto cordis desiderio supplicamus, quatinùs, præmissis Paternâ consideratione pensatis, præfatum Robertum (quem innumera Virtutum insignia, & ingens Excellentia Meritorum, ad gradum honoris Ecclesiastici, ex merito provehendum, dignum utique & idoneum repræsentant) in Pastorem & Episcopum dictæ Ecclesiæ præficere dignemini de vestrâ plenitudine potestatis.

Taliter, si placet, has Preces nostras (quas ex intimo cordis vestræ Benignitati effundimus) exaudire dignantes, quòd nobis & Regno nostro, ex præfectione ejusdem Roberti,

In cujus Circumspectionis, & industriæ probitate, plenâ fiduciâ supportamur, & pro cujus ampliandis Honoribus vestram Beatitudinem sæpiùs interpellavimus, & nunc pro nostro honore & desiderio facultas se optulit,

Profutura proveniant, & desiderata prosperitas augeatur.

Conservet &c.

Dat. apud Thynden. vicesimo sexto die Aprilis.

Ad Cardinales, pro dicto Roberto.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8.

VEnerabili in Christo Domino, G. Dei gratiâ, Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Dùm in mente revolvimus, quæ nobis, & Regno nostro nota Dispendia protulerunt quorumdam Prælatorum indiscreta Regimina, *&c. prout supra usque hæc verba; viz.*

Domino Summo Pontifici votivis affectibus per alias nostras Literas duximus supplicandum, quatinùs præfatum Magistrum Robertum (quem Virum novimus Literarum scientiâ præditum, vitæ & morum honestate præclarum, in Consiliis providum, & in agendis quibuslibet circumspectum) præficere dignetur in Episcopum & Pastorem dictæ Ecclesiæ, de Apostolicæ plenitudine potestatis. A. D. 1323.

Quamobrem Sanctitatem vestram (quam in nostris, & Regni nostri augendis Profectibus, benevolam confidimus invenire) requirimus toto corde, quatinùs, ad Turbationes, exortas in dicto Regno nostro, ante hæc tempora,

ex

A. D. 1323. Edw. 2. ex aliquorum Desidiâ seu Conniventiâ Prælatorum, vestræ Considerationis intuitum dirigentes, penes dictum Dominum Summum Pontificem, ut nostro desiderio, pro totius Regni nostri utilitate, condescendere dignetur in præmissis, velitis, amore nostri, omnibus modis & viis, quibus decere & expedire videritis, laborare;

Ita quòd idem Robertus (de cujus Circumspectionis & Industriæ probitate plenam fiduciam reportamus) Apostolicâ Provisione ad Regimen assumptus dictæ Ecclesiæ, vestro Præsidio mediante, eo nobis, in dirigendis dicti Regni nostri Negotiis, utilius assistere valeat, & incumbentia nobis Onera robustiùs supportare, quo tali ac tantâ sublimatus fuerit dignitate, juxta suorum exigentiam meritorum. A. D. 1323. Edw. 2.

Dat. apud Thynden. vicesimo septimo die Aprilis.

Eodem modo scribitur Cardinalibus subscriptis; videlicet,

Domino G. Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,
Domino S. Sancti Adriani Diacono Cardinali.

De Prorogatione Sufferentiæ cum Scotis.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 15.

Le Roi a touz ceux, as queux cestes presentes lettres vendront, salutz.

Sachez qui, come n'adgairs, pur plus covenable & seure voie purveer, de tretiz de Pees finale tenir cum Sire Robert de Brus, & ses Adherdantz, gentz d'Escoce, qui sont de guerre contre nous, sur les guerres mues entre nous & eux, eussoms oitrietz & acordez a Suffraunce de guerre, entre nous & noz [suzmis d'une part, & les ditz Robert, & ses Adherdantz, & lour suzmis d'autre part, tanque a la Feste de la Trinite prechein avenir (le jour de la dite Feste enclos deinz Suffrance de guerre) issint qui nous, ne nul de noz suzmis, ne les currioms sur, ne greverioms de guerre, durante la dite Sufferaunce:

Et, si rien feust mespris par nous, ou par noz suzmis, contre cele Accorde, nous le ferioms amender, & mettre en estat du, par nous, ou par noz Ministris, si tost come nous en serioms duement requis:

Et fut, & est nostre entention qui, par cele Suffraunce, nul de noz suzmis ne Communast as ditz Robert, & ses Adherdantz, gentz d'Escoce, ne entrast le leur; ne qui nul de eux, ne de leur suzmis, Communast a nul de noz suzmis, ne entrast le nostre, durante la dite Suffraunce, s'il ne feust par nostre Conduyt especial, sicome plus pleinement est contenuz en noz Lettres Patentes de ceo faites;

Nous, par covenables enchesons, la dite Suffraunce de guerre, sur les condicions susescrites, avoms esloignie, outre la dite Feste de la Trinite, par quinze jours prechein suantz pleinement acompliz; le darnet jour de la dite quinzeine enclos dedeinz Suffraunce de guerre. A. D. 1323.

En tesmoignance de queu chose nous avoms fait faire cestes noz lettres overtes.

Don. a Newerk le 29. jour de April.

Dupplicat.

Et maunde est a touz Gardeins des Villes, Conestables de Chasteux, Viscontes, & autres Ministres, & Baillifs le Roi, fermement enjoignantz, q'il ne courgent, ne nul de souzmis le Roi ne soeffrent coure sur les gentz d'Escoce, ne rien attemptent, ne soeffrent estre attempte, par les souzmis le Roi, contre la forme de la Esloignance avantdite:

Et, si rien feust mespris par eux, ou par nul des souzmis le Roi, contre la dite forme, adonqes le facent amendre, & remettre en estat doen, solonc la fourme susdite;

Et ceo ne lessent en nule manere.

Don come desus.

Duppar.

Et maunde est a Viscounte de Cumbre, fermement enjoignant, qui a plus tost, q'il orra de certein qui ceste Esloignance soit crie & publie en les parties d'Escoce, & comande a tenir on droit de eux, & de lour souzmis, adonque meisme la Esloignance, dedeinz sa Baillie, es lieux, ou il verra q'il fait a faire, face

A. D. 1323. Edw. 2. face crier, garder, & tenir en la fourme avaundite;

Et ceo ne lesse en nulle manere.

Done come desus.

En meisme la manere maunde est a Viscounte de Northumbr. A. D. 1323. Edw. 2.

De præfata Treuga custodienda.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a, son foial & loial, Monseiur Antoyn de Lucy, salutz.

Sachez come n'adgairs, pur plus covenable & seure voie purveer &c. *come desus tantque la* par nostre Conduyt especial, & nous, par covenables enchesons, la dite Soeffraunce de guerre, sur les condicions susescrites, eioms esloigne *come desus*, sicome plus pleinement est contenu en noz lettres patentes de ce faites:

Nous, affiauntz de vestre loialte & avisement, vous assignoms a garder la dite Esloignance en le Counte de Cumbr. dedeinz fraunchise & dehors, solonc les condicions avantdites; & a chastier & punir touz noz suzmis, qui vendront contre la dite Esloignance.

Et por ce vous maundoms & chargeoms, fermement enjoignantz, qui le dite Esloignance gardez, & ditz Trespassours de noz suamis, si nul y soit, punissez, come est avantdit; A. D. 1323.

Et ce en nulle manere ne lessez.

Et nous mandoms, & comandoms, par cestes presentes lettres, a touz noz suzmis, qui a vous, en les choses avantdites, soient entendantz, responantz, & obeissantz en la fourme avantdite.

En tesmoignance de queu chose, *come desus.*

Don. come desus.

En meisme la manere sount assignez les sutbescriptz, en Countez southescritz;

Monsieur Rauf de Nevil, *Monsieur Roger de Horsle,*	Jointement, & severalment en le Counte de Northumbr. dedeins fraunchise & dehors.

De prædicta Treuga, Juramento confirmanda.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

LE Roi a touz ceux, as queux cestes presentes lettres vendront, salutz.

Sachez come n'adgairs, pur plus covenable & seure voie *come desus tauntque la*, la dite quinzeine enclos dedeinz Soeffraunce de guerre, sicome plus pleinement *come desus.*

Nous, fiaunz de la loialte & avisement, nostre chere & foial, Monsieur William de Herle, lui donoms, par cestes presentes lettres, plein poair & especial maundement, de affermer la dite Esloignance, en noun de nous, par serment a faire en nostre alme. A. D. 1323.

En tesmoignaunce de queu chose, *come desus.*

Don. come desus

De Securitate pro Comite de Muref, in veniendo ad tractandum de Pace.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 16.

LE Roi a touz ceux, qi cestes lettres verrount ou orrount, salutz.

Sachez qe come, sur l'Aseurannce du venir, Thomas Randolf, Counte de Muref, en nostre Roialme, pur tenir Tretiz de Pees finale acorder entre nous, & Sire Robert de Brus, & ses Adherauntz, gentz d'Escoce, qi sount de guerre contre nous, sur les guerres, muees entre nous & eaux, & la demure le dit Counte einz nostre Roialme, & son returner en Escoce sauvement & seurement, feroms acordez de chaunger & livrer au dit Sire Robert, ou a ceux, qil vodra deputer de par lui, certeynes Ostages de noz pur le dit Counte; A. D. 1323.

Nous en bone foi promettoms qui le chaunge de ditz Ostages, & du dit Counte, se fra bien & seurement, & saunz mal engin, taunt come en nous est, & les noz; & qui del heure, qui le dit Counte serra venuz dedeinz nostre Roialme d'Engleterre, il serra honurablement resceu, & honestement

12 C gardez

A. D. 1323. Edw. 2. gardez & tretez, solonc nostre poer, sauntz estre mis en nule destresce; & serra renvoiez a Twedemuth, quel heure qil vodra returner en Escoce, estre rendu au dit Sire Robert, pur noz ditz Ostages; mes que eux soient prestz illoeqes adonqes, d'estre renduz a nous, ou a noz, par manere de chaunge, come y furent a comencement liverez.

Et, si par aventure aveigne qui les ditz Ostages, ou aucun de eux moergent endementiers de lour mort naturele (qui Dieu defend) ou qui le Tretiz se faille, ou ne se preigne mie bien entre nous & le dit Sire Robert, le dit Counte, od touz ses biens, serra renviez a Twedemuth, & renduz au dit Sire Robert, en la forme susdite; mes A. D. 1323. Edw. 2. qui noz ditz Ostages (foueaux ceux qui ne serront mie mortz de lour mort naturele) soient renduz illoeqes adonqes a nous, ou a les noz, sicome desus est dit.

Et, a totes cestes choses fermement tenir & garder, donoms, par cestes presentes lettres, a, nostre chere & foial, Monseiur William de Herle, plein poer & especial maundement de jurer en l'alme de nous.

En tesmoignaunce de queu chose nous avoms fait faire cestes noz lettres overtes.

Don. a Newerk le 29. jour de Averil.

Super Statu & Regimine Vasconiæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Vasc. 16. E. 2. m. 10. REX, dilectis & fidelibus suis, Venerabili Patri, J. eâdem gratiâ, Eliensi Episcopo, & Almarico de Credonio Consanguineo suo carissimo, salutem.

Mittimus vobis, sub Pede Sigilli nostri, quosdam Articulos, contingentes Custodiam quorumdam Castrorum nostrorum in Ducatu prædicto, ac statum Custodum Castrorum eorumdem, & aliorum Ministrorum nostrorum in partibus illis;

Vobis mandantes quatinùs, visis & diligenter examinatis dictis Articulis, necnon & Ordinationibus, aliàs per nos factis, tàm de Custodiis Castrorum nostrorum in dictis partibus, quàm Officiis & Ballivis ibidem; quas aliàs vobis destinavimus in formâ patenti, & adhuc, pro majori Cautelâ, iteratò duximus destinandas:

Habitoque super præmissis Avisamento cum, dilecto Clerico nostro, Adam de Lymbergh, Constabulario nostro Burdegaliæ, & aliis de Concilio nostro, quos ad hoc fore videritis convocandos, super contentis in dictis Articulis ordinetis, prout pro commodo nostro, & meliori Regimine partium illarum, & A. D. 1323. prout, secundum formam Ordinationum prædictarum, meliùs fore videritis faciendum.

Et, si forte, propter aliquas Difficultates, quæ emerserint, super aliquibus præmissorum disponere non possitis, tunc nos inde per vestras litteras, unà cum vestro Concilio & Avisamento, distinctè & apertè certificetis, ut extunc nos inde fieri faciamus quod consultius fore viderimus faciendum.

Cæterùm quia de Subsidio, nobis nuper in dictis partibus concesso, adhuc magna pars restat levanda, sicut præfatus Constabularius noster vos super hoc pleniùs poterit informare, volumus, & vobis committimus & mandamus quatinùs, juxta informationem prædicti Constabularii, pro levatione Subsidii illius, modis & viis, quibus decere & expedire videritis, interponatis cum efficaciâ partes vestras.

Dat. apud Cowyk vicesimo die Maii.

Per ipsum Regem & Concilium.

Ad Cardinales, contra Episcopum Condomiæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 6. dor. REX, venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Pungit acerbè nostra præcordia gravis Dissensio, quæ, inter Reymundum Episcopum Condomiæ, &, dilectos & fideles nostros, Consules & Universitatem Civitatis nostræ Condomiæ, olim, A. D. 1323. per ipsius improbitatem Episcopi, suscitata, adhuc, accensis Odiis, indies deteriùs augmentatur.

Et quamquam, pro evitandis periculis, quæ præmissâ occasione evenire verisimiliter timebantur, ante hæc tempora, vias & modos exquisiverimus, quibus Errata corrigi, & inter ipsos Concordia

A. D. 1323. Edw. 2. cordia reformari, potuissent; eundemque Episcopum, per dilectum & fidelem nostrum, Almaricum de Credonio, tunc Senescallum nostrum Vasconiæ, super hoc amicabiliter alloqui fecerimus, & requiri,

Idem tamen Episcopus, hujusmodi Requisitiones parvi pendens, & se exinde magis efferens in Tumorem, dictis Consulibus & Universitati majora prioribus Gravamina intulit, & adhuc cotidie non desinit cumulare; Civitatem nostram prædictam supponendo Ecclesiastico interdicto, ex cujus conservatione lucrum quærit a Subditis Temporale, non absque Animarum periculo, pro Sacramentis, & Sacramentalibus ministrandis; ipsosque aliàs, tàm in Curiâ Franciæ, quam alibi, expensis & laboribus, per se & suos, satagit multipliciter fatigare, prout pleniùs vestræ Paternitati aliàs meminimus nos scripsisse.

Verùm quia ejusdem Episcopi Actus nepharios (qui nostris cotidie auribus inculcantur) absque cordis anxietate, non possimus æquanimiter tollerare, Sinceritati vestræ (de quâ plenam fiduciam reportamus) votivo desiderio supplicamus, quatinùs penes Dominum Summum Pontificem (cui, pro Translatione præfati Episcopi, ad alium locum, & relaxatione Interdicti prædicti, per nostras literas, preces effundimus cordiales) insistere velitis modis, quibus videritis expedire, ut, pro Tranquilitate Statûs Ducatûs nostri prædicti, & tanto Scandalo a prædicta Civitate amovendo, dignetur clementer annuere votis nostris; præsertim cùm verisimiliter credatur quòd, quamdiu in loco, quo nunc præsidet, Pastorali Officio potiatur, Subditorum suorum (quibus Excessus sui multiplices (quod dolendum est) sunt aperti) crescet indevotio: &, qui ad viam Salutis Pastoris solicitudine deberent dirigi, per Exempli perniciem in erroris devium periculosiùs pertrahentur: A. D. 1323. Edw. 2.

Talem, si placet, & tantam, nostri intuitu, diligentiam in hac parte apponentes, quòd, vestro mediante Præsidio, dictæ Civitatis nostræ tantis dispendiis occurratur, appositione Remedii salutaris, & quòd vobis exindè, ad Spiritualia gratiarum munera, teneri debeamus, ex meritò, temporibus oportunis.

Dat. apud Westmonasterium vicesimo primo die Maii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino W. Tituli Sancti Ciriaci in Termis Presbitero Cardinali,
Domino A. Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali,
Domino R. Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinali, ac Domini Papæ Pœnitentiario,
Domino B. Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali,
Domino P. Tituli Sancti Stephani in Cælio Monte Presbitero Cardinali, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro, *Domino A. Sancti Eustachii,* *Domino G. Sanctæ Luciæ in Silice,* } Diaconis Cardinalibus.
Domino Petro de Viâ Militi, Domino de Villâ Murio & de Caumeto,
Domino Petro de Osa Militi Vic. de Caramuch & de Sancto Felice, Fratri Papæ,
Domino Arnaldo de Osa Militi Regis Franciæ.

Pro Roberto Baldok commendatoria.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rot. 16. E. 2. m. 8. d. PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Nuper, Ecclesiâ Wyntoniensi per mortem, bonæ memoriæ, Rigandi, olim Episcopi loci illius, viduatâ Pastore, Nos, quanta nobis & Regno nostro provenerant dispendia, ex quorumdam indiscreto Regimine Prælatorum, ad memoriam reducentes, ac cupientes Regimini dictæ Ecclesiæ (quæ est una de Nobilioribus dicti Regni) talem præfici personam, quæ, virtutum donis præmunita, præesse sciret pariter & prodesse, A. D. 1323.

Sanctitati vestræ nos meminimus supplicasse, quatinùs, discretum Virum, & nostrum Clericum Familiarem, Magistrum

A.D.1323. Edw. 2. gistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ (Virum utique Moribus & Scientiâ multipliciter commendatum, & de cujus circumspectione providâ & maturitate Consilii plenam fiduciam reportamus) dictæ Ecclesiæ præficere dignaremini in Episcopum & Pastorem.

Verùm, quia de exauditione dicti nostri Rogaminis nondum nobis relatus extitit (quòd anxiè ferimus) certus Rumor, cogit nos sincera affectio, quâ ipsius Clerici nostri Promotionem, suis exigentibus meritis, communi utilitate totius Regni nostri pensatâ, visceraliter peroptamus, ut, super hoc, multiplicatis Precibus, Benignitati vestræ Incidiùs aperiamus desiderium cordis nostri.

Proinde Beatitudinem vestram, quantò decentius possumus, iteratò duximus excitandam, quatinus ad exortas, ante hæc tempora, in dicto Regno Dissensiones & Contumelias, quæ, ut plurimum, ex Tepeditate seu Conniventiâ quorumdam Præsidentium noscuntur provenisse, piæ considerationis respectum habentes, A.D.1323. Edw. 2.

Personam ejusdem Clerici nostri (quem Virtutum donaria multipliciter condecoravit, & cujus maturitatem Consilii, in nostrorum dispositione Negotiorum, perutilem probavimus & fidelem) habere dignemini paternis affectibus commendatam, fusasque pro ipso a nobis Preces, sic, Benignitate solitâ, exaudire gratiosè, quòd tranquillitati & quieti, per ipsius Præfectionem, provideatur dicti Regni: & prædicta Ecclesia, sub ipsius Regimine, salutaria incrementa suscipiat; nostráque & ejusdem Regni Negotia exindè salubriùs dirigantur.

Conservet &c.

Dat. apud Bishopthorp vicesimo octavo die Maii.

Ad Cardinales, pro eodem Roberto.

A.D.1323. An.16. E.2. Rom.16. E.2. m. 8. d. Venerabili in Christo Patri, Domino G. Dei gratiâ, Tituli Sanctorum Marcellini & Petri Presbitero Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Revolventes nuper, intra mentis nostræ præcordia, quæ Nobis & Regno nostro protulerant Dispendia quorumdam indiscreta Regimina Prælatorum: desiderantesque talibus, Majorum præcipuè locorum, in eodem Regno, committi Regimina, qui, virtutum donis præmuniti, subjectos sibi Populos noverint salubriter dirigere, & nobis etiam, in opportunitatibus, Consiliis assistere, in imminentibus nobis Oneribus supportandis:

Vestram Paternitatem aliàs affectuosè meminimus nos rogâsse, quatenus, penes Dominum Summum Pontificem (cui super hoc direximus preces nostras) interponeretis cum efficaciâ preces vestras, ut ipse (pro communi utilitate Regni nostri) discretum Virum & nostrum Clericum Familiarem, Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ (Virum utique Moribus & Scientiâ præcellentem, & in cujus circumspectionis & industriæ magnitudine plenam fiduciam reportamus) Regimini Wintoniensis Ecclesiæ, jam vacantis, præponere dignetur, de Apostolicæ plenitudine potestatis.

Verùm quia de exauditione hujusmodi precum nostrarum nondum pervenit ad nos certus rumor (unde anxiè conturbamur) Sinceritatem vestram iteratis precibus duximus requirendam, quatinus, ad tranquillitatem & quietem Regni nostri (quas vos zelare confidimus) debitæ considerationis intuitum dirigentes, præfatum Dominum Summum Pontificem, ut dictas preces nostras (quas sibi etiam duximus iterandas, ut magis desiderii nostri intentio, super hoc, ei nota fiat) inducere velitis, modis & viis, quibus videritis expedire, hujusmodi preces nostras dignetur ad exauditionis gratiam admittere, ac nostrum in hac parte desiderium taliter adimplere, quòd exindè Nobis & Regno nostro desiderata prosperitas augeatur, & prædicta Ecclesia, per ipsius Probitatis industriam, salutaria suscipiat incrementa. A.D.1323.

Dat. apud Bishopthorp, 28. die Maii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis, Presbitero Cardinali;
Domino A. Sanctæ Mariæ in Portica, Diacono Cardinali;
Domino A. Sanctæ Mariæ in Aquiro, Diacono Cardinali.

Super

A. D. 1323. *Edw. 2.* | A. D. 1323. *Edw. 2.*

Super Briga Sedanda, & Roberto de Baldok in Episcopum Wintoniensem præficiendo.

A. D. 1323. *An. 16. E. 2.* *Rom. 16. E. 2. m. 8. d.* VEnerabili in Christo Patri, Domino O. Dei gratiâ, Sanctæ Luciæ in Silice Diacono Cardinali, Amico suo Carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Cùm nuper,

Affectantes Brigam, inter vos, &, dilectum Clericum nostrum, Magistrum Robertum de Baldok, motam, super Ecclesiâ de Milton, quæ est portio Præbendæ de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi, eidem Clerico nostro collatæ, sedari,

Præbendam de Stoke, in Ecclesiâ Lincolniensi prædictâ vacantem, & ad nostram Donationem spectantem, ratione Temporalium Episcopatûs Lincolniensis, in Manu nostrâ existentium, vobis contulerimus,

Inter cætera, pro Gravaminibus, eidem Clerico nostro ad procurationem vestram illatis, revocandis, si Collationem nostram de dictâ Præbendâ de Stoke, vobis factam, acceptare velitis, nobis rescriberetis velle vestrum, vos, per nostras alias Literas, meminimus nos rogâsse:

Et, quia nobis nondum per vos innotuit utrum Collationem nostram de dictâ Præbendâ de Stoke, vobis factam, acceptare volueritis, nec ne, vos affectuosè requirimus & rogamus, quatenùs per vestras Literas, & Latorem præsentium, nobis super hoc voluntatem vestram significare velitis; A. D. 1323.

Quoniam, si eam acceptare nolueritis, alii conferre proponimus eandem, & Jus nostrum illæsum conservare in hac parte.

Ad hæc, intra mentis nostræ præcordia revolventes, quæ Nobis & Regno nostro protulerunt dispendia quædam Prælatorum indiscreta Regimina, desiderantéque talibus, majorum præcipuè Locorum, *&c. prout supra usque hæc verba; viz.*

Ita quòd idem Robertus, Apostolicâ provisione ad Regimen dictæ Ecclesiæ assumptus, vestro Præsidio mediante, eo nobis in dirigendis dicti Regni nostri Negotiis utiliùs assistere valeat, & incumbentia nobis Onera robustiùs supportare, quo tali ac tantâ sublimatus fuerit dignitate, juxta suorum exigentiam meritorum;

Has nostras preces, vobis sub magnâ confidentiâ directas, cum tantâ diligentiâ, si placet, advertentes, Brigâ supradictâ non obstante, quòd vos (quem Regia Majestas sinceris affectibus amplexatur) meritò sibi specialiter conjungat, & suis annuat beneplacitis in eventum:

Dat. apud Thorp Episcopalem, 28. die Maii.

De Henrico de Bello Monte, propter Consilium Regi negatum, Prisonæ commisso.

A. D. 1323. *An. 16. E. 2.* *Claus. 16 E. 2. m. 5. d.* DOminus noster Rex, existens apud Bisshopthorp juxta Eborum, Tricesimo die Maii, Anno Regni sui Sextodecimo, vocari fecit coram ipso, ad Concilium suum ibidem,

Venerabiles Patres,

W. Archiepiscopum Eborum Angliæ Primatem;

J. Norwicensem Episcopum Cancellarium suum;

W. Exoniensem Episcopum Thesaurarium suum;

Edmundum Comitem Kantiæ Fratrem suum;

Adomarum de Valentia Comitem Pembrochiæ; A. D. 1323.

Hugonem le Despenser Comitem Wyntoniæ;

David de Strabolgy Comitem Atholiæ;

Hugonem le Despenser Juniorem;

Willielmum de Ros de Hamelak;

Et Plures alios Barones & Nobiles de Regno suo, ac Justiciarios suos de utroque Banco, Barones de Scaccario, & alios de Concilio suo;

Ad Tractandum super quâdam Treugâ (inter ipsum Dominum Regem & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores, contra Dominum Regem de

A. D. 1323. Edw. 2.

de Guerrâ existentes, prælocutâ) firmandâ, vel negandâ:

Inter quos Nobiles, Dominus Henricus de Bello Monte, Baro, & de Magno & Secreto Concilio ipsius Domini Regis Juratus, & vocatus fuit, & ibidem venit; & cùm dictus Dominus noster Rex, volens scire consilium & avisamentum omnium, ibidem coram ipso tunc ex causâ prædictâ existentium, & cujuslibet eorum singulariter, super Negotiis prædictis; &, inter cæteros, plura ore proprio injunxisset dicto Henrico, & ipsum requisivisset ut eidem Domino Regi consuleret in hac parte,

Dictus Henricus, quodam metu excessivo, & animo quasi irreverenti, dicto Domino Regi respondit sæpiùs, quòd sibi consulere noluit in hac parte:

De quâ Responsione idem Dominus Rex commotus, præcepit dicto Henrico quod Concilium suum exiret:

Et idem Henricus, exeundo Concilium, dixit modo quo prius, & quòd plus sibi placeret a dicto Concilio absentari, quàm eidem interesse:

Super quibus idem Dominus Rex præfatis Magnatibus, & aliis de Concilio suo, ibidem existentibus, præcepit quòd consulerent de Judicio faciendo de dicto Henrico in hac parte; deficit idem Henricus, Homo suus ligeus, & Baro, ac de Concilio suo Secreto juratus fuit, & requisitus de consulendo dicto Domino Regi, super tanto & tam arduo Negotio, ipsum Dominum Regem & Regnum suum ita specialiter tangente, eidem sic respondet, quòd eidem Domino Regi consulere noluit, & alia opprobria dixit, sicut prædictum est, & quod Judicium illud facerent:

Et, habito inde per dictos Magnates & alios, de Concilio Domini Regis, ibidem existentes, tractatu & deliberatione diligenti, præfato Henrico coram dicto Domino Rege, Magnatibus, & aliis supradictis ibidem, eodem die, postmodum revocato, Consideratum est per prædictos Magnates, & alios de Concilio supradicto, quòd dictus Henricus committatur Prisonæ pro contemptu & inobedientiâ supradictis.

Pro prædicto Henrico manucaptio, &c.

Posteà Henricus de Percy, Radulphus de Nevill, Simon Warde, Henricus Filius Hugonis, Rogerus de Somervill, & Thomas Ugthred de Comitatu Eborum: & Willielmus Ridel, & Thomas Grey de Comitatu Northumbriæ; manuceperunt prædictum Henricum de Bello Monte videlicet, quilibet eorum Corpus pro Corpore, habendi eum coram Domino Rege, in eodem statu quo nunc est, cum inde fuerint præmuniti.

Forma Treugæ, per tresdecem Annos, ad requisitionem Roberti de Brus, accordatæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pa. 16. E. 2. p. 2. m. 9.

LE Roi a touz ceux, qui cestes presentes lettres verront ou orront, saluz.

Sachez qui, come Sire Robert de Brus, nyadgairs, nous eust requis per ses lettres, & per le Sire de Suly, de Tretiz avoir de finale Pees, sur les guerres, mues entre nous & noz subgiz d'une part, & le dit Sir Robert & ses Adherauntz d'autre part:

Et sur ceo, noz chers & foials,

Aymer de Valence Countе de Pembrok nostre treschier Cosyn,
Hugh le Despenser le filz,
Mestre Robert de Baldok, Archidiakne de Middlesex,
William de Herle Chivaler,
William de Ayremynne Chanoigne d'Everwyk, &
Geffroi le Scrop, nos Messages:
Et William Evesque de Seint Andrew,
Thomas Randolf Counte de Murref,
Johanne de Meneteth,
Robert de Lowedre le Piere, Chivalers, &
Mestre Wauter de Twynham, Clerk, Messages de dit Sir Robert de Brus;

Se assemblasent a nostre Ville de Noef Chastiel sur Tyne, & illoeqes tretasent sur Pees finale, sur les guerres avantdites:

Et, pur plusurs difficultes, adunques ne puissunt acorder a finale Pees, meismes les messages, cauntz regard, qui si graunt bosoigne ne poeit deinz bref temps estre espioite, entrerent en Tretiz de Trewe, a l'entencion qui, deinz cele Trewe, homme puisse treter de Pees finale:

Et, sur ceo, vindrent les ditz Messages le dit Sir Robert de Brus, ensemblement ove noz Messages avantditz, devant nous a Thorp, pres d'Everwyk, & nous requistrent sur la dite bosoigne; & illoeqes debatues les choses, entre nostre

A.D.1323. Edw. 2. nostre conseil d'une part, & les ditz Messages d'Escoce d'autre part;

Le 30. jour de May, l'An de grace 1323. & de nostre Regne sesrisme, par Assent de Ercevesques, Evesques, Countes, & Barons de nostre Roialme, acorde est,

Entre nous, & pur nous, & pur noz terres d'Engleterre, Gales, Gascoigne, & Irlaund, ove les apurtenances, & noz subietz, adherauntz, & aidauntz d'une part, & les ditz Messages d'Escoce, pur le dit Sire Robert de Brus, ses subietz, adherauntz, & aidauntz, & pur la terre d'Escoce, ove les apurtenances, d'autre part,

Soeffrance de guerre, & Triewe, a durer tanque a douzisme jour de Juyn preschein avenir, & de cel jour par tresze aunz preschein suauntz pleinement acompliz, le darrein jour de meismes cels tresze aunz enclos deinz les Soeffrance & Trewe,

Par pleinement, endementiers, tretet sur finale Pees, sicome est susdit, sur les condicions, qui s'ensuent, cest a saver;

Qui les dite Soeffrance & Trewe soient tenuz & gardes, bien & pleinement, entre nous, & noz subietz, adherantz, & aidantz d'une part, & le dit Sire Robert de Brus, ses subietz, adherantz, & aidauntz d'autre part; &, si Dieu fait sa volunte de nous, & du dit Sire Robert, ou l'un de nous, dedeinz les ditz tresze aunz, jadumeyns durent les dites Soeffrance & Trewe entre les terres d'Engleterre, Gales, Gascoigne, & Irlaund, & les poeples de yceles d'une part, & la dite terre d'Escoce, & le poeple de yeele, d'autre part, tanque a la fin des ditz tresze annz pleinement acompliz.

ITEM, Acorde est qui chescune manere de occupacion & des purprises, faites en noz dites terres d'Engleterre, Gales, Gascoigne, & Irlaund, ou nul de lour apurtenances, par le dis Sire Robert de Brus, ou par les soens; & auxi en la dite terre d'Escoce, ou nul de ses apurtenances, par nous, ou par les noz, soient remues, & de tut oustes deinz le douzisme jour Juyn susescrit.

ITEM, Si nul point chiete en debat, qui al observaunce des dites soeffrance & trewe appent, soit esclaref, en bone foi & saunz delai, par les Gardeins de celes soeffrance & treive, joyntement d'une part, & d'autre; &, si par eaux ne poet estre fait, soit reportez a nous, & au dit Sire Robert de Brus, & esclares par nous, & par ly, & par noz Counseals, & par ses Counseals, ou par Gents a ceo deputiez d'une part & d'autre; les dites trewe & soeffrance touz jours duraunts en lour vertue. A.D.1323. Edw. 2.

ITEM, Qe nule Forterece soit fait, ne redresce de nouele, d'une part ne d'autre; cest a saver, deinz les terres, contenues entre Escoce & l'entre de Tyne en la Meer, & ensi solone l'ewe de Tyne tanque a Suthtyne, ne en la terre de Suthtyndale, ne en le Countee de Cumberland, deinz fraunchises ne dehors, & devers Escoce en les Viscountes de Berewyk, Rokesburgh, & Dounfres, deinz Fraunchises, ne dehors; sauve les Forterceces qui sount faites, ou en fesaunt a ore.

ITEM, Qui nul de luzmis, d'une part, ne d'autre, entrecommunent, sil ne soit par conge ou condut, surspris les Gardeins de Soeffraunce & trewe avauntdites; qui se purrount entrecommuner sur les Marches, ou q'il vodront fesaunts lour Office, saunz conge ou condut demaunder.

ITEM, S'il avenist qui les neefs d'Escoce, par tempest de meer, suissent chacez, ou brissasent deinz nostre poeir; & les neefs, issint brissees, ne les biens qui serront trouez, ne appartenissent a nous, ne a autre de nostre poeir, solone lei de Wrek, adonqes les neefs issint chacheez, en brisseez, ensemblement oue touz les biens, soient delivres a les Gentz d'Escoce, a qi ils serroient, saunz empeschement, mettre en les Corps des dites Gentz, ou en les neefs, ou en les biens avantditz; aussint si nule neef, autre qui d'Escoce, en la quele soient Gentz d'Escoce, de queles condicions q'ils soint, ou ascun d'Escoce eit en cele neef biens ou Marchaundises, soit chacee, ou brissee deinz nostre poeir, ou prise sur Meer par les noz, les Gentz, & les biens, qui resonablement serront troues d'Escoce, soient delivres, saunz empeschement, si les ditz biens ne apartenissent a nous, ou a autre de nostre poeir, par lei de Wrek, sicome desus est dit; & en meisme la manere soit fait des Gentz & Marchantz, reseantz deinz la terre d'Escoce, de quele Nacion q'ils soient, & de lour biens; & qui les dits Gentz Marchiaundz, & autres puissent vitailler, & sauvement demurrer, tanque eaux eient temps covenable de passent.

ITEM, Qui nul Marchand estraunge ne soit destourbe de venir, oue ses Marchandises, en l'une terre, & l'autre, s'il ne soit de terre, qui soit de guerre a l'une terre, ou a l'autre.

ITEM,

A. D. 1323. Edw. 2.

ITEM, Si nuls se sentent grevez, ou damagez countre la forme des dites soeffrance & trewe, q'ils puissent, saunz conge demaunder, aler as Gardeins de meismes les soeffraunce & trewe, de l'une part, & de l'autre, & pursuire lour pleintes, sauvement demurrer & returner, & qui en tieu trespas soit fait commune lei, come en temps de Pees.

ITEM, Qui en choses, qui touchent Lei de Marche, soit fait sicome soleit estre fait en temps de Pees.

ITEM, Nous soeffroms, sauns destourbaunce, ou empeschement, qui les ditz Sire Robert de Brus, & les autres d'Escoce, puissent purchacer, vers nostre Seint Piere, la Pape, s'il plest a sa Seintete, absolucion les sentences & proces, q'il ad fait contre eux, a durer durantes les dites soeffrance & trewe; issint qui ceo ne soit en damage, prejudice, ne desavantage de nous, ne de nostre poeple, apres les dites soeffrance & trewe finies; mes que adunqes les ditz proces & sentences eient & tiegnent meisme la force & vigour, qil ount en presente, si Pees ne se face durantes les dites soeffrance & trewe; & aduuqes sauve soit a chescun son droit.

ITEM, Si durantes les dites soeffraunce & trewe nule parsone, de quele condicion q'il soit, face guerre au dit Sire Robert de Brus, ses sozims, ou adheraunntz, nous ne eidroms en fait, ne Counseil, a cele parsone, ni recettroms, ne nul de sa partie deinz nostre poeir, en guerraunt le dit Sire Robert de Brus, ses suzims, ou adheraunntz; salve l'Alliaunce entre le Roi de Fraunce, & nous.

ITEM, Si le ditz Sire Robert de Brus envoi messages, a passer parmie nostre poeir, passent par nostre condut, & en ceo cas grantoms q'eux eient condut suffisant de nous, quant nous en serroms requis.

ITEM, Si le dit Sire Robert de Brus voille envoier Messages a nous, qui cels Messages viegnent primerement a nous Gardeins des dites soeffrance & trewe, & monstrent a eux qils soient Messages le dit Sire Robert de Brus; & voloms qui des ditz Gardeins condut suffisant lour soit faite, de venir sauvement & surement a nous.

ITEM, Nous devoms assigner, pur nous, bons & suffisauntz Gardeins, pur les dites soeffraunce & trewe garder en touz pointz devers nous, & a redresser & faire amender, saunz delai, totes les choses, qui ferrount purprises, ou mesprises countre les dites soeffrance & trewe, par noz suchietz, suzmis, aidantz, ou adherdantz; & a tenir, Garder, & fournir totes les choses desus escrites, & chescun de les, ad nostre dit Cosyn de Pembrok, par nostre comandement, fait ferrement en nostre alme a Seintes Ewangeles, & l'Avoms auffint fait jurer par Countes & Barons.

En tesmoignaunce de queles choses nous avoms fait fair cestes noz Lettres Overtes.

Don. a Thorp, pres d'Everwyk, le 30. jour de May, l'An de grace 1323. & de nostre Regne 16. suscscritz.

De dicta Treuga publicanda.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 5. dor.

LE Roi au Viscounte be Northumbre, salutz.

Come soeffrance de guerre & Triewe soient prises & affermees, entre nous, & pur noz terres d'Engleterre, Gales, Gascoigne, & Irlaund, od les appurtenances, noz subjets, sutzmis, aidauntz, & adherantz d'une part, & aucuns Messages de Sire Robert de Brus, pur lui, ses subjetz, souzmis, aidantz, & aheraunntz, & la terre d'Escoce, od les appurtenances, d'antrepart, a durer taunque au dutzime jour de Juyn prochein avenir, & de cel jour par tresze aunz procheins suauntz pleinement a compliz:

Et, entre les autres choses, soit contenu & acordez qe nuls souzmis, d'une part, ne d'autre, entrecommunent, si ne soit par congie ou conduyt,

A. D. 1323.

Forpris les Gardeyns des soeffrance & triewe avantdites, qe se purrunt entrecommuner sur les Marches, ou qil vodrent fesaunt lour Office, saunz congie ou conduyt demander, sicome es Lettres, faites d'une part & d'autre, plus pleinement est contenuz,

Vous mandoms qe meismes celes soeffrance & Triewe facez crier & publier, deinz vestre baillie, es lieus ou vous verrez quil soit a faire, & les facez auxint garder & tenir, tannt come a vous atient; & ceo ne lessez en nule manere.

Don. a Thorp pres d'Everwyk, le 30. jour de May.

En

A.D. 1323. Edw. 2. En meisme la manere est escrit as Countez Suthescritz, & al Gardeyn des Cynk Portz; A.D. 1323. Edw. 2.

Lancastr.	*Westmerland.*	*Kanc.*	*Devon.*
Ebor.	*Norff.*	*Suffex.*	*Glouc.*
Lincoln.	*Suffolk.*	*Suthampt.*	*Somers.*
Cumbr.	*Essex.*	*Cornub.*	*Dors.*

De Conductu pro Nunciis Scotiæ.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 8.

REX Custodibus Villarum, Constabulariis Castrorum, Vicecomitibus, & omnibus aliis Ballivis, Ministris, & Fidelibus suis, tàm infra Libertates, quàm extra, ad quos &c. salutem.

Cum Willielmus Episcopus Sancti Andreæ, Thomas Randolf Comes de Murref, Johannes de Meneteth, Robertus de Lowedre, Milites, & Magister Walterus de Twynham, Clericus, Nuncii Roberti de Brus, nuper de Licentiâ & voluntate nostrâ, pro quibusdam Negotiis, in Regnum nostrum venientes, jam sint ad partes Scotiæ reversuri;

Et Nos ipsos, Episcopum, Comitem, Milites, & Clericum, ac Homines de Familiis suis, secum existentes, suscepimus in Protectionem nostram specialem, in redeundo versus partes Scotiæ supradictas:

Et ideò vobis, omnibus & singulis, Mandamus, firmiter injungentes, quòd præfatis, Episcopo, Comiti, Militibus, & Clerico, vel alicui de eorum Familiis, in Personis, Equis, Hernesiis, seu aliis Bonis vel Rebus eorum, in redeundo versus dictas partes Scotiæ, non inferatis, seu, quantum in vobis est, ab aliis inferri permittatis injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen; &, si quid eis &c. id eis &c. A.D. 1323.

Præterea, volentes Protectionem & Defensionem nostras prædictas in omnibus observari, assignavimus, dilectum & fidelem nostrum, Willielmum de Latymer Gardiatorem & Conductorem dictorum, Episcopi, Comitis, Militum, & Clerici, & aliorum de Familiis suis, quousque venerint ad partes Scotiæ supradictas;

Et ideò vobis, omnibus & singulis, iteratò mandamus, firmiter injungentes, quòd præfato Willielmo le Latimer, in omnibus & singulis, quæ ad salvum & securum Conductum dictorum, Episcopi, Comitis, Militum, & Clerici, ac aliorum de eorum Familiis, pertinere poterunt, sitis intendentes, respondentes, consulentes, & auxiliantes, quotiens & quando per ipsum Willielmum le Latimer super hoc ex parte nostrâ fueritis requisiti: Et hoc, sicut nos & Honorem nostrum diligitis, modis omnibus faciatis.

In cujus &c. per quindecim dies duraturas.

Teste Rege apud Bishopthorp primo die Junii.

De Sacramento Roberti de Brus & aliorum Magnatum de Scotia recipiendo super Trenga.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

De fidelitate probatâ, & circumspectione providâ, dilectorum & fidelium nostrorum, Willielmi le Latimer, & Willielmi de Herle, pleniùs confidentes, ad recipiendum, nomine nostro, Sacramentum, in Animam Roberti de Brus faciendum, necnon & Juramenta aliorum Magnatum de Terrâ Scotiæ subscriptorum; videlicet,

Omnium Comitum de eadem Terra, ac Senescalli Scotiæ,

Jacobi de Duglas,
Johannis de Meneteth,
Roberti de Keth,
Henrici de Sancto Claro,
Gilberti de la Haye,
David de Lindsay,
David de Graham,
Alexandri Frisel,
Hugonis de Ros,
Roberti Boyt, &
Roberti Lowedre Senioris, A.D. 1323.

Super Treugâ & Sufferentiâ Guerræ,

A. D. 1323. Edw. 2. Inter nos, pro nobis & Subditis nostris, ac nobis Adhærentibus, & pro Terris nostris Angliæ, Walliæ, Vasconiæ, & Hiberniæ, ac earum Pertinentiis, & prædictum Robertum de Brus, pro se, & sibi Adhærentibus, ac pro Terrâ Scotiæ & Pertinentiis ejus, initâ, & firmatâ, usque ad duodecimum diem Junii proximò futurum, &, ab eodem die, per tresdecim Annos proximò sequentes plenariè completos, juxta tenorem literarum, hinc inde confectarum, Tenendâ & observandâ:

Necnon ad quosdam Obsides pro Thoma Randolf Comite Murref, uno Nunciorum prædicti Roberti de Brus, ex causâ prædictâ, nuper in Regnum nostrum missorum, de Mandato nostro, præfato Roberto liberatos, recipiendum, A. D. 1323. Edw. 2.

Dictos fideles nostros conjunctim & divisim tenore præsentium deputamus.

In cujus rei &c.

Teste Rege apud Bishoptborp primo die Junii.

De Treuga inter Regem Angliæ & Robertum de Brus custodienda.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pa. 16. E. 2. p. 2. m. 9. REX, dilectis & fidelibus suis, Radulpho de Nevill, Rogero de Horsle, & Ricardo de Emeldon, salutem.

Sciatis quòd,

Cùm Sufferentia Guerræ & Treuga inter nos, & Robertum de Brus, suosque Complices & Fautores, contra nos de Guerrâ existentes, initæ sint & firmatæ, usque ad duodecimum diem Junii proximò futurum, &, ab illo die, per tresdecim Annos, proximò sequentes plenariè completos duraturas,

Nos, volentes Sufferentiam & Treugam prædictas in omnibus & singulis suis Articulis, quatenus ad nos & Subditos nostros attinet, inviolabiliter observari, ac de circumspectione vestrâ providâ pleniùs confidentes,

Assignavimus vos, & duos vestrûm, ad dictas Sufferentiam & Treugam (quarum tenorem, sub sigillo nostro, vobis mittimus) in Comitatu Northumbriæ, tàm infra libertates, quàm extra, & partibus Marchiæ illius, custodiendum juxta tenorem Sufferentiæ & Treugæ prædictarum, & ad Subditos nostros, Transgressores earumdem Sufferentiæ & Treugæ, castigandum, & puniendum, juxta formam tenoris supradicti:

Et ideò vobis mandamus, quòd Sufferentiam & Treugam prædictas custodiatis, & Subditos nostros, Transgressores earumdem, puniatis in formâ prædictâ: Facturi inde quod ad hujusmodi Conservatores pertinet; salvis nobis Amerciamentis & aliis, ad nos inde spectantibus.

Mandamus enim Vicecomiti nostro Comitatûs prædicti, quòd vobis, & duobus vestrûm, in præmissis, pareat & intendat, prout vos, vel duo vestrûm ei scire facietis, ex parte nostra; & ad dictos dies & loca quos vos, vel duo vestrûm, ei scire facietis, venire faciat, coram vobis, vel duobus vestrûm, tot & tales, probos & legales, homines de Ballivâ suâ, tàm infra libertates, quàm extra, per quos veritas transgressionum, contra tenorem Sufferentiæ & Treugæ prædictarum faciendarum, meliùs sciri poterit & inquiri. A. D. 1323.

In cujus &c. quamdiu nobis placuerit duraturas.

Teste Rege apud Bishopesthorp primo die Junii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo assignati subscripti, in Comitatibus subscriptis; videlicet,

Ranulphus de Dacre, *Johannes de Heveryngton,* *Adam de Skelton,*	Et duo eorum in Comitatu Cumbriæ.

POstmodùm, tertio die Julii, proximò sequente, Rex apud Eboracum existens, assignati fuerunt Robertus de Umframvill Comes d'Anegos, Rogerus Heyroun, & præfatus Rogerus de Horsele, & duo eorum, ad prædictas Sufferentiam & Treugam, initas & firmatas, a tricesimo die Maii proximò præterito, usque duodecimum diem Junii proximò sequentem, in formâ prædictâ, custodiendum &c.

Per ipsum Regem.

A. D. 1323. Edw. 2. A. D. 1323. Edw. 2.

Ad Magnates Hiberniæ, de non veniendo in Expeditione Guerræ Scotiæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 4. d.

REX, dilecto & fideli suo, Richardo de Burgo Comiti Ultoniæ, salutem.

Licet nuper vos rogaverimus quòd Equis & Armis, quantò decentius & potentius possetis, vos pararetis, & in Obsequium nostrum, pro expeditione Guerræ nostræ Scotiæ, ad Vadia nostra veniretis;

Quia tamen Sufferentia Guerræ & Treuga inter nos & dictos Scotos jam initæ sunt & firmatæ, usque ad duodecimum diem Junii proximò futurum, &, ab eodem die, per tresdecim Annos proximò sequentes plenariè completos duraturæ;

Vobis significamus, quòd in obsequium nostrum prædictum vos accedere non oportet ex hac causâ.

Teste Rege apud Bishopthorp primo die Junii.

Per ipsum Regem.

Eodem modo scribitur subscriptis, videlicet,

Thomæ Fitz Johan Comiti de Kildare,
Mauricio Filio Thomæ,
Willielmo de Burgo,
Johanni de Barri,
Johanni le Power Baroni de Dungoill,
Johanni de Verdoun,
Waltero de Cusak,
Mauritio de Rochefórd,
Simoni de Genovill,
Richardo le Waleys.

A. D. 1323.

REX, dilecto & fideli suo, Johanni de Bermyngham, Comiti de Louthe, Justiciario suo Hiberniæ, salutem.

Quia sufferentia Guerræ *&c. ut supra usque ibi* duraturæ,

Vobis mandamus quòd Provisioni Hominum ad Arma, pro Expeditione Guerræ prædictæ faciendæ, omnino supersedeatis.

Teste ut supra.

REX, dilecto Clerico suo, Magistro Waltero de Islep, Thesaurario suo Hiberniæ, salutem.

Quia sufferentia *&c. ut supra.*

Vobis mandamus quòd Providentiis Victualium, pro Expeditione Guerræ prædictæ faciendis, omnino supersedeatis: Et, si aliqua Victualia, pro eâdem Guerrâ provisa, penes vos remaneant, tunc eadem vendatis, prout ad commodum nostrum melius fuerit faciendum; & de Denariis inde Provenientibus, nobis respondeatis.

Teste ut supra.

Ad Nobiles Vasconiæ, de non veniendo in Expeditione prædicta.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 4. d.

REX, dilecto & fideli suo, Fulconi L'Estraunge, Senescallo suo Vasconiæ, salutem.

Licet nuper vobis duxerimus injungendum, quòd Nobiles Ducatûs prædicti, & alios requireretis ex parte nostrâ, de veniendo ad nos cum Equis & Armis ad proficiscendum nobiscum contra Scotos, & Conventiones super hoc faceretis cum eisdem, & quòd diversas providentias de Vinis & aliis Victualibus in eodem Ducatu fieri, & ad nos usque ad Villam de Novo Castro super Tynam mitti faceretis, *&c. ut supra usque ibi* duraturæ,

Vobis mandamus quòd Executioni præmissorum, ulteriùs faciendæ, omninò supersedeatis, significantes dictis Nobilibus & aliis, prout expedire videritis, ex parte nostrâ, quòd ipsos, præmissâ occasione, ad nos accedere non oportet. A. D. 1323.

Volumus insuper, & vobis injungimus, quòd de Victualibus, per vos provisis, occasione supradictâ, & quæ nondum versus partes Angliæ destinâstis, commodum fieri faciatis, prout magis videritis expedire.

Dat. apud Thorp Episcopi secundo die Junii.

REX

A. D. 1323. Edw. 2.

REX, dilecto Clerico suo, Adæ de Lymbergh, Constabulario suo Burdegaliæ, salutem.

Licet nuper vobis duxerimus injungendum, *&c. ut supra usque ibi*, videritis expedire.

Proviso semper quòd Subsidium, in Ducatu prædicto nobis concessum, cum omni festinatione, quâ poteritis, ad opus nostrum levetur, & quod nostrum commodum inde fiat.

Dat. ut supra.

REX, dilecto & fideli suo, Almarico de Credonio, Consanguineo suo carissimo, salutem.

Licet nuper vobis duxerimus injungendum, quòd, in auxilium Expeditionis Guerræ nostræ Scotiæ, quosdam Nobiles Ducatûs prædicti requiretis ex parte nostrâ, de veniendo cum Equis & Armis ad nos, ad proficiscendum nobiscum contra Scotos, & Conventiones cum eisdem super hoc faceretis:

Quia tamen Sufferentia Guerræ *&c. ut supra usque ibi* duraturæ,

Vobis, mandamus quòd Executioni præmissorum, ulteriùs faciendæ, omnino supersedeatis; significantes eisdem Nobilibus, quòd ad nos, præmissâ occasione, ipsos accedere non oportet.

Teste ut supra.

Pro Nunciis Regis Majoricarum.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 11.

REX omnibus Ballivis, & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Cùm Albertus Sacortada Miles, Bernardus Guillielmi Soein Burgensis, & Petrus de Planesio Jurisperitus, Nuncii, Magnifici Principis, Domini Sancii, Regis Majoricarum, cum literis ipsius Regis ad nos nuper venientes, ad propria se divertant;

Vobis mandamus quòd præfatis, Alberto, Bernardo, & Petro, aut Hominibus, seu Rebus suis, in redeundo versus partes suas, non inferatis, seu inferri permittatis, injuriam, molestiam, dampnum, impedimentum aliquod seu gravamen; &, si quid eis forisfactum fuerit, id eis, sine dilatione, faciatis emendari.

In cujus &c. usque ad Festum Sancti Petri ad vincula proximò futurum duraturas.

Teste Rege apud Thorp Episcopi juxta Eborum quarto die Junii.

Per ipsum Regem.

Litera ad Regem Majoricarum.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 6. d.

MAgnifico Principi, Domino Sancio, Dei gratiâ, Regi Majoricarum, Comiti Rossilionis & Ceritaniæ, & Domino Montp. Affini nostro carissimo, Edwardus, ejusdem &c. salutem, & prosperis successibus jocundari.

Litteras Magnificentiæ vestræ, quas nobis præsentaverunt Albertus Sacortada Miles, Bernardus Guillielmi Soeyn Burgensis, & Petrus de Planesio Juris peritus, Nuncii vestri, super quadam Deprædatione, in Mari per Subditos nostros, Gentibus & Subditis vestris, Regni vestri Majoricarum, factâ, ut asseritur, recepimus: & super hiis, quæ eædem Litteræ vestræ continebant de eodem facto, habuerimus cum Concilio nostro tractatum pleniorem.

Et licet, secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri, difficile foret hujusmodi Maleficia, si perpetrata essent, convincere, pro eo quod Dampna passi pro Justitiâ in hâc parte consequendâ instare renuebant, quasdam causas, coram nobis, super hoc allegantes;

Affectantes tamèn inter vestros & nostros Subditos mutuam & pacificam Communionem, ad commune Commodum, hinc indè confoveri, de nostrâ Regiâ potestate quendam Processum specialem ordinavimus, pro veritate super dictis Maleficiis celeriùs, vestri contemplatione, indagandâ; per quem dicta Maleficia, & Perpetratores eorumdem, quatenus de Jure fieri poterit, convinci & puniri faciemus.

Magnificentiæ vestræ significantes, quòd ad Justitiam Subditis vestris, infra Regnum & Potestatem nostram venientibus, celerem & plenam, in omnibus querelis suis, faciendum, necnon ad ea, quæ vestris Honori & Beneplacitis grata fuerint, paratos semper volumus inveniri.

Dat. apud Thorp juxta Eborum quarto die Junii.

Pro

A. D. 1323. Edw. 2. A. D. 1323. Edw. 2.

Prò Comite Richmondiæ in Scotia captivo.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 8.

REX omnibus Ballivis & Fidelibus suis, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd,

Cùm, dilectus Consanguineus & fidelis noster, Johannes de Britanniâ, Comes Richemundiæ, in Obsequio nostro, nuper per Scotos captus fuerit, & per eosdem in Scotiâ adhuc detentus existit,

Nos, volentes indempnitati ipsius Comitis prospicere, concessimus quòd Thomas de Fencotes, & Ricardus de Swafham, sub alternatione, sint Attornati ipsius Comitis, ad lucrandum, vel perdendum, in omnibus Placitis & Querelis, motis vel movendis, pro ipso Comite, vel contra ipsum, in quibuscumque Curiis Angliæ.

Et etiam concessimus, quòd prædicti, Thomas & Ricardus, vel eorum alter, qui præsens fuerit, loco ipsius Comitis, facere possint, vel possit Attornatos, vel Attornatum, quos, vel quem, voluerint, vel voluerit, in Curiâ nostrâ, coram nobis, ad omnia prædicta Placita & Querelas prosequenda, & defendenda, & ad lucrandum, vel perdendum in eisdem, sicut prædictum est. A. D. 1323.

In cujus rei Testimonium has Literas nostras fieri fecimus Patentes, per unum annum duraturas; præsentibus minimè valituris post adventum ipsius Comitis in Angliam, si contingat ipsum interim deliberari a manibus Scotorum prædictorum.

Teste Rege apud Thorp Episcopi quinto die Junii.

Per ipsum Regem.

Pro Comite Pembrochiæ, contra Citationes Papales.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8. d.

SAnctissimo in Christo Patri, Domino J. Divinâ Providentiâ, Sacrosanctæ Romanæ ac Universalis Ecclesiæ Summo Pontifici, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. devota pedum oscula beatorum.

Cùm, dilectus Consanguineus & fidelis noster, Adomarus de Valentia, Comes Pembrochiæ, nuper, per considerationem Curiæ nostræ, Advocationem Medietatis Ecclesiæ de Hotham versus Abbatem Viterbiæ evicerit, secundum Legem & Consuetudinem Regni nostri;

Et nobis relatum sit, quod aliqui, ad enervationem dicti Judicii satagentes, Præsentatum præfati Comitis ad Medietatem supradictam ad Sedem Apostolicam procurârunt jam citari, super Jure Advocationis ejusdem Medietatis responsurum; unde idem Comes metuit sibi præjudicium posse de facili generari, dictumque Judicium, contra Legem & Consuetudinem prædictas, debito defraudari effectu; maximè cum Placita de Advocationibus Ecclesiarum, de antiquâ & approbatâ Consuetudine, ad nos infra Regnum nostrum pertinere noscantur: A. D. 1323.

Nos, Jura Coronæ nostræ desiderantes in omnibus illibata servari, Sanctitati vestræ votivis affectibus supplicamus, quatinùs, præmissis (quæ vobis veritatis testimonio duximus intimanda) providâ deliberatione pensatis, quicquam in nostri & dicti Consanguinei nostri præjudicium, super Advocatione Medietatis supradictæ, per Processus aliquos, contra dictum Præsentatum, in vestræ Sanctitatis Curiâ faciendos, fieri, si placet, nullatenus permittatis.

Conservet vos Altissimus, ad Regimen Ecclesiæ suæ Sanctæ, per tempora longiora.

Dat. apud Eborum quinto die Junii.

Ad Comitem de Valoys, super Matrimonio per ipsum proposito.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 7. dor.

REX, Nobili Viro, Domino Karolo, Comiti de Valoyes, Amico suo carissimo, salutem, & sinceræ dilectionis affectum.

Exposita nobis, per Magistrum Johannem de Porta, juxta traditam sibi a vobis Credentiam, super Matrimonio, inter Edwardum Primogenitum nostrum, & Filiam vestram contrahendo, audivimus; & super eisdem Deliberationem habuimus cum aliquibus de nostro Concilio & Tractatum. A. D. 1323.

A.D. 1323. Edw. 2.

Verùm, quia tàm nobis, quàm illis, visum est non esse expediens, neque decens quòd Contractus hujusmodi, absque Prælatorum & Magnatum, Regni nostri, consilio & assensu, in Parliamento requirendis, firmaretur,

Vestræ Sinceritati duximus intimandum, quòd cito, post Festum Sancti Michaelis proximò venturum, Parliamentum nostrum proponimus convocare; & tunc de Communi Consilio, super dicto Negotio, ordinare curabimus, quod vobis placitum, nobisque & Regno nostro utile fore videbimus & Decorum.

Dat. apud Thorp juxta Eborum sexto die Junii.

A.D. 1323. Edw. 2.

Ad Regem Franciæ, super Matrimonio pratacto.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Ibid.

Serenissimo Principi, Domino Karolo, Dei gratiâ, Franciæ & Navarræ Regi Illustri, Fratri suo carissimo, Edwardus, &c. salutem, & successus, semper ad vota, prosperos ac felices.

Exposita nobis, per Magistrum Johannem de Porta, juxta traditam sibi Credentiam, super Matrimonio inter Edwardum Primogenitum nostrum, & Filiam, Nobilis Viri, Karoli Comitis de Valoes, contrahendo, audivimus, & super eisdem Deliberationem habuimus aliqualem.

Set super eodem, in proximo Parliamento nostro, quod statim, post Festum Sancti Michaelis proximò futurum teneri proponimus, Deliberationem & Tractatum pleniorem habere intendimus; & tunc indè taliter ordinare, quòd inde debebitis meritò contentari.

Dat. ut supra.

Forma Treugæ, per Robertum de Brus signatæ, in primis prætermisso, sed ad finem titulo Regis expressato.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 9. dor.

Robert de Brus, &c. a touz ceux, qui cestes presentes lettres verront, ou orront, salutz.

Sachez qe come n'adgaires nous eussems requis, par nos lettres, & le Sire de Sully, tresexcellent Prince Sire Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seigneur d'Irlaund, & Ducs d'Aquitaine, de Tretiz avoir de finales Pees sur les guerres, mues entre le dit Roi & ses souzmis d'une part, & nous & nos souzmis d'autre part,

Et, sur ceo,

Sire Amier de Valence, Counte de Pembrok,
Sire Hugh le Despenser le fitz,
Mestre Robert de Baldok Erdeakne de Middlesex,
William de Herle Chevaler,
William de Ayremynne Chanoigne de Everwyk, &
Geffrai le Scrop,
Messages du dit Roi d'Engleterre:
Et William Evesque de Seint Andrew,
Thomas Randolf Counte de Muref, nostre treschere Neveu,
Johan de Meneteth,
Robert de Lowedre Piere, Chivalers,
Et Mestre Wautier de Twynham Clerc,
Noz Messages,

A.D. 1323.

Se assemblassent a la Ville de Noef Chaster sur Tyne, & illoqes tretassent sur Pees finale, sur les gueres avantdites:

Et, pur plusurs difficultes, adoncs ne peussent accorder a finale Pees; meismes les Messages, eauntz reguard qui si graunt bosoigne ne poait deinz brief temps estre esploite, entrerent en tretiz de Triewe, a l'entencion qui, deinz cele triewe, Homme peusse tretir de Pees finale:

Et, sur ceo, alerent noz ditz Messages, ensemblement oue les Messages le dit Roi d'Engleterre, devant meisme celui Roi a Thorp, pres d'Everwyk, & lui requisterent sur la dite bosoigne, & illoqes, debatues les choses entre le Counseil le dit Roi d'une part, & noz ditz Messages d'autre part,

Le trentisme jour de May, l'an de grace mille, treiscentz, vintisme tiercz, & de nostre Regne dis oxtisme, par assent des Ercevesqes, Evesqes, Countes, & Barouns du Roialme d'Engleterre, accorde su entre le dit Roi d'Engleterre,

A.D. 1323. Edw. 2. gleterre, pur lui & pur ses Terres d'Engleterre, Gales, Gascoigne & Irlaund, od les appurtenances, & pur ses subietz, adherdauntz, & aidant d'une part, & noz ditz Messages, pur nous, noz subietz, adherdauntz, & aidauntz, & pur nostre Roialme d'Escoce, od les appurtenances, d'autre part, Soeffraunce de Guerre & Triewe, a durer tauntque a duzsime jour de Juyn prochein avenir, & de cel jour par tresze anns procheins suauntz pleinement accomplir, *&c. prout supra de 30. Maii mutatis competenter mutandis, ad hæc verba, viz.*

Nous Robert, Roi d'Escoce, avantdit, par assent del Evesque, Countes, & Barones de nostre Roialme, les dites Soeffraunce & Triewe, & toutes les choses susescrites, & chescune de les, pur nous, nos soutzmis, aerdauntz, & aidauntz, & pur nostre Roialme d'Escoce avantdit, volems, looms, ratifioms, aggreoms, & de certeine Science approvoms. A.D. 1323. Edw. 2.

Et, a tenir, garder, & fournir totes les choses susescrites, & chescune d'eles, ad nostre chere Neveu avantdit, par nostre comandement, en nostre presence, fait serement, en nostre alme, a Seintes Evangeles; & l'avoms auxint fait jurer par Countes & Barons.

En tesmoignance de quele chose nous avoms fait faire cestes noz lettres overtes.

Don. a Berewyk sur Twede le 7. jour de Juyn, l'an de grace mil, trescentz, vintisme tiercz, & de nostre Regné disoytisme.

Pro Roberto de Baldok, in Episcopum Wintoniensem sublimando.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 16. E. 2. m. 8. d. VEnerabili in Christo Patri, Domino J. Dei gratiâ, Sancti Adriani Diacono Cardinali, Amico suo carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. Salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Revolventes nuper, inter mentis nostræ præcordia, quæ nobis & Regno nostro protulerant dispendia quorumdam indiscreta Regimina Prælatorum, desiderantesque talibus, majorum præcipuè locorum, in eodem Regno committi Regimina, qui, virtutum donis præmuniti, subjectos sibi Populos noverint salubriter dirigere, & nobis etiam, in Oportunitatibus, Consiliis assistere, in iminentibus nobis oneribus supportandis:

Vestram Paternitatem aliàs affectuosè meminimus nos rogâsse, quatinùs penes Dominum Summum Pontificem (cui super hoc direximus Preces nostras) interponeretis cum efficaciâ partes vestras, ut ipse (pro communi utilitate Regni nostri) discretum Virum & nostrum Clericum Familiarem, Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ (Virum utique Moribus & Scientiâ præcellentem, cujus fructuosis Obsequiis & Laboribus indefessis plurimùm supportamur, & in cujus circumspectionis & industriæ magnitudine plenam fiduciam reportamus) Regimini Wyntoniensis Ecclesiæ, jam vacantis, præponere dignetur de Apostolicæ plenitudine potestatis. A.D. 1323.

Verùm, quia de exauditione hujusmodi Precum nostrarum nondum pervenit ad nos certus rumor (unde anxiè conturbamur) Sinceritatem vestram iteratis Precibus duximus requirendam, quatinùs ad tranquillitatem & quietem Regni nostri (quas vos zelare confidimus) debitæ considerationis intuitum dirigentes, præfatum Dominum Summum Pontificem, ut dictas Preces nostras (quas sibi etiam duximus iterandas, ut magis desiderii nostri intentio, super hoc, ei nota fiat) inducere velitis, modis & viis, quibus videritis expedire, dignetur ad exauditionis gratiam admittere, ac nostrum in hac parte desiderium taliter adimplere, quòd exindè nobis & Regno nostro desiderata prosperitas augeatur, & prædicta Ecclesia, per ipsius probitatis industriam, salutaria suscipiat incrementa.

Ad hæc, si placet, erga, Venerabilem Patrem, Dominum E. Sanctæ Luciæ in Silice Diaconum Cardinalem, ut Briga,

Inter ipsum & Clericum nostrum prædictum, immò potius, nos, mota, occasione Ecclesiæ de Milton, quæ est portio Præbendæ de Aylesbury, in Ecclesiâ Lincolniensi,

In

A. D. 1323. Edw. 2. In quo quidem facto Jus nostrum specialiter versatur,

Omnino sedari valeat, laborare velitis cum effectu, nostris Precibus & Amore, quo vobis & vestris ad grates & gratias volumus specialiùs obligari. A. D. 1323. Edw. 2.

Dat. apud Bysshopesthorp septimo die Junii.

Pro Matheo de Trye Marescallo Franciæ.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Pat. 16. E. 2. p. 2. m. 5.

REX omnibus, ad quos &c. salutem.

Sciatis quòd, ad Requisitionem, nobilis Viri, & nostri dilecti & fidelis, Henrici Domini de Suilly, dedimus & concessimus, pro nobis & Hæredibus nostris, Nobili Viro, Matheo de Trye, Marescallo Franciæ, totam illam Portionem, cum Pertinentiis suis universis, quam habemus in Villâ de Areynes, in Comitatu nostro Pontivi,

HABENDAM & TENENDAM eidem Matheo, ad totam vitam suam, de Nobis & Hæredibus nostris, in valorem sexaginta Librarum Sterlingorum per Annum:

Et, si, per rationabilem extentam, inde faciendam, dicta Portio, cum suis Pertinentiis, summam prædictam excedat, tunc de eo, quod summam illam sic excesserit, prædictus Matheus nobis, & Hæredibus nostris, vel illi, qui Comitatum prædictum, Nostro vel Hæredum nostrorum nomine, tenebit, in Festo Sancti Michaelis, respondere teneatur annuatim;

Ita tamen quòd Portionem prædictam, cum suis Pertinentiis, in manibus suis propriis retineat, absque traditione aliquâ, de eâdem Portione, seu aliquo de Pertinentiis suis, alicui alteri indè faciendâ.

Et quòd Castrum, Domos, Mansiones, & alia Ædificia quæcumque, in Portione prædictâ existentia, sufficienter sustentet; & ea, ac Homagia, Boscos, Nemora, & omnia alia, ad Portionem prædictam pertinentia, absque Vasto & Destructione, custodiat.

Et, si fortè dictus Matheus Portionem prædictam, vel aliquam partem ejusdem, alicui alteri tradiderit; seu Castrum, Domos, Mansiones, vel alia Ædificia, in dictâ Portione existentia, competenter non sustentaverit; aut de illis, vel de Homagiis, Boscis, Nemoribus, seu aliis, ad Portionem prædictam pertinentibus, Destructionem fecerit sive Vastum; tunc liceat Nobis, & Hæredibus nostris, Portionem prædictam, cum suis Pertinentiis, adeò plenè & integrè, sicut eam dicto Matheo fecerimus liberari, ut nostrum Dominium proprium, sine Contradictione, vel Reclamatione ipsius Mathei, vel alicujus alterius, in manum nostram resumere, & imperpetuum retinere; A. D. 1323.

Ita etiam quòd, post mortem præfati Mathei, Portio prædicta, cum dictâ integritate suâ, & Pertinentiis suis universis, ad nos, & Hæredes nostros revertatur; Nosque, vel Hæredes nostri tunc prædictam Portionem, cum suâ integritate prædictâ, & Pertinentiis universis, ut nostrum proprium Dominium, sine Contradictione, vel Reclamatione cujuscumque, per Nos, vel alios, nomine nostro, ingredi possimus, ut prædictum est, & imperpetuum retinere.

Dictus verò Matheus, pro Donatione & Concessione prædictis, & causâ eorumdem, nobis Homagium & Fidelitatem facere tenetur, & ea nobis debet facere requisitus.

In cujus, &c.

Teste Rege apud Cowyk nono die Junii.

Super Johanne de Stratford, Provisione Papæ in Episcopum Wintoniensem, Evecto.

A. D. 1323. An. 16. E. 2.

JOhannes Episcopus, Servus Servorum Dei, Carissimo in Christo Filio, Edwardo, Regi Angliæ Illustri, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Gratiæ divinæ præmium & præconium humanæ laudis acquiritur, si per Seculares Principes Ecclesiarum Prælatis, præsertim Ecclesiarum Cathedralium Regimini Præsidentibus, honor debitus impendatur. A. D. 1323.

Nuper siquidem,

Ecclesiâ

A. D. 1323. Edv. 2. Ecclesiâ Wyntoniensi, per obitum, bonæ memoriæ, Rigaldi, Episcopi Wyntoniensis (qui apud Sedem Apostolicam diem clausit extremum) Pastoris solatio destitutâ,

Nos,

Attendentes quòd nullus, præter Nos, de ipsius Ecclesiæ Wyntoniensis Provisione se eâ vice intromittere poterat, pro eo quòd Nos, diu ante vacationem hujusmodi, Provisiones omnium Ecclesiarum, tàm Cathedralium, quàm aliarum, tunc apud dictam Sedem vacantium, & quas inantea vacare contingeret apud eam, nostræ Dispositioni reservantes,

Decrevimus extunc irritum, & inane si secus super hiis, per quoscumque, quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter, contingeret attemptari,

Ac de Ordinatione ipsius Wyntoniensis Ecclesiæ, nè longæ vacationis exponeretur incommodis, solicitè cogitantes, & cupientes propterea talem ipsi Ecclesiæ Wyntoniensi Pontificem præsidere, de quo certam haberemus notitiam, quòd salubriter prodesse posset eidem Wyntoniensi Ecclesiæ ac Præesse,

Post deliberationem, quam cum Fratribus nostris super hoc exactam habuimus,

Ad, dilectum Filium, Johannem Electum Wyntoniensem, Archidiaconum Lincolniensem, in Sacerdotio constitutum,

Quem, dono Superni Numinis, scientiâ præditum Litterarum, elegantiâ Morum conspicuum, nitidum Vitæ munditiâ, Conversationis honestate decorum, ac in Spiritualibus providum, & in Temporalibus circumspectum novimus, quique dictam Ecclesiam sciet & poterit utiliter Regere & salubriter Gubernare, A. D. 1323. Edv. 2.

Direximus occulos mentis nostræ;

Propter quod de personâ ipsius Johannis Electi, de dictorum Fratrum consilio, eidem Wyntoniensi Ecclesiæ duximus providendum, ipsumque Johannem Electum ipsi præficimus in Episcopum & Pastorem; Curam & Administrationem ipsius sibi, tàm in Spiritualibus, quàm in Temporalibus, plenariè committendo, firmâ spe fiduciâque tenentes quòd dicta Wyntoniensis Ecclesia, Deo auctore, per suæ industriæ ac circumspectionis fructuosum studium præservabitur a noxiis & adversis, & votivis proficiet prosperitatis comodis ac honoris.

Cùm itaque, Fili Carissime, sit virtutis opus Dei Ministros benigno favore prosequi, ac eos verbis & operibus, pro Regis æterni Gloriâ, venerari,

Serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatinùs, eundem Electum, & Præfatam Ecclesiam Wyntoniensem, suæ Curæ Commissam, habens, pro Apostolicæ Sedis, & nostrâ reverentiâ, propensiùs comendatos, ipsos benigni favoris auxilio prosequaris; ita quòd idem Electus, tuæ Celsitudinis fultus auxilio, in commisso sibi Curæ Pastoralis Officio possit, Deo propitio, prosperari, ac tibi exindè in Deo perennis vitæ præmium, & a vobis condigna proveniat actio gratiarum.

Dat. Avinion. 13. Kalend. Julii, Pontificatûs nostri Anno Septimo.

Super Rumore Thomam nuper Comitem Lancastriæ miraculis coruscare.

A. D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16. E. 2. m. 2. dor.

REX, venerabili in Christo Patri, Stephano, eâdem gratiâ, Episcopo Londoniensi, salutem.

Auribus nostris insonuit (quod molestè gerimus) quòd plerique de Populo Dei, vestro commissi Regimini, Diabolicâ fraude decepti, ad quandam Tabulam, in Ecclesiâ vestrâ Sancti Pauli Londoniæ existentem,

In quâ Statuæ, Sculpturæ, seu Imagines diversorum, &, inter cætera, Effigies Thomæ, quondam Comitis Lancastriæ, Inimici & Rebellis nostri, sunt depictæ,

Fatuè accedentes, eam, absque Auctoritate Ecclesiæ Romanæ, tanquàm rem Sanctificatam, Colunt & Adorant; A. D. 1323.

Afferentes ibi fieri Miracula, in opprobrium totius Eccesiæ, nostri & vestri dedecus, & animarum populi prædicti periculum manifestum, & perniciosum Exemplum aliorum;

Quódque vos, scientes Abusiones hujusmodi in Populo, vobis credito, vigere, eas connivendo fieri permisistis, quin potiùs, causâ quæstûs seu turpis lucri, fieri dissimulastis; de quo non mediocriter conturbamur:

A.D. 1323. Edw. 2.

Vobis igitur Mandamus, firmiter injungentes, quatenus, præmissis deliberatione providâ pensatis, advertentésque quòd dicta Ecclesia de nostro Patronatu existit, quódque vos, ratione Fidelitatis nobis præstitæ, tenemini Honorem nostrum velle Salvare, & nostrum Dedecus declinare, dictum Populum, nè ad Tabulam prædictam accedere, Orationes, Oblationes, seu alia, ad Cultum Divinum tendentia, absque Auctoritate Ecclesiæ Romanæ, ibidem facere præsumant, modis omnibus cohibeatis, prout, ex Officii vestri debito, ad vos, juxta Canonicas Sanctiones, noveritis pertinere:

Taliter vos habentes in hac parte, quòd Dei & Nostri indignationem evitare possitis, & Populus prædictus, per vestræ Doctrinæ prudentiam salubriter instructus, a prædictis abusionibus penitùs desistat, & vestræ laudis præconium in eodem Populo dilatetur, & conceptam erga vos, & Ecclesiam vestram prædictam, benevolentiam meritò continuare debeamus:

Et, quid super hiis facere decreveritis, nobis per vestras Literas, absque moræ dispendio, rescribatis.

Teste Rege apud Eborum, vicesimo octavo die Junii.

Eodem modo scribitur Decano & Capitulo ibidem.

Super Nepote Comitis Sabaudiæ, in Episcopum Wintoniensem nominando.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Claus. 16 E. 2. m. 1. d.

REX Comiti Sabaudiæ, salutem.

Literis vestris Credentiæ, per, discretum virum, Aymonem de Jumenciano, Clericum vestrum, nobis exhibitis pro Thomâ de Sabaudiâ, Nepote vestro, in Episcopum Wyntoniæ per Nos nominando, vestris precibus, Domino Summo Pontifici (quem personam illius, pro quo scripsimus in hoc casu, nolle creditis acceptare) plenariè intellectis,

Vestro Affectui intimamus quòd, vacante nuper dicto Episcopatu, statim, cum ipsius vacatio ad nostram notitiam pervenisset, revolventes in animo ut, juxta nostrum desiderium, talis ipsius Ecclesiæ Regimini præficeretur, qui Morum gravitate præclarus, scientiâ Litterarum præditus, posset dictæ Ecclesiæ Jura defendere, & deperdita reformare, nobisque in directione Nobis Subditarum Nationum Consiliis & Auxiliis assistere virtuosis,

Dominum Summum Pontificem rogavimus instantissimè per nostras Literas speciales, ut, Clericum nostrum Prædilectum, Magistrum Robertum de Baldok, Archidiaconum Middlesexiæ, virum utique secundum Cor nostrum (quem re & famâ ab experto fore cognovimus Moribus & Scientiâ præcellentem, devotione conspicuum, in Consiliis providum, & in agendis quibuslibet circumspectum) dictæ Ecclesiæ præficeret in Pastorem; a quâ quidem instantiâ, & requisitione recedere nolumus, nec intendimus quovis modo, sicut nec debemus, nobis expediens arbitramur; quinimmo ad ipsius desiderii nostri completionem totis nitemur viribus, idque, per omnes nostros benivolos & amicos procurari petimus & optamus:

Sicque, vestris precibus, in præmissis, ad præsens condescendere nequeuntes, in aliis, quæ cum decentiâ & honore nostro facere poterimus, libenti animo faceremus, quæ vobis forent placita & accepta.

Dat. apud Eborum quarto die Julii.

Eodem modo scribitur Domino Lucæ de Flisco, Cardinali, pro dicto Thoma, Consanguineo suo.

Item, *Petro de Sabaudia*, Archiepiscopo Lugdunensi pro dicto Thomâ, Fratre suo, *sine Clausulâ* quem personam.

Ad

A.D. 1323. Edw. 2 — A.D. 1323. Edw. 2

Ad Papam, de revocando Provisionem Johannis de Stratford in Episcopum Wintoniensem.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 17. E. 2. m. 7.

PAPÆ Rex devota pedum oscula beatorum.

Quantò, maturitate consilii Prælatorum, de Regno nostro, in Negotiis, nos contingentibus, dirigi, & per eosdem cupimus supportari, tantò graviùs conturbamur, si nobis Ingratos & Demeritos statum Prælatorum in eodem Regno occupare, nostris temporibus, videamus.

Audito igitur jam de novo, quòd Magister Johannes de Stratford,

Per quem, in vestræ Sanctitatis Curiâ, pro Negotiis nostris Procurandis, per aliquod tempus ibidem commorantem, eadem juxta nostri desiderium prosperari sperabamus,

Episcopatum Wyntoniensem vacantem acceptavit, exindè, salvâ Apostolatûs vestri Reverentiâ, anxietatis quasi intolerabilis Procellis perforamur; præsertim cùm pro hujusmodi Dignitate, dicto Johanni providendâ, vestram Clementiam non interpellaverimus; idémque Johannes, sciens & sentiens vota nostra pro Episcopatu prædicto ad alium directa, eundem Episcopatum, nobis insciis, immò veriùs contra voluntatem nostram, ad nostri Dedecus, acceptavit; sic, contra Nos delinquendo, & Malum gestum suum, in Negotiis nostris aliàs repertum, quem ei, sub spe Correctionis uberioris, remisimus, Innovando, & non sine gravi vitio Augmentando.

A.D. 1323.

Quocirca Sanctitati vestræ humillimis precibus supplicamus, quatenùs, ad Animi nostri quietem, & Regni nostri commodum, Paternalis affectionis intuitum convertentes, si quid pro dicto Johanne de Episcopatu prædicto factum extet, dignemini, si placet, nostris precibus, revocare, &, Religiosis viris, & nobis in Christo Dilectis, Priori & Capitulo Ecclesiæ prædictæ, Liberam Eligendi concedere Facultatem.

Speramus enim, per ipsorum industriam, Ecclesiæ prædictæ sic provideri, quòd ipsa Ecclesia in Spiritualibus & Temporalibus, ad Laudem Dei, & Nostrum ac Regni nostri commodum, salubria suscipiet incrementa.

Conservet &c.

Dat. apud Tax Flete, octavo die Julii.

Ad Cardinales, contra dictum Johannem.

A.D. 1323. An. 16. E. 2. Rom. 17. E. 2. m. 7. d.

VEnerabili in Christo Patri, Domino R. Dei gratiâ, Hostiensi Episcopo Cardinali, Amico suo Carissimo, Edwardus, ejusdem gratiâ, &c. salutem, & sinceræ Dilectionis affectum.

Rumor ad Nos jam pervenit quòd Magister Johannes de Stratford,

Quem ad Curiam Romanam, pro Negotiis nostris, ibidem Procurandis, nuper sub magnâ confidentiâ destinavimus,

Spreto Fidelitatis & Ligeantiæ suæ Debito, ac Juramenti, per ipsum nobis præstiti de honore nostro pro viribus conservando, Religione contemptâ, Episcopatum Wyntoniensem vacantem, nobis insciis, immo veriùs, contra voluntatem & intentionem, ad nostri Dedecus acceptavit; ex quo sic Animo conturbamur, quòd Angustiæ, quasi intolerabiles, eo prætextu conceptæ, nos continere non sinunt, quin pro Remedio, de tanto Excessu consequendo, illos, de quibus confidimus, nostris precibus oneremus.

A.D. 1323.

De vestræ igitur Paternitatis sinceritate plenam & peculiarem fiduciam reportantes, vos tantâ cordis affectione, quantâ possumus, requirimus & rogamus, quatinùs erga, Sanctissimum in Christo Patrem, Dominum Summum Pontificem (cui super dicto Negotio Preces speciales effundimus) ut, si quid pro dicto Johanne de Episcopatu prædicto factum extet, dignetur revocare; & Religiosis viris, ac nobis in Christo Dilectis, Priori & Capitulo Ecclesiæ prædictæ, liberam Eligendi Facultatem concedere velit, nostri contemplatione Rogatûs, per vos & alios (quos ad hoc Adjutores esse speratis) modis & viis omnibus, quibus poteritis, cum omni efficaciâ interponere Partes vestras;

Ut, vestro mediante Consilio, & Juvamine, preces nostræ prædictæ, ad Animi nostri quietem, & Regni nostri commodum,

A. D. 1323. Edw. 2.

modum, juxta nostri desiderium, exaudiantur; per quod vobis, ad grates infinitas, & specialium gratiarum munera, teneri volumus in futurum.

Dat. apud Faxflete, octavo die Julii.

Eodem modo scribitur subscriptis; videlicet,

Domino G. Penestrensi,
Domino B. Tuscalano,
Domino B. Portuensi,
Domino W. Albanensi,
Domino G. Sabinensi,
Episcopis Cardinalibus.

Domino N. Sancti Adriani,
Domino P. Sancti Angeli,
Domino L. Sanctæ Mariæ in Viâ Latâ,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Porticu,
Domino B. Sanctæ Mariæ in Aquiro,
Domino J. Sancti Georgii ad Velum Aureum,
Domino B. Sanctæ Agathe,
Diaconis Cardinalibus.

Domino P. tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicario,
Domino S. tituli Sanctæ Priscæ,
Domino P. tituli Sanctæ Anastasiæ,
Domino P. tituli Sanctæ Potencianæ,
Domino N. tituli Sancti Eusebii,
Domino G. tituli Sanctorum Marcellini & Petri,
Domino G. tituli Sancti Ciriaci in Termis,
Domino B. Tituli Sancti Marcelli,
Domino P. tituli Sanctæ Susannæ,
Domino B. Tituli Sancti Vitalis,
Presbiteris Cardinalibus.

Domino J. Sancti Theodori,
Domino R. Sanctæ Mariæ in Cosmedyn,
Domino G. Sanctæ Luciæ in Cilice,
Diaconis Cardinalibus.

Domino P. Deza Fratri Domini Papæ,
Domino Arnaldo de Via Nepoti Domini Papæ,
Archambaldo, Comiti Petrogorici, nostro Fideli carissimo,
Petro de Viâ Nepoti Papæ,
Bernardo Jordani.

F I N I S.